37
11 G
11

928477

INDEX

OMNIVM QVAE GRAVIVS ET INSIGNIVS A D. AVRELIO AVGVSTINO

ſcripta ſunt, ſupra præcedentes editiones, non minori diligentia congeſtus, quam fideli diſtributione ornatus.

Multa inſuper quæ hactenus fuerant mutila & non ſatis examinata, tum in veteris ac noui teſtamenti authoritatum indice, tum in locis aliquot ſacrarum ſcripturarũ pugnantibus conciliatis in Auguſtino, inſtaurata, aucta & emendata ſunt.

Diſiat Ottaviano Aneisa

B A.

n 526.

PARISIIS,

Apud Carolam Guillard viduam Claudij Cheuallonij, & Gulielmum Desboys, ſub Sole aureo, in via diui Iacobi.

1555.

320

LECTORI CVIQVE BENEVOLO.

CVM TIBI (humaniſsime lector) multis antè annis bis edita ex Cheuallonianis ædibus D. Auguſtini opera prodierint, nunc autem non inferiori ſumptu quàm labore, prælo vindicata eadem rurſus accipere velis. Verum vt religionis nomine tanti viri tam pia monimenta clarius vbique haberent, inter legendum multa ex vetuſtiorum collatione, quoad licuit, repoſuimus: alia inſuper deprauata aut non animaduerſa, inſignioris cuiuſdam doctoris conſilio ac diligentia, velut natalibus reſtituta ſunt. Addidimus etiam ex Cartuſia Pariſienſi opuſculum de vita eremitica ad ſororem, quod an ſit Auguſtini, nec ne, non ſatis conſtat, religioſum tamen, & Auguſtino non indignum. His acceſsit præterea rerum inſigniorum nuncius index fideliſsimus. Quod ſi non ſatis, huic tamẽ Carolæ Guillart, quæ Reip. & literarum gratia tanta ſuſtulit, hodie pene decrepitæ & ſenio confectæ, aliquid condonandum quæſo exiſtimes. Quæ omnia vt boni conſulueris, ita rem expectamus fore omnibus gratiſsimam. Bene vale. Pariſiis ad kalendas Aprilis anno Chriſti 1554.

INDEX OPERVM QVAE EXTANT,

Diui Auguſtini, ordine literario accuratiſsimè excerptus & digeſtus.

ABuſionum gradus duodecim. Tomo.9. fo.178.columna 4.
Contra Academicos, libri tres.to.1.fo. 93.col.1.
De actis cũ Felice Manichæo, libri duo. to.6.fo.107.col.4.
Contra Adimantum Manichæi diſcipulum. ibidem.fo.38.col.1.
De ſecundi aduentus die. tom.2.fo. 72. columna.1.
De tempore ſecundi aduentus incerto. Ibidem.fo.72.col.3.
Contra aduerſarium legis & prophetarum. libri duo. tomo.6.fo. 126. colum.4.
In aduerſis conſolatio. to.2.fo.77.col.3.
De adulterinis coniugiis ad Pollentium. libri.2.to.6.fo.185.co.2.
De afflictione piorum. to.2.fo.130.col.3.
De afflictionibus patienter ferendis. Ibidem.fo.135.col.3.
De agone Chriſtiano, liber vnus. to.3.fo.172.col.1.
De agri dominici cultura. to.9.fo.211.col.3.
De altercatione Eccleſiæ & Synagogæ dialogus. to.6.fo.18.col.1.
De amicicia, liber vnus. to.4.fo.260.col.2.
De amicicia vera. to.2.fo.45.col.4.
De anima & eius origine, lib.4. to.7.fo.247.col.1.
De anima incorporea. to.2.fo.92.col.4.
De actu animæ, ſine corpore. Ibid.fo.93.col.2.
De animæ immortalitate. to.1.fo.128.col.2.
De animæ quantitate. eodem. fo.130.col.4.
De animæ pugna. to.9.fo.258.col 3.
De animarum origine. to.2.fo.20.col.3.& fo.146.col.2.
De duabus animabus contra Manichæos, liber vnus. tomo.6.fo.31. colum.4.
De animi tranquillitate. to.2.fo.115.col.1.
Annotationum in Iob, liber vnus. to.4.fo.296.col.1.
De Antichriſto tractatus. to.9.fo.259.col.1.
Apocalypſis Ioannis expoſitio. Ibid.fo.141.col.2.
De arbore ſcientiæ boni & mali tractatus. eodem.fo.257.col.3.
Ad articulos Auguſtino falſò impoſitos reſponſio. tomo 7. fo. 292. columna.1.
Arrianorum ſermo. to.6 fo.141.col.2.
Contra Arrianos. to.2.fo.160.col.3.
Contra Arrianorum ſermonem, liber vnus. to.6.fo.142.col.2.
De aſſumptione beatæ Mariæ virginis. to.9.fo.195.col.4.
Auguſtini regula. to.1.fo.187.col.4.
Auguſtini vita per Poßidonium. to.1.in principio.

BAptiſmi contra Donatiſtas libri.7. to.7.fo.79.col.3.
De vnico baptiſmo contra Petilianum, liber vnus. eodem. fo. 105.col.3.
De baptiſmo paruulorum. to.2.fo.19.col.1.
An baptizatus fuerit Petrus? Ibidem.fo.104.col.4.
De beatitudine vera. to.2.fo.142.col.4.
De bene viuendo. to.2.fo.18.col.3.
De benedictionibus Iacob patriarchæ. to.3.fo.234.col.1.
De blaſphemia in ſpiritum ſanctum. to.10.fo.8.L.& ſeq.
De blaſphemiis Manichæorum. to.2.fo.70.col.4.
De boni natura contra Manichæos.liber vnus. tomo.6.fo. 119. columna.3.
De bono coniugali contra Iouinianum. to.6.fo.171.col.2.
De bono diſciplinæ, Sermo. to.9.fo.206.col.2.
De bono viduitatis, liber vnus. to.4.fo.244.col.3.

Quo modo ad bona homines ſint cogendi. to.2.fo.171.col.3.
Breuiculus collationum cum Donatiſtis. to.7.fo.120.col.1.

CAntici noui, liber vnus. to.9.fo.202.col.2.
De cataclyſmo, ſermo. Ibidem fo.213.col.2.
Categoriæ decem. to.1.fo.63.col.1.
De catechizandis rudibus, liber vnus. to.4.fo.216.col.4.
De catholicæ Eccleſiæ incremento. to.2.fo.133.col.2.
Cæciliani innocentia. to.2.fo.149.col.4.
Ad charitatis amorem exhortatio. to.2.fo.138.col.4.
De charitatis laudibus, liber vnus. to.9.fo.228.col.4.
De quatuor virtutibus charitatis, tractatus. Ibidem.fo.227. columna 2.
De chordis decem. to.9.fo.199.col.1.
Chriſtianus, quomodo laudari poßit. to.2.fo.135.col.1.
De chriſtiana diſciplina, to.9.fo.197.col.2.
De chriſtiana doctrina. to.3.fo.2.col.1.
De Chriſtiano ornatu. to.2.fo.70.col.3.
De Circumcellionum immanitate. to.2.fo.67.col.2.
De ciuitate dei, libros viginti duos, quintus tomus complectitur.
De clericorum ſingularitate, cenſura tantum. tomo 4. fo. 248. columna 2.
De coercenda temulentia & contentione. to.2.fo.65.col.2.
Cognitionis veræ vita, liber vnus. to.9.fo.182.col.4.
Cogendi ſunt homines ad bona. to.2.fo.171.col.3.
De cultura agri dominici, Sermo. to.9.fo.211.col.3.
Concio ad Catechumenos, contra Iudæos, Paganos & Arrianos.to.6. fo.12.col.2.
De concordia ſarcienda. to.2.fo.152.col.3.
Confeßionum libri 13. to.1.fo.15.col.3.
De conflictu viciorum & virtutum, liber vnus. tomo 9.fo. 224. columna 2.
De coniugiis adulterinis, lib.2. to.6.fo. 81.col.2.
De coniugali bono contra Iouinianum. Ibidem. fo.171.col.2.
De conſenſu Euangeliſtarum, lib.4. to.4.fo.85.col.2.
Conſolatio in aduerſis. to.2.fo.77.col.3.
Conſolatio ſuper morte vxoris. Ibidem.fo.132.col.1.
Conſolatio ſuper obitu mariti. Ibidem.fo.6.col.4.
De conſuetudinibus variis regionum. Ibidem.fo.115.col.2.
De contemptu mundi, liber vnus. to.9.fo.203.col.4.
De contemptu mundi perfecto. to.2.fo.32.col.4.
De contemptu mundi, & poteſtate humana quo modo vtendum. Ibidem.fo.68.col.4.
De continentia, liber vnus. to.4.fo.237.col.4.
Contritionis cordis, liber vnus. to.9.fo.181.col.1.
De correptione & gratia. to.7.fo.286.col.3.
De correptione Donatiſtarum, & de moderatè coercendis hæreticis.to. 2.fo.43.col.3.
De corporum reſurrectione Ibidem.fo.139.col.4.
De creatione primi hominis, tractatus. to.9.fo.257.col.2.
Contra Creſconium Donatiſtam grammaticum, libri quatuor. to.7.fo. 44.col.2.
De cura pro mortuis gerenda ad Paulinum, liber vnus. tom.4.fo.213. col.3.

DAmnatio Pelagianorum. to.2.fo 86.col.4.
De decem chordis. to.9.fo.199.col.1.
De deo diligendo liber alius, qui & Meditationum inſcribitur. to.9.fo.160.col.2.
De deo non triformi, ſed vno. to.2.fo.165.col.1.
Dialectica principia. to.1.fo.60.col.1.
De diſciplina Chriſtiana. to.9.fo.197.col.2.
De diſciplinæ bono, Sermo. Ibid fo.206.col.2.
De diſciplinis liberalibus. to 2.fo.133.col.4.
De diuin[…]one dæmonum, lib. vnus. to.3.fo.190.col.1.
De doctoris eccleſiaſtici officio. to.2.fo.134.col.2.
De do[…]rina Chriſtiana, lib.4. to.3.fo.2.col.1.
De documentis ſalutaribus, lib. vnus. to.4.fo.252.col.3.
Contra Donati partem, Pſalmus. to.7.fo.2.col.1.
De Donatiſta parricida rebaptizato. to.2.fo.158.col.1.
De Donatiſtarum diſsidio. Ibid.fo.155.col.1.
De Donatiſtarum immani licentia. Ibid.fo.158.col.3.
De Donatiſtarum ſchiſmate. to.2.fo.154.col.1.

Contra Donatiſtarum pertinaciam. Ibid.fo.149.col.4.
De Donatiſtis vi coercendis. Ibid.fo.157.col.2.
Poſt collationem contra Donatiſtas,lib.vnus. to.7.fo.127.col.2.
Contra Donatiſtas epiſtola. to.2.fo.143.col.2.
De vi corrigendis hæreticis, contra Donatiſtas. tomo.2.fo.34.columna 4.
Dialogus de Eccleſiæ altercatione, & ſynagoga. tomo.6.fo.18.columna 1.
Dialogus Oroſij. to.4.fo.156.col.1.

Eccleſiæ catholicæ incrementum. to.2.fo.36.colum.4.& fo.133.col.2.
De Eccleſia catholica contra Donatiſtas. Ibidem.fo.149.columna 3.
De Eccleſiæ ritibus. Ibidem.fo.116.col.2.
De Eccleſiæ vnitate, contra Petiliani Donatiſtæ epiſtolam, lib. vnus. to.7.fo.109.col.1.
De Eccleſiaſticis dogmatibus, liber vnus. tomo.3.fo.44.columna.4.
De electione Eradij. to.2.fo.106.col.4.
De Emerito Donatiſtarum Epiſcopo. tõ.7.fo.134.col.4.& fo.136.columna.1.
Enchiridion de fide,ſpe,& charitate, ad Laurentium. tomo.3.fo.34.colum.4.
Epicureorum & Stoicorum tractatus. to.6.fo.188.col.1.
Epiſcopi inſtitutio. to.2.fo.141.col.4.
Epiſtolas complectitur tomus ſecundus.
Epiſtolæ Bonifacij ad Auguſtinum,& Auguſtini ad Bonifacium.to.2.fo.166.col.2.& fo.ſequenti.
Epiſtolæ Ioannis expoſitio. to.9.fo.124.col.1.
De eſſentia diuinitatis,lib.vnus. to.4.fo.233.col.1.
De Euangeliſtarum conſenſu,lib.4. to.eodem.fo.85.col.2.
De Euangelio mortuis prædicato. to.2.fo.90.col.4.
Euangelij Ioannis expoſitio. to.9.fo.2.col.2.
Excommunicari propter peccatum alicuius an quis poſſit. to.2.fo.71.colum.1.
Exhortatio ad amorem charitatis. to.2.fo.138.col.4.
Exhortatio ad piam vitam. Ibidem.fo.132.col.4.
Exhortatio ad concordiam Eccleſiæ. Ibidem.fo.155.col.4.
Expoſitionis epiſtolæ Pauli ad Romanos inchoata, liber vnus. to.4.fo.279.col.2.
Expoſitionis quarundam propoſitionũ ex epiſtola ad Romanos,Ibid.fo.233.col.1.
Expoſitionis epiſtolæ Pauli ad Galatas, lib. vnus. Ibidem.fol.287.columna.3.

Fantaſia intellectus ac memoriæ epiſtola. to.2.fo.69.colum. 4.& fo.ſequenti.
Contra Fauſtum Manichæum,lib.33. to.6 .fo.46.col.3.
Contra Felicem Manichæum. Ibidem.fo.109.col.4.
Contra Felicianum Arrianum,de vnita. trinita. Ibidem.fol.167.columna.3.
De feria quarta,ſiue cultura agri dominici. to.9.fo.211.col.3.
De fide,ad Petrum diaconum,lib.vnus. to.3.fo.48.col.1.
De fide & ſymbolo,lib.vnus. Ibid.fo.32.col.1.
De fide & operibus,lib.vnus. to.4.fo.13.col.3.
De fide rerum inuiſibilium,lib.vnus. to.4.fo.235.col.1.
De fide contra Manichæos,lib.vnus. to.6.fo.123.col.2.
De fœlicitate vera. to.2.fo.48.col.2.
Contra Fortunatum quendam Manichæorum presbyterum. tom.6.fo.35.col.1.
Ad fratres in eremo. to.10.fo.278.col.4.
De fuga in perſecutione. to.2.fo.165.col.1.
Contra Fulgentium Donatiſtam,lib.vnus. to.7 .fo.138.col.1.

Gaudentij Donatiſtarum Epiſcopi epiſtola reprehenditur.to.7.fo.72.col.4.
De Geneſi ad literam,lib.12. to.3.113.col.4.
De Geneſi ad literam imperfectus,lib.vnus. Ibidem.fo.108.col.4.
De Geneſi contra Manichæos. to.1.fo.180.col.3.
De geſtis cum Emerito Donatiſtarum epiſcopo,liber vnus.to.7.fo.136.colum.1.
Super geſtis eiuſdem,Sermo. Ibid.fo.134.col.4.

Grammatica,lib.vnus. to.1.fo.53.col.4.
De gratia & correptione. to.7.fo.286.col.3.
De gratia Chriſti,& peccato originali. Ibidem.fo.165.col.2.
De gratia & libero arbitrio,ad Valentinum. Ibidem.fo.280.col.3.
De gratia noui teſtamenti. to.2.fo.119.col.4.

Habitaculi triplicis,liber vnus. to.9.fo.175.col.4.
De hæreſibus oratio. to.6.fo.8.col.2.
De hæreſibus ad Quoduultdeum, liber vnus.Ibidem.fo.2.colum.1.
De hæreticis coercendis. to.2.fo.64.col.2.
De hæreticis moderatè coercendis. Ibidem.epiſt.50.
De hæreticis vi corrigendis. Ibidem.fo.34.col.4.
De hæreticis corrigendis citra mortis pœnam. Ibidem.fo.148.col.2.
De hæreticis corrigendis. to.2.fo.133.col.3.
Hilarij epiſtola ad Auguſtinum. to.7.fo.165.col.2.
Homiliæ quinquaginta. to.10.fo.90.col.2.
Homiliæ de tempore. Ibid.fo.125.col.2.
Homiliæ de ſanctis. Ibid.fo.255.col.1.
De hominis primi creatione,tractatus. to.9.fo.257.col.2.
De honeſtate mulierum. to.9.fo.229.col.2.
Humana poteſtate quo modo ſit vtendum. to.2.fo.68.col.4.

Ianuarij inquiſitiones. to.2.fo.116.col.2.
Idololatria excæcatio. Ibidem.fo.32.col.1.
De ieiuniis priſcorum. Ibidem.fo.78.col.4.
De ieiunij vtilitate,tractatus. to.9.fo.254.col.1.
De incarnatione verbi. to.4.fo.224.col.1.
De infirmorum viſitatione. to.9.fo.207.col.2.
De immanitate Circumcellionum. to.2.fo.67.col.2.
De impietate malorum. to.2.fo.139.col.3.
De innocentia Cæciliani. Ibid.fo.149.col.4.
De innocentia vera, ſiue ſententia. tomo.3.fo.235.colum. 2. & deinceps.
De inquiſitione rerum diuinarum. to.2.fo.94.co.2.
De inquiſitione trinitatis. to.3.fo.233.col.1.
In Iob annotationum, lib.vnus. to.4.fo.296.col.1.
De ira cohibenda. to.2.fo.142.col.2.
De iudaiſmo, & vocabulo, Iudæi. to.2.fo.168.co.2.
Aduerſus Iudæos, oratio. to.6.fo.15.co.4.
Contra Iudæos, Paganos & Arrianos, oratio. Ibidem.fo.12.col.2.
De non temerè iudicando. to.2.fo.133.co.3.
Contra Iulianum Pelagianum, lib.ſex. to.7.fo.202.col.3.
De iureiurando, idolothytis, & vim vi repellendo. tomo.2.fo.145.columna.1.
De iuſticia perfectione. to.7.fo.306.columna.1.

Laudari quo modo poſſit Chriſtianus tomo.2.fo.135.columna.1.
De laudibus charitatis, liber vnus. to.9.fol.228.col.4.
Contra legis & prophetarum aduerſarium, lib.duo. tom.6.fo.120.columna.1.
De libero arbitrio. to.1.fo.140.col.1.to.2.fo.33.co.2.
De liberalibus diſciplinis. to.2.fo.133.co.4.
De locis ſcripturæ variis explicandis. to.2.fo.59.co.3.
Locutionum, libri ſeptem. to.3.fo.22.col.1.

Magnificat expoſitio. to.9.fo.260.col.3.
De magiſtro. to.1.fo.122.co.3.
Quatenus mali tolerandi. to.2.fo.68.co.3.
De malis perpetiendis, ſpe vitæ cœleſtis. Ibi.fo.134.col.3.
De malis huius mundi tolerandis. Ibi.fo.146.colum.2.
De Manichæorum moribus. to.1.fo.173.col.4.
Contra Manichæi epiſtolam, quam vocant fundamenti, liber vnus. to.6.fo.25.col.3.
De manſuetudine Eccleſiaſtica. to.2.fo.149.co.1.
Manuale, liber vnus. to.9.fo.172.col.2.
De Mariæ aſſumptione. Ibid fo.195.co.4.
Super mariti obitu, conſolatio. to.2.fo.6.col.4.
Contra Maximinum Arrianorum epiſcopum.li.3. to.6.fo.147.col. 1.
Meditationum,liber vnus. to.9.fo.151.col.4.
De mendacio ad Conſentium,liber vnus. to.4.fo.2.col.1.
Contra mendacium ad eundem. Ibid.fo.7.col.4.

De mira-

De mirabilibus ſacræ ſcripturæ, libri tres. to.3.fo.159.col.3.
De moderando ſupplicio nocentum. to.0.fo.169.col.4.
Monacharum regula. Ibidem.fo.105.col.2.
De monachis apoſtatis. Ibidem.fo.71.col.0.
De moribus Eccleſiæ catholicæ. to.1.fo.167.col.2.
De morte vxoris conſolatio. to.2.fo.132.col.1.
De mortuorum conſolatione, Sermones duo. tomo.9.fol.209.columna 4.
De cura pro mortuis gerenda. to.4.fo.213.col.3.
De mulierum honeſtate, liber vnus. to.9.fo.229.col.0.
De mundi die ſupremo. to.2.fo.72.col.4.
De mundi contemptu. Ibidem.fo.28.col.2.fo.32.col.4.fo.68.col.4. Et to.9.fo.003.col.4.
Muſica libri ſex. to.1.fo.70.col.4.

NAtura boni contra Manichæos, liber vnus.to.6.fo.119.columna 3.
De natura & gratia, contra Pelagianos.tom.7.fo.157.columna 0.
De nocentium ſupplicio moderando. to.2.fo.169.col.4.
De nuptiis & concupiſcentia, ad Valerium comitem. tomo.7.fo.174.colum.4.

OBedientiæ & humilitatis Sermo. to.9.fo.205.col.4.
Super obitu mariti conſolatio. to.2.fo.6.col.4.
De ocio monachorum. Ibidem.fo.77.col.2.
De officio doctoris Eccleſiaſtici. Ibidem.fo.134.col.0.
De opere monachorum, liber vnus. to.3.fo.175.col.3.
Opus breuiculi collationum cum Donatiſtis.tomo.7.fo.120.colum 1.
Oratio aduerſus Iudæos. to.6.fo.15.col.4.
De orando deum. to.2.fo.127.col.4.
De ordine, libri duo. to.1.fo.103.col.3.
De ornatu Chriſtiano. to.2.fo.70.col.3.
Oroſii dialogus. to.4.fo.156.col.1.
De ouibus, liber ſiue Homilia. to.9.fo.034.col.3.

PAganiſmi oriſio. to.2.fo.30.col.2.
Contra Parmeniani epiſtolam, lib.3. to.7 fo.3.col.1.
De paſtoribus, liber vnus. to.9.fo.229.col.4.
De patientia, liber vnus. to.4.fo.242.col.1.
De peccatorum meritis & remiſſione, ac de baptiſmo paruulorum, ad Marcellinum, libri tres. to.7.fo.140.col.4.
De peccato originali paruulorum. to.2.fo.146.col.0.
An ob peccatum vnius, alius poſſit excommunicari. Ibidem. fo.72.columna.1.
De Pelagio & Pelagianis. to.0.fo.88.col.3.Et fo.146.col.2.
Contra Pelagianos Hypognoſticon, lib.ſex. to.7.fo.293.col.3.
Contra Pelagianos & Manichæos. to.2.fo.82.col.2.
Contra Pelagianorum duas epiſtolas, ad Bonifacium. tom.7.fo.186.colum.1.
De perfectione iuſticiæ contra Cœleſtium, liber vnus.Ibidem.fo.306.colum.1.
De perpetiendis malis, ſpe vitæ Cœleſtis. to.2.fo.134.col.3.
De perſeuerantia bono, liber vnus. to.7.fo.270.col.2.
Petiliani epiſtola. to.7.fo.109.col.1.
Contra literas Petiliani Cirthenſis epiſcopi Dona.libri tres. Ibidem. fo.17.col.1.
Petrus an fuerit baptizatus. to.2.fo.104.col. 4.
De Petro à Paulo reprehenſo. Ibidem.fo.10.col.2.
De pœnitentia vera & falſa, liber vnus. to.4.fo.248.col.2.
De pœnitentiæ medicina, liber vnus. to.9.fo.220.col.2.
De pœnitentiæ vtilitate, tractatus. Ibidem.fo.022.col.2.
Præceptorum dominicorum ſpeculum. to.3.fo.204.col.2.
De præceptorum decem conuenientia, & decem plagarum, lib. vnus. to.9.fo.248.col.2.
De prædeſtinatione & gratia, liber vnus. to.7.fo.261.col.1.
De prædeſtinatione dei, liber vnus. Ibidem.fo.280.col.1.
De prædeſtinatione ſanctorum, liber vnus.Ibidem. fo. 266. co.2.
De præſentia dei, & quo modo deus eſt vbique. tomo.2.fo. 56. columna 2.
Contra Priſcillianiſtas & Origeniſtas, liber vnus. tomo. 5.fo. 139. columna 3.
Proſperi epiſtola ad Auguſtinum, de reliquiis Pelagianæ hæreſeos. to.7.fo.064.col.1.
Poſſidonius de vita Auguſtini. to.1.in principio.
Poteſtate humana quo modo vtendum ſit. to.2.fo.68.col.4.
Pſalmorum enarrationes complectitur octauus tomus.
Pſalterium quod matri ſuæ compoſuit. to.9.fo.060.col.1.
De pugna animæ tractatus. Ibidem.fo.058.col.3.

QVatenus mali tolerandi. to.0.fo.68.co.3.
Quæſtio ex epiſtola Iacobi. Ibidem.fo.03.co.3.
Quæſtiones ſex contra Paganos expoſita. Ibidem.fo. 40. columna 1.
Quæſtionum Euangelicarum, libri duo. to.4.fo.75.co.2.
Quæſtionum Euangelicarum ſecundum Matthæum, liber vnus.Ibid. fo.83.co.2.
Quæſtionum in vetus inſtrumentum, libri ſeptem. Ibidem. fo.19. columna 4.
Quæſtionum octoginta trium, liber vnus. to.4.fo.103.co.4.
Quæſtionum ſexagintaquinque dialogus. Ibidem.fo.156.co.1.
Quæſtionum veteris ac noui teſtamenti, liber vnus. Ibidem. fo. 161. columna 0.
De quæſtionibus diuerſis, ad Simplicianum, libri duo. to.4.fo. 143. colum.2.
De octo Dulcitij quæſtionibus, liber vnus. Ibidem.fo.151.co.4.
De quæſtionibus curioſis. to.0.fo.50.co.3.
Ad quæſtiones nouem Paulini. Ibidem.fo.61.co.2.
Quæſtiuncula de trinitate. to.3.fo.233.co.2.

REctitudinis catholicæ conuerſationis, tractatus . tom.9.fo. 049.co.2.
De regionum variis conſuetudinibus.tom.2.fo.115. columna.2.
Regula monacharum. Ibidem.fo.105.co.0.
Regula Auguſtini. tom.1.fo.187.co.4.
Pro reis quo modo intercedendum. tom.2.fo.50.co.1.
De religione vera. tom.1.fo.157.co.3.
Reprehenditur Petrus à Paulo. tom.2.fo.9.co.1.
De reſurrectione corporum. Ibidem.fo.139.co.4.
De rerum diuinarum inquiſitione. Ibidem.fo.94.co.1.
Retractationum, libri duo. tom.1.fo.1.co.0.
Rhetorices principia. Ibidem.fo.68.co.3.
De ritibus Eccleſiæ. tom.2.fo.116.co.0.

SAlutarium documentorum, liber vnus.tom.4. fo.148. columna.2.
De ſacra ſcriptura mirabilibus, lib.3. tom.3.fo.159.co.3.
Scalæ paradiſi liber. tom.9.fo.177.co.2.
De ſchiſmate fugiendo. tom.2.fo.141.co.2.
De ſeculi vanitate, liber vnus. tom.9.fo.204.co.4.
Contra Secundinum Manichæum, liber vnus. tom.6.fo.214.co. 4.
Sententia ex Auguſtini & aliorum libris decerpta.tom.3.fol.235. columna.2.
Sententiarum viginti vnius, liber vnus. tom.4.fo.141.co.1.
Sermones habet tomus decimus.
De ſermone domini in monte, libri duo. tom.4.fo.063.co.1.
Sermo Arrianorum. tom.6.fo.141.co.2.
Ad Simplicianum, libri duo. tom.4.fo.143.co.0.
De ſingularitate clericorum, cenſura tantum. tom.4.fo.248.co.2.
De ſobrietate & virginitate, ſermo. tom.9.fo.016.co. 4.
Soliloquiorum, libri duo. tom 1.fo.115.co.3.
Soliloquiorum animæ ad deum.liber vnus. tom.9.fo.164.co.1.
De ſpeculo, liber vnus. Ibidem.fo.188.co. 4.
Speculum peccatoris, tractatus. Ibidem.fo.218.co.3.
Speculum de præceptis dominicis. tom.3.fo.004.co.2.
De ſpiritu & anima, liber vnus. Ibidem.fo.191.co.4.
De ſpiritu & litera ad Marcellinum, liber vnus. Ibidem. fo.181. columna.4.
De ſubſtantia dilectionis, liber vnus. tom.4.fo.236.co.4.
De ſupplicio nocentum moderando. tom.2.fo.169.co.4.
De ſupremo mundi die. Ibidem.fo.72.co.4.
De ſymbolo fidei ad catechumenos. to.9.fo.238.co.3.

TEmulentia quo modo coercenda. to.2.fo.65.co.2.
De tempore Barbarico, Sermo. to.9.fo.214.co.4.
De tempore ſecundi aduentus incerto. tom.2.fo.71.co.3.

Tolerandi quo modo ſint mali. Ibidem.fo.68.co.3.
De tolerandis huius mundi malis. Ibidem.fo.146.co.2.
De toleranda aduerſa valetudine. Ibidem.fo.142.co.2.
Tractatus de eo quod dictū eſt à deo ad Moyſem, Ego ſum qui ſum, incerti authoris. to.6.fo.189.co.2.
De tranquillitate animi. to.2.fo.115.co.1.
De trinitate & vnitate dei,liber vnus. to.4.fo.128.co.2.
De trinitate,libri quindecim. to.3.fo.54.co.3.
De trinitate incorporea. to.2.fo.78.co.1.
De trinitatis inquiſitione. to.3.fo.233.co.2.
De trinitate ineffabili. to.2.fo.142.col.2.
De trinitate vnius dei. Ibidem.fo.66.co.3.
De trinitate, altercatio inter Auguſtinum & Paſcentium. Ibidem.fo.163.co.2.
De triſticia pia quam boni ferunt. to.2.fo.139.co.3.

V*Anitatis ſeculi,liber vnus.* to.9.fo.204.co.4.
Ad Valentinum de correptione & gratia,liber vnus. tom.7.fo.286.co.3.
De variis ſcripturæ locis explicandis. to.2.fo.59.co.3.
Vbique eſt deus,& quo modo. Ibidem.fo.56.co.2.
De vera beatitudine. to.2.fo.142.co.4.
De vera fœlicitate. Ibidem.fo.48.co.2.
De vera innocentia,ſiue ſententiæ Auguſtini. tomo.3.fo.235.col.2.& deinceps.
De vera religione. to.1.fo.157.col.3.
De vera & falſa pœnitentia,liber vnus. to.4.fo.148.col.2.
De verbis Apoſtoli. to.10.fo.55.co.1.
De verbis domini. Ibidem.fo.2.co.1.
De verbi incarnatione,libri duo. to.4.fo.124.co.1.
De videndo deo. to.2.fo.107.co.3.
De viduitatis bono,liber vnus. to.4.fo.244.col.3.
De virginitate ſancta. to.6.fo.175.col.3.
Ad virgines ſacras. to.9.fo.206.co.3.
De virginitate & ſobrietate, Sermo. to.9.fo.216.co.4.
De vita beata. to.1.fo.112.col.1.
De vita Chriſtiana,liber vnus. to.9.fo.192.co.3.
Ad vitam piam exhortatio. to.2.fo.132.co.4.
De viſa vera cognitione,liber vnus. to 9.fo.182.col.4.
De viſitatione infirmorum,libri duo. Ibidem.fo.207.co.2.
De vitiorum & virtutum conflictu, liber vnus. Ibidem.fo.224.columna 2.
De vnitate Eccleſiæ contra Petiliani Donatiſtæ epiſtolam,liber vnus. to.7.fo.109.co.1.
Votum continentiæ non ſuſcipiendum,niſi ex coniugum conſenſu. to.2.fo.167.co.2.
De vrbis excidio,tractatus. to.9.fo.255.co.4.
De vtilitate credendi ad Honoratum, liber vnus. tomo.6.fo.20.columna 2.
De vtilitate ieiunij,tractatus. to.9.fo.254.co.1.
De vtilitate pœnitentiæ,tractatus. Ibidem.fo.222.co.2.
Super vxoris morte conſolatio. to.2.fo.232.co.2.

FINIS.

Loci

LOCI ALIQVOT SCRIPTVRARVM

pugnantes, conciliati in Auguſtino.

VIDE DE CONSENſu Euangeliſtarum. to.4.

Geneſis.1. In principio creauit deus cœlum & terram.
Tit.1. Ante tempora æterna.
To.1.fo.180.K.& to.4.fo.137.I
Eccli.18. Omnia ſimul creata.
Geneſis.1. Moyſes per ſex dies opera dei commemorat. To.3.fo.127.G
Geneſis.2. Requieuit die ſeptimo.
Ioannis.5. Pater meus vſque nunc operatur.
To.1.fo.183.H.& to.2.fo.21.M.& to.3.fo.124.H.& fo.239.D.& tom.6.fo.38.E F.& to.8.fo.224.I.& to.9.fo.34.B C
Marci.10. Nemo bonus, niſi vnus deus.
Lucæ.6. Bonus homo de bono theſauro.
To.2.fo.51.A.& to.6.fo.221.H.& to.7.f.308.M
Ioannis 15. Omnia quæ audiui à patre, nota feci.
Ibidem 16. Multa habeo vobis dicere.
To.2.fo.58.D.& to.3.fo.57.M.& fo.174.I.& to.10.fo.80.C
Galat.1. Si hominibus placere vellem.
1.Timo.4. Nemo iuuentutem tuam contemnat.
1.Cor.10. Placete omnibus per omnia, ſicut & ego.
To.2.fo.65.M.& to.4.fo.171.F.& fo.188.D.& to.8.fo.314.G H
Iacobi.1. Deus neminem tentat.
Deutero.13. Tentat vos dominus deus veſter.
Ioannis.6. Hoc autem dicebat tentans eum.
To.2.fo.93.M.& fo.141.A.& to.4.fo.22.H.& fo.99.I.& fo.273.L.& to.7.273.G.& tom.9.fo.69.F.& to.10.fo.10.E
Ioannis.1. Deum nemo vidit vnquam.
1.Timo.6. Quem nemo hominum vidit.
Matth.5. Beati mundo corde, quoniam deum videbunt.
1.Ioãnis.3. Videbimus eum ſicuti eſt.
To.2.fo.110.E C.to.3.fo.233.H.& tomo.4.fo.172.H.& to.6.fo.40.A B.& fo.157.B C
Matth.6. Orantes nolite multum loqui.
1.Theſſ.5. Orate ſine intermiſſione.
To.2.fo.229.D E
Exod.20. Deus reddens peccata patrum in filios.
Deute.24. Non morientur patres pro filiis.
Ezech.18. Non portabit filius iniquitatem patris.
To.3.fo.38 K L.& tom.4.fo.63.B.& 65.L.& ſequen.& 164.A B.& 166.G H.to.6.fo.39.G.& ſequen.& to.7.fo.246.K.& to.8.fo.275.L.M.
Matth.7. Nolite iudicare.
Pſal.57. Recte iudicate.
To.3.fo.174.I.
2.Theſſ.3. Qui non vult operari.
Matth.6. Ne ſoliciti ſitis.
To.3.fo.175.G.& ſequen.
Deutero.6. Et in nomine eius iurabis.
Matth.5. Ne iuretis omnino.
To.4.fo.60.I K.& fo.85.ſermo.30.
Matth.6. Oratio dominica.
Matthæus ſeptem petitiones poſuit.
Lucæ.11. Lucas autem tantum quinque.
To.3.in Enchi. ad Laurentium, cap.116.
Deut.29. Vos vidiſtis vniuerſa.
Ibidem. Et non dedit vobis.
To.4.fo.64.C D
Ioan.20. Mane quum adhuc tenebræ eſſent.
Marci.16. Orto iam ſole.
To.4.fo.72.A.& fo.117.F
Matth.17. Et poſt dies ſex aſſumpſit.
Lucæ.9. Poſt octo dies.
To.4.fo.75.I.& 103.M.& fo.114.H.to.3.fo.15.B.& fo.217.L
Matth.1. Iacob genuit Ioſeph virum Mariæ.
Lucæ.3. Ioſeph, qui fuit filius Heli.
To.2.fo.10.H.& fo.14.B.& to.4.fo.63.H I.& 77.G.& fo.91.E.& ſequentib.
Matth.10. Ne quid tuleritis in via, neque virgam neque peram.
Marci.6. Et præcepit eis, ne quid tollerent in via, niſi virgam tantum.
To.4.fo.99.I.& ſequentib.
Galat.6. Alter alterius onera portate.
Ibidem. Vnuſquiſque proprium onus portabit.
To.4.fo.99.K.& to.10.fo.81.D E.& ſequent.
Matth.10. Calciamenta in via non eſſe portanda.
Marc.6. Sed calciatos ſandaliis.
To.4.fo.100.B
Marc.15. Hora tertia dominum crucifixum habet.
Ioann.19. Hora ferme ſexta.
To.4.fo.114.F G.& fo.157.E.& ſequē.& fo.171.K L.& to.8.fo.141.M.& ſeq.to.9.fo.117.H.
Ioan.7. Spiritus nondum erat datus.
Pſal.50. Spiritum ſanctum tuum ne auferas à me.
Lucæ.1. Et repleta eſt ſpiritu ſancto Elizabeth.
To.4.fo.132.I.& ſequent.& fo.176.I.& tom.9.fo.56.I.
Ioan.14. Pater maior me eſt.
Ioan.10. Ego & pater vnum ſumus.
Tom.2.fo.161.D.& tom.4.fo.135.K.& tom.3.fo.59.K
Philip.2. Non rapinam arbitratus eſt ſe eſſe æqualis deo.
Ibidem. Semetipſum exinaniuit formam ſerui accipiens.
Tom.4.fo.135.L
Roma.3. Arbitramur enim hominem iuſtificari per fidem ſine operibus.
Iacob.2. Fides ſine operibus ocioſa eſt.
To.4.fo.138.F.& ſequentib.& to.8.fo.41.B C.& ſequentib.copioſe.
Roma.3. Arbitramur hominem iuſtificari per fidem ſine operibus.
Galat.5. Fides quę per dilectionem operatur.
1.Cor.13. Etſi fidem habeam, ita vt montes transferam.
To.8.fo.41.H I.& ſequent.copioſe.
Sapient.11. Nihil odiſti horum quæ feciſti.
Roma.9.& Iacob dilexi, Eſau autem odio habui.
Malach.1. To.4.fo.45.K L.& fo.147.B
Ioan.1. In propria venit, & ſui eum non receperunt.
Ioan.8. Vos propterea non audiſtis, quia non eſtis ex deo.
To.4.fo.147.B C.& to.6.fo.33.A B
1.Reg.10. Et inſiliuit ſpiritus domini in Saul.
1.Reg.16. Et ſpiritus domini malus in Saul.
To.4.fo.148.F.& ſequent.
Gene.15. Et quarta generatione exient inde.
Exo.13.iuxta LXX. Quinta progenie exierunt filij Iſrael de terra Aegypti.
To.4.fo.163.G H
Sapient.1. Deus mortem non fecit.
Eccli.11. Mors & vita à deo ſunt.
To.4.fo.166.E
Eſaiæ.53. Qui peccatum non fecit.
2.Corin.5. Pro nobis peccatum fecit.
To.4.fo.173.B
Marc.16. Sedet à dextris dei.
Eſaiæ.6. Vidi dominum ſedentem.
Acto.7. Stephanus vidit Ieſum ſtantem.
To.4.fo.175.C D.& to.10.fo.187.L M
Leuitici.1. De ſacrificiis offerendis lex.
Oſee.6. Miſericordiam volo, & non ſacrificium.
To.4.fo.183.C.& ſequent.
Lucæ.22. Et qui non habet, vendat tunicam ſuam, & emat gladium.

Matth.26. *Conuerte gladium in locum ſuum.*
To.4.fo.183.F.& ſequent.

Matth.5. *Quicunque dimiſerit vxorem ſuam, niſi fornicationis.&c.*

Matt.14.& Luca.19. *Qui non odit vxorem.*
To.4.fol.266.M.& ſequen.& to.6.fo.38.G.& ſequentibus.

Matth.5. *Diligite inimicos veſtros, & benefacite iis qui oderunt vos.*

Roma.12. *Benedicite,& nolite maledicere.*

2.Timo.4. *Reddet illi dominus ſecundum opera illius.*

Acto.23. *Percutiet te deus paries dealbate.*
To.4.fo.270.D

Matth.5. *Orate pro perſequentibus & calumniantibus vos vt ſitis,&c.*

1.Ioan.5. *Eſt autem peccatum ad mortem, non pro illo dico vt roget quis.*
To.4.fo.270.F.& to.10.fo.156.H

Matth.7. *Non omnis qui dicit mihi domine, domine, intrabit,&c.*

1.Cor.12. *Non poteſt dicere dominum Ieſum niſi in ſpiritu ſancto.*
To.4.fo.278.M.& to.3.fo.83.E

Roma.7. *Quod autem operor ignoro.*

Ibidem. *Peccatum vt appareat peccatum, per bonum,&c.*
To.4.fo.284.F

Roma.8. *Quos vocauit, ipſos & iuſtificauit.*

Matth.22. *Multi vocati, pauci autem electi.*
To.4.fo.285.G

Galat.5. *Omnis enim lex in vno ſermone impletur, diliges proximum tuum ſicut teipſum.*

Matth.22. *In his duobus mandatis tota lex pendet & Prophetæ.*
To.4.fo.293.M

Exod.20. *Honora patrem & matrem.*

Luca.9. *Sine vt mortui mortuos ſuos ſepeliant.*

Matth.19. *Omnis qui patrem aut matrem reliquerit.*
to.6.fo.39.F

Exod.20. *Ego ſum deus zelans.*

Matth.5. *Eſtote benigni, ſicut pater veſter cœleſtis.*
To.6.fo.39.G

Exod.21.& Deut.19. *Oculum pro oculo, dentem pro dente.*

Matth.5. *Ego autem dico vobis, non reſiſtere malo.*
To.6.fo.39.L.M.& ſeq.

Exod.25. *Conſtituite tabernaculum, in quo commorari vobiſcum poſſim.*

Matth.5.& Eſaia.66. *Cœlum mihi ſedes eſt.*
To.6.fo.40.E

Deuter.12. *Secundum deſiderium animæ tuæ, occide, manduca omnem carnem.*

Roma.14. *Bonum eſt non manducare carnem.*
To.6.fo.41.L

Eſaia.6. *Vidi dominum ſedentem in ſede altiſſima.*

1.Timo.1. *Regi autem ſeculorum inuiſibili.*
To.6.fo.46.BC

Luca.24. *Palpate, & videte, ſpiritus carnem & oſſa non habet.*

1.Corin.15. *Caro & ſanguis regnum dei poſſidere non poſſunt.*

2.Corin.5. *Nos enim iam ſecundum carnem non nouimus Chriſtum.*
To.6.fo.54 M.& ſequentibus.

Philip.2. *Et habitu inuentus vt homo.*
To.3.fo.62.B

Matth.5. *Oderis inimicum tuum.*

Ibidem. *Diligite inimicos veſtros.*
To.6.fo.77.BC

Ioan.5. *Pater non iudicat quenquam, ſed omne iudicium dedit filio.*

Ioan.8. *Ego non quæro gloriam meam, eſt qui quærat vt iudicet.*
Tomo.6.fol.162.B. Et Tomo.9.fol.69.E. & ſequentibus.

Ioan.5. *Pater non iudicat quenquam, ſed omne iudicium dedit filio.*

Ioan.8. *Ego non iudico quenquam.*
To.9.fo.41.H I

Ioan.8. *Ego non iudico quenquam.*

Ibidem. *Multa habeo de vobis loqui & iudicare.*
To.9.fo.64.I

Matth.8. *Acceſſit ad eum Centurio, rogans eum.*

Luca.7. *Miſit ad eum ſeniores Iudæorum.*
To.3.fo.24.L.& to.6.fo.107.E.& ſequen.& fol. 178.I3 3

1.Timo.6. *Deus habitat lucem inacceſſibilem.*

Pſal.33. *Accedite ad eum & illuminamini.*
To.6.fo.111.G H.& to.8.fo.291.F

Ioan.9. *Scimus quia deus peccatores non exaudit.*

Luca.18. *Domine propicius eſto mihi peccatori.*
To.6.fo.140.M.& to.9.fo.71.H.& to.10.116.KL

1.Ioan.3. *Qui natus eſt ex deo, non peccat.*

1.Ioan.1. *Si dixerimus quia peccatum non habemus, nos ſeducimus.*
To.7.fol.7.H.& fo.249.DE.& to.9.fo.133.DE. & to.10.fo.121.3

Matth.7. *Pauci ſunt qui inueniunt eam.*

Ibidem.8. *Multi ab oriente & Occidente venient.*

Apoca.7. *Turba multa quam dinumerare nemo poterat.*
To.7.fo.61.HI.& fo.70.FG.& fo.114.KL.& to.10.fo.28.DE

Matth.12. *Qui non eſt mecum, aduerſum me eſt.*

Marc.9.& Luca.9. *Nolite prohibere: qui enim contra vos non eſt, pro vobis eſt.*
To.7.fo.80.KL

Galat.2. *Viuo non ego iam, viuit vero in me Chriſtus.*

Roma.7. *Scio quia non habitat in me, hoc eſt, in carne mea, bonum.*
To.7.fo.245.G

Eccli.15. *Si volueris, conſeruabit mandata.*

Ezech.36. *Faciam, vt in præceptis meis ambuletis.*
To.7.fo.283.DE

Ioan.3. *Non venit filius hominis, vt iudicet mundum.*

Ioan.9. *In iudicium veni in hunc mundum.*
To.7.fo.286.D

1.Timo.5. *Peccantes coram omnibus corripe.*

Matth.18. *Si peccauerit in te frater tuus, corripe eum inter te & ipſum.*
To.7.fo.292.B.& to.10.fo.16.F

Pſal.115. *Omnis homo mendax.*

Apoca.14. *Et in ore ipſorum non eſt inuentum mendacium.*
To.7.fo.286.D

Ioan.1. *Non erat ille lux.*

Matth.5. *Vos eſtis lux mundi.*
To.7.fo.309.A

Prouerb.20. *Quis gloriabitur caſtum ſe habere cor?*

Matth.5. *Beati mundo corde.*
To.7.fo.309.BC

Pſal.61. *Semel loquutus eſt deus.*

Hebræ.1. *Multifariè multiſque modis olim deus loquutus eſt.*
To.8.fo.137.H

Pſal.68. *Appone iniquitatem ſuper iniquitatem.*

Roma.9. *Quid ergo dicemus? Nunquid iniquitas eſt apud deum?*
To.8.fo.161.M.& ſequen.A

Pſal.77. *Coram patribus eorum fecit mirabilia.*

Matth.23. *Ne vobis dicatis patrem in terra, vnus eſt enim pater veſter.*
To.8.fo.187.M.& fo.ſeq.A

Apoca.6. *Quouſque domine non vindicas ſanguinem noſtrum?*

Pſal.57. *Lætabitur iuſtus quum viderit vindictam impiorum.*

Roma.12. *Non voſipſos vindicantes chariſſimi.*
To.8.fo.192.M.& fo.ſeq.A

Pſal.85. *Et multum miſericors omnibus inuocantibus te.*

Prouerb.1. *Quia inuocabunt, & non exaudiam eos.*
To 8.fo.205.M

Et adorate

Pſal.98. Et adorate ſcabellum pedum eius.
Deute.6. Dominum deum tuum adorabis.
Tomo.8.fo.241.D E.

Pſal.144. Prope eſt dominus omnibus inuocantibus eum.
Hier.11.& Erit enim quum inuocabunt me, & non exaudiam eos.
Prouer.1. Tomo.8 fo.365.E F.

Matth.7. Quærite & inuenietis.
Prouer.1. Quærunt me mali, & non inuenient.
Tomo.8.fo.305.L.

Pſal.118. Legem pone mihi domine.
1.Timo.1. Iuſto non eſt lex poſita.
Tomo.8.fo.294.C D.

Pſal.118. In labiis meis pronunciaui omnia iudicia oris tui.
Roma.11. Quàm inſcrutabilia ſunt iudicia eius.
Tomo.8.fo.291.C D.

Za.12.Io.19. Videbunt in quem pupugerunt.
Eſaia.26. Tollatur impius, vt non videat claritatem domini.
Tomo.8.fo.279. I K

Sapien.5. Sol non ortus eſt nobis.
Matth.5. Qui facit ſolem ſuum oriri ſuper bonos & malos.
Tomo.8.fo.311.L M.& fo.358.B

Pſal.138. Nónne eos qui oderunt te domine odio habui?
Matth.5. Diligite inimicos veſtros.
Tomo.8.fo.349.B C

Matth.17. Helias iam venit, & ipſe eſt Ioannes Baptiſta.
Ioan.1. Non ſum Helias.
Tomo.9.fo.8.B C

Ioan.10. Quem pater ſanctificauit, & miſit in hunc mundum, vos dicitis, quia blaſphemat, quoniam dixi filius dei ſum.

Ioan.17. Et pro eis ſanctifico meipſum.
Tomo.3.fo.60.F

Roma.8. Qui proprio filio ſuo non pepercit, ſed pro nobis omnibus tradidit illum.

Galat.2. Chriſtus dilexit nos, & tradidit ſemetipſum pro nobis.
Tomo.3.fo.60.F G

Gene.4. Maledictus eris à facie terræ & cætera.
Etenim operari neceſſe eſt terram quæ ſteriles tibi fructus dabit.

Matth.6. Nolite cogitare de craſtino.
Tomo.6.fo.39.A B

Exod.23. Si audieris vocem meam, & facies quæcunque præcipio tibi, odero audientes te, & contriſtabo contriſtantes te, præcedet te angelus meus, & adducet te ad Amorræum & Pheregæum & Chananæum & Hiebuſæum & Gergeſæum, & occidetis illos. Deos eorum ne adoraueritis, neque feceritis opera eorum, ſed euerſione euertite illos, & delete eorum memoriam.

Luca.6. Diligite inimicos veſtros.
Tomo.6.fo.43 H

Eccli.5. Ne tardes conuerti ad dominum.
Ezech.18. In quacunque die iniquus conuerſus fuerit & cætera.
Tomo.10.fo.49.H I

Matth.3. Ego à te debeo baptizari.
Ioan.1. Et ego neſciebam eum.
Tomo.9.fo.8.col.4.per totum.

Ioan.13. Quò ego vado, non poteſtis venire.
Ioan.17. Pater volo, vt vbi ego ſum, & ipſi ſint mecum.
Tomo.9.fo.55.L.

Ioan.3. Non enim ad menſuram dat deus ſpiritum.
1.Cor.12. Secundum menſuram donationis Chriſti.
Tomo.9.fo.28.K

Ioan.5. Vt in iudicium non veniat, ſed tranſeat.
2.Cor.5. Oportet nos exhiberi omnes ante tribunal Chriſti.
Tomo.9.fo.42.I

1.Ioan.14. Timor non eſt in charitate, ſed perfecta charitas foras mittit timorem.

Pſal.18. Timor domini caſtus permanens.
Tomo.9.fo.69.F.& ſequen. & fo.138. G H. & ſequen. & tomo.10.fo.233.A B F.& ſequentibus.

Ioan.14. Qui non diligit me, ſermones meos non ſeruat.
Ibidem. Et ſermo quem audiſtis non eſt meus.
Tomo.9.fo.94.I

Roma.5. Commendat dilectionem ſuam deus in nobis, quoniam quum adhuc peccatores eſſemus, & cæte.

Pſal.5. Odiſti domine omnes qui operantur iniquitatem.
Tomo.9.fo.123.D E

Matth.6. Ne iuſtitiam veſtram faciatis coram hominibus.
Matth.5. Luceant opera veſtra bona coram hominibus.
To.9.fo.136.B C.& to.10.fo.325.A

1.Timo.6. Radix omnium malorum auaricia eſt.
Eccleſiaſtici.10. Initium omnis peccati ſuperbia.
Tomo.9.fo.136.H

Pſal.44. Specioſus forma præ filiis hominum.
Eſaia.53. Et vidimus eum, & non habebat ſpeciem & decorem.
Tomo.6.fo.16.B.& to.9.fo.138.C D

Pſal.104. Lætetur cor quærentium dominum, & confirmamini, quærite faciem eius ſemper.

Eſaia.55. Quærite dominum dum inueniri poteſt.
To.3.fo.100.I

Matth.5. Diligite inimicos veſtros.
1.Ioan.2. Nolite diligere mundum.
Tomo.3.fo.241.A

Eſaia.66. Cœlum mihi thronus eſt, terra autem ſcabellum pedum meorum.

Eſaia.40. Qui palmo menſus eſt cœlum.
Tomo.10.fo.323.I

Pſal.115. Omnis homo mendax.
1.Ioan.1. Si dixerimus quia peccatum non habemus, nos ipſos ſeducimus, & veritas in nobis non eſt.

1.Ioan.3. Qui natus eſt ex deo, non peccat.
Tomo.4.fo.13.E

Luca.12. Cum vadis ad principem cum aduerſario tuo, da operam in via liberari ab eo.

Matth.5. Eſto conſentiens aduerſario tuo cito, cum es cum eo in via.
Tomo.10.fo.2.C.& ſequentibus.

Matth.11. Iugum meum ſuaue eſt, & onus meum leue.
2.Timo.3. Omnes qui pie volunt viuere in Chriſto Ieſu, perſecutiones patientur.
Tomo.10.fo.7.A B.& fo.148.L

Ioan.3. Nemo aſcendit in cœlum, niſi qui deſcendit de cœlo, filius hominis qui eſt in cœlo.

Philip.3. Noſtra conuerſatio in cœlis eſt.
Colo.3. Si conſurrexiſtis cum Chriſto quæ ſurſum ſunt quærite, vbi Chriſtus eſt in dextera dei ſedens: quæ ſurſum ſunt ſapite, non quæ ſuper terram.
Tomo.10.fo.51.A

Matth.9. Dominus cum publicanis & peccatoribus manducabat dicens, Non eſt opus ſanis medicus, ſed male habentibus. Non enim veni vocare iuſtos ſed peccatores.

1.Corin.5. Scripſi vobis in epiſtola non commiſceri fornicariis. Si quis frater nominatur in vobis aut fornicator, aut idolis ſeruiens, aut auarus, aut maledicus, aut ebrioſus, aut rapax, cum huiuſmodi nec quidem cibum ſimul ſumere.

Matth.3. Cuius ventilabrum in manu ſua, & permundabit aream ſuam, & congregabit triticum in horreum ſuum, paleas autem comburet igni inextinguibili.

Matth.13. Simile eſt regnum cœlorum ſagenæ miſſæ in mare, & ex omni genere piſcium congreganti, Quam cum impleta eſſet educentes & ſecus littus ſedentes, elegerunt bonos in vaſa ſua, malos autem foras miſerunt.

Roma.14. Tu quis es qui iudicas alienum ſeruum? Domino ſuo ſtat aut cadit.
To.10.fo.122.G

Eccleſiaſtici.24. Qui bibit me adhuc ſitiet, & qui edit me adhuc eſuriet.
Qui biberit de hac aqua, non ſitiet in æternum.
To.10.fo.250.C

Matth.5. Diligite inimicos veſtros.
Pſal.68. Fiat menſa eorum coram ipſis in laqueum.

Eſt pec-

1.Ioan.5. Eſt peccatum ad mortem, non dico vt quis pro illo oret.
To.10.fo.155.H
Matth.5. Orate pro perſequentibus & calumniantibus vos.
Apocal.6. Vindica domine ſanguinem noſtrum qui effuſus eſt.
To.10.155.K
Matth.6. Attendite, ne iuſticiam veſtram faciatis coram hominibus.
Galat.1. Si adhuc hominibus placerem, Chriſti ſeruus non eſſem.
1.Cor.10. Placete omnibus per omnia, ſicut & ego per omnia placeo.
To.10.fo.156.B
Matth.6. Neſciat ſiniſtra tua, quid faciat dextera tua.
Matth.5. Sic luceat lux veſtra coram hominibus, vt videant opera veſtra bona.
To.10.fo.156.I
Nume.14. Nõ intrabitis terram pro qua iuraui patribus veſtris, ſed in ſolitudine iacebunt cadauera veſtra.
Hiere.26. Repente loquar ad gentem, vt pro peccatis ſuis faciam eis malum, & ſi pro iniquitatibus ſuis egerint pœnitentiam, & ego pœnitentiam agam ſuper malo quod cogitaui vt facerem eis, & non faciam.
To.10.fo.178.K L
Ioan.11. Lazarus mortuus eſt, ſed gaudeo propter vos.
Ibidem. Et lachrymatus eſt Ieſus.
To.10.fo.179.H
Gene.6. Pœnitet me feciſſe hominem.
Hiere.18. Si pœnituerit vos de peccatis veſtris, pœnitebit & me de omnibus malis quæ facturus eram vobis.
To.10.fo.183.D
Luca.23. Memento mei dum veneris in regnum tuum.
Luca.24. Nos ſperabamus quòd eſſet redempturus Iſrael.
To.10.fo.200.K L. & ſequent.
Luca.13. Simile eſt regnum cœlorum grano ſinapis, quod acceptum homo miſit in hortum ſuum, & creuit, & facta eſt arbor &c.
Matth.17. Si habueritis fidem ſicut granum ſinapis, dicetis monti huic tranſi hinc & tranſibit, & nihil impoſſibile erit vobis.
To.10.fo.269.F. & ſequent.
Exod.3. Apparuit dominus Moyſi in flamma ignis.
Acto.7. Angelus apparuit Moyſi in rubo.
To.10.fo.225.B C
Pſal 34. Deus quis ſimilis tibi, ne ſileas neque miteſcas deus.
Matth.11. Diſcite à me, quia mitis ſum & humilis corde.
To.10.fo.251.G. & ſequentibus.
Deut.21. Maledictus omnis qui pendet in ligno.
Roma.6. Mortuus eſt & vetus homo noſter confixus cruci cum illo.
Roma.8. De peccato damnauit peccatum.
2.Cor.5. Eum qui nõ nouerat peccatũ, peccatum pro nobis fecit.
To.6.fo.65.B C
Deut.23. Oderis inimicum tuum.
Matth.5. Diligite inimicos veſtros.
To.6.fo.77.B C
Exod.21. Oculum pro oculo, dentem pro dente.
Matth.5. Ego autem dico vobis non reſiſtere malo, ſed ſi quis te percuſſerit in vnam maxillam præbe ei & alteram.
To.6.fo.77.E
Sapient.1. Deus mortem non fecit, nec lætatur in perditione viuorum.
Eccleſiaſtici.11. Bona & mala, vita & mors, diuitiæ & paupertas à domino deo ſunt.
To.6.fo.83.F
Ioan.9. Scimus quia peccatores deus non exaudit.
Luca.18. Deus propicius eſto mihi peccatori.
To.6.fo.140.M
Ioan.14. Quem mittet pater in nomine meo.
Ioan.16. Mittam eum ad vos.
To.6.fo.144.M
Ioan.14. Veniemus ad eum & apud eum manſionem faciemus.
Ioan.16. Niſi ego abiero paracletus non veniet ad vos.
To.6.fo.146.D
1.Timo.1. Regi ſeculorum immortali inuiſibili.
Ioan.1. Deum nemo vidit vnquam.
1.Timo.6. Quem nemo hominum vidit nec videre poteſt.
Ioan.6. Non quia patrem vidit quiſquam niſi qui eſt à deo hic vidit patrem.
Matth.18. Angeli eorum ſemper vident faciem patris.
1.Ioan.3. Filij dei ſumus, & nondum apparuit quod erimus. Scimus enim quia cũ apparuerit ſimiles ei erimus, quoniam videbimus eum ſicuti eſt.
Tom.6.fo.057.B C. & ſeq. & fo.165.F. & ſeq.
Exod.33. Non poteſt quiſquam deum videre & viuere.
1.Timo.6. Quem nemo hominum vidit neque videre poteſt.
Ioan.8. Abraham pater veſter exultauit vt videret diẽ meum, vidit & gauiſus eſt.
Gene.32. Vidi dominum facie ad faciem, & ſalua facta eſt anima mea.
To.6.fo.150.K L
Luca.2. Et erat ſubditus illis.
Pſal.8. Minuiſti eum paulominus ab angelis.
Ioan.1. Omnia per ipſum facta ſunt.
1.Corin.15. Cum omnia fuerint filio ſubiecta, tunc & ipſe filius ſubiectus erit illi, qui ſibi ſubiecit omnia.
To.6.fo.154.I
Eccli.10. Qualis rector ciuitatis, tales inhabitantes.
Matth.23. Quæ dicunt facite, quæ autem faciunt, nolite facere. Dicunt enim & non faciunt.
To.7.fo.7.A B
Matth.5. Accepiſti alapam, para alteram maxillam.
Ioan.18. Si male dixi, exprobra de malo: ſi autem bene, quid me cædis?
Acto.23. Percutiet te deus paries dealbate.
To.4.fo.5.I
Matth.6. Nolite cogitare de craſtino.
Ioan.13. Chriſtus loculos habuit.
Acto.11. Apoſtoli procurarunt multa fratrum indigentiæ.
To.4.fo.5.L
Matth.18. Corripe inter te & ipſum ſolum.
1.Timo.5. Peccantem coram omnibus argue.
To.4.fo.14.A
Roma.14 Bonum eſt nõ manducare carnem neque bibere vinum.
1.Timo.4. Omnis creatura dei bona eſt, & nihil abijciendũ quod cum gratiarum actione accipitur.
Tomo.4.fo.14.C
Roma.3. Homo iuſtificatur per fidem ſine operibus.
Iacobi.2. Inanis eſt fides ſine operibus.
To.4.fo.138.F. & ſequent.
Matth.26. Triſtis eſt anima mea vſque ad mortem.
Ioan.10. Poteſtatem habeo ponendi animam meam & iterum ſumendi eam.
Ioan.15. Maiorem dilectionem nemo habet, vt animam ſuam ponat quis pro amicis ſuis.
Tom.4.fo.139.K L
Sapiens.11. Nihil odiſti eorum quæ feciſti.
Roma.9. Eſau autem odio habui.
To.4.fo.147.C D
Gene.1. Ecce omnia quæ fecit deus erant valde bona.
Marc.10. Nemo bonus niſi ſolus deus.
Matth.12. Bonus homo de bono theſauro cordis ſui profert bona.
To.4.fo.158.H I
Deute.6. Audi Iſrael, dominus deus tuus, deus vnus eſt.
Gene.3. Ecce Adam quaſi vnus ex nobis factus eſt.
To.4.fo.159.B
Pſal.50. Auerte faciem tuam à peccatis meis.
Pſal.25. Ne auertas faciem tuam à me.
To.8.fo.179.A B
Eccli.12. Prohibitum eſt dare peccatori, & ſuſcipere peccatores.
Luca.6. Omni petenti te tribue.
Roma.12. Si eſurierit inimicus tuus ciba illum.
To.8.fo.253.K
Pſal.44. Speciofus forma præ filijs hominum.
Eſaiæ.53. Vidimus eum non habentem ſpeciem neque decorem.

Semetipſum

Philip.2. *Semetipſum exinanit formam ſerui accipiens.*
Tomo.8.fo.256.B C D
Pſal.109. *Iurauit dominus & non pœnitebit eum.*
Matth.5. *Nolite omnino iurare.*
Tomo.8.fo.280.F G
Pſal.118. *Non enim qui operantur iniquitatem, in viis eius ambulauerunt.*
1.Ioan.1. *Si dixerimus quia peccatum non habemus nos ipſos ſeducimus.*
Tomo.8.fo.289.K
Matth.7. *Nolite iudicare, vt non iudicemini.*
Ioan.7. *Nolite ſecundum faciem iudicare, ſed iuſtum iudicium iudicate.*
Zach.7. *Iudicium verum iudicate.*
2.Timo.4. *Argue, obſecra, increpa.*
Tomo.10.fo.227.D.& ſequentibus.
1.Timo.1. *Venit Ieſus in hunc mundum ſaluos facere peccatores, quorum primus ego ſum.*
1.Cor.15. *Ego ſum nouiſsimus Apoſtolorum.*
Tomo.10.fo.65.H.& ſequentibus.
Deute.28. *Si aure audieris vocem domini dei tui, benedictus es in agro tuo, benedictus es in prato tuo, benedictus fructus ventris tui, & fructus terræ tuæ & generationes iumentorum tuorum, & grex ouium tuarum, benedictus es in introitu tuo & egreſſu.*
Matth.16. *Si quis vult me ſequi abneget ſemetipſum ſibi, & tollat crucem ſuam & ſequatur me.*
Marci.8. *Quid enim prodeſt homini ſi vniuerſum mundum lucretur, animæ vero ſuæ detrimentum patiatur. Aut quam dabit homo commutationem pro anima ſua?*
Tomo.6.fo.44.G
Ioan.1. *Omnia per ipſum facta ſunt.*
Pſal.150. *Omnis ſpiritus laudet dominum.*
1.Ioan.4. *Omnis ſpiritus qui non confitetur Ieſum Chriſtum in carne veniſſe ex deo non eſt.*
Tomo.10.fo.88.B
Matth.16. *Beatus es Simon Bar Iona.*
Vade retro Sathanas.
Tomo.10.fo.89.L M.& fo.200.H
Leui.26. *Si ambulaueritis in lege, & præcepta mea cuſtodieritis, dabo pluuias tempore ſuo, & producet terra fructus ſuos, & arbores poma, & vindemia tua meſsibus ſuccedant & cætera.*
Matth.10. *Nolite portare aurum neque argentum neque nummos in zonis veſtris.*
Lucæ.12. *Stulte hac nocte animam tuam expetam, quæ præparaſti, cuius erunt?*
Tomo.6.fo.44.M.& fo.ſequen.A
Ioan.11. *Qui credit in me, licet moriatur viuit.*
Omnis qui viuit & credit in me, non morietur in æternum.
Tomo.10.fo.90.C
Ego ſum qui diuitias do amicis meis, & paupertatem inimicis meis.
Matth.5. *Beati pauperes ſpiritu, quoniam ipſorum eſt regnum cælorum.*
Tomo.6.fo.44.K L
Deute.21. *Maledictus omnis qui in ligno pependerit.*
Matth.19. *Si vis perfectus eſſe, tolle crucem tuam, & ſequere me.*

Tomo.6.fo.45.D E
Nume.15. *De homine quem lapidari deus iuſsit qui ſabbato inuentus eſt ligna colligere.*
Matth.12. *Hominis manum aridam ſanauit dominus die ſabbati.*
Tomo.6.fo.45.F
Si vis perfectus eſſe, vade vende omnia quæ habes.
Matth.19. *Difficile diues intrabit in regnum cælorum. Facilius intrabit camelus per foramen acus, quam diues in regnum cælorum.*
1.Timo.6. *Præcipe diuitibus huius mundi, non ſuperbe ſapere, neque ſperare in incerto diuitiarum, ſed in deo viuo qui præſtat nobis omnia abundanter ad fruendum.*
Tomo.2.fo.85.A
Ioan.12. *Qui amat animam ſuam perdet eam.*
Ephe.5. *Nemo vnquam carnem ſuam odio habuit.*
Tomo.10.fo.112.E
Ioan.9. *Veni vt faciam opera eius qui miſit me.*
Ioan.16. *Omnia quæ habet pater mea ſunt.*
Tomo.10.fo.116.E.& ſequentibus.
Matth.11. *Inter natos mulierum non ſurrexit maior Ioanne.*
Ioan.1. *Qui venit poſt me maior me eſt, cuius non ſum dignus corrigiam calciamenti ſoluere.*
Tomo.10.fo.117.C.& ſequentibus.
Pſal.127. *Vxor tua ſicut vitis abundans in lateribus domus tuæ. Filij tui ſicut nouellæ oliuarum in circuitu menſæ tuæ.*
Matth.19. *Sunt Eunuchi qui ſe caſtrauerunt propter regnum cælorum.*
Tomo.6.fo.45.G
Prouer.6. *Imitare formicam, & intuere diligentiam eius, quia ab æſtatis tempore vſque ad hyemem colligit ſibi alimoniam.*
Matth.6. *Nolite cogitare de craſtino.*
Tomo.6.fo.45.G H
Oſee.9. *Da illis ventrem vacuum, & vbera arida mortifica ſemen ventris ipſorum ne pariant.*
Ioan.7. *Flumina aquæ viuæ fluent de ventre eius.*
1.Cor.3. *Lac vobis potum dedi non eſcam.*
1.Theſ.2. *Factus ſum paruulus in medio veſtrum, tanquam ſi nutrix foueat filios ſuos.*
Gala.4. *Filioli quos iterum parturio donec formetur Chriſtus in vobis.*
Tomo.6.fo.45.I K
Amos.3. *Non eſt malum in ciuitate quod non fecerit dominus.*
Matth.7. *Arbor bona fructus bonos facit, mala autem arbor fructus malos facit.*
Tomo.6.fo.45.K L
Eſaiæ.45. *Ego ſum deus qui facio pacem, & conſtituo mala.*
Roma.11. *Vides ergo bonitatem & ſeueritatem dei, In eos quidem qui ceciderunt ſeueritatem, in te autem bonitatem, ſi permanſeris in bonitate & cætera.*
Matth.5. *Beati pacifici, quia filij dei vocabuntur.*
Tomo.6.fo.46.A
Roma.1. *De filio ſuo qui factus eſt ei ſecundum carnem.*
2.Cor.5. *Itaque nos amodo neminem nouimus ſecundum carnem, & ſi noueramus ſecundum carnem Chriſtum ſed nunc iam non nouimus.*
Tomo.6.fo.54.G.& ſequentibus.

AVTHORITATES

SACRAE SCRIPTVRAE A DIVO Aurelio Auguſtino expoſitæ ſparſim ſecundum ordinem librorum Veteris ac Noui teſtamenti digeſtæ.

GENESEOS enarratio in ſumma exponitur Tomo primo de Geneſi contra Manichæos per libros duos. to. 3. de Gene. ad literam imperfectus. Eodem de Geneſi ad literam per totum. Eodem, in libro locutionum de Geneſi per totum. & to. 4. in libro Quæſtionum ſuper Geneſim, per totum.
Caput primum exponitur tom. 10. Sermone. 134.

1. Caput. 1. In principio creauit deus cœlum & terram. to. 1. de Geneſi contra Manichæos lib. 1. capitibus. 1. 5. & 7. to. 3. de Gene. ad lit. imperfectus cap. 2. & 3. Eodem, de Gene. ad li. libro. 1. cap. 1. to. 4. in libro 65. quæſtionum, quæſtione 21. to. 6. contra Adimantum Manichæi diſcipulum cap. 1. to. 1. li. 11. Confeſſionum cap. 3. & 5. lib. 12. cap. 17. 20. & 28. to. 6. contra aduerſarium legis & prophetarum lib. 1. ca. 2. & 3. to. 4. de Dulcitij quæſt. q. 8. Eodem, de quæſtio. veteris ac noui teſtamenti quæſt. 3. 106. & 122.

2 Terra autem erat inanis & vacua. to. 1. de Geneſi contra Manichæos lib. 1. ca. 7. to. 3. de Geneſi ad literam imperfectus cap. 4. to. 1. li. 12. Confeſſionum cap. 21. to. 3. de Geneſi ad literam lib. 1. cap. 13.

3 Tenebræ erant ſuper faciem abyſſi. to. 1. de Gene. contra Manichæos lib. 1. cap. 3. Eodem, lib. 12. Confeſſionum cap. 3. & 17. to. 6. contra aduerſarium legis & prophetarum lib. 1. cap. 8. to. 9. in lib. Soliloquiorum animæ ad deum, cap. 3.

4 Spiritus domini ferebatur ſuper aquas. to. 1. de Geneſi contra Manichæos lib. 1. ca. 5. to. 3. de Geneſi ad literã, li. 1. ca. 7. to. 1. li. 13. Confeſſionum. 6. 7. & 8. to. 3. de Gene. ad literam imperfectus cap. 5. in fine. to. 4. in lib. 65. quæſtio. quæſt. 22. Eodẽ, de octo Dulcitij quæſtionibus, quæſtione. 8. Ibidẽ, de incarnatione Verbi, cap. 17. to. eodem, in quæſtio. veteris ac noui teſtamenti, quæſtio. 41. & 106.

5 Dixitq; deus, fiat lux. Et facta eſt lux. to. 3. de Gene. ad literã imperfectus ca. 5. Eodẽ, de Gene. ad literã, lib. 1. ca. 2. & 9. & 17. & li. 4. ca. 22. & 22. to. 4. in lib. 65. quæſtionũ, quæſt. 23. to. 6. contra Fauſtum, lib. 22. ca. 10. Eodem, contra aduerſariũ legis & prophetarũ, lib. 1. ca. 11. & 12. to. 9. Soliloquiorum animæ ad deum. cap. 3.

6 Vocauit deus diem lucem, & tenebras noctem. tomo. 1. de Gene. contra Manichæos, lib. 1. cap. 9. to. 3. de Gene. ad lite. imperfectus cap. 5. & 6. Eodem, de Gene. ad literam lib. 1. cap. 10.

7 Factum eſt veſpere & mane dies vnus to. 3. de Geneſi ad literam, lib. 1. cap. 17.

8 Fiat firmamentum in medio aquarum, & diuidat aquas ab aquis. to. 3. de Geneſi ad literam imperfectus, cap. 8. Eodem, de Gene. ad literam, lib. 2. cap. 1. & 6.

9 Congregentur aquæ quæ ſub cœlo ſunt in locũ vnum: & appareat terra arida. to. 1. lib. 13. Confeſſionum, ca. 17. to. 3. de Gene. ad literam imperfect. ca. 10. Eodem, de Geneſi ad lite. lib. 1. ca. 12. Ibidẽ. li. 2. cap. 11. to. 6. contra aduerſarium legis & prophetarũ, lib. 1. ca. 13.

10 Protulit terra herbam virentem. to. 3. de Gene. ad literam, lib. 2. ca. 12. & lib. 3. cap. 11. & 18. & lib. 5. cap. 4. Eodem, de Geneſi ad literam imperfectus, cap. 11.

11 Fiant luminaria in firmamento cœli. to. 1. lib. 13. Confeſſionum, cap. 18. to. 3. de Geneſi ad literam imperfect. cap. 12. Eodem, de Geneſi ad lit. lib. 2. cap. 13.

12 Et ſint in ſigna & tempora & dies & annos. to. 3. de Geneſi ad literã imperfect. cap. 13. Eodem, de Geneſi ad literam libro. 2 cap. 14.

13 Producant aquæ reptile animæ viuentis, & volatile ſuper terram ſub firmamento cœli. to. 3. de Geneſi ad literam imperfectus cap. 14. & 15. Eodem, de Geneſi ad literam libro. 3. capite primo.

14 Fecit deus beſtias terræ iuxta ſpecies ſuas, iumenta & omne reptile terræ in genere ſuo. to. 3. de Gene. ad lit. imperfect. ca. 16.

15 Fecit deus duo luminaria magna, &c. to. 3. de Geneſi ad literam lib. 2. cap. 16.

16 Educat terra animam viuentem ſecundum genus ſuum, &c. to. 3. de Geneſi ad literam libro. 3. cap. 11. & 12.

17 Faciamus hominem ad imaginem & ſimilitudinem noſtram. to. 1. de Geneſi contra Manichæos, lib. 1. cap. 17. to. 3. de Geneſi ad literam imperfect. cap. 16. Eodẽ, de doctrina Chriſtiana, li. 1. ca. 22. Ibidẽ, de Trinitate lib. 12. cap. 6. & 7. Item lib. 14. cap. 19. Eodem, de Geneſi ad lite. lib. 3. cap. 19. & lib. 6. cap. 8. & 12. Ibidem de fide ad Petrum cap. 1. Eodem to. de Spiritu & anima cap. 36. to. 4. lib. 83. quæſtio. quæſt. 51. Eodem, lib. 65. quæſtio. quæſt. 18. Ibidem, de quæſtio. ve. ac no. teſta. quæſtio. 21. & 45. to. 6. contra Adiman. Mani. diſcipulum cap. 5. Eodem, contra Fauſtum, lib. 24. cap. 2. Ibidem, contra ſermonem Arrianorum, cap. 16. to 9. de Cognitione veræ vitæ cap. 33. Eodem, de Creatione primi hominis. per totum, to. 10. de Verbis domini, ſermo. 63.

Præſit homo piſcibus maris, & volatilibus cœli, &c. to. 1. de Geneſi 18
contra Manichæos, lib. 1. cap. 18. & 20. Ibidem, lib. 13. Confeſſionum, cap. 23. Eodem, de Geneſi ad literam, lib. 3. cap. 20. tomo. 9. in Ioannis epiſtolam, tractatu octauo.

Creſcite & multiplicamini. to. 1. de Geneſi contra Manichæos lib. 1. ca. 19
19. Ibidem, lib. 13. Confeſſ. cap. 24. to. 3. de Geneſi ad lit. lib. 3. ca. 13. & 21. to. 6. de Bono coniugali, ca. 2. tom. 7 contra Pelagium & Cœleſtium de pec. orig. lib. 2. cap. 35. Ibidem. de nuptiis & concupiſcentia, lib. 2. cap. 9.

Vidit deus cuncta quæ fecerat, & erant valde bona. tom. 1. de Geneſi 20
contra Manichæos, lib. 1. cap. 8. & 21. Eodem, lib. 13. Confeſſio. 28. & 29. tomo. 3. de Gene. ad lit. lib. 3. cap. 23. & 24. Ibidem. lib. 11. ca. 21. tom. 6. contra aduerſarium legis & prophetarum, lib. 1. cap. 7. tom. 9. Solilo. animæ ad deum, cap. 5.

Producat terra animam viuentem in genere ſuo to. 3. de Geneſi ad lite. lib. 3. cap. 11 & 12.

Germinet terra herbam virentem & afferentem ſemen, & ligna fru- 21
ctifera. to. 4. in dialogo ad Oroſium, quæſt. 38.

Perfecti ſunt cœli & terra. to. 3. de Gene. ad lite. lib. 6. cap. 11. 1. Caput 2.

Requieuit deus die ſeptimo. tom. 1. de Gene. contra Manichæos lib. 1. 2
ca. 23. to. 3. de Gene. ad lite. lib. 4. capitibus. 1. 2. 8. 9. & 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. & 20. to. 4. in lib. 65. quæſtionũ, quæſtione. 42. to. 6. contra Adimantum Manichæi diſcipulum. cap. 2. to. 9. de Origine animæ. lib. 1. cap. 9. Eodem, in euangelio Ioannis tracta. 17.

Conſummauit opera ſua in ſex diebus. to. 3. de Gene. ad lite. lib. 6. ca. 3
11. Eodem, de Mirabilibus ſacræ ſcripturæ, li. 1. cap. 2. to. 6. contra Fauſtum, lib. 12. ca. 8.

Omne virgultum agri, &c. to. 3. de Gene. ad literã lib. 5. ca. 2. 3. & 4. 4

Non enim pluerat dominus deus ſuper terram. tom. 3. de Gene. ad lite. 5
lib. 3. cap. 22. & lib. 5. cap. 6.

Fons aſcendebat de terra, ad irrigandum terram. tom. 1. de Geneſi cõ- 6
tra Manichæos, lib. 2. cap. 5. & 24. tomo. 3. de Gene. ad lite. lib. 5. ca. 6. & 7. tom. 4. lib. 65. quæſtio. quæſt. 30.

Formauit deus hominem de limo terræ. tomo. 1. de Gene. contra Mani- 7
chæos, lib. 2. cap. 7. tom. 3. de Gene. ad lite. lib. 6. cap. 1. Eodem, de Spiritu & anima cap. 14.

Inſpirauit in faciem eius ſpiraculum vitæ. tom. 1. de Gene. contra Ma- 8
nichæos, lib. 2. cap. 8. tom. 3. de Geneſi ad literam, lib. 7. cap. 2. 3. 4. & 16. Eodem, de Spiritu & anima, cap. 14. & 42.

Plantauit dominus paradiſum, & poſuit ibi hominẽ. to. 3. de doctri- 9
na Chriſtiana, lib. 3. cap. 36. Eodẽ, de Gene. ad lite. li. 8. ca. 1. & 10

Lignum ſcientiæ boni & mali. tom. 3. de Gene. ad lite. lib. 8. cap. 6. 10

Flumen diuiſum eſt in quatuor partes. Ibidem, cap. 7. 11

Tulit ergo dominus hominẽ, & poſuit eum in paradiſum voluptatis. 12
tom. 3. de Geneſi ad lite. lib. 8. cap. 8. tomo. 4. lib. 65. quæſtionum, quæſtione. 31.

Factus eſt homo in animam viuentem. tom. 3. de Geneſi ad lite. lib. 7. 13
cap. 16.

Ex omni ligno comedetis paradiſi, de ligno autẽ ſcientiæ boni & ma- 14
li non. to. 3. de Geneſi ad lite. li. 8. cap. 13. 17. & 27. to. 4. in quæſt. vete. ac noui teſtamẽti quæſt. 127. to. 10. de Verbis domini, ſer. 34.

In quacunque die comederis ex eo, morte morieris. to. 3. de Geneſi ad 15
literam, lib. 8. ca. 17. & 18. tom. 4. in lib. 65. quæſtio. quæſtione. 32. to. 7. de Pecca. meri. & remiſſ. lib. 1. cap. 2. to. 9. de Arbore ſcientiæ boni & mali. per totum.

Eua de coſta Adæ fabricata, quid obumbret? to. 10. ſermonibus 150. 16
& 153.

Adduxit eam ad Adamum, vt videret quid vocaret eam. tom. 3. de 17
Gene. ad lite. lib. 6. cap. 5. & lib. 9. cap. 12. & 14.

Non eſt bonum hominem eſſe ſolum. to. 3. de Geneſi ad lite. lib. 9. cap. 18
1. & 2. to. 4. in lib. 65. quæſtionum. quæſtione. 45.

Cúmque obdormiſſet, tulit vnam de coſtis eius. tomo. 3. de Geneſi ad 19
literam, lib. 9. cap. 13 tom. 6. contra Fauſtum, lib. 12. cap. 8. to. 9. in

euangelio Ioannis.tracta.15.
20 Hoc nunc os ex oſſibus meis.tomo.1.de Geneſi contra Manich..os.lib.
2.cap.13.
21 Et vocauit Adamus nomen vxoris ſuæ virago.to.7.de Nuptiis & cõ
cupiſcen.lib.2.cap.4.
22 Relinquet homo patrem & matrem, & adhærebit vxori ſuæ.to.3.de
Geneſi ad lite.lib.6.cap.3. & to.4.in lib.65.quæſtionum.quæſt.
46.Eodem,in dialogo ad Oroſium.quæſt.46.
23 Erunt duo in carne vna.to.10.in.2.ſermone Natalis domini.
1.Cap.3. Sed & ſerpens erat callidior cunctis animantibus,&c.to.3.de Gene-
ſi ad lite.lib.11.cap.1.0.3.4.& 29.
2 Serpens dixit ad mulierem: Cur præcepit vobis deus,&c.to.3.de Ge-
neſi ad literam,lib.11.cap.27.to.4.in dialogo ad Oroſium,quæſt.
43.Eodem,in quæſt.veteris ac noui teſtamenti,quæſtione.31.
3 Eritis ſicut dij ſcientes bonum & malum.to.5.lib.14.cap.13.
4 Aperti ſunt oculi amborum.to.3.de Geneſi ad literam.lib.11.cap.31.
to.4.in lib.65.quæſtionum,quæſtione.34.Eodem, in dialogo ad
Oroſium.quæſtio.34.to.5.libro.14.cap.17.to.7.de Pecca.meri.&
remiſſio.lib.2.cap.22.Eodem,de Nuptiis & concupiſcen.lib.1.
ca.5.Ibidem,contra Pelagi.Hyppo.lib.4.
5 Nudi erant,& non confundebantur,&c.to.5.lib.14.cap.17.
6 Pudenda foliis ficulneis texerunt.to.7.de Pecca.orig.contra Pela. &
Cœleſti.lib.2.cap.34.Eodem,de Nuptiis & concupiſcentia.li.2.
ca.9.circa finem.Ibidem,contra duas epiſtolas Pela.lib.1.cap.6.
7 Cúmque audiſſent vocem domini dei deambulãtis in paradiſo,&c.
to.2.de videndo deo ad Pauli.cap.21.tomo.3.de Geneſi ad literã,
lib.11.cap.33.Eodem, lib.2.de Trinitate.cap.10.to.4.in lib.65.
quæſtionum,quæſtione.35.tomo.6.contra Adiman.Mani.diſcipu-
lum.ca.9.Ibidem,in dialogo ad Oroſium,quæſtione.35.
8 Adam vbi es?to.3.de Trinitate,lib.2.cap.10.Ibidem,de Gene.ad li
te.lib.11.cap.34.to.5.lib.13.cap.15.& 22.tomo.4.lib.83.quæſtio.
quæſt.65.to.10.ſer.26.ad fratres in Eremo.
9 Mulier quam dediſti mihi dedit mihi fructum & comedi.to.10.ſer.
3.in Annunciatione.to.3.de Geneſi ad literam,libro.11.cap.35.
10 Maledicta terra in opere tuo.to.1.de Geneſi contra Manichæos.lib.2.
cap.20.to.3.de Gene.ad lite.lib.11.cap.38.
11 Spinas & tribulos pariet tibi.to.1.de Geneſi contra Manichæos.lib.
2.cap.13.to.3.de Geneſi ad literam,lib.3.cap.18.tom.9.de quarta
feria.cap.2.
12 Terram manducabis omnibus diebus vitæ tuæ.to.1.de Gene.contra
Manichæos,lib.2.cap.18.to.3.de Agone Chriſtiano,cap.2.Eodẽ,
de Geneſi ad lite.lib.11.cap.36.
13 Multiplicabo grumnas tuas & conceptus tuos.to.3.de Geneſi ad lite-
ram,lib.11.cap.39.
14 In ſudore vultus tui veſceris pane tuo.tomo.4.in lib.83.quæſtionum,
quæſtione.67.
15 Terra es,& in terram ibis.to.3.de Trinitate, lib.13.cap.12.Eodem,
de Geneſi ad lite.li.11.ca.38.to.7.de Pec.meri.& remiſſ.li.1.ca.2.
16 Ecce Adam factus eſt tanquam vnus ex nobis.to.1.de Geneſi contra
Mani.li.2.ca.22.to.3.de Gene.ad lit.lib.11.ca.39.
17 Fecit dominus Adæ & vxori tunicas pelliceas.to.3.de Geneſi ad li-
teram,lib.11.cap.39.
18 Adam de paradiſo eiectus,&c.to.3.de Geneſi ad lite.lib.11.ca.40.
to.7.de Pec.meri.& remiſſ.lib.2.cap.34.
19 Poſuit deus ante paradiſum voluptatis Cherubin.tomo.1.de Geneſi
contra Manichæos, lib.2.cap.23.to.3.de Geneſi ad lite.lib.11.
cap.40.
1.Cap.4. Munera Cain deus non reſpexit: Abel autem reſpexit.to.4.de Vera
& falſa pœnitentia.cap.15.Eodẽ, in dialogo ad Oroſium, quæſt.
47.to.6.contra Fauſtum,lib.12.cap.9.to.7.contra literas Petilia.
lib.2.cap.52.
2 Vbi eſt Abel frater tuus, dixit dominus.to.4.in quæſtio.veteris ac
noui teſtamen.quæſtio.90.to.6.contra Fauſtum,lib.12.cap.10.
to.9.de quarta feria,cap.3.
3 Cain Abel interfecit.to.4.in dialogo, ad Oroſium.quæſt.48.
4 Vox ſanguinis fratris tui clamat ad me.to.4.in quæſt.vete.ac noui
teſtamenti,quæſtio.68.Eodem, in dialogo,ad Oro.quæſtio.49.
to.6.contra Adi.Mani.diſcipu.cap.4.
5 Maledictus eris ſuper terram to.6.contra Adi.Manichæi diſcipu-
lum,cap.4.Ibidem,contra Fauſtum.lib.12.cap.11.
Cognouit Cain vxorem ſuam, & concipiens peperit Enoch.to.5.lib.
15.cap.8.
6 Poſuit mihi deus ſemen aliud.tomo.7.de Nuptiis & concupiſcen-
tia,lib.2.cap.8.
Enoch per circumciſionem, deo vt transferretur principaliter non pla-
cuit.to.4.in quæſt.vete.ac noui teſta.quæſt.44.to.7.de Pecca. 1.Cap.5.
meri.& remiſſ.lib.1.cap.3.
Enoch ſeptimus ab Adam cum deo ambulauit, & nõ apparuit.to.4. 2
in dialogo ad Oroſium quæſtione.50.
Pœnitet me feciſſe hominem.to.4.in lib.83.quæſtionum,quæſtione.52. 1.Cap.6.
to.5.lib.17.cap.7.
Noe cum ſuis per aquam & lignum liberabatur.to.4.in dialogo. 2
ad Oro.quæſtio.51.to.6.contra Fauſtum,lib.12.cap.14.
Arca ex lignis imputribilibus facta erat.to.4.in dialogo ad Oro- 3
ſium,quæſtio.52.to.9.in euangelio Ioan.tracta.6.
Arca ad vnum cubitum deſuper conſummatur.to.4.in lib.quæſtio. 4
ſuper Gene.quæſtio.3.4.& 5.to.6.contra Fauſtum,li.12.ca.16.
Arca in longitudine habeis trecentos cubitos, in latitudine quin- 5
quaginta, & in altitudine triginta.to.4.in dialogo ad Oroſium,
quæſtione.53.
Poſt dies ſeptem ego pluam ſuper terram quadraginta diebus.to.4. 1.Cap.7.
in dialogo ad Oroſium, quæſtio.54.to.6.contra Fauſtum, lib.12.
cap.17.
De omni genere animalium atque volatilium immunda bina indu- 2
cuntur in arcam, & munda ſeptena.tomo.4.in dialogo ad Oro-
ſium,quæſtione.56.
Erátque ſexcentorum annorum quando diluuij aquæ inundauerunt 3
ſuper terram.to.4.in dialogo ad Oro.quæſt.55.to.5.lib.15.cap.14.
to.6.contra Fauſtum,lib.12.cap.18.
Quadraginta diebus & quadraginta noctibus, pluam ſuper ter- 4
ram.to.4.in dialogo ad Oroſium, quæſtio.14.tomo.6.contra Fau-
ſtum.lib.12.cap.17.
Rupti ſunt omnes fontes abyſſi.to.3.de mirabilibus ſacræ ſcripturæ, 5
lib.1.cap.6.
Quindecim cubitis altior fuit aqua ſuper montes.to.4.in quæſtio.ſu- 6
per Geneſim,quæſtio.10.Eodem,in dialogo ad Oroſium,quæſt.57.
to.5.lib.15.cap.27.
Adduxit ſpiritum ſuper terram, & imminutæ ſunt aquæ.to.3.de 1.Cap.8.
Mirabilibus ſacræ ſcripturæ,lib.1.cap.7.
Requieuit arca menſe ſeptimo.to.6.contra Fauſtum,lib.12.cap.19. 2
Aperiens Noe feneſtram arcæ, emiſit coruum.to.4.in dialo.ad Oro- 3
ſium, quæſt.59.Eodem, in quæſtio.ſuper Geneſim, quæſt.13.to.6.
contra Fauſtum,li.12.ca.20.to.9.in Euangelio Ioannis.tracta.6.
Emiſit quoque columbam & reuerſa eſt.to.4.in quæſtio.ſuper Gene- 4
ſim,quæſt.14.to.6.contra Fauſtum,lib.12.ca.20.tomo.9.in Euan-
gelio ioannis.tracta.7.
Egredere de arca tu & vxor tua.to.4.in dialogo ad Oroſium,quæſt. 5
58.to.6.contra Fauſtum,lib.12.cap.21.
Cœpit Noe plantare vineam to.4.in dialogo,ad Oro.quæſt.60. 1.Cap.9.
Noe inebriatus nudus iacuit, quid figurat.to.4.in dialogo ad Oro- 2
ſium,quæſtio.60.to.6.contra Fauſtũ.lib.12.cap.23.to.10.Sermo.153. 3
Cham pater Chanaam videns verenda patris.tomo.4.in dialogo ad
Oroſium,quæſtio.61.
Cham maledictio.tomo.10.ſermone.150. 4
Erat autem terra labij vnius,& ſermonum eorundem.to.3.in lib.Lo- 1.Cap.11.
cutio.de Gene.cap.11.to.4.in libro quæſtionũ ſuper Geneſim,quæſt.
20.to.5.lib.16.cap.4.
Deſcendit autem dominus vt videret & ciuitatem & turrem quam 2
ædificabãt filij Adam.to.4.in lib.quæſtionum ſuper Gene.quæſt.
22.to.5.lib.16.cap.5.
In regione Chaldæorum natus eſt Abraham.to.5.lib.16.cap.12. 3
Egredere de terra tua, & de cognatione tua, de domo patris tui,&c. 1.Cap.12.
to.3.de.Trinitate,lib.2.cap.10.& 11.to.4.in dialo.ad Oro.quæſt.
62.Eodem,in lib.quæſtio.ſuper Geneſim, quæſt.25.to.5.lib.16.ca.
15.Ibidem,lib.17.cap.2.to.6.contra Fauſtũ,lib.12.cap.25.to.10.
Ser.1.& 4.primæ dominicæ Epipha.Et primo Ser.Sexageſima.
Dic obſecro quòd ſoror mea ſis.to.4.in lib.quæſtio.ſuper Gene.quæſt. 2
26.to.5.lib.16.cap.19.
Fratres enim ſumus.to.3.in libro Locu.de Gene.lib.1.cap.13. 1.Cap.13.
Homines autem Sodomitæ peſſimi.to.3.de Mirabilibus ſacræ ſcrip- 2
turæ,lib.1.cap.10.
Leua oculos tuos in directum, & vide à loco in quo nunc es.to.5.lib. 3
16.cap.21.
Omnem terram quam conſpicis tibi dabo,& ſemini tuo.Ibidem. 4
Melchiſedech ſacerdos dei ſummi.to.4.in quæſtio.veteris ac noui te- 1.Cap.14.
ſtamenti,quæſtio.109.

Sunt

1.Cap.15. Sume mihi vaccam trimam,& capram trimam & arietem annorū triuum.to.5.lib.16.cap.24.to.10.in 2.ſer.dominica in quinquageſima.
2 Credidit Abraham deo, & reputatum eſt illi ad iuſticiam.to.10.ſeria ſecunda poſt primam dominicam quadrage.ſer.1.
3 Abraham de vernaculo ſuo dicit: Hic meus hæres erit.to.6.contra Fauſtum,lib.22.cap.32.
1.Cap.16. Sara vxor Abrahæ non genuerat ſibi liberos.tomo.7.contra Iulia. Pela.lib.3.cap.11.
2 Agar paſſa eſt perſecutionem à Sara.to.2.de Correc.Dona.ad Bonifacium.
3 Angelus domini inuenit eam iuxta fontem in ſolitudine.to.3.de Mira.ſacra ſcriptura,lib.1.ca.13.
1.Cap.17. Eris pater multarum gentium.to.5.lib.6.cap.12.
2 Maſculus cuius præputij caro circumciſa non fuerit, delebitur anima illa de populo ſuo.to.5.lib.16.cap.27.to.7.de Nup. & concu.lib. 2.cap.11.
3 Sara nonagenaria pariet.to.3.de mira.ſac.ſcrip.lib.1.ca.12.
1.Cap.18. Apparuit autem ei dominus in conualle Mambræ. to.2.de videndo
2 deo ad Pauli.cap.6.to.5.lib.16.cap.28.to.6.contra Maximi.Arria.Epiſco.lib.3.cap.26.to.10.ſer.70.
3 Cúmque eleuaſſet oculos apparuerunt ei tres viri ſtantes prope eum.to. 3.de Trini.lib.2.cap.11.
4 Loquar ad dominum meum, cum ſim cinis & puluis.to. 3.de ſpiritu & anima.cap.53.
1.Cap.19. Venerunt duo angeli Sodomam veſpere.to. 3.de Trini.li.2.cap.12.to. 6.contra Maxi.Arri.Epiſco.li.3.cap.26.to.10.ſer.70.
2 Loth ab omni Sodomitarum contaminatione purus.to.4.in lib.quæſt. ſuper Gene.quæſtio.45.to.6.contra Fauſtum lib.22.cap.41.
3 Habeo duas filias quæ necdum cognouerunt virum educam eas ad vos,& abutimini eis.to.4.contra mendacium. cap.9. Ibidem, in lib.quæſt.ſuper Gene. quæſt.42.
4 Non potero facere rem donec illuc egrediaris. to. 7. contra Gauden. epiſto.lib.2.cap.22.
5 Reſpiciens vxor eius poſt ſe, verſa eſt in ſtatuam ſalis.tomo. 5.lib.16. cap.30.
6 Infantes in Sodomis ſimul cum parentibus cremati ſunt.To.4.In lib. quæſti.veteris ac noui teſtamenti quæſtio.13.
7 Loth cum filiabus concubuit:quid figurat.To.6.contra Fauſtum.lib. 22.cap.42.
1.Cap.20. Abraham Saram dixit ſororem ſuam eſſe.To.4.in lib.quæſtio.ſuper Gene.quæſt.48.
2 Venit deus ad Abimelech per ſomnium nocte.to.4.in lib.quæſt.ſuper Gene.quæſt.49.to.7.de Nupt.& concupiſcen.lib.2.cap.13.& 15.
3 Domine num gentem ignorantem & iuſtam interficies? tomo.4.in lib. quæſt.vete.ac nou.teſta.quæſt.67.to.7.de Nuptiis & concupiſcen. cap.13.& 15.
1.Cap.21. Eiice ancillam & filium eius.to.4.in lib.quæſt.ſuper Gene. quæſt.51. to.5.lib.15.ca.2.to.7.in ſer.S.Auguſti.ſuper geſtis cum Emerito. to.9.in Euangelio Ioannis.tractatibus 11.&.12.
Cap.22. Caput.22.exponitur to.10.in primo ſer.dominica.4.poſt octauam Epipha.& ſer.71.Et ad fratres in Eremo ſer.40.
1 Tulit ligna holocauſti & poſuit ſuper Iſaac.to. 3.de Trinita.lib.2. cap.6.to.6.contra.Fauſtum.lib.12.cap.25.
2 Nunc cognoui quòd timeas dominum.to. 4.de Trini. & vnita.dei. cap.3.Eodem, de Eſſentia diui.fo.234.F.to. 6.contra ſer. Arria. cap.25.Ibid.contra Maxi.Arria.Epiſco.lib.1.cap.1.li.3.cap.19.
3 Vidit poſt tergum arietem inter vepres hærentem cornibus.to.3.de Mira.ſa.ſcrip.ca.14.to.6.cōtra Maxi. Arri.epiſco.li.3.ca.26.
4 In ſemine tuo benedicentur omnes gentes.to. 4.de Fide rerum inuiſibilium.cap 3.to.5.lib.22.cap.3.to. 6.contra Fauſtum, lib.22.cap. 6.&.41.
5 Tentauit deus Abraham &c.to.10.ſer.72.
1.Cap.24. Abraham dixit ad ſeruum ſeniorem, pone manum ſub femur meum. to.4.in lib.quæſtio.ſuper Gene.quæſt.62.to.6.contra Secundinum Mani.cap.25.to.7.cōtra Pela. & Cœleſti.li.2.ca.28.to.10.ſer.75.
2 Abraham miſit ſeruum ſuum vt peteret vxorem filio ſuo Iſaac to.9. in Euan.Ioan.tractatu.43.
1.Cap.25. Rebecca geminos habebat incluſos in vtero.to.4.in lib.quæſtio.ſuper Gene.quæſt.62.&.63.to.5.lib.16.cap.35.to.10.ſer.78.
2 Colliſi debantur in vtero eius paruuli.to.9.in Euange.Ioan.tracta.11. Eodem,de Symbolo ad catechu.lib.2.cap.2.to.10.ſermo.78.
3 Maior ſeruiet minori.to.5.lib.16.cap.35. &.42.to.10.ſer.78.
Iacob antequam naſceretur manum emiſit, quid ſignificat?to.4.de Catechi.rudibus.capite.3. 4
Eſau factus eſt vir gnarus venandi & homo agricola.to.5.libro.16. cap.37. 5
In ſemine tuo benedicentur omnes gentes terræ.ſupra.cap.22. 1.Cap.26.
Iſaac maiorem benedicere voluit, & pro illo neſciens benedixit minorem.to.5.lib.16.cap.37. 1.Cap.27.
Iacob patrem ſuum matris medio fallere videtur, cum ſe dixit eſſe Eſau.to.4.contra mendacium.cap.10. 2
Iacob non Eſau benedictionem accepit.to.4.de Menda.cap.5.Eodē, in quæſt.ve.ac no.teſta.quæſt.11. 3
Noli accipere coniugem de genere Chanaam.to.5.lib.16.ca.38. 1.Cap.28.
Vidit Iacob in ſomnis ſcalam ſtantem ſuper terram, & cacumen illius tangens cœlum angelos quoque dei aſcendentes &c.Ibidem.Et to. 6.contra Fauſtum,lib.12.cap.26.to.10.ſer.79. 2
Tulit de lapidibus qui iacebant, & ſupponens capiti ſuo, dormiuit in eodem loco.to.3.de Trinita.lib.2.cap.6.to.6.contra Fauſtum.li. 12.capite.26. 3
Terram in qua dormis, dabo ſemini tuo, eritque ſemen tuum benedictum.ſup.cap.22. 4
Quomodo Iacob accepit Rachel ad puteum.to.10.ſer.80. 1.Cap.29.
Seruit alios ſeptem annos pro Rachel.tomo.6.contra Fauſtum. lib.22. cap.55. 2
De virgis Iacob & colore diuerſo in pecoribus.to.3.de Trini.lib.3. cap.8. 1.Cap.30.
Dormiat tecum hac nocte pro mandragoris filij tui.to.6.contra Fauſtum.lib.22.cap.53. 2
Nequaquam Iacob appellabitur nomen tuum, ſed Iſrael.to.5.lib.16. cap 39.to.6.contra Maxi.Arria.epiſco.lib.3.cap.26. 1.Cap.32.
Vidi dominum facie ad faciem.to.2.de videndo deo ad Pauli.cap. 5.to.6.contra Maximum Arri.epiſco.li.3.cap.26.to.9.de viſitatione infirmorum.lib.2.cap.2. 2
Tetigit angelus neruum femoris eius.tomo.5.lib.16.cap.39.tomo.10. ſer.80. 3
Ioſeph à fratribus ſuis venditus fuit, quid figurat?to. 6. contra Fauſtum.lib.12.cap.18. 1.Cap.37.
Ioſeph hiſtoria exponitur.to.10.ſer.81. 2
Iudas cum nuru concubuit, ſingulare myſterium.to.6.contra Fauſtum. lib.22.cap.63.&.83. 3
Miſit autem Iudas hædum per paſtorem ſuum, vt reciperet pignus quod dederat mulieri.to.6.Contra Fauſtum.lib.22.cap.86. 4
Thamar habitum depoſuit Ibidem. 5
Iudas cum Thamar nuru ſua concubuit. to.6.li.22.contra Fauſtum. cap.83.84.& ſequentibus. 1.Cap.38.
Caput.39.exponitur pro parte.to.10.ſer.83.
Ioſeph intellexit ſomnium regis, quid ſignificarent ſeptem ſpicæ & ſeptem boues.to.3.de Gene.ad.lite.li.12.cap.9.
Caput.42.exponitur to.10.ſer.82.
Caput.43.exponitur.to.10.ſermo.82.
Oſculabatur ſingulos, & per ſingulos flebat, & irriguis fletibus pauentium colla perfudit.to.10.ſer.83. 1.Cap.45.
Cap.49.exponitur,to. 3.de inquiſitione Trinita. in interrogatione de benedictione filiorum Iacob.per totum.
Congregamini & audite filij Iacob, vt annunciem vobis quæ ventura ſunt.Ibidem. 1
Beniamin lupus rapax, mane rapiet prædam & veſpere diuidet eſcas.to.10.in li.50.homi.homi.14. 2
Iuda te laudabunt fratres tui, manus tua in ceruicibus inimicorum. to 5.libro.16.cap.41. 3
Non auferetur ſceptrum de Iuda, & dux de femore eius.to.6.contra Fauſtum.li.22.cap.85. 4
Lauabit in vino ſtolam ſuam, & in ſanguine vuæ pallium ſuum.to.4. de eſſentia diuinitatis.ſo.234. A 5

Exodus.

Exodi enarratio in ſumma exponitur.to.3.In locutionibus, de Exodo.to.4.In lib.quæſt.ſuper Exodum.to.9.In Speculo de Exodo.
Populus in Aegypto ſeruiuit regi duriſſimè.to.4.de Catechi.rud.cap. 20.to.10.ſermo.84. 1.Cap.1.
De Aegyptiorum paleis.to.10.ſermo.85. 2
Mortuus eſt Ioſeph, & filij Iſrael creuerunt &c.to.10.ſermo.84. 3
Benefecit deus obſtetricibus.& creuit populus.to.4.Contra mendacium,cap.15.&.16. 4
Moſi natiuitas, & quo modo miſſus eſt in fiſcellam. to.10.ſermo.86. 1.Cap.2.

Moſes

2 Moſes fratrem defendens occidit Aegyptium.tom.6.Contra Fauſtum. li.22.cap.9.tom.4.In libr.quæſtio.ſuper Exod.quæſtio.2.

3 Moſes accepit vxorem Aethiopiſſam. tom.10.ſermone.86.

1.Cap.3. Apparuit Moſi dominus in flamma ignis de medio rubi,& videbat quòd rubus arderet,&c.tom.3.de Trinita.lib.2 ca.13.Eodem,de Mira.ſa.ſcrip.lib.1.cap.16.tom.6.de eo quod dictum eſt, Ego ſum qui ſum.Ibidem,Contra Maxi.Arri.epiſco.li.2.cap.26.tom.9.In Euange.Ioan.tracta.3.tom.10.fo.325.E.& ſequentib.

2 Vadam & videbo quare rubus ardeat, & non comburatur. tomo 10.ſerm.86.

3 Veni & mittam te in Aegyptum. Et dixit Moſes, Domine non ſum eruditus,& tardus ſum ad loquendum,&c.Ibidem.

4 Solue calciamenta de pedibus tuis,locus enim in quo ſtas,terra ſancta eſt.tom.10.In primo ſermo.de Apoſtolis.

5 Ego ſum deus patris tui. tomo.3.de Mirabi.ſa.ſcripl.lib.1.cap.16.

6 Ego ſum deus Abraham,deus Iſaac. tomo.3.de Trini.lib.3.cap.10. tom.6.Contra Fauſtum.lib.16.cap.24.tom.9.In Euangelium Ioã. tractatibus.11.& 12.

7 Educam te de terra illa,in terram quæ fluit lacte & melle. tom.9.In Euang.Ioan.trac.25.

8 Moſes Aegyptios expoliauit.to.6.Contra Fauſtum.lib.22.cap.71.72. 73.& 91.

9 Poſtulabitis vaſa aurea,argentea ac veſtes.tom.4.In lib.83.quæſtio. quæſtion.53.

10 Dominus præcedebat eos in columna ignis. tomo.3.de Trini.lib.2. cap.14.

11 Ego ſum qui ſum.tom.3.de Gene.ad lite.li.1.cap.16.tom.3.lib.12.ca. 2.tom.9.In Euan.Io.trac.38.Eodem,de Specu.cap.28.

1.Cap.4. Proiecit virgam,& verſa eſt in colubrum.Figurat Chriſtum tomo.6. Contra Fauſtum.lib.12.cap.28.tom.10.ſer.86.Eodem,ſo.325.F

2 De manu Moſi leproſa & virga in colubrum verſa.tomo.3.de Mira. ſa.ſcript.lib.1.cap.17.

3 Miſit Moſes manum ſuam in ſinum ſuum, & protulit eam leproſam. tom.10.ſerm.86.

4 Aqua vertitur in ſanguinem. tom.3.de Mira.ſacra ſcrip.lib.1.cap. 18.tom.10.ſo.325.H I

5 Leuauit Moyſes Sephoram vxorem ſuam,&c.to.10.ſermone.86.

6 Ego indurabo cor Pharaonis.Infra cap.7.Et to.7.de Prædeſti.& gratia.cap.6.tom.10.ſerm.88.& 89.

1.Cap.5. Mandauit deus eiecturum ſe eos de Aegypto,in terram Chanaam.to. 4.In lib.quæſt.ſuper Exod.quæſtio.16.

2 Viam trium dierum ibimus in deſertum, vt ſacrificemus domino deo noſtro.tom.10.ſerm.90.

1.Cap.6. Ecce ego gracili voce ſum,& quo modo exaudiet me Pharao.tomo.4. In lib.quæſtio.ſuper Exodum.quæſtione.16.

1.Cap.7. Ego indurabo cor Pharaonis.Su.ca.4.to.4.in lib.quæſtio.ſuper Exo. quæſtion.18.22.& 24.

2 Tolle virgam tuam, & proiice.ſu.cap.4.tom.10.ſerm.87.& 153.

3 Virga fit ſerpens & deuorat Aegyptiorum ſerpentes. tom.10.ſermo. 87.

4 Aqua in ſanguinem verſa. tom.3.de Mira.ſa.ſcrip.lib.primo.cap. 18.

5 Magi Pharaonis etiam miracula fecerunt. tom.3.de Trini.lib.3. cap.8.tom.4.in lib.83.quæſtio.quæſt.79.Eodem,lib.21.ſententiarum,ſententia.4.

6 Aegyptiis decem memorabiles plagæ illatæ ſunt, cum populũ dei dimittere nollent. tom.5.lib.6.cap.43.& lib.18.cap.52.tom.10. ſermone 87.

7 Percutiam virga aquam fluminis,& vertetur in ſanguinem.tom.3.de Mira.ſa.ſcrip.lib.primo.cap.18 tom.10.ſermo.87.

1.Cap.8. Percutiam populos ranis,& ebulliet flumius ranas. tomo.10.ſer.87.

2 Percute puluerem,& ſint cyniſes in vniuerſa terra Aegypti. Ibidem.

3 Percutitur Aegyptus muſca grauiſſima.Ibidem.

1.Cap.9. Mors pecudum, veſicæ turgentes,tonitrua & grando. tom.10.ſermo. 87.

2 Indurauit dominus cor Pharaonis.Supra capitibus.4.&.7.

3 Ad hoc te excitaui,vt oſtendam in te potentiam meam, & vt annuncietur nomen meum in vniuerſa terra.tom.3.in Enchiri.ad Laurẽtium.cap.99.

1.Cap.10. Venit locuſta, veniunt & tenebræ.tom.10.ſermo.87.

1.Cap.12. Agnus legalis.to.10.ſermo.150.& 181.cap.12.

2 Sanguinem dixit non eſſe manducandum,ſed eſſe fundendum.tom.6 Contra Adi.Mani.diſci.cap.13.

Aſpergite ſanguine ſuperliminare, & vtrunque poſtem.tom.4.in li. quæſtio.ve.ac no.teſta.quæſtio.84.tom.6.Contra Fauſtum.li.12. ca.30.tom.9. in Euan.Ioan.tracta.50. 3

De primogenitorum occiſione.tom.10.ſer.87. 4

Dominus præcedebat eos per diem in columna nubis &c. to.3.de Trinita.lib.2.cap.14.tom.10.ſermone 90. 1.Cap.13.

Diuiſa eſt aqua, & ingreſſi ſunt filij Iſrael per medium ſicci maris. to.3.de Mira.ſa.ſcrip.li.1.cap.20.tom.9.de quatuor virtutibus charitatis.to.10.ſer.89. 1.Cap.14.

Quid clamas ad me.to.10.ſer.90. 2

Electos aſcenſores ternos demerſit in mare rubrum.Ibidem. 3

Cantemus domino, glorioſe enim honorificatus eſt &c.to.3.de Mira. ſa.ſcrip.li.1.ca.21. 1.Cap.15.

Venerunt in Marath, nec poterant bibere aquas.Ibidem.ca.22.to.10. ſer.91. 2

Manna.to.10.ſermone 91. 1.Cap.16.

Quo modo Manna fiebat vermis.Ibidem. 2

Percuties petram & exibit ex illa aqua.tom.3. de Mira.ſa.ſcri.li.1. ca.24.to.9.de Vtili.pœniten.ca.1.to.10.ſer.92. 1.Cap.17.

Extenſio manuum Moſi quid obumbret. tomo 10.in l.50.homi.homilia.27. 2

Exeus de deſerto Sin, & venias in Raphidim.to.10.ſermo.93. 3

Bibit de petra populus, & ſtatim iniit bellum contra Amalech. Ibidem. 4

Moſes vocat Ieſum & dixit ei: Elige tibi viros & pugna contra Amalech.Ibidem. 5

Sina fumabat totus &c.to.3.de Tri.li.2.ca.15. 1.Cap.19.

Moſes intrauit in nebulam.to.3.de Trinita.li.2.ca.15. 2.

Moſes velata facie loquebatur filiis Iſrael.tomo 3.de Spiri.& lite. cap.17. 3

Ego ſum deus tuus fortis,zelotes.to.6.Contra Adi.Mani.diſci.cap.11. to.3.in Enchi.cap.46. 1.Cap.20.

Ego ſum deus viſitans iniquitatem patrum in filios in tertiã & quartam generationem eorum. Ibidem.cap.7.to.4.in lib.quæſtio.vete. ac noui teſta.quæſtio.14. 2

Memento vt diem ſabbati ſanctifices.to.9.in Euange.Ioan.tracta.3. 3

Requieuit deus die ſeptimo,ſupra Gene.cap.2. 4

Honora patrem tuum & matrem tuam.to.6.contra Adi.Mani.diſcip. cap.6. 5

Non occides.to.5.lib.1.cap.20. 6

Si quis percuſſerit mulierem prægnantem, & abortum fecerit & cæt. tom.4.in lib.quæſtio.vete.ac noui teſt.quæſtio.23.Ibidem in lib. quæſtio.ſuper Exodum.quæſtio.80. 1.Cap.21.

Oculum pro oculo, dentem pro dente.tom.6.contra Adi.Mani.diſcip. cap.8. 2

Qui immolat diis occidatur.to.5.lib.19.cap.23. 1.Cap.22.

Oderis inimicum tuum.to.6.contra Fauſtum.lib.19.ca.24. 1.Cap.23.

Maledictus qui non reliquerit ſemen ſuper terram.tom.4.in quæſtio. vete.ac noui teſtamen.quæſtio.17.tomo 6.contra Fauſtum lib.14. cap.13. 2

Seniores Iſrael viderunt locum, vbi ſteterat deus Iſrael.to.3.de Trinita.lib.2.cap.15. 1.Cap.24.

Conſtituite mihi ſanctuarium, in quo commorari vobiſcum poſſim.to. 6.Contra Adi.Mani.diſci.cap.10. 1.Cap.25.

De labro æneo, in quo Aaron & filij eius ſuos debebãt lauare pedes. to.10.Ad fratres in eremo.ſer.38. 1.Cap.30.

Videte vt ſabbatum meum cuſtodiatis.ſupra.cap.20. 1.Cap.31.

Dedit dominus Moſi duas tabulas lapideas,ſcriptas digito dei.to.9. in Euange.Ioan.tract.33. 2

Moſe abſente populus idolum fabricauit: Quid figurat.tom.6.contra Fauſtum.lib.22.cap.92. 1.Cap.32.

Vitulum Moſes igne combuſſit.Ibidem. 2

Loquebatur dominus Moſi facie ad faciem.tom.4.in quæſtio.vete.ac noui teſta.quæſtio.71. 1.Cap.33.

Os ad os dominus Moſi loquebatur.to.3.de Trinita.lib.2.ca.16.Eodem, de Gene.ad lit.lib.12.cap.27.to.9.de Symbo.ad catechume. lib.4.cap.3. 2

Si inueni gratiam in conſpectu tuo, oſtende mihi faciem tuam.to.2.de videndo deo Ad Pauli.ca.8.11.& 13.to.3.de Gene.ad lit.lib.12. cap.27.to.6.contra Maxi.Arri.epiſco.lib.1.cap.3. Eodem,lib.3. ca.26.to.9.in Euange.Ioan.tract.3.& 53.ſup.Gene.1.ca.3.& 18. 3

Non videbit me homo & viuet.to.2.de Viden.deo ad Pauli.cap.13. to.4.in lib.quæſtio.ſuper Iudicum.quæſtio.54.tom.7.contra duas epiſtolas 4

epiſtolas Pela.lib.4.cap.11.to.9.In Solilo.animæ ad deum.cap.1.
3 Poſteriora mea videbis,faciem autem meam videre non poteris. to.3. de Trinita.lib.2.cap.17.to.4.de Eſſentia diui.fo.233.L.to.10.ſer. 181.cap.12.
6 Miſerebor cui miſertus ero,& miſericordiam præſtabo cui miſericors fuero. to.3. in Enchi. ad Laurentium cap.98. tom.10.de Verbis Apoſtoli.ſer.20.
7 Eſt locus penes me,& ſtabis ſupra petram. to.3. de Trini. lib.2.cap. 17.to.10.ſer.181.cap.12.
1.Cap.34. Deſcendit Moſes de monte facie glorioſa. tomo.4.in quæſtio.vete. ac noui teſta.quæſtio.8.to.6. contra Aduer.le.& prophetarum.lib.2. capi.17.

Leuiticus.

Leuitici enarratio in ſumma exponitur. tomo.3.in lib.Locutionum de Leuitico,per totum. Eodem, in ſpeculo de Leuitico. tom.4. in lib. quæſtio.ſuper Leuiticum.
1.Cap.1. Ponet ſuper caput hoſtiæ manus, & acceptabilis erit. to.9. in Euan. Ioan.tract.41.
2 Vinum & omne quod inebriare poteſt non bibes tu & filij tui. to.6. de ſancta virginitate.cap.1
3 Separate mundum ab immundo, & nemo mãducet carnem cameli. to.6. Contra Adi. Mani. diſci. cap.15. Ibidem, contra Fauſtum lib.6.cap.7.
4 De immundis animalibus ad eſum. tomo.10. in libr. 50. homi. homi.45.
5 Sancti eſtote, quoniam ego ſanctus ſum. tomo.7. de bono perſeue. capite.2.
1.Cap.17. Anima carnis in ſanguine eſt. to.6.contra Aduer.le. & propheta. lib.2.cap.6.
1.Cap.19. Diliges amicum tuum ſicut teipſum ſup.Exod.capi.23
2 Non augurabimini,nec obſeruabitis ſomnia.to.9.de rectitu.catholi. conuerſa.
3 Non maledices ſurdo,neque coram cæco pones offendiculum. to.10. ad fratres in eremo.ſer.38.
1.Cap.23. Anima quæ non fuerit afflicta in die hac peribit. tomo.9.de ſpecu. pecca.capite.6.

Numeri.

Numerorum enarratio in ſumma exponitur. tomo.3. in libr.locu. de Nume.per totum.Eodem, de ſpeculo Numer. to.4. in quæſtio. ſuper Numeros.
1.Cap.11. Vulgus promiſcuum flagrauit deſiderio carnium. to.3. de Mira.ſa. ſcrip.lib.1.cap.27.
2 Spiritus Moyſi in 70. ſeniores diſtribuitur, & aliis duobus qui in caſtris reſederant.Ibidem, lib.1.cap.9.
1.Cap.12. De Aethiopiſſa Moyſi vxore. tomo. 3. de Mira.ſa.ſcrip. libro.1. capite.28.
2 Si fuerit propheta inter vos, in viſione illius dominus cognoſcatur. to.3.de Gene.ad lite.lib.12.cap.27.
3 In columna nubis dominus præcedebat eos per diem,& cætera.ſupra. Exod.cap.13.
1.Cap.13. De exploratoribus,& de botro. to.10.ſer.100.
1.Cap.14. Senior populus mortuus eſt in deſerto,& iunior in terram repromiſſionis ingreſſus eſt. to.10.ſer.102.
2 Non intrabitis terram pro qua iuraui patribus veſtris,ſed in ſolitudine iacebunt cadauera veſtra.Ibidem.
1.Cap.16. Chore & aliorum caſus. to.3.de Mira.ſa.ſcrip.lib.1.cap.29.
2 Rebelles conſumpti igni.Ibidem.capite.30.
3 Dathan & Abyron terra deglutiuit. to.2. in epiſto.164. ad Emerit. to.4.in quæſtio.ſuper Nume.quæſtio.28.
4 De thuribulis.to.10.ſermo.98.
1.Cap.17. Virga Aaron floruit. to.3.de Mira.ſacra ſcriptu.lib.1.capi.31.to.10. ſermo.99.
1.Cap.20. Moyſes petram virga percuſſit, & fluxerunt aquæ. to.6. contra Fauſtum. lib.16.ca.17.to.9.in Euange.Ioan.tract.26.to.10.in lib.50. ho.homi.27.Eodẽ,ſer.3.Annũciationis dominicę.ſup.Exod.ca.17
2 Aquæ contradictionis.to.3.de Mira.ſacræ ſcript.lib.1.cap.32.
3 Num de Petra hac vobis aquam poterimus eiicere? to.4.in quæſtio. ſuper Nume.quæſtio.19.
1.Cap.21. Proſternebatur in eremo populus Iſrael morſibus ſerpentum. tomo.9. in Euange.Ioan.tracta.12.
2 De ſerpente æneo. to.3.de Mira.ſacræ ſcriptu.lib.1.cap.33. to.10. ſer. 101.& fo.308.I
3 Moſes exaltauit ſerpentem in deſerto. to.7.de pecca.me.& re.cap.32.
to.9.in Euange.Ioan.tract.12.de verbis Apoſtoli ſermo.14.
De Balaam, Balaac & aſina Balaam. to.10.ſermo.103. 1.Cap.22.
Aperuit dominus os aſinæ Balaam, & locuta eſt. tom.3.de Mirabi. ſacræ ſcriptu.lib.1.ca.34.to.4.de diuer.quæſtio.ad Simpli.lib.2. quæſtio.1.to.10.ſermo.103. 2

Deuteronomij.

Vide to.3.in lib.locu. de deuter. per totum. Ibidem, de mira. ſacræ ſcript.lib.1.cap.35.Ibid.de ſpeculo Deute.
Ne dixeris in corde tuo, quis aſcendit in cœlum. to.3.de ſpiritu & litera ad Marcelli.ca.29. 1.Cap.3.
Dominus deus tuus ignis conſumens eſt, deus æmulator. to.6.contra Adi.Mani.diſci.cap.13. 1.Cap.4.
Obſerua & ſanctifica diem quem præcepit tibi dominus. Ibidem, cap.15.ſupra.Exod.cap.20.autho.3. 1.Cap.5.
Honora patrem tuum & matrem tuam. ſupra. Exod. 20. capi. authorita.5. 2
Dominus deus veſter,deus vnus eſt.to.3.de Trinita.lib.5.cap.11.to.6. contra ſer.Arria.cap.1.Ibidem,contra Maxi.Arria.epiſco.lib.3. cap.23.to.10.in ſermo.dominica ante feſtum Natiuita.domini. 1.Cap.6.
Diliges dominum deum tuum ex toto corde tuo,tota anima tua, to.9. in Solilo.animæ ad deum.cap.18.infra Matth.22.authorita.7. 2
Dominum deum tuum timebis, & illi ſoli ſeruies. tom.3.de Trinita. lib.1.cap.6.to.6.contra Arria.ſer.ca.29. 3
Non in ſolo pane viuit homo & cætera. to.3. de mirabi.ſac.ſcriptu. lib.1.cap.23. 4
Populus tuus quem eduxiſti de Aegypto,fecerunt ſibi vitulum conflatilem.ſupra Exod.cap.32.Autho.1.& 2. 1.Cap.9.
Iacob in Aegyptum deſcendit cum.75.animabus.tomo.3.de Trinitate,lib.7. cap.4. 1.Cap.10.
Idola comminuite.ſupra Exod.cap.32.Autho.2. 1.Cap.12.
Quod præcipio tibi,hoc tantum facito domino: nec addas quicquam, nec minuas.to.6.contra Fauſt.lib.17.cap.2.& 6. 2
Dominum deum veſtrum timete.ſupra.cap.6.autho.3. 1.Cap.13.
Tentat vos dominus deus veſter. to.1.de Geñ contra Mani. lib.1.ca. 22. to.4.de ſermone domini in monte, lib.2. Ibidem. in lib. 83. quæſtio.quæſt.30.60.Ibid.de cõſenſu Euang.lib.2.cap.30.to.4.in lib.quæſtio.ſuper Geneſim,quæſt.57. 2
Ne comedatis quæ immunda ſunt.ſupra Leuitici,cap.11. 1.Cap.14.
In ore duorum aut trium teſtium ſtat omne teſtimonium. tom.6.contra Fauſtum,lib.16.cap.13.to.9.in Euang. Ioãnis, tract.36.circa finẽ. 1.Cap.17.
Prophetam ſuſcitabo eis,de medio fratrum ſuorum. Ibidem, cap. 15. 18.& 19. 1.Cap.18.
Oculum pro oculo,dentem pro dente.ſupra Exod.21.autho.2. 1.Cap.19.
Maledictus à deo eſt qui pendet in ligno tom.6.contra Adi. Mani. diſci.cap.21.Ibidem.contra Fauſtum, lib.14.cap.1.& 2. to.6. de actis cum Felice Mani.lib.2.cap.11. 1.Cap.21.
Quicunque dimittit vxorem, det ei librum repudij. tomo.6.contra Fauſtum,lib.19.cap.26. 1.Cap.24.
Frater iuſſus eſt fratris vxorem ducere. Ibidem.lib.32.cap.10. 1.Cap.25.
Maledictus qui non excitat ſemen in Iſrael. to.6.de bono coniugali, cap.22.ſupra Eod.cap.23.autho.2. 2
Videbunt vitam ſuam pendentem & non cedent. to. 6. contra Fauſtum.lib.16.cap.5. 1.Cap.28.
Erit vita tua quaſi pendens ante te.to. 6.de alterca. Eccle.& ſynago. 2
Adduxit vos quaſi quadraginta annis per deſertũ,& non ſunt trita veſtimenta veſtra. tom.6.de bono coniugali,cap.2. to.3.de Geneſi ad literam,lib.9.cap.3. 1.Cap.29.
Veſtibus Iſraelitarum, &c. tomo.7.de pecca. meri. & remiſſio. lib. 1.cap.3. 2
Vtinam ſaperent & intelligerent, ac nouiſſima prouiderent. to. 9. de ſpecu.pecca.cap.1.& 3. 1.Cap.32.
Videte quòd ego ſim ſolus,& non ſit alius deus præter me. to.6. contra Maxi.Arria.epiſco.lib.3.cap.23.& ſupra,cap.5. 2
Qui appropinquant pedibus eius,accipiant de doctrina illius. to.4. de eſſentia diuinitatis,fo.233.M 1.Cap.33.

Ioſue.

Ioſue enarratio in ſumma exponitur. to.3.in lib.Locutio.de Ioſue.Eodem,de Mira.ſa.ſcript. lib.2 cap.1.& 3.Ibidem,de ſpeculo Ioſue. to.4.in lib.quæſtio.ſuper Ioſue.
Moſi ſucceſſit Ieſus Naue. to.5.lib.18.cap.11. 1.Cap.1.
Quòd iuſto dei iudicio filij Iſrael terram repromiſſionis receperint.to. 10.ſermo.105. 2
Parate vobis cibos ad diem tertium. to.10.ſermo.106. 3

Mittuntur

1. Cap.2. Mittuntur duo exploratores ad ciuitatem Hierico.to.10.ſermo.106.
2 De Raab Hierichontina meretrice.to.4. contra mendacium, cap.15. & 17.to.10.ſermo.106
1. Cap.3. Populus tranſito Iordane,terram repromiſſionis ingreditur. to.10. ſermo.106
1.Cap.4. Tulit autem Ieſus duodecim lapides, & poſuit in Iordane. to.10. ſermo.106
2 Ex ipſo Iordane tulit alios duodecim lapides & fixit in loca caſtrorum. Ibidem.
1. Cap.5. Veſtes non detritæ.to.3.de Mira.ſacræ ſcripturæ,li.2.ca.2.
1. Cap.6. Poſt hæc ad ciuitatem Hierico ventum eſt, & muri eius ad clamorem populorum & ſono tubarum vſque ad fundamenta deiecti ſunt.to.10.ſermo.106
2 Sacerdotalibus tubis Hierico muri corruerunt. Ibidem.
3 De ſubuerſione Hierico.to.3.de Mira.ſa.ſcriptu.lib.2.cap.2.
1. Cap.10. De ſtatione ſolis & lunæ. to.3.de Mira.ſac.ſcrip.lib.2.cap.4.
1.Cap.24. Erichthonij regis Athenienſium nouiſſimis annis Ieſus Naue mortuus eſt.to.5.lib.18.cap.12.

Iudicum.

Iudicum enarratio in ſumma exponitur. to.3.in lib.Loiu. de Iudic. Eodē, de Mirabilibus ſacræ ſcripturæ,lib.2.cap.5. to.4.in quæſtio.ſuper Iudicum.
1. Cap.4. Mulier plena fiduciæ, hoſtis tempora ligno transfigens, fidem Eccleſiæ figurat.to.6.contra Fauſtum,lib.12.cap.32.
1. Cap.6. Gedeonis hiſtoria exponitur.to.10.ſermo.108.
2 Vellus compluuium area ſicca quid figurat. to.6.contra Fauſtum,lib. 12.cap.32.to.7. contra Peti. Dona. epiſco.cap.5. to.10.de verbis Apoſtoli,ſer.2.& 108.
1. Cap.11. Iepte filiam quæ patri occurrit,occidit.to.5.lib.1.cap.21.
1. Cap.13. Sampſonis hiſtoria exponitur.to.10.ſermo.107.
2 Qui cum mirabiliter fortis eſſet,putatus eſt Hercules. tom.5.lib.18. cap.19.
3 De Sampſonis fortitudine in capillis. tom.3. de Mirabilibus ſacræ ſcripturæ,lib.2.cap.6.
1. Cap.14. Irruit ſpiritꝰ domini in Sampſon,& dilacerauit leonē quid figurat. to.6.contra Fauſtum,lib.12.cap.32.
1. Cap.16. Sampſon ſeipſum cum hoſtibus ruina domus oppreſſit. to.5.lib.1. cap.21.& 26.

Primus Regum.

Primus Regnorum liber enarratur.to.3.de Mira.ſacræ ſcripturæ,lib. 2.cap.7.& 8.
Caput ſecundum in ſumma exponitur.to.5.lib.17.cap.4.& 5.
1.Reg.c.2. Arcus fortium ſuperatus eſt,& infirmi accincti ſunt robore.to.5.lib. 17.cap.4.
2 Pleni panibus minorati ſunt,& eſurientes tranſierunt terrā.Ibidem.
3 Exultauit cor meum in domino, dilatatum eſt os meum ſuper inimicos meos. Ibidem.
4 Dominus mortificat & viuificat, deducit ad inferos & reducit. Ibidem.
5 Dominus pauperem facit & ditat,humiliat & exaltat. Ibidem.
6 Et in cœlis tonabit. Ibidem.
7 Samuel autem adhuc puerulus,ſuccinctus erat Ephot. to.4. in quæſt. veteris ac noui teſtamenti,quæſtio.46.
1.Reg.c.4. Arca capta & reſtituta. to.3.de Mira ſa ſcriptu.lib.2.cap.7.
1.Reg.c.7. Obtulit deo ſacrificium Samuel. to.4.in quæſtio.veteris ac noui teſtamenti,quæſt.46.
2 Fragore cœli fugati hoſtes. to.3.de Mira.ſac.ſcrip.lib.2.cap.8.
1.Re.ca.10 Et inſiliet in te ſpiritus domini. to.4.de diuer.quæſt. ad Simplicianum,lib.2.quæſt.1.
1.Reg.c.11. Saul rex primus. to.3.de Mira.ſacræ ſcriptu.lib.2.cap.9.
1.Reg.c.15. Pœnitet me quòd conſtituerim Saul regem. to.4.de diuer.quæſt.ad Simplicianum,quæſt.2.ſuper Geneſim,cap.6.
1.Reg.c.16. Homo videt ea quæ patent,dominus autē intuetur cor. to.4.de quæſt. veteris ac noui teſtamenti,quæſt.18.
1.Re.c.17. Dauid & Goliæ monomachia. to.10.in lib.50.ho.ho.31.
2 De Dauid & Iſai patre ſuo & Goliad ſparso. to.10.ſer.197.
1.Reg.c.19 Saul prophetans. to.3.de Mira.ſacræ ſcripturæ,lib.2.cap.9.
1.Re.ca.21. Panes propoſitionis Dauid manducauit, quos non niſi ſacerdotibus manducare licebat,quid ſignificat. to.6.contra Fauſtum, lib.12. cap.33.
1.Re.c.28. Diuina mihi in phitone, & ſuſcita mihi quem dixero tibi. to.4.ad Simplicia.lib.2.quæſt.3. Ibidem, de octo Dulcitij quæſtio. quæſt. 6. to.3.de Mira.ſacræ ſcripturæ, lib.2.cap.11. to.4. in quæſt. veteris ac noui teſtamenti,quæſt.27.

Secundus Regum.

Extendit Oza manum ad arcam dei,& tenuit eam quare morte percuſſus. to.3.de Mira.ſacræ ſcripturæ.lib.2.ca.12. 2.Reg.c.6.
Cum Dauid multa proſpera prouenissent, cogitauit deo facere domum,quæ à rege Salomone filio eius poſtea fabricata eſt. to.5.lib. 17.cap.8. 2.Reg.c.7.
Cùmque completi fuerint dies tui,& dormieris cum patribus tuis ſuſcitabo ſemen tuum poſt te. to.5.lib.17.cap.8. 2
Si inique aliquid geſſerit,arguam eum in virga virorum, & in plagis filiorum hominum. Ibidem,cap.9. 3
Ingreſſus eſt rex Dauid, & ſedit coram domino &c. to.4.ad Simplicianum,lib.2.quæſt.8. 4
Incipe & benedic domus ſerui tui, vt ſit in ſempiternū coram te. to.5. lib.17.cap.12. 5
De Dauidis adulterio hiſtoria in ſumma enarratur. to.10. lib.50. ho.homi.21. 2.Re.ca.11
Dauid correptus per Nathan,dixit,peccaui &c. to.6.contra Fauſtū, lib.22.ca.67.& 97. to.10.in lib.50.ho.homi.21. 2.Re.c.12
Dauid filium ſuum Abſalon occiſum defleuit. to.7.contra Gaudentij epiſt lib.2.cap.14. 2.Re.c.18.
Aſcendit fumus de naribus eius. quid repræſentat. to.4.de Eſſendiui.fo.233.col.2. 2.Re.c.22.
Perambula omnes tribus Iſrael, à Dan vſque Berſabee, & numera populum. to.3.de Mirabi.ſa.ſcriptu.lib.2.cap.13. 2.Re.c.24.
De plaga dei,& de area Areunæ Hiebuſæi,&c. to.10.ſer.198. 2

Tertius Regum.

Vide to.3.de Mirabilibus ſacræ ſcripturæ,lib.2.cap.14.& 15.
Salomon filius tuus regnabit poſt me,& ſedebit in ſolio meo, tom.5. lib.17.cap.20. 3.Re.ca.1.
Semei ſedit in Hieruſalem annos tres. to.4.de quæſt.ſuper Leuiti. quæſt.24. 3.Re.ca.2.
Semei occiſus eſt.to.4.de Amicitia.cap.13. 2
De duabus meretricibus,& Salomonis iudicio. to.10.ſer.200. 3.Reg.c.3.
Salomon ſimulachrorum cultu putauit eſſe aliquid vtilitatis. to.3. de Geneſi ad literam,lib.11.cap.42. 3.Reg.c.11.
Roboam reſpuit conſilium ſalubre, quare demum deiectus eſt de regno. to.7.de Gratia & libero arbitrio ad Valen.capite.21. 3.Re.c.12.
Ecce altare ſcindetur. tom.3.de Mirabilibus ſacræ ſcripturæ, lib.2. cap.14. 3.Reg.c.13
Helias à coruo fuit nutritus. to.3.de Mirab.ſa.ſcriptu.lib.2.cap.15. to.10.ſer.201. 3.Re.ca.17
Helias à vidua paſcitur.Ibidem,cap.6.to.10 in li.50.Ho.homi.18. Eodem,ſermo.146.& 201. 2
Helias ſuſcitauit filium mortuum viduæ. to.6.contra Fauſtum,li.12. cap.34. to.3.de Mira.ſa.ſcriptu.lib.2.cap.16. 3
Teſtis huius viduæ cum qua ego habito,maleſeciſti occidendo filiū. to.4.ad Simplicia lib.2.quæſt.5. 4
Helias orauit vt dominus daret pluuiam ſuper terram,& multa quę ibidem complectuntur. to.10.ſer.201. 3.Reg.c.18
De holocauſto in monte Carmeli. to.3.de Mirabilibus ſacræ ſcripturæ,lib.2.cap.18. 2
Helias ieiunauit per quadraginta dies. to.3.de Mirabilibus ſacræ ſcripturæ,lib.2.cap.19. 3.Reg.c.19
Achab deceptus fuit à pſeudoprophetis. to.4. in lib. 83. quæſtio. quæſt.53. 3.Reg.c.22

Quartus Regum.

Vide to.3.de Mirabilib.ſac.ſcriptu.lib.2.cap.20.& cæteris.
De igne deſcendente ſuper quinquagenarios. to.3. de Mirab. ſacræ ſcripturæ,lib.2.cap.20. 4. Reg.c.1.
Helias in curru igneo fuit raptus. to.3.de Mirabilibus ſacræ ſcripturæ,lib.2.cap.25.to.7.de Pecca.meri.& remiſſ.lib.1.cap.3. 4.Reg.c.2.
Heliſæus veniens in Bethel caluus,à pueris illudebatur. to.3.de Mirabilib.ſacræ ſcriptu.lib.2.cap.22 to.6.contra Fauſtum, lib.12.ca. 35. to.10.ſermo.203. 2
Ecce commoratio ciuitatis bona, ſicut & tu domine vides, ſed aquæ multæ & ſteriles ſunt. to.7.contra Fulgen.Dona.artic.19. 3
Caput quartum exponitur in ſumma. to.10.ſermo.206.
Heliſæus baculum per ſeruum mittit ſuper mortuum: quid figurat. to. 6.contra Fauſtū,lib.12.cap.35. to.10.de verbis Apoſtoli,ſer.11. 4.Reg.c.4.
Heliſæus flando in faciem pueri ſuſcitauit eundem. to.7.de Anima & eius orig.lib.3.cap.5. 2
Caput quintum enarratur. to.10.ſer.207. & 208. Eodem, ad fra-

tres in Eremo, ſermo.32.
4.Re.ca.5. Naaman lepra.to.3.de Mira.ſacra ſcriptu.lib.2.cap.24.
4.Re.c.6. De ferri ſupernatatione. Ibidem, cap.25.
2 Victoria per Heliſæum.to.3.de Mira.ſa.ſcriptu.lib.2.ca.26.
4.Re.c.17. Iſraelitarum calamitas. Ibidem.cap.27.
4.Re.c.19 Angelus.180.milia occidit de exercitu Sennacherib.to.3.de Mira. ſa.ſcriptu.lib.2.cap.27.& 28.
4.Re.c.20. Conuertit Ezechias faciem ſuam ad parietem cum lachrymis.to.3.de
4.Re.c.25. Mira.ſa.ſcri.li.2.ca.28.to.9.de Viſi.infir.li.2.ca.2.
Capta eſt illa ciuitas, & multa pars eius, & ducta eſt in Babyloniam, to.3.de Mira.ſacra ſcriptura, lib.2.cap.29.to.4. de catechizandis rudibus, cap.21.

Eſdræ.

Vide to.3.de Mirabilibus ſacra ſcriptura, lib.2 ca.33.& 34.
3.Eſdra.3. Super omnia vincit veritas.to.4.in quæſtionib.veteris ac noui teſtamenti, quæſtione.109.

Tobiæ.

1.Cap. 4. Si multum tibi fuerit, tribue abundanter.to.9.de conflictu vicio.& virtutum, cap.17.
2 Eleemoſyna ab omni peccato & morte liberat.to.9. de recti.catho. conuerſationis.
1.Cap.6. De piſce qui aſcendit ad Tobiam.to.10.in 4.ſer.Petri & Pauli. Caput.12.vtcumque exponitur.to.10.ſer.226.
1.Cap.12. Quando orabas cum lachrymis, obtuli orationem tuam domino.to. 2.de gratia noui teſtamenti, cap.29.to.9.lib.2.Meditatio.cap.3.
2 Videbar vobiſcum manducare & bibere, &c.tomo.2.de ſex quæſtio.contra Paga.quæſtio.1.
Aliqua ex libro Iudith exponuntur.to.10.ſer.228.& 229.

Iob.

Vide tom.4.in lib.annotationum in Iob, per totum.fol.296.col.2.to. 10.ſer.223.224.& 225.
1.Cap.1. Angeli venerunt ante conſpectum dei, & inter eos affuit Satan.de videndo deo, ad Paulinam.to.2.fo.110.D.& fo.112.E.
1.Cap.5. Suſtinentiam Iob audiſtis, & finem domini vidiſtis.de gratia noui teſtamenti, ad Honora.to.2.fo.122.B.& de ſymbo.fidei ad Catechu.to.9.lib.1.cap.3.
1.Cap.6. Animæ eſurienti etiam amara dulcia eſſe videntur. infra Prouerb.27.
1.Cap.7. Vita hominis militia ſuper terram.to.1.lib.10.confeſſionum, cap.28. to.5.lib.21.cap.14.to.9.in Solilo.ani.ad deum, cap.15 & 16.
2 Parce mihi domine, nihil enim ſunt dies mei.to.9.in Soliloq.animæ ad deum, cap.2.
1.Cap.9. Si venerit ad me, non videbo eum: ſi abierit, non intelligam.de videndo deo, ad Paulinam, to.2.ca.6.circa finem.& 12.
2 Terra data eſt in manus impij.to.2.de gratia noui teſtamenti ad Hono.cap.16.
1.Cap.10. Manus tuæ fecerunt me & plaſmauerunt me.tomo.1.in libro Solilo. cap.2.
1.Cap.14. Homo natus de muliere, breui viuens tempore.to.9 in libro Solilo. animæ ad deum, cap.2.
2 Multis miſeriis repletur to.9.in manua.cap.8.
3 Quis poteſt facere mundum de immundo? tomo.9.in libro Meditationum, cap.36.
1.Cap.19. In carne mea videbo deum.to.5.lib.22.cap.29.to.10.in 2.ſermo. de Natiuitate domini.
1.Cap.23. Viam eius cuſtodiui, & non declinaui ex ea.to.7.de perfect.iuſti. contra Cæleſ.fol.308.E
1.Cap.24. Ab aquis niuium tranſibunt ad nimium calorem.to.9.de triplici habita.cap.2.
1.Cap.25. Nunquid iuſtificari poteſt homo comparatus deo? to.6.de ſancta virgi.ca.42.to.2.de natu.& gra.contra Pela.ca.7.to.7.contra Pela. & Cæle.de peccato origina.li.2.ca.32.
2 Homo putredo & filius hominis vermis.to.2.de gratia noui teſtamenti ad Hono.cap.8.
1.Cap.28. Ecce timor domini ipſa eſt ſapientia.to.3.de ſpiritu & litera, ad Marcellinum, cap.11.
1.Cap.34. Qui regnare facit hominem hypocritam propter peccata populi.to.6. de nat.bo.aduer.Mani.ca.32.
1.Cap.38. De cuius vtero egreſſa eſt glacies.tomo.4.de eſſentia diuinita. fol. 233.I.
1.Cap.40. Hoc eſt initium figmenti domini quod fecit vt illudatur ab angelis eius.tomo.3.de Geneſi ad literam, lib.11.cap.20.to.5.lib.11. cap.15.& 17.

Pſalmorum.

Vide to 8.per totum.& to.3.in ſpeculo de Pſalmis.
Primum Pſalmum exponit.to.4.in quæſtio.veteris ac noui teſtamenti, quæſtio.110.per totum.
Et in cathedra peſtilentiæ non ſedit.to.4.in quæſtio.veteris ac noui teſtamenti, quæſtio.110. 1.Pſal.1.
Non ſic impij non ſic, ſed tanquam puluis. Ibidem. 2
Nouit dominus viam iuſtorum.to.2.in epiſto.2.ad Valen. 3
Aſtiterunt reges terræ & principes conuenerunt in vnum.tomo.4. de conſenſu Euang.lib.3.cap.16. tomo.2. de correct.Donati.ad Boniſa.cap.13. 1.Pſal.2.
Qui habitat in cælis irridebit eos.tomo.7.de anima & eius origi. lib.1.capite.14. 2
Dominus dixit ad me, filius meus es tu, ego hodie genui te.to.3.in Enchiridio ad Lauren.cap.49.to.4.in quæſtio.vete.ac noui teſtamen.quæſtio.54.to.6.de quinque hæreſibus, cap.4. 3
Et nunc reges intelligite, erudimini qui iudicatis terram.to.7.contra literas Petiliani, lib.2.cap.92.Ibid.contra.2. Gauden.epiſto. lib.2.cap.26.to.10.ſermo.94. 4
Seruite domino in timore.to.7.de natu.& gratia, contra Pela.cap. 33.to.9.de bono diſcipli.cap.3.to.2.de correctio.Dona.ad Boniſa.cap.13. 5
Apprehendite diſciplinam, nequando iraſcatur dominus & pereatis de via.to.7.contra literas Pet.lib.2.cap.92. Ibid. de natu. & gratia, cõtra Pela.ca.33.to.9.de bono diſcipli.cap.5.Ibidẽ, de ſpeculo peccatoris, cap.6. 6
Ego dormiui & ſomnum cepi.to.5.lib.17.cap.17.& 18.tomo.9.in Euange.Ioan.tracta.47. 1.Pſal.3.
Domini eſt ſalus.to.9.in Euange.Ioan.tract.34. 2
Cum inuocarem exaudiuit me deus iuſticiæ meæ.to.1.li.9.Confeſſ.ca. 4.ibidem exponit iſtum Pſalmum quaſi per totum. 1.Pſal.4.
Filij hominum vſquequo graui corde, vt quid diligitis vanitatem & quæritis mendacium.to.10.ſer.12.& 141. 2
Scitote quoniam mirificauit dominus ſanctum ſuum. to.10.ſer.141. 3
Iraſcimini & nolite peccare.to.6.contra Fauſtum. lib.22.ca.92.to. 10.de verbis domini ſermo.35.Eodem.in lib.50.ho.homi.42. 4
Sacrificate ſacrificium iuſtitiæ, & ſperate in domino.to.1.de Magiſtro.cap.1. 5
Signatum eſt ſuper nos lumen vultus tui domine.to.9.in Euan.Ioan. tractatu.40. 6
In pace in idipſum dormiam & requieſcam.tomo.9.lib.1.Medita. cap.37. 7
Mane aſtabo tibi & videbo.to.4.in lib.annotationum in Iob cap.7. to.9.in Euange.Ioan.tract.34. 1.Pſal.5.
Odiſti omnes qui operantur iniquitatem, perdes omnes qui loquuntur mendacium.tomo.4.de menda.ad Conſen.cap.6. Ibidem contra menda.ad Conſen.cap.1.to.9.in Euange.Ioan.tract.110. Ibid.in lib.Solilo.ani.ad deum, cap.27.to.4.de patientia, cap.22. 2
Turbatus eſt à furore oculus meus.to.10.in li.50.ho.ho.42. 1.Pſal.6.
Concepit dolorem, & peperit iniquitatem.to.3.de Trinita.libro. 9. cap.9. 1.Pſal.7.
Ex ore infantium & lactentium perfeciſti laudem.to.6.contra Iudæ. Paga.& Arria.cap.10. 1.Pſal.8.
Minuiſti eum paulominus ab angelis.to.6.contra ſermo.Arria.cap. 5.to.9.in Solilo.animæ ad deum, cap.7.to.4.de Trinita.& viiſa.dei.cap.8.to.6.contra Iudæos, Pa.& Arria.ca.8.Ibidem contra Maxi.Arria.epiſco.lib.3.cap.25. 2
Omnia ſubiecisti ſub pedibus eius.to.9.in Solilo.animæ ad deum, cap.20. 3
Patientia pauperum non peribit in finem.to.5.li.24.cap.29.to.4.de patientia cap.29. 1.Pſal.9.
Exurge domine non præualeat homo.to.10.de verb.do.ſer.31. 2
Orphano tu eris adiutor.to.9.in Euange.Ioan.tracta.75. 3
Tibi derelictus eſt pauper.to.10.ſer.110. 4
Deſiderium pauperum exaudiuit dominus.to.9.de cognitio.veræ vitæ, cap.39. 5
Parauerunt ſagittas ſuas in pharetra, vt ſagittent.to.2.ad inquiſitiones Ianuarij, lib.2.cap.6.fo.117.C 1.Pſal.10.
Palpebræ eius interrogant filios hominum.to.4.de eſſentia diuinitatis.fo.233.F 2
Qui diligit iniquitatem, odit animam ſuam.to.9.in Euã.Ioan.tract. 87.to.3.in ſenten.ſenten.1. 3
In circuitu impij ambulant.to.5.lib,12.cap.13.& 17. 1.Pſal.11.

Secundum

2 *Secundum altitudinem tuam multiplicaſti filios hominum. Ibidem, cap.14.*
1.Pſal.12. *Vſquequo domine obliuiſceris me in finem.tom.9.in manuali, cap.31.*
2 *Illumina oculos meos ne vnquam obdormiam.tom.9. in lib.Soliloq. animæ ad deum, cap.17.*
1.Pſal.13. *Dominus de cælo reſpexit ſuper filios hominum.tom.3.de Trinitate. lib.15.cap.2.*
2 *Omnes declinauerunt, ſimul inutiles facti ſunt.to.9. de tempore Barbarico.cap.1.& infra Ro.ca.3.autho.3.tom.7. de perfecti.iuſti.contra Cæleſt.in autho.quæ militant contra eum, artic.3.*
3 *Sepulchrum patens eſt guttur eorum.tom.7.contra literas Petilia.lib. 2.cap.15.*
4 *Venenum aſpidum ſub labiis eorum, Ibidem, cap.14.*
1.Pſal.14. *Qui ingreditur ſine macula, habitabit in tabernaculo tuo.tom.7. de perfect.iuſtic.contra Cæleſt.in reſponſio.16.*
2 *Qui loquitur veritatem in corde ſuo.to.4. de menda.ad Conſen.cap. 16.Ibid.contra menda.cap.6.*
1.Pſal.15. *Bonorum meorum non eges domine.tom.3.de Gene.ad literam, lib.8. cap.11.tom.6.aduer.Iuda.cap.9.*
2 *Propter hoc lætatum eſt cor meum.tom.5.lib.17.cap.18.*
1.Pſal.16. *Ego clamaui, quoniam exaudiſti me.Ibid.lib.11.cap.14.*
2 *Satiabor cum apparuerit gloria tua.tom.9. in Euan.Ioan.tract. 102. Ibid.in Solilo.animæ ad deum, cap.13.*
1.Pſal.17. *Diligam te domine fortitudo mea.Ibid.cap.1.*
2 *Tu illuminabis lucernam meam domine & cætera. tom.10.de verbis domini.ſermo.8.*
3 *Dilataſti greſſus meos ſubtus me.tom.4.in quæſtio.ſuper Exod.quæſtio.107.*
4 *Populus quem non cognoui ſeruiuit mihi. tom.5.lib.17.cap.16.*
1.Pſal.18. *Cæli enarrant gloriam dei.tom. 4. in lib.annot.in Iob, cap.37. ibid. de conſenſu Euan.lib.1.cap.30.*
2 *Dies diei eructat verbum.tom.9.in Euan.Ioan.tra.62.*
3 *Non ſunt loquelæ neque ſermones.tom.7. contra literas Petilia.lib.2. cap.32.*
4 *In ſole poſuit tabernaculum ſuum. Ibidem.tom.9. in epiſtolam Ioan. tract.1.& 2.ibid.de cantico no.cap.5.*
5 *Tanquam ſponſus dominus procedens de thalamo ſuo.tom.4. de conſenſu Euange.lib.1.cap.30.*
6 *Occurſus eius vſque ad ſummum. tom.7.contra literas Petilia.lib.2. cap.32.*
7 *Nec eſt qui ſe abſcondat à calore eius.tom.4.de conſenſu Euan.lib.1. cap.30.tom.7.contra literas Petilia.li.2.cap.32.*
8 *Timor domini ſanctus permanens in ſeculum ſeculi. tom.2. de gratia noui teſta.ad Hono.cap.21.*
9 *Delicta quis intelligit.tom.4.in quæſtio.ſuper Leuiti.quæſtio.20.*
10 *Ab occultis meis munda me domine. tom.1. de libero arbitrio.lib.3. cap.10.tom.9.in manua.cap.5.*
1.Pſal.20. *Quoniam præueniſti eum in benedictionibus dulcedinis.tom.7. contra duas epiſtolas Pela.ad Boniſa.lib.2.cap.9.*
1.Pſal.21. *Pſalmum.21.quaſi per totum exponit Auguſt. tom.2. de gratia no.teſta.ad Hono.cap.6.7.8.& cæte.*
2 *Deus deus meus reſpice in me, quare me dereliquiſti. Ibidem. cap.6.*
3 *In te ſperauerunt patres noſtri.tom.9.de.4.virtutibus charitatis.*
4 *Ego ſum vermis & non homo.tom.2. de ſex quæſtio.contra Paga.quæſtio.6.ibid.de gratia no.teſta.ad Hono.cap.8.tom.9. in Euange. Ioan.tract.1.tom.10.ſer.181.cap.2.*
5 *Foderunt manus meas & pedes meos, dinumerauerunt omnia oſſa mea.tom.5.lib.17.cap.17.*
6 *Partiti ſunt veſtimenta mea, & ſuper veſtem meam miſerunt ſortem. tom.9.in Euange.Ioan.tracta.118.*
1.Pſal.22. *Dominus regit me, & nihil mihi deerit.tom.7.contra literas Petilia. lib.2.cap.47.tom.9.lib.1.me dita.cap.35.*
1.Pſal.23. *Hunc Pſalmum exponit Auguſt.to.4. in quæſt. vete.ac noui teſtamen. quæſt.111.per totum.*
2 *Quis aſcendet in montem domini.Ibidem.*
3 *Attollite portas principes veſtras. Ibidem.*
1.Pſal.24. *Delicta iuuentutis meæ & ignorantias meas ne memineris. tom.7.de peccatorum meri.& remiſſ.lib.1.cap.24.& 36.*
2 *Dulcis & rectus dominus.tom.9.in Euang.Ioan.tract.33.infra Pſal. 33.autho.2.*
3 *Vniuerſa via domini, miſericordia & veritas. tom.3. in ſententiis ſenten.28.*
4 *Oculi mei ſemper ad dominum, quoniam ipſe euellet de laqueo pedes meos.tom.9.de honeſta.mulie.cap.5.in fine.*
Innocentes & recti adhæſerunt mihi. tomo. 9. de vita Chriſtiana, cap.10. 5
Proba me domine & tenta me.tom.10.ſer.1.ſan.Laurentij. 6
Non ſedi cum concilio vanitatis.tom.7.lib.3.contra epiſto.Parme.capi.5. 7
Domine dilexi decorem domus tuæ.tomo.5.libro. 22. cap.21. tomo. 9. libro. 1. medita. cap. 20. tomo. 4. de ſaluta. documentis, capi.47. 1.Pſal.25.
Vnam petij à domino.tom.9.in Euange.Ioan.tract.3. 1.Pſal.26.
Faciem tuam domine requiram.tom.9.in Solilo.animæ ad deum, capi.36.& 37. 2
Adiutor meus es tu, ne derelinquas me.tom.7.de gratia & libe.arbi. ad Valen.capi.6. 3
Credo videre bona domini in terra viuentium.tom.4. de ſaluta.documen.cap.47. 4
Viriliter age & confortetur cor tuum. tom.10. in lib.50.homi.homi.11. 5
Dominus diluuium inhabitare facit, & ſedebit dominus rex in æternum.tom.2.de præſentia dei, ad Dardanum.cap.18.in fine. 1.Pſal.28.
Quoniam ira in indignatione eius.tom.7.contra Pelagi.Hypogno.in lib.6. 1.Pſal.29.
Ad veſperum demorabitur fletus.tom.10.in.18.ſermo.Natiuita.domini. 2
Nunquid confitebitur tibi puluis.tom.4.in quæſtio.vete.ac noui teſtamen.quæſtio.38. 3
Quoniam defecit in dolore vita mea.tom.9.in manua.cap.15. 1.Pſal.30.
Quàm magna multitudo dulcedinis tuæ, quam abſcondiſti timentibus te. tomo. 5. libro. 21. cap. 24. tomo. 9. libro. 1. meditatio. capi.37. 2
Proiectus ſum à facie oculorum tuorum. tom. 4.libr.quæſt.ſuper Gene. quæſt.54.tom.9.lib.1.medi.cap.39. 3
Beati quorum remiſſæ ſunt iniquitates, & quorum tecta ſunt peccata. to.4.lib.quæſtio.ſuper Gene.quæſt.161.ſuper Exodum, quæſt.108. 1.Pſal.31.
Beatus vir cui non imputauit dominus peccatum. tom.2.de perfectio. iuſti.contra Cæleſti.in reſponſio.15.ratioci. 2
Conuerſus ſum in ærumna mea, dum configitur ſpina.tom.9.de vtilita. pœniten.capi.1. 3
Dixi confitebor aduerſum me iniuſticiam meam domino. to.4. de ſaluta.documen.capi.56. 4
Nolite fieri ſicut equus & mulus.to. 9.in Euang.Ioan.tract.15. Ibid. in epiſtolam Ioan.tract.8.to.3.de fide ad Petrum, capi.24. 5
Verbo domini cæli firmati ſunt.tom.1.lib.11.confeſſ.ca.6. & 7.tom. 4.de eſſen.diuinit.fo.233.G 1.Pſal.32.
Pſal.33.in parte exponitur.tom.10.de verbis domini.ſer.39. Eodem, in libr.50.homi.homi.1.
Accedite ad eum & illuminamini.to.5.lib.22.cap.29.tom.6.aduerſus Iudæos, cap.9. 1.Pſal.33.
Guſtate & videte quoniam ſuauis eſt dominus.tom.5 lib.21.cap.24. tom.9.in Solilo.animæ ad deum, cap.22.tom.3.de ſpiritu & anima, cap.58.ſupra Pſal.24.auth.2. 2
Declina à malo & fac bonum, inquire pacem.tom.4. de continentia, cap.7.infra Pſal.36.autho.1. 3
Oculi domini ſuper iuſtos.to.4.de eſſen.diuinita.fo.233.E to.9. ſuper Magnificat in principio. 4
Veritas tua vſque ad nubes.tom.1.lib.13.confeſſio.cap.15. 1.Pſal.35.
Homines & iumenta ſaluabis domine. tom.9.in Euangelium Ioan. tract.30.& 34. 2
In lumine tuo videbimus lumen.tom.9.in Solilo.animæ ad deum, capi.36.Ibidem, in manuali, cap.7. 3
Declina à malo & fac bonū.ſupra Pſal.33.auth.3.to.4.in lib.quæſt. ſuper Leuiti.quæſt.20.tom.9.de cognitio.vera vita, cap.37. 1.Pſal.36.
Cuſtodi innocentiam & vide æquitatem. tom.9.de vita Chriſtiana, cap.10. 2
Veruntamen in imagine pertranſit homo.tom.10.in.1.ſer.ſeptua. 3
Theſaurizat, & ignorat cui congregabit ea.to.3. de Trinita.lib.14. capi.14. 1.Pſal.38.
Eduxit me de lacu miſeriæ, & de luto fecis. tom.5.lib.18. cap.35.to. 9.in manua.cap.24. 1.Pſal.39.
Beatus qui intelligit ſuper egenum.tom.10.in lib.50.ho.ho.39. 2
Ego dixi domine miſerere mei, ſana animam meam.tom.3.de ſpiritu & lite.ad Marcel.cap.27.& 30.to.2. de natu.& gratia, contra Pelagia.capi.19. 1.Pſal.40.

2 Inimici mei dixerunt mala mihi, quando morietur.tom.5.lib.17.capi.18.

1.Pſal. 41. Quemadmodum deſiderat ceruus ad fontes aquarum. tom.9.in Solilo.animæ ad deum.capi.35.

2 Abyſſus abyſſum inuocat.Ibid.& tom.9. de contritione cordis.capite.9.

1.Pſal. 42. Iudica me deus, & diſcerne cauſam meam.tom.4.de conſen.Euange.lib.2.cap.20.tom.2.de correct.Dona.ad Bonifa.cap.7.tom.9.in Euang.Ioan.tracta.22.&.43.in fine.& in princip.tracta.52.

1.Pſal. 43. Manus tua gentes diſperdidit.tom.3.de Gene.ad literam, libr.6.capite.12.

2 Vendidiſti populum tuum ſine precio.tom.4.in quæſt.ſuper Iudicum, quæſt.17.

3 Exurge quare obdormis domine. tom.4. de eſſentia diuinitatis.fo.234.I

1.Pſal.44. Eructauit cor meum verbum bonum. Ibidem.fo.233.K.cuius expoſitionem vide tom.5.lib.17.cap.16.

2 Lingua mea calamus ſcribæ velociter ſcribentis. Ibidem.G

3 Speciosus forma præ filiis hominum.tom.6.aduer.Iudæ.ca.4.

4 Propter veritatem & manſuetudinem & iuſticiam.tom.9.in Euange.Ioan.tracta.33.

5 Populi ſub te cadent in corda inimicorum regis.tom.3 de Trini.libr.12.capi.6.

6 Vnxit te deus deus tuus oleo iuſticiæ. tom.9.in Euang.Ioan.tracta.7.tom.4.de incar.verbi, lib.2. Ibidem, de fide rerum inuiſibilium, ca.3.tom.6.contra Maxi.Arri.epi.lib.3.ca.16.

7 Audi filia & vide, obliuiſcere populum tuum & cætera.to.10.in primo ſermo.ſexageſi.

1.Pſal. 45. Fluminis impetus lætificat ciuitatem dei.tom.7.contra Creſco.Gramma.lib.2.capi.14.

2 Vacate & videte quoniam ego ſum deus.tom.1.de vera religione, capite.35.

1.Pſal.46. Quoniam rex omnis terræ deus, pſallite ſapienter.tomo.9.in Euange.Ioan.tracta.13.

1.Pſal.47. Ciuitas regis magni.tom.5.lib.17.cap.16.

1.Pſal.48. Homo cum in honore eſſet non intellexit, comparatus eſt iumentis inſipientibus.tom.1.de quantitate animæ, cap.28.to.3.de Gene.ad lite.lib.6.cap.12.& lib.7.cap.9.&.10.to.5.lib.22.cap.24.tom.7.de anima & eius origine, lib.4.cap.11.Ibid.cõtra Pela.& Cœleſt.de peccato origi.lib.2.cap.40.to.9.de conueni.10.præcepto.& plaga.Aegypti.cap.5.tom.3 de ſpiritu & anima, cap.35.

Pſal.49.pro parte exponitur tom.10.in lib.50.ho.homi.2.&.28. Eodem, ſermo.220.

1.Pſal. 49. Deus manifeſte veniet, deus noſter, & non ſilebit.tom.5.lib.20.cap.24.tom.9.in Euange.Ioan.tracta.4.&.37.

2 Aduocauit cœlum deſurſum & terram diſcernere populum ſuum. to.5.lib.20.cap.24.

3 Congregate illi ſanctos eius. Ibidem.

4 Immola deo ſacrificium laudis.tom.6.aduerſus Iudæos, capite.6.

5 Quare tu enarras iuſticias meas, & aſſumis teſtamentum meum per os tuum.tom.7 contra epiſtolam Parmenia.lib.2.cap.9.Ibid.contra Creſco.Gramma.lib.2.capite.29.

1.Pſal. 50. Pſal.50 pro parte exponitur.tom.10.in li.50.ho.ho.21.&.27.

Secundum magnam miſericordiam tuam.to.4.in quæſt.vete.ac noui teſtamen.quæſt.112. Hunc Pſalmum ibidem exponit per totum.

2 Aſperges me domine hyſſopo & mundabor. to.3.de doctri.Chriſtia.lib.2.cap.16.&.41.tomo.9.in Euange.Ioan.tracta.119.tomo.9.de quarta feria, cap.5. tomo.4.in quæſtio.vete.ac noui teſtamen.quæſtio.112.

3 Lauabis me, & ſuper niuem dealbabor.tomo.9. de quarta feria, capite.5.

4 Auerte faciem tuam à peccatis meis.tom.4. in lib.quæſt.ſuper Exod.quæſt.150.tom.9.in epiſtolam Ioan.tracta.9. Ibid.lib.2.medita.cap.12 to.4.in quæſt.vete.ac noui teſtamen.quæſt.112.

5 Cor mundum crea in me deus, & ſpiritum rectum innoua, & cæte.to.2.de origi.animæ.fo.23.C.to.1.lib.Solilo.cap.1.tom.4.in quæſtio.vete.ac no.teſta.quæſt.112.& to.3.in Enchi.ad Lauren.cap 31.

6 Et ſpiritum rectum innoua in viſceribus meis.to.1.de quantitate animæ, cap.33.

7 Ecce enim in iniquitatibus conceptus ſum.to.7.contra.2.epiſtolas Pelagia.lib.4.ca.11.to.9.in Euang.Ioan.tracta.4.to.4.in quæſt.vete ac no.teſta.quæſt.112.to.7.contra Pela.Hypo.lib.5.

8 Docebo iniquos vias tuas.to.7.contra Creſco.Gramma.lib.3.cap. 46.

Domine labia mea aperies, &c.to.9.in Solilo.animæ ad deum.cap.7.to.4.in quæſt.vete.ac no.teſta.quæſt.112. 9

Quoniam ſi voluiſſes ſacrificium dediſſem to.5.lib.10.ca.5. 10

Sacrificium deo ſpiritus contribulatus. to.7.contra Creſco.Gramma.lib.2.cap.12. 11

Sicut nouacula acuta feciſti dolum &c. tomo.10. de verbis domini.ſermo.6. 1.Pſal. 51.

Miſerere mei domine, quoniam conculcauit me homo. tom.10, de verbis domi.ſermo.21. 1.Pſal. 55.

Pro nihilo ſaluos facies illos.to.4.de patien.ca.20. 2

Incolent & abſcondent, ipſi calcaneum meum obſeruabunt.tom.4.in lib.quæſt.ſuper Gene.quæſt.25. 3

Filii hominum dentes eorum arma & ſagitta.to.7.contra literas Petilia.lib.2.cap.14. 1.Pſal. 56.

Miſericordia eius præueniet me.tom.7.de natu.& gratia, contra Pela.cap.32.Ibidem, contra duas epiſtolas Pelagia.ad Bonifa.lib.2.cap.9. 1.Pſal. 58.

In Idumæam extendam calciamentum meum.to.4.de eſſentia diuinitatis.fo.218.H. 1.Pſal. 59.

Nonne deo ſubiecta erit anima mea, ab ipſo enim ſalutare meum.to.10.in lib.1.ho.homi.14. 1.Pſal. 61.

Diuitiæ ſi affluant, nolite cor apponere.tom.2.de orando deo, ad Probam, cap.3. 2

Semel locutus eſt deus.to.3.de ſpiritu & litera, ad Marcel.cap.33.to.5.lib.5.cap.9.to.6.contra Iuda.paga.& Arria.capite.6. 3

Reddes vnicuique ſecundum opera ſua. tomo.7.contra Pelagia.Hypognoſ.lib.3. 4

Exaudi deus deprecationem meam cum deprecor.to.9. de Specu.pecca.ca.7.in fine. 1.Pſal.63.

Ad te omnis caro veniet.to.4.de continent.ca.4. 1.Pſal.64.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter.to.9. in Soliloq.animæ ad deum, ca.35.in fine. 2

Viſitaſti terram, & inebriaſti eam. tomo.4. lib.quæſtio.ſuper Gene.quæſt.144. 3

Omnis terra adoret te.to.4.de continentia, ca.14. 1.Pſal. 65.

Sicut deficit fumus deficiant.to.10.ſer.109. 2

Pluuiam voluntariam ſegregabis deus.to.3.de Trinita.lib.4.cap.1. 1.Pſal. 67.

Aſcendit in altum, captiuam duxit captiuitatem.to.4. de eſſentia diuini.fo.234.B. 2

Dedit dona hominibus.to.9.de Symb.ad catechume.lib.2.cap.7. 3

Accepiſti dona in hominibus.to.3.de Trini.lib.15.ca.19. 4

Deus noſter deus ſaluos faciendi.to.5.lib.17.ca.18. 5

Viſi ſunt greſſus tui deus.to.4.de eſſen.diuinitatis, fo.234.A. 6

Increpa feras arundinis.to.9.de ouibus, cap.14. 7

Quæ non rapui, tunc exoluebam.to.3.de Trini.lib.13.ca.14.tom.9.in Euange.Ioan.tracta.79. 1.Pſal. 68.

Neque abſorbeat me profundum.to.10.in lib.50.ho.hom.16. 2

Dederunt in eſcam meam fel, & in ſiti mea potauerunt me aceto.to.5.lib.17.ca.19.to.9.in Euange.Ioan.tractat.37. 3

Fiat menſa coram ipſis in muſcipulam, & in retributionem. to.5.lib.17.ca.19.tom.6 aduer.Iud.ca.5.& tomo.10.in primo ſer.feria.6.poſt cineres. 4

Quærite deum, & viuet anima veſtra. tomo.9.in Euange.Ioan.tracta.63. 5

Quoniam tu es patientia mea.to.3.de Trini.lib.13.cap.17. 1.Pſal. 70.

Suſcipiant montes pacem populo.to.9.in Euan.Ioan.tracta.1. 1.Pſal. 71.

Dominabitur à mari vſque ad mare, & à flumine &c.tom.7.contra literas Petilia.lib.2.ca.58. 2

Liberabit pauperem à potente.to.7.contra Pela.hypog.lib.5.in principio. 3

Qui facit mirabilia magna ſolus.to.3.in quæſt.de tri.fo.233.H. 4

Pſalmus.72.vtrumque exponitur.to.10.ſer.235.

Bonus eſt dominus rectis corde.to.9.in Euang.Ioan.tracta.25. 1.Pſal. 72.

Mihi adhærere deo bonum eſt.to.4.in lib.83.quæſt.quæſ.54.to.5.lib.10.ca.18.&.25.Ibid.lib.12.ca.9.to.9.lib.1. meditatio.cap.37. 2

Deieciſti eos dum alleuarentur.to.5.lib.14.cap.13. 3

Perdidiſti omnes qui fornicantur abs te. tomo.9. in epiſtolam Ioan.tracta.9. 4

Deus autem rex noſter operatus eſt ſalutem in medio terræ. tom.7.lib.17.cap.4. 1.Pſal. 73.

Cum accepero tempus, ego iuſticias iudicabo. tom.9 in Euange.Ioan.tracta.28. 1.Pſal. 74.

Vouete, & reddite domino deo veſtro. tomo.6. de adulterinis coniugiis, 1.Pſal. 75.

ingis, li.1.cap.24.to.3.de ſide ad Petrum, ca.3.in ſi.

1.Pſal.76. Numquid in perpetuum obliuiſcetur miſereri deus, aut continebit in ira miſe.ſuas. to.5.li.21.cap.18.& 24.to.3. in li.Enchi.ad Lauren.cap.112.

1.Pſal.77. Percuſsit petram, & fluxerunt aquæ.to.3.de mira.ſac.ſcrip.li.1.cap.24.vide ſupra Exod.17.

2 panem angelorum manducauit homo.to.9.in Euang.Ioan.tracta.13.to.3.de mira.ſac.ſcrip.li.1.cap.23.to.4.in quæſt.vete.ac no.teſtamen.quæſt.20.to.1.de libe.arbi.li.3.cap.10.

1.Pſal.78. Redde vicinis noſtris in ſinum eorum.to.10.ſer.110.

1.Pſal.79. Deus conuerte nos.to.7.de pecca.meri.& remiſſ.li.2.ca.5.

2 Oſtende nobis faciem tuã.to.4.de eſſen.diuini.fo.233.F.ſupra Exod.33.autho.3.

3 Fiat manus tua ſuper virum dexteræ tuæ.to.7.de ho.perſeue.cap.7.

1.Pſal.80. Dilata os tuum, & implebo illud.to.4.libr.quæſtio.ſuper Exo.quæſtio.9.

1.Pſal.81. Ego dixi dij eſtis & filij excelſi omnes.to.5.li.9.ca.23.to.9. in Euan.Ioan.tracta.48.to.3.de ſide & Symbo.cap.9.

1.Pſal.82. Imple facies eorum ignominia.tomo.7.contra literas Petilia.libro.2.cap.29.

Pſalmus.93.vtcumque exponitur.to.10.in lib.50.ho.ho.33.& 50.

1.Pſal.83. Beati qui habitant in domo tua domine.tom.2.ad inquiſitio.Ianua.epiſt.119.cap.15.to.5.li.22.cap.30.to.9.in Euange.Ioan.tracta.105.to.9.li.1.medi.ca.25.& 37.Ibidem, in ſoliloquiis animæ ad deum,cap.35.Ibi.in manua.cap.16.& 17.Ibidem de triplici habit.cap.1.4.& 6.to.3.de ſpiritu & anima.cap.60.& 65.to.9.de vani.ſec.cap.2.Ibidem de ſpecu.cap.29.

2 Melior eſt dies vna in atriis tuis.to.9.de tripli.habita.ca.4.

1.Pſal.84. Audiam quid loquatur in me dominus.to.3.de Gene.ad literam,lib.9.cap.2.

2 Veritas de terra orta eſt.to.1.li.13.confeſſio.ca.18.to.9.in Euan.Ioan.tracta.41.in princi.

3 Dominus dabit benignitatem, & terra noſtra dabit fructum ſuum.to.7.de pec.me.& remiſ.li.2.ca.17.

1.Pſal.85. Tu deus ſolus.to.4.de Trini.& vni.dei, cap.13.

1.Pſal.86. Fundamenta eius in montibus.to.4.li.quæſt.ſuper Exod.quæſt.11.

2 Quàm glorioſa dicta ſunt de te ciuitas dei.to.9.in manuali.cap.17.& 24.to.3.de ſpiritu & anima, ca.37.55.& 60.to.9.de Symbolo ad catechu.li.2.ca.12.li.3.ca.11.li.4.ca.10.

1.Pſal.88. Iuraui David ſeruo meo, vſque in æternum præparabo ſemen tuum.to.5.lib.17.ca.9.

2 Miſericordiam meam non diſpergam ab eo.tomo.9.libro.2.medita.cap.2.

3 Tu vero repuliſti, & ad nihilum reduxiſti.to.5.lib.17.ca.10.

4 Vſquequo domine auertis in finem.Ibidem, cap.11.

5 Vbi ſunt miſerationes tuæ antiquæ domine. Ibidem.

1.Pſal.90. Ipſe liberauit me de laqueo venantium.to.9.in ſolilo.animæ ad deũ, cap.16.in fine.Ibidem de honeſtate mulierum, cap.2.

2 Scapulis ſuis obumbrabit tibi.to.4.de eſſent.diuinitatis fo.233.K.

3 Angelis ſuis mandauit de te, vt cuſtodiant te in omnibus viis tuis.to.9.in ſolilo.animæ ad deum, cap.27.

1.Pſal.91. Vir inſipiens non cognoſcet, & ſtultus non intelliget hæc.to.9.de ſpecu.pecca.cap.8.

1.Pſal.92. Dominus regnauit decorem indutus eſt.tomo.3. de ſpiritu & anima, cap.35.

1.Pſal.93. Dominus ſcit cogitationes hominum, quoniam vanæ ſunt.to.4.de ſalutar.docu.cap.34.

2 Secundum multitudinem dolorum meorum conſolationes tuæ.to.5.li.18.cap.51.

1.Pſal.94. Ipſius eſt mare, & ipſe fecit illud.to.5.lib.11.cap.34.to.10.de verbis Apoſtoli.ſer.11.

1.Pſal.95. Cantate domino canticum nouum, cantate domino omnis terra.to.5.li.8.cap.24.to.9.in lib.cantici noui, ca.1.In principio.to.10.de verbis Apoſtoli.ſer.20.

2 Annunciate de die in diem.tomo.4.libr.quæſtio.ſuper Exod.quæſtio.98.

1.Pſal.97. Pſallite domino in cythara.to.10.ſer.212.

1.Pſal.98. Moyſes & Aaron in ſacerdotibus eius.to.4.lib.quæſtio.ſuper Leuiti.quæſtio.23.

1.Pſal.99. Domine refugium factus es nobis.to.10.de verbis domini.ſer.4.to.3.de Trinita.lib.5.cap.16.

1.Pſal.100 Miſericordiam & iudicium cantabo tibi domine.tom.9.in Euange.Ioan.tracta.36.

Opera manuum tuarum ſunt cœli: ipſi peribunt, tu autem permanes. 1.Pſal.101.
to.5.lib.10.cap.24.

Mutabis eos & mutabuntur, tu autem idem ipſe es.tomo.6.de unit. bo.con.Man.cap.19.& 24.Ibidem contra aduerſar.leg.& prophe.lib.1.cap.6. 2

Anni tui non deficient.to.1.lib.11.confeſſionum,cap.13. 3

Benedic anima mea domino, & omnia quæ intra me ſunt.to.9.lib.2. 1.Pſal.102
medita.cap.27.

Noli obliuiſci omnes retributiones eius.to.3.de ſpiritu & litera, capite.33. 2

Qui coronat te in miſericordia. Ibidem. 3

Qui propiciatur omnibus iniquitatibus tuis.to.3.de Trinita.lib.14. 4
cap.17.to.4.de continentia,cap.7.

Qui replet in bonis deſiderium tuum.to.3.de Trinita.lib.14.capi.14. 5
in fine.

Confeſſionem & decorem induiſti.tomo.4.de eſſentia diuinita.fol. 1.Pſal.103
234.A

Qui facis angelos tuos ſpiritus, & miniſtros tuos ignem vrentem.to. 2
5.lib.15.cap.23.to.3.de mira.ſac.ſcrip.lib.1.ca.16.

Qui fundauit terram ſuper ſtabilitatem ſuam.to.4.lib.quæſtio.ſuper 3
Gene.quæſtio.132.infra, Pſal.135.

Omnia in ſapientia feciſti.to.5.lib.11.cap.32. 4

Draco iſte quem formaſti, ad illudendum ei.Ibi.cap.15.& 17. 5

Auferes ſpiritum eorum, & non deficient & cæte.to.3.de Gene.ad lite.lib.10.cap.8. 6

Quærite faciem eius.to.4.de ſaluta.docu.cap.56. 1.Pſal.104

Nolite tangere Chriſtos meos.to.4.in lib.quæſtio.ſuper Ioſue, quæſtio.23. 2

Ferrum pertranſiuit animam eius.to.4.in quæſtio.vete.ac noui teſta. 3
quæſtio.73.

Os peccatoris & os doloſi ſuper me apertum eſt.to.7.contra Pela.Hypo.lib.6. 1.Pſal.108

Epiſcopatum eius accipiat alter.tom.7.contra literas Petilia.libro.2. 2
cap.8.

Dixit dominus domino meo, ſede à dextris meis donec ponam inimicos tuos ſcabellum pedum tuorum, & cætera.to.4.in lib.83.quæſt. 1.Pſal.109
quæſt.69.to.3.de Trinita.li.2.cap.8.to.5.li.17.cap.17.to.6.contra ſermo.Arria.cap.12.to.4.de eſſentia diuini.fo.233.H

Ex vtero ante luciferum genui te.to.4.in li.annotationum in Iob, ca. 2
38.to.3.de Trinita.li.1.cap.12.to.9.in Euan.Ioan.tract.3.to.3.de mira.ſac.ſcrip.li.3.cap.5.to.4.de eſſentia diuinita.fo.233.L.Ibi.de Trinita.& vnita.dei, cap.1.Ibi.in dialo.ad Oro.quæſt.1.to.6.contra Maxi.li.3.ca.18.to.10.in li.50.ho.homi.43.

Iurauit dominus & non pœnitebit eum.to.5.li.17.cap.17.to.4.in li. 3
quæſt.ſuper Exod.quæſt.124.to.6.contra aduerſa.leg.& propheta.li.1.ca.20.to.6.aduerſus Iudæos, capi.9.

Tu es ſacerdos in æternum ſecundum ordinem Melchiſedech.to.5.lib. 4
16.cap.22.

Magna opera domini, exquiſita &c.to.3.in Enchi.ad Lau.cap.100. 1.Pſal.110

Potens in terra erit ſemen eius.tomo.4.de octo Dulcitij quæſtio.quæſtio.4. 1.Pſal.111.

Suſcitans à terra inopem, & de ſtercore erigens pauperem.to.5.li.17. 1.Pſal.112.
capi.4.

Omnia quæcumque voluit fecit.to.3.in Ench.ad Lauren.cap.94. 1.Pſal.113.

Cœlum cœli domino, terram autem dedit filiis hominum.to.1.lib.12. 2
confeſſ.cap.2.

Omnis homo mendax.to.4.in expoſitione epiſtolæ Pauli ad Gala.ca. 1.Pſal.115.
1.to.4.contra mendacium, ca.10.to.9.in Euang.Ioan.tract.39.in fine.to.10.ſer.151.

Quid retribuam domino, pro omnibus quæ retribuit mihi.to.5.lib.5. 2
cap.18.to.9.li.1.meditatio.cap.7.& li.2.ca.9.Ibi.de ſymbolo ad catechu.li.2.cap.6.to.4.de ſaluta.docu.cap.54.to.9.de contemptu mundi.cap.6.to.10.ſermo.151.

Calicem ſalutaris accipiam.to.4.li.quæſt.ſuper.Exod.quæſt.98.ſuper 3
Leuiticum quæſt.35.to.10.ſer.151.

Precioſa in conſpectu domini mors ſanctorum eius.tomo.5.libro.13. 4
capi.7.

Dominus mihi adiutor, & ego deſpiciam inimicos meos.to.9.de ſymbo.ad catechu.lib.2.cap.1. 5

Confitemini domino quoniam bonus.tomo.10.in libro.50.homi.homi.46. 6

Lapidẽ quem reprobauerunt ædificantes, hic factus eſt in caput anguli.to.4.li.quæſt.ſuper Ioſue, quæſt.30.to.6.aduer.Iudæos, ca.8. 1.Pſal.117.

2 Hæc dies quam ſecit dominus exultemus. Ibidem. in primo ſermo. Reſurrectio.
1.Pſal.118. Viam mandatorum tuorum cucurri. tomo. 4. in dialo. ad Oro. quæſtio. 53.
2 Da mihi intellectum & ſcrutabor legem, & cuſtodiam illam. to. 7. de prædeſti. & gratia, cap. 11.
3 Inclina cor meum in teſtimonia tua. tomo. 7. de bono perſeueran. capite. 8.
4 Auerte oculos meos ne videant vanitatem. tomo. 9. de honeſta mulie. capite. 5. tomo. 7. contra Pela. & Celeſti. de gratia Chriſti, libr. 1. capite. 15.
5 Bonitatem & diſciplinam & ſcientiam doce me. to. 10. in lib. 50. homi. ho. 4.
6 Omnis conſummationis vidi finem to. 9. in epiſt. Ioan. tracta. 10.
7 Præuaricantes reputaui omnes peccatores terræ. tomo. 5. libro. 16. capite. 27.
8 Greſſus meos dirige ſecundum eloquium tuum. to. 10. de verbis Apoſtoli ſermo. 12.
9 Redime me à calumniis hominum. Ibidem.
10 Septies in die laudem dixi tibi. to. 3. de doctri. Chriſtia. lib. 3. cap. 35. to. 5. lib. 11. cap. 31.
11 Pax multa diligentibus legem tuam. to. 9. in epiſt. Ioan. tracta. 1.
1 Pſal. 120 Leuaui oculos meos in montes. to. 9. in Euang. Ioan. tracta. 1.
2 Per diem ſol non vret te, neque luna per noctem. to. 9. in epiſto. Ioan. tracta. 1.
1.Pſal. 121. Hieruſalem quæ ædificatur vt ciuitas. to. 3. de trini. li. 3. cap. 2.
1.Pſal. 123. Anima noſtra, ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venantium. to. 9. in li. Soli. animæ ad deum, cap. 16. in fi.
2 Adiutorium noſtrũ in nomine domini. to. 9. de ſymbolo, ad Catechu. lib. 1. cap. 1.
1.Pſal. 125. Euntes ibant & flebant. to. 10. in primo ſer. plurimorum martyrum.
1.Pſal. 126 Niſi dominus ædificauerit domum, in vanum laborant, &c. to. 5. lib. 17. cap. 12. in fine.
1.Pſal. 131. Sacerdotes tui induantur iuſticiam. to. 7. contra literas Petilia. lib. 2. cap. 30.
1.Pſal. 132. Sicut vnguentum in capite, quod deſcendit in barbã barbã Aaron. Ibi. cap. 104.
1.Pſal. 135 Qui firmauit terram ſuper aquas. ſupra Pſal. 103. autho. 3. to. 3. de Gene. ad literam, lib. 2. cap. 1.
2 Eduxit Iſrael de medio eorum in manu potenti. Ibi. li. 6. cap. 12.
1. Pſal. 137 Quoniam excelſus dominus, & humilia reſpicit, & alta à longe cognoſcit. to. 6. de ſancta virginita. cap. 32.
1.Pſal. 138. Mirabilis facta eſt ſcientia tua ex me. to. 3. de Trinita. lib. 15. capi. 7. in fine.
2 Quò ibo à ſpiritu tuo, & cætera. ſi aſcendero in cœlum. to. 3. de trinita. lib. 2. cap. 5. to. 9. in Euang. Ioan. tracta. 36. to. 9. de pœni. medi. ca. 5. to. 10. in li. 50. ho. homi. 27.
3 Imperfectum meum viderunt oculi tui. to. 7. de baptiſ. contra Donati. li. 1. ca. 15. circa finem. to. 9. in Solilo. animæ ad deum, ca. 14.
4 Proba me deus, & ſcito cor meum. tomo. 4. de eſſentia diuinitatis. fo. 234. F
1.Pſal. 140 Pone domine cuſtodiam ori meo. to. 4. de continentia, cap. 1. & 2.
2 Non declines cor meum in verba maliciæ. Ibi. cap. 2.
3 Corripiet me iuſtus in miſericordia. to. 7. contra literas Petilia. lib. 2. cap. 103.
4 Oleum autem peccatoris non impinguet caput meum. to. 4. in libr. 83. quæſt. quæſt. 59. to. 7. contra lite. Petilia. libro. 3. cap. 33. to. 7. contra Creſco. Gramma. li. 2. cap. 23. li. 4. ca. 15. to. 2. de gratia no. teſta. ad Ho. cap. 31. to. 10. in li. 50. ho. homi. 12.
1.Pſal. 141. Educ de carcere animam meam. to. 9. in Soliloquiis animæ ad deum, cap. 35.
2 Exaudi me domine in tua iuſticia & cæte. to. 10. in. 2. ſer. domi. 5. poſt Epipha.
1.Pſal. 142 Anima mea ſicut terra ſine aqua tibi. to. 1. li. 3. confeſſ. ca. 16. pro parte
1.Pſal. 143. exponitur. to. 10. de Verbis domini ſer. 35.
1.Pſal. 144 Homo vanitati ſimilis factus eſt. to. 5. libro. 17. capi. 11. & libro. 20. capite. 2.
2 Domine inclina cœlos tuos & deſcende. to. 4. de eſſentia diuinitatis. fol. 234. C
3 Dextera eorum dextera iniquitatis. to. 4. lib. quæſtio. ſuper Deutero. quæſtio. 48.
1.Pſal. 145 Miſerationes eius ſuper omnia opera eius. to. 9. li. 1. medi. ca. 1.
2 Prope eſt dominus omnibus inuocantibus eum. to. 9. in Solilo. animæ ad deum, cap. 1.
Magnus dominus noſter, & magna virtus eius. to. 9. in Euang. Ioan. tracta. 39. 1.Pſal. 146
Sapientiæ eius non eſt numerus. to. 5. lib. 11. cap. 18. 2
Pullis coruorum inuocantibus eum. to. 4. in lib. annotationum in Iob, cap. 38. in fine. 3
Lauda Hieruſalem dominum, quoniam confortauit. & cæte. poſuit fines tuos pacem. to. 5. lib. 19. cap. 11. 1.Pſal. 147
Aquæ quæ ſuper cœlos ſunt. to. 1. li. 13. confeſſio. cap. 15. to. 3. de Gene. ad literam, lib. 3. cap. 1. 1. Pſal. 148
Laudate dominum de terra. Ibi. lib. 9. cap. 1. 2

Prouerbiorum Salomonis.

Vide to. 3. in ſpecula, de prouerbiis.
Abſcondamus in terra virum inſontem iniuſtè. to. 5. li. 17. cap. 20. 1.Cap. 1.
Honora deum de tua ſubſtantia. to. 9. de vita Chriſtiana, cap. 12. 1.Cap. 3.
Diſciplinam domini fili mi ne abiicias. to. 9. de bono diſciplinæ, cap. 2. Ibi. de viſita. infirmo. lib. 1. cap. 4. 2
Quem diligit dominus, corripit. to. 4. in lib. 83. quæſtio. quæſt. 82. infra Hebræo. 12. 3
Lignum vitæ eſt his qui apprehenderint eam. to. 6. contra aduer. leg. & prophe. lib. 1. cap. 15. 4
Omni cuſtodia ſerua cor tuum. to. 9. de honeſtate mulierum, cap. 5. 1.Cap. 4.
Ne declines ad dexteram neque ad ſiniſtram. to. 4. libr. quæſtio. ſuper Deutero. quæſt. 48. to. 2. in epiſtola. 2. ad Valentinum. 2
Vias quæ à dextris ſunt, nouit dominus. tomo. 7. de pecca. me. & remiſ. libro. 2. capite. 35. tomo. 4. libro quæſtio. ſuper Deutero. quæſtio. 48. 3
Ab aqua aliena abſtinete, & de fonte alieno ne bibatis. to. 9. in epiſto. Ioan. tracta. 6. 1.Cap. 5.
Bibe aquam de ciſterna tua. to. 7. contra Creſco. Gramma. libro. 2. capite. 14. 2
Cerua gratiſſima, & gratiſſimus hinnulus. to. 4. in libro. 83. quæſtio. quæſtio. 71. 3
Vade ad formicam ò piger, & diſce ſapientiam. tomo. 6. contra Adi. Mani. diſci. cap. 24. 1.Cap. 6.
Nunquid homo poteſt abſcondere ignem in ſinu ſuo, vt veſtimenta illius non ardeant. to. 9. de honeſtate mulierum, cap. 3. 2
Honora dominum, & valebis. ſupra cap. 3. autho. 1.
Per me reges regnant, & tyranni per me tenent terram. to. 6. de natu. bo. aduer. Mani cap. 32. 1.Cap. 7. 1.Cap. 8.
Ante omnes cœlos genuit me. to. 3. de Trini. lib. 1. cap. 12. 2
Sapientia ædificauit ſibi domum. to. 5. li. 17. ca. 4. & . 20. to. 4. in quæſtio. vete. ac noui teſtamen. quæſtio. 52. 1.Cap. 9.
Initium ſapientiæ timor domini. to. 4. in lib. 83. quæſt. quæſt. 36. infra Eccleſiaſtici. 1. autho. 2. 2
Mulier ſtulta & clamoroſa ſedet in foribus domus ſuæ, vt vocet tranſeuntes. to. 9. in Euange. Ioan. tract. 97. 3
Qui nititur mendaciis, paſcit ventos. to. 7. contra Creſco. Gramma. li. 3. cap. 9. in fine. 1.Cap. 10.
In multiloquio non deerit peccatum. Ibi. lib. 1. cap. 1. 2
Anni impiorum minuentur. to. 4. in quæſtio. veteris ac noui teſtamen. quæſtio. 33. 3
Eſt quaſi diues cum nihil habeat, & quaſi pauper cum in multis diuitiis ſit. to. 9. de. 12. abuſionum gradi gradu. 8. in fine. 1.Cap. 13.
Sunt qui ſe diuites affectant nihil habentes & cætera. tomo. 10. ſermo. 212. 2
Egeſtas & ignominia ei qui deſerit diſciplinam. to. 4. in quæſt. vete. ac noui teſta. quæſtio. 34. 3
In corde prudentis requieſcit ſapientia. to. 4. de eſſentia diuinita. fo. 234. C 1.Cap. 14.
Victimæ impiorum abominabiles domino. to. 7. contra epiſto. Parme. lib. 2. cap. 6. 1.Cap. 15.
Hominis eſt animam præparare. to. 7. contra duas epiſto. Pelagi. lib. 2. cap. 8. 1.Cap. 16.
Diuinatio in labiis regis. to. 4. de eſſentia diuinita. fo. 233. G 2
Ante ruinam exaltabitur ſpiritus. to. 5. lib. 14. cap. 13. 3
Omni tempore diligit, qui amicus eſt. to. 4. de amicicia, capi. 15. in fine. & cap. 18. 1.Cap. 17.
Quis poteſt dicere, mundum eſt cor meum. to. 6. de ſancta virginitate, cap. 48. 1.Cap. 20.
Diues & pauper obuiauerunt ſibi. to. 4. in quæſtio. vete. ac noui teſtamen. quæſtio. 32. 1.Cap. 22.
Noli eſſe amicus homini iracundo. to. 4. de amicicia, cap. 12. 2

1.Cap.23. *Quando ſederis vt comedas cum principe,ſapienter intellige quę apponuntur tibi.to.9.in Euang.Ioan.tracta.47.& 84.*
2 *In auribus inſipientium ne loquaris.to.7.contra Creſco.Gramma.lib.4.cap.65.*
3 *Prabe mihi fili cor tuum.to.9.de quatuor virtutibus charitatis.*
1.Cap.24. *Septies in die cadit iuſtus.to.5.lib.11.cap.31.*
1.Cap.25. *Si eſurierit inimicus tuus ciba illum & catera.to.3.de doctri.Chriſti.lib.3.cap.16.to.10.ſermo.168.*
1.Cap.26. *Vir linguoſus non iuſtificabitur.to.4.de amicicia, cap.14.in fine.*
1.Cap.27. *Laudet te alienus, & non os tuum.to.9.in Euange.Ioan.tracta.36.& 58.*
3 *Meliora ſunt vulnera diligentis, quàm fraudulenta oſcula odientis.to.7.contra literas Petili.li.2.cap.103.to.4.de amicicia, cap.27.*
1.Cap.30. *Quis colligit ventos in ſinum? to.2.de ſex quaſt.contra Paga.epiſto.49.quaſtio.5.*
2 *Auarus ſimilis eſt inferno.to.4.de ſaluta.documen.cap.30.*
3 *Catulus leonis fortior iumentis.tomo.6.contra Fauſtum, libro.12.capite.42.*
1.Cap.31. *Caput.31.exponitur.to.10.ſermo.217.& 218.*

Eccleſiaſtes.

1.Cap.1. *Vanitas vanitatum & omnia vanitas.to.5.lib.20.cap.3.*
Peruerſi difficilè corriguntur.to.7.contra Parmenia.epiſtolam.lib.2.cap.16.
3 *Qui addit ſcientiam,addit & laborem.to.3.de ſpiritu & anima,capite.49.in fine.*
1.Cap.2. *Sapientis oculi in capite eius.to.5.lib.20.cap.3.*
1.Cap.4. *Va ſoli: quia cum ceciderit, non habet ſubleuantem ſe.to.4.de amicicia, cap.5.*
1.Cap.5. *Si quid vouiſti deo, ne moreris reddere.ſupra pſal.75.*
1.Cap.7. *Noli eſſe iuſtus multum.to.9.in Euang.Ioan.tracta.95.to.4.in quaſt.vet.ac no.ſecta.quaſt.15.*
2 *Fecit dominus hominem rectum.to.5.lib.14.cap.11.*
1.Cap.8. *Eſt alia vanitas qua fit ſuper terram. Ibi.lib.20.cap.2.*
1.Cap.9. *Neſcit homo vtrum amore aut odio dignus ſit.to.3.de ſpiritu & anima, cap.59.*
2 *Melior eſt canis viuus, leone mortuo.to.4.in quaſtio.vete.ac no.ſecta.quaſtio.39.*
3 *Sicut piſces capiuntur hamo, & aues laqueo, ſic homines.to.3.de ago.Chriſtiano, cap.7.in fine.*
1.Cap.10. *Va tibi terra cuius rex puer eſt, & cuius principes manè comedunt.to.5.lib.17.cap.20.*
2 *Muſca moritura exterminant confectionē ſuauitatis.to.7.contra Fulgen.Donat.articu.14.*
1.Cap.12. *Reuertatur puluis in terram ſuam, & ſpiritus ad deum ſuum.to.3.de Gene.ad literam, lib.10.cap.9.*
2 *Deum time, & mandata eius obſerua, hoc eſt omnis homo.to.5.libr.20.cap.3.*

Canticorum.

1.Cap.1. *Oſculetur me oſculo oris ſui.to.4.de amicicia, cap.6.*
2 *Nigra ſum, ſed formoſa.to.3.de doctrina Chriſtia.libr.3.cap.32.to.10.ſer.201.*
3 *Annuncia mihi quem diligit anima mea.to.10.de verbis domini ſer.30.*
1.Cap.2. *Ordinauit in me charitatem.to.5.libro.15.cap.22.to.4.de ſubſtantia dilectio.cap.4.& 5.to.10.de verbis domini ſermo.7.*
2 *Leua eius ſub capite meo, & dextera illius amplexabitur me.to.9.in Euang.Ioan.tracta.99.to.4.de amicicia, cap.7.*
3 *Amore langueo.to.9.in Solilo.anima ad deum, cap.1.*
4 *En ipſe ſtat poſt parietem noſtrum.to.9.de viſita.infirmo.libro.2.capite.2.*
5 *Vox turturis audita eſt in terra noſtra.tomo.10.in libro.50.homi.homi.33.*
6 *Capite nobis vulpes paruulas,&c.to.10.ſer.107.*
1.Cap.4. *Hortus concluſus,fons ſignatus.to.7.de baptiſ.contra Donati.libr.5.cap.27.Ibi.contra Creſco.Gramma.lib.2.cap.14.& 15.*
2 *Laui Pedes meos.to.9.in Euang.Ioan.tracta.56.& 57.*
1.Cap.6. *Sexaginta ſunt regina, & octoginta concubina, & adoleſcentularū non eſt numerus.to.4.in lib.83.quaſt.quaſt.55.*
2 *Dentes tui ſicut greges ouium.to.3.de doctrina Chriſtiana, libro.2.capite6.*
3 *Vna eſt columba mea.to.9.in Euang.Ioan.tracta.5.*
1.Cap.8. *Qua eſt iſta qua aſcendit de deſerto.to.7.de gratia & libe.arbi.ad Valen.cap.6.*

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Fortis eſt vt mors dilectio.to.2.de ſententia Iaco.Apoſto.ad Hieronymum epiſt.29. 2

Sapientiæ.

Spiritus ſanctus diſciplina effugiet fictum.to.7.contra literas Petilia.lib.2.cap.26. 1.Cap.1.
Spiritus domini repleuit orbem terrarum.to.2.de praſentia dei, ad Dardanum, cap.5. 2
Auris zeli audit omnia.to.4.de eſſentia diuinita.fo.233.F 3
Os quod mentitur, occidit animam.to.4.de mendacio.cap.5.& 16.to.7.de natu.& gratia contra Pelag.cap.35. 4
Deus mortem non fecit.to.9.in Solilo.anima ad deum,cap.24.to.7.de pradeſtina.dei, cap.4.& 5. 5
Inuidia diaboli mors intrauit in orbem terrarum.to.7.de baptiſmo contra Donatiſ.lib.4.cap.8.& 9.Ibi.de pecca.meri.& remiſſ.li.1.cap.9.to.9.in Euange.Ioan.tract.12. Ibi.de conflictu viciorum & virtutum.cap.6. 1.Cap.2.
Aeſtimata eſt afflictio exitus illorum.to.4.in lib.quaſtio.de Exod.quaſtio.143. 1.Cap.3.
Qui abiicit diſciplinam, infœlix eſt.to.9.de bono diſciplina, cap.5. 2
Iuſtus ſi morte praoccupatus fuerit, in refrigerio erit.tomo.9.de vita Chriſtiana, cap.2. 1.Cap.4.
Raptus eſt, ne malicia mutaret intellectum eius.to.7.de pradeſtina.ſanctorum, cap.14. 2
Tunc ſtabunt iuſti in magna conſtantia aduerſus, &c.to.2.de correctio.Donatiſ.ad Boniſa.cap.24.to.7.contra.2.Gauden epiſ.li.2.cap.27.& 29. 1.Cap.5.
Multitudo ſapientium ſanitas eſt orbis terrarum.tomo.3.de doctrina Chriſtiana, lib.4.cap.5.in fine. 1.Cap.6.
Attingit autem vbique propter ſuā munditiam.to.6.de natu.bo.adu.Manicha.cap.19. 1.Cap.7.
Vapor eſt quidam virtutis dei.to.4.de incarna.verbi, libr.1.cap.13.& 14. 2
Candor eſt lucis aterna.to.9.in Euang.Ioan.tract.20.to.3.de Trini.lib.4.cap.20.to.10.de verb.dom.ſer.38.& 190. 3
Attingit ergo à fine vſque ad finem fortiter.to.1.de libero arbitrio, li.2.cap.11.to.2.de praſentia dei, ad Dardanum, cap.5.& 6. 1.Cap.8.
Sortitus ſum animam bonam.to.3.de Gene.ad literam, lib.10.capite 7.& 17. 2
Sciui quoniam aliter non poſſem eſſe continens, niſi deus det.to.1.lib.10.confeſſionum, cap.29.& 31.to.4.de continentia, cap.1. 3
Corpus quod corrumpitur, aggrauat animam.to.5.lib.13.cap.16.lib.19.cap.4.to.9.libro.1.medita.capi.37.to.7.contra Pelagia.Hypognoſt.lib.5. 1.Cap.9.
Omnia in menſura, numero, & pondere diſpoſuiſti.to.4.libr.21.ſenten.ſenten.18.to.3.de Gene.ad lit.lib.4.cap.3.4.& 5.libro.5.capite.22.to.7.contra Pelagia.Hypogno.lib.6.to.4.in dialogo Oroſii, quaſtio.39. 1.Cap.11.
Diligis omnia qua ſunt, & nihil eorū qua feciſti, odiſti.to.4.ad Simplicianum, lib.1.quaſt.2.to.6.contra Adimantū Manichai diſci.cap.17.to.9.in Euang.Ioan.tract.110. 2
Semen illorum erat maledictum ab initio.to.7.de nuptiis & concupiſcen.ad Valerium, lib.2.cap.8. 1.Cap.12.
Si peccauerimus, tui ſumus.to.4.de fide & oper.cap.22. 1.Cap.15.

Eccleſiaſtici.

Timenti deum, bene erit in extremis.to.4.in lib.83.quaſt.quaſt.36.to.9.de conflí.vicio.& virtu.cap.3. 1.Cap.1.
Initium ſapientia timor domini.ſupra Prouerb.9.authori.2.to.9.in epiſt.Ioan.tract.9. 2
Fili concupiſcens ſapientiam, conſerua iuſticiam, & deus prabebit illam tibi.to.6.contra Fauſtum.lib.22 cap.53. 3
Va duplici corde.to.9 in Euang.Ioan.tract.7. 1.Cap.2.
Honora patrem tuum vt ſuperueniat tibi benedictio.ſupra Exod.20.autho.5. 1.Cap.3.
Quanto magnus es,humilia te in omnibus.to.6.de ſancta virginitate, cap.31. 2
Altiora te ne quaſieris.to.6.ad Oroſium contra Priſcillianiſtas, capite.11. 3
Ignem ardentem extinguit aqua, & eleemoſyna reſiſtit peccatis.to.9.de rectitu.catho.conuerſa. 4
Non contradicas verbo veritatis vllo modo.to.7.contra epiſt.Parmenia.lib.3.cap.6. 1.Cap.4.
Non tardes conuerti ad dominum.to.4.in quaſt.ſuper Matth.quaſt.11.to.10.in lib.50.homi.ho.13.Eodem, ſer.102. 1.Cap.5.

1.Cap.6. Multi pacifici ſunt tibi, & conſiliarius tibi ſit vnus de mille.to.4.de ſaluta.documen.cap.6.
2 Amicus medicamentum eſt vitæ.to.4.de amici.cap.5.
1.Cap.7. Vindicta carnis impij, ignis, & vermis.to.5.lib.21.cap.9.
2 Noli eſſe iuſtus multum.to.3.de ſententiis excerpt.ex Auguſti.numero.365.
3 Memorare nouiſſima, & in æternum non peccabis.to.9.de ſpecu.peccatoris, cap.3.4.&.5.
1.Cap.10. Initium omnis peccati, ſuperbia.to.1.de Muſica, lib.6.cap.13.to.3.de Gene.ad lit.lib.11.cap.15.to.7.de natu.& gratia, contra Pelagia.cap.29.to.5.lib.12.cap.6.to.9.in Euange.Ioan tract.25.Ibi.in epiſt.Ioan.tract.8.
1.Cap.11. Bona & mala, vita & mors à deo.to.4.in quæſt.vete.ac noui teſta.quæſt.34.to.3.de ſententiis excerpt.ex Auguſt.numero.303.
1.Cap.12. Altiſſimus odio habet peccatores.to.6.contra Adimantum Manichæi diſcipulum, cap.27.
2 Da miſericordiam, & ne ſuſcipias peccatorem.to.3.de doct.Chriſtia.lib.3.cap.16.
3 Iuſtifica animam tuam.to.4.in quæſt.veteris ac noui teſtamen.quæſtio.22.
1.Cap.15. Non eſt ſpecioſa laus in ore peccatoris.to.7.contra epiſto.Parmenia.li.2.cap.12.to.9.lib.1.medi.cap.33.Ibi.in Soliloq.animæ ad deũ, capite.10.
1.Cap.17. Deus creauit de terra hominem: ſecundum imaginem ſuam fecit illũ.ſupra Gene.1.authori.14.
2 Creauit ex nihilo adiutorium ſimile ſibi.ſupra Gene.2.authori.14.&.15.
3 A mortuo, quaſi nihil perit confeſſio.to.10.de verbis domini.ſermone.8.
1.Cap.18. Qui viuit in æternum, creauit omnia ſimul.to.3.de Gene.ad literam, lib.5.cap.23.lib.6.ca.3.to.3.de mira.ſacra ſcriptura,lib.1.cap.1.
2 Poſt concupiſcentias tuas non eas.tom.7.de nuptiis & concupiſcentia, ad Vale.lib.1.cap.26.
1.Cap. 19. Qui ſpernit modica, paulatim decidit.to.9.de decem chordis, cap.11.to.4.de ſaluta.docu.cap.34.
1.Cap.21. Fili peccaſti, non adiicias iterum.to.7.de nuptiis & concupiſcen.ad Valer.lib.1.cap.26.
1.Cap.24. Qui edunt me, adhuc eſurient: & qui bibunt me, adhuc ſitient, to.3.de trinitate, lib.15.cap.2.
2 In tribus placuit ſpiritus meo,&c.to.10.ſer.169.
1.Cap.25. A muliere initium factum eſt peccati, & per illam omnes morimur.to.7.de pecca.me.& remiſſ.lib.1.cap.16.
1.Cap.26. Mulier ebria ira eſt magna, & contumelia eius & turpitudo non tegetur.to.9.in ſer.de ſobrie.& virgi.cap.3.
1.Cap.27. Stultus vt luna mutatur.to.2.ad inquiſitiones Ian.fo.117.A.
2 Qui denudat arcana amici, perdit fidem.to.4.de amicit.cap.13.
1.Cap.28. Relinque fratri tuo nocenti te.to.9.lib.2.medi.cap.12.
1.Cap.29. Perde pecuniam propter fratrem & amicum.to.4.de amicitia,cap.25.
1.Cap.30. Miſerere animæ tuæ placens deo.to.3.in Enchiridio ad Laurentium, cap.76.to.5.lib.21.cap.27.to.10.ſer.102.
1.Cap.31. Beatus vir qui poſt aurum non abiit, nec ſperauit in pecunia theſauris.to.10.in lib.50.Homiliarum, homi.9.
2 Ad menſam magnam ſediſti, ſcito quoniam talia te oportet præparare.to.10.in primo ſer.pluri.martyrum.
1.Cap.34. Qui offert ſacrificium ex rapina, quaſi qui victimat filium in conſpecta patris ſui.to.4.de ſaluta.documentis, cap.53.
2 Qui baptizatur à mortuo, & iterum tangit mortuum, quid proficit lauatio illius.to.7.contra literas Petilia.lib.1.ca.11.&.15.Ibi.contra Creſco.Gramma.lib.2.cap.24.25.&.27.
3 Dona iniquorum non probat altiſſimus.ſupra Prouerb.15.
1.Cap.36. Miſerere noſtri deus omnium, & reſpice nos, & immitte timorem tuũ.to.5.lib.17.cap.20.
1.Cap. 37. Qui ſophiſticè loquitur, odibilis eſt.to.3.de doctrina Chriſtiana, lib.2.cap.31.
6. Cap. 39. Opera domini vniuerſa bona valde.ſupra Gene.cap.1.autho.17.
1. Cap. 40. Graue iugum ſuper filios Adam.to.7.contra Pelagianos Hypognoſt.lib 5.to.3.in Enchi.ad Laurent.cap.66.
1.Cap.42. Melior eſt iniquitas viri, quàm mulier benefaciens.to.3.de ſpiritu & anima, cap.11.in fine.
1.Cap. 44. Enoch placuit deo, & tranſlatus eſt in paradiſum, vt det gentibus ſapientiam.to.3.de mira.ſacræ ſcript.lib.1.cap.3.

Eſaiæ.

1.Cap.1. Cognouit bos poſſeſſorem ſuum, & aſinus præſepe domini ſui, Iſrael autem me non cognouit.tom.9.de bono diſcipli.cap.6.to.6.contra Iudæos, Paganos, & Arrianos, cap.13.
Cum extenderitis manus veſtras, non exaudiam vos.tomo.9.de vita Chriſtiana.cap.11. 2
Lauamini, mundi eſtote.to.1.lib.13.confeſſ.cap.19.to.10.in vlt.ſerm.prima dominica quadrageſimæ. 3
De Sion exibit lex, & verbum domini de Hieruſalem.to.5.libro 18.capite.50. 1. Cap.2.
Popule meus, qui te beatum dicunt, ipſi te decipiunt.to.4.in libr.83.quæſt.quæſtione.59. 1.Cap.3.
Ipſe iudicabit extrema terræ.to.5.lib.17.cap.4. 1.Cap.5.
Væ qui trahitis iniquitatem in funiculis vanitatis.to.9.in Euange.Ioan.tract.10. 2
Væ vobis qui dicitis bonum malum, & malum bonum.tom.3.in Enchirid.ad Laurentium, cap.13.&.19. 3
Vidi dominum ſedentem ſuper ſolium excelſum & eleuatum.tom.6.contra Adimant.Manichæi diſcipulum.cap.28.to.2.de videndo deo, ad Pauli.cap.9. 1.Cap.6.
Sanctus, ſanctus, ſanctus dominus deus exercituum.to.3.de fide, ad Petrum diaconum.cap.1. 2
Vir pollutus labiis ego ſum.to.9.lib.1.medi.cap.33. 3
Oculos eius claude, ne forte videat oculis ſuis.tom.7.contra Pelagianos Hypogn.lib.6. 4
Si non credideritis, non permanebitis.to.9.in Euang.Ioannis, tract.27.to.10.de verbis domini.ſer.51.& de verb.Apoſt.ſer.27. 1.Cap.7.
Ecce virgo concipiet.&c.to.10.in.2.ſermone Natiuitatis domini.& ſermone.40. 2
Butyrum & mel comedet, to.4.in lib.annotat.in Iob.cap.20. 3
Antequam puer ſciat vocare patrem.&c.tomo.10.in quarto ſermone Epiphaniæ. 1.Cap.8.
Erit principatus ſuper humerum eius.to.10.ſer.71. 1.Cap.9.
Reliquiæ ſaluæ fient.to.5.lib.17.cap.5. 2. Cap. 10.
Egredietur virga de radice Ieſſe, & flos de radice eius aſcendet.to.9.de Symbo.ad Catechumenos.lib.3.cap.4.to.10.in primo ſermo.Annunciationis Mariæ. 1.Cap.11.
Quo modo cecidiſti de cælo Lucifer, qui mane oriebaris.to.3.de Geneſi ad literam, lib.11.cap.24. 2.Cap.14.
Sedebo in monte teſtamenti in lateribus aquilonis.to.3.de mir.ſacra ſcript.lib.1.cap.2. 2
Tollatur impius, ne videat gloriam dei.to.2.de videu.deo, ad Pauli.ca.6.circa finem.to.6.contra ſermo.Arria.ca.11. 1.Cap. 26.
Viuent mortui tui, interfecti mei reſurgent.to.5.libr.20.ca.21.to.9.de cura.pro.mortuorum.lib.2.ca.2. 2
Terra impiorum cadet.to.5.lib.20.ca.21. 3
Populus iſte ore ſuo & labiis glorificat me, cor autem eius longe eſt à me.to.6.contra Fauſtum, lib.22.ca.55.to.4.de ſaluta.docu.ca.38. 1. Cap. 29.
Ecce ego adiiciam ſuper dies tuos quindecim annos.tom.3.de Geneſi ad literam, lib.6.ca.27. 1. Cap. 38.
Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine animæ meæ.to.1.lib.2.confeſſio.ca.1. 2
Omnis caro fœnum.to.4.in lib.83.quæſtionũ, quæſt.61.to.9.in Euãg.Ioan.tract.7.to.1.de verbis domini, ſer.16.&.42. 1.Cap. 40.
Exalta vocem, & noli timere.to.6.de quinque hæreſibus.ca.6. 2
Quis appendit tribus digitis molem terræ?to.9.in Soliloq.animæ ad deum, cap.28. 3
Dedi ſpiritum meum ſuper eum.to.7.de anima & eius origine, ad Renatum, lib.cap.14. 1. Cap. 42.
Tacui, ſemper ſilui: nunquid ſemper tacebo? to.9.de ouibus, ca.3.to.4.in quæſt.vete.ac noui teſtamenti, quæſtione.1. 2
Ego dominus & non eſt alter, formans lucem, & creans tenebras: faciens pacem, & creans malum.to.6.contra Adimantum Manichæi diſcipulum, ca.27.Ibi.contra Epiſt.Manichæi, ca.38.Ibi.contra aduerſarium legis & prophetarum, lib.2.cap.23.to.7.de prædeſtinatione dei, cap.4. 1. Cap. 45.
Redite præuaricatores ad cor.tomo.9.in Euangelio Ioannis tractatu.18. 1. Cap. 46.
Miſit me pater & ſpiritus eius.to.10.in.2.ſer.Natiui.domini. 1. Cap. 48.
Nolite timere opprobrium hominum.to.2.de ſex quæſt.contra Paganos, quæſtio.6. 1.Cap.51.
Gratis venundati eſtis, & ſine argento redimemini.to.4.in li.quæſt.ſuper Iudi.quæſt.17.to.9.in Euang.Ioannis, tract.41. 1.Cap.52.
Quàm pulchri ſuper montes pedes prædicantis pacem.tomo.6.contra Fauſtum, lib.31.cap.10. 2

Recedite,

3 *Recedite,recedite,exite inde,pollutum nolite tangere.to.7.contra epiſto.Parmenia.lib.3.cap.4. Ibidem,In breuicu in colla.tertij diei, loco.4. to.10.de verb.domini,ſer.18.*

4 *Ecce intelliget ſeruus meus, exaltabitur & eleuabitur.tomo.5.li.18. cap.29.*

1.Cap.53. *Pro parte exponitur.tom.10.in li.homiliarum.homil.36.*

2 *Quis credidit auditui noſtro,& brachium domini cui reuelatum eſt? Ibidem,cap.19.tomo.6.contra ſermo.Arria.cap.12.to.9.in Euãg. Ioan.tractatu.48.& 53.*

3 *Generationem eius quis enarrabit?tomo.9.in Euangelio Ioannis,tracta.31.Ibid.de ſymbo.ad Catechumenos,lib.1.ca.3.& li.2.ca.3.*

1.Cap.54. *Lauda ſterilis quæ non paris.tom.4.in quæſt.vete.ac noui teſtamen. quæſt.40.*

2 *Erunt omnes docibiles dei.tom.7.contra Pelagi.& Cæleſtium,de gratia Chriſti,lib.1.cap.13.Ibidem,de prædeſti.ſanctorum,cap.8.*

1.Cap.55. *Quærite dominum dum inueniri poteſt.to.9.in Solilo.animæ ad deũ, cap.31.Ibid.in manua.cap.4.*

1.Cap.56. *Domus mea,domus orationis vocabitur.tom.4.in quæ.vet.ac noui teſtamen.quæſt.44.*

1.Cap.57. *Spiritus à facie mea egredietur,& flatus ego faciam.to.3.de Gene.ad lit.lib.7.cap.3.& lib.10.cap.6.to.7.de anima & eius origine,ad Rena.lib.1.cap.14.*

Caput.58.pro parte exponitur.tom.10.in li.50.ho.ho. 7.Eod.ſer.106. & 172.

1.Cap.58. *Frange eſurienti panem tuum to.4.de ſalutari.documen.ca.5.& cap. 32.tom.10.in.li.50.ho.ho.18.Eod.ſer.2.in ſabba.poſt cineres.*

1.Cap.59. *Iniquitates veſtræ diuiſerunt inter vos & deum veſtrum.tomo.9.in Euange.Ioannis,tractatu.41.*

1.Cap.64. *Oculus non vidit deus abſque te,quæ præparaſti expectantibus te.to. 9.lib.2.meditatio.cap.18.*

1.Cap.66. *Cælum ſedes mea,terra autem ſcabellum pedum meorum.tom.6.contra Adiman.Mani.diſcipu.cap.10.tomo. 4.de eſſentia diuinita. fo. 233.L*

2 *Omnia hæc manus mea fecit.tom.4.de eſſentia diuinita.fo.233.H*

3 *Oſſa veſtra quaſi herba germinabunt.tom.5.lib.20.cap.21.*

4 *Egredientur,& videbunt cadauera virorum qui præuaricati ſunt. Ibidem,cap.22.*

5 *Vermis eorũ non morietur. to.4. ad Oroſium contra Priſcillianiſtas, cap.6.to.5.lib.21.cap.9.tom.3.de ſpiritu & anima,cap.56.*

Hieremiæ.

Ollam ſuccenſam video à facie aquilonis.tom.10.Ad fratres in ere. ſerm.12.

1.Cap.1. *Priuſquam te formarem in vtero,noui te.to.3.de Gene.ad literam,lib. 6.cap.8.& 9.*

1.Cap.8. *Pax,pax,& ecce non eſt pax.to.10.in primo ſer.de Apoſtolis.*

1.Cap.9. *Mors aſcendit per feneſtras veſtras.to.9.de honeſtate mulierum,cap. 4.in fine.*

2 *Qui gloriatur,in domino glorietur.tom.7.de bono perſeuerantiæ, cap. 14.*

3 *Ego ſum dominus,qui facio miſericordiam & iudicium & iuſticiam in terra.tom.5.lib.17.cap.4.*

1.Cap.10. *Scio domine,quia non eſt hominis via eius, &c.Corripe me domine. tom.7.de peccatorum meritis & remiſſione,lib.2.cap.17.*

1.Cap.13. *Ecce faciet dominus nouum ſuper terram, Fœmina circundabit virũ. tom.10.ſer 5.Natiui.domini.*

1.Cap.15. *Facta eſt mihi quaſi mendacium aquarum infidelium.to.7.contra literas Petilia.lib.2.cap.102.*

2 *Si ſeparaueris precioſum à vili,quaſi os meum eris.tom.1.lib.13.confeſſ.cap.20.*

1.Cap.16. *Ecce ego mittam piſcatores multos,dicit dominus,& piſcabuntur eos. tom.9.de vtilita.ieiunij.*

2 *Domine fortitudo mea,& robur, & refugium meum in die tribulationis.tom.4.de conſen.Euang.li.1.cap 26.*

1.Cap.17. *Maledictus homo qui confidit in homine.tom.3.in Enchi.ad Laurentium cap.114.tom.6.contra Fau.li.13. ca.8.tomo.7.contra Parme. epiſco.li.1.cap.4.Ibi.contra literas Petilia.li.1.cap.3.Ibid.de gratia & libe.arbi.ad Valen.cap.4.tom.4.de continentia,cap.4.*

2 *Prauum eſt cor hominis & inſcrutabile,quis cognoſcet illud?to.6.contra Fauſtum,lib.13.cap.8.*

3 *Perdix fouet quæ non peperit.Ibi.cap.12.to.9.de paſto.ca.12.*

4 *Sana me domine,& ſanabor.to.9.li.1.medi.cap.36.*

5 *Confundantur qui me perſequuntur.tom.6.contra Fauſtum.lib.13.ca. 16.*

Sicut lutum in manu figuli, ita vos in manu mea.to.4.de eſſent.diuinitatis.fo.233.H 1.Cap.18.

Cælum & terram ego impleboto.5.lib.22.cap.29.tom.2. de præſen. dei, ad Darda.cap.5.to.9.in Euange.Ioan.tract.36.& to.3.libr. 2.de Trinitate cap.5. 1.Cap.23.

Quid paleis ad triticum? dicit dominus.to.7.contra epiſto.Parme.li. 3.cap.3.Ibi.contra Donati.poſt colla.cap.10. 2

Qui furantur verba mea.to.3.de doctrina Chriſt.lib.4.cap.29. 3

Repente loquar ad gentem, vt pro peccatis ſuis faciã eis malum &c. to.10.ſer.102. 1. Cap. 26.

Patres comederunt vuam acerbam, & dentes filiorum obſtupuerunt. to.7.contra Iulia.Pela.lib.6.cap.12. 1.Cap.31.

Ecce dies venient & feram domui Iſrael, & domui Iuda fœdus nouum.Ibi.cap.19.in fine. 2

Dabo legem meam in viſceribus eorum.to.3. de ſpiritu & litera, ad Marcelli.cap.20.& 21. 3

Et ero eis in deum, & ipſi erunt mihi in populum. Ibi.cap.22. 4

Non docebit vltra vir proximum ſuum Ibi.cap.24.& 28.circa finẽ. 5

Eduxiſti populum tuum Iſrael de terra Aegypti, in manu robuſta & brachio extento.to.4.de eſſentia diuin.fo.233.G.in fine. 1. Cap. 32.

Fugite de medio Babylonis, vt ſaluet vnuſquiſque animam ſuam.to. 5.lib.18.cap.18. 1.Cap.51.

Threnorum.

Os eius ad iracundiam prouocauimus.tomo 4.de eſſentia diuinit.fo. 233.G 1.Cap. 1.

Spiritus vultus noſtri Chriſtus dominus,cui diximus quòd in vmbra eius viuemus in gentibus.to.4.de incarnatio.verbi, lib.2.cap.1. 1.Cap.4.

Ezechielis.

Auferam cor lapideum de carne eorum, & dabo eis cor carneum. to.6.contra Fau.lib.18.cap.4.to.7.de gratia & libe.arbi.ad Valent.cap.4. 1.Cap.11.

Pater tuus Amorrhæus & mater tua Cethæa.to.9.in Euange.Ioannis tract.42. 1. Cap. 16.

Hæc fuit iniquitas ſororis tuæ Sodomæ, ſaturitas panis.to.9. de conflictu vicio.& virtutum, cap.20. 2

Iuſtificaſti Sodomam.to.6.contra Fauſtum.lib.22.cap.61.

Patres comederunt vuam acerbam.ſupra Hieremiæ, cap.31. autho.1. 1.Cap.18.

Anima quæ peccauerit, ipſa morietur.to.7.contra Do.poſt colla.ca.7. to.4 in li.quæſt.ſuper Deut.quæſt.42.Ibi.in quæſt.ſuper Ioſue.quæſt. 1.8.& 9.to.6.contra aduer.leg.& Prophe.lib.1.ca.16.to.7.contra Iulia.Pela.li.6.ca.4.& 12.to.9.in Apocalyp.Ioan.tract.3. to.3. de ſpiritu & anima.cap.56.& in ſententiis,ſententia. 4. 2

Filius non portabit iniquitatem patris,nec pater iniquitatem filij.to. 7.contra Dona.poſt colla.cap.7.to.4.in quæſt. ſuper Deuter.quæſt. 42.Ibi.in quæſt.ſuper Ioſue, quæſt.1.8.& 9. 3

Cum auerterit ſe impius ab impietate ſua,quam operatus eſt, animam viuificabit.to.9.in Euange.Ioan.tract.33. 4

Non lætaberis in perditione morientium.to.9. in lib.1. meditatio.capite.39. 5

Tu ſignaculum multitudinis, & corona decoris.to.3. de Gene.ad literam, lib.11.cap.25. 1. Cap. 28.

Ille in iniquitate ſua morietur, ſanguinem autem eius de manu ſpeculatoris requiram.to.5.lib.1.cap.9. 1. Cap. 33.

Quacunque hora peccator ingemuerit & conuerſus fuerit, &c. tomo 4.de vera & falſa pœniten.cap.17.to.9.de conflictu viciorum & virtu.cap.15. 2

Lac comedebatis, & lanis operiebamini, &c.to.9.de paſto.cap.2.3. & 4. 1.Cap.34.

Diſperſæ ſunt oues meæ eò quòd non eſſet paſtor. Ibi.cap.8. 2

Sanctificabo nomen meũ magnum: quid figurat.to.3. de doctri.Chriſtiana, lib.3.cap.34. 1.Cap.36.

Adducam vos in terram veſtram, &c.& habitabitis in terra quam dedi patribus veſtris. Ibidem. 2

Porta hæc clauſa erit & non aperietur.to.10. in. 2. ſer.Natiui.do.& ſer.14.

Vinum non bibet omnis ſacerdos.to.6.de ſancta virginitate.cap.1. 1.Cap. 44.

Danielis.

Vide to.3.de mira.ſa.ſcriptu.lib.2.ca.30.31.& 34.

Abſciſſus eſt lapis de monte, ſine manibus.to.9. in Euange.Ioannis, tract.7.& 9.Ibi.in epiſto.Ioan.tract.1.to.6.contra Iudæos, Paga. & Arria.cap.12. 1.Cap. 2.

De tribus pueris miſſis in fornacem ignis.to.10.ſer.140.

Angelus autem domini deſcendit cum Azaria & ſociis eius in fornacem. 1.Cap.3.

nacem.to.3.de mira.ſac.ſcrip.lib.2.cap.31.
2 Lux & tenebræ laudabunt dominum.to.6.de natu.boni,aduer.Manich.cap.16.to.7.contra literas Petilia.lib.2.cap.92.
3 Deus eſt qui conſolatur humiles.to.6.contra ſer.Arria.cap.19.circa finem.
1.Cap.5. Apparuerunt digiti quaſi manus hominis ſcribentis contra candelabrum.to.3.de Gene.ad literam,lib.12.cap.11.
1.Cap.6. Danielem rex in lacũ inimicus miſit.to.7.contra literas Petilia.lib.2.cap.92.to.3.de mira.ſa.ſcrip.lib.2.cap.52.
1.Cap.7. Veſtimentum eius candidum quaſi nix, & capilli capitis eius quaſi lana munda.tom.4.de eſſen.diuinitatis.fo.255.E.tom.5.lib.2.de Trinitate,cap.18.
1.Cap.9. Cum venerit ſanctus ſanctorum ceſſabit unctio veſtra.tomo.6.contra Iudæ.pa.& Arria.cap.12.
2 Vſque ad antiquum dierum peruenit, & in conſpectu eius obtulerunt eum.tomo.6.contra Fauſt.lib.12.cap.44.tomo.3.lib.2.de Trinita.cap.18.
5 Horruit ſpiritus meus.tom.5.lib.20.cap.13.
1.Cap.12. Veniet tempus,quale non fuit ex quo gentes eſſe cœperunt.Ibidem.
1.Cap.13. Suſanna caſta,duobus falſis teſtibus accuſata fuit.tomo.9.in Euãge.Ioan.tracta.36.to.10.ſer.242.

Oſee.

1.Cap.1. Vade ſume tibi vxorem fornicationum, & fac tibi filios fornicationum.tom.6.contra Fauſtum,lib.22.cap.80.&.89.
2 Et congregabuntur filij Iuda & Iſrael pariter.tom.5.li.18.ca.28.
1.Cap.2. Deſponſabo te mihi in fide.to.10.ſer.8.Nati.domini.
1.Cap.3. Quia dies multos ſedebunt filij Iſrael ſine rege, & ſine principe. Ibidem.
1.Cap.6. Viuificabit nos poſt duos dies:in die tertia ſuſcitabit nos. Ibidem.to.10.ſer.90.
2 Miſericordiam,non ſacrificium volui.tom.6.contra Fauſtum.lib.20.cap.16.tom.5.lib.10.cap.5.
1.Cap.13. Abſorpta eſt mors in victoria.tom.7.de peccat.meri.& remiſſ.lib.5.cap.12.

Iohelis.

Iohel,Michæas,& Ionas,nouo teſtamento congruentia prophetauerũt.to.5.lib.18.cap.30.
1.Cap.2. Omnis qui inuocauerit nomen domini,ſaluus erit.tom.2.in quæſt.Hilarij,quæſt.2.fo.81.L.& to.10.de verbis Apoſtoli.ſer.15.
2 Conuertimini ad me in toto corde veſtro.tom.10.ad fratres in ere.ſer.30.

Amos.

1.Cap.1. Amos in diebus Oſiæ regis prophetaſſe ſe ſcribit.tomo.5.lib.18.cap.27.

Abdiæ.

Quæ in Abdia,in Naum,& Abacuch,de ſalute mundi in Chriſto prænunciata reperiantur.to.5.lib.18.cap.31.
1.Cap.1. In monte Sion erit ſaluatio. Ibidem.
2 Aſcendent ſaluatores in montem Sion iudicare montẽ Eſau. Ibidem.

Ionæ prophetæ.

1.Cap.2. Erat Ionas in ventre ceti,tribus diebus & tribus noctibus.tom.4.in quæſt.Euange.lib.1.cap.7.to.2.de ſex quæſt.contra Paga.quæſt.6.to.5.lib.18.cap.44.to.9.de ſymbolo ad catechumenos,lib.4.cap.6.tom.10.ſer.155.
1.Cap.3. Adhuc quadraginta dies & Niniue ſubuertetur.tom.5.lib.18.cap.44.
2 Viri Niniuitæ pœnitentiam egerunt in hac vita.to.5.lib.21.cap.24.

Ex Michea.

1.Cap.4. Erit in nouiſſimo dierum mons domus domini præparatus in vertice montium.to.5.lib.18.cap.30.
1.Cap.5. Et tu Bethlehem Effrata,paruulus es in milib⁹ Iuda.Ibidem, & to.10.in ſer.Epiphaniæ.
1.Cap.6. Curuabo genu deo excelſo &c.to.10.ſer.136.&.237.
1.Cap.7. Inimici hominis domeſtici eius.to.5.lib.19.cap.5.

Naum.

1.Cap.2. Aſcendit qui diſpergit coram te, qui cuſtodiat obſidionem.to.5.lib.18.cap.31.
2 Quæ in Naum & Abdia & Abacuch de ſalute mundi in Chriſto pronunciata reperiuntur.Ibidem.

Abacuch.

1.Cap.2. Iuſtus ex fide viuit.tom.5.lib.19.cap.4.to.7.contra.2.epiſto.Pelagia.ad Boniſa.lib.1.cap.3.& lib.3.cap.5.
1.Cap.3. Domine opus tuum,in medio annorum viuifica illud.to.6.contra Iudæos,cap.15.
In medio duorum animalium cognoſceris.to.5.lib.18.ca.32.to.6.contra Iudæ.pa.& Arria.cap.15. 2
Deus ab Africo veniet, & ſanctus de monte vmbroſo.Ibi.to.9.de paſtori.cap.15.&.16. 3
Stetit & menſus eſt terram.to.4.de eſſentia diuinitatis.fo.254.D. 4
Eleuatus eſt ſol, & luna ſtetit in ordine ſuo.to.5.lib.18.cap.52. 5

Sophoniæ.

Horribilis dominus ſuper eos, & attenuabit omnes deos terræ.to.5.li.18.cap.33. 1.Cap.2.
De Chriſto & vocatione gentium, quæ Hieremias & Sophonias prophetico ſpiritu ſunt præfati. Ibidem. 2

Aggæi.

Adhuc vnum modicum,& ego commouebo cœlum & terrã & mare.to.5.lib.18.cap.35. 1.Cap.2.
Meum eſt aurum & meum eſt argentum.to.10.in lib.50.ho.homi.30. 2
Si tetigerit inquinatus in animam horum aliquid,ſi inquinabitur?to.7.contra Fulgen.Dona.artic.26. 3
Omnis qui acceſſerit illò, inquinabitur.to.7.contra Donatiſt.poſt collat.cap.20. 4

Zachariæ.

Conuertimini ad me, & ego conuertar ad vos.to.7.de gratia & libe.arbi.ad Valentinum,cap.5. 1.Cap.1.
Dixit mihi angelus, qui loquebatur ad me.to.5.de Gene.ad literam,lib.9.cap.2.Ibi.in Enchirid.ad Laurentium,cap.59. 1.Cap.2.
Qui tetigerit vos, tangit pupillam oculi mei.to.5.lib.20.cap.30. 2
Iudicium verum iudicate.to.10.ſer.202. 1.Cap.5.
Tu quoque in ſanguine teſtamenti tui emiſiſti vinctos tuos.to.5.li.18.cap.35. 1.Cap.9.
Fingens ſpiritum hominis in eo.to.7.de anima & origine eius,ad Renatum, lib.1.cap.14. 1.Cap.12.
In die illa quæram conterere omnes gentes, quæ veniunt contra Hieruſalem.to.5.lib.20.cap.30. 2
Exibunt aquæ viuæ de Hieruſalem, medium earum ad mare Orientale, & medium earum ad mare nouiſſimum.to.7.contra Fulgen.Donati.arti.5. 1.Cap.14.

Malachiæ.

Iacob dilexi, Eſau autem odio habui.to.4.ad Simplicianum libro.1.quæſt.2.to.3.in Enchiridio ad Laurentium,cap.98. 1.Cap.1.
Cæcas & luſtas offertis mihi, non hæc ſuſcipiam de manibus veſtris.to.4.in quæſt.vete.ac noui teſta.quæſt.5. 2
Statim veniet ad templum ſuum dominator, quem vos quæritis.to.5.lib.18.cap.35. 1.Cap.3.
Quis poterit cogitare diem aduentus eius? to.5.lib.20.cap.25. 2
Sacrificium Iudę placebit domino Ibidem,cap.26. 3
Ego dominus & non mutor.to.4.de eſſentia diuinitatis.fo.235.D.to.5.lib.20.cap.26. 4
Mementote legis Moyſi ſerui mei,quam mandaui ei in Oreb.Ibidem, capite.28. 1.Cap.4.
Ecce ego mittam vobis Heliam Teſbitem,antequam veniet dies domini. Ibidem, cap.29. 2
Conuertet cor patrum ad filios. Ibidem. 3

1.Maccabæorum.

Abraham in tentatione fidelis inuentus eſt.ſupra Gene.22.autho.2. 1.Cap.2.
Daniel in ſua ſimplicitate liberatus de ore leonum.ſupra Danie.capite.6. 2

2.Maccabæorum.

Neſcio qualiter in vtero meo apparuiſtis,neque enim ſpiritum & animam donaui vobis.to.7.de anima & origine eius,ad Rena.lib.1.cap.14.&.15. 1.Cap.7.
Razias à lege domini ſui non eſt auerſus.to.7.contra ſecundã Gauden.epiſt.lib.2.cap.23. 1.Cap.14.

Matthæi.

Vide to.4.in quæſt.Euang.lib.1.per totum. Ibi.de conſen.Euange.per quatuor lib.Ibi.in quæſt.Euang.ſecundum Matth.per totum.to.5.in ſpeculo de Euang.ſecundum Matthæum.
Liber generationis Ieſu Chriſti.to.4.fo.204.H I 1.Cap.1.
Iacob genuit Ioſeph.to.4.de conſen.Euang.lib.2.cap.3. 2
Chriſti generatio ſic erat.to.10.fo.48. B C 3
Cum eſſet deſponſata. Iſtud Euãgelium exponitur to.10.in.14.ſermo.Natiuitatis domini. 4
Quod in ea natum eſt, de ſpiritu ſancto eſt, to.2.de præſentia dei,ad Darda.cap.26.to.3.in Enchi.ad Laurent.cap.57.&.38. 5

Ecce

6 *Ecce angelus apparuit illi in ſomnis.to.3.in Enchiridio ad Laurent. cap.59.*

7 *Noli timere accipere Mariam coniugem tuam. tomo.7. de nuptiis & concupiſcen.ad Vale.lib.1.cap.11.to.7. contra Iulia.Pelagia.lib. 5.cap.9.*

Caput.2.exponitur to.10.ſer.199.&.300.

2.Cap.2. *Stella Magorum.to.3.de mira.ſacra ſcript.lib.3.cap.4.*

2 *Ite & interrogate diligenter de puero, vt & ego veniens adorem eum. to.6.contra Iudaeos, Paganos, & Arrianos.cap.10.*

3 *Per aliam viam reuerſi ſunt in regionem ſuam.to.3. de trinitate, lib. 4.cap.12.*

4 *Occidit pueros qui erant in Bethlehem, à bimatu, &c.to.4.in quaeſt. Euang.ſuper Matth.quaeſt.1.*

1.Cap.3. *Poenitentiam agite, appropinquabit enim regnum coelorum. to.9. de tempore Barbarico, ca.2.infra, cap.4.autho.4.*

2 *Vox clamantis in deſerto.ſer.1.Natiui.Ioan.Baptiſt.& primo ſermone decollationis eiuſdem.*

3 *Facite dignum fructum poenitentiae.to.5.lib.21.cap 27.to.4. de vera & falſa poenitentia, cap.2.to.10. in vlti.ſer.prima dominica in quadrageſima.*

4 *Potens eſt deus de lapidibus iſtis ſuſcitare filios Abrahae.to. 10.ſer. 24.Natiui.domini.*

5 *Iam ſecuris ad radicem arboris poſita eſt.to.9. de contritione cordis, cap.4.*

6 *Veniet ferens ventilabrum in manu ſua, & mundabit aream ſuam. to.7.contra Donat.poſt colla.ca.16.*

7 *Hoc Euangelium totum exponitur to.10.de verb.do.ſer.63. Eodem ſer.2.infra octa.Epiphaniae.*

8 *Chriſtus à Ioanne baptizatus fuit in Iordane.to.3. de mirabili.ſacrae ſcripturae, lib.3.cap.5.*

9 *Spiritus ſanctus in columba ſpecie deſcendit.to. 9.in epiſt.Ioannis tractatu.7.circa finem.to.3.de trinitate, li.3.cap.4.&.6.*

10 *Hic eſt filius meus dilectus, in quo mihi complacui. to. 4. de conſen. Euang.lib.2.cap.14.to.6.contra ſer.Arria.ca.13.*

1.Cap. 4. *Ductus eſt Ieſus in deſertum à ſpiritu.to.5.li.9.ca.21.to.3.de mirabi. ſacrae ſcriptu.lib.3.ca.6.*

2 *Cum ieiunaſſet quadraginta diebus & quadraginta noctibus.to.4. de ſalutaribus documentis.ca.54.*

3 *Dic vt lapides iſti panes fiant.to.10.de verb.domini.ſer.41.*

4 *Poenitentiam agite, appropinquabit enim regnum coelorum.ſupra.ca. 3.to.1.li.13.confeſſionum,ca.18.to.9.de poeniten.medici.ca.2.*

5 *Venite poſt me, faciam vos fieri piſcatores hominum. to.4.de fide & operibus ca.17.in fine.*

Capitulum quintum exponitur per totum.to. 4.de ſermone domini in monte, libro primo.

1.Cap.5. *Videns Ieſus turbas, aſcendit in montem. tomo.4. de ſerm.domini in monte, lib.1.in principio.*

Beatitudines iſtae exponuntur to.10.fo.321.&.322.

2 *Beati pauperes ſpiritu, quoniam ipſorum eſt regnum coelorum. to.9.de 12.abuſionum gradibus, gradu.8.to.10.ſer.110.*

3 *Beati qui lugent, quoniam ipſi conſolabuntur.to.9.li.1.meditatio.ca. 36.Ibidem. in lib.ſcalae paradi.ca.6.Ibidem de conflictu vitiorum & virtutum.ca.21.*

4 *Beati qui ſitiunt & eſuriunt iuſticiam, quoniam ipſi ſaturabuntur.to. 9.in Euangelio Ioannis tractatu.26.*

5 *Beati mundo corde, quoniam ipſi deum videbunt.to. 4.de ſer.domini in monte, lib.1.to.6.contra epiſto.Manichei, ca.42. to.2. in commonito.ad Fortu.Ibidem, de viden.deo, ca.5.11.12.13.& 15.to. 9.in epiſt.Ioan.tract.7.Ibidem in Soliloq.animae ad deum,ca.34. ibidem, de ſpeculo, cap.27.*

6 *Beati pacifici, quoniam filij dei vocabuntur.to. 4. de ſermone domini in monte, li.1.to.7.contra literas Petiliani.li.2.ca.68.per totum.*

7 *Beati qui perſecutionem patiuntur propter iuſticiam, quoniam ipſorum eſt regnum coelorum.to.1.de vera religio.ca.6.tom.7.contra Parme. epiſto.lib.1.ca.7.ibi.contra literas Petilia.lib.3.cap.7.ibi.contra Creſco.Gramma.li.3.ca.59.& 63.ibidem contra Dona.poſt colla. ca.17.ibidem contra Gauden.epiſt.li.2.cap.12.ibidem in ſermone ſuper geſtis cum Emerito Donatiſt.epiſco.*

8 *Vos eſtis ſal terrae.to.4.de ſermone domini in monte.li.1.to.9.in Eu. Ioannis tracta.13.*

9 *Vos eſtis lux mundi.ibidem.*

10 *Non poteſt ciuitas abſcondi ſupra montem poſita. to.5.libr.16.contra Fauſtum.cap.17.*

Nemo accendit lucernam & ponit eam ſub modio.tomo.4. de ſerm. 11
domini in monte, li.1.to.6.de quinque haereſibus, cap.7. to.10.de verbis do.ſer.39.

Sic luceat lux veſtra coram hominibus, vt videant opera veſtra bo- 12
na.To.5.li.5.cap.14.to.10.de verbis domini.2.& fo.214.M

Non veni ſoluere legem, ſed adimplere.tomo.6.contra Fauſtum,li.17. 13
cap 5.& 6.in fine libro.19.cap.2. tomo. 4.in quaeſtio.veter.ac noui teſta.quaeſtio.69.

Amen dico vobis, donec tranſeat coelum & terra, iota vnum, aut apex 14
vnus.&c.to.4.de ſer.do.in monte, li.1.

Qui ſoluerit vnum de mandatis iſtis minimis, minimus vocabitur in 15
regno coelorum.to.9.in epiſt.Ioannis tract. 6.

Qui fecerit & docuerit, hic magnus vocabitur, &c.to.10.de verbis 16
domini, ſerm.3.

Niſi abundauerit iuſticia veſtra plusquam Scribarum & Phariſaeo- 17
rum, &c.tomo.6.contra Fauſtum.li.17.cap.5.tom.7.contra literas Petilia.li.2.ca.61.to.4.de fide & operibus.cap.26.to.5.li.20.ca. 9.to.10.ſer.205.

Non occides.ſupra Exod.20.authori.ſexta. 18

Non periurabis.to.10.de verb.Apoſt.ſer.28. 19

Qui iraſcitur fratri ſuo reus erit iudicio. to.9. de conflictu viciorum 20
& virtutum, cap.9.

Qui dixerit fratri ſuo racha, reus erit concilio. to.9.in Euang.Ioan- 21
nis, tracta.51.

Qui dixerit fratri ſuo fatue, &c.to.10.de ver.domini, ſer.4. 22

Si offers munus tuum ad altare, &c.to.10.de verb.do.ſer.16. 23

Eſto conſentiens aduerſario tuo. tomo.4. de ſaluta.documen.cap. 64. 24
Ibidem, in quaeſt.veteris ac noui teſtamenti, quaeſt.70.tomo.10.de verb.domini.ſer.5.

Ne forte tradat te aduerſarius iudici, & iudex te miniſtro: & ſic in 25
carcerem mittaris.to.4.de ſaluta.documen.ca.64.

Qui viderit mulierem ad concupiſcendum eam.to.9.de honeſtate mu- 26
lierum, ca.4 in fine, & cap.5.to.10.de verbis domini, ſermo.16.

Mulier excepta fornicationis cauſa, non eſt dimittenda.to.4.in li.83. 27
quaeſt.quaeſt.83.to.6.de bono coniugali, cap.7.

Ego dico vobis non iurare omnino.tomo.4.de mendacio, ad Conſen. 28
cap.15.

Non potes vnum capillum album facere vel nigrum.tom.3.de doctri. 29
Chriſtiana.li.4.ca.21.

Sit ſermo veſter, eſt eſt, non non. Ibidem.ca.5.to.3.in Enchir. ad Lau- 30
rent.ca.17.&.22.

Si quis te percuſſerit in vnam maxillam, praebe illi & alteram. to.4. 31
de mendacio ad Conſentium, cap.15.to.6. contra Fauſtum li.22. ca.76.&.79.

Qui vult tecum in iudicio contendere, & tunicam tuam tollere, dimit- 32
te ei & pallium.to.3.in Enchi.ad Laurent.cap 78.to.10.in li.50. homil.homilia.1.

Audiſtis quia dictum eſt antiquis: Diliges proximum tuum, & odio 33
habebis inimicum tuum &c. Euangelium illud exponitur. to.10. in primo ſer.fe.6.cinerum. Eodem, ſermone.168.A

Diligite inimicos veſtros.to.6.contra Adimant. Manichaei diſci.cap. 34
17.to.9.de conflictu viciorum & virtutum, ca.7.to.3. in li.Enchi. ad Lau.cap.73.to.10.in li.50.ho.ho.6.Eodem, ſer.170.

Qui ſolem ſuum oriri facit ſuper bonos & malos.to.4. de ſalutaribus 35
documen.ca.46.

Attendite ne iuſticiam veſtram faciatis coram hominibus, vt videa- 36
mini ab eis.to.4.in ſer.domini in monte, lib.2.to.9.in epiſto.Ioan. tractatu.6.to.10.de verbis domini.ſer.2.

Capitulum ſextum exponitur to.4.in ſermone domini in monte, lib.2. to.10.ſer.182.

Cauete ne iuſticiam veſtram faciatis coram hominibus. tomo.10.fo. 1.Cap.6.
314.M

Neſciat ſiniſtra tua quid faciat dextra tua. tomo. 9.in Euange.Ioan. 2
tracta.51.Ibi.in epiſt.Ioan.tract.6.to.10.in.20.ſer fe.6.Cinerum. Eodem, ſer.182.

Pater noſter qui es in coelis.to.2.de praeſentia.dei ad Dar.ca.9.&.13. 3
to.7.in ſermo.Augu.ſuper geſtis cum Emerito.

Orationem dominicam exponit to.2.de orando deo ad Probam, cap. 4
11.to.10.de verbis domini.ſer.28.Eodem.in li.50.ho.ho. 42.Ibi. 126.135.&.181.

Sanctificetur nomen tuum.tom.3.de ſpiritu & litera ad Marcelli.cap. 5
16.to.7.contra duas epiſt.Pela.ad Boniſa.li. 4. cap.9. Ibi.de correptio.& gratia.cap.6.Ibidem de perſeueran.bono.libro 2.cap.2.

tomo.

tomo.2.de orando deum ad Probam,cap.21.
6 Fiat volũtas tua ſicut in cœlo & in terra.to.7.cõtra duas epiſto.Pela-
gia.ad Boni.lib.4.cap.9.Ibi.contra Iulianum Pela.li.2.ca.1.Ibi.
de prædeſtina.ſanctorum,ca.8.Ibid.de bono perſeueran.li.2.ca.3.
7 Panem noſtrum quotidianum da nobis hodie.tom.3.in lib.locutio.de
gene.cap.39.tom.9.in lib.Soliloq.anima ad deum,cap.23.tom.7.
de bono perſeueran.lib.2.cap.4.to.10.in lib.50.homi.hom.14.
8 Adueniat regnum tuum tom.7.de anima & eius origine ad Vincen.
Victo.lib.3.cap.11.
9 Dimitte nobis debita noſtra,ſicut & nos dimittimus debitoribus no-
ſtris.tom.3.in lib.Enchi ad Laurentium.ca.73.tom.7.contra Par-
meapiſto.lib.2.cap.10.Ibid.de pecca.mer.& remiſſ.lib.2.cap.4.
&.10.Ibid.contra Creſco.Gramma.lib.2.ca.38.tom.5.lib.21.ca.
22.&.27.tom.7.de bono perſeue.lib.2.cap.5.tomo.3.de Eccleſia-
ſticis dogmati.cap.32.36.&.37.tom.9.de vtili.pœni.cap.2.to.3.
de ſente.decerpt.ex Aug.cap.38.to.10.in li.50.homi.hom.27.
10 Et ne nos inducas in tentationem.tomo.7.de natura & gratia contra
Pela.cap.58.&.67.Ibid.contra duas epiſto.Pela.ad Boniſa.lib.
4.cap.9.Ibidem,de bono perſeueran.lib.2.cap.6.
11 Sed libera nos à malo.to.7.de pecca.me.& remiſſ.lib.2.cap.4.to.4.
de ſaluta.docu.cap.58.tom.10.de verbis Apoſtoli.ſerm.30.
12 Si dimiſeritis hominibus peccata eorum,dimittet & vobis pater ve-
ſter.tom.3.in enchi.ad Lauren.74.
13 Si ea.non dimiſeritis hominibus,nec pater veſter dimittet vobis.to.9.
de conflictu vicio.& virtu.cap.9.
Ibidem.de rectitudine catholica conuerſationis.
14 Cum ieiunatis nolite fieri ſicut hypocritæ triſtes &c.Euangelium illud
exponitur.to.4.fo.274.M & ſequentibus.to.10.ſerm.172.&.182.
15 Vnge caput tuum, & faciem tuam laua.tomo.10 in 2.ſer.feria ſexta
Cinerum.Eodem ad fratres in Ere.ſerm.41.
16 Tu autem cum orabis,intra in cubiculum tuum, & clauſo oſtio ora
patrem tuum in abſcondito.tomo.10.in primo &.2.ſer feri.6.Ci-
nerum.Eodem.ſer.182.
17 Theſaurizate vobis theſauros in cœlis.tomo.9.de contemptu mundi.
cap.6.
18 Lucerna corporis tui eſt oculus tuus. tomo. 3. de opere monachorum.
cap.26.
19 Si oculus tuus nequam fuerit,totum corpus tuum tenebroſum erit.to.7.
contra Iulia.Pelagia.li.4.cap.3.
20 Nemo poteſt duobus dominis ſeruire.to.9 in Soliloq.animæ ad deũ.
cap.22 tomo.4.de ſermo.domini in monte.lib.2.folio.276.C.vide
infra Luc.16.auth.4.
21 Nolite ſoliciti eſſe animæ veſtræ, quid manducetis. tomo.3.de opere
monachorum,cap.2.14.&.26.
22 Primum quærite regnum dei,& iuſticiam eius. tom.7.de anima &
eius origine,ad Vincen.Victo.lib.3.cap.11.tom.4.de ſaluta do-
cumen.cap.28.
23 Nolite ſoliciti eſſe in craſtinum.to.6.contra Adimant.Mani.diſcip.
cap.24.ſupra auth.17.
24 Nolite iudicare,& non iudicabimini.tom.10.ſermone 202.
1.Cap.7. In quo iudicio,iudicaueritis,iudicabimini.tom.2.de ſex quæſtio cõ-
tra Paga.quæſtio.4.tom.9.de recti.catho.conuerſa.
2 Qua menſura menſi fueritis,remetictur vobis.tomo.2.de ſex quæſtio.
contra Paga.quæſtio.4.
3 Quid vides feſtucam in oculo fratris tui, trabem autem in oculo tuo
non conſideras.tom.10.de verbis domini.ſermo.16.Eodem,in lib.
50.homi.homi.5.&.40.Ibidem ſermo.202.
4 Nolite ſanctum dare canibus.tomo.6.de adulte.coniugiis ad Pollen.
lib.1.cap.25.&.27.tomo.9.in Apocalyp.Ioan.Homilia.7.
5 Petite & dabitur vobis.tomo.1.lib.12.confeſ.cap.1.to.3.de ſpiritu &
litera ad Marcell.cap.32.tom.10.de verbis domini ſermo.5.Euã-
gelium iſtud totaliter Ibidem exponitur.infra.Luc.11.auth.3.&
Ioan.16.autho.6.
6 Quærite & inuenietis.to.9.de ſcala paradiſi,ca.2.infra ad Philip-
pen.2.autho.7.
7 Pulſate & aperietur vobis.to.9.in lib.1.medita.cap.39.Ibidem, in
ſolilo.anima ad deum,cap.37.Ibidẽ,de ſcala paradi.cap.2.
8 Arcta eſt via quæ ducit ad vitam,ſpacioſa quæ ducit ad perditionẽ.
tom.9.de triplici habitacu.cap.4.tomo.10.In ſententiis ſententia.
29.infra Luca.13.autor.1.tom.9.de.4.virtuti.charita.
9 Attendite à falſis Prophetis,qui veniunt ad vos in veſtimentis ouiũ.
tomo.9.de conflictu viciorum & virtutum,cap.4.
10 A fructibus eorum cognoſcetis eos tom.4.de ſer.domini in monte,lib.
2.tomo.5.lib.16.cap.2.
Nunquid colligunt de ſpinis vuas.tom.9.in Euang.Ioan.tracta.46. 11
Ibid.de paſto.cap.16.
Omnis arbor bona,bonos fructus facit.tom.6.contra Adiman.Ma- 12
ni.diſcip.cap.26.tomo.7.contra literas Petili.lib.3.cap.44.Ibid.
contra Iulia.Pela.lib.1.cap.3.
Arbor mala,non fert bonos fructus.tomo.7.contra Pela. & Celeſti. 13
de gratia Chriſti,lib.1.cap.18.&.19.Ibidem de nuptiis & con-
cupiſcen.libro.2.cap.16.Ibidem contra Iulianum Pela.lib.4.cap.
3.tomo.4.de vera & falſa pœnitentia,cap.2.
Non poteſt arbor bona fructus malos facere.to.3.in enchiri.ad Lau- 14
ren.cap.15.
Non omnis qui dicit mihi domine domine, intrabit in regnum cœlo- 15
rum.tom.4.de ſalu.documen.cap.38.
Diſcedite à me omnes qui operamini iniquitatem. to.6.contra aduer- 16
ſa.leg.& Prophe.lib.2.cap.4.tom.9.in Euang.Ioan.tracta.49.
Qui audit verba mea hæc & facit ea, aſſimilabitur viro ſapienti. 17
tomo.7.de baptiſmo contra Dona.lib.6.cap.24.tom.4.de ſer.do-
mini in monte,lib.1.to.6.contra Fauſtum,lib.22.cap.90.
Qui ædificat domum ſuam ſuper arenam, imber deſcendens deiicit. 18
tom.9.de ouibus,cap.14.
Extendens Ieſus manum,tetigit leproſum.to.4.in quæſtio.ſuper Mat. 1.Cap.8.
quæſtio.4.
Centurionis Euangelium exponitur.tom.10.de verbis domini ſermo.
6.Eodem,in Euan.Ioan.tracta.16.
Acceſſit ad eum Centurio,rogans eum.tomo.6.contra Fauſtum. libro 2
33.cap.7.&.8.tomo.4.de conſenſu Euang.lib.2.cap.20.
Homo ſum ſub poteſtate conſtitutus.to.6.li.22.con.Fau.c.74. 3
Audita fide Centurionis Ieſus dixit, Amen dico vobis, non inueni 4
tantam fidem in Iſrael.tomo.6.contra Fauſtum, lib.22.cap.13.&
24.Ibidem,contra aduer.leg.& Prophe.lib.1.cap.7.
Puerum Centurionis ſanauit,non tamen deſcendit.tomo.4.in quæſtio. 5
Euang.lib.1.cap.18.to.10.ſer.74.
Multi ab Oriente & Occidente venient,& recumbent cum Abrahã: 6
filii autem regni eiicientur,&c.tomo.6.contra Fauſtum,lib.33.ca.
2.tomo.10.in tertio ſermone Epiphania.
Vulpes foueas habent,& volucres cœli nidos, &c.tom.4.in quæſtio. 7
ſuper Matth.quæſtio.5.tom.10.de verbis domini.ſermo.7.tom.6.
de ſancta virginita.cap.52.
Dimitte mortuos,ſepelire mortuos ſuos.tom.3.de trinita.lib.4.cap.3. 8
tom.5.lib.20.cap.6.&.15.to.4.in quæſtio.ſuper Matth.quæſtio.6.
tom.6.de duabus animabus.ca.2.to.10.de verbis domini,ſer.6.
7.&.18.to.7.cõtra literas Petilia.lib.2.cap.7.
Chriſtus in nauicula dormiebat.to.4.de eſſentia diuinitatis.fol.234. 9
I.to.10.ſermo.221.
Euangelium iſtud exponitur to.10.fo.317.C D
Surrexit Chriſtus,& imperauit ventis & mari.tom.9.in Euan.Ioan. 10
tracta.49.
Dæmones petierunt vt in porcos ire poſſent.tomo.9.in epiſto.Ioan.tra- 11
cta.6.
Venit in ciuitatem ſuam,& ecce offerebant ei paralyticum.tom.4.de 1.Caput.9.
conſenſu Euang.lib.2.cap.25.
Quidam de Scribis intra ſe dixerunt, hic blaſphemat.tomo.3.de tri- 2
nita.lib.15.cap.10
Confide fili,remittuntur tibi peccata tua.tomo.4.de conſenſu Euang. 3
lib.2.cap.25.
Nemo mittit vinum nouum in vtres veteres,alioqui rumpuntur vtres, 4
& vinum effunditur,& vtres pereunt.tom.10.ſer.185.&.186.
Surge,tolle lectum tuum,& vade in domum tuam.tom.9.de ſymbolo 5
ad catechu.lib.2.cap.10.
Cum tranſiret inde,vidit hominem ſedentem in telonio.tomo.6.contra 6
Fauſtum.lib.17.cap.1.&.4.tom.4.de conſen. Euang.lib.2.ca.26.
tom.7.contra Creſco.Gramma.lib.2.cap.9.
Non eſt opus medico valentibus,ſed malè habentibus.tomo.4.de ve- 7
ra & falſa pœnitentia.cap.5.
Miſericordiam volo,non ſacrificium.ſupra Oſee.6.aut.2. 8
Non veni vocare iuſtos,ſed peccatores.tomo.9.in Euang.Ioan.tract. 9
7.to.7.de perfectio.iuſticiæ,in reſponſo.5.ratiocina.infra Luca.5.
autho.5.
Nemo immittit commiſſuram panni rudis, in veſtimentum vetus.to. 10
6.contra Fauſtum,lib.7.cap.2.
Non eſt mortua puella,ſed dormit.to.4.de conſenſu Euange.lib.2.ca. 11
28.tom.10.de verbis domini.ſermo.44.

In

1.Cap.10. *In viam gentium ne abieritis.tomo.4.in quæſtio.veteris ac noui teſta. quæſt.77.*

2 *Nolite poſsidere aurum, neque argentum, neque pecuniam, &c.tom. 4.de conſenſu Euange.lib.2.ca.30.tomo.4.in quæſt.vete.ac no.teſta.quæſt.104.*

3 *Excutite puluerem de pedibus veſtris.tomo.4.in quæſtio.ſuper Matt. quæſt.7.*

4 *Amen dico vobis, tolerabilius erit Sodomitis in die iudicij, &c.to. 7.de baptiſ.contra Dona.lib.1.cap.5.& lib.4.cap.19.*

5 *Ecce ego mitto vos ſicut oues in medio luporum.tomo.6.in.2. diſputa. contra Fortu.*

6 *Eſtote prudentes ſicut ſerpentes tom.4.de ſalu.do.cap.28.to.3.de Doctrina Chriſtiana.lib.2.cap.16.tom.4.de quæſt.ſuper Matthæum, quæſtione.8.*

7 *Eſtote ſimplices ſicut columba.to.4.in quæſt.ſuper Mat.quæſt.8.*

8 *Nolite cogitare quo modo aut quid loquamini to.3.de doctri.Chriſtia.lib.4.cap.15.tom.10.ſermone.2.de Apoſtolis.*

9 *Non enim vos eſtis qui loquimini, ſed ſpiritus,&c.tom.1.lib.13.confeſsio.cap.31.*

10 *Qui perſeuerauerit vſque in finem, hic ſaluus erit.tom.7.de bo.perſeuer.li.2.ca.1.& 2.infra cap.24.autho.1.*

11 *Quum perſequentur vos in ciuitate iſta, fugite in aliam.to.1.de vita Auguſt.ca.30.*

12 *Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine.tom.4.in quæſtio.ſuper Matth.quæſt.2.to.10.de verbis Apoſtoli.ſermo.17.*

13 *Nolite timere eos qui occidunt corpus, animam occidere non poſſunt. to.5.lib.1.ca.12.& lib.13.cap.2.to.6.lib.14.contra Fauſtum.cap. 12.to.10.de verbis Apoſtoli ſermo.13.to.9.in Euang.Ioan.tracta. 47.vide Luc.12.autho.1.*

14 *Nonne duo paſſeres aſſe veneunt &c.tomo.3.de Agone Chriſtia.capite.8.*

15 *Paſſer non cadit ſuper terram, ſine patre veſtro.to.3.de Geneſi ad literam, lib.5.cap.21.in fine.*

16 *Veſtri capilli capitis omnes numerati ſunt.tom.10.de verbis domini, ſermone.6.*

17 *Qui me confeſſus fuerit coram hominibus, confitebor & ego eum coram patre meo.to.4.de vera & falſa pœnitentia, cap.5.*

18 *Non veni pacem mittere in terram.to.4.in quæſtionibus ſuper Matth. quæſtio.3.*

19 *Qui amat patrem aut matrem plus quàm me, non eſt me dignus.to.4. de ſalutarib.documentis, capite.2.*

20 *Qui dederit calicem aquæ frigida.&c. tomo.10.ſermo.1.in ſab.poſt Cineres.*

Cũ audiſſet Ioannes in vinculis opera Chriſti, mittens duos de diſcipulis ſuis ait illi: Tu es qui venturus es, an alium expectamus? to. 10.ſermo.primo Natiuita.Ioan.Baptiſta.& ſer.2.

1.Cap.11. *Quid exiſtis in deſertum videre? arundinem vento agitatam? to.9. in Euangelio Ioannis, tractatu quarto.*

2 *Ioannes fuit plus quàm Propheta.tom.7.contra literas Petilia.lib.2. cap.27.*

3 *Inter natos mulierum non ſurrexit maior Ioanne Baptiſta.to.6.contra aduerſarium legis & Prophetarum,lib.2.ca.5.to.9.in Euan.Ioan. tracta.13.to.4.in quæſt.vete.ac noui teſtamenti, quæſtio.16.to.10. in lib.50.homi.homi.44.Eodem, in primo ſermone Natiuitatis. S.Ioannis Baptiſta.*

4 *Regnum cœlorum vim patitur.to.4.de ſermo.domini in monte, lib.1. Ibidem, in quæſt.Euang.lib.2.cap.37.to.9.in manuali.cap 16.to. 10.ſermo.1.Natiuit.Ioan.Baptiſtæ.*

Væ tibi Corozaim, væ tibi Bethſaida, quia ſi in Tyro & Sidone factæ eſſent virtutes &c.to.3.in Enchi.ad Lauren.cap.94.

5 *Confiteor tibi pater domine cœli & terræ.to.4.in quæſtio.vete.ac noui teſta.quæſtio.100.Ibidem in quæſt.Euangeliorum ſuper Matth. quæſtio.9.tom.10.de verbis domini.ſer.8.& 9.totum illud Euangelium illic exponitur.Eodem,ſermo.primo dominica.5.poſt octa. Epiphaniæ.*

6 *Nemo nouit filium, niſi pater.to.4.in quæſt.Euang.lib.2.cap.1.to.3. de Trinita.lib.7.cap.3.*

Venite ad me omnes qui laboratis & onerati eſtis, & ego reficiam vos &c.Euangelium iſtud in ſumma exponitur.tom.10.de verbis Apoſtoli ſermo.12.Ibidem.in lib.50.homi.ho.34.Eodẽ, Ad fratres in Eremo ſer.61.

7 *Tollite iugum meum ſuper vos.to.4.de ſaluta.documentis.cap.7.to.7. contra Pelag.Hypogno.lib.5.*

Diſcite à me, quia mitis ſum, & humilis corde.to.6.de ſancta virginitate.cap.35.&.36.to.9.in Euang.Ioan.tracta.25.to.4.de ſaluta.docu.cap.32.to.10.in li.50.ho.homi.34. 8

Iugum enim meum ſuaue eſt, & onus meum leue.to.1.de muſica.lib.6. cap.14.

Diſcipuli eſurientes, cœperunt ſabbato vellere ſpicas &c.tomo.4.in quæſtio.Euange.quæſt.2.lib.1.Eodem, in quæſt.ſuper Matthæum, quæſtio.12. 1.Cap.12.

Harundinem quaſſatam non confringet, & linum fumigans non extinguet.to.4.in quæſt.Euang lib.1.cap.3. 2

Oblatus eſt ei dæmonium habens, cæcus & mutus.Ibidem.cap.4. 3

Si ego in Beelzebub eiicio dæmonia, filij veſtri in quo eiiciunt? to.4. de quæſt.Euang.lib.1.cap.5. 4

In ſpiritu ſancto eiicio dæmonia.to.4.in lib.expoſitionis epiſt.ad Romanos incohata.fol.282.co.4.K L.tom.6.contra ſermo.Arria.ca. 14.to.4.de eſſentia diuinitatis, fo.233.I 5

Nemo poteſt intrare in domum fortis, & vaſa eius diripere, niſi prius alligauerit fortem, &c.to.10.ſer.197. 6

Veniens vera fortitudo alligauit fortem.to.6.contra Iudæos,Paganos, & Arrianos.cap.1. 7

Qui non eſt mecum, contra me eſt.to.7.de pecca.meri.& remiſſ.lib.1. cap.28. 8

Qui non congregat mecum, ſpargit.to.6.contra Fauſtum, li.22.ca.16. to.7.de baptiſmo contra Donatiſt.lib.6.ca.31. 9

Eſt peccatum in ſpiritum ſanctum, quod neque hic, neque in futuro ſeculo dimittetur.to.4.in expoſitione epiſto.ad Romanos incohata. fo.282.H.& ſequen.tomo.7.contra Creſcon.Gramma.lib.4.ca.8. to.2.de correctio.Donatiſt.ad Bonifacium.ca.29.tom.10.de verb. domi.ſer.11. 10

Aut facite arborem bonam, & fructum bonum, &c.tom.4.de ſermõ. domini in monte.lib.2.to.ſexto contra Felicem Manichæum lib.2. ca.4.to.7.contra literas Petilia.lib.2.ca.6.to.10.de verb.domini, ſer.12. 11

Progenies viperarum.to.4.in quæſt.Euang.lib.1.ca.6. 12

Ex verbis tuis iuſtificaberis.to.3.de trinit.lib.9.ca.9.in fine. 13

Generatio mala & adultera ſignum quærit.to.2.de ſex quæſtio.contra Paganos.quæſt.6.to.3.de trinit.lib.4.ca.6.to.9.de ſymbolo fidei, ad Catechu.lib.4 ca.6. 14

Sicut Ionas fuit in ventre ceti tribus diebus & tribus noctibus, &c. to.4.in quæſt.Euang.lib.1.ca.6.to.6.de ſex quæſt.contra Paganos, quæſt.6.infra Lucæ.11.ca.autho.7. 15

Cum immundus ſpiritus exierit ab homine, &c.to.4.in quæſt.Euang. lib.1.cap.8. 16

Erunt nouiſsima hominis illius peiora prioribus.to.4.de fide & operibus, cap.15. 17

Quicunque fecerit voluntatem patris mei qui in cœlis eſt, ille meus frater, &c.to.4.de ſermone domini in monte, li.2.to.6.de fide contra Manichæos,ca.25.Ibidem, de ſancta virginitate.cap.3.&.5. 18

Exiit qui ſeminat ſeminare, &c.to.9.de quarta feria.cap.2. 1.Cap.13.

Alia ceciderunt in terram bonam, & dabant fructum, aliud centeſimum, &c.to.4.in quæſtio.Euan.lib.1.ca.9.to.6.de ſancta virginitate.ca.45. 2

Quidam videntes non vident.to.4.in quæſt.Euang.quæſt.14. 3

Audientes non audiunt.to.7.de bono perſeuerantia.ca.14. 4

Cum autem dormirent homines, venit inimicus eius, & ſuperſeminauit zizania in medio tritici, & abiit, to.4.de quæſtio.ſuper Matthæum.quæſt.11. 5

Cum autem creuiſſet herba & fructum feciſſet: tunc apparuerunt & zizania.to.4.de quæſt.ſuper Matth.quæſt.12. 6

Zizaniorum parabola exponitur.to.10.in.2.ſerm.Martinis.

Inimicus homo ſuperſeminauit zizania.to.10.de verbis domini.ſer. 18.Eodem ſer.233. 7

Sinite vtraque creſcere vſque ad meſſem.to.7.contra epiſto.Parme.li. 1.ca.7.li.2.cap.2.Ibidem, contra literas Petiliani, li.3.ca.1.2.& 3.ibidem,contra Creſconium Grammaticum li.2.ca.30.35.&.39. to.2.in epiſto.ad Donatiſt.& epiſtola contra Dona.tomo.7.contra Dona.poſt colla.cap.5.6.8.10.circa finem.&.20. 8

Colligite primum zizania.to.4.in quæſt.Euang.li.1.cap.10.Ibidem in quæſt.Euang.ſecundum Matth.quæſt.12.to.10.de verb.do.ſer. 18.Eodem, ſer.233. 9

Granum ſinapis cum creuerit, maius eſt omnibus oleribus.tomo.4.de quæſt.Euang.li.primo, ca.11. 10

Mulier abſcondit fermentum in farina ſatis tribus, de quæſt.Euang. li.1. 11

lib.1.ca.12.
12 Qui ſeminat bonum ſemen, eſt filius hominis.to.5.lib.20.ca.5.
13 Fulgebunt iuſti ſicut ſol.to.9.de cognitione veræ vitæ.cap.46.ibidem de vanitate ſeculi,cap.2.
14 Theſaurum in agro abſconditum.to.4.in quæſt.Euange.lib.1.cap.13.
15 Simile eſt regnum cœlorum homini negociatori.tom.4.in quæſt.ſuper Matthæum,quæſt.13.
16 Ibi erit fletus & ſtridor dentium.to.1.de vera religione.ca.54.to.2.de gratia noui teſtamenti ad Honorat.cap.23.tom.9.de triplici habitaculo.cap.2.
17 Omnis ſcriba doctus in regno cœlorum, &c.tomo.4.in quæſtio.ſuper Matth.quæſt.16.
81 Vnde huic hæc ſapientia & virtutes.to.4.in quæſt.Euang.lib.1.cap.14.
19 Fratres eius Iacobus & Ioſeph,&c.tom.4.in quæſt.ſuper Matthæum.quæſt.17.
1.Cap.14. Tulerunt reliquias, duodecim cophinos fragmentorum plenos.to.4.in lib.83.quæſtio.quæſtio.61.tom.6.contra Felicia.Arria.cap.11.
2 Viderunt Chriſtũ ſupra mare ambulantem.to.4.in quæſtio.Euãgelio.lib.1.cap.15.tom.6.contra ſermo.Arria.cap.15.tom.9.in Euange.Ioan.tract.2.to.3.de mira.ſacræ ſcrip.lib.3.cap.8.
3 Domine, ſaluum me fac, pereo.tom.9.de cantico nouo,cap.2.to.10.de ver.domini.ſer.13.& 14.Eodem,in.2.ſerm.cathedræ ſancti Petri.
1.Cap.15. Munus quodcunque eſt ex me, tibi proderit.to. 4.in quæſtio. Euange. lib.1.cap.16.
2 Nõ quod intrat in os coinquinat hominem, ſed quod de ore procedit, tom.6.contra Adimantum Manichai diſcipulum,ca.15.tom.4.de menda.ad Conſent.cap.16.to.6.contra Fauſtum,lib.16 cap.31.to.3.de trinitate,lib.15.cap.10.tom.4.de continentia,cap.2.
3 Omnis plantatio, quam non plantauit pater meus cœleſtis, eradicabitur.to.4.in quæſt.Euange.lib.1.cap.17.
4 Cæcus cæcum ducens, ambo in foueam cadunt.to.9.de paſto.cap.10. Cananeæ Euangelium exponitur to.10.ſer.74.& tomo.4.de quæſt. Euang.lib.1.cap.18.
5 Non ſum miſſus niſi ad oues quæ perierunt domus Iſrael.tomo.9. in Euang.Ioannis tract.31.& 47.
6 Non eſt bonum ſumere panem filiorũ, & dare canibus.tom.4.de fide & operibus.ca.16.Ibidem, de octo Dulcitij quæſt.quæſtione.1.
7 Catelli edunt de micis quæ cadunt de menſa dominorum ſuorum.to.9.de ſcala paradi.ca.4.in fine.
8 O mulier magna eſt fides tua.to.4.de fide & operibus.cap.16.
9 Sanata eſt filia eius, ex illa hora.tomo.4.in quæſtio. Euange.lib.1.cap.18.
10 Mutos, ſurdos, & cæcos, & debiles, proiecerunt ante pedes domini. Ibidem,cap.19.
1.Cap.16. Facto veſpere, dicitis ſerenum erit.Ibidem,cap.20.
2 Intuemini, & cauete à fermento Phariſæorum.to.4.de cõſen. Euange. lib.2.cap.52.to.10.de verb.do.ſerm.45.
3 Tibi dabo claues regni cælorum.to.3.de doctrina Chriſtiana,lib.1. cap.18.
4 Quodcunque ſolueritis ſuper terram, &c.tom.10.de verbis domini. ſermo.8.
Iſtud Euangelium exponitur.tom.10.de verb..Apoſtoli.ſer.31.
5 Tu es Chriſtus filius dei viui.to.10.de verbis.dom.ſerm.13.Eodem ſermo.251.
6 Tu es Petrus, & ſuper hanc petram ædificabo Eccleſiam meam.Ibidẽ, & de verbis Apoſt.ſer.16.
7 Filius hominis venturus eſt in gloria ſua cum angelis ſuis, & tunc reddet vnicuique ſecundum opera ſua.to.10.ſer.181.cap.8.
8 Reddet vnicuique ſecundum opera ſua.tom.7.contra Pelagia.Hypogno.lib.3.
1.Cap.17. Poſt dies ſex aſſumpſit Ieſus Petrum, Iacobum, & Ioannem, & transfiguratus eſt ante eos.tom.4.in quæſtio.Euange.lib.1.cap.7.to.3. de doctrina Chriſtiana, lib.3. cap.35.to.4.de conſen. Euang.li. 2.cap.56.tom.9.In Euang.Ioannis,tract.17.tom.3.de mira.ſacræ ſcript.lib.3.cap.10.
2 Ecce apparuit illis Moyſes & Helias, cum eo loquentes.to.6.de quinque hæreſibus.cap.7.
3 Domine, bonum eſt nos hic eſſe.to.9.in lib.Soliloq.animæ ad deum, cap.22.Ibidem, de ſcala paradi.ca.7.
4 Helias venturus eſt, & reſtituet omnia.to.4.in quæſt.Euange. lib.1. cap.21.
5 Sæpe cadit in ignem, & crebrò in aquam.Ibidem,cap.22.
Si habueritis fidem ſicut granum ſinapis, & dicetis huic arbori more, eradicare, &c.Ibidem.ca.29.tom.9.in Euange.Ioan. tractatu 40.infra.Luc.ca.17.auth.1. 6
Dicetis monti huic tolle te in mare.tom.4.de quæſt.Euange.cap.19. 7
Hoc genus non eiicitur niſi per ieiunium & orationem.to.10.ſer.230. 8
De tributo didragma.to.10.de verbis Apoſt.ſerm.6. 9
Ergo liberi ſunt filij.to.4.in quæſt. Euang. lib.1.cap.23.tomo.10.de verb..Apoſt.ſer.6. 10
Qui ſcandalizauerit vnum de puſillis iſtis, &c.de quæſtio.Euange. lib.1.cap.74. 1.Cap.18.
Væ homini per quem veniunt ſcandala.to.9.de rectitudine catholicæ conuerſationis. 2
Angeli in cœlis ſemper vident faciem patris mei.tomo.2.de videndo deo, ad Pauli.cap.9.tom.6.contra Maximi.Arria.epiſcop.lib.3. cap.9. 3
Si peccauerit in te frater tuus, &c.tom.6.contra aduer.leg.& prophetarum,lib.1.cap.17.tom.10.de verb.domini.ſer.16. 4
Quæ ſolueritis ſuper terram, ſoluta ſunt & in cœlo.tom.10.in lib.50. homi.homil.23. 5
Remittendum eſt, nedum ſepties, ſed ſeptuagies ſepties.to.4.de cõſenſu Euange.lib.2.cap.4. 6
Oblatus eſt ei vnus, qui debebat ei decem milia talentorum. to.4.in quæſt.Euang.lib.1.cap.25.to.7.de baptiſmo contra Donatiſt.lib. 1.cap.12.tom.10.de verb.do.ſerm.16. 7
Quos deus coniunxit, homo non ſeparet.to.9. in Euang.Ioan.tractatu.9. 1.Cap.19.
Mulier excepta fornicationis cauſa, non eſt dimittenda.ſupra.cap.5. authori.22. 2
Non omnes capiunt verbum iſtud, ſed quibus datum eſt.to.4.de continentia,cap.1. 3
Magiſter bone, quid faciam, vt vitam æternam habeam? tomo.10. ſerm.233. 4
Si vis ad vitam ingredi, ſerua mandata dei.tom.9.in Euange.Ioan. tract.22.to.10.de verbis domini, ſer.17.ibidem ſer.113.& 205. 5
Si vis perfectus eſſe, vade, vende omnia quæ habes, &c.to.1.lib.13. confeſſio.ca.19.tomo.7.contra literas Petilia.lib.2.cap.104.tom. 10.in lib.50. homil.homilia.34. 6
Habebis theſaurum in cœlo.tom.9.de cognitione veræ vitæ, cap.47. Ibidem.de contemptu mundi.cap.6. 7
Diues difficile intrabit in regno cœlorum.tomo.4.in quæſt. Euange. lib.1.cap.26. 8
Facilius eſt camelũ per foramen acus tranſire, quàm diuitem intrare in regnum cœlorum.to.2.de orando deum.ad Probam.ca.1.infra. Luc.18.auth.3.tom.2.in quæſt.Hilarij, epiſt.89.quæſt.4.per totũ. 9
Amen dico vobis, quod vos qui ſecuti eſtis me, in regeneratione. &c. to.5.lib.20.cap.5.to.7.contra duas epiſt.Pelagia.ad Bonifacium, li.3.cap.3.& lib.4.cap.11.Ibidem, contra Iulianum Pelag.li.2. fo.211.G. 10
Omnis qui reliquerit domum, aut agros propter nomen meum, &c.to. 2.epiſto.89.fo.85.E F.to.7.contra literas Petiliani. 11
Singuli acceperunt ſingulos denarios.to.6.de ſancta virginitate,cap. 26.tom.7.de bono perſeuerantia,cap.8. 1.Cap.20.
Euangelium iſtud de operarijs in vineam conductis exponitur totaliter to.10.de verbis domini,ſer.59.Eodem,ſer.227.
Multi ſunt vocati, pauci vero electi.tomo.4.ad Simplicianum,lib.1. quæſt.2.to.7.contra Creſco.Grammaticum.lib.3.cap.66.& li.4. ca.53.to.5.li.18.ca.48.to.4.de vera & falſa pœnitent.ca.6.to.7. de prædeſtinatione & gratia,ca.11. 2
Poteſtis bibere calicem quem ego bibiturus ſum? to.4.in quæſt.Euang. lib.1.cap.27. 3
Sedere ad dexteram vel ſiniſtram, non eſt meum dare vobis.tom.3.de trinitate,lib.1.cap.12. 4
Domine, fili Dauid, miſerere noſtri.tomo.9.in lib.Soliloq. animæ ad deum,cap.2. 5
Cæcos illuminauit, egrediens ab Hiericho tom.4.in quæſtio.Euang.li. 1.cap.28.& lib.2.cap.48.tom.10.de verb.domi.ſer.18.Eodem,in ſerm.1.feriæ. 4.poſt dominicam in ſexageſi. 6
Sedens ſuper aſinam & pullum.tomo. 6.contra Fauſtum, lib.12.cap. 42. 1.Cap.21.
In arbore fici, nihil niſi folia inuenit.tom.4.in quæſt.Euang.li.1.ca. 51.tom.10.de verbis domini,ſerm.44. 2
Parabola de vinea & hærede exponitur to.6.contra Aduerſar.leg. & prophet.li.1.cap.4.to.10.de verb.do.ſer.59.

Qui

3 *Qui ceciderit ſuper lapidem iſtum, confringetur.to.4.in quæſt.Euan. lib.1.ca.50.*

1.Cap.22. *Simile eſt regnum cælorum homini regi. Ibidem, cap.31.* Hæc parabola exponitur to.10.ſer.147.

2 *Amice, quo modo huc intraſti, non habens veſtem nuptialem?* to.6.
3 *contra Fauſtum, lib.22.ca.19.to.7.contra Donatiſt.poſt colla.cap. 20.to.9.in Euang.Ioan.tract.9.*

4 *Ibi erit fletus & ſtridor dentium.ſupra, ca.13.autho.13.*

5 *Reddite quæ ſunt Cæſaris Cæſari, & quæ ſunt dei deo.to.5.in ſententiis,ſententia.15.to.10.in.7.ſer.ad fratres in Eremo. Eodem de verb.domini.ſer.c9.to.7.contra Parmenia.epiſto.lib.1.cap.7.Ibidem, contra Creſconium Grammaticum, lib.1.cap.17.tom.3. de fide ad Petrum, cap.43.infra Luc.20.autho.2.to.6.li.2.contra Fauſtum,cap.74.*

6 *Erant apud nos ſeptem fratres, & primus vxore ducta, defunctus eſt, &c.to.4.in quæſt.Euang.lib.1.cap.32.*

7 *Non eſt deus mortuorum, ſed viuentium. tomo.9. in Euangel.Ioan. tract.49.*

8 *Erunt ſicut angeli dei in cœlo.to.9.de vanitate ſeculi, cap.2. Ibidem, de rectitu.catho.conuerſa.*

9 *Diliges dominum deum tuum ex toto corde tuo, &c.to.1.de vera religio.cap.46.to.3.de doctrina Chriſtiana, lib.1.cap.22. Ibidem de ſpiritu & litera, ad Marcello.cap.36.to.9. in Euang.Ioan.tracta. 17.Ibidem de quarta feria,cap.6.Ibidem,lib.2. Meditatio.ca.2. Ibidem, in lib.Soliloq.animæ ad deum, cap.18.to. 4.de ſubſtantia dilectio.cap.5.Ibidem,de quæſtioni.vet.ac noui teſtamen.quæſtio.121.to.10.in lib.50.homi.homilia.37.&.38.*

10 *Diliges proximum tuum ſicut teipſum.to.1.de vera religione,cap.46. to.3.de Gene.ad literam, lib.12.ca.6.&.11.to.9.in Euang.Ioan. tract.17.Ibidem,de vita Chriſtiana, ca.10.&.16.Ibidem de vita Chriſtiana, li.2.cap.7.to.3.de ſpiritu & anima, ca.35.to.4.de amicicia, ca.10.Ibidem, de ſubſtantiæ dilecti.cap.15.*

11 *In his duobus mandatis, vniuerſa lex pendet.to.4.in quæſt. Euange. li.1.cap.33.to.5.li.19.cap.14.*

12 *Quid vobis videtur de Chriſto,cuius filius eſt? Dicũt ei David,&c. to.10.ſer.134.&.135.*

1.Cap.23. *Super cathedram Moyſi ſederunt ſcribæ: omnia quæcunque dixerint vobis, facite.tom.3.de doctrina Chriſtianæ, li.4. cap.27. tom.6. contra Fauſtum, li.16.ca.29.to.9.in Euange.Ioannis, tractat.46. to.7.de baptiſmo contra Donatiſtas, li.4.ca.11.Ibidem,contra literas Petilia.li.2.cap.6.&.51.tom.9.de paſtori.ca.4.&.10.to.10. de verb.do.ſer.49.*

4 *Alligant onera grauia & importabilia.tom.3.de opere monachorum, cap.29.tom.7.contra literas Petiliani, li.2.cap.61.*

5 *Decimas dabant Phariſæi.tom.10.ſer.105.*

3 *Nolite vobis vocare patrem in terris. tom.3. de Fide & Symbolo, cap.4.*

4 *Vnus eſt enim magiſter veſter, & vnus pater.tom.7.in breuicul.in collatione tertij diei, loco.3.tom.9.de cognitione veræ vitæ, cap.36.*

5 *Væ vobis quod clauditis regnum cœlorum ante homines.to.9.de rectitudi.catho.conuerſatio.*

6 *Quid maius eſt aurum, an templum qui ſanctificat aurum? tom.4.in quæſt.Euang.lib.1.cap.34.*

7 *Væ vobis Phariſæis qui decimatis mentam & rutam, & omne olus. tom.3.in Enchiri.ad Laurent.cap.103.*

8 *Duces cæci excolantes culicem, camelum autem glutientes. Ibidem, cap.35. Eodem de quæſt.Euan.lib.1.cap.35.*

9 *Væ vobis Scribæ & Phariſæi,qui mundatis quod deforis eſt,tom.9. de conflictu viciorum & virtutum, cap.4.*

10 *Mundate quæ intus ſunt.tom.4.de continentia, cap.2.*

11 *Serpentes genimina viperarum,quo modo fugietis à iudicio gehennæ? tom.7.contra literas Petiliani, lib.2.cap.14.*

12 *Ecce ego mitto ad vos ſcribas, & ſapientes, & prophetas, & ex illis occidetis, &c.Ibidem, cap.14.*

13 *A ſanguine Abel iuſti, vſque ad ſanguinem Zachariæ.tom.3.de mira.ſacræ ſcript.lib.1.cap.3.*

14 *Quoties volui congregare filios tuos, quemadmodum gallina congregat pullos ſuos.tom.4.in quæſtionib.Euange.lib.1.cap.36.tom. 3.de Geneſi ad literam, lib.1.cap.18. tom.9.in Euangelio Ioannis,tractat.15.tom.3.in Enchiridio ad Laurent.cap.96.tom.10.de verbis do.ſer.29.*

1.Cap.24. *Qui perſeuerauerit vſque in finem, hic ſaluus erit.tom.4. in lib.83. quæſt.quæſt.61.tom.7. de correpti.& gratia.fo.291.col.3.ca.6.ſupra, ca.10.autho.10.*

Væ autem prægnantibus & nutrientibus in illis diebus.tom.10.de verb.do.ſer.20. 2

Orate ne fiat fuga veſtra in hyeme aut ſabbato. tom.4.in quæſt.Euan. lib.1.cap.37.Ibidem, de conſenſu Euang.lib.2.cap.77. 3

Sicut fulgur exit ab Oriente, & paret vſque in Occidentem, &c.tom. 4.in quæſt.Euang.lib.1.ca.38. 4

Vbicunque fuerit corpus, illic congregabuntur & aquilæ. Ibidem, cap.42. 5

Ab arbore fici diſcite parabolam. Ibidem, cap.39. 6

De die autem illa & hora, nemo ſcit, neque angeli, niſi ſolus pater. tomo.1.de Gene.contra Manichæ. lib.1.cap.23.tomo.4.in lib.83. quæſt.quæſtio.60.tom.3.de trinitate, lib.1.cap.12.to.10.de verb. do.ſerm.21. 7

Caput.25.exponit tom.4.in lib.83.quæſtionum, quæſtione. 59. 1.Cap.25.

Simile eſt regnum cœlorum decem virginibus.tom.4.in lib.83.quæſt. quæſti.59.in principio.tom.2.de gratia noui teſta.ad Hono.cap. 33.&.37. 2

Euangelium iſtud exponitur tom.10.de verbis domini, ſermone.22. &.23.

Prudentes acceperunt oleum in vaſis ſuis.tom.2. de gratia noui teſta. ad Hono.ca.31.&.37.ſupra pſal.44.autho.6. 3

Moram autem faciente ſponſo, dormitauerunt omnes & dormierunt. Ibidem, cap.32. 4

Media autem nocte clamor factus eſt. Ibidem, cap.34. 5

Amen dico vobis, neſcio vos.tom.4. in li.83.quæſt.quæſt.60.&.66. tom.2. de gratia noui teſtam.ad Hono.ca.35.&.37.Ibidem.in.2. epiſt.ad Valenti.fo.34.H.tom.4.in li.quæſt.ſuper Gene.quæſt.152. infra, Lucæ.13.autho.2. 6

Euge ſerue bone & fidelis,ſupra multa te conſtituam.tom.9.in Euãg. Ioan.tracta.25. 7

Euangelium iſtud de iudicio exponitur to.10.de verbis Apoſtoli.ſer. 19.Eodem,in lib.50.homi.homi.vltima.cap.10.Ibidem in primo ſermo.ſeptuageſi.& in primo ſer.de mortuis. 8

Cum venerit filius hominis in maieſtate ſua,&c.congregabuntur ante eum omnes.to.3.de trinitate, li.1.cap.13.to.9.de vani.ſecu.ca.5. 9

Venite benedicti patris mei.to.9. in Euange.Ioan.tracta.68.to.4.de trinita.& vnita.dei,cap.7. 10

Eſuriui, & dediſtis mihi manducare.to.5.lib.17.cap.18. 11

Diſcedite à me maledicti in ignem æternum, qui paratus eſt diabolo. to.2.de gratia noui teſtament.ad Hono.ca.23.to.4.de fide & operibus.ca.15.to.5.li.21.cap.23.to.6.ad Oro.contra Priſcillia.& Orige.cap.5.&.6.Ibidem,contra aduerſ.leg.& prophe.li.1.cap.16. to.4.de.8.Dulci.quæſt.quæſt.1.to.3.de mira.ſacræ ſcrip.li.1.cap.2. to.9.de vita Chriſtia.ca.10.to.4.de ſalu.docu.cap.49. 12

Quamdiu vni ex minimis meis non feciſtis, nec mihi.to.9.de viſita. infirmorum,lib.1.cap.5. 13

Ibunt hi in ſupplicium æternũ.to.4.de fide & operibus, ca.15.tom.3. de fide ad Petrũ diaconum.ca.45.to.9.de vita Chriſtiana.ca.10. 14

Illi conſtituerunt ei triginta argenteos.to.4.in quæſt.Euang.lib.1.cap. 41. 1.Cap.26.

Non bibam amodo de generatione vitis huius, &c.tom.4.de quæſt. Euang.lib.1.cap.43. 2

Omnes vos ſcandalum patiemini in me in hac nocte.tom.10.ſer.121. &.124. 3

Triſtis eſt anima mea vſque ad mortem.tom.6.contra Felicia.Arria. cap.15. 4

Pater mi ſi poſſibile eſt,tranſeat à me calix iſte.to.2.de orando deum, ad Probam,cap.14. 5

Spiritus quidem promptus eſt,caro autem infirma.to.4.de ſalu.docu. cap.64. 6

Qui gladio percuſſerit,gladio morietur.to.5.de agone Chriſtiano,ca. 29.to.6.contra Fauſtum,lib.22.cap.70.to.4.de conſenſu Euang. lib.3.cap.5.Ibidem in quæſtio.vete.ac noui teſtamen.quæſt. 104. 7

Petrus autem à longe ſecutus eſt.tom.4.in quæſtio.Euange.lib.1.cap. 46. 8

Expuerunt in faciem eius, & colaphis eum ceciderunt. Ibidem, cap. 44. 9

Petrus negauit Chriſtum coram omnibus. Ibidem, ca.45.tomo.6.de quarta feria,cap.5. 10

Emerunt agrum figuli in ſepulturam peregrinorum.tomo.10.ſermo. 114. 1.Cap.27.

Ager ille ſanguinis eſt.to.6.de quarta feria,cap.3.&.4. 2

Iudas

3 Iudas abiens, laqueo ſe ſuſpendit. To.5.lib.1.cap.17.
4 De Iuda Iſcharioth. to.10.ſer.128.
5 Si filius dei es, deſcēde de cruce. to.9. in Euangelio Ioānis tracta.37.
6 Fregerunt milites crura, vt non relinquerent quicquam vſque in mane, quid figurat. to.9. de cataclyſmo. cap.4.
1. Cap. 28. Ecce ego vobiſcum ſum omnibus diebus, vſque ad conſummationem ſeculi. to.3. de Gene. ad liter. lib.6. cap.8. to.9. in Euang. Ioan. tracta.50. to.6. de quinque hæreſ. cap.6.

Marci.

Vide to.3. in ſpeculo de Euangelio Marci.
1. Cap.1. Tu es filius meus dilectus in quo mihi complacui. vide ſupra Matth. 3. autho.7.
2 Erat in deſerto quadraginta diebus, & quadraginta noctibus. ſupra Matth.4. autho.2.
3 Pœnitemini, & credite Euangelio. ſup. Matth. 4. autho.3.
4 Erat prædicans in ſynagogis eorum. to.4. de conſenſu Euangel. lib. 2. cap.29.
5 Sciebant enim ipſum eſſe. to.4. in quæſt. veteris ac noui teſt. quæſt.66.
1. Cap.2. Nudauerunt tectum vbi erat, & paralyticum in lecto ante dominum miſerunt. to.9. de paſto. cap.6.
2 Quid iſta cogitatis in cordibus veſtris? ſupra Matth. 9. auth.2.
3 Diſcipuli eius cœperunt progredi, & euellere ſpicas. ſupra Matth. 12. autho.1.
1. Cap.3. Quomodo poteſt Satanas Satanam eiicere? tom.4. in lib.83. quæſt. quæſtio.79.
2 Qui fecerit voluntatem patris mei, frater meus eſt. ſupra Matthæi 12. autho.16.
1. Cap.4. Granum ſynapis cum ſeminatum fuerit, & natum fuerit, fit maius omnibus oleribus. ſupra Matth.13. autho.7.
1. Cap.5. Mitte nos in porcos, dixerunt ſpiritus immundi. ſupra Matth.8. autho.10.
2. Cap.6. Puella non eſt mortua, ſed dormit. ſupra Matth.9. autho.10. to.10. de verbis do. ſer.44.
1. Cap.6. Vnde huic hæc omnia, ſapientia & virtutes? to.4. in quæſtio. Euange. lib.1. cap.14.
2 Præcepit eis ne quid tollerēt in via. to.4. de conſen. Euāg. li.2. ca.30.
3 Calciari eos ſandaliis. Ibidem.
4 Cum ſero factum eſſet. to.4. de conſen. Euang. lib.2. cap.47.
1. Cap.7. Populus hic labiis me honorat, cor autem eorum longe eſt à me. ſupra Eſa.29.
2 Adducunt ei ſurdum & mutum. to.10. fo.319. L. & ſequen.
1. Cap.8. Cum turba multa eſſet cum Ieſu, nec haberent quod manducarent. Exponitur to.10. ſer.209.
1. Cap.9. Omnia poſſibilia ſunt credenti. to.4. in quæſt. vete. ac noui teſtamen. quæſt.115.
1. Cap.10. Quicunque dimiſerit vxorem, & aliam duxerit, adulterium committit. to.6. de adulte. coniugiis lib.1. ca.11.12. & 22.
2 Nemo bonus, niſi ſolus deus. tomo.6. de natu. boni, aduerſus Manich. cap.39. to.4. de incarna. verbi. lib.1. ca.15. Ibidem de trini. & vnita. dei, cap.13.
1. Cap.11. De ficulnea areſacta. to.10. ſer.74.
2 Domus mea, domus orationis vocabitur omnibus gentibus ſupra Eſaia.56.
1. Cap.12. Reddite quæ ſunt Cæſaris Cæſari, & quæ ſunt dei deo. to.7. contra epiſt. Parme. li.1. ca.7. ſupra Matth.22. autho.4.
2 Ego ſum deus Abraham, deus Iſaac, & deus Iacob. ſupra Exod.3. autho.3.
3 Audi Iſrael, diliges dominum deum tuum ex toto corde tuo, &c. ſupra Deut.6. autho.2. & Matth.22. auth.8.
1. Cap.13. Qui autem ſuſtinuerit in finem, hic ſaluus erit. ſupra, Matth.10. autho.10.
1. Cap.16. Poſt hæc autem duobus ambulantibus oſtenſus eſt. to.10. ſermo.146.
2 Recumbentibus vndecim diſcipulis, &c. Euangelium iſtud exponitur. to.10. fo.318. & ſequent. Eodem, ſer.181. cap.7. in fine.
3 Qui crediderit, & baptizatus fuerit, ſaluus erit. to.10. de blaſphe. in ſpiritum ſanctum. fo.9. M. Eodem de verb. do. ſer.11.

Lucæ.

Vide to.4. in quæſt. Euang. lib.2. per totum. & to.3. in ſpecu. de Euange. Lucæ.
1. Cap.1. Erant ambo iuſti ante deum. to.7. de peccat. meri. & remiſſ. li.2. cap. 13. Ibidem, contra Pelag. & Cœleſt. de gratia Chriſti, lib.1. cap. 48. to.10. in lib.50. hom. hom.44.
2 Exaudita eſt deprecatio tua. to.4. in quæſt. Euang. lib.2. cap.1. to.10. in li.50. hom. homi.44.
Ioannis Baptiſtæ natiuitas. to.3. de Mira. ſac. ſcriptu. lib.3. cap.1. 3
Præcedes ante illum in ſpiritu & virtute Heliæ. to.9. in Euang. Ioan. tracta.4. to.4. in quæſtio. vete. ac noui teſtamen. quæſt.26. 4
Miſſus eſt, exponitur. to.10. ſermo.2. Annunciationis. Eodem in 14. ſer. Nati. domini. 5
Et regni eius non erit finis. to.6. de nat. boni, aduerſus Mani. ca.22. to. 5. lib.22. ca.1. to.6. ad Oroſi. contra Priſcillia. ca.7. 6
Quomodo fiet iſtud, quoniam virum non cognoſco? to.5. de ſancta virgi. ca.4. to.10. in lib.50. hom. homil.44. 7
Virtus altiſſimi obumbrabit tibi. to.4. in quæſt. vete. ac noui teſta. quæſt.51. to.10. in lib.50. ho. homil.44. 8
Exultauit infans in vtero meo. tomo.2. de præſentia dei ad Dardanum, cap.10. 9
Magnificat anima mea dominum. to.9. ſuper Magnificat. tom.10. in 2. ſer. Aſſumptionis Mariæ. 10
Promiſit nobis ſeipſum, ſicut iurauit patribus noſtris. to.9. lib.2. Medita. cap.17. 11
Et in terra pax hominibus bonæ voluntatis. to.5. li.14. cap.8. to.6. cōtra Iudæos, Pag. & Arria. cap.10. t.10. in lib.50. homi. homil.8. 1. Cap.2.
Chriſti natiuitas enarratur. to.3. de Mira. ſacra ſcriptu. lib.3. cap.2. 2
Paſtores loquebantur adinuicem. Ibidem, cap.2. & 3. 3
Parentes Ieſu, vt facerent ſecundum conſuetudinem legis, obtulerunt par turturum, &c. to.4. lib. quæſt. ſuper Leuiti. quæſt.40. 4
Quia viderunt oculi mei, ſalutare tuum. to.6. contra aduerſarium legis & prophetarum, lib.1 cap.11. to.4. de continentia. cap.4. 5
Et in ſignum cui cōtradicetur. to.4. lib. quæſt. ſuper Nume. quæſt.36. 6
Tuam ipſius animam gladius doloris pertranſibit. to.4. in quæſt. vete. ac noui teſta. quæſt.73. 7
Cum eſſet Ieſus annorum duodecim, &c. Iſtud Euangelium exponitur. to.10. fo.317. 8
Deſcēdit cum eis, & erat ſubditus illis. to.6. contra Maximi. Arria. epiſco. lib.3. cap.18. 9
Vt putabatur filius Ioſeph: qui fuit Heli, &c. to.4. in quæſt. Euang. lib.2. cap.5. & 6. Ibidē, de conſenſu Euange. li.2. cap.2. in fi. & 3. 1. Cap.3.
Venerunt autem & publicani ad Ioannem, vt baptizarentur, & dixerunt illi: Magiſter quid faciemus? Dixit illis. Nihil amplius exigatis, quàm quod conſtitutum eſt vobis. to.10. de verbis domini, ſerm.19. 2
Interrogauerunt illum & milites: Quid faciemus & nos? Neminem concutiatis, neque calumniam faciatis, ſed contenti eſtote ſtipendiis veſtris. to.6. contra Fauſtum, li.22. ca.74. to.10. de verbis do. ſermo.19. 3
Dominum deum tuum adorabis, & illi ſoli ſerujes. ſupra Deutero.6. autho.3. 1. Cap.4.
Aſcendens Ieſus in nauiculam Petri, rogauit eum à terra reducere puſillum. to.4. in quæſt. Euang. lib.2. ca.2. 1. Cap.5.
Rete rumpebatur præ multitudine piſcium. to.4. in lib.83. quæſtio. Quæſt.81. 2
Vade, oſtende te ſacerdoti. to.4. in quæſt. Euang. lib.2. cap.3. 3
Paralyticum per tectum ſubmiſerunt. Ibidem, cap.4. ſupra, Marci.2. autho.1. 4
Non veni vocare iuſtos, ſed peccatores ad pœnitentiam. to.7. de pecca. meri. & remiſſ. lib.1. cap.27. ſupra Matth.9. autho.8. 5
Quare diſcipuli tui non ieiunant, &c. to.4. in quæſt. Euange. lib.2. cap.18. 6
Dexteram manum aridam Chriſtus ſanauit. Ibidem, cap.7. 1. Cap.6.
Deſcendens cum illis, ſtetit in loco campeſtri. to.4. de conſenſu Euāge. lib.2. cap.19. 2
Væ vobis qui nunc ridetis, quia flebitis. to.9. de conflictu viciorum & virtutum, cap.21. 3
Diligite inimicos veſtros, to.6. contra Adimantum Mani. diſci. cap. 17. to.10. de verb. do. ſer.15. Eodem, in lib.50. homi. homil.29. ſupra, Matth.5. autho.26. 4
Qui aufert quæ tua ſunt, ne repetas. to.3. in Enchi. ad Laurentium, cap.78. 5
Dimittite, & dimittetur vobis. to.5. lib.21. cap.27. to.4. de ſaluta. documentis, ca.28. 6
Date & dabitur vobis. to.4. in quæſt. Euang. lib.2. cap.8. to.10. de verb. do. ſer.15. 7
Nunquid poteſt cæcus cæcum ducere? Ibidem, cap.9. 8
Similis eſt homini qui fodit in altum, & poſuit fundamentum ſupra petram. Ibidem, cap.10. 9

Centurio

1.Cap.7. Centurio miſit ad Ieſum ſeniores Iudæorum,rogantes de puero.tom.6.
contra Fauſtum,lib.33.cap.7.& 8.ſupra Matth.8.autho.2.
2 De iuuene ſuſcitato à Chriſto extra portam Naim.to.10.de verb.do.
ſerm.44.
3 Lamentauimus & non ploraſtis.tom.4.in quæſt.Euang.li.2.cap.11.
4 Peccatricis hiſtoria exponitur.tom.10.in li.50.hom.homil.23.
5 Cui plus dimittitur,plus diligit.to.1.lib.4.confeſ.cap.7.tomo.10.in
lib.50.hom.homilia.13.
1.Cap.8. Exiit qui ſeminat ſeminare ſemen ſuum.tomo.10.in primo ſermo.de
Apoſtolo.
2 Qui habet aures audiendi, audiat.tomo.7.de bono perſeuerantia.
cap.14.
3 Nemo lucernam accēdens,operit eam vaſe.to.4.in quæſt.Euang.li.2.
cap.12.
4 In regione Geraſenorum,curauit dominus aliquem,in quo erat legio
dæmoniorum.Ibidem,cap.13.
5 Archiſynagogi filia à Chriſto ſuſcitatur.tom.10.ſer.74.
6 Quis eſt qui me tetigit?tomo.9.in Euang.Ioan.tracta.28 to.4.contra
menda.ad Conſentium,cap.13.tom.10.de verbis do.ſerm.6.Eodē
ſerm.74.152.& 155.
1.Cap.9. Qui voluerit animam ſuam ſaluam facere,perdet eam.tom.3.de ſpiri-
tu & anima,cap.9.
2 Transfiguratus eſt ante diſcipulos ſuos.tomo.3.de doctrina Chriſtia-
na,lib.3.cap.35.ſupra Matth.17.autho.1.tomo.4.in quæſt.Euāg.
lib.1.cap.7.
3 Nemo mittens manum ad aratrum,& aſpiciens retro,aptus eſt regno
dei.tom.9.de rectit.catho.conuerſa.
1.Cap.10. Deſignauit dominus & alios ſeptuaginta duos.tom.4.in quæſt.Euāg.
lib.2.cap.14.
Euangelium iſtud exponitur.tom.10.ſer.primo.de Apoſtolo.
2 Tyro & Sydoni remiſsius erit in die iudicij.tomo.7.de bono perſeue-
rantia,cap.9.& 10.
3 Et tu Capernaum quæ vſque ad cœlum exaltata es, vſque in infer-
num deprimeris.tomo.10.ſerm.1.de Apoſt.
4 Qui vos ſpernit, me ſpernit,&c.tomo.10.de verbis domini,ſerm.24.
5 Homo quidam deſcendebat ab Hieruſalem in Hiericho.tomo.4.in
quæſt.Euange.lib.2.cap.19.tomo.7.cōtra Pelagianum,Hypognoſt.
lib.3.tomo.3.lib.1.de doctrina Chriſtiana.cap.30.tom.10.de ver-
bis do.ſer.37.Ibidem,de verb.Apoſtoli.ſermone.2.
6 Samaritanus miſericordia motus, acceſsit ad vulneratum,ſacerdos
autem præteriit.tom.9.in Euang.Ioannis,tract.43.to.10.de verbis
domini.ſermo.26.& 37.Eodem,de verbis Apoſtoli.ſerm.2.
7 Martha excepit illum in domum ſuam.to.4.in quæſt.Euan.lib.2.ca.
20.tomo.10.de verbis domini.ſer.26.& 27.Ibidem, de verbis
Apoſtoli ſer.15.
8 Maria optimam partem elegit.tomo.3.de trinitate.lib.1.ca.10.to.10.
de verbis domini.ſer.26.& 27.Eodem,de verb.Apoſtoli.ſer.15.
1.Cap.11. Domine,doce nos orare.to.9.in Euange.Ioannis,tractatu.7.to.10.de
verbis domini.ſer.28.
2 Amice,accōmoda mihi tres panes.to.4.in quæſt.Euāg.lib.2.ca.21.
tomo.10.de verbis domini ſermo.29.Ibidem,ſermone.171.
3 Petite,& accipietis:quærite,& inuenietis.tom.2.de orando deum,ad
Probam,cap.8.ſupra Matth.7.authorita.4.to.10.ſermone.171.
4 De pane,piſce & ouo,lapide,ſerpente & ſcorpione.tomo.4.de quæſt.
Euange.lib.2.cap.22.
5 Si in digito dei eiicio dæmonia.tom.4.in quæſtio.Euangeliorum.lib.
2.cap.17.to.6.contra Fauſtum,lib.32.cap.12.tom.4.de catechizā.
rudi.capi.20.Ibidem,de eſſen.diuinita.folio.233.I. Ibidem, in
quæſtio.vete.ac noui teſtamen.quæſtio.92.
6 Beatus venter qui te portauit.tom.9.in Euange.Ioannis,tractatu.10.
7 Erunt nouiſsima hominis illius, peiora prioribus.tomo.4.de fide &
operi.capi.25.
8 Sicut fuit Ionas in ventre ceti.tomo.4 in quæſt.vete.ac noui teſtamen.
quæſtio.64.ſupra Matth.12.authorita.13.
9 Nemo accendit lucernā & ponit eam ſub modio, ſed ſuper candela-
brum &c.tom.10.fo.324.L.
10 Vide ne lumen quod in te eſt,tenebræ ſint.to.4.in quæſt.Euange.lib.2.
capi.15.
11 Nunc vos Phariſæi quod foris eſt paropſidis lauatis &c.tomo.4.de
quæſt.Euange.lib.2.cap.16.tomo.10.de verbis domini.ſer.30.Ibi
totum iſtud Euangelium exponitur.
12 Quod ſupereſt,date eleemoſynam,& omnia vobis munda erunt.to.7.
contra Creſco.Grammati lib.2.cap.12.tom.3.in Enchiri.ad Lau-
rен.capi.72.& 75.tomo.9.de conflictu vitiorum & virtu.ca.19.
to.10.de verbis domi.ſerm.30.
Vulpes foueas habent & aues cœli nidos &c.tom.10.de verbis do- 13
mini.Sermone.7.
Sine mortuos ſepelire mortuos ſuos.tom.10.de verbis domini.ſerm.7. 14
Perſequar te domine, ſed permitte mihi primum renunciare his qui 15
domi ſunt.Ibidem.
Væ vobis legiſperitis,qui tuliſtis clauem ſcientiæ,&c.tom.4.in quæſt. 16
Euange.lib.2.cap.23.to.6.contra aduerſarium legis & prophe.
lib.2.capi.5.
Duodecimum caput Lucæ exponitur.tom.10 ſermone.196.
Anima plus eſt quàm eſca, & corpus quam veſtimentum.tomo.4.de 1.Cap.12.
quæſtio.Euange.lib.2.cap.24.
Nolite timere eos qui occidunt corpus,&c.tomo.7.de gratia & libe. 2
arbitr.ad Valen.cap.18.ſupra Matth.10.authori.13.
Hominis diuitis cuius poſſeſsio attulit vberes fructus.Parabola hæc 3
exponitur.to.10.in lib.50.homi.homi.48.
Stulte, hac nocte repetunt animā tuam à te.to.4.de ſaluta.documen. 4
cap.53.tomo.10.de verbis Apoſtoli.ſermone.19.Ibid.in lib.50.
ho.ho.7.& 47.
Nolite in ſublime extolli.tom.4.in quæſt.Euange.libro.2.cap.29. 5
Sint lumbi veſtri præcincti,& lucernæ ardentes,&c.Ibidem,cap.25. 6
to.4.de continentia,cap.7.to.10.de verbis domi.ſermone.39.
Quis putas eſt fidelis ſeruus & prudens &c.tom.4.de quæſt.Euang. 7
lib.2.cap.26.
Si enim quod minimum eſt &c. tomo.4.de quæſtio. Euange.lib.2. 8
cap.28.
Ignem veni mittere in terram.tom.6.contra Fauſtum,lib.22.cap.93. 9
Cum videritis nubem orientem ab Occaſu.tomo.4.in quæſt.Euange. 10
lib.2.cap.27.
Cum vadis cum aduerſario ad principem &c.to.10.de verbis domi- 11
ni,ſermone.1.Eodem,in libr.50.homi.homi.5.
De ficulnea cuius miſeram ſterilitatem tertius annus arguebat.tom 3. 1.Cap.13.
de trinitate.lib.4.cap.4.tomo.10.de verbis domini.ſermo.31.Eo-
dem,ſerm.151.
Mulier decem & octo annos habens in infirmitate.tomo.3.de trinita. 2
lib.4.cap.4 tom.10.de verbis domini ſermone.31.
Tria ſata farinæ quid obumbrent.tom.10.de verbis domini.ſer.32. 3
Domine ſi pauci ſunt qui ſaluantur.tomo.10.de verbis domini. Ser- 4
mone.32.
Simile eſt regnum cœlorum grano ſynapis &c.to.10.in.2.ſer.S.Lau- 5
rentij.& ſer.4.eiuſdem feſti.
Contendite intrare per anguſtā portam.tom.9.de tempore Barbarico, 6
cap.8.ſupra Matth.7.autho.7.tom.10.de verbis domini.ſerm.32.
Neſcio vos vnde ſitis tomo.4.in quæſt.vete.ac noui teſtamen.quæſt. 7
110.ſupra Matth.25.autho.5.
Ecce eiicio dæmonia,& perficio ſanitates.to.4.de conſenſu Euangeli. 8
lib.2.ca.76.circa finem.tom.7.contra Iulia.Pelagi.lib.6.cap.8.
Hydropicum,animali quod in puteum cecidit,comparauit.tomo.4.in 1.Cap.14.
quæſt.Euange.lib.2.cap.29.
Inuitatis dic vt veniant.Ibidem.ca.30.to.4.de fide & oper.cap.17. 2
tom.7.contra.2.Gauden.epiſto.lib.2.cap 17.
Homo quidam fecit cœnam magnam, Iſtud Euangelium exponitur. 3
tomo.10.de verbis domini ſermone.33.
Compelle intrare. tomo.2.de correct.Donatiſt.ad Bonifa.cap.16.tom. 4
7.contra.2.Gauden.epiſto.lib.2.cap.17.
Qui ſe humiliat, exaltabitur.to.7.de geſtis cum Emeri.Dona.epiſco. 5
fo.136.col.1.& 2.
Quinque iuga boum emi.tomo.9.de quarta feria,cap.1. 6
Si quis venit ad me,& non odit patrem ſuum & matrem,&c.tomo 7
4.de ſermone domini in monte,libro.
Quis ex vobis volens turrim ædificare, nonne prius computat ſum- 8
ptus?tomo.4 in quæſtio.Euangeliorum lib.2.cap.31.
Sal infatuatum.tom.4.de quæſtio.Euangeliorum lib.2.cap.32. 9
Ouem perditam quærit,donec inueniat:& cū inuenerit,imponit in hu- 1.Cap.15.
meros ſuos.to.4.in lib.83.quæſt.quæſt.65.Ibidē, in quæſt.Euāge.
li.2.ca.32 to.9.li.1.medita.ca 8.& 15.to.7.cōtra Pela.Hypo li.3.
Gaudiū erit in cœlo ſuper vno peccatore pœnitentiā agente.to.1.li.4. 2
confeſ.cap.3.tom.9.in Soli.animæ ad deum,cap.27.
Drachmam perditam mulier quærit, to.1.lib.10.confeſsionum,ca.18. 3
Homo quidā duos habuit filios,adoleſcentior peregrè profectus eſt. 4
to.4.in quæſt.Euang.lib.2.ca.33.to.10.de verbis domini.ſer.34.
Parabolam de filio prodigo,vide,tom.9.de tempore Barbarico,ca.1. 5

in principio.to.10.Ad fratres in Eremo.
6 Iam non ſum dignus vocari filius tuus.to.4.de vera & falſa pœnitẽtia,cap.3.
7 Mortuus erat,& reuixit.to.2.de correctio.Dona.ad Bonifa.ca.23.to.9.in Euang.Ioan.tractatu.19.
1. Cap.16. Villicum iniquitatis à villicatione eiecit.to.4.in quæſtio.Euange.lib.2.cap.34.
2 Facite vobis amicos de mammona iniquitatis, vt cũ defeceritis,&c.to.3.lib.21.cap.27.to.7.contra Iulia.Pelag. lib.4.cap.4.to.10.de verbis domini Sermo.33.
3 Si in alieno fideles non fuiſtis,quod veſtrum eſt quis dabit vobis. to.4.in quæſt.Euang.li.2.cap.35.
4 Nemo ſeruus poteſt duobus dominis ſeruire. Ibidem, cap. 36.ſupra Matth.6.autho.16.
5 Regnum cœlorum vim patitur, ſupra Matth.11.autho.4.
6 Omnis qui dimittit vxorem ſuam,mœchatur. to.6.de adulterinis coniugiis,ad Pollen.li.1.cap.11.12.&.22.&.li.2.cap.9.
7 Homo quidam erat diues,qui induebatur purpura.to.4.in quæſt. Euang.li.2.ca.38.to.9.de contemptu mundi,cap.7.
8 Parabola de diuite epulone & Lazaro mendico exponitur.to.2.epiſt.89.quæſt.4.to.10.de verb.do.Sermo.24.&.25.Eodẽ,de ver. Apoſt.Ser.19.Ibidem,in li.50.ho.ho.7.Ibidem,Ser.110.&.227.
9 Crucior in hac flamma.to.5.li.21.cap.3.&.10.
10 Diues Lazarum ad fratres ſuos mitti petiit ab Abraham.to.4.de cura pro mortuis agen.cap.14.
1.Cap.17. Adauge nobis fidem.to.4.in quæſt.Euange.li.2.cap.39.ſupra Matthæi.17.autho.6.
2 Ite, oſtendite vos ſacerdotibus. Ibid.ca.40.to.4.de vera & falſa pœnitentia,ca.10.to.9.de viſitatione infirmo.lib.2.cap.4.
3 Regnum dei intra vos eſt.to.9.de cognitione vera vitæ.cap.44.
4 In illa hora qui fuerit in tecto, & vaſa eius in domo,&c. tomo. 4. in quæſt.Euang.lib.2.ca.41.
3 Qui in agro,ſimiliter non redeat retro.Ibid. ca.42.
6 Memores eſtote vxoris Loth.Ibid.ca.43.to.9.de confli. vicio.& virtu.ca.16.ſuper Gene.19.autho.5.
7 In illa nocte erunt duo in lecto vno. tomo. 4.in quæſtio.Euange. lib.2.cap.44.
1.Cap.18. De Iudice iniquo parabola exponitur.to.4.de quæſt.Euang.li.2.cap.45.to.6.contra Adi.Ma.diſci.ca.17.to.10.de ver.domi.Ser.36.
2 Phariſæus gratias agebat ſuperbe.to.7.de pecca.meri.& remiſſio.li.2.ca.5.to.10.de verbis domini.Ser.36.Ibid.in li.50.ho.ho.44.
3 Difficile,qui pecunias habent,regnum dei intrabunt,ſupra Matthæi.19.autho.7.
4 Facilius eſt camelum per foramen acus tranſire,quàm diuitem in regnum cœlorum.to.4.in quæſtio.Euange.li.2.cap.47.ſupra Matth.19.autho.8.
3 Cæcus illuminatus eſt,cum appropinquaret Hiericho. to.4. in quæſt.Euang.li.2.cap.48.ſupra Matth.20.autho.6.
1. Cap.19. De Zachæo hiſtoria exponitur.to.10.de ver.do.Ser.33. Eod.de verb.Apoſt.Ser.8.Ibid.de tempore,Ser.110.
2 Venit filius hominis quærere,& ſaluum facere,quod perierat. to.7.de pecca.meri.& remiſſio.lib.3.ca.5.infra.1.Tim.1.autho.4.
3 Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam.to. 4. in quæſt.Euang.li.2.cap.46.
4 Videns ciuitatem,fleuit ſuper illam.to.9.lib.1.meditationum, cap.36.
5 Domus mea,domus orationis vocabitur.ſupra.
6 Dico autem vobis quod ſi tacuerint,lapides clamabunt. to.10.in 24.Ser.Nati.do.Eſaiæ.56.
1. Cap.20. Reddite quæ ſunt Cæſaris Cæſari,& quæ ſunt dei deo.to. 9.in Euãg.Ioan.tracta.40 ſuper Matth.22.autho.4.
2 Neque vltra mori poterunt.to.4.in quæſt.Euang.li.2.cap.49.
3 Dixit dominus domino meo, ſede à dextris meis. ſupra Pſal. 109.authori.1.
1.Cap.21. Capillus de capite veſtro non peribit.to.5.li.22.cap.12. 14.15. 19.& 20.to.10.in li.50.homi.ho.14.
2 In patientia veſtra poſſidebitis animas veſtras. tomo.10.in li.50.ho.homi.14.
3 Cœlum & terra tranſibunt,verba autem mea non. Ibidem. libro.20.cap.24.
4 Attendite,ne grauentur corda veſtra in crapula & ebrietate.to.1.lib.10.confeſſ ca.31.to.9.in ſer.de ſobrietate & virginitate.ca.1.to.9.de conflictu viciorum & virtutum.ca.20.
1.Cap.22.[2] Intrauit autem Satanas in Iudam.to.9.in Euang.Ioan.tracta.62.
Orate,ne intretis in tentationem.to.4.in quæſt.Euang.li.2.ca.30. 2
Sinite vſque adhuc.to.4.de conſen.Euang.li.3.ca.3. 3
Et conuerſus dominus reſpexit Petrum.to.7.contra Pelagium & Celeſtium,de gratia Chriſti,li.1.ca.45. 4
Pater,dimitte illis:non enim ſciunt quid faciunt.to.9.in Euang.Ioan.tracta.31. 1.Cap.23.
Pater,in manus tuas commendo ſpiritum meum.to.6.cõtra Ser.Arria.ca.9.to.4.de Trinitate & vnitate dei,ca.6.&.7. 2
Hodie mecum eris in paradiſo.to.3. de Gene.ad lite.li.12.ca.34.to.7.contra Creſco.Grammati.li.2.ca.9.to.2.de præſentia dei ad Dardanum,ca.2.&.3 to.9.in Euang.Ioan.tracta.111.to.6.contra Felicianum Arria.ca.15.to.10.Ser.144. 3
In diluculo venerunt mulieres. tomo.4.in lib.quæſtio.ſuper Iudicum,quæſt.46. 1.Cap.24.
Ipſe finxit ſe longius ire.to.4.in quæſt. Euang.li.2.ca.51.Ibid.contra menda.ad Conſen.ca.13. 2
Euangelium iſtud de duobus diſcipulis euntibus in Emaus exponitur.to.10.Ser.140.&.144. 3
In fractione panis aperti ſunt oculi eorum.to.3.de Gene. ad literã, li.11.ca.31.tom.7.de nuptiis & concupiſcen.ad Valer.li.1.cap.3. 4
Chriſtus partem piſcis aſſi,& fauum mellis coram diſcipulis manducauit.to.2.de ſex quæſt.cõtra Paga.quæſt.1.to.3.de mirabil.ſacræ ſcripturæ,cap.4.in fine. 5
Euangelium de parte piſcis & fauo mellis exponitur to.6.cõtra Fauſtum li.11.ca.6.to.10.Sermo.145.&.147.& fo.317.to.2. 6
Sedete in ciuitate,quouſque induamini virtute ex alto.to.9.in Euang.Ioan.tracta.99. 7

Ioannis.

Vide to.9.in Euangelio Ioannis per totum.& to.3.in ſpeculo, de Euangelio eiuſdem.
Caput primum exponit.to.4.in quæſt.vete.ac noui teſtamẽ. quæſt.122.per totum.to.10.Sermo.2.Natiui.domini.
In principio erat verbum,& verbum erat apud deum.to.3. de Trinit,lib.1.ca.6.li.6.cap.2.to.2.de gratia noui teſta.ad Hono. cap.3. to.9.in Euang.Ioan.tracta.36.&.40.to.4.in quæſt.vete.ac no.teſta.quæſt.122.to.10.de verbis domini Ser.38.Eodem de ver. Apoſto.Ser.31.Ibidem,Ser. 3.octa.Epiphania. 1.Cap.1.
Omnia per ipſum facta ſunt.to.9.in Euang.Ioan.tracta.8. 2
Sine ipſo factũ eſt nihil.to.6.de natura boni,aduer.Mani.ca.24.in fi.25.&.26.to.9.in li.Soli.animæ ad deum,ca.4.&.5. 3
Quod factum eſt,in ipſo vita erat.to.3.de Gene.ad literam,lib.5.ca.13.&.14. 4
Tenebræ eum non comprehenderunt.to 3.de Trinit. li.4.ca.2. to.2.de videndo deo,ad Pauli.cap.9.to.7.de pecca.meri.& remiſſ. lib.2.cap.23.to.2.de grat.no.teſta.ad Honora.ca.3. 5
Non erat ille lux.to.9.in Euangelium Ioannis tracta.14.&.33. 6
Illuminat omnem hominem venientem in hunc mũc mundum. to.7. de pecca.me.& remiſſ.li.1.ca.25.tom.3.in Enchi.ad Lau.cap.103.to.9.in Solilo.animæ ad deum,cap.1.17.&.34. 7
In mundo erat,& mundus per ipſum factus eſt,& mundus eum non cognouit.tom.10.de verbis domini.Sermo.39.Eodem. Sermo. 24.Natiui.domini. 8
In propria venit & ſui eum non receperunt.to.2.de gratia no.teſta.ad Honora.ca.3.circa finem. 9
Dedit eis poteſtatẽ filios dei fieri.to.4.de conſenſu Euang.li.2.ca.3. 10
Et verbum caro factum eſt.tomo.4.in lib.83.quæſtio.quæſtio. 80.tomo.3.de ago. Chriſtia. capite. 11. Ibidem de doctri. Chriſtia.libro.1.cap.13.tomo.6.contra Fauſtum.libro.23.cap. 10. tomo. 3. de Trini.lib.13.cap.19.libro.13.cap.11.tomo.4. de conſenſu Euãge.lib.2.cap.3.to.7.de pecca.meri.& remiſſ.lib.1.cap.31.lib. 2. cap.24.to.2.de gratia no.teſta.ad Honora.cap.4.&.36.tomo.6.contra Ser.Arria.cap.9.to.3.in Enchi.ad Lauren.cap.34.to.9.in Euang.Ioan.tracta.40.to.4.de Trinit.& vnita.dei,cap.7.Ibid. in dialog.ad Oroſi.quæſtio.4. 11
Et vidimus gloriã eius,gloriam quaſi vnigeniti à patre.to.3. de Trinitate.lib.13.cap.19.to.6.contra Manich.epiſt.cap.37. 12
De plenitudine eius omnes accepimus.tomo.9. in Euange. Ioan. tracta.13. 13
Lex per Moyſem data eſt:gratia & veritas per Ieſum Chriſtum facta eſt.to.6.contra Fauſtum,lib.22.cap.6.& lib.17.cap.6. 14
Deum nemo vidit vnquam.to.6.contra Adimantum Manichæi diſcipulum.cap.9.to.2.in cõmonito.Auguſti.ad Fortunat.fo.107.M & ſeq.Ibid.de vidẽdo deo ad Paulinã,ca.5.7.10.11.in fin. to.4.
de eſſentia

de eſſentia diuinitatis,in principio.to.9.de ſymbolo ad Catechu-
menos,lib.4.cap.3.to.4.in quæſt.veteris ac noui teſta.quæſt.71.
to.3. de inquiſitione trinitatis,fo.233.H.to.6.cõtra Maximi.Ar-
ria.epiſco.lib.3.cap.9.to.10.ſer.2.Natiuita.domini.Eodẽ,ſer.23.
19 Et ego neſciebam eum.tom.4.de conſenſu Euange.lib.2.ca.15.De hoc
Euang.habes expoſitionem to.10.de verb.do.ſerm.63.to.10.in li.
50.homil.homilia.22.
20 De Nathanaele, Cum eſſes ſub ficu vidi te.tomo.10.de verb.do.ſer-
mone.40.
1.Cap.2. Nuptiæ factæ ſunt in Chana Galilææ.tom.4.de conſen.Euang.lib.2.
cap.17.
Euangeliũ de nuptiis exponitur.to.10.dominica.2.poſt Epiph.ſer.1.
2 Quid mihi & tibi eſt mulier?tomo.3.de fide & ſymbolo, ca.4.to.9.
in Euang.Ioannis,tractatu.8.Ibidem,de ſymbolo,ad Catechume-
nos,lib.2.cap.5.
3 Aquam in vinum conuertebat.Ibidem,tractat.9.to.10.de verbis do-
mini,ſer.41.
4 Quadraginta & ſex annis ædificatum eſt templum hoc.tomo. 4.in
lib.83.quæſt.quæſt.56.Ibidem,in dialogo ad Oroſium,quæſt.26.
tom.3.de trinitate,lib.4.cap.5.
1.Cap.3. Niſi quis renatus fuerit ex aqua & ſpiritu ſancto.tom.4.ad Simpli-
cianum,lib.1.quæſt.2.to.7.de baptiſmo,contra Donatiſt.li.6.ca.
12.Ibid. de peccato.meri.& remiſſio.li.1.ca.16.29.20.& 30.li.2.
ca.27.to.2.de præſentia dei, ad Dardanum,cap.14.15.&.16.to.
7.de anima & eius origi.ad Vincent.Victo.lib.3.cap.11.tom.10.
de verb.Apoſt.ſerm.14.
2 Quod natum eſt ex carne,caro eſt.tom.7.contra epiſt.Parmenia.lib.
2.cap.11.tom.3.de fide & ſymbol.cap.9.
3 Spiritus vbi vult ſpirat.tom.4.ad Simplicianum, lib.2.quæſt.1.to.3.
de mira.ſacra ſcript.cap.34.
4 Si terrena dixi vobis,& non creditis, &c.to.4.in quæſt.vete.ac noui
teſtament.quæſt.59.
5 Nemo aſcendit in cœlum, niſi qui de cœlo deſcendit. tomo.3.de ago.
Chriſtiano,cap.25.tom.7.de peccato.meri.& remiſ.lib.1.cap.31.
tom.9.in Euangelio Ioannis,tractatu.12.27.& 31.to.10.de ver-
bis Apoſtoli.14.Eodem,ſermo.174.&.234.
6 Sicut Moyſes exaltauit ſerpentem in deſerto,&c.ſupra Numeri.ca.21.
authori.2.to.10.de verbis Apoſtoli,ſer.14.Eodem,ſer.101.
7 Qui credit,non iudicatur.to.3.de agone Chriſtiano,cap.27.to.10.de
verb.Apoſt.ſer.14.
8 Qui non credit,iudicatus eſt.tomo.4.de fide & operibus,cap.23.tom.
2.de videndo deo ad Paulinam, cap.11.tom.10.de verbis Apo-
ſtoli,ſerm.14.
9 Qui facit veritatem, venit ad lucem.tomo. 4. in lib.annota.in Iob.
cap.6.
10 Qui credit in filium habet vitam æternam.tom.10.de verb.Apoſto.
li,ſerm.14.
11 Qui incredulus eſt filio,& qui non credit in filium,non habet vitam.
&c.Ibidem.
12 Non poteſt homo accipere quicquam,niſi fuerit illi datum de cœlo.to-
mo.7.contra epiſt. Parmenia.li.1.cap.15.tomo.10.ſermo.8.Nati-
uitat.domini.& ſerm.2.Natiuit.ſancti Ioannis Bapt.& in primo
ſermone decollat.eiuſdem.
13 Qui habet ſponſam,ſponſus eſt.to.10.de verb.Apoſt.ſerm.32.
14 Illum oportet creſcere,me autem minui.to.4.in li.83.quæſt.quæſt.58.
1.Cap.4. Quod Ieſus plures diſcipulos facit & baptizat quàm Ioannes.ibidẽ,
quæſt.62.
2 Samaritanæ Euangeliũ exponitur to.4.in.lib.83.quæſt.quæſt.64.to.
9.in expoſitione Euangelij ſecundum Ioannem, tractatu.15.to.10.
ſermone.92.Eodem ſermone primo de Apoſtolis.
3 Hora erat ſexta venit dominus ad puteum.to.4.in li.83.quæſt.q.64.
4 Domine,da mihi hanc aquam, vt non ſitiam.tom.9.de ſcala paradi-
ſi,cap.10.
5 Vade,& voca virum tuum,& veni huc.tom.6.contra Fauſtum,li.22.
cap.87.
6 Deus ſpiritus eſt.tomo.4.de eſſentia diuinitatis,fo.233.B C.tom.9.de
ſpeculo,cap.2.tomo.3.de fide & ſymbolo,ca.9.
7 Propheta in patria ſua honorem non habet.tom.9.in Euang.Ioan.tra
ctat.24.
1.Cap.5. Vnus ſemper ſanatur in piſcina, poſt aquæ motum.tom.9.In Euange-
lio Ioannis,tractatu.12. tom.10.de verbis domini.ſerm.42.
2 Ecce ſanus factus es, noli amplius peccare.to.4.de fide & operibus,
ca.20.to.9.de vita Chriſtiana,cap.13.infra,cap.8.authori.2.
Pater meus vſque modo operatur, & ego operor.tomo.6.contra Adi- 3
mantum Manichæi diſcipulum,cap.2.tomo.3.de Geneſi,ad literã,
lib.4.cap.11.&.12.& lib.5.cap.20.tom.7.de anima & eius ori-
gine,lib.1.cap.9.tom.3.de ſpiritu & anima,cap.41.tom.4.in dia-
logo ad Oroſium,quæſt.42.to.3.de inquiſitio.trinit.fo.234.A.Ibi
dem de ſententiis decerpt.ex Auguſtino,cap.277.
Non poteſt filius à ſe facere quicquam.to.6.contra ſer.Arria.cap.14. 4
&.23.tom.3.de trinit.li.15.cap.14.to.10.in lib.50.homi.homi.32.
Quæcunque facit pater,hæc eadem & filius.Ibidem,cap.15.
Iudicium dedit omne filio,Qui verbum meum audit, & credit ei qui 5
miſit me,habet vitam æternam,& in iudicium non venit,ſed trã-
ſit à morte in vitam.tomo.10.lib.50.hom.homil.22.Euangelium
hoc exponitur.
Sicut pater ſuſcitat mortuos & viuificat,tomo.10.de verbis domini, 6
ſermone.44.Eodem in lib.50.homil.homi.22.
Si ego teſtimonium perhibeo de me.to.10.de.verb.do.ſermo.43. 7
Pater non iudicat quenquam.tom. 3.de trinit.lib.1.ca.13.tom.6.con- 8
tra ſerm.Arria.cap.14.tom.9.in Euange.Ioan.tracta.99.tom.4.
de trinita.& vnitate dei,cap.8.
Amen dico vobis,quia venit hora & nunc eſt, quãdo mortui audiẽt, 9
&c.tom.5.lib.20.cap.6.tomo.10.de verbis domini,ſermone.4.
Sicut pater habet vitam in ſemetipſo, ſic dedit filio, tom.6.contra ſer. 10
Arria.cap.17.tom. 3.de trinit.lib.15.cap.26.Eodem, in ſentẽtiis,
ſententia.366.tomo.10.de verbis domini,ſermone.64.Ibidem in
lib.50.homi.homil.22.
Ille erat lucerna ardens & lucens.tomo.10.ſermo.1.Natiuit.Ioannis 11
Baptiſtæ.
Neque vocem eius audiſtis.to.5.contra Adimantum Manichæi diſ- 12
cipulum.ca.9.to.4.in quæſt.veteris ac noui teſtamenti.quæſt.71.
Scrutamini ſcripturas.tom.10.de verb.do.ſer.45. 13
Si enim crederetis Moyſi , crederetis forſitan & mihi.tomo.6.contra 14
Fauſtũ,lib.16.cap.20.22.& 26.tom.10.de verb.domini,ſer.45.
Hoc autem dicebat tentans eum.to. 10.ſer.72. 1.Cap.6.
Panes quinque hordeacei , quibus dominus turbas cibauit , quid ſi- 2
gnificent.tom.4.in lib.83.quæſt.quæſtio.61.to.3.de mirabilib.ſa-
cræ ſcript.lib.3.cap.9.
Deſcendi de cœlo,non vt faciam voluntatem meam, ſed voluntatem 3
eius qui me miſit.tom.6.contra ſermo.Arrian.ca.7.&.18.tom.4.
de trinit.& vnitate dei,cap.6.
Nemo poteſt venire ad me,niſi pater,qui me miſit , traxerit eum. tomo 4
7.contra duas epiſt.Pelagia.ad Bonifa.li.1.cap.3.& 19. Ibid.de
gratia & libi.arbi.ad Valen.cap.5.tom.6.contra ſermo.Arrian.
ca.30.to.7.de prædeſti.ſanctorum.cap.8.
Omnis qui audiuit à patre,& didicit,venit ad me.tom.7.contra Pe- 5
lag.& Celeſtium,de gratia Chriſti , li.1.cap.14.Ibid.de prædeſti.
ſanctorum,cap.8.Ibidem,de bono perſeuerantiæ,cap.14.
Durus eſt hic ſermo.to.10.de verb.Apoſt.ſer.2. 6
Patres veſtri manducauerunt manna in deſerto , & mortui ſunt.to.9. 7
de vtilita.pœniten.ca.1.to,10.in li.50.hom.hom.27.
Caro mea vere eſt cibus,&c.Euangelium iſtud exponitur.tom.10.de 8
verb.do.ſermo.46.
Qui manducat meam carnem & bibit meum ſanguinem,&c.tom.5. 9
lib.21.cap.24.to.10.de blaſphemia in ſpiritum ſanctum, fo.10.F.
& ſequent.Eodem, de verb.do.ſer.11.&.46.
Domine,ad quem ibimus?verba vitæ æternæ habes.tom.9.de quar- 10
ta feria,cap.6.
Omne quod dat mihi pater ad me veniet,&c.Euangelium iſtud tota- 11
liter exponitur.tomo.10.in lib.50.hom.homil.22.
Nonne ego vos duodecim elegi.to.4.in li.quæſt.ſuper Gene.quæſt.117. 12
Mea doctrina non eſt mea,ſed eius qui me miſit.tom.3.de trinitate,li. 1.Cap.7.
1.cap.12.& li.2.ca.3.
Nolite iudicare ſecundum faciem.to.10.de verbis Apoſto.ſer.9.Eo- 2
dem,ſer.202.
Si quis ſitit,veniat ad me, & bibat.to.7.cõtra Creſconium Gramma- 3
ticum,libro.2.cap.13.&.14.tom.9.lib.1.meditat.cap.37.
Spiritus non erat datus , quia Ieſus nondum erat glorificatus.to.3.de 4
trinitate,lib.4.cap.20.to.4.in lib.83.quæſtio. quæſtione.62.to.9.
in Euangelio Ioannis , tracta.52.&.63.to.4.de trinitate & vni-
tate dei,cap.4.
De muliere adultera Euangeliũ exponitur to.9.in expoſitio.ſecundum 1.Cap.8.
Ioannem.tracta.33.& to.10.de verbis domi.ſerm.47.& 95.
Nec ego te condẽnabo.to.6.de adulterinis coniugiis,li.2.cap.6.&.7. 2
cc ij Vade,

3 Vade, noli amplius peccare.to.4.de vera & falſa pœniten.cap.13.ſupra,cap.5.autho.2.
4 Vos de deorſum eſtis,ego non.to.4.de patientia,cap.19.
5 Vos de hoc mundo eſtis,ego non. to.7. contra Iulianum Pelagianum, lib.6.cap.1.
6 Principium qui & loquor vobis.to.3.de Trinitate,lib.5.cap.13.
7 Si manſeritis in verbo meo, vere diſcipuli mei eritis. Iſtud Euangelium totaliter exponitur.to.10.de verb.do.Ser.48.
8 Veritas liberabit vos.to.3.de Trinita.li.4.cap.18.
9 Qui facit peccatum,ſeruus eſt peccati.to.5.li.19.cap.15.
10 Si filius vos liberauerit, verè liberi eritis. Ibidem, lib.14.ca.11.to.7. contra duas epiſtolas Pelagianorum,ad Bonifacium.li.1.cap.2.
11 Non à me ipſo veni,ſed ille miſit me. tomo.6.contra Sermo. Arria. cap.3.& 4.
12 Vos ex patre diabolo eſtis. to.6.contra Adimantum Manichæi diſcipulum,cap.5.to.9.de vtilit.pœnitentiæ.cap.1.to.4.in quæſtio.vete. ac noui teſtamen.quæſt.80.90.&.98.to.6. contra Iudæos, Paganos,& Arrianos,cap.2.to.10.de verb.Apoſto.Sermo.14.
13 Ille homicida erat ab initio,& in veritate non ſtetit.to.3.de Gene.ad literam.li.11.cap.16.& 23.tomo.7.contra literas Petiliani, lib.2. cap.13.to.5.lib.12.cap.13.tomo.6.contra Adimantum Manichæi diſcipulum,cap.5.
14 Qui loquitur mendacium,ex propriis loquitur.to.9.in Euangelio Ioannis.tracta.5.
15 Abraham exultauit vt videret diem meum,&c. tom.7.contra Pelagium & Celeſtium,de peccato originali. li.2.cap.27.tom.6.contra Maximinum Arrianorum epiſcopũ,lib.3.cap.22.vide ſupra Geneſ. 18.autho.1.&.2.to.10.Ser.70.
1.Cap.9. De cæci nati illuminatione. to.9.in expoſitione ſecundum Ioannẽ tracta.44.to.10.in lib.50.homi.homilia 43.Eodem,Ser.104.
2 Scimus quoniam deus peccatores non exaudit.to.7.contra epiſt. Parmenia.lib.2.ca.8.Ibid.de baptiſmo contra Donatiſt.lib.5.cap.21.
3 Ego in hunc mundum veni, vt qui non vident,videant.to.9.in Euãg. Ioan.tract.33.to.10.de verb.do.Ser.47.
4 De paſtore,mercenario & fure,to.10.de ver.do.Ser.49.&.50.
1.Cap.10. Oues vocem meam audiunt.to.7.contra literas Petilia.lib.2.cap. 73.
2 Omnes quotquot venerunt, fures ſunt & latrones.tom.6. contra Fauſtum,lib.16.cap.12.Ibidem,cõtra aduerſarium legis & prophetarum,lib.2.cap.4.
3 Poteſtatem habeo ponendi animam meam,&c. tom.3. de inquiſitione Trinitatis.fo.234.A
4 Opera quæ ego facio in nomine patris mei, hæc teſtimonium perhibent de me.to.6.contra Fauſtum.li.12.cap.1.
5 Ego & pater vnum ſumus.tom.4.in lib.83.quæſtio.quæſtione.69.to. 3.de Trinita.li.4.cap.9.Et li.5.cap.3.&.9.Et li.6.ca.2.in fine.to. 9.in Euang.Ioã.tracta.36.37.71.&.78.to.4.in dialog. ad Oroſium,quæſt.3.to.10.de verb.do.Ser.51.
6 Quem pater ſanctificauit,& miſit in hunc mundum.to.3 de Trinita. li.2.cap.5.
1.Cap.11. Si quis ambulauerit in die,non offendit.tomo.9.in Soliloq.animæ ad deum.cap.17.
2 De Lazaro & aliis mortuis ſuſcitatis.to.3.de mirabi.ſacra ſcript.li. 3.cap.11.to.10.de verbis domini,Ser.8.44.&.52.Eodem, in lib. 50.homil.homil.27.Ibidem,Sermo.104.
3 Lazarus per quatuor dies in monumento iacuit. to.4.in lib.83.quæſt. quæſt.65.
4 Lazare,tibi dico,ſurge.to.4.de vera & falſa pœnitẽtia, ca.3.in fine.
5 Lazarum diſcipulis tradidit ſoluendum.Ibidem.cap.10.
6 Qui credit in me,etiam ſi mortuus fuerit viuet, tomo.10.de verb. Apoſto.Sermo.33.
7 Caiphas cum eſſet pontifex,prophetauit.to.4.ad Simplicianum, li.2. quæſt.1.to.3.de Geneſi ad literam,lib.11.cap.22.to.4.in li.quæſtio. ſuper Iudicum,quæſt.49.
1.Cap.12. Qui amat animam ſuam,perdet eam:quod autem odit animam ſuam in hoc mundo,in vitam æternam cuſtodit eam.tomo.3.de doctrina Chhriſtiana,li.3.cap.16.to.10.in lib 50.homil.homilia.37.
2 Nunc princeps huius mundi eiicietur foras.tom.3.de ago.Chriſtiano, cap.1.to.9.in epiſtolam Ioannis,tracta.4.
3 Cum exaltatus fuero à terra,omnia traham ad meipſum.to.10. in 3. Sermo.Annunciationis dominicæ.
4 Ambulate dum lucem habetis, ne tenebræ vos comprehendant.to.1. de vera religione,cap.42.to.9.in Euang.Ioannis,tracta.11.
5 Qui credit in me,credit in eum qui me miſit. tomo. 10. de verbis domini,Serm.53.
Sermo quem locutus ſum,iudicabit eum.tomo.3.de Trinitate, libro.1. cap.11. 6
Vos mundi eſtis,ſed non omnes. tomo.7. contra literas Petiliani, lib. 2.cap.22. 1.Cap.13.
Surgit à cœna,& ponit veſtimenta ſua.to.10.Ser.127. 2
Cœna domini exponitur.to.10.ad fratres in Eremo,Sermo.28. 3
Cum recubuiſſet ille ſupra pectus domini in conuiuio.to.9.in Euang. Ioannis.tracta.18. 4
In hoc cognoſcent omnes,quòd mei diſcipuli eſtis,&c.to.4.in lib.83. quæſtio.quæſtione.71.Ibidem,de ſalutaribus document.cap.52. 5
Animam meam ponam pro te.to.9.de feria quarta.cap.5. 6
In domo patris mei manſiones multæ ſunt.to.6.de ſancta virginitate, cap.26.in fine.to.7.de anima & eius origine, lib.3.cap.11.Ibidẽ, contra Pelagianum Hypognoſt.lib.5. 1.Cap.14.
Ego ſum via,veritas,& vita.to.3.de doctrina Chriſtiana,lib.1.cap. 34.Ibidem,de Trinitate,lib.1.cap.12.Ibidem in ſententiis,ſententia.268.to.2.de ſex quæſt.contra Paganos,quæſt.2.to.9.in Euang. Ioannis,tracta.13.&.39.Ibidem in Soliloq.animæ ad deum,cap. 1.&.4.Ibidem,de Cataclyſmo,cap.5.to.4.de incarnat.verbi, cap. 9.to.9.de viſita.infirmo.cap.2.to.6.de Epicurea. & Stoic.cap.8.in fine.infra,ad Philippen.1.autho.1.to.6.10.de verbis domini, Ser. 54.&.55.Eodem,in lib.50.homi.homilia.34. 2
Oſtende nobis patrem,& ſufficit nobis.to.9.in Euange.Ioan.tracta. 37.to.3.de.Trinit.lib.1.cap.8. 3
Qui videt me,videt & patrem.to.10.de verb.do.Ser.18. 4
Verba quæ ego loquor,à me ipſo non loquor.to.6.de quinq, hæreſibus, cap.6.to.10.de verb.do.Ser.55. 5
Rogabo patrem,& alium paracletum mittam vobis.tom.4. in quæſt. vete.ac noui teſtamen quæſtione.97. 6
Qui diligit me,diligetur à patre meo,& ego diligã eum.to.3. in ſententiis,ſententia.363. 9
Veniemus ad eum,& manſionẽ apud eum faciemus, to.6. contra ſermonem Arrianorũ,cap.30.to.4.de Trinit. & vnitate dei,cap.11. 8
Quem mittet pater in nomine meo. tom.6.contra ſermonem Arrianorum,cap.4. 9
Pacem relinquo vobis,pacem meam do vobis.to.9.de ouibus,cap.13. to.4.in quæſtionibus veteris ac noui teſtamenti, quæſtione.92. to. 10.de verbis domini,Ser.57.Eodem,Sermo.166.&.169. 10
Non turbetur cor veſtrum neque formidet.to.10.de verbis do.Ser.58. 11
Si diligeretis me gauderetis vtique quia vado ad patrem. tom.10.de ver.do.Ser.58.Ibidem,Ser.177. 12
Pater maior me eſt.to.3.de fide & ſymbo.cap.9.to.4.in lib.83.quæſt. quæſt.69.to.3.de Trinit.li.1.ca.7.&.11.to.4.de Trinit. & vnita. dei.cap.2.Ibid.in dialo.ad Oroſiũ,quæſt.4.to.6.aduerſus Iudæos, ca.8.Ibidem,contra Maximi.Arria.epiſ.li.3.cap.24.&.25. 13
Ecce,venit princeps huius mundi,& in me non habet quicquã.to. 3. de Trini.li.13.ca.14.to.4.in li.quæſt.ſuper Deute.quæſt.55. 14
Ego ſum vitis & vos ſarmenta.to.10.de ver.do.Ser.59. 1.Cap.15.
Sine me nihil poteſtis facere.to.3.de ſpiritu & litera, ad Marcelli.ca. 29.to.7.contra Pelagium & Cœleſtium, de gratia Chriſti, lib.1. cap.26.27.19.&.45.Ibidem,contra duas epiſtolas Pelag.ad Bonifacium,lib.2.cap.8. 2
Manete in dilectione mea.to.3.de ſpiritu & anima.cap.16. 3
Maiorem hac dilectionem nemo habet,&c.to.9.in epiſt.Ioã.tract.6. 4
Omnia quæcunque audiui à patre meo nota feci vobis.to.10.de verb. Apoſto.Ser.20. 5
Iam non dicam vos ſeruos,ſed amicos meos.to.1.de Gene.contra Manichæ.li.1.ca.7.to.4.de amicitia,cap.5.&.23. 6
Non vos me elegiſtis,ſed ego elegi vos.tom.7.de prædeſtinatione ſanctorum,li.1.cap.17.to.4.de patientia,cap.20.21.&.22.to.10. Ad fratres in Ere.Ser.39. 7
Si non veniſſem,peccatum non haberent.to.2.de correctione Donatiſt. ad Bonifacium,ca.29.to.7.contra duas epiſtolas Pelagia.ad Bonifacium,li.3.ca.3.to.9.in epiſt.Ioan tracta.6.to. 10.de blaſphemia in ſpiritum ſanctum.fo.9.L.Eodem,de ver.do.Ser.11. 8
Cum venerit paracletus quem ego mittam à patre.to.3. de Trinita.li. 4.ca.20. 9
Ego veritatem dico vobis,expedit vobis vt ego vadam.to.10.de ver. do.Ser.60. 1.Cap.16.
Si non abiero,paracletus nõ veniet.to.7.de peccatorum meritis & remiſſione,lib.2.cap.32. 2
Ille arguet mundum de peccato. tomo.7.contra duas epiſto.Pelag.lib. 3.cap. 3

3.ca.3.to.4.in quæſtio.vete.ac noui teſta.quæſt.89.tom.10.de verbis do.ſermonibus.60.& 61.

4 *Multa habeo vobis dicere, ſed non poteſtis portare modo.to.4.contra mendacium,cap.10.*

5 *Non enim loquetur à ſemetipſo.tomo.3.de trinita.lib.0.ca.3.to.4.de trinitate & vnitate dei, cap.3.& 10.tom.3.de ſentent.decerp.ex Auguſti.*

6 *De meo accipiet,& annunciabit vobis.tom.4.de trinitate & vnitate dei, cap.10.*

7 *Omnia quæcunque habet pater mea ſunt.to.10.ſer.0.Natiuita.domini.*

8 *Non poteſt ille venire,niſi ego abiero.to.10.ſer.188.*

9 *Petite & accipietis,vt gaudium veſtrum plenum ſit.to.9.in manuali, cap.36.ſupra Matth.7.autho.4.Luc.11.auth.3.to.10.ſerm.171.*

10 *Exiui à patre,& veni in mundum.to.3.de trinitate,lib.2.cap.10.& lib.2.ca.5.*

11 *Pater mecum eſt.tom.6.de quinque hæreſibus,cap.6.*

2.Cap.17. *Hæc eſt vita æterna,vt cognoſcant te ſolum deum.tom.3.de ſpiritu & litera,cap.33.Eodem de trinitate libro.6.cap.9.Ibidem,in ſenten. ſenten.37.to.10.ſermo.110.*

2 *Ego te clarificaui ſu.terram.to.6.con.ſer.Arria.cap.03.& 31.*

2.Cap.18. *Abierunt retro,& ceciderunt in terram.to.9.in Euange.Ioan.tract. 47.*

2.Cap.19. *Non haberes in me poteſtatem,niſi datum eſſet tibi deſuper.to.4.ad Simplicia.lib.2.quæſt.1.*

2 *Erat autem hora quaſi ſexta.to.4.de conſen.Euan.li.3.cap.13.*

3 *Inclinato capite emiſit ſpiritum.to.3.de ſpiritu & anima.ca.34.*

4 *Tunica deſuper contexta.to.9.in Euan.Ioan.tracta.13.*

5 *Lancea latus eius aperuit.to.9.in manuali,cap.23.*

6 *Videbunt in quẽ tranſfixerunt.to.9.in Euang.Ioan.tracta.19.& 01.*

7 *Scripſit autem titulum Pilatus,Ieſus,Na.rex Iudæorum.to.10.ſer.3. Epiphania.*

8 *De Ioſeph,qui petiit corpus Ieſu à Pilato.tomo.10.ſer.130.*

9 *Poſitus eſt in monumento nouo.to.9.de ſymbo.ad Catechume.lib.3.ca. 6.tom.10.ſerm.133.*

1.Cap.20. *Tulerunt dominum meum, & neſcio vbi poſuerunt eum.to.5.lib.14. cap.2.*

2 *Noli me tangere.to.9.in Euang.Ioan.tracta.26.to.3.de trini.li.1.ca. 9.& li.4.ca.3.to.10.de verbis domi.ſer.60.Eodem ,ſermo.153. & 155.*

3 *Accipite ſpiritum ſanctum.tom.3.de Gene.ad literam.lib.10.cap.5. Ibidem de Trini.lib.4.cap.20.to.5.lib.13.cap.04.to.9.in Euã. Ioan.tracta.74.*

4 *Quorum remiſeritis peccata,remittuntur eis. to.10.in lib.50.homi. ho.23.*

5 *Chriſtus apparuit diſcipulis ianuis clauſis.tom.10.ſer.140.*

6 *Thomam dubitantem Chriſtus non ſpreuit.to.6.contra Fauſtum, lib. 16.ca.33.to.10.ſer.156.& 159.*

7 *Quia vidiſti me Thoma,credidiſti:beati qui non viderunt & crediderunt.tom.9.in Euan.Ioan.tra.79.tom.10.ſerm.159.*

1.Cap.21. *Mittite in dexterã nauigij rete.to.4.in lib.83.quæſt.quæſt.57.& 81.*

2 *Petre amas me.to.9.de viſita.pœniten.cap.1.to.5.li.14.cap.7.to.10. de ver.do.ſer.49.& 62.Euangelium iſtud exequitur.to.10.ſer. 049.& in vigilia.S.Petri & Pauli.*

3 *Manifeſtauit ſe iterum Ieſus ad mare Tyberiadis Euangelium iſtud exponitur.to.10.ſer.140.*

4 *Si eum volo manere donec veniam,quid ad te,tu me ſequere.to.10.ſer. 049.*

Ad Romanos.

Vide to.4.fo.079.col.2.in expoſi.epiſt.ad Roma.inchoata,per totum. & fol.083.col.1.in expoſit.quarundam propoſitionum ex epiſtola ad Roma.

Item,tom.4.ad Simplicia.lib.1.quæſtio.1.aliquas quæſtiones ſoluit ex eadẽ epiſtola Pauli ad eoſdẽ.to.9.in ſpeculo epiſtola ad Roma.

Ra.caput primum pro parte exponitur.to.10.ſer.143.

1.Cap.1. *Qui factus eſt ei ex ſemine David ſecundum carnem.to.4.fo.009.D. & to.10.fo.223.F K.*

2 *Reuelatur ira dei de cœlo ſuper omnẽ impietatem.to.10.ſerm.143.*

3 *Iuſtus ex fide viuit.ſupra Abacuch,ca.2.*

4 *Inuiſibilia dei à creatura mundi per ea quæ facta ſunt,cognoſcuntur. to.9.in Solilo.anima ad deum,ca.21.to.10.de ver.domi.ſerm.55. Ibid.ſerm.143.*

5 *Cum cognouiſſent deum,non ſicut deum glorificauerũt, &c.to.10.ſer. 143.tom.5.lib.8.cap.9.*

Dicentes enim ſe eſſe ſapientes,ſtulti facti ſunt.tom.10.de ver.domi. ſer.8.& 55.Ibidem.ſerm.143. 6

Mutauerunt gloriam incorruptibilis dei , in ſimilitudinem imaginis corruptibilis hominis.to.3.de fide & ſymbolo,cap.7.Ibid.de ſpiritu & litera,ad Marcelli.cap.12.to.10.ſerm.143. 7

Maſculi relicto naturali vſu fœmina,exarſerunt in deſideriis ſuis in inuicem.to.9.de nuptiis & concup.lib.2.ca.19.& 00. 8

In quo alterum iudicas,teipſum condemnas,ſupra Matth.7.autho.1. 1.Cap.2.

Secundum duriciam tuam & impœnitens cor,theſaurizas tibi iram, &c.to.2.de correctio.Dona.ad Boniſa.ca.29. 2

Reddes vnicuique ſecundum opera ſua.ſupra Matth.16.autho.3. 3

Non eſt acceptio perſonarum apud deum.tom.4.de ſaluta.documẽ. cap.38. 4

Qui ſine lege peccauerunt,ſine lege peribunt.to.4.de fide & operibus, cap.03.& 24. 5

Non auditores,ſed factores legis iuſtificabuntur.tom.3.de ſpiritu & litera,ad Marcelli.cap.26. 6

Gentes,quæ legem non habent,naturaliter ea quæ legis ſunt faciunt. to.6.contra Fauſtum,li.19.cap.2.to.3.de ſpiritu & litera,ad Marcellinum,ca.00.27.28.& 29. 7

Quanto quis ſublimior eſt,tanto magis peccat cũ cadit.to.4.in quæſt. vete.ac no.teſta.quæſt.100. 8

Ex operibus legis non iuſtificabitur omnis caro.to.3.in enchi.ad Lau. cap.34.tom.7.con.duas epi.Pela.ad Bo.li.1.cap.8. 1.Cap.3.

Nũc ſine lege iuſticia manifeſtata eſt.to.3.de ſpiritu & litera,ad Marcelli.cap.9.tomo.7.contra Pela. & Cœle.de peccato origi.lib.2. cap.25. 2

Omnes homines peccauerunt.to.7.de natu.& gratia,contra Pela.cap. 41.ſupra Pſal.13.autho.0. 3

Iuſtificati gratis per gratiam ipſius.to.3.de ſpiritu & litera,ad Marcelli.cap.27.to.7.contra Pelag. & Cœleſti.de gratia Chriſti,lib.1. cap.31. 4

Arbitramur hominem iuſtificari per fidem,ſine operibus legis.tom.3. 3.in lib.83.quæſt.quæſt.76.tom.4.de Fide & ope.cap.14.Et tom. 7.de natura & gratia,contra Pelagia.cap.4. 5

Credenti in eum qui iuſtificat impium,reputatur fides ad iuſticiam.to. 9.in Euan.Ioan.tracta 29. 1.Cap.4.

Et ſignum accepit circumciſionis,ſignaculum iuſticiæ.to.6.cõtra Fauſtum,lib.16.cap.29. 2

Emortuum corpus Abrahæ.to.4.lib.quæſtio.ſuper Gene.quæſtio.35. 3

Reſurrexit propter iuſtificationem noſtram. tomo.9.lib.1.meditatio. cap.37. 4

Gloriamur in tribulationibus,ſcientes quia tribulatio patientiã operatur.tomo.4.in lib.83.quæſtio.quæſtio.79.tom.3.de doctri.Chriſtiana,lib.4.cap.7. 1.Cap.5.

Charitas dei diffuſa eſt in cordibus noſtris.to.3.de ſpiritu & litera, ad Marcelli.cap.30.in fine.to.10.de verbis Apoſtoli.ſer.15. 2

Cum inimici eſſemus,reconciliati ſumus deo per mortem filij.tom.3.de trini.lib.13.cap.16.tomo.9.lib.0.meditatio.cap.16. 3

Salui erimus ab ira,per ipſum.tomo.7.contra Iulia.Pelag.lib.6.cap. 12. 4

Per vnum hominem peccatum intrauit in mundum , & per peccatum, mors.tomo.7.de pecca.meri. & remiſſ.lib.1.cap.9.tomo.6.contra Priſci.cap.11.tom.7.contra duas epiſtolas Pelag.lib.4.cap.4.Ibidem,contra Iulia.Pela.lib.1.cap.2.lib.6.cap.12.tom.3.in enchiri. ad Lauren.cap.26.46.& 51.Ibidem,de Eccleſiæ.dogma.cap.34. Eodem,de Gene.ad lite.lib.14.cap.11.to.4.in dia.ad Oroſi.quæſt. 4.tom.10.de verbis Apoſtoli.ſermo.14. 5

Mors regnauit ab Adam , vſque ad Moyſem.to.7.de pecca.meri.& remiſſ.lib.1.cap.11. 6

Per obedientiam vnius hominis liberamur.to.3.de Gene.ad literam, lib.10.cap.14.tom.7.de pecca.meri.& remiſſ.lib.1.cap.18.lib.3. cap.4.& 10.tom.6.contra ſerm.Arriano.cap.7. 7

Lex ſubintrauit , vt abundaret delictum.tomo.4.in lib.83.quæſtio. quæſtio.66.tomo.3.de ſpiritu & litera,ad Marcelli.cap.6. 8

Quicunque baptizati ſumus in Chriſto,in morte eius baptizati ſum⁹. tomo.7.contra Iulia.Pela.lib.6.cap.1.tom.3.in Enchi.ad Lauren. cap.50. 1.Cap.6.

Vetus homo noſter ſimul crucifixus eſt.tomo.4.de fide & operibus, cap.10. 2

Quod enim mortuus eſt peccato,mortuus eſt ſemel.tomo.6.li.2.contra Maximum cap.2. 3

Non regnet peccatum in veſtro mortali corpore.to.9.in Euange.Ioan. tracta. 4

tracta.41.to.10.de verbis domini.Ser.43.Ibidem.de verbis Apoſtoli.Sermo 12.Eodem,in lib.50.homi.homi.21.
5 Humanum dico propter infirmitatem carnis veſtræ.tom.10.de verbis Apoſtoli.Sermo.17.
Sicut exhibuiſtis membra veſtra ſeruire iniquitati &c.to.10 de ver-
9 bis Apoſtoli.Sermo.17.
6 Cum ſerui eſſetis peccati,liberi eſtis iuſticiæ,Ibidem.
7 Stipendium peccati mors,gratia autem vita æterna.to.3.in enchiri.ad Lauren.cap.107.tom.7.de gratia & libe.arbi.cap.8. & 9.Ibid. de correp.& gratia,cap.13.
Caput 7.exponitur.to.4.in lib.83.quæſtio.quæſt.66.
1.Cap.7. Mulier quæ ſub viro eſt,viuente viro,alligata eſt legi.to.4.in lib.83.quæſt.quæſtio.66.
2 Fratres mei,& vos mortificati eſtes legi,&c.Ibidem.
3 Cum eſſemus in carne,paſſiones peccatorum, quæ per legem ſunt operabantur in membris noſtris,vt fructum ferrent morti.tomo.10.de verbis Apoſtoli.Sermo.4.
4 Lex peccatum eſt? abſit.to.4.ad Simplicia.lib.1.quæſtio.1.
5 Sine lege peccatum mortuum eſt.tomo.4.in lib.83.quæſtio.quæſtio.66. Ibidem,ad Simplicia.lib.1.quæſtio.1.
6 Adueniente mandato,peccatum reuixit.Ibidem.
Scimus quoniam lex ſpiritalis eſt,ego autem carnalis. tomo. 4.in lib. 83.quæſt. quæſt.66.to.7.contra duas epiſto.Pela.lib.1.cap.10.to. 10. de verb.Apoſto.Ser.12.
8 Non quod volo ago.to.10.de verbis Apo.Ser.12.Eodem,Ser.3.ſecunda dominica poſt Epipha.Et Ser.2.tertia do.poſt.Epipha.
9 Velle adiacet mihi,perficere autem bonum non inuenio. to.4. ad Simpli.lib.1.quæſt.1.to.7.de natu.& gratia,contra Pela.ca.50.& 51. Ibid.de nuptiis & concu.li.1.ca.29.& 30.Ibid. con. duas epiſto. Pela.li.1.ca.10.& 19.Ibid.contra Iulia.Pela.li.3.cap.26.to.9.in Solilo.animæ ad deum,cap.24.
10 Condelector legi dei,ſecundum interiorem hominem.to.9.in Euan.Ioan.tracta.41.to.10.Ser.2.dominica quarta poſt oct a.Epi.
11 Video aliam legem in membris meis,repugnantem legi mẽtis meæ.to. 4.ad Simpli.lib.1.quæſt.1.to.3.de Gene.ad literam.li.9.ca.10.to. 7.de pecca.meri.& remiſſ.li.1.cap.39.Ibidem,contra Iulia.Pela. li.2.fo.210.facie prima.
12 Quis me liberabit de corpore mortis huius? to.7.cõtra duas epi. Pela. li.1.ca.11.Ibidem,con.Iulia.Pela.li.6.cap.11.
13 Mente ſeruio legi dei,carne autem legi peccati.tomo.10.de verb.Apo. Sermo.6.
1.Cap.8. Lex enim ſpiritus vitæ in Chriſto Ieſu liberauit me à lege pec. to.7. de nuptiis & concupiſc.li.1.cap.32.
2 Qui enim carnis ſunt,quæ carnis ſunt ſapiunt, qui autẽ ſecundũ ſpiritum,quæ ſunt ſpiritus.to.10.de verb.Apo.Ser.6.
3 Miſit deus filium ſuum in ſimilitudinem carnis peccati.to.6.con.Fau-
4 ſtum,li.14.ca.5.li.16.ca.15.li.18.ca.6.& li.2.con.Maxi.ca.2.tom. 10.de ver.do.Ser.48 Eodem,de ver.Apo.Ser.14.
5 Sapere ſecundum carnem,mors eſt.to.3.de ſpiritu & litera, ad Marcelli.ca.4.to.7.de natura & gratia.con.Pe.ca.17.
6 Corpus quidem mortuum eſt propter peccatum. to.3.de Gene. ad literam,lib.6.ca.22.
7 Si ſecundum carnem vixeritis,moriemini. tom.7.de bap.con.Do.li.6. ca.19.to.4.de ſalutari.docu.ca.64.to.10.de ver.do.Ser.43.Ibid. de ver.Apo.Ser.13.
8 Quotquot ſpiritu dei aguntur,hi filij dei ſunt. to.9.de pug.animæ,per totum.to.3.in En.ad Lauren.ca.64.tom.10.de verbis domini.Ser. 43.Ibidem,de ver.Apo.Ser.13.
9 Non accepiſtis ſpiritum ſeruitutis in timore.to.2. de gratia noui teſta. ad Honora.ca.21.
10 Accepiſtis ſpiritum filiorum in quo clamamus abba pater.tom.10.de ver.Apo.Ser.13.
11 Spiritus noſter non reddit teſtimonium ſpiritui noſtro quia ſumus filij dei.to.10.de ver.Apo.Ser.13.
12 Exiſtimo enim quòd non ſunt cõdigna paſſiones huius tẽporis ad futuram gloriam.to.4 in li.83.quæſt.quæſt.67.to.5.li.5.ca.18.
13 Spe ſalui facti ſumus.to.5.li.19.ca.4.to.10.de ver.Apo.Ser.23.
Spes autem quæ videtur non eſt ſpes.to.10.de ver.Apoſt.Ser.23.
14 Quid oremus ſicut oportet, neſcimus.tom.2.de orando deum, ad Probam,cap.14.
15 Ipſe ſpiritus poſtulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus.to.6.contra Sermo.Arria.cap.25.to.4.de trini.& vnita.dei.cap.3.to.2.de orando deum,ad Probam,cap.15.
Scimus,quoniam diligentibus deum omnia cooperãtur in bonum. to. 7.de gratia & libe arbit. ad Valen.cap.17. Ibidem, contra duas epiſto.Pelag.ad Boniſa.li.2.cap.9. 16
Quos præſciuit,hos & prædeſtinauit.tom.7.de prædeſti. dei,cap.3.in fine.Ibidem,contra Pelag.Hypogno.lib.10.to.10.de verbis Apoſto.Sermo.16. 17
Vt ipſe ſit primogenitus in multis fratribus. tom.6.contra epiſto.Manichæi,cap.37. 18
Si deus pro nobis,quis contra nos? to.10.de verb.Apoſt.Sermo 30. 19
Proprio filio ſuo non pepercit deus,&c.to.5.li.16.cap.32.to.7.de nuptiis & concupiſcen.lib.2.cap.33.to.4.de ſalu.docu.cap.52. 20
Quis accuſabit aduerſus electos dei? tomo. 3. de doct. Chriſtia. lib. 3.cap.3. 21
Quis nos ſeparabit à charitate Chriſti? to.1.de moribus Eccleſiæ catho.lib.1.ca.11.to.7.de gratia & libe.arbi.ca.17. 22
Quorum patres ex quibus Chriſtus ſecundum carnem.to.10.in.2.Sermo.Nati.do. 23
Qui ſuper omnia eſt benedictus.to.6.contra Fauſtum, li.16.ca.15.to. 3.de Trinita.li.2.ca.13.to.10.in.2.Ser.Natiuitatis domini. 1.Cap.9.
Nondum natus,nihil boni nec mali agit.tom.4. ad Simplicia.lib.1. quæſtio.2.per totum.tomo.7.contra Pela.& Cœle. de peccato origi.li. 2.cap.31. 2
Non eſt iniquitas apud deum.to.4.ad Simpli.lib.1.quæſtio. 2.tomo. 9.in Euange.Ioan.tracta.53. 3
Miſerebor cui miſertus ſum. to.10.de verbis Apo.Ser.20. 4
Nunquid iniquitas eſt apud deum? Abſit.tom.3.in Enchiri.ad Lauren.cap.98.& 99. 5
Non volentis neque currentis, ſed miſerentis dei eſt. to.4.ad Simpli. lib.1.quæſt.2.to.3.in Enchi.ad Lau.cap.32. 6
Cuius vult miſeretur,& quem vult indurat.to.3.in Enchi.ad Lauren. ca.98.& 99.tom.9.li.2.meditationum,ca.15.to.7.de prædeſtina. & gratia.cap.4.& 6.to.10.de verbis Apoſtoli,Sermo.20. 7
O homo tu quis es vt reſpondeas deo? to.4.in lib.83.quæſtio.quæſt.68. to.3.in Enchi.ad Lau.cap.99. 8
Aliquos facit tanquam vaſa miſericordiæ,alios vt vaſa iræ.to.7.de nuptiis & concupiſcen.lib.2.cap.16. 9
Aemulationem dei habent,ſed non ſecundum ſcientiam. to.9 in Euange.Ioan.tractat.93.to.10.de verbis domini, Sermo. 45. 1.Cap.10.
Ignorantes iuſticiam dei,& ſuam conſtituere volentes,& ca.Ibidem, tract.26.to.10.de verb.Apoſto.Ser.13. 2
Finis legis Chriſtus eſt ad iuſticiam omni credenti, Ibidem, tractatu 55.to.6.contra aduerſa.leg.& Prophe.lib.2.cap.7. 3
Corde creditur ad iuſticiam, ore confeſſio fit ad ſalutem.tom.4.contra menda.cap.6. 4
Quo modo audient ſine prædicante? to.4.in lib.annot.in Iob.cap.6. 5
Reliquiæ ſecundum electionem gratiæ dei ſaluæ factæ ſunt.tom.4.de patientia.cap.20. to.10.de verb.domi.Sermo.7. 1.Cap.11.
Cum eſſes oleaſter inſertus es in oliuam bonam. tomo. 10. Sermo. 3. Epiphaniæ. 2
Fracti ſunt rami, vt ego inſerar. tomo.2. de gratia no. teſta. ad Hono.cap.20. 3
Altum ſapere noli,ſed time.to.6.de ſancta virginita.cap.38.to.7.cõtra Pela.Hypo.lib.6. 4
Secundum Euangelium quidem inimici,& cætera.tomo.7. de prædeſtina.ſancto.cap.16. 5
O altitudo diuitiarum ſapientiæ & ſciẽtiæ dei.to.6.de natu.boni,aduer.Mani.cap.9.& 31.to.9.in Solilo.anima ad deum,ca.28.to.7. de bono perſeuerantia.lib.2.cap.11. 6
Incomprehenſibilia ſunt iudicia eius.tom.7.de gra.& libe.arbi. ad Valen.cap.22.& 23. 7
Quoniam ex ipſo & per ipſum & in ipſo ſunt omnia.to.3.de fide & ſymbo.cap.9.to.6.de natu.boni aduer. Mani. cap.27.& 28.to.3. de Trinita.lib.1.cap.6. 8
Nolite conformari huic ſeculo. to.5.lib.22.cap.16. 1.Cap.12.
Sicut in vno corpore multa membra habemus &c. to.2. de correctio. Dona.ad Boniſa.cap.25. 2
Benedicite & nolite maledicere. tomo. 6. contra Fauſtum libro 16. cap.22. 3
Gaudere cum gaudentibus,& flere cum flentibus. tomo.4.de ſaluta. docu.cap.52. 4
Si eſurierit inimicus tuus ciba illum,ſi ſitit,potum da illi,hoc enim faciens,carbones ignis congeres ſuper caput eius. to.10.Sermo.168. 5
Qui reſiſtit poteſtati, dei ordinationi reſiſtit. tomo. 10. de verbis domini. 1.Cap.13.

mini.Sermo 6.
2 Non enim ſine cauſa gladium portat.to.7.contra epiſtol.Parme.lib.1. cap.7.
3 Qui diligit proximum,legē impleuit.to.4. de ſaluta. documen.ca.22. to.9.de laud.huc charitatis, in principio. Ibidem, de perfectione iuſticiæ,contra Cœleſt.in reſpon.8.ratiocina.
4 Plenitudo legis,eſt dilectio.to.6.contra Fauſtum,lib.17.capite.6.
5 Nox præceſsit,dies autem appropinquauit.to.6.contra Iudæos,Paga. & Arria.cap.1.
6 Abiiciamus opera tenebrarum,& cæte.to.3.de ſpiritu & litera,ca.6. in fine.to.4.de ſalutarib. documen. cap.59.to.6. contra Iudæos, Paga.& Arria.cap.1.
7 Non in comeſſationibus,& cętera.to.1.lib 4.confeſsionum,cap.12.
1.Cap.14. Bonum eſt non manducare carnem,neque vinum bibere.to.1.de moribus Manichę.lib.2.capite.14.
2 Omne quod non eſt ex fide,peccatum eſt.to.7.contra duas epiſto. Pela. lib.1.ca.3.

1.ad Corinthios.

1.Cap.1. Chriſtum dei virtutem & dei ſapientiam.to.3.de Trinita.lib.7.ca.1.
2 Infirma mundi elegit deus,vt fortia quęque confundat. tomo.1.lib.4. confeſſ.cap.4.to.4.in lib.quæſtio.ſuper Nume.quæſtio.50.
3 Non glorietur omnis caro in conſpectu eius.to.7.de correptio.& gratia,cap.12.
1.Cap.2. Non iudicaui me ſcire aliquid inter vos, niſi Chriſtum Ieſum. to.4. de fide & operi.cap.10.
2 Sapiētiam loquimur inter perfectos. to.9.in Euange.Ioan.tracta.98.
3 Quod oculus non vidit,nec auris audiuit,nec in cor hominis aſcendit, & cętera.to.9.lib.2.medita.cap.18.Ibidē de triplici hab.cap.3.
4 Quis hominum ſcit, quæ ſunt hominis, niſi ſpiritus hominis? to.9. in Euange.Ioan.tract.32.& 33.
5 Nos autem non ſpiritum huius mundi accepimus. tomo.10.in lib.50. homi.ho.14.Eodem,Sermo.134.
6 Animalis homo non percipit, quæ ſunt ſpiritus dei.to.6.contra Fauſtum,lib.32.cap.18.to.2. de præſentia dei, ad Darda.cap.12.to.9. in Euange.Ioan.tract.98.to.10.de verb.domi.Sermo.11.
7 Spiritalis omnia iudicat.to.3.de Gene.ad literam,lib.12.cap.24.Eodem,de Fide ad Petrum,cap.4.
8 Lac vobis potum dedi non eſcam. to.10.Sermo.2.Petri & Pauli.
1.Cap.3. Fundamentum aliud nemo ponere poteſt,præter illud, & cęte.to.4.de fide & ope.ca.15.& 16.to.3.in Enchir.ad Laurē.ca.68.to.4.de 8. Dulci.quæſtio.quæſtio.1.to.10.4.Sermo.de mortuis.
2 Spiritus dei habitat in vobis. to.2.de præſentia dei,ad Darda.ca.9. & 13.to.3.in Enchi ad Lauren.cap.56.
3 Templum dei ſanctum eſt,quod eſtis vos.to.6.contra epiſto.Manich. cap.39.
4 Omnia veſtra ſunt,ſuperiora & inferiora.to.9.lib.2.medita.cap.5.
1.Cap.4. Nolite iudicare donec veniat dominus,qui & illuminabit,& cętera. tomo.9.in Euange.Ioan.tract.90.
2 Quid habes,quod non accepiſti?to.7.de pecca.meri. & remiſsio.li.2. cap.31.to.9.lib.2.medi.cap.15.to.7.de prædeſtina.ſancto. cap.4. to.2.in quæſtio.Hilary.quæſtio.2.fol.83.B C
3 Imitatores mei eſtote,& cęte.to.3.de ago.Chriſtia.cap.6.
4 In virga veniam ad vos.to.7.contra epiſto.Parme.lib.3.cap.1.
1.Cap.5. Tradere huiuſmodi hominem Satanæ in interitum carnis, & cęte.to. 7.contra literas Peti.lib.2.cap.10.
2 Expurgate vetus fermentum & cęte. exponitur tomo.7.lib.3.contra epiſto.Parme.cap.2.to.3.lib.4.de doct.Chriſt.cap.21.
3 Scripſi vobis,ne commiſceamini fornicariis, aut auaris. to.7.contra epiſto.Parme.lib.3.cap.2.
1.Cap.6. Neque ebrioſi regnum dei poſsidebunt.to.7. de baptiſ. contra Donat. libro.4.cap.19.to.9.de rectitudi.catho.conuerſa.
2 Neſcitis quia corpora veſtra membra Chriſti ſunt? tomo.10.de verb. Apoſtoli.Ser.18.
3 Non poſſunt ſimul eſſe membra meretricis, & Chriſti.tomo.5.lib.21. cap.25.
4 Qui adhæret meretrici vnum corpus eſt. tomo.3. de Trinita. lib.6. cap.5.
5 Qui adhæret domino, vnus ſpiritus eſt. to.9.in Euange. Ioan.tract. 14.to.3.de Trinita.lib.6.cap.3.
6 Fugite fornicationem.to.9.de conflictu vicio.& virtu.capite.24.
7 Nos templa dei viui ſumus.to.2.de præſen.dei, ad Darda. cap.13. to.10.de verb.domi.Sermo.16.
1.Cap.7. Vir non habet poteſtatem ſui corporis, ſimiliter nec vxor.to.6. de bono coniuga.cap.6.& 24.to.5.lib.16.cap.25.to.6. de adulte. coniugi. lib.1.cap.2.
Nolite fraudare inuicem & cætera. tomo.3. in Enchir. ad Lauren. cap.78. 2
Dico autem non nuptis & viduis.to.4.de bono viduitatis,capite.2. 3
Melius eſt eos nubere,quàm vri.Ibidem.cap.8. 4
De virginibus præceptum non habeo, conſilium autem do. tomo.6.de ſancta virginita.cap.13.in fine.& 14. 5
Solutus es ab vxore,non quæras vxorem.Ibidem,cap.15. 6
Tribulationem tamen carnis habebunt huiuſmodi.Ibidem capite.16. 7
Præterit figura huius mundi.to.5.lib.20.cap.24. 8
Si quis fidelis habet vxorem infidelem, & hæc conſenſerit habitare cum illo, non dimittat eam.tomo.6.contra Adimantum Manich. diſcip.cap.3. 9
Vt ſit ſancta corpore & ſpiritu.to.4.de bono viduitat.capite.6. 10
Scientia inflat,charitas vero ædificat.tom.6. contra Fauſtum,lib.15. cap.8.to.7.contra Creſco. Gramma.lib.1.cap.25.to.5.lib.9. cap. 20.to.7.contra duas epiſt. Pelag. lib.4.capite.5. Ibidem contra Pelag.& Cœleſti.de gratia Chriſti,lib.2.cap.26.to.9. in Euange. Ioannis,tracta.27. 1.Cap.8.
Si enim quis viderit eum qui habet ſcientiam in idolo recumbentem, nonne conſcientia eius cum ſit infirma & cætera. to.10. de verbis domini.ſer.6. 2
Quis militauit ſtipendiis ſuis vnquam.to.3.de opere mona.capite.15. 1.Cap.9.
Si nos vobis ſpiritalia ſeminamus.&c.Ibidem.cap.8. 2
Omnibus omnia factus ſum,&c.to.4.contra menda.cap.12. 3
Omnes quidem currunt,&c.to.7.de perfectio.iuſti.fol.307.I 4
Caſtigo corpus meū, & in ſeruitutē redigo.to.9. de cantico nouo,ca.3. to.10.de verbis Apoſtoli.ſer.19.to.3.de Ago Chriſtiano.ca.6. 5
Patres noſtri in nube fuerunt,& mare tranſierunt.tomo.9.in Euange. Ioan.tractatu.11 to 10.in lib.50.ho.homi.27. 1.Cap.10.
Petra autem erat Chriſtus.to.6.contra Fauſt.lib.16.cap.17.tomo.3.de Gene.ad lit.lib.8.cap.4.Eodem de Trini.li.2.ca.6.to.9.in Euangelio Ioannis,tractatu.30.to.10.in lib.50.homi.ho.27. 2
Omnia hæc in figura contingebant.to.4.in lib. viginti vnius ſententia.ſententia.2.to.6.contra Fauſtum,lib.16.cap.28. libr.18.cap.6. lib.22.cap.24.tomo.4.in quæſtio.vete. ac noui teſta. quæſtio.84. to.10.lib.50.homi.homi.27. 3
Qui autem ſtat, videat ne cadat.to.7.de bono perſeueran.capite.8. 4
Tentatio vos non apprehendat,niſi humana.tomo.4.in quæſt. vete.ac noui teſtamen.quæſt.99. 5
Fidelis deus non permittet vos tentari ſupra id quod poteſtis.to.3. de ſpiritu & litera,cap.21. 6
Vnus panis & vnum corpus multi ſumus. to.5.libr.21.cap.25. to.2. de correctio.Donatiſt. ad Bonifa.cap.30. Ibid. de præſentia dei, ad Darda.cap.9. 7
Vir eſt caput mulieris.to.6.de adulte. coniugiis, libr.2.cap.4.to.4.in quæſtio.vete.ac noui teſtamen.quæſtio.24. 1.Cap.11.
Vir non debet velare caput ſuum, quoniam imago & gloria dei eſt. to.3. de Trinita.lib.7.cap.5.& lib.12.cap.7. Ibidem, de ſpiritu & anima,cap.34.in fine.to.4.in dialo.ad Oro.quæſt.18. 2
Omnia autem ex deo.to.7.de anima & eius origi.lib.1.capite.17. 3
Vir ſi comam nutriat, ignominia eſt illi. tomo.3. de operi. Monach. capite.31. 4
Oportet hæreſes eſſe,vt qui probati ſunt, manifeſti fiant.to.1.de Gene. contra Manichę.lib.1.cap.1.Ibidem,de vera religione,cap.8.to.2. de correctio.Dona. ad Bonifa.cap.2.to.7.contra Pela. & Cœleſt. de pecca.origi.lib.2.cap.22.to.10.ſermo.98. 5
Probet autem ſeipſum homo.to.4.de ſaluta.documen.capite.33. 6
Qui manducat indignè, iudicium ſibi manducat.tomo.9.in Euange. Ioan. tracta.6.& 26. 7
Nemo dicit dominus Ieſus, niſi in ſpiritu ſancto.to.4. in expoſitione epiſtolæ ad Roma.inchoa.cap.2. 1.Cap.12.
Vnicuique datur manifeſtatio ſpiritus ad vtilitatem.to.9.in Euange. Ioan.tracta.32. 2
Alij datur ſermo per ſpiritum ſapientiæ & cætera. to.1. lib.13. confeſſ.cap.18. 3
Deus temperauit corpus.to.6.contra Fauſtum, lib.21.cap.9.to.10.lib. 50.ho.homi.15. 4
Si patitur vnum membrum compatiuntur omnia membra, & ſi glorificatur vnum membrum,congaudent omnia membra. tomo.10.in lib.50.ho.homi.15. 5
Aemulamini chariſmata meliora. to.6.de ſancta virginita.capi.45. 6

1.Cap.13. Si habuero omnem fidem, charitatem autem non, nihil ſum. tomo.7. de baptiſ. contra Dona.lib.1.cap.8.
2 Si tradidero corpus meum, ita vt ardeam, &c. Ibidem, cap.8. & 9. to.7. ſuper geſtis cum Emerito. in princip. to.9. in Euange.Ioan.tracta.6. & 9. to.4. de patientia, cap.22.
3 Charitas non agit perperam. to.5. lib.21. cap.27.
4 Charitas non inflatur, non æmulatur. tomo.10. in libro.50. homi. homilia.34.
5 Non quærit quæ ſua ſunt. tomo.2. de gratia noui teſtamen. ad Hono. cap.24. & 25.
6 Ex parte cognoſcimus, & ex parte prophetamus. tomo.6. contra Felicem Manichæ. libro.1. capi.11. tomo.3. de mira. ſacræ ſcriptura, cap.7.
7 Videmus nunc per ſpeculum in ænigmate, &c. to.3. de Trinita. lib.15. cap.8. to.2. in Euange.Ioan. tracta.101.
8 Tunc autem facie ad faciem cernitur. to.4. in lib.83. quæſtio. quæſtio. 65. to.2. in commonito, ad Fortuna. fo.107.G. Ibidem, de videndo deo, ad Pauli. cap.22. to.9. lib.1. medita. cap.22.
9 Nunc autem manent fides, ſpes, charitas, tria hæc, maior autem horum eſt charitas. to.3. in Enchi. ad Laurẽ. cap.117. to.10. in primo Ser. dominicæ in quinquageſima.
1.Cap.14. Si orem lingua, ſpiritus meus orat. to.3. de Gene. ad literam. lib.12. ca.8. Eodem, de Trini. lib.14. ca.16.
2 Nolite pueri effici ſenſibus, ſed malicia paruuli eſtote. to.4. in lib.83. quæſtio. quæſtio.61.
1.Cap.15. Per vnum hominem mors, &c. to.7. de pecca. meri. & remiſſ. lib.2. cap.30. lib.3. cap.4. to.2. de origi. animæ, ad Hiero. epiſto.28. Ibidem de præſentia dei epiſto.57. to.7. contra Pela. & Cæleſt. de peccato origi. lib.2. cap.21.24. & 26. Ibidem, contra Iulia. Pelag. lib. 6. cap.1. to.9. in Euange. Ioan. tracta.3. & 75. tomo.4. in dialo. ad Oroſi. quæſtio.4. ſupra ad Roma.5. autho.5.
2 Sicut in Adam omnes moriuntur, &c. to.7. contra Iulia. Pelag. lib.6. cap.12. to.5. lib.20. cap.20.
3 Cum tradiderit regnum deo, to.3. de Trinita. lib.1. cap.8. & 10. tom. 6. ad Oro. contra Priſcillia. cap.7.
4 Cum autem ei omnia ſubiecta fuerint, tunc & ipſe ſubiectus erit. tom. 4. in lib.83. quæſtio. quæſtio.69. to.6. contra Ser. Arria. cap.37.
5 Quotidie morior propter veſtram gloriam fratres. to.10. de verb. Apoſtoli Sermo.28.
6 Corrumpunt bonos mores, colloquia praua. tomo.7. contra Donat. poſt colla. cap.20. circa finem.
7 Inſipiens, tu quod ſeminas, & cætera. to.7. de nuptiis & concupiſ. lib. 2. cap.14.
8 Alia eſt gloria ſolis, alia lunæ. to.6. de ſancta virginita. cap.26. to.3. de Gene. ad literam, lib.2. cap.16. Ibidem, de ſpiritu & litera, ca. 28. to.9. de cognitio. veræ vitæ. cap.46.
9 Seminatur corpus animale, & ſurget ſpiritale. tomo.3. de Gene. ad literam. lib.6. cap.19. to.3. de fide & ſymbol. cap.6. Eodem, in Enchi. ad Lauren. cap.91.
10 Primus homo de terra, terrenus: ſecundus homo de cœlo, cœleſtis. to. 2. de præſentia dei ad Darda. cap.14. tom.4. in dialogo ad Oroſi. quæſtio.4.
11 Sicut portauimus imaginem terreni, ſic portemus & cœleſtis. tom.3. de Trini. lib.14. cap.18. Eodem, de Geneſi ad literam, lib.6. cap.19.
12 Caro & ſanguis regnum dei non poſſidebunt. tomo.3. in argumen. de fide & ſymbo. fo.32. col.1. Ibidem, de ago. Chriſtia. fo.172. col.1. to.6. contra Fauſtum, lib.11. cap.3. Ibidem, contra aduerſa. leg. & prophe. lib.2. cap.6. tom.3. in Enchi. ad Lauren. cap.91. to.4. in li. 65. quæſt. quæſt.20.
13 Omnes reſurgemus, ſed non omnes immutabimur. tomo.5. lib.20. cap. 20. to.3. de fide ad Petrum, cap.3. & 29. Ibidem, de Fide & ſymbolo, cap.6.
14 Reſurrectio mortuorum, in ictu oculi. to.2. de ſex quæſtio. contra Paga. quæſtio.1.
15 Vbi eſt mors aculeus tuus? tomo.4. in lib.83. quæſtio. quæſtio.7. tomo 7. de pecca. meri. & remiſſ. lib.3. cap.11. tomo.2. de correct. Donat. ad Boniſa. cap.23. to.7. de perfectione iuſti. contra Cæleſti. in reſpon.14. ratiocina.
16 Abſorpta eſt mors in victoria. tomo.4. in lib.83. quæſtio. quæſtio.70. to.10. Ser.161.
1.Cap.16. Omnia veſtra cum charitate fiant. to.7. de gratia & libero arbitrio, ad Valen. cap.17.

2. ad Corinthios.

Bonus odor Chriſti ſumus. to.7. contra Iulia. Pela. lib.3. cap.23. to.9. in Euangelium Ioan. tracta.50. 1.Caput 2.
Non in tabulis lapideis, ſed in tabulis cordis carnalibus. to.6. contra Fauſtum, lib.18. cap.4. 2.Cap.3.
Non ſumus ſufficientes qui à nobis cogitare, ſed ſufficientia noſtra ex deo eſt. tom.7. contra duas epiſto. Pela. ad Boniſa. libr.2. cap.8. Ibid. de bono perſeue. lib.2. cap.8. & 23. 2
Litera occidit, ſpiritus viuificat. to.3. de ſpiritu & litera, ad Marcel. ca.4.5. & 14. to.6. contra aduer. le. & prophe. lib.2. cap.7. to.10. de ver. Apoſtoli. ſer.3. to.3. de doct. Chriſtiana. lib.3. cap.5. 3
Quòd ſi miniſtratio mortis in literis formata lapideis, &c. Ibidem, cap.7. 4
Non poterant intendere filij Iſrael in faciem Moyſi, Ibidem. 3
Velamen ſuper cor eorum poſitum eſt. tomo.9. in Euangelium Ioannis, tracta.9. 6
Cum conuerſus fuerit ad deum, auferetur velamen. to.4. in quæſtio. veteris ac noui teſtamenti, quæſt.8. 7
Nos autem reuelata facie, gloriam dei ſpeculantes. tomo.3. de Trini. lib.15. cap.8. to.2. de videndo deo, ad Pauli. cap.22. 8
Deus huius ſeculi excæcauit mentes infidelium. to.6. contra Fauſtum, lib.21. cap.9. circa medium. 1. Caput.4.
De tenebris lumen clareſcit. tomo.4. in quæſtio. Euange. libr.1. cap.7. in fine. 2
Habentes autem eundem ſpiritum fidei. to.7. contra Pela. & Cæle. de pecca. orig. lib.2. cap.24. & 25. 3
Et ſi exterior homo noſter corrumpitur, ſed interior renouatur de die in diem. to.4. lib.83. quæſtio. quæſt.51. 4
Per fidem renouatur homo. tom.7. de perfectio. iuſticiæ contra Cæle. in reſpon.4. ratiocina. 5
Quandiu ſumus in corpore peregrinamur à domino, per fidem enim ambulamus, &c. to.3. de doct. Chriſtiana, lib.1. cap.37. Ibidem, de Trinitate, lib.14. cap.2. to.10. de verbis Apoſtoli, ſermo.20. Legatione fungimur pro Chriſto. to.10. lib.50. ho. homi.49. 1.Cap.5.
Omnes nos manifeſtari oportet ante tribunal Chriſti, &c. tomo.4. in lib.83. quæſtio. quæſt.59. Ibidem, de ſalu. docu. cap.62. tomo.3. in Enchi. ad Lauren. cap.110. to.10. de verbis Apoſtoli, ſermo.34. & 35. Eodem, ſer.181. cap.8. 2
Vnus pro omnibus mortuus eſt, ergo omnes mortui ſunt. tomo.5. lib.20. cap.6. 3
Neminem nouimus ſecundum carnem. tom.6. contra Fauſtum, libr.11. cap.1.4. & 7. 4
Iam non nouimus ſecundum carnem. tom.2. de videndo deo, ad Pauli. cap.14. 5
Vetera tranſierunt, noua venerunt. to.9. de cantico nouo. cap.1. 6
Deus erat in Chriſto mundum reconcilians ſibi. to.10. ſer.120. 7
Qui non nouerat peccatum. to.7. contra Pela. & Cæleſt. de pecca. orig. lib.2. cap.32. Ibidem, contra duas epiſto. Pela. ad Boniſa. libr.3. cap.6. to.2. in.2. epiſto. ad Valenti. fol.34.H. tomo.6. lib.2. contra Maximum, ca.2. to.3. in Enchi. ad Lauren. cap.4. to.10. de Verbis domini, ſer.48. Eodem, de verbis Apoſtoli, ſermo.6. 8
Os noſtrum patet ad vos, cor noſtrum dilatatum eſt. tomo.4. in dialogo ad Oroſium, quæſt.53. 1.Cap.6.
Nolite iugum ducere cum infidelibus. tomo.7. contra Dona. poſt colla. cap.20. 2
Vos eſtis templum dei viui. ſupra.1. Corinth.3. authorita.3. 3
Inhabitabo in illis, & inambulabo inter eos. to.4. de eſſentia diuinitatis, fol.234.D 4
Triſticia ſeculi mortem operatur. to.9. de conſola. mortuo. lib.1. cap.3. in fine. 1.Cap.7.
Qui miniſtrat ſemen ſeminanti, & panem in eſcam ſubminiſtrabit. to.10. lib.50. homi. ho.27. 1.Cap.9.
In promptu habentes vlciſci omnem inobedientiam. tom.2. de correct. Dona. ad Boniſa. cap.16. 1.Cap.10.
Deſpondi vos vni viro. to.6. de ſancta virginitate, cap.2. tomo.9. in Euangelium Ioan. tracta.13. 1.Cap.11.
Satanas transfigurat ſe in angelum lucis. to.3. de Geneſi ad literam, lib.12. cap.13. Eodem, de ſpiritu & anima, cap.28. 2
Quis infirmatur, & ego non infirmor? to.7. contra 2. Gauden. epiſto. lib.2. cap.14. 3
Scio hominem raptum vſque ad tertium cœlum. tomo.3. de Geneſi ad literam, lib.12. cap.2.3.4.28. & 34. to.7. de anima & eius origi. lib.4. cap.8. 1.Cap.12.
Ter dominum rogaui, vt diſcederet à me ſtimulus carnis. tomo.9. in 2

Euangelium Ioan.tracta.7.& 8.to.10. de Verbis domini, ſer.53.

3 Virtus in infirmitate perficitur. to.3. de Geneſi ad literam, lib.3.cap.15.tom.7.de natura & gratia,contra Pela.cap.17.Ibidem,contra Pela.& Celeſt.de gratia Chriſti, lib.1.cap.12.to.9. de viſit. infir. cap.4.to.4.in quæſtio. veteris ac noui teſtamenti,quæſtio.119.

Ad Galatas.

Vide tomo.4. in libro expoſitionis epiſto. ad Galatas per totum. fol.287.col.3.

1.Cap.1. Si quis vobis euangelizauerit præter id quod accepiſtis, anathema ſit.to.6.contra Fauſtum,lib.17.cap.3.

Cap.1.2. Deus perſonam hominis nõ accipit.ſupra ad Roma.2. Authorita.4.

2 Gentes iudaizare cogebat. tom.7.contra Creſco.Grammaticum,lib.2.cap.32.

3 Non iuſtificabitur ex lege omnis caro.to.7. de gratia & libero arbitrio,ad Valen.cap.10.

4 Viuo iam non ego,viuit vero in me Chriſtus.to.9.in Euange. Ioannis, tracta.22.

1.Cap.3. Iuſtus ex fide viuit. ſupra Abacuch.2.

2 Factus eſt pro nobis maledictum.to.6.contra Fauſtum, lib.14.cap.4. Ibidem,contra Feli.Manich.lib.2.ca.11.

3 Sed concluſit lex omnia ſub peccato,&c. tomo.10. de verbis Apoſtoli, ſermo.3.

4 Si enim data eſſet lex quæ poſſet viuificare,omnino ex lege eſſet iuſtitia. Ibidem, ſermo.13.

5 Lex Pædagogus noſter erat in Chriſto Ieſu. Ibidem.

1.Cap.4. Cum venit plenitudo temporis, miſit deus filium ſuum. tom.6.contra Fauſtum, lib.23.cap.7.to.3. de Trinitate, lib.2.cap.5.lib.4.cap.19.tomo.4.de conſenſu Euange.libro.2. cap.28.tomo.2. de gratia noui teſtamenti, ad Honora.cap.3. tomo.9. in Euangelium Ioan. tracta.8.& 28. cap.31.to.7. de bono perſeue. cap.23.tomo.9. de ſymbo.ad Catechu.lib.4.cap.3. to.10. de Verbis domini, ſer. 63. Eodem,ſer.193.

2 Cum cognoueritis deum,imò cogniti ſitis à deo. tom.4.de Trinitate & vnitate dei,ca.10.

3 Timeo ne forte ſine cauſa laborauerim in vobis.to.2.ad inquiſitio.Ianuar.epiſt.119.ca.7.

4 Filioli mei,quos iterum parturio,donec formetur Chriſtus in vobis. to.6.contra Fauſtum,lib.24.cap.1.

5 Scriptum eſt quoniam Abraham duos filios habuit,&c. tomo.5.lib.15.cap.2.

6 Multi filij deſertæ,magis quàm eius quæ habet virum. to.4.de cõſenſu Euange.lib.1.cap.31.to.2.de correctio.Dona.ad Boniſa.ca.8.

7 Qui ſecundum carnem natus fuerat,perſequebatur eum qui ſecundum ſpiritum.to.9.in Euangelium Ioan.tracta.11.

8 Eiice ancillam & filium eius. ſupra Gene.21.

Caput.5.ad Galatas pro parte exponitur. tom.10. de Verbis domini, ſermo.43.Eodem,de verbis Apoſtoli,ſer.3. Ibid.ſer.2.dominicæ tertiæ poſt Epiphaniam.

1.Cap.5. Fides quæ per dilectionem operatur. tomo.3. de ſpiritu & litera, cap.32.

2 Vos in libertatem vocati eſtis.to.9.in Euãgelium Ioannis, tracta.41.

3 Caro concupiſcit aduerſus ſpiritum.to.6.contra Fauſtum,li.12.ca.21. tomo.3.de Geneſi ad literam,lib.10.cap.12. tomo.7. de natura & gratia,contra Pela.cap.53.54. & 56. Ibidem, contra literas Petilia.lib.2.cap.62.to.5.libro.15.cap.5. & 7.lib.19.cap.4. tom.7. contra duas epiſt.Pela. ad Boniſa. libr.4.cap.9. Ibidem, contra Iulia.Pela.lib.2.cap.1. lib.6.ca.5.to.9.in Euan.Ioan.tracta.41. Ibidem,lib.2.meditationum,cap.13.to.4. de continen. cap.8.to.9. de vtilitate ieiunij.to.3.de doctrina Chriſtiana,lib.1.cap.24. to.10. de Verbis domini, ſer.43.

1.Cap.6. Si præoccupatus fuerit homo in aliquo delicto. tom.4.in lib. quæſtio. ſuper Leuiticum,quæſtio.20.

2 Alter alterius onera portate.to.4.in lib.83.quæſt. quæſt.71. Ibidem, de conſenſu Euang.lib.2.cap.30.to.9.in Euange.Ioan.tracta.17. to.10.de verbis Apoſtoli,ſer.21.& 22.

3 Operemur bonum ad omnes, maxime ad domeſticos fidei.to.4. de ſaluta.docu.ca.46.

4 Abſit gloriari niſi in cruce domini noſtri Ieſu Chriſti.to.4. de fide & operibus,cap.10.Ibidem,lib.quæſtio.ſuper Exod. quæſtio.154.to.9.in Euangelium Ioan.tract.43.to.10.fol.314.A.& ſequenti.

Ad Epheſios.

1.Cap.1. Elegit nos in ipſo ante mundi conſtitutionem.to.4. ad Simplicianum, lib.1.quæſtio.2.tomo.7. de prædeſtina. ſanctorum,cap.17.& 18. Ibidem,contra Pelag.Hypognoſt.lib.6.

Inſtaurare omnia in Chriſto,quæ in cœlis & quæ in terra ſunt. tom.3. 2
in Enchi.ad Lauren.cap.62.

In quo prædeſtinati ſumus ſecundum propoſitum eius.to.7. contra Pelag.Hypog.lib.6. 3

Secundum principem poteſtatis aeris huius, ſpiritus qui nunc operatur in filios diffidentiæ.to.4.in lib.83.quæſtio.quæſt.79. 1.Cap.2.

Eramus natura filij iræ ſicut & cæteri.tom.7.contra Pelagia.Hypog. lib.5. 2

Gratia ſalui facti eſtis per fidem.to.3.in Enchi.ad Lauren.cap.30.& 31.to.7.contra Pelag.Hypog.lib.6. 3

Hoc non ex vobis, ſed donum dei eſt.tomo.7.de prædeſtina. & gratia,cap.8. 4

Propter quod peto, ne deficiatis in tribulationibus meis. tomo.10.de verbis Apoſtoli,ſer.7. 1.Cap.3.

Vt poßitis comprehendere quæ ſit longitudo,latitudo, &c. tomo.2.de gratia noui teſtamenti,ad Hono.cap.26.& 36. Ibidem de videndo deo,ad Pauli.cap.14.to.9.in Euang.Ioan.tracta.118.to.3. de doctrina Chriſtiana,lib.2.ca.41.to.10.in lib.50.homi.ho.3. 2

Vnus dominus,vna fides,vnum baptiſma.to.7.contra Creſco.Grammaticum,lib.1.cap.28.& 29. 1.Cap.4.

Dedit dona hominibus.to.3.de Trinita.lib.15.cap.19. 2

Deponite veterem hominem,&c.tom.4.in libro.83. quæſtionum,quæſtio.64.tomo.3.de trinitate, libr.14. cap.16. infra ad Coloſſen.3.autho.3. 3

Renouamini ſpiritu mentis veſtræ. tom.3.de Geneſi ad literam, lib.3. cap.20.libr.6.cap.24. 27. & 28. Eodem, de ſpiritu & anima, cap.10. 4

Deponentes mendacium, loquimini veritatem vnuſquiſque cum proximo ſuo.to.4.contra mendacium,cap.6. 5

Nolite locum dare diabolo.to.10.ſermo.72. 6

Nolite contriſtare ſpiritum dei.to.3.de Geneſi ad literam, lib.4.ca.9. to.4.de trinita.& vnita.dei,cap.10. 7

Hoc autem ſcitote intelligentes quòd omnis fornicator aut immundus & auarus,&c. to.10.in lib.50.homi.ho.vltima,cap.10. 1.Cap.5.

Eratis aliquando tenebræ,nunc autem lux in domino. tom.3.de ago. Chriſtiano,ca.3.to.6.contra aduer.leg.& prophe.li.1.ca.11.& 12. to.9.in Euange.Ioan.tracta.2.ca.11.& 22.tom.7. de perfect.iuſti. fol.308.9 K.to.10.ſer.90. 2

Surge qui dormis,& exurge à mortuis.to.3.de trinita.lib.4.cap.3.to.7.de natura & gratia,contra Pelag.ca.23. to.9.in Euange. Ioan. tracta.22.to.10.de Verbis domini,ſer.44. 3

Videte fratres quo modo caute ambuletis,&c.to.10. de verbis Apoſtoli,ſer.24.Eodem,in lib.50.homi.ho.1.& 10. 4

Nolite inebriari vino,in quo eſt luxuria.tomo.4.de ſaluta. documen. cap.37. 5

Exhiberet ſibi eccleſiam non habentem maculam neque rugam.to.10. de verbis Apoſtoli,ſer.29. 6

Nemo vnquam carnem ſuam odio habuit. to.6. contra Fauſtum, lib. 21.cap.7.tomo.9.in Euangelium Ioan.tracta.2.tom.10.in lib.50. ho.homi.37. 7

Erunt duo in carne vna.to.9.in Euange.Ioan.tracta.9.to.10.in 2.ſer. Nata.do. Eodem,ſer.234. 8

Non eſt nobis colluctatio aduerſus carnem & ſanguinem, ſed aduerſus principes & poteſtates,&c.tom.6.contra Secundi.Manich. cap.10.to.10.de verbis domini, ſermo.8.Eodem,ſer.1. dominicæ quintæ poſt octa.Epiphaniæ. 1.Cap.6.

Spiritalia nequitiæ in cœleſtibus. tomo.3. de ago. Chriſtiano, cap. 4.in fine. 2

Calciati pedes in præparationem Euangelij pacis. to.6. contra Fauſtum,lib.32.ca.10. 3

Pax fratribus & charitas cum fide magna à deo patre,&c.tomo.10. lib.50.ho.homi.17. 4

Ad Philippenſes.

Sine occaſione,ſiue veritate Chriſtus annuncietur.to.3.de doctrina Chriſtiana,lib.4.cap.27.to.10.de Verbis domini,ſer.49. 1.Cap.1.

Mihi viuere Chriſtus eſt,& mori lucrum. to.9.de conſo.mortuo.lib.1. cap.5.ſupra Ioan.14.autho.2. 2

Deſiderium habens diſſolui & eſſe cum Chriſto.to.9. in Soliloq.animæ ad deum,cap.1. Ibidem,in manua.cap.8. 3

Qui cum in forma dei eſſet,non rapinam arbitratus eſt eſſe ſe æqualem deo.to.9.in Euangelium Ioan.tracta.17. to.4. de trinitate & vnitate dei,cap.2.& 6.to.3.de fide ad Petrum, cap.2. Eodem, de trinitate, 2.Cap.2.

trinitate,lib.5.cap.3.to.10.de verbis Apoſtoli,ſermo.31.Ibidem, ſermo.2.Natiuita.domini,& ſermo.2.dominicæ prima poſt octa. Epiphaniæ. Ibidem,ſermo.235.

2 Semetipſum exinaniuit,formam ſerui accipiens. tomo.6.contra epiſto. Manich.cap.36.to.3.de trinita.lib.7.cap.3.to.7.de pecca.meri. & remiſſ.lib.1.cap.26.to.3.de ſentent.decer.ex Aug.cap.327.tom.3. de fide ad Petrum,cap.2.

3 Habitu inuentus vt homo.to.4.in lib.83.quæſtionum,quæſtio.73.

4 Factus obediens vſque ad mortem. to.6.contra ſermo. Arria.cap.6. to.9.in Euangelium Ioan.tracta.36.to.5.lib.14.cap.15.

5 Cum timore & tremore ſalutem veſtram operamini.to.7.de natura & gratia, contra Pela. cap.33. Ibidem, contra Pelag. & Celeſt. de gratia Chriſti,lib.1.cap.5.to.10.ſermo.94.

6 Deus operatur in nobis velle,&c. tomo.3. de ſpiritu & litera, cap.2. & 33.tomo.5.lib.22.cap.1.to.7.contra Pelagia.& Celeſt. de gratia Chriſti,lib.1.cap.4.5.10.& 25.tomo.4.in libr. quæſtio.ſuper Exod.quæſtio.167. Ibidem, contra duas epiſto.Pelag. ad Bonifa. lib.1.cap.10.& 19.lib.2.cap.8.to.3.in Enchi. ad Lauren.cap.32. to.7.de prædeſti.& gratia,cap.11. Ibidem, de bono perſeueran. lib.2.cap.13.

7 Omnes quæ ſua ſunt quærũt,non quæ Ieſu Chriſti.to.9.in Euangelium Ioan.tracta.46.& 51.circa medium.ſupra Matth.7.autho.5.

1.Cap.3. Nos enim ſumus circuncíſio,qui ſpiritus dei ſeruimus.to.10.de verbis Apoſtoli,ſer.15.quaſi totum caput illic exponitur.

2 Secundum iuſticiam quæ ex lege eſt qui fuerim ſine querela.Quæ mihi lucra fuerunt, hæc propter Chriſtum damna eſſe duxi, &c. to.10.ſermo. 2.dominica quinta poſt Epiphaniam.

1.Cap.4. Gaudete in domino ſemper, iterum dico gaudete.to.10. de Verbis domini,ſer.37.

2 Pax dei quæ exuperat omnem ſenſum,cuſtodiat corda veſtra.to.2.de viden.deo ad Pauli.ca.18.to.3.in Enchi.ad Lauren.ca.63.

3 Scio abundare,& penuriam pati.to.6.de bono coniugali.capite.21.

Ad Coloſſenſes.

1.Cap.1. Qui eripuit nos de poteſtate tenebrarũ.to.7.de nuptiis & cõcupiſcen. lib.1.cap.20.

2 In quo habemus redemptionem, & remiſſionem peccatorum.to.4.in lib.83.quæſt.quæſt.74.

3 Qui eſt imago inuiſibilis, primogenitus omnis creaturæ. tomo.10. ſermo.190.

4 Ipſe eſt primogenitus ex mortuis.to.10.ſer.161.

1.Cap.2. Videte ne quis vos decipiat per philoſophiam.to.1. de moribus Eccle. catho.cap.21.

2 In ipſo inhabitat omnis plenitudo diuinitatis corporaliter. tomo.2.de præſentia dei ad Darda.ca.19.to.3.in ſententiis,ſententia.293.

3 Expolians principatus & poteſtates.tomo.6.contra Fauſtum, lib.16. capite.29.

1.Cap.3. Si conſurrexiſtis cum Chriſto, quæ ſurſum ſunt quærite. tomo.10. ſermo.141.

2 Quæ ſurſum ſunt ſapite.to.4.in lib.83. quæſtio.quæſtio.29.tom.3.de Gene.ad literam,lib.6.cap.12.circa finem.to.10.ſermo.141.

3 Mortificate membra veſtra,quæ ſunt ſuper terram.tomo.7.de peccato. mer.& remiſſ.lib.1.cap.6. Ibidem, contra Iulia. Pelagia.libr.6. cap.5. to.9.in epiſtol.Ioannis,tractatu.9.

4 Expoliantes vos veterem hominem cum actibus ſuis.to.1.de moribus Eccle.catholi. capi.19.to.3.de Trinita.lib.14. cap.16. to.6.contra Fauſtum,lib.24.cap.1.& 2.to.3.de Gene. ad literam,libr.3.cap. 20.ſupra ad Ephe.4.authori.3.

1. Ad Theſſalonicenſes.

1.Cap.3. Ne forte tentauerit vos is qui tentat.tom.4.in lib.quæſtio.ſuper Gene. quæſtio.57.

2 Ideo conſolati ſumus fratres in vobis. tom.3.de doctrina Chriſtiana, lib.3.cap.4.

1.Cap.4. Sciat vnuſquiſque vas ſuum poſſidere in ſanctificatione & honore. to.7.de nuptiis & concupiſcen. lib.1.cap.8. Ibidem,contra Iulia. Pela.lib.4.cap.10.lib.5.cap.7.

2 A deo didiciſtis,vt diligatis inuicem.to.7.contra Pela. & Celeſt. de gratia Chriſti,lib.1.cap.13.

3 Nolumus vos ignorare de dormientibus.to.9.in Euang.Ioan.tracta. 49.to.10.de verbis Apoſto.ſermo.32.

4 Dominus in iuſſu, & in voce archangeli, & in tuba dei deſcendet. to.6.contra ſermo.Arria.cap.11.& 13.to.9.in Euange. Ioan.tract. 19.to.4.de Trinita.& viſu.dei,cap.8.

5 Deinde nos qui viuimus, qui relinquimur, ſimul rapiemur cum illis. to.5.li.20.cap.20.

Dies domini ſicut fur in nocte veniet.tom.4.in libro.83.quæſtio.quæſtio.59. 1.Cap.5.

Corripite inquietos,conſolamini puſillanimes.to.7.contra literas Petilia.li.3.cap.4.Ibidem,de correptio.& gratia,cap.15.& 16. 2

Sine intermiſſione orate.to.2.de orando deum,ad Probam, cap.9.to. 6.de hæreſibus,ad Quodvultdeum,numero.57. 3

Spiritum nolite extinguere. tomo.7.contra epiſto.Parme.libro.2. capite.13. 4

Omnia probate,& quod bonum eſt tenete.tom.7.de natu. & gratia, contra Pelag.cap.39. 5

2. Ad Theſſalonicenſes.

Niſi venerit diſcisſio primum & cætera. tomo.9. de Antichriſto, in principio. 1.Cap.2.

Et nunc quid detineat ſcitis, vt reueletur in ſuo tempore.tomo.5. libro 20.cap.19. 2

Quem interficiet dominus Ieſus ſpiritu oris ſui. tomo.3.de fide ad Petrum.cap.11. 3

Cuius aduentus ſecundum operationem Satanæ,erit in omni virtute. Ibidem. 4

Non enim eſt fides.to.7.contra Iulia.Pelag.li.6.cap.12. 1.Cap.3.

Si quis non vult operari, non manducet. tomo. 3. de opere monachorum,cap.1. 2

1. Ad Timotheum.

Finis præcepti eſt charitas.tomo.3.de doctrina Chriſtiana,lib.1.cap. 40.tomo.9.de laudibus charitatis,in principio. tomo.3.in Enchi. ad Lauren.cap.121. 1.Cap.1.

Scimus quia bona eſt lex,ſi quis ea legitimè vtatur. tomo. 7. de baptiſmo contra Donat. li.5.cap.8.Ibidem,contra Creſco.Gramma.li. 1.cap.24. 2

Iuſto lex non eſt poſita,ſed iniuſtis. tomo. 3. de ſpiritu & litera, capite.10. 3

Qui prius fui blaſphemus & perſecutor & iniurioſus, ſed miſericordiam conſecutus ſum.to.10.li.50.homi.homilia.14. 4

Chriſtus venit in hunc mundum peccatores ſaluos facere.to.7.de pecca.meri.& remiſſ.lib.1.cap.27.per totum.ſupra Luca.19.autho.1. to.10.de verbis Apoſtoli,Sermo.8.9.& 10. 5

Regi ſeculorum immortali,inuiſibili,ſoli deo,honor & gloria. to.2.in commo.ad Fortu.fo.108.E F. 6

Qui omnes homines vult ſaluos fieri.to.3.de ſpiritu & litera.cap.33. to.6.contra aduer.leg.& propheta.li.1.cap.14.to.3.in Enchiri.ad Lauren.cap.97.& 103.tom.7.de correp.& gratia,cap.14.& 15. Ibidem,contra Pelag.Hypog.lib.6.to.7.ad articu.Auguſti.falſò impoſitos,articu.2. 1.Cap.2.

Vnus eſt mediator dei & hominum,homo Chriſtus Ieſus.to.1.lib.10. confeſſ.cap.42.& 43.to.6.contra Fauſtum, lib.16.cap.15.to.5.li. 9.cap.15.& 17.in fine.lib.11.cap.11.tom.7.contra Pelag. & Celeſt.de peccato originali, lib.2.cap.24.& 28.tom.3.in Enchi. ad Lauren.cap.108. 2

Leuantes puras manus ſine ira,&c.to.10.Ser.93. 3

Adam primus formatus eſt deinde Eua, & cætera. to.3.de Gene. ad lite.lib.11.cap.42. 4

Qui epiſcopatum deſiderat, opus bonum deſiderat. tomo.5. libro. 19. cap.19. 1.Cap.3.

Honora viduas, quæ verè viduæ ſunt. tomo. 9. de vita Chriſtiana, cap.15. 1.Cap.5.

Vidua quæ in deliciis viuit, mortua eſt.tomo.4. de bono viduitatis, capi.21. 2

Peccantes coram omnibus argue. to.7.de correptio.& gratia, cap.16. 3

Neque communicaueris peccatis alienis. to.7.contra epiſto. Parme.li. 2.cap.21.Ibidem,contra literas Peti.li.2.cap.106. 4

Caput.6.primæ ad Timo.exponitur,to.10.de verbis domini,Sermo.5. Eodem.lib.50.homi.homi.13.

Radix omnium malorum eſt cupiditas.to.6.in ſecunda diſputa.contra Fortu.to.3.de Gene.ad lite.lib.11.cap.15.& to.10.li.50. hom. hom.8.Ibidem.Ser.205. 1.Cap.6.

Qui ſolus habet immortalitatem. to.6.de natura boni, aduer.Manichæ.cap.39.to.3.de Trinit.cap.1.& 6.Ibid.de Gene. ad lite. lib. 7.cap.vlti.to.2.de origi.anima,ad Hiero.epiſto.28.circa princip. to.9.de cogni.vera vita,cap.31.to.3.de inquiſitio.Trinita.fo.233. H.to.6.contra Maximi.Arria.epiſ.lib.2.cap.4. 2

Lucem habitat inacceſſibilem.to.9.in manuali,cap.30. 3

Quem nullus hominum vidit vnquam.to.3.de Trinita. lib.1.ca.6.to. 4

4.de

4.de eſſentia diuinitatis,fo.233.B
5 Diuitibus ſeculi præcipe,non ſublimè ſapere.to.5.lib.1.ca.10.to.10. lib.50.homi.ho.13.Eodem,ſer.105.& 112.
6 Diuites ſint in operibus bonis,facile tribuant, communicent,& cæte. to.10.ſermo.105.& 112.
7 Eſt autem quæſtus magnus pietas cum ſufficientia.to.10.ſer.105.

2. ad Timotheum.

1.Cap.1. Non dedit nobis deus ſpiritum timoris, ſed virtutis & dilectionis. ſupra ad Roma.8.autho.7.
1.Cap.2. Nemo coronabitur,niſi qui legitimè certauerit.tom.9.de arbore ſcientiæ boni & mali.to.10.ad fratres in Ere.ſermo.8.
2 Noli verbis contendere:ad nihil enim vtile eſt,& cæte.tomo.3.de doctrina Chriſtiana,lib.4.cap.28.
3 Cognouit dominus qui ſunt eius.tom.7.de baptiſ.contra.Dona.lib.5. cap.27 to.5.lib.20.cap.7.& 8.to.9.in Euange.Ioan.tracta.45.
4 In domo magna non ſolum ſunt vaſa aurea,ſed etiam lignea. to.7.de baptiſmo, contra Dona. lib.4.cap.12. Ibidem, contra Dona.poſt colla.cap.20.
5 Seruum domini non oportet litigare,ſed manſuetum eſſe in omnibus. to.9.de conflictu viciorum & virtutum,cap.10.
1.Cap.4. Qui iudicaturus eſt viuos & mortuos.tom.5.lib.20.cap.1.tomo.3.in Enchi.ad Lauren.cap.54.& 55.
2 Prædica verbum, inſta opportunè,importunè. tomo.7. contra Creſco. Gramma.lib.1.cap.6.to.9.de paſto.cap.7.in princip.to.10.in lib. 50.homi.homi.5.

2. Ad Timotheum.

1.Cap.6. Bonum certamen certaui curſum conſummaui & cæte. tom.10.in lib. 50.homi.homilia.14.

Ad Titum.

1.Cap.1. Deus ante tempora æterna.to.4.in lib.83.quæſtio.quæſt. 72.to.5.lib. 12.capi.16.to.6.contra Priſcil.& Origeniſt.ad Oro.cap.6.
2 Omnia munda mundis,coinquinatis autem nihil eſt mundum.tomo.6. contra Fauſtum,lib.6.cap.3.lib.31.capi.4. to.10.de verbis Apoſtoli,ſermo.31.
3 Confitentur ſe noſſe deum,factis autem negant.to.4.in expoſitio.epiſto. ad Roma.inchoa.fol.282.L. tomo.3.de doctrina Chriſtiana.lib. 4.capi.29.to.10.de verbis Apoſtoli,ſermo.31.
1.Cap.2. In omnibus teipſum præbe exemplum bonorum operum,& cæte. to.9. de paſtori.cap.4.

Hebræorum.

1.Cap.1. Qui cum ſit ſplendor gloriæ & cætera.tom.4.de incarna.verbi,lib.1. cap.12.to.10.ſermo.190.
2 Omnes ſunt adminiſtratorij ſpiritus.to.9.lib.2.medita.cap.3.
1.Cap.3. Ieſus heri & hodie,ipſe & in ſecula.to.10. ſermo.9.Natiuita.domi.
1.Cap.4. Viuus eſt ſermo dei,& efficax,& cætera.to.5.lib.20. cap.21. tom.9. lib.1.medita.cap.37.
2 Omnia nuda & aperta ſunt oculis eius. tomo. 4. de eſſent. diui. fol.133. I K.
1.Cap.5. Filius meus es tu,ego hodie genuite.ſupra pſal.2.autho.3.
1.Cap.6. Non rurſum iacentes fundamentum pœnitentiæ ab operibus mortuis.to.4.de fide & operibus,cap.11.
1.Cap.9. In priori quidem tabernaculo ſemper introibant ſacerdotes ſacrificiorum.to.7.contra epiſto Parme.lib.2.capi.7.& 8.tomo.4.in lib. quæſtio.ſuper Exod quæſtio.112.129.& 133.
2 Neque per ſanguinem hircorum aut vitulorum,ſed per proprium ſanguinem introiuit ſemel in ſancta,æterna redemptione inuenta.to.3. de fide ad Petrum.cap.2.
3 Teſtamentum teſtatoris morte firmatur.to.4.in lib.83.quæſt.quæſt.75.
1.Cap.10. Vmbram habens lex futurorũ bonorum.to.6.de bono coniuga.ca.20.
2 Iuſtus ex fide viuit.ſupra Abacub.2.
1.Cap.11. Fides eſt ſperandarum ſubſtantia rerum argumentum non apparentium.to.10.in lib.50.ho.homi.32.
2 Sine fide impoſſibile eſt placere deo. tomo.9.contra Iulia.Pela.lib.4. cap.3.to.3.de fide ad Petrum,in prologo.
2 Obturauerunt ora leonum.to.4.de conſen.Euange.lib.3.ca.16.
1.Cap.12. Quem dominus diligit, caſtigat.to.4.in lib.83. quæſtio. quæſtio.82. to.9 in Euange.Ioan.tracta.8.tom.4.de patien.cap.14.tomo.9. de recti.catho.conuerſa.
1.Cap.13. Honorabile connubium in omnibus,& thorus immaculatus.tomo.7. contra Pelag.& Celeſt. de peccato origi.lib.2.ca.34.

Actorum.

1.Cap.1. Manſit cum eis quadraginta dies. to.9.in Euang.Ioannis tracta.64.
2 Sic veniet quemadmodum vidiſtis eum euntem in cœlum. Ibidem tracta.36.& 76.
Apparuerunt illis diſpertitæ linguæ.Ibidem tracta.6. 3
Factus eſt repente de cœlo ſonus aduenientis ſpiritus vehementis.to.3. de Trinita.lib.2.cap.5.& 6. 1.Cap.2.
Agite pœnitentiam,& baptizetur vnuſquiſque veſtrum. to.4.de fide & operi.capi.8.& 11. 2
Saluamini à ſeculo iſto prauo. Ibidem & cap.12. 3
Petrus & Ioannes aſcendebant in templum, ad horam orationis nonam.to.10.de verbis Apoſtoli.ſer.26. 1.Cap.3.
Pœnitemini,& deleantur peccata veſtra. ſupra Matth.4.autho.3. 2
Erat illis cor vnum,& anima vna. to.9.in Euange. Ioan.tracta.14. 18.& 39. 1.Cap.4.
Nec quiſquam eorum quæ poſſidebat,aliquid ſuum eſſe dicebat.to.5. lib.5.cap.18.to.10.de verbis Apoſtoli,ſermo.25. 2
Ananias cum vxore ſua quare occiſus eſt. tomo.3.de mira.ſacr.ſcrip. lib.3.cap.16.to.10.de verbis Apoſtoli,ſer.25. 1.Cap.5.
Exi de terra tua,de cognatione tua,& veni in terram quam monſtrauero tibi.ſupra Gene.12.authorita.1. 1.Cap.7.
Fugit autem Moyſes in verbo iſto.to.7.contra Iulia.Pela.lib.6.ca.12. 2
Stephanus intendens in cœlum,vidit Ieſum ſtantem,& cæte.tomo.4. in quæſtio.veteris ac noui teſtamen.quæſt.88. 3
Stephano dulces erant lapides torrentis.tomo.9.in Soliloq.animæ ad deum,cap.22. 4
Credo filium dei eſſe Ieſum Chriſtum. tomo.4.de fide & operibus, cap.9.& 11. 1.Cap.8.
Saule Saule,quid me perſequeris.tomo.5.lib.17.capi.9.to.9.in Epiſto. Ioan.tractatu.10.to.10.de verbis Apoſtoli,ſer.9.Eodem,to li.50. homi.ho.14.& 17. 1.Cap.9.
Vidit cœlum apertum Petrus,& deſcendens vas,& cætera. tom.3.de Gene.ad literam,lib.12.cap 11.24.circa finem, & 32.tomo.10.in lib.50.ho.homi.45. 1.Cap.10.
Inueni David filium Ieſſe, & cæte. tomo.4.de octo Dulci. quæſtio. quæſtio.5. 1.Cap.13.
Vobis oportuit loqui primum verbũ dei,ſed quia indignos iudicaſtis vita æterna,ecce conuertimur ad gentes.to.10.ſermo.198. 2
Per multas tribulationes oportet nos intrare, & cæte. tomo.9.lib.2. medita.cap.16. 1.Cap.14.

Iacobi.

Nolite plures magiſtri fieri.to 1.in prologo. 1.Cap.1.
Si quis veſtrum indiget ſapientia,poſtulet à deo. to.6. de ſancta virginitate,cap.42. 2
Beatus vir qui ſuffert tentationem.to.9.de recti.cath.conuerſa. 3
Deus neminem tentat. to.4.de conſen.Euange.lib.2.cap.30. Ibidem, lib.quæſtio.ſuper Gene.quæſtio.57.tom.10.de blaſphe. in ſpiritum ſanctum.fol.10.E 4
Omne donum de ſurſum eſt,& cæte.to.6.de ſancta virginitate,ca.41. 5
Apud quem non eſt transmutatio. to.5. lib.11.cap.21.tom.5. de ſpecu. cap.30. 6
Offendens in vno, factus eſt omnium reus. tomo.2.de ſenten.Iaco.ad Hiero.epiſto.29.to.4.de vera & falſa pœnitentia,cap.14.tom.10. in.3.ſer.feriæ.6.Cinerum. 1.Cap.2.
Iudicium ſine miſericordia fiet illi, qui non fecerit miſericordiam. to. 5.lib.21.cap.22.& 25. 2
Fides ſine operibus mortua eſt.tomo 4.in lib.83.quæſtio.quæſtio.76. Ibid. de fide & operi.capi 14.15.& 25.
Dæmones credunt & contremiſcunt. to.9. in Euange. Ioan.tracta.6. to.10.de verbis Apoſto.ſer.16. 4
Credidit Abraham deo, & reputatum eſt illi ad iuſticiam.tom.9.de quatuor virtutibus charita. 5
Linguam nullus hominum domare poteſt. tom.7.de natura & gratia, contra Pela.cap.15.& 16.to.10.de verbis domini,ſermo.4. 1.Cap.3.
Petitis,& non accipitis.to.9.in Euang.Ioan.tracta.73.in principio. 1.Cap.4.
Amicicia huius ſeculi,inimica eſt deo.to.9.de vanitate ſeculi.capi.1. 2
Deus ſuperbis reſiſtit,humilibus autem dat gratiam.to.9.de obedien. & humili.cap.2. 3
Reſiſtite diabolo,& fugiet à vobis.tomo.7.de natu.& gratia. contra Pelag.cap.58. 4
Ante omnia nolite iurare.to.10.de verbis Apoſto.ſer.28. 1.Cap.5.
Si quis infirmatur in vobis,inducat presbyteros Eccleſiæ,vt orent ſuper eum.to.9.de viſitatione infirmorum,lib.2.cap.4. 2
Confitemini alterutrum peccata veſtra. Ibidem. 3

1.Petri.

Omnis caro fœnum.tomo.10. de Verbis domini, ſermone.16. & 42. 1.Cap.1.

Vide

Vide ſupra Eſa. 40.

2 *Verbum domini manet in æternum. Ibidem.*

3 *Depoſita ergo omni malicia & omni dolo & adulatione, & inuidia, & detractione, tanquam modo geniti infantes, rationabile & innocens lac concupiſcite. to. 10. in lib. 50. homi. ho. 20.*

1. Cap. 2. *Ipſi tanquam lapides viui ſuperædificamini domos ſpiritales. tom. 2. de præſentia dei ad Dardanum, cap. 18.*

2 *Chriſtus paſſus eſt pro nobis, vobis relinquens exemplum, &c. tom. 9. de quarta feria, cap. 5. Ibidem, de conflictu viciorum & virtutum, cap. 9.*

1. Cap. 4. *Chriſto igitur paſſo in carne, &c. to. 4. de fide & operibus, cap. 10. to. 10. in lib. 50. ho. homi. 20.*

2 *Charitas operit multitudinem peccatorum. tomo. 9. in epiſto. Ioannis, tracta. 1.*

1. Cap. 5. *Diabolus tanquam leo rugiens, circuit, quærens quem deuoret. to. 9. in Euangelium Ioan. tracta. 10. to. 4. in quæſtio. veteris ac noui teſtamenti, quæſtio. 2.*

2. Petri.

1. Cap. 1. *Audiuimus vocem delatã de cælo, Hic eſt filius meus dilectus, &c. to. 10. de verbis Apoſtoli, ſer. 27.*

1. Cap. 2. *Si deus angelis peccantibus non pepercit, &c. tom. 5. lib. 11. cap. 33. & lib 21. cap. 23. to. 6. de natura boni aduer. Mani. capite. 33.*

2 *Hi ſunt fontes ſine aqua & nebulæ turbinis. to. 4. de fide & operibus, cap. 24. & 25.*

3 *Si enim refugientes coinquinationes mundi in cognitione dei noſtri, &c. Ibidem, cap. 25. in principio.*

1. Cap. 3. *Venient in nouiſſimis diebus in deceptione. to. 5. lib. 20. cap. 18.*

2 *Aduenict autem dies domini vt fur. ſupra. 1. ad Theſſa. 5. autho. 1.*

3 *Mundus aqua inundatus periit. to. 5. lib. 20. cap. 24.*

1. Ioannis.

Vide to. 9. in epiſto. Ioan. per totum.

1. Cap. 1. *Deus lux eſt, & tenebræ in eo non ſunt. to. 2. de gratia noui teſtamenti, ad Hono. cap. 22.*

2 *Si dixerimus quia peccatum non habemus, &c. to. 6. de ſancta virginitate, cap. 48. & 49. to. 7. de natura & gratia contra Pelag. cap. 34. to. 2. de ſenten. Iaco. Apoſto. ad Hiero. epiſto. 29. tomo. 7. contra duas epiſto. Pelag. ad Boniſa. lib. 4. cap. 10. to. 9. in Euange. Ioan. tracta. 41. to. 3. de Eccleſia. dogma. cap. 35. to. 10. de verbis Apoſtoli, ſermo. 29.*

1. Cap. 2. *Si quis peccauerit, aduocatum habemus apud patrem Ieſum Chriſtum. to. 6. contra ſermo. Arria. cap. 19.*

2 *Qui dicit ſe in Chriſto manere, debet ſicut ipſe ambulauit & ipſe ambulare. to. 9. de vita Chriſtiana, cap. 14. in princip.*

3 *Qui dicit ſe in lucem eſſe, & fratrem ſuum odit, in tenebris eſt vſque adhuc. to. 10. in lib. 50. homi. ho. 40.*

4 *Nolite diligere mundum, neque ea quæ in mundo ſunt. to. 1. de muſica, lib. 6. cap. 14. to 9. de duode. abuſio. gradibus, gradu. 7. tom. 4. de ſaluta. documen. cap. 13. to. 9. de contemptu mundi, cap. 5. Ibidem, de vanita. ſeculi, cap. 1.*

5 *Si quis diligit mundum, non eſt charitas patris in eo. to. 10. in lib. 50. homi. ho. 33.*

6 *Quicquid eſt in mundo, aut eſt concupiſcentia carnis, &c. to. 1. de vera religione, cap. 36. to. 9. in ſoliloq. animæ ad deum, cap. 12. to. 10. ſermo. 31. ad fratres in Eremo.*

7 *Mundus peribit & concupiſcentia eius. to. 4. de ſaluta. documen. cap. 25. to. 10. ſer. 31. ad fratres in Eremo.*

8 *Filioli, nouiſſima hora eſt. to. 3. de doctri. Chriſtia. lib. 3. cap. 36.*

9 *Nunc Antichriſti multi facti ſunt. to. 6. contra aduerſa. legis & prophe. lib. 2. cap. 12. to. 9. de Antichriſto, in principio.*

10 *Ex nobis prodierunt, ſed non erant ex nobis. tomo. 7. de bono perſeue. cap. 8. circa principium & finem.*

1. Cap. 3. *Scimus quoniam cum apparuerit, videbimus eum ſicuti eſt. tom. 2. de videndo deo, ad Pauli. cap. 15.*

Ab initio diabolus peccat. to. 5. lib. 11. cap. 13. & 15. 2

Omnis qui natus eſt ex deo, non peccat. to. 7. de natura & gratia, contra Pelag. cap. 14. 3

Qui odit fratrem ſuum, homicida eſt. tom. 9. de conflictu viciorum & virtutum, cap. 7. Ibid. de rectitu. catholi. conuerſa. to. 10. in lib. 50. hom. homi. 40. & 42. 4

Nolite omni ſpiritui credere, ſed probate ſpiritus ſi ex deo ſunt. tom 10. de verbis Apoſtoli, Sermo. 30. 1. Cap. 4.

Omnis ſpiritus qui confitetur Ieſum Chriſtum in carne veniſſe ex deo eſt. to. 10. de verbis Apoſtoli, Ser. 31. 2

Charitas ex deo eſt: & omnis qui diligit, ex deo natus eſt. to. 7. contra Pelag. & Celeſt. de gratia Chriſti, lib. 1. ca. 21. 3

Deus charitas eſt. to. 3. in quæſtiunculis de Trini. fo. 233. L. Eodem, de fide & ſymbolo, cap. 9. 4

Quoniam ipſe prior dilexit nos. to. 7. contra Pelag. & Cele. de gratia Chriſti, lib. 1. ca. 26. to. 9. in lib. Soliloq. animæ ad deum, cap. 19. 5

Perfecta charitas foras mittit timorem. to. 4. in lib. 83. quæſtio. quæſ. 36. to. 5. lib. 14. cap. 9. to. 10. Ser. 114. 6

Mandata eius grauia non ſunt. tom. 7. de natura & gratia, contra Pelagia. cap. 69. 1. Cap. 5.

Eſt peccatum ad mortem: non pro illo dico vt roget quis. to. 7. de correptio. & gratia, cap. 12. tomo. 10. in primo Sermo. ſexta feriæ Cinerum. 2

Apocalypſis.

Vide tomo. 9. in Apocalypſi per totum.

Ego quos amo, arguo & caſtigo. ſupra Prouer. 3. autho. 3. 1. Cap. 3.

In circuitu ſedis quatuor animalia. tomo. 9. in Euangelium Ioannis, tracta. 36. 1. Cap. 4.

Vindica domine ſanguinem noſtrum qui effuſus eſt. to. 10. Ser. primo ſexta feria Cinerum. Eod. Ser. 4. in feſto ſanctorum Innocentium. 1. Cap. 6.

Et data ſunt illis ſingulæ ſtolæ albæ. tomo. 10. Sermo. 4. in feſto ſanctorum Innocentium. 2

Stabant ante thronum in conſpectu agni amicti ſtolis albis, & palmæ in manibus eorum. Ibidem. 1. Cap. 7.

Salus deo noſtro, qui ſedet ſuper thronum & agno. Ibidem. 2

Hi ſunt qui venerunt de tribulatione magna, & lauerunt ſtolas ſuas in ſanguine agni. Ibibem. 3

Accipe librum de manu angeli. to. 4. in quæſtio. veteris ac noui teſtamenti, quæſtio. 72. 1. Cap. 10.

Stabat draco in conſpectu mulieris quæ paritura erat. to. 9. de ſymbolo ad Catechu. lib. 4. cap. 1. 1. Cap. 12.

Beati mortui, qui in domino moriuntur. to. 5. lib. 20. cap. 9. 1. Cap. 14.

Aquas quas vidiſti, ſuper quas ſedet fornicaria illa, &c. to. 7. contra Fulgen. Dona. arti. 12. 1. Cap. 17.

Vidi angelum deſcendentem de cælo, habentem clauem abyſſi. to. 5. lib. 20. cap. 7. 1. Cap. 20.

Miſit illum in abyſſum. Ibidem. 2

Donec conſummentur mille anni. Ibidem, & 13. 3

Oportet illum ſolui modico tempore. Ibidem, cap. 8. & 9.

Qui non adorauerit beſtiam, &c. Ibidem, cap. 9. 4

Cum conſummati fuerint mille anni, ſoluetur Satanas de carcere ſuo. Ibidem, cap. 11. 5 6

Et vidi mortuos magnos & puſillos, ſtantes in conſpectu throni. Ibidem, cap. 14. 7

Vidi cælum nouum, & terram nouam. to. 5. lib. 20. cap. 17. 1. Cap. 21.

Vidi ſanctam ciuitatem Hieruſalem de cælo deſcendentem. Ibidem. 2

Abſterget deus omnem lachrymam, ab oculis eorum, &c. Ibidem. 3

Ecce noua facio omnia. tomo. 9. de cognitione veræ vitæ, cap. 41. 4

Ciuitas illa non eget Sole, neque Luna. tomo. 9. in manuali, capite. 17. in principio. 5

Ego ſum α & ω. to. 10. in 2. Sermo. de Natiuitate domini. 1. Cap. 22.

FINIS.

INDEX EORVM QVAE AB AVguſtino inſignius ſcripta ſunt, ordine literario fideliter digeſtus.

Aaron.

Aron. to. 5. fol. 1. facie. 1.
Aaron erranti populo ad idolum fabricandū non conſenſit inductus, ſed ceſſit obſtrictus. Idem dicit de Salomone. tomo. 5. 118. M
Aaron diſſipauit populum Iſrael. tomo. 4. 38. M
Aaron figurabat Chriſtum verum pontificem. tom. 10. 217. C
Aaron holocauſta pro peccatis obtulit: & quare. tomo. 4. 203. L
Aaron incenſum domino offerens, placauit eum. to. 10. 276. M
Aaron medius inter Moyſem & populum. tomo. 4. 29. L M. & 3. F
Aaron quo modo ſacerdos in æternum. tomo. 4. 37. K
Ab Aaron cœpiſſe ſummum ſacerdotium. tomo. 4. 46. M & ſequentibus.
Aaronis ſacerdotium quo modo mutatum. to. 6. 27. L. & 131. K
Aaron pontifex ſtans inter viuos & mortuos, quid repræſentat. to. 10. 176. M
Aaron centum viginti tribus annis vixit. tomo. 4. 203. E F

Aaronis virga.

Aaronis virga. to. 3. 163. D. 164. L. to. 10. 131. D
Aaron virga, crux Chriſti. tom. 10. 177. D
Aaronis virga floruit, frōduit, & nuces protulit. to. 10. 124. F. & 131. D. & 177. F
Aaronis virga Mariam figurabat. to. 10. 124. G
Sicut virga Aaron contra naturam nuces producere potuit, ſic virgo filium dei contra naturæ iura generare. tomo. 10. 124. F. Vide, Virga.

Abba.

Abba, pater Hebraicè. tomo. 2. 164. H. tomo 10. 70. A
Abba pater, cur ſimul poſita. tomo. 4. 110. I K & 291. L. tomo. 8. 191. L. tom. 10. 70. A

Abaddon.

Abaddon quid ſignificet. to. 9. 144 H

Abel.

Abel. to. 3. 160. E F
Abel, luctus interpretatur. tomo. 5. 130. G
Abel primus iuſtus occiditur. to. 5. 174. I
Abelis occiſio quid præfigurabat. tomo. 5. 128. F
Abel iuſticia humana primatum tenuit. tomō 5. 160 F. & ſequen.
Abelis ſacrificium cur acceptum, & Cain reiectum. tomo. 4. 162. K. & ſequentibus. to. 5. 81. M. to. 6. 56. H I. to. 9. 232. C
Abel iuſtus & peccator. tom. 7. 161. C. D
Sanguis Abel quo modo clamet de terra. tomo 8. 77. D E
Abel Chriſtum ſignificat. tomo. 5. 125. E
Abel & Seth mortem Chriſti & vitam præfigurant. tom. 5. 129. G
Abel, qui fuit peregrinus in mundo, ſignificat ciues cœleſtis ciuitatis: Cain autem, qui ciuitatem ædificauit, ciues huius ſeculi. tomo 5. 125. M

Abeloitæ, vel Abeloini.

Abeloitæ hæretici, ex filio Adæ nominati, vxoribus non miſcebantur: liberos adoptabant, &c. tomo. 6. 7. I K

Abenezer.

Abenezer, id eſt, lapis adiutorij. to. 5. 118. K

Abeona.

Abeona dea. tom. 5. 36. K. 55. H

Abiectus.

Cur melius eſt abiectum eſſe in domo domini, quàm in tabernaculis peccatorum ſublimari. tom. 8. 201. M

Abigail.

Abigail vxor Nabal, Dauid flexit iratum. to. 10. 321. C

Abimelch.

Abimelech Philiſtinorum rex. tom. 5. 142. H
De Abimelech ignorātia, & qualis in domo ſua fœminarum extiterit clauſura. tomo. 7. 217. K L
Abimelech, interpretatur patris mei regnum. tomo. 8. 49. M. & fo. ſequen. B. & 109. F

Abire.

Abiit, ſtetit, & ſedit, quo modo differant. tomo. 8. 3. E

Ablactare.

Mater ablactare volens paruulum, quid facit. tomo. 8. 38. K
Ablactari ſuper matrem, quid ſit. to. 8. 331. G H
Ablactandi quo modo ſint paruuli ſpiritaliter. to. 9. in Euang. Ioan. tract. 98. 105. C

Abolitio.

Abolitio peccati. to. 3. 239. M

Abominatio, Abominari.

Abominatio ab omen dicta eſt. tomo. 1. 1. G
Abominati dici ſolent, exhæredati. to. 8. 7. B

Aborare, Abortus.

Abortiui fœtus. tom. 3. 42. A
Abortus procuratio. to. 7. 176. I K
Nulla mulier potiones ad Abortum accipiat. to. 10. 247. E
Abortiui fœtus vtrum reſurgent in iudicio generali. tom. 5. 212. E. & ſequentibus. Vide, Reſurrectio.

Abraham.

Abraham. tomo. 5. 82. L. & ſequentibus. tomo. 10. 160. A B
Abraham fuit de genere Sem. to. 10. 180. C
Gente Chaldæus. tom. 5. 90. M
Abram, interpretatur pater excelſus. to. 5. 141. B
Abraham quare egreſſus de Meſopotamia. to. 4. 91. M. & ſequentibus.
Quid egrediens ſignet. to. 6. 53. F. to. 10. 151. K
Cum quibus. tom. 5. 137. K. & ſequen.
Quare non nominetur in egreſſu, Nachor frater ipſius. Ibidem
Vtrum exierit viuo adhuc patre ſuo. tomo. 5. 138. B
Quo anno ætatis ſuæ. to. 5. 138. M
Tempus exitus Abrahæ de Charra. tomo. 5. 138. A
Obedientia præcepti dei in exitu. tom. 10. 151. K. & 160. E F. & ſequen.
Abrahæ promiſſio carnalis & ſpiritalis. to. 5. 138. F. & M. & 139. D
Quo tempore facta promiſſio. tomo. 5. 138. A B
De ſeceſſione Loth & Abrahæ, quæ illis ſalua charitate complacuit. to. 5. 139. B C
Abraham patruus ipſius Loth. to. 6. 89. B. & 92. A
Abraham duxit vxorē Sarai, quæ creditur fuiſſe Ieſca filia Aram fratris ſui. to. 5. 137. K
Abraham vxorem ſuam Saram, qualiter ſororē duxerit, caſtitatem vxoris deo committens. tomo. 5. 139. A
Abraham quo modo vicerit reges, Loth liberauerit, & à Melchiſedech benedictus ſit. to. 5. 139. F G
Quercus prima Abrahæ habitatio fuit. tomo 10. 160. G
Abraham quo modo viderit deum ſub quercu Mambre. tomo. 3. 61. G H. tomo. 6. 165. L. & ſequen. copioſè.
Abraham tres vidit, & vnum adorauit. tomo 4. 21. F G. tomo. 6. 13. A. 166. to. 2. per totum.
Abraham credidit deo, & iuſtificatus eſt. tomo 5. 139. L
In præputio exiſtens. to. 5. 139. H
Iuſtificatio eius & gloria. to. 4. 283. G H
Vtrum ex fide iuſtificatus an ex operibus. tom. 8. 41. A B
Fidei ſuæ ſignum circumciſionem accepit. tom. 4. 163. K. tom. 5. 140. H I
Sacrificium Abraham & viſio fornacis, vacca trima, ſol occumbens, aues non diuiſa, clybanus ardens, veſpera, ſopor, quid ſignent. tomo 8. 260. K tomo. 10. 153. D E. & ſequentibus.
Abrahę prędixit dominus de tribulatione filiorum ſuorum in Aegypto: & quid ſignificauerit viſio fornacis. tom. 5. 139. K L
Abrahæ mendacium excuſatum. to. 4. 10. H I. tom. 6. 88. L
Abraham ancillam tenebat non libidine abutē di, ſed officio generandi. tomo. 9. 23. D
Abraham quare non peccauit in concubitu concubinæ. to. 5. 140. F. tomo. 6. 88. F & 137. G
Promiſſio facta Abrahæ ſuper filio ſuo. to. 10. 160. I. & 162. F
Abrahæ ſemen quo modo promittitur vt arena maris & ſtellæ cœli. to. 5. 139. H
Abraham non tanquam diffidens dixit, Nunquid centenarius generabit? Et cum hoc admirans Sara ridendo dubitauit, ſed confirmata eſt per angelum. tom. 5. 141. K
Abrahæ promiſſio facta, per Chriſti aduentum completa. tomo. 4. 167. E. & ſequentibus.
Abrahæ caſtitas non inferior Ioannis virginitate. to. 6. 174. H. & ſequen.
Quicquid dicit ſcriptura de Abraham, & factū eſt, & prophetia eſt. to. 10. 163. B
Mutatio nomen Abram in Abraham, quid. to. 10. 34. K L
Abraham interpretatur pater multarum gentiū. tom. 5. 141. B
Quare poſt mutationem, alterum nomen ſolum retinuit Abraham, & Iacob ambo nomina. to. 10. 34. L
Abrahæ nomen & Saræ quare mutatum eſt. to. 5. 141. B
Abraham ſub tribus temporibus tria ſortitus eſt nomina. to. 10. 298. K
Abram & Sara cum ob vnius ſterilitatem, ob vtriuſque autem ſenectutem generare non poſſent, munus fœcunditatis adepti ſunt. tomo 5. 141. C. & ſequentibus.
Abraham hoſpitio carens, tranſeuntibus offert hoſpitium. to. 10. 160. H
Abraham tres angelos ſuſcepit hoſpitio. tomo 10. 212. E
De tribus viris vel angelis, in quibus ad quercū Mambre apparuiſſe Abrahæ dominus manifeſtatur. tomo. 3. 61. G H. & ſequen. to. 5. 141.

5.141.E.& ſequen.to.10.161.D
Abraham tres vidit, & vnum adorauit. to.10.160.H
Abraham credidit tres angelos eſſe homines, in quibus aliquid diuinum cognoſcebat, & ideo eis loquebatur vt vni domino, ſicut & prophetis ſiebat. Sic etiam & Loth fecit. tomo.5.141.E.& ſequen.
Abrahæ promiſſio facta de Chriſto. to.2.155.C. to.4.88.M
Abraham credidit deo filium ſuſcepturus, credidit occiſurus. to.10.162.G
Charitatem omnia credentem Abraham habuit. to.9.227.L M.to.10.146.C
Abraham à 50. vſque ad 10. deſcendit. to.10.87.A
Differentia apparitionis diuinæ ad Abraham & ad Loth facta. to.10.161.D
Abraham fecit iurare ſeruum ſuũ ſuper femur ſuum to.6.174.C.to 7.173.A.to.8.89. B.& 172.F.to. 9.70.F.to.10.164.A
In Abraha lũbis aliter fuit Chriſtus, aliter Maria. to.3.147.H I
Abraham ſpiritu prophetico nouerat Chriſtum de ſemine ſuo naſciturum. to.10.165.B
Abraham transfluuialis. to.4.21.D
Abraha corpus emortuũ, quo modo accipiendũ. Ibidem.F. & tomo.5.141.C.to.7.216.E
Centenarius erat Abraham cum genuit Iſaac. tó.10.298.I
De puero Abraham qui miſſus eſt ad Rebeccã. to.10.165.A
Puer Abrahæ, verbum propheticum. tomo.10.165.D
Tentatur Abraham. tom.10.162.E.& ſequenti. & 163.E F
De obedientia & fide Abrahæ, qua per oblationem immolandi filij probatus eſt: & de morte Saræ. to.5.141.L M.& ſeq.to.10.163.E
Abrahæ fides in oblatione Iſaac, & eius rei ſacramenta. to 3.238.H I.tom.4.195.K.& ſeq. to.8.38.F.& ſequen.
Abraham deuotus eo voto ſuſcepit parricidium, quo ſuſceperat filium. to.10.163.E F
Abraham cum natura pugnans. to.10.163.G
Abraham deo immolare filium ſuum decreuerat. to.5.8.K
Quòd Abrahã die tertio venerit, oſtenditur myſterium Trinitatis. to.10.161.M
Quare deus iuſſit Abrahæ filiũ ſuum immolare. to.8.38.F.to.10.163.G
In monte Caluaria, vbi Chriſtus crucifixus eſt, Abraham voluit immolare filium. tomo. 10.298.H
Abraham aliud corde geſtabat, aliud filio promittebat. to.9.227.M
De ariete quem Abraham obtulit pro filio. tom. 3.162.F G
Abraham pueris dicẽs, poſtquam adorauerimus, reuertemur ad vos, non eſt mentitus. tomo.9.228.A
Abraham filium offerens, typum dei patris habuit: Iſaac dei filij. to.10.162.A.& 165.D
Quod deus pro toto mundo parauerat iam Abraham in filio ſuo diſpoſuerat. to. 10.163.H
Abrahæ deuotio filium immolare iubebat, pietas prohibebat. Ibidem.
Abraham credebat filium ſuum reſuſcitandum. to.5.141.L.to.10.162.C & F
Abraham laudatus, quia voluit filium obediẽter occidere. to.5.7.I
Abraham eſt forma & norma obedientiæ. tom. 10.298.H
Abraham fuit pius obtemperãdo deo. to.9.227. M.to.10.162.G
Abraham quo anno emerit agrum ſepulturæ Saræ: & quòd ea emptione factus ſit poſſeſſor terræ Chananææ. to.5.142.B
Abraham mortua Sara, quare acceperit ſecundã vxorem Cethuram: & quid myſterij illud habeat. to.5.142.D E
Item quòd virtuoſè mulieribus vtebatur. Ibidem. I
Abraham licet promiſſione generandi virtutem acceperit de ancilla, tamen Sara generare non poterat, & de Cethura iuuencula poterat. tom.5.141.C
Abrahæ vxores aliæ à Sara, & vxores dicuntur, & concubinæ: ſed Sara vxor ſolum fuit: & quid ſignificetur in his. to.5.142.D E
Abraham vidit nepotes ſuos, & natos Iacob, & Eſau, ante mortem per quindecim annos: vixit autem centũ ſeptuagintaquinque annis. to.5.155.B
Senectus Abrahæ. to.7.216.B
Abraham cum eſſet annorum 175. mortuus eſt. to.5.242.F
De articulo temporis in Abraham, à quo ſanctæ ſucceſſionis nouus ordo contexitur. tomo. 5.137.H I
Abraham pater eſt omnium gentium, quæ fidei eius veſtigia conſequuntur. to.4.204.I K.to. 5.138.G.to.8.38.F.& 94.K.to.10.160.F
Abraham pater noſter, propter imitationem fidei. to.2.84.H.to.9.68.B
Abrahæ ſemen, omnes fideles tomo.2.133.M.& 168. L.& ſequentib. tomo. 4. 221. G. tomo 6.88.I
Abraham nominis Chriſtiani & fidei radicem habebat. to.10.160.F
Abraham iuſtificatus ex fide. to.10.163.A
Fides Abrahæ. to.3.238.H.tomo.10.160.H.& ſequen.& 162.G
In Abrahæ duobus filiis ſignificantur duo teſtamenta. to.5.141.K
Abrahæ filij. to.8.202.I
Abrahæ duo filij, allegoricè. tomo.4.292.M. to. 6.21.E
Quiſquis imitatus fuerit Abraham, filius eſt Abrahæ. to.8.378.G
Ex Abraham cœpiſſe gentem Hebræorum. to.4. 87.C D. Retract.to.1.11.D
Abraham diuitiis opulentiſſimus pauper erat, quia humilis erat. to.8.205.C.to.10.184.C
Deus quare potius ſe dicebat deum Abraham, Iſaac, & Iacob, quàm cæterorum prophetarũ. to.9.22.G H
Abraham qualẽ diem domini Ieſu vidit, ex quo gauiſus eſt. to.9.70.D.to.10.161.H
Abraham & Lazarus, an in inferno fuerint. to. 2.56.H I K.to.3.158.L M
Sinus Abrahæ quis ſit. to.1.34.L M.to.2.56.H. & 91.F.to.3.138.H.& 158. L M.to.4. 80.I to.6.107.A.to.10.184.C
Abraham fuit propheta antequam Aegyptii haberent aliquam ſapientiam. to.5.170.F G
Abrahæ nomen falsò iactãt Iudæi. to.2.168. L.to.8.94.K.to.9.67.L

Abrahæi.

Abrahæi. to.5.134.H

Abraxas.

Abraxas, Baſilidis hæretici. to.6.3.L

Abſalon.

Abſalon perſequens patrem ſuum, typus hoſtiũ Eccleſiæ. to.2.46.G
Abſalon interpretatur patris pax: & quid ſignificat quod patrem perſequitur. tomo.8.4.E.& 13.C.& 357.L
Abſalon moriendo in ſua impietate, cor paternũ perſequutus eſt. to.7.75.F G

Abſcondo, abſconſio, abſcondita.

Abſconſio, ambulatio, percontatio, quid ſignificent. to.1.187.F G
Abſcondere à conſpectu dei, quid eſt. Ibidem, & ſequentibus.
Abſcondere, & oſtendere dei, quid ſit. tomo. 4.234.B
Abſcondere quo modo Moyſes & Aaron iuſſi ſunt. to.4.55.M
Abſcondi in abſcondito vultus dei, quid ſit. to. 8.40.B
Nec eſt qui ſe abſcondat à calore eius, exponitur. to.10.183.A B

Abſens.

Hoc eſt, Abſentem eſſe, ſenſu abeſſe. tomo.8. 243.E

Abſoluo, abſolutio.

Abſoluere quid. to.10.183.E
Abſoluere vel purgare non poteſt quò habet immundum ſpiritum. to.9.89.A B
Abſolutio peccatorum per Eccleſiam dari poteſt, ſuſcitari autem ipſe peccator non niſi intus clamante domino poteſt. to.8.249.K
Abſoluendi & ligandi poteſtatem dominus Eccleſiæ in Petri perſona tradidit. tomo. 9. 80. G H. Vide, Petrus.

Abſorbeo.

Abſorbere viuos quid ſit. to.8.317.D E
Quod abſorbes, in corpus tuum traiicis. tomo.8. 57.G
Aliud eſt abſorbere viuentes, aliud morientes. to.8.141.H

Abſtinentia.

Abſtinentia carnium & vini. tom.1.176.E F.& ſequentibus. Vide, Cibus.
Abſtinentia vera & delicata. Ibidem.F
Abſtinentia ciborum ſinis triplex. to.1. 176. M. & ſo.ſeq.A
Abſtinentia Manichæorum ſuperſtitioſa. tomo.1. 177.B
Abſtinere à carnibus, veluti immundis, eſt contra fidem & apoſtolicam doctrinam. tomo.2. 119.I K
De Abſtinendi potentia & impotentia. to.2.105. M.& ſequentibus.
Abſtinentia virtutem clariorem facit indulgentia eſcarum. to.2.174.F
Abſtinentia pauperum refectione ſit gratior. Ibidem.
De Abſtinentiæ diſcretione. to.2.105.L
Abſtinentia falſa, quæ non parcit corpori. tomo 2.58.F.& 63.K
Abſtinentia. to.3.51.L
Abſtinentiæ meritum. to.3.47.H
Abſtinentia matrimonij, carnis, &c. tomo.3. 51.L
Abſtinentia irrationabilis. to.4.59.D E
Inter abſtinentem & veſcẽtem nihil intereſſe Iouinianus credidit. to.6.7.F
Inter Abſtinentes à cibis, intereſſe. Eod. fo.103. C in fine.
Abſtinẽtia, orationes, & ieiunium, per breuiſſimas anguſtias perducunt ad paradiſi delicias. to.10.153.M
Immortalitatem Chriſtus per Abſtinentiam reparauit, quam prius Adam per gulam amiſerat. to.10.165.M

Abſtractum.

Abſtractum plus eſt quàm concretum. tomo 9.64.

9.64.K

Abundantia.

Abundantium in ſeculo, exempla diverſa. tomo 10.299.B

Abuti.

Abutitur multis loquendi conſuetudo. tomo.1. 44.L.& M

Abuſio rerum culpanda, non res ipſa. tomo.1. 143.H

Abuti, propriè quid. to.4.125.E

Et bonis male vti poſſumus. tomo.1. 149.AB

Duodecim abuſus mundi. tomo.9.178.M.& ſequentibus.

Abyſſus.

Quo modo tenebræ ſuper abyſſum. tomo.1. 46.I. to.3.109. HI. to.5.93.K

Abyſſus ſit homo. tomo.1.51.M

Abyſſus quid. tomo.6.85.I. tomo.8.83.F

Abyſſus in Eccleſia, & montes. tomo.8.59.B

Abyſſus, cor hominis. tom.8.83.F

Abyſſus, prædicatores verbi. Ibidem.G

Abyſſus dicitur immẽſa aquarum copia: & quo modo ſit amictus terræ. tomo.8.259.B.& 270.F

Abyſſi ſunt altitudines aquarum. tomo.8.185.I

Ad abyſſum quæ pertinent. to.8.377.F

Abyſſus eſt profunditas impenetrabilis, incomprehenſibilis, & maximè dici ſolet in aquarũ multitudine. to.8.83.F.& 377.F

Abyſſi nomine ſignificantur latentia corda mortalium, & profunda cogitationes hominum. tom.8.338.H

Quod ſignificat profunditatem peccatorum, quò quiſque peruenit contemnendo deum. tomo 8.58.M

Abyſſus quo modo abyſſum inuocat, & quo modo in voce cataractarum. tomo.8.83.F

De abyſſis terræ reduci quid ſit. tomo.8.169.C

Diabolus dicitur rex abyſſi. tom.9.145.A

Abyſſus, populus malus. tom.9.148.L

Triplicis abyſſi diſtinctio. to.9.182.DE

Abyſſus multa. tomo.10.61.K

Academia, Academici.

Academici dicti ſunt diſcipuli Platonis, ſuccedentes ei in ſchola eius, quæ Academia vocabatur: & eorum duo ſunt ſunt genera. tomo 5.69.D

Academici. tomo.2.54.F

Academici vnde vocentur. tom.5.69.D

An Academici diſſimularint ſe ſcire verum. tomo.1.98.FG

Academicus primus in philoſophia bonos. eodem, 100.A & ſequentibus.

Academici quare diſſimularint ſuam ſententiã. eodem.102.HIK.& 103.D

Academia tertia princeps Carneades. Ibidem.M

Academiam ſuam Plato Xenocrati reliquit. tomo.2.54.F

Academici iidem qui Platonici. Ibidem.

Academica philoſophia quo modo inualuerit. tomo.3.103.K

Contra Academicos libri tres. to.1.93.C. & ſequentibus. Retracta.ſo.1.D

Quando ſcripti. to.3.103.M.& ſeq.

Academicorum communis ſententia, nihil certo ſciri. to.1.1.E & I.& 25.D.& L.& 96.L

Non poſſe inueniri veritatem. tom.1.97.M

Academici plus quàm par eſt laudati. tomo. 1.1.IK

Academici accuſantur. to.1.95.IK

Contra Academicorum rationes dei auxilio opus eſt. Ibidem.KLM

Academicorum placita. to.1.1.D & 96.I

Academia noua & vetus. to.1.97.BC

Contra nouos Academicos. tomo.1.97.D. to. 5.177.DE

Academicorum ſententia veriſimilis, videtur. tom.1.97.D.& ſequentibus.

Academicorum friuolæ rationes. Ibid.HI

Academicorum verba peculiaria. Ibidem.M & ſequentibus.

Academica philoſophia. tomo.3.103.K.to.5. 103.L.& 177.C

Tullius de Academicis. to.1.100.C

Quàm diverſa ſit Academiæ nouæ ambiguitas à conſtantia ſidei Chriſtianæ. to.5.182.M

Academici veteres fuerunt vſque ad Polemonem, quartum ſcilicet à Platone: ſed Academici noui à ſucceſſore Polemonis inceperunt, qui noui dicebant omnia incerta eſſe: ſed veteres dixerunt aliqua certa eſſe. tomo.5. 177.C

Aduerſus Academicos nouos diſputat, oſtendens Eccleſiam ſanctam habere certam ſcientiam de aliquibus, ſed dubitationem nihilominus in quibuſdam. tomo.5.182.M

Non eſt verum nihil percipi poſſe. tom.1.100.G

An Academici diſſimularint ſe ſcire verum. to. 1.98.F

Quo modo probabile inductum ab Academicis. tom.1.102.M

Minus eſſe mali eſſe indoctum, quàm indocilem, cum Academicis. tom.1.100.E

Academicorum opinio de incertitudine: & qui dicantur Academici. to.5.39.C

Academici & Peripatetici cõfitentur beatitudinem eſſe in hac vita, & etiam Stoici: & tamen dicunt mortem etiam ſapientes poſſe ſibi inferre, vt fugiant mala quæ hic eos premunt. tom.5.178.KL

Acca.

Acca, Fauſtuli vxor. to.5.164.E

Acarnani.

Acarnanorum anni. to.5.127.D

Accidere.

Acceſſus ad deum. to.1.17.M.116.A.to.3. 236.I.& ſo.ſeq.B.to.4.97.E

Accedimus ad deum per pœnitentiam. tom.8. 52.DE.

Puritate affectuum. eodem.ſo.130.G

Non pedibus, ſed affectibus aliquis accedit ad deum, vel recedit. to.8.363.A

Accedendum eſt ad Chriſtum vt illuminemur, nõ vt tenebremur. to.8.52.C

Tunc accedis ad deum, ſi humiliaueris te per pœnitentiam. Ibidem.DE

Accedit ur ad deum, non pede, ſed ſide. tomo 8.187.K

Non per ſpacia locorum, ſed per affectum vel amorem accedit quis, vel recedit à deo. to.8. 232.A.& 243.G

Accedere ad cor altum, quid ſit. tom.8.142.H

Acceſſus ad deum. tom.3.237.B.to.10.47.H

Acceptor.

Deus non eſt acceptor perſonarum. to.9.193.L

Accidens.

Accidens non competit in deum. tomo.3.72. GH.to.10.139.M

Accidens ſeparabile & inſeparabile. to.3.72.G

Accidens ſpeciale. to.6.169.B

Accingere.

Accingere quid ſit. tom.8.88.L.& 225.C

Accipiter.

Accipitrem necat panis. to.1.175.A

Acclamare.

Mos Acclamandi. to.2.107.A

Accuſatio.

Accuſationum duo genera. to.1.97.K

Accuſationis ordo. tom.2.106.D

Magis nocet qui crimen celat, quàm qui accuſat. Ibidem.

Accuſatio quo modo iudicatur legitima. to.2. 36.EF.& 43.IK

Accuſatio à dæmonibus & peccatis. tomo.2. 181.HI

Accuſando te miſericordiam dei promereberis. to.8.223.A

Multi accuſant in altero, quod in proprio corde cogitant facere. to.8.149.HI

Accuſare diabolum, aut factum de opere aliquo, criminoſum eſt. to.8.223.H

Acetum.

Potus aceti. to.4.116.B

Acetum Chriſto in cruce oblatum, quod guſtare noluit, quid ſignificet. tomo.8.159.M. & 161.F. to.9.119.A & ſequent. to.10.187.A

Acindinus.

Acindini præfecti factum. to.4.267.M

Achab.

Achab rex, quantumcunque malus, pœnitentiã ſtatim egit. to.10.155.B

Achab deceptus fuit à ſpiritu malo, vt iret ad bellum. to.4.128.B

Achan.

Achan quo modo punitus, tomo.4.65.KL & 53.I.& 166.GH

Achaz.

Achaz rex. to.5.164.G

Achimelech.

Achimelech quid interpretatur, & quid figurat. tomo.8.109.F

Achilles.

Achillem fabulæ ferunt inuulnerabilem. to.2. 21.C. to.5.7.F

Achior.

Achior dux Ammonitarum. to.5.237.L

Achis.

Achis rex Geth. tom.8.49.I

Achis interpretatur, quo modo eſt. Ibidem.M & 51.B.& 52.F

Achis quo modo legitur dici Abimelech. to.8. 49.M.& 152.B

In perſona regis Achis, error & ſtultitia ſignantur. to.8.50.G

Achitofel.

Achitofel interpretatur, fratris ruina. tomo.8. 9.D

Acquirere.

Non acquirere de malo. to.10.30.C

Actæon.

Actæon venator. tom.1.22.M

Agere, Actio.

Agere, concupiſcere eſt. tom.10.60.B

Actiones noſtras omnes ad deum referre debemus. tom.2.77.FG

Actiones corporales rectas eſſe dicimus ſi eis regendis intellectuale mentis præfuerit. tomo 3.89.EF

Actiones humanæ in hunc finem currere debent, vt vel diuinæ imaginis in nobis ſimilitudo reformetur, vel huius vitæ neceſſitati cõſulatur. tomo.3.201.F

Actiones ſubordinatæ quatuor ſunt, in habitudine ad legem. to.4.133.BCD.& ſequẽt.

Actionem quadruplicem homo habuit. to.4. 133.F.& deinceps.

Actionis motus qui non reſpicit initium, non

dd y pro-

proſpicit finem: vnde neceſſe eſt, vt memoria reſpicienti, proſpiciens connectatur intentio. to. 5.56.K
Agere proprios motus deus permittit res conditas, eas adminiſtrando. to.5.62.I K
Agit etiam deus multa per angelos, ſed non niſi ex ſeipſo beatificat angelos. Ibidem.K
Actio animæ quæ tendit ad quietem, ſecuritatémque, non quę auget inquietum laborẽ, qualis eſſe debet. to.8.286.D
Actionum humanarum omnium neceſſitas. to.8. 200.L
Ex nobis male agere, ex deo bene agere habemus. to.9.136.C
Quorum actus indigni deo ſunt, indigni noticia dei dicuntur. to.10.161.K
Actus bonus ſiue opus bonum, ex circunſtantiis vicioſus ſiue vicioſum redditur. tom.4.9.I.to. 7.222.A B
Actibus malis nunquam locum dediſſe magnũ & glorioſum eſt, ſed multo fortius eſt nunquam falſis ſuſpicionibus laboraſſe. tomo. 9. 207.A B
Non quod volo, ago: ſed quod odi, illud facio: exponitur. to.10.59.E F.& ſeq.

Acta Apoſtolorum.

Actus Apoſtolorum, liber authenticus, & in Eccleſia legendus. to.9.13.B
Acta Apoſtolorum Manichæi cur damnant. to. 6.21.B.& ſequen.& 78.F

Aculeus.

Aculeus mortis, quid. to.2.194.C.to.7.156.K.& 197.M.to.8.8.G.to.10 145.H

Ad aliquid

Ad aliquid. to.1.65.K.& ſequen.

Adam.

Adam interpretatur homo, & eſt commune tam viro quàm mulieri. to.5.129.D
Adam Græcis literis, quid ſpiritaliter ſignificat. to.8.236.I.to.9.21.G
Quomodo factus eſt Adam ad ſimilitudinem dei. to.9.136.I
Factus eſt primus Adam in animam viuentem, nouiſſimus in ſpiritum viuificantem: exponitur. to.2.140.G
Adam & Eua quomodo nati. to.6.27.C
Adam primus homo non eſt natus, ſed factus patre nullo, nulla matre, ſed deo operante. tom. 10.131.K
Adam vel primus homo quare factus ſuit ſolus. to.5.106.F.& H
Adam non ſuit filius hominis. to.10.301.I
Adæ & Euæ creatio, & quando. tom.3.131.E F & ſeq. plura.
Qua ætate aut ſtatura conditus fuerit Adam. to. 3.133.D
Adam cur non infans creatus. to.7.148.B
Adæ & Euæ creatio, dona, peccatum. to.4.100. I.& ſequen.
Adæ & Euæ origo ſecundum Manichæos. to.1. 188.B.to.6.5.M.& 27.C.& 122.L M.
Adam Pelagiani mortalem crediderunt, etſi non peccaſſet. to.6.8.B.to.7.294.A
Adæ corpus, quale. tomo.3.133.K.& ſeq.B.tom. 4.164.K
Adæ corpus, & noſtrum diuerſa. to.3.134.E F
Adæ ſtola data. Ibidem.F
Adam an ſpiritum ſanctum habuerit. to. 4.198. C.& 203.B C
Tria ſunt Adæ facta habitacula. to.9.175.M
Quo modo locutus ſit deus Adæ. to.3.141.H
Adæ ecſtaſis cur immiſſa. to.3.144.G
Adam per mulierem infirmus factus. Ibidem.F
Adæ mulier facta propter ſobolem. tom.3.142.C & ſequen.
Et qua forma facta ſit. eodem, 143.B
Cur de latere viri. Ibidem.F G
Adamo quare potius caro pro oſſe data eſt quàm os. to.9.29.K
Adæ ſopito iuncta Eua, quid ſibi velit. tomo. 1. 186.K L.
Adam dormiebat, cum extracta ab eo mulier: ſic in cruce Chriſtus mortuus pendebat, cum apertum eſt eius latus. tom.10.255.A
Cur dormienti, & non vigilanti extraxit coſtam. to.8.122.I
Mulier à qua initium peccati, ex latere Adæ aperto facta eſt. to.10.255.A
Coſta Adæ an non eo vigilante poterat educi, & fieri Eua. to.9.19.G
Adam quare vitam vocauerit ipſam Euam. to. 1.168.C D.
Stola data Adæ. to.3.134.F
Adam primò immortalis. to.3.46.C
Adam in quo ſtatu erat antequam peccaret. tom. 4.142.A B
Adam libera voluntas. to.3.53.B
Adam pro libero voluntatis arbitrio regebat corpus ſuum ante peccatum, ſed non poſt. tom. 2.7.M
Adam in paradiſo poterat omnia quæ volebat, viuebat ſine vlla egeſtate, cibus aderat ne eſuriret, potus ne ſitiret, lignum vitæ ne illum ſenecta diſſolueret. to.5.122.K
Adam beatior erat in paradiſo in ſtatu innocentiæ, quàm aliquis iuſtus in hac vita: ſed quantum ad ſpem boni futuri beatior eſt quilibet iuſtus, quantumcunque tribulatus. tom. 5.95.A
Adam non ſenuiſſet ſi non peccaſſet, & hoc ex diuina gratia. to.5.122.F
Adam ante peccatum non habuit neceſſitatem moriendi. Ibidem.& 123.A
Ad Adam animalia quare, & quo modo adducta. to.3.143.C D.& H
An Adæ & Euæ datum ſit præceptum. tomo. 3. 140.I
Cur Adam in mundo poſitus mandatum vel legem accepit, cum ipſe dominium cæterorum haberet. to. 4.203.D
Adam cur prohibitus ſit à re bona. to.8.168.A
Adæ quo modo locutus ſit deus. tom.3.140.I K. & 141.H.& 152.B C
Adam vtrum ſapiens fuerit vel ſtultus. tomo.1. 5.G
Adam comparatur ſtulto. to.4.130.A

Lapſus Adæ.

Lapſus Adæ. to.3.37.B.& 46.F
Reparatio. Ibidem.238.G
Adæ & Euæ tentatio, & transgreſſio. to.3.148. I.& ſequen.to.4.253.H
Adam à diabolo eluſus eſt, cuius filij nunc diabolum eludunt. to.10.278.C D
Adam primus accepit ſerpentis morſum cum veneno. to.10.71.F
Adam per gulæ intemperantiam gloriam immortalitatis amiſit. to.10.165.M
Adam non reſecando libidine ſoluit præceptum dei. to.10.29.H
Adam ſe vnius arboris delectatione vendidit. to.1..178.D
Adam à ſemetipſo malum fecit, quod fecit. tomo 9. 05 H
Quòd Adam peccãs prius reliquerit deũ, quàm relinqueretur à deo. & primam fuiſſe animæ mortem, à deo receſſiſſe. to.5.110.H I
Adam ſuperbia cecidit. to.9.136.H
Adam rapere voluit diuinitatẽ, & perdidit fœlicitatem. to.8.159.D
Adam auaricia cecidit, cui deus non ſufficit. to. 9.136.I
Adam ſicut deus fieri voluit, vt nullus ipſi dominaretur. to.10.29.H
Adam quo modo ſeductus, & quo modo Eua. to.5.119.A B.to.3.153.C
Adam plus peccauit quàm Eua, quia ſciens & prudens. to.5.119.A
Adam ſociali neceſſitudine credendum eſt paruiſſe blandiciis vxoris, vt Salomon mulieribus, & Aaron populo. to.5.118.M
Cur cecidit. to.8.96.H I
Quòd peccauit non obediendo. to.8.164.M
Adam non niſi intemperantia prouocante Euam cognouit. to.10.165.M
Adam non accepiſſet conſilium ſerpentis, ſi non defeciſſet à dei dilectione. to.4.253.H
An Adam & Eua præſciuerint caſum ſuum. to. 3.150.F
Quo modo aperti ſunt oculi amborum. to.3.151. K L
Adam ſi non peccaſſet, quales fuiſſent nuptię, & liberorum propagatio. tomo.3. 142.C.& ſequenti. to.6.171.F.to.1.11.I.to.7.273.I.& ſequenti.& .181.H I.& 184.M.& ſequen.
Item qualis fuiſſet corporum mutatio. tomo. 3. 142.F
Adam vbi es? to.5.111.H.& 113.C.
Quare interrogatus prius Adam. tomo. 3. 152. C D
Adæ & mulieris excuſatio ſuperba. Ibidem. E F
Adam excommunicatus. Ibidem.M
Si Adam humiliter ſe excuſaſſet, & in auctorẽ ſuam culpam non retorſiſſet, à paradiſo non exulaſſet. to.10.264.G
Adæ peccatum. to.3.37.B C
Et quo modo multifariam. eodem.38.K
Adæ expulſio, quid allegoricè. to.1.168.F
De pœnis Adæ & Euæ inflictis. to.1.167.M.& ſequen.to.3.152.H I
Adam quamdiu ieiunauit, in paradiſo fuit: ſed vbi comedit, eiectus eſt. to.10.159.B
Adam quæ habuit, & quæ perdidit. tomo. 4. 258.I K
Adam imaginem dei perdidiſſe peccato, quo modo accipiendum. tom.1.11.M.& 183.C.& to.3.134.D
Labor Adæ & cultura terræ quid. tomo.1. 187. E F.to.3.152.I K
Adæ labor, quid per allegoriam. tomo. 1. 187. E F
Adam diuina ſententia morti eſt adiudicatus, & cum tota poſteritate damnatus exilio. tom. 10.264.K
Adam ſi non peccaſſet, verum fuiſſet moriturus. to.2.101.G.& to.7.140.L
Adam venia reddita eſt: & quare. tomo. 10. 179.L
Adam filios & filias procreaſſe. to.7.161.E
Adam vnum filium malum, & alterum bonum genuit. to.9.258.G
Adam neceſſitate fuit pater & ſocer eiuſdem: ſic & Eua vxor eius vtrique ſexui filiorũ fuit, & ſocrus & mater. to.5.128.K L.
Adam vtriuſque generis pater. to 5.129.C
In Adam omnes peccatores ſumus. to.2.34.C.& ſequentibus.
Adæ peccatum in poſteros. to.3.46.F G
Ex Adam Adam, & ſuper Adam multa peccata naſcuntur. to.8.335.L

Quicquid

Quicquid audiuit ſecum eſt in nobis. tomo 8.203.A
Quod in Adam fuit culpa, id in nobis eſt natura. tomo.10.71.I
Nullum erat propter Adæ delictum ſalutis remedium, niſi Chriſtus adueniſſet è cælo. tomo.10.129.F
Peccatum Adæ in poſteros. tomo.193.G H tomo.3.46.F G.tomo.10.79.M.& 145.column. 2.per totum.
In Adam omnes moriuntur. tomo.2.22.L & 146.H
In Adam peccaſſe quid. eodem.23.D E
Ex Adam maſſa perditionis. tomo.2.33.L
Ex Adam trahi peccatum originale. tomo.2. 14.H.& 155.D E. tomo.2.83.C.& ſequen.
Adam & Eua peccata quo modo fiant noſtra. tomo.2.155.B C
Adæ peccatum ipſi ſoli obfuiſſe, non generi humano ſecundum Pelag. tomo.2.101.C.D. tomo.7.170.B C.& 295.B
Adæ filiorum graue iugum. tomo.7.226.H 229.D.& 241.K
Adam quot annis vixit. tomo.5.126.I
Caluariæ locus, vbi immolatus Iſaac, Chriſtus crucifixus, Adam ſepultus. tom.10.162.C D
Adã in inferno, & inde liberatus. to.2.91.D E
Adam Chriſtus, Eua Eccleſia. to.2.186.K L
Adæ duo, terrenus & cœleſtis, graphicè deſcribuntur. tomo.1.261.& ſiquentibus.& 270. D E.& 186.B.tomo. 2.56. G H.tomo. 3.95. G.& 239.K L.& 240.E F
Differentia primi Adam & ſecundi. tomo.10. 178.D E.& 239.K L.240.E F
Adam Chriſti figura. to.10.230.E
Adam forma futuri, exponitur. tomo.2.192.K L
Comparatio Chriſti ad Adam. to.9.245.A
Comparatio Adæ, & Iob, & vxorum ipſorum. tomo.10.237.B
Adam non imitandus, ſed Chriſtus. to.4.253.I
Adam pater omnium gentium. tomo.9.19.F & K.
Et de quatuor literis vocabuli Adam. Ibidem. K.& 21.F

Adamiani, alias Aditæ.

Adamiani hæretici, ex Adam dicti. tom.6.4.K
Nudi inter ſe verſantur. Ibidem.L

Adamas.

Adamas perhibetur non vinci ferro, igne, vel alia re: niſi hirci ſanguine. Et poſitus iuxta magnetem, non permittit ipſum ferrum attrahi à magnete. tomo.5.198.E

Adamantius.

Adamantius, dictus Origenes. tomo.6.5.C

Adduci.

Adduci ea dici ſolent, quæ ambulare poſſunt. tomo.8.171.F.in fine.

Adeodatus.

Adeodatus, filius Auguſtini. tomo.1.112.H
Ingenium, & præmatura mors. eod.35.H

Adeona.

Adeona dea. tomo.5.36.K.& 55.H

Adeps.

Adeps frumenti, quid ſit. tomo.8.297.I K & 375.A
Adipem omnem bouum & ouium & caprarum non edere, quid ſit in lege. tomo.4.46.I.& ſequentibus.

Adhærere.

Adhærere deo, niſi dilectione, amore & charitate, non valemus. tomo.1.169.F G
Deo hærendum, non mundo. tomo.4.257.K
Inhærere debemus deo. tomo.5.82.C
Qui adhæret domino per conſenſionem voluntatis, vnus ſpiritus eſt. tomo.6.254.M
Mihi autem adhærere deo bonum eſt, exponitur. tom.4.228.I.& ſeq.to.5.86.H.& 88.F
Adhærere deo, cauſa eſt beatitudinis: ſed nõ adhærere deo, cauſa eſt miſeriæ. tom.5.110.K.
Adhærere deo, facit angelum beatum: & eius beatitudinis eſt cauſa. Et quòd vitium malorum angelorum, ſcilicet quòd non adhærent deo, manifeſtat eorum naturam bonam eſſe. Ibidem.I
Adhærere deo quàm magna ſit laus, vt ei viuat, inde ſapiat, & cætera. Ibidem.M
Quo glutino adhæret anima deo. tomo.8.140.M
Quantumcunque proficiat quis, neceſſe eſt eum carnis affectu adhærere terrenis. tomo.8. 293.I
Non nos corporibus noſtris, quando cum domino erimus, ſed ipſa potius nobis adhærebunt, nos autem deo. to.8.Ibid.K
Adhæſio illa, de qua dicitur, Adhæſit pauimento anima mea, quæ ſit. Ibid.G.& I
Adhærere terrenis, mors eſt animæ. Ibid.I

Adimantus.

Contra Adimantum ſcripſit Auguſtinus. to.6. 38.C.& ſequentibus.
Adimanti authoritas apud Manichæ. to.6. 51.E F
Adimantus Manichæi, quum vinceret, ſectator. tomo.6.138.K.

Adimplere.

Adimplere, quid. tom.4.205.I

Adinuentio.

Adinuentio quid ſit. tomo.8.271.E
Adinuentiones hominum incertæ. tomo.5.104.C

Adiutor, Adiutorium.

De adiutorio dei. tomo.3.144.F.235.K
Et quo modo petendum. tomo.4.62.D
Adiutor deus. tomo.4.59.I
Qui adiuuatur, etiam per ſe aliquid agit. tomo.8.292.K.
Quo modo pater deus adiuuat filium. to.8.276. M.& fo.ſequenti.A
Omnes ſancti adiuuantur à deo, ſed intus. tomo.8.114.B
Niſi adiuuet deus bona opera noſtra, impleri nõ poſſunt à nobis. tomo.8.140.K
Deus adiutor eſt in bonis, & redemptor in malis. tomo.8.22.D
Adiutorium dei. tomo.10.69.I
Coniunx ad quid creata in adiutorium viri. tomo.3.142.C D
Adiutorium duplex. tomo.7.290.E F
Sic opitulari deus aſſueuit ſuis, vt vbi defecit humanum conſilium, illic intercedat diuinum adiutorium. tom.10.172.K
Adiutores diaboli to.10.170.F

Admetus.

Admetus rex. to.5.159.H

Adminiſtratio.

Aliter deus operatus eſt primò, aliter nunc adminiſtrat omnia. to.3.129.K

Vide Deus.

Admiratio.

Admiratio de rebus inſperatis. tomo.1.93.E. F.& 181.I K
Miratur deus opera ſua, per tropum. Ibid.I
Admiratur Chriſtus fidem credentium. Ibidem. K.tom.6.127.K L
Admirationis cauſa. to.2.93.K L
Admiratio pro laude ponitur. Ibidem.L
Admirationem ſubtrahit paulatim aſsiduitas experiendi, vt patet de calce & Adamante. tomo.5.198.E
Adminiſtrat deus res & naturas variis modis. to.5.60.I.& ſequentibus.
Admirantes deum diligunt, & diligentes ipſum admirantur. tom.9.260.L

Adoleſcentia.

Adoleſcẽtia Auguſtini & vicia eius deſcripta. tom.1.18.A & ſequen.
Adoleſcentia ſeductilis. to.1.18.G
Adoleſcentior, nomen eſt comparatiuum: & bene intelligitur in comparatione maioris. to.8. 305.H
Adoleſcentiæ conditio. tomo.10.249.C D & ſequentibus.

Adonai.

Adonai, ſignificat dominum. tomo.6.67.E

Adoptio.

Adoptionis lex. tomo.1.10.H
Adoptio, generatio ſpiritalis. tomo.2.51.B 130.G I
Adoptandi conſuetudo apud veteres. tomo.4.92. E.tom.6.48.A
Adoptio filiorum dei. tom.4.91.G H.& 270. M.to.6.48.A B.& 115.G H
Adoptionis & naturæ filij, quo modo differant. tomo.4.232.A
Adoptio filiorum dei, duplex. tom.7.193.G H
Adoptabat lex non ſolum viuos, ſed & mortuos: & quo modo. to.1.10.H
Adoptati filij dei ſumus. tom.10.44.B C

Adorare.

Solus deus adorandus. to.1.266.I K.tom.3. 207.C.tom.10.192.G
Contra adoratores, ſiue adulatores partium mundi. tomo.1.166.M
Adorari non vult deus corporaliter, ſicut non videri. tomo.2.7.C
Adorationis honor etiam hominibus redditur. tomo.4.33.M
Adorare deum in ſpiritu. to.4.211.G
Adoratio Chriſtiani. to.5.61. K
Adorant Chriſtiani ſanctos & imagines, nõ eodem modo ſicut Pagani idola. to.5.211.G H
Adorare, & honorare differunt. tom.6.245.E F
Nihil adorandum eſt niſi ſolus deus. tomo.8. 55.H I
Vtrum eadem adoratio humanitati Chriſti & deitati debeatur. to.8.241.E F
Caro Chriſti quare à catholicis adoretur. tomo 10.48.F
Adorare in templo, & ad templum, differunt. tomo.8.7.C.
Adorare deum alienum, quàm malum ſit. tomo.8.196.M
Adorantes idola, confundentur. tomo.8. 237.D E
Quòd in multis ſimiles illis efficiantur. to.8. 128.H I
Adorare deum in monte ſancto eius, quid ſit. to. 8.241.F
Adorare ſcabellum pedum eius, quid ſit. to.8. 241.D E
Cur adorari nolint ſancti angeli, aut iuſti homines. to.8.227.G H
Adoratores veri. tom.9.31.A
Homines ab adoratione dei deuenerunt ad adorationem hominum, ab homine ad irrationabilia. tomo.10.199.G H

Adraſtus.

Adraſtus Cyzicenus Mathematicus. tomo.5. 200.E

Aduena.

Aduena, eſt omnis homo naſcendo, & incolendo

la viuendo, quoniam compellitur migrare moriendo. to.4.53.B
Aduena eſt, expoſitum. Ibidem.
Aduena, eſt migraturus, non perpetuò manſurus. to.8.74.K.& 291.C

Aduentus Chriſti.

Differentia lata inter primum Chriſti aduentum, & ſecundum. to.10.235.L M
Aduentus domini. tom.2.epiſtolis.78.79.& 80. per totum.
Aduentus primus & ſecundus Chriſti. tomo.10. 193.L
Aduentus duo iudicij, duo etiam præcones. tom. 9.8.C
Chriſtus primo aduentu venit quæſiturus hoſpitium, in ſecundo veniet daturus regnum. tomo. 10.272.E
Aduentus Chriſti prior, duplex. to.4.231.I K
Aduentus ſpiritus ſancti, duplex. Ibidem.
Aduentus Chriſti, duplex. to.9.7.K
Aduẽtus Chriſti primus manifeſtè per Danielis hebdomadas prædicitur. to.2.74.E.F
Aduentus Chriſti duos credimus: vnum occultũ, alterum manifeſtum. to.8.13.C D
Vnum miſerantis, alterum iudicantis. tomo.8. 26.F
Omnes iuſti qui prænunciabant aduentum eius, ad eius membra pertinebant to.8.135.I K
Vtrumque aduentum multi præcones præceſſerũt. to 8.240.B
Ideo occultus aduenit. to.8.112.D
Qui aduenit occultus, veniet manifeſtus. Ibid.G
Quæ fuerit cauſa aduentus domini in carne. tom. 8.105.L
Aduentus eius durus eſt duris, mitis piis. Eodẽ. 240.A
Cum aduenit, quid accepit, & quid dedit. tomo 8.377.E F
Cum angelis manſit, & ad nos venit. to.8.320.D
Chriſtus cur aduenerit. to.1.159.L M
Aduentus Chriſti cœpit primò gentibus manifeſtari, cum Magi ad eum adorandum venerũt. to.10.138.B
Aduentus Chriſti ſeculo debitus erat. tomo.10. 127.L
Aduentus Chriſti præcipua cauſa. to.4.217.I
Quid ante eius aduentum tot ſeculorum homines egerint. to.2.40.K
Ideo tunc hominibus aduenit Chriſtus. Ibidem. 41.E
Aduentus Saluatoris, vitæ noſtræ remedium. to. 10.143.B
Priuſquam aduenit in carne Chriſtus, in ſpiritu venit viſis ſanctis alloquens quos volebat. to.2.72.F
Melodia cœleſtis in aduentu Chriſti. tomo. 10. 214.K L
Chriſtus aduentu ſuo iugum captiuitatis antiquæ ſoluit à ceruicibus noſtris. to.10.128.A
Chriſtus primo aduentu venit occultus, ſecundo veniet manifeſtus. to.10.235.L M
Quod Chriſtus dedit in primo aduentu, exacturus eſt in ſecundo. to.10.168.F
Qui aduentum domini primum non cognouerit, non poteſt ſe præparare ad ſecundum. tomo. 2. 72.L
Aduentum Chriſti & dæmones nouerunt. tomo 9.14.I
Primus Chriſti aduentus factus eſt latenter, ſecundus vero manifeſtè fiet. to.10.194.L
De ſecundo Chriſti Aduentu. tomo. 10. 255.L
Aduentus domini diligendus & expectandus. to.2.73.C.& K
Aduentum domini diligentibus magna fœlicitas. Ibidem.
Aduentum domini, quis diligat. Ibidem L
Aduentus iudicij ſigna. to. 2.72.F & 74. F & ſequen. copioſè.
Aduentus domini tẽpus cognoſcere, non eſt vtile. to.2.72.B C
Vtrum tempus aduentus determinetur ex verbis Apoſtoli. to.2.63.F & 64.F G
Dies aduentus Chriſti hominibus ignotus eſt. to. 10.318.K L
Aduentus ſecundi tempus incertum. to.2.71. K & ſequen. copioſè. to.8.7.K L
Aduentus eius, quomodo tardus vel longe futurus eſt. to.2.72.L
Vtrum aduentum domini adeſſe demonſtrẽt tribulatio locorum & regnorum. to.2.75.H
Mirabilia in ſecundo Chriſti aduentu. tomo.10. 194.L
Ante aduentum domini conſummabitur prædicatio Euangelij. tomo. 2. 71. L M. 72. H. & 77.H I
Confuſio reproborum in aduentu iudicis, non erit tranſitoria. tomo.9.129.M
Aduentus Chriſti eſt ad vnumquemque hominẽ, quando hanc vitam exit. to.2.73.A B
Aduentum domini ſitienter deſiderare, vigilanter expectare, & fideliter amare debemus. to. 2.77.A
Præparatio ad domini aduentum. tom.10.23. H & 123.D E F
Qualiter vigilandum ad aduentum domini. to. 10.23.H
In Chriſti aduentu, quid veneramur. tomo. 10. 127.L
Aduentus Chriſti per Eccleſiam. to.2.75.K L. & fo.76.F
Aduentus ad iudicium. to.2.76.A B

Vide Chriſtus, & Iudicium extremum.

Aduerſarius.

Aduerſarius manifeſtus, & occultus. tomo. 5. 179. F
Quis aduerſarius noſter. to.3.172.A B. tomo.9. 199.E F. to.10.92.B.& ſequenti.
Sermo dei aduerſarius noſtræ voluntatis. to. 10. 2.E.& 92.B C
Aduerſarius tuus cui conſenties, dum fueris in via, quis ſit. tomo.3.57.I. & fo.327.A B. & fo.ſequenti.F
Aduerſarius quo cum concordãdum eſt in via, Chriſtus eſt. to.9.73.B
Lex diuina noſter dicitur aduerſarius. tomo. 9. 204.L
Aduerſarius noſter diabolus. to.3.172.B C
Aduerſarij multi. to.4.263.M
Qui ſunt noſtri aduerſarij. to.10.148.A B
Aduerſarius noſter in via, non eſt diabolus, ſed ſermo dei. tomo. 10. 2. D E. & ſequenti. & fo.92.C
In quo concordamus aduerſario noſtro præcepto dei. to.9.201.H I
Concordare cum aduerſario in via, quid. tomo. 10.2.E
Aduerſarium bonis operibus percutere. tom.10. 121.I
Quare diabolus nobis ſit aduerſatur. tomo. 9. 240.F
De aduerſariis nominis Chriſti, quibus in vaſtatione vrbis propter Chriſtum Barbari pepercerunt victis. to.5.2.A B & ſequenti.

Aduerſa, Aduerſitas.

Aduerſa. to 3.236.C
De aduerſitatibus quas ſolò mali metuunt, & quas ſemper paſſus eſt mundus, dum deus colere. to.5.21.B C
Aduerſitas nulla confringit, quem fœlicitas non corrumpit. to.8.200.D
Aduerſa & proſpera vtraque cauenda ſunt. tom. 8.178.K
Aduerſa ſæpe non aufert deus à ſuis, propter eorum ſalutem. to.9.15.E F
De aduerſitate temporali. to.10.184.I
Aduerſitates, quæ nobis eueniunt, nobiſipſis ſunt imputandæ, & non deo. to.10.184.I
Aduerſa res ad quid homini proſint. to.10.101. & ſequen.
In aduerſis conſolatio. tom. 2.77.I K & fo.82.B & 130.H & ſeq. & fo.137.F & ſeq.

Adulatio, Adulator.

Adulatio, oleum peccatoris. tomo. 2.126. G. & 141.F
Adulatio peſtilens. to.3.237.C D
Adulatoris lingua plus perſequitur, quàm manus interfectoris. to.8.163.F
Adulatio quid. to.10.100.H
Adulator, quis. to.4.210.C
Adulatores dicuntur venditores olei. to.2.126. H I. & 141.F to.10.111.E

Vide, Oleum.

Adulatio eſt inimica amicicia. to.2.133.B C
Adulator malè credulis blandum vulnus infigit. to.2.176.H & ſeq.
Adulantibus ſæpe foris reſiſtitur, & intus conſentitur. Ibidem.
Beatus qui nec adulatur, nec adulanti credit. Ibidem.
Adulatio. to.3.237.C.in fine.
Adulatores blanda facie decipiunt animas, & perpetua morte perimunt. tomo.4.252.L M
Adulatores. to.5.4.C
Adulantium linguæ ligant animas in peccatis. to.8.16.A
Adulatores cur cauendi ſint. to.8.78.I
Si non amas adulatorem, non timebis comminatorem. to.8.124.C
Contra vitium adulationis, & quid ſit adulatio. to.8.105.B.& 333.K & 354.B
Adulatoris lingua plus perſequitur, quàm manus interfectoris. to.8.163.F.in fine.
Scriptura nemini adulatur. to.10.46.F
Adulator non diligit, ſed odit. to.9.140.I
Adulatores perſtringit. to.10.90.K

Adulterium.

Adulterium vnde malum conuincatur. tomo. 6. 140.G H
Adulterium committit qui vxorem alienam concupiſcit. Ibidem.I
De adulterinis coniugiis. tomo.6. 181.F. & ſequenti.
Adulterio purgato per pœnitentiam, fieri poteſt reconciliatio coniugij. to.6.185.L M
Contra adulteros lex Cæſaris. Ibidem.K
Adulterium non excuſat procreandorum filiorũ cauſa. Ibidem.186.E
Adulterium in coniugio. to.7.211.C
Cum adulteris ponere portionem, quid ſit. tomo. 8.105.A
Sicut adulter lætatur corrupta carne, ſic diabolus lætatur de corrupta mente. tomo.8.73.C
De adulteris. to.10.246.F G
Si adulteri fidem haberent, iudicium dei formidarent. to.10.246.M
Prima adulterij tela oculorum ſunt, ſecunda verborum. to.10.169.C
Mulier, ſiue adultera, ſiue concubina, meretrix vocatur.

vocatur. tomo.10.296.H
Non probari quòd dij adulterium Paridis punierint, quòd in Romuli matre non vlti ſunt. tomo.5.22.C.
Non potuiſſe offendi deos Paridis adulterio, quòd inter ipſos traditur frequentatum. tomo 5.21.I.& ſequentibus.
Adulterium fœminarum non puniebatur pœna mortis, ſed ſtuprum virginum pœna deſoſsionis. tomo.5.22.C
Adulterium Dauid. tom.3.13.E. tomo.10.101.C & ſequentibus.
Pœnitentia de adulterio. tomo.10.120.A
Ioſeph, certam de virgine Maria adulterij ſuſpicionem conceperat. tomo.10.26.H
Iudaeorum aſtutia, in præſentatione adulteræ ad Chriſtum. tomo.9.57.F
Adultera peccatoribus diſcedentibus remanſit cum iudice ſine peccato. tom.10.175.D
Adulteræ Chriſtus ignouit. tomo.6.185.H
Adulterium committit omnis qui dimittit vxorem ſuam, & ducit alteram. tom.6.282.C D. & ſequenti. & 184.E F
Adulteris vxoribus viri ignoſcant. eodem, 185. G. & fo. ſequenti. I
Adulteram coniugem occidere, non licet Chriſtiano. Ibidem. I K
Adulterorum filij, bonum opus dei. tom.7.182. L. & 219.C
Audlteri multi. tom.9.26.F
Adulter ſerpens antiquus. tom.8.75.C
De muliere deprehenſa in adulterio, Sermo. tomo 10.39. G. & ſequentibus. & .174. K L. & ſequētibus.
Opus & factura dei nullo modo adulterari debet. tomo.10.250.A

Aduocatus.

Aduocatus licitè vendit patrocinium. tomo. 2.52.C
Aduocati forenſes taxati. tomo.2.52.C & ſequentibus.
Aduocatum habemus apud patrem, & cur ſic exponitur tomo.4.208.B
Aduocatus noſter & filius, & ſpiritus ſanctus. tomo.6.144.M. & ſequentibus.
Chriſtus aduocatus eſt noſter apud patrem. tomo.9.125.D
Aduocatus & iudex noſter, idem. tom.10.114. C. & 187.M. & .221.K. & .225 B

Aedificatio.

Aedificantium duo genera. tom.9.25.G H
Quicquid in templis manufactis agitur, in nobis ſpiritali ædificatione completur. tomo 10.252.A
Quæ ſint fundamenta noſtri ædificij ſpiritalis. tomo.10.324.K
Aedificatio habet laborem, dedicatio exultationem. tomo.10.254.E. & .324.G

Vide, Dedicatio.

Aedificatio domus poſt captiuitatem, & dedicatio eius. tomo.10.56.M & ſequentibus.
Aedificatio quæ ſit dedicatio, & quo modo. Ibidem. I. & ſequenti copioſè.
Aedificare in Chriſto. tomo.4.279.C
Aedificatio corporis Chriſti, eſt Eccleſia. tomo 5.213.B
Aedificare proximum loquendo, eſt opus bonum facere. tomo.10.47.C
Omne quod non ædificat, in periculum vertitur dicentium & audientium. tomo.10.279.K
Aedificare ſtipulam, fœnum, & lignum. tomo 5.205.C. & ſequentibus.
Aedificare ſupra petram, & ſuper harenā, quid ſit. tomo.2.33.F. tomo.4.279.D
Aedificare ſuper fundamentum, aurum, argentū, lapides precioſos, quid ſit. tomo.4.17.B. & ſequenti. tom.5.205.D
Aedificatio ſpiritalis. tomo.3.236.M

Vide in litera E, Aedificium,

Aeger, Aegrotus.

Aeger, homo. tomo.10.46.E
Aegrotorum genera duo. tomo.10.18.F
Aegrotatio generis humani. tomo.10.49.I.
Humanum genus, magnus ægrotus iacens ab Oriente vſque in Occidentem. tomo.10.49. L. & ſequenti. & .64.K
Vnumquodque animal ægrotans, quærit ſibi neceſſarium. tomo.10.305.H I
Aegritudines ligaturis, non curentur. tomo 9.15.E
Aegrotant periculoſius, qui mētem febribus perdiderunt. tom.10.64.H
Officium erga deſtitutos & ægrotantes. to.2. In Poſsidonio de vita Auguſtini.

Vide in litera E. Aegrotare.

Aegeria.

Aegeria nympha. tomo.5.63.G

Aegialeus.

Aegialeus rex. tomo.5.154.G

Aegis.

Aegis, ſcutum Iouis. tomo.4.88.C

Aegyptus.

Aegyptus imago cœli, ſecundum Triſmegiſtum. tomo.5.72.E
Aegyptus magis in meridie quàm Aphrica. tomo.10.43.L
Diſtantia terræ ſanctæ & Aegypti. tomo.10. 168.H
Aegyptus figura huius ſeculi. tomo.4.28. A tomo.9.33.A
Aegyptus olim idolis & ſuperſtitionibus dedita. tomo.10.43.L M
Aegyptus tempore Auguſtini multos ſanctos & ſanctas habuit, mundum penitus contemnentes. tomo.10.43.L
Quare deus populum ſuum in Aegyptum induxerit, vbi tantum affligi permiſerit. tomo 9.193.K
Aegyptij. tomo.5.82.L M
Aegyptiorum dominatio. tomo.10.100.L
Seruitus Aegyptiaca. tomo.10.170.A B
Lutea opera Aegyptiorum, myſticè quid. tomo.10.100.E
Aegyptum extinguere, quid ſit. to.10.173.C
Aegypti plaga. tomo.5.144.D.174.K. tomo.10.171.C
Aegyptus percutitur primogenitorum affectu. tomo.10.172.I
Aegyptij, peccata. tomo.10.173.B
Ex Aegypto fugere. tomo.10.146.I
Ex Aegypto Iſraelitarum tranſitus, quid denotet. tomo.4.15.C
Egredi Aegyptum, ſpiritaliter intelligendum. tomo.8.86.E
Aegyptij meritò ſpoliati ab Hebræis. tomo 6.93.E F Et quid myſticè. tomo.3.10.I K. tom.6.96.G H
Aegyptij, deceptione digni. tom.5.128.F
Ex Aegypto liberati, duce Chriſto. tomo.4. 150.L. tomo.8.86.E
Aegyptum egreſsi filij Iſrael, quinta generatione. tomo.4.163.G
Aegyptij in mari rubro extincti ſunt. tomo.5. 144.D. to.10.172 D E. & L
Dij Aegypti, homines mortui. tom.5.73.H
Aegyptiorum ſimulachra. to.7.106.A
Aegyptij ſuperſtitioſiſsimi. tom.4.143.L M
Aegyptiorum ſuperbia ranis & muſcis domata. tomo.9.136.K
Aegyptij de ſapientiæ nomine gloriati ſunt. tomo.5.67.I
In Aegyptum quando profectus Ioſeph cū Maria. tomo.4.92.H I

Aegypeus, Vide in litera E.

Aemulatio.

Aemulatio & inuidia quid differant. tomo 4.294.K
Charitas non æmulatur, non inflatur. tomo 10.45.I

Aemulius.

Vide in litera E.

Aeneas.

Aeneæ errores. tomo.1.17.B. tom.5.2.G. & fo.2.K. & .130.K
Aeneas fugiens, penates aduexit. tom.5.85.K

Aenigma.

Aenigma quid. tomo.8.98.B
Aenigmatiſtæ qui. tom.4.57.L
De ænigmate & tropicis loqutionibus. tom. 3.102.I K. & ſequentibus.

Aeolus.

Aeolus ventorum rex. tomo.5.2.K

Αἰδώς.

Αἰδώς. tomo.5.241.K

Aequalitas.

Aequalitas filij dei. tomo.4. fo.127.G H
Quum omnia deus fecerit, quare non æqualia fecit. tom.4.126.K
Aequalitas perſonarum diuinarum. tomo.9. 247.M. tom.10.290.E. & ſequenti.
Aequalem deo Chriſtus non ſe faciebat, ſed ei æqualis natus erat. tomo.9.34.D
De æqualitate patris & filij in diuinis, contra Arrium & Eunomium plura. tomo.10. 47.I. & ſequen. copioſè.
In quacunque virtute filius eſt æqualis patri, in omnibus alijs eſt æqualis. tomo.10.142. F G
Deus pater non inuidet filio ſuo, vt ipſe ſit æqualis. tomo.10.44.G
De patris & filij in diuinis æqualitate. tomo 10.47.C D. & ſequenti.
Patris, filij & ſpiritus ſancti, non ſunt diuerſæ ſeparabiles dignitates. tomo.9.241.K. & fo.245.I. & ſequenti.
Filium probat Auguſtinus æqualem patri. tomo.9.36.H
Chriſtus qua deus, æqualis eſt patri: quia vero homo, minor eſt patre. tomo.10.234.M. Vide, Perſona & Trinitas.
Aequalia quare non fecerit omnia deus. tomo.4.126.K.
Aequales erimus angelis. tomo.10.59.G
Appetitus æqualitatis domini ſui, deiecit hominem. tomo.10.127.B C
Similitudine rerum viſibilium, rem inuiſibilem & inenarrabilem & incomprehenſibilem, inquantum potuit & res ipſa permiſit, æqualitatem patris & filij in diuinis, Apoſtolus explanare conatus eſt. tomo.10.48.D

Aequalitas, Vide in litera E.

Aequitas.

Aequitas vnde dicta. tom.1.132.F. in fine.
Aequitas ſimulata, duplex eſt iniquitas. tomo.8.142.F
Aequitas ſtatera dei & modius qua vnicuique remetietur. tomo.10.24.D & ſequenti.

Aequitas, vide in litera E.

Aequiuoca.

De æquiuocis, multiuocis, & ſimilibus. tom. 2. 63. D. & ſequen.

Aerarium.

Vide in litera E.

Aeſculanus.

Aeſculanus deus. to. 5. 36. K

Aeſculapius.

Aeſculapius. tomo. 5. 26. C. & fo. 73. I. & ſequentibus.

Aeſtas.

Aeſtas proſperitatem ſignificat, hyems aduerſitatem. to. 6. 43. H I. to. 8. 83. K

Aetas.

Aetates hominis conſideranda. to. 2. 261. F

Aetates ſpiritales ſeptem. Ibidem. G

Aetates mundi quare inæquales. to. 1. 185. F

Aetates mundi ſeptem. to. 1. 184. L

Aetates mundi ſex. to. 3. 68. I. to. 4. 74. H. & fo. 158. F. tomo. 5. 218. D. tom. 6. 56. F. to. 9. 18. M. & ſequen.

Secundū quatuor ætates, quatuor gradus ad fœlicitatem. to. 3. 44. G

Aetas ſpiritalis. to. 4. 22. C

Aetate ſexta qualis Chriſtus venerit. tomo. 4. 222. D

Aetates generis humani, & hominis vnius, collatæ. to. 1. 184. M. to. 4. 128. B. & 129. I

Aetas vide in litera E.

Aeternitas.

Aeternitas dei neſcit tempora. tom. 1. 36. G. & fo. 43. A. & Ibidem. M. & fo. 167. H. to. 4. 224. F. in fine.

Aeternum quo modo accipiatur. to. 3. 26. G. to. 4. 21. D. & 32. L. & 37. L

Aeternitas vera dei eſt. to. 3. 238. A

Aeternum & immortale differunt. tomo. 4. 224. G

Aeterna, æternitatis participatione, fit anima. Ibidem. I

Aeternum quid in ſcripturis. tomo. 5. 203. H. to. 9. 45. D

Aeterna non carnaliter cogitanda. to. 8. 86. F

Aeternitas. to. 3. 255. F. & 238. A. 241. C

Comparatio æternitatis ad tempus. to. 9. 176. E

In æternitate ſtabilitas. to. 10. 32. I

Aeterna vita quæ[illegible] tur. to. 10. 53. L

Sperare æterna. to. 10. 82. G. & ſequen.

Aeterna dignitate priora. to. 4. 274. E. F

Aeternitas, vide in litera E.

Aether.

Aether quid. to. 4. 88. C

Aether & aer differunt. to. 3. 72. K

Aether Ioui datur. to. 9. 33. F

Aethiopia.

Aethiopiſſa vxor Moyſi. tom. 3. 164. H

Aethiopia duplex. Ibidem. I

Aethiopes nigri, myſticè. to. 8. 177. B C

Aethiopiſſa Moyſi coniuncta, eccleſiam ſignificabat. to. 10. 170. K

Aer.

Aer corpus eſt, & ſecundum quoſdam ſe gignit. to. 2. 55. A

Aer, & aqua. to. 3. 119. M

Aer ſpiritus. to. 3. 43. E

Aer Iunoni datur. to. 3. 33. F

Aerem craſſum aquæ nomine deſignari. to. 2. 182. H. to. 4. 112. E F.

Aer craſſior vnde generetur. to. 3. 112. G

Aer terra ſuperior. eodem. 117. B

Aere ſuperior ignis. Ibidem. C

Aerem appellari cælum. Ibidem. D. & fo. 119. M

& ſequenti. to. 6. 121. F

Aer ſuperior & inferior. to. 3. 120. G

Aer caliginoſus dæmonum carcer. Eodem. fo. 121. A B. & to. 6. 122. E

Aereæ impreſſiones quo modo generentur. tom. 3. 122. A & 130. K L & ſeq.

Aer feruefactus in balneis, vrit; cuius etiam impulſus, vento flante ſentitur. to. 3. 201. D

Aerea animalia, dæmones, tom. 2. 95. C. Et 103. L to. 3. 120. L M

Chriſtus in aere immolatus eſt, vt aer mundaretur. to. 10. 193. A

Aeriani.

Aeriani hæretici, non orandum pro mortuis cenſent. to. 6. 60. E

Aëtiani.

Aetiani ab Aetio, qui Eunomiani, ab Eunomio Aetij diſcipulo. to. 6. 6. E F

Diſsimilem per omnia patri aſſerunt filium, & filio ſpiritum ſanctum. Ibidem.

Aetiologia.

Aetiologia ſiue etymologia. to. 3. 109. C. to. 6. 20. M & ſeq.

Affectus.

Affectiones animi. to. 1. 38. M & 66. H

Affectus animi ad malum, vnde ſit. tom. 1. 149. M & ſequen.

Affectus quid ſit. to. 3. 200. I & 237. G

Affectus quatuor. to. 3. 192. C D. to. 10. 294. H

Affectus humani diuerſitas. to. 3. 237. G

Affectum, non vocem, audit deus. to. 4. 218. L

Affectionibus prauis & turbulentis reſiſtimus veritate & virtute. to. 5. 75. D

Afficitur, & mutabile eſt omne quod aliquid patitur: & ſic oſtendit deum non affici. tomo 5. 105. C

Affectiones, vel paſsiones, ſiue perturbationes animi, Apoſtolus carni attribuit. to. 5. 125. H

Affectiones bonas vel malas, voluntas cauſat bona vel mala. to. 5. 126. F

Affectiones de amore boni procedentes & de charitate, dici poſſunt virtutes & non vitia, vt quidam putant. to. 5. 117. H

Sine affectionibus mentem perturbantibus, & contra rationem accidentibus, viuere, non eſt huius vitæ: ſed talis impaſsibilitas in beatitudine erit vbi nullum peccatum eſſe poterit. Ibidem. L M.

Affectiones has licet habeamus humanæ conditionis infirmitate, nihilominus ſi ſimus abſque ipſis, non recte viuimus, cum dolere & affici oporteat circa quædam. to. 5. 117. M

Affectione nulla inclinari, humanitatem potius amittunt, quàm veram aſſequantur tranquillitatem. Ibidem. M

Affectiones quo modo fuerint in Chriſto. tom. 5. 117. L M. to. 8. 231. I K

Affectus malus punitur, ni etiam effectus non ſuccedat, vt patet in ædificantibus turrim Babylonis. to. 5. 135. C

Vtrum paſsiones futuræ ſint in patria. Et quæ ibi futuræ, quæ non. Ibid. D. & ſeq.

Superbientes in moderatione affectuum quales. to. 5. 117. M & ſeq.

Affectiones tres ſunt in corpore humano. tomo. 8. 119. D

Affectantes mala, bona inuenire non poſſunt. to. 8. 31. K

Vbi affectus, ibi miſericordia. to. 8. 50. I

Sine affectionibus nullus viuit. to. 8. 185. E

Non minor fuit affectus Ioſeph ab Arimathia, quàm Mariæ. to. 10. 195. C

Affinitas.

Affinitates futuræ, etiamſi Adam non peccaſſet. to. 1. 7. C

Affinitas ſpiritalis verior eſt carnali. tomo. 2. 29. H

Affinitas temporalis nihil prodeſt, ſi ſalus æterna contemnitur. to. 2. 259. B

Affinitatis gradus. to. 4. 31. M

Afflictio.

Cur infantes & innocentes hic affligantur. to. 2. 156. F

Afflictio piorum. to. 2. 39. H. & ſeq. tomo. 3. 239. K. & 338. A

Affligimur pro peccatis noſtris. to. 2. 130. K. & ſequentibus.

Afflictiones temporariæ patienter ferendæ. to. 2. 235. G H. & 236. L

Afflictionibus erudimur. to. 2. 128. F G

Afflictio neceſſaria. to. 3. 233. K. & 238. D & H

Affligi cur permittitur boni à deo magis quàm mali. to. 5. 3. L M

Qui fert patienter afflictionem diuinam, ſi iuſtus eſt, coronam accipit: ſi peccator, indulgentiam. to. 10. 245. L

Deus duabus de cauſis permittit hominem à diabolo affligi. Ibidem.

Afflictio Agar, vtrum perſecutio. to. 9. 23. E

Quid afflictio populi Iudaici, poſt mortē Ioſeph, deſignet. to. 10. 169. L M

Precatio in afflictione. to. 9. 158. L

Afri, Africa.

Africa. to. 5. 138. I

Africana hæreſis. to. 1. in Poſsido. de vita Auguſtini cap. 7.

Africæ deuaſtatio. to. 1. Ibidem. cap. 28. to. 2. 69. D. to. 3. 30. D

Afri temulenti & contentioſi. to. 2. 39. L. & 65. F G. & ſeq. Vide, Africa.

Africanus.

Africanus ſcripſit de Genealogia Chriſti in Matthæo & Luca. to. 1. 10. H

Agabus,

Agabus propheta. tomo. 2. 60. E F. & 62. D. tom. 10. 182. L

ἀγάπαι.

ἀγάπαι. to. 6. 81. E

ἀγαπητοί.

ἀγαπητοί. to. 2. 33. F

Agar.

Agar data eſt Abrahæ à Sara. tomo. 3. 140. E & 142. D E

Agar & filius eius to. 3. 124. C

Agar & Hiſmael ſignificauerunt carnales veteris teſtamenti. to. 3. 142. D

Agar & Cethura, vxores & concubinæ dictæ ſunt. to. 6. 142. E

Agar afflicta eſt à domina ſua Sara, propter ſuperbiam. to. 9. 142. C

Afflictio Agar non vocatur perſecutio, ludus autem Iſmaelis cum Iſaac, ſic. Et afflictionem hæreticorum figurat, quæ non eſt perſecutio. to. 9. 23. B C. & ſeq.. Vide, in Sara.

Agareni.

Agareni qui ſint, & quos ſignificent. to. 8. 299. B

Agenoria.

Agenoria dea. to. 5. 34. F & 35. I

Ager, Agricultura.

Ager, pro mundo. tomo. 2. 185. F to. 2. 137. D to. 10. 165. E

Agri nomine, eccleſia figuratur. tomo. 8. 244. E & 276. G

Ager dominus, mundus eſt. to. 8. 379. B

Erunt duo in agro vno, vnus aſſumetur, alter relinquetur. to. 8. 334. M

Significat cor hominis vel bonum vel malum. to.8.143.I K
Ager figuli, precio pro Chriſto dato emptus, quid ſignificet. to.10.185.L. & 192.C
Agricolæ vnde. to.5.81.B
Agricola, trinitas. to.9.96.C
Agricolæ, præpoſiti eccleſiarum. to.8.60.G
Agricola noſter deus. to.8.150.A B to.10.188.E
Hæreticos & ſchiſmaticos præcidit agricola ab Eccleſia. to.9.126.I
Agricolæ ſæpe aduerſus deum tonantem murmurant, grandinem timẽtes, ſortilegos conſulunt, optant famem, quò poſſint vendere quod ſeruant. to.8.166.M
Agricultura in paradiſo. to.3.039.B
Agricolarum labor honeſtus & ſanctus. to.3.377.I
Agriculturam Manichæi damnant. to.6.5.L
Agricultura, omniũ artiũ innocẽtiſſima. Ibid.
Homines ante agriculturam quo modo vitebant. to.5.59.G H
Agriculturam adinuenit Sterces, & vt ſimo animalium agri fœcundarentur docuit, quòd ab eius nomine ſtercus dictum eſt, vnde & hunc quidam Stercutium vocatũ ferunt. to.5.162.I
Item alius quidam Homogyrus nomine, primus ad aratrum boues iunxit, qui vt deus tẽplo & ſacrificiis honoratus eſt. to.5.156.C

Aggæus.
Aggæus propheta, de Chriſto & de eccleſia apertiori breuitate prophetat. to.5.169.G

Aginеſis.
Agineſis. to.2.190.K

Agnes.
Agnetis & Criſpinæ martyria, quarum altera virgo, altera coniugata. to.10.45.H

Agnoſcere.
Agnoſcere dei, ſeruare eſt. to.8.356.C
Agnoſcat ſe prius homo quis ſit, vt agnoſcat quis ſit qui eum fecit. to.9.246.I
Qui deum per litteras ſacras dedignantur agnoſcere, illos in iudicio dedignabitur deus agnoſcere. to.10.fo.289.M & ſeq.

Agoniſtici.
Agoniſtici qui dicantur. to.8.335.B

Agnus.
Agnus paſchalis, typus Chriſti. to.4.31.E to.6.104.K L.to.8.221.L M
Agnum in lacte coqui. to.4.35.L & 40.E
Agni paſchalis immolatio, & myſterium. to.4.541.B & ſeq.to.9.213.L
Et eius myſteria quod figurarunt. Ibidem.
Agnus dei, Chriſtus. to.9.14.H
Agni, diſcipuli. Ibidem.
Quod ſemper immaculatus, non cui macula ablatæ ſunt, ſed quia nunquam contraxit. to.8.142.B
Quare agnus non die, ſed ad veſperum immolatus eſt. to.10.205.K
Agnus occiſus, vel Chriſtum, vel martyres ſignat. to.9.243.B
Agnus aliter dictus eſt Chriſtus, quàm apoſtoli aut ſancti alij. to.9.14.H

Agrippinus.
Agrippinus, prædeceſſor Cypriani. tomo.7.84.H

Alæ.
Alæ dei, protectio. K tomo.2.108.G H.tomo.4.233.K
Alæ dei quæ dicantur. to.8.257.I
Alæ Chriſti, pullos protegunt. tom.8.128.K. & 140.L M.
A quibus protegant. to.8.218.L M & 320.I
Alæ animæ duæ ſunt, & quæ. tomo.8.257.L & 260.I
Alæ orationum, quæ ſint. to.8.85.E
Alæ animæ quibus volat à facie dei irati, quæ ſint. to.8.347.D & 379.E
Sub tegmine alarum dei ſperare, quid ſit. tom.8.59.D & 122.B & 154.K
Alæ quatuor animalium, teſtimonia poſſunt dici veteris teſtamenti. to.9.142.L M
Alæ quatuor animalium xxiiij. ſeniores deſignant. Ibidem.
Duæ alæ magnæ Eccleſiæ, ſunt duo teſtamenta. to.9.146.B

Alani.
Alanorum irruptio. tom.5 in Poſſidonio de vita Auguſtini.

Alapa.
Chriſtus alapam patiens, nos patientiam docuit, qua mundum vinceremus. to.9.225.G

Alaricus.
Alaricus Gothorum rex. to.1.13.C

Alba, Albani.
Quòd in Alba ciuitate religiones ritusq; valuerunt templorum. to.0.40.K
Alba ciuitas, ab Aſcanio condita eſt, tempore Salomonis apud Latinos: ex qua deinceps non Latinorum, ſed Albanorum reges appellati ſunt. to.5.184.A
De impietate belli, quod Albani Romanis intulerunt: & de victoria, dominandi libidine, adepta. to.5.24.E
Albani ad bellum prouocati. Ibidem.
Alba euerſa. to.5.23.F

Albicerius.
Albicerius diuinator Carthaginenſis, homo flagitioſiſſimus. to.1.94.L

Albor.
Albor in cute: lepra eſt, non candor. to 8.176.L

Albula.
Albula fluuius, nunc Tyberis. to.1.186.F & to.3.238.M

Alchimus.
Alchimus. to.5.172.K

Alec.
Alec, varij generis apud authores. to.1.54.D

Alexander.
Alexander magnus epiſtolam ſcripſit ad Olympiadem matrem, in qua tempora regnorum deſcribuntur. to.5.122.M
Alexander magnus, penè totum mundum habuit: partim vi & armis, partim terrore. to.5.175.I
Alexander ſubiugauit Iudæos iam de Babylonia liberatos, ſine vaſtatione, & hoſtias in templo dei immolauit, putãs eum cum diis eſſe colendum. to.5.172.I
Alexander Macedo. to.2.10.I.to.5.32.A & H & 67.B
Alexander rex & pontifex, crudeliter in ſuos regnaſſe traditur. to.5.170.L
Alexandra, regina fuit Iudæorum. to.5.Ibi.
De Alexandro vetere hæretico. tomo.2.102.& 57.F
Alexãder ærarius, ſtatur ad mortẽ.to.10.155.K

Alexandrinus.
Alexandrinus, chirurgus mirabilis.to.5.209.F

Aliena.
Alienum crimen, non maculat neſcientem. to.2.36.F G
Alienum eſt omne quod malè poſſidetur. to.2.51.E F
Alienigenæ, & Allophyli qui. to.4.53.H
Alieni qui dicantur. to.8. 13.M & 362.C D
Alienus eſt, ſi quis tuorum nihil tibi prodeſt. to.8.99.F
Alienus vnde Chriſtus factus ſit fratribus ſuis. to.8.159.K
Alienigenæ qui ſint. to.8.199.B
Facinus vltimum eſt, inuadere aliena. tomo.6.514.H
Apud deum non intereſt, vtrum vi an circumuentione poſſideatur alienum. to.10.20.I

Alimenta.
Alimenta, medicamentorum vice. to.1.40.L
De alimentis quæſtio. to.4.116.I
Alimenta ſunt corporis medicamenta, quibus corpus glorificatum, ſanitate immortalitatis vigoratum, non indigebit. to.5.192.K L

Alipius.
Alipius conciuis & auditor Auguſtini. to.1.23.E F
Alipium à Circenſium inſania conuertit. Ibi. D
Alipius capitur inſania gladiatorum. tomo.1.27.E
Alipius, vt fur apprehenditur, Ibi.G
Alipij integritas. to.1.27.K & ſeq.
Alipius, in errore Apollinariſtarũ. to.1.31.C D
Alipius, nomen Chriſti abhorruit. eod.35.A
Alipius baptizatur cum Auguſt. eod.32.K
Alipius Epiſcopus. to.2.8.G H
Alipius. to.5.209.D

Alius, Aliud.
Alius & aliud, in diuinis differunt. to.5.94.B

Allegoria.
Allegoria quadruplex. to.1.165.M
Allegoria celat myſterium. to.1.182.D
Allegoria. to.2.118.C.to.3.109.C
Allegoria propriè, loquutio figurata. to.3.12.G
Allegoria quid. to.3.102.K. & 109.C to.6.20.M & ſeq.to.8.257.K
Allegoria non vbiq; locũ habet. to.4.275.H I
Allegorizantes Priſcillianiſtæ. to.6.7.C
Allegoria hiſtoriæ Exodi. to.6.22.D & 58.K to.8.172.L M
Allegorizandi ratio. to.8.13.B
Allegoria fici. eodem 42.F
Allegorica interpretatio auium, & piſcium, & cæterorum animantium. to.1.51.K

Alleluia.
Alleluia, quare cantetur tempore Paſchali. to.2.119.A & E to.8.281.C
Alleluia non tranſlatum. to.2.164.D & to.3.6.L
Alleluia, quid interpretatum dicatur. tomo.8.266.E F & 376.E F.to.9.136.A tomo.10.98.H & 204.I
Cur geminetur in titulis Pſalmorum. tomo.8.272.C
Vtrum cum deo alleluia in Pſalmis ponuntur, vnum ad finem Pſalmi ſuperioris, & alterum ad principium alterius pertineat. to.8.269.C
Licet ſecundum antiquam Eccleſiæ conſuetudinem, non ſine ſacramento certis diebus cantetur: omni tamen tempore cogitare debemus. to.8.272.C
Qui cantare poſſint alleluia. to.10.98.H

Alligatio.
Alligatio diaboli, & ſolutio Antichriſti tempore, quo modo & quando erit. tomo.5.187.I & 188.F & ſequentib.
Vide, Diabolus.

Allophyli.
Allophyli & alienigenæ qui. to.4.53. H to.8.128.I & 133.I. to.10.107.L

Alogia.

Alogia.
Alogia, & aloga, quid. to.2.79.K
Alogiani, vel Alogi.
Alogiani heretici qui. to.6.4.K Ioan. Euangeliũ respuunt, & Apoc. Ibidem.
Alpes.
Alpes. to.5.27.B
Altare.
Altare contra altare leuatum à ſchiſmaticis. tom. 2.151.G & 259.H
Ad altare Pſalmi cantati. to.1.10.L
Altare dei inuiſibile. to.5.238.B to.8.27.M
Altare dei, populus dei. to.4.36.D
Altare. to.4.265.G
Altare deo optimũ, eſt cor mundum. to 7.164.F
In templo Salomonis, duo erãt altaria: vnum intus, alterum foris. to.10.254.B
In altari à Salomone dedicato, quotidie ignis ardebat. to.10.254.C in fine.
Non eſt inuentus in terra Iudæorum locus dignus altari. to.10.226.B
Altare dei duplex. to.10.121.L
Cor vniuſcuiuſque, altare dicitur: aut dei, aut aduerſarij. to.5.81.I to.10.254.C
Ad altare dei accedere. to.10.121.L
Eccleſiam altare deſignat. to.9.145.A
Altare cæleſte qui amplectantur, & qui non. to. 8.27.M
Ad altare inuiſibile quò non accedit iniuſtus, ille ſolus accedit qui ad iſtud viſibile ſecurus accedit. to.8.84.H I
Altitudo, Altus.
Altitudo quid ſit. to.1.131.G
Altitudo in ſcripturis, quid ſignificet. to.2.118.G & 125.F G
Altitudo in Latina lingua, quid ſignificet. tom.1. 131.G to.10.41.G & 62.I
Sic altiſsimus eſt deus, vt nõ ſit ab illo longè miſeria noſtra, & gemitus noſter. to.8.122.C
Altus eſt: nec eum attingit elatus, ſed ab humilibus contingitur. to.8.178.M
Quod intus altus ſit, & ſpiritaliter: nec peruenit anima vt eum contingat, niſi tranſierit ſe. tom. 8.331.F
Alti, dicuntur ſuperbi. to.8.119.B
Altor.
Altor deus. to.5.61.A
Amalech.
Amalech, dicitur parturiens, vel dolens. tomo.8. 121.F
Quòd interpretetur populus lingens. tomo.8. 199.B
Amalech populum dei vexans, quid figurabat. to.9.223.H I
Bellum contra Amalech. to.10.274.H
Amalechitæ & dæmones, ad crucis ſignum vincuntur. to.3.70.E F
Amalechitas brachiorum extenſione ſuperare. to. 10.100.M
Amalech, myſticè quid. to.10.205.E F
Amaricare, Amaritudo.
Amaritudinem habebis, quocunque in terrenis rebus cor conuerteris. to.8.205.I
Qui deum amaricant. to.8.9.G
Amaricantes in ſepulchris, qui ſint. to. 8.152.K in fine.
Amaricantes qui dicantur. tomo.8.159.M. & 161.F. & 339.A
Melior eſt amaritudo medica in faucibus, quàm æternum ſupplicium in viſceribus. tomo. 9. 200.L
Ambiguitas.
Genera ambiguitatum, duo. to.1.62.A
Ambiguitas, ex æquiuocis varia. Ibidem.D
Ambiguitas ſermonis, qua ratione expediatur. to.3.11.I
Ambiguitas & obſcuritas, vitentur. eod.17.L
Ambiguum & obſcurum, differunt. to.1.61.I
Ambigua in Latinis exemplaribus, inſpicienda & iudicanda ex Græcis. to.10.85.M
Ambitio.
Ambitioſorum miſeria. to.1.26.M & ſeq.
Ambitio tranſit. to.2.171.B
Ambitio, virtutis præmia poſsidet. to.5.44.L
Ambroſius.
Ambroſius laudatus. tomo.1.25.I & 26.D. Et in Poſsido. de vi. Auguſti.
Ambroſio audito, quomodo Aug. reſipuerit. to. 1.25.K to.2.114.A
Ambroſius quomodo dilectus à matre Auguſtini. to.1.26.B
Ambroſii occupationes, ſtudia, cœlibatus. Ibidem.D
Ambroſii lectio tacita. Ibidem.E F
Ambroſium perſequitur Iuſtina Arriana. tomo 1.35.I K
Ambroſii & Auguſtini de vaſis dominicis conflandis, ſententia. tomo.1. in Poſsido. de vita Auguſti.
Ambroſii morituri verbum piiſsimum. Ibidem.
Ambroſius Originem ſequutus. to.2.12.I in fine.
Ambroſius quæ ſcripſerit. to.2.27.G
Ambroſii de conſuetudinibus Eccleſiarum reſponſio. to.2.81.M. & 115.H
Ambroſius Euangelicus diſputator. tom.2.112. B C
Ambroſio quatenus fauet Auguſtinus. tom.2. 114.A
Ambroſij dictio ſubmiſſa. to.3.20.C D
Temperata. Ibidem.F
Et grandis. Ibidem.H
Ambroſium Epiſcopum dæmones confeſsi. to.4. 216.I
Ambroſium laudat Pelagius. to.7.169. D & 179.A & 206.D
Ambroſij teſtimonia, de peccato originali. tom.7.174.F & 201. C & ſeq. & 203.D E & 209.G
De gratia & auxilio dei. to.7.201.F
De vi legis. Ibid.202.H
De perfecta iuſticia. Ibidem, & ſeq.
De videndo deo. to.2.107.G & ſequen. & per totam epiſtolam.
Ambroſiana quadriga. tomo.7.210. B C. & 216.M
Ambroſius conſulit quid legendum. to.1.35.G
Ambroſius diſſentit Auguſt. to.7.157.H I
Ambroſius Mediolanus Epiſcopus, tempore Auguſtini. to.10.94.H
Ambulare.
Ambulare quid. to.10.74.I
Ambulatio ſuper aquas. to.3.171.D. to.9.213. G H. to.10.13.I. & ſequent.
Diuinum verbum ambulans ſuper aquas, ſanctificauit eas. to.9.213.G
Qui dicuntur ambulantes. to.10.298.B
Ambulare dei. to.4.234.D
Deambulat deus in nobis. to.10.56.H
Per quod ambulemus in Chriſto. to.10.47.B
Per hominem Chriſtum ambulans, peruenis ad deum. to.10.47.B
Ambulare in Chriſto. to.10.82.I
Ambulare ſecundum ſpiritum. to.7.193.B. to. 10.61.K
Secundum carnem ambulare, quid. to.10.61.K
Ambulare per ſpeciem, quid. to.10.80.D
Ambulare bene, quid. to.10.47.B
Qui ſint qui ambulant in lege domini. tomo.8. 288.M
Ambulare noſtrum, eſt feruere in itineribus bonorum operum. to.8.47.H
Optimus eſt, qui & viam tenet, & in ea bene ambulat. to.8.41.E
Ambulare in lege domini ſine querela. to.10. 93.B. ſeq.
Ambulandum in humili, vt venias ad excelſa. to.10.46.E
De eo quod Apoſtolus ait: Videte quomodo caute ambuletis, non vt inſipientes, ſed vt ſapientes: redimentes tempus, quoniam dies mali ſunt. Homilia. to.10.94. M & ſequent. & habetur ferè tota eodem to. 83. C & ſequen.
Qui in tenebris Ambulent. to.9.228.B
In circuitu impij Ambulant, exponitur. tomo.5. 104.B
Manus Ambulare, quid. to.10.116.B
Ambulare debent ſimul religioſi, & ſtare: & de diſciplina in ambulãdo. to.2.106.A B & G.
[illegible]
[illegible], qui dicantur. to.7.169.K
Amen.
Amen & Halleluia non tranſlata to.2.164.D to.3.6.L
Amen, interpretatur verum. tomo.6.67.E. to.9. 66.H
Amen, iuramentum eſt Chriſti. to.9.66.H
Amigdalæ.
Quid amigdalæ ſignificent. to.10.177.C D
Tres amigdali tecta, quid ſignificent. tom.10. 177.C
Amittere.
Amittere, quo modo ſit emere. to.10.83.E
Amare.
Amare, quo modo ſit alienari. to.1.11.C
Amare, quid ſit. to.4.126.A
De Amore ordinato & in ordinato, & qualiter creator, qualiter creatura amãda. & ibi plura de ordine amoris. to.5.130.L M
Quid amandũ. to.1.9.B & 116.C to.2.123.K & ſequen. & 113.A. & ſequen. to.4.126.A
Amari nihil, niſi aliquo modo cognitum. to.3. 79.K & 83.M & ſequentibus.
Nemo prorſus amat incognita. tom.3.83.M & ſequentib.F
Quædam amaſſe, poſſediſſe eſt. tomo.3.83.C & ſequentib.
Amari debet vita beata ſuper omnia, aliàs non habetur: & quòd omnia amata ſunt propter illam. to.5.122.I
Amat anima mea amantem ſe. exponitur. to.10. 157.E
Amor quare amatur. to.5.98.E F
Amate, ſed quid ametis videte. to.8.41.G
Qui non amat, friget, obriguit. Et quid ſit amãdum. to.8.45.M
Ille amat & non dolet, qui habet quod amat. to.8.68.K
Ama & time: ama quod promittit, time quod minitatur. to.8.86.F
Amare iuſticiam. to.10.79.I
Quatenus amandi conſanguinei, vxor, & temporalia, vt non noceat eorum amor amori Chriſto debito. to.5.205.H
Et qualiter talia in perſecutione ob Chriſtum dimittuntur. Ibidem.
Amant temporalia plus quàm ſe, qui propter ipſa tormentis ſe exponunt: & ideo mali ſunt. to.5.4.M

Stultum eſt amare magis annulum, quàm ſponſum annuli datorem. to.9.127.I
Malum eſt amare condita, deſerendo conditorem. tomo.9.127.H
Amat quis tepidius eum quem ſe cogitat neceſſario deſerturum. to.5.106.L
Magis amat qui obiurgat, quàm qui adulatur. to.2.9.E.& 142.F
Amator dei, mulierum amore non vincitur. to.2.173.G
Amatores ſeculi & operarij iniquitatis, timent ſibi videntes ſpes ſuæ ruinam. to.9.148.L

Amicicia.

Amicicia quid ſit. tomo.1.100.A to.2.145.M to.4.260.E & 262.C
Amicicia vera inter quos ſit. to.4.260.F G
Amicicia triplex. Ibidem.I
Amiciciam natura inſeuit. Ibidem.L
Amicicia vera. Ibidem.261 D
Amicicia puerilis. Ibidem.F
Amicicia ſpiritualis. Ibidem.G
Amicicia ex quibus procedat. Ibidem.
Amicicia fons, amor dei. Ibidem.H
Amici delectus. Ibidem.
Amicicia diſſoluendæ cauſa. Ibidem.K & ſequentibus.
Ad amiciciam qui minus idonei. to.4.161.M
Ad amiciciam quatuor requiruntur. Ibidem.262.C
Amici probatio. Ibidem.
Amiciciæ fides. Ibidem.D
Amici quæſtuoſi. Ibidem.
Amicus qualis eligendus. to.4.262.E
Amicus quo modo arguendus. Ibidem.F
Amicicia cultus. Ibidem.G
In amicos beneficentia. Ibidem.I
Amicicia vis. to.6.171.E
Amicicia vera vnde manat. to.2.48.E F
Amor amicicia debet eſſe gratuitus. to.10.94.K & 113.C
De amicicia cultu. to.4.262.G
Amicicia humana cum diuina comparatio. to.1.22.E
Amicicia ſeculi & dei quibus conſtant. tomo.4.252.M
Amicicia ſeculi, inimicicia eſt dei. tomo.10.304.C
Amicicia regula quæ. to.10.113.C
Amicicia quædam carnalis. tom.10.113.B & ſequentibus.
Multi amicicias maiorum optarunt, & maiora pericula incurrerunt. to.8.332.H I
Amicicia ſirina. to.10.146.F
Tullij verba de amicicia. to.2.132.P & 145.M
Ignoti quatenus & quo modo in amiciciam recipiendi. to.10.80.M & ſequenti.
In amiciciam receptus quis. to.10.81.A
Amicicia rationis. to.10.113.C
Amicicia vera non eſt penſanda temporalibus commodis, ſed gratuito amore potienda. to.2.48.E F
Amiciciæ fructus & voluptas. to.1.22.D.to.4.260.M
Amicicia inter equos cohabitantes. tomo.10.113.C
Et ea eſt amicicia conſuetudinis.
Quod amicicia bonorum ſecura eſſe non poßit, dum à periculis præſentis vitæ trepidari neceſſe ſit. to.5.180.C & ſequentib.
Amicicia Oreſtis & Pyladis. to.1.22.A
Per amiciciam aliquis cognoſcitur. tomo.10.80.M
Amicicia ſimulata quidam multa & peßima conantur inferre bonis: quæ ſi ſuſtinët & perferunt patienter, vel caueant prudenter, experti mala ipſa, nihilominus neceſſario grauiter cruciantur. to.5.179.G
Amici delectus. to.4.261.H I.& ſeq.E
Conſiderata & inconſiderata amicorum receptiones quid efficiant. to.10.80.M.& ſeq.
Amici probatio. to.4.262.C
Amici comparandi. to.1.109.D.E
Amicorum vnitas. to.1.111.I
Mutua inter amicos. to.4.262.K
Amici quo modo amandi. to.1.116.D
Amicum quem dicimus. to.10.81.A
Amicos coniunctio animorum facit. tom.10.146.F
Amicus dimidium animæ to.1.22.B
Amicus eſt alter ipſe. Ibidem.& tom.2.13.G.& 142.G
Amicorum omnia communia. tom.1.28.F.to.4.261.E
Amicorum ſolatia. to.2.127.M.& ſeq.
Amicum nihil eſſe ſine amico. Ibid.128.A.B
Fides amico ſeruanda. to.2.188.E.F
Beneficentia in amicos. to.4.262.I
Amatur plus animus amici quàm corpus. to.9.56.D
Amici multum valent ad bona & ad mala. to.10.49.I
Amicus gratis amandus eſt, propter ſeſe, non propter aliud. to.10.113.C
Amici quare amandi. to.10.113.C
Tu amas amicum, ſi oderis quod nocet amico. to.10.244.G
Ille veraciter amat amicum, qui deum amat in animo. to.10.254.F
Nemo amicus eſt hominis, niſi prius fuerit veritatis. to.2.48.E.F
Amici correptio. to.4.262.L
Amicis veris debent conſilia manifeſtari & cordis arcana. to.2.14.L
Amici non debent prodere amicis aliorum peccata. Ibidem.
Amicus de via quis. tomo.10.25.M.& ſequentibus.
Quòd de amicis potentioribus multi præſumpſerint, ceciderunt illi de quibus præſumebant, & inuoluerunt eos qui de ſe præſumpſerant. to.8.334.D
Amicus recti non eſt, quando mallet, ſi fieri poſſet, id quod rectum eſt non iuberi. tom.8.154.E
Amicis optare ſalutem temporalem, non eſt indecens. to.2.124.H
Optanda non eſt amicis longa vita, ſed quod illis ſit vtile. to.9.125.G
De amicis quæſtuoſis. to.4.262.D
De eo quod ſcriptum eſt, Facite vobis amicos de mammona iniquitatis. tomo.10.29.L.& 184.F.G
Vide, Mammona.
Amici dei qui. to.1.180.M
Per quid vocamur amici dei: & hoc nobis maxima gloria. to.4.253.A
Amicus dei efficitur, qui inimicis fit amicus. to.10.157.B
Amicus huius ſeculi, inimicus eſt dei. tomo.9.207.C
Amicus quo modo arguendus. to.4.262.F
Vtiliora ſunt vulnera amici, quàm voluntaria oſcula inimici. to.10.186.K
Amicus ſæpe creditur eſſe, qui inimicus eſt: inimicus, qui amicus eſt. to.5.180.B
Amicos quanto plures habemus, tanto magis timemus, non ſolum de morte corporis ſed & animæ. Ibidem.
Amico mortuo dolor habitus, tanto facilius ſanatur, quanto animus dolentis erat melior. Ibidem.D
Amicis bonis mortuis gratulemur, cernentes eos à multis erutos malis, licet de morte contriſtati fuerimus. Ibidem.D
Amicum non poteſt quis amare fideliter, quem cogitat deſerturum, aut cui ſe futurum nouit inimicum. to.5.105.L
Amicos, ſiue amicicias, parabant ſibi Romani dando munera magis quàm accipiendo. to.5.23.B.C
Amicos facit nobis angelos ſimilitudo bonæ voluntatis. to.5.78.D.E
Amicos deos credentes habere philoſophi, inciderunt in dæmones impios. to.5.180.F

Amomum.

Amomum Aßyrium vulgo naſcitur. to.2.3.I

Amon.

Amon populus turbidus, vel populus mœroris interpretatur. to.2.199.B

Amare deum.

Deus iniquos amauit, vt ab eis redamaretur. to.9.135.E
Amatiſsimus à deo. to.10.46.K
Christus minus nos amat adhuc miſeros quàm beatos. to.9 123.L
Deus nos amat, & odit. to.10.46.G.H
Amandus eſt deus pro amore eius, ita vt ſi fieri poteſt noſipſos obliuiſcamur. to.10.46.G
Amare deum, eſt diligere ſeipſum. to.5.82.K.L
Deus quare amandus, & quo modo. to.10.113.C & ſequentib.
Deus gratis eſt amandus. to.10.162.L.& 2.12.E & ſequentib.
Quantum deus velit à nobis amari. to.9.163.F
Amando, non ambulando itur ad deum. to.2.49.F.G
Minus deũ amat qui cum eo aliquid amat, quod non propter eum amat. to.9.168.A
Quiſquis ſeipſum & non deum amat, non ſe amat. to.9.122.D
Non amatur deus, niſi de deo. to.10.74.C
Amans deum, facilè quæ ſunt mundi deſerit. to.9.66.B
Filium non amamus niſi & patrem. to.9.108.C
Creator quo modo non malè amari poßit. tom.5.130.M
Amando bonum, meliores efficimur. tomo.8.362.I

Amor.

Amor duplex poteſt eſſe in vno homine: ſcilicet, quo amatur non amandum, & quo amatur amandum. Amor bonus facit audire malum, quo proficiente malus amor deficit. to.5.98.F
Amor & dilectio indifferenter & in bono & in malo apud ſacras literas inueniuntur, licet philoſophi quidam aliter dixerint. to.5.126.G.H
An etiam ipſum amorem, quo & eſſe & ſcire diligimus, diligere debeamus, quo magis diuinæ trinitatis imagini propinquemus. to.5.98.F
Amore fertur animus, ſicut corpus ſuo pondere, ſiue deorſum grauitate, ſiue ſurſum leuitate nitatur. to.5.Eodem.G
Amores duo fecerunt ciuitates duas: terrenam ſcilicet, amor ſui vſque ad contemptum dei: & cœleſtem, amor dei vſque ad contemptum ſui. to.5.123.D

Amor bo-

Amor bonus vel malus facit affectiones bonas vel malas. Et quod paßiones nihil aliud ſunt quàm amor. to.3.116.I.& ſequents.

Amor in genere.

Amor quid. to.1.271.L.to.3.199.L.to.4.237.B to.10.77.M
Amor.to.3.203.F.G.to.3.98.F. & 116.I K
Amor vnde proueniat. to.1.22.K
Amoris ordo, & gradus.to,10.112.I.& ſeq.
Amores diuerſi, & eorum gradus. to.10.112.M & ſequentib.
Duo ſunt amores, mundi & dei. to.9.127.D
Amores duo, duas fecere ciuitates. to.5.123.D
Interroget ſe quiſque quod amet: & inueniet vnde ſit ciuis. to.8.144.B
Amor bonus & malus.to.3.237.E.to.4.236.M & ſequen.to.3.116.I
Amor & cupiditas. to.3.83.B.to.4.237.A
Opus amoris & timoris. to.3.238.K
Amor non improbatur, modo in deo ſiat. tom.1. 22.H.I
Amor curſus eſt, & miſer eſt qui nihil amat. to.8.fo.41.F.G
Amor curſus eſt. to.8.77.A
Omnis amor habet vim ſuam, nec poteſt vacare. ſed ſi vis noſſe qualis ſit, vide quo ducat.to.8. 312.F
Omnis amor aſcendit vel deſcendit. to.8.314.I
Amor vtilis. to.10.112.H
Ad mutuum amorem inuitatio. to.2.13.E.F
Amores honeſti. to.10.113.A
Amor ſciendi. to.3.84.B.C.& ſequen.
De ſubſtantia dilectionis & amoris. to.4.236. M.& ſequentib.
Amorem & dilectionem, indifferenter & in bono, & in malo apud ſacras literas inueniri. to.5.126.H
Amor contemnendus. to.10.112.K
Amoris ſeculi, & amoris patriæ cæleſtis conflictus. to.9.226.L.M
Amor ſeculi & dei quomodo concurrant. to.10. 109.H.& ſequen.
Amor mundi, & amor dei quid efficiant. to.10. 46.F.& 110.A.B
Amor carnalis nunquam excludere debet cæleſtem. to.4.254.K
Nemo niſi per Amorē poteſt deo vicem reddere. to.9.174.A
De Amore tribulationū, & ſpe quæ per illas ad cæleſtia inuitat. to.10.283.B
Amor quantus eſt in poßidendo, tantus dolor in amittendis.to.5.4.M.& ſequen.
Amor omnia efficit facilia & prope nulla. tom. 10.8.D.& 149.A
Quod quis ſine amore illiciente non habuit, ſine vrente dolore non perdet. to.5.105.D
Amoris nexu vt homines coniungerentur, deus hominem vnum formauit ex quo omnes eſſent. to.3.106.G

Amor dei.

Amor verus. to.1.118.A
Amor cæleſtium. Eodem.138.C.D
Amor dei. to.10.14. E.& 46. F.& 79.I. & 110.A.B
Ad amorem æternum gradus. to.3.81.G
Amor erga deum. to.3.241.I.to.4.254.E
Ad amorem dei exhortatio. tom.3.173.A.& 194.K
Amoris dei ſtabilitas. to.4.234.K
Amor dei fons amicicia. Ibidem.261.H
Ad dei amorem omnia referenda. to.1.91.I
Amor dei erga creaturas. to.3.114.H.I
Amor dei ſcripturæ ſumma. to.3.5.D
Amor Chriſti & Eccleſiæ, allegoricus ex cāticis. to.3.211.K
Amor illorum dicitur rectus, qui omnes affectiones rectas habent. to.5.117.H
Amor boni facit hominem bonum, ſed non cognitio boni. to.5.98.F
Amor cæleſtis ciuitatis, dum nobis inhæſerit, non poteſt nos extollere, cum alios videamus feciſſe mirabilia pro terrenis. tomo.5.45.F & ſequen.
Amore diuino ſic inardeſcunt angeli, vt omnia alia, etiam ipſi ſibimet viloſcant reſpectu illius. to.5.79.L
Qui amat deum, debet odiſſe quod ille odit.to.8. 228.D
Cum malè amamus, deus propicius negat quod amamus, & iratus dat amanti quod amat. to.8.29.K.L
Cū id amamus quod vult deus vt amemus, procul dubio daturus eſt. Eodem.L
Ita amabis quod deus amat. to.8.89.I
Diſce amare in creatura creatorem, ne te teneat quod ab illo factum eſt, & amittas eum à quo ipſe factus es. to.8.76.H
Amor caſtus quis ſit. to.8.173.C
Quid ſit gratis amare deum. to.8.338.A
Erubeſcant qui ſic amant deum, vt inuideant aliis. to.8.51.I
Væ tali amori, qui ſuſpicatur aliquid pulchrius quàm ille à quo eſt omne pulchrum. tomo.8. 86.A
Amandus eſt charitate & gratuitè.to.8.114.D
Quod propter ſe amandus ſit. to.8.35.G
Quid amas vt deum non ames? to.8.193.L
Chriſti erga nos amor, amore indignos. tomo.10. 46.K
Quid amor diuinus fecerit propter hominem. to. 9.174.D
Nulla plaga debet ab amore Chriſti ſeparare.to. 10.306.L
Amor caſtus quis. to.10.79.I.& 94.L
Amor verus. to.1.118.A.to.10.113.I
Adhortatio ad amorem ſpiritualium, cum debor tatione voluptatum huius ſeculi.to.3.194.I K & ſeq.to.10.94.L M
Homines amando deum, efficiuntur dij: amando mundum, efficiuntur mundus. to.10.135.B
Sicut amor immundus inflammat animam ad terrena concupiſcenda: ſic amor ſanctus ad ſuperna eleuat, & ad æterna inflammat.tom. 8.312.F

Amor proximi.

Amor proximi. to.4.254.G.Vide, Charitas & Dilectio.
Amor fratris, ex deo eſt: odium, ex diabolo. tom. 10.211.G
Amor erga parentes, & liberos temporales. to.2. 165.A
Serpentes, leones, & lupi, amant filios ſuos. tomo 10.113.A
Feræ amant filios. to.10.152.D E
Qui non amat filios vel vxorem, leone peior eſt. to.10.152.E & 155.M.in fine.

Amor peruerſus.

Peruerſus amor. to.10.112.E M.& ſequent.
Amor malorum tartareus eſt: viſcum habet quo deiiciat in profundum, non pennas quibus leuet in cælum. tomo.8.115.I K.& 312. F.& 352.B
De amore peruerſo, quo voluntas ab incommutabili bono ad bonum commutabile deficit. to. 5.122.E F
Amor prauus cupiditas, ſed rectus charitas vocatur. to.8.15.I K
Quiſquis amat carnaliter, neceſſe eſt vt cum zelo peſtifero amet. to.8.51.H
Amores turpes quantas moleſtias habeant. tomo 8.254.H
Amatores lubrici non curant reprehenſores veraces, vt ſunt formoſi fallaces. to.8.46.B
Amor malus, vel cupiditas, præcipitat in ea quæ non ſunt agenda: & metus malus reuocat ab his quæ ſunt agenda. to.5.211.M
Amor peruerſus cauſat innumerabilia mala: ſed ad hunc amorem capeſſendum oſtendit multa data adiutoria diuinitus & etiā humanitus. to.3.214.D E
Amor inordinatus parentum in filios. tomo. 10. 294.C
Amores lubrici & inhoneſti, taxantur. tom.10. 77.I K
Amor illicitus, eſt cauendus. to.10.132.E

Amor mundi, ſeculi, & huius vitæ.

Amor huius mundi. tomo.1.4.F.to.10.46. F G. & 110.A B
Amor ſeculi. to.10.14.E.& 33.K L
Amor mundi ſeparat nos à charitate. to.9.127. D E F
Amor huius vitæ caduca. to.10.33.M
Amor mundi mala religio. to.10.21.C
Amor temporalium. to.2.117.D.& 143.D E
Amor terrenarum rerum, viſcum ſpiritalium. to. 2.117.D.to.10.29.A B
Amor huius mundi, parit inimiciciam dei.to.10. 250.D
Amor laudis & gloriæ. tomo.2.142. D.& 143. D E.
Amor vanæ gloriæ, in philoſophis. to.2.33.A
Amor excellentiæ, ſuperbia vocatur. tomo.10. 45.I
Et ei inuidet. Ibidem.
Amor noſtri. to.1.217.C
Amor ſui, vbi laudandus. to.3.4.D
Vide Dilectio.

Amorrhæi.

Amorrhæi, quid interpretentur, & quos figurent. to.8.339.A B

Amos.

Amos propheta. to.3.17.D
Amos, Eſaias, Michæas, & Ionas, ſimul prophetabant tempore Oſiæ regis: & non tantū populo Iudæ, ſed & gētili.to.3.166.K.& 167.B C

Amphibologia.

Amphibologia quid faciat. to.3.7.A

Amphion.

Amphion cithara ſuauitate, lapides mulſit & attraxit. to.3.159.F

Amplitudo.

Amplitudo, quid Ciceroni. to.4.123.K

Amulius.

Amulius. to.3.24.M.& 164.D

Amynta.

Amynta, rex decimuſoctauus Aßyriorum.tom. 5.138.E

Anabaptiſmus.

Anabaptiſmus quare vocatur. to.7.86.I

Anabathmos.

Anabathmos. to.8.71.G

Anachoretæ.

Anachoretarum vita. to.1.172.G.& ſeq.

Anologia.

Analogia quid. tomo.3.109.C. tomo.6. 20.M & ſequent.

Ananias.

Ananias, præceptor Pauli. tomo.3.fo. 2. E. tomo 4.81.I

Ananias & Saphira, auaricia perierunt. to.9.195.C
Ananias quid interpretetur. to.10.85.C
Ananiæ condemnatio. to.10.83.L
Quare Petrus Ananiam & Saphiram morte damnauit. to.10.228.D E
Ananias baptizauit Saulum, & ſecit de lupo agnum. to.10.255.G
Ananias baptizauit Saulum, & ſecit Paulum. to.10.267.F

Anaſtaſius.

De Anaſtaſio epiſcopo Romano. to.2.20.L.& 155.D
Anaſtaſius papa. to.7.27.G

Anathema.

Anathema maranatha, quid ſignificet, & cur vtrunque ponitur. to.2.164.H
Anathema, vnde proceſſerit. to.4.57.D.& G
Anathema, & anathemare quid. Ibid.G H
Si quis alicui articulorum diſcredat, anathema ſit. to.10.192.G.& ſeq.

Anatomici.

Anatomici inciſores. to.5.213.I.& M
Anatomici medici. to.7.256.M.& ſeq.F

Anaxagoras.

Anaxagoras, mentem dixit deum. tom.2.55.B. circa finem.
Anaxagoras. to.5.64.G
Anaxagoras, dixit ſolem eſſe lapidem ardentem, propter quod factus eſt reus. tomo.5.171.L

Anaximander.

Anaximander philoſophus, quo tempore claruerit. to.5.64.G.& 166.A

Anaximenes.

Anaximenes, de deo. to.1.38.B.to.2.55.B
Anaximenes phyſicus. to.5.166.A
Anaximenis opinio de deo refellitur. tomo.9.269.M

Anchiſes.

Anchiſes. to.5.21.K

Ancilla.

Ancilla dei nos ſumus. to.8.315.F

Ancones.

Ancones. to.4.37.A
Anconiſci & Anconici. to.4.41.K

Ancus.

Ancus Marcius, morbo interiit. to.5.25.A
Ancus Marcius. to.5.169.B

Andragatius.

Andragatius. to.5.48.M

Andreas.

De Andrea cardinali reſuſcitato. to.2.186.K L
De Andrea apoſtolo, nuga. to.6.125.L
Andreas & Petrus tunc Chriſto inhæſerunt, quando de naui eos vocauit, non autem quãdo à Ioanne miſſi, dixerunt vbi habitas? to.9.15.A
De ſancto Andrea. to.10.255.B

Androgyni.

Androgyni. to.3.121.K

Anebuntes.

Anebuntes Aegyptius. to.5.83.M

Andromache.

Andromache prius nupta Pyrrho, tandem ſeruo datur. to.5.24.A

Angelus.

An ſint angeli. to.9.183.I.K
Quamuis angelos non videamus, eſſe tamen nouimus ex fide & reuelatione. to.8.258.B
Angelorum definitio to.9.183.K.L
Angelorum nomen largè vſurpatum. tomo.1.4.G.H
Angelos habere animas, nuſquam inueniri. Ibi. & 6.G.& 11.B
Angelorum conditio. to.3.150.G H
Angeli quando creati. to.3.109.D.& 110.F G & 117.M.to.5.93.I.& ſequenti.copioſè.to.6.85.H
Angeli quando creati, incertum. to.4.124.F
Angeli creati ſunt ante cœlum & terram. to.8.216.K
De opinione eorum qui angelorum creationem anteriorem volunt eſſe quàm mundi. tom.5.99.E F
De Platonicorum opinione, qua putauerunt angelos quidem à deo conditos, ſed ipſos eſſe humanorum corporum conditores. to.5.107.F & ſequen.
De eo quod quidam putant, in conditione firmamenti aquarum diſcretarum nomine angelos ſignificatos: & quod quidam aquas exiſtimãt non creatas. to.5.99.M.& ſeq.
Angeli, ſi dicantur facti ante cœlum & terram, ſecũdum quoſdam, vt accipiatur principium pro filio dei, in quo factũ eſt cœlum & terra, de hoc non eſt vis facienda, dum tamen non dicat angelos deo coæternos. to.5.99.E F
Angeli ſimul vt facti ſunt, lux facti ſunt, non ita tantum creati, vt quoquo modo eſſent & viuerent, ſed etiam illuminati vt ſapienter beateq; viuerent. Ab hac illuminatione quidam angeli, non ſolum non obtinuerunt excellentiam ſapientis beatéque vitæ, quæ proculdubio nõ niſi æterna eſt, ſed & rationalẽ vitam. to.5.94.H I
Angelos ſanctos in ſublimibus cœli ſedibus, non quidem deo coæternos, ſed tantum de ſua ſempiterna & vera fœlicitate ſecuros & certos eſſe, nemo ambigat. to.5.99.F
Angeli facti ſunt ante omne tempus: accipiendo tempus proprie & conſuetudinarie. to.5.104.D E
Angeli ſemper fuerunt, quia omni tempore, ſicut & tempus fuit, & tamen deo coæterni non ſunt, ſed creati: & ſine angelis tempora eſſe non potuerunt. Eodem.E F
Angelorum eſſe non menſuratur tempore, cum immortalitas non tranſeat in tempore. Eodem.G
Angeli mouentur in tempore, & ideo coæterni non poſſunt eſſe creatori, in cuius motu non eſt dicendum fieri, vel fuiſſe, vel futurum eſſe. Eodem.H
Angeli an fuerint impares in primo ſtatu: aut bonis poſt malorum caſum certa ſcientia ſuæ fœlicitatis ſempiternæ acceſſerit. tomo.5.95.B C
Angeli in primo ſtatu habuerunt aliquam, etſi non præſciam, beatitudinem. Eod.D E
Angeli habuerunt bonam voluntatem in principio ſuæ creationis, quam voluntatem deus fecerat, qui & excitando eam in bonis fecit auidiorem, & ex ſeipſo implẽdo fecit meliorẽ, quando ſcilicet ſibi adhæſerunt. tom.5.102. G H.& ſequen.
Angelos quoque ſcilicet cum bona voluntate, id eſt cum amore caſto quo illi adhærerent, creauit: ſimul in eis condens naturam & largiens gratiam: vnde ſine bona voluntate, id eſt dei amore, nunquam ſanctos angelos fuiſſe credendum eſt. Eodem.H I
Ex quo accipitur documentum manifeſtum, quod angeli fuerunt creati in gratia, & non in puris naturalibus.
Angeli quamuis non ſint expreſſi in illo ſenario numero dierum, nihilominus creati ſunt: & intelliguntur vel nomine cœli, vel nomine lucis. to.5.93.I.& ſequen.
Angeli, nuncij dei. to.3.104.C.& 130.G
Angelus, Latinè nuncius. to.5.169.K.to.6.70.E to.9.46.L.& 84.E
Angelus, officij nomen eſt, non naturæ, quia nomen eius eſt ſpiritus. to.8.259.A
Multo vtilius qui latinè nuncij nuncupantur, angeli vocantur quam dij. to.8.340.F
Vocabula angelorum. to.3.39.I K
De vna bonorum malorumq; angelorum natura. to.5.100.I
Natura angelica ſecundum ſe ſimplex eſt. to.4.203.G
Angelorum natura bona eſt, & voluntas recta: ſed dæmonum natura bona, voluntas peruerſa. to.5.99.I.& ſeq.
Angeli boni dicuntur lux, mali vero tenebræ, quando lux diuiſa eſt à tenebris. to.5.Ibid.
Angelica natura nulla eſt melior, ſed præcedit dignitate omnia cætera quæ deus condidit. to.5.95.G
Angeli an ſint æterni. to.5.104.D.E
Angeli boni & mali differunt. tomo.6.159.H. to.5.100.I
In cœleſtibus apparatibus eſſe ſedes, dominationes, principatus, poteſtates. to.6.141.A
Angelicas virtutes inter ſe differre: quid autem differant, neſcit Auguſtinus. Ibidem, A B
Angelorum multitudo, caſtra dei, & militia cœli dicta. to.4.24.L
Angelorum populus. to.4.28.I
Angeli, aquæ ſupercœleſtes. to.1.50.M
Angeli ſcriptura non indigent, nec verbo. Ibid.51.A
Angeli non reconciliant. Eodem, 42.I
Angelica ſublimitas. to.1.152.M
Angelorum panis. Ibidem.153.B
Angelorum differentia. Eodem.159.H
Angeli, natura mutabiles. Ibidem.
Angeli ſeruiunt deo liberaliter. Ibid.K
Qui facit angelos ſuos ſpiritus, exponitur. to.5.131.A
Angeli animantia. to.2.114.G
Corpora angelorum. to.2.108.C.to.3.39.K
Angeli, & omnes cœleſtes virtutes corporeæ. to.3.45.F
Corpus angelicum inferius eſt quàm anima. to.8.366.C.in fine.
Quòd boni & mali vtantur materia iſta corporali quantum cuique poteſtas eſt: ſed longè amplior eſt poteſtas bonis quàm malis. to.8.189.L
Angeli non poſſunt mereri, quia dicit liberum arbitrium inuertibile eſſe præmium, ſicut vertibili comparatur meritum. to.5.119.M
Angelorum numerum dicit ſe ignorare. tomo.5.123.L
Angelorum etiam malorum natura, humanæ eſt præferenda. to.9.113.F
Angelorum obedientia, & miniſteria. tomo.3.143.I
Angeli nullam poſſunt creare naturam. Ibid.K. & 237.F.to.4.30.G
Angeli plantatores tantum & rigatores. to.3.143.L.& ſequen.
Angeli deo creanti quo modo ſeruiant, ignoramus. Ibid.144.B
Angelorum potentiam omnis homo deſiderat, ſed non iuſtitiam. to.8.235.A
Angelus quo modo & quid poſſit operari in mente hominis. to.8.290.E.F

Angeli boni

Angeli boni iuſſa diuina nonnunquam malis angelis reuelant. to.3.119.K L
Angelos in cœlo pugnaſſe, eſt incredibile. to.9.145.L M
Creatura corporea ſubdita eſt angelis. tomo.3.141.D
Angeli nomine, deum intellige. to.6.9.B
Quod angeli non ſint perituri igne quo mundus incendetur. to.8.253.C
Angeli & homines duo ex fonte æterno. tom.9.260.K
Argumentum quod angelus ſit creatus in gratia.
De angelorum ſocietate diuerſa, quarum vna fruitur deo, altera tumente typho: vna ſancto amore flagrat, altera amore immundo fumat: vna in cœlis, altera in aere: vna tranquilla, altera turbulenta. &c. to.5.99.I
Angelorum ſocietates duæ, & diuerſæ, & diſpares, non incongruè intelliguntur lucis & tenebrarum nominibus nuncupata. tomo.5. Eodem.I K

Angelorũ potentiæ, præſcientia, virtus, poteſtas, operatio, cognitio, &c.

Angelorum ſcientia. to.3.126.E. & L M. to.5.79.K L. & 98.K
Angelorum ſcientia quo modo nata. to.3.126.M & ſequen.
Angelorum contemplatio. Ibidem.D
Angelica mens. Ibidem.127.A
Angeli quo modo cognitionem rerum acceperint. Ibidem.D. & ſequen.
Angelica mentis celeritas. to.3. Ibidem.K L
Angeli quo modo deo ſubditi, & angelis creatura corporea ſubdita. eod.141.D E
Angelica creatura quo modo adiuuatur, & adiuuat. to 3.141.F G
Angelorum præſcientia. to.3.150.E
Angelorum conditio. Ibidem.G H
Omnia in verbo cognoſcuntur ab Angelis. to.5.98 L
De noticia Angelorum. to.9.185.I K
Angeli dei naturam in cœlo inueſtigare non poſſunt. to.10.285.C
Libera voluntas angelorum. to.3.47.F
Angelorum iuſticia. to.6.139.D. & ſequenti. & 140.M
In angelis eſt vita quæ continet, ſentit, & intelligit, ſed nutritorio auxilio non indiget. tom.5.66.H I
Angeli nollent eſſe archangeli propter voluntatis quietationem, quam omnes beati habent. to.5.217.L
Angelis bonis omnis corporalium temporaliumque rerum ſcientia, qua inflantur dæmones, vilis eſt: non quòd earum ignari ſint, ſed quia reſpectu charitatis diuinæ qua inardeſcunt, omnia alia & etiam ſeipſos contemnũt. to.5.79.K L
Angeli boni certius iſta temporalia & mutabilia nouerunt, quia eorum cauſas in verbo dei conſpiciunt: quibus cauſis quædam probantur, quædam reprobantur, omnia ordinantur. Ibidem.
Angeli nunquam falluntur de iſtis temporalibus, quia vident in æternis atque incommutabilibus dei legibus: ſed dæmones falluntur, quia de temporalibus per temporalia coniectant. Ibidem.M
Angeli ſancti non per verba ſonantia deum diſcunt, ſed per ipſam præſentiam immutabilis veritatis, hoc eſt verbũ eius vnigenitum. to.5.98.I
Angeli trinitatem perſonarum & vnitatem eſſentiæ diuinæ melius cognoſcunt, quàm noſipſi nobis cogniti ſumus. Eodem.I K
Angeli melius cognoſcunt creaturam in verbo quo facta eſt, quàm in ea ipſa ſciunt: ac per hoc & ſeipſos ibi melius quàm in ſeipſis, veruntamen & in ſeipſis ſciũt, facti ſunt enim, & aliud ſunt quàm ille qui fecit. Eodem.K
Angeli ſancti ſicut habent permanendi æternitatem, ita cognoſcendi facilitatem, & requieſcendi fœlicitatem. to.5.99.D
Angeli ſancti mouentur in deum motibus ſanctis, id eſt piis cogitationibus, quibus ab eis conſulitur immutabilis veritas, tanquam lex æterna in illa eorum curia ſuperna. tomo 5.135.F
Angelorum motus ipſe ſtabilis eſt, quia non recedunt à diuina veritate, ad quam mouentur tanquam ad fontem vitæ. Ibidem.
Angelis quo modo loquatur deus. Non enim ſic loquitur angelis deus, quo modo nos inuicem loquimur nobis, vel deo, vel angelis. Eod.G
Angeli audiunt non corporis aure, ſed mentis, miniſtri eius & nuncij qui eius veritate incommutabili perfruuntur immortaliter beati. to.5.85.G
Angeli non ſunt ſua potentiæ, quia ſolus deus eſt quicquid habet, & ideo ſimplex eſt, & ſolus incommutabilis. to.5.94.A

Angelorum perfectio, fœlicitas, ſtabilitas, &c.

Angeli ſancti beatitudinem poſſident. tomo.1.5.E
Angeli beati ſunt bono æterno. to.5.79.L M
Angelorum ſtabilitas & chori, ſiue vocabula. to.3.39.I K. & 47.E.53.A
Angelos non eiuſdem naturæ eſſe cum deo. to.3.51.G.53.A
Angelorum fœlicitas. to.3.47.F
Angelorum libera voluntas. Ibid. & 50.H I
Angelorum ſubſtantia ſuperiora appetit, non inferiora. to.4.203.G
Boni angeli. to.4.224.F.to.5.79.E
Angeli ſunt certi de ſua fœlicitate. to.5.99.F
Angelicæ beatitudinis cauſa ſuit adhærere deo: ſicut miſeriæ aliorum cauſa ſuit non adhærere deo. to.5.100.K
An ſancti angeli quem habent creatorem naturæ, eundem habeant bonæ voluntatis authorem per ſpiritum ſanctum in eis charitate diffuſa. to.5.012.F. & ſeq.
An eius beatitudinis, quã ſancti angeli ab initio ſui ſemper habuerunt, etiam illos ſpiritus qui in veritate non ſteterunt, participes fuiſſe credendum ſit. to.5.94.H I
An ita vnius fœlicitatis omnes angeli ſint creati, vt neque lapſuros ſe poſſent noſſe qui lapſi ſunt, & poſt ruinam labentium perſeuerantiæ ſuæ præſcientiam acceperint qui ſteterunt. to.5.95.B C
Quæ cauſa ſit beatitudinis angelorum bonorum, & quæ cauſa miſeriæ angelorum malorum. to.5.112.K L
Angelis permanentibus in ſummo bono, deus dedit tanquam ipſius permanſionis præmium, vt de ſua permanſione certi eſſent. tomo.5.207.E F
Angelorum perfectio. to.10.59.G
Angeli confirmati in charitate. to.10.59.K
De duabus angelorum ſocietatibus diuerſis atque diſparibus, quæ non incongruè intelliguntur lucis & tenebrarũ nominibus nuncupatæ. to.5.99.H I

Angelorum miniſteria & amicicia erga homines.

Angelis bonis & malis quo modo vtatur deus. to.8.189.L. & ſequen.
Angeli offerunt deo orationes noſtras. to.2.126.A. & 129 E.to.9.160.L
Angeli quoque proximi nobis: & quo modo diligendi. to.3.4.I K
In angelis cura dei erga nos. to.3.173.A
Angelorum miniſteria & operationes circa mortuos. to.4.215.D. & ſequen.C
Miniſter angelus. to.4.265.K
Angeli miniſtri noſtri. to.9.160.L
Angeli mittũtur à deo ex aliqua cauſa, per quos agit. to.5.62.K
Angeli mittuntur à deo ad faciendam victoriã. to.5.35.L
Angeli beati non ſunt medij inter nos & deum. to.5.78.D
Angeli etiam in ſcriptura ſancta dicuntur dij. to.5. Eodem, H I. Vide, Dij.
Angelorũ edictis data eſt lex. to.5.84.M. & ſequent.F
In angelis perſona viſus dei, non quidem per ſuã perſonam, quæ eſt inuiſibilis, ſed certis indiciis deus per ſubiectam creaturam viſibiliter apparuit. to.5.85.F
Per angelos ab initio prædicatum eſt ſacramẽtũ incarnationis, & paſſionis Chriſti, illis quib[us] decuit prædicari. to.5.62.L
De miniſterio ſanctorum angelorum, quo prouidentiæ dei ſeruiunt. to.5.85.F
Angelorum amicos nos facit ſimilitudo bonæ voluntatis, & ipſis fauentibus beatificamur. to.5.73.F
Angeli boni & homines boni ſunt vna ſocietas, propter communem finem. to.5.216.M
Angeli ſine difficultate nos adiuuant, quoniam ſpiritalibus motibus puris & liberis non laborant. to.5.99.D
Angeli à deo fuerũt creati, & in creatione aliarum rerum aliquod miniſterium deo præbuerunt cætera facienti: ſed cuiuſmodi miniſteriũ, neſcitur. to.5.107.B
De amicicia ſanctorum angelorum erga nos. tom.5.180.E F
Angeli dicuntur noſtri, quia nos iam ſuos ciues habere cœperunt. Sic & Chriſtus noſter eſt. to.5.216.M
In angelis ſanctis diffuſa eſt gratia, & charitas per ſpiritum ſanctũ qui datus eſt eis ſicut & nobis. Ibidẽm.
Angeli beati attendunt nos peregrinos, & miſerantur: & iuſſu domini auxiliantur nobis, vt ad illam patriam communem aliquando redeamus. to.6.139.G
Angeli mittuntur ad noſtram directionem. to.9.160.L
Angeli nuncij ſunt domini. tomo.10.133. G. & 122.B
Angeli dati ſunt nobis in cuſtodiam noſtram. to.9.169.A B. to.10.309.M. & ſequen.
Exempla ſuper cuſtodia & viſitatione angelorũ. to.10.302.D E
Angeli ſunt cuſtodes noſtri, & vota noſtra deferunt ante conſpectum diuinæ maieſtatis. tomo 10.116.E

Angelorũ apparitiones, & adorationes.

Angelorum corpora, & apparitiones. to.1.9. D. to.1.108.C.to.3.39.K L
Angelos apparere hominibus, & loqui, quo modo intelligendum. to.1.93.K
Angeli quo modo mittantur, quo modò ve homi-
nibus

nibus appareant. to.3.64.F G
Eadem de re plura. eodem.66.G H.& ſeq.
Angeli quando apparuerunt Abrahæ & aliis, manducabant, ſed non alebantur. to.5.122.L M
Tres angeli, triformem intelligentiam ſcripturarum deſignant. to.9.146.L
Angelus quare volebat in via Moyſem occidere. to.4.164.E
Angelos, quos ſancti patres receperunt hoſpitio, vt patet de Abraham & Loth, putabant eſſe homines: quia eis officia humanitatis impendebant. to.5.141.F.& ſeq.
Angeli comederunt verè, non phantaſticè, qui viſibiliter & tractabiliter apparebant, non tamen neceſſitate ſed poteſtate: vt Chriſtus poſt reſurrectionem verè comedit. tomo.5.122.L
De angelo deſcendente de cœlo, habente catenam, & claudĕte draconem, id eſt diabolum, & claudente annis mille. to.5.177.M
Qualiter aſcendant & deſcendant ſuper filium hominis. to.8.90.E C
Angeli ad Chriſtum in obſequium miſſi potuerunt: non in adiutorium. to.8.122.F
Quo modo vel quando manibus portauerint Chriſtum. to.8.220.M
Angeli deſcendebant ad Chriſtum, qui in terra erat, ad quem aſcendebant qui etiam in cœlo erat. to.10.167.B
Quomodo angeli aſcendunt & deſcendunt ad filium hominis. tomo.10.167.B C D.& 35.A.& F
Angeli alternis carminibus aſcendente Chriſto reſonabant. to.10.214.H I
Angeli confortant Apoſtolos triſtes de diſceſſu magiſtri ſui. to.10.224.A
Angelus amictus nube ſaluator noſter eſt. to.9.145.B
Angelus in ſole ſtans, prædicatorem in Eccleſia ſignat. to.9.149.D
Angelos diligimus & honoramus. to.1.166.K
Nec eis templa conſtruimus. Ibidem.
Angeli nos quoque diligunt. Ibidem.165.L
Angeli nec boni nec mali colendi. to.2.41.H
Angelorum cultura. to.2.63.K
Angeli quidam ſignis mirabilibus excitant ad colendum vnum deum, quidam autem ſeipſos: primis autem credendum eſſe apparet, non ſecundis, qui ſunt dæmones. to.5.85.H
Angeli quidam vetauerunt ſibi fieri honores deo debitos, in adorando vel ſacrificando ab his qui ſic fieri debere credebant. tomo.5.86.K
Angelos adorantes prohibentur, & cæt. tom.5.Ibidem.
Angelis templa erigere, non pium ſit. tomo.6.149.G
Angelos ſolet ſcriptura viros appellare. tom.6.166.F
Sicut boni angeli reſpuunt ſibi deferri honorem diuinum: ita & mali deſiderant ſibi gloriam dei. to.8.227.G.& ſequen.
Sicut mali iraſcuntur ſi non coluntur, ſic boni indignantur ſi pro deo colantur. Ibidem.L
Angeli. to.3.130.G.& ſeq.
Angeli vnius dei. to.5.85.M
ἄγγελος. to.5.131.A.& G
Angeli boni & mali, opera quædam habent ſimilia. to.3.151.H
Alia angelorum, alia dæmonum oracula. tom.3.190.L
Angeli quo modo potuerint concumbere cum filiabus hominum. to.4.19.M.& ſeq.

Angelorum opera, miniſteria, & eius nominis ad alia tranſlatio.

Eccleſia angelorum & noſtra. to.3.39.M
Angeli indifferenter Eccleſiam ſignificant. to.9.143.M.& 144.E
Angeli cœlorum præpoſiti ſunt ſuper poteſtates aereas, & inde procedit verbum quod hic fit. to.8.265.E
De his quæ ſanctis Angelis & hominib⁹ poſſunt eſſe communia. to.5.73.F
Omnes angeli populorum, interiores homines in animo viuentes. to.9.147.C
Homines etiam ſanctiſſimi, quandiu in hac vita viuunt, Angelis nō æquādi. to.10.59.K L
Angelorum conſortes ſancti. to.2.41.K.& 57.F.to.3.37.E F.& 151.D E
Angelorum miniſterio congregabuntur electi in iudicio. to.5.194.H
Angeli non poſſunt dici creatores animalium. to.5.106.M.& 107.B
Angeli quæcunque terrena animalia rapere poſſunt, & conſtituere vbi volunt ſine labore: Exemplum de Abacuc. to.5.294.H
Angeli ſancti puniunt ſine ira, quos accipiunt æterna dei lege puniendos: & miſeris ſine miſeria compaſſione ſubueniunt. to.5.76.C
Angelis vnde tremor in iudicio. tomo.10.193.M & ſequen.
Angeli in aduentu Chriſti crucis vexillum deferent, Chriſtum præuenientes. tom.10.193.M Vide, Crux.
Adueniēs Chriſtus ad iudicium, mittet quatuor angelos ad.4.angulos terræ. tom.10 307.M Vide, Aduentus.
Angeli dicti ſunt filij Seth, qui non fuerunt angeli niſi myſticè, ſed homines. to.5.131.E
Chriſtus in forma ſerui, infra angelos fuit. to.5.78.F
Angelus dictus eſt Chriſtus. to.6.9 B
Angelus magni conſilij Chriſtus. tom.3.62.H.to.4.22.I.to 8.52 F
Angeli dei dicti ſunt homines iuſti. to.4.20.A.to.5.131.C.to.6.70.D E.to.8.103.F
Chriſtiani. to.4.164.M
Boni prædicatores. to.9.16.H.in fine.
Angelus dictus eſt Ioānes Baptiſta. to.4.20.A
Quod angeli dicantur oues. to.8.12.I

Angeli mali.

Angeli exterminatores, & eorum miniſteria. to.2.163.M
Angelorum malorum ſeruitus. Eodem.166.L
De malis angelis error Manichæorum. Eodem, 179.B
Angelos infimos animaliter viuere, audacter dictum. to.1.9.I
Angeli tranſgreſſores vnde in hanc detruſi caliginem. to.3.121.A B.& 150.E F
Angelicæ ruinæ cauſa. to.3.150.A
Angeli mali an ſtatim ceciderint poſt creationem. Ibidem.C D
Angeli mali vbi facti. Ibidem.E F
Angeli mali bonis ſubditi. Ibidem.L M
Angeli quare poſt lapſum pœnitentiam aſſequi non potuerunt ſicut homines. to.3.160.B C.& 254.B
Angeli mali peccando facti ſunt. tomo.6.121.E F
Angelorum caſus. tomo.3.37.D.& 159.M.& 150.A
Et quòd homines pij ſuccedunt in locum angelorum electorum. Ibidem.37.E.to.9.160.L M
Angelorum pars, quæ lapſa eſt, reſtaurabitur ex hominibus, vt ſic ciuitas illa ſuperna nō fraudetur ſuorum numero ciuium: quinetiam fortaſſis & vberiore lætetur. to.5.207.F
Caſus angelorum & hominis. tomo.3.159.M Vide, Diabolus, Dæmon.
Angeli quo modo erant tenebræ. to.5.94.H
Angeli peccauere. to.5.99.H
Angeli deſertores. to.5.124.E
Angelicam naturam deus condidit vertibilem, melius iudicans de malis benefacere, quàm mala eſſe non ſinere to.5.209.E
Angeli ante peccatum qualiter fuerunt participes illius ſapientiæ diuinæ, definire quis poteſt. Non enim habebant talem vitam, qualem ſancti angeli habent, quia ſcientes timor, neſcientes error beatos eſſe vtique nō ſinebat. to.5.94.I
Angeli ſimul vt facti ſunt, ei à quo facti ſūt adhæſerunt. eoq; ſunt iſti ab illorū ſocietate diſcreti, quòd illi in eadem voluntate bona manſerunt, iſti autem ab ea deficiendo mutati ſunt, mala ſcilicet voluntate. to.5.102.G
Angelorum bonorum & malorum appetitus cōtrarij, non fuerunt ex diuerſis principiis ſiue naturis, cum ſint omnes angeli ab vno deo: ſed fuerunt ex diuerſis voluntatibus, dum alij communi bono & beatifico adhæſerunt, alij velut bonum ſuum ipſi ſibi eſſent, à communi bono & beatifico ad propria defluxerunt. to.5.100.I.& ſequentib. 107. D E. & ſequentib.
Angeli mali, habentes elationis faſtum pro excellentiſſima æternitate: vanitatis aſtum pro certiſſima veritate: ſtudia partium pro indiuidua charitate: ſuperbi, fallaces, inuidi effecti ſunt. to.5.100.K
Angeli mali ab eo qui ſummè eſt auerſi, & ad ſeipſos conuerſi, peccauerunt per ſuperbiam. to.5.101.K
Angelus à deo per ſuperbiam ad ſe conuerſus, & quodam quaſi tyrannico faſtu eligens gaudere de ſubditis, magis quàm eſſe ſubditus, de ſpiritali paradiſo cecidit. to.5.118.L
Angeli minores ſubuerſi ſunt à principe ſuo. Ibidem.
Angeli mali aut minorem acceperunt diuinam gratiam, quàm illi qui perſtiterunt in ea: aut ſi æqualem, iſti amplius adiuti peruenerunt ad beatitudinem, illis mala voluntate cadĕtibus. to.5.95.B C
Angeli quòd ante peccatum fuerunt in gratia, non ſolum ex his argui poteſt, ſed etiam ex hoc quòd de ſpiritali paradiſo angelus cecidit, in quo erat primus homo, & fruebatur bonis ſpiritalibus. Ibidem.& 118.L
Angeli, cum ſint ſpiritus, vtrum poſſint corporaliter coire cum fœminis, aere corporati. Et dicit hoc non audere definire, quamuis multi fide digni dicant ab expertis ſe audiuiſſe, incubos mulieribus ſæpe fuiſſe improbos. Dicit hoc etiam à ſanctis angelis remoueri omnino. to.5.131.A
Quòd angeli corpora non habeant, videtur cum dicit, quia natura ſpiritus ſunt: ſed non audet temerè definire, an aliqui ſpiritus elemento aereo corporati, poſſint hanc pati libidinem, vt quo modo valeant ſentientibus fœminis miſceantur. Ibidem.B
Angeli, propter peccatum, detruſi ſunt in ima huius mundi: qui eſt eis velut carcer, vſque ad vltimam damnationem. to.5.99.H
Angeli mali, vel dæmones, præcipitandi ſunt in mortem ſecundam, poſt diem iudicij. tomo.5.124.G

Sunt an-

Sunt angeli iracundia, quos iam non propter inflictã, qua non gaudent, ſed propter maliciam pœna humana delectat. to.8.10.M
Angelis malis deus vtitur, non ſolum ad puniendos malos, verumetiam ad probandos bonos. to.8.183.K
Si per angelos malos deus inflixit plagas Aegyptus, vtrum etiam aquam in ſanguinem verterit, & ranas per eoſdem fecerit, quorum ſimilia etiam magi fecerunt. Ibidem.190.A
Etſi quæ mirabiliter de creaturis facta ſunt, malis angelis tribuere non audemus, habemus tamen ſine dubitatione in ſcripturis quid eis tribuere poßimus. Eodem.D E
Angelus cadens de ſublimi habitatione cælorum, factus eſt diabolus, & accepit quendam locum ſuum in hoc mari magno. to.8.264.K
Vnde, & quo deiectus ſit. to.8.377.G
Angeli mali grauius homine peccauerunt. to.9.213.G

Angelici.

Angelici hæretici, angelos colunt. to.6.4.M
Angelos animarum creatores voluerunt Seleuciani. Ibidem.6.I

Angulus.

Angulus de vtroque pariete gaudens. tomo.8 131.3
Angulus in ædificio quid. to.10.18.I
Angularis lapis Chriſtus. to.6.96.F.

Anguſtia.

Anguſtia pro triſticia to.3.29.K
Ibi anguſtia, vbi premeris. to.8.43.H
Meliꝰ eſt poſt paucas Anguſtias beari, quàm poſt breuem lætitiam damnari. to.10.213.B

Anguſtum.

Anguſta via. to.3.235.I
In loco anguſto tria ſunt. to.10.6.A

Animus, Anima.

Animus quid ſit. to.1.133.E.to.3.192.A
Animus, vel anima, quid ſit: & quid ſit anima melius. to.8.48.D E
Animus & anima idem ſunt. to.3.197.G
De animo humano. to.3.200.B
Animus, melior hominis pars. to.3.89.D E
Animus maior. to.5.7.L
Animam Varro dicit deum. to.5.56.E
De ſpiritu & anima. to.3.191.M.& ſeq.
Animus ſeipſum intelligit. tomo.3.M.Ibidem. 192.B
Animus vita eſt, ſic vita carere non poteſt. to.1.129.K L
Animus nec in corpus conuertitur. tomo.1. 130.C D
Animus non eſt temperatio corporis. to.1.129.L & ſequen.
Animus incorporeus quantum valeat. tomo.1. 133.E F
Animus incorporeus cernit incorporea. tomo.1. Ibidem.D
Animus ad incorporeorum amorem excitãdus. to.3.84.B
Animi extenſio. to.1.46.A
In pueris motu grandeſcit corpus, non animus. to.1.134.L
Animi vires. to.3.192.C
Animus à ſenſibilibus abducens. to.3.85.F
Animus ſentit nihil omnino fieri ſine cauſa. to.1. 104.E
Animus rationalis regit, ſed irrationalis cupiditas regitur. to.5.121.I
Animi æquitas melior, quàm corporis ſanitas. to.3.237.I
Anima renaſcentia. to.3.3.K
De animi tranquillitate. to.2.epiſtola.116
Animi noſtri motus quo modo à ſpiritalibus ſentiantur, & ab iis afficiantur. to.2.epiſto. 115.to.3.196.F
Animorum coniunctio, maior eſt quàm locorum. to.1.165.K
Animi ægritudo. to.3.237.M
Animi humani mutabilitas. tomo.4.148.I.& ſequen.D
Animus non mutatur, vt deſinat eſſe animus. to.1.128.M
Non in annis, ſed in animis eſt perfectio. tom.4. 256.D E
Animus quare ad bonum tardus. to.1.33.G H
Error animi. to.1.116.B
Animi appetitus quomodo ſit continendus. to. 10.21.M
Animus malè conſcius. to.3.237.D
Animæ pars inferior, cõtra rationem inſurgens, frænari debet, & cogi ſeruire ſpiritui, tanquam mulier viro. to.5.125.F
Anima, vel animi, partes vicioſas philoſophi quidam confeßi ſunt eſſe iram atque libidinem. to.5.121.A
Animus victißimè dicitur ſenſus, quando ſeipſum vincit. to.5.Eodem.M
Veritati, à qua eſt animus quod eſt, quatenus ipſa eſt, nihil contrarium. to.1.130.B C
Vna ſubſtantia & immutabilis, animus: nec ſi quo modo mutabilis, propterea mortalis ſit. to.1.128.G
Nec ſi per ſubſtantiam ad defectum tendit animus, ob id interit. to.1.129.F G
Animus nec per falſitatem perit, veritati contrariam, etſi animi eſt cauſa veritas. tom.1. 130.A B
De anima & eius origine libri.4.to.7.247.B C. & ſequen. Retract.tomo.1.14.C.& ſeq.
Difficilis de anima quæſtio. to.1.193.L M
Quæſtio de Anima. to.3.134.H.& ſeq.
Animę origo dubia. to.3.148.A
Et quomodo de hac Auguſtinus adhuc haſitat. to.1.1.I.to.3.148.A B
De Animarum origine variæ ſententię. to.1.255. K.to.2.7.K.& 213 K.& 92.G.& to.3.45.F G.145.F G.& 200.C
Anima, an ex propagine, vel ex noua inſufflatione. to.7.247.F.& 253.H
Anima creata à deo.to.1.131.A.133.D.to.3.145 D E.to.7.247.E
An anima ex nihilo. tom.3.135.B.& 145.D.& M.& 199.B.to.6.239.L.to.7.247.E
Quòd non ſit de ſubſtantia dei, probatur.tomo.8. 82.G
Quid ſit res ſpiritalis, incorporea, & vicina ſubſtantia dei: inuiſibile quiddam, regit corpus, mouet membra, dirigit ſenſus, præparat cogitationes, exerit actiones, capit rerum infinitarum imagines. to.8.366.C
Quòd nõ poßit dici eſſe ex terra, propter id quod ſcriptum legitur, &c. to.8.292.C
Vtrum potius facta, an ficta debeat dici. tomo.8. 290.A
Anima vnde ſit facta, & quid ſit. to.3.136.G
Animæ origo quæritur. Ibid.M.& ſeq.& 144. M.& ſequenti.
Anima, vtrum à ſeipſa ſit. to.4.123.M
Quòd Anima de nihilo ſiat. to.3.199.B
Animę cauſalis ratio. to.3.136.K
Animæ quando creatę. to.3.132.D
Anima facta ad imaginem & ſimilitudinẽ dei. to.3.198.L
Animam aliquid eſſe. to.1.131.E
Anima quid. to.3.192.K.& 193.L.& 199.G
Quòd ſit ventus, non quo corpus propellente ſentimus, ſed vita quędam qua viuimus. tom.8. 344.C
Animę natura, & quòd non ſit deus. tomo.10. 88.G
Animę liberum arbitrium, & origo. tomo.4. 224.D
Anima non eſt corpus, ſed ſpiritus. to.1.14.C.& ſequentib.
An materia aliqua ſpiritalis fuerit animę. to.3. 135.C D.& ſeq.copioſè.
An corpus fuerit materia animę. Ibidem.F G
Animam non eſſe ex corporeo elemento. Ibidem.L
Anima incorporea nõ inconuenienter dicitur illuminari luce incorporea ſimplicis ſapientiæ dei. to.5.94.D E
Animæ natura ſimplex eſt. to.1.130.M
Anima incorporea. to.2.21.C.to.3.135.L
Anima pro vniuerſa natura ĩcorporali ponitur. to.2.4.I
Animarum non ideo diuerſæ naturæ, quia diuerſæ voluntates. to.4.126.K
Animarum differentia. to.1.152.H
Animæ duæ. to.6.6.B
De anima duæ opiniones. to.3.145.F
Anima intelligibilis, & intellectualis. tomo.4. 242.C
De Animarum numero. to.1.138.I
Animarum fons. tomo.2.22.A.tomo.3.145.H & fo.147.B
Aliud eſt anima, aliud eſt ratio. to.10.124.C
Anima & ſpiritus idem. tomo.3.45.H.tomo.9. 260.M
Anima & ſpiritus hominis. to.7.260.H I
Animam, ſpiritus nomine generaliter dici. Ibidem.K L
Anima intellectiua quid ſit. to.9.183.H
An anima habeat rationem ſeminis occultam. to.3.147.L
Animæ ſubſtantiam non creſcere aut decreſcere. Eodem.148.F
Animæ dimenſio. to.3.193.F
Quòd corpus, non animus per ætatẽ grandeſcat. to.1.124.A B
De animæ quantitate. tomo.1.140.B.& ſequen. Retracta.2.M
Anima quomodo ſit in loco. to.3.194.M
De Animæ conformatione. to.4.126.I
Anima rectrix. to.3.238.B in fine.
Anima quomodo cognoſcitur. to.1.118.F
Anima à nobis videri non poteſt. to.9.187.A

Animæ dignitas & præſtantia.

Animæ dignitas. to.1.139.H.to.3.196.M
Animæ præſtantia. to.3.136.D E.& 198.G.& ſequentib.to.6.31.M.& plura in ſequen. tomo 10.322.D E
Anima quatenus deo ſimilis. to.1.131.A
In Anima quomodo ſit imago Trinitatis.tom.3. 85.M.& ſequen.& 96.M.& ſeq.& 98.B
Animæ peccatricis, etiam damnandæ, dignitas. 1.151.C.& ſequenti.
Anima quatenus deo ſimilis. to.1.131.B C
Anima confertur ad res conditas, & deum. to.1. 139.G.& ſequenti.
Per quid Anima vnitur deo. to.3.194.I
Anima non eſt pars dei, nec eiuſdem naturæ cum deo.to.2.21.B.to.3.134.K L.tom.5.67.D.tomo 10.88.G
Anima deo minor. to.10.46.G
Anima munda verè templum dei. to.4.124.H. to.10.323.B

Anima

Anima quomodo æterna, bona, ſapiens, pulchra, caſta ſiat. to.4.224.K
Anima cum deo comparatio. to.3.298.D
Anima ſupra omnia corporea. to.1.132.C D
Animæ carni præponitur. to.10.112.E
Animæ, ad ea de quibus corpus conſtat, comparatio. to.3.294.G
Quòd ſit melior quàm corpus. to.8.82.E
Qualibet anima vilis excellentiſſimo corpore excellentior inuenitur, & non meritis, ſed natura. to.8.366.A
Quamuis peccatrix vituperabilis ſit, laudabilior tamen eſt omni corpore laudabili. Ibidem.
Anima magnum bonum, & non ſummè bonum. to.10.69.B
Anima in diuino amplexu fœcundatur virtutibus. to.5.81.K
Anima, perfecta vt anima. to.10.256.B

Animæ perpetuitas, immortalitas, & immutabilitas.

De immortalitate animæ. to.1.128.D.& ſequen. Retract.2.D.& 28.H
Liber obſcurus. Ibidem.2.D
Animæ immortalitas. to.1.28.H.& 119.A.& 121.A.& ſequen.C. to.2.21.B. to.3.45.G.& 97.C D. to.5.108.C. to.9.220.L
Quòd facta ſit à deo & immortalis. to.8.79.A
Quòd anima ſit immortalis, ab adiacente immortali. to.1.128.D
Anima non eſt ſimpliciter, ſed ſecundum quid immortalis. to.10.322.B
Anima ſi credit, immortalis eſt ad vitam: ſi non credit, immortalis eſt ad pœnam. tomo 9.244.I
Animæ natura, per id quod immortalis eſt creata, ſine qualicunque vita eſſe non poteſt. Summa mors eius, eſt alienatio à vita dei in æternitate ſupplicij. to.5.54.E
Animæ ſunt perpetuæ. to.9.286.M
Quo modo anima eſt immortalis. tomo 10.322.C
Anima beatiſſima eſſe non poteſt, niſi fuerit de ſua æternitate certiſſima. to.5.90.A B
Animę immortalitatem & Pythagoras credidit. to.1.102.I
Plato de immortalitate animæ. to.5.7.L
Animæ immortalitatem quidam appetens, ſe occidit. to.5.Ibidem.
Philoſophi huius ſeculi animam immortalem dixerunt. to.5.171.E F. to.8.215.E. to.10.197.M.& 199.F G
Animam in aliam rem non mutari. to.1.128.F. to.3.135.G.& 145.C D. to.9.37.B.& 64.M
Anima iudicat de omni ſpecie corporali, ac per hoc eſt melior omni corpore: & eſt mutabilis cum melius iudicet poſt exercitium quàm ante, ac per hoc non eſt corpus, nec eſt eiuſdem naturæ cum deo qui omnino eſt immutabilis. to.5.66.H I
Animæ prægnantis, quamuis ſic vel ſic affecta, fœtum tenerum aſpergere variis coloribus poſſit, vt in virgis Iacob patet, ipſam tamen naturã ſolus deus facit. to.5.107.B C
Mutabilitas animarum, exemplo Apoſtolorum. to.10.200.H

Vita animæ.

Animæ vita quæ. to.3.237.K.108.D E.& to.5.114.C. to.10.77.D.& 86.D
Animæ vita & mors. to.3.201.M
Anima vita eſt corporis, non autẽ ſua ſed deus. to.9.37.E.& 186.K. to.10.69.C
Anima vita eſt alicui, & habet vitã ſuam. to.10.322.C
Anima cum ſecundũ ſeipſam viuit, an rectè viuat. to.10.69.C.& ſequen.
Cura animæ ne à deo deſeratur. to.9.178.C
De cura animæ. to.10.303.B.& ſequen.
Animarum reſuſcitator dominus. to.9.77.G
Compunctio cordis, ſanitas eſt animarum. to.10.283.I
De ſalute animæ. to.10.304.M

Animæ vires, potentia, lumen, crementa, cognitio, viſio, &c.

Animæ vis infinita. to.2.38.I.& 131.H.& 133.E F
Virtutes in anima. to.3.158.F G.192.C D.& 195.D E.& ſequen.I K
Animæ virtutes. to.4.254.I
Animæ virium conſideratio. to.9.16.M
Anima dat vitam, potentiæ vero animæ diuerſa habent officia. to.10.224.C
Animæ vires. to.3.192.C D. Item 196.I.& 198.G H
Animæ virium, cum choris angelorum, frigida collatio. to.3.192.F
In anima veſtigia trinitatis à quo. Ibidem.G
Anima non eſt ſuarũ viriũ vel potentię, quia nõ eſt ſimplex: quia ſimplex eſt ipſe qui habet quicquid eſt, vt ſolus deus. to.5.94.B
Item quòd ſit ſuæ potentiæ, argumentum, quia dicit voluntatem illuſtrari vt videat, & accendi vt diligat. to.5.119.E F
Animæ gradus ſeptem. to.1.138.K.& ſequen.
Idem. to.3.202.M.& ſequen.
Animæ rationali dedit deus mentem, intelligentiam, & voluntatem. to.5.44.D E
Anima quo modo creſcat & ſentiat. to.1.133.I.& 134.H I. to.3.248.F G
Anima nunquid ex ſe ſciat. to.1.134.K
Anima ſi æterna. Ibidem.
Animam omnes artes ſecum attuliſſe, quo modo accipiendum. Ibidem.Retracta.2.M
Animæ vim ſomnus non adimit. to.1.130.F
Anima an per ſe moueatur. tom.4.124.C
Anima repugnans ſenſibus. to.1.91.B
Anima quicquid agit, tota agit. tomo.3.195.C D
Tria eſſe in anima, quæ ſunt vnum, mentem, notitiam ſui, & amorem. tom.3.82.C
Licet anima ſit vnius naturę, tres tamen diuerſas habet dignitates. to.9.259.E
Anima vtrum per ſe moueatur. to.4.124.C
Animæ liberum arbitriũ, & origo. to.4.224.D
Animæ pro virium varietate varia nomina. to.3.297.F
Definitio virium animæ. to.3.298.I K
An inſit in anima vis diuinationis. to.3.255.E F
Animæ raptus. tom.3.257.K L
Cur vna anima ſit alia docilior. to.9.287.B
Anima alloquitur, docetur, & confirmatur. to.3.203.D & ſequenti.
Anima quo modo viuificat & viuificatur. to.9.37.E
Anima capax omnium. to.3.292.K
Animæ lumen. to.3.158.G
Anima à deo recedens. tom.3.198.M & ſeq.
Anima auertens ſe à lumine iuſtitiæ, quãto magis quærit quod inueniat contra iuſtitiam, tãto plus à luce repellitur, & in tenebroſa demergitur. to.8.242.I
Si ad ſuam lucem attenderit, tenebratur: ſi ad lucem dei, illuminatur. tom.8.240.I
Infœlix eſt ſi à corpore ſuo petat conſilium. to.8.365.M & 366 C in fine.
Quòd hæc, quibus anima occupatur, ſub ea facta ſint: ſi hæreat ſuperiori, inferiora calcabit: ſi recedat à ſuperiori, iſta ei in ſupplicium vertentur. tomo.8.366.E
In medio quodam loco anima rationalis conſtituta, legem accepit, hærere ſuperiori, regere inferiorem: & regere non poteſt inferiorem, niſi regatur à meliore. Ibidem.
Quòd obligata terreno amore, quaſi viſcum habeat in pennis, volare non poteſt, niſi mundata ab affectibus ſeculi. tomo.8.116.K & 312.F
Anima dedita temporalibus, ſemper exardeſcit cupiditate, nec ſatiari poteſt quia multiplici ærumnoſa cogitatione diſſecta, ſimplex bonum videre non ſinitur. to.8.6.C
Anima amore mouetur, tanquam ad locum quo tendit. to.8.16.I
Quòd per ſeipſam aliquid ſupra ſe conſpiciat, & per ſeipſam videat: quia vt ipſa norit ſe, videt ſe. tomo.8.82.F G
Non attingit quod ſupra ſe eſt, niſi effuderit ſe ſupra ſe. to.8 Ibidem.H & 331.E
Totum quod pulchrum eſt in anima, virtus & ſapientia eſt: ſed nec ſapit ſibi, nec valet ſibi, nec ipſa ſibi, lux eſt: nec virtus: quia à fonte veritatis recedens tenebratur, accedens illuminatur. tom.8.130.A
Anima carnalis fœminæ comparatur, intellectus viro. tomo.3.240.F G to.9.30.D E
In malis cogitur anima corpori inſeruire. to.10.204.M
Anima inſtar oculi omnia videt, ſeipſam autem non videt. tom.9.187.A
Quo ordine anima promibitur ad cognitionẽ ſui. to.2.111.C D
Senſus animæ quibus percipit deum. to.1.116.L
Anima an fuerit præſcia futuri. to.3.137.C
Viſionum animæ tria genera. to.3.195.L M
Viſionum animæ alia genera. Eodem.196.B
Animæ imagines falſæ, & viſus multiplex. to.3.195.H I & ſequentibus.
Animæ quo modo ſciant. tom.4.116.D
Vnde anima tanta videt in ſomnis. to.9.186.M
Omni animæ inſeuit deus initia intellectus & ſapientiæ. to.10.32.L

Anima corpori colligata.

Anima tota eſt in toto corpore, & in ſingulis partibus. to.1.130.K. to.2.21.C tom.6.27.K L tom.9.187.A
Anima quare vbique ſentiat in corpore. to.1.137.G H
Diuiſo corpore, quo modo non diuidatur anima. to.1.138.D E
Anima an à corpore patiatur, & quo modo ſentiat. to.1.88.A & ſequent.
Animam non poſſe in corpus mutari. tomo.1.130.G
Nec ſomno, nec huiuſmodi corporis affectione, animæ vim minui. to.1.Eodem F & ſequent.
Anima, an cum carne creetur, an à deo mittatur. to.3.147.A B
Anima quo modo latuerit, & poſtea carni inſerta ſit. to.3.137.A B
Anima an compulſa ad corpus ſumendum. Ibidem.D
Animæ coniunctio cum corpore. to.3.297.A B
Animæ & corporis amicicia. to.3.294.A & 297.A B
De corpore & anima. to.3.199.H
Anima domina corporis. to.3.238.B in fine. to.6.113.A
Aliud anima, aliud organa corporis. tomo.3.136.F

Animæ requies in hac vita. to.3.235.H
Animæ quo modo non diuidatur, corpore diuiſo. to.1.138.D
Animarum numerus. Ibidem.I
Animæ, in homine, operatio varia. Ibidem. & ſequen.
Anima vtitur corpore, tanquam ſeruo, vel inſtrumento. to.5 82.G
Anima data eſt corpori noſtro, vt bona faciat. to.5.90.B
Fieri poteſt vt anima melior inferius corpus inhabitet, deteriórque ſuperius. to.5.70.F. in fine & ſequen.
De natura humanæ animæ, creatæ ad dei imaginem. to.5.106.I
In anima eſt dolor carnis, & ex carne. Item quòd dolor, triſticia, & huiuſmodi ſunt in anima. to.5.120.B
Anima dolet ſine corpore, non è conuerſo: & de triplici dolore animæ. to.5.197.K
Anima non rectè imperat corpori, ſi deo ſeruiens non ſubiicitur. to.5.185.A
Plus pro anima quàm pro corpore laborandũ eſt. to.9.249.G. to.10.309.F G
Anima non tantum afficitur ex carne, verumetiã his motibus agitatur ex ſeipſa. to.5.116.E.
Animæ quo modo corporibus adhærent, & animalia ſiunt, omnino eſt mirus modus, & cõprehendi ab homine non poteſt, & hoc ipſe homo eſt: ſic etiam mirum dicit modum eſſe, quo ſpiritus alligantur ignibus æternis. tomo 5.201.E
Animæ vnio cum corpore mirabilis, quo modo præſtat nobis materiam diuinæ laudis. to.5.216.L & ſequen. & ſo. ſequent. I. & ſequent.
Anima omnes in corpore defectum patitur. to.8.200.F
Quòd anima tua ſit melior corpore tuo: quia cum fuerit iuſta, ſit poſtea immortale corpus tuum. to.8.48.D
Sic vtitur corpore, quo modo cytharista pſalterio. to.6.98.A
Qualis mora patiatur anima cũ in corpore corruptibili agit vitam. to.8.252.E F
Anima ſecundum quaſdam ſuas partes inferiores perturbatur motibus ſecularibus, & cupiditate quadam terrenorum deſideriorum, non ſecundum eam partem quæ mens rationalis vocatur. to.8.366.D
Anima dicitur, inquantum eſt vita corporis. ſpiritus autem, inquantum eſt ſubſtantia ſpiritalis. to.3.45.H. to.9.260.M
An lux diei & caligo noctis animæ quid conferant vel noceant. to.9.187.F
Sicut deus vbique totus eſt, viuificans omnia & mouens, ita anima in toto corpore. to.9.257.D E
Anima in corpore, quinario numero cenſetur. to.10.22. G
Anima quo modo ſit mortua cum viuat corpus. to.10.86.D
Animæ & corporis ornamenta. to.10.104.I. & ſequen.
Animæ & carnis differentia. to.10.112.E
Anima humana omnium creaturarum naturam participat. to.10.303.B
In bonis cogitur animæ inſeruire corpus. to.10.304.M. & ſequen.
Anima inuiſibilis, melior eſt corpore viſibili. to.10.199. F G
Corpus humanum viſibile, per animam inuiſibilem videt. to.10.199.F

Anima hominis.

De anima opiniones duæ tractatæ, Anima ex traduce, an ſingulæ ſingulis creentur. to.1.1.H. & 14.C. to.3 145. F G. & ſequentibus, copioſè.
Anima hominis quo modo creetur. to.3.45. F G
Anima infunditur. Ibidem.H.
Anima imago dei. to.3.48.A. & 198.L M. to.4.235.A
Anima & ſpiritus, idem ſunt in homine. to.3.45.H. & 136.H I. & 192.L. & 200.G
Anima rationalis & intellectualis. to.3.239.F. to.5.81.G
Animæ gradus, etiam in homine, tres ſunt. to.5.60. K
Animam talem creauit deus Adæ, quòd per rationem atque intelligentiam omnibus eſſet præſtantior animalibus. Et animam illam dicit flatum, quam ſiue tunc inſufflando, ſiue prius fecerat. to.5.106.I
Factus eſt homo in animam viuam, cur dictum ſit. to.3.136.B. to.5.113.D
Anima hominis qualis. to.5.206.I
Singulorum animæ ſingulæ. to.2.21.I
Animæ duæ non ſunt in homine. to.3.45.G
Anima mulieris vnde. to.3.144.H I
Quæſtio, de anima mulieris, difficilis. to.3.145.M
Anima cur datur mox morituris. to.2.22.B
De anima & baptiſmo infantium, opiniones. to.3.146.L. & ſequen.
De vniuerſali via animæ liberandæ, quam Porphyrius malè quærendo non reperit, & quam ſola gratia Chriſtiana reſerauit. to.5.90.I
Animam bonam aut malam ſortiri, quo modo intelligendum. to.3.145. I. & ſequenti. & 147. B C
Varia animæ in homine operatio. to.1.138.I K
Anima vna credentium, quo modo accipiendũ. to.3.92.I K & .240.L
Nihil infirmius eſt anima noſtra, poſita in medius tentationibus ſeculi. to.8.213.F
Anceps eſt inter confeſſionem infirmitatis, & audaciam præſumptionis: adeo in vtroque periclitatur. to.8.40.K
Anima quando ſit prægnans, vel lactans. tom. 8.79.A
De anima noſtra quicquid vult deus facit, quia in manu eius eſt. tom.8.54.F
Quòd decora eſſe non poſſit, niſi confeſſa ei fuerit fœditatem, qui ſemper pulcher eſt. to.8.264.A
Quo modo eripiatur, ſicut paſſer, de laqueo venantium. to.8.318.D
Quo modo ſemper ſit in manibus. to.8.301.E
Anima iuſti, ſedes eſt dei. to.8.94.I
Anima agitatur, tranſitur, tranſitura ad cõtemnenda terrena. tomo.8.240.G.
Quid amplius habeat anima humana, quàm pecora. to.8.32.M
Animam propriam poſſunt homines ponere, ſumere autem non. to.9.75.I
Animam ponere, mori eſt. to.9. Ibidem.
Animam multi habent mortuam. to.10.17.K
Anima vniuſcuiuſque non eſt diſcernenda nobilitate, ſed opere. to.10.126.I
Anima pia, mater Chriſti. to.6.171.L M
Anima fidelis eſt ſanctuarium dei. to.9.169.I
Pater, filius, & ſpiritus ſanctus ſimul habitant animam fidelem. to.9.241.I
Anima debet ſeruire deo. to.10.36.E
Tria ſunt animæ noſtræ neceſſaria. tom.10.152.M
Anima verbo dei eſt paſcenda. to.10.154.D
Anima noſtra aut à legitimo rege regitur, aut à tyranno vaſtatur. to.10. 69.M
Animam ſuam amare vel odire, quid ſit. tomo.9.81.E
Confidentia animæ amantis deum. to.9.174.D. 174.B C

Amor animæ ſuæ.

Animam pro fratribus ponendam ſubtiliter ex ſcripturis concludit Auguſtinus. tomo.9.74.I
Minus eſt omne, quod anima amare poteſt, præter deum. to.10.46.G
De eo quod dominus dicit in Euangelio, Qui amat animam ſuam, perdet illam. tomo.10.112.E & ſequen.
Et quo modo ſimul vera iſta ſententia.
Nemo vnquam carnem ſuam odio habuit. Ibidem.
Animam noſtram amare & odire quatenus debeamus. to.10.112.M & ſequentib.
Propter domeſticas occupationes, non eſt negligenda anima. to.10.153.M
Plus amanda eſt anima quàm corpus. to.10.274.C D

Anima Chriſti.

Anima Chriſti vnde ſit. tomo.2.92.G tom.3.147.D
Anima Chriſti non ex traduce Adam. Ibidem.G
An Chriſtus in lumbis Abrahæ, ſecundum animam. Ibidem.H I
Animam rationalẽ Chriſtus habuit, vt cæteri homines. to.8.32.M
Idem probatur & officiis naturalibus, & ſcripturarum teſtimoniis. Ibidem.33.B
Anima Chriſti quibus malis repleta fuerit. to.8.210.H
Quærentes animam Chriſti cur culpentur, cum alibi arguantur non requirentes eam. tomo 8.52.H & .70.E F & .78.F & .163.A. & 355. L in fine.
Anima Chriſti quare triſtis. to.10.186.K
Quare Chriſti anima triſtis veniebat ad mortem. to.10.276.G H
Animam ſuam quomodo poſuerit Chriſtus. to.9.75.G H
Animam Chriſti nunquam dimiſit diuinitas. Ibidem.H
Error circa animam Chriſti. to.10.201.H

Errores circa animam.

De animæ origine opiniones tres. to.3.145.A & to.4.224.D
Anima non ex traduce. to.2.8.C. & .20.I & 23. C. & .148.A. to.3.144.I K. & ſo ſequent. D. to.6.141.C. to.7.156.I
De origine animæ, quæſtio obſcuriſſima. tomo.2. epiſto.157. to.3.134.H I. & ſequen.
Animæ è cælo lapſa. tomo.1.1.H. tomo.2.20.I
Errores circa creationem animarum. to.10.223.B
Animam quedam dixerunt eſſe aeream, non valentes cogitare incorporea. to.5.94.D
Vera de animabus opinio. to.6.34.F
Animas hominum fuiſſe ante corpora, Plato docuit. to.3.91.I
Contra argumentum Platonicorum, quo animam humanam aſſerunt deo eſſe coæternam. tomo 5.90.E F, & ſequent.
Opinio quorundam reprobata, dicentium animas ante corpus conuerſatas in cælo. to.10.63.B & ſequent.
An, iuxta Platonem, anima peccarit ante hãc vitam. to.1.142.F to.2.23.E. tomo.7 143.H

Animam

Animam dixit hominem Plato, corpus vero organum vel domicilium. to.1.167.K
Animas ante corpora fuiſſe, & pro meritis operum in corpora mitti, error notatus. to.1.12. H. to.3.132.H I.& 145.H
Animas ob delicta alibi commiſſa, in corpora detrudi, iuxta Platonem. to.7.143.H
Animas reuolui vſque ad corpora beſtiarum, dixit Plato: ſed differentiam poſuit inter animã ſapientis & aliorum. to.5.90.A.& 102.B
Animas quidam Platonici ex terrenis corporibus, moribundiſque membris eſſe dixerunt. to.5.197.L
De opinione Platonicorum, qua putant animas hominum dæmones eſſe poſt corpora. to.5.77.C
Animam eſſe quintum corpus, dixit Ariſtoteles: Plato vero, nullum. to.5.212.L
Animas peccaſſe ſcribit Origenes, & ideo corpora mundi producta fuiſſe, quibus quaſi carceribus alligarentur: ſed error eſt, de quo plurimum admiratur Auguſtinus. to.5 99.H
Anima non eſt ex dei ſubſtantia: contra Manichæos. to.1.180.C.& 185.M. to.2.26.I. & ſequen.B C. to.3.134.K L.& 135.K.& 199.A.& ſequen. to.4.8.F.& fo.235.A. to.6.139.H
Animam ex traduce, & corpoream, Tertullianus putauit. to.2.147.D E. to.3.148.D. to.6.7.G H
Poſt mortẽ verti in dæmonem. Eodem, 7.D.& I
Animam ex tranſfuſione generari, Luciferiani dicunt. Eodem, 7.E
Error opinionum de anima. to.3.85.C
Anima quando creata. to.3.132.D E
Animas non eſſe filias angelorum. to.3.144. M.& ſequen.D E
Animam ex Atomis eſſe, & in eaſdem poſt mortem ſolui, Lucretius ſcripſit. to.6.21.H
Animam ex ſubſtantia dei Manichæi aſſerunt. to.2.5.I K. to.6.7.B.& 31.M. Et Priſcillianiſtæ. to.4.8.K. to.6.7.B. Gnoſtici item. to.6.3.M
Animæ duæ Manichæis. to.1.158.M. to.6.5.E.& 34.A.& 51.M
Animarum demigratio ſecundum Manichæos. to.6.5.C.& 50.C D.& ſequen.B C
Animarum reſurrectio ſecundum Manichæos. Ibidem, 48.K
Animarum creatores, angelos dixerunt Seleuciani. to.6.6.I
Animam nõ eſſe imaginẽ dei, hæreſis. to.6.7.D
Animas ſceleratorum conuerti in dæmones, & in quæcunque animalia, exiſtimantes. Ibidem, & 9.D
De duabus animabus, contra Manichæos. to.6.31.M.& ſequen. Retract. to.1.5.I
Quòd animæ duæ non ſint in homine. to.3.45. G.& 200.D. to.6.31.M
De opinione eorum qui rationales animas trium generum eſſe dixerunt: id eſt, in diis cœleſtibus, in dæmonibus aereis, & in hominibus terrenis. to.5.69.M
Animæ partem non intellectualem, ſed ſpiritalẽ, qua corporalium rerum capiuntur imagines, dicit Porphyr. per quaſdam theurgicas conſecrationes idoneã fieri, atque aptam ſuſceptioni ſpirituum & angelorum, ad videndos deos. to.5.83.I.& ſequen.
Animam non poſſe eſſe beatam niſi exuto corpore, philoſophi contendunt: contra quos diſputat. to.5.204.K L
Philoſophi dixerunt animas propter peccata, in carcere poſt mortem detineri. to.10.197.M. & ſequen.& 199.H
Errores varij philoſophorum, de fœlicitate vel infœlicitate animarum poſt mortem. to.10.198.A.199.I K
Error Pythagoreorum, de tranſitu animarũ mundarum & immundarum. to.10.199.I
Confutatio errorum philoſophorum, circa beatitudinem animarum poſt hanc vitam. to.10.199.K.& ſequen.
Animæ quo modo reuoluãtur, opinio. to.5.90.A
Animarum circuitum, quem iſti ponunt, oſtendit eſſe impoſsibilem, per beatitudinis ablationem. to.5.105.I.& ſequen.
Animæ quo modo intelligantur à corpore ſolui, & iterum reuerti, ac viſa referre. to.9.187. G H
Obliuio miſeriarum ſeculi, faciebat animas beatas ad corpora velle reuerti, ſecundum Philoſophos. to.10.199.I K
Iupiter vel Hecate, ſecundum philoſophos, eſt anima mundi. to.10.200.A B

Anima exuta.

Exitus animæ à corpore. to.9.200.L
Tremendus eſt animæ à corpore exitus. to.9.252.I
Acerbitas exitus animæ à corpore. to.2.181.F
Quæſtio de animabus poſt egreſsionẽ, & reſponſio terribiles. to.2.181.D E
Animarum locus poſt mortem, vſque ad iudicium futurum. to.3.43.M
Animarũ locus an corporalis. Eodem, 138.H I
Anima corpore exuta, quò feratur. to.3.258. G H
Anima quò reuertatur, quò corpus. to.2.2.H. to.2.8.B.& 23.C.& 147.F G. to.3.245.L
Animarum ſedes occulta. to.4.214.D E
De animarum ſecretis receptaculis, in quibus requieſcunt corporibus exutæ. to.5.102.I. & ſequentib.
Animarum receptacula non erunt niſi æternum gaudium, & æternum ſupplicium, to.5.203.I
Animarum diuerſa receptacula. to.9.78.D
Animæ vita poſt mortem. to.4.57.D
Animæ exuta. to.6.129.K
Vide de mortuis.
De grauitate viſionis dæmonum ante exitum animæ. to.2.181.D E
De Philoſophis qui animæ ſeparationem à corpore putant eſſe pœnalem, cum Plato inducat ſummũ deũ diis minoribus promittentẽ, quòd nunquam ſint corporibus exuendi. to.5.110.K
Præſentatio animæ ante iudicem. tomo.2.181.H
Anima ſoluta corpore, qualis. tomo.1 139.L
Status animæ decedentis à corpore. to.9.219.I
Mortuorum animæ non ſentiunt res viuentium. to.4.215.L
Animæ quo modo ſciant quædam viuentium. tom.4.216.C
De impietate eorum, qui aſſerunt animas ſummæ veræque beatitudinis participes iterum atque iterũ per circuitus temporũ ad eaſdem miſerias laboréſque rediturας. to.5.105.I.& ſeq.
Animæ defunctorum vtrum ſciant vel curẽt quæ geruntur circa viuos. tomo.8.276.A
Quòd non reuoluãtur in pecora. to.8.371.C D
Animas cum corporibus mori dicentes. tomo.6. 7.G
Anima rapta viſione ſpiritali & intellectuali. to.3.154.K L
Vtrum oblatio, quæ fit pro quieſcentibus, aliquid eorum conferat animabus. to.4.153.H.& 213.I.& ſequent.
Animabus defunctorum an proſit aliquid ſepultura, quæ fit in memoriis ſanctorũ. Eodem. 153.H.& 213.H.& ſequent.

Animæ ſanctorum, & damnatorum.

De animabus bonis, ac malis. to.6.34.A
Anima iuſta à corpore ſeparatio. to.9.205.A
Animæ ſanctorum ante paſsionem. to.3.47.K
Animæ ſanctorum poſt aſcenſionem. Ibidem.
Animæ peccatorum in inferno. Ibidem.
Animæ iuſtorum ante reſurrectionem Chriſti vbi. to.4.81.B
Animæ piorum in ſinu Abrahæ ſecuræ expectãt iudicij diem. to.8.61.H
Quo modo animæ beatæ ſint nunc in cœlo, & quo modo futuræ ſint reſumptis corporibus. to.9.187.L
Quo modo animæ beatæ poſſint audire preces viuentium. Ibidem.G
Anima beata. to.5.90.C
Animæ piorum à corpore ſeparata, in requie ſunt: impiorum autem, pœnas luunt, donec iſtarum ad æternam vitam, illarum vero ad æternam mortem, quæ ſecunda dicitur, reuiuiſcant. tom.5.109.E
Animabus beatorum melius eſſet cum corporibus ſuis incorruptibilibus, quæ deſiderant & expectant. to.5.109.F.& 112.B
Animæ beatorum non deſiderant corpora ſua niſi impaſsibilia, aduerſus Platonem & Virgilium. to.5.214.E F.& ſequen.
Animæ martyrũ quo modo adſint periclitãtib⁹, negat ſe poſſe definire Auguſtinus. tom.4. 216.E F
Animę beatę quo modo nõrũt ſeipſas. to.3.99.B
Animæ piorum non ſeparantur ab Eccleſia. to. 5.189.D
De actu animæ ſine corpore, déq; viſio prodigioſis. to.2.Epiſt.101.
Anima an ſuſcitari poſsit ſacris magicis. to.4. 250.col.4.& fo.ſequent.col.1.
Animæ defunctorum quo modo viuentibus appareant. to.4.215.C
Animæ mortuorum non ſentiunt res viuentium. to.4.215.L M
Animæ piorum requieſcunt in pace. Ibidem, M. & ſequent.A
Animæ vniuerſalis liberatio, eſt in fide Chriſtiana. to.5.90.I
In die commemorationis animarum fidelium defunctorum: Sermones tres. tomo.10.272.I
Animæ parentum quo modo coluntur. to.5.5. F.& ſequent.

Animæ peccatrices, & damnatorum.

Animæ reatus vnde. to.1.160.F G. to.2.21. E F
Anima quibus rebus seducitur. to.1.160.K
Animarum medicina. Ibidem.161.B C
Vide infra, Animæ medicina.
Quur etiã dãnãdas animas curat deus. to.1.151.C
Etiam in anima impiorum eſt aliqua dei imago. to.3.97.C D
Quòd peccatrix anima numeros agat, & numeris agatur. to.1.92.I
Anima quantumcũque vitioſa præponitur omni corpori ſicut aurum ſordidum omni argento. to.5.76.L
Anima ſua culpa lapſa, ſola dei miſericordia liberatur. to.2.21.E F. to.3.144.E F
Anima à deo recedens. to.3.198.M.& ſeq.
Anima incommoda proſequitur, in perditionem vſus ſenſitiua, & partis intellectiuæ, & huiuſmodi, propter quæ beatitudinem in hac vita impoſsibilem oſtendit. to.5.75.E F
Anima, licet immortalis ſit in ſe, nihilominus

moritur cum à deo deſeritur. to.5.54.E.& 108.C
Anima tanto minus ſubditur deo, quanto minus deum in ipſis ſuis cogitationibus concipit: & tanto minus anima ſubditur caro, quanto magis aduerſus ſpiritum concupiſcit. to.5.178.K
Pagani anima, fornicaria eſt, Chriſtiani mali, adultera. to.10.253.C
Anima quo modo corruptibilis & mortalis. to.5.34.H.& 137.H I
Animarum perditio lugenda. to.4.257.M
Quæ animæ tradendæ ſint beſtiis. tomo 8.177.M
Anima viuens mortua. to.9.75.E
Miſeria animæ, quæ Chriſtum non amat. to.9.172.I
Tortores animæ duo, timor & dolor. tomo 10.35.I
Anima à duobus occiditur. to.10.49.F
Anima peccatrix ollæ æneæ comparatur. to.10.99.A
Animæ virginitas in quo corrumpatur. to.10.111.E F
Adultera anima peccatrices. to.10.113.F
Anima hominis febricitat curis, vt ſacellus impleatur nummis. to.10.150.H
Non niſi per carnẽ anima peccat. to.10.240.H
Anima infidelium quomodo mortuæ. to.2.78.H
De miſeria animæ. to.10.310.E
Animæ peccatricis & peccatorum in fine diſceptatio. to.9.205.A
Animę peccatricis à corpore ſeparatio. Ibidem.
Animæ quæ à deo excidit, quis tranſitus. to.10.46.G
Animæ quæ poſt baptiſmum peccarunt, an aliquando exeant de gehenna. to.4.151.M.& ſequent.
Animam ab inferno reuocare, ſolius diuinę potentiæ eſt. to.10.179.M
Animas eruit Chriſtus de inferno, quanquam ibi nunquam fuerint. to.8.207.F G

Animæ brutorum.

Anima vegetabilis. to.1.166.H I
Ne in animam quidem irrationalem rationalis anima conuertitur. to.1.130.F
Pecora habent animas. to.10.203.M
Anima quandoque non ſecundum id quòd rationalis, ſed ſecundum id quòd animant corpus animale dicitur. to.8.271.H
Animæ brutorum mortales. to.3.45.G H
Anima quæ propriè in animante dicatur. to.4.124.B C
De his qui ſola rationalia animantia partes eſſe vnius dei aſſerunt. to.5.35.D
Anima muſcæ præſtantior ſole. to.6.32.E

Animæ in genere.

Animæ vita & mors. to.3.34.G H.& 97.C D.& 137.H I.& 201.M.& 237.K L. to.5.187.E. to.6.129.G H. to.10.5.B
Animæ lumen deus. to.3.158.G
Medicina animæ eſt, credere in deum. to.1.161.B C. to.10.50.B.& ſequen.& 104.I
Anima cauſa omnis religio. to.6.22.D
Anima non ſic ſuſcitatur quo modo corpus. to.8.168.D
Quòd reſuſcitata, abſente deo, non viuat, licet corpus viuat. to.8.62.M
Animæ veſtitus. to.10.116.E
Gaudium animæ. to.9.173.F
Bonæ animarum affectiones, ab illa diuina luce, quæ non afficitur, afficiuntur. tomo 10.142.D E
Deſiderium & ſitis animæ in deum. to.9.171.E.& 172.G H I
Animam violans reus erit ſanguinis Chriſti. to.10.169.A B

Anima de quibus dicitur, & quæ animæ nomine appellantur.

Anima pro vita. to.1.129.K. to.5.23.K.& 30.D.& 31.C. to.4.50.G H.& 52.A.& 267.C D.& 275.H
Anima pro homine, per ſynecdochen. to.3.25.M.in fine.& ſequent.D.& 30.D E.& 77.H. to.4.27.I.& 139.K
Anima dicitur ſpiritus nomine. to.3.145.I K
Anima dicitur carnis nomine. to.3.34.F G.& 146.D E
Anima dicitur cordis nomine. to.3.145.F.in fine.
Anima pro corpore. to.2.147.I
Anima terra dicitur. to.3.109.G
Anima quo modo dicatur ſanguis. to.6.40.K L.& 135.M.& ſequent.
Anima nauicula dicitur. to.10.160.C

Animaduerſio.

Animaduerſio vindicantis eſt. to.8.179.A

Animalia.

Animantia bruta quo modo cognoſcant. to.1.137.B C
Animalium cognitio neceſſaria. to.3.7.H I.& ſequen.& 121.G H
Animal irrationale verum beatum eſſe poßit. to.4.124.B
Animantia pernicioſa cur creata. to.1.182.K
Animalia terreſtria, & aquatica. to.3.120.I K
Animalia aquatica. to.3.160.K
Animalia ἀμφίβια. Ibidem.
Animantes ſolinaga, & gregales. to.5.106.F
Animalium benedictio. to.3.122.H
Animalium tria genera: immortale rationale, vt angelus: rationale mortale, vt homo: irrationale mortale, vt brutum. to.5.78.B
Animalia præcedunt nos in multis, licet omnia præcedamus per rationem. to.5.70.D E
Animalia quæ minus habent molis, plus habẽt admirationis. Ibidem.
Animalia cuncta mortalia, inter quæ homo principatum tenet, dixerunt Platonici facta à diis, iuſſu vel permiſſu ſummi dei. to.5.106.L
Animalium ponit Plato tria genera, in quibus eſt anima rationalis: ſcilicet deos, homines & dæmones in aere. to.5.69.M
Animalia quædam non ſolum viuunt in igne & aquis calidis abſque dolore, imò etiam vegetantur illis elementis ſuę naturę conuenientibus. to.5.197.G
Animalia quædam ſic habent ſexum, vt tamen non generent. to.5.132.K
Animalia bruta quędam, licet de putrefactione naſcantur, nihilominus generant ex concubitu: vt muſcę, & huiuſmodi. Ibidem.
Animalium fœtus diuerſi coloris poſſunt dæmones procurare, diuerſa obiiciendo phantaſiæ. to.5.155.L
Animalia, etiam noxia, erant in paradiſo terreſtri, ipſi tamen hominibus ſubdita & innoxia. to.5.118.M
Animalia omnia non fuerunt in arca Noe. to.5.131.K
Animalia in inſulis poſt diluuiũ fuerunt & poterant ibidem naſci de terra, propter miniſterium. to.5.135.I
Animalia, ſubdita hominibus, dicit ſubito efferata fuiſſe, dominis ſuis fuiſſe fugientibus ab eis ex terrore. to.5.28.E
Animalium immundorũ prohibitio, quid ſignificet. to.10.127.M.& ſequen.
Animalia munda & immunda. to.10.111.H
De animante rationali. to.5.35.D. Et quòd ſola ſint partes dei. Ibidem.
Animalium rationalium triplex diuiſio. to.5.69.M
Animantia quare adducta ad Adam. to.3.145.D
In medio duorum animalium, &c. exponitur. to.5.168.G
Quatuor animalia Apocalypſis quid ſignificent. to.9.142.L
Chriſtus quatuor animalium figuram in ſe expreßit. to.10.207.F
Animal beatißimum ſempiternum dixerunt Platonici eſſe mundum, ſolem, & ſtellas. to.5.89.K

Anna.

Anna, gratia eius interpretatur, & quid ſignificet. to.5.146.C.& deinceps.
Annæ duæ memorabiles. to.2.230.D E
De Annæ cantico matris Samuelis, per quẽ ſignificatur Eccleſia dei, & ciuitas, prophetico locuta ſpiritu. to.5.146.A.& ſequen.
Annæ canticum exponitur. to.5.Ibidem.
Anna mox natum Ieſum vidit. to.5.72.H
Anna vidua agnouit virginem matrem. to.10.128.L
Anna vidua magni meriti fuit, meruit enim videre Chriſtum puerum. to.10.131.M

Annas.

Chriſtus quare ad Annam primum ductus eſt. to.9.115.B
Annas & Caiphas viciſſim ſuos annos agebãt. Ibidem, H

Annulus.

De annulis ſuſpenſis, & virtute magnetis. to.5.198.F
Annulorum aureorum tres modii Carthaginem miſſi. to.5.27.C

Annuncio.

Quod annunciatur, longè poſitis annunciatur. to.8.21.F
In feſto annunciationis dominicę ſermones tres. to.10.262.L.& ſequen.

Annus.

Anni ſtant in vita ęterna, hic autem tranſeunt & pereunt. to.5.146.I
Annus quot diebus conſtet. to.3.119.C
Annus biſſextus. Ibidem.
Anni vitę humanę. to.4.20.H
Non in annis, ſed in animis eſt perfectio. Eodem, 256.D E
Anni ſeculi quot ſint. to.8.217.B
Cur pro magno apud homines, & ante deum pro nihilo habeantur. Ibidem.
Cum multi intra ſeptuaginta annos gerant infirmißimam & ærumnoſam ſenectutem, & ſæpe vltra octoginta annos ſenes mirabiliter vigere probentur, cur dicitur dies annorum. to.8.Ibidem, C D
Anni noſtri, quos hic ducimus, in gemitibus ſunt non in claris vocibus. to.8.57.M
Quod non addantur creſcentibus, ſed ſubtrahantur: exemplum. tomo 8.148.G. tomo 10.2.E
Anni noſtri quia mutabiles ſunt, anni æterni cogitandi. to.8.184.K L
De anno ſolari, de alio anno lunari, item de biſſexto. to.5.127.C
De annorum numero diuerſo durationis mundi, ſecundum nos & Hebræos. to.5.126.K L

De an-

De annorum diſcrepantia inter noſtros codices, & Hebræos, circa vitam hominum ante diluuium, cuius cauſam dicit ſe ignorare. Ibidem.M
De parilitate annorum, qui iiſdem quibus nunc ſpaciis, & in prioribus ſeculis cucurrerunt. to.5.128.A
De falſitate eius hiſtoriæ, quæ multa milia annorum præteritis temporibus adſcribit. to.5.102.L
Annorum numerum continet ordo perſonarum, qui dirigit ab Adam vſque ad Noe, & à Noe, vſque ad Abraham. to.5.138.A
Anni ab Adam vſque ad diluuium. tomo.5.130.A B
Cur deus dicat, Non permanebit ſpiritus meus in hominibus iſtis, quia ſunt caro: anni illorum centum viginti, &c. to.4.203.E
Anni mille & lxxij fluxerunt à diluuio vſque ad Abraham, ſecundum vulgatam editionem. In hebræis autem codicibus longè ſunt pauciores. to.5.136.L
Annos decem antiquitus valuiſſe pro vno de noſtris, quidam dixerunt. Et ideo non tantum vixerunt primi homines quantum in ſcriptura ſonare videtur. Hanc opinionem deſtruit. to.5.127.C.& ſequentibus.
An in dinumeratione annorũ, Hebræorum magis quàm ſeptuaginta interpretum ſit ſequenda authoritas. Eodem, G H
De differentia quæ inter Hebræos & noſtros codices videntur annorũ numeri diſſonare. to.5.126.I.& ſequen.
De Aegyptiorum mendaciſsima vanitate, quæ antiquitati ſcientiæ ſuæ centum milia aſcribit annorum. to.5.171.A B
Anni quadraginta ſex templi extructi, allegoricè. to.3.68.L M
Anni Aegyptiorum breues, quaternis menſibus finiuntur. to.5.103.A.& 127.D E
Archadum anni. to.5.Eodem, E
Annus magnus, quem vulgò Platonis vocant. to.3.112.B
Annorum numerum, quo mundus durabit quidam fruſtra computant, cum noſtrum non ſit noſſe tempora vel momenta. to.5.175.G H
Per annos.365.dixerunt antiqui idololatræ debere durare religionem Chriſtianam. to.5. Eodem, M.& ſequent.
Vtrum poſsint dici anni ſine annis. tomo 8.72.H
Anni mille, quomodo ſint ante deum ſicut dies heſterna quæ præteriit. to.8.216.M
Anni dñi in generatione generationum qui ſint. to.8.252.G H
Anni dei, qui non deficiunt, quales ſint. to.8.313.D E
Anni noſtri veniunt vt eant. to.10.2.F

Anſer.

Anſeres edaces. to.6.30.C

Antæus.

Antæus terræ filius, quem necauit Hercules. to.5.159.G

Ante.

Ante dicitur dupliciter, ſcilicet æternitate & tẽpore. to.5.107.D

Antemna.

Antemna arbori ſuſpenſa crux Chriſti. to.10.64.G

Antropomorphitæ.

Antropomorphitæ hæretici, deo corpus tribuebant. to.6.6.D
Antropomorphitas perſtringit. to.2.168.K
Contra antropomorphitas. tomo.2.108.H & 113.H
Vide, Vadiani.
Leuius peccant Manichæi ἀνθρωπομορφιτῶν. to.6.28.G

Anticategoria.

Anticategoria. to.7.56.I.& 62.I

Antichriſtus.

Quid de Antichriſti aduentu Apoſtolus prædixerit. to.2.73.G H. to.5.191.I
Tempus aduentus Antichriſti. to.9.159.G H
Non veniet Antichriſtus, niſi prius diſceſsio omnium regnorum fiat ab Imperio Romano. to.9.Ibidem, I
Chriſti ſaluatoris aduentum præueniet Antichriſtus. to.10.193.L
Enoch & Helias prophetæ, mittentur ante Antichriſtum prædicaturi. to.9.259.L
In conceptione Antichriſti diabolus ſimul in vterum matris eius intrabit. to.9.259.E
Antichriſtus in peccato totus concipietur, & in peccato naſcetur. to.9.259.D
Antichriſtus in Babylone naſcetur. tomo.9. Ibidem, F
Antichriſtus naſcetur de tribu Dan. to.9.259.D
Diabolus totam Antichriſti matrẽ replebit, circundabit, obumbrabit interius exteriúſque poſsidebit. to.9.Ibidem, E
Antichriſtus in Bethſaida & Corozaim nutrietur, & conuerſabitur. to.9.259.F
Antichriſtus omnes artes magicas docebitur. to.9.Ibidem.
Antichriſtus per artem magicam mirabilia & innumera ſtupenda faciet. to.9.159.F G
Antichriſtus gloriam ſuam eſt quæſiturus. to.9.54.A
Antichriſtus idololatriam renouabit. tomo.9.259.D
Antichriſtus mittet prędicatores ad quatuor partes mundi. to.9.Ibidem, F
Antichriſtus templũ Hieroſolymitanum inſtaurabit. to.9.259.F
Antichriſtus locis per quæ Chriſtus ambulauit deſtructis, filium dei ſe nominabit. tomo 9. Ibidem.
Super omnes deos gentilium extolletur Antichriſtus. to.9.259.K
Plerique Chriſtiani, etiam electi, viſis Antichriſti mirabilibus, dubitabunt an ipſe ſit Chriſtus. to.9.259.G
Omnes Iudæi confugient ad Antichriſtum. to.9.Ibidem.K
Antichriſtus veniet facturus contraria Chriſto: imò quæ Chriſtus fecit deſtructurus. to.9.259.C
Antichriſtus regnabit per tempus & tempora, & dimidium temporis: id eſt tribus annis & dimidio. to 5.193.L.M. to.9.149.I
Antichriſtum Chriſtus veniens interficiet ſpiritu oris ſui. to.5.190.A
Diabolus tempore Antichriſti ſoluetur. to.9.149.A.& E
Per Antichriſtum diabolus ſolutus, in omni ſua virtute, mirabiliter quidem, ſed mendaciter operabitur. to.5.192.B
Antichriſtus, vel diabolus per eum ſeducet gentes, etſi iuſto dei iudicio, tamen maligno ſuo conſilio. Ibidem.B C
Antichriſti ſigna & prodigia, vtrum mendacia dicantur, quia ſenſibus ſunt illuſura, vel quia ad mendacia trahant, tunc melius apparebit propter quòd horum dictum ſit. Ibidem, B C
Antichriſtus in quo templo ſedere debeat, vel in deſtructo ſcilicet ædificio Salomonis, vel in Eccleſia, non determinat Auguſtinus. to.5.191.K
Antichriſti aduentus ſciri nõ poteſt. Ibidem, M
Antichriſti moram qua tardat venire, innuit Theſſalonicenſes ſciuiſſe, ſed nos neſcimus. to.5.Eodem, L.& 175.H I
Antichriſtum dicit ſecundũ quorundam opinionem debere reuelari Imperio Romano ceſſante, quod aperte tunc Apoſtolus dicere noluit, ipſo Imperio in ſuo vigore manente. to.5.193.I.& ſequent.

Antichriſti perſecutio.

Antichriſti perſecutio. to.5.175.G
De Antichriſti perſecutione qua ſoluetur diabolus. to.5.188.F.& ſequent.
Antichriſtus terrore, muneribus, & miraculis eriget ſe in fideles. to.9.259.G
Antichriſti tribulatio tribus annis & dimidio durabit. to.9.Ibidem, H
Antichriſtus poſt tres annos & dimidiũ prædicationis Enoch, Heliæ, eos occidet. to.9.259.L
Antichriſtus excitabit perſecutionẽ in Chriſtianos vbique terrarum. Ibidem, M
Tormenta Antichriſti in Chriſtianos. tomo.9.259.F.& M
Antichriſti tempore talis erit tribulatio, qualis non fuit ab initio mundi. to.9.Ibidem, G
An ante tẽpus perſecutionis Antichriſti mille anni annumerãdi ſint. to.5.190.A.& deinceps.
Antichriſti tribulatio ſignata eſt in timore Abrahæ, quem habuit circa ſolis occaſum. to.5.139.K L
Antichriſtum occidet Chriſtus. to.5.175.G
Antichriſtus. to.5.140.C. to.10.38.I
Antichriſtus, magnus. to.6.138.H
Antichriſti, omnes contra diſciplinam Chriſtianam viuentes. to.7.95.F.& 97.M.& 103.E.to.9.128.L M
Antichriſtus, id eſt, contrarius Chriſto. to.9.128.F
De Antichriſto tractatus. to.9.259.C
De Antichriſto prophetice exponitur, Conſtitue domine legiſlationem, &c. cum verſibus ſequentibus. to.8.25.L M
Antichriſtus vim habebit in Imperio, dolum in miraculis. Ibidem, 16.E.in fine.
Vnuſquiſque ex voluntate ſua eſt Antichriſtus, vel cum Chriſto. to.9.128.H
Antichriſti multi præceſſerunt. to.9.152.D
Qui contra iuſticiam viuit, antichriſtus eſt. Ibi.

Antichriſti nomina.

Antichriſtus, dicitur contrarius Chriſto. to.9.128.F
Antichriſtus pſeudopropheta nuncupatur. to.5.190.E F
Antichriſtus, refuga vocatur. to.5.191.K
Antichriſtus iniquus nuncupatur. to.5.191.M
Antichriſtus dicitur homo peccati, & filius perditionis. to.9.259.F
Antichriſtus filius diaboli dicitur, in quo erunt omnes theſauri maliciæ abſcõditi. Ibidem, K

Anticipatio.

Anticipatio in ſcripturis. to.3.28.E
Vide, Prolepſis.

Antiochus.

Anthiochus Platonicus, ſtoicus. to.1.103.A
Philonis auditor. Ibidem, 97.C
Antiochus Aſcalonita, ex vetere Academia. to.1.103.A
Antiochus rex Syriæ. to.5.172.K

Antiochia.

Antiochiæ primò appellati ſunt diſcipuli Chriſtiani.

ſtiani. to.7.53.I

Antiphraſis.

Antiphraſis in ſcriptura. to.3.14.B. to.4.10.K

Antipodes.

An inferiorem partem terræ, quæ noſtræ habitationi contraria eſt, antipodas habere credendum ſit. to.5.136.E F

Antiquus, Antiquarius.

Antiquiſſimos homines ſacrificaſſe, non tacet ſcriptura. to.5.129.B

Antiquarius quis. to.10.37.G

Antiſthenes.

Antiſthenes, Cynicæ ſectæ author. to.5.171.L

Antonius.

Antonius eremita θεοδίδακτος. tomo.3.2.C.in fine.

Antonij vita apud Treueros reperta. to.1.33.A

De Antonio monacho Aegyptio. Ibid. 32.M

Antonio reuelauit dominus fugiendũ eſſe ocium. to.10. 286.A

Anubis.

Anubis, idolum Romanum. to.2.30.M

Apparere.

Apparere quid in ſcriptura diuina. to.2.110.F

Apparitio Samuelis to.3.166.I *Vide Samuel.*

Apparitiones ſpirituum. Eodem.155.G H

Apparitiones dei quo modo fiant. tomo.4.36. F G.& 39.E. to.6.40.B C

Dubitatio de apparitionibus diuinis. tomo 3.61.A

Deus apparere per ſubſtantiam ſuam, ſicuti eſt, non niſi mundis corporibus dignatur. tom. 10.325.B

Apparitiones. to.4.117.C

Apparuit Chriſtus poſt paſſionem, in Hieroſolymis, & in Galilæa. to.4.206.G H

Chriſtus primò Magdalenæ flenti apparuit. to. 10.195.A

Cogitationes Apoſtolorũ ſuper apparitione Chriſti, terrenæ erant. to.10.201.E

Apparere Chriſto in ſancto, quid. tomo.10. 165.B C

Apparuit deus inuiſibilis patribus viſibiliter. nec ſpecies qua ipſe videbatur, erat deus, licet in ipſa videretur. to.5.84.M

Apparet deus ſine vlla ſui mutatione, non per id quod ipſe eſt, ſed per id quod ſibi ſubiicitur. to.5.141.E F

Quòd nos apparebimus deo in ſancto deſiderio, vt appareat nobis in potentia & gloria. to. 8.240.B C

Deus non in omnibus apparet, ſed eis qui nouerunt opera eius intueri. to.8.152.M

Appellare.

Appellare quando licet. to.2.45.K

Appetere, Appetitus.

Appetere vel appeti velle, criminoſum eſt. to. 2.106.A B

Appetuntur ardentius quæ vetantur. to.2.168. F.in fine.& G.in principio.

Appetitus qui ſentitur in carne, voluptatem præcedit. to.5.120.C

Appetitus omnis deus eſt finis. to.5.81.K

Appetitus proprij boni, eſt in corporibus inſenſibilibus, licet non ſit amor. to.5.98.C

Appetit homo naturaliter aut voluptatem, qua delectabiliter mouetur corporis ſenſus: aut quietem, qua fit vt nullam moleſtiam quiſque corporis patiatur. to.5.176.M

ἀπάθεια.

ἀπάθεια. to.5.117.M.& ſequent.

Apelles, Apellitæ.

Apelles hæreſiarcha, vnde dicti Apellitæ. to. 6.4.G

Bonum deum & malũ finxit. Ibidem,& 138.I

Chriſtum non verum hominem fuiſſe. tomo.6. 4.F

Aper.

Aper de ſylua quid ſit. to.8.194.G

Apes.

Apis in mellis copia, non fruſtra pennas habet. to.2.125.A

Apes non habent ſexum maris vel fœminæ. to. 5.132.K

Apex.

Apex. to.4.264.M

Africus.

Quid ſit deum ab Africo venire. to.9.234. D E

Apis.

De Api rege Argiuorum, quem Aegyptij Serapin nominatum, diuino honore coluerunt. to. 5.155.I.& ſequent.

Apis bos Aegypti, & chorea ſacerdotum. to. 5. Ibidem.

Apocalypſis.

Apocalypſim reſpuunt Alogiani hæretici. to. 6.4.K

Apocalypſim eſſe Ioannis euangeliſtæ. tom.6. 178.A to.9.60.L

Apocalypſis Pauli apocrypha. to.9.115.F

In Apocalypſi multa dicuntur obſcura, vt mentem legentis exerceant, & ibi ſunt pauca, ex quorum manifeſtatione alia indagentur cum labore. to.5.191.D

Apocrypha.

Apocrypha vnde. to.4.57.H to.6.94.K

Apocrypha nullius ponderis. to.6.54.A

Apocrypha ſcriptura continent fabulas, in quibus etſi aliqua inueniatur veritas, tamen propter multa falſa nulla eſt canonica authoritas. Et oſtendit quo modo earũ origo non innotuit patribus, & ideo eas eſſe apocryphas cenſuerunt. to.5.131.G

Apocrypha multa ſunt indicata, & remota canonica authoritate, diligenti examinatione, quæ dicta ſunt ab hæreticis, & conſcripta nomine prophetarum vel apoſtolorum. Ibidem.

Apocrypha etiam legebat Auguſtinus: & inuenit aliquando ea reſpondere ſanæ fidei. to. 10.21.K

Apollinaris, Apollinariſtæ.

Apollinaris hæreticus: vnde Apollinariſtæ. to. 6.6.F

Apollinariſtæ Chriſtum dicunt corpus non animam ſumpſiſſe. to.1.31.D to.2.120.KL to.4.53.C & 139.G & ſequen. to.6.6.E & 142.G to.7.250.H to.9.75.F

Apollinariſtæ quid ſenſerint de incarnatione Chriſti. to.3.45.A B to.8.32.K

Aduerſus Apollinariſtas. to.4.139.F & ſeq.

Apollinaris. to.2.10.I & 20.I

Apollinariſtæ quid de Chriſto ſentiant. to.8. 32.L M

Apollinariſtarum error. to.9.75.F

Confutatio erroris Apollinaris. tomo.10.223. H I

Error Apollinaris, dicentis Chriſtum eſſe verum deum, & non hominem. to.10.223.H

Error Apollinaris, dicentis Chriſtum minus de humanitate accepiſſe. to.10.222.M

Apollo.

Apollo, verus. to.1.104.F

Apollo, ſol. to.5.58.M

Apollinis quadruplex oraculum de Chriſto. to. 5.183.M & ſequent.

Apollo citharista Delphicus. to.5.51.L

Apollo Delphicus. to.5.159.G

Apollini Delphico inſtituti ſunt ludi muſici. to. 5.158.G

Apollinis oraculum ambiguum. to.5.26.C

Apollo Cumanus. to.5.23.E

Apollonius.

Apollonij miracula. to.2.4.H & 6.G & 42.L

Apophthegma.

Apophthegma Auguſtini in calamitatibus. In Poſſid.de vita. to.1.

Apoſtatæ.

Apoſtatica radix. to.3.43.B

Apoſtatauerunt primò angeli, cum principe ſuo diabolo. to.5.131.C

Apoſtatæ, vxori Loth comparantur. tomo.10. 294.G

Apoſtoli.

Apoſtolorum authoritas. to.2.17.G

Apoſtolorum prædicatio in omnem terram. to. 1.138.B C & ſequen.

Apoſtolicæ literæ in primis legendæ. tomo 2. 2.B C

Apoſtoli an fuerint baptizati. tomo 2. epiſtola.108.

Apoſtolorum poſt Petrum catalogus. tomo 2. 255.C

Apoſtolis permiſſum eſſe non laborare. to.3. 176.G

Apoſtolorum libertas viuendi de Euangelio. Ibidem.F & ſequentibus.

Apoſtoli non laborantes, an peccarint. to.3. 179.E

Apoſtoli dicti arietes gregis. to.2.82.G to. 8.146.H

Apoſtoli, lumen mundi. to.2.120.E

Firmamenta Eccleſiæ, columnæ. to.2.123.A

Boues. to.9.20.L

Patres. to.8.91.E

Nubes. to.8.32.L.& 185.K.& 213.C

Cœli. to.4.89.H tom.8.21.A & 47.D & 153.B

Piſcatores hominum. to.8.145.I

Colles. Ibidem.146.G

Canes. to.8.156.C

Principes. Ibidem.E

Duodecim portæ Hieruſalem. to.8.209.D to. 10.275.L

Montes. to.8.58.I & 153.B & 182.L

Iudices. to.6.17.F to.10.275.K

Sal terræ. to.10.275.L

Lapides precioſi. Ibidem.

Oſſa dei. to.2.123.A

Apoſtoli & prophetæ, quomodo fundamenta. to.8.198.F & 209.B & ſequentibus.

Apoſtoli nihil à Chriſto diuerſum docuerunt. to.4.87.F G

Apoſtolorum genera quatuor. to.4.160.K

Apoſtolus, miſſus interpretatur. Ibidem.& to.9.84.E

Apoſtolorum cura in pauperes. to.4.289.A

Apoſtolorum traditiones in Eccleſia. to.7.84. H.& 92.F & 95.M

Vocatio Apoſtolorum. to.4.95.L

Apoſtolus dicitur Paulus, per antonomaſiam. to.7.193.E

Chriſtus Apoſtolos ex Iudæis ſumpſit. to.10. 263.I & ſequen.

Deus filius apoſtolos de mundo elegit cum patre, quos ipſe homo accepit à patre. to.9.110.I

Apoſtoli diſcedente Chriſto, multa nondum portare poterant. to.9.203.C D

Apoſtolò

Apoſtoli Chriſtum comprehenſum, non modo carne, ſed mente reliquerunt. to.9.108.I
Apoſtoli, poſt Chriſti reſurrectionem, quod dimiſerant repetunt, tanquam obliti quod audierant. to.9.120.H
Apoſtoli, Chriſto ſepulto, retrocedere non poterant. Ibidem.I
Apoſtoli poſt reſurrectionem Chriſtum videntes, nondum Eccleſiam videbant, ſed caput eius ſponſum eius videbant. to.10.317.K
Imminente Chriſti paſſione Apoſtoli deũ negabant, quem repleti ſpiritu ſancto in ipſis etiã tormentis confitebantur. to.10.220.H
Apoſtoli à Chriſto aſcendente pignus acceperunt. to.10.224.M
Quare Chriſtus Apoſtolis dicebat, Cũ adhuc vobiſcum eram, &c. to.10.317.I
Apoſtoli quare accepto ſpiritu ſancto omniũ gẽtium linguis locuti. to.10.103.D
Apoſtoli, accepto ſpiritu ſancto, Chriſtum quem patientẽ refugerunt, refugiũ habuerunt. to. 9.108.I
Apoſtoli prius ſuper miraculis Chriſti admirantes, recepto ſpiritu ſancto cœperunt Chriſtum laudare. to.10.220.G H
Apoſtoli, aduẽtu ſpiritus ſancti, facti ſunt vtres noui. to.10.221.A.& K
Multi præter Apoſtolos vnà cũ ipſis repleti ſunt ſpiritu ſancto. to.10.220.I.& fo.ſequen.A
Apoſtoli, ex quibus tribubus fuerĩt. to.8.156.G
Quibus ſint vaſa mortis & ſagittæ acutæ. to. 8.21. B
Apoſtoli quid reliquerint. to.8.161.H
Quòd deſperabant de Chriſto. to.8.159.A
Eorum triſticia in paſſione domini, non erat acceptabilis. to.8.161.C
Apoſtolos elegit deus: humiliter natos, inhonoratos, illiteratos: vt quicquid magnum eſſent & facerent, ipſe in eis eſſet & faceret. to. 5.174.B C
Apoſtolum Iudam voluit habere inter eos: & quare. Ibidem.
Per Apoſtolos piſcatores ineruditos, deus ex omni genere tam multos piſces, etiam ipſos philoſophos, cepit. to.5.208.C
Apoſtoli ſedebunt in iudicio cum Chriſto. to. 5.186.M
Apoſtoli fuerunt luminaria parata verbo, accenſa ſpiritu ſancto. to.5.174.D
Apoſtolos infirmos, quare elegerit Chriſtus. to. 8.147.B C
Apoſtoli pleni ſpiritu ſancto, vocabantur paſſim ebrij. to.10.220.I.& fo.ſeq.K
Apoſtoli de mundo generatione erant, regeneratione non erant. to.9.111.G
Apoſtoli vnum erant in natura ſua, ſicut pater & filius vnum erant in ſua. Ibidem.D
Qui laborauerĩt ante Apoſtolos. to.10.274.K L
Verba Apoſtolorum, qui viderunt, firmẽ ſunt tenenda. to.9.124.G H
Chriſtus Apoſtolis futura nunciabat, vt pòſt crederent non quæ nunciabat, ſed eũ deum quẽ ſe eſſe dicebat. to.9.95.I
Spiritus ſanctus loquutus per Apoſtolos. to. 10.87.K L
Apoſtoli orbem terrarũ Euangelio repleuerunt. to.5.90.B
Apoſtoli nihil à Chriſto diuerſum docuerunt. to.4.87.F G
Apoſtoli in cœna fuerunt ordinati ſacerdotes. to.10.291.F
Apoſtolis nõ prohibitũ eſt manibus victũ quærere, modo apoſtolat' nõ impediatur. to.9.120.I
Petrus & Paulus, præ cæteris Apoſtolis, quadã fidei virtute præcellunt. to.10.267.L M
Apoſtolus in quo ſit imitandus. to.3.172.H I
Apoſtolus quare primò dixerit, Non æmulatur: & poſtea. Non inflatur. to.10.45.I K
Apoſtoli verba peruertentes. to.10.36.G
Apoſtoli & miracula. to.3.171.C
Apoſtoli mortuos ſuſcitauerunt, ſed non virtute propria. to.10.179.H
Quid de ſanctis apoſtolis, cum in hac vita eſſent, ſentiendum. to.10.59.K
Apoſtoli carnis concupiſcentias habuerunt. to. 10.59.F G
Apoſtoli erant vaſa electa, ſed adhuc fragilia. Ibidem. K
Apoſtolos teſtimonium perhibere de Chriſto, quid ſit. to.9.101.B
Communitas apoſtolorum. to.10.514.M
Apoſtolorum memoria. to.5.3.C
In feſtis Apoſtolorũ: Sermones.2. to.10.274.G
Apoſtoli, præ cæteris, quare ſint honorandi. to. 10.275.I K.& ſequen.

Apoſtolica.

Sedes apoſtolica. to.2.87.A.& 99.E

Apoſtolici.

Apoſtolici hæretici, nihil concedunt proprium, abſtinent à coniugibus. Encratici ſimiles. to.6.4.M
Qui & Apotactitæ appellantur. Ibidem.

Apoſtrophe.

Apoſtrophe. to.4.39.C

Apotactitæ.

Apotactitæ hæretici qui. tomo.6.4.M.& 6.E *Vide, Apoſtolici.*

Apotheca.

Apotheca, quid ſignificet. to.3.179.G

ἀποτελέσματα.

ἀποτελέσματα. to.3.119.H I

Apprehendo.

Quid non apprehenderit Paulus, quando dixit, Ego me non arbitror apprehendiſſe. to.10. 74.F

Aprilis.

Aprilis menſis, vnde ſic dictus. to.6.73.L

Apringius.

Apringius proconſul. to.2.149.C

Aptum.

Liber de Apto & pulchro. to.1.22.L
Aptum, cui ex aduerſo eſt ineptum, quaſi religatum pendet aliunde. to.2.5.B

Apuleius.

Apuleius magus. to.2.4.H.& 6.G.& 42.L
Apuleius Afer. to.5.69.D
Apuleius Madaurenſis. to.5.70.A

Aqua.

Aquæ & terræ creatio. to.3.115.G
Aquæ ſupercœleſtes, angeli. to.1.50.M. to. 3.117.D E
Quur ſolus ſpiritus feratur ſuper aquas. to.1. 50. E
An ſpiritus, qui ſuper aquas ferebatur, ſpiritus ſanctus intelligatur. to.4.102.M.& ſeq.
Aquarum congregatio. to.1.182.B. to.3.111. G.& 115.E F.& 118.G. to.6.228.G
Aquarum diuiſio. to.1.182.A. to.5.112.C
Aquæ ſupra firmamentum. to.1.182.A. to. 3.111.C.& 116.K.& ſequentibus abundè.
Deus medietatem aquarum ſuper cœlos impoſuit, & medietatẽ abyſſis demerſit. to.10.195.K
Per aquas inferiores, aliqui intellexerunt viſibiles dæmones, vel populos, vel aquas: per ſuperiores vero, angelos. to.5.99.M
Aquas quidam negauerunt à deo factas. to. 5.99.M
Aqua, ſiue inferior, ſiue ſuperior, vtique aqua eſt. to.5.33.G
Aquarum natura fluida & grauida ſuper cœlos eſt: ſicut etiam phlegmatis ſedes, quod eſt humor fluidus & frigidus, & ideo grauis eſt in capite: contra illos qui dicebant per aquas illas angelos non intelligi. to.5.100.A
Aqua. to.3.212.D E
Aquarum natura duplex. to.3.120.G
Liquor omnis ex aqua. to.3.163.B
Quo modo circundet terram, quaſi veſtimentum. to.8.152.I
Aquam deo coæternam dicentes hæretici. to. 6.7.D
Aqua ſecundum naturam, vertitur in lapides. to.3.164.D
Aqua in ſanguinem. to.3.162.A B. to.9. 248.G. to.10.171.G.& 175.I
Aqua tunc in ſanguinem vertitur, ſi de rerũ cauſis carnaliter ſentias. to.8.189.H I
Eadẽ aqua maris rubri, alios abluit, alios obruit. to.9.213.K
Aqua edulcata. to 3.263.I
Aqua quo modo dulceſcant. Ibidem.L
Aquas dulceſcere, iniecto ligno. to.10.100.M
Aqua amara, legis literã figurat. to.10.173.G
De amara aqua, & manna. Ibidem.
Aqua ex petra. to.3.164.C
Aquæ contradictionis. Ibidem.M
Ad aquam contradictionis probari, quid ſit. to.8.196.C
Aquam extraxit Moyſes virga, quæ duo ligna crucis ſignificat. to.9.50.B
Aqua baptiſmi, per ſpiritũ efficax. to.2.50.H
Aqua baptiſmi. to.7.19.I.& 118.L
Aqua Chriſtum lauando, lota eſt. to.10.135. H.& 138. H
Chriſtus omnibus aquis benedictionem dedit, quando in Iordanis alueum deſcendit. to. 10.135. H
Chriſtus ſuo baptiſmate omnes aquas conſecrauit. to.10.138.H
Aqua ſacramenti, & aqua ſpiritus, quid deſignent. to.9.134.B C
Aqua ſacramenti, & aqua ſignificans ſpiritum ſanctum, differunt. Ibidem.
Aquam, quam in vinum Chriſtus conuertit, quare non effudit, & vinum aliunde eduxit. to. 9.18.M
Aqua in vinum conuerſa quid ſignet. to.9.18. H. to.10.35.D.& 142.M.& ſequen.
De conuerſione aquæ in vinum, ſermo. to.10. 35.C.& ſequen.
Ieſus ambulans ſuper aquas. to.4.102.I K
Triplex eſt aqua ſaluatoris. to.10.299.G
Aqua putei, quam hauriebat Samaritana, eſt voluptas ſeculi: hydria autem, eſt cupiditas. to.9.30.C
Aqua viua. Ibidem. A
Aqua viua, quam Chriſtus Samaritanæ promittebat, quid eſt. Ibidem.B C
Aquæ ſignificata, in ſacris literis. to.9.134.C
Aquæ nomine, cœli ac terra ſignificantur. to. 1.49.D E
Aquæ nomine, aerem craſſum deſignari. to. 1.182.H. to.3.112.E F
Aquæ nomine, ſpiritus ſanctus. to.1.186.M. to.3.13.K. to.4.132.C D. to.7.8.L.& 50. D.& 118.L. to.9.134.B
Item ſpiritus malignus. tom.7.118.M.& ſeq. to.9.134.A B
Per aquas, populi deſignantur. tomo.2.59.D. ee iiij to.3.

tomo.3.13.K. to.7.8.L.& 35.B.& 51.H.& 118.I. to.8.32.A.& 195.M. to.9.134.C.
Aquã intelligi in bono & in malo. to.7.118.K.
Aqua mendax, homines mendaces. to.7.51.G H.& 118.I
Aqua vitæ, ſalutaris. to.8.43.H I
Congregata in vtre quid ſignificet. tomo.8.47. G H
Aqua ſine ſubſtantia, qua ſit. to.8.317.K
Aquarum decurſus, quid ſignificet. to.8.3.F G
Aquæ multæ ſunt variæ doctrinæ: dei autem vna eſt. to.8.43.H.& ſequen.
Aqua decurrens quid ſignificet. to.8.126.D
Quod ſignificet proſperitatẽ ſeculi. to.8.149.A
Quo modo aquæ intrauerint ad animam Chriſti. to.8.158.A
Facere operationem in aquis multis, quid ſit. to.8.273.F
Aquis ſuperiora cœli protegi, quid ſit. tomo.8.256.L M
Aquarum nomine charitas ſignificatur. Ibid. & 258.M
Aquæ fugientes ab increpatione dei, quid ſignificent. to.8.259.E
Quo modo inter medium montiũ pertranſire dicantur. Ibidem.H
Aquarum ſtrepitus , quare nunc clarius nunc preſſius. to.1.104.A
Aquæ potus etiam interdictus. eodem.35.M
Aqua aut abluit, aut rigat ſi effũdatur: & ſignificat Chriſtum. to.8.24.E
In aquis huius mundi ambulare. to.8.76.K
Quod aqua quoſdam abſorbeat, quoſdam tranſire faciat. to.8.317.H I
Quo modo ſtabunt ſuper montes, cum iam ſuper montes ſteterint. to.8.259.C

Aquarij.

Aquarij ab aqua dicti, quòd aquam ſolam offerant in calice. to.6.6.K

Aquila.

Aquilarum oculos ſol vegetat. to.1.175.B.& 181.B
Aquila. to.5.172.A
Aquila quo modo renouet iuuentutem ſuam: & quid figuret. to.8.151.M.& ſequent.& 253. A B
Ideo quæris te maior aquila, quia cepiſti leporem. to.8.318.C
Aquilarum pulli, quo modo à parentibus probantur. to.9.61.A
Aquila, ſignificat Ioannem Euangeliſtam. to.4.86.B.& 122.K
Aquila in medio cœli volans, quid ſit. to.9.144.C. & F
Aquila, doctor Hebraicus. to.5.131.F

Aquilo.

Aquilo ſpiritaliter pro diabolo. to.2.124.H to.4.301.H. to.8.95.H
Aquiloni in canticis dicitur, vt expurgat. to.2.124. H
Aquilonis latera. to.8.95.I
Aquilo contra meridiem eſt: & ſignificat diabolum, & regnum eius. to.8.95.H.& 213.L
Quo modo ab aquilone nubes coloris aurei. to.8.95.I

Ara.

De aris Paganorum euertendis, Auguſtini ſententia. to.10.6.F
Ara dei, Eccleſia dei eſt. to.9.143.I
Aræ teſtantur ſtatuas pro numinibus accipi. to.10.5.M

Arabia.

Per Arabiam gentes figurantur. to.8.171.K

Arabici.

Arabici hæretici animas cum corporibus mori dixerunt. to.6.9.G
Et in fine ſeculi vtrumque reſurgere. Ibidem.

Aralius.

Aralius, rex Aſſyriorum. to.5.155.B C

Aranea.

Aranea filum textrinæ ſuo corpore velut integro parit. to.2.93.L
Nihil aranea tabidius. to.8.74.E.& 315.I

Arbiter.

Arbiter, medius eſt ad componendam cauſam. to.8.265.A B
In cruce, Chriſtus fuit verus arbiter. tomo.10. 188.M

Arbitrium liberum.

De libero arbitrio. to.1.181.B. to.2.117. D. & 174.A. to.3.37.F.& 43.I.& 45.I.& L.& fol.ſeq.B C.& K.& 137.D. & 173.C. & 187.K.& 200.D.& 237.G.& fo.ſeq.L. to.4.123.M.& 143.B.& 246.M. to.5.118. L. to.6.110.C.& fo.ſeq.A. to.7.197.D. to.10.61.F
De verbis Apoſtoli, Peto non infirmari in tribulationibus meis pro vobis, quę eſt gloria veſtra: Et de libero arbitrio, ſer. to.10.62.F.
Liberum arbitrium quid. to.7.296.C
Præſcientia dei non obſtat libero arbitrio. to.1. 150.M.& fo.ſeq.
Liberum arbitrium, cauſa peccati. to.1.29.B. & 159.I
Liberum arbitrium noſtrũ, cauſa eſt peccati: nullo autem pacto deus. to.9.83.H
Adã pro libero voluntatis arbitrio regebat corpus ſuum ante peccatum, ſed non põſt. to.1. 7.L M
Liberum arbitrium ad rectè agendum datum. to.1.143.L
Quur datum eſt liberum arbitrium, ad malum flexile. to.1.144.B
Nimis liberi arbitrij extollentia. to.2.174. A B. to.7.148 G
Arbitrium, electio. to.3.200.D
Arbitrium hominis ad mortem. to.3.238.L
Arbitrium liberum perdidimus in Adam. to.2.103.F
Arbitrium captiuum. to.2.103.B. to.3.37.F
Peccatum & rectè factum, vtrum in libero ſit voluntatis arbitrio. to.4.124.L
Qualis homo ſit factus à deo, & in quam ſortem deciderit ſuę voluntatis arbitrio. to.5.110.G
Arbitrium voluntatis tunc verè eſt liberum, cum vitiis peccatis que non ſeruit: tale datum eſt à deo, quod amiſſum eſt proprio vicio, & niſi à quo dari potuit, reddi non poteſt. to.5.118.L
Arbitrium magis eſt liberum, quando peccare non poteſt. to.5.217.M
Arbitrium ſeruum. to.7.211.H
Arbitrium liberum ſibi non ſufficit. Ibi.159.I
Liberum arbitrium etiam in impio manet. to.7.186.E
Per arbitrium voluntatis tentationes huius vitæ ſuperare non poſſumus, ſine adiutorio dei. to.8.216.M
Liberum arbitrium homini à deo datum. to.10. 96.H. Et quale. Ibidem.
Omnes creaturæ rationales, ab initio creationis, libero ſunt donatæ arbitrio. to.10.147.F
In nobis deus poſuit quicquid à nobis requirit. to.10.277.K
De libero arbitrio & gratia, plura. to.10.66. I.& ſeq.copioſè.
Libero arbitrio quantum dandum. to.10.62.C
De liberi arbitrij diuitiis non gloriandum, & præſumendum. to.10.55.K L
Liberum arbitrium parare deo locum, aut diabolo. to.10.98.I K
Cui aſcribendum, cum non peccamus, liberóne arbitrio an gratiæ dei. to.10.58.A
Liberi arbitrij depreſſio. to.10.97.M
Et quòd omnia noſtra gratiæ dono, & miſericordiæ dei tribuenda, non meritis noſtris. to.10.97.G.& ſeq.vſque in finem.
Libertas ad malum. to.7.186.O
Liberum arbitrium ad malum habemus. to.10. 66.C D
Ad malè agendũ liberã habemus voluntatẽ, ad benè agendũ non. to.10.69.G. & ſequent.
Liberũ arbitriũ non tã extollendũ, vt dicat quis ſine dei adiutorio ſe iuſtũ eſſe. to.9.96.G H
Liberum arbitrium, non adiutũ à deo facile labitur. to.9.203.I
Liberum arbitrium ſine deo. to.10.66. D E
Liberum arbitrium nihil valet ſine dei gratia. Ibidem.I
Deus hominem fecit rectum, ſed arbitrio noſtro facti ſumus mali. to.10.3.L M
Homo per ſe credere potuit, per ſe autem reſurgere non potuit. to.10.218.K
Liberũ arbitriũ ad nos vulnerandũ nobis valuit, ad ſanandum non valet. to.10.68.H
Per liberum arbitrium homo ſe vendidit. to.10. 67.G
Per liberum arbitrium periit homo. to.10.117.I
Error Manichæi, tollentis liberum arbitrium. to.10.223.C
Vide liberum arbitrium, & voluntas.

Arbor.

Arbores ſapiunt Manichæis. tom.178.K
Tilon, Indię inſula, arbores producit quę nunquam foliis nudantur. to.5.198.M
Arbor in paradiſo vetita, cur dignoſcentię boni & mali appellata. to.6.121.F G. to.8. 162.M.& ſeq. to.10.29.H
Arbor vetita. to.5.112.F
Arbor ſcientię. to.10.29.H
Arbor paradiſi non fuit mala, licet in ea fuit malum repertum. to.9.257. K L
Arbor in paradiſo, de qua Adam comedit, bona. to.10.19.F.& ſequentibus.
Arbor quare interdicta fuerit. to.5.112.F
De arbore ſcientię boni & mali tractatus. to.9.257.H
Arbores ligna que fructifera paradiſi, ſignant virtutes & mores. to.5.112.G
Arbor bona facit bonos fructus. to.4.278.F. to.6.45.L M
Et quo modo mala faciat bonos fructus. to.4. 278.F. to.6.45.L
Arbor anima eſt, fructus opera. to.4.278.F. to.7.19. L M
De eo quòd ſcriptum eſt, Aut facite arborem bonam, & fructum eius bonum, &c. ſer. to.10.13.B.& ſequen.
Facite arborem malam, & fructum eius malum: admonitio eſt ne fiat, non præceptum vt fiat. to.10.13.B
Arbor bona, bona hominis voluntas: & arbor mala, voluntas mala. to.7.207.F.& ſequen.& 214.A.& ſequen.
De arbore ficulnea, quæ per triennium fructum non ferebat: & muliere octodecim annis infirma. to.10.27.H
Circumfoſſio arboris, in Euangelio, eſt humilitas pœnitentis. to.10.13.D
Arbor ficulnea, genus humanum. to.9.215.D. to.10.

to.10.27.H.& 204.G
Arbor ſterilis, non faciens fructum genus hominum eſt non faciens pœnitentiam. Ibidem.
Chriſtus infructuoſæ maledixit arbori. to.10.37.H.& 164.D.& 204.F
Hyems arbores non probat, ſed æſtas. to.9.53.C D
Arbor, anima, to.4.278.F
Arboris ſimilitudo. to.10.33.I

Arca Noe.

De arca atque diluuio nec illos eſſe conſentiendū, qui ſolā hiſtoriā recipiunt ſine allegorica ſignificatione, nec illos qui ſolas figuras defendunt, repudiata hiſtorica veritate. to.5.132.F.& ſequen.
De cataclyſmo, & arca Noe. to.10.146.A B.& 160.L
Arca Noe capacitas, ſtructura. to.4.20.B
Arcę oſtium. to.5.132.C
Arcę menſura, quid repręſentat. Ibidem.
Arca centū annis fabricata, quid ſignificet. to.6.57.L
Arca ſeptimo menſe requieuit, quid in myſterio. Ibidem.K
Arcam quare coniunctim exeant, qui diſiuncti intrauerant. to.6.58.A
Arcam diluuij quo modo expoſuerit Philo. to.6.59.I.& ſequen.
Arca Noe, cur de lignis quadratis & imputribilibus facta fuerit. to.8.209.C
De arcę glatino, & magnitudine, quę potuit Geometricos cubitos habere ſecundū Origenē, vbi ſex de noſtris vnū valere dicūt. to.5.132.H I
Arcę ligna imputribilia, quid ſignent. to.9.13.G
In arcam intrabant animalia, nutu dei venientia, non hominis actu. Et de animalibus quę ibi fuerunt, vtrum quę ſolum generant ex coitu. to.5.132.K
In arca ſeptena fuerunt animalia de mundis, de immundis autem bina: quod factum non eſt, niſi propter myſticum intellectum. to.5.132.H
In arca potuerunt eſſe alimēta, quę omnibus animalibus conuenirent, quam conuenientiā fames vel deus facere potuit. Ibidem.L
Arca Noe, & quæ facta ſunt in ea, ſignificant Eccleſiam dei. to.5.132.B C
Per arcam ſignificatur crux Chriſti, per quam ſaluamur à diluuio: cuius arcæ longitudo, ad ſimilitudinem corporis humani, ſexies tantum habet, quàm latitudo, & decies tantū quàm altitudo. Ibidem.C
Per arcæ oſtium, exiſtens in latere, per quod intrabant animalia, figuratur vulnus crucifixi, per quod ingredimur vitam: quia de ipſo vulnere profluxerunt nobis ſacramenta nouæ legis. to.5.132.C D
Arca, lignis quadratis compacta, ſignificat ſtabilem vitam ſanctorum, cætera quoque, quæ in eiuſdem arcæ conſtructione dicuntur, Eccleſiaſticarum ſigna ſunt rerum. Ibidem.D
Arcæ manſiones, quę appellantur bicamerata & tricamerata, ſignificant fidem, ſpem, & charitatem: vel fructum triceſimum, ſexageſimū, & centeſimum: vt inferior ſit pudicitia matrimonij, ſuperior vidualis, ſuprema virginalis. to.5.132.D E
Arca tria habuit ſolaria, vel tres ordines camerarum, ſcilicet, infimum, medium, & ſupremum: quæ arca gubernata eſt diuino gubernaculo, ne naufragium pateretur. Ibidem.
Quid figurabat quòd omnia genera animalium continebat. to.8.260.B
Arca Noe Chriſtum ſignabat. to.9.19.H
Arca Noe, Eccleſiæ typus. to.2.92.C.& ſeq. to.5.132.B C.& ſequen. to.7.96.K.& 110.E. to.9.11.L. to.10.217.E F.

Vide in Noe.

Triplex eſt arca Eccleſię. to.10.161.B
Arca ſanctificationis dei, quę ſit. to.8.370.H

Arca teſtamenti.

Arca teſtamenti dicta eſt, in qua lex erat: quia ſigna dabantur & reſponſa inde, in quibus teſtimonium diuinæ voluntatis perhibebatur. to.5.86.D
Arca facta à patre. to.10.109.A
Arca facta à filio. Ibidem.
Arca tranſeunte, Iordanis ſiccatur, &c. to.5.86.E
Arca capta & reſtituta. to.3.166.E, to.5.86.E F
Arcę circuitio, prędicationem verbi ſignificat. to.2.117.D
Arca teſtamenti, quid ſignificet. to.5.86.D

Arcades.

Arcades. to.5.162.E.& ſequent.

Arcana.

Arcana deo nota. to.1.37.G
Arcana ſcriptura. to.3.236.F

Archelaus.

Archelaus. to.5.64.H

Archeſilas.

Archeſilas. to.2.54.F

Archeſilaus.

Archeſilaus. to.5.177.C

Archiſynagogus.

Archiſynagogi filia. to.4.98.M.& ſequent. to.10.164.C.& ſequentibus.
Quid filia Archiſynagogi deſignet. tomo.10.164.E

Architriclinus.

Architriclinus. to.10.143.C D

Archontici.

Archontici, ſiue Archontiaci, hæretici, mundum à principalioribus angelis creatum eſſe dicūt. tomo.6.4.F

Arcus.

Arcus fœderis. to.3.161.C. to.6.58.B.& 131.M
Arcus fortium infirmatus eſt, &c. exponitur. to.5.146.E
Arcus nomine, ſcripturæ ſanctæ figuratæ intelliguntur. tom.8.17.B
In arcu domini duæ ſunt ſagittæ ardentes, & vaſa mortis. tom.8.11.B
Arcus dei extentus eſt in comminatione, nondum in præſentatione. tom.8.132.K
Arcus domini intenſus, minæ ſunt eius. tomo 8.126.E.& 132.K
Arcum tendere, & conuerti in die belli, quid ſit. tomo.8.187.F
Arcus prauus, ſignificat animi intentionem. to.8.190.G
Arcus iniquorum, inſidiæ ipſorum. tom.8.62.E.& 93.E.& 142.A
Arcus in manu dei, ſunt præcepta eius, tomo 9.143.E

Ardea.

Ardea ciuitas oppugnatur. tomo.5.25.C

Ardere.

Non minus ardebunt, quia cum multis ardebūt. tomo.10.122.I

Area.

Area dominica, Eccleſia dicitur. tom.1.158.F
Area, Eccleſiam ſignificat. to.8.8.M.& 27.G H
Nihil in ea agitur, niſi vt fructus ab integumentis purgentur. tomo.8.15.I
Qui aream longius attendit, paleam ſolam putat, nec peruenit ad diſcretionem granorum, niſi ſpiritu oris ſui. tom.8.27.G H

Arena.

Arena maris, multitudo hæreticorum. tomo.9.146.C

Areuna.

Areuna Hiebuſæi, quid ſit. to.10.226.A B

Argentum.

Argentum, pro omni pecunia. tomo.4.69.L
Argentum, pro eloquio. to.5.147.L
Argentum, igne examinatum, probatum ſeptuplum, quid ſignificet. to.8.17.G.& 154.C
Probati argento, qui ſint. tomo.8.217.K L.& 256.L M.& 274.C.

Argentinus.

Argentinus deus. tomo.5.36.K

Argiui.

Argiui, ab Argo dicuntur. to.5.156.C

Arguo, Argumentum.

A carnalibus ad ſpiritualia nulla argumentatio. tom.10.32.F
Non omnes qui arguuntur, emendantur. tomo 8.68.E
Qui arguitur, corripitur. to.8.174.C
Argui in iudicio non vult, quiſquis in hac vita ſanari deſiderat. tom.8.8.B
Omnes arguuntur qui non habent fundamentum, quod eſt Chriſtus. tom.8.8.C.& 68.E
Proditor eſt qui eum qui in ſe occultè peccauit, coram omnibus arguit. tomo.10.16.H
De eo quod ſcriptum eſt, Ipſe arguet mundum de peccato, de iuſtitia, & de iudicio, Sermo. tomo.10.50.I.& ſequen.
Qui arguit palam, pacem facit: Si peccauerit in te frater tuus: &, Peccantem coram omnibus argue: exponuntur to.10.16.H.& ſequentibus.

Argus.

Argus, poſt obitum, deus haberi cœpit. to.5.156.C

Arida.

Quid arida, quid mare. tom.1.51.B C
Arida, pro terra. tom.3.25.C D

Aries.

Aries, cœleſte ſignum. tom.2.117.H
Aries, quem Abraham obtulit pro filio, vnde allatus. to.3.162.F G
Et quid adumbret. to.5.541.M.& ſeq. to.6.58.F.& 166.L. to.8.38.G. to.10.162.A
Aries in ſacrificio, Chriſtum præfigurabat. to.6.74.A
Arietes ſunt duces Eccleſiæ. tomo.2.82.G. to.8.146.G.& 149.E
Arietes duces ſunt gregum, & præpoſitos Eccleſiarum ſignificant. tom.8.260.K
Arietes, quando induantur exultatione. tomo 8.146.G
Arietum filij, qui ſint. tom.8.31.M.& 172.K
Aries, quid ſignificet. tom.5.139.M
Aries triennis, quid. to.10.153.E

Arion.

Arion Methymnæus. to.5.5.M

Ariopagus.

Ariopagus, vnde dicatur. to.7.76.A
Quid Varro tradat de nuncupatione Areopagi, & de diluuio Deucalionis. to.5.157.L M
Areopagitæ vnde dicantur. Ibidem.

Ariſtippus.

Ariſtippus. tom.5.75.G

Ariſtobolus.

Ariſtobolus rex & pontifex factus eſt, aſſumpto diademate. to.5.172.K
Ariſtobolus vinctus ducitur. Ibidem.M

Ariſtoteles.

Ariſtoteles diſcipulus Platonis, vir excellentis ingenij & eloquij, Platoni tamen impar: condidit ſectam peripateticam, & in ſuam hæreſim multos congregauit: viuo adhuc præceptore ſuo. to.5.69.D
Ariſtoteles. to.6.107.C

Ariſtotelici.

Ariſtotelici. to.5.75.E

Arma.

Armatura Chriſtianorum. to.2.10.F
Arma lucis. to.4.258.G
Armatura Chriſtianorum aduerſus hæreticos. to.6.8. G H
Arma dei nos ipſi quomodo ſumus. to.8.54.B
In armis dei non aliquid fixum accipi oportet, quaſi res ipſa aliud eſſe non poßit. Ibidem.
Prius arma noſtra comburenda ſunt igni, quàm armet nos deus armis Euangelicis. to.8.93.E F
Quæ ſint arma iuſticię à dextris & ſiniſtris. to.8.74.B.& 231.H
Arma publicam oppugnationem ſignificant. to.8.93.E
Duo ſunt genera armorum diaboli, valde fortia. to.9.240.G

Armentarius.

Armentarium Auguſtinus hortatur ad contemptum vitæ præſentis, ac rerum terrenarum. & vt votum quod deo promiſit, reddat. to.2.33.K.& ſequen.

ἀρμονία.

ἀρμονία. to.3. 147.M.in fine.

Arphaxat.

Arphaxat, filius Sem. to.5.136.I

Arra.

Arra deſponſationis Chriſti. to.9.162. A

Arrius, Arriani.

Cum Arrianis conflictatio. to.1.in Poßid.de vita Auguſt.
Arrianorum ſuperſtitio. to. 2.158.F
Arriana hæreſis. to.2.69.B
Inter Arrianorum & Donatiſtarũ hæreſim, quid interſit. to.2.43.G
Arriana hæreſis de filio. to. 2.69.B. to.3.240.K L. to.9.92.C D
Arriani ſolum deum patrem inuiſibilem dicunt. to.2.108.D.& 110 I
Arrij argumenta impugnata. to. 3. 72.F. & 74.H.& ſe.ſequent.K
Arrianos perſtringit. to.2.epiſto.150. to.3.45.A. to.10.20.I.& 32.D E
Arriana hæreſis impugnatur. to.2.epiſto.174. to.4.177.H.& ſequent. to.6.10.A.in fine, & ſequen.& 11.F.& ſequen.& 13.D
Contra Arrianos. to.6.10.A.& 13.D.& 15.B
Contra Arrianum rebaptiſmum. to.6.11.M
Arriani ſpiritũ ſanctũ blaſphemantes, arguuntur. to.2.47.L. to.6.15.C D.& 144.K L
Arrianorum ſermo. to.6.141.D
Contra ſermonem Arrianorum. Ibi.& 142.D. & ſeq. Retract. to.1.13.K
Arriani dicunt Chriſtũ corpus non animã ſumpſiſſe. to.6.142 K
Arriani, ab Arrio, diuinam ſubſtantiam ſeparant. to.6.6.C
Arriani rebaptizabant catholicos. Ibi.C D
Semiarriani, qui. Ibidem.
Arrianus arguitur. Ibidem.8.M
Contra Arrianos, Sabellianos, & Iudæos, prophetiæ de Chriſto diſcuſſa. Ibi. 9.B C.& ſeq.copioſè.B C
Arriani cum Donato. to.7.57.I
Arriani volentes diſputare de eo quod non poterant intelligere, inſerunt in Eccleſiã tres deos, dũ gradus in diuinitate faciunt. to.8.331.D
Exclamatio in Arrianos. to.9.216.I
Arrianorum incommoda. to.9.244.A
Arrianus & Photinianus inter ſe diuiſi. to.10.9.C
De reprehenſione Arrianorum: Sermo. to.10.31.K.& ſequent.
Contra Arrianos diſputatio vehemens. to.10.32.D.& ſeq.copioſè.
Arrianorum hæreſeos ſcopus. Ibidem.D
Arrianorum argumenta. to.10.32.D E.& ſequen. copioſe.
Arriani ſimilitudines adhibent, pro aſtruenda ſua opinione, & iiſdem cogunt etiam catholicos ſimilitudines adhibere. to.10.32.H
Arriani melioris conditionis faciũt hominis alicuius filium, quàm filiũ dei. to.10.44.D E
Arrianorum & Sabellianorum hæreſes contraria. to.10.47.D.& ſequenti.
Arriani & Eunomiani in hæreſi conſentiunt. to.10.47.K
Et ipſorum malicia. Ibidem.48.C D
Arrianorum venenatus ſyllogiſmus contra Eccleſiam. to.10.48. C
Et ibidem reſponſio.
Arriani negabant quod Iudæi confitebantur, de filio dei. to.9.34.D
Arrianorum error. to.9.75.G.& .87.D.& .92.C. to.10.108.L.& ſequenti.
Confutatio erroris Arrianorum. to.9.203.D. & .248.A. to.10.222.L.& ſe.ſequenti.H
Arriani ex quibus verbis domini argumentantur filium minorem patre, to.9.34.K
Arrianos confundit Auguſtinus, filiũ patre minorem dicentes. to.9.Ibidem.M
Arrius Chriſtum, inquãtum deum, dicit nõ fuiſſe æqualem patri. tom.9 203.D
Spiritum ſanctum non creatorem, ſed creaturam contendũt Arriani, Eunomiani, & Macedoniani. tomo.10.9.E
Arriani dei filium in diuinis, creaturam aſſerũt. tomo. 10.47.M
Arriani filio dei ingrati calumniantur enim eũ ex eo vnde nos redemit. tomo.10.47.L
Arrij error circa æqualitatem perſonarum. tomo 10.140.M.& ſequen.
Error Arrij circa Chriſti cum patre æqualitatẽ. tomo.10.214.A
Arrianorum hæreſis de inæqualitate perſonarũ, confutatio. tomo.9.213.A & .214.C D
Arriani dicunt filium eſſe patre minorem. tomo.9.239.B
Diſputatio ĩ Arrianos de æqualitate perſonarũ, tom.9.243.A B
Contra Arrianos, de filio dei. tomo.10.88.L & ſequentibus.
Contra Arrianos, de trinitate & vnitate dei. to.10.55.B.& ſequentibus.
Error Arrij, dicentis Chriſtum eſſe hominem perfectum, & non deum perfectum. to.10.223.H
Error Arrij, de æqualitate ſpiritus ſancti, quia ſpecie columbæ apparuit. tomo.9.243.A
Diſceptatio in Arrianos, ſuper æqualitate perſonarum. tomo 10.142.A B.& ſequen.
Meretrix, quæ infantem diuidi volebat, Arrianam hæreſim figurabat. tomo.10.226.E
Hæreſis Arriana meretrice crudelior. tomo.10.226.G
Confutatio hæreſis Arrianæ. tom.10.226.E F

Arrogantia.

Arrogantia non ita caueatur, vt veritas relinquatur. tomo.9.70.D

Artes.

Artes omnes animam ſecum attuliſſe. to.1.2.M
Artes liberales omnes per ſe intellexit Auguſtinus. Ibidem.23.F
Artes liberales quis aſſequi valeat. to.1.110.M
Artis mechanicæ, in ſcripturis, vſus. tomo.3.9.I
Quæ artes humanæ amplectendæ. Eodem.10.G
Artes liberales non contemnendæ. Ibidem.K
Ars, quid. tomo.5.36.I
In arte diuina clarius cognoſcunt angeli creaturam, quàm in ſeipſa. tom.5.98.K
Ars diuina non errat in monſtris. to.5.236.A B
Artem habebat mens diuina omnium producendorum. tomo.5.107.H
Ars vincendi, dicitur virtus. tomo.5.176.M.& 213.E F
Artes bonæ poſſunt per virtutem, non per fallacẽ ambitionem ad honorem, & gloriam, & imperium peruenire. tomo.5.45.I
Artium ſcientias variarum, deus humanis ingeniis creauit, quas conceßit ad iuuandum vitã noſtram. to.5.63.H I
Ars magica, à diabolo tradita & inuenta eſt. tomo.5.299.G H
Artes magicæ operantur in virtute dæmonum. tomo.5.71.D E
Ars non poteſt eſſe ſine impoſtura. tom.8.52.H
Ars non habet vicium, nec nouit. to.8.56.B
Quicquid in arte delectat, artificem commendat. to.8.30.F.in fine.
Artifices, cur ſæpe mendaces ſint, & periuri. to.8.166.L
Artibus nefandis, cœlum appetere, maledictum magnum eſt. to.8.16.C.in fine.
Hoc ipſum in illis maxime puniendũ eſt, qui artem nequiciæ delegerunt, vnde vitã tranſigãt, & inde volunt ſe paſcere vnde offendatur deus. tomo.8.327.D
Regula artis dei. to.10.22.D

Vide, Diſciplinæ.

Artifices.

Artificum labor, honeſtus & ſanctus. tomo.3.177.I
Artifex ſummus. eodem.237.B
Artificiatum melius cognoſcitur in arte, quàm in ſeipſo. tom.5.98.K

Artemonius.

Artemonij cuiuſdam hæreſis, à Paulo Samoſateno inſtaurata. to.6.5.D

Artotyritæ.

Artotyritæ hæretici, qui. to.6.4 K
Horum ſacrificium, panis & caſeus. Ibidem.

Arundo.

Arundo quaſſata, quid ſignet. to.4.75.G
Arũdo ori Chriſti cum potu admota, ſcripturam deſignat. tom.9.119.B
Arundo aurea, Eccleſia eſt. to.9.150.D.& H

Aſaph.

Aſaph, ſynagoga ſiue cõgregatio interpretatur. to.8.172.K. & .175.E. & .183.K & .191.L. & 195.G
Aſaph homo erat hoc nomine appellatus, cui ideo Pſalmi inſcribuntur. to.8.193.I & .195.G.& M.& ſe.ſequen.I

Aſbeſton.

Aſbeſton lapis Arcadiæ, qui ſemel accenſus, nunquam extinguitur. tom.5.198.M

Aſcades.

Aſcades, Aſſyriorum rex. tom.5.158.D

Aſcanius.

Aſcanius, Aeneæ filius. to.5.24.E.& .163.C

Aſcenſio Chriſti.

Aſcenſio Chriſti. to.3.33.D E to.9.80.I to. 10.206.A
Aſcenſio Chriſti, quo modo ad nos pertineat. to.3.39.E F
Aſcendere & deſcendere dei. to.4.234.B
Aſcenſio Chriſti, fuit grande miraculum. to. 5.209.B C
Chriſtus aſcendit ad cœlũ propter bonos & malos. to.8.10.B
Non ſic aſcendit ad cœlum vt deſerat quod habet in terra. to 8.70.H
Quo modo aſcenderit in iubilatione & voce tubæ. to.8.94.D
Tunc aſcendit ad patrẽ, quando nobis innotuſcit æqualis patri. to.8.139.H
Quod aſcenderit non deſerens, quia veniens non receſsit. Ibidem.G
Quod aſcenderit prior ante nos, & nos in illo. to.8.163.M
Non aſcendit, niſi qui deſcendit. to.8.29.M
Chriſtus aſcendit angelorum ſuffultus obſequio, non tamen neceſſario. to.8.121.K
Solus aſcendit, qui ſolus deſcendit. tomo.8. 314.I K
Quo modo aſcenderit ſuper occaſum. tomo.8. 132.G
Aſcendiſti in altum, cepiſti captiuitatem: quo modo intelligendum eſt. to.8.135.G
Quid ſit aſcendere cœlum cœli ad Orientem. to. 8.157.E
Chriſtus Magdalenæ dixit, Aſcendo ad patrem meum, & patrem veſtrum, & non noſtrum. to.9.120. C
Deus, quod propter hominem ſumpſit, leuauit in cœlum. to.9.247.L
Aſcendit in altum captiuam duxit, & cæt. locus explanatus. to.10.36.C
Nemo aſcendit in cœlum, niſi qui deſcendit: locus declaratus. tomo.10.51.A B.& 71. B C
In vigilia aſcenſionis domini, ſermo. tomo.10. 213.B
In feſto aſcenſionis domini, ſermones ſeptem. to. 10.213.E & ſequentibus.
De eodem feſto.fo.318.C & ſequenti.
Ideo Chriſtus aſcendit in cœlum, vt nos deſuper protegeret. to.10.213.F
Aſcenſio Chriſti, catholicæ fidei confirmatio fuit. to.10.213.M
Aſcenſio domini, glorificatio noſtra eſt. to.10. 213.I
Nullum vicium noſtrum aſcẽdit cum medico noſtro. to.10.213.I
Deus eleuatus eſt in cœlum, cum militia cœleſtis obſequio. to.10.213.M
Chriſtus in aſcenſione eleuat, & eleuatur. to. 10.213.M.& ſequentibus.
Verba Apoſtolorum, ad Chriſtum aſcendentem. to.10.214.L
Modus aſcenſionis Chriſti. to.10.214.G H.& 213.A B
In Chriſti aſcenſu, omnia cœleſtia gaudent. to. 10.214.H
Aſcenſus Chriſti mirabilis & delectabilis fuit. to.10.213.A
Cum Chriſto non aſcendit ſuperbia, aut aliud vicium. to.10.216.F
Aſcenſio Chriſti præſentibus diſcipulis. to.10. 224.A
In die Pentecoſtes, non aſcendit Chriſtus ad cœlum, vt quidam putauerunt. to.10.219.I

Aſcenſio noſtra.

De aſcenſu Heliæ, in curru igneo. to.3.167.K
Aſcenſus ad deum. to.3.238.K L
Vide, Accedere.
Aſcenſio corporum in cœlum, probatur poſsibilis per rationes. tomo.3.212.E F & ſequentibus.
Aſcenſus vbi nobis diſpoſiti ſint, & quò. to. 8.310.C D.& 323.D
Chriſtus deſcendit ad te, vt fieret tibi conuallis plorationis: manſit in ſe, vt eſſet mons aſcenſionis. to.8.308.C
Aſcendendum eſt ab exemplo humilitatis Chriſti, ad diuinitatem ipſius. Ibidem.
Vt aſcendamus, deſcenſum eſt ad nos. Ibi.D E
Qui ſint aſcendentes & deſcendentes. Ibidem. G H
Cum cœperit homo diſponere aſcenſum in corde, incipit pati linguas aduerſantium. Ibidem. H I & 317.F G
Aſcenſus non poteſt nobis eſſe vtilis, niſi primo humiliati à conualle, nobis aſcendendum eſſe meminerimus. to.8.309.L
Aſcendere debemus corde, in affectu bono, in fide, ſpe, & charitate: in deſiderio perpetuitatis ac vitæ æternæ. Ibidem.M
Aſcenſio interior, non fit pedibus, non ſcalis, non pennis: & tamen ſi attendas, fit pedibus, ſcalis, & pennis. to.8.71.G
Quod non fiat corporis pedibus, ſed cordis affectibus. to.8.316.I
Tanto plus aſcendis, quanto plus amaueris. to. 8.201.D
Aſcendis amando, deſcendis negligendo. to. 8.203.H
Aſcendendo, venit homo ad angelos, qui deſcendendo incidit in latrones. to.8.207.K
Aſcendit ad Hieruſalem cœleſtem omnis qui proficit, deſcendit omnis qui deficit. tom.8. 322.E
Amando deum, aſcendis: amando ſeculum deſcendis. Ibidem.
Ideo de aſcenſione cogitare debemus, quia in Adam omnes deſcendimus ab Hieruſalem in Hierico. to.8.322.C
Aſcendere debemus affectu pietatis, & charitatis, non intueri homines qui proſperãtur in hoc ſeculo. to.8.318.G
Aſcendimus ad cœlum, ſi cogitemus deum, qui aſcenſus in corde fecit. to.8.313.A
Aſcendere in corde, eſt in deum proficere. Ibidem.B
Si ſpiritaliter aſcendimus cœlum, ad quod aſcẽdamus ſpiritaliter intelligere debemus. Ibi.C
Aſcenſionis impedimentum, ſuperbia. tomo.8. 309.L
Per alteram partem aſcendere, quid. tomo.10. 42.E
In cœlum aſcendere. to.10.71.C
Electi aſcenſores terni. to.10.173.E
Modus aſcendendi ad diuinæ maieſtatis agnitionem. to.10.137.F G
Electi aſcenſores Pharonis, qui ſint. tomo.10. 173.D E
Nunc aſcendamus in cœlum corde, vt tãdem aſcendamus corpore. tomo.10.213.I

Aſcitæ.

Aſcitæ hæretici, ab vtre ſic appellati. to.6.6.K

Aſclepius.

Aſclepius. to.5.72.E, & ſequentibus

Aſia.

Aſia, eſt prouincia, mediam partem terræ habitabilis continens. tomo.3.138.I
Aſia, elatio interpretatur. to.9.141.F

Aſinus, Aſina.

Aſina Balaam. Vide Balaam.
Aſini ſtulti & indomiti comparati. tomo.4. 301.C
Aſina ſubiugalis, ſynagoga. to.9.81.C
Aſinæ pullum, ſignificare populum gentiũ. Ibid.
Aſini ſunt Chriſtiani. to.8.51.G
Aſinus adductus ad Ieſum, populũ humilem & manſuetum deſignat. to.8.44.B.& 51.G
Aſina & pullus. to.4.103.A
Aſina, Eccleſia. to.10.179.E
Duo pueri cum aſina, populus Iudæorum. to.10. 161.M.& ſequenti.
Aſina Abrahæ, Iudæorum ſynagogam deſignat. to.10.162.A

Aſperum

Aſperum. to.1.66.L

Aſpiratio.

Aſpiratio exprimenda. tõ.1.17.I

Aſpis.

Aſpis gaudet luce. to.1.175.F
Aſpidis prudentia contra incantatorem, quid nobis demonſtret. to.8.125.A B.& ſeq.
Quo modo cum vetuſtate grauatur, pellem deponat: & percutienti corpus offerat, vt caput ſeruet. to.8.Ibidem.D E
Aſpidi, ſurdi comparantur, verbum dei non audientes. to.8.123.A B
Aſpides, inſidioſæ. eodem.125.L M

Aſſaracus.

Aſſaracus. tomo.5.129.K

Aſſentire.

Minus errat aſſentiens, quàm ſuſpendens ſententiam. to.1.102.B

Aſſerere.

Temeritas aſſerẽdi vitãda.t.3.108.M.& 116.G

Aſſumere.

Aſſumpſit deus totum hominem, quia perfectus deus & perfectus homo. to.3.88.M

Aſſur.

Aſſur ciuitas, vnde Aſſyrij. tom.3.134.F
Aſſur ædificauit Niniuen. Ibidem.
Aſſur, figuratè pro diabolo poni ſolet. to.8. 199.C

Aſſyrij.

Aſſyrij. to.3.47.G
Aſſyriorum regnum quinque milia excedit annorum. to.5.102.M
Et de eodem regno. to.3.134 D E
Aſſyriorum primus rex fuit Belus, ſecũdus Ninus, qui regnabat quando Abraham natus eſt. to.5.Eodem.E
Nullum maius fuit imperio Aſſyriorum, primis temporibus, nec ita diffuſum. tomo.5. 134.F
Aſſyriæ caput, erat Babylon. to.5.138.K
Aſſyriorum regnum quantum durauit. to.3. 32.E F
Aſſyriorum regnum inuenit quaſi totam Aſiam occupaſſe, cum gentes adhuc rudes eſſent ad reſiſtendum. to.3.164.F
Aſſyriorum regnum, poſt annos fermè mille trecentos quinque, ad Medos tranſlatum eſt. to.5. 32.H I.& 164.D
Aſſyriorum & Chaldæorum regnum, idem fuit: in cuius regni Babylonia captiuatus eſt populus Iudæorum: in quo regno Abraham Nini temporibus natus eſt. to.3.154.F
Aſſyrij nati ſunt de Aſſur, qui nominatur inter filios Sem, maioris filij Noe, qui etiam regnũ Nemroth obtinuerunt. to.5.134.F
Aſſyrij dirigentes interpretantur. tomo.8.193.K

Aſtaroth.

Aſtaroth, idolum. to.4.69.K

Aſtarte

Aſtarte.

Aſtarte, idolum. to.4.69.I K

Aſteriſci.

Aſteriſci, quid ſignent. to.2.12.G H. to.4.28.B to.8.153.L
Aſteriſcos vocant ſtellulas. to.5.172.C
Aſteriſci, qualia ſigna dicantur. to.8.153.L

Aſtra, Aſtrologia, Aſtronomia.

Aſtra noluerunt factorem ſuum aſpicere crucifixum. to.10.196.F
De aſtrologia. to.1.23.L
Aſtrologica vaticinia. Ibidem.
Aſtrologorum vanitas eleganti ſimilitudine taxata. Ibidem. 24.B
Aſtrologiæ vanitas deteſtata. to.1.21.G H & 24.B.& 29.G.& ſequenti.& 95.A B
Aſtrologiæ fabulis, Manichæorum libri pleni. to.1.24.H
Aſtrologiæ inuentio. to.1.110.K
Conſtellationum ratio diſcuſſa. to.1.29.K.& ſequenti. to.5.8.H. to.4.127.A B
De Fauſto Manichæo, & de aſtrologia. to.1.23.L
Aſtrologi quid ſenſerint in ponendo fatum. to.5.41.B C
Aſtrologi multa vera dicunt, non ex inſpectione alicuius artis, ſed inſtinctu malorum ſpirituum. to.5.42.G
Et quòd Atlas perhibetur fuiſſe magnus aſtrologus. to.5.156.E
Aſtronomiam inuenit primò Aegyptios habuiſſe ab Iſide. to.5.170.L
Aſtronomia, & aliæ tales ſcientię, magis ad exercenda ingenia, quàm ad illuminandas vera ſapientia mentes hominum ſolent valere. Ibi.
Contra aſtrologos vanos, inuectio. to. 8.43.D

Aſtutia.

Aſtutia in bonum. to.2.24.B
Aſtuti propriè. to.3.149.A
Aſtutia, vulpium nomine appellata. to.6.181.A
Aſtuti ſicut ſerpentes. to. 8.225.B C D
Aſtutia ſine ſimplicitate, ſuperbia eſt. to.10.280.C

Aſylum.

Aſylum facinoroſorum. to.4.87.A
Aſylum Iunonis. to.5.3.C
Aſylum conſtituitur à Romulo & Remo. to.5.10.F.& 46.A
Aſylum Romæ conſtructũ, liberans noxios confugientes ad ſe, ſignificabat remiſſionem peccatorum, quæ fit in Eccleſia. to.5.46.A

Athamas.

Athamas & Io, à Iunone puniuntur. to.5.161.E

Athanaſius.

Athanaſii ſententia, de Pſalmis cantandis in Eccleſia. to.1.41.E
De videndo deo. to.2.108.D
Athanaſius fugit Conſtantium Imperatorem. to.2.165.G
Athanaſius contra Arrianos. to.7.57.I K

Athenæ.

Athena, Mineruæ conſecrata. to.2.145.H
Athenienſes quo modo admirati ſint, loquente Paulo. to.8.185.C
Athenienſes in Gręcia multũ claruerunt, plus tamen fama quàm re quæ etiã nõ paruã habuit gloriã ex literis & philoſophis. to.5.154.E
Athenienſium ciuitas, à quo nomen accepit. to.5.156.F
Athenienſium ciuitati nomen à Minerua eſt, quæ Græcè Athena dicitur. to.5.157.G H
Athenienſes, tẽpore Dauid regis, deſtiterunt habere reges, poſt interitum Codri: & magiſtratus habere cœperunt adminiſtrandæ reipublicæ. to.5.163.M
Athenienſibus Paulus loquitur. to.5.67.H.& 275.M
Athenienſis. to.5.154.E
Quando Athenienſium ciuitas ſit condita: & quam cauſam nominis eius Varro perhibeat. to.5.157.G H
Athenienſes quando magiſtratus habere cœperunt. to.5.164.A

Athos.

Athos. to.7.58.L

Athleta.

Athleta Chriſti verus. to.5.117.K

Atlantici.

Atlantici. to.5.67.H

Atomi.

Atomi Epicuri. to.2.54.H.& 55.G.& ſequenti.& 140.L.& 143.A

Atrium.

Atria, ampliora ſpacia domus ſunt. to.8.556.C D
Atria domini quæ ſint. to.8.200.F.& 201.M
Atrij nomine præſens Eccleſia ſignificatur. to.8.255.C
Quòd ſignificet futuram beatitudinem. to.4.244.I K
Atrium, dicuntur qui videntur eſſe in eccleſia & foris ſunt. to.9.145.D

Atys.

Atys pulcher adoleſcens. to.5.52.A
Atys flos. to.5.61.G
Quam interpretationẽ de abſciſione Atys, Græcorum ſapientium doctrina repererit. to.5.61.F.& ſequenti.

Auaricia, Auarus.

Auaricia quid. to.1.154.K
In auaros. to.1.138.A B. to.8.73.D E.& ſeq.
Auariciam quatenus tolerauit Cyprianus. to.2.36.G
Auaricia, fons malorum. to.3.150.B & 236.M
Auariciæ vanitas. Ibidem.236.G
Auariciæ malum. tomo.4.255.C
Auarus, inferno ſimilis. Ibidem.D
Radix omnium malorum auaricia. to.5.4.I. to.9.136.H.to.10.184.F.& 303.H
Auaricia plures allicit quàm peritia, vt patet de plurimis qui artificioſi ſiunt propter quæſtum. to.5.55.K
Ab auariciæ ſordibus purgat amor ſapientiæ. to.5.58.A
Auaricia non eſt auari vicium, ſed hominis peruerſi, amantis aurum iuſticia derelicta, quæ incomparabiliter auro debuit anteponi. to.5.102.F
Auarus poteſt pecuniam magnam habere non autem non egere. tom.5.57.M
Auarus fruitur nummo, & vtitur deo: quoniam non nummum propter deum impendit, ſed deũ propter nummum colit. to.5.97.I
Auari, raptores, & cæ. non pertinent ad eccleſiã. to.7.88.I
Auaricia, idolorũ ſeruituti cõparata. Ibi.89.A
Auaricia & hæreſis comparatio. Ibidem.B & ſequentibus.
Auaricia, inſatiabilis. to.8.76.E F
Auaricia eſt porta mortis. to.8.14.G
Auaricia non eſt opus dei. to.8.327.C
Auariciæ quicquid mali habet, vanitatis eſt, Eodem.73.E
Non omnis auaricia vituperabilis eſt, ſed eſt bona & optima. to.8.222.E
Quòd ad omnes terminos ſe extendat. tomo.8.55.G.& 76.E F
Auariciæ remedium. to.8.316.A
Aliud iubet deus contra auariciam: aliud auaricia contra deum. to.8.124.C
Ideo inimicatur deo, quia, & cæt. to.8.233.D
Auaricia duriora iubet quàm Chriſtus. tom.8.327.A
Noli velle ab auaricia poſſideri. Ibidem.
Cum arguitur incipit odire & criminari. Ibid.B
Auaricia creſcit copia. to.8.316.G
Auaricia nomen eſt generale, cũ plus quiſq; appetit, quàm ſat eſt. to.8.294.K
Apoſtolus genus ſignificabat per ſpeciem, cũ dicebat: Radix omnium malorũ, auaricia. Ibid.L
Auaricia impedit ne gratis colatur deus. Ibi.M
Quòd deus auarus ſit ſalutis noſtræ. to.8.243.L
Auarus miniſtrum lucri ſui facit deum. to.8.59.G
Auarus nimis eſt, cui non ſufficit deus. Ibidem.114.F
Cum accuſas auarum, ille accuſat deum. to.8.327.B
Auari debemus eſſe vitæ æternæ. to.8.222.E
Auarus dum colligit, colligatur: & dum vult eſſe prædo, fit præda. to.8.75.E
Auaris ipſa fœcũditas moleſta eſt. to.8.544.H I
Quòd vocem habeat pietatis, ſed excuſationem iniquitatis. to.8.335.K
Quòd velit habere plenam arcam, & inanem conſcientiam. to.8.153.G
Auaricia tollit ab homine ſecuritatem. to.9.140.C
Auarus omnis, cæcus eſt. to.9.198.G
Qui propter auariciam ſeruant, palliant ſe, vt quaſi propter filios ſeruent. to.9.202.A
Auaricia incommoda. to.9.226.A B
Auariciæ morbus nunquam melius compeſcitur, niſi cũ dies mortis ſine fine meditatur. Ibid.C
Spiritus auariciæ, & ſpiritus luxuriæ, diuiſi ſunt aduerſum ſe. to.10.9.B C
Auaricia amat vnitatem. to.10.20.M
Auarorum in pauperes inſidiæ. tom.10.20.M & ſequentibus.
Auarorũ & cupidorũ cõceptio. Eodem.21.A B
In raptores, auaros, & concuſſores, inuectio. Ibidem.
In diuitum auariciam inuectio amara. to.10.24.B C
Auaricia diuitum inexplebilis. to.10.Ibid.C
Tenaciter ſua ſeruãtes, qualiter à ſcriptura increpentur. to.10.78.L.& ſequenti.
Auarorum pœna. to.10.79.B.& 93.F
Auariciæ onus, quàm graue. to.10.81.F G
Auaricia & pigriciæ contrarij motus hominem diſcerpunt. Ibidem G
Auaricia ſarcina. to.10.81.F.& ſequenti.
Auariciæ & pigriciæ diſcrimen. Ibidem.G H
Auari traxantur. to.10.107.H.& ſequen.
Vermes auariciæ. to.10.173.L
Auariciæ profunditas non patet oculis, ſed ſtatet animis. to.9.198.G
Parabola auari, augentis horrea pro vna die. to.10.252.H I
De auaricia vitanda. to.10.224.L
Quare Chriſtus dixit, Abſtinete ab omni auaricia. to.10.224.M.& ſequen.
Nouit Chriſtus, non nos, quantum ſit cauendum ab auaricia. to.10.225.B
Contra auaros. to.10.241.G
Auarus eſt deus ad ſalutem noſtrã. to.10.278.I
Auaricia nouerca eſt, & ſumma inimica iuſticię. to.10.294.M
Omnia vicia in homine ſeneſcunt, ſola auaricia iuueneſcit. to.10.505.H

Deteſtatio

Deteſtatio auaritiæ. to.10.189.F.& ſequen.& 303.H
Auaritia inſatiabilis. to.10.303.H
Nihil auaro ſufficit, cui deus non ſufficit. to.10.305.C.& ſequenti.

Audacia.

Audacia vires miniſtrat. to.1.135.C D

Audire, Auris.

Auditores & electi qui, apud Manichæos. to.2.70.L
Audire, pro obedire. to.4.64.D
Auditus bonus & malus. to.8.58.B
Audire veritatem nihil eſt, ſi non ſequitur fructus. Eodem,152.B
Venis audiri, vt audiatur. to.2.68.F
Obedientius audiri cuius vita orationi reſpondet. to.3.21.F.& ſequen.
Auditores bonorum ſunt pauci, malorum autem multi. to.5.19.M.& ſequen.
Domine audiui auditionem tuam & timui, & cæt.exponitur. to.5.168.G
Audire pro obedire, credere, & vſque in finem perſeuerare. to.5.187.E
Auditus malus quis ſit. to.8.58.B
Audiendo credimus, & credendo videbimus. to.8.90.K.& 96.D
Audire coram deo, eſt intelligere. to.8.27.M. in fine, & ſequen.
Audire, & auribus percipere, ſi differant. to.8.97.G H
Qui audiunt, fœliciores ſunt, quàm qui loquuntur. to.8.107.H
Qui bene audit, & non bene operatur, valde male digerit. to.8.258.H
Qui ſint qui non audiunt quod loquuntur. Eodem,98.A
Qui vis te audiri, prior te audi. to.8.104.M
Audire & facere, eſt ſupra petram ædificare. Ibidem,127.H
Auditui dari exultationem & lætitiam quid eſt. to.9.48.K
Audire verbum dei, ſecurius quàm prædicare. Eodem.86.C
Nihil nobis prodeſſet Chriſtus, ſi videretur à nobis, & non audiretur. to.10.23.I
Audire vocem filij, quid. to.10.54.C
In aure audire. to.10.76.G.& ſequen.
Debet prius audire deum, qui vult exaudiri à deo. to.10.306.D
Aures dei. to.4.233.F
Aures mouent quidam homines, vel ſingulas, vel ambas ſimul quando volunt. to.5.122.E
Auris dei, non membrũ corporeũ eſt, ſed potentiã eſſe, qua audit, debemus accipere. to.8.15.K
Aures cordis, non corporis, requirit deus. to.8.97.F
Quo modo aures noſtræ ad voces noſtras, ſic aures dei ad cogitationes noſtras. to.8.376.H
Deus inclinat aurem, ſi tu non erigas ceruicem. to.8.205.A
Non ad diuitem, ſed ad egenum & inopem inclinat aurem ſuam. Ibidem,B
Sicut aures corporales ad os hominis ſic cor hominis ad aures dei. to.8.309.H
Interioris hominis aures requirit Chriſtus. to.10.17.L
Aures duplices. to.10.17.L.& 18.E F.& 116.D
Quare Petrus aurem ſerui principis abſcidit. to.10.186.L

Auentinus.

Auentinus mons. to.5.16.H.& 25.I

Auerto, Auerſio.

Auerſio cauſat vicium, non conuerſio ad creaturam. to.5.112.E F
Auerſio à deo qui ſummè, & cõuerſio ad ſeipſos, qui non ſummè, eſt cauſa miſeriæ angelorum. to.5.101.K
Deus tunc dicitur auertere faciem ſuam, cum non dat animæ noticiam ſui. to.8.17.I K
Qui non vult à ſe auerti faciem dei, vult auerti faciem dei à peccatis ſuis. to.8.107.K L
Quòd auertendo faciem peccata deleat, aduertendo ſcribat. Ibidem.
Tu à peccatis tuis noli auertere faciem, ſi vis vt ab ipſis auertat faciem ſuam deus. to.8.89.K
Deus auertit ab te quod tu feciſti, ne auertat ab te quod ipſe fecit. to.8.179.B

Aues.

Aues aeris auxilio volant. to.2.182.H
Aues quadrupedes. to.3.89.A.Retracta. to.1.11.C
Auium quidam voces, pecorúmque & aliorum quorumlibet hominum, ſic imitantur atque exprimunt, vt niſi videantur, diſcerni omnino non poſſint. to.5.122.E
Aues deſcendentes ſuper corpora, quæ diuiſa erant, quid ſignificant. to.5.240.A
Quid ſignificet quod aues dant vocem de medio petrarum. to.8.261.A
Aues cœli, ſpiritales quaſdam animas ſignificant. to.8.260.I K.& ſequentibus.
Aues volantes in medio cœli, ſunt Eccleſia militans. to.9.248.M.& 249.D

Aufero.

Nihil aufertur homini, niſi ille iuſſerit vel permiſerit qui donauit: ſpiritalia non aufert, niſi tu prius dimiſeris. to.8.29.G H
Auferre aliter intelligi non poteſt, niſi vt perdatur vt non ſit. to.8.171.C
Quid portarum vrbis ablatio. to.10.181.K

Eua.

Eua, auctrix peccati, maledicta: Maria, auctrix meriti, benedicta. to.10.132.G

Augures, Auguria.

Augures inconſtantes. to.1.95.A
Augurationes vanæ. to.4.22.M
Auguria nihil profuerunt Romanis, quæ inuicta ſunt falſa eis victis. to.5.38.L.& ſequentib.
De auguriis. to.10.245.F.& ſequen.
Qui totam Chriſtianam religionem deſiderat cuſtodire, omnia auguria contemnat oportet. Ibidem.K
Quantumcunque augures vel diuini nobis vera prædicent, non eſt illis credendum. Ibidem.I
Qui auguriis & aliis ſuperſtitionibus crediderit, quantumuis bonum faciat, nihil illi proderit. Ibidem.M

Augurius.

Augurius philoſophus doctiſſimus. to.1.66.M

Auguſtinus.

Auguſtini vita, in libris confeſſionum ſuarum. to.1.15.G.& ſequen.
Auguſtini vita per Poſſidonium deſcripta. to.1. in principio.
Auguſtini vita compendium. Eodem.132.E F
Auguſtini infantia, pueritia, & ſtudiũ, deſcripta. to.1.15.M.& ſequen.
Auguſtini parentes, moribus & fide diſpares. Eodem.16.I.& 18.E
Auguſtini adoleſcentia, & quòd in ardore libidinoſo conſumpta. Eodem.18.A & ſequent.
Auguſtini peregrinatio, ſtudiorum cauſa. Eodem.18.D
Auguſtini patria, Tagaſtenſe oppidum. Ibidem.22.C D.In Poſsidonio.
Relatio Caliſti de conuerſione, perſeuerantia, & quibuſdam dictis ſancti Auguſtini. to.10.313.A.& I
Quòd plus Auguſtinus curauerit vitare barbariſmum, quàm vicia morum. tom.1.17.K
Ad literas Auguſtinus cogebatur, quo tamen deus vtebatur bene. to.1.16.M
Auguſtini furtum. tom.1.18.H.19.B
Quid Auguſtinus amauerit in furto, to.1.19.B.C
Ob pilæ luſum, Auguſtinus neglexit iuſſa parentum. to.1.16.I.K
Auguſtinus puer morbo corripitur, conualeſcens baptiſmum differt. Ibidem.K L
Auguſtinus accuſat adoleſcentiam in ardore libidinoſo conſumptam, to.1.18.A B
Lucta ſpiritus & carnis in Auguſtino. to.1.33.M
Quibus ſtudiis potiſsimum Auguſtinus ſit delectatus. to.1.17.A
Auguſtinus, quo modo amore captus. Eodem.19.E.& 21.E
Auguſtinus verſatur in foro, inter cauſidicos. Eodem.19.I
Auguſtinum Hortenſius Ciceronis excitauit ad ardorẽ philoſophiæ. Ibi.L.& 33.D.& 112.E
Auguſtinus ſacras literas faſtidit, propter ſimplicitatem ſtyli. tom.1.19.M.& ſequens.
Auguſtinus à Manichæis, quo modo captus. Ibidem.& in Poſsidonio.
Auguſtinus nouem annis Manichæus fuit. Eod.170.C.& 179.I.
Et quo modo euaſerit. to.6.20.E
Auguſtinus quandiu, & quo modo alios ſeduxerit. Eodem.21.C
Auguſtinus rhetoricam docet. Ibid.D.& 190.C
Auguſtinus aſtrologiæ deditus. to.1.21.G
Auguſtinus ſpiritalia capere non potuit, præ corporalibus. Eodem.23.B
Auguſtinus prædicamenta per ſe intellexit, & omnes artes liberales. Ibi.24.E F & in Poſſidonio.
Auguſtinus alienatur à ſecta Manichæorum, Romam proficiſcens. Eodem.14.H I
Auguſtinus febri correptus, periculoſè laborat. to.1.25.A.tomo.2.56.D
Auguſtini errores ante ſuſceptam euangelij doctrinam. to.1.25.C
Auguſtini de incarnatione Chriſti error. Ibidem.D.& ſequen.
Auguſtinus qualiter contulerit cũ catholicis. Eodem.G
Auguſtini diſcipulorum impudentia & fraus, Eodem.24.K.& 25.H
Auguſtinus docturus rhetoricam in Mediolanũ. Eodem.25.I
Ab Ambroſio epiſcopaliter ſuſceptus. Ibidem.
Auguſtinus audito Ambroſio, paulatim ab erroribus reſipiſcit. Ibidem.K.& in Poſsidonio.
Auguſtin⁹, nec Manichæ⁹, nec catholic⁹. t.1.25.M
Auguſtinus inanis gloriæ ſectator. Et de miſeria ambitioſorum. to.1.26.M
Auguſtinus deliberat de inſtituenda vita. Eodem.27.M
Inter Auguſtinum & Alipium contentio de matrimonio & cœlibatu. tom.1.28.C
Auguſtino vxor quæritur. Ibidem.E
Auguſtinus quo modo cœperit agnoſcere deum incorporeum, reiectis imaginibus corporeis. Eodem.I K
Auguſtini ſomnium de ſeparatione creatoris à creatura, & de vniuerſitate. Ibidem.29.E
Auguſtinus miſerè torquetur inquirens vnde ſit malum. Ibidem.& 29.M
Auguſtino quo modo diuina miſericordia ſubuenerit. tomo.1.30.B

Auguſtinus

Auguſtinus quæ in libris Platonicis inuenerit, conſentanea doctrinæ Chriſtianæ. Ibidem.
Auguſtino clarius innoteſcunt diuina. Ibi.F
Auguſtinus quid ſenſerit de Chriſti incarnatione. to.1.25.D.& ſequen.& 31.B C
Auguſtinus quid in ſacris libris inuenerit, non inuentum in Platonicis. Eodem. 31.F
Auguſtinus Paulum Apoſtolum legit præ cæteris. Ibidem.
Auguſtinus accenſus amore diuinorum, ad Simplicianum ire ſtatuit. Ibidem. H I.& ſequentibus.
Auguſtinum quæ remorabantur à conuerſione. Eodem, 32.G
Auguſtinus audit Potitianum vitam Antonij narrantem, ſed diſplicuit. Ibidem. K L M. & ſequentibus.
Auguſtinus in horto quid fecerit. Eodem, 33.E F
In Auguſtino lucta ſpiritus & carnis. Ibi.M
Somnium matris de filio. to.1.20.M
Quale reſponſum mater Auguſtini acceperit à quodam epiſcopo, de ipſius conuerſione. to. 1.21.B C
Auguſtinus vocis admonitu quomodo totus conuerſus. Eodem. 34.C
Auguſtinus deſerit rhetoricæ profeſſionem. Ibidem, G.& In Poßidonio.
Auguſtinus Ambroſium conſulit, quid legendũ. Eodem, 35. G
Auguſtinus Mediolani baptizatur, ab Ambroſio. to.1.2.F.& 16.K.& 33.G.In Poßidonio. to.2.81.M.& 114. A
Anno ætatis ſuæ. 30. to.10.353.A.& C
Auguſtinus quæ Mediolani viderit. to.1.35.I
Auguſtinus colloquium cum matre, de regno cælorum. Eodem, 36.F
Auguſtinus quo modo luxerit mortem matris. Ibidem, L
De exequiis item maternis. Ibidem, & fo.ſequenti. to.1.
Auguſtini conuerſi confeßio, qualis tum fuerit ipſe. Eodem, 37.G.& ſequen.
Auguſtinus varias carnis cupiditates confitetur. to.1.38.I.& ſequentibus.
Auguſtinus poſtremo, ad Chriſtum verum mediatorem confugit. Eodem, 42.L M
Auguſtinus ad verbi miniſterium ſe accingit, veram ſcripturarum intelligentiam à deo poſtulans. to.1.43.B.& ſequen.
Auguſtinus raptus ad presbyteri gradum. to. 1.In Poßidonio.
Auguſtini pugna cum Manichæis, Donatiſtis, & Pelagianis. Ibidem.
Cum Arrianis. Ibidem.
Auguſtini ſcripta gratioſa. Ibidem.
Auguſtinus deſignatus epiſcopus, viuo Valerio. Ibidem, & to.2.27.B C.& fo.ſequen. A B
Per Auguſtinum, pax & profectus Eccleſiæ. to. 1.In Poßidonio.
Auguſtinus inſidiis Circumcellionum petitus. to. 2.Ibidem.
Item Donatiſtarum. to.3.36.C
Auguſtinus in cauſis audiendis, qualis. In Poßidonio.
In increpando, qualis. Ibidem.
Auguſtinus pro reis, quo modo intercesſerit apud magiſtratum. Ibidem.
Auguſtinus erga epiſcopos, clericos, & in victu qualis. Ibidem.
Auguſtini liberalitas erga pauperes. Ibidem.
Auguſtinus in re domeſtica, qualis. Ibidem.
Item de conuictu fœminarum. Ibidem.
Auguſtini & Ambroſij in bonis Eccleſiaſticis, vaſis item dominicis diſpenſandis, ſententia. Ibidem.
Auguſtini officium erga deſtitutos & ægrotantes. Ibidem.
Auguſtini luctus, ac preces, morbus item extremus. Ibidem.
Auguſtini precibus Energumeni liberati. Ibi.
Aegroti ſanati. Ibidem.
Auguſtinus vixit annis ſeptuaginta ſex. Ibi.
Auguſtini mors, pœnitentia in morte, & ſepultura. Ibidem.
Auguſtini laus ingenua. Ibidem.
Auguſtini opera hæreticorum factiones extinctæ. to.2.20.E F
Auguſtinus antiquæ fidei conditor. Ibidem, G
Auguſtinus ſanctus & eruditus. tomo 2.Ibidem, I K
Auguſtini laus ab eruditione. Eodem, 25.B. & D.& 137.A
Auguſtinus ſeruus ſeruorum. to.2.102.F
Auguſtinus, Valerij epiſcopi συνέγγυς. to.1.In Poßidonio. to.2.27.B.& 28.B C
Auguſtinus omnia dimiſit. to.2.85.K
Auguſtinus ſenex, Eradium ſucceſſorem ſuum deſignat. to.2.epiſto.110.
Auguſtinus veniam petit ab epiſcopo quodam, quem literis aſperioribus offenderat. Eodem, 107.K L
Auguſtinus in ſanctis ſcripturis plura ſe neſcire, quàm ſcire fatetur. Eodem, 119.K L
Auguſtini fides. Eodem, 161.C
Auguſtinum facile poſſe vinci, ſed videris vtrũ veritate an clamore. Eodem, 162.G
Auguſtinus, Hebraicam linguam ignorauit. Ibidem, 166.D
Auguſtinus Græcam linguam leuiter attigit. to. 3.64.B C
Auguſtinus ſuperbus & garrulus diſputator fuit iuuenis. to.6.22.G
Auguſtinus, quo modo vita præſentis ſpe, atque negociis implicatus. Ibidem, H I
Auguſtinus male ſanctus victor in diſputationibus olim contra Chriſtianos. to.6.34.F
Auguſtinus ſe multa ignorare ingenuè fatetur. Eodem, 141.C
Auguſtinus dialecticus. to.7.46.A B
Auguſtinus non erubeſcit à presbytero diſcere, quemadmodum nec presbyter à laico. Eodem, 251.C
Auguſtinus ſenex, à iuuene paratus diſcere. to. 2.71.C
Auguſtini clementia, in hæreticos. to.1.167.F. to.2.64.H.in fine.& I.& 95.H.in fine.& I. & 132.I K.& 158.A B.& to.7.190.E
Auguſtini lenitas erga malos. to.1.In Poßi.
Auguſtini ſimilitas erga idololatras. to.2.35. E F
Auguſtinus orat pro homicidis hæreticis. to.2. epiſto.158.& duabus ſequen.
Auguſtinus negociorum forenſium examinator. to.3.180.K L.& ſequen.
Auguſtini labores innumerabiles. Ibidem.
Auguſtinus ſcripſit libros CCXXXII. præter Epiſtolas & Homilias. to.1.14.K. to.6.2.K
Auguſtinus anno ætatis ſuæ trigeſimotertio, infans adhuc in Chriſto. tomo 1. In Poßidonio.
Auguſtinus cum matre ſua philoſophatur. Eodem, 106.D.& ſequen. H I.& ſequen.& 111. A.& ſequentibus.
Auguſtinus quantũ tribuat meritis precibúſque matris ſuæ. Eodem, K.& 112.H
Auguſtini regula tres monaſticæ. Eodem, 187. L.& ſequentibus.
Auguſtinus quantum ſcriptis ſuis tribui velit. to.2.7.F G
Auguſtinus qualem lectorem velit librorum ſuorum. to.3.64.C D
Auguſtinus, quo anno ſalutis floruerit. to.2. 77.F
Auguſtinus Euangelio non credidiſſet, niſi authoritas Eccleſiæ eum commouiſſet. to.6. 26.A
Quòd melius in barbariſmo, contra grammaticos voluerit intelligi, quàm in ſua diſertitudine auditores deſerere. to.8.66.E
Maluit vt eum reprehenderent grãmatici, quàm vt eum non intelligerent populi. tomo 8. 348.C
Non timuit detractiones. to.8.218.K
Quod in errore lectoris maluerit ſequi voluntatem dei, quàm ſuam in propoſito. tomo 8. 345.I
Quòd duos in die fecerit ſermones. to.4.114. H I
Teſtatur ſe feciſſe ſermonem de aduentu domini ad iudicium. to.8.371.G.& M
Quòd tam ſenex, non dedignatus ſit ex miniſterio & ſtudiis adoleſcentium ocioſorũ aliquid diſcere. to.8.259.D
Querela Auguſtini, quòd in audiendis iudiciis improborum, impeditus ſit à perſcrutandis mandatis dei. Ibidem, 302.H
Quòd in exequiis cuiuſdam fidelis expoſuerit pſalmum. Eodem, 258.K L
Quòd pſalmorum dicta, non tantũ aure & corde, ſed & ſtylo à fratribus excipiebantur. to. 8.108.L
Quòd iubentibus fratribus & coepiſcopis, expoſuerit pſalmos. Eodem, 53.M.in fine.& 61. M.& 349.G
Quòd pſalmum 131.iuſſu cuiuſdam epiſcopi expoſuerit. to.8.332.A
Quòd hortatu venerabilis patris & epiſcopi ſui N.expoſuerit pſal. Eodem, 208.H I.& 231. L.& 258.K
Quòd iuſſu epiſcopi Seueri tractauerit pſalmos. to.8.233.L
Auguſtinus non expoſuit omnes pſalmos per ordinem, ſed modo hunc, modo illum, & poſt redactæ ſunt expoſitiones in ordinem. to.8. 253.I.260.D E
Quòd omnes pſalmos quos codex pſalterij tenet, partim expoſuerit dictando, partim ſermocinando: & cur pſalmum.118.exponere diſtulerit. to.8.Ibidem, 228.H
Excuſatio eius de expoſitione eiuſdem pſalmi. to. 8.307.L
Auguſtinus cum adhuc puer erat, ſuſpicabatur, cum audiret tonitrua, quaſi vehicula de ſtabulo procedere. to.8.185.K
Quòd ſit trans mare baptizatus, & qui cum eo. to.8.67.M
Videtur Auguſtinum fuiſſe monachum. Eodem, 123.K.& 124.C
Auguſtinus quantum præterita ſua mala non negat, tanto magis deum, qui ſibi hæc ignouit, laudat. to.8.67.L
Seuerior fuit in malo ſuo quod damnauit, quam hæreticus qui in eo hoc vituperauit. Ibidem.
Quantum gaudebat de gratia dei, tantum de ſuis præteritis timebat, & de continua pugna ſua aduerſus cogitationes malas. Ibidem.
Quòd laborauerit contra hæreticos, diſputando, conuincendo, conueniendo, terrendo, tamen omnes diligendo. to.8.75.F

Suſpicentur de eo homines quod volunt, ſiue bonus ſiue malus ſit, tamen ab Eccleſia non receſsit. Ibidem, G
Hoc dicit in Eccleſia catholica, vt ſpes ſua non ſit in homine. Ibidem.
Etſi de loco quaſi ſublimiore loquebatur, timore tamen fuit ſub pedibus audientium. to.8. 153.B
Non eum cam delectabant voces laudantium quàm deuotio confitentium, & facta rectorum. Ibidem.
De eius humilitate, in prædicatione. tomo 8. 357.F
Non ideo loquebatur in populo, vt acclamarent, vt laudarent, nec vt honores, laudes, aut vtilitates temporales impetraret. Eodem, 356.E
Quòd maluerit audire, quàm loqui. to.8.351.F
Non ſemetipſum commendabat ſubditis, ſed ſubditos deo. Ibidem, 379.D E
Humilitate iacebat ſub pedibus ſubditorũ ſuorum. to.8.322.I
Licet ex officio diſpenſationis ſubiectos ſuos cuſtodierit, voluit tamen cum eis vmbra alarũ dei cuſtodiri. Ibidem, K L
Sæpe paſſus eſt inſidias hæreticorum. tomo 8. 309.K
Cum quanto tremore ad populum loquebatur. to. 8.207.I
Id quod dixit, nulli præſcripſit ad meliorem intellectum. Eodem, 60.G H
Blanda Auguſtini ſuorum admonitio. to.10. 28.E
Auguſtinus ſolicitudinis & curæ ſuæ in ſubditos, ipſoſmet ſubditos teſtes citat. to. 10. 42.G
Auguſtinus ſæpe petitus mala conſilia. Ibi.H
Auguſtinus per Simplicianum Liguricenſem in fide eſt edoctus. to.10.281.G
Auguſtinus cum Simpliciano per annũ cum dimidio conuerſatus, in fide eſt edoctus. to. 10.313.C
Promotio Auguſtini ad ſacerdotium. to.10. 280.G. & M
Promotio Auguſtini ad epiſcopatum. tomo 10. 313.E
Auguſtinus factus epiſcopus, vixit cum regularibus ſecundum regulam apoſtolicam. to. 10.284. G
Auguſtini paterna vigilantia, cum loqueretur Chriſtianis imbecillioribus de ſcripturis, ne eos offenderet, vel occaſionem daret blaſphemiæ. to.10.3.F G
Auguſtinus reprehenſus quòd non corriperet peccantes, ſed indigne. to.10.16.I
Auguſtini cura, de ſubiecto ſibi populo. to.10. 42.H I
Auguſtini publica confeſsio, & pro offenſis, vt ſibi remittantur deprecatio. to.10.103.K L
Auguſtini humilitas. Ibidem, K
Auguſtinus in Aethiopia prædicans, vidit diuerſa monſtra. to.10.296.I K
Auguſtinus Romæ ſcolas ſex annis, tempore Theodoſii ſenioris, glorioſè rexit. tomo 10. 313.C
Auguſtinus monachorum inſtituitur. to.7.41. C. in fine.
Auguſtinus anno 33. ætatis ſuæ ſolitariam vitã incepit. to.10.297.G
Conuerſatio Auguſtini in eremo cum.122.fratribus. to.10.313.D
Vndecim diſcipuli Auguſt. Ibidem.I K
Auguſtini conuerſatio cum fratribus ſuis. to. 10.314.A B
Modus viuendi Auguſtini cum regularibus. Ibidem.C
De obitu ac commendatione ſancti Auguſtini. to.10.313.E F
Auguſtinus, durante Vandalorum obſidione, obiit. to.10.313.F
De tranſlatione corporis ſancti Auguſtini, de Sardinia ad Papiam. Ibidem.G
Comparatio Auguſtini ad Abraham. to.10. 298.I K

Auguſtinus, & Hieronymus.

Auguſtini & Hieronymi diſputatio de Petro reprehenſo à Paulo. tomo 2.8. per totum, & ſequenti.
Auguſtinus probat nouum teſtamentum, à Hieronymo caſtigatum. Eodem.10.D
Tranſlationem ex Hebraica veritate non probat. Eodem.8.H I.& 10.A B
Auguſtinus cum opinione ſua incidit in errorem Hebionitarum. Eodem.11.K
Auguſtinus prolixus, & ſubobſcurus. Ibi.12.C
Auguſtinum monet Hieronymus, ne ſenem iuuenis prouocet. Eodem.13.A E H
Amor Hieronymi in eundẽ. Eod.12.K.& 15.E
Auguſtinum quæſiuiſſe gloriam, vt cum Hieronymo certaret. to.2.13.G H
Auguſtinus cedit Hieronymo in cognitione ſcripturarum. Eodem.24.E
Auguſtinus deplorat diſcordiam inter Ruffinũ & Hieronymum. Ibidem.
Auguſtinus Hieronymo in multis inferior. to. 2.18.D
Auguſtini & Hieronymi de hebdomadibus Danielis ſententia. Eodem.71.I K.& ſequentibus.

Auguſtus.

Auguſti Imperatoris edictum contra Donatiſtas. to.2.49.K
Auguſtus menſis, pro Sextilis. to.3.8.G

Aulus Gellius.

Aulus Gellius citatur. to.4.21.D.in fine.
Aulus Gellius. to.5.75.F.& ſequen.

Aureola.

Aureola ſolum debetur martyribus, virginibus, & doctoribus. to.2.179.K L

Aurinus.

Aurinus. to.5.36.K

Aurum.

Aurum, argentum, lapides precioſos ædificare quid ſit. to.4.17.B. to.8.197.D. & ſeq.
De auro & argento quod ab Aegyptiis filij Iſrael acceperunt. to.4.128.B C
Aurum de puro argento ſordidatur. tomo 4. 275.C
Multi vt aurum acquirant, fidem perdunt. to. 8.327.M.& 318.B C
Ille aurum habet, qui nouit vti auro: qui autem vti non nouerit, habetur non habet, poſsidetur non poſsidet. Ibidem.317.M
Eſto dominus auri, non ſeruus, quia & aurum fecit deus, & te ſuper aurum. Ibidem.
Quòd melius ſit ſordidum aurum, quàm plumbũ purgatiſsimum. to.8.366.A
Aurum non eſt vtile auaro, ſed benè vtenti. to. 8.339.I
Auri viriditas quæ ſit, & cur inter ſcapulas non in pectore. to.8.154.C D
Auri nomine ſapientia intelligitur. to.8.171.L
Aurum, hypocriſis. to.9.147.L
Aurum quod. to.10.112.I K
Aurum & argentum, in quo genere bonorũ. to. 10.107.G H
Poſt aurum non ire. to.10.79.K
Auri mala. to.10.84.A B
Aurum & argentũ, res indicis iuſti ſunt. Ibi.C
De eo quod in Aggæo ſcriptum eſt, Meum eſt aurum, & meum eſt argentum: Homilia. to. 10.107.D E.& ſequen.

Auſes.

Auſes vocabatur Ioſue. to.10.105.B

Auſpicium.

De falſitate auſpicij, quo Romani regni fortitudo & ſtabilitas viſa eſt indicari. tomo 5. 138.I

Auſter.

Auſter ſpiritaliter, quid ſignet. to.2.124.H
Auſter ventus eſt calidus, glaciem liquefaciens. to.8.321.H
Regina Auſtri. to.10.138.D

Automedon.

Automedon auriga nobilis. to.1.12.H

Authoritas.

Authoritas diuina & humana. to.1.109.D E
Authoritati diuinæ non tribuendum, quod arte dæmonum fit. Ibidem.
Authoritati cum ratione credendum. tomo 1. 132.A
Authoritatis & rationis beneficentia. Eodem. 162.C
Authoritate & ratione, quo modo vtendum in diſceptationibus. to.1,167.F G.& 171.D
Authoritas doctorum Eccleſiæ. Eodem.109.B. & 191.K. to.2.65.M
Authoribus quantum tribuendum. to.2.108. I.circa finem.
Deus author naturarum, non vitiorum. to.5. 110.G
De authoritate canonicæ ſcripturæ, diuino ſpiritu conditæ. to.5.92.D E
Authoribus quibuſcumque non eſt credendũ indiſtincte, immo nec ipſe Auguſtinus vult temerè credi cuncta quæ poſuit. to.5.199.M
Authoritati diuinæ credere debet humana fragilitas: & magis debet credere angelis immortalibus, qui nobis fidem reuelauerunt, quam ſermonibus. to.5.90.H
Sine veritate non valet authoritas. to.9.196.E

Auxilium.

Auxilium dei. to.3.240.A. to.7.147.M. & ſequen.& 160.F
Pro auxilio diuino, precatio. to.1.115.G.& ſequen.141.D E. to.4.258.F
Auxilium non eſt quærendum niſi à domino. to. 8.54.H I

Azimi.

Azimorum primus dies qui. to.2.81.K
Azimorum ſolennitas. to.6.52.C D
Azima Chriſtianorum. to.6.104.K L
Diebus azimorum contaminatio erat alienigenæ domum intrare. to.9.115.L
Azima quid. to.10.61.D

Baal.

BAal & Baalim. to.4.69.I K
Baalſamen. Ibidem.I
Baalbereth & Baalim, idola. Ibidem.71.K
Verba domini ad Heliam.
Reliqui mihi ſeptem milia, & cæt.expoſita. to. 10.7.A

Babylon.

Babylonia interpretatur confuſio. tomo 4.222. M. to.5.135.A. to.8.144.A. to.9. 145.A
Babylonem non condidit vxor Nini, vt dixerunt quidam, ſed inſtaurare potuit. to 5. 154.G

Babylon ſuit initium regni Nemroth, de ſtirpe Cham, quam ciuitatem mirabilem ipſe ædificauit, in qua eſſet ſicut in metropoli. to.5.134.E F

Quòd in Babylonia turrim voluerunt ædificare mirabilis altitudinis, ſine turres, quæ ſingulari numero ſignificarentur. to.5.134.M.& ſequentibus.

Babylon appellata eſt confuſio, quia ibi confudit deus labia omnis terræ. Ibidem.133.A

Babylon fuit caput regni Aſſyriorū, in quo primò regnauit Belus, ſecundò Ninus, filius eius. to.5.138.K

Babylonia quaſi prima Roma. to.5.154.F

Babylonica captiuitas. to.3.169.A

Captiuitas Babylonica & in ea geſta quid ſignificent. to.4.221.M

In Babylonia populo Iſraelitico captiuato prophetauerunt illis Malachias, Aggæus, Zacharias, & Eſdras. to.5.233.C

In Babyloniam tranſmigratio, allegoricè. to.6.59.D E

Babylonia ciuitas, eſt mater omnium impiorum. to.8.31.A.& 133.L.& ſequentibus.

De Babylonis medio eſſe fugiendum, quo modo ſit intelligendum. to.5.262.G

Babylon per Cain inchoata eſt in intimis Perſidis regionibus, quæ diuturno tempore caput extulit ſuper cæteras gentes. to.8.136.D.& 144.A

Quid ſignificet ſocietatem omnium impiorum, ab Oriente ad Occidentem: & ipſa habeat regnū terrenum. to.8.31.B

Quòd ad eam omnes iniqui pertineant. to.8.209.I

Babylonia interpretatur confuſio: & ſignificat mundum. to.8.320.H I.& 341.C. to.10.288.K

De Babylone exire, quid ſit: & quo modo exeatur de ea. to.8.144.C

Multum intereſt inter medium & exteriora Babyloniæ. to.8.341.L M

Babylon quo modo ſit filia Babylonis. to.8.343.H

Sicut perſecuta eſt nos paruulos, ita paruuli eius viciſſim eliduntur ad petram vt moriantur. Ibidem.I

Quo modo Babyloniæ duplum reddatur. to.8.380.C

Babylon impia, diaboli congregatio. tomo 9.146.K L

Babylon præcipuè ſuperborum, raptorum, luxurioſorum & huius mundi imaginem gerit. to.9.148.F

Babylonis ædificatio. to.10.288.I

Bachus.

Bachanalia. to.2.32.H. to.3.52.I

Bachæ mulieres. to.5.139.H

Bachanalia inſtituta ſunt Libero. tomo 5.Ibidem.

Bala.

Bala, famula Rachel, interpretatur inueterata. to.6.91.F

Balaam.

De Balaam & balach. to.10.179.C.& ſequentibus.

Balaam in arte magica, & carminibus noxiis præpotens erat. Ibidem.C

Deus Balaam inuocare dæmones prohibet. Ibidem.E

Balaam quid. Ibidem.

Balaam prohibetur, ne eat ad Balach, vt maledicat Iſrael. to.10.179.B C

Balaam auaritia. to.4.58.A E.& ſequen.

Balaam, quare iuit vt malediceret Iſrael. to.10.179.E

Balaam magus dæmones vidit, aſina autē angelum videt. Ibidem.

Balaam aſina quo modo locuta. to.3.144.E.& 151.H.& 163.A. to.4.148.H

Vide, Aſinus.

Aſinorum non ideo miranda eſt ſapientia, quia ſemel vna inſipientiam Propheta redarguit. to.2.19.H I.& 100.D E

Balaam prophetia. to.4.208.E F

Balaam laudabilis & culpabilis erat. to.10.179.F

Balaam ſcribas & Phariſæos denotabat. Ibidem.

Balach.

Balach, primus rex Edom. to.4.26.A

Balach ad Balaam mittit vt maledicat filiis Iſrael. to.10.179.E.& ſequen.

Balach adulatio. Ibidem.D

Balach, excluſio vel deuoratio interpretatur. Ibidem.F

Baleus.

Baleus, Aſſyriorum rex decimus. to.3.155.G H

Balnea.

Balneis vnde nomen inditum. to.1.37.B

Balnea menſtrua. to.2.106.G

Balnearum vſus conceditur. Ibidem.

Baptiſmus.

Baptiſmi aqua per ſpiritum ſanctum efficax. to.1.50.H. to.2.19.C.& ſequen.

In baptiſmo ſuſceptorum fideiuſſio. to.2.19.L. in fine & G

Baptiſmi efficacia in culpis remittendis. Eodem.47.A B. to.10.173.A

Baptiſmus, ſacramentum Chriſtianæ ſocietatis. to.2.22.I K

Baptiſmus prima peccata ſoluit. to.1.4.M.& fo.ſequenti.M. & 34.K. to.2.47.A B.& 51.C

Baptiſmus circumciſioni ſucceſſit. to.2.104.M.& ſequen.

Baptiſmus ſanguinis. Ibidem.105.A B. to.3.47.I.& 237.F. to.7.248.A B

Baptizaſſe Chriſtum, quo modo accipiendum. to.2.105.A B

Baptiſmi conſideratio, & fructus. to.4.52.G H

Baptiſmi & circumciſionis collatio. to.2.171.D E. to.3.239.K. to.7.92.F G

Baptiſmus mundationē conſcientiæ præfigurans, quando euacuabitur. to.2.171.D E

Baptiſmi myſterium. to.3.39.C.& 182.H

Baptiſmo donum, contra peccatum originale & actiuum. to.3.40.C

Sine baptiſmo nemo ſaluabitur. to.3.51.I.& 53.C.& ſequen.

Baptizati oleo quare vnguntur. tomo 3.107.H I

Baptiſmi gratia. to.3.240.D

Baptiſmus. to.3.38.I.& 33.G H.& 182.H.& 199.D.& 240.D

Baptizatus eſſet, pro lauiſſet. to.3.42.C

Baptizandi cur exorcizentur & exufflentur. to.3.46.B. tomo 7.174.C.& 177.D E.& 182.H

Non baptizari. to.3.53.C

Baptiſmus quando & quibus dandus. to.4.13.H I.& 14.E F

Baptizandos tam fidei opera quàm fidem docendos. to.4.14.H

Ante baptiſmum ſcire & agere vitam Chriſtianam, neceſſe. Ibidem.M

Baptiſmus ſpadonis. to.4.15.E

Baptizandus ne qui vitam impiam mutare noluit. to.4.15.K

Baptiſmum fidei opera præcedant. Ibidem.M

Baptizandorum catechiſmus. Ibidem.16.A

A baptiſmo non merito repellantur obſtinati in peccatis. to.4.17.G

A baptiſmo prohiberi non ponunt. Ibi.17.L

Baptizandi quæ facere debeant. Ibidem.E

Ad baptiſmum Apoſtoli grauibus peccatis obnoxios non admiſerunt. Ibidem.18.D

Baptiſmo Chriſtianorum vita reſpondeat. to.4.19.E.& ſequentibus.

Contra eos qui omnes ad baptiſmum citra diſcrimen admittebant. to.4.13.H

Baptiſmus quando, & quibus dandus. to.4.14.E

Baptizandos tam fidei opera quàm fidē docendos. to.4.Ibidem.H

Baptizabat Ieſus plures quàm Ioannes, & cæt. exponitur. to.4.132.I.& ſequen.

Baptiſmum non debuit ceſſare: & quare. to.4.206.I.

De baptiſmo ſanguinis. to.5.109.C

Baptiſmus delet omnia peccata. to.5.8.M

Baptiſmo ſanguinis purgatur quis ab omnibus peccatis, etiam non baptizatus baptiſmo fluminis: & iſte maior eſt iſto. to.5.109.B C

Baptizato Chriſto in Iordane, innotuit religio & doctrina Chriſtiana, per corporalem eius præſentiam. to.5.175.M

Propter baptiſmi ſacramentum, quidam miraculoſè curati ſunt ab infirmitate corporali: vt patet de Conſtantino baptizato & mundato à lepra. Item ſancta Otilia, cæca nata, viſum recepit. to.5.209.H.& ſequen.

Poſt baptiſmū remanet mors & pœna multiplex. to.5.108.I

An hi qui inter hæreticos baptizati ſunt, & deteriores poſtea malè viuendo facti ſunt: vel hi qui apud catholicos renati ad hæreſes aut ſchiſmata tranſierunt vel hi qui à catholicis, apud quos renati ſunt, non recedentes, criminoſe viuere perſtiterunt, poſſint priuilegio ſacramentorum remiſſionem æterni ſperare ſupplicij. to.5.204.H I

De baptiſmo error Manichæorum. tomo 6.6.B

Baptiſmum in aqua non recipiunt Seleuciani. Ibidem.I

Baptizatos ſemel in Chriſto, non poſſe relabi in peccatum: error Iouiniani & Pelagij. to.6.7.F.& M

Baptiſmatis figura fuit circumciſio. to.7.239.D

Baptiſmus per diluuium ſignatur. to.6.57.E

Per nubem, & mare rubrum. Eodem.58.K L

Baptizandi erant catechumeni in periculo mortis. Item qui pro ſe reſpondere non poſſunt. to.6.184.co.4.per totum.

Pro baptiſmo Chriſti, omnia dura atque horrenda perferenda Chriſtianis. to.6.93.K.& 103.C

Relapſus à baptiſmo. to.6.12.H

Nec baptiſma nec baptizandi poteſtatem amittunt recedentes ab Eccleſia. to.7.9.H I.& ſequen.& 79.I.& ſequen.

Baptizare poteſt laicus in neceſſitate. to.7.9.L M

Baptizare vtrum poſſint qui nunquam fuerunt Chriſtiani. Ibidem.12.A

Baptiſmum non omnibus prodeſſe. to.7.19.B.& 47.C.& F.

Baptiſmus vnus bonorum & malorum. tom.7.26.M.& ſequentibus.

Baptizatos ab hæreticis, quo modo recipiant catholici. to.7.36.C

Baptizati ſanctificatio vnde, contra Donatiſtas. to.7.41.E F

Baptizat ſacerdos miniſterio viſibili, Chriſtus inuiſibili gratia. tomo.2.156.K & .157.L. tom.7.42.F G.& .151.E

Baptiſmus non alius, ſed idem huic vtilis, illi inutilis. tom.2.156.K.& ſequent.L. tom.7.47.I K.& .54.E F

Baptiſmus, ſacramentum eſt nouæ vitæ. tomo.7.50.C

In baptiſmo deus abluit, non homo. tom.7.42.G.& .51.C.& .54.F

Baptizare poſſunt & boni & mali. tom.7.51.E.tom.9.10.G

Baptizari à mortuo quo modo accipiendum. tomo.7.51.L

De baptiſmo, Cypriani ſententia. tom.2.38.H I.& ſequenti. tom.7.48.C.52.L M.& .54.C

De baptiſmo contra Donatiſtas. tomo.7.79.H.& ſequen.Retract.to.1.11.F

Baptiſmus extra Eccleſiam acceptus. tomo.7.79.M

Baptiſmum accipere poteſt in extremo poſitus, etiam ab hæretico. Ibidem.

Baptiſmus an generet filios apud ſchiſmaticos. Eodem.81.D

In baptiſmo an ſemper peccata remittantur. Ibidem.87.L

Qui ſine charitate baptizatur, quatenus accipiat remiſſionem peccatorum. tomo.7.81.I

Et de fictè accedentibus ad baptiſmum. Ibidem, & ſequent.

Baptiſmi ſanctitas pollui non poteſt. tomo.7.86.I

Baptiſmi integritas & ſanctitas. Ibidem.87.A

Baptiſmus accipi poteſt extra Eccleſiam, ſed non prodeſt. eodem.88.H I

Baptiſmus non corrumpitur. tomo.7.Ibidem.I

Baptiſmus vbique Chriſti eſt. tom.7.88.M & 90.K.118.C

Baptiſmus & malè datus, & malè acceptus per ſe bonus. eodem.90.I.& ſequent.

Baptiſma commune bonis & malis. to.7.54.E F.& .91.G.97.D E

Baptiſmus nec in peſſimo deterior. eodem.91.L

Baptiſmi vicem implet martyrium. Ibidem.92.C D

Baptiſmus vbi non neceſſarius. Ibidem.C

Baptiſmus non contemnendus. Ibidem.E

Baptizando, qui per ſe reſpondere poteſt non valet alterius confeſſio. Ibidem.H

Baptiſmus & pietas. Ibidem.H.118.E F

Baptiſmum legitimum habent hæretici, ſed non legitimè. tomo.7.93.H I

Baptiſmus ſolius Chriſti eſt. tom.7.94.E F to.9.29.E F

Baptiſma poteſt eſſe ſine ſpiritu, to.7.96.C

Baptiſma vanum. Ibidem.F

Baptiſmus Chriſti, etſi nullius malicia violetur, apud hæreticos tamen caret effectu. Ibidem.M

Baptiſmum & malus das malo. Ibidem.97.F & ſequentibus.

Baptiſmi ſanctificationem non impediunt verba erroris per imperitiam prolata. tomo.7.100.A

Baptiſmus verbis Euangelicis conſecrandus. Ibidem.C

Baptiſmus necat. eodem.101.G

Baptiſma bifariam accipi. tomo.7.103.G

Idem baptiſma quo modo prodeſt, & obeſt. to.7.104.E

An non baptizatus baptizet. Ibid.105.D E

Baptiſmus ludicrè & mimicè acceptus an approbandus ſit. Ibidem, & ſequen.

De vnico baptiſmo contra Petilianum. tomo.7.105.I.& ſequent.Retractationum. tomo.1.12.I

Baptiſmum dant & accipiunt boni & mali. tomo.7.118.D

Per baptiſmum quo modo euacuetur peccatum in paruulis, ſimiliter & in adultis & quæ inde cõſequentur vtilitates. eodem.148.D E

E baptizatis nati, quare baptizantur. tomo.7.152.I.& ſequent.B C.& 156.E

Ex baptizato naſcitur baptizandus, quemadmodum ex circumciſo incircumciſus. tomo.7.156.F

A baptiſmo initium renouationis. eod.149.C

Baptiſmus abluit quidem peccata omnia, ſed non aufert infirmitatem. tomo.7.193.F G

Et quid baptiſmo tribuendum. Ibid.H.242. F G

Baptizari in morte Chriſti, quid ſit, ex Chryſoſtomo. Eodem.205.M

Baptiſmus, regeneratio, renaſcentia. Eodem.240.A

Baptizati non carent concupiſcentia. Eodem.242.G

Baptizatus omni peccato caret, non omni malo. Ibidem.

Baptiſmo prædeſtinati. to.7.255.E

Baptizati in vnitate charitatis in Eccleſia, ſunt ſalui. tomo.7.85.G H

Non eſt remiſſio ſine baptiſmo. tomo.7.178.K

Hæretici & mali Chriſtiani, dare & accipere poſſunt ſacramentum baptiſmi. tomo.7.105.G

Baptiſmus omnibus neceſſarius. tomo.7.149.C D

De baptiſmo. tomo.7.214.K

Baptiſmi figura fuit mare rubrum. tomo.7.270.I K

In Baptiſmo omnia peccata dimitti, figuraliter oſtenditur. tomo.8.172.L M.& .195.M

Cur Chriſtus baptizari voluerit, qui ſordes non habuit. to.8.221.D

Quòd in baptiſmo fiat remiſſio omnium peccatorum. tomo.8.81.H

Cum nouerimus ex baptiſmo Chriſti ſolius peccata, & ad remiſſionem peccatorum valere, non ob aliud cum infantibus matres currunt, niſi vt ſoluatur propago peccati. to.8.107.C

Cum in baptiſmo omnis reatus ſit dimiſſus, cur adhuc remanet peccandi deſiderium. tomo.8.290.A

Quòd baptiſmus omnibus ſit communis, ſed ipſa gratia non eſt communis omnibus. tom.8.186.D E

Quòd vnus atque idem baptiſmus aliis eſt ad vitam, aliis ad mortem. to.8.341.A

Baptiſmus Chriſti ornat militem, & conuincit deſertorem. tomo.8.75.D E

Baptizat ipſe Chriſtus per miniſtros. tomo.9.10.A

Baptiſma ſuum nemini tradidit Chriſtus: & quare. tomo.9.10.B

Baptizari quare voluit ſolum Chriſtus in ſuo nomine, non autẽ Pauli & Petri: & cætera.to.9. Ibidem.B C

Baptizare conceſſit Chriſtus Apoſtolis & aliis miniſterialiter, non autem authoritatiuè to.9.10.C D

Apoſtoli quare non aliquando dixerunt baptiſma meum, bene autem Euangelium meum. to.9.10.F

Baptizabant Apoſtoli ante mortem Chriſti, non autem ipſe Chriſtus. tom.9.11.E

In Baptiſmo non merita miniſtrorum, ſed virtus Chriſti operatur. to.9.11.A B & .12.E F

Baptizat æquè Chriſtus & per bonos & per malos miniſtros. Ibidem.12.F

Baptiſma non melius aut peius à bono quam à malo miniſtro. Ibidem.F

Baptiſma ſine charitate nihil homini prodeſt. to.9.13.B

Baptiſmus Simoni mago nihil profuit. tomo.9.13.E F

In baptiſmo quatuor hominum genera generari. tom.9.22.I K

Baptiſmus Chriſti, quid. to.9.29.F

Baptiſmi virtus non in aqua. to.9.96.D

Accedit verbum ad elementum, & fit ſacramentum. Ibidem.

Baptizabat Chriſtus effectiuè, diſcipuli autem miniſterialiter. to.9.29.D E

Baptiſmo Chriſti aqua neceſſaria & verbum. Ibidem.E

Baptiſmus omnia dimittit peccata. to.9.131.L

Baptiſmus gratis de cælo deſcendit. to.9.141.G

Munera gratuita creationis & recreationis. to.9.161.C D

Baptiſmo peccata abluuntur. to.9.195.D

Verbum & aqua conficiunt ſacramẽtum baptiſmi. to.9.213.G

Aqua baptiſmatis non ſolum corpus ſed & animam abluit. Ibidem.

Baptiſmus omnia peccata delet. tomo.9.220.G.& ſequentibus.

Baptiſmus ſignabatur per tranſitum maris rubri. to.9.222.I.& 223.F

Propter omnia peccata baptiſmus inuentus eſt. to.9.240.C.& 245.L M

Baptiſmus, vnus eſt introitus omnibus ad vitam. to 9.240.E F

Promiſſio Chriſtianorum in baptiſmo. to.9.249.F

Qui ſuperſtitionibus vtitur, baptiſmi perdit ſacramentum. Ibidem.L M

Qui crediderit, & baptizatus fuerit &c. exponitur. to.10.10.E F

Baptiſmum quo modo mundet per fidem. to.10.27.C

Ad recens baptizatos oratio Auguſtini, ne ſe ab hæreticis ſeduci patiantur. tomo.10.51.E F

Baptiſmatis effectus. to 10.61.I.& 64.F

Ante baptiſmum adulti catechumeni pœnitere debent. to.10.104.L M.& ſeq.

Baptiſmi noſtri efficacia. to.10.135.H.& ſequentibus.

Baptiſmatis Chriſti ratio. Ibidem.M

Baptiſmus Chriſti. tom.10.138.F.& dein.

Dominica infra octaues Epiphaniæ domini de baptiſmo Chriſti, Sermo primus. Ibidem.

In baptiſmate Chriſti maiori penè munere vnda quàm Maria dotata eſt. tomo.10.138.F

Mariæ & vndæ baptiſmalis comparatio. Ibidem.

Baptizatus habet cum quibus pugnet. tom.10.145.B C

In baptiſmo Chriſti potius purgantur flumina, quàm purgant. to.10.138.I.& M

Per baptiſmum omnia peccata delentur. tomo.10.152.B

10.152.B
Baptiſmatis fonte, cælo vicina, portatur Eccleſia. to.10.161.A
Niſi Eccleſia ad aquam baptiſmi veniſſet, Chriſto ſociata non eſſet. to.10.165.D
Baptizatus eſt populus Iſrael in mari & nube. to.10.173.G
Baptiſmi gratia, vacuatur quiſque omnibus malis. to.10.170.C
Baptizatus eſt populus Christianus in aqua & ſpiritu. to.10.173.G
De non differendo Baptiſmo. to.10.174.A B. & ſequentibus.
Baptiſmum vnum docet Chriſtus. Ibidem. D E
Ad baptiſmi ſacramentũ quomodo perueniatur. to.10.18 .A B
Baptiſmi ſacramentum in quo conſtet. tomo. 10. 186 D.
Qui baptiſmi ſacramentum deſiderat, quid petit. to.10.186.E
Cum peccato accedẽtes ad baptiſma, gratiam dei non recipiunt. Ibidem. E F
Ad baptiſmi ſacramentum per pœnitentiã mundati veniant. Ibidem. F
Baptiſmus quare ſignetur ſigno Chriſti. tomo: 10. 188.D
Extra baptiſma nullus ſaluatur. to.10.190.G
Baptiſmus Chriſti nobis eſt ſepultura. tomo. 10. 192.E
Baptizatus factus eſt membrum Chriſti. tomo. 10. 209.G H
Ad baptizatos, vt bonos non malos in Eccleſia imitentur. Ibidem.
Baptiſma vnum de fide tenendum eſt. tomo. 10. 223.B
Baptiſma tam maioribus quàm minoribus celebrandum. Ibidem.

Baptiſmus paruulorum.

Paruulos, etiam ſi non baptizẽtur, habere vitam æternã, Pelagij dogma. to.2.57.L. & 83.B C. & 101.C D. & G H. to.7.25.A B
Baptiſmus paruulorum non eſt ſuperfluus. tomo. 2. 29.C. & ſeq. & 83.D. tomo. 3.148.B. tomo. 7. 92.E & 156.F
Baptizantur recte pueri, in fide offerentiũ & Eccleſiæ. to.1.156.F.G. to.2.20.E
Paruulorum non baptizatorum damnatio. tomo 2.21. K L. & 22.E F. K. & ſequentibus. & 83.D. & 101.D. & ſequent. to.3.53.C. tom.7. 158.A B
Infantes non baptizati, leuiſſimè quidem, ſed tamen damnantur. to.7.142.K. & 234.H
De baptizandis paruulis Cypriani decretum. to. 2.23.B. to.7.155.H I
Baptiſmus infantium & ſenum. to.3.38.I
Pueri baptizandi. tomo.3.46.C D. & 146.B. & 199.D
Baptiſmo infantes ſeruari. Eodem. 146.G
Cur anima infantis non baptizati condemnetur. Ibidem. I K
De anima & baptiſmo infantium, opiniones. Ibidem. L M
In baptizandis paruulis conſuetudo Eccleſiæ non ſpernenda. to.3.148.B. to.7.92.F
De pueris non baptizatis quæſtio. to.3.199.D
Profectus eorum qui infantes baptizantur. tomo 7.92.C
De baptiſmo paruulorum contra Pelagianos. to. 2.83.C. & ſequentib. tom.7.140.K. Retracta. to.1.11.H
Inſcrutabile, cur infantes alij diſcedant fruſtrati baptiſmo, alij non. to.7.143.H
Baptiſmi paruulorum ratio. Eodem. 155.F G
Et quod de paruulis, in peccato originali natis, veteres nihil dubitarint. Ibidem. M & ſequẽtibus.
Etiam infantes non baptizatos, eſſe in poteſtate diaboli. eodem.177.D
De baptiſmate paruulorum, Ioannis Chryſoſtomi ſententia. Eodem. 205.I
Baptiſmus paruulorum. to.7.155.G
Fides offerentium pueros ad baptiſmum, prodeſt pueris ipſis. to.9.220.H
Quare dominus permittat baptizari vnũ ex infantibus, & alium ante baptiſmum ſuffocari. to.10.67.C D
De baptiſmo paruulorum, Auguſtini tempore ortæ quæſtiones. to.10.70.C D
Cypriani, de baptiſmo paruulorum, ſententia. to. 10.72.C D. & ſeq.
Vtrum infans baptizari debeat ante octauũ diẽ, quia infans octauo die circumcidebatur. tomo 10.72.F. & ſeq.
Filij ſuſcepti in baptiſmo, ſunt ſicut filij erudiẽdi. to.10.234.A. & H I

Baptiſmus Chriſti.

Chriſtus baptizatus à Ioanne. tomo.3. 39. A. & 170.K L. tomo. 4.99.F. G. & 205. B. tomo 10.135.H
Dominus quare à Ioanne voluerit baptizari. to. 4.169.L M. to.10.51.H I. & 138.I
Quare pater teſtimonium in Chriſti baptiſmate perhibuit. to.10.139.A
In Chriſti baptiſmate tota cœleſtis curia, præ admiratione læta eſt. Ibidem. A
Chriſtus baptizatus eſt, non ſibi, ſed nobis. to. 4. 208.I. to.10.138.M. in fine.

Baptiſmus Ioannis.

Alius baptiſmus Ioannis, alius Chriſti. tomo. 2. 39.F G
Baptiſma Ioannis cœptum non ceſſauit, ſed additum eſt ei quod deerat. to.4.217.F
Baptiſmi Ioannis effectus. Ibidem. G
Baptiſma Ioannis imperfectum. to.4.197.B
Baptiſmus Ioannis. to.7.43.L. & 54.M. & 91. D E. & 118.A
Baptiſmus Ioannis & Chriſti. tomo.7.93.L. & 106.G
Baptiſma Ioannis non dedit peccatorum remiſſionem, niſi in ſpe. Ibidem, 94.B
Poſt baptiſmum Ioannis quare baptizauerit Paulus. Ibidem. C. & 118.A B
Nec baptiſmus Ioannis iterabatur. Eod. 94.D
Baptiſmus Ioannis quare dicatur, & non baptiſmus Pauli, &c. to.7.118.A B
Baptizabat dominus plures quàm Ioãnes. Ibid. to.9.12.F. & 29.E
Baptiſmus Ioannis quid profuerit. to.9.8.L
De baptiſmo Ioannis & Chriſti, copioſè. tomo. 9.9.H I
Baptizari quare voluerit Chriſtus à ſeruo. to. 9. 8.L. & 26.A
Baptiſma Ioannis ſicut nemo ante ipſum accepit, ſic nec poſt. to.9.9.L
Baptiſmate Ioannis quare Chriſtus baptizatus. Ibidem.
Baptiſma Ioannis Chriſto ſuffecit, non autem cæteris, ſed denuo oportuit baptizari. tomo. 9. 9.M
Baptiſma Ioannis quare non ſolus Chriſtus accepit, cum ad hoc baptizabat Ioannes vt Chriſtus baptizaretur. to.9.26.B
Chriſtus cum innumerabili multitudine ad baptiſmum Ioannis profectus eſt. tomo. 10.138.L. M. & ſequen.
Baptiſmus Ioannis non auferebat peccata, ſed vitam emendabat. Ibidem. L
Ioannes baptizauit Chriſtum, cum ſe profiteretur minorem. to.10.2 7.C

Rebaptiſmus.

Contra anabaptiſmum Donatiſtarũ. to.2.38.H I. & epiſto.172. & 173.
Rebaptizare hæreticum, omnino peccatum eſt. to. 2.171.A B
Rebaptizare catholicum, immaniſſimum ſcelus eſt. Ibidem.
Qui ſint habendi pro baptizatis. to.3.47.A
Baptiſmus non repetendus. tom.3.51.K. & 53.H. & 240.F. to.4.65.I. & 282.C. to.7.9.M. & 73.H. & 82.A B
Rebaptizant catholicos Arriani. to.6.6.D
Et Donatiſtæ. Ibidem. M
Contra rebaptiſmum Arriani. to.6.11.M
Rebaptizari non debent hæretici. to. 7.48. A B
Rebaptizatos veniam mereri poſſe. Eodem. 85.G
Anabaptiſmus quare vitatur. Eodem. 86.I
Baptiſmi iterationem natura exhorret. Eodem. 93.E
Oſtendit Auguſtinus quo modo aliter dixerit Cyprianus, aliter Donatiſtæ, baptiſma iterandum. to.7.82.M
Cypriani opinio. to.7.83.B
Nec Ioannis baptiſmus iterabatur. tomo. 7. 94.D
Quod venientibus ab hæreticis, nõ ſit iterandus baptiſmus, ſimilitudine oſtenditur. tomo. 8. 25.H I
Rebaptizare non debet epiſcopus, cum audierit confeſſionem fidelis Chriſtiani, quia cum audierit quòd non ſit, dat illi tanquam quod nõ habeat, vt quaſi ipſe ſit extra culpam: quia ſecundum vocem eius facit. to.8.75.D E
Baptizari quare denuo tenebantur baptizati à Ioanne, non autem ab ebrioſo, luxurioſo, &c. to.9.17.D E
Rebaptizati moriuntur ab aquis. tomo.9.143.B. & 144.F
Contra anabaptiſtas. to.9.10.I
Baptizauerunt Apoſtoli poſt Ioannem, quo modo accipiendum. to.9.22.D E
Baptiſmus ſiue per bonum ſiue per malum miniſtretur, reiterari non debet. Ibidem. F
Baptizatus ab hæreticis, in vnitatẽ Eccleſiæ adductus, non rebaptizatur. to.10.16.D
Rebaptizationis gurges. to.10.44.A

Barba.

Barba in facie hominis eſt ad decorẽ, non ad neceſſitatẽ, cũ mulier debilior viro careat ipſa. to.5.215.I. & ſeq.
Barba Aaron, quid. tomo. 7.35. G. tomo. 8. 335.G H
Barba ſignificat virtutem & fortitudinem. tomo 8.51.E
Barba non intelligitur niſi in perfectis. tomo. 8. 336.A

Barbari.

Barbarorum irruptio. tomo.1. in Poſſidonio. tom. 2.69.D. & 130.H
Barbari feroces, pro Chriſto mites apparuerunt. to.5.2.B C
Barbarorum crudelitas. to.10.184.L M

Barbariſmus.

Barbariſmus quid. to3.7.C. in fine.

Bardeſanes.

Bardeſanes hæreſim Valentini ſectatus primum, deinde nouam condidit fatum aſſerens. tomo 6.4.L

Vnde Bardeſanitæ, alias Bardeſaniſtæ. Ibidem.

Baruch.

Baruch. to.5.169.C

Baſan.

Baſan interpretatur ſiccitas: & quid ſit, conuerti vel conuertere ex Baſan. to.8.155.M

Quod interpretetur confuſia. to.8.339.B.& 541.B

Baſilica.

De baſilicis Apoſtolorum, quæ omnes ad ſe confugientes à Barbaris defenderunt. tomo.5. 3.D

Baſilides, Baſilidiani.

Baſilides hæreticus quid diſſet à Simonianis. tomo.6.3.L

Baſilides negauit mundum à deo conditum, ſed à trecenteſimo ſexageſimo quinto cœlo. Chriſtum item crucifixum negauit, ſed eius loco Simonem Cyrenæum. Ibidem.

Baſilides primus auſus eſt dicere, deum quem Iudæi colunt, non fuiſſe verum deum. to.6. 138.I

Baſiliſcus.

Baſiliſcus rex eſt ſerpentum. to.8.211.C

Baſilius.

Baſilij magni de ieiunio ſententia. to.7.204.F

Baſtarna.

Baſtarna, vehiculi genus. to.2.115.A B

Bathanus.

Bathanus, ſiue Bathanarius Africæ comes. tom. 5.198.F

Beatitudo, Beatus.

Quid beatiſſimum faciat. to.1.5.E

Ad beatitudinem peruenitur via fidei. Ibidem.F

Beatitudinem poſſident angeli. Ibidem.

Beatiſſimi poſſeſſione, qui ſint, magna quæſtio. Ibidem.

Animal irrationale vtrum beatum eſſe poſſit. to.4.124.B

De beata vita. to.1.112.A.& ſequent. Retractat.fo.1.K

De beata vita, & ſummo bono, quæſtio. to.1.95. H I.& ſequen.

Beatitudinem appetunt omnes. tom.1.39.K.& ſequentibus.& 113.A.& 143.B C.& 146.I. to.8.48.B

Beata vita, vtrum in memoria ſit. to.1.39.K. & ſequentibus.

Beata vita, verum gaudium. ibidem.40.B

Beata vita, quid, & vbi. Ibidem. & to.2. 128.G H

Beatam vitam in veritatis inquiſitione conſiſtere. to.1.95.H I.& ſequentibus.

Beatus qui deum habet. to.1.113.D

Beata vita, qua. to.1.142.I

Beati cur pauci euadant. Ibidem.143.B C

Beatus nemo abſque ſapientia. Eodem.146.G

Beatus verè quis. to.1.167.G. to.3.93.C. to. 4.141.A B. to.8.41.E F

Aliud bene, aliud beatè viuere. to.1.167.M. & ſequen.& 169.C D

Vitam beatam philoſophi perperam docuerunt. to.2.48.E F

Beata vita quomodo impetranda. Ibidem.

An beatus ſit qui ſecundum ſuam viuit voluntatem. tomo.2.128.G H. tom.3.93.C D. tom. 4.141.B

Beatum eſſe, quid. to.2.129.K L

Beatitudinis appetitus. to.5.57.B

Beatè viuere, an omnes velint, & norint. Eodem. 93.A & ſequen.

De beatitudine variæ philoſophorum ſententiæ. Ibidem.

Beatius bona velle quæ non habeas, quàm habere quicquid vtcumque vis. Ibidem.E F

Beatus non vult, niſi quod licet optare. Ibidem.F.

Beati ſumus hic fide & ſpe. to.1.2.C.& 39.L. tomo.3.93.I K

Beatitudo vera conſiſtit in immortalitate. Ibidem.K

Beata vita, perfecta cognitio dei. tom.1.115.E

Beati quo modo deum videbunt facie ad faciem. to.1.6.K L.& ſeq.& epiſto.111.

Beati, æquales angelis dei. to.2.108.col.1.per totum. to.5.57.E.& 55.C D

Beatorum viſa poſt mortem. to.3.145.I

De quatuor virtutibus, an & quo modo ſint in beatis. to.1.92.E

Beati ex prædeſtinatione. to.3.55.G

Beatitudinis diſtantia, & æqualitas. tomo.3. 241.C

Beatitudo ſic eſt in animo, vt in corpore ſanitas. to. 4.141.I

Beatitudo Chriſtianorum interna. to.4.264.C

Beatorum iocunditas. to.8.210.A

Beatorum corporum gloria. to.9.188.E

Beata non poteſt eſſe niſi creatura rationalis. to. 5.100.K

Beatus quo modo dicatur, non ſolum deus, ſed & angeli. Item primus homo ante peccatum: ſimiliter iuſtus in hac vita. tomo.5.94.H I.M. & ſequent.

Beatior erat primus homo ante peccatum, quàm ſit homo iuſtus & pœnis ſubditus: ſed quo ad aliquid eſt beatior homo iuſtus illo. tom. 5.95.A

Beatitudinem quodam modo habemus in pace bonæ vitæ: ſed hæc beatitudo illi quam finalẽ eſſe dicimus, comparata, prorſus miſera reperitur. tom.5. 180.G.& 185.I

Beata vita hominis deus eſt, vt anima vita corporis. to.5.185.C

Beatitudinis noſtræ fons eſt deus, & omnis appetitionis finis. to.5.81.K

Beata poteſt eſſe rationalis creatura, non ex ſeipſa, ſed ex deo: hoc enim adepto, beata eſt, quo non adepto, miſera eſt. to.5.100.K

Beatum facit hominem finis boni, qui eſt ſummũ bonum. to.5.100.I K

Beatorum quo modo deus ſit finis, & quo modo deus ipſis ſit vita, victúſque communis. to. 5.217.L

Beatificat deus ſicut angelos per ſeipſum, ita homines, quamuis hominibus mittat angelos. to. 5.62.K

Beati ſunt firmi dei æternitate, ſunt certi dei veritate, ſunt ſancti dei munere: & innuit hic trinitatem. to.5.82.K

Ille qui non alio, ſed ſeipſo bono beatus eſt: ideo miſer non poteſt eſſe, quia ſeipſum amittere nõ poteſt. to.5.100.K

Beatitudinis angelorum cauſa eſt, adhærere deo, ſed miſeriæ angelorum malorum cauſa ex cõtrario eſt intelligenda, quod eſt non adhærere deo: & ſic etiam de hominibus dicitur. to.5. 100.K

Beata ſit anima, ſi gratiæ dei non ſit ingrata. to. 5.56.E

Beatus nemo eſt, qui non fruitur eo quod amat. to. 5.67.F

Beatitudo non eſt ſine amore & gaudio, licet ſit ſine triſtitia & timore. tomo.5.118.A

Beatitudinem perfectam angeli à principio creationis habuerunt. to.5.94.H I

Beatitudo finalis, quæ finem conſumentem non habet, eſt pax æterna. to.5.180.G

Beatitudo æterna, æternitatis nomen accepit non quia poſt longitudinem temporis quantumcunque finiatur, nec ita vt aliis moriendo decedentibus, aliis ſuccedentibus oriendo perſeueret: ſed quia ciues in ea immortales erunt, hominibus adipiſcentibus quod nunquam ſancti angeli perdiderunt. tomo.5.207. C.& ſequent.

Beatiſſima vita eſſe non poteſt, niſi de ſua fuerit æternitate certiſſima. to.5.90.C

Beatus & mortalis nemo poteſt eſſe, licet aliqui contrarium ſenſerint. to.5.78.C

Beata vita, ſi non amatur, non habetur. tom.5. 122.I

Beatitudinem omnes homines appetũt, quam diuerſi in diuerſis eſſe poſuerunt: Platonici autem, in participatione diuini luminis dixerũt animam fieri beatam. tom.5.176.L M.& ſequentibus copioſè.

Beatitudinis appetitũ naturaliter nobis indidit deus. tomo.5.110.E F

Beatum eſſe illum, qui viuit ſecundum virtutem quod eſt conſequi finem boni, dixit Plato. to. 5.67.F.& ſequent.

Quòd niſi beata ſit creatura, indigentiam ſuam explere non poteſt: quæ beata non eſt, niſi deo adhæreat. tomo.5.100.L M

Beatitudinem deſtruebant philoſophi, dicentes circuitum temporum eſſe & animarũ: quod reprobat multipliciter. to.5.105.I.& ſequen.

Beatam animam eſſe non poſſe dixerunt Platonici, niſi omni exutam corpore: contra quos diſputat. to.5.110.K L

Non ergo ad beatitudinem conſequẽdam omnia fugienda ſunt corpora, ſed corruptibilia, moleſta, grauia & moribunda, contra quæ erunt dotes corporis. to.5.111.G

Beatitudinem dixerunt aliqui eſſe homini à corpore, alij ab anima, alij ab vtroque. Sed econtra beatum dixerunt Platonici hominem, deo fruentem. to.5.177.M

Beatam vitã hominis, dixit Varro eſſe & cæteri Academici, quæ virtute fruitur, & aliis animi, & corporis bonis, ſine quibus virtus eſſe non poteſt: beatiſſimam vero, ſi prorſus omnibus bonis animæ & corporis, vt nullum omnino bonum deſit. to.5.178.A B

Beatam vitam etiam ſocialem perhibent eſſe, quę amicorum bona propter ſeipſa diligat, ſicut ſua, eiſque propter ſeipſos hoc velit quod ſibi. Ibidem.C

Beatitudinem fatentur Stoici ſapientem habere in hac vita: aduerſus quos Auguſtinus. to. 5.178.I. M

Nec beatitudo, nec ſummum bonum eſt in hac vita, vt poſuerunt Varro, Academici, Peripatetici, Stoici, & plures Philoſophi. Ibidem.M

Beatitudinem in hac vita philoſophi victi certis rationibus dicerent non eſſe, ſi crederent veritati ſicut victi malis ingraueſcentibus cum ſibi ingerunt mortem, cedunt infœlicitati. to. 5.179.B

Quod beatitudo non ſit in virtute, oſtendit: quia in continuo bello eſt cum vicиs. tomo.5. 178.I

Beatitudinem non tenemus iam præſentem, ſed expectamus futuram, ſicut & futuram ſalutem. Vnde ſpe futuri ſeculi iam ſumus beati, ſicut & ſaluati. Quam beatitudinem ipſi philoſophi, quoniam non videntes nolunt

credere: hic ſibi conatur ſalſiſſimam fabricare, quanto ſuperbiore, tanto mendaciore virtute. to.5.179.C.& ſeq.

Beatitudinem etiam in ſociali vita non eſſe oſtendit, quia multa incōmoda ex ſocietate contingunt, vt patet in iudiciis falſis: in ſociali amore, vbi multa latent inſidiæ aliquādo, & multos ſequitur dolor de ipſorum morte. to.5.179. F.& ſeq.

Beatus quis non eſſet, etiam ſi vt vellet viueret, dummodo turpiter. to.5.122.F

Beatiſſimam vitam futuram nemo poteſt negare, in cuius cōparatione vita hæc miſera eſt, quātumlibet abundet bonis. to.5.183.D

Beatorum animæ deſiderabiliter ac patiēter, expectans corpora ſua, & quòd caro ipſorum requieſcit in ſpe, argumentum, quòd virtus eſt in eis. to.5.112.D E

Beati qui tertiundinaliter ſcient pœnam damnatorum, cum deus erit omnia in omnibus, ſicut etiam Prophetæ præſcinerunt: ideo dicuntur egreſſi ad videnda cadauera eorum, mali autem tunc eorum delicias ignorabunt. tomo. 5. 193.H I

De beatorum præmio diuerſo, vbi etiam dicit, quòd nullus ſuperiori inuidebit, nec aliquis beatus velit eſſe quod non accepit, ſicut nec digitus manus. Et poſt: Sic itaque habebit donū alius alio minus: vt hoc quoque donū habeat, nec velit amplius. to.5.217.K L M

Beatitudo hominis. to.5.67.D

Beatus quis eſt non amando, ſed fruendo. Ibidem. F.& ſeq.

An homines, cum ſint mortales, poſſint vera beatitudine eſſe fœlices. to.5.78.B C

Ad conſequendam vitam beatam, quæ participatione eſt ſummi boni, non tali mediatore indigere hominem, qualis eſt dæmon, ſed tali, qualis eſt vnus Chriſtus. to.5.79.B

Veram beatitudinem, ſiue angelis, ſiue hominibus per vnum deum tribui, etiam Platonicos definiſſe, ſed vtrū hi quos ob hoc ipſum colēdos putant vni tantum deo, an etiam ſibi ſacrificari velint, eſſe quærendum. to.5.80.L M. & ſequent.

Beatos eſſe omnes homines velle. Ibidem.L

Beati, quare. to.5.81.K L

Vita beata in vno deo ſolo eſt. to.5.84.K

De comparatione beatitudinis iuſtorum, necdum tenentium promiſſionis diuinæ præmium, & primorum in paradiſo hominum ante peccatum. to.5.94.M.& ſeq.

De vera beatitudine, quam temporalis vita non obtinet. to.5.122.H I

De beatitudine pacis æternæ, in qua ſanctis finis eſt, id eſt, vera perfectio. to.5.180.H I

Populus beatus, cuius eſt dominus deus ipſius, &c. to.5.185.C

Vita beata. to.5.188.C

De promiſſione æternæ beatitudinis ſanctorum, & perpetuis ſuppliciis impiorum. tomo. 5. 207.K L

Beatitudo eſt omnium bonorum ſumma & cumulus. to.8.4.E

Beatitudinem omnes concupiſcunt: ſed quo modo ad eam perueniatur, plurimi neſciunt. tomo.8. 188.K

Beatitudinem omnes amant, ſiue malè ſiue bene viuentes, ſed non contingit omnibus quod volūt, niſi illis qui iuſti eſſe voluerint. to.8.48.E

Sicut beatitudo animæ promittitur, ſic carni reſurrectio. to.8.159.G

Beatitudinem tamen habent ſinguli beati. tom.8. 201.A

Nullus vnquam vel poteſt, vel potuit, vel poterit inueniri qui nolit eſſe beatus. tomo. 8. 188.K

Omnes habendo aliquid, volunt eſſe beati: ſed fieri nō poteſt, vt res deterior te faciat eſſe beatum. to.8.48.F G

Melius eſt beatum, quàm miſerum eſſe. Ibidem.

Si vis eſſe beat⁹, in animo tuo quære quid ſit melius. Ibidem.G H

Beatos, ſola veritas facit. to.8.5.I

Beatum eſſe tam magnum bonum eſt, vt & hoc boni velint & mali: & ideo mali ſunt mali, vt ſint beati. to.8.48.E

Beatum eſſe, & bene eſſe, ſi differant. tomo. 8. 325.F

Beatus quiſque vocatur, quando quod amat, habere videtur. to.8.29.K

Beati erimus poſſidendo deum. tomo. 8. 48. I K L

Beatus dicitur aliquis, aut agendo, aut habendo. to.8.200.L

Si vis eſſe beatus, eſto in via immaculatus. tomo 8.288.I K

Verè beatus eſt, non ſi id habet quod amat: ſed ſi id amat, quod amandum eſt. tomo. 8. 29.K

Non eſt aliud beatorum genus, qui ſcrutantur teſtimonia dei, quàm qui ambulant in lege domini. to.8.288.M

Quo modo beati ſint qui ſcrutantur teſtimonia dei, cum videamus homines eius ſcrutari teſtimonia non beatos, quia non immaculatos. Ibidem.189.A

Quòd ſpe ſint beati, non quia ſcrutantur, ſed quia inuenturi ſunt quod exquirunt. Ibidem.C D

Beatus nullo modo es, niſi intelligas iubilationē. to.8.213.F G.& 242.K L

Non ſunt beati, nō quorum remiſſa ſunt peccata, non in quibus inuenta non ſunt. tomo.8.41.L M.& fol.ſeq.G

Beati eritis ſola re meliore quàm vos eſtis. tomo 8.48.F

Beati, quid acturi ſint. to.8.29.K.& 210.B C

Totum negocium beatorum, eſt laudare deum, & deo frui. Ibidem.201.A B

Omnes qui beati dicuntur, habent aliquid, & agunt aliquid. to.8.200.K

Ocium beatorum, & actio quietorum, quæ ſit. to. 8.281.C

Beati ſunt cum Chriſto: damnati vbi eſt Chriſtus, non cum Chriſto. to.9.113.M

In vita beata magis deum diligemus, quia meliores erimus. to.9.123.K

Vitæ beatæ conditiones. to.9.154.G H

Vitæ beatæ excellentia. to.9.164.C

Triplex beatorum cognitio. to.9.177.A

Beatorum vita eſt laudare deum, & ſine fine amare. to.9.204.G H

Quo modo ſimiles deo erimus in beatitudine, & videbimus eum ſicuti eſt. to.9.130.E F

Beatitudinis excellentia. tom.9.171.G H.& 203. K L.& 252.L M

Beatitudinis deliciæ. to.9.243.K L

exhortatio ad Beatam vitam. tomo. 9. 252. K L

Beatus, quis. tomo.10.30.F.& ſequent.& 57.K. & 69.D E

Beatitudinis futura gloria. to.10.55.B

De eo quod ſcriptum eſt, Beatus vir qui poſt aurum non abiit, nec ſperauit in pecunia theſauris, &c. Homilia. tomo.10.94.F. & ſequentibus.

De eo quod Propheta dicit in Pſalmo, Beatus qui intelligit ſuper egenum & pauperem: in die mala, &c. Homilia. to.10.113.L

Beatitudo. to.10.125.G H

Tota ſcripturarum ſeries, nos ad veram beatitudinem cœleſtem adhortatur. tomo. 10. 139.C

Beatitudo mundanorum. Ibidem.

Beatitudo non poteſt ignorari. Ibidem.B C

Beatitudo fidem præſupponit. tomo.10.139.C.& 140.K

Beatus eſt qui rectè credendo bene viuit. tom.10. 152.M

Beati ſunt quorum os dominus aperit vt loquantur. to.10.170.L

Beata vita eſſe non poteſt niſi æterna. tomo. 10. 185.H

Nulla res terrena facit beatum. to.10.198.M

Volentes beati eſſe, res quærunt homines quibus ſint miſeri. Ibidem.

Nemo hic beatus eſſe poteſt. to.10.199.A

Beatitudo hic parari poteſt, poſſideri non poteſt. to.10.277.B

Tres admirationes angeli ſuper animæ beatitudine. to.10.305.L

Nemo inueniri poteſt, qui beatus eſſe non velit. to.10.322.H

In feſto omnium ſanctorum. Ibidem & ſeq.

De octo beatitudinibus. Ibidem.

Bebius.

Bebius & Numitorius, vnco tracti, ſparſis viſceribus interierunt. to.5.29.C

Beelzebub.

In Beelzebub, &c. to.4.100.L

Belotus.

Belotus ſiue Belocus, Aſſyriorum rex nonus. to. 5.155.C

Beluæ.

Beluarum domitores. tomo.2. 241.H. & fol. ſequen.A

Beluæ marinæ, quantæ magnitudinis eſſe perhibentur. to.2.43.A

Beluis, in quo melior ſit homo. to.4.141.H

Belus.

Belus fuit primus rex Aſſyriorum. to.5.154.E

Bellum.

Bellum, & belli patrocinium. to.2.5.F.& 6.B

Pro bello. to.2.35.A.in fine.

In bellicis periculis, quid agendum Chriſtiano. to.2.69.H.& ſeq.& 130.H I

A bellicis rebus abſtinendum pro virili. tomo.2. 69.K

Bella nulla ſunt geſta, vt victores propter deos eorum quos vicerant, parcerent victis. to.5.2.F. & ſequen.

Bello iuſto fauet deus. to.2.167.C

Bellum bonum. to.3.236.I

Belli tēpore humana præſidia fidelibus non contemnenda. to.4.24.L M

Bella iuſta, quæ ſint. to.4.66.E to.6.93. K L. & ſequentibus.

Bellum ſpiritale. to 4.133.D.& ſeq.

Bellantibus cauſa iuſtitia, gratuita eſt victoria, & pax inde proueniens optabilis, quia hæc bona ſunt & dona dei. to.5.124.H

Bella terrena ciuitas, quia bonum non habet ſufficiens, & quarit victrix eſſe iam captiuata peccatis, & poſt victoriam ſuperbius extollitur, quæ tamen victoria mortalis eſt. Eodem, F.& ſequen.

Bella & lites oriuntur ex amore temporalium rerum. to.5.124.G

Bellando deſiderat quis peruenire ad quandam pacem

pacem, pro rebus infimis: & quo modo propter hanc pacem periculoſa bella requirit. to. 5.124.G H
Bellum quis mouet pacis intentione: etiam pacem frangit vt pacem habeat ſecundum ſuam voluntatem. to.5.180.K L
Bellum quis mouet vt quieſcat aliquando, ſiue quia timet ne rurſus exurgat. to.5.180.A
In bello ſuccumbẽte potius vult ſeruire, quàm interire, ſecundum naturam. to.5.154.D
De bello damnatorum grauiſsimo, vbi nec natura cedit dolori, nec dolor naturæ. tomo.5. 185.G H
De bello inteſtino viciorum & virtutum, quod nõ ſinit nos perfectam habere pacẽ: propter quod dicit beatitudinem non poſſe hic haberi. to. 5.178.I.& 185.D.
De bello viciorum & virtutum periculoſiſsimo multipliciter: in quo tribuenda eſt victoria, nõ nobis, ſed deo: & quã non ſic vincimus quin nobis venalia inſint. to.5.212.M & ſequentibus.
Bellum contra vicia ſuſcipiendum eſt, & gerendum acriter, ne ad damnabilia peccata perducat. to.5.202.G
Bellorum vtriuſque teſtamenti, ratio. to.6.94. A.& ſequentibus.
Bella præcipua, domini auxilio peracta. to.5. 169.L
Bellum eſſe ſine aliqua pace non poteſt. tomo.5. 181.B
Libido dominandi, cauſa belli. to.5.24.G
Bellis & tribulationibus conſueuit diuina prouidentia mores hominum corruptos corrigere. to.5.9.G H
Bella ſic crudelia nunquam dracones vel leones inter ſe habuerunt ſicut homines. tomo.5. 106.H
Bello carere cupimus, & ad capeſsẽdam ordinatiſsimam pacem, vbi firmiſsima ſtabilitate potioribus inferiora ſubdantur, igne diuini amoris accendimur. to.5.202.E
Bellare cum vicijs melius eſt quàm captiuari à vicijs ſine pugna, etiam ſi nulla ſpes nobis eſſet pacis æternæ. Ibidem.
Bellorum euentus, & terminus in diuino arbitrio, & iudicio vel miſericordia eſt. tom.5.47. K.& 154.D
Bellis ciuilibus ſe affligebat populus Iudæorum, ſicut diuina ſinebat prouidentia, vt ira dei vel miſericordia pateſceret, donec eius indignatione creſcente ſubuerteretur à Chaldæis. to. 5.153.B
Bella proſpera & aduerſa, temporibus iudicum ſe alternauerunt, ſicut ſe habebant peccata populi, & miſericordia dei. to.5.144.F
Bella proſperata ſunt in manibus populi Hebræi, non tam propter ipſorum merita, quàm propter peccata illorum qui debellabantur. Ibidem.E
Idem dicit de Romanis. to.5.35.G
In bello deus eſt virtus noſtra, qui in pace eſt præmium. to.5.150.D
De bello iuſto, quod exercet ſapiens: Et ſubdit, Iniquitas partis aduerſæ, iuſta bella ingerit gerẽda ſapienti. Et homo condolere debet talibus, alioqui humanum ſenſum perdit. tom.5. 180.A
Bellum non eſt ſine peccato. Nam & cum iuſtum geritur bellum, pro peccato e contrario dimicatur. Et omnis victoria malorum, eſt diuino iuditio. to.5.182.E
Bellant & pugnant mali contra bonos, nõ autem boni contra bonos. to.5.179.F
Bella gerentes, deo authore, non ſunt rei homicidiorum quæ ſubſequuntur. to.5.7.K
Bellum iuſtum, eſt pro defenſione patriæ, non pro cupiditate dominãdi: & exemplificat de Romanis impetitis ab hoſtibus finitimis. to.5. 23.B
Belligerare, & perdomitis hoſtibus dilatare regnum, malis videtur fœlicitas, bonis vero neceſsitas. to.5.35.G
Bellum nullum ſuſcipi debere ab optima ciuitate, dixit Cicero, in libro de republica, niſi aut pro fide, aut pro ſalute ciuitatis. to.5.208.I
Quòd in bellis non ſit diſcretio cognatorum, vt ſibi parcant. to.5.24.B
De diuerſitate linguarum, qua ſocietas hominum dirimitur: & de miſeria bellorum, etiam quæ iuſta dicuntur. tomo.5.179.L M.& ſequentibus.
Belli incommoda. tom.5.26.H I
Bellorum mos. to.5.3.G.& K
De connexione bellorum, quæ aduentum Chriſti plurima & grauiſsima præceſſerunt. to.5. 29.K L
Tempora exitúſque bellorum ex dei pendere iudicia. to.5.47.I.& ſeq.
In bellis & in vrbium euerſione, quæ aſperè geſta ſunt, de belli conſuetudine accidunt. to.5. 3.I.& ſequen.
In bellis & in vrbium euerſione, quæ clementer geſta ſunt de potentia prouenisse nominis Chriſti. Ibidem.
Bellum primum finitimis regionibus intulit Ninus primus rex Aſſyriorum. to.5.32.D E
Bella inferre finitimis, & inde in cætera procedere, ac populos ſibi non moleſtos ſola regni cupiditate conterere & ſubdere, quid aliud quàm grande latrocinium nominandum eſt? Ibidem.F
Bellum Samniticum. to.5.47.L
Bellum ſeruile gladiatorum. to.5.28.L
Bellum ſeruile Siciliæ. Ibidem.M
Bellum fugitiuorum gladiatorum. to.5.47.K
Bella ſocialia, quid ſunt. tom.5.18.E.& 28.E
De diuerſis generibus belli, quæ poſt conditam ædem Concordiæ ſunt ſequuta. to.5.Ibidem. L M
Bella vrbana Romanorum. to.5.28.E
Bellum Punicum. to.5.16 I.& 27.B
Bello Punico primo, nihil miſerabilius, &c. to.5. 26.I
Bellum Punicum ſecundum. to.5.16.I.& 25.3
De afflictione belli Punici ſecundi, qua vires vtriuſque partis conſumptæ ſunt. tom.5. 27.B C
Bellum Punicum ſecundum, per annos.18. Romanos extenuauit. to.5.47.K
Bello Punico ſecundo, nihil miſerabilius. to.5. 27.F
Quantæ clades Romanis ſub bellis Punicis triuerint, fruſtra deorum præſidijs expetitis. to. 5.26.G H I
De bello Punico inter Hãnibalem & Romanos, vbi tot Romani ceciderunt, vt tres modij annulorum aureorum occiſorum mitterentur Carthaginem. to.5.27.C
Bellans Hannibal aduerſus Saguntinam ciuitatem Hiſpanorum, ita illos arctauit, vt ciues ſeipſos occiderent igne & gladio, ne in manus venirent inimicorum. to.5.Eodem.G
In bellis duobus fermè ſeptuaginta Romanorum milia ceciderunt. to.5.47.L
In bello miles mortuum ſpolians, cum iam nudatum fratrem ſuum agnouiſſet eſſe, deteſtans ciuilia bella, occidit ſeipſum, ibidem ſe germano ſuo ſocians. to.5.19.H
De bello multiplici, vbi Romani perpeſsi ſunt mala: & inducit in teſtimonium contra eos qui bellis dicebant Romanos fatigari propter nomen Chriſti. to.5.47.K L
Bellum Mithridaticum. Ibidem.L
De diſcordia ciuili, quã Gracchi ſeditiones excitauerunt. to.5.28.F.& ſequent.
Bella ciuilia. to.5.19.B.& ſequent.
Bellorum ciuilium initium. to.5.18.F
De bellis inteſtinis, quæ vaſtauerunt Romam, déque bello Mariano, atque Syllano. tom.5. 28.E.& ſequent. vſque ad fo.29.C
Bella ciuilia crudelia, omnibus bellis hoſtilibus amariora, quibus reſpublica nec afflicta, ſed perdita omnino iudicata eſt. to.5.29.K
Bellare viſi ſunt dæmones in campo magno, vt homines ad bella ſuo prouocarent exemplo: quia iam ſe retraxerant ex cauſa. to.5. 19.G H
De bellis Gallorum & Gothorum contra Romanos, & de malis quę paſsi ſunt ipſi Romani à proprijs ciuibus. to.5.29.I
Bellum ſpiritus, aduerſus carnem, nullum eſſet, ſi natura humana in ſua ſtetiſſet rectitudine: nunc vero quia pacem fœlix cum deo habere noluit, ſecum pugnat infœlix. tomo.5. 213.L M
Cum bella crebreſcãt, alijs pro veritate, alijs pro falſitate certantibus, quæ ergo bella abſtulit deus vſque ad fines terræ. to.8.93.D
Bellum, quale & contra quos nobis indicatur. to.8.181.G
In die belli conuerti quid ſit. to.8.187.H
Bellorum duo ſunt genera: & quæ. to.8.360.E F
Conſolatio deſunctorum in bello. to.9.256.K
Bellant orationibus viri ſpirituales. tomo.2. 167.A B
Bellum contra vicia, fortem facit athletam. to.9. 201.B C
Maximum bellum eſt aduerſus peccata. to.9. 213.E F
In quo bello conſiſtat vita tota ſanctorum. to. 10.145.H

Bellerophon.

Bellerophon, Chimera, & Pegaſus. to.5.159.F

Bellona.

Bellona dea. to.5.19.D.& 24.A

Bema.

Bema Manichæorum. to.6.26.H

Benedictio.

Benedictio ſacerdotis. to.2.52.I.in fine
Quare deus benedixerit homini, piſcibus, & volatilibus, & non alijs creaturis. to.1.52.F
Benedictiones Iacob patriarchæ. to.3.234.C
Benedicere, pro maledicere. to.4.10.K.& 70.E
De oraculo & benedictione, quam Iſaac non aliter quàm pater ipſius merito eiuſdem ac dilectione accepit. to.5.142.H I
De benedictione Iacob, per quam benedictio Chriſti oſtenditur. tomo.5.Eadem.M & ſequentibus.
De benedictione quam Iacob in Iudam filium ſuum promiſit. to.5.143.L M
Benedicere deum, quid ſit. to.8.28.H
Benedicendus deus omni tempore. tom.3.236. F G. tom.8.51.D
Benedictio dei. to.8.149.M.& ſequent.
Benedictio in multiplicatione, ſolet maximè & propriè intelligi. to.8.151.K
Benedictio dei, vita æterna eſt. to.8.276.K

Omnes bene viuentes, benedictione domini benedicunt. to.8.328.A B
Quæ ſit benedictio domini ex Sion. tomo. 8. 326.A
Eſto vnum & benedictio Sion ad te perueniet. to.8.336.G
Quòd multis modis velint homines benedici à deo. & multis modis benedicit, & donat quæ petuntur. to.8.150.B
Vt benedicant, qui benedicunt deum, præſtitũ eſt eis. to.8.63.I
Vt benedicat anima noſtra dominum, deus benedicat nos. to.8.149.M
Cum benedicit nos dominus, nos creſcimus: & cũ benedicimus dominum, nos creſcimus, quia vtrunque nobis prodeſt. Ibidem.
Qui maledicit domino ipſe minuetur: & qui benedicit, ipſe augetur. Ibidem.150.A
Prior eſt in nobis benedictio domini, & cõſequẽs eſt, vt benedicamus dominum. Ibidem.
Cur domino benedicere debeamus. tomo. 8. 253.H
A benedictione dei nunquam interiora noſtra ſilere debent. Ibidem.I
Benedictio iuſti, eſt glorıari & inhabitari à deo. to.8.7.H
Benedicere deum in Eccleſiis, eſt ſic viuere, vt per mores cuiuſque benedicatur deus. tomo. 8. 28.H
Quidam voce benedicunt, quidam moribus. Ibidem.
Benedictio, eſt ab animo benedicentis, non ab ipſa vanitate. to.8.101.C
Quid ſit benedicere ore, & corde maledicere. to. 8.136.K
Si vis benedicere dominum, fac verbum, fac voluntatem eius. to.8.255.E
Ibi non benedicitur, vbi non dominatur. Ibidem.F
Cum cœperis in bona vita benedicere dominum, omnia opera eius eum benedicunt, non merita tua. Ibidem.
Qui benedicit deum in diſcordia, ore benedicit, corde maledicit. to.8.336.B
Quid ſit benedicere deum per ſingulos dies. to.8. 362.L. & ſeq. A B
Quid ſit benedicere deum in omni tempore. tomo 8.45.D
Qui ſint qui benedicant dominum in omni tempore. to.8.51.D E. & 101.G H
Quid ſit benedicere deum in noctibus. tomo. 8. 136.E
Qui benedicturi ſunt deum ſine defectu, hic incipiunt benedicere. Ibidem.D
Noli gloriari ſi lingua benedicas, & vita ac moribus maledicas. Ibidem.E
Benedicendus dominus omni tempore, in proſperis & aduerſis. to.10.26.G
Benedic primum, exponitur. to.10.56.C

Benedictus.

Benedicti regula, quæ quid ſufficit habet. tom.9. 227.E F

Beneficia, Beneficentia.

Beneficentia in corpus proximi. to.1.171.G
Voluptas & vtilitas ex beneficio in proximum collato. to.1.52.L M
Beneficentia in animam proximi. to.1.171.I
Beneficentia. to.3.236.H I
Beneficentia in omnes. to.4.256.H
Beneficentia in amicos. Eodem.262.I
Quæſtio maxima gentilium & Chriſtianorum, Quare beneficia dei ad impios & ingratos, flagella dei etiam ad iuſtos & pios perueniãt. to.5.21.D E
Quibus propriè beneficiis dei, excepta generali largitate ſectatores veritatis vtantur. tomo.5. 62.K L
De beneficiis multiplicibus nobis à deo collatis. to.5.62.K
Quanto quis maiora à deo beneficia acceperit, tanto illi obligatior. to.9.162.G
Beneficia conſeruationis diuinæ. to.9.167.I K
Nulla eſt hora vel momentum, quo diuino beneficio non vtamur. Ibidem.M
Beneficia dei ſunt ſemper memoranda. tomo. 9. 181.B
Quid pro beneficiis deo debeamus. Ibid.E
Beneficium nullum præſtat homo deo, ſed accipit. to.10.32.D
Beneficia dei cogitata, quid faciant. tomo. 10. 159.M
Beneficia dei in nos collata. Ibidem.
Acquirens beneficium muneribus, adulationibus, aut fauore, ſimoniacè acquirit. tomo.10. 176.M
Deus multa nobis, nullis præcedentibus meritis, contulit beneficia. to.10.174.D E
Beneficia in inimicos. to.10.210.H I. & ſeq.
Beneficia, quæ ſaluator dominus inchoauit, ſpiritus ſanctus conſummauit. tomo.10.220.C. in fine.
Benefacere deus ſemper paratus, ſed hominũ malicia prohibetur. to.10.235.I

Beneuolentia.

Beneuolentia mutua commendatur. tomo.2. epiſto.62.
Beneuolentia. to.3.238.K

Beniamin.

Beniamin adoleſcentulus, in mentis exceſſu, quĩ ſignificet. to.8.156.F. in fine.
Beniamin, interpretatur filius dexteræ. tomo. 8. 193.M
Beniamin, quare detineatur in Aegypto. tomo. 10.168.I K

Benignitas.

Vbi dei benignitas ſupplet, quę deſunt baptiſmo. to.7.92.F
Benignitas dei. to.9.162.H
Benignitas dei, in tolerantia peccatorum noſtrorũ maxime relucet. to.9.207.L M
Etiam nolentibus deus ſubuenire cupit. tomo.10. 3.D
Et inuitus in reos vindicat, ſi rei indulgentiã miſerantis non contemnant. Ibidem.

Berecynthia.

Berecynthia, quæ & Cybele, deûm mater. tom.5. 21.I
Berecynthia dea, quales ſacerdotes habet. Ibid.I & ſequen.
Berecynthia, quo modo parit Cynocephalum. to. 5.15.C

Berillus.

Berilli noticia vtilis. to 3.7.K

Berſabee.

Berſabee interpretatur puteus ſatietatis. tomo. 6. 95 M
Berſabee adulterium cum Dauid. to.8.106.B

Beſtiæ, Beluæ.

In beſtiis, num ratio & ſcientia. tomo.1.136.H I. & ſequen.
Beſtiæ quo modo cognoſcant. Ibidem.137.B C
Beſtiæ domitæ hominibus ſeruiunt. Eodem. 141. H. & ſequen.
Beluis, ratione antecellit homo. Ibidem, L.183.C
Beſtiis & homini communia. Eodem.141.L
In beſtias, poteſtas hominis. Eodem.183.C
Beſtiis dominari, allegoricè. Ibidem, E
Beſtiæ & pecora, differunt. tomo.3.113 B. & 121. B C. & ſequen.
Beſtiarum inter ipſas diſcordia. Eodem.121.L M
Beſtiæ, feri homines. to.4.70.C
Beſtiæ, ne lædant & interimant homines. tomo.7. 205.E F
Beſtiæ multæ & aues, excedunt homines, quo ad corporalia. to.5.70.D
An omne beſtiarum genus etiam remotiſſimæ à terris inſulæ, ex eo numero acceperunt, qui in arca diluuij inundatione ſeruatus ſit. tomo.5. 135.I
Beſtia de qua dicitur in Apoca. eſt ciuitas infidelium, imago vero eius, eſt congregatio falſorum Chriſtianorum, ſe fideles ſimulantium, & infideliter viuentium. to.5.189.E
Beſtiam hanc vel imaginem non adorant, qui ei nõ ſubiiciuntur, criminis ſui votũ in ſe recipientes, quia nec in fronte per profeſſionem, nec in manu per operationem. Ibidem.F
Beſtiæ ſyluæ, gentes ſignificant. tomo.8. 260.A in fine.
Quo modo potabunt aquas pertranſeuntes inter medium montium, & non manentes. tomo. 8. Ibidem.D
Homines non ſunt tradendi beſtiis deuorandi. to. 9.240.L M

Bethel.

Bethel, ante Luza dicta, & Vlamaus. to.4.25.F

Bethlehem.

In Bethlehem, Chriſtus naſcitur. tomo.4.222. F. to.9.55.B

Bethſan.

Bethſan, eadem eſt quæ Scythopolis. tomo.4.6.F. in fine.

Bibliotheca.

Bibliotheca Auguſtini. to.1. In Poſſido.
Ptolemæi, Philadelphi bibliotheca inſignis. to. 5.171.K

Bibere.

Quo modo Chriſtus biberit de torrente in via. to. 8.281. A. & 117.K
Quòd bibendo humorem foris poſitum in membra mittamus. to.8.136.H
Non omnes bibunt eundem potum in hoc mundo, ſed aliqui feces, aliqui vinum. tomo. 8. 180.H
Nullus in conuiuio cogat aliũ plus bibere, quàm oportet. to.9.250.E
Bibere aquam de petra, quid ſit. tomo. 10.174. F G
Bibere de vua ſpiritali. to.10.178.B

Bigæ.

Bigas, quos equos vocamus. to.5.177.M

Binarius.

Binarius numerus, bipertitam charitatem ſignificat. to.9.33.F

Biſſextus.

Biſſextus, vnde proueniat. to.5.127.C

Bitumen.

Bitumen quid ſit. to.6.57.F G. to.7.110.F

Blandimenta.

Blandimenta aliquando à viduabus plus eliciunt, quàm tormenta. to.10.20.I

Blaſphemia.

Blaſphemia quid. to.1.275.I K
Blaſphemare peius eſt quàm peierare. tomo. 4. 13.H
Pagani, deum blaſphemantes. to.5.1. facie.1.
Familia Chriſti quid reſpondere debeat infidelibus, cum exprobrant quòd eam in furore hoſtium non liberauerit Chriſtus. tomo. 5. 9.F. &

9.F.& ſequent.
Cum blaſphematur deus, de malo opere tuo blaſphemas deum. tom.8.368.L
Blaſphemant, qui dicunt omnia regi caſibus. to. 8.377.H I
Ne blaſphemetur deus Iſrael, decretum Nabuchodonoſor. tomo.9.23.G
Blaſphematur Chriſtus lingua & vita. tomo 9.51.M
Quæſtio, cum & pater & filius peccata dimittant, cur ſola in ſpiritum ſanctum blaſphemia non dimittatur. to.10.11.F
Spiritus blaſphemia. tom.10.9.C D.& I K. & ſequent.
Etiam in patrem blaſphemia dimittitur. tom. 10.11.E F
Blaſphemia hæreticorum, præcipuè Arrianorum. to.10.44.D E.& ſequen.
Ethnicorum blaſphemiæ & argumenta contra fidem Chriſti, tēpore Auguſtini. to.10.49.L M
Paganorum blaſphemia in Eccleſiā Chriſti, quia nemini pœnitenti ſinum claudit. tom.10.105. L M.& ſequentib.
Vide peccatum in ſpiritum ſanctum, & Verbum.

Bonifacius.

Bonifacius Romanæ Eccleſiæ epiſcopus. tomo 2.14.G
Bonifacius Epiſcopus, comes. tomo.2.29.B 43. E.& .68.K L
Bonifacio presbytero crimen intentum. tomo 2.epiſt.137.A

Bonum.

Bonorum tria genera. tom.1.3.G H & L to.5. 67.D
Bonum duplex. to.10.3.M.& ſequent.
Multa ſunt genera bonorum. to.10.343.L
Bonum quid. tomo.10.13.F
Bona ſunt valde omnia quæ ſunt. tomo.1.30.H & .159.D E.& .180.L.& .183.G.to. 3.157.L
Omnia bona licet quibuſdam non apta. tom.1. 30.K
Ordo bonorum ab vno deo. tomo.6.28.M
Boni per ſe & participatione differentia. tomo 1.174.E F
Omnia quæ boni ſpeciē nos ad vicia inuitant, in ſolo deo eſſe vera & perfecta. tomo.1.18.L
Bonum noſtrum quod eſt. tom.5.81.K
Bona à bono deo facta. tom.5.97.A
Bonum omne à deo. tom.3.187.E.F
Bonorum diuerſitas. tom.3.240.F
Bonum incorruptibile. Eodem.237.L
Bona ſolida. Eodem.238.D
Inter bonum & malum non ſunt indifferentia. tomo.2.12.D
Bona & mala futura, cur ſcriptura nobis prænūciat. Eodem.135.K
Quo modo idem malum ſit & bonum. tomo.3. 35.I K
Et de natura contrariorum. Ibidem.L
Mala quomodo ex bonis. Ibidem.M
Bonorum & malorum cauſa. to.3.37.A
Boni & mali diſcrimen, experientia docet. tomo 3.140.C D.
Bonum mali ſubſidio non indiget. Eodem,149.I
Bona amplectenda, & mala fugienda. Eodem, 202.B.& ſequentibus.
Bonum appetendum, & neceſſarium, differunt. tom.4.275.K L
Bona æterna & temporalia. tom.3.239 B
Commendatio boni naturæ humanæ. tomo 2.172.L
Bonum idem & malum, ex variis cauſis. tomo 4.9.F G
Bonum & malum à deo. Eodem.38.L
Bona malorū admixtu dulciora. Ibidem,142.G
Tria peſſima eadem optima. Eodem.257.A
Boni & mali poteſtas à deo. tom.4.148.L.tomo 6.120.D E
Boni & mali dignoſcentia. to.6.128.I K
Nondum natos nihil egiſſe boni vel mali. tomo 9.173.D
Ex bonis mala orta ſunt. Eodem,207.D.& ſequent.B
Boni & mali pugna in membris noſtris. Eodem, 213.A
In ſuo quidque genere bonum eſt. tom.6.32.E
De natura boni contra Manichæos. tom.6.119. I.& ſequent.
Bonum incommutabile, deus eſt.to.3.239.B tom. 6.119.I.to.7.151.H
Bona omnia ex deo.tom.1.3.G.& 149.A & D. 160.F.tom.3.45.M.187.E.& ſequent.tom.6. 119.I K.& .120.C
Bonis quoque malè vti poſſumus. tom.1.149.A
Bonis magnis nemo malè vtitur. Ibidem.F
Ad bonum neminem cogendum eſſe, Donatiſtæ exiſtimant. tomo.2.271.K
In bonis perſeuerantia à deo. tom.2.45.K
Bonum incommutabile & ſimplex, eſt deus. tom. 5.94.A
Bona quædam dedit deus hominibus. tomo.5. 181.L
Bona aliqua ſunt meliōra aliis, à terrenis videlicet ad cœleſtia, & à corporalibus ad ſpiritualia, & ob hoc ſunt inæqualia vt eſſent omnia. tom.5.96.K
Bona præſentia ſunt communia bonis & malis, & quare: ſed futura bona tantummodo bonis propria, vt malis mala. tomo.5.3.M. & .186.C.& ſequen.
Vbi oſtendit iudicium occultum in iſtis.
Bono communi contempto, & diuina voluntate, homo primus punitur. tom.5.112.I
Bonum commune ſpernentes angeli, miſeri facti ſunt. tom.5.100.K
Bonum commune præferendum eſt proprio, Exemplum in Marco Regulo, & Romanis. tomo 5.6.A B.46.I
Bonum caſtitatis, vel huiuſmodi, non eſt bonum, niſi cum ſit ſecundum fidem ſummi boni. tomo 5.201.M
Boni adempti & boni relicti teſtimonium, eſt dolor. tom.5.181.K
De bonis nobis conceſſis à deo, qui bonus eſt ſolus, in quibus noſtrum nihil eſt, niſi peccatum. tom.5.130.M
Vnde corruptio boni. tom.6.31.A
Bona quædam, etiam legitima obeſſe. to.7.47. C D.& .138.K.to.9.13.B.& .38.E F
Bona, partim ſunt temporalia & terrena, partim cœleſtia & æterna. to.8.58.F
Eſt bonū aliud alteri: & omnes creaturæ habent quoddam bonum integritatis ſuæ, & perfectionis naturæ ſuæ. tom.8.252.L
Electio bonorum à deo. tom.9.161.G
Bona cœleſtia, nullus carne veſtitus dicere, intelligere, vel cogitare poteſt. to.9.163.H
Bonum priuatum vbi homo acquieſcit, ſuperbum facit to.8.332.H
Duorum bonorum ad inuicem eſt comparatio, non boni & mali. tom.10.46.B
Inuiſibilia bona præſtantiora viſibilibus. tom. 10.76.A
Omnia ſua volunt homines habere bona, præter vitam. tomo.10.104.E.& .201.A.& 228. H I, & .311.B
Bona dei non vituperanda, ſed eorum malus vſus. tom.10.107.K
Quale bonum homini quærendum. tom.10.13.G
Omnia bona ſunt, vnde facias bene, non quæ te faciant bonum. to.10.243.M
Bona ſunt habenda quæ faciant hominem bonum. tom.10.259.F
Bona Eccleſiarum, patrimonium pauperum ſunt. tom. 10.287.H
Boni & mali finis. to.3.237.H
Finis boni. tom.5.67.F.& .85.C D
Boni finem aliqui philoſophi poſuerunt in corpore, alij in animo, alij in vtroque. tomo.5. 276.L

Summum bonum.

Summum hominis bonum. tom.1.93.H.& 146. I K.& ſequent.
Summum hominis bonum, in deo verius quàm in mente. tom.1.2.I. tom.2.54.F
Summum bonum, & ſummum malum, iuxta Cornelium Celſum. tom.1.117.L M
Ad ſummum bonum per ſimilia excitamur. to. 2.147.L
Summum bonum nemo amittit inuitus. Ibid. 148.A
A ſummo bono quod homo deflectitur, vnde ſit. to.1.149.M.& ſequen.
Summo bono noceri non poteſt. tom.1.174.D
Boni per ſe, & participatione differentia. Ibidem,E F
Nihil expetendum, niſi quatenus conducit ad ſummum bonum: nihil horrendum, niſi quatenus auocat. to.1.117.I K
Deus ſummum bonum. tomo.1.168.D E
De ſummo bono philoſophorum concertationes. to.2.54.C D.& ſequen.
Bonum ſummum Plato dixit deum eſſe: ſed Epicuræi poſuerunt in voluptatibus carnis: Stoici autem in anima eſſe dixerunt. tom.5.67.H
Bonum ſummum quidam Socraticorum dixerunt voluptatem, quidam vero virtutem. tom.5. 65.C
Bonum, quo angeli beati ſunt, deus illis eſt, à quo creati ſunt. to.5.79.M
Bonum ſummum & totum eſt habere deum in patria. to.5.81.L
In bono ſummo malum eſſe non poteſt. to.5. 101.C.& ſequent.
Boni ſummi amplexu incorporeo anima veris fœcundatur virtutibus. to.5.81.K
Bonum ſummum ſolum ſimplex, & ob hoc immutabile, quòd eſt deus: ab hoc bono creata ſunt omnia bona, ſed non ſimplicia, & ob hoc mutabilia. to.5.94.A.B.& .100.L
Tripertitam ſummi boni definitionem Varro ponit, quarum tamen vna ſit eligenda. tom.5. 117.H I
De tribus ſectis ſummum hominibus bonum quærentibus, quam eligendam Varro definiat, ſequens veteris Academiæ Antiocho authore ſententiam. Eodem,M & ſequent.
De ſummo bono & ſummo malo quid Chriſtiani ſentiant contra philoſophos, qui ſummum bonum in ſe ſibi eſſe dixerunt. to.5.178.E F
Vita æterna, ſummum bonum. tom.5.Ibidem F
Solus deus ſummè bonus. to.6.31.B
Quid vel quale ſit ſummum bonum. tomo.9. 163.G
Comparatio ſummi boni, ad cætera bona. Ibidem.G
Solum ſummum bonum, eſt animæ ſufficientia. tomo.9.174.I

Summum bonum appetendum eſt. to.9.275.G

Vide, Beatitudo, Fœlicitas.

Bona, & bonitas dei.

Deus vnicè bonus. to.3.79.F.& ſeq.

In originali bono, duo ſunt. to.5.213.B

Bonitas dei, eſt cauſa rerum totius mundi. tomo 3.96.I

Bonitas dei & iuſticia quo modo relucet in bonis & malis, quæ nobis dedit in hac vita. Ibidem.

De bonitatis diuinæ fonte, quæ ab eo emanãt omnia bona. to.5.213.C

Bonitatis poſſeſſio, non fit minor propter conſortis acceſſum: imò tanto maior eſt quanto concordius, poſſidet ſociorum charitas indiuidua. to.3.124.I.& ſeq.

An inter dæmones, quibus dij ſuperiores ſunt, ſit aliqua pars bonorum, quorum præſidio ad veram beatitudinem poſſit humana anima peruenire. to.3.75.A B

Bonum ſimplex, ipſum eſt bonum, quo cuncta ſunt bona. to.8.30.A

Quòd bono nullo indigeat deus, quia ipſe eſt ſummum bonum, & ab ipſo eſt omne bonum. to.8.168.K

Quòd ille bonus, & ſummè bonus, & de ſe ſibi bonus, & ipſe noſtrum ſummum bonum: & inde recedendo non ſimus niſi mali. Ibidem. 169.B

Ita proprium eſt deo, quòd bonus eſt, vt ſi bonum velis appellare, deum intellige. tomo. 8. 287.H

Quale ſit illud bonum de quo dictum eſt, Nemo bonus, niſi ſolus deus. to.8.232.M

Cum Chriſtus dixerit, Nemo bonus, &c. non ſe diſcreuit, ſed vniuit. to.8.88.B

Quòd bonus ſit dominus, ſed bonus non vt ſunt bona quæ fecit bona valde: quia multo melior qui fecit, quàm ea quæ fecit. to.8.335.K

Quòd ille bono ſuo bonus ſit, non aliunde participato bono, nec adhærendo alteri bono. Ibidem.L

Sic bonus eſt deus, vt iſtis non indigeat quò ſit bonus. Ibidem.

Omnia cum additamento bona dicuntur, dominus autem nihil melius dicitur quàm bonum. Ibidem.M

Bonum bona faciens, ſicuti eſt propriè, ſic & bonum eſt propriè. Ibidem.336.A B

Cum quæras bonum tuum, illud quære quod eſt melius animo tuo. to.8.48.D

Quod ſummum bonum ſit bonum hominis: & nihil illi deeſt, cui ſummum bonum, bonum eſt. to.8.232.L

Omne bonum noſtrum, deus eſt. to.8.204.D

Non facile inueniuntur qui bona interiora diligant. to.8.6.B

Bona domini, dulcia & immortalia & incomparabilia, ſempiterna & incommutabilia. to.8.31.F

Quæ ſint bona Hieruſalem. to.8.324.H I

Talia bona deſidera, quæ videas omnibus diebus vitæ tuæ. to.8.326.C

Quæ ſint illa bona. Ibidem.D

Quæ ſint bona domus dei. to.8.356.F

Cur non de bono priuato ſed communi gaudere debeamus. to.8.332.G H

Bonitas propriè vocatur delectatio, quæ in ſpiritalibus deputatur. to.8.293.C

Cur pſalmiſta oret, Bonitatem doce me: qui iam dixerat, Bonitatem feciſti cum ſeruo tuo: & cur addiderit, diſciplinam & ſcientiam. Ibidem.D

Bonitas non docetur ſi non detur, & non dicitur niſi delectet. to.8.298.E F

Diuina bonitas magis relucet in creatione naturæ rationalis, quàm aliarum creaturarum. to. 9.163.I

Bonitas dei erga nos. to.10.3.C

Bona dei in tantum in nobis creſcunt, inquantum peccata noſtra minuuntur. to.10.10.I

Duo bona Chriſti. to.10.31.F

Chriſti erga homines bonitas: & quid pro nobis paſſus, nobis contulerit. to.10.31.H I. & 74. M.& ſequen.

De eo quòd Pſalmiſta dicit, Bonitatem & diſciplinam & ſcientiam doce me. Homilia. to.10. 91.H.& ſeq.

Bonitas, diſciplina, & ſcientia quid coniuncta poſſunt: & quòd ſeparata nocedt. to.10. Ibid. H I.& ſequen.

Bona externa.

Bona externa fœlicem non faciunt. to.1.93.F

Bonorum externorum cupiditas. tom.1.217.E.& ſequens.

Bona externa quo modo admittenda. Ibid.G H

Bonis temporalibus quatenus vtendum. to.1.143. D E.& ſeq. to.2.69.H I

Valde bona, quare poſtremo additum. to.2.53.B C. to.3.122.L M.& ſeq. to.10.144.A

Externa commoda non propter ſe, ſed propter alia vera bona poſſũt admitti, verũ quàm expeti. to.1.117.G H

Bona terrena & bonis & malis cur dantur. to.2. 69.H.& 120.M. to.8.130.C.& ſeq.

Bona temporalia dona dei ſunt. to.8.58.E F

Bona terrena auferuntur iuſtis vt probentur: & malis, vt crucientur. tomo.2.69.H.& 77.I. in fine, & K

Bona terrena non ſunt præponenda cœleſtibus. Ibidem, & 83.D E

Bona temporalia quo modo contemnenda. tom.3. 242.A B

Bona temporalia & æterna, quo modo differãt. to.3.239.B

Bona temporalia. to.5.3.M

Bonis carnalibus ſolis, mali perfrui volunt. tom. 5.20.C

Ex bonis, quæ ſũt in hac vita, manuducimur ad cogitandum cœleſtia bona. to.3.213.M

Bonis terrenis inhiantes. to.5.40.A

Bona terrena in veteri teſtamento, quid in nouo ſignificent. to.3.39.M

Bona exteriora vel corporalia nolunt Stoici bona, ſed potius cõmoda corporis appellare: quia ſcilicet nullum bonum dicunt hominis eſſe, niſi virtutem. Platonici vero & Peripatetici, dicunt ipſa eſſe bona, ſed parua & exigua. tom. 5.73.E F

In bonis temporalibus videns Pſalmiſta peccatores abundare, dicit ſe penè lapſum fuiſſe: ſed poſt cognoſcens illa bona quaſi fuiſſe ſomnia ſe reprehendit, & ſolum cœleſtia quærit dicens, Quid enim mihi eſt in cælo, & à te quid volui ſuper terram? tomo.5.88.D E

Bona temporalia contemnenda ſunt pro æternis. to.5.85.D E

Bona iſta inferiora, ſi plus amentur cœleſtibus, vel ſola ipſa bona credantur, neceſſe eſt vt miſeria conſequatur. to.5.124.H

Bonum ſuum habet hic terrena ciuitas, ſed inſufficiens, propter quod in ſeipſam ſæpe diuiditur litigando. to.5.124.G

Boni proprij cupiditas, cum nulli ſufficiat, eſt cauſa diuiſionis hominum, & bellorum. Ibidem.

Bona multa conceſſit deus ad pacem hanc mortalem ſeruandam: ſcilicet, cibum, veſtitum, lucem, & huiuſmodi, eo modo vt ſi quis eis bene vtatur, tranſeat ad pacẽ æternam: ſi vero malè, & hanc perdat & illam. tomo.5.181.L

Bona non ſunt bona, virtute carenti, & malè eis vtenti. to.3.178.B

Boni maioris deſertio, & proprij amplexio, peccatum cauſat, non amor minoris boni. tomo.3. 130.L.& 116.C

De bonis quibus etiam hanc vitam damnationi obnoxiam, creator impleuit. tomo.3.213.B C. & deinceps.

Quòd ſint inferiora bona, quæ aliis & aliis bona ſunt: & omnia in ſuo genere facta ſunt bona. to.8.252.M

Bona iſta ſunt & non ſunt: non enim ſtant, ſed labuntur, & fluunt. to.8.326.B

Ideo non conferunt veram fœlicitatem, quia non extinguunt inſatiabilem cupiditatem. tom.8. 270.H

Quòd ſint mala deſerto illo à quo facta ſunt. to. 8.253.L

Non ideo non à deo ſunt, quia & malis præſtantur. to.8.45.I

Sicut ſunt communia malis cum bonis, ita etiam mala communia ſunt bonis & malis. tomo.8. 84.C D

Quòd ea deus quibuſdam det bono eorum, quibuſdam malo eorum, ſecundum altitudinem iudiciorum eius. to.8.214.F

Quòd aliquando det bonis, aliquando non det: aliquando det malis, & aliquando non det. to.8.121.H.& 149.C

Sunt alia bona quæ dat deus inimicis ſuis, & alia quæ non ſeruat niſi amicis. Ibid.149.C.& 173.M

Sunt quædam media bona & mala, quæ dat bonis & malis: bonis tamen ſeruat ſeipſum, malis ignem ſempiternum. tomo. 8. 120. H. & 202.D

Dei ſunt omnia bona terrena: & ne tibi quaſi magna videantur quæ donari poſſunt & malis, maiora tibi ſeruauit. tomo.8.140.F. & 173. B C

Quòd ea det deus bonis & malis, ſe autem ſolum non niſi bonis. tom. 8.195.A B. & 206. C D

Noli pro magno expectare ab eo bonum, quod dat non bono. Nam ſi pro magno ea daret, malis non daret: & cur det ea malis. to.8.175.I

Cur deus bona iſta temporalia permixta eſſe voluerit bonis & malis, exemplo oſtenditur. tom. 8.150.D

Bona iſta temporalia habenda ſunt in vſu tanquam ſiniſtra, ſed æterna in deſiderio. tomo.8. 311.A B

Quòd boni habeant bona iſta terrena, quo modo capillos. to.8.109.M

Quæcunque bona dei accipiunt inimici dei, ab illo accipiunt: & cum ab aliis petunt & accipiunt, ab illo accipiunt. to.8.130.D

Quicunque ea propter ſupplementa neceſſitatis, vel propter aliquam infirmitatem deſiderat, non niſi ab illo deſideres, qui fons eſt omnium bonorum. Ibidem.

Qui præſentia rerum bona à dæmonibus quærunt, impij ſunt. to.8.173.A B

Qui ea quærunt ab alio quàm ab vno vero deo, dupliciter peccant. tomo.8.58.F G.& ſequen. D E.& 139.I K

Quòd omnia det deus, licet multõ iſta ea à dæmonibus petant, & non habeant: Et rurſus, multò non petunt à dæmonibus, habẽtque

que ea:& multi petunt à deo,& non habent. to.8.311.D
Boni,cum vident bona terrena, propter quæ ſeruiebant, deo abundare his qui deo non ſeruiunt,nutant & propè labuntur.to.8.173.B C
Sicut non præſtantur niſi à deo, ita nec auferri poſſunt niſi eo iubente aut permittente. to.8.29.H.& 31.B
Exemplum de Iob. to.8.33.E F.34.C
Ideo auferri ea,vt,&c. to.8.150.E F
Cum bonus ea perdiderit, adeſt conſolator qui abſtulit: quando malus perdiderit,non habet foris quod teneat,non habet intus vbi requieſcat. Ibidem,F G
Bonorum temporalium conditiones. to.8.163.E
Bona externa non ſunt computanda pro auxilio cœleſtium. to.9.252.B C
Bona temporalia,& à bonis & à malis haberi poſſunt. to.10.4.A
Bona temporalia, corporalia, ſiue carnalia bona ſunt. Ibidem.
Bona temporalia,bonis bona,malis mala. to.10.13.E
Bona externa hominis, quid abſque bonis internis. to.10.13.F
Bona temporalia tacita voce contra malum dominum clamant. Ibidem.
Omnia quæ eripi poſſunt,bona non ſunt. tom.10.280.C

Boni.

Bonus eſſe nemo poteſt. tom.2.3.I K.& 154.M. to.3.45.K
Boni ſemper ſui ſimiles. to.3.83.E
Bonum & iuſtum hominem operatur deus. to.3.139.H
Bonus nemo,niſi ex malo. to.3.237.H
Bonorum bona opera in abſcondito ſunt. Eod. 238.C.in fine.
Bonorum profectus,in tentatione. Ibidem.E
Boni in ſpeciem. tom.3.Ibidem.K
Bonis etiam iraſcitur dominus. to.4.65.D
Bonus aliter deus,aliter homo. to.2.51.A.to.6.121.I
Nemo bonus per ſe. to.3.45.K
Boni qui,incertum. to.3.238.C
Boni quomodo purificentur. to.5.4.A
Neque bonus vir merito dicitur,qui ſcit quod bonum eſt,ſed qui diligit. to.5.98.F
Speciosus corpore,bonus vocatur,ſecundum conſuetudinem ſcripturæ. to.5.131.E
Bonorum paucitas, & rurſum multitudo. to.7.61.H I.& 70.F G.& 114.L M
Boni vbique boni. to.7.82.H
Ille bonus eſt,qui quando poteſt mala facere,non facit. to.8.226.G
Quanto magis bonus es, tanto magis oneri es iniquitati. to.8.61.A
Quiſquis bonus eſt, non putet ſe ſolum bonum. to.8.27.H
Omnes boni hic latent, quia bonum eorum intus eſt,& abſconditum in corde. Eod.113.B
Boni pauci ſunt & ignoti,mali multi & cogniti. Ibidem.236.L
Quid modo ſeparentur à malis non loco, ſed affectu. to.8.8.L
Quòd bonis multa bona præſtentur à malis. to.8.231 F
Vt quiſque fiat bonus, à mortalitate & malicia incipit. to.8.136.C D
Quis homo bonus. to.10.253.F G
Boni,vaſi pleno odoramentis & aromatibus aſſimilantur. to.10.184.I K

Benefacere.

Non eſt qui faciat bonū,non eſt vſque ad vnum: exponitur. to.5.136.M
Bona opera quomodo debemus multiplicare,vel bene viuere propter ſummum bonum habendum,& ſummum malum vitandum. tomo.5.178.F
Bona opera noſtra quando deo aſcribimus, reputantur nobis ad meritum. tomo.5.217.I. & ſequentib.
Bona nulla facere quis poteſt, abſque diuino auxilio: nec vlla mala niſi diuino iuſto iudicio permittatur. to.5.186.B
Nihil boni ex nobis,ne extollamur. to.7.151.L
Totum bonum quod habemus, ab artifice noſtro habemus. to.8.244.H
Ab illo ſit bonum tuum, à quo recedens feciſti malum tuum. to.8.Ibidem.I
Quicquid boni in te eſt, ex dei iuſtificationibus eſt. to.8.28.A B
Bonum te fecit humilitas, ſuperbia malum. Ibidem.
Magni intereſt cum boni aliquid facimus, cuius rei contemplatione faciamus. Eodem, 295.C
Non poteris facere bonum, niſi declinaueris à malo. to.8.261.E
Si non eſt qui faciat bonum, non eſt vſque ad vnum? quis ergo ille qui gemit inter malos. to.8.113.A.& ſequen.
Bonum eſt facere bene coram hominibus, ſed non vt videaris. to.9.136.A
Bonitas & iuſticia noſtra à deo. to.10.30.A B
Deus eſt,qui bonos nos faciat,non noſipſi. to.10.65.L
Quid ſit homini facere bonum. to.10.243.E
Timendum eſt bene facere propter laudem hominum. to.9.137.B
Quid eſt bonum quod Apoſtolus non poterat perficere cum vellet. to.10.243.K
Nullum bonum irremuneratum. to.10.153.D
Qui bene coacti faciunt, Simoni Cyrenæo ſimiles ſunt. to.10.294.K
Si quid boni agimus, ad hoc nos hortatur angelus bonus. tomo.10.310.A. Vide Opus, & miſericordia.

Boni & mali.

Bonos, an contaminent mali in Eccleſia. tom.1.11.E.& tomo.2.143.K.& 151.M.& ſeq.& 154.C.& 157.C.in fine & D
Bonos à malis conſcientia ſeparat. to.2.154.D
Et bonis & malis vtitur Eccleſia. tomo.1.158.G & 161.H I
Boni ſæpe expelluntur, per ſeditiones malorum. Ibidem.158.H
Boni, quomodo exercentur per malos. to.1.163.M.to.3.235.K
Boni malos,& mali bonos ſemper perſecuti. to.5.35.I
Magnis bonis nemo male vtitur. to.1.149.F
Bonum mali ſubſidio non indiget. to.3.149.I
In malis bonum. to.3.237.A
Boni admonentur,ne deſidia malorum & ipſi pigreſcentes corrumpantur. to.3.181.A B
Quòd boni peccatis alienis non contaminentur. to.7.67.D E
Boni & mali in Eccleſia. to.2.86.B C.to.6.62.M.& ſeq. Vide Eccleſia.
Bonorum pia triſticia ex impietate malorum. to.2.epiſto.145.to.8.164.D
De bonis & de malis benefacit deus. tomo.3.172.I K
Bonis & malis diuina prouidentia ad puniendum & opitulandum. to.4.125.A
Per bonos & malos agit ſpiritus domini. tom.4.73.C
Boni & mali,in virga ferrea reguntur. to.4.91.L
Boni cur non ſemper triumphant de malis. to.4.69.C D.& L M
Bonorum & malorum creatio. to.3.149.F
Bonorum numerus, ſemper de numero impiorum auctus. to.3.238.A
Boni,in comparatione malorum, pauci. tomo.6.63.A
Inter bonos latent mali,coniuncti eis communione ſacramentorum. to.5.10.G
Bonorum maior eſt numerus, quàm malorum. to.5.97.B
Bonus nullus erit qui primò malus non fuerit, quamuis non omnis malus bonus erat. tom.5.123.M
De bonorum pugna & malorum. to.5.224.K
Quòd in quæſtione, quam de finibus bonorum & malorum philoſophica diſputatio ventilauit, ducentas octoginta & octo ſectas eſſe Marcus Varro perſpexerit. to.5.176.K L
Quomodo bonum aliquando creditur malum, & malum bonum,& ſic refugitur & appetitur. to.5.212.M
Bonum malo quandoque nocet,ſic & malum bono quandoque prodeſt. to.9.88.F
Boni & mali,differenter puniuntur.to.9.193.E F
Quis bonum faciat ex malo. to.10.3.M
Nemo malus facit bonum, & ideo homo malus non facit bonum. Ibidem.
Pauciores boni quàm mali. to.10.19.L
Quiſquis bonus eſt, non putet ſe ſolummodo bonum eſſe. to.10.236.L
Quiſquis malus eſt, non putet neminem bonum eſſe. Ibidem.
Omne quod bonum eſt, per bonos homines agit deus:& quod impium eſt, per malos exercet diabolus. to.10.170.F
Sub ſpecie boni,multa mala ſiunt. to.10.281.L
Bonorum & malorum diuerſitas. to.10.184.I K
Bona & mala,quæ verſantur in ſeculo,nec boni ſolum habent,nec mali. to.10.248.A

Borboritæ.

Borboritæ hæretici,aliàs Gnoſtici. to.6.4.A

Bos,Boues.

Bubulus fimus. to.1.177.A
Bos laſſus fortius figit pedem:prouerbium. to.2.13.E.in fine & ſeq.D
Bos Serapis,colebatur in Ægypto. to.5.155.K
Bouem primò iungens ad aratrum, tranſlatus eſt inter deos. to.5.156.C
Quòd homines dicantur boues. to.8.12.I
boues triturantes qui ſint. to.8.149.E
Bos & boues, quid ſignificent myſticè. tomo.9.20.L
Boues vendere,quid. to.5.22.A
Quinque iuga boum,quid. to.10.28.H I
Boues, homines à fide remoti. tomo.10.28.I. in fine.
Cognouit bos poſſeſſorem ſuum, & aſinus præſepe domini:exponitur. to.10.128.K

Botrus.

Botrus vuæ,Chriſtus. to.8.21 K L
Botri,verba bona,& bona præcepta.to.10.42.G
Quid duo,ferentes botrum,deſignent. tomo.10.177.I.& ſeq.

Brachium.

Brachium dei,dicitur Chriſtus. tom.4.90.B.& 233.G.tomo.7.111.F.tomo.8.85.I. & 168.G to.9.83.A.& 261.F
Brachium domini quid præſtiterit. to.8.168.G
Brachium peccatorum,quale ſit. to.8.62.F

Brauium.

Brauium.

Omne tempus vitæ noſtræ, ſtadium eſt ad cæleſte brauium. to.10.158.K

Breuitas.

Breuitas, obſcuritatem parit. to.1.11.A
Breuiatio hebdomadarum Danielis, quo modo intelligenda. to.2.74.C D & ſeq.
Breue eſt quicquid finem habet. to.8.134.I

Brutus.

Bruti fraus erga Collatinum. to.5.161.A B. & 25.F.& ſeq.
Brutus proprios filios morte punit. Ibid.G
Brutus, primus conſul, interficitur. Ibid.H I

Burda.

Burda. to.2.67.M.& 155.M. in fine.

Cacus.

Cacus monſtrum, occiditur ab Hercule. to.5.180.A B

Κάλωγυς.

Κάλωγυς. to.3.25.G

Caſus angelorum, & hominis.

Cecidit homo ſponte, ſponte reſurgere non potuit. tomo.1.3.H.& 149.L.tomo.3.37.F G.tom.4.133.K L
Caſus hominis qua ratione reparatus. tomo.1.153.A.& ſequen.
Caſus angelorum. to.3.37.D
Lapſus, & reparatio totius hominis. to.1.159.F Vide, Lapſus, & Homo.
Lapſus Adæ. to.3.46.F

Cadere, Cadauer.

Cadere quid. to.5.189.H
Cadauer, à cadendo, dicitur caro exanimis: & ſic etiam animæ per peccatum cadentes, poſſunt dici cadauera. Ibidem.
Cadauera. to.5.193.E F
Cadunt populi ante Chriſtum, vbi erigebant ſe contra Chriſtum. to.8.88.D
Per quid homines cadant à deo. to.8.310.F
Non cadunt malè, qui deum in corde habent. Ibidem.20.H
Caſus maiorum, ſit tremor minorum. tomo.8.106.B C
Quòd non regantur caſibus omnia. tomo.8.174.E F
Quo modo ſeptiès in die cadit iuſtus, & reſurgit. to.8.307.C

Caducarij.

Caducarij qui. to.1.113.L.& 114.A

Cæcilianus, Cæcilius.

Cæcilianus, Epiſcopus Carthaginenſis. to.2.43.I K.tomo.6.6.L
Cæciliani cauſa cum Donatiſtis & innocentia. to.1.12.I K.to.2.36.C D.& ſeq. Et 43.I K L. & 44.E.& 143.L M. & ſeq.Et 150.A B. & ſeq.plura.Et 156.E.& ſequen.tom.6.6.L. tom.7.60.L M
Cæcilianus, opera Lucillæ, damnatur à Donatiſtis. to.2.152.F.to.7.3.I
Pro Cæciliano ſententia Conſtantini Auguſti. to.7.62.E
Cæcilianus præſes. to.2.64.E F
Cæcilianus, ad Donatiſtas exire nolens propter inſidiarum factionem, ab Epiſcopis ſeptuaginta in concilio Bagaitano condemnatur. to.8.64.B.& 65.F
Cæcilianus damnatus. to.10.82.C D
Cæcilianus abſoluitur. to.1.22.C
Cæcilius. to.2.190.E F

Cæcus, Cæcitas.

Cæcus illuminatus Mediolani. to.1.5.B
Cæcitas ex parte contigit in Iſrael, donec plenitudo gentium intraret: exponitur. to.2.62.M
Cæcorum viſiones, vnde. to.3.156.C
Cæci, myſticè quid. to.4.76.A
Cæcos eſſe cum luce. to.4.266.C
Cæcitas, oculi vicium. to.5.207.E
Cæcitate vel aoraſia, quo modo percuſſi ſunt Sodomitæ. to.5.223.I
Excæcatio infidelium. tom.6.82.F G.83.E F. 136.M.& ſeq.to.7.159.E
Cæcus fruſtra præſens eſt rebus quas non videt, immo rectius abſens quam præſens eſſe dicitur. to.8.243.D E
Cæcitas mentis, damnum eſt intelligentiæ veritatis. to.8.8.I K
Cæcum te conſitere, & illuminari mereberis. to.8.147.G
Cæcus euangelicus, typus generis humani. to.9.70.H I
Cæcitas peccati. to.9.71.I K
Excæcat deus hominem, cum eum deſerit, demerente mala voluntate. to.9.83.E
Cæcitas, hæreditaria noſtra pœna. to.10.116.F
Deus non ſolum terret cæcum ducentem, ſed & cæcum ſequentem. to.9.232.A
De cæco illuminato. to.10.116.E F. & ſeq. & 152.C.& ſequentibus.
Cæco per lutum, de ſputo factum, oculos reformauit Chriſtus. to.4.207.L
De illuminatione cæci nati, ac totius mundi cæcitate: Homelia. to.10.116.E F
De duobus cæcis ſedentibus ſecus viam, & clamantibus, Domine, miſerere noſtri fili Dauid: ſermo. to.10.17.G.& ſequen.
Cæcum à natiuitate, quare illuminauerit Chriſtus. to.10.179.G H
Cæci duo ſanati. to.4.99.F.& 104.L
Duo cæci, iuxta viam ſedentes, quid adumbrarint. to.10.18.G H & 41.I
Excæcatio Sampſonis. to.10.181.L
Cæcitas ex parte Iſrael, facta eſt. to.10.43.F
Cæcitas Iudæorum occulta eſt, manifeſta antè quà fit, &c. to.8.161.I
Ad hoc excæcandi erant, vt cæcati illuminarentur, humiliati conſiterentur, confeſſi illuminarentur. to.8.147.G.& 148.D
Cæcitas Iudæorum. to.10.111.M
Cæcus luce illuminatur, cum reſurgit à peccato. to.10.319.M
Duplices cæci. to.10.17.K L.& ſeq.G
Cæci facti ſunt, adueniente domino, videntes: id eſt, qui ſe videre exiſtimabant. to.9.71.I K
Cæcitas, vindicta animæ à deo auerſæ. tomo.10.32.D

Cæra.

Cæram fluere à facie ignis, quid. to.8.126.E F

Cæſar.

Comitatus Cæſaris. to.1.In Poſſidonio.
Cæſar quid ſenſerit de generali hoſtium conſuetudine, victas ciuitates euertentium. to.5.3.E
Cæſar, Pompeij ſocer. to.5.23.M
Cæſar Auguſtus, qui fuit tempore Chriſti reſtaurauit rempublicam. to.5.27.M.& 29 K
Cæſar Aug. & eius bella ciuilia. to.5.29.K
Cæſar Auguſtus, primo Antoniū impugnat, poſtea ſororem ſuam cum orientali imperio ei dat. Ibidem.L
Cæſares ſunt nominati omnes, qui ſucceſſerūt Cæſari Auguſto: ſicut à Siluio filio Aeneæ, cognominati Siluij. to.5.163.M
Cæſaris & Catonis laudes, & comparatio. tomo 5.44.G
Cæſaris clementia. to.5.47.H
Cæſaris cadauer. to.10.303.K
Quod Cæſar præcipit, tolerandum & ferendum eſt. to.10.20.G
De eo quod ſcriptū eſt, Reddite quæ ſunt dei deo, & quæ ſunt Cæſaris Cæſari: ſermo. to.10.20.E.& ſeq.& 175.C

Cain.

Cain, ex coniūctione maris & fœminæ natus: exponitur. to.5.128.F
Cain, prior omniū natus eſt: & quare generationis ſuæ tempus reſpectu poſteriorum, non ſcribitur, ſicut Seth fratris ſui. Ibidem.
Cain, interpretatur poſſeſſio. to.5.29.D
Cain ſacrificium. to.5.81.M
De Cain & Abel, offerētibus diuerſa ſacrificia. to.5.125.C
Cain munera quare reprobata. to.10.83.L
Cain quo modo viderit deum. to.2.122.E
Cain peccatum, quare arguerit deus. to.5.125.E
De cauſa & pertinacia ſceleris Cain, quem à facinore concepto, nec dei ſermo reuocauit. tom.5. Eodem.C
Cain occidit fratrem, quia non habebat charitatem. to.9.232.B
Quòd Cain fratrem ſuum occidit, oſtendit quòd ciuitas mundi ciuitatem dei perſequitur. to.5.128.F
Cain homicidio damnatus eſt. to.9.295.B
Cain negauit quod commiſit. to.5.119.L
Cain, quia negauit parricidium quod cōmiſit, æterna pœna damnatus eſt. to.10.179.L
Cain ciuitatem condidit. to.5.123.M
Quæ ratio fuerit, vt Cain, inter principia generis humani, conderet ciuitatem. to.5.125.K L
Cain condidit ciuitatem terrenā, quia non habebat cæleſtem. to.5.129.I
Cain primo natus, terrenam condens ciuitatem, poſtremo Abel, qui fuit peregrinus, ſignificāt quòd primo natus eſt ciuis huius ſeculi, & poſt ciuis Hieruſalē cæleſtis. Item quòd primo eſt quiſque malus, & poſtea bonus. to.5.123.L M.& 125.G H I
Cain potuit eſſe primus rex in ciuitate quā fecit. to.5.130.C
Cain, an tunc primo cognouit vxorem ſuā, quando genuit Enoch. Et vtrum primogenitus ſuus fuerit, & quo nomine filij ſui primam ciuitatem nominauit. to.5.126.A
Filius Cain, hoc eſt, filius poſſeſſionis. to.5.130.I
Cain generationes quid. to.5.129.L
De eo quod Cain ſucceſſio in octo ab Adam generationibus clauditur, & in poſteris ab eodem patre Adam, Noe decimus inuenitur. to.9.Ibidem.L M
In Cain generationibus, quare fœminæ nominantur, & non in generatione Seth fratris ſui. to.5.129.E
Cain genus totum in diluuio abſumptū eſt. to.5. Ibidem.L
Cain generationes finiuntur in fœmina. tomo.5.129.E
Cain, ad hominum ciuitatem pertinet. tomo.5.123.L
Cain parricidæ ſupplicium. to.7.31.B
Cain non eſt occiſus. to.8.77.D
Quid ſit quod Cain accepit ſignum à domino ne occideretur. Ibidem. 81. E. 130. C D. & 189.B
Cain, typus Iudæorum. tom.2. 62.B.to.5.2.25.I to.6.56.H.& ſequentib.copioſè.tom.8.77.D. & 81.E.& 130.C
Succeſſores Cain, perſequūtur Eccleſiam vſque ad finem mundi. to.9.149.C.& F

Caiani, alias, Caini.

Caiani

Caiani hæretici,Cain & Iudam honorabant,& Sodomitas,item & ſchiſmaticos. to.6.4.E
Caiani blaſphemant legem , & reſurrectionem negant. Ibidem.

Cainan.

Cainan. to.5.127.D.& F

Caiphas.

Caipha prophetia. tom.3.70.H.& 157.B.to.4.75.C D.& 106.B & 146.G
Quæ mane apud Caipham cum Chriſto acta. to.4.112.F

Calligonus.

Calligonus eunuchus. to.7.241.F

Calach.

Calach,ædificatio. to.5.134.E

Calamitas.

Calamitas Iſraelitarum. to.3.168.I
Puer plorans,propheta ſuæ calamitatis. tom.10.95.C

Calamus.

Calamus,pro ſcriptura. to.8.156.K
Calamus quaſſatus,quid. to.5.196.G H

Calcaneum.

Calcaneum obſeruare,quid ſit. to.8.98.E F.& 119.L M

Calceamenta.

Calceamentum quid myſticè ſignet. tomo.4.100.B
Calceamenta dei. Eodem.234.A
Calceati vtroque pede concionatores,in myſterio. to.6.104.K
Calceamentum , Euangelium Chriſti ſignificat. to.8.133.I
Quæ ſint calceamenta. to.10.275.C

Calix.

Calix quid in ſcripturis. to.3.13.K.& ſeq.
Calix in malo,quid ſignificet. to.8.17.C
Calix in manu domini , vini meri plenus mixto, quid ſit. to.8.180.E.& G H
Calicem ſalutaris accipere,quid ſit.tom.8.252.B.& 287.B
Calix humilitatis & paßionis. to.9.52.G
Calix paßionis , Chriſto à patre datus, quid ſit. to.9.114.M
Calix quid. to.10.18.D
Calix aquæ frigidæ. to.12.158.A

Calphurnius.

Calphurnius. to.2.13.F

Caluicies.

Caluicies non eſt irridenda. to.8.199.K L

Calumniari.

Calumnior tibi. to.2.58.B
Calumniari , quid in Græco dicatur. tomo.8.304.D
Calumniatoris nomine,qui humiliatur, diabolus intelligitur. to.8.170.I
Calumniæ ſuperborum , quibus humilitas Chriſtiana deſpicitur,multæ ſunt,ſed illa eſt maxima,&c. to.8.304.D
Calumnia non facit hominem reum,niſi apud iudicem hominem. to.8.305.B C
Calumniatores Chriſti , ſeipſos ore proprio occiderunt. to.8.125.H

Calx.

De calce mirum dicit, quòd occultum ignem concipit,& eum præſeruat,propter quod viua dicetur:aqua autē infuſa in qua alia frigeſcunt, ferueſcit : oleo vero minime , cum tamen ignis fomentum ſit. to.5.198.D.& ſeq.

Camelus.

Camelum glutientes. to.4.76.G
Camelum per foramen acus tranſire , quid ſit. Eodem,82.H I

Camerata.

Bicamerata,tricamerata. to.5.132.D E

Camillus.

Camillus. to.5.32.H.& 46.D
Camilli exilium. to.5.16.B
Camilli renouatio,gloria,& mors. Ibid.F
Camilla occiditur,de quo Diana dolet. tomo.5.23.F

Caminus.

Caminum dixit ſcriptura , linguam adulatoris. to.8.165.F.& G.in fine.
Caminus tribulationis. Ibidem.F G

Campus.

Campi Elyſii. to.5.90.C
Campi ſyluæ,vel ſaltuum,qui ſint. to.8.532.M. in fine & ſeq.
Quòd ſint populi iuſti,propter æqualitatem.to.8.146.F

Campeſtria.

Campeſtria,vnde dicantur. to.5.120.H
Campeſtria & campeſtrati. tomo.7.184.M.& 188.K

Chanaan.

Chanaan dicitur vniuerſa terra promißionis. to.4.66.L
Chanaan , motus eorum , interpretatur. tomo.5.133.M
Chanaan,interpretatur humilis:& quid figurat. to.8.267.D.in principio.

Chananæa.

Chananææ humilitas,& fides. tom.4.17.F.& 105.D.to.6.178.I
Chananæa mulier,gentium perſonam gerit. to.4.281.B.to.10.18.H
De chananæa. to.10.163.I
Chananæa gentilis, & non Iudæa erat. Ibid.
Quare Chriſtus differebat exaudire Chananæam. to.10.165.I.& ſeq.
Quare Chriſtus Chananæam appellabat canem. to.10.164.F
Chananæa,perſeuerando,ex cane facta eſt homo. Ibidem.G

Chananæi.

Chananæi,filij Cain,expulerunt filios Sem è terra promißionis , & eam incoluerunt. tom.10.180.B C
Chananæi, duplici crimine rei inuenti, potuerunt iure à terra promißionis expelli. Ibid.C D

Cancer.

Cancer, res nullis medicamentis ſanabilis. to.5.209.H
Cancri tres ſpecies. to.5.211.B

Candidatus.

Candidati,ſancti. to.4.270.K

Canes.

Canes, Apoſtoli. to.8.156.C
Per canes olim iuratum. to.1.137.I
Canes non ſemper in malo.to.2.60.D.& 62.B C
Canum natura. Eodem.123.E
Canis , pro homine extremo & contemptibili. to.3.25.M.to.4.72.D
Canes,nequißimi homines. to.4.80.I
Canes,gentes. Ibidem.I.& 204.F. to.8.129.I
Canes,dicti veritatis oppugnatores. to.4.277.F
De cane rabioſo , quomodo morſu ſuo hominem in rabiem vertat. to.5.212 G
Canum imaginatio. to.6.27.M
Canum mortuorum alligatio , in tormentis. to.7.70.A B
Sunt canes laudabiles , non deteſtabiles : fidem ſeruantes domino ſuo , & pro eius domo contra inimicos latrantes. to.8.156.C
Non ſolum dentes canum, ſed & lingua laudatur:quòd figuraliter oſtenditur. Ibidem.D E
Sunt canes reprehenſibiles à propheta. Ibid.
Canes ſunt,qui canino more latrant, & neſcientes contra quos. to.8.24.H
Canes dicuntur , qui lapides colunt , & ſimulachra lapidea adorant. to.10.035.D

Cannnica.

Canonici , ſacræ ſcripturæ libri. tomo.3.6.F.& ſequentib.
Ex Canonica ſcriptura fidem concipimus.tom.5.183.A
Canonicas appellamus ſcripturas , nouas & veteres, vnde fides concepta eſt. Ibidem.
Canonica ſcriptura nulli cedit. to.7.85.G H
Canonicorum regularium , & eremitarum ſancti Auguſtini, eadem eſt vita, & ea apoſtolica. to.10.291.B

Cantica.

Cantus Eccleſiaſticus inſtituitur. to.1.35.I
Modulatio & vtilitas cantus Eccleſiaſtici. Eodem, to.41.D E.to.2.119.G
Canticum graduum. to.1.50.F
Cantandum quid. Eodem,188.M
Canticum nouum,laus dei. tomo.2.113.I.tom.5.256.H
Non omnis qui labiis perſonat , cantat canticum nouum. to.2.125.I
Cantat veraciter,qui ſynceriter amat. Ibid.
Canticum Iſraelitarum. to.3.165.H
De cantu,vel harmoniaca muſica, Dauid, & de ſonorum concordia,in quibus eſt ſpiritalis delectatio. to 5.150.H I
De cantu vel cantico gloriæ , quo dicit nihil eſſe iucundius cœleſti ciuitati. to.5.218.B
Canticum canticorum, eſt quædam voluptas ſanctarum mentium in coniugio illius regis & reginæ ciuitatis , quod eſt Chriſtus & Eccleſia.Et ibi dicit quòd Salomon ipſum fecit. to.5.152.I
Cantare ſcienter, non aui, ſed homini diuina voluntate conceſſum eſt. to.8.20.L
Nemo cantat deo digna, niſi ab illo acceperit quod cantare poßit. Ibidem.54.A
Cantandum eſt corde,non carne. to.8.144.E
Cantat deo,qui viuit deo. Eodem.152.G
Multi cantant ipſum, à quo prohibentur cantare. to.8.160.A
Cantare & pſallere quid ſit. to.8.266.F
Cantare eſt ædificare. to.8.234.A
Quomodo bene cantandum ſit deo,ne aures eius offendantur. Ibidem.
Cum cantaueris voce,ſilebis aliquando:ſic canta vt nunquam ſileas. Ibidem.368.K.& 376.I
Si quis cantauerit trāſiliens,gaudeat ſe eſſe quod cantauit. to.8.71.F
Cantare debemus amatoria patriæ noſtræ , non vetera:quia via noua, viator nouus, canticum nouum. to.8.151.B
Ipſa cantatio confeßio eſt , confeßio peccatorum tuorum,& virtutis dei. Ibid.C D
Aliquando cantant amando & deſiderando, aliquando cum tribulatione : & aliquando exultando,cum ſpe cantant. to.8.316.L
Cantatio labiorum tuorum , exigitur de corde tuo. Eodem 101.G.in fin.
Vide ne bene cantes, & male viuas. to.8.105.K
Ille deo cantat,qui ore confitetur. Ibid.123.B
Vtrum omne canticum pſalmus ſit, an potius omnis pſalmus canticum: an ſint quædam cantica quæ non poßint dici pſalmi , & quidam pſalmi qui non poßint dici cātica. to.8.5.G
Canticum cum cithara , eſt bene loqui & bene facere. Eodem.223.D.& 259.F

Cantica

Cantica graduum quot ſint, & quare ſic vocentur. to.8.Ibid.381.A
Canticum eſt omne quod ore profertur, & ſignificatur intellegentia mentis. to.8.152.C
Canticum graduum, eſt canticum aſcenſionis noſtra. to.8.316.I
Canticum graduum Salomonis, quid ſit. tom.8. 322.E F
Non poteſtis probare qua cantatis, quàm vera canteis, niſi cœperitis facere quod cantatis. 309.H
Quale canticum nos doceat deus. to.8.222.H I
Canticum diuitum, de canticis Sion, quale ſit. Ibidem.342.K
Canticum pauperum de canticis Sion, quid ſit. Ibidem.L
Canticum nouum, gratia noua. to.8.362.A
Canticum vetus, teſtamentum vetus: canticum nouum, nouum eſt teſtamentum. to.8.374.I
Qui vult cantare canticum nouum, diligat æterna, non terrena. Ibidem.
Canticum nouum non pertinet ad homines veteres: quia illud non dicunt niſi pertinentes ad teſtamentum nouum. to.8.46.E
Cantare canticum vetus vel nouum, quid ſit. to. 8.234.A.& 239.A B
Quiſquis ſe à communione ſanctorum ſeparat, non cantat canticum nouum. Ibid.374.K
Qui cum omni terra non cantat canticum nouum, non cantat. Ibidem.L
Canticum nouum, in toto orbe terrarum, non in parte cantatur. to.8.239.A B
Canticum nouum, ad nouum hominem, vetus ad veterem pertinet. Ibidem.75.L
Cantus vetus, cupiditas carnis: cantus nouus, charitas. Eodem.234.A
Turpitudines cantionum, animos humanos elle ctos eneruant. to.9.199.M
Cantica canticorum, ænigmata ſunt. to.9.233.G
Vetus homo canticum vetus, non nouum, cantare ſatagit. to.9.200.E F
Cantate domino canticum nouum, &c. exponitur, to.10.56.M.& 79.L
Canticum nouum, nil habet niſi amorem nouum. to.10.254.F

Cantores.

Cantores theatricos neſcire artem. to.2.72.C
Cantantium conſuetudo, menda librorum patrocinatur. to.3.7.D E
Cantandum ſcienter. to.8.20.L

Canthus.

Canthus quid. to.1.162.C

Capernaum.

Capernaum, metropolis Galilææ. to.4.98.E

Capilli.

Capillorum ornatus prohibetur. to.2.70.I.& 106.B
Capilli noſtri, numerati. to.3.172.M
Capilli dei. to.4.233.E
Capilli noſtri. to 10.6.C D
Capillus capitis veſtri non peribit. to.5.212.K
Capilli reſurgentium non peribunt, vel quantum ad quantitatem, vel numeroſitatem: & quo modo etiam myſticè intellegi poſſunt. Ibid.L
Capilli, ſuperflua ſunt corporis, ſed inde detergendi ſunt pedes domini. to.8.352.M
Quòd ſignificent ſuperflua rerum terrenarum. to.8.109.M
De eo quod ait dominus in Euangelio, Capillus de capite veſtro non peribit: Homilia. to.10. 97.E F.& ſeq.
Capilli ſuperflua poſſeſſiones. tomo.10.103.G
Quid capilli, quid arma Sampſonis. tomo.10. 181.K L

Capitolium.

Capitolium conſtruxit Tarquinius rex Romanorum, interfector ſoceri, ſui prædeceſſoris: quod Sylla cepit, licet non Galli. tomo.3. 23.H.25.B
Capitolium per anſeres liberatur à Gallis. to.5. 18.F
Capitolium à ſeruis & exulibus occupatur, & incenditur. to.5.25.M
Et ibi de morte Herdonij ducis.
Capitolium arſit. to.5.19.D

Cappadocia.

Cappadocia habet equas, quæ vento concipiunt. to.5.198.M

Capra.

Capra, quid ſignet. to.5.139.M
Capræ nomine, ſignificatur Eccleſia de gentibus. to.8.260.K
Capra triennis, quid. to.10.153.E

Captiuitas, Captiuus.

Captiuos deus non deſerit, quos voluerit eſſe ſuos. to.2.131.E F
Captiuitas Babylonica, & in ea geſta quid ſignificent. to.3.269.A.to.4.225.M.& ſeq.
Captiuitas Romana. to.4.222.C
Captiuitas. to.5.3.C
Captiuitas non eſt timenda Chriſtianis: & exemplificat de Daniele, & tribus pueris: quia ſemper deum ſuum habent. to.5.5.M
Quòd eo tempore, quo impletus ſeptuaginta annus, Iudæorum eſt reſoluta captiuitas: Romani quoque à dominatu ſunt regio liberati. to.5. 166.F.& ſeq.
Captiuitas noſtra prima. tomo.8.167.K L.& 202.H I
Captiuitas filiorum Iſrael in Babylone, & reditus eorum, quid ſignificent. tom.8.320.H I.& 341.C D.& 372.E F
De prima captiuitate filiorum Iſrael. & quid ſignificet. to.8.164.H I
Qui ſint primi vel ſecundi captiui. Ibidem.I K. & 167.K L
Non eſt illius iniuſta captiuitas, qui deſeruit Imperatorem, & diuertit ad deſertorem. tomo. 8. 168.A
Quòd captiuitas filiorum Iſrael temporalis, noſtram captiuitatem præfigurabat. to.8.143.L. & 202.H I
Remiſſa iniquitate, à captiuitate liberaris. Ibidem.
Qui ſint qui nos aliquando captiuos duxerunt. to.8.341.M.& ſeq.
Quòd ipſi captiuatores noſtri, etiam latrones dicantur. Ibidem.342.A
Contra captiuatores noſtros, oportet nos luctam habere. Ibidem.B
Captiuatores noſtri, quæ verba cantionũ aliquãdo interrogent de nobis. Ibid.C D
Quæ ſit captiuitas de qua nos Chriſtus redemit. to.8.320.D E
Vnde facti ſimus captiui. Ibidem.
Quid ſit captiuitatem conuertere. to.8.321.G
Captiuare captiuitatem, quid ſit. to.8.155.H
Cur non ſit fœlix captiuitas, ſi ad bonum homines poſſint capi. Ibidem.
Quod homines tenebantur captiui ſub diabolo, & dæmonibus ſeruiebant: ſed redẽpti ſunt ſanguine Chriſti. to.8.234.H
Homo quo modo ex libero in diaboli captiuitatem venundatus ſit, & iterum liberatus.tom. 10.25.I K
Exultatio captiuorum, in inferno. to.10.197.C D
Captiuauit captiuitatem Chriſtus. to.10.36.C

Caput.

De capite tonſo & comato. to.3.181.B C
Capitis non velandi myſterium. Ibid.D
Caput dei. to.4.233.E
Homo duo capita habens, &c. to.5.136.A
Triceps quare Cerberus. to.5.159.F
Capita draconum, quæ ſint. &c. to.8.177.A
Caput hominis, pro mente poni ſolet. to.8.4.G H. & 25.L.& 141.F G
Caput erigere, leuitatis eſt indicium, & ſuperbiæ ſignum. to.8.69.B
Capita draconis ſunt reges. to.9.245.K
Reclinatio capitis. to.10.5.A
Caput Eccleſiæ Chriſtus. to.2.48.B.& 57.K.to. 10.43.B C.& ſeq.
Caput non poteſt dici vbi corpus nullum eſt, cui ſit caput: & quo modo Chriſtus ſit caput & corpus Eccleſiæ. to.8.349.H
Sicut bonorum caput eſt Chriſtus, ſic malorum eſt diabolus. to.8.350.D
De excellentia capitis ad cætera membra. Eodem 32.L
Vbi caput, ibi cætera membra. to.8.34.C
Caput omnium iuſtorum, qui ab initio fuerũt, quo modo Chriſtus. to.8.66.B
Quo modo capita inimicorum ſuorum reſurgẽdo conquaſſauit. to.8.155.L
Quòd ſit ſuper omnes inimicos noſtros. Eodem. 30.E
Quòd huic capiti, connexione charitatis, adhæreat corpus Eccleſiæ. to.8.35.I
Quo modo caput & corpus vnum ſint. Ibidem.
Sicut Chriſtus caput eſt Eccleſiæ, ita vir mulieris. to.9.199.H
Quò caput præceſſit, & membra ſecutura ſperamus. to.10.254.M
Vide Eccleſia, Chriſtus, & Corpus.

Carbo.

Carbo, conſul. to.5.18.E.& 29.E.& ſeq.

Carbones.

Carbones ignis congregare ſuper caput, quid. tom. 4.286.L
Carbones deſolatorii, ad pœnitentiam referuntur Ibidem.
De carbonibus mirum eſſe dicit, qui cum leuiſſimè frangantur & conterantur, nulla ætate vincuntur, nullo humore corrumpũtur: & ſic ignis corrumpens alia, eos præſeruat. to.5.198.D
Carbones nigri, peccatores ſignificant: ſed cum ad hos acceſſerit flamma charitatis, ex mortuis reuixerunt. to.8.352.C
Carbones ignis in alios veniunt vt accendantur, in alios, vt deiiciantur. Ibidem.
Carbonibus ignis, ſignificari indignationem dei. to.8.193.C
Carbones vaſtatores, vel deſolatorii, qui ſint: & quare vaſtatores. to.8.308.K L
Extincti carbones, mortui dicuntur: ardẽtes, viui appellantur. Ibidem, M.& ſeq. A

Carbunculi.

Carbunculi noticia vtilis. to.3.7.K

Carcer.

Carcer, pro tenebris ignorantiæ. to.2.92.D
Carcer, pœna tenebrarum. to.4.265.K
Carcerem merita faciunt. to.8.356.F
Vtrum nomine carceris mundus iſte poſſit intelligi. Ibidem.& G
Aliqui dixerunt carcerem iſtum corpus hoc eſſe, ſed intellectus iſte vacillat aliquantulum. Ibidem, H I
Non corpus tuũ eſt carcer tuus, ſed corruptio corporis tui. Ibidem.

Can-

Gaudenti homini & carcer latus eſt, & triſti pratum anguſtum. Ibidem,G H
In carcere longè differunt reus & viſitator. to.9.127.G

Cardea.

Cardea dea. to.5.33.A.& 51.K

Cardinales.

Cardinales Donatiſtæ. to.7.80.H

Cariatharbe.

Cariatharbe, eadem eſt quæ & Hebron. tom.4.69.A

Κάρσιτον.

Κάρσιτον. to.1.178.A

Carneades.

Carneades philoſophus, tertiæ Academiæ princeps. tomo.1.95.L.96.L.& 98.E.& 102.M. Et to.2.191.C

Caro.

Caro. to.3.152.D.& 235.I
Caro quid. to.4.211.F G
Carnem natura non eſſe malum. to.4.240.F.to.10.69.A
Quòd carnis ſubſtantia non ſit mala, ſed peccatum ipſum ſit malũ, oſtẽdit mediator Chriſtus, ipſam ſine peccato aſſumens, &c. to.5.88.A
Carni dedit deus originẽ, pulchritudinem, valetudinem, ſalutem, concordiam, &c. to.5.44.D
Carnis naturã accuſare in peccatis, quæ bona eſt, vt accuſant Manichæi peſſimũ eſt. to.5.116.C
Caro vnde. to.10.60.E F
Carnium origo fabuloſa, ſecundum Manichæos. to.6.50.L
Carnem à diabolo conditam, Patriciani aſſeruerunt. to.6.6.in fine.
Priſcillianiſtæ. Ibidem.7.C
Et alij. Eodem.138.K
Carnes abominantur Encratitæ. to.6.4.H
Manichæi. Eodem.5.K
Priſcillianiſtæ. Eodem.7.C
Caro, vtrũ dei opus ſit: cum irriſione Manichæorum. to.10.84.H
Quòd caro non ſit opus diaboli. Ibidem.
Caro viuificatur à deo, de anima. to.10.8.C D

Carnium eſus.

Carnium & vini abſtinentia. to.1.133.C D.& 176.C D.& ſequen.
Carnium eſus non coinquinat, cæteris paribus. to.1.176.M.& ſequen.
Carnes eſum, cur Manichæi interdicant. Ibidem, 177.B
Carnes, cur immundæ Manichæis. Ibidem.178.A.to.6.51.D E
Carnium ſuperſtitioſa abſtinentia. to.2.119.I.in fine.& K
A carnibus & vino quatenus abſtinendum, cõtra Manichæos. to.6.41.L.& ſeq.
Carnes comedere prohibentes, quo modo intelligendum. to.6.42.C D
A carnibus cur abſtineãt fideles. to.6.102.L M
De populo carnes poſtulante, in ſolitudine. to.3.164.G

Caro humana.

Carnis humanæ imbecillitas. to.2.7.M.& ſeq.
Caro humana valde bona. to.3.47.3 K
Caro aduerſarius noſter, cui oportet conſentire citò. to.4.266.A B
Caro appellatur totus homo in ſcriptura, à parte totum ſignificans. to.5.115.C.& ſeq.
Carnem appellat ſcriptura diuina, non ſolum hominum, ſed etiã piſcium, & huiuſmodi. Ibid.
Caro, eſt pars vilior hominis. to.9.197.L
Caro noſtra, iumentum noſtrum eſt, iter agentibus in Hieruſalem. to.9.202.L
Caro noſtra, vinculum noſtrum, & carcer noſter eſt. to.9.254.H I
Caro noſtra miſeranda potius, quàm cauenda. to.10.7.F
Caro noſtra ſubiacet alienæ poteſtati, ſed capilli noſtri ſunt numerati creatori. tomo.10.322.A B

Carnis pulchritudo & prudentia.

Pulchritudo carnis, fœno comparatur. tomo.4.254.K.& fo.ſeq.I.& ſequen.
Caro, quare fœnum dicta. to.10.16.M
Omnis caro fœnum, &c. exponitur. to.10.35.I.& ſequent.
Qua ratione ſapientia carnis inimica eſt deo. to.4.209.H

In carne eſſe, fidere, & ſecundum carnem viuere.

In carne quo modo ſimus vel non ſimus. tomo.8.286.F
In carne eſſe, quid. to.10.58.G.& 62.A B
Et quo modo, qui in carne ſunt, deo placere non poſſunt. Ibidem.
Non eſſe in carne. to.10.62.B C
Viuere ſecundum carnem, quid ſit. to.4.253.L.to.5.115.C.& 116.C
Cor impœnitens, quandiu quis in hac carne vixit, non poteſt iudicari. to.10.12.A
Si ſecundum carnem vixeritis, moriemini: exponitur. to.10.36.I
Qui de ſola carne cogitant, beſtiis ſunt ſimiles. to.10.154.F
Ambulare ſecundum carnem. to.10.61.K
In carne fidentes. to.10.72.K
Fidere in carne, quid. Ibidem,M

Carnis concupiſcentia, rebellio, & pugna aduerſus ſpiritum.

Caro concupiſcit aduerſus ſpiritum, &c. tom.3.146.C.tomo.4.211.I K.to.5.178.I.tomo.10.36.F.& ſeq.& 57.A.& ſeq.& 60.L M.& ſequent.
Caro concupiſcit, quo modo dictum. tomo.3.145.D E
An caro concupiſcat ſine anima. Ibidem,F
Caro non eſt cauſa peccati, inquantum corruptibilis. to.5.115.G
A carne accidere paſſiones vel perturbationes, id eſt, cupiditatem, lætitiam, & triſtitiam, Virgilius ſcribit, quaſi Platonicam explicans ſententiam: ſed error eſt. to.5.Eodem,H.& 116.C
Ex carne corrupta aliqua exiſtunt indicatiua vel incitamenta peccati, non tamen omnia: cum etiam diabolus eis careat, peccatis non careat. to.5.115.H
Caro corruptibilis non fecit animam peccatricem, ſed anima peccatrix fecit eſſe corruptibilem carnem: loquitur de primo homine. Ibi.D
Caro non repugnat naturaliter rationi, ſed ex vitio. to.5.115.H
Caro non concupiſcit per ſe, nec dolet, ſed anima vtrunque in carne facit. to.5.122.B C
Carnis voluptatem, præcedit appetitus quidam qui ſentitur in carne: dolorem autem non præcedit motus, qui ante dolorẽ ſentiatur in carne, ſed eſt in anima motus talis, qui præcedit triſtitiam aliquando. Ibidem,C
Et ibi de dolore carnis.
Cupiditas carnis, triplex. to.1.42.I
Carnis rebellio. to.4.259.E
Rebellio carnis vnde. to.7.152.E.& ſeq.
Carnem quo modo odiſſe conueniat. to.3.4.B
Caro domanda. to.4.255.I.to.10.69.F
Spiritus an odeat carnem. to.10.62.E F
Quid, concupiſcentias carnis perficere. tomo.10.145.A
Per tres mortuos, quos ſuſcitauit deus, intelligenda eſt concupiſcentia carnis. tom.9.259.A B
Qualis & quanta eſt concupiſcentia carnis. to.10.293.D
Deus in nobis habitat, & tamen permittitur caro concupiſcere aduerſus ſpiritum. to.10.36.H
Non eſt maior homini miſeria, quàm quòd caro concupiſcit aduerſus ſpiritum. to.10.219.D
Carnis cupiditates vincendæ. tom.3.239.I.& 237.C
Et quo modo. to.10.37.B
Spiritus & carnis pugna, & victoria viciſſitudinaria. to.10.62.C
Carnis pugna, vſque ad huius vitæ finem. to.4.240.A.to.10.145.G H
Stimulus carnis angelus Satanæ Paulo datus. to.10.45.L

Carnis opera.

Manifeſta ſunt opera carnis, &c. exponitur. to.5.215.E F
Carnis opera, quare ſic nominantur. tomo.5.Ibidem,F
Opera carnis. to.10.56.H.& 165.F
Carnalis delectatio eſt frænanda, non relaxanda. to.10.101.F
Carnis incommoda. to.10.304.C D

Caro ſpiritui, & deo ſeruiens.

Caro ſpiritui ſeruiens, ſpiritalis dicitur. tom.5.112.E
Caro bene obediens, famula eſt animæ. tomo.8.366.C D
Caro quo modo debet ſeruire animæ. to.10.36.E
Carnem ſecundum animam viuere. to.10.69.C
Carne ſeruire deo. to.10.72.I
Caro velut ancilla gubernetur, & anima velut domina reficiatur. to.10.154.F
Labor ex anguſtia carnis, dilatatio ex charitate. to.10.8.F
Caro exultat in deum. to.10.109.I
Per carnis afflictionem mentis infirmitas occiditur. to.10.193.K
Precatio aduerſus Carnis mala. to.4.259.I

Duo in Carne vna.

Quo modo intelligitur, Et erũt duo in carne vna. to.10.125.B.& 142.K.& 242.L
Caro vna fit in permixtione viri & vxoris. to.10.152.E F
Sicut in permixtione viri & vxoris fit vna caro, ſic fit in permixtione illicita amatoris & meretricis. Ibidem,E F
Homo & deus ſunt duo in carne vna. tomo.10.125.C

Carnales.

Carnalis perſequitur ſpiritalem. to.2.35 F G
Carnalis homo, & ſpiritalis. to.4.134.H
Carnales dicti, etiam renati per fidem. tomo.4.143.L.& 147.A
Sunt carnales, qui malè intelligunt Chriſtum. to.4.212.D.in fine.
Caro, eſt etiam Eccleſia. tomo.4.247.M.& ſeq.to.6.126.B
Carnales, etiam ſancti. to.7.245.F
Carnalia ſapientes, ſpiritalia cogitare nequeunt. to.9.183.A
Carnales totum per oculos carnis, nihil per oculos mentis intelligunt. to.9.202.F
Homines, filij Adam, carnales erant: nunc filij dei ſunt ſpiritales effecti. Ibidem,G
Carnales facilè decipiuntur ab hæreticis. to.10.32.D

Carnalis,

Carnalis, quis. to.10.59.L
Carnales inter ſe diuidũtur, ſpiritales vero nunquam. to.10.155.F G.& to.5.140.A
Carnales à dei & proximi amore faciliter ſeparantur. to.10.153.G
In homine carnali tota regula intelligendi, eſt conſuetudo cernendi. to.10.202.D.& 207.M
Exclamatio in carnem. to.10.304.D E

Carnis ſignificationes.

Caro, quo modo accipiatur in ſcriptura. tomo.1.186.K L
Carnis & ſanguinis nomine, quid intelligatur. to.1.10.D.to.5.115.D.to.10.7.F G
Caro, dicitur homo. tomo.2.120.I K L. tomo.3.26.D E. & 37.M. tom.4.159.I K. & 138.L. tomo.6.145.G. & 148.A. to.7.250.C D. to.8.32.I.to.10.58.G
Per carnem omnem, intelligitur omnis homo. to.7.250.C D
Per carnem intelliguntur conſanguinei. tomo.3.7.A
Caro dicitur anima. to.3.34.G.& 146.D
Caro pro corruptione, mortalitateq́ carnis. to.6.54.F.& L.& 71.I K.& 137.M.& ſeq.
Caro, carnalis affectus. to.7.178.F.to.8.29.E F
Carnis nomine, appellati ſunt homines. to.8.32.I.& 122.A
Caro mulierem ſignat, cum dicitur, Neque ex voluntate carnis. to.9.5.F
Caro dicitur vxor, ſpiritus vir. Ibidem.G
Peccatum quare appellatur caro. to.10.40.L

Carnis reſurrectio.

Caro noſtra, eadem erit in reſurrectione. to.1.6.H I.& 8.A.to.6.54.M
Carnis inſtauratio, quocunque modo interierit. to.3.42.C
Carnis reſurrectio, quomodo accipienda. tom.3.34.G.Retract.to.1.6.H. tom.3.41.M. & ſeq. 275.E.Retracta. tomo.1.10.D. tomo.6.54.L. & ſequent.Retract..to.1.6.G
Caro & ſanguis regnum dei nõ poſſidebunt: exponitur. to.5.175.E.Retract.tom.1.6.I.& 10.E.to.6.41.A. & 54. E L.& M. & 71.L.& 135.M.& ſequen.to.8.108.D
Interitus carnis, quid. to.4.209.K
Quòd caro ſanctorum, quæ nũc requieſcit in ſpe, in meliorem reparanda ſit qualitatem, quam fuit primorum hominum ante peccatum. to.5.111.D E.& 214.B.& ſequen.
In carne mea videbo deum, &c. exponitur. to.5.217.E
Carnis reſurrectio credenda eſt. to.10.188.E
Carnis noſtræ reſurrectio nos reparabit in æternum. to.10.190.G.H
Vide, Reſurrectio.

Caro Chriſti.

Caro Chriſti, vita fidelium. to.3.240.I
Caro Chriſti, non per ſeipſam mundat noſtram animam & carnem, ſed per verbum à quo ſuſcepta eſt. to.3.88.A
Caro Chriſti, caro vera, non peccatrix caro, ſed ſimilitudo carnis peccati. tom.6.45.E.& 64.B C.to.7.176.E.& 195.C.& 233.E. tom.10.40.K.& 61.F G.& 71.F G.& 79.M
Carnem Chriſti, ſine anima, Arriani voluerunt. to.6.145.E F
Carnis Chriſti creator, etiam ſpiritus ſanctus. Eodem.161.F G
De carne Chriſti, Hilarij ſententia. to.7.203.C
Veram carnem, non falſam, Chriſtus habuit. to.8.71.B C
Per carnem ſuam dominus duo genera factorum, operatus eſt, miracula ſcilicet & paſſiones. to.8.123.F G
Ideo omnis caro ad deum veniet: quia carnem Chriſtus ex vtero virginali aſſumpſit. tom.8.144.I
Omnis caro, id eſt, omnis generis caro, ad eum veniet. Ibidem.
Chriſtus de Adam tantum carnem accepit, non autem peccatum. to.9.8.I
Chriſtus ſolus carnem hominis, ſed non peccatum habere potuit. to.9.97.K
Carnem Chriſti quo modo deſerere non potuerunt pater & ſpiritus ſanctus. to.10.124.D E
Opera magis probant Chriſtum in carne veniſſe, confitentes, quàm linguarum ſtrepitus. to.9.154.F G
Caro Ieſu, caro eſt Maria. to.9.196.I
Deus ſumpſit carnem, & non eſt mutatus in carnem. to.9.241.L
Chriſti caro, diaboli muſcipula. tomo.10.4 .M.& ſequen.A
Non poterat dei caro de fœmineo vtero, niſi ſine generante prodire. to.10.128.B
Caro Chriſti vt honoretur, verbum caro factum eſt. to.10.152.K
Chriſtus in ſua carne, non ſolum delicta factorum, ſed etiam cupiditates animorum aboleuit. to.10.182.A

Carnem Chriſti manducare.

Niſi manducauerint homines carnem filij hominis, &c. exponitur. to.2.192.I
Carnem quo modo dat nobis ſuam dominus mãducare. to.9.50.L
Caro quo modo non prodeſt quicquam. to.5.51.B
Qui manducat meam carnem, &c. exponitur. to.10.10.F
Modus manducandi carnem domini. Ibid.F G.
Comeſtionis carnis & ſanguinis dominici, præmium. to.10.39.A B
Quo modo caro domini comedatur non in iudicium. Ibidem.C
Carnem Chriſti manducare quid. tom.9.50.H.to.10.55.H I

Carpocrates, Carpocratiani.

Carpocrates hæreſiarcha: vnde Carpocratiani. to.6.4.A
Chriſtum purum hominem, vtroque parente progenitum exiſtimauit. Ibidem.
Reſurrectionem corporis ſimul cum lege abiiciebat. Ibidem.B
Negabat mundum à deo factum. Ibid.& 138.I

Carthago.

Carthaginenſium fœda licentia. to.1.24.K
Carthago Africæ caput. to.2.150.F.& ſeq.G
Carthago euerſa plꝰ Romanis nocuit, quàm aduerſa. to.5.27.M
Carthago deſtructa fuit à Scipione, à Romanis miſſo, in tertio bello Punico. tomo.5.9.H I.& 27.M.& ſequen.
Et qualiter. Ibidem.
De Carthagine, ſiue bello cum Romanis, & Strage vtrorumque: & quo modo Saguntũ ciuitatem deſtruxerunt. to.5.26.H *Vide, bellum.*
Carthago, ſecundum quoſdam, Tharſis. tomo.8.96.B
Carthago, excellens negociationibus. Ibidem.
Carthago quibus nominibꝰ appellata ſit & quis eam condiderit: & quod primordia regni eius nauibus floruerunt. Ibidem.
Carthago, regnum Veneris. to.8.242.H
Genium Carthaginis. to.10.5.L M
Carthago Auguſtini tempore, Chriſtiana. to.10.26.M

Caſeus.

Quid ſignificent decem formellæ caſei. tomo.10.225.F G

Caſiciacum.

Caſiciacum rus, ſchola Auguſtini. to.1.34.L

Caſtellum.

Caſtellum, pro villa. to.4.119.B

Caſtigare.

Si caſtigare corpus noſtrum curemus, ſanctorum ſocietatem obtinere poterimus. to.10.217.G

Caſtinus.

De Caſtino conſule. to.2.166.L M

Caſtitas.

Caſtitas vera. to.1.141.B.to.2.131.H.to.3.236.C.to.4.3.G H.& 7.B.& ſeq.
Caſtitatem quo modo deprecatur Auguſtinus. to.1.33.D
Caſtus, qui. Eodem.113.L
Caſtitas falſa Manichæorum. to.1.2.G.& 167.E
Caſtitas, quo modo fingit de moribꝰ. to.2.106.B C
Caſtitas nec in corpore poteſt violari, cuius etiam mẽbra poſſunt ſeparari. to.2.131.H.& 165.I
De caſtitate, pudicicia, aliiſque virtutibus. tomo 4.7.B C
Caſtum, caſtitate caſtum eſt. to.4.7.B.& 124.I
Caſta ſit anima, caſtitatis participatione. Ibid.
Caſtitas Lucretiæ commendatur. to.5.7.A B
Caſtitatis virtus non perditur, violenter corrupto corpore, ſed violato propoſito. tomo.5.6. K. & ſequent.
Caſtitatem virginũ deus à Barbaris violari permiſit, aut ſuperbientes humiliando, aut vt humiles per ſuperbiam non eleuarentur. to.5.9.C.& ſeq.
Caſtas fœminas imperator Romanus iubet ſeruare ſuos, in debellatione aduerſariæ ciuitatis. to.5.5.F.& ſeq.
Caſtitatis & probitatis tanta eſt vis, vt omnis, vel penè omnis eius laude moueatur humana natura: nec vſq; adeo ſit turpitudine vitioſa, vt totũ amittat ſenſum honeſtatis. to.5.19.M
Caſtitas non eſt bona, niſi quando eſt ſecundum fidem ſummi boni: & exemplificat de caſtitate philoſophorum, gymnoſophiſtarum, & aliorum errantium. to.5.129.M
Caſtitatem tenuiſſe quæ vacatur ab opere generãdi, nemo ante diluuium legitur. Ibidem.
Caſtitas matrimonialis, virginalis, & vidualis, ſignificantur per cameras ordinatas in arca Noe, ſecũdum infimum, medium, & ſupremũ, in quibus ſaluantur animalia. to.5.153.A
Caſtitatis integritas, coniecit Ioſeph innocentem in carcerem. to.5.155.H
De caſtitate matrimoniali Abraham, vtente viriliter fœminis. to.5.140.E F
Caſtus, cæteris paribus, melior eſt coniugato: aliàs non. Et exemplificat de Iſaac & Abraham. to.5.141.I
Gloria caſtitatis, teſtimoniũ conſcientiæ. to.5.7.E
Caſtitas coniugalis patriarcharum, non inferior virginitati Chriſtianorum. tomo.6.174.I K L. & ſequent.
Caſtum cor ad deum, quale ſit, exemplo oſtẽditur. to.8.120.I K
Caſtificat ſe, qui voluntatem ſuam deo adiungit. to.9.130.I
Vxor adulteri caſta, habet Chriſtum caput, & nõ maritum. to.9.200.K L
Quæ virum caſtum, & mulierem caſtam faciant. Ibidem.M
Caſtorum regula. to.10.59.E
Elizabet longæuam caſtitatem agens, meruit fœcundam poſteritatem. to.10.126.G
Qui caſtitatem non habet, portare Chriſtum non poteſt

poteſt. to.10.130.G
Deus per caſta virginis membra venit in terram, vt oſtenderet deũ eſſe caſtitatis autorem. Ibid.
Qui amat caſtitatem in vxore, amet eam in ſe. to.10.169.E
Maritus plus amat vxoris caſtitatem, quàm carnem. Ibidem.
Caſtitas amplexanda. Ibidem.E F
Caſtitas Ioſeph. Ibidem.F
Caſtitas Suſannæ affuit in iudicio, quæ Eua defuit in paradiſo. to.10.187.E
Caſtitas, cum dei adiutorio, ante omnia custodienda eſt. to.10.247.E
Ad ſacramenta acceſſuri, caſtitatem diuturnam ſeruent. Ibidem.F
De caſtitate & mundicia. to.10.250.H
Caſtitas, angelica eſt vita. Ibidem.
Aſſueſcat iuuenis caſtitatem, vt ſit dignus ſapientia dei. Ibidem.I
Quotidiana eſt pugna caſtitatis, & durior, & rara victoria. to.10.251.B
Sine caſtitate opera monachorum nihil valent. to.10.285.K
Qui ſunt dicendi caſti, vel continentes. Ibid.L
Caſtitatis excellentia. Ibidem.K L
Tarpeia Romana caſtitas. to.10.302.L
Caſtitatis & fornicationis cõparatio. to.10.309. D.& L Vide, Continentia.

Caſtor.

Caſtor, & Pollux. to.5.38.H.161.F

Caſus.

Caſu nihil fieri in mundo. to.4.124.L
Caſum & Fortunam prouidentia dei tollit. to 8. 43.H I

Catachreſis.

Catachreſis, tropi ſpecies. to.3.14.B

Cataphryges.

Cataphryges hæretici, à regione dicti, quos Montanus induxit. to.6.4.H
Cataphryges ſecundas nuptias pro fornicatione habent. Ibidem, & 105.H
Cataphryges, ſpiritum ſanctum in ſe, non apoſtolos, miſſum delirant. tomo.3.174.K. tom.6. 4.H.& 105.H
Sacramenta funeſta habent. to.6.4.H
Ad Cataphrygas Tertullianus deſtinit. tom.4. 245.B C.to.6.7.I

Cathari.

Cathari hæretici, qui. to.6.4.M
Cathari ſecundas nuptias non admittunt: pœnitentiam negant. Ibidem.
Cathari & Nouatiani appellantur. Ibidem.

Cathariſtæ.

Cathariſtæ qui fuerint apud Manichæos. to.6.5.I

Catechiſmus, Catechumeni.

De Catechumenis defunctis. to.3.47.I
Catechiſmus baptizandorum. to.4.15.M.& ſeq.
Catechumeni quando baptizandi. Ibid.14.F G
De catechizandis rudibus. to.4.216.M.& ſeq. Retracta.li.1.11.B
Catechumenis ſacri libri quo modo exponendi. to.4.217.F
Ad Catechiſmum ficte accedens, qualiter ſit inſtruendus. to.4.218.A
Catechiſmi exordium. Eodem.218.C
Catechizandi docti, quo modo tractandi. to.4. 218.D
Grãmatici & rhetores quo modo accipiẽdi. Ibi.I
Aduerſus catechiſtæ tædium remedia. Ibid.L
Catechiſtæ error quo modo ſanandus. to.4.219.D
Hilaritas in Catechiſmo. Ibidem, G
Catechumeni faſtidio, quo modo medendum. Ibidem, H I
Catechiſta quo modo ſuum animum debeat extimulare. Ibidem.M
Catechiſtæ oratio pro perſonarũ diuerſitate temperanda. to.4.220.D
Catechiſta orationis formula. Ibid.F
Concio ad Catechumenos, contra Iudæos, Paganos, & hæreticos. to.6.12.D.& ſequen.
Catechizãdi quo modo Pagani. Eod.61.K.& ſeq.
Catechumeni, etiam in periculo mortis baptizandi. Eodem.184.K.& ſeq.
Catechumenus Auguſtinus diu. to.6.22.M
Catechumenorum ſanctificatio. to.7 152.A
Catechumenus catholic⁹ hæretico baptizato præfertur. to.7.92.A
Catechumeni quantum debeant gratiam ſancti lauacri deſiderare. to.8.81.G
In catechizando cur prius ignis adhibetur. to.8. 149.A
Catechumeni quandiu ſunt, ſuper illos ſunt peccata eorum. to.9.040.C
Catechumeni nondum baptizati, in vtero tamen matris Eccleſiæ ſunt cruce ſignati. Ibid.E
Ad Catechumenos, ſiue audiẽtes, ſermonem detorquet de corpore & ſanguine domini. to.10. 39.A.& ſeq.
Catechumeni baptizabãtur in Paſchate. Ibi.B C
Catechumenus, bene viuẽs, ſi ante ſuſceptum baptiſmum decedat, damnatus. to.10.80.E F
Competentibus & Catechumenis non licet habere concubinas, quas poſtea in matrimonium ducant. to.10.119.L

Categoriæ.

Quid agat Auguſtin⁹ in Categoriis. to.1.63.G H

Catena.

Catena magna in manu angeli, poteſtas omnis carnis in manu Chriſti. to.9.148.L

Cathedra.

Cathedra Moyſi, ſana doctrina. to.3.21.G
Cathedra Moyſi, cathedra Chriſti. tom.7.28.F. to.8.68.A
Cathedra peſtilentia. to.8.3.E
Chriſtus cathedram in cœlo habet, & ſcholam in terra, in qua docet. to.9.199.A
Super cathedram Moyſi, &c. exponitur. tom.10. 41.K.& ſeq.
Chriſtus dicens, Cathedram Moyſi ſedent, &c. non miſit credentes ad Iudæos, vt à Iudæis inſtruerentur. Ibidem.H I
Cathedra loquitur de Epiſcopis & prædicatoribus. to.10.42.F

Catholica.

In catholica ſola, perfecta veritas ex vtriuſque teſtamenti conſenſu. to.1.170.B C
Catholicum inde dicitur, quia totum tenet. to.2. 37.D E.& 159.B.to.8.146.M
Catholicum, quid Donatiſtis. to.7.121.M.& ſeq.

Catilina.

Catilinæ oratio. to.1.18.K.& 102.G
Catilina habet quadam communia cum apoſtolis. Eodem.176.C D
Catilinæ coniuratio. to.5.21.E
Catilinæ coniurationem, Tullius conſul oppreſſit. to.1.62.E
Catilina laxatur. to.2.24.B
De Catilinæ falſis virtutibus. Ibidem.
Catilina. to.5.3.F
Catilina infelix. to.5.18.L

Cato.

Catonis lepidum dictum. to.3.8.F
Cato quo modo vxorem ſuam alteri tradiderit. to.4.14.I.to.6.174.A B.to.7.234.K L
Cato ſeipſum Vticæ occidit, victoriam imperatoris impatienter ferens, & ei ſubiici nolens. to.5.8.A B
Et per hoc oſtendit beatitudinem non eſſe in hac vita. to.5.178.L
Cato quanto magis gloriam fugiebat, tanto magis eum ſequebatur. to.5.44.K
Catones plures. to.5.8.A B.
Catonis filius. to.5.8.B
Marcus Cato. to.5.44.G

Catulus.

Catulus hauſto veneno moritur. to.5.29.C

Catuli.

Catuli leonum rugientes & quærentes, quid ſint. to.8.246.L
Quòd ſint ſpiritalia nequiciæ in cœleſtibus. Eodem.263.E
Quo modo orto ſole in cubilibus ſuis congregentur. Ibidem, I

Cauda.

In cauda, poſteriora intelliguntur. to.8.125.D
Caudæ equorum, ſunt hæreticorum præpoſiti. to. 9.144.H
Caudæ mulierum, hæreticorum principes ſunt. to.5.145.A B
Quid Caudæ vulpium alligata. to.10.181.H

Caudinæ.

Caudinæ furcæ. to.5.26.A

Cauſa.

Nihil ſine cauſa. to.1.104.G.to.2.95.L
Cauſa prima, deus. to.3.64.K.& 236.D. to.4. 124.F
Cauſa originalis omnium à deo. to.3.65.L M
Cauſæ ſuperiores & inferiores. to.3.244.C
Nihil fit, ſi cauſa efficiẽs nõ præcedat. to.5.43.D
Cauſa qua Auguſtinus libros de Ciuitate ſcripſerit. to.5.1.facie prima.
Eſt cauſa fortuita, naturalis, & voluntaria. to.5. 43.D
Non ſunt cauſæ efficientes, eorum quæ fiunt, niſi voluntariæ illius naturæ, ſcilicet quæ ſpiritus vitæ eſt, dei nempe: quia in eius volũtate ſumma poteſtas eſt, quæ creatorem ſpirituum volũtates bonas adiuuat, malas iudicat, omnes ordinat: & quibuſdam tribuit poteſtatem, quibuſdam non. Ibidem, D E
Cauſa rerum quæ facit, nec fit, deus eſt: aliæ vero cauſæ, & faciunt & fiunt, ſicut ſunt omnes creati ſpiritus, & maximè rationales: corporales autem cauſæ quæ magis fiunt, quàm faciunt, non ſunt inter cauſas efficientes annumerandæ quoniam hoc poſſunt, quod ex ipſis faciunt ſpirituum voluntates. Ibidem.F
Cauſis æternis, quæ ſunt in deo, quædã probãtur, quędã reprobãtur, omnia ordinãtur. to.5.79.L
Cauſam deficientem habet mala voluntas, non efficientem. to.5.102.D
Cauſa triplex rerum, oſtenditur in productione ipſarum. Cauſa efficiens oſtenditur in hoc, Dixit deus. Cauſa formalis, Fiat lux, & facta eſt lux. Cauſa finalis, Et vidit deus quod eſſet bonum. Vnde ſi quærimus, quis fecerit, Deus eſt. Si per quid: Dixit, Fiat: & facta eſt. Si quare fecerit, quia bonum eſt. to.5.96.H
Cauſas latentes in natura habent omnia corporalia. to.5.98.C
Secundum cauſas naturales vel inferiores ſtatutum, quod euenire debeat, deus mutat, ſed non præſcientiam. to.5.113.I
Cauſa cauſæ non præiudicat, nec perſona perſonæ. to.7.127.I K.& 130.D E
Cauſæ in feſtiuitatibus, nec dicendæ, nec audiendæ ſunt. to.5.10.251.M

Cautio.

Cautio. to.5.116.M

Cautius.

Cautius.

Cautius, ſiue Catius, deus. to.5.36.I

Cedar.

Cedar interpretatur latinè tenebra. to.8.309.D

Cedere.

Cedendum aliquando furori perſequentium. to.9.79.I

Cedit Paulus. to.9.74.D

Cedri.

Cedri Libani, altitudines ſunt mũdi. to.8.194.F

Quòd ſignificent religioſos, & fideles, ac potentes huius ſeculi. to.8.262.G

Quòd ſignificent ſuperbos. to.8.32.A

κίλλυμα.

κίλλυμα. to.3.178.A

Celſinus.

Celſinus. to.1.96.D

Celſitudo.

Celſitudo peruerſa, quid. to.5.119.E

Celſus.

Celſus de ſectis philoſophorum ſcripſit. to.6.3.C

Cenſura.

Cenſura Eccleſiaſtica modus. tom.7.12.A

Centaurus.

De Centauris, qui dicebantur homines admixti equis. to.5.159.F

Centum, Centuplum.

Centuplum repromittitur in Euãgelio. to.2.85.G

Centenarij numeri perfectio. Ibidem.

Quo modo intelligendum ſit quòd eis, qui diluuio perdendi erant, dominus direxit: Erunt dies eorum centum viginti anni. to.5.131.M

Centenarius numerus aliquãdo ponitur pro vniuerſitate: ſecundum illud, Centuplum accipiet in hoc ſeculo. tomo.5.187.M

Centum quinquagintatrium piſcium numerus, quid ſignificet. to.9.121.D

Cẽtum quinquaginta trium numerus progreſſione vnius ad ſeptẽdecim conſtituitur. Ibi.F G

Centum quinquaginta tres piſces, in ſecunda piſcatione capti, ſignificant omnes ſaluandos. to.10.203.E

Centurio.

Centurionis acceſſus ad Ieſum. to.4.94.B C

Centurio mirans. to.4.116.F

Centurio beneficium à ſaluatore accepit. tomo.4.206.C

Centurio humilitatis exemplum. to.6.178.H

Centurionis & Reguli diuerſa fides. to.9.32.E F

De puero centurionis, & verbis eius, indignum ſe præſentia domini indicantis: Sermo. to.10.4.M.& ſequen.

Centurionis cor intrauit Chriſtus, non domus parietes. Ibidem, & ſequen.A

Quid ſignet, quòd dominus non intrauit corporaliter domum Centurionis. to.10.5.A B

Centurio gentilis, in Euangelio, Eccleſiam Chriſto ex gentibus credituram præfigurauit, Chriſto non viſo. Ibidem.

Centurio. to.10.18.H

Centurio, per humilitatem, meruit ſuum ſeruum ſanari. to.10.164.I

Centurio corde recepit dominum. Ibidem.

Cerberus.

Cerberus quare triceps. to.5.259.F

Cercopitheci.

Cercopitheci. to.5.136.A

Cerdoniani.

Cerdoniani duo principia inter ſe pugnantia finxerunt. to.6.4.F

Chriſtum non eſſe filium dei. Ibidem.G

Bonum deũ & malum fingunt. Ibid.& 138.I

Reſurrectionem negant. Ibidem.4.G

Vetus teſtamentum reſpuunt. Ibidem.

Cerebrum.

Cerebri conſideratio. to.3.135.M.& ſeq.

Cerebri pars anterior origo ſenſuum. Eod.136.C

Cerebri tres ventriculi. Ibidem.D

A cerebro ſentiendi motus. to.3.156.I

Cerebri vis. Eodem.195.F

Ceremoniæ.

Ceremoniæ, à carendo appellatæ. to.1.12.M

Ceremoniæ Iudæorum, peſtiferæ Chriſtianis. to.2.11.M.& 12.E.& 15.K

Ceremonias legis ablatas per gratiam Euãgelij, probat Paulus vbique. Ibidem.12.A

Ceremoniæ non ſunt inter indifferẽtia. to.2.12.E

Ceremoniæ Iudæorum vmbra ſunt futurorum. to.2.16.A.& ſeq.& 168.K.to.3.185.I

Ceremoniæ ſuperſtitioſæ laxatæ. tomo.2.63.H.& ſequen.

De ritibus varijs Eccleſiæ. to.5.epiſt.118.& 119.

In ceremoniis, contentioſa obſtinatio, & ſuperſtitioſa timiditas. to.2.115.I

Ceremoniæ multæ irrationabiles. to.4.59.E

Ceremoniæ, & tabernaculum, & alia omnia, ſignificabant quæ in Chriſto impleta credimus, implenda confidimus. to.5.62.M

Quare ceremoniæ veteris legis in Eccleſia legantur. to.10.118.A

Cyprianus iuſſa proconſulis Aſpaſij, ſuper ceremoniis, abnegauit. to.10.321.I K

Ceres.

Ceres dea. to.5.33.H

De ſacris Cereris Eleuſinæ. to.5.59.M

Cerinthus.

Cerinthus hæreſiarcha, vnde Cerinthiani, qui & Chiliaſtæ dicuntur. to.6.4.B

Mundum ab angelis factum dicunt. Ibid.

Ieſum hominem tantum fuiſſe, nec reſurrexiſſe, ſed reſurrecturum dicentes. Ibidem.

Circunciſionem obſeruant, & alia. Ibidem.

Mille annos poſt reſurrectionem voluptatib⁹ corporeis tribuunt. Ibidem.

Cerinthi & Hebionis hæreſim perſtringit. tom.2.11.K.& 12.E

Certum, Certitudo.

Certitudo nulla, ſecundum Academicos. tomo.5.39.C

Nihil certum eſt, in hac vita, ſiue bonum, ſiue malum, niſi mors. to.8.74.H

De ſola morte certi ſum⁹ in hac vita. to.10.21.G

Tene certum, dimitte incertum. to.10.215.H

Ceruicatus.

Ceruicati dicuntur ſuperbi. to.8.327.H

Cerui.

Ceruus animal, eſt inſignis velocitatis, ſerpentes necans, & peremptis ſerpentibus ad fontes acrius currens. to.8.81.K L

Ceruorum mira ſolertia, inuicem portando, peragrando flumina. Ibidem.M. & 328.G H.& to.4.137.B

Ceruorum nomine ſpiritales ſignificantur. tomo.8.262.M

Ceruorum mirabilis natura. to.10.80.I

Cete.

Cetus iuſſu diuino deglutiuit Ionam. to.3.243.I

Ceti magni, ſpiritaliter. to.1.185.C

Ceti coſtæ. to.2.42.I K

Cethura.

Cethuræ filij, hæreticorum typus. to.4.293.A

Cethuram accepit Abraham, poſt Saræ mortem. to.5.142.D

Cethura & filij eius, quid repræſentent. Ibid.F

Chaldæi.

Chaldæi. to.5.83.E & K

Chaldæorum regio. to.5.237.H

Sæuitia Chaldæorum in ſanctos pueros. to.10.245.C D

Cham.

Cham interpretatur calidus. to.5.133.L

Cham peccans maledicitur in filio, ſignificat hæreticos, & quare: & etiam hominem maledictum in opere ſuo. Ibidem.L M

Ex Cham, filio Noe, nati dicuntur Aegyptij & Aethiopes. to.5.137.F

Cham, pater Chanaan, conditor Aegypti fuit. to.8.267.M

Cham maledictus eſt, quia patri non obediuit. to.9.105.L

Chamæleon.

Chamæleon quo modo colorẽ mutat. to.3.87.B C

Chaos.

Chaos ex nihilo, & ex hoc omnia. to.1.181.E F

Character.

Character dominicus. to.7.47.L M. & 97.A.& 135.B.to.9.13.D

Charitas.

Charitas dei erga nos. to.1.42.L M.to.9.160.M.& ſeq.copioſè.

Charitas dei, ipſe deus. to.3.105.G

Charitas dei, quæ nos facit dilectores ſuos. Eodẽ, 188.F in fine.

Charitas dei, præcipua cauſa aduẽtus Chriſti. to.4.217.I

Charitas dei plena, vbi. to.2.2.I.to.7.307.H I

Charitas perpetuò manet. to.1.6.H.& 164.M.to.3.5.F G.& 79.L.& ſeq.

Chritate deo cõnectimur. to.1.169.B.to.4.237.C

Charitatis ardor. to.1.2.K

Charitas, morum Chriſtianorum regula. tomo.1.173.D

Charitas in proximum. to.1.139.A.to.4.275.M

Charitas quid. to.2.24.I K

Charitas mutua, commendatur. to.2.epiſt.62.

Charitas, ſummus dei cultus. Eodem.123.I.& ſequent.

Charitas donum dei. Eodem, 139.A B.to.3.240.C.to.4.285.M.to.9.33.D E

Charitas, plenitudo legis. to.2.139.B.to.3.238.G.to.4.287.C.& 293.M

Charitas, ſcopus totius ſcripturæ. tom.2.119.K L.to.3.5.D E & 6.D.& 22.L M

Charitatem ſolã præcepit ſcriptura. to.3.12.E

Charitas eſt motus vel affectus animi. to.1.169.A.to.3.12.E F

Ad charitatẽ inferendã quę faciant. to.3.12.F G

Charitatis & miſericordiæ ordo. Eod.41.D

Charitas quo modo maior fide ac ſpe. Eod.44.F

Ad charitatem referuntur omnia præcepta legis. Ibidem.I

Charitas omnia credit deo. to.3.188.C

Charitas & patientia, ex Iob. Eod.211.L M

Charitas virtus peculiaris piorum. tomo.3.233.K L.& 235.G

Charitatis lex. Ibidem.236.A

Charitas, lex prophetæ & Euangelium. Eodem, 239.C

Charitatis excellentia. Eod.240.E.tom.7.284.F & ſeq.copioſè.to.9.57.A

Charitas vera. to.3.81.C D.& 240.M

Charitas inexhauſta. Eodem, 236.K

Charitatis præceptũ tria iubet. to.3.4.F G.237.I

Sine charitate ſpirit⁹ ſancti dona nihil prodeſſe. to.4.149.H I

Charitas nuſquam nõ inculcanda. Eod.217.F G

Charitas finis præcepti. Ibidem.& 287.C

Charitatis geminus funiculus. to.4.237.D

Charitas ordinata. Ibidem.F

Charitas

Charitas mutua. to.4.257.C
Charitas in abſentes. Eodem.252.M
Charitas erga inimicos. t.4.270.C D. to.9.137.C
A charitate dei nihil ſeparare poteſt credentes. tom.4.185.I K
Charitatis conſeruatio, humilitas. Eodem.289.D
Charitas, ignis. to.5.81.K
Charitas dei diffuſa eſt in cordibus, per ſpiritum ſanctum, qui datus eſt, &c. exponitur. to.5.202.M
Charitas. tom.5.126.H I
Charitatis ordo perturbatus. to.5.130.M
De charitate angelorum, qua mouentur in deum, cuius charitatis reſpectu omnia eis vileſcunt. to.5.79.L
De charitate Apoſtolorum, qua ardebant, ne timore frigidi eſſent. tom.5.174.D
Charitas eſt forma qua diligens anima reformatur. Et quid in anima faciat charitatis ignis. tom.5.82.G
Non ſuſtinuiſſent martyres paſſiones tam grandes, niſi in eis charitas ſpiritus ſancti habitaſſet: inuenit. tom.5.209.A
De charitatis amore quo modo ametur & quo modo trahat amantem. tomo.5.98.F
Charitas vel amor proximi, quanto maior, tanto bonitatis poſſeſſio amplior. to.5.224.I & ſeq.
Ad charitatem ampliandam, dicit, matrimonia interdicta fratrum & ſororum. to.5.132.C
Extra charitatem bona facta, quo modo remuneret deus temporaliter, apparet in Romanis. to.5.45.I
Sine charitate nihil prodeſt. to.7.81.A B & ſequent. & .167.L M
Charitas deeſt ſchiſmaticis. Eodem.82.C
Charitas ſi deeſt, naſci in Eccleſia nihil prodeſt. Ibidem.D
Sola charitas non datur extra catholicam. Eodē, 87.E F
Charitas leue facit iugum. Eodem.165.A
Charitas gluten eſt. to.8.140.M
Charitas dei in tribus, charitas proximi in ſeptē conſiſtit. Eodem.45.L
Charitatis ſuæ menſurā Chriſtus dixit, & nobis indixit. Ibidem.121.E
Non eſt vera charitas in eo qui ingratus eſt ſpiritui ſancto, per quem diffunditur in cordibus noſtris. to.8.170.C
Ideo maior eſt fide & ſpe, quia &c. Eodē. 222.K
Charitas aquis cōparatur. t.8.257.A & 258.M
In omnibus ſcripturis ſupereminentiſſimam viā, ſupereminentiſſimum locum charitas obtinet. Ibidem.256.M
Maior eſt charitas dei in nos, quàm noſtra in deum. to.8.258.A B
Charitas dei & proximi, quæ donatur à deo, inſtanter orari debet vt augeatur. to.8.298.D E
Exerceri debemus in charitate, vt redeamus ad charitatem. to.8 309.G
Charitatis fortitudo magnificentius non poteſt exprimi, quàm vt morti comparetur. to.8.314.F
Quanto maior eſt in vnoquoque charitas, tanto minus ei dominatur iniquitas. to.8.305.B
Quanto maior eſt in te charitas, tanto amplius te torquet quem toleras. to.8.242.D
Tantum proficis in charitate, & incipis ſentire deum, quantum accedis ad ſimilitudinem dei. to.8.243.C
Charitas eſt fons proprius, cui non communicat alienus. Eodem.257.L
Præceptum charitatis ſuper cœlos, ſuper omnes libros, quia ei ſubduntur omnes libri, & militant omnes linguæ ſanctorum. Ibidem.
Charitas alienum opus facit eſſe ſuum: & ſi in illa non fuerimus, nihil prodeſt quicquid aliud habuerimus. Ibidem.324.C
Sit charitas in te, & ſcientiæ plenitudinem conſequeris. to.8.193.L
Sic charitas violenta eſt ad ſaluandum, quemodo mors ad auferendum violentiſſima. tomo 8.97.A
Qui non habent charitatem, graues ſunt ſibi: qui autem habent, portant ſe. Eodem, 328.G H
Charitas portat onera proximorum, ſed non premitur talibus oneribus. Ibidem.H I
In charitate latitudo, in odio anguſtia eſt. to.8.336.D
Charitas quæ eſt, vt à cæteris, quæ appellantur charitates, ſegregetur & diſtinguatur. to.8.355.A B
Charitatem de corde puro non habēt ad ſe latrones, & mali. Ibidem.B C
Charitas, deſcripta ab Apoſtolo, duo habet præcepta. Ibidem.
Charitas, nos vnum facit cum Chriſto. tomo.8.152.D in fine.
Charitas dicitur amor dei & proximi. Eodem.41.F G
Non ſolum in noſipſos, ſed etiam in eos qui foris ſunt, exhabere debemus charitatē. to.8.49.D
Qui charitatem habere incipit, intromittitur quo modo ramus oliuæ à columba in arcam. to.8.24.G
Qui charitatis vulnere non fuerit vulneratus, ad veram ſanitatem non poteſt peruenire. to.8.68.K
Charitas non permittit te non præſtare quicquid potes, etiam inimicis. Eodem.41.I
Charitas vbi fuerit, neceſſe eſt vt operetur. Ibidem.41.I
Charitas compagem facit, & peruenit, ad claritatem. to.8.37.F
Charitas ſemper redditur, & ſemper debetur. to.8.51.A
Semper nos debitores facit, quia illa vna eſt: quæ & ſi quotidie redditur, ſemper debetur. tom.8.67.I
Multi dona habere poſſunt, charitatem habere non poſſunt. to.8.257.A
Charitas Chriſti maximè declaratur in diuiſione hæreditatis. to.8.10c.M
Charitas noſtra dicitur eſſe radix. Eodem.110.E
Charitas quanta erogat, non finitur: & ſi non inuenit quod det, dat beneuolentiam: præſtat cōſilium, ſi poteſt. tom 8.63.G
Semper habet vnde det, cui plenum pectus eſt charitatis. Ibidem.D E
Charitas omnibus neceſſaria. to.9.13.K
Charitatis duo præcepta. to.9.33.E
Charitatem habens, omnia habet. to.9.57.A
Charitas innouat. to.9.89.I
Charitas, fructus naturæ. to.9.98.K
Charitas perfecta, eſt paratum eſſe mori pro fratre. to.9.131.I
Charitas extinguit delicta. to.9.125.B
Priuatio dilectionis dei, radix eſt omnium peccatorum. to.9.131.F
Charitatem, præ cæteris mandatis, commendauit dominus. Ibidem.G
Charitas perfecta quæ. to.9.131.I
Charitate ſatiari, eſt calicem ſalutarem accipere, & nomen domini inuocare. Ibidem.H
Charitas, vt perficiatur, naſcitur. to.9.131.I
Charitatis opera, ad hominum laudem, facientes, conuincuntur non habere charitatem. Ibidē.K
Sine charitate nihil habetur, nihil agitur. tom.9.131.M
Charitas ſola diſcernit inter filios dei, & diaboli. to.9.132.A
Charitas, margarita precioſa. Ibidem.
Sine charitate nihil proſunt omnia. to.9.132.A
Charitas margarita precioſa eſt, quam inuenit negociator. Ibidem.
Charitas vbi incipit. to.9.132.F
In quo opere & qua veritate agnoſcitur charitas dei, & fratris. to.9. Ibidem.I
Sūma charitatis in hac vita perfectio, eſt animā ſuam pro amicis exponere. tomo.9.132.I
Charitatis violatio, eſt peccatum: quod qui facit, non eſt ex deo. to.9.131.M. & .133.C
Si quis petat à deo, & nō accipiat, an rectè dicatur non habere charitatem. to.9.133.C D
Charitatem non habens, negat Chriſtum in carne veniſſe. to.9.134.G
Charitas laudata placet, vt ſeruetur. to.9.135.I
Ieſum opus venire non erat, niſi propter charitatē. to.9.134.L
Charitas facta hominum & intentiones diſcernit. to.9.135.G
Charitas quo modo pedes, manus, aures, oculos, aut cætera membra habeat. Ibidem.I
Charitas in columba demonſtrata. to.9.135.L
Charitas ſæuit more columbino. Ibidem.L
Negligere correptionem, non eſt habere charitatē. to.9.135.K
Charitatis opera non ſemper permanere debent, charitas autem ſemper. to.9.136.E
Ordo charitatis. to.9.c36.E F & ſeq.
Charitatis & ſuperbiæ comparatio. to.9. Ibid. M & ſequent.
Charitatis conditiones. to.9.136.M
Deus, charitas & dilectio eſt. to.9.137.M
Quo modo cognoſcendum eſt quantum in charitate profecerimus. to.9.138.A
Charitas ſola implet legem. to.9.33.E
Charitas à timore incipit, quā ipſa creſcens paulatim expellit. to.9.138.F
Diſciplina charitatis quæ ſit. to.9.140.K
Charitatis conditiones vel proprietates. tom.9.263.E & .229.B
Charitatis feruor. to.9.c67.M
Charitas eſt animæ pulchritudo. tom.9.139.B
In duobus præceptis charitatis tota lex pendet & prophetæ. to.9.140.I
Charitas magis cōfert, quàm recipiat. to.9.192.H
Charitas nihil aliud quàm dilectio. to.9.198.A
Charitas totius boni ſumma eſt. tom.9.207.H
Merces charitatis omnia credentis. to.9.227.M & .228.D
Charitate omnia fiunt facilia. to.9.228.L
De quatuor virtutibus charitatis. tomo.9.227.F & ſequent.
De laudibus charitatis. Eodem.227.K
Charitas tolerans quæ ſit. to.9.227.H I
Quid ad charitatem omnia tolerantem attinet. Ibidem.I K
Charitas omnia ſperans. to.9.228.C
Filij Iſrael per charitatem, omnia ſperantem, Aegyptum ſunt egreſſi, deſerta peruagati, & terram deſideratam ingreſſi. Ibidem.D
Chriſtus charitatem, omnia ſuſtinentem, præ cæteris habuit. tom.9.228.E
Charitas omnia ſuſtinens. Ibidem.
Chriſtus quæ pro charitate ſuſtinuit. to.9.228.E F
Tene charitatem, & in ea inuenies omnem ſcientiam. to.9.228.K & M
Homo eſt templum dei, in quo habitat charitas. tom.9.228.L

Charitas omnium bonorum radix eſt. Ibidem.M
Quid ſit charitas. to.9.129.A.to.10.27.F
Charitas multos priſcorū coniūxit. to.9.229.B.C
Charitas dei ex omnibus animabus fecit vnam animam. to.9.238.M
Perfecta charitas, perfectū donum ſpiritus ſancti. to.10.10.L
Feruor charitatis à ſpiritu ſancto, qui peccatis refrigeſcit. Ibidem.
Vniuerſa inutiliter habet, qui charitatem non habet. to.10.19.I
Charitatis laus. to.10.22.K L.& 45.I
Charitas dei diffuſa eſt in cordibus noſtris: exponitur. to.10.36.D
De charitate: & quo modo poſsideatur. Ibidem.
Omnes virtutes, & omnia dei dona ſine charitate, nihil proſunt homini. tom.10.42.M.& ſeq. Et ibi plura de charitate.
Charitatem habere. to.10.43.A
Charitas vincit omnia, & ſine qua nihil valent omnia. to.10.45.I
Charitas quare non infletur. Ibidem.I K
Charitas aliquando moleſta eſt, ſed vt ſanet. tom.10.50.A B
Sine ſpe & charitate nemo in Chriſtum recte credit. Ibidem.L
Latitudo charitatis. to.10.56.H.& 62.L
Charitas adeo donum dei, vt & deus dicatur. to.10.69.A
Charitatis laus, & quid poſsit charitas. tom.10.74.C D
Charitatis bona. to.10.75.D
Peribunt fides & ſpes, manebit ſola in perfectione charitas. Ibidem.D E.& ſeq.
Ala charitatis. to.10.81.K
Charitas quàm facile habeatur. to.10.92.L M
Amaritudo cupiditatis & dulcedo charitatis quæ. to.10.93.K
Et quo modo hæc duo ſibiinuicem opponūtur. Ibidem.
Ex carnalis corporis humani conſtitutione, doceri charitatem. to 10.98.B C.& ſequent.
Per charitatem omnia ſingulorum dona, omnibus communia ſunt. to.10.Ibidem.C D
Duæ charitatis alæ. to.10.105.K
Germaniſsima & ſynceriſsima charitas quæ. to.10.110.I K. Et ibi plura de charitate.
Charitas non æmulatur, &c. Ibidem.K
Charitatis perfectio, & opus. to.10.122.A
Finis legis eſt charitas. to.10.141.B
Sicut radix omnium malorum eſt cupiditas, ita radix omnium bonorum charitas. Ibidem.C
Charitas ſeparatos, ſpiritaliter congregat. tom.10.143.D E
Dominica ſecunda, poſt octauas Epiphaniæ, Sermo ſecundus, de charitate. to.10.143.D
Laus vera & integra charitatis. Ibidem.E
Charitatis, ex effectu, cōmendatio. to.10.141.C D
Charitatis geſta mirabilia. Ibidem.D E
Charitas omnes ſtatus & tēpora illuſtrauit. Ibid.
Sine charitate diues pauper eſt, & cum charitate pauper diues eſt. to.10.35.F.& 143.E
Charitatis magnæ ſunt diuitiæ. to.10.143.E
Si charitas in quantūlibet diuitiis abundante nō fuerit, nihil boni ex illis facere poterit. Ibid.
Charitas intelligit quantū animæ referuet in cælo, & quantū corpori ſeruet in mundo. Ibid.F
Charitas omnibus virtutibus eſt ſublimior. tom.10.143.F
Charitas oleo comparatur. Ibidem.
Qui charitatem voluerit habere in alio ſeculo hāc ſibi faciat patronam in mundo. Ibidem.G
Charitas vera. to.10.143.G.& ſequen.G
Charitas dulcis & ſuauis eſt. to.10.143.I
Charitas ſola eſſe non poteſt vbicunque ſit. tomo 10.152.M
Charitas omnia bona largitur abūdē. t.10.143.I
Charitas eſt finis præcepti. to.10.144.F
Charitate quid dulcius. to.10.Ibid.F.& ſeq.
Qui habet charitatem deus in illo manet, & ipſe in deo. Ibidem.
Radix omniū bonorū eſt charitas. to.10.144.G
Charitas etiam vſque ad inimicos protenditur. Ibidem.H
Radix charitatis in cælo plantata eſt. Ibidem.I
Charitatis quatuor virtutes. tomo.10.145.L M.& ſequent.
Virtus charitatis, quæ omnia tolerat, quo modo acquiratur. to.10.146.B
Qualis debet eſſe charitas peregrinantium. tomo 10.150.A B
Charitas ædificat: exponitur. to.10.45.K
Charitas humana, etiam licita, communis eſt fidelibus & infidelibus. to.10.152.C D
Charitatis humanæ diuiſio in licitam & illicitā. Ibidem.C
Impoſsibile eſt vtranque charitatem humanā habere. to.10.152.F G
Qui charitate humana non afficitur, inter homines cenſendus non eſt. to.10.152.D
Charitatis diuiſio, in diuinam & humanā. Ibid. C.& ſeq.F
Ordo charitatis, in rebus externis. Ibid.G H
Charitas diſtinguit inter filios dei & filios diaboli. Ibidem.M
Charitas quare maior fide & ſpe. to.10.153.B
Charitas obtinet principatum in omnibus præceptis dei. Ibidem.C
Sine charitate nihil deo placere poteſt. t.10.153.C
Charitas eſt præmium ſanctorum in cælo. Ibid.B
Nullum medicamentum charitate ſalubrius eſt. to.10.157.A
Charitas eſt vnum præceptum, in quo qui defecerit factus eſt omnium reus. Ibidem.I
Charitas domini, circa genus humanum. Ibid.
Per concordiam charitatis pro membris omnibus clamat. to.10.167.A
Charitatis dulcedo ſic cor noſtrū obtinere debet, vt in nobis locum nō poſsit habere odij amaritudo. to.10.157.C
Diuerſa eſt futura ſpes charitatis, propter diuerſa merita charitatis. to.10.200.C
Qui non vult talem habere charitatem, qualem Chriſtus præcepit, ex omni parte Hieruſalem portas clauſas inueniet. to.10.211.A
Sine charitate nullus vnquam videbit deum. to.10.251.C
Qui charitatem habere noluerit, qua conſcientia ad dominum, qui eſt charitas, accedere præſumit? Ibidem.
Sine deo eſt, qui non habet charitatē. to.10.211.G
Charitas, in partes diſtributa, non minuitur ſed augetur to.10.229.E
Sine charitate nemo gloriam æternam intrabit. to.10.309.E
Negocium iuſtum ſuſcipit neceſsitas charitatis. to.5.183.C
Charitas dei eſt præferenda mūdo. to.10.278.F
Ordo charitatis. to.10 291.L
Tanta eſt poſſeſsio charitatis, vt & ſingulis tota ſit, & omnibus integra. to.10.229.F
De pietate & charitate. to.10.300.K L
Radix noſtra charitas eſt. to.10.311.E
Charitatis vnitas, præponenda eſt terrena commodo hæreditatis. to.10.315.H
Eadem charitate diligimus deum, & proximum. to.10.319.G

Chæremon.

Chæremon. to.5.83.C

Chebron.

Chebron. to.5.139.F

Cherubin.

Cherubin, ſedes eſt gloriæ dei: & interpretatur plenitudo ſcientia. to.8.193.L.& 140.E F.& H
Cherubin cuſtodiens paradiſum, dominus eſt. to.10.193.D

Chirographa.

Chirographa peccatorū, ſanguine Chriſti deleta. to.7.153.L
Chirographum paternum, quod ſcripſit Adam. Eodem, 205.H I
Chirographi paterni debitores, omnes homines. Ibidem.I

Chorda.

Chorda decem, decem præcepta, myſticè. tomo.8.45.K
De decem chordis. to.9.199.B.& ſeq.
Chordæ quid ſint, & quid ſignificēt. to.8.381.K L

Chore.

Chore, & aliorum caſus. to.3.164.I K
Chore, Chriſtus. to.8.81.I.& 91.H I.& 93.K L.& 199.K L.& 202.F
Chore filij, Chriſtiani. Ibidem.
Chore interpretatur caluicium, vel caluaria. Eod. 81.I.& 85.E.& 87.F.& 199.K L
Pro filiis Chore quid ſit. to.8.91.H I.& 93.K L. 95.C
Quid nomine Chore figuretur. tom.8.109.M.& 199.L.& 202.F.& 231.G
Cur Chore & duces ipſius terra viuentes abſorbuit, & populū illis conſentientē è cælo ignis illapſus conſumpſit. to.8.117.B

Chorus.

Chorus concordiam ſignificat, quæ in charitate conſiſtit. to.8.231.F
Chorus eſt conſenſio cātantiū. to.8.379.G. in fine.
Chorus laudat deum, quando &c. to.8.381.K

Chriſma.

Chriſmatis myſterium. to.3.240.I.to.4.87.C
Chriſma, vnctio. to.10.39.I

Chriſtus.

Chriſti nomen, à chriſmate. tom.3.240.I.to.4.24.A B.& 87.C.to.5.151.C.to.6.16.C.& 58.G.& 143.C.to.8.29.D.& 89.L M.& 379.F.to.9.57.F.to.10.39.I.& 194.G.& 215.I
Chriſtus Ieſus, nomē diſpenſationis. to.2.161.M
Chriſtus, Hebraicè Meſsias, Græcè Chriſtus à chriſmate, Latinè vnctus dicitur. tomo.8.29.D.& 262.E
Chriſtus eſt nomen ſacramenti. to.9.128.K

Chriſti.

Chriſti multi per gratiam. to.4.67.M.& ſeq.
Chriſti, reges Iudæorum dicebantur. Eod.87.C.& 113.D.to.8.267.F
Chriſti dicuntur omnes fideles, propter myſticum chriſma. to.5.189.I
Quo modo quidam Chriſti appellabantur, antequam eſſet vnctio, ex qua hoc nomen impoſitum eſt regibus. to.8.267.F
Chriſtus quis. to.10.88.K L

Chriſti nomina & officia.

De Chriſto quæ dicuntur in ſcriptura, ſane accipienda. tom.2.94.K.& ſeq.& 117.G H.161.C.& ſeq. to.3.56.D.& 57.I.K.& ſeq.
Chriſtus multa dixit ſe eſſe, quæ per ſimilitudinē accipienda ſunt. to.9 75.B
Attributa Chriſti. to.9.190.G H
Chriſtus tribus modis in ſcripturis nominatur. to.10.141.F.& ſeq.

Chriſtus, eſt verbũ, anima, & caro. to.10.203.M
Chriſtus, ſecundus Adam. tom.1.186.K L
Agnus. tom.2.117.F
Chriſtus agnus dei. to.3.60.L M
Chriſtus magni conſilij angelus. tom.3.62.H in fine.to.4.22.I
Chriſtus dictus eſt angelus. tomo.5.169.K
Chriſtus angelus.to.6.9.B. to.8.52.F.to.9.46.L
Chriſtus eſt arbor circa flumium tranſplantata. to. 9.127.G
Aries rubricatus. to.4.37.A
Chriſtus, botrus vuæ. to.8.11.K.
Chriſtus, brachium dei. to.4.90.B. to.9.83.A
Chriſtus, Chorc. to.8.81.H I
Colonus, Chriſtus eſt. to.10.23.D
Chriſtus, conſiliarius. to.6.8.M
Chriſtus, Dauid appellatus eſt. to.4.155.K
Chriſtus, dialecticus. to.2.46.H
Chriſtus, dies: hora, diſcipuli. tomo.9.78.B
Chriſtus intus docet. to.1.227.E F
Chriſtus docet, homo admonet. Eodem,118.A
Chriſtus, doctor fidelium. tom.6.11.M
Chriſtus, dux noſter ex Aegypto. Eodem,126.E F
Chriſtus, ab effectu rerum, nomen Emmanuel accepit. tom.10.126.M
Chriſtus, figulus. to.10.185.M
Chriſtus, finis legis. tom.3.238.B tomo.8.114.H & 221.G. to.9.140.E
Chriſtus, finis fidelium. tom.3.238.D
Chriſtus eſt fons vitæ. to.10.174.C
Chriſti & fullonis comparatio. to.10.87.G
Chriſtus fundamentum fidei. tom.3.35.A B to.4.17.A
Chriſtus, eſt fundamentum cordis, quando nihil ei præponitur. to.3.205.A
Chriſtus, fundamentum, primum, & maximum. tom.8.208.M
Chriſtus gallina. tom.8.128.K L & 218.M to. 10.26.K L & 109.L
Gentes & idololatræ ſcorpiones, quos tamen gallina Chriſtus comedit, & in corpus ſuum, Eccleſiam, traiicit. to.10.26.K & ſeq. B
Chriſtus, gloria, & ſplendor, ... tomo. 2.66.I. tomo. 4.223.H. to.6.17.G
Chriſtus granum ſinapis. tom.10.111.K
Chriſtus quo modo eſt granum in terram miſſum. to.10.204.A B
Chriſtus, hæreditas & teſtator. to.6.20.I
Chriſtus, hæreditas bonorum. tomo.9.3.E to.10.30.G
Participes Chriſti. tom.5.151.D
Qui Chriſtum poſſidet pietate, omnia poſſidet. to.10.46.K
Chriſtus, hoſtia erat, & ſacerdos. tom.10.192.M
Vide infra, Chriſtus ſacerdos.
Chriſtus, illuminator. to.10.116.F
Chriſtus, inſpector cordium. to.10.7.K
Chriſtus inſtaurat omnia. tomo.3.40.A
Chriſtus interceſſor efficax. to.1.37.D.& 42. K L. tom.2.21.F
Chriſtus, iudex viuorum & mortuorum. to.3.33. G & 39.F G & 240.H. tom.9.105.G
Chriſtus, iudex. tomo.4.263.F to.6.10.F & 143.H I
Vide infra, Chriſti iudicium: & in litera I. Iudicium.
Chriſtus, lapis vnctus à Iacob. to.3.138.F G.to. 6.58.G tom.8.89.I K.
Lapis angularis. tom.4.222.K L tom.6.96.F G & tom.10.70.A
Chriſtus dictus eſt lapis offenſionis. to.9.128.K
Chriſtus lapis angularis, fecit vtrũque populum, gentilem & Iudaicum, vnum. to.10.136.E F
Quare Chriſtus dictus eſt lapis angularis. to.10. 138.B C
Lapis reprobatus ab ædificantibus. to.3.138.G tom.6.27.F
Lapis exciſus ſine manibus. to.8.92.A B & 247.E to.9.7.M.& 19.L
Chriſtus, leo de tribu Iuda. to.2.117.A & D. to.3.13.I tom.8.105.G
Chriſtus leo & ſerpens. tomo.10.111.C
Quare Chriſt⁹ dictus eſt leo & agnus. to.10. 213.F G
Chriſtus, liberator. to.1.27.B.to.4.284.G
Chriſtus lignum vitæ dicitur. to.3.195.C
Chriſtus, lumen animarum. to.8.139.E
Chriſtus lumen, Ioannes lucerna. to.10.88.D E
Chriſtus, lumen. tomo.10.152.H
Chriſtus, lux gentium. tomo.6.27.L & 147.G
Lux mundi. to.9.58.C
Chriſtus quo modo maledictum. to.4.290.B to.6.45.D & 64.A B & ſequent.
Chriſtus, manus & virtus dei. to.6.143.L
Chriſtus, manna. to.6.58.K
Chriſtus, nubes & columna. Ibidem.
Chriſtus mediator. tom. 3.37.L M & 140.D E
Vide, Mediator.
Quomodo Chriſtus eſt mediator dei & hominũ: & quo modo à dæmonibus liberat. to.3. 78.D & 92.C. tom.9.113.A
Chriſtus, vita mediator: diabolus, mortis. to.3. 69.H
Inter Chriſtum & diabolum nulla medietas. to. 7.146.G
Chriſtus, medic⁹. to.1.37.D.to.8.39.M. to.10.6.I K.& 18.C D.& 45.L.& 46.E.& 49.L M. & 68.G
Medicina. tom.3.3.F G
Quo modo Chriſt⁹ gregẽ curauit. t.9.231.F & ſeq.
Chriſtus mons magnus qui creuit ex minimo lapide to.5.14.A & 16.K & ſeq.L.to.8.125.C
Chriſtus, mundator. to.7.54.F
Chriſtus negociator cæleſtis, in hunc mũdum venit accipere contumelias, dare honores: haurire dolorem, dare ſalutem: mortem ſubire, & dare vitam. to.8.35.H
Chriſti opera cum patre. tom.3.240.D
Vide opera, & Trinitas.
Chriſtus, ouis paſchalis. to.3.138. F in fine.
Chriſtus, panis angelorum. to.1.153.B to.9.23.K
Chriſtus, panis communis. to.10.25.E & 151.G
Chriſtus, paracletus. tomo.9.93.L
Chriſtus paries eſt, ad quem nos oportet conuertere. to.9.208.G
Chriſtus, paſſer. to.10.109.K
Quo modo dicitur paſtor & ianua. to.8.209.A
Chriſtus, noſtra pax. to.6.10.K
Chriſtus quo modo factus peccatum. to.3.38.G to.6.64.D E & 153.G H. to.10.61.H I
Chriſtus pellicanus eſt naſcendo, nicticorax moriendo, & paſſer reſurgendo. to.8.248.F G
Chriſtus, petra, lapis. to.1.7.H. to.2.92.E. to. 3.138.F G. to.6.58.K. to.9.222.H
Quòd dictus eſt petra, agnus, & leo, vt per hęc viſibilia ad inuiſibiliũ informaremur. to.8.88.D
Chriſtus eſt petra fundamẽti, & lapis angularis. tom.10.324.E
Chriſtus, principium. to.9.64.A B & 203.E
Chriſtus, propheta. t.6.14.B.to.9.30.M & 46.K
Chriſtus, propheta, ſimilis Moyſi Eod.t.6.70.B C
Chriſtus quoque proximus noſter. to 3.4.K L
Chriſtus, rex & ſacerdos. to. 4.81.K.& 87.D & 91.K & 92.B & 130.M
Chriſtus, rex ſeculorum. to.6.19.L M & 213.A B
Chriſtus quo modo rex Iudæorum. to.8. 41.D E tom.9.81.A
Chriſtus non ſolum rex Iudæorum, ſed & gentiũ. to.9.117.M
Chriſtus rex, eſt vltor impiorum regum, & rector piorum. to.10.136.C
Chriſtus, ſacerdos. tomo.5.90.H
Chriſtus, ſacerdos & ſacrificium. to.3.49.M. to.5.86.M. to.8.29.D
Chriſtus ſacerdos, ſecundum ordinem Melchiſedech. to.4.230.M. to.3.139.G. tom.6.17.K
Chriſtus, ſalus. to.10.39.B
Nulla ſalus ſine Chriſto. to.10.70.H
Chriſtus ſalutare dei. tomo.2.123.L to.4.67. M.to.5.237.F.to.6.128.E.t.8.35.H & 77.M
Chriſtus verè Samaritanus. to.9.69.D E
Chriſtus ſanctificat apoſtolos in ſeipſo. to.9.121.L
Chriſtus dicitur ſanctus, & ſanctus ſanctorum. to.9.196.F
Chriſtum eſſe ſapientiam dei. to.3.173.M
Chriſtus, ſeruus. tom.2.164.K
Chriſtus ſinapi comparatur. tomo.10.270.C
Chriſtus eſt arbor ſinapis: omnes martyres vel ſancti ſunt rami. Ibidem.D
Quo modo Chriſtus reficiat ſitientes, & laborantes. to.10.81.F
Chriſtus, ſol iuſtitiæ. to.2.217.A
Quòd dicitur ſol, petra, ouis, leo, non proprietate, ſed ſimilitudine. to.8.219.A & 227.C.& 263.B C
Chriſtus quo modo factus eſt ſpes noſtra. to.8. 134.D E
Chriſtus etiam patriarcharum ſcopus. to.1.36.G to. 2.41.E F.& 83.I.K & 90.B.& 146. H I.& to.4.22.G
Quo modo Chriſtus eſt ſplendor lucis æternæ, & imago inuiſibilis dei. tomo.10.222.E
Chriſtus, ſponſus. to.1.22.I.in fi. tom.6.13.H & 14.F & 19.D.& 89.G.to.7.111.G
Chriſtum cum audis, noli ſponſum à ſponſa ſeparare. tomo.8.55.M
Chriſtus, ſponſus Mariæ. tom.10.127.I
Chriſtus, ſponſus & ſponſa. to.10.142.H
Quòd Chriſtus eſt ſubſtantia populi ſui. to.5. 150.B C
Chriſtus nobis factus eſt turris fortitudinis. to.8. 134.F G
Chriſtus, vapor virtutis dei. to.4.225.D
Chriſtus, verbũ patris quare dicatur. to.3.32.G
Chriſtus eſt verbum dei, & non verbum hominis. to.10.201.F G
Chriſtus apud patrem veritas & vita aſſumendo hominem factus eſt via. tomo.10.47.B
Vide infrà, Via.
Chriſtus vermis, & non homo. tom.2.228.H.& ſequenti.
Chriſtus vermis, biſariam intelligitur. Eod.43.C
Quo modo Chriſtus eſt vermis, to.10.215.I
Chriſtus ſolus via ad ſalutem. to.1.31.A B
Chriſtus eſt via, veritas, & vita. to.9.43.C & 58.M.& 214.C
Chriſtus, via. tom.10.109.L M.& 173.A
Chriſtus, perfectiſſima victima. tom.3.70.D
Chriſtus nobis vicit. to.10.21.H I
Chriſtus in ſe vinci maluit, vt victor eſſet in cunctis. tomo.10.187.D
Virga efficitur Chriſtus nobis. tom.10.177.H
Chriſtus, virtus & ſapientia dei. Eodem.31.M. & 74.E F.& 101.E F.& 173.C D. tomo 4.75.M
Vita noſtra, Chriſtus. to.10.6.E
Chriſtus eſt vita, mors eſt diabolus. Eodem.311.C
Chriſtus vitis vera, & agricola. to.9.96.A B
Et per ſimilitudinem. Ibidem.

Vitulus ſaginatus. to.4.79.E
Chriſtus dicitur vitulus. to.10.161.F
Chriſtus vnigenitus,& primogenitus quo modo. to.3.32.K L.to.4.61.L.to.6.31.C.& 113.B.& ſequentibus. *Vide Filius.*
Chriſtus quo modo vnctus ſpiritu ſancto. tomo.3.107.H I

Figuræ & promiſsiones Chriſti.

Paßio Chriſti prophetatur in Pſalm. 21.to.2.121.A B.& ſequentib.
Chriſti regnum Sibyllæ etiam prædixerunt. to.2.145.C D.to.4.87.K & 279.H I.to.6.8.L
Chriſti hæreditas,Eccleſia catholica:& poſſeßio Chriſti,termini terræ. tomo.2.152.E F.& 154.K.L.& 156.L.M.& ſeq.& 171.A B
Chriſti promißio Abrahæ facta. to.2.155.C
Chriſtum & Eccleſiam,diſcimus in ſcripturis. to.2.156.H.& L.& M
Trifariam ſcriptura videntur loqui de Chriſto. to.3.59.I.& ſeq.
De Chriſto prophetiæ. tomo.4.22.L M. & 25.A & 28.I K.& 35.M.& 40.F.& 64.L M.& 223.I K.to.7.61.E F
Chriſti mors & gloria prædicta. tomo. 4.89.I.& ſequent.
Chriſtus promiſſus,& exhibitus. to.4.88.K L
Chriſtũ adumbrauit natiuitas Iacob. to.4.219.G
Quòd ſacramentũ redẽptionis Chriſti nullis retrò temporibus defuerit,ſemperque ſit diuerſis ſignificationibus prædicatum. to.5.63.L M
Chriſtus fuit verus Salomon, promiſſus Dauid patri ſuo. to.5.148.M.& ſequen.
Chriſtum verum reges figurabãt,prophetica vnctione. to.5.149.I
De Pſalmo tertio,& quadrageſimo,& quintodecimo, & ſexageſimoſeptimo, in quibus mors & reſurrectio domini prophetantur. to.5.151.I.& ſequen.
Sapientiæ liber paßionẽ Chriſti apertißimè demonſtrat. to.5 151.D
Chriſti paßio & reſurrectio,prænunciata. tom.5.167.C
Chriſtus natus eſt,impleta prophetia Iacob. tomo 5.172.M
Quæ Porphyrius dicat, oracula deorum, reſpõſa de Chriſto. to.5.183.M.& ſeq.
De Chriſto filio dei, prophetiæ diſcutiuntur,contra Iudæos, Arrianos,& Sabellianos. to.6.9.B.& ſeq.& 13 M.& ſeq.
De Chriſto prophetia, ex libris Ethnicorum. Eodem.14.F
De Sibyllinis vaticiniis. Ibidem.G H
Chriſtum prædictũ à prophetis Hebræis copioſè contra Manichæos. to.6.55.L.& ſeq.
Chriſtus ſummus pontifex noſter, quomodo præfiguratus. to.7.7.K
De Chriſto obſcurius loquuti prophetæ, quàm de Eccleſia. to.8.38.F.in fine.
Chriſtum Iudæi ſub vela,nõ vidẽt. Eod.145.A
Chriſti typus, Abraham. to.6.58.F
Iſaac. to.3.61.A.to.6.58.F.to.8.38.F
Aaron. to.10.117.C
Item figuratus fuit per lapidem adiutorij. tom.5.143.D E
Item figuratus fuit in benedictionem Iacob. to.5. Eodem.G
Chriſtus aries pro Iſaac immolatus. tomo.6.58.F.to.8.38.F
Lapis Iacob. to.3.138.G.to.6.59.H
Ioſeph. to.6.58.I *Vide Ioſeph.*
Virga Moyſi. to.6.58.K
Ieſus Naue. to.6.59.A.70.C.& ſeq.
Botrus in ligno pẽdẽs. to.6.59.A.& 60.B.in fi.
Samſon. Eodem.59.B
Dauid. Ibidem.C
Helias. Ibidem.
Heliſeus. Ibidem.C D
Salomon. to.6.62.M
Vide Chriſti nomina & officia, & in indice ſingulas has dictiones.
Prophetia de natiuitate Chriſti. to.9.244.I
Chriſtus à patre & ſpiritu ſancto,ad noſtram redemptionem deſtinatus eſt. to.10.125.F
Triduana mors Chriſti, per prophetas promiſſa, eſt impleta. to.9.247.I

Aduentus.

Chriſtus cur aduenerit. to.1.159.L M.to.10.41.H I
Chriſtus & in iuuentute,& in ſenectute venit. to.1.9.D.& ſequen.
Ante Chriſti aduentum, pios ſeruatos fuiſſe per Chriſtum. to.2.41.D E.83.H I.& 89.I K
Ante Chriſti aduentum, ſancti etiam ad inferos deſcendebant: & quo modo inde liberati. to.2.91.D E
Chriſti aduẽtus in carne & ſpiritu. Eod.92.E F
Chriſti mißio,eius incarnatio fuit. tom.3.240.K.to.6.142.I.to.9.61.D
Chriſtus,cur tam ſerus aduenerit in carne. tom.4.174.E.to.7.268.K
Chriſtus quare tanto poſt venit,& non in principio peccati hominis. to.4.126.L. Retractationum.to.1.9.D
Chriſtus cur non antè venerit. to.4.211.C.& ſeq. to.9.55.E
Chriſti aduentus præcipua cauſa, dilectio. tomo 4.217.I
Chriſtus,qualis venerit ætate ſexta. to.4.222.D
Chriſtum Iudæis præcipue miſſum. to.4.287.G
Chriſtus quare venit, & quid boni attulit generi humano,cũ videantur peiora eſſe in rebus humanis,quàm antea. to.8.342.D
Chriſti aduentus duplex. to.9.7.K L
Chriſtus tanto occultior venit, quanto humilior. Ibidem.K
Chriſtus non diceretur manifeſtus venire, niſi occultus veniſſet. to.9.7.K L
Chriſtus quo modo dicitur occultè veniſſe,& manifeſtè venturus. to.9.52.I
Chriſtus primùm venit ſaluare, dein iudicare. to.9.60.H I
Chriſti aduentus quantum credentibus ſalutaris, tantum non credentibus exitialis fuit. tomo 9.99.I
Chriſtus à Iudæis ſperatus,nõ fuit cognitus, quia humilis venit. to.9.118.K
Proximus Chriſtus factus eſt nobis miſericordia. to.10.32.D
Quo modo Chriſtus venit ad nos, & nobiſcum eſt,& ad nos venturus eſt. to.10.14.H I
Miſericordia eſt, qua Chriſtus venit à patre ad nos:iuſticia,qua à nobis ad patrem receßit. to.10.50.M
Et quare illa præcipue dicatur iuſticia. tomo 10.51.A
Chriſtus quare in mundum hunc venerit. to.10.64.D.& ſequen.
Chriſtus venit propter peccatores. tomo. 10.64.M
Chriſtus, aduentu ſuo, reſcidit peccatorum chirographum. to.10.128.A
Chriſtus in mundum venit, & mundus eum non agnouit. to.10.128.F
Chriſtus ex ſublimibus in infima & abiecta deſcendit. Ibidem.H
Quæ erant propria Chriſti,in quæ venerat. to.10.135.B C
Qui receperunt Chriſtum. Ibidem.C
Chriſtus quo modo ad nos venerit. to.10.187.H
Chriſtus venit ad miſerias noſtras, & eas tolerauit. to.10.198.M
Vbi Iudæi legebant Chriſtum venturum, ſibi legebant quia erant occiſuri Chriſtum. tomo.10.243.A
Chriſtus in hunc mundum deſcendit, ſuas ſcripturas probaturus & cõfirmaturus. to.10.306.B C
Chriſtus non venit vt diuidat, ſed vt colligat. to.10.319.H
Quòd dixit veritatem, & pertulit iniquitatem, allaturus æquitatem. to.8.89.D
Ignem attulit,& gladium. to.8.132.G H
Chriſtus habuit duo bona, & nos duo mala. to.10.31.F
Chriſtus quid ſui nobis donauerit, & quid noſtri acceperit. Ibidem.F G
Chriſtus venit triſte lætificare ſeculum. tomo.10.129.I

Chriſtus deus,& æqualis patri.

Chriſtum eſſe verum deum. to.2.106.A.to 3.55.I.& 173.K.to.6.19.I.& ſeq.
Chriſtus dei imago,& ſimilitudo. to.1.9.D E.& 164.H.to 3.33.K.to.4.224.L.& 232.A
Chriſtus deus immenſus,quo modo claudi potuerit vtero virginis: & plura de incarnatione Chriſti. to.2.2.C.& ſeq.to.6.98.I
In Chriſto diuinitatis plenitudo corporaliter, quo modo intelligendum. tom.2.59.D E.to.3.154.F.& 239.I
Chriſti diuinitas. to.3.52.H
In Chriſto duæ naturæ,& vna perſona. Ibid.I
Chriſtus æternus deus,ex virgine natus. tomo.3.45.B C
Chriſtus non creatura,ſed creator. tomo.1.131.M.& ſequen.
Chriſtus figura ſubſtantiæ paternæ. to.4.225.A
Oculo humano non cernitur Chriſtus. to.9.97.L
Chriſtus hoc eſt,quod deus pater. to.10.44.C D
Chriſtus vnius ſubſtantiæ cum patre: & quid dictum ſit vnius ſubſtantiæ. Ibidem.
Chriſtus vnum cum patre. to.10.51.B.
Chriſtus eſt ſuper omnia deus benedictus. tomo 10.125.C
Chriſtus eſt æqualis patri. Ibidem.D
Chriſtus Ieſus heri & hodie,&c.exponitur. tomo 10.128.I
Deus erat in Chriſto, & cæt. exponitur. tomo 10.188.F G

Chriſtus creatura minor patre.

Minor patre Chriſtus. to.2.3.F.to.4.229.K L
Chriſtus quo modo creatura. to.2.56.K L
Subiectio Chriſti,eſt traditio regni. to.4.207.C
Chriſtus etiam minor parentibus. to.9.95.F
Chriſtus reliquerat patrem,quem ſecum habebat. to.9.108.I
Chriſtus, ſecundum carnem, minor ſpiritu ſancto. to.10.21.E
Chriſtus æqualis patri,& minor patre. to.10.47.I K.& ſeq.& 142.B
Chriſtus,ſecundũ quod homo,minor eſt patre: & quæ ſunt creaturæ,tolerat. to.10.125.D E
Chriſtus incepit eſſe in eo quo minor eſt patre. to.10.131.H
Chriſtus,ſecundum humanitatẽ,eſt inæqualis patri:ſecundum diuinitatẽ vero, eſt illi æqualis. to.10.142.D E
Chriſtus eſt inæqualis patri in vna parte, & in altera æqualis. Ibidem.G H
Tradita omnia Chriſto à patre. to.10.148 I
Chriſtus, diuerſis rationibus, minor & æqualis eſt patri. to.10.214.F

Chriſtus deus, æternus, & vnicus dei filius.

Chriſtus, filius dei natus, non factus. tomo.1.140.G
Chriſti incarnatio, & amplitudo regni eius. to.2.32.H.& ſequen.
Chriſtus non factus, nec creatus. tom.3.55.I K
Chriſtus quo modo prædeſtinatus filius dei. to.4.279.L.& ſequen. to.7.270.E F & 279.L. to.9.109.L M
Chriſtum dæmones confeſſi. to.6.9.A B
Chriſtus verus & dei & hominis filius. Eod.47.A.& C.& 49.D E.& 143.B C
Chriſtus de patre natus, ſine temporis die, de matre vero eſt natus hodie. to.10.131.I
Chriſtus eſt vnicus filius patri, & nobis vnicus ſaluator. tom.10.187.I
Chriſtus eſt vnus, idémque communis filius dei & Mariæ. tomo.10.215.K
Chriſto diuinitatem falſò tribuiſſe apoſtolos, error. tomo.1.10.C

Chriſtus deus & homo.

Chriſtus vnus, Eccleſia, deus, homo. to.7.147.B C
Chriſtus & deus & homo. tom.1.159.M tom.2.56.G H.& ſequen.& 161.G H. tom.3.33.L & 37.M.& ſequen.& 240.L
Chriſtus deus & homo, vna perſona. to.2.55.I K.94.K.& ſequen. to.3.95.H. to.6.143.A.& ſeq.& 155.I K. to.9.37.M 51.B.92.G.& 95.G
Chriſti hypoſtaſis, quæ complectatur. to.2.94.K. to.4.230.D.& to.6.13.F. in fine, & ſequen. & 143.E F
De eodem Chriſto diuerſa prædicantur, ob diuerſas naturas hypoſtaſios. to.3.58.H.& 37.L M.& ſequen. & 52.H I.& ſequentib.
Chriſtus factus eſt particeps mortalitatis noſtræ, vt nos participes faceret diuinitatis ſuæ. to.5.202.G
Quod verus homo, verus deus erat, in nullo fallax, in nullo falſus: quia vbique verax, vbiq; veritas. tomo.8.89.L. in fine.& M
Chriſtus, non homo tantum, ſed & deus: quia deus ante carnem, deus in carne, deus cum carne. Ibidem.94.F. in fine.
Chriſtus ſic homo erat, vt & deus eſſet. tom.8.121.E
Chriſtus noſter eſt, & patris. Eodem.334.H
Quòd fuit recens homo, ſed ſempiternus deus. to.8.196.F
In Chriſto aliud apparebat, aliud latebat: curabatur æger homo per id quod videri poterat, vt poſtea capax fieret viſionis eius quæ latẽdo differebatur, non negando auferebatur. to.8. Ibidem.277.M
Chriſtus ſe non demonſtrauit in terra, ſed demonſtrauit ſolam carnem ſuam. to.8.69.G
Quòd habuit verum corpus mortale. tomo.8.56.E. circa finem.
Chriſtus duplicis naturæ: vna æqualis patri, altera minor. to.9.95.E
Chriſti humanitas, quo modo cogitanda: diuinitas item. to.9.65.D E
Chriſtus, inquantum homo, apparebat, patiebatur. tom.9.119.A
Chriſtus æternus in diuinitate, & temporalis in carne. tom.9.127.B
Chriſtus inquantum homo, pro nobis exorat patrem: inquantum deus, nos exaudit orantes. tomo.9.108.B
Chriſtus æternus, temporalis factus eſt, vt nos tẽporales faceret æternos. to.9.127.F G
Chriſtus aſſumpſit quod non erat, nõ amiſit quod erat. tom.9.237.C
Chriſtus quo modo ſimul in maieſtate dei, & paupertate hominis. tom.10.7.I
Chriſtus, firmitatem ſuam cum infirmitate fideliũ, commutauit. tom.10.14.I. in fine.
Chriſtus, in tribus ſimul dicitur Chriſtus & ſingulis, deitate, humanitate, & anima rationali. tomo.10.47.L
Et ibidem, ſingulorum trium ſpecialia.
Deus, & humanitas filij aſſumpta, vnus Chriſt⁹. tom.10.47.L
In Chriſto vna perſona, & duæ ſubſtantiæ, id eſt, naturæ non confuſæ, ſed vnitæ. Eodem.48.A
Chriſtus, deus & homo. to.10.108.H.& 109.D
Chriſtus, inuiſibilis deus, factus eſt viſibilis homo. tom.10.126.K
Licet Chriſtus infirma pro infirmis pertulerit, non tamen maieſtate aut potentia minutus eſt. tomo,10.128.D
Chriſtus deus factus eſt homo, vt homo fieret de⁹. Ibidem.H
Chriſti deitas non minoratur, cum infirmitas aſſumitur. tomo.10.129.G
Chriſtus ſuſcepit hominem in ſe, vt deum ſuſciperemus in nobis. Eodem.130.D
Chriſtus non confuſione naturæ factus eſt homo, ſed vnitate perſonæ. tom.10.131.F G
Chriſtus accepit quod ipſe non erat, non amittendo quod erat. Ibidem.H
Chriſtus iacebat in pãnis, qui regnabat in cœlis. tom.10.133.M
Chriſtus manens apud patrem in diuinitate, ſuſcepit noſtram infirmitatem in humanitate. Eodem.134.E
Chriſtus inter homines homo, offerens hominem videntibus, deum ſeruans credẽtibus. Ibid.F
Chriſtus eſt patris reuelator, & matris creator. Ibidem.H
Chriſtus occultabat quod erat, & demonſtrabat quod factus erat. Eodem.135.A
Eſſe cœpit Chriſtus homo, & nõ deſtitit eſſe deus. to.10.141.K.& ſequenti.
Chriſtus ſecundum quod homo occiſus eſt & non ſecundũ quod deus. to.10.187.I K.& 191.C
Duplex eſt in Chriſto ſubſtantia. to.10.214.A
De Chriſto ſecundum quod deus, & ſecundum quod homo. to.10.224.H
Chriſtus pro Iudæis orauit in homine, qui exaudiuit cum patre. to.10.256.D

Errores circa diuinitatem & humanitatem Chriſti.

Chriſtum virum fuiſſe ſapientiſſimum, Pagani fatentur, ſed deum negant. to.1.11.D. tom.4.26.F.& ſequent.
Chriſtum phantaſma putarunt Manichæi. tom.2.70.L. tom.4.75.M. to.6.5.M
Chriſtum negans eſſe Chriſtum, non magis negat, quàm ſi ſe negaret eſſe Chriſtianum. tom.9.115.C
Chriſtus non phantaſma. to.3.45.B. to.4.75.M
Chriſtus commenticius Manichæorum. to.6.47.C
Chriſtum hominem negantes. to.9.90.C D
Errores hæreticorum de Chriſto. to.9.212.K L
Hæreticus dicit Chriſtum ſolum fuiſſe ſpiritum: fidelis, ſpiritum & carnem. tomo.10.201.C D
Et ibi errores de humanitate vera Chriſti. B C
Error quorundam confundentium humanitatem & diuinitatem Chriſti. to.10.222.M.& ſeq.

Chriſti humanitas, corpus, mens, ſpiritus, anima.

Chriſtus num rectè dicatur homo dominicus. to.1.7.F. Vide homo.
Chriſtus quo modo creatura. to.2.56.K. to.3.52.I K & 54.B
Et quòd aliunde quàm de genere Adæ, potuerit deus hominem ſuſcipere. Ibidem.
Chriſti anima, vnde ſit. to.2.92.G. to.3.147.D
Gratiæ indiciũ, Chriſti humanitas. to.3.38.A B
Chriſti corpus, anima, ſpiritus, ſiue mens. tom.3.33.A.& 173.K L. to.6.143.F G
Chriſti humanitas. to.3.48.K.& 52.G H.& L M.& 241.A B
Cur deus factus homo, & paſſus. to.3.273.C D
Chriſtum corpus induiſſe verum. Ibidem.K L
Chriſtum non ſolum habuiſſe corpus hominis. Ibidem.K.& 50. ſequen.B
Chriſti corpus non fuiſſe imaginarium. tom.3.174.C. to.4.124.F
Chriſti corpus ſemper manſiſſe idem. tomo.3.274.F
Idemque ſublatum in cœlum. Ibidem.G
Chriſtus homo. tom.3.241.B
Chriſtus quare in homine apparuerit, & ſpiritus ſanctus in columba. to.4.126.L
Inter Chriſtum hominem, & cæteros homines, diſcrimen. to.4.133.B. in princip.
Chriſtus totum hominem aſſumpſit. to.5.88.M
Chriſtus quo modo homo. to.5.92.C
Chriſtus nihil minus, ſed plus quàm cæteri homines habuit: & quid. to.8.33.A
Chriſtus omnia habuit, quæ hominis ſunt, præter peccatum. Ibidem.B
Chriſtus quo modo cilicio indutus. to.8.56.D E
Quòd ſuſcepit duo quæ noueramus, vt oſtenderet nobis quod non noueramus. Ibidem.161.A
In Chriſto non ſola caro erat, ſed & caro, & anima, & verbum. to.8.205.D E
Chriſtus, ſecundum humanitatem, accepit poteſtatem in cœlo & in terra. to.9.143.D
Morienti ſalutare eſt de Chriſti humanitate loqui. tomo.9.208.G
Chriſtus Lazarum flens, veram oſtendens humanitatem. tomo.9.210.E
Chriſtus quare in carnem venit, & naſci homo dignatus eſt. tomo.10.27.M
Homo, Chriſtus Ieſus. tom.10.28.G
Homo Chriſtus, noſtra natura. Eodem.63.I
In Chriſti corpore, tota vita noſtra conſiſtit. tom.10.123.D
Chriſtus vt videretur nobiſcum, hominem viſibilem ſe fecit. tomo.10.126.M
Chriſtus, ceſſantibus naturæ legibus, nouus homo in nouam vitam ſolo deo operante perficitur tomo.10.127.C
Naturæ iura per Chriſtum mutantur, in homine. tomo.10.128.I
Chriſtus hominem induit, vt hominem doceret. to.10.183.F G
Chriſtus verus homo factus, omnes anguſtias pertulit humanas. to.10.192.G
Chriſtus factus eſt quod fecit, ne periret quod fecit. tom.10.202.A

Chriſti caro.

Chriſti carnis excellentia. to.3.49.E
Chriſtus verbo & carne commixtus. tomo 3.69.L.& 71.K
Chriſti caro ex iuſtis & peccatoribus originem ducit. to.4.51.K.& 61.M
Chriſtus quo modo carnem acceperit, in carnem non mutatus. to.4.85.M
Quare Chriſtus poſt tot tempora tandem in carne apparuerit. to.7.268.K
Chriſtus quo modo in ſimilitudine carnis peccati. to.7.195.C.& 235.E
Quòd particeps factus eſt infirmitatis noſtræ, nõ iniquitatis. to.8.128.L M

Quo modo legitur habere peccata & delicta, qui peccatum non fecit. to.8.23.L.& 68.L
Chriſtus, in quo non erat peccatum, venit auferre peccatum, quod non feciſſet, ſi fuiſſet in peccato. to.9.130.I
Chriſtus ſimilitudo erat carnis peccati, non caro peccati. to.10.40.K.& ſeq.
Confiteri Chriſtum in carne veniſſe. tom.10. 89. A B.& ſequentibus.
Chriſti caro, deitas, & crux. to.10.224.H
Chriſtus nobiſcum venit carnis infirmitate, & non iniquitate. to.10.129.E
Hæretici omnes negãt Chriſtum in carne veniſſe. to.10.89.F
Item Pagani, Iudæi, mali Chriſtiani. Ibidem.
Chriſtum contemnebat Porphy. negans eſſe deum, propter carnem, crucem, & huiuſmodi: propter quæ non cognouit ipſum. to.5.87.M.& ſeq.

Chriſti conceptio.

Chriſti humanitas gratiæ indici. to.3.38. A B
Chriſtus quo modo conceptus de ſpiritu ſancto. Ibidem.C D
Et non filius ſpiritus ſancti. Ibidem.& 233.M
Chriſtus natus de ſpiritu ſancto. to.3.37.L M.& ſo.ſeq.C
Chriſtus quo modo & in vtero matris fuerit, & in cœlo. to.4.126.K
Chriſtus erat ſimul totus in cœlo, & totus in virginis vtero. to.9.186.H
Myſteria incarnationis Chriſti. to.9.241. L.tomo 10.300.H
Mirabilia incarnationis Chriſti. to.9.247.B
Virgo fide concepit Chriſtum, & non libidine. to. 10.8.K
Conceptio duplex to.10.21.C.& ſeq.
Quare Chriſtus de fœmina ſine viro. to.10.35.D
Vtrum Chriſtus, ante virginis conceptum. tom.10. 63.K
Chriſtus non de ſubſtantia ſpiritus ſancti, ſed de potentia conceptus eſt. to.10.125.F
Chriſtus, qui terra, mari, & cœlo nõ capitur, intra vnius corpuſculi membra recipitur. tomo. 10. 127.C D
In Chriſti conceptione, maritus eſt ſermo, & vxor auricula. to.10.129.I
Nulla potuit fieri grauedo virgini Chriſtum concipienti, nulla triſticia parturienti. Ibidem.
Chriſtus poſt matrem, de matre factus eſt, ante omnia de patre non factus eſt. Eodem.130.A
Modus conceptionis Chriſti, & ordo. to. 10.130. I.& L
Conceptionis Chriſti, ſolus author eſt ſpiritus ſanctus. to.10.215.I
Chriſtus qua die conceptus eſt in vtero virginis, in ipſa reſurrexit ab inferis. to.10.133.B
Chriſtus cõceptus eſt in æquinoctio verno, & natus eſt in æquinoctio hyberno. Ibidem.
Chriſtus ſine peccato concipi voluit. to.10.145.F
Conceptionis Chriſti & Ioannis comparatio. to. 10.265.K
Maria virgo credidit, & concepit. to.10.318.F

Chriſti natiuitas.

Chriſti generatio duplex. tomo.4. 91. B. tomo 9.24.F
Vtraque Chriſti natiuitas, incomprehẽſibilis eſt. to.9.247.A
Chriſtus ſolus natus eſt ex virgine. to.2.93.L
Verbum, quo modo caro factum. to.2.94.I K.& 137.F.& to.3.3.F.& 37.L
Chriſti natiuitas. tom.3.32.I.& ſeq. & 38.C.& 170.D.to.6.13.F G
Chriſtus cur ex virgine natus. to.3. 95.I.& ſeq.
Chriſti natiuitas incontaminata. tom. 3.273.K L.
to.6.114.K L
Chriſtus quare de fœmina natus ſit. to.4.124.E
Chriſtus natus eſt tempore Auguſti Cæſaris. tom. 5.29.K
Chriſtus per Mariam homo eſt factus. tomo. 5. 151.F
Chriſti, de patre, natiuitati initium à tempore dãtes hæretici. to.6.7.E.& 142.E
Chriſti conceptio & natiuitas ſpiritalis. tomo. 6. 102.C.& 175.K L
Aliter Chriſtus, aliter nos naſcimur. to.7.152.H
Chriſtus cur infans natus eſt, ſecus atque Adam. to.7.148.B
Mirabilia natalis Chriſti. to.9.24.E
Myſteria natiuitatis Chriſti. tomo.9.24.F.& 144.I K
Chriſtus natꝰ eſt ex Maria virgine. to.9.247.A
Chriſti humana natiuitas, humilis & excelſa fuit. to.9.239.C
Chriſtus, non nolens, in tempore natus eſt. Ibid.E
Quo modo Chriſtus natus eſt de virgine. tomo.9. 241.L.& 144.I K
Chriſtus factus de fœmina, ſine viro. to.10.35.D
Scriptura vtrũque dicit: Chriſtum ex virgine, & muliere natum. to.10.52.D
Chriſtus mirabiliter procreatus eſt. to.10.126.L
Chriſtus ea veritate carnis, qua nos, natus eſt, non tamen eo quo nos more conceptus & natus eſt. Ibidem.
Chriſtus ex virgine conceptus, & natus, ſua natiuitate coniugia non damnauit. Ibidem.M
Chriſtus procedit ex Maria virgine. to.10.127.F
Chriſtus quare natus. Eodem.128.A B
Chriſtus prælegit ciuitatem, vterum, & diem in qua naſceretur. to.10.128.K
Chriſti pulchritudo, vbique patebat in natiuitate ſua. Ibidem.M
Chriſtus quare ex virgine carnem ſuſceperit. tom. 10.130.M.& ſequenti.
Natus eſt Chriſtus, non ſibi, ſed nobis. tomo. 10. 133.K
Chriſtus, quia vnigenitus, fratres non habet, omnes tamen dignatus eſt vocare fratres. tom.10. 134.G H
Chriſti prærogatiua in incarnatione & natiuitate. Ibidem. H
Chriſtus naſcendo nobis aduenit, nobis viuendo militauit, nobis militando conflixit. tomo.10. 135.H
Chriſtus naſcens, accepit virtutem Damaſci, & ſpolia Samariæ. to.10.137.B
Chriſti & Adæ ortus diuerſus. to.10.165.A
Chriſti natiuitas, & egeſtas. to.10.201.B
Chriſtus non ſibi, ſed nobis natus: ſicut non ſibi, ſed nobis paſſus. to.10.216.B
Chriſtus natus eſt de ſpiritu ſancto, & Maria virgine. to.9.239.B
Chriſtum matrem habuiſſe, à quibuſdã negatur. to.2.29.M.& ſequen.

Chriſti infantia.

Chriſti puericia. to.4.91.E F
Chriſti infantia, caruit ignorantia. to.7.253.G
Præſepium fuit primum Chriſti cunabulum. tomo 10.127.L
Panni Chriſti infantiæ, facta ſunt emplaſtra naturæ. to.10.132.L
In præſepi Chriſtus dignatus eſt poni: & quare. Ibidem.B
Chriſtꝰ in cunabulis manifeſtatus eſt iis qui propè, & iis qui longè. to.10.136.E
Paſtores angelo nunciãte, magi ſtella demonſtrãte, ad Chriſtum perducti ſunt. Ibidem.G
Iudæi, de ciuitate natiuitatis Chriſti interrogati, dicunt Bethlehem. to.10.136.D
Oblatio Chriſti Simeoni. to.10.128.K L
Chriſtus adhuc in manibus matris portabatur, & iam dominus orbis agnoſcebatur. Ibid.L M
Qui Chriſtum humilem adorauerunt, inuenerunt excelſum. Eodem.129.A
Chriſtus inimicicias Herodis fugiens, portantibus parentibus Aegyptum petit. to.10.137.G
Chriſti à magis viſitati, & Salomonis à regina viſitati differentia. to.10.138.D
Chriſtus duodecim annorum, remanſit in templo. to.10.316.L

Chriſti parentes, & cuius filius ſit.

Chriſtus quare ſe toties filiũ hominis appellat. to. 2.121.H I.to.4.91.C
Chriſti anima, nõ ex traduce Adam. to.3.147.G
Chriſtus quo modo fuerit in lumbis Abrahæ. Ibidem.H I.& ſequent.
Chriſtus ex vtroque genere, & regum, & ſacerdotum. to.4.91.D E
Chriſtus ſemen Abrahæ. to.4.290.I
Chriſtus, quo modo ſit filius David, dominus itẽ. to.4.106. L M.& 279.I K.& 285.L M
Chriſtus, quare dicatur filius David. to.4.204.I.
Chriſtus vnigenitus & primogenitus, quo modo. to.6.115.G H
Chriſtus natus eſt de ſemine Sem, filij Noe. tomo 5.133.L
Chriſtus intelligitur per David, de cuius ſemine carnem aſſumpſit. to.5.149.F.& ſeq.
Chriſtus dicitur filius ingenuorum. to.5.152.I
Chriſtus factus eſt filius hominis, vt filios hominum faceret filios dei. to.5.202.D
Chriſtus cur de bonis & malis naſci voluerit. to. 6.92.G H
Chriſtus radix Ieſſe. to.7.122.B
Chriſtus filius ſynagogæ. to.8.89.A
Quòd cæci, confitendo Chriſtum filium David, illuminari meruerunt. Eodem.278.D
Chriſtus interrogando Iudæos, quo modo ſit filius David, non ſe negauit filium, ſed modum, quo id fieret, inquiſiuit. Ibidem.E
Quo modo ſit filius David, & dominus, teſtimoniis ſcripturarum declaratur. Ibidem. F. & 50.D E
Quo modo in eo quòd ſit filius David, etiam factus eſt dominus David: exemplo oſtenditur. to.8.278.G
Chriſtus, ſecundum carnem filius eſt David, ſecundum diuinitatem creator eſt David. Ibid. B.& 362.K
Quare filius ſit David. to.8.121.I
Qui dicit Chriſtum non eſſe filium David, cõtradicit Euangelio. to.8.278.B
Generationes à Chriſto vſque ad Adam, ſeptuaginta ſeptem, & econuerſo. to.10.15.F.
Chriſtꝰ, filius David. to.10.18.K
Chriſti generatio ſic erat: exponitur. tomo. 10. 48.C
Chriſtus & filius dei, & filiꝰ hominis. t.10.71.C.
Tu es Chriſtus filius dei viui, & cæte. exponitur. to.10.88.L
Chriſtus patrem habet in cœlis, & matrẽ in terris. to.10.133.A
Iudæi dicebant Chriſtum eſſe ſuum, quem tamen occiderunt. to.10.129.A
Chriſtus generationem ſuam temporalẽ fecit hominibus vtrumque enarrandam. to.10.134.B
Iudæi adhuc ſperant Chriſtum ex David venturum. to.10.242.B
De Chriſti parentibus. to.10.316.L
Chriſtus parentibus ſubditus erat, & non ſolum parenti matri. to.10.317.B

Vita,

Vita, doctrina, miracula.

Chriſti vita epilogata. tomo.1.159.M & ſequentibus.
In his quæ Chriſtus interpretatus eſt, non eſſe liberam hominum dimnationem. to.2.43.E
Chriſti doctrina per totum orbem confirmata. tomo.1.138.A
Fatigatum fuiſſe Chriſtum ex itinere, quid eſt. to.9.29.I. to.10.174.B C
Chriſtus propter nos egere voluit, vt haberemus vbi ſeminaremus. to.9.202.C D
Quid Chriſtus pro nobis fecerit. to.9.239.B C
Chriſtus ſuſcepit mala noſtra, vt nobis tribueret bona ſua. tomo.10.185.K
Chriſti vita tota cum labore fuit. to.10.293.M. & ſequenti.
Chriſtus baptizatur à Ioãne.to.3.39.A & .170.K
Chriſtus, quare baptizatur. to.8.221.D
Ioannes non dubitauit de Chriſto. to.4.205.D. & ſequen.
Chriſtus mundus ablui voluit, vt ablueret immundos. to.10.135.M
Chriſtus propter humilitatem, & non propter iniquitatem baptizari voluit. to.10.266.K
Chriſtus, an baptizauerit. to.2.105.A
Chriſti tentatio, & ieiunium. to.3.171.A
Chriſti miracula recuſentur. Ibidem.C
Chriſti tentatio, noſtra eruditio. tom.3.236.M. to.8.28.C. & .220.C
Chriſtus quando voluit tentari à Satana, nos transfigurauit in ſe. Ibidem.134.C
Chriſti ieiunium, & ſitis, ſpiritaliter. to.8.159.L
Chriſtus tentatus trifariam. to.9.127.M
Chriſtus quadraginta diebus & noctibus ieiunauit. to.10.159.B
Chriſtus, poſt quadraginta dierum ieiunium, de diabolo triumphauit. to.10.158.L
Chriſtus, per abſtinentiam, quã Adam amiſit, reparauit. to.10.165.M
Ieiunauit Chriſtus, & quare. Ibidem.
Chriſtus ideo dicebat, Non ſum miſſus, niſi ad oues domus Iſrael: quia ibi ſolum corporaliter apparuit. to.9.75.A
Chriſtus, quo modo Iudæis cognitus. to.10.164. B. & ſequen. copioſè.
Chriſtus ſuam præſentiam ſolis Iudæis exhibuit. Ibidem.
Non magna fœlicitas homini de Chriſti præſentia corporali, ſi non habitet in pectore. to. 10.5.A
Et ibidem de hoc exempla. A B
Chriſtus differenter egit cum hominibus. tomo 10.6.I
Chriſtus non contempſit ſecularia hominum inſtituta. to.10.142.M
Chriſtus non dedignatus eſt hominum conuerſationem. Ibidem.
Chriſtus quo modo tributum ſoluerit, & mercem. to.10.61.G
Chriſtus varius in reſponſis. to.4.277.I
Chriſti interrogationes, quo modo accipiendæ. to.6.131.M. & ſequen.
Chriſtus aliquando ſecundum ſenſum hominum loquebatur. to.10.36.A
Et ibi quo modo ad captũ noſtrum ſe ſubmiſerit, Ibidem. A B
Chriſtus ſæpe vſus eſt præterito tempore pro futuro. to.9.110.B C. & G. & 112.G
Loquitur aliquando Chriſtus vt deus, aliquando vt homo. to.10.125.B C
Chriſtus ad noſtram doctrinam reſpondet, & interrogat. to.9.116.D
Chriſtus, in adultera, interrogatores interrogauit, & iudices iudicauit. to.10.175.C
Chriſtus Phariſæum obiurgando, ei pepercit. to. 10.27.C
Chriſtus in quo dæmones eiicit. to.10.12.L
Si Chriſtus potuit ſuper fluctus maris ambulare, potuit ianuis clauſis cœnaculum intrare. to. 10.208.E
Chriſtum aſcendiſſe ad diem feſtum, quaſi in occulto, quid ſignificet. to.9.52.L M
Chriſtus, quare ſe abſconderit à Iudæis, cum eum lapidare vellent. to.9.70.G H
Chriſtus, quare queritur. to.10.71.M
Chriſtus, quare orat. to.8.32.H I
Chriſtus orat pro fidelibus, vt vbi eſt, illi ſint ſecum. to.9.113.L M
Chriſtus orauit pro apoſtolis credentibus, & pro omnibus per eos credituris.to.9.112.M & ſeq.
Chriſti patientia. to.10.146.K
Chriſtus vbi non reſpondebat, ſicut ouis ſilebat: vbi autem reſpondebat, ſicut paſtor docebat. to.9.227.C
Chriſtus quando ſiluit, & quando non ſilebit. to. 10.106.C D. & G H
Chriſtus orauit pro perſecutoribus ſuis. to.10. 244.M
Chriſtus vna voce proſtrauit Saulum, & erexit Paulum. to.10.163.M
Chriſtus reliquit patrem & matrem, vt adhæreret vxori Eccleſiæ. to.3.240.E to.6.56.H. to. 8.89.A. to.9.19.F
Euangelio demonſtrauit Chriſtus initia viarum & operum dei. to.10.48.B
Chriſtus fecit miracula multa. to.5.173.D
Chriſti primum miraculum. to.6.13.G
Miracula Chriſti calumniantes, prophetias de ipſo intelligere non poſſunt. to.9.60.B
Chriſtum multa dixiſſe & feciſſe, quæ ſcripta nõ ſunt. to.9.77.D
Chriſti facta, & facta, & ſigna ſunt. Ibidem.E
Miracula Chriſti. to.9.242.C
Chriſtus talia opera faciebat, per aſſumptum hominem, vt ex ipſorum claritate patris & filij diuinitas agnoſceretur. to.10.126.M
Chriſtus miracula ſua corporaliter & ſpiritaliter operatus eſt. to.10.179 G
Libros de Chriſto ſcribendos mundum non capere, hyperbolicum eſt. to.9.124.A
Chriſtus ipſe nihil ſcripſit. to.1.11.D. to.4.86. D. & ſequentibus.
Chriſtum ſcripſiſſe magica, quidam fingunt. to. 4.86.I
Chriſtum ex libris Platonicis profeciſſe, commentum Platonicorum. to.2.27.G. to.3.9.D
Chriſtum laudant, & dæmones, & Pagani. to. 4.87.F
Chriſto ceſſerunt dij, qui Ioui cedere noluerunt. to.5.38.L
Pagani in Chriſti laude falluntur. to.9.206.M

Chriſti affectiones, infirmitas, mortalitas, paupertas, deformitas, & horum oppoſita.

Motus, Chriſtus ſuſcepit. to.5.117.L
Quo modo Chriſtus aſſumpſit paſsiones & affectiones noſtras, in incarnatione. Ibid.
Chriſti infirmitas. to.8.128.K L
Chriſti infirmitas, & fortitudo. tom.9.29.G H. Vide, Incarnatio.
Chriſtus quare ſuſceperit infirmitatem naturę noſtræ. to.10.17.G
Chriſtus natura humana ſuſcepit infirmitates. to.10.126.K
Chriſtus dominus, viſitauit ſeruos ſuos per infirmitatem. to.10.129.E
Humiliata eſt Chriſti virtus, vt pietas augeretur. to.10.230.F
Chriſtus, quaſi nullius virtutis, contemptus eſt in terra. to.10.245.C D
Chriſtus mortalibus natus eſt mortalis. to.10. 318.F
Chriſtus, quàm pauper naſci voluerit. to.4.49.D
Chriſtus & diues & pauper. tom.10.35.F G. & 184.G
Chriſtus qui diuites facit, pauper efficitur. to. 10.128.I
Exinanitio Chriſti. to.10.141.L
Chriſtus cum diues eſſet, factus eſt pauper. to. 10.184.G H
Chriſtus pauper fieri voluit, vt diuites pauperes haberent quibus darent. to.9.198.C D
Chriſtus hoſpes voluit eſſe in terra, per quem facta eſt terra. to.10.201.L
Chriſtus ſua paupertate nos ditauit, ſua infirmitate nos ſanauit, & ſua morte nos viuificauit. to.10.264.C
Chriſtus diues, propter nos pauper factus eſt, vt nos ditaret. to.10.133.G. & ſeq.
Quo modo Chriſtus dicitur ſpecioſus forma, & deformis. to.9.139.C D
Iudæis Chriſtus fœdus, & ſine decore. to.10. 43.E F
Qui amat à ſua Eccleſia decorus. Ibidem.
Deformitas & ſpecioſitas Chriſti.to.10.80.D E.
Deformitas Chriſti, pulchritudo noſtra. Ibidem.E
Chriſtus ſine ſpecie & decore. to.10.111.K L
Chriſtus vbique pulcher. to.10.128.M
In Chriſto nobis maxima humilitas commendatur. viam nobis fecit per humilitatẽ, quia per ſuperbiam receſſeramus à deo. to.8.50.A
Chriſti humilitas. to.9.7.A
Veritas, iuſtitia, & manſuetudo in Chriſto. to. 10.39.K L
Chriſtus, quantum mitis & humilis fuit. tom. 10.261.H I
Cauſa humilitatis Chriſti, quæ. to.10.109.M. in fine.
Dominatio Chriſti ad omnes extenditur, bonitas vero ad quoſdam tantum. to.9.260.M
Chriſtus non minus fuit potens & ſapiens in reformando, quàm in formando. to.10.263.M
Per Chriſtum omnia. to.10.66.G H
Chriſtus vnus iuſtificat. to.3.142.F. & ſeq.
Solus Chriſtus verè iuſtus. to.7.150.C
In Chriſto omnes theſauri ſcientiæ & ſapientiæ ſunt reconditi. to.4.211.M
Chriſtus quo modo neſciat diem nouiſsimum. to. 8.7.L. & .60.C
Chriſtus ſingulis diuerſus efficitur, prout indiget is qui operatur. to.10.277.H
Eget Chriſtus, quando eget pauper. to.10.248.I.
De illis omnibus vide ſupra, Chriſti infirmitas

Paſsio, mors, ſepultura.

Chriſtus, qua ratione hominem liberauit. tom.1. 153.A. & ſequent.
Chriſtus quo modo in ſacramento quotidie immolatur. to.2.20.B
Chriſtus pro nobis ſemel immolatus eſt, & quotidie à nobis in ſacramẽto immolatur. Ibidẽ. & to.8.182.L
Chriſti paſsio, pretium mundi. tom.2.134.B & 159.E
Chriſtus patitur in membris ſuis. to.2.222.E to.8. 212.D. & 214.LM
Chriſtum paſſum eſſe anno quadrageſimoſexto, quidam putarunt. to.3.9.D E
Chriſti paſsio, mors, & ſepultura. to.3.33.D
Crux, ſepultura, reſurrectio, aſcenſio Chriſti, quo

modo ad nos pertineant. to.3.39.E F
Chriſtus paſſus & mortuus, bona voluntate patris. to.3.43.D
Chriſtus mortem guſtauit, & deglutiuit. tomo. 3. 49.B
Chriſti paſſio, & mors ſpontanea.to.3.69.K.tom. 4.140.A
Chriſtus, perfectiſſima victima. to.3.70.D
Per paſſionem & mortem Chriſti, cur deus liberauit hominem, & non aliter. to.3.94.B C
Et cur deus factus homo & paſſus. to.3.73.C
Chriſtum filium dei, paſſione non fuiſſe mutatū. to.3.174.E
Chriſti ſudor, quid adumbret. to.3.236.F
Chriſti mors indebita, liberauit obnoxios morti. to.3.94.L.& 240. B
Chriſtum crucifixum ſcire, quid ſit. to.4.15.D
Chriſti mors, & gloria prædicta.to.4.89.I.& ſequent.
Chriſti paſſio ſecundum quatuor Euangeliſtas. to.4.114.B
Chriſtus pro omnibus mortuus eſt. to.4.210.F G
Chriſtus crucem portauit, vt Iſaac portauit ligna ad victimæ locum. to.5.141.M
Chriſtus ſpinis coronatus, figuratur per arietē hærentem cornibus inter vepres, immolatum ab Abraham. Eodem.142.A
In Chriſto impleta credimus, impleta cernimus, implenda confidimus. Et præmittit de cæremoniis Iudæorum, & templo, & aliis quæ per Chriſtum implenda figurabantur. to.5.62.M
Chriſtus paſſus eſt octauo Kalendas Aprilis, quo etiam annunciatus fuit. to.5.176.B
Chriſtus habuit poteſtatem moriendi, non neceſſitatem, licet habuerit corpus animale. tomo.5. 113.E
Chriſtum occidentium peccata, lota ſunt in baptiſmo eorum. to.5.109.B
Chriſti crucifixio prædicta. to.6.19.C
Chriſtus quomodo maledictus. tom.4.290.D E. to.6.45.D & 63.M.& ſeq.copioſè.
Chriſtus voluntariè paſſus.tomo.6.124.M.& ſequentibus.to.9.21.K L
Chriſtū pro peccatis noſtris mortuum.to.7.144.I K
Chriſtus cur mori voluerit. to.7.154.A
Chriſtus ſemel mortuus eſt. to.8.23.G
Chriſtus patitur in nobis. tomo. 8.139.B C.tomo 9.41.B
Chriſti paſſiones non in ſolo Chriſto, imò paſſiones Chriſti, non niſi in Chriſto. to.8.135.F
Chriſtus in nobis moriī, & reſurgit.to.8.139.D E
Chriſtus ſoluit templum ſuum. Eod.143.A B.
Chriſtus, granum tritici, mortuum & multiplicatum. to.8.162.H.to.9.81.E
Chriſtus de torrente huius ſeculi bibit. to.8. 126. D.& 317.H I
Chriſtum non fuiſſe ſub fati neceſſitate. tomo. 9. 55.E.& 62.G H
Chriſtus quomodo poſuerit animam ſuam. to. 9. 75.C.& ſequentibus.
Chriſtum occidere volunt Iudæi, gentiles videre. to.9.81.D
Chriſti paſſio præcedit glorificationem. Ibid.E
Chriſti perturbatio, quid nobis ſignificarit. to. 9. 87.M & ſeq.
Chriſtus, quare crucifixus. to.9.104.H I
Paſſionis Chriſti commemoratio. tomo.9.151.M & ſequent.
Chriſtus ſub Pontio Pilato crucifixus eſt.tomo. 9. 245.A B
Procuratio mortis Chriſti, per Iudæos. Ibid. B C
Chriſtus à Iudæis occiditur, vt gentes redimantur. Ibidem.C
Chriſtus in morte orauit pro crucifigentibus eum. to.9.131.I.to.10.194.A B.& 256.D E
Chriſtus, quando voluit, omnia conſummauit in cruce. to.9.119.C
Chriſti mortis vera teſtimonia. Ibi.E.& 247.H
Chriſti pœna, in paſſione. to.9.117.A
Tormentorum genera in paſſione Chriſti.tomo.9. 247.G
Chriſti morte, non meritum noſtrum, ſed miſericordia eius commendatur. to.9.123.F
Chriſti ſanguis fuſus eſt, in remiſſionem etiam peccati quo fuſus eſt. to.9.101.B
Quare oportuit Chriſtum pati, & reſurgere. tomo 9.126.K
Mors Chriſti, pro nobis, omnibus aliis beneficiis præſtat. to.9.163.C
Chriſtus morte ſua factus eſt lapis offenſionis, reſurrectione vero ſua mons magnus. tomo.9. 223.E F
Chriſtus oſtendit nobis in cruce, quid tolerare, in reſurrectione quid ſperare debeamus. tomo.9. 239.F
Chriſti mors carnalibus eſt lac, ſpiritalibus cibus. to.9.104.G H.& ſequent.
Mors Chriſti, & vita noſtra, vnde. to.10.54.F G
Tempore paſſionis Chriſti, nihil ignominioſius morte crucis. to.10.18.E
Dominus cautionem, quā diabolus habebat contra nos, crucifixit to.10.25.I K
Chriſtus quare eſurierit, defecerit, vulnerari ſe paſſus ſit, denique cur mortuus ſit. tomo.10. 35.D E
Mors Chriſti, noſtra redemptio. to.10.40.I
Solus Chriſtus ſine peccato inuentus eſt, & tamē pro peccato mori voluit.to.10.249.H I.& ſeq.
Chriſtus impios amauit, & pro impiis mortuus eſt. to.10. 46.K
Sanare in Chriſtum. to.10.49.M
Communio paſſionū Chriſti.to. 10.74.B. & ſeq. copioſè.
Chriſti mors & ſepultura. tom.10.121.M.& ſeq.
Chriſtum hora ſexta crucifixum, & hora tertia, quomodo accipiendum.tomo.8.141.M.tom.9. 117.H
Chriſtus, quicquid paſſus eſt, hoc pro ſalute noſtra. to.10.126.K
Chriſtus pro impiis mortuus eſt, exponitur. to.10. 110.E F
Preſſura Chriſti. to.10.142.K L
Chriſti paſſio, exponitur. to.10.146.K.& ſeq.
Chriſtus, quare occiſus. Ibidem.L
Chriſtus ſine ſanguinis ſui effuſione potuit genus humanum reformare. to.10.147.G
Chriſtus iudicatus eſt, & vicit. to.10.149.F G
Chriſtus crucifixus eſt in eo loco, in quo Adā iacebat ſepultus. to.10.162.C D
Quòd Adam iuſtè debebat, Chriſtus iniuſte mortem ſuſcipiendo perſoluit. to.10.178.E
Chriſtus operatus eſt vt fortis, paſſus vt infirmus. to.10.181.F
Tunica Chriſti, quæ non fuit diuiſa, eſt charitas. to.10.182.I K
Chriſtus totum mundum redemit, qui plus dedit, quàm totus mundus valeret. to.10.185.I
Chlamyde coccinea, quare induatur Chriſtus. Ibidem.L
Chriſtus non paſſus eſt hoſtes ſuos vulnerari. to. 10.186.L
Paſſio Chriſti & eius reſurrectio, quid nos doceant. to.10.187.L
Chriſtus quare habuit manus extenſas in cruce. Eodem.188.I
Traditus eſt Chriſtus. to.10.88.K
Chriſtus pro ſolo homine mortuus eſt, etiam pro iis quæ non ſenſerunt, beneficium præſtiterit obſequiū. to.10.189.A
Comprehenſio Chriſti à Iudæis. Ibidem.F G
Chriſtus in horto capitur. Ibidem.G H
Chriſtus pro ſeruorum maleficiis morte punitur. Ibidem.L
Chriſtus ea ſuſtulit, quæ maximè diſplicent humanæ infirmitati. to.10.190.G
Chriſtus accepit mortem de noſtro, vt daret nobis vitam de ſuo. Eod.202.I
Diſcipuli à magiſtro edocti, non potuerunt habere fidem latronis in cruce pendentis. Ibidem.K
Chriſtus ideo mortuus eſt, vt nos viuificaret: & reſurrexit, vt nos ſuſcitaret. to.10.190.F
Chriſtus, quare crucifixus extra ciuitatem. to.10. 193.A
Chriſtus in cruce maximum operatus miraculum. Ibidem.C
Chriſtus non neceſſitate, ſed libera voluntate omnia tormenta, etiam ad mortē vſque ſuſtinuit. to.10.196.K
Chriſtus innocens affligitur, vt noxius liberaretur. to.10.197.G
Chriſtus pro peccato mori venit, ſed peccare non venit. to.10.198.I
Chriſtus malum noſtrum tulit, vt nobis det bonū ſuum. Eodem.199.B
Si mors Chriſti pro nobis facta eſt, quanto magis vita eius. to.10.223.M
Quare Chriſtus tale genus mortis elegerit. to.10. 215.L
In corpore humano nos Chriſti mors viuificauit, nos reſurgendo erexit, nos aſcendendo conſecrauit. to.10.214.C
Chriſtus, nec cruce, nec ſepulchro, nec inferno deuinci potuit. Ibidem.G
Quare Chriſtus noluit præcipitari, lapidari, aut capite truncari. Eodem.215.E
Quare Chriſtus in patibulo ſe pati elegerit. Ibid. L.& fo.ſeq.B C
Simpla mors Chriſti, profuit duplæ morti noſtræ. to.10.216.C
Quicquid generis tormentorum paſſus eſt Chriſtus, pro contraria ſananda noſtra infirmitate paſſus eſt. Ibidem.D
Chriſtus mortuus eſt, vt peccatorum indulgentiā largiretur. Ibidem.217.I K
Iudæi Chriſtum videntes, caput mouebant, quod ſanum non habebant. to.10.256.D E
Chriſtus extra muros vrbis immolatus eſt, ne credatur ſolum oblatus pro Iudæis. tomo. 10. 193.B
In paſſione domini cœleſtia & terrena turbātur. to.10.188.M
Mirabilia in morte Chriſti, gloriam patientis oſtendebant. to.10.216.C
Precatio ad Chriſtum. to.9.158.C.& ſeq.

Sepultura Chriſti.

Chriſtus ſepultus dicitur per ſynecdochen. to. 7. 250.B
Triduum mortis Chriſti. tomo.2.43.A.tom.3.25, B C.to 4.75.H I.& 117.I K
Chriſti ſepulturæ myſterium. to 3.224.H I
In morte Chriſti, anima erat in inferno, corpus in ſepulchro, ipſe vero in paradiſo. tomo. 9. 213.M
Chriſti ſepultura. to.9.245.D
Quid tres noctes ſepulturæ Chriſti deſignent. Ibidem.D E
Quare Chriſtus vno die & duabus noctibus iacuit in ſepulchro. to.10.216.C

Quare

Quare Chriſtus ſepultus eſt. Ibidem.D
Caro Chriſti exanimis, vſque ad tertium diem manſit in ſepulchro incorrupta. to.10.123.M

Errores circa paſsionem, & mortem Chriſti

Chriſti mortem euacuant Pelagiani. to.2.89.G
Chriſtum dignè fuiſſe paſſum pro iniquitatibus ſuis, & ideo ipſum deum non eſſe, dicit Porphyrius Apollinem deum interrogatum reſpondiſſe: & tamen deum Hebræorum maximum eſſe, ita vt ipſum etiam nomina perhorreſcant. to.5.184.A B
Chriſtum crucifixum negant Baſilidiani, ſed eius loco Simonem Cyrenæum. to.6.3.L
Item Simoniani. Ibidem.K
Item Manichæi. Eodem.124.M
Chriſti diuinitatem paſsibilem dicentes, hæretici. to.6.7.D
Chriſtum non verè paſſum, nec verè mortuum, Manichæi fingunt. Ibidem.64.I
Chriſtum paſsibilem natū è terra, qualis dementia Manichæorum. to.6.79.M.& ſeq.
Chriſtum quotidie naſci, pati, ac mori dicunt Manichæi. to.6.125.F

Deſcenſus ad inferos.

Chriſti deſcenſus ad inferos. to.2.56.G H.90.L. & ſequen.
Chriſtus quomodo ſoluerit inferni dolores. to.2. 91.B.& ſeq. to.3.158.L
Et quos inde liberarit to.2.92.D.& ſeq.
Quando Chriſtus ſepultus eſt, ibi nec anima fuit. to.10.187.K
Chriſtus apud inferos. to.10.196.M
Et quare deſcenderit ad inferos. Ibi.& 216.D E
Chriſtus inferis timorem & admirationem incuſſit. to.10.196.L M.& ſequen.
Chriſtus, facta præda in inferno, viuus exit de ſepulchro. Ibidem.197.D

Error circa deſcenſum Chriſti ad inferos.

Chriſto deſcendente ad inferos, omnes inde liberatos, hæretici æſtimantes. to.6.7.D

Reſurrectio.

Chriſti reſurrectio, nihil hominis perire natura indicauit. to.1.160.A.in fine.
Chriſtus poſt reſurrectionem quomodo à quibuſdam, & nō agnitus ſit, & agnitus. to.2.60.K. & 64.A
Chriſtus quomodo poſt tres dies dicatur reſurrexiſſe. to.3.15.B C.& 33.D.& 69.A.to.4. 271.G H. to.9.245.D E
Chriſti reſurrectio, & aſcenſio. to.3.33.D E
Chriſti reſurrectio, ſacramentum renouationis noſtra, & eius quæ in fine futura eſt euigilationis exemplum. to.3.69.L
Chriſti cibus poſt reſurrectionem. to.3.171.L
Chriſti glorificatio. to.4.131.I K. tom.9.81.D. & 88.M.& ſequen.
Quòd Chriſtus poſt reſurrectionem comedit & bibit, & etiam angeli, non alimentorum indigentia, ſed ea poteſtate qua poterat. tom.5. 212.L M.& 213.I
Chriſtus, poſt reſurrectionē manducauit cū diſcipulis ſuis. & quare. to.5.213.M.to.10.208.A
Chriſtus non apparuit poſt reſurrectionem diſcipulis in claritate corporis ſui, quia hoc non ſuſtinuiſſet humanus & infirmus aſpectus. to.5. 213.I
Chriſti reſurrectio prædicta. to.6.19.G H
Chriſtum reſurrexiſſe, propria fides eſt Chriſtianorum. to.6.71.M
Chriſti reſurrectionem tota trinitas operata. to.6.144.F G
Cur ſolus Chriſtus reſurrexit. to.7.254.B
Chriſti reſurrectio, mane. to.8.131.K
Chriſti potentia maximè apparuit in reſurrectione. Ibidem.147.K
Chriſtus reſurgens apparuit diſcipulis ſuis. Ibid.
Chriſtum poſt reſurrectionem nemo impiorum vidit. to.9.94.G
Chriſti reſurrectio, cætera alia opera ſua ſuperauit. to.9.100.K
Chriſti manifeſtationes, poſt reſurrectionem quomodo numeranda. to.9.121.M.& ſeq.
Chriſti corpori non obſtiterunt oſtia clauſa. to.9. 120.D
Non ſolus pater filium ſuſcitauit, ſed & filius ſeipſum. to.10.7.D
Chriſtus, quare cum cicatricibus reſurrexit. to.10. 28.K L
Et quare eas ſeruet in cælo. Eodem.317.F
Chriſtus, quare reſuſcitatū ſuū corpus ſubtraxerit ab oculis credentium. to.10.50.E.& ſeq.
Chriſti reſurrectio, præmium patientiæ. tom.10. 64.K
Domini reſuſcitatio, quid nobis præſtiterit. to. 10.72.L
Virtutem reſurrectionis Chriſti agnoſcere, magna res. to.10.73.M.& ſo.ſeq.A
Chriſtus mori voluit & reſurgere, ne de reſurrectione dubitaremus. to.10.78.E F
Tertia Chriſti manifeſtatio diſcipulis, quomodo intelligatur. to.9.121.M.& ſeq.
Chriſtus in fractione panis agnoſcitur. tom.9. 126.F.& H
Chriſtus ſeipſum ſuſcitauit. to.10.147.L M
Chriſtus poſt reſurrectionem viuebat, ſpe mortua in diſcipulis. to.10.198.E
Diſcipuli ſciebant Chriſtum mortuum, ſed dubitabant ſuſcitatum. Ibidem.H
Eua mortem nunciāti, citò creditum eſt: Magdalena vitam reſurrexiſſe, nō eſt creditum. to.10. 100.F.& ſequen.
De manifeſtatione Chriſti ad mare Tyberiadis. to.10.203.B
Chriſti reſurrectio, per Ionam figurata eſt. to.10. 204.C D.& 205.G H
Chriſtus quomodo ad diſcipulos ianuis clauſis intrauit. to.10.206.G
Chriſtus, poſt reſurrectionem ſuam non ſolum ſe cernendum præbuit, ſed & palpandum. to. 10.207.M
Diui reſurrectionis Chriſti fruct⁹ to.10.209.D E
Reſurrectio domini, ſpes noſtra eſt. to.10.213.I K
Simpla Chriſti reſurrectio, duplæ reſurrectioni noſtræ profuit. to.10.216.B
Sicut in paſſione Chriſti myſterium pietatis eſt, ita in reſurrectione operatio poteſtatis. Ibidem.E F
Tanto tempore lætamur de reſurrectione domini, quanto paſſionem eius fleueramus. tomo.10. 219.K
Chriſtus omnibus ſenſibus manifeſtare voluit ſuam reſurrectionem. to.10.317.F
Confutatio errorum, de veritate reſurrectionis & humanitatis Chriſti dubitantium. Ibi.G H

Chriſti aſcenſio.

Chriſti aſcenſio prædicta. to.6.19.H
Aſcenſio Chriſti in cælum. to.10.318.I K
Extrema verba Chriſti, diſcedentis ad cælum, ſunt nobis mente tenenda. Eodem.319.D
Chriſti aſcenſionem angeli prædicauerunt. to.8. 94.D E
Chriſto abſcedente corporaliter, pater, filius, & ſpiritus ſanctus affuerunt ſpiritaliter. tom.9. 121.E F
Chriſtus reliquit mundum, quando corporali diſceſſione aſcendit ad patrem. to.9.107.G
Chriſtus abſceſſit corporaliter ab oculis, vt diuinitas adueniret cordibus. to.10.121.I
Quomodo ſolus Chriſtus aſcendat in cælum. to.10.51.A B
Quomodo ſolus Chriſtus, qui de cælo deſcendit, aſcendit in cælum. to.10.71.C D
Chriſtus, quæ ſpolia reportauit ad cælum. to.10. 214.G H
Chriſtus in cælum aſcendens, membra ſua commendauit. to.9.140.M.& ſeq.
Chriſtus proficiſcens voluit dare, quod in omnibus rediens deſiderabat inuenire. to.10.221.G
Chriſtus in corpore ſuo leuauit nos. to.10.3[illegible].M
Chriſtus aſcendit in cælum, ſedet ad dexteram patris. to.2.56.M.& 76.B.to.9.80.I
Chriſtus ſedet ad dexteram patris, quomodo accipiendum. to.3.33.F. & 174.G H. tomo.8. 143.L
Quomodo Chriſtus homo ſedeat ad dexteram patris. tomo.9.245.G.to.10.187.L M
Et quare. to.10.216.F
Chriſtus orauit pro nobis, orat in nobis, oratur à nobis. to.8.204.K
Chriſtus interpellat pro nobis, & omnes martyres qui cum illo ſunt. to.8.208.E
Filium hominis quomodo dicebat Chriſtus in cælo, tum dixit, Nemo aſcendit in cælum, niſi qui de cælo deſcendit, filius hominis qui eſt in cælo: & alibi, Cum videritis filium hominis aſcendentem vbi erat prius. tom.9.51.A B. to.10.242.I K
Chriſtus in cælo rogandus. to.9.107.D E
Quomodo Chriſtus ſit in cælo ſedens à dextris dei. to.9.187.L
Chriſtus quomodo non ſit vbique, & rurſus ſit vbique. to.2.epiſt.57.& 56.K.& M
Chriſtus ſic aſcendit in cælum, vt non deſerat terram. to.6.10.G H
Chriſti caput in cælo eſt, pedes in terra. tomo.8. 221.L M
Chriſtus adhuc in terra iacet, & patitur in ſuis membris. to.9.142.A
Scientia ſpiritali Chriſtus vbiq; eſt. to.10.34.G
Chriſtus & hic ſitit, nudus eſt, &c. & in cælo exaltatus. to.10.41.C
Ire Chriſtum ad patrem, & recedere à nobis, quid. to.10.47.M
Chriſtus quomodo in cælo, & ſimul in terra apud nos. to.10.31.F G.& 35.B.& F.& 71. C.& 73.H.& 148.D.& 167.A
Item angeli quomodo deſcendant, & aſcendant ad filium hominis. to.10.35.B
Chriſtus aſcendit in cælum, & non receſſit à nobis. to.10.213.H
Chriſtus hominem portauit ad cælum, & deum miſit ad terras. to.10.220.C
Chriſtum in carne ſedere ad dexteram patris, negarunt Seleuciani. to.6.6.I

Chriſtus veniet iudicare.

Chriſtus venturus eſt iudicare viuos & mortuos. to.9.245.H
Chriſtus venturus eſt iudicare viuos & mortuos, quomodo intelligatur. to.9.239.L.& 245.H
Chriſtus ad iudicium cum glorioſa cruce veniet. to.10.193 K L
Chriſtus in poteſtate noſtra poſuit, qualiter in iudicio iudicemur. to.10.277.I
Chriſtus poſt reſurrectionem non eſt viſus, niſi à ſuis: in iudicio ab omnibus eſt videndus. to. 10.318.I

Chriſti imitatio.

Chriſti tota vita, diſciplina morum fuit. tom.1.160.A
Chriſti manſuetudo. to.1.167.G
Vide ſupra, Chriſti vita, &c.
Chriſtus humilitatis exemplum. tomo.2.54.F. to.3.79.M.& 236.M.to.6.179.B.to.8.59.L. to.9.81.A.& 85.F
Vide ſupra, Chriſti infirmitas.
Via ad Chriſtum. to.3.3.I
Per Chriſtum viuendi exemplum nobis datum. to.3.32.K.to.4.124.M.& 126.K
Ad Chriſtum inuitatio. to.3.54.B.& ſeq.
Chriſti vnitatio. to.3.77.B C.& ſeq.& 236.M. to.6.178.C D
Per Chriſtum à ſcientia peruenimus ad ſapientiam. to.3.95.L
Chriſtum lumen verum ſequamur. to.3.240.K
Chriſtus imitandus, non Adam. to.4.253.I
Chriſtus dat nobis exemplum patiendi. tomo.5.174.C
Chriſti humilitas. to.8.50.L.& ſe.ſeq.L
Chriſtus non remaledixit. to.8.59.L.in fine.
Chriſtus crucifixus eſt, vt humilitatem doceret. to.9.4.H
Quid diſcamus à Chriſto. to.10.8.F G
Exemplum Chriſti pro oculis ſemper eſt habendum. to.10.126.E F
Mors Chriſti, omnes operas noſtras deberet excitare. to.9.163.B C
Non erubeſcat exercere Chriſtianus, quod exercere dignatus eſt Chriſtus. to.10.165.I K
Chriſtus hoſpes & pauper factus eſt, vt nos ad miſericordiam inuitaret.to.10.201.M.& ſeq.
Chriſtus in cruce pendens, docuit nos orare pro inimicis, vt nos etiam ſæuientibus. tomo.10.212.A B
Ideo Chriſtus pati voluit, vt nobis patientiæ ſuæ demonſtraret exemplum. to.10.255.I
Ideo Chriſtus reſurrexit, vt nobis exemplum reſurrectionis oſtenderet. to.10.213.E F
Nulla virtus, vel aliud quoduis bonum, ſine Chriſto nobis ineſſe poteſt. to.10.300.D
In eo quod Chriſtus natus eſt, & mortuus eſt, conditionem noſtram nobis oſtendit. tom.10.262.B C
In eo quod Chriſtus reſurrexit, & aſcendit in cœlum, mercedis exemplum præbuit. Ibid.

Chriſtiani.

Chriſtiani, vbi primum ſic dicti. to.1.4.K. to.7.53.I. to.9.104.E
Poſt aſcenſionem Chriſti, apud Antiochiam, primum cœperunt appellari diſcipuli Chriſtiani. to 9.115.C
Chriſtiani ſumus gratia dei. tomo.1.13.C.to.2.86.G
Chriſtiani fuerunt, etiam patriarchæ. to.1.42.L. to.2.41.E F.& 83.H I K.& 89.I K.& 146.K L.to.4.221.H.& 243.L M. to.7.194.E F
Chriſtiani prohibiti à ſcholis, lege Iuliana. to.1.32.G
Chriſtiani, catholici, & orthodoxi, quare dicti. to.1.158.G
De ordine, & vario fructu Chriſtianæ vitæ. to.1.53.H
Chriſtianorum perfectorum vita deſcribitur.to.1.172.G.& ſequen.
Chriſtianorum, in comitate ſimul viuentium, mores laudati. Ibidem.M
Ex malorum Chriſtianorum moribus, non vituperandam Eccleſiam. to.1.173.E
Chriſtianorum anguſta ditio. to.2.58.E F
Chriſtiani verè Iſraelitæ, & Iudæi. to.2.epiſto.200.
Chriſtiani Iudaiſmum non ſeruent. Ibidem.
Chriſtiani Iudaizantes qui. Eodem.168.H
Chriſtianorum carnalium exitus, & ſeditiones. to.1.158.H
Chriſtianos regeneratio, & non generatio efficit. to.2.193.K L
Chriſtianis quatenus liceat vti literis prophanis. to.3.10.H I
Chriſtiani nominetenus. Eodem.35.B
Et titulus fidei an ſit profuturus. Eodem.40.F
Chriſtiano quid credendum. to.3.35.F
Chriſtiani malè viuentes. Eodem.53.I
E Chriſtianis, quare non Chriſtianus naſcatur. to.4.174.C. to.7.156.G
Paulum manifeſtè laborem præcepiſſe Chriſtianis. to.3.175.M
Vide, Labor.
Chriſtianorum omnium vna reſpublica. Eodem.180.C
Chriſtiani omnes, ſacerdotalis & regiæ dignitatis conſortes. Eodem.240.I.in fine
De corrigendis malis Chriſtianis. to.4.13.K
Chriſtiani ſupergreſſi ſunt numerum Iudæorum. to.4.204.C
Poſtulatur duplici genere pro Chriſtianis. to.4.208.B
Chriſtiani verè, qui. to.4.220.K
Chriſtiani mali, fugiendi. Eodem.223.C D
Chriſtiani, ſubditi ſint poteſtatibus ſublimioribus. Eodem.286.L M
Chriſtianis erant infeſti Ro.& tamen infideles, in vaſtatione vrbis, ipſis Chriſtianis pepercerunt propter Chriſtum. to.5.2.C
Chriſtianis detrahentes. Ibidem.
Fingentes ſe Chriſtianos. Ibidem.D
Chriſtianorum diuitiæ, ſunt virtutes victus, & amictus, & huiuſmodi. to.5.4.I
Chriſtianus non debet ſe extollere. to.5.46.G
Deus verus, quem Chriſtiani colunt. to.5.62.H I
Quæ ſit inter philoſophicas artes, religioſi excellentia Chriſtian. Eodem.68.E F
Chriſtiani malè viuētes, figurantur in medio filio Noe Cham, à Noe maledicto. to.5.133.M
Chriſtiani ſunt ſemen Abrahæ, licet, ſecundum carnem, ex gentilibus nati ſint. tomo.5.139.D E
De habitu & moribus populi Chriſtiani. tomo.5.183.A B
Habitus, vel victus mutatio, non facit Chriſtianum, ſed falſorum dogmatum expulſio. Ibid.B
Chriſtum pium & ſanctum fuiſſe virum Porphyrius Hecatem reſpondiſſe ait: Chriſtianos tamen peſſimos: atque ita fato eos malos eſſe: quaque ratione Porphyrius hoc confinxerit. to.5.184.B C
Chriſtiani viuentes fideliter, figurantur per imaginem beſtiæ. to.5.189.E F
Chriſtianæ religionis, vel Eccleſiæ cultus, inchoata in Hieruſalem. to.5.196.A
Chriſtiani origo, radix, & caput Chriſtus.tom.7.17.G.& 54.I K
Chriſtiani verè, & pſeudochriſtiani, qui. Eodem.37.M.& ſeq.to.8.63.L M
Chriſtiani mali, peius viuunt omnibus Paganis & Iudæis. to.8.38.A
Chriſtianus occidi non poteſt. Eod.135.K
Chriſtianorum honore, impiorum corda torquentur. Ibidem.
Chriſtianorum magiſtratus. Eodem.136.E F.& 147.E F
Chriſtianorum ſpes quæ: & quare Chriſtiani ſumus. to.8.139.G H
Chriſtianus populus, Iudæorum populo prælatus. Eodem.187.H
Chriſtianus ſimilis debet eſſe lapidi quadrato. to.8.209.C
Chriſtiani mali omnibus peiores ſunt, ideo comparātur inutilibus ſarmentis vitis. Ibid.38.A
Multi fieri volunt Chriſtiani, & prohibentur malis moribus Chriſtianorum. Ibidem.C D
Quòd Eccleſia per malos Chriſtianos opprobriū ſuſtinet, & ab his inimicitias ſumit. Ibidem. A B.& 39.D
Cum omnes Chriſtiani dicuntur, & qui bene viuunt, & qui male, confuſio eſt. Ibidem.E F
Incipe viuere vt Chriſtianus, & vide ſi tibi non obiiciatur nomen Chriſtianum à Chriſtianis, ſed nomine, non vita, non moribus. Eod.39.M
Ideo quidam fieri nolūt Chriſtiani, quia ſibi ſufficere putant bona de vita ſua. to.8.41.A
Chriſtianum nomen non periit mortuo Chriſto, ſicut inimici volebant, ſed ſeminatū eſt per paſſiones martyrum, vt celerius ſeges Eccleſiæ exurgeret. to.8.79.F.& ſeq.
Chriſtiani, cur à Chriſto nominantur, & non Pauliani vel Petriani, cum ab ipſis per Euangelium ſint geniti. to.8.90.F G
Quare Chriſtiani ſumus. to.8.139.G H
Chriſtiani & Chriſtianum nomen, non deerit vſque in finem ſeculi. Ibidem.168.G
Contra eos qui dicunt abūdare preſſuras & mala in mundo, temporibus Chriſtianorum. Eodem.195.D
Chriſtiani nihil læſerunt regna terrena. Ibidem.306.M
Qui non eſt verax, Chriſtianos non videt fictos. Eodem.309.A B
Quòd multi ſunt male viuentes Chriſtiani, inter quos qui voluerit viuere vt bonus Chriſtianꝰ, patitur verba aſpera. tomo.8.218.K L.& 220.H
Honore Chriſtianorum, corda torquentur impiorum. Ibidem.135.K
Non ideo quis eſſe debet Chriſtianus, vt abundet hic fœlicitate terrena. to.8.329.B
Ideo quidam fieri nolunt Chriſtiani, quia excuſant ſe per malos Chriſtianos. to.8.28.H I
Chriſtiani, Samaritanis ſimiles, qui ſolo verbo Chriſto credunt. to.9.32.C
Chriſtiani, veri filij Abrahæ. to.9.68.B
Chriſtiani multi vocantur, & nō ſunt.to.9.130.C
Chriſtianum vocari, & non eſſe, inutile eſt. Ibid.
Chriſtiani verbo, & non facto, de cœlo cadunt. to.9.143.I K
Cur quis Chriſtianus nuncupetur. to.9.192.I
Nemo dignus nomine Chriſtiano, qui non ſequitur Chriſtum ducem. Ibidem.K
Vecordia eorum qui Chriſtiani nominis honorem ſibi arrogant, & virtutibus carent. tomo.9.193.G
Chriſtianæ virtutes, præcipuæ. Ibidem.G H
Chriſtianorum vita. Eodem.194.D
Qui de futuro ſeculo non cogitat, nondum Chriſtianus eſt. to.9.199.K
Parum eſt vocari Chriſtianum, & non facere opera Chriſtiani. to.9.202.C D
Gaudens nomine Chriſtiano, gaudeat cum timore & obedientia. to.9.225.D
Inter omnia Chriſtianorum certamina, ſola dura ſunt prælia caſtitatis. to.9.229.F
Quòd Chriſtiani ſumus, propter nos eſt: quòd verò præpoſiti ſumus, propter alios eſt. Ibidē.M.& ſequent.A
Nomen Chriſtiani non prodeſt, vbi non ſequitur factum. to.9.131.G
Chriſtianus eſt tēplū ſpiritus ſancti. to.9.239.M

Quid ſpernere, & quid diligere Chriſtianus debeat. to.5.240.H
Conuerſatio Chriſtianorum inuicem. to.9.249.F. & ſequen.
Non ſufficit vocari Chriſtianum, ſi opera non faciat Chriſtiani. Ibidem.G
Recto Chriſtiano nec auguria, aut quæuis figmẽta nocere poſſunt. to.9.050.K
Chriſtiani ab Oriente & Occidente vocati. to.10.5.F
Qui Chriſtianorum ſanctificationẽ blaſphemãt, ſpiritum ſanctum blaſphemant. to.10.9.D
Quare Chriſtiani facti ſumus. to.10.33.K L
Tria potiſſimum Chriſtiano in hoc ſeculo meditanda. Ibidem.L M
Populus Chriſtianus, & Iacob, & Iſrael. Eodem.34.L
Arma Chriſtianorum. to.10.37.A B
Chriſtiano quæ cogitanda. to.19.51.E
Quare facti ſumus Chriſtiani. to.10.53.G
Chriſtiani veri non ſunt in carne. to.10.62.B C
Chriſtianum eſſe. to.10.79.F.& ſeq.
Chriſtiani ſumus, ſed non cum impiis. tomo.10.66.K
Primorum Chriſtianorum feruor & charitas. tõ.10.83.H
Chriſtianus bonæ fidei, & bonæ ſpei, quid faciat. to.10.87.I
Quid Chriſtiano ſaluberrimum, ad cogitandum. to.10.78.G
Inſtitutio vitæ hominis Chriſtiani. to.10.91.D E
Chriſtiani nomine, opere vani. to.10.100.M
De prædictione temporum Chriſtianorum, in diuinis ſcripturis: Homilia. to.10.111.A B
Chriſtianus aut probatur, aut emendatur. to.10.118.K
Vitæ veræ Chriſtianæ inſtitutio. to.10.101.E
Chriſtianus quis dicatur. to.10.130.G
Qui Chriſtum non habet in ſe, Chriſtianus dici non poteſt. Ibidem.
Non eſt Chriſtianus, qui contra Chriſti præcepta venire contendit. to.10.130.G
Chriſtiani dicuntur fratres. to.10.155.I
Quis reddit Chriſto mala pro bonis? tomo.10.168.F
Chriſtianus ſolutus eſt à litera legis. tomo.10.173.G H
Pugna Chriſtiani. to.10.174.K
Non poteſt eſſe concors cum Chriſto, qui eſt diſcors cum Chriſtiano. to.10.210.F
Chriſtianus non eſt, qui in Chriſti Eccleſia non eſt. to.10.217.E
De Chriſtiano nomine. to.10.233.L.& 234.F
Quare Chriſtiano nomine gloriamur. Ibidem.G
Nulli ſufficit nomẽ Chriſtianum, niſi opera Chriſtiani faciat. to.10.033.L.& 134.H
Qui opera Chriſtianis contraria facit, non ad remedium ſed ad iudicium, Chriſtianum nomen & baptiſmi ſacramentum ſuſcipit. to.10.134.K
Boni Chriſtiani nullis tormentis ſeparantur à Chriſto. to.10.045.I
Non decet Chriſtianum ſeculi lucris inhiare. to.10.250.E
Quæ decent Chriſtianum. Ibidem.E.& ſeq.
Chriſtiani nominis dignitas, ſola non facit Chriſtianum. to.10.273.A
Chriſtus dedit nobis pignus. to.10.278.A B

Chriſti gratia.

Per Chriſtum & eius ſpiritum, inſeparabiliter iungimur deo. to.1.165.A
Chriſti gratia nulli genti, nullo ſeculo vnquam defuit. to.2.41.E F
Chriſtus plenus gratia, cur dictus. to.3.107.H
Chriſto miniſtrare quid ſit. to.9.81.G
Chriſti gratia, regnum mortis deſtruit. to.7.141.M.& ſequen.
Chriſti gratia, & prædeſtinatio. tomo.7.270.E.& ſequen.
De gratia Chriſti, contra Pelagium. to.7.165.D.& ſequent.
Chriſti membra, etiam interfectores eius. to.9.63.F G
Chriſti præſentia. to.9.71.B
Chriſtus quare elegit nos. to.9.98.I
Chriſtus non meritis noſtris nos elegit. tomo.9.99.A
Chriſtus quicquid pro nobis fecit, voluit. to.9.239.F
Quid à Chriſto expectare debeam⁹. to.9.242.G
In Romanos idololatras, & in Chriſtum blaſphemos, inuectio. to.10.26.K L.& ſeq.
Chriſtus & lex, quid nobis præſtiterint. to.10.68.G
Chriſtus prius dilexit homines, cum adhuc in peccatis eſſent. to.10.157.E
Chriſtus, qui tantum nobis contulit, ſcit quantum repoſcat. to.10.168.F

Chriſtus caput, corpus Eccleſia.

Chriſtus caput Eccleſiæ. tomo.2.48.B.& 57.K.& 116.H I. tomo.3.30.L. tomo.4.89.K.& 217.H.& 111.H
Corpus Chriſti. to.3.240.I
Chriſtus totus, caput & Eccleſia. to.7.109.D E.& 110.A. to.8.35.L.& 37.F
Quid ſignificatum ſit in Abel, & Seth, & Enos, quod appareat ad Chriſtum & corpus eius, id eſt, Eccleſiam pertinere. to.5.109.G H
De his quæ in quadrageſimoquarto pſalmo ad Chriſtum & Eccleſiam pertinentia, aut apertè dicuntur, aut tropicè. to.5.151.A B C
Chriſtus eſt caput & corpus: & ideo in ſe transfert membrorum ſuorum, id eſt fidelium perſonam. to.5.151.M
Quòd Chriſtus ſit caput & corpus Eccleſiæ, teſtimoniis comprobatur. to.8.114.K L.& 121.F.& 107.L.& 143.H.& 157.I K
Chriſtus vnus eſt, & omnes Chriſtiani membra eius. to.8.316.K
Vnus Chriſtus, Chriſtiani multi: quia vnus homo Chriſtus, caput & corpus. to.8.324.H I
Quòd aliquando ex perſona membrorum ſuorum, aliquando ex perſona ſua, tanquam capitis, loquitur. to.8.358.C
Chriſti cum præſentia Eccleſia, ſpiritalis & corporalis. to.9.110.D
Corpus Chriſti, Eccleſia. to.10.5.E
Chriſtus & Eccleſia, vnum corpus. to.10.14.F G.& 38.E F
Chriſtus, caput & corpus. to.10.38.E F
Chriſtus, Eccleſiæ caput. tomo.10.41.B Et ibi plura de capite.
Chriſtum prædicat Chriſtus, id eſt, Eccleſia ſua. to.10.45.D
Sacramentum corporis Chriſti. Ibidem.
Chriſtus vnus nobiſcum factus eſt. to.10.51.B
Caput noſtrum, Chriſtus. to.10.75.H
Chriſtus, ſicut caput noſtrum. to.10.76.I
Chriſtus caput, Eccleſia eius corpus. Ibidem.
Chriſtus caput membrorum, & vniuerſi corporis. to.10.98.E
In Chriſti corpore, vita noſtra conſiſtit. tom.10.123.D
Chriſtus modo orat pro nobis in nobis, & oratur à nobis. to.10.056.D
Caput & corpus Eccleſiæ, vnus eſt Chriſtus. to.10.142.H
Caput Eccleſiæ eſt in cœlo, & membra in terra. to.10.183.K
Chriſtus ſecundum quod eſt caput Eccleſiæ, eſt in cœlo: ſecundum quod corpus, eſt in terra. to.10.167.A

Chriſtianiſmus.

Chriſtianiſmus, vera religio. tomo.2.4.I K.& 258.G
Chriſtiana religio, non ſolum noſtris temporibus, ſed & apud antiquos fuit. to.1.4.K. Vide, de Patriarchis.
Chriſtianiſmus vera philoſophia. to.2.103.B C
Chriſtianiſmi ſumma. to.2.epi.200.to.4.280.A B
Chriſtum Euangelizare, quid ſit. to.4.25.C
Chriſti religio diffuſa. to.4.89.A B
Chriſtus vbique prædicatus. Ibidem.H
Euangelizatus eſt Chriſtus, & bonis & malis. to.10.155.M
In Chriſto paſtore fiducia. to.4.258.D
Pagani Auguſtini tempore, omnem non proſperum ſucceſſum reiiciebant in fidem Chriſti. to.10.49.M.& ſeq.

Chryſippus.

Chryſippus. to.5.75.G.& 76.B
Chryſippus Stoicus, diſputator acerrimus. to.7.46.M

Chryſoſtomus.

Chryſoſtomum ſequitur Hieronymus, in ſententia Origenis, qua Paulus reprehendit Petrum. to.2.10.I K

Chus.

Chus. to.5.134.E

Chuſi.

Chuſi interpretatur ſilentium. to.8.9.D

Cibus.

Cibus ſum grandium, vox dei. to.1.30.G.& ſequent.B
Cibi auiditas in taris. Eodem 96.K
Cibus medicamenti vice ſumendus. Eod.40.L
Non Cibi immunditia, ſed cupiditatis timenda. Ibidem.41.A.& 168.D.& in Poſſid.
Cibus an ad corpus vel animam pertineat. to.1.110.I K
Cibus animæ, & fames. Ibidem.L
Cibus Auguſtini, qualis. Eodem.277.G.& in Poſſidonio.
Cibus animæ, verbum dei. Eodem.153.B C
Ciborum religio. to.1.173.A.& ſeq.to.0.63.H.& ſequen.
In ciborum delectu, ſuperſtitioſiores fraternè admonendi. to.1.173.D E
Tribus cauſis abſtinetur à certis ciborum generibus. Eodem.176.G
Ciborum delectus. tom.0.20.I K. to.3.47.F G to.6.70.B.& ſeq. to.9.93.E
Cibos & nuptias damnantes. to.3.47.G
Cibi & potus abſtinentia. Ibidem.53.I K. to.6.42.C D
Et merita ex abſtinentia. to.3.47.G
Cibus domini quis. to.4.131.C
Ciborum luxus. Eodem.256.L
Cibus animæ, & ieiunium. Ibidem.
Cibus ſpiritalis. Eodem.273.D
Cibus domini poſt reſurrectionem. to.3.171.L
Non Cibi genere, ſed auiditate immodeſta quiſque culpandus eſt: & exemplificat de Eſau. to.5.142.L
Cibus, vel alimentum corporis, eſt quoddam ſibi medicamentum. to.5.191 K L
Cibi non ſunt damnandi. to.6.41.L M.& ſeq.
Cibi vſus vel abſtinentia, qualis eſſe debeat. to.4.79.C

Cibus in vituperatione non eſt, ſed luxus. to.6.118.I
A cibis quibuſdam, cur abſtineant fideles. to.6.102.M.& ſequen.
Cibus noſter, deus, ſolus reficit, & non deficit. to.8.108.E.in fine.
Cibus, Chriſtus: quo modo ſit lac. to.8.50.C
Si non vis eſſe cibus ſerpentis, noli eſſe terra. to.8.265.H
Quis ſit cibus ſuperborum, & cibus piorum. Eodem.246.G
Cibi dulces, qui ſint. Ibidem.116.M
In cibo panis deuorare populum dei, quid ſit. Eodem.113.A
Cibus & potus, quem Chriſtus dixit ſumendum ad vitam æternam habendam, quid eſt. to.9.50.F
Solidus Cibus, eſt ſeparatio boni à malo. tom.9.104.L.& 105.C
Lac & Cibus noſter, eſt Chriſtus. to.9.118.D
Ventris ingluuiei & parſimoniæ Ciborum pugna.to.9.226.F G
Eundem Cibum & potum ſumpſerunt patres in deſerto, quem nos, ſi ſpiritaliter & non corporaliter ſumerent. to.9.222.I.& ſeq.
Cibus noſter cœleſtis quis, & quid ad eum capiendum parandum. to.10.54.C
Cibus eiecit Adam à paradiſo. to.10.159.B
Dies ſinguli abſque nimietate Ciborum, ſunt tranſeundi. Ibidem.D
Cibi parandi ad diem tertium. to.10.181.D E
Cibus ſempiternus qualis. to.10.191.K

Cicatrix.

Cicatrices vulnerum, cur Chriſtus retinuit. to.2.61.L. to.10.17.H I
Cicatrices apparebunt in corporibus martyrum glorioſis, non tanquam vitia, ſed veritatis indicia. to.5.213.K L

Cicero.

Ciceronis linguam, ferè omnes mirantur, pectus non item. to.1.19.K
Ciceronis Hortenſius excitauit Auguſtinum, ad ardorem philoſophiæ. Ibidem, & 33.D. & 112.E
Alios item. Eodem.39.D E
Ciceronis quæſtio de virtutibus. Retract. tom.1.9.B
Cicero, etſi ſapiens, non tamen in omnibus probatur.to.1.99.H
Cicero, inclytus orator. to.2.28.K L
Ciceronis ſtudium non damnat Auguſtinus. to.2.53.C.in fine.
Cicero, Romani author eloquij. to.3.18.L
Et magnus author eloquentiæ. to.3.98.F
Cicero dicitur locutor nobilis. to.5.116.D
Ciceronis ſententia, de virtutibus animi. tom.4.125.G H Retract. to.1.9.B
Cicero Augur. to.5.39.C
Cicero. to.1.109.B

Cidara.

Cidara. to.4.37.I.& 48.A.& 52.B

Cilicium.

Cilicium ad peccati expiationem pertinere.to.4.92.C
Cilicium quomodo veſtimentum Chriſti. tom.8.159.M
Quòd ſignificet carnis mortalitatem propter ſimilitudinem carnis peccati. Ibidem.56.E
Cilicium Chriſti. Ibidem.& F.& I K.

Cincinnatus.

Quintus Cincinnatus. to.5.46.G

Cingere.

Cingere, accingere, & præcingere ſi differant. to.8.225.C

Cinis.

Cineris nomine, pœnitentia deſignatur. tomo.8.375.F G
Cinerem manducare tanquam panem, quid ſit. to.8.248.H

Circenſes.

Circenſium ludorum inſania. tomo.1.27. B C. & 33.A
Circenſium ſpectaculum. to.5.16.A

Circuncelliones.

Circuncelliones, Donatiſtæ ſunt, & eorum furor. tom.1.in Poſſidonio. to.2.36.B.& 44.G H. & ſeq. to.6.7.A
Circuncellionum inſidiis, petitus Auguſtinus. to.1.in Poſſidonio.
Circuncelliones multi conuerſi. to.2.35.B
Circuncellionum mira crudelitas. tom.2.67.M.68.C. to.7.58.G H.& ſo.ſeq.E F
Circuncelliones mortem ſibi conſciſcere conſueuerunt. to.6.7.A
Circuncelliones qui, & vnde ſint. to.7.5.F G
Circuncelliones, vnde nomen acceperint. tom.7.76.G. to.8.334.M.& ſo.ſeq.D E
Circuncellionum ſcelera. to.7.58.G H
De Circuncellionum crudelitate in catholicos. to.8.16.H.& 118.C

Circuncifio.

Circuncifio carnalis, vmbra erat futuri. tomo.2.193.B C
Circuncifio, loco baptiſmi. tomo.2.58.M.in fine. to.7.181.F G
Circũcifio, alia carnis, alia cordis.to.2.168.L M. to.3.183.A B
Circuncifio & baptiſmus comparantur. tom.2.171.D E. to.3.239.K. to.7.210.M
Circuncifionis ſacramentum quare Abraham fidei ſuæ ſignum accepit. tomo.4.163.K. & 203.K. to.6.50.H I
Circuncifio quare præcepta octauo die. tomo.4.165.L M
Circuncifio & præcepta quare data ſunt populo. to.4.203.K
Circuncifio vſq; ad Chriſtum. to.4.206.K
Circuncifionem accepit Abrahã in Chriſto promiſſo. Ibidem.K L
Non Circuncifio Iudæum facit, ſed natiuitas ſub dei creatoris deuotione progenita.to.4.210 I
Arbiter circuncifionis & præputij venit Chriſtus. to.4.212.A
Circuncifio Abrahæ datur, & dicitur teſtamentum domini. to.5.140.G H
Circuncifio imperata eſt quando de Sara promiſſus eſt filius ſupra naturam, vt ſignificetur vocatio gentium, quæ eſt per gratiã, non per naturam: quæ quidẽ gratia, quia ad omnes pertinet, ideo iuſſi ſunt circumcidi, non ſolum filij Abrahæ, ſed & ſerui & vernaculi. tomo.5.140.H I
Circuncifio quid ſignificet. Ibidem.I
De maſculo, qui ſi octauo die non fuerit circuncifus, perit anima eius: quia teſtamentũ dei diſſipauit. Eodem.140.L M
Circuncifione veteres non ſaluati. tomo.6.50.A B
Circuncifio ſpiritalis. Ibidem.B C
Circuncifionem ſpiritalem Chriſtiani tenent.tom.6.43.G
Circuncifio cordis, in carne adũbrata. Eod.50.H
Circuncifio carnis, ſignaculum iuſtitiæ fidei.tomo 6.50.I K
In circuncifione, carnis expoliatio figurata eſt. tomo.6.71.K.& ſequentibus. to.7.25.G.to.9.54.G H
Circuncifio paruulorum. to.7.173.C
Incircunciſorum paruulorum damnatio. tomo.7.217.G H
Circuncifionis cultellus, cur petrinus.to.7.173.D. to.9.54.H
Circuncifio noui teſtamenti. Ibidem.
Circuncifio carnis, præcepta in ſigno baptiſmatis. to.7.210.M
Circuncifio figura fuit baptiſmatis.tomo.7.281.F. & 239.D
Circuncifio carnis ſignaculum eſt fidei, circũcifio cordis eſt propter ipſam fidem. to.8.180.I
Circuncifio quare ſeptimo die, & in tali membro præcepta. to.9.54.G H
De verbis Apoſtoli, Nos enim ſumus circuncifio, qui ſpiritui dei ſeruimus, &c. tomo.10.72.H. & ſequen.
Nos ſumus circuncifio, nos ſumus iuſtitia, quid dictum. Ibidem.I
Quare Hebræorum infantes octauo die circumcidebantur. Ibidem.L
Quare cultellis petrinis circumcidebãtur paruuli Hebræorum. Ibidem.K L
Paſtores & Magi primitiæ fuerunt circuncifionis & præputij. to.10.128.K
Chriſtus ſuſcepit circuncifionem, ablaturus circũciſionem. Eodem.129.A
Circũcifio, quare octauo die fiebat.to.10.198.I K
Signum veteris teſtamenti, circuncifio: ſignum noui teſtamenti, crux. to.10.324.A B

Circuitus.

Circuitum temporum quidam Philoſophi poſuerunt, dicentes omnia redire eodem numero poſt circulationem magni anni, & inducunt illud Salomonis: Nihil ſub cœlo nouum. tomo.5.103.I K
De circuitu quem poſuit Philoſophi in animabus & rebus, ponentes æternitatem mundi.tom.5.104.M.& ſequent.
Circuitus temporum ponentes, tollunt beatitudinem, & miſeriarum plenitudinem ponũt: vnde hos multipliciter deſtruit. tomo.5.105.I.& ſequentibus.
Et ſi circuitus tales eſſent, non ſolum prudentes tacerentur, verumetiam doctiſſimi neſcirentur. Ibidem.K
In circuitu dei, qui eſſe dicantur. to.8.213.G
Circuitus, temporalium rerum cupiditatẽ ſignificat, quæ ſeptem dierum repetito circuitu tanquam rota voluitur.to.8.17.H.in fine. & I
Qui circumeunt, & non intrant Eccleſiam, totam temporis amant. to.8.38.H
Circuitus eſt impiorum, vbi itur ſine fine.tomo 8.351.A B

Circumfodere.

Circumfodere. to.10.27.I

Circunſtantiæ.

Circunſtantiæ perſonæ, loci, temporis, & huiuſmodi requirũtur, ſine quibus opus eſt vanum. to.5.125.D

Cithara.

Cithara differt à pſalterio.tomo.8.45.G.& 84.I K.& 85.D.& 169.I
Diſtinctio citharæ & pſalterij, & cur nunquam legatur cithara decem chordarũ, ſicut pſalterium decem chordarum.to.8.45.G.& 84.I
Quid ſignificet quòd cithara ab inferiore ſonum reddit. to.8.45.H.& 113.E F.& 186.I
Cithara eſt caro Chriſti humana patiens. tom.8.123.F G
Quòd ſignificet carnem, ideo ab inferiori ſonum reddit. to.8.169.I

Qui

Qui citharizat, vbique deum laudet. to.8.45.I
Cithara carnem Chriſti, paſſioni coniunctam, ſignificat. to.9.145.C
In cithara tria ſunt. to.10.224.E

Ciuitas.

Ciuitates duæ, dei & huius mundi. tom.1.13.E. tom.2.169.M. & ſeq. to.4.221.E. to.8.155. L M. & ſequen.
Ad ciuitatis æternæ amorem exhortatio. tom.2. 169.M. & ſequen.
Ciuitas quo modo florere debeat. Ibidem.
Ciuitas quid. to.2.5.H. & 49.B
Ciuitates duæ poſt iudicium. to.3.44.A
Ciuitas bonorum & malorum. to.3.150.C D
Ciuis, hoſtes. to.3.235.I
Ciuitatis æternæ, æterna ſunt gaudia. Ibidem. M. in fine.
Ciues terreni, & cæleſtes. to.3.237.H
Ciuitates duæ, Hieruſalem, & Babylon. tom.3. 238.F. to.4.219.F
Ciuitas ſupra montem poſita. to.4.264.G
De ciuitate dei, libri.xxij. tomus.5. habet. Retracta.to.1.13.C D
Ciuitas dei, & ciuitas mundi. to.5.2.facie.1.
Deus Ciuitatis conditor. to.5.2.B
Ciuitas dei glorioſiſſima. Ibidem.A
Ciuitas dei, in hoc ſeculo, inter impios peregrinatur. to.5.2.A
Inimici ciuitatis dei. Ibidem.B
Ciuitas terrena. Ibidem.B
Ciuitatem deſiderans beatam, debet vitare ſocietatem dæmonum. to.5.20.A
Ciuitas dei ſempiterna. to.5.45.K
Ciuitas dei, mundi dilectoribus, odioſa. Ibidem.
De mercede ſanctorum ciuium ciuitatis æternæ, quibus vtilia ſunt Romanorum exempla virtutum. to.5.45.K
Ciuitatis ſtatus, harmoniæ muſicæ comparatur. to.5.27.G
Ciuile. to.5.51.B C
Ciuitas eſt hominum multitudo, aliquo ſocietatis vinculo colligata: quæ vera virtute beata redditur. to.5.6.D. & 126.B
Ciuitatem ædificauit prior Cain, pertinens ad ciuitatem diaboli: ſecundus Abel, pertinens ad ciuitatẽ dei: & quod hoc ſignificet. to.5.123.L
Ciuitates deſtruũtur per peccata, quibus vrgetũtur, quibus expulſis pacẽ habent. to.5.9.L M
Ciuitas Ro. multo magis deſtructa eſt in peruerſitate morum ſuorum ciuium, quàm in ruina facta ab hoſtibus. to.5.11.E
Ciuitatum ſubuerſio eſt ex impetu aquarum vel ignium, vel terremotuũ, & huiuſmodi. to.5.31.F
Ciuitas terrena, quæ non eſt ſempiterna, habet hic finem ſuum quem appetit & intendit: quod quia non ſufficit ad tollendum anguſtias, in ſeipſam bellando diuiditur, & quærit eſſe victrix gentium, cum ſit captiua vitiorum. to.5. 124.F. & ſequent.
Ciuis, ſociuſque Roma quid ſit. to.5.45.M
Ciuitatis terrenæ, proprium eſt deos colere, quibus adiuuantibus regnet in pace terrena. to. 5.125.E
De Ciuitate terrena, tractat ſcriptura ſacra propter cæleſtem. Ibidem.L
Ciuitates ſunt aliquando liberæ, ab euentibus bellorum ciuilium, ſed nunquam à periculis. to.5.179.F. & ſeq.
Ciuitas terrena habet initium & finem terrenum. to.5.129.F
Ciuitas terrena, eſt imago ciuitatis cæleſtis. to 5. 124.B C
Ciuitas dei, ſeruat frequenter leges ciuitatis terrenæ, quæ non ſunt contra diuinum cultum, & valent ad pacem. to.5.182.I K. & ſeq.
Ciuitatis terrenæ totũ genus in diluuio abſumptum eſt, ſed reparatũ ex filiis Noe. to.5.129.L
Ciuitates bonorũ & malorum, inuicem ſunt permixtæ, donec vltimo iudicio dirimantur. to. 5.10.G
Ciuitates duas fecerunt amores duo. to.5.123.D
Ciuitatis terrenæ ciues, parit peccato viciata natura: cæleſtis vero ciuitatis ciues, parit à peccato naturam liberans gratia. to.5.124.F
Ciuitates ſolum duæ ſunt, vna bonorũ, alia malorum. to.5.125.B. & L. & 118.C
Ciuitas cæleſtis, aliter vtitur pace & rebus mundanis, quàm terrena. to.5.182.I
Ciuitas ſuperna, parit hic ciues ſuos, in quibus peregrinatur quoad omnes ſuos congreget reſurgentes. to.5.124.A
Ciuitas terrena generatur in coniugio, ſed cæleſtis regeneratur. to.5.128.F. & ſeq.
Ciuitas, ſi audiret præcepta diuina vniuerſaliter, terras vitæ præſentis ornaret ſua fœlicitate reſpub. & vitæ æternæ culmen beatiſſimè regnatura conſcenderet. to.5.17.B
Ciuitas ex ſummis, mediis, & infimis interiectis, ordinatur. Ibidem.G
A Ciuitatis legibus, debet paterfamiliâs domus ſuæ præcepta ſumere. to.5.182.H
De Ciuitate terrena incipiente, à Cain homicida, & terminante vſque ad Lamech homicidam: & de ciuitate dei quæ oſtẽditur eſſe in ſpe & in fide mortis & reſurrectionis Chriſti, figurata in morte Abel, & in Seth, nato loco eius. to.5.130.H I. & ſequen.
Ciuitas cæleſtis, dum peregrinatur in terra, ex omnibus gentibus ciues euocat, atque in omnibus linguis peregrinam colligit ſocietatem, ſiue ciuitatem. to.5.182.L
Ciuitas dei, peregrinans in mundo, ſignificatur in arca. to.5.132.C
Ciuitas vna dei, vnum templum, & vnum ſacrificium. to.5.102.I
Ciuitas cæleſtis, ſignificata per Iſaac, quomodo pacẽ habeat & amorẽ, & cor vnũ. to.5.124.F
Ciuitas ſignificatur aliquando nomine templi, vel domus, in ſcriptura diuina. to.5.129.K
Ciuitatem Hieruſalem, vidit Ioãnes deſcendentem. to.5.191.B
De Ciuitatis cæleſtis mirabili diſtãtia, à ciuitate terrena. tom.5.45.K. & fo.ſeq.A. & 92.A. & 132.M
Pro ciuitate cœleſti omnia relinquentes, & quæcunque ſuſtinentes, non magnũ eſt. to.5.45.M. & ſeq. & 46.C
In ciuitate ſuperna, nullus moritur. to.5.45.K
Ciuitas ſuperna, incomparabiliter clarior eſt terrena. to.5.20.B
Ciuitas dei, quæ. to.5.91.M
Ciues eſſe debemus, ciuitatis ſupernæ. to.5.92.A
Ciuitatis ſanctæ origo, informatio, & beatitudo. to.5.97.F G
Ciuitates, id eſt, ſocietates. to.5.100.I
Ciuitates angelorum & hominum. Ibidem.
Ciuitas dei, Eccleſia eſt. to.5.110.K
Ciues ſanctæ ciuitatis dei. to.5.117.H
In ſuperbia & humilitate, diſcernitur ciuitas dei à ciuitate diaboli. to.5.119.F. & ſeq.
Gratia parit ciues cæleſtis ciuitatis. to 5.124.C
Natura viciata, parit ciues terrenæ ciuitatis. Ibi.
Ciuitas, nihil aliud eſt, quàm hominũ multitudo, aliquo ſocietatis vinculo colligata. to.5.126.B
Generationes Seth & Cain, duas ciuitates præfigurant. to.5.128.F
Ciuitas terrena, vſque in ſui finem, carnales habitura eſt generationes. to.5.129.F
Ciuitas terrigenarum, & regeneratorum. tom.5. 130.F
Progenies duæ, duas inſinuant ciuitates. Ibid.
Ciuitatũ, vna in re huius ſeculi, altera in ſpe dei. to.5.130.I
Ciuitas dei plantatio. to.5.137.H
Ciuitas dæmonicola. to.5.171.D
Finis Ciuitatis dei. to.5.180.I
Ciuitas terrena, non viuit ex fide. to.5.182.I
Ciuitas cæleſtis, viuit ex fide. Ibidem.
Ciuitas cæleſtis in hac peregrinatione, vtitur pace terrena. Ibidem.L
Chriſtus, conditor ciuitatis ſupernæ. to.5.208.G
Ciuitas, eſt vbi rex, vbi curia, vbi miniſtri, vbi plebs inuenitur. to.8.14.A
Ciuitas, propriè in hominibus inhabitantibus intelligitur. to.8.315.A B
Ciuitas, cum ſine additamento ponitur, ciuitatem dei vel Eccleſiam ſignificat. to.8.171.M. in fine. & ſequen.
Ciuitas circumſtantia, quæ ſit. tomo.8 40.C. & 129.L. & 135.I
Ciuitas contradictionis, quæ ſit. Ibid.116.F
Qui ſint muri huius ciuitatis. Ibidem.H I
Ciuitas dei quæ ſit, & qui ciues eius. to.8.95.E
Quomodo ex latere Aquilonis colligatur. Ibidem.H I
Non ſcandalis, ſed charitate circumdanda eſt. to.8.96.M
Quæ ſit virtus huius ciuitatis. Ibidem.
Rex ciuitatis Hieruſalem, ſe fecit nobis viam, vt ad ciuitatem perueniremus. Eodem.208.I
Quo modo fundamenta huius in montibus. to.8. 208.K
In ciuitatibus terrenis, alia eſt fabrica ædificiorum, alij ſunt ciues, illa ciuitas in ſuis ciuibus ædificatur, qui ſunt lapides viui. to 8.209.C
Ciuitas cæleſtis ex quibus conſtet. Ibidem.H I
Quòd ſit, Homo factus eſt in ea, & ipſe fundauit eam altiſſimus. to.8.209.L
Ciuitas dei ex quibus conſtat, & à quibus cuſtoditur. Ibidem.522.I. & ſeq.
Ciuitas dei, eſt Eccleſia ſancta: & lex huius eſt charitas, quæ deus eſt. to.8.240.I
Quòd ædificatur ex viuis lapidibus, & quod ſit fundamentũ ciui. Ibid.138.L. & 139.A B
Ciuitas dei, ab Abel: ciuitas diaboli, à Cain exordium ſumpſit. tomo.8.558.A. Et qui ciues, aut reges earum. to.8. Eodem.135.L M. & 136.A B
Duæ iſtæ ciuitates permixtæ ſibi corpore, & corde ſeparatæ, currunt per iſta volumina ſeculorum vſque ad finem. Eodem.341.C
Ciuitas Hieruſalem, in Babylonia captiua tenetur, non tamen tota. Ibidem.
Ciues Hieruſalem, ſi in republica ciuitatis Babyloniæ paci conſulunt, & fideliter verſantur, nõ eos ſinit deus perire in Babylonia. Ibid.E F
Quòd modo in ciuitate Babylonica, etiam ciues vtriuſque permixti ſunt, & inuicem ſe angariant. to.8.109.D
Inueniũtur etiam ciues Hieruſalem, adminiſtrare aliquid in terra. Ibidem.H
Quòd vna eſt ciuitas cæleſtis ſancta, quæ conſtat ex, &c. Eodem.135.H
Quòd hæ duæ ciuitates aduerſantur ſibi vſque in finem ſeculi, donec fiat ſeparatio. to.8.136. A B. & 144.A
Ciuitas terrena maior eſt tempore, non ſublimitate, non honore. Eodem.156.A B
Cur illa maior eſt ætate, iſta dignitate. Ibi.C D

Quo modo

Quomodo Cain ſolus ædificauerit ciuitatem: & quod ſignificat quòd vbi primo non erat ciuitas, ædificauit, & ciuitas Hieruſalem non ibi ædificata eſt, vbi non erat ciuitas: ſed erat ciuitas prima quæ appellatur Hebron. Ibidem. 144.A
Ciuitas mala ab initio vſque in finem currit, & bona ciuitas mutatione malorum conditur. to.8.156.D E
Quòd ciues malæ ciuitatis, adminiſtrant aliquando actus bonæ ciuitatis, exemplo oſtenditur. Ibidem.
Quòd ciues bonæ ciuitatis, quandoque adminiſtrant quoſdam actus malæ ciuitatis. Ibid.
Ciues Hieruſalem & Babylonię, vnde modo diſtinguantur. to.8.144.B C
Ciuitates duas, faciunt duo amores. Ibidem.
Ciuitas cæleſtis purgatis omnibus ciuibus ſuis, erit nullo admixto ſeditioſo aut turbulento. Ibidem.372.B
Ciuitates diaboli, quæ ſint & quando deſtruentur. to.8.13.M
Nulla eſt ciuitas omnis animæ immundæ capax, niſi diaboli ciuitas. to.9.148.E
Ciuitatem ſuperborum, Cain fratris ſui ſanguine fundauit. to.5.149.C.& F
Ciuitas in monte conſtituta, eſt Eccleſia. tomo.9. 150.C
Ciuitates dei, prærogatiuæ. tomo.9.154.M. & ſequentibus.
Alias ciuitates pro peccatis perdit, alias flagellat. to.9.256.C
Duæ Ciuitates. to.10.29.L
Mundi Ciuitas, quomodo deſtruenda. tomo.10. 180 M.& ſeq.
Terror diuinus in ciuitatem Conſtantinopolim. to.9.256.L M
Nunquam quis Ciuis cælorum erit, qui ocioſitatem amauerit. to.10.286.M

Clamor.

Clamor in ſcripturis, ſignat impudentem iniquitatem. to.3.22.L.in fine.& 41.I K.to.4.29.H
Clamor cordis. to.4.32.M. to.8.4: .F
Clamorem, pro manifeſtis peccatis ſcriptura ponit. to.4.302.L
Infantes in vtero matrum Clamantes. tomo.5. 30.E
Ego Clamaui, quoniam exaudiſti me: exponitur. to.5.95.F
Clamare bene, & clamare inaniter. to.10.12.A
Clamare ad Chriſtū, quid. to.10.18.K.& 19.B C
Et qui Clament. Ibidem.
Clamantes iuxta viam. to.10.18.L
Clamare operibus debemus. to.10.19.C
Perſeuerare in Clamando. Ibidem.E
Clamor cordis. to.10.69.M.& ſeq.
Clamare ad deum. to.10.77.F
De eo quod Eſaias dicit, Clama, ne ceſſes, quaſi tuba exalta vocem tuam, &c. Homilia. to.10. 93.A.& ſeq.& 181.A
Clamare ad deum ſine voce. to.10.173.B
Clamare debemus. to.10.181.A
Multi clamant voce, & corde muti ſunt: & multi tacent labiis, & clamant affectu. to.8.309.H
Clamor cordis, magna eſt cogitationis intentio: quæ, cum eſt in oratione, magnum exprimit deſiderantis & petentis affectum: vt non deſperet effectum. Ibidem.303.K
Tunc in toto corde Clamatur, quando aliunde non cogitatur. Ibidem.
Qui deſiderat, etſi lingua tacet, corde clamat: qui non deſiderat, quolibet amore & clamore aures hominum feriat, mutus eſt deo. to.8.208.I
Multi Clamant ad dominum, pro rebus tranſitoriis, vix quiſquam propter ipſum dominum. Eodem.183.L M
Verè tunc Clamanti tibi deus intendit, quando ipſum quæris: non quando per ipſum aliud quæris. Ibidem.M.& ſeq.
Aliud eſt Clamare aduerſus deum, aliud hymnum dicere. to.8.146.H
Clamare ad deum ore meo, non ore alieno, quid ſit. Ibidem.149.G
Clamor cordis, feruor eſt charitatis. to.8.69.L
Clamor ad deum non eſt vocis, ſed cordis. Ibidem.40.F
Qui hominibus ſilet, deo ſicut Clamor ſonat. to. 8.4.H
Clamare debemus, magna cordis intentione. to. 8.5.L
Clamor corporalis auditur, ſpiritalis intelligitur. to.8.6.G
Multi ad dominum clamant, non voce ſua, ſed voce corporis ſui. Ibidem.355.I
Clamor tuus, cogitatio tua. Ibidem.
Quis eſt qui clamat à finibus terræ. Eodem. 314.L M
Non clamaret à finibus terræ vnus, niſi eſſet in multis vnus. to.8.117.C
Quòd hæreditas illa quæ eſt per omnes terras, clamat à finibus terræ. Eodem.134.B
Quid ſit clamare à finibus terræ. Ibidem.319.D

Clarificatio.

Clarificatio domini. tomo.4.131.I K.to.9.88.M. & ſequen.
Clarificare, glorificare, honorare, idem Græcis. to.6.146.E
Chriſtus, multoties clarificatus à patre. tom.9. 82.B C
Clarificatum filium hominis dicebat Chriſtus abſente Iuda, futuram deſignans in reſurrectione. to.9.89.A
Glorifico & clarifico idem, ſicut gloria & claritas. to.9.109.B C
Spiritus ſanctus, quomodo filium clarificauit. to. 9.106.H
Pater, quomodo clarificat filium. to.9.108.M
Chriſtus, niſi reſurrexiſſet, nec clarificatus fuiſſet, nec patrem clarificaſſet. to.5.109.D E
Clarificat patrem filius prædicatione, quem pater clarificauerat reſurrectione. Ibidem.E
Quomodo filius clarificauit patrem, à quo petit clarificari, vt illum clarificet. tomo.9.109.H. & ſequen.

Claſsicianus.

De Claſsiciano viro illuſtri. to.2.72.A

Claudi.

Claudi, qui. to.4.76.A
De claudo ab vtero matris, ad portam ſpecioſam à Petro ſanato, hiſtoria tractata. to.10.83.M. & ſequenti. copioſè.
Claudicatio Iacob, quid præfigurauerit. tomo. 10. 34.I K
Quid per Iacob claudicans, & quid non claudicans, figuret. to.10.167.L

Clauis.

Claues Eccleſiæ. to.3.3.I.in fine. & 51.D.tomo.6. 130.H.to.10.105.L M
Claues non vni, ſed vnitati dedit Chriſtus. tom.9. 80.H
Claues ligandi & ſoluendi, vniuerſa Eccleſia accepit in Petro. Ibidem.G
Claues abyſsi, poteſtas populi. to.9.148.L
Claues regni cælorum, quare datæ Petro. tom.10. 190.I.& ſeq.
Claues Eccleſiæ, certiores ſunt quàm corda regis. to.10.123.B C
Clauem ſcientiæ, Paulus à Chriſto accepit. to. 10. 267.M
Clauium cælorum commiſsio, facta eſt Petro. to. 10.190.I K.
Clauem potentiæ, Petrus à Chriſto accepit. to. 10. 267.M

Clementia.

Clementia dei. to.3.235.H
Clementia, quid Ciceroni. to.4.125.I
In quo conſiſtat clementia. to.10 289.A B

Cleombrotus.

Cleombrotus ſe præcipitauit, lecto Phædone Platonis. to.5.7.L

Clerici.

Clericorum laus. to.1.172.M
Ad clericatum poſt pœnitentiam, nullus admittatur. to.2.47.F G
Clericatus impedimenta. to.3.47.H
De ſingularitate clericorum, cenſura tantum. to.4. 248.D
Cur in cleris duo teſtamenta intelligantur cū teſtamentū Græcè nō ita dicatur. to.8.154.C.& F
Cleros Græcè, ſors dicitur Latinè: hinc clerici appellātur qui ſunt in Eccleſiaſtici miniſterij gradibus ordinati. Ibidem.F G
Clericus & negociator. to.10.20.I
Clerici mercatores. Ibidem.
Clerici, milites. to.10.20.H I
Clerici, Auguſtini tempore, demiſſas & fluentes habebant tunicas. Ibidem.
Cingulum clericorum. Ibidem.
Clerici mali, vellent aliqua radere & delere ex Euangelio: quod cū non poſſunt, conantur peruertere. to.10. .1.K L
Clericus comam nutriens, & capillos radere erubeſcens, non de dei, ſed mundi ſorte ſe eſſe teſtatur. to.9.204.E
Clerici & ſobrij eſſe, & ebrioſos arguere tenētur. to.10.240.F
De communi vita clericorum. tomo. 10.314.L.& ſequentibus.
Non decet clericum cum mulieribus ſedere, vel fabulari. to.10.296.H
De obſeruantia clericorum. to.10.298.G H
De vita & moribus clericorum. to.10.299.L
Ad fratres in eremo, de vita clericorum. tom.10. 313.L M
Maius eſt onus quàm honor, in clericatu. to.10. 314.K
Clericus regularis profitēs, duas res profitetur: ſanctitatem interius, & clericatū exterius. Ibid.
Nemo clericorum regularium, poteſt aliquid dicere eſſe ſuum. to.10.314.M.& ſeq.

Clibanus.

Quid clibanus in ſomnio Abrahæ. to.10.153.I

Cloacina.

Cloacina dea. to.5.37.D.& 53.H

Coagulare.

Coagulare, in bono accipitur, & in malo: & quid ſignificet to.8.298.I.in fine.

Codex.

De codicibus emendandis. to.3.7.F G

Codrus.

Codrus, rex Athenienſium, amore patriæ liberādæ, mortuus eſt. to.5.163.C

Cœlibatus.

Cœlibatus apud Chriſtianos, non præfertur nuptiis Patriarcharum. to.6.174.G H
Cœlibes. to.3.35.F

Celeſtius, Celeſtiani.

Celeſtiani, iidem Pelagiani. tomo.2.20.E. tom.6. 5.A.& 7.K

Celeſtius

Celeſtius Pelagianus excommunicatur. to.1.12.I
Celeſtius Pelagianus. to.2.84.I
Acta aduerſus Celeſtium & Pelagium. tom.2. epiſto.90.cum duabus ſequen.
Celeſtiana hæreſis, Auguſtini diligentia oppreſſa. Eodem.20.E
Contra Celeſtium & Pelagium. to.7.165.D
Celeſtij error, de traduce peccati. Eod.170.C. & ſequentibus.
De ſententia pontificis in Celeſtium. Ibidem.G
Celeſtij damnatio. Eod.170.G.& 190.H I

Cœlum.

Cœlum rapiunt indocti. to.1.35.E
Cœlorum regnum. Eodem.56.F
Cœlum & terra, omnis creatura. to.1.44.B.& 185.F.& I
Cœli & terræ nomine mundus ſignificatur. to.1. 168.H. to.3.32.E.142.A
Rurſum quid Cœli & terræ nominibus ſignificatum. to.1.47.K.& 49.C
Cœlum terra maius. Eodem.46.H
Cœlum & terra duplex. Ibidem.D
Cœlum cœli domino,quid. Ibidem.46.K M. & 47.F
Cœlum cœli,cœlum intellectuale. Ibidem C
Cœli & terræ nomine, ſpiritales & carnales in Eccleſia. to.1.50.H.to.3.117.A.to.8.16.M
Cœlum, ſcriptura, nubes, prædicatores. tomo.1. 51.A
Cœlum,ſicut pellis, extentum, quid allegoricè. to. 1.50.L M. to.3.118.D E
Cœli,ſicut liber,plicabuntur. to.1.50.L M.to.8. 227.F G
Orbium cœleſtium concentus. to.2.50.F
Cœlum,locus dei præcipuè, tomo.2.59.G.tom.3. 233.L M
Cœlorum ſecreta diſcutere,non eſt fragilitatis noſtræ. to.3.53.E.in fine.
Cœlum dicitur aer. tom.3.119.E.& 120.A.& 172.D.to.6.121.F
Cœli figura. to.5.118.C
Et de motu Cœli. Ibidem.F
Cœli cœlorum,quo modo dicatur. to.5.120.A
Cœlos periiſſe aquis diluuij. Ibidem.
Cœlum tertium, quò Paulus raptus, quid fuerit. to.3.153.F.& ſequen.& 158.C.& 159.F G
An verè viderit Cœlum. Ibidem.154.B
Cœli multi ſecundum quoſdam. to.3.158.D E
Cœlum primum,ſecundum,& tertium,quid. Eodem.159.C
Ad Cœleſtia mentem excitemus. Eod.202.H I
Cœli,id eſt,Apoſtoli, enarrauerunt gloriam dei. to.4.89.H.to.8.21.A.& 47.D
Cœlo tegitur,qui non habet vrnam. to.4.214.B
Cœli fragore,hoſtes fugati. to.5.166.G
Cœli ſiccitas. Ibidem.167.A
Cœli,in ſcripturis ſanctis. to.4.164.E F
Cœlum thronus dei. to.4.268.E.& 274.A
Cœli nomine,ſancta anima. Eadem.268.G. & 272.I.tomo.8.103.F
Cœlum, quæ violentia rapiatur. to.4.266.M. to.8.209.I
In Cœlo,maximus & minimus. to.4.266.M
Cœlo recondere theſauros,quid. to.4.275.C
Sententia quorundam de tertio Cœlo. tomo.3. 159.F G
Cœlum,ſpiritus. to.4.275.C
Cœlum,iuſtus. to.4.272.I.to.8.16.M
Cœli,corda iuſtorum. to.4.271.K
Cœlum in duas partes diuiditur. to.5.56.G
Cœlum quidam palatium vocauerunt. Ibidem.L
Cœlum,pater Saturni. to.5.59.I
Cœlicolæ,vnde. to.5.81.B
Cœleſtia luminaria,ſunt animalia beata & ſempiterna,ſecundum Platonicos. to.5.90.K L
De cœlo aereo pereunte incendio ignis extremi. to.5.191.F.& ſequen.
Cœlorum ordo,firmiſſimus. tomo.5.200.E
Ipſi peribunt tu autem permanebis, & cæte. exponitur. to.5.194.C
Cœlum angelos repræſentat. Ibidem.G
Aduocabit Cœlum ſurſum, & terram diſcernere populum ſuum exponitur. to.5.194.G
Cœlum,ſanctos ſignificat. Ibidem.G
Cœlos trecentos ſexaginta quinque Baſilides hæreticus aſſerebat. to.6.3.L
In cœleſtibus apparatibus eſſe ſedes, dominationes,principatus,poteſtates. Eodem.141.A B.
Cœli quot ſint, in quorum tertium ſe raptum commemorat Apoſtolus. to.7.172.D
Cœli,pro libris. to.8.12.C.& 227.F
In Cœlo manſiones multæ. tomo.7.255.G H Vide,Manſiones.
Quo modo Cœli facti ſunt in intellectu. tomo.8. 340.I
Cœlum nubibus contegi,quid ſit. to.8.370.I
Cœlorum nomine, animæ ſanctæ intelliguntur. to.8.3.K
Cœlorum nomine libri vtriuſque teſtamẽti ſignificantur. to.8.12.C
Quòd figurent Euangeliſtas. Eodem.20.F
Cœli dicuntur ſancti, eleuati à terra, portantes dominum: & quam gloriam domini enarrent. to.8.21.A.& 515.M
Cœlorum nomine iuſti & Apoſtoli ſignificantur: & quo modo verbo domini firmati,& ſpiritu oris eius omnis virtus eorum. to.8.47.E
Cœli,cur domino indigent. Ibidem.A
Quo modo Cœli ſint ſupra ſe: vel quot ſint: vel quibus modis diſtincti: quib° incolis impleti: & qua diſpoſitione regantur multũ eſt à nobis inueniri:ſatagamus tamen peruenire.Ibi. B C
Cœlum ſupra nubes eſt, & ſurſum, vbi eſt habitatio angelorum. to.8.123.G H
Qui cœlorum nomine intelligantur. to.8.47. D. & 103.F G
Cœlum quo modo aduocetur ſurſum, cum ſit ſemper ſurſum. Eodem.G
Cœli,quando annuncient iuſticiam. Ibidem.E
Quo modo cœli diſtillauerint à facie dei. to.8. 152.M.& ſequen.
Cœli & cœlum non aliud, ſed hoc ipſum eſt. Ibidem.155.B C.
Quid cœlorum reſtat poſt cœlum cœli. tomo.8. 157.F
Quo modo inclinentur cœli, vt deſcendat deus. Ibidem.361.K
Cœli tunc confitentur mirabilia dei, & cæte. to. 8.225.G
Cœlo quos fecit dominus, qui ſint, & quos figurent. to.8.129.E.& 240.G H
Cum ſint opera manuũ dei, vtrum peribunt igne futuri iudicij. to.8.255.B
Vis eſſe cœlum dei,purga te à terra. to.8.237.C
Centurionis humilitas & fides. Eodem.74.F. & 94.M
Quòd iuſti ita ſint cœlum, vt ſint cœli. Eodem. 513.L M
Cœlum intelligitur firmamentum,ſed per figuram liber legis. to.8.226.H
Quando extenditur ſicut pellis, aut quando plicabitur vt liber. Ibidem.
Deus tam facile extendit cœlum, quo modo tu pellem: nec tamen extendit quo modo tu pellem. to.8.264.F G.
Quid ſit cœlum extendere ſicut pellem. Ibid. G H.& 258.M
Quo modo cœlum plicabitur vt liber. Ibidem. 264.K L
Superiora cœli aquis protegi,quid ſit. Ibidem.
Non ſic in cœlo eſt deus, quaſi ſubtracto cœlo ruinam ſine ſede formidet. Eodem.284.H
Quo modo habitet in cœlo. Ibidem.315.C
Quale ſit cœlum illud. Ibidem.
Cœlum cœli domino,quid ſit. to.8.185.H I
Cœlum,Eccleſia eſt. to.9.146.G.& to.10.115.F
Cœlum,vbi. to.10.25.G
Cœli,qui. Ibidem.
In cœlis eſſe quid. Ibidem.
Sanctificatum eſt cœlum, quia diabolus eſt deiectus. to.10.25.G
Cœlum,quare apertum in Chriſti baptiſmate. to. 10.135.M
Cœlum in nobis anima eſt,terra vero corpus. to. 10.196.C
Cœlum triplex. to.9.188.A B

Cœna.

De cœna domini, plura. tomo.2. epiſto.118. per totum.
Cœna ſuprema. to.4.108.K
Cœna dominica non quotidie communicant Orientales. to.4.275.E
Maria virgo non interfuit vltimæ cœnæ Chriſti. to.9.112.A
De eo quod ſcriptum eſt, homo quidem fecit cœnam magnam: ſermo. tomo.10.28. F G. & ſequentibus.
Homo cœnam magnam faciens, Chriſtus Ieſus. Ibidem.G
Nos nõ ſolum vocati, ſed & ducti & coacti ad cœnam ſumus. to.10.28.G
Primi ſerui miſſi, ad inuitandum & conuocandum ad cœnam,Prophetæ ſunt:ſecundi Apoſtoli. Ibidem.G H
Inuitati ad cœnam. to.10.28.G
Cœnam repudiare. Ibidem.
Iudæi Chriſtum occidentes, nobis cœnam præparauerunt. to.10.28.G
Apoſtoli & prædicatores cœnantes,iam ructantes nos ad cœnam inuitauerunt. Eod.29.C
Ad Chriſti cœnam qui veniant. to.10.29.D
Hæretici ad cœnam, id eſt, vnitatem fidei cogendi. Ibidem.D E
In cœna domini,ſermo. to.10.291.A
Chriſtus dedit corpus ſuum in cœna. tomo.10. 291.C.& H
Gentes de vicis, hæretici de ſepibus ad cœnam Chriſti veniunt. to.10.29.E

Cœnobitæ.

Cœnobitarum vita,& laus. to.1.172.I

Cœnum.

Cœni vſus,in medicamentis. to.1.275.A

Coertio.

Coertio,inſtructio. to.1.171.K

Coæui,Coæternum.

Coæui,qui. to.10.32.I K
Coæternum & coæuum differunt. tomo.10.32. I K.& 53.D
Coæua inueniri, generans vnum, & generatum aliud,in hoc ſeculo. to.10.52.K

Cogi.

Ad communionem catholicam, nemo cogatur inuitus. to.2.158.C.& L.& M
Cogendi quo modo ſint etiam homines ad bona. to.2.epiſto.204.
Mali,quatenus cogendi ad bonum.Eod.36.G H
Cogendus nemo, ad fidem,inuitus. to.7.30.F
Cogendi quatenus inuiti. Ibidem.75.M

Cogitare,Cogitatio.

Cogitare, à cogendo. to.1.38.L
Cogitationes, liberæ. to.1.166.L
Cogitationibus malis non aſſentiendum. tom.1. 187.A B C
Cogitatio & obliuio dei. to.3.104.L
Cogitationes noſtras an aliquando videre poßimus. to.4.127.F. Retractationum to.1.9.B
Cogitationes mortalium, timidæ. to.5.104.C
Cogitatio prima, & reliquiæ cogitationis quæ. to.8.182.I.& ſequen.
Cogitatio & recogitatio dei. to.5.132.B
Cogitationes bonæ à deo, malæ, nō ſemper à diabolo. to.3.47.L M
Cogitationes latere diabolum. Ibidem.L
Cogitationis nimiæ vis. to.3.87.F.& ſequenti. & 136.F.& 155.C.in fine.
Cogitandi varia ratio. to.3.88.F
Cogitationes, loquutiones ſunt cordis. tomo.3. 103.B
Cogitamus multa in hac vita. to.5.104.D
Cogitationes ſanctorum, in patria, patebunt ſibi adinuicem. to.5.217.I
Cogitationes cordis dei, quæ ſunt. to.8.48.D
Nullum mare tam profundum eſt, quàm eſt cogitatio dei, vbi mali florent, & boni laborant. to.8.223.H I
Vt comprehendatis cogitationes dei, quæ ſapientes ſunt, relinquite cogitationes hominū, quoniam vanæ ſunt. Ibidem.229.B
A cogitationibus decidere, quid ſit. to.8.7.E F
Non poteſt fieri vt habeat mala facta, qui habet cogitationes bonas. to.8.376.G H
Cogitationes mentis eſſe poſſunt, quarum non ſunt opera corporalia: nullum autem opus bonum, cuius non ſit in mente cogitatio. tomo.8. 152.D
Cogitatio quando confitetur deo, & reliquiæ cogitationis diem feſtum agunt. to.8.182.I K
Qui malum cogitat, etſi nihil mali alicui faciat, facit plurimum ſibi, & in ſemetipſum impius eſt. to.8.226.F
In cogitatione, quiſque innocens aut reus eſt. Ibidem.302.E M
Qui in cogitatione miſer eſt, vbi fœlix erit? Ibi.
De cogitatione, facta procedunt bona vel mala, quo modo de interiori palatio quicquid iuſſerit Imperator. to.8.376.G H
Deus cognoſcere dicitur, quia cognoſcentes facit. to.8.86.I.& 128.I K
Non ſic cognoſcit deus, quo modo homo aut angelus. to.8.104.C D
Deum nemo cognoſcit, nemo ignorat. tomo.8. 180.A B
Cognoſcere, in ſcripturis, pro placere aut approbare ponitur. to.8.246.A
Deus omnia cognouit, antequam fecit. Ibidem. 104.C.& ſequen.
Cognita per artem diiudicantur. to.8.56.B C
Immiſſor malarum cogitationum, an ſit diabolus. to.9.85.D
Cogitatio alia dei, alia hominis. to.10.31.G
In hoc mundo, quid cogitandum. to.10.35.M
Cogitatio, parens operationis. to.10.98.I
Mortes malarum cogitationum. to.10.150.H
Quicquid boni cogitauerit homo, ſubito corde percuſſus ſciat, quia hoſpes ille de cælo venit. to.10.212.H
Remedium aduerſus malas cogitationes. to.10. 178.B.& 312.D E
De cogitationibus. to.10.312.D
Paralytica cogitatio eſt, de craſtina cogitare conuerſione, & hodiernam negligere. to.10. 311.A
Cogitationes aſcendētes in corda noſtra, veniunt de terra. to.10.317.F G

Cognatio.

Cognationis gradus. to.4.51.M.& ſeq.
Cognatio ſpiritalis, carnali præferenda. tom.6. 175.K
De cognatione noſtra egredi, quid. tomo.10. 151.L M
Cognatio noſtra, ſunt peccata noſtra. Ibidem.

Cognitio.

Cognoſcendi curioſitas. to.1.41.I
Ad cognitionem ſui, quo ordine anima prouehitur. to.1.111.C D
Anima quo modo cognoſcitur. to.1.118.F
Cognoſcere quid, & ſentire quid. to.1.135.M
Cognitio rerum naturalium, non beat. tomo.3. 35.F G.& ſo.ſequen. A B
Cognitio ſui, neceſſaria. to.3.67.H.& 200.K.& ſo.ſequenti.C
Per agnitionem infirmitatis noſtræ, perficimur. Ibidem.67.K
Cognitio rerum, in verbo dei. to.3.126.D E
Ad cognitionem ſui, tres gradus. Ibidem.200. M.& ſequentibus.
Cognitio creaturæ inuiſibilis. to.3.241.L
Aliter per ſenſus, aliter incorporea cognoſci. to.3. 82.I K
Cognitio non ſemper oritur à ſenſibus. tomo.5. 66.M
Cognitio priuationis, eſt quædam ignorantia. to. 5.102.D
Cognitio, qua angelus ſeipſum cognoſcit facit diem vnum: qua autem cognoſcit firmamentum, facit ſecundum: & ſic deinceps. to.5.95.F
Cognoſcuntur quædam per ſpecies, quædam per ſpeciei priuationem. to.5.102.D
Cognitio proprij ſtatus, ad fletum reduxit Alcibiadem, qui ſe credebat eſſe beatum. tom.5. 117.E
Et cognouit vxorem exponitur. to.5.126.A
Quòd ſpiritali cognitioni, quæ ſpiritalia videntur, inimica ſunt carnalia phantaſmata. tomo 6.31.K
Cognoſcere, pro credere. to.9.113.A
Cognitio, ſine charitate, ſaluos non facit. tomo.9. 127.D
Locus in canticis canticorum explanatus, Niſi cognoueris temetipſam o pulchra inter mulieres, &c. to.10.51.G
Cognitio noſtra nunc, & futura. to.10.75.F G
Modus cognoſcēdi ſeipſum, vel alterum, inuidū. to.10.286.E

Cognitio dei.

Cognitio dei perfecta, vita beata. tomo.1.1.K.& 115.E
Sola dei cognitio beat. Eodem.24.B
Cognoſcimus deum hic in ænigmate. to.1.37.M
Et alia de cognitione dei. Ibidem.38.A.& ſeq.
De cognitione dei & beatitudine, plura. tomo.1. 39.K.& ſeq.
Quæ ad cognoſcendum deum neceſſaria. tomo.1. 117.B C
Cognitio diuina. to.1.116.D E
Cognitio dei, quibus animis contingat. tomo.1. 133.H I
Cognitio dei certa quando perficietur. tom.1.166. D.to.3.81.I K
Quo modo cognoſcitur deus, quo modo creatura. to.1.46.B
Vacandum vt deum cognoſcas. to.1.163.A
A deo fœlix cognitio. to.3.98.K L
Simpliciſſima dei cognitio. to.3.104.K
Quæ retardent à cognitione diuinorum. tomo.1. 30.L M
Cognoſcit omnia deus. to.4.202.L
Cognoſcere dei quid ſit. to.4.130.I.& 234.F
Prima cognitio dei, ſcire quid non ſit. to.3.79 D
Cognitio dei pfecta in vita futura. to.7.195.D E
Cognoſcimus deum, & non niſi cogniti. to.2.127. D.to.3.81.I K.& 124.F
Cognitio dei per creaturas. to.3.183.I
Cognitio nominis dei. to.8.14.C
Vide, Beatitudo.
De cognitione diuinæ claritatis. to.9.184.B
Cognitio dei in quo conſiſtat. to.9.170.E F.& ſequenti.& 171.L
Cognitio beatifica. to.9.176.I.& ſeq.
Cognitione dei nihil melius eſt. to.10.185.C
Non cognoſcit dominum, qui conditionis ſuæ non agnoſcit officium. to.9.206.M
Quo modo cognoſcendus ſit dominus. Ibidem.M

Cohærentia.

Cohærentia quæ ſint. to.1.65.C

Coitus.

Coitus fugiendus. to.1.117.F.& 118.D
Sine coitu plura animalia procreantur, quæ tamē coeundo pariunt. to.2.40.F
Quando Adam & Eua congreßi primò ſint. to. 3.142 E
Coitus, quando peccatum. to.6.172.A B
Coitus honeſtus. to.7.172.M
A propriis vxoribus abſtinendum. to.10.123.M

Colaphizari.

Colaphizari. to.10.45.K L

Colarbaſus.

Colarbaſus hæreſiarcha, & quid ſenſerit. tomo 6.4.D

Collatinus.

Collatinus, Lucretiæ maritus. to.5.7.A

Collatio.

Collationis, habitæ cum Donatiſtarum epiſcopis, breuiarium. to.2.epiſto.152. Retracta.to.1.13. B.& in Poßidonio.
Breuiculus collationum cum Donatiſtis. to.7.120. A.& ſeq. Retractationum.to.1.13.A
Collator non ſit aſſentator. to.2.141.F
Ad mutuam collationem inuitatur Proculianus epiſcopus, pro ſchiſmate componendo. tomo.2. epiſto.147.
Maximinus epiſcopus. epiſto.203.
Collatio Auguſtini cum Fortunio Donatiſtarum epiſcopo. to.2.epiſto.163.
Cum Paſcentio Arriano. epiſto.174.& 178.
Collationes, pacificè cum diuinarum ſcripturarum authoritate fiant. to.2.171.G H
Collatio plus proficit. to.7.63.K L
Collatio quid. to.10.185.M
Collationem Donatiſtæ recuſarunt. tomo.7.58.M. 120.A
Vide Diſputatio.

Colligare.

Quo modo ex multis colligantur in vnum. tom.3. 69.C D
Quid fractum colligare. to.9.231.A

Collina.

Collina dea. to.5.32.L.& 35.I

Collis.

Colles eminentiora loca dicuntur, minus tamen quàm montes. to.8.323.D
Quòd ſignificent inſtos. to.8.146.F
Quo modo ſuſcipiant pacem. tomo.8.170.E.& 319.B

Colluctatio.

Non eſt nobis colluctatio aduerſus carnem & ſanguinem, & cæt. exponitur. tomo.10.148. B.& ſequenti.

Collyrium.

Collyrium ſpiritale. tom.9.5.H I

Coli.

Colimus numen, & colimus agrum. to.1.49.K
Colendus ſolus deus. tom.1.139.G & ſequen. & .161.D
De cultu vnius dei, diſſenſio. Ibidem.D E
Latriam nec hominib⁹ piis, nec angelis bonis exhibendam, multo minus ſaxis & dæmonibus tom.2.41.L
Cultus diuinus quibus conſtet. to.3.34.M
Dæmonum cultus vnius dei cultui ceſſuros prædictum à prophetis. to.3.191.E F
De vno ſolo deo colendo. to.3.205.M.& ſeq.
De deo vno colendo. tom.3.212.K & ſequent.
Actio pia eſt deum colere, & eius gratia contra vicia interna pugnare. tom.3.239.I.in fine
Cultus dei charitas. to.2.123.K
Coli pro deo non vult Eccleſia. to.3.39.H
Coli oportere vnumquenque deum, quomodo ſeipſe colendum eſſe præceperit, Socratis ſententia. tom.4.87.I
Deos victos colere. tom.5.2.K L
Cultus deorum, abuſus. to.5.6.B
Cultores deorum nulla probitatis præcepta à diis ſuis acceperunt: & in ſacris eorũ turpia quæque celebrabant. tom.5.11.H I
Deus vnus colendus qui creauit omnia. tom.5.39.H I
Quis deus colendus. tom.5.40.G
De vero dei cultu, à quo Platonici, quamuis creatorem vniuerſitatis intellexerint, deuiarunt, colendo angelos ſiue bonos ſiue malos honore diuino. tom.5.80.M
Deitati debitus cultus. tom.5.81.A
Colere homines. Ibidem.B
Deus deorum colendus. to.5.81.I
De cultu diuino multa ſunt vſurpata, quæ honoribus deferuntur humanis. tom.5.81.M
Coli ſe nolunt quicunque angeli, ſed ſolum deum. tom.5.86.K
Totum quod rectè colitur deus, homini credendũ eſt prodeſſe, non deo. tom.5.82.C
Propter cultum vnius dei, data eſt lex, cum ſignis mirabilibus. to.5.85.F
Cultus Chriſtianæ religionis incepit à Hieruſalem. tom.5.176.A
Cultus ſoli deo debitus, vno verbo Latinè nominari non poteſt, & ideo Græcè dicimus, λατρείαν. tomo.5.81.D
Cultus deo debitus, eſt ipſum diligere. Ibidem.L
Cultus dei in ſacrificiis, eſt antiquus. to.5.81.M
Cultor dei nõ legitur aliquis fuiſſe, à benedictione duorum filiorum Noe, vſque ad Abrahã. tom.5.134.K
Cultus dei verus apud paucos. to.6.22.F
Si colis deum, coleris ab eo. tom.8.367.C
Contra eos qui ad hoc colunt deum cum ſciant ſe eſſe mortales, nec in iſtis deliciis ſemper viuere, ſed vt iſta omnia eis in finem vitę ſuppetãt. tom.8.30.K
Contra eos qui deum colunt propter vitam ſpiritalem, & dæmones propter iſta temporalia. Ibidem.31.B
Colimus deum tanquam dominum, colit nos deus tanquam terram ſuam. to.8.48.K
Deus colendus eſt propter ſe. tom.8.113.F
Qui colit deum ad mercedem, caſtum cor nondum habet. to.8.120.I
Quòd gratis ſit colendus, exemplo Iob. to.8.16.L
Non ideo colendus eſt, vt habeas in futuro ſeculo quæ hic neceſſe eſt relinquere. tom.8.86.F
Quòd non ſit colendus propter animam, & dæmonia propter carnem, quia deus fecit, animã & carnem: & qui vtrunque fecit, ipſe vtrunq; paſcit. tom.8.139.K
Cur qui colunt deum propter res ſpiritales, meliores tamen ſunt his qui eas à dæmonibus quærunt. Eodem.173.A B
Qui colit deum propter terrena, non deum colit, ſed id quod diligit. tomo.8.188.L
Qui ideo deum colunt, vt bene eis ſit ſecundum carnem, mortui ſunt. Eodem.195.A B
Cultus dei non eſt referendus ad alia bona quæ dat deus. tomo.8.269.B
Qui colit deum cauſa emolumenti, vel vtilitatis rerum temporalium, mercenarius eſt & auariciæ ſeruus. Ibidem.295.M
Non eſt colendus ſolum propter iſta temporalia. to.8.58.F
Exigitur à te vt gratis deum colas, non quia dat temporalia, ſed quia pręſtat æterna. to.8.86.E
Nihil colendum niſi deus. tom.9.189.I
Colimus deum, & quomodo. to.10.30.G H
Deus colit nos, & quomodo. Ibidem.
Cultura dei in nos. tomo.10.48.G
Colimus nos deum, & ipſe nos colit. Ibid.
Et quòd vltimum horum probatione eget. Ibidem
Propter quid colendus deus. tom.10.95.B
Gratis deum colere debemus. tom.10.113.E
Colimur & colimus. to.10.188.E

Colonus, Colonia.

Colonus & colonia quid ſint. to.5.81.B
Colonus, ſanctus. to.10.27.I
Coloni, vnde. tomo.5.81.B
Colonus, Apoſtolus. tom.10.13.D

Colophonius.

Colophonius. tom.5.59.D

Colum.

Quid per colum. tom.10.234.M

Columba.

De columbarum collo. to.1.101.E
Columba, ſpiritus ſanctus. tom.2.94.H K.& L.& ſequen. tom.3.60.I.& ſequen. tomo.9.10.F.& .11.I.& .135.L
Et quod verum corpus columbæ formatum. to.3.174.B C
Columbæ ſimplicitas. tom.4.83 F. to.9.10.H
Columba natura. to.4.83.F
Columba & turtur, vtraque auis eſt ſimplex & innoxia. to.5.140.A
Columba reuerſa ad Noe, quid ſit. to.6.77.L.M. tom.8.325.M
Columba pro ſigno dilectionis ponitur, & in ea gemitus amatur. to.8.115.L
Columba deargentata quæ ſit. Ibid.154.C
Columbas vendere in templo, quid ſit. Eodem.330.C
Columba à moleſtiis quærit auolationem, ſed non amittit dilectionem. tom.8.115.L
Columba ſuper Chriſtum deſcendit eo baptizato. tom.9.9.C
Spiritus ſanctus quare ſæpius per columbam ſignificetur. tomo.9.11.I
Columbæ ſpecie, ſpiritus ſanctus deſcendit ſuper Chriſtum, ad Iordanem. tom.10.51.I
Trinitas de cælo columbam fecit. to.10.53.E
Quomodo ſpiritus ſanctus in ſpecie columbæ apparuit. tom.9.243.E
Gemitus columbinus. to.10.17.A
Columba ab arca miſſa, quę eſt reuerſa, quos ſignat. to.9.11.L
Columba qui in Eccleſia. Ibidem.
Columbas vendere quid ſit. to.9.20.I
Columba fel non habet. to.9.135.L
Quare columba apparuit in baptiſmate Chriſti. tom.10.039 A

Columna.

Columna nubis & ignis. tom.2.94.L. to.3.61.A B.& ſubſequent.H I
Columnas terræ confirmare, quid ſit. tom.8.179.H I.& .355.C

Comburo.

Quid tertiam partem terræ comburi. tomo.9.144.E

Commemoro.

Commemoro pro commonefacio. tom.7.280.L

Comminari.

Comminantur magi Soli & Iſidi. to.5.84.C

Committi.

Committi & committentes, quid dicatur. tom.8.166.A

Commixtio.

Commixtus. tom.3.69.L.& .71.K
Legitima commixtio hominis, culpa non vacat. tom.10.126.L

Commodum.

Commodius ſcribere. tom.2.2.B
Commoda & incommoda, quæ bonis ac malis plerunque communia ſunt. tom.5.3.M

Commoueo.

Qui circa proximos debitam negligit charitatẽ, commouere non poterit diuinam pietatem. to.10.212.M

Communicatio, Communio.

Communicatio dominici corporis, apud ſepulchra martyrum. tom.1.26.C
Ad communionem ſchiſmatici an cogendi ſint. Eodem.10.F
Communio eucharistiæ. to.3.240.I tom.4.14.G H.& .255.G
Orientales non quotidie communicant cœnæ dominicæ. Eodem.273.K
Communicant boni & mali. tom.6.62.M.& ſequent. to.7.93.I K
Communicare pro conſentire. to.7.11.H & .102.K.& .128.D
Communio vera corporis & ſanguinis Chriſti. to.9.49.M.& ſequent.& .51.M
Crede & manducaſti. tom.9.48.A.& .49.B Vide Eucharistia.
Communicare, quid in Paulo. tom.10.4.I
Quid ſit communicare malis. to.10.19.G
Et obiter locus apoſtoli, ad Epheſios, declaratus, Nolite communicare, & cætera.
Communicare quid. tom.10.93.L
Tempore Auguſtini communicabãt ſub vtraque ſpecie. to.10.234.C
Communio malorum non maculat, ſed conſenſio factorum. tom.2.57.H
Non ſunt ſuſpendendi à fidelium communione quibus mors proxima timetur. tomo.9.209.K L
Communionem Eccleſiaſticam declinãtes, munus ſalutis æternæ amittunt. tom.10.154.I
Communione Eccleſiaſtica dignus quis. Ibidem.
Nemo à communione prohiberi poteſt, niſi publico crimine laboret. to.9.221.H
Quæ ſit ſanctorum communio. tom.10.217.F G
Quibus veſtigiis imitari debemus ſanctos vt eorum communionis participes ſimus. Ibidem.H
Quanta auiditate deſiderandũ ſit ſanctorum cõmunioni aſſociari. tom.10.217.H I

Commune.

Commune, immundum vocat. to.1.177.A
Communia omnia Chriſtianis. to.3.180.A B
Commune bonum præferendum proprio, exẽplo Marci Reguli. tom.5.6.A B

Communis boni amore, Furius Camillus ingratā patriam à Gallis liberauit. tom.5.46.D
Communis boni amore, Decij ſe occiderūt. Ibid.F
Commune bonum præponentes Romani priuato, protulerunt quæcumque poſſidebant: exceptis ſingulis aureis annulis, & bullis, vt poſſent milites ſtipendiare. tom.5.27.C
Communia ſunt omnia iure diuino, non humano. tom.2.34.M.& ſeq.L & .39.L
Communia ſunt omnia in ſocietate iuſtorum. to.2.46.I K
In communitate quo modo ſit viuendum. tom.2.105.K
Communi luce priuati dæmones, priuatas conſequuntur poteſtates. to.5.92.A
Commune bonum, quia angeli dimiſerunt, ſibiipſis adhærentes, ideo ceciderunt. to.5.100.I K
Non communis boni, ſed proprij amor cauſa bella. to.5.154.D
Communitas Apoſtolorum, & diſcipulorū Chriſti poſt pentecoſten. tom.10.164.A

Commutatio.

Commutatio, in melius, vel in deterius eſt. to.8.157.L

Coma.

Comam nutrire, quid ſignet. to.3.181.C

Comes, Comitatus.

Comes dignitatis nomen. to.4.168.F.to.6.18.G
Comitatus Cæſaris. to.1.In Poßidonio
Comitatus. tom.2.133.C

Comedo.

Comeſtio Chriſti, poſt reſurrectionem ſuam: & de comeſtionibus angelorum in phantaſmate, ſed verè factis. tom.5.112.L M

Comœdia.

Comœdiarum deſcriptores non poſſunt recipi niſi ab his quorum moribus conueniunt. tom.1.170.B C
Comœdia. tom.5.13.B

Comparatio.

Comparatiuum non ſemper auget. tomo.7.62.I & .70.K
Comparationes humanæ, fallunt. to.9.42.C
Comparatio decem plagarum Aegypti ad Romanas calamitates. to.5.82.L M
Comparantes ſemetipſos ſibimetipſis, ſemetipſos non intelligunt: exponitur. tom.5.105.B C
Comparatio non debet fieri inter aliquos homines, niſi penſatis omnibus conditionibus. to.5.142 K
Comparatio decem perſecutionum Eccleſiæ, per decem Imperatores. to.5.174.K
Comparatiuum. tom.7.62.H
Chriſti comparatio ad patrem in cœlis, & ad matrem in terris. to.10.287.C

Compaſsio.

Compaßionis dolor piorum, de malorum moribus, prodeſt. to.5.174.H I
Compaßionem non habens de malis, quæ fiunt, humanum perdidit ſenſum. to.5.180.A

Compedes.

Compedes ſapientiæ quando ferreæ, aut quando aureæ. to.8.38.F G
Compedes ſapientiæ, quæ ſint. to.8.217.I
Compedes ſapientiæ, in ornamentum vertuntur. tom.8.243.G
Sunt compedes diſciplinæ dei, & timoris eius, quibus ſancti compediti erāt, ſed ipſis ſolutis euolabant, & in coronas conuertebantur. to.8.249.H & ſeq.
Compedes animæ quæ ſint. to.8.162.G
Quod ſint infirmitas corporalis & corruptibilitas corporis. to.8.193.D E
Compediti dicuntur qui præceptis ſapientiæ colligati ſunt, quæ patienter ſuſtentata, in ornamenta vertuntur. Ibid.E F
Compedes noſtræ, quas ſoluit dominus, quæ ſint. to.8.368.C

Competentes.

Competentes, qui dicti. to.1.6.H.to.2.146.D.tom.4.14.G & .215.K. tom.10.186.D E
Quid competentes obſeruare debeant. Ibidem.F
Quid competentes fugere debeant. to.10.186.F G
Ad competentes. to.10.206.K L & ſeq.

Compunctio.

Compunctio, quid ſit. to.3.200.H in fine.
Compungi, duobus modis dicitur. to.8.5.M
Qui nolunt modo habere compunctionem medicinalem, habebunt poſtea pœnalem. to.8.126.M.& ſequent.
Compunctio cordis, dicitur ſtimulus peccatorum, in dolore pœnitendi. to.8.276.H
Non compungi, quid ſit. to.8.34.H I
Compunctionis efficacia. to.10.283.I
De compunctione cordis. to.10.310.I K
Quid ſit compunctio cordis. Ibidem.M
Compunctio ex humilitate naſcitur. Ibid.
Compunctionem, quam habemus de peccato, ſignificauit lancea percuſſoris. to.10.255.A
Si non compungitur, quare pectus tunditur? Eodē.254.M. in fine.

Concilium.

Numidiæ concilium. tom.1.13.B
Concilium contra hæreticos. to.2.68.A
Concilium Carthaginenſe contra Pelagianos. to.2.epiſto.90.
Contra Donatiſtas. Eodem, 143.F.Retract. tom.1.13.B
Concilium Mileuitanum, de cohibendis Pelagianis. to.2.epiſto.92.
Conciliorum authoritas. to.2.115.F G.to.6.25.D
Concilium Zertenſe, contra Donatiſtas. tomo.2.143.F
Concilium contra ebrios. to.2.65.I K
Concilium Ariminenſe Homouſion eijcere tentauit. to.6.159.A B
Conciliorū authoritas, ex ſcripturarum authoritatibus pendet. Ibidem.
Conciliorum prouincialium decreta, cedunt maioribus concilijs: canonica ſcriptura nulli cedit. tom.7.83.G H
Concilium vitatum. to.7.58.L
Sententia concilij Bagaienſis. to.7.59.M
Concilium Carthaginenſe de hæreticis baptizādis. Ibidem, 83.F
Concilia minora cedunt maioribus. Eodē, 84.L
Cyprianus in concilio Carthaginenſi. Ibid.B
Diſſenſurus à concilio, præfatur libertatem à Cypriano conceſſam. to.7.97.K
De concilio Maximinianiſtarum. tom.8.49.E F & .64.G
De concilio apud cauernā Suſis, propter Primiani Carthaginenſis epiſcopi cauſam, & quo tēpore fuerit celebratum. Ibidem.H
De concilio Bagaitano, in quo damnati ſunt Maximinianiſtæ. to.8.65.F G.& .116.B

Concinere.

Concinit, qui conſonat: qui autem non conſonat, non concinit. to.8.174.D

Concio.

Ante concionem orandus eſt deus doctori Eccleſiaſtico. to.3.18.G
Concionatori non tantum preces, ſed & ſtudium eſt neceſſarium. Ibidem.H I
Eadem Eccleſiaſtæ neceſſaria, quæ oratori. Ibidem.L M

Conceptio.

Conceptus noſter, in peccatis. tom.2.58.L
Conceptiones coniunctorum & ſingularium. to.2.188.M & ſeq.
Conceptio virginea. Ibidem.189.A B
Qui conceptus eſt de ſpiritu ſancto. to.3.32.K
In conceptu animalium, vis picturarum. tom.4.14.F
Conceptio & perfectio corporis humani. Eodem.128.M
Conceptio & natiuitas ſpiritalis. Eod.145.A
Concipere non poteſt fœmina geminos filios, diuerſo tempore. to.5.41.C D L M
Concipiens vnum fœmina, non poteſt alterum cōcipere via naturæ. to.5.42.B
Concipere poteſt mulier vel generare prouectæ ætatis de iuuene, ſed de ſeniore non poteſt. to.5.141.C
Concepit Rebecca ſterilis, ad orationem viri ſui Iſaac. to.5.142.F
Chriſtus non poteſt dici conceptus in iniquitate. tom.8.107.C
Maria non carnaliter concupiſcendo, ſed ſpiritaliter credendo, concepit. Eodem.154.M
In conceptione trahitur iniquitas ex Adam. to.8.107.B
Non ideo concipiuntur homines in iniquitate, & in peccatis in vtero matris aluntur, quia peccatum eſt miſceri coniugibus: ſed quia illud quod fit, vtique fit de carne pœnali. Ibidem.C
Melius eſt ſterilem remanere, quàm de inceſto cōcubitu concipere. to.8.133.F
Omnes homines concipiunt. to.10.21.B
Concipiunt aliqui de Chriſto, aliqui à diabolo. Ibidem.

Concordia.

Ad concordiam adhortatio. tom.2.14.I & ſequent.B C
Concorditer eſt viuendum. tom.2.105.K
Ad concordiam commendandam, ex vno propagatum eſt omne genus hominum. to.5.106.H
Concordia fraterna multum valet, ad propiciandum deum. to.7.85.E
Tunc ſecum mali concordant, quando in perniciē iuſti conſpirant. tom.8.61.A
Sicut eſt concordia membrorum, ſic erit & hominum. to.8.330.C D
Concordia fratrum non corrumpitur propter aliquos falſos. Ibidem.334.M.& ſequentibus.
De fraterna cōcordia, & offenſionis relaxatione. to.10.114.B C.& ſeq.
Concordia Marci & Lucæ, ſuper duobus diſcipulis euntibus in Emaus. to.10.201.I K
Non poteſt habere concordiam cum Chriſto, qui diſcors voluerit eſſe cum Chriſtiano. tomo.10.325.L

Concubinæ.

Concubina Auguſtini. to.1.28.G
Concubina & vxor, quo modo differant. tom.4.24.E
Concubinam potuit habere maritus, de licentia vxoris propria. to.5.140.E
Concubinæ, in veteri teſtamento, aliquando dicebantur vxores. to.5.142.D E
Chriſtiano vtrum liceat habere concubinam. tom.10.119.L
Concubinas habere, nunquam licuit, nec licebit. to.10.246.K
Qui concubinas ante coniugium habere præſumit, peius facit quàm qui adulterium committit. to.9.251.H.to.10.246.K
Quid facere debent iurati concubinariis publicis obſtinatis. to.10.146.L

Concubitus.

Concubitus.

Concubitus fugiendus. to.1.117.F
Immundum fieri hominem ex concubitu coniugali, lex dicit. to.1.14.A B
Rex quidam Cyprius ſolebat proponere in concubitu formoſam picturam, ne mulier eius deformes pareret. Ibidem.H
Libido concubitus. to.3.49.E
An concubitus propter peccatum. tom.3.142.K
Concubitus coniugatorum. to.4.59.C D.& 91. C D.to.7.176.H I
Exceſſus concubitus, cum vxore propria, peccatum eſt. to.9.101.L

Conculcari.

Conculcari ab homine, quid. to.10.21.I

Concupiſcentia

De concupiſcentia, copioſè. to.1.5.K.& ſeq. to.2. 167.E F
Concupiſcentia coniugalis. tom.1.12.I.& 13.K. to.3.95.I K
Varias concupiſcentias carnis confitetur Auguſtinus. to.1.40.H.& ſeq.
Concupiſcentia triplex in mundo. Eod.163.F G
Concupiſcentia, hoſtis internus. to.2.139.B
Non concupiſces: exponitur. tomo.2.168.E.& ſequentibus.
Non concupiſcere, non eſt in poteſtate noſtra. to. 3.146.C D
Concupiſcentia & mens, virum & mulierem adumbrant. to.3.181.H
Concupiſcendi vis. Eodem.192.C
Concupiſcentia carnis vincenda. Eodem.235.I. & ſeq.H I
Vincimus diabolum, concupiſcentias vincendo. to.3.172.C
Concupiſcentia, per legem demonſtrata. tom.4. 143.G
Concupiſcentia, in ſomno mota, non eſt culpa. to. 5.8.I
Concupiſcentialis noſter motus, præter noſtræ voluntatis legem, ſua lege mouetur. Ibidem.
Concupiſcentia quæ lege ſua mouetur, præter legem noſtræ voluntatis, peccatum non cauſat in nobis. Ibidem.8.G
In obedientiam concupiſcendi, repugnantem in membris, patimur: & quare. to.5.108.H
Concupiſcentia. to.5.116.K
Concupiſcentia carnalis, pugnat contra ſpiritalem, & econtra. to.5.124.K
Concupiſcentia, ſiue libido carnis, quo modo dominatur in corpore. to.5.120.E
Concupiſcentia refrænanda, & cogenda ſeruire ſpiritui. to.5.125.G
Concupiſcentia fruſtra vertitur in dolorem. to.5. 197.L M
Contra concupiſcentiam vigilandum, vt nobis ſubdatur. to.5.212.M
De concupiſcentia mala, & amore peruerſo, cum quo naſcimur omnes. to.5 214.D E
Concupiſcentiæ origo, ſecundum Manichæos. to. 6.6.B
Concupiſcentiæ lex in nobis, quid. to.7.152.F. & ſo.ſeq.E.& ſeq.
De nuptiis & concupiſcentia. Eodem.174.L. & ſequentib.
Concupiſcentia ex peccato eſt, non ipſa peccatum. Eodem.177.G
Concupiſcentiæ vis decreſcit. Eodem.177.L
Concupiſcentia ſine reatu. Ibidem.178.A
Concupiſcentiæ non conſentiendum. Ibid.B C
Vbi non eſt peccatum, ibi non intercesſit concupiſcentia. to.7.180.K
Concupiſcentia peccatum dicitur, quam ex ſe non ſit. to.7.188.E
Concupiſcentia in Paulo, quid. Eodem.187.C
Concupiſcentiæ partus. Eodem.188.G
Concupiſcentiæ morbus infantium, vnde. Eodem.215.B
Concupiſcentia quo modo maneat actu, & prætereat reatu. Ibidem.243.M.& ſeq.
Concucupiſcentia malum. Ibid.242.E F.244.C
Et quo modo illiciat. Eodem.242.E
Concupiſcentia non carent baptizati. Ibid.G
Concupiſcentia quare peior ſit ignorantia. Ibi I
Concupiſcentia mala impiorum pœna. to.8.126. F.& ſeq.
Vide, Cupiditas.
Concupiſcentia mala, quaſi ardor eſt ignis. to.8. 126.G
Concupiſcentia carnis, non venit niſi ex traduce. Ibidem.L
Qui concupiſcentias ſuas vincere nolunt, iuſto dei iudicio traduntur in concupiſcentias.to.8. 39.A
Concupiſcentia carnis, ſequentes primò ducit nos, poſtea renitentes trahit, deinde accepta gratia cœpit nos nec ducere nec trahere, ſed adhuc contendere nobiſcum. Eodem.144.G
Concupiſcentia, quæ eſt in membris, eſt pœna peccati. to.8.167.L
Concupiſcere concupiſcentiam, quid ſit. Eodem 270.H
Eſt concupiſcentia laudabilis, eſt & damnabilis. tom.8.292.E & ſeq.
Concupiſcentia non poſt intelligi, niſi mala, quando tacetur quid concupiſcatur. Ibidem.F G
Quo modo concupiſcit deſiderare iuſtificationes dei, cum in homine ſit concupiſcentia & deſiderium, & deſiderare ſit concupiſcere. to.8. 292.I K
Vt quid concupiſco deſiderare iuſtificationes, ac non potius ipſas iuſtificationes, quàm earum deſiderium concupiſco. Ibidem.L
Quo pacto poſſum iuſtificationum deſiderium concupiſcere, & ipſas iuſtificationes non concupiſcere: cum ideo earundem deſiderium concupiſcam, quia ipſas habere concupio. Ibidem.
Concupiſcentia, qua caro concupiſcit aduerſus ſpiritum, quam odimus, eſt mala dilectio: & concupiſcentia, qua ſpiritus concupiſcit aduerſus carnem, eſt bona dilectio. Ibidem.
Quod rectè concupiſcuntur iuſtificationes dei, & rectè concupiſcitur concupiſcentia iuſtificationum. Ibidem.M
An aliud concupiſcere, aliud deſiderare: non quòd non ſit concupiſcentia deſiderium, ſed quia non omnis concupiſcentia deſiderium eſt. tom.8.292.M
Concupiſcuntur & quæ habentur & quæ non habentur: nam concupiſcendo fruitur homo rebus quas habet, deſiderando autem abſentia concupiſcit. Ibidem.
Sæpe quid ſit agendũ videmus, nec agimus, quia non delectat vt agamus, & concupiſcimus vt delectet: præuolat intellectus, & tardè ſequitur aut nullus aut infirmus affectus. Ibidem.
Quæ ſint concupiſcenda vel non. tomo.8. 137.E F
Concupiſcentia tollenda eſt, ne robur accipiat. tom.8.343.K L
Concupiſcentiam mundi ſubiugãdo, tria alia ſalſe ſubiugantur. to.9.128 B
Amotionis concupiſcentiarum deprecatio. to.9. 166.C
Pompæ diaboli ſunt concupiſcentia carnis, concupiſcentia oculorum, & ſuperbia vitæ. tomo 9.244.C D
Quid ſit rem alienam concupiſcere. to.9.249.C
Velimus, nolimus, habemus concupiſcentias. to. 9.258.L
Concupiſcentia quare peccatum appelletur. tomo 10.36.H
Senectute fatigantur hoſtes noſtri, id eſt concupiſcentiæ noſtræ. to.10.37.A
Concupiſcentia, ex peccato. to.10.36.H
Concupiſcere, eſt facere. to.10.37.C
Concupiſcentias perficere. Ibidem.
Non concupiſces: exponitur. to.10.158.C D & ſequent.
Aliud non concupiſcere, aliud poſt concupiſcentias non ire. to.10.59.M
Concupiſcentia, ex carne eſt. to.10.60.M
Concupiſcentia, peccati mater. to.10.116.A B
Concupiſcentias carnis ne perfeceritis: exponitur. tom.10.145.A & ſeq.
Hoc præceptum, Ne concupiſcas, non poteſt pro hoc ſtatu impleri. Ibidem.B
Concupiſcentia tanto augetur, quanto ei obeditur. tom.10.145.C
Quo modo concupiſcentiæ reſiſtendum. Ibidem.
Concupiſcentia finiri non poteſt, quandiu viuimus. to.10.145.D E
Concupiſcentia inſidiatur ſanctis dormientibus, quando non poteſt vigilantibus. to.10.145.K
Quid ſit cõcupiſcentia oculorum. to.10.192.E

Concuſſores.

Concuſſores deum maliciæ ſuæ volunt facere participem. to.10.20.H

Condemnare.

Condemnatio quibus præparata. to.10.60.L
Non amat deus condemnare, ſed alleuare. tomo 10.236.C

Condere.

Quantum interſit inter conditorem & condita. to.1.47.E.& ſequen.
Condere. to.3.32.I
Aliter conditus angelus, & aliter homo. tomo 5.108.B
Ex omni conditione, & gradu, quidam conuertuntur ad Chriſtum. tom.9.143.L
Hominis prima conditio. to.10.66.B
Chriſtus primum condens hominem, nec ſemen patris nec viſcera matris quæſiuit. to.10.128.B
Quatuor ſunt conditiones productionis humanæ. tom.10.131.K
Dignitatem ſuæ conditionis, & excellentiam ſuæ reformationis quiſque attendere debet. tomo 10.218.K

Confesſio.

Confesſionum libri tredecim. tomo.1.15.G.& ſequent.
Confesſio delictorum ad deum. Ibidem. K.L.to.4.254.M
Confesſio cordis. to.2.37.G
Confesſio malorum ad quid conducat. Ibid. H I
Confesſionis vtilitas. Ibidem.K L. tomo.3.238.I
Cur confitemur deo ſcienti. to.1.43.A
Confesſio peccatorum humilis, meretur veniam, vbi iactantia ſanctitatis reportat culpam. to. 2.59.L
Confitebatur peccata ſua ſanctus Daniel. tomo 2.82.H
Confesſio delictorum, & laudis.to.2.125.A.tom. 8.232.C D
Confesſionis humilitatem ſuperbi non habent. to. 3.152.E

Confeſsio laudis. to.3.235.G
Confeſsio & ſatisfactio. to.3.236.L
Confitendum quo modo, & quibus. to.4.250.H
Confeſsio & ſatisfactio priuata & publica. Ibidem.250.L
Confitens accuſet, non excuſet ſe. to.4.251.H I
Confeſsionis dilatio. Eodem.252.A
Confitentem audiēs ſacerdos, qualis eſſe debeat. Ibidem.D E
Confitens, & confeſſor quales eſſe debeant. to.4.257.F
Confeſsio extra Eccleſiam. to.7.91.F G
Confitendum eſt non timoris neceſsitate ſub lege, ſed libera voluntate cum lege. to.8.31.L
Qui non profert ore confeſsionem ad ſalutem, omnis infirmitas eius in infirmitate conſeutit. to.8.42.B
Deus audit vocem confeſsionis in corde, antequā voce proferatur. Ibidem.
Qui noluēt cōfiteri peccata ſua, ſine cauſa laborāt in defenſione peccatorum ſuorum. Ibidem.G
In confeſsione oportet vt clames peccata tua, & taceas merita tua. to.8.42.M
Remanet in vetuſtate, qui noluit cōfitēdo amare nouitatem. Ibidem.
Qui non vult humiliari confeſsione iniquitatis ſuæ, humiliatur pondere manus dei. Ibidem.43.A.in fine.
Prius quàm confeſsio ad os venit, deus peccata dimittit. Ibidem.C
Multi confitentur peccata ſua, nō aduerſum ſe, ſed aduerſus deum, aut fatum. Ibidem.
Sic confitearis peccata tua, vt & curam geras pro peccatis tuis. to.8.70.M
Nemo ſe confitetur peccatorem, niſi humiliādo ſeipſum deo. Eodem, 83.D
Quid prodeſt confiteri, & extra templū confiteri? Ibidem.91.F.in fine.
Multi confitentur deo cū bene fecerit eis, ſed blaſphemant, ſi malè. to.8.101.E F
In confeſsionem veniat peccatum tuum, nō in defenſionem. Eodem, 107.H
In confitente eſt ſpiritus ſanctus. Ibid.108.A B
Quod non poteſt eſſe confeſsio peccati in homine, à ſeipſo. Ibidem.
Confinſitere iniquitatem tuam, & gratiam dei. to.8.151.D E
Si non confeſſus lates, non confeſſus dānaberis. Ibidem.
Times confiteri, qui non confitendo eſſe non potes occultus: damnaberis tacitus, qui poſsis liberari confeſſus. Ibidem.
Si plangunt ante hominem confeſsi latrones, lætentur ante deum confeſsi fideles. Ibidem.
Ad hoc exigit confeſsionem, vt liberet humilem: & ad hoc damnat non confitentem, vt puniat ſuperbum. Ibidem.
Triſtis eſto antequam confitearis: confeſſus exulta, iam ſanaberis. Ibidem.
Qui confeſsionem perdit, verè mortuus eſt. tomo 8.160.D
Amiſſa confeſsione, non erit locus miſericordiæ. Ibidem.E
Confitere & inuoca. to.8.178.M
Quid times confiteri, bonus eſt & ignoſcit confitenti deus. to.8.179.A
Fac confitendo propicium, quē negando non facis neſcium. Ibidem.
Confeſsio nos humiles facit. Ibidem.
Elatus ſi fueris, confiteri non poteris, nec ea negas deo quæ neſcit: nam confeſsio tua illum non docet, ſed te mundat. Ibidem.C & D
Multa ſunt corda confitentium, vnum credentiū, quia diuerſa peccata homines confitentur, vnā fidem credunt. Ibidem.
Quandiu non confiteris peccata tua, quodammodo rixaris cum deo. to.8.181.E F
Confeſsio iungit nos deo. to.8.182.I
Prima confeſsio eſt, recedere à peccatis: ſecunda, non obliuiſci gratiæ & miſericordiæ tibi præſtitæ: Exemplo de Paulo & de Dauid. Ibid.
Si te confeſſus fueris puluerē, deus de puluere facit hominem: quia omnes humiles confitentur ei, & adorant eum. to.8.183.H.in fine.
Confitere peccata tua, & orietur de te veritas. Eodem.103.E
Cum cœperis confiteri peccata tua, ſimilis efficieris deo. Ibidem.104.G
Antequā confitearis peccata tua, intercludis ad te viam dei. Ibidem.K
Confeſsio, modo ſalutaris eſt in loco pœnitentiæ, poſtea ſera & infructuoſa. to.8.208.C
Confeſsio indicat viuos. Eodem.211.L
Bonum eſt confiteri domino, & in peccato tuo quod feciſti, & in bono facto quia ipſe fecit. to.8.223.B
Siue virum ſiue fœminam, præcedere debet confeſsio peccatorum, ſalubris pœnitentia quæ valet ad corrigendum hominem non ad irridendum deum. to.8.229.C
Confeſsionem & humilitatem amat deus. Ibid.230.G
Quid ſit in confeſsione præoccupare faciem dei. to.8.232.E
Si pulchritudinem amas, confitere, vt ſis pulcher. to.8.234.M
Confeſsio, hoſtia eſt deo. Ibidem.235.B
Semper confitere, quia ſemper habes quod confitearis. Eodem.244.I
In futura vita non erit confeſsio peccatorum, ſed confeſsio laudis. Ibidem.B
Confeſsio cur ante decorem ponitur. to.8.263.M
Confitere domino quod es, & diſputaſti cum eo. to.8.266.C
Suauis eſt deo confeſsio tua, ſuauis eſt tibi gratia ipſius. Ibidem.
Confeſsio non eſt opus iuſticiæ, ſed delicti improbatio. to.8.281.G
Falſa confeſsio non impetrabit verā mundationē peccatorum. to.8.289.F
Confiteri in directione cordis, quid ſit. tomo.8.290.H
Confitenda ſunt deo omnia quæ digne patimur. Eodem.149.A
Prius requirit deus confeſsionem, quàm orationem. to.8.179.B
Bene confiteri, quid ſit. Ibidem.223.F G
Confeſsionis, negligentia periculoſa eſt. tomo.8.160.D
De confeſsione humiliantis, ædificantur ciuitates Iudæ, vt foris ab eis ſuperbi remaneant, qui confiteri erubeſcunt. to.8.162.H
Confeſsio, in ſcripturis duobus modis dici ſolet, laudis ſcilicet & peccatorum. Eodem.232.D. & 343.M
In duobus cōfitemur domino: miſericordia, quòd peccatorem reſpexit: veritate, quòd promiſsionem reddidit. to.8.344.D
Teſtimonia quibus declaratur duplex confeſsio, & in peccatis & in laude dei. Eod.287.F. & 356.I. & 364.E F
Quod alia eſt confeſsio peccatorum, alia iuſticiæ dei. to.8.11.F
Confeſsio fit in omni multitudine, ſed non in omnibus deus laudatur. Ibidem.57.B
Confeſsio, pro laude poni ſolet. to.8.193.D
Non ſemper confeſsio peccatorum eſt, ſed & laus dei deuotione confeſsionis exprimitur. tomo.8.281.E
Non poteſt confiteri domino, qui nō guſtauit quoniam ſuauis eſt. to.8.272.E
Confeſsio in dei laude eſt, quanquam etiam cum ſua quiſque confitetur peccata, cum dei laude confiteri debet: nec aliter eſt pia confeſsio peccatorum, niſi non deſperans & poſcens miſericordiam dei. to.8.269.F
Nulla eſt confeſsio peccatorum pia & vtilis, vbi non laudatur deus, ſiue etiā corde, ſiue ore atque ſermone. Ibidem.
Quòd gemina eſt confeſsio. to.8.34.G
Confiteri in cithara & pſalterio, quid ſit. Ibidem.84.I
Quomodo confitentur domino omnia opera eius. to.8.364.E F
Incipe à confeſsione, ſi vis à via fidei perduci ad poſſeſsionem ſpeciei. Ibid.370.H
Quo modo confeſsio dei eſt in cœlo, & in terra. to.8.378.C D
Confeſsio fœlicitatis, nō gemitus peccatorum erit in vita ſempiterna. Ibidem.91.G
Confeſsio fit in inferno ante iudicium, ſed nō poſt. to.8.8.F G
Muſcas confitens deum non feciſſe, tandem nec hominem coactus eſt confiteri. to.9.3.A
Confeſsio malorum operum, initium bonorum operum. to.9.25.B
Confiteri nō eſt aliud ore dicere, & aliud in corde retinere. to.9.46.C
Confitenda eſſe peccata ſacerdoti, inſinuat Chriſtus in reſuſcitatione Lazari. to.9.79.E
Pro Chriſti confeſsione, innumerabilis ſocietas regnum cœlorum violenter intrauit. tomo.9.115.D
Trinæ Petri negationi, trina redditur confeſsio. to.9.122.C
Confitens ſe peccatorem, habet in ſe veritatem. to.9.125.A
Confitentes ore Chriſtum, & factis negantes, ſunt in operibus hæretici. to.9.129.A B
Non ſufficit confiteri Chriſtum in carne veniſſe, ſed quare venerit. to.9.134.F. & ſeq.
Confeſsio fides, non ſolum verbo, ſed factis eſt facienda. to.9.137.H
Differentia inter Petri & dæmonis confeſsiones. to.9.139.K L
Hæretici fingunt ſe confiteri Chriſtum, quem tamē non, vt ſicut fides habet catholica, credunt. to.9.146.D
Redemptionis confeſsio. to.9.151.I
Propriæ vtilitatis confeſsio. to.9.170.M
Confeſsio auricularis. to.9.207.F. to.10.120.A. & ſequenti.
Confiteri & pœnitere, à malo eſt declinare. tomo 9.207.H
Confeſsio mentalis non ſufficit. to.9.208.M
Confeſsio ambigua non eſt ſalubris. tom.9.209.A. & ſequent.
Modus confitendi. Ibidem.B
Circumſtantiæ peccatorum ſunt confitendæ. tom.9.209.C
Cautela confeſſoris, in audiendis confeſsionibus captioſis. Ibidem.A B
Confeſsio generalis nō eſt aſpernāda. to.9.209.E
Nemo pro arbitrio, niſi confeſſus, accuſatus, vel conuictus, eſt condemnandus. to.9.221.I
Præueniendus eſt deus, in confeſsione, ne & ipſe præueniat. to.9.235.F
De eo quod ſcriptum eſt, Confiteor tibi pater domine cœli & terra, &c. Sermo. to.10.7.C

Confeſ-

Confeßio non ſemper eſt peccatorum, ſed etiam laudis. tom.10.7.C D
Confeßio, id eſt, ſui accuſatio. Ibidem.E
Eccleſiæ peccata confitenda. to.10.7.E
Confeßio peccatorum, per cilicium adumbratur. tom.10.15.A
Vera confeßio, quæ. to.10.65.M
Petri & dæmonum eadem confeßio, ſed diuerſa intentione. to.10.75.D.& ſequen.& .89.G H
Et quibus diſtinguantur. tom.10.89.G
Confeßionis bonum. to.10.87.H I
Confeßio nos ſanat. Ibidem.
Hæretici multi, qui confitentur Chriſtum in carne veniſſe. to.10.88.H I
Et tamen non ſunt ex deo. Ibidem.
Quid ſit, confiteri Chriſtum in carne veniſſe. to.10.88.K
Omnis ſpiritus qui confitetur Ieſum Chriſtum in carne veniſſe, ex deo eſt. Sermo.to.10.88.G
De eo quod beatus Iacobus dicit, Confitemini alterutrum peccata veſtra: & orate pro inuicem vt ſaluemini: Homilia. tom.10.96.D
Confitenda ſunt peccata noſtra: & quibus. to.10.96.E
Quare deus nos velit confiteri peccata. Ibid.
Primo homini rerum præceptum confiteri peccata. to.10.96.E
In confeßione nullus debet ſe excuſare. to.10.96.F G & ſequent.
Confiteri peccata ſua diſsimulans, indulgentiam non meretur accipere. Ibidem.F in fine.
Confeßio, initium ſanitatis eſt. to.10.96.I
Confiteri, quid. to.10.105.L
De eo quod in Pſalmo, Confitemini domino quoniam bonus. Homilia. tom.10.118.G
Confeßi ſi non fuerimus, non poſſumus veniã mereri. Ibidem.
De confeßione peccatorum, & pœnitentia, plura. to.10.118.G & ſequent.
Confeßio vocalis peccatorum, ex ſcripturis ſacris elicitur. to.10.147.K
Non ſolum eſt peccatoris confeßio, ſed & laudatoris. to.10.147.L
Peccatum confeſſus, à morte reuixit. to.10.147.M
Nihil animus fallitur, qui deum fideliter confitetur. to.10.143.B
Quid facit Eccleſia, ſi iam peccator per confeßionem ſit ſuſcitatus? to.10.147.M
Confeßio auricularis eſt in præcepto. tom.10.159.F & .292.G
De cõfeßione peccatorũ. to.10.159.E & .292.F G
Confeßio eſt neceſſaria ad ſalutem. to.10.159.E
Confeßionis efficacia. Ibidem.G
Confeßio duplex. to.10.147.K L
Quia Adam confeſſus eſt peccatum commiſſum, vitæ redditus eſt. to.10.179.L
Confeßio antiſtitibus Eccleſiæ facienda. to.10.122.E & ſequent.
Et de quibus. Ibidem.
Item quòd etiam antiſtitibus malis. Ibidem.
Neceſſaria eſt oris confeßio, cum corde fideli. to.10.215.D
Confeßionis mors non eſt, ſed hæreditas vitæ. to.10.278.C
Iuſtorum comes ſemper debet eſſe confeßio. Ibidem.
Quo modo confitendum eſt alteri. to.10.292.G
Non differenda confeßio. to.10.292.H & I K
Melius eſt piè confiteri ignorantiam, quàm temerè ſcientiam vendicare. to.10.285.D
Confeßionis excellentia. tom.10.292.L
Confeſſoris diſcretio. Ibidem.M
In feſto vnius confeſſoris, ſermo. to.10.278.H

Confidere.

Contra eos, qui cum tribulantur, confidunt in homine, non in deo. tomo.8.366.K L
Qui confidit in domino tota mente, ſi moriatur in peccatis, non damnabitur. to.10.159.H

Confirmare.

Quo modo confirmat iuſtos dominus. tomo.3.62.G
Humana diuinis & non diuina humanis decet confirmari. to.9.217.D
Promittere gregi futuras paßiones, infirmum eſt confirmare. to.9.231.A

Conflatilia.

Conflatilia per Euangelium exterminantur. to.5.168.D

Conflictatio.

Conflictatio Auguſtini cum Fortunato. in Poßidonio.

Confuſio.

Eſt confuſio adducens ignominiam: & eſt confuſio adducens gloriam: exponitur. to.2.40.B
Confuſio linguarum. to.3.161.L
Vide, Lingua.
Confundi, eſt aliter inuenire quàm ſperabas. to.6.62.M
Confuſio temporalis quædam eſt vtilis, quam non formidabit Chriſtianus: immo ſi hanc non habuerit, æternam habebit. to.8.36.A & .39.H
Multi confuſi ſunt ſalubriter, & ideo reuerſi. to.8.54.M
Irreuerentia eſt, non confundi. Ibid.159.I
Confuſio eſt quæ mordet conſcientiam. Eodem.160.L
Ne confundamur in æternũ, quid ſit. to.8.165.A
Multis expedit confundi, vt deficiant. Ibidem.166.E
Confuſio eſt de mala conſcientia, verecundia propter modeſtiam. Ibidem.F
Mali duobus modis confundentur, aut cum credent in Chriſtum, aut cum venerit Chriſtus. tom.8.169.K
In iudicio confundentur pernicioſè, qui modo nolunt confundi ſalubriter. to.8.208.B in fine.
Nemo noſtrum viuit ſine confuſione, niſi prius confuſus reuiuiſcat. Ibidem.
Tota iſta vita eſt confuſio quædam rerum humanarum non pertinens ad deum. tom.8.320.I
Qui confundentur, & qui non. Et in quo gloriãdum. to.10.90.D E

Congregatio.

Congregatio, & pecorum, & hominum, dici poteſt. to.8.177.E.186.G.& .197.M
Congregatio populorum Chriſtum circundantiũ, quæ ſit. to.8.9 M

Coniugium.

Coniugale debitũ. to.1.21.I.& .13.K.to.4.145.F
Coniugium ſpiritale in homine. to.1.186.F.& ſequent.D.to.3.24.C.F.to.4.132.H.& .266.E F to.6.126.A E.to.9.5.F.& ſeq.
Manichæi damnant coniugij vſum. to.1.173.G
Quòd neuter coniugum continere debet ſine alio. to.2.33.G H.& .63.G H.& .165.C
Coniugium infidelium. to.2.85.F
A coniugio abſtinent ſerui Chriſti. tom.3.52.L M.& .63.K
Coniugium Paganum. tom 4.140.L
Coniugij fides. to.4.244.L M
Vide de bonis coniugalibus.
Coniugium non ideo malum, ſi melior eſt caſtitas. Eodem.245.C
Et coniugatorum membra ſancta. Ibidẽ.D E
Coniunx, in adiutorium viri facta. to.5.106.I
Coniugatorum concubitus, & de eius pudore, non ſolum vulgari, ſed etiam coniugali. tom.5.120.L
Coniugium prohibetur inter propinquos, propter charitatem dilatandam. tom.5.128.K L
Melior eſt homo fidelis coniugatus, quàm continẽs infidelis. to.5.142.K
Coniugium dei fingunt Pagani. to.6.8.I
Coniunx dei bona voluntas. Ibidem, E
De bono coniugali, contra Iouinianum. to.6.171.E.& ſequent. Retracta. to.1.11.I.to.3.142.I
De adulterinis coniugiis. tom.6.181.F.& ſeq. Retract. to.1.14.D
Coniugium impar. to.6.184.H I
De dimittendo vel non dimittendo infideli coniugio, copioſè. tom.6.182.L M.& ſeq.
Coniugum reconciliatio purgatis adulteriis perpetratis. to.6.182.I.& ſequen.
Coniugij bonum, quid. to.7.146.I
Coniugium bonum. Eodem.173.F
Tria coniugij bona. tom.3.142.H I.to.6.175.C.D.to.7.173.G.& .234.L
Coniugibus quo modo vtendum. to.7.175.K L
Coniugum numeroſitas. Ibidem.M
Coniugium inſolubile. Eodem.176.A
Coniugium perfectum inter Ioſeph & Mariam. to.7.176.C.234.K
Coniuges eſſe negat, qui ſunt indigni hoc nomine. to.7.176.L
Coniugium incontinentiæ aſylum. Ibidem.
Quæſtio de coniugiis difficillima. to.6.184.K L
Pudicitia coniugalis. to.7.175.B
Coniugium, amor ſpiritalis. to.7.176.M
E ſancto coniugio quare naſcantur filij iræ. Eodem.177.A
Coniugij bona non ſunt ex peccato. Ibidẽ, E F
Coniugalis pudor, ex peccato. Ibidem, F G
Coniugum ætas. to.7.216.F
Coniugum intemperantia, venialis. to.7.176.H I.& .234.C D
Vide Nuptiæ, & Matrimonium.
Coniugia caſta quo modo probantur. to.8.120.I
Coniugatorum regula, quæ. to.10.39.C
Coniugalis vita cum humilitate, ſuperba caſtitate melior. to.10.45.G.& .46.A
Coniugia adulterina. to.10.119.M.& ſeq.
Sermo ad coniuges. to.10.126.G
Caſtitas in coniuge, amanda. to.10.169.E
De caſtitate coniugali. to.10.246.F.& 247.D
Si coniugium ſacerdotibus prohibetur, quãto magis fornicatio? to.10.296.H. in fine.
Coniunctio maris & fœminæ. to.3.181.H & ſeq.
Coniunctio Chriſti ſpõſi cum ſponſa. to.9.242.C
Mirabilia facta in coniũctione Chriſti ſponſi, ad Eccleſiam ſponſam. Ibidem.E F

Conſcientia.

Conſcientia mala pœna. to.3.238.B
Conſcientiæ teſtimonium. to.4.283.D
Conſcientiam malam non ſanat præconium laudantis, nec bonam vulnerat conuicciantis opprobrium. to.7.37.G
Conſcientia dantis. to.7.130.I.& ſeq.
Conſcientia bona & mala. to.8.41.F.& ſequent.
Quo modo conſcientia mala tota in deſperatione eſt, ſic conſcientia bona tota in ſpe. Ibidem.G
Vt habeat quis bonam conſcientiam, credat & operetur. Ibidem.
Ad conſcientiam ſuam redire nolentes, ne ibi litibus peccatorum euertantur, miſeri ſunt. to.8.51.M
Quod alienum eſt ab opere, alienum eſt à conſciẽtia: quod alienum eſt à conſcientia, alienum videtur eſſe à ſcientia. Eodem.56.B

Conſcientia mala rixoſæ mulieri comparatur. to.2.52.M.& 58.C
Ipſe eſt ſua pœna, quem torquet conſcientia ſua. Ibidem.63.B
Conſcientia delictorum, ligno intus putrido, & in nullo ædificio duraturo, comparatur. tomo.8. 91.M
Iniquorum conſcientias non ſanat niſi indulgentia. Ibidem.
Conſcientia delictorum, tribulatio omnium grauiſsima. Eodem.91.L
Vide, Cor.
Quo modo magna pœna eſt impiorum, conſciẽtia, ſic gaudium magnum piorum. Eodem.114.B
Conſcientia non eſt digna ſanari, ſi mota non eſt. to.8.132.H I
Conſcientia inanis. to.8.150.G
Conſcientia iniquorum, modo circumamicta eſt iniquitate & impietate. Ibidem.173.G
Conſcientia mala eſt, quo modo ſi quis à ſtillicidio aut à fumo exit de domo ſua. to.8.245.I
Ab illo accipimus initiũ bonæ conſcientiæ, à quo vitam poſcimus obedientiæ. to.8.292.A
Venter interioris hominis, eſt conſcientia. tomo 8.55.E
Conſcientiæ peccatricis infœlicitas. to.9.181.G H
Conſcientia noſtra coram deo eſt, conuerſatio noſtra coram fratre eſt. to.9.235.I
Conſcientia noſtra, eremus ſolitudinis eſt, vbi nemo præter deum videt. to.9.237.I & ſequent.
Bona conſcientia dei donum. to.10.23.B
Etiam bona conſcientia trepidat coram deo. Ibidem, D E
Conſcientiæ trepidatio ſub iudicio dei. tomo.10. 221.G
Conſcientia bona, gloria noſtra. Ibidem.
Conſcientia eſt cognoſcenda. to.10.158.I
Per tribulationes conſcientia purgatur. tomo. 8. 181.F G
De puritate conſcientiæ. to.10.283.B
Eminentia puritatis conſcientiæ. Ibidem.
Efficacia puræ conſcientiæ. to.10.283.C
Conſcientia & fama ſunt duæ res nobis maximè neceſſariæ. to.10.313.M

Cooſecratio.

Preces ante conſecrationem. to.262.H

Conſedentes.

Conſedentes, qui. to.12.186.E

Conſenſus.

Conſenſus. to.4.266.D E
Conſenſus gentium in Chriſtum. tom.6.25.B C
Malis non conſentiendum approbando. tomo.10 19.H
In hominis poteſtate eſt, non conſentire diabolo. to.10.96.G

Cooſilia.

Conſilium dei. to.2.41.B
Conſulendi qui. to.4.252.L
Conſilia malorum. to.4.257.G
Conſilium, donum ſpiritus ſancti. to.4.263.M
Conſilium iuſtũ præfert M. Regulus propriæ vtilitati. to.5.6.A
Conſilium dei eſt immutabile. tom.3.104.B C.& ſequen.
Conſilia ſanctorum. to.6.283.H.& ſeq.
Conſilium domini, quod manet in æternum, quale ſit. to 8.48.A
Deus non facit aliquid conſilio repentino, quod non æternitate ſe facturum eſſe præſciebat. to. 8.271.G
Conſilia à melioribus petenda ſunt. tomo.8. 365. L. in fine.
Non eſt opus conſilio, niſi in aduerſis. to.8.17.I. in fine, & G. in principio.
Cum das conſilium, non laboras, nihil perdis, & eleemoſynam facis. Ibidem.322.A
Sunt qui aſſumunt pallium conſulentis, ſed habẽt venenum perimentis. to.8.308.H
Conſilium qui libenter audierit, & fecerit, maiorem habebit gloriam. to.10.157.G
Differentia conſilij & præcepti. Ibidem.
Vbi humanum deficit conſilium, illic diuinũ intercedit adiutorium. to.10.272.K

Cooſolatio.

Conſolationes noſtræ in deſerto. to.8.139.L
Fidelium conſolatio. to.7.119.G H
Conſolatio non eſt niſi miſerorum, gementium & lugentium. to.8.208.D.& 320.I
Non poſſunt conſolari intrinſecus, licet quæcunque bona temporalia habeant, qui deum non habent. to.8.63.A
Quo modo conſolari renuit anima iuſti. tomo. 8. 184.F
Conſolatio interior ſupplet exteriorẽ. to.9.102.D
Mœſtam animam conſolatur deus. to.9.173.C

Conſpectus.

Conſpectus dei nobis promittitur. to.10.8.G

Conſtantia.

Conſtantia ſanctorum, pro Eccleſia. to.1.158.H
Conſtantiæ exemplum. to.4.5.C
Ad conſtantiã, in fide, exhortatio. Eod.223.A
Conſtantiæ tres. to.5.116.M
Conſtantia iuſtorum. to.7.78.D
Conſtantia matris ſeptem fratrum, hortantis eos ad pœnas pro lege tuenda. to.9.211.C

Conſtantinopolis.

Conſtantinopolis à Chriſtiano imperatore cõdita. to.12.26.M

Cooſtantinus Imperator.

Apud Conſtatinum Cæcilianus falſò accuſatus. to.1.12.I.to.2.36.C.43.I.& 67.F G.& 144. D.& 156.E F
Sententia Conſtantini Auguſti, pro Cæciliano. to. 7.62.E

Conſtaotius.

Conſtantius imperator hæreticus. to.6.139.A

Conſtellatio.

Conſtellationis hora. to.5.41.I

Cooſtitutio.

Conſtituta hominũ iniqua, non ſunt dicẽda iura. to.5.183.F

Cooſuetudo.

Conſuetudines & leges, pro ratione locorum & & temporum, non temerè violandæ. tom.1.20 F. & ſequentibus.
Conſuetudinis vis. tomo.1.40.I. tom.6.37.B. & ſequentibus.
Conſuetudo mala, quo modo tollenda. tomo.2. 65.K
Conſuetudines variæ regionum. tom.2. epiſto.118. & fo.119.F. in fine.
De conſuetudinibus Eccleſiarũ, Ambroſii reſponſum. to.2.81.M.& 113.H
Conſuetudinis, etiam in melius mutata, nouitas perturbat. to.2.116.A
Conſuetudinem non eſſe iuſticiam. to.3.12.K L
Conſuetudinem vincere, difficillimũ. to.4.266.F
Conſuetudinem vincere dura pugna eſt. tomo.8. 37.C
Conſuetudo diuerſa in habitu, victu & aliis rebus, non impedit religionem Chriſtianam, dũmodo non ſit cõtra diuinã legẽ. to.5.183.A B
Conſuetudo mala, ex mala voluntate ſumpſit exordium. to.5.202.E
Conſuetudine vicia roborata difficulter vincuntur. to.5.202.G
Conſuetudine nimia peccatum fit, quaſi naturale. to.5.202.D
Conſuetudines Eccleſiæ, ab Apoſtolis traditæ. to. 7.84.H. & 92.F.& 95.M.& ſeq.
Conſuetudo, cedit veritati diſcuſſæ. Eodem.86.E F.& 89.E.& 102.B.& 103.G H
Conſuetudo, rationi fruſtra opponitur. Eod.89.B
Conſuetudo, rationi & veritati poſtponenda. Eodem.103.M
Ad conſuetudinem malã, quarto progreſſu peruenit anima. to.10.37.M
Mala conſuetudo, quantum malum. Ibidem.L
Qualiter homo, verbo dei obiurgatus, recedat à mala conſuetudine. Eodem.38.A
Eccleſiæ cõſuetudo & obſeruatio, pertinaciter retinenda. to.10.65.G H
Conſuetudo mala, quo modo dediſcenda. tom.10. 86.F G.& ſequen.
Conſuetudines Paganorum erubeſcãt Chriſtiani. to.10.234.D.& ſequentibus.

Conſules.

Conſules primi Romæ expulſa regia poteſtate, nec ipſi compleuerunt annum ſuum. tomo. 5. 25.F
Conſules. to.5.44.F

Conſummari.

Aliud eſt cõſummari, aliud conſumi. to.8.134.C
Quid ſit, omnis conſummationis videre finem. to. 9.140.D

Cootagium.

Cõtagia terrena, ſunt ſitis, fames, laſsitudo, dolor, mors: ad hæc deſcendit Chriſtus. to.6.256.K

Contemplatio.

Contemplationis verum gaudium, quaddo nobis contingat. to.3.56.K.& ſequen.
Contemplatio diuinitatis. Eodem.238. M.& ſequentibus.
Meditatio & contemplatio quid ſint. to.3.197.C
Contemplatiua vita, excedit actiuam. to.3.121.I
Contemplatio incommutabilis boni æterni, ſemperque manentis, qualis. to.8.30.A
Contemplatio, in quo conſiſtit. to.9.108.A
Officium contemplatiuus. to.9.177.K L
Gradus contemplationis, ſunt inſeparabiles. to. 9.178.F.& ſequent.
Quatuor nos retrahunt, à quatuor gradibus contemplationis. Ibidem.I
Contemplatio, eſt optimum bonum, cui omnes virtutum actiones poſtponuntur. to.10.143.M
Contemplatio, omnia ſanctitatis merita facilè ſuperat. Eodem.144.A
Impedimenta contemplationis. to.12.199.D E

Contemptus.

Mundi contemptus. to.1. In Poſsidonio.
Contemptus opum. to.3.240.C
Contemptus vitæ præſentis. to.4.220.G
Contemptus mundi in quo conſiſtat. to.9.204.F
Contemptor diſcipulus inexcuſatus erit, qui facienda didicit, & contempſit. to.10.3.C

Contentio.

Contentiones interpretum, pernicioſæ. tomo.1.48. L M
Contentionem abhorruit Auguſtinus. Ibidem. 43.M. to.2.149.H I.& 161.H I
Contentio, & dolus. to.2.65.L
Contentiones, quo modo coercendæ. Ibidem.
Contentioſi diſputatores taxati. to.2.213.H 161.H I.& ſequent.I K

Continentia.

Continentiæ ſuperſticioſa oſtẽtatio. to.1.27 E F
Continentiæ donum eſſe à deo. to.1.19.B.& 28.C & 40.H. to.2.83.A.& ſeq.& 138.C. in fine. to. 4.37.I.& 246.K. to.6.180.C

Continentia coniugalis. to.2.33.G H.to.4.91.C. tom.6.in libro de bono coniugali, copioſè.
Continentiæ meritum non amittit, qui vxori debitum reddere cogitur. to.2.167.F
Plura de continẽtia cõiugali.Ibidẽ, E.& ſeq.
Continentia. to.3.47 F
Continentiam vouere. to.3.51.M
Continentia, quid Ciceroni. to.4.125.I
De continentia. Eodem.237.L
Continentia libidinis, oris, & cordis. Ibid.L
Continentia à malis, iuſticia ad bona.Eod.239.I
Continentia vera, & falſa. Eodem.241.C
Continentia, non tantum libidini moderatur. Ibidem.F
Quòd nec continentia ſine perſeuerantia, nec fides ſine operibus ſaluet. Ibid.K.L
Continentia animi virtus eſt non corporis. to.6.174.E F
Continentia in opere, & habitu. Ibidem, F.& ſequent.
Continentiæ præfertur obedientia. Ibidem, L M
Incontinentium querela. to.6.186.A B
Incontinentiæ vitio, nuptiarum honeſtate ſubueniendum. Ibidem.E F.to.7.236.I
Ad continentiam exhortatio. tom.6.187.H & ſequent.
Continentia clericorum. Ibidem.L
Continentiæ tempus, nunc. to.7.176.F
Incontinentia, mater omnium viciorum. Eodem.201.C
Incontinentia coniugalis, culpa venialis. Eodem.076.H.&.234.D.236.F
Continentiæ votum ſeruandum. to.3.51.M.& ſequen. to.8.200.C
Vide, Caſtitas.
Ex ipſis continentiæ viribus, æſtimanda laus. to.4.246.D
Exhortans Auguſtinus, monet à deo donum eſſe continentiam. Ibidem.K
Continentiæ bonum. tom.5.6.K
Continere non licet viro, ſine vxoris conſenſu. to.8.380.K
Continentia à deo data. to.9.162.I
Continentiæ quanta difficultas. Ibidem, K
Continentia dupliciter ſeruatur. to.10.21.M
De duplici continentia. Ibidem, M.& ſeq.
Qui ſe non magis quàm animalia continuerint, peiores ſunt animalibus. to.10.247.L
Continere & ſuſtinere, duo ſunt laborioſa præcepta à domino. to.10.247.M.& ſequent.
De continentia & ſuſtinentia. Ibidem.
Quid ſit continentia. Ibidem.
Ad iuuenes, vt contineant. to.10.249.A
De Continentia. to.10.250.D
Continentia & ſobrietas, in quibus conſiſtant. Ibidem.E

Contradicere.

Contradictio linguarum, quæ ſit. to.8.40 C
Contradicentes redarguere. to.10.78.L.&.93.C
Factis contradicitur deo, & eius verbi diſpenſatoribus. to.10.79.D
Contradicentes, qui. to.10.93.C. & ſequent.

Contraria.

Contraria, quæ dicantur. tom.1.65.H
Contrariorum tres ſpecies. to.1.67.K
Contraria ſimul ineſſe, contra dialecticos. tom.3.35.L
A contrariis votis, pleraque ignota intelligũtur. Eodem.140.F
Contrarietas excluſa. to.4.121.L
Contrarios effectus operatur eadem cauſa, in diuerſis rebus non contrariis. to.5.198.C
Sicut contraria contrariis, ſic ſimilia ſimilibus curantur. to.10.264.C

Contritio.

Qui non conterunt cor, non ſanantur: & quid ſit conterere. to.8.108.G.&.369.D
Noli erubeſcere cõterere cor: quia tales ſanat dominus. Ibidem.E
Contritionum alligamenta, quæ ſint. Ibidem, G H I
Contritio cordis, quæ ſit. tom.8.178.M.& ſeq.
Contritio Petri, agnito crimine ſuo. to.10.179.H.& ſeq.&.190.I.& ſeq.

Controuerſia.

De figuris controuerſiarum. to.1.70.C
Quæ ſint circumſtantiæ, controuerſiam facientes. tom.1.69.C
Controuerſiarum modi. Ibidem, M

Contubernalis.

Contubernales qui dicantur. tom.8.332.L.in fine, & M

Contumacia.

Contumaciæ crimen, quod. tom.10.47.G

Contumelia.

Contumelia patienter ferenda. to.2.158.H
Contumelia aduerſariorum, non facilè contemnẽda. to.7.202.G

Conuallis.

Conualles, depreſſa ſunt loca terrarum. tomo.8.299.G

Conuerſatio.

Conuerſationem hominum non dedignatur Chriſtus. to.10.142.M
Curanda eſt bona coram hominibus conuerſatio. to.9.236.A B
Conuerſatio Iſraelitarum in deſerto. to.10.176.E F.& ſequent.

Conuerſio.

Quòd deus & angeli magis gaudent in peccatorum conuerſione. to.1.32.C
Quare plus lætandum ſit in magni peccatoris cõuerſione. Ibidem.F
De cõuerſione peccatorum plura, occaſione ſumpta à conuerſione Victorini. tomo.2.30.L.& ſequentibus.
Conuerſio noſtri, penes deum. Ibidem, F.to.2.33.L M. to.3.53.F. to.7.050.K L. tom.8.203.A B. tom.9.83.L
Conuerti ad deum, & diſcedere, quid. to 3.139.L.&.238.I
Qui reuertitur, non ſibi, ſed gratiæ dei tribuat. Eodem.144.F
Conuerſio. to.3.038.I
Conuertet cor patrum ad filios: exponitur. to.5.095.I
Conuertet cor hominis ad proximum ſuum: exponitur. Ibidem.
Quomodo conuertit deus in peius terram Sodomorum. to.5.200.H
Conuerti ad deum ne differas. to.4.83.L M
Conuerſio ad deum. Eodem.252.K
De conuerſione malorum, non deſperandum.to.7.91.A
Conuerti non poteſt aliquis, niſi confuſus & reueritus. to.8.163.C
Nemo conuertitur ad deum, niſi ab iniquitate. Eodem.168.A
In ipſa prima conuerſione tua didiciſti, quòd ante conuerſionem tuam iuſtus non fuiſti. Ibidem.B
Deus conuertit nos, & conuertitur ad nos. tom.8.159.A
Non conuerteretis, niſi vocaretis. Ibidem.203.A B
Qui nolunt conuerti in melius, deum conuertunt in peius. Ibidem.178.F
Conuerti retrorſum, quid ſit. Ibidem.78.G 120.E.&.284.D E
Conuertere in profundum maris, quid ſit. 056.B C
Conuerti ad veſperum, quid ſit. Eodem.109.H
Conuerſio noſtra perfecta, paratum inueniet deũ. tom.8.8.D
Anima non conuertitur ad deum, niſi ab hoc ſeculo auertatur. to.8.14.C
Quid ſit conuerti retrorſum, poſt inimicos. Ibidem.13.H
Anima conuertens ſe ad deum, orat vt ad eam conuertatur deus. to.8.8.D
Conuerſione tua illuminaris. to.8.28.A
Conuerſis, deus indulgentiam promiſit, ſed dilationi craſtinum non promiſit. to.8.364.C
Cum cœperit homo velle conuerti, quas primo ſuſtinet tentationes. to.8.317.F
Conuertendum eſt cor ad deum, non ad homines. to.8.203.M
Deus benefaciendo populo ſuo, conuertit cor iniquorum ſponte malum, ad odium iuſtorum. to.8.268.B
Omni homini conuerſo ad deum, mutatur delectatio, non ſubtrahitur. Eodem.178.K
Conuerti ex confuſione quid ſit. Ibidem.155.M
Conuerti debemus ad gratiam, & auerti à peccatis. to.8.254.L
Conuerſio peccatoris ad deum, non eſt differenda. to.9.252.D E.&.253.G H
Conuertimini ad me, & ego cõuertar ad vos: exponitur. tom.10.46.H.&.110.D
Quomodo, & per quid conuertimur, & accedimus ad deum, to.10.47.H.235.I
In quacunque die conuerſus fuerit peccator, &c. exponitur. to.10.49.G H
Ne tardes conuerti ad dominum, &c. exponitur. to.10.95.M.& ſequent.
De eodem, Homilia. to.10.96.L M
Conuerſio vera. to.10.160.E
Iudæus, hæreticus, vel Paganus, forte conuertetur ad deum, vt primum locum ſortiatur to.10.236.H
Conuerſio lupi rapacis in agnum. to.10.261.D
De non tardando conuerti ad dominum. to.10.311.A
Non eſt differenda conuerſio ad deum.Ibid..A B

Conuicia.

Conuicia æquanimiter toleranda. tom.10.157.D

Conuiuia.

Conuiualis diſputatio. to.1.112.H I.& ſeq.
Conuiuia refugit Auguſtinus. Eodem, In Poſſidonio.
Conuiuium domini, vnitas corporis Chriſti. to.2.45.M
Conuiuium cum publicanis. to.4.98.G
In conuiuio cœleſti, panis iuſticia, potus ſapiẽtia eſt. tom.10.5.F
An amici & parentes, ad conuiuium ſint inuitandi. to.10.124.A
In quo loco dignatur dominus ſumere conuiuium. to.10.161.H
Non eſt eundum ad conuiuia, quæ ad fontem vel arbores fiunt to.10.246.B

Cooperator.

Cooperatores dei. to.5.135.F
Cooperatores, pater & filius. to.10.008.L & ſequen. Vide, Operari.

Cophinus.

Cophini nomine, opera ſeruilia ſignificantur. to.8.196.A
Cophinum ſtercoris ſordes pœnitentiæ.to.10.23.E

Cophinus ſtercoris, in Euangelio, quid. tomo.10. 27.E

Cor.

Cordis arcana, deo cognita. to.1.37.G
Surſum corda. Eodem.138.C D.to.2.146.E
Vis cordis. to.3.195.F
Quod corde concipitur, hoc actione promitur. Eodem.236.H
Cordis mutatio. Eodem.240.I
Cor rectum. to.4.154.G.to.8.188.L
Cordis mundatio. to.4.271.C
Cor dei. Eodem.233.K.to.8.23.B.& 30.H
Cordis os. to.4.237.M.& ſeq.
Cordis & oris continentia. Ibidem.L
Cor mundum. to.4.263.G
Cordati homines, per deos Penates ſignificati. to.5.2.L
Homines cor luteum habentes. to.5.41.I
Cor habere ad dominum eſt obedientia. tomo.3.119.G
Cor habere ad ſeipſum, ſuperbiæ eſt. Ibidem.
Ante ruinam exaltatur cor, & ante gloriam humiliatur. Eodem.119.H
Per cor caro mundatur. to.5.88.F
Cor peccatoris, dicitur abyſſus. to.3.188.A
Cor eleuatur ad deum per obedientiam & humilitatem: ſed contra deum, per ſuperbiam. tomo 5.119.G
Cor lapideum, & carneum. to.6.65.L.M.& 73.K
In cordibus hominum, etiam malorum, deus operatur. to.7.283.E F. & ſeq. copioſè.
Cor quo modo præparat homo. to.7.192.F G
Cor rectum, & tortum. to.8.44.C D.& 59.K.& 107.L M.& 143.F.& ſeq. to.9.52.I
Inter cor rectum & prauum, quid intereſt. tom.8.44.C D
Cor diſtortum, nõ poteſt colliniari rectitudini dei. to.8.43.I.& 89.F G
Cor rectum, quale ſit. to.8.44.E F.59.K
Cor leuandum eſt ſurſum, ne putreſcat in terra. Eodem.43.M.& ſeq.& 377.B
Corde creditur ad iuſtitiam, ore autem fit confeſſio ad ſalutem: quo modo intelligitur. to.8.77.G.to.10.50.F
Cor tunc derelinquit ſe, cum non eſt idoneum ad cognoſcendum ſe. to.8.78.E
Quòd ſit eleuandum, non hic corde habitandum. to.8.39.C
Cor hominis profundum, & inſcrutabile eſt. Eodem.83.H
Cor tanquam nauis in huius ſeculi tempeſtate turbatur, cum Chriſtus per fidem in illo non eſt. to.8.27.E.& 54.D E.& 92.K
Cor non eſt retinendum intra cor, ſed effundendũ coram domino. to.8.137.C
Cor caſtum, quale eſt. Ibidem.175.B
Vt cor poſſit eſſe rectum cum deo recto, paratur à domino fide præcedente, qua acceditur ad deũ directum, vt cor fiat rectum. Eodem.187.I
Cor quare leuandum eſt in cœlos. tomo.8.205.H & 222.G H
Non ſic leuatur cor, quo modo leuatur corpus. to.8.205.H
Cor quod nos dereliquit, tunc inuenimus, &c. Ibidem.I
Cor aperiendum eſt deo, & claudẽdum diabolo. to.8.353.I K
Cor omne, omni cordi clauſum eſt. Eodem.119.H
Cor prauum, vel cor rectum, quid ſit. Ibidem.243.L
Cor areſcere ſicut fœnum, quid ſit. to.8.247.M.& 248.M. in fine.
Cor inclinare, diuini eſt muneris, & propriæ voluntatis. to.8.294.K
Cor Chriſtiani aliàs angitur, quàm cor infidelis. Ibidem.314.M
Corda iuſtorum nunquam deſeruntur. Ibidem.133.L
Cor diſtortum, putat torta eſſe omnia quæ dicuntur à deo: putat praua eſſe omnia quæ fecit deus: & diſplicẽt ei iudicia dei: maximè in quibus ipſe corripitur. to.8.369.G
Cor diſtortum, eſt quod nõ ſe corrigit ad deum, & deum vult diſtorquere ad ſe: & quo modo dirigitur. Ibidem.
Cor duplex quid ſit. to.8.7.A
Cordis nomine, cogitationes cordis ſignificantur. to.8.10.G.& 27.K
Scrutari intima cordis, ſolius dei eſt. to.9.100.D
Vera cordis requies. to.9.175.A
De eo quod ſcriptum eſt, Non turbetur cor veſtrũ, neque formidet. to.10.47.G H.& ſeq.
Intẽtio cordis humani quò dirigatur, & quò ſpectet, intuendum eſt. to.10.2.I
Graues corde. to.10.13.G
Deus cordis inſpector. to.10.22.B
Chriſtus cordium cognitor. to.10.27.C
Surſum cor, quod in ſacrificio cantatur, inculcat Auguſtinus. to.10.27.K
Cor ſurſum habere. to.10.62.L
Cor inſpicitur, non factum. to.10.79.H I
Deus cor interrogat, non manum. to.10.79.I.& 94.K
De eo quod propheta dicit in Pſalmo, Cor meũ & caro mea, exultauerunt in deum viuum: Homilia. to.10.109.H I.& ſeq.
Corda fidelium, ſunt cœlum. to.10.144.I
Cor noſtrum, eſt dilectus filius vnicus. tomo.10.146.H
Indurat deus cor noſtrum: & quo modo. tomo.10.171.M.& ſequen.
Surſum cor ad dominum, non ſuperbia, ſed refugium vocatur. to.10.213.K
Nemo glorietur caſtum ſe habere cor. tomo.10.301.A

Corax.

Corax, rex decimuſſextus Sicyoniorum. tomo.5.158.E

Cornelius.

Cornelij Celſi ſententia. to.1.117.L M
Cornelij baptiſmus. to.4.52.H. in prin.
Cornelius ſpiritum ſanctum accepit ante baptiſmum. Ibidem, & 57.B
Cornelij fides. to.7.268.B
Cornelius à Petro baptizatus. to.10.103.F
Cornelius Centurio, miles fuit, & ſaluatus eſt. to.10.307.A

Cornu.

Quid ſignificat, quòd cornu carni hæret, & carnem excedit: & quanquam de carne oriatur, ſuperat carnem. to.3.239.I
Cornu peccatorum, de iniquitate eſt: cornu Chriſti, de maieſtate. to.8.179.K
Cornua peccatorum, dignitates ſunt ſuperborum: cornua iuſtorum, munera Chriſti. Ibidem.180.K
Cornua decem omnia regna mundi. tom.9.145.K

Corona.

Corona, certantibus datur. to.3.172.A
Quid facienus coronati. to.8.252.L
Coronari roſis, lene eſt: ſed radices ſunt ſpinarum. to.8.111.L
Cum præmium venerit, ſua dona coronabit deus, non merita tua. Eodem.168.H
Coronæ anni benedicere, quid ſit. to.8.146.E
Cũ coronat deus merita noſtra, coronat dona ſua. to.8.249.D.& 252.I
Quòd coronaris, illius miſericordia coronaris. Ibidem.& 291.M
Quid deus in homine remuneret, ſiue coronet. tom.10.97.K L
Corona ſpinea, quare Chriſti capiti impoſita. tom.10.185.L

Corpus.

Corpus, peſtes corporeas aliquando ſignificat. to.1.2.E F
Corporis fœlicitas ante peccatum. to.1.4.L
Et quale futurum in reſurrectione. Ibidem.& 159.G H. to.4.127.F. Retract. to.1.9.D. to.6.41.A B
Corpus mortuum. to.1.9.H
Corpus. to.1.116.B
An verè ſit corpus. to.1.122.A B
Corpus, anima, ſpiritus. to.3.33.A
Inſtauratis corporibus ſuperflua non accedent. to.3.42.C
Corporibus ſuus decor addetur. Ibidem.D
Reſurgent corpora, omni vicio libera. Ibidem.E
Corpora damnatorum. Ibidem.F
Corpora impiorum. to.3.51.A B
Aeternas rationes in corporalibus, homo ſolus animantium percipit. to.3.89.E
Quale corpus primi hominis. to.3.133.L
Corpus animale. to.3.134.C D
Corpus Adam, animale. Ibidem, G
Transformationes corporum. to.3.133.I K
Qualia futura fuiſſent corpora, ſi non fuiſſet peccatum. to.3.142.L
Corpora, an ſubito reformentur. to.2.141.A B
Qualis fuiſſet corporum mutatio, ſi Adam non peccaſſet. to.3.142.F
Corpus diaboli. to.3.131.B.& ſequen.
Corporum reſurrectio, quare futura. to.3.159.D Vide, Reſurrectio.
Corpora defunctorum, deo perire non poſſunt. to.3.238.E. in fine.
Corporis bona, & amor iſtorum. to.1.117.E & 143.D E
Corporis & animi renaſcentia. to.3.3.K
Corporea eſt omnis creatura. Eodem.45.F
Incorporeus ſolus deus. Ibidem.& to.1.38.D
Corpora cœleſtia & terreſtria. to.3.50.C D
Corpus animale & ſpiritale. Eodem.133.L.& ſequentibus.& 154.F G
Corpus idem mortale & immortale. Eodem.134.D E
Corpus Adæ & noſtrum, diuerſa. Ibidem, E
De corpore humano medicorum ſententia. Eodem 135.M
Corporis humani motio conſiderata. Eodẽ.140.M.& ſequentibus.
Corporale tranſlato vocabulo. to.3.154.F
Corpora mortuorum dilaniata. Eodem.122.A.to.4.214.I
Corpus noſtrum quo modo redigimus in ſeruitutem. to.3.172.I
Corporis compoſitio. Eodem.194.G H
Corporis materia. Eodem.197.D
De corpore & anima. Ibidem.199.H
Corpus aggrauat animam. Eodem.235.I
Corporum mutatio. Eodem.139.F
Corpus, an à deo ſit. to.4.124.D
Corporis humani conceptio, & perfectio. Eodem.128.M
Corpora exuſta. to.4.214.I
Defunctorum corpora, non omnino contemnenda nec abiicienda. to.3.5.I
Corpora ſanctorum ſepeliendi ratio. to.3.3.K L
Corpora defunctorum ad dei prouidentiam pertinent

tinent.eiſque honor impẽditur ſepultura,propter fidem reſurrectionis aſtruendam. Ibid.K
Corpus ſanctum fit,vſu ſanctæ voluntatis. to.5.6.G.& K
Corporis ſanctitas,quam pudicitiam vocant,non tollitur eo corrupto per violentiam, aut violato. Ibidem.L M
Corpora quædam ſubiacent volũtatibus noſtris, quædam angelicis, omnia autem diuinæ voluntati, cui etiam omnium voluntates ſubijciuntur. to.5.43.D E
Corporales cauſæ,quæ magis fiũt, quàm faciunt, non ſunt inter cauſas efficientes annumeranda. to.5.43.F
Corporum munera, potiora nobis, habent multa bruta,vt diſcamus plus animas diligere. to.5.70.D E
Fieri poteſt vt anima melior, corpus inferius inhabitet,deteriorq́ ſuperius. Ibidem.F G
Corpori omni præfertur anima,qualiſcunque natura. Eodem.70.I
Corpus eſt ſeruus, ſed animus dominus. tom.5.82.G
Corpora noſtra, in reſurrectione, erunt immortalia: & talia quale Chriſtus ſuo exemplo demonſtrauit. to.5.89.K
Corpori data eſt anima, vt benefaciat. tomo.5.90.B
Corpus deformatur, ſi ſupercilium parum attinens ſibi perdatur: ſic & pulchritudo vniuerſi. to.5.96.K
Corruptibile corpus aggrauat animam,& deprimit terrena inhabitatio ſenſum multa cogitãtem:exponitur. to.5.104.D.& 110.L
Quo modo corpus etiam in inferno dicitur mortale, vel mortuum: cum tamen ibi viuat ſemper. to.5.108.C.& ſequen.
Corpus vnde viuat. Ibidem.D
Corpus ſemper magis appropinquat ad mortem. to.5.109.H
Corpus non eſſe onerosum animæ, oſtendit Auguſt. nec ipſo carere debere propter beatitudinem conſequendam: contra Platonicos. to.5.110.K L
Corpora indiſſolubilia,& beatè viuere cum ſuis animabus, ponunt Platonici, deum poſſe facere. to.5.111.D
Corpora incorporeis multò mirabilius copulantur, quàm quæcunque corpora corporibus. Ibidem.111.I
Corpora ſanctorum immortalia, ibi erunt vbi eſſe volent. Ibidem.I.& 217.K
Corpora mortis neceſſitate diſſolui. to.5.112.B
Corpora ſua beati deſiderant, & patienter expectant, propter promiſſa dei, & glorificationem. Ibidem.E
Seminatur corpus animale, reſurget ſpiritale. Ibidem.
Corpus primi hominis erat animale, lignorum vſu indigens. to.5.112.E
Corporum dotes, innuit eſſe ab anima mouente corpus pro voluntate ſua, & partim à corpore in quo erit omnino ſanitas. Ibidem.K L
Corpora beatorum nõ indigebunt vſu lignorum, ad vitandam eſuriem, vel mortem,vt primorũ parentũ,ſed vt poſſibilitate nõ neceſſitate veſcantur,vt Chriſtus & angeli. to.5.112.L
Corpora noſtra,dicuntur animalia:& beatorum, ſpiritalia. to.5.113.A
Corpora poſt reſurrectionem, qualia erunt. to.5.113.A B
Corpus in ſpiritum viuificantem, & in animam viuificantem. Ibidem.C
Corpus animale & ſpiritale. to.5.113.D E
Corpus nunc dicitur ſpiritale,quia ſpiritui omnino ſubdetur: ſicut nunc ſpiritus carni ſeruiens dicitur carnalis: & corpus ſpiritui ſubdetur mirabili obtemperandi facilitate. to.5.112.E
Corporis natura non moleſtat animam. tomo.5.115.G
Corporis corruptio, quæ aggrauat animam, non peccati primi eſt cauſa,ſed pœna. Ibidem.H
Corpori animus imperat, naturali ordine. to.5.158.M
Corpus humanum figuratur in arca. to.5.132.C
Corporis glorificati aſcenſus in cœlum, eſt miraculoſus. to.5.173.D
De corporis pœnalitatibus diuerſis proſequitur: ſcilicet in perditione ſanitatis, formoſitatis, &c. to.5.178.G
Corpus noſtrum,in reſurrectione renouabitur. to.5.180.G
Corporis immortalitas rectè dicitur ſua ſanitas, quæ non reficitur alimentis tanquam medicamentis. to.5.192.K L
An poſſint corpora, in vſtione ignis, eſſe perpetua. to.5.197.F
Corpora damnatorum, doloribus plena,mori non poterunt. to.5.197.H
Corpora damnatorum ſine detrimento ardent, & ſine interitu dolent. to.5.198.B
Corpora glorificata futura in cœlo, Auguſtinus probat contra philoſophos. to.5.207.M
Corpora beatorum eſſe indiſſolubilia, Aug. oſtẽdit multipliciter. to.5.211.I.& 211.K L
Corpora eſſe poſſe in cœlo, cõtra Platonicos, Auguſt.oſtendit. to.5.212.A B
Corporibus reſurgentium vicia detrahentur, ſed natura ſeruabitur. to.5.213.B
Corporis glorificati agilitatem, innuit eſſe ab anima,vel etiam dotes. to.5.211.K L
De corpore glorioſorum, pulchritudine excellente, & colore luminoſo. to.5.213.G H
Corpus reſurget ſpiritale,ita tamen vt ſit caro non ſpiritus,ſubiecta tamen ſpiritui. to.5.214.C
Corporis dotes videtur tangere, cum dicit, quòd eis deerit omnis infirmitas, &c. & ſi quid aliud non decet illud regnum,in quo erunt ſancti æquales angelis dei. Ibidem.A B
Corporis humani harmonia. to.5.215.G
In corpore quædam ſunt ad decorem ſolum, quædam ad officium & vtilitatem. Ibidem.H
Corporis pulchritudine, ſine vlla libidine, perfruemur inuicem in patria: vbi membrorum tranſibit neceſſitas, & pulchritudo remanebit. to.5 215.I K
Corpus erit omnimodo ſpiritui ſubditum, & eo ſufficienter viuificatum,nullis alimoniis indigens. Ibidem.M
Corpus non eſſe fugiendum animabus beatis, vt dixit Porphyrius,ſed potius corruptibile. Eodem.216.C D
Corporum glorioſorum motus quales erunt, dicit Auguſt.ſe ignorare: dicit tamen eorum motus & ſtatus decentes eſſe, ſicut & ſpeciem corporis. to.5.217.I K
Corpus,non animam,eſſe imaginem dei, hæreſis. to.6.7.D
Corpus mortis, vicium eſt, non ſubſtantia. to.7.163.D
Corpus peccati,quid. to.7.173.E
Corpus mortis, ob concupiſcentiam. Eodem.187.I K
De corpore mortis liberari,quid ſit. Eod.178.G.& 188.B C.& 209.D
Corporis noſtri redemptio expectatur.Eod.241.D
Corpus mortuum propter peccatum. to.7.141.C.to.8.107.D
Corpus, ſepulchrum eſt animæ mortuæ. Eodem.221.L
In corpore humano,barba & ſaliua,quid ſignificent. to.8.51.E
In corpore noſtro,duo conſideranda ſunt: figmentum dei,& pœna meriti. to.8.356.H
Quòd ſanctorum corpora,quæ rectè cœlorum nomine appellantur,peribunt:quia mutabuntur. to.8.253.D
Corpus noſtrum, etiam iam cœleſte & ſpiritale, vel etiam angelicum, nunquam animæ conſilium ſuggerere poteſt: quia ſemper infra animam eſt. to.8.365.M.& ſeq.
Miracula,quæ fecit Chriſtus in corporibus, plus ſignificabant quæ in animabus agerentur, quàm quid pro ſalute ipſarum corpora mererentur. to.9.32.I.& ſequen.
Gloria corporum beatorum. tomo.9.188.E
Quo modo deus reſurgentium corpora reformabit. to.9.211.A B
Damnati recipient corpora, non ad beneficium, ſed ad ſupplicium. to.9.256.G
Corpora noſtra, templum dei, non polluenda. to.10.16.M
Multi in corpore viuo,habent animam mortuam. Eodem.17.K
Temperatura corporis materialis, & ſpiritalis. to.10.45.G H
De verbis Apoſtoli: Neſcitis quia corpora veſtra,membra Chriſti ſunt: Sermo. tomo.10.76.H I.& ſequentibus.
Dignitas corporum noſtrorum. to.10.76.I K
Corpora noſtra,Chriſti membra. Ibidem.
Et templa ſpiritus ſancti. Ibidem.K L
Viuit ſæpe corpus,mortua intus anima,ipſum viuificante. to.10.86.C D
Membrorum humani corporis adinuicem compatientia. to.10.98.B C.& ſeq.
Vnde probentur aliqui non eſſe in corpore Eccleſiæ. Ibidem.E F.& ſeq.
In corpus ſuum peccantes. to.10.100.I K
Confutatio erroris Porphyrij, de fugiendo corpore. to.10.200.A B
Opinio Philoſophorum, de loco corporum poſt reſurrectionem. to.10.202.F.& ſeq.
Confutatio opinionis Philoſophorum, de eleuatione corporum ad cœlos. Ibidem.H
Quandiu in corpore mortis huius continemur,vicium nobiſcum portamus. to.10.241.L.in fine.
Corpus modo animale, poſt reſurrectionem erit ſpiritale. Ibidem.M

Corpus Chriſti.

Corpus Chriſti. to.3.151.B.& ſeq.& 240.I
Corpus Chriſti non fuiſſe imaginarium. tomo.3.174.C
Corpus domini ſemper manſiſſe idem. Ibid.F
Corpus Chriſti,in cœlum ſublatum. Ibidem.G
Corpus Chriſti,Eccleſia. to.4.119.C.to.5.203.D
Corpus Chriſti non fuiſſe phantaſma.to.4.114.F
Corpus Chriſti fuit mortale, non neceſſitate, ſed poteſtate. to.5.113.E
Corporis Chriſti glorioſi claritatem, non abſentem, ſed præſentem, non viderunt diſcipuli. to.5.213.I
Corpus Chriſti myſticum,Eccleſia,cuius eſt ſpiritus caput,quod quidem corpus in gloria perficietur. to.5.213.F F
Corporis Chriſti typus,Loth. to.6.87.G
Corpus verum Chriſtum habuiſſe, quo modo probatur. to.8.33.B
Corpus Chriſti plenum, non vnus homo, ſed tota

Eccleſia eſt. to.8.159.G
Corpus Chriſti myſticum. to.9.49.B
Chriſtus, præſentia corporali, ad oues Iſrael tantum venerat. to.9.56.B
Corpus Chriſti premi, & non tangi. to.10.5.M
Corpus Chriſti, Eccleſia: ipſe caput. tomo.10.51.B.& ſeq.
Vide Caput, & Eccleſia.
Corpus Chriſti quod. to.10.82.L
Corpus Chriſti multi moleſtè premunt, pauci ſalubriter tangunt. to.10.164.C D
Corpus Chriſti cuſtodiuit tumulus incorruptum, ſicut vterus virginis illibatum. to.10.195.B

Corpus & ſanguis Chriſti.

Corpus Chriſti ſpiritaliter manducat, qui per fidem operantem, per dilectionem vnitur deo: & ſic in eius eſt corpore myſtico. to.5.204.I K
Corpus Chriſti myſticum, eſt ſacrificium, quod deo offertur. to.5.210.H I
Corporis ſui ſignum dedit Chriſtus. to.6.41.A
Corpus Chriſti etiam à malis accipi. to.7.93.I K
Corporis dominici conſideratio ex Cypriano. Eodem.104.L M.& ſeq.
In corpore & ſanguine Chriſti ſalus noſtra. to.8.50.C
Orientalium morem reprehendit, qui in anno ſemel corpus dominicum, tempore Auguſtini, accipere incipiebant. to.10.25.H
Ad ſacramentum corporis & ſanguinis domini, qui accedere debeant. to.10.39.F
De corpore & ſanguine domini, & de humilitate tenenda, arrogantiáque vitanda: Sermo. to.10.55.G.& ſeq.

Correctio, Correptio.

Correctio fraterna, patienter toleranda. to.1.191.C D. to.2.epiſto.27.
Correctionem ferant maiores, etiam à minoribus. to.2.18.D
Exemplo Pauli. Eodem.17.E
Corrigendi errores dilectione, non odio. to.2.35.A.& ſeq.& 106.E
Correctio amicorum manifeſta. to.2.14.B C.& 106.E
In corripiendo modum qui exceſſerit, non continuo veniam à ſubditis petat. to.2.106.E F
Correctio aſpera, excuſata. to.2.141.F G
Corripit deus errantes variis modis. to.2.156.K
Correptio, eleemoſyna. to.3.40.M.& ſeq.
Corrigit deus bonos per malos. tomo.3.237.A.& ſequentib.I
De corrigendis malis Chriſtianis. to.4.13.K
Corrigēdi quo modo peccātes. Ibi.E.& 295.A B
Vide, Arguere, & Mali.
Correctio amico, qualis eſſe debeat. to.4.261.K
Corripiendi proximum regula. Eodem.277.C
Corrigere non audentes, propter quædam cupiditatis vincula, non propter officia charitatis. to.5.4.F
De correctione fraterna. to.5.124.M
Corripere malos, pertinet ad innocentis officium. to.5.182.H
Corripi debet, quocumque genere pœnæ licito & iuſto, qui paci aduerſatur. Ibidem.G
Correctio diuina, cum dilectione. to.6.44.A
Correptio diuina, nec iuſtis nec peccatoribus parcit. Eodem.86.B.& F G
Correptionis Eccleſiaſticæ modus. to.7.12.A B
Corrigi debet palàm, quod in occulto nocet. Eodem.105.K
Correptiones in charitate fiant. Eodem.284.I
De correptione & gratia. to.7.286.H I.& ſeq. Retract.to.1.14.K
Non corrigerm, niſi dono dei. to.8.105.K
Corrigite arguendo, conſolamini alloquendo, & exemplum præbete bene viuendo. Ibidem.106.A
Nullius correctio deſperanda eſt, niſi diaboli Ibidem.115.B
Quos humana induſtria corrigere non poteſt, pati neceſſe eſt: & qui corrigi non poteſt tunc eſt, aut conſortio generis humani, aut Eccleſiaſtica communione coniunctus. Ibidem.K
Correctio fieri debet animo dilectionis, non vltionis. to.8.254.B
Correctio vitæ, in qua ætate potiſſimum fieri debeat. Eodem.290.K L
Nemo corripitur ſine labore & dolore. tomo.8.217.F
Melius eſt à iuſto miſericorditer corripi, quàm fallaciter laudari. to.8.354.L M
Correptio ad emendationem pertinet. tomo.8.8.B
Correctionis diuerſus modus, diuerſis adhibendus. to.9.21.A B
Correctio fraterna non ſolum eſt ſub conſilio, ſed & ſub præcepto. Ibidem.
Boni malos non corrigentes, rei cenſentur. to.9.215.K L
Correptio fraterna pro tempore eſt adhibenda. to.9.225.D
Nullus fructus correctionis, ſine ſpe remiſſionis. to.10.9.G
Quatenus & quo modo corripiendi peccantes. to.10.15.I
De eo quod ſcriptum, Annuens oculis congerit hominibus mœſtitiam: Et, Si peccauerit in te frater tuus, corripe eum inter te & ipſum ſolū: Sermo. to.10.15.K.& ſeq.
Non negligenda inuicem peccata noſtra, non quærendo quid reprehendamus, ſed videndo quid corrigamus. Ibidem.
Fratrem noſtrum, quare corripimus. to.10.16.A
Pudori parcendum in corrigendo, ne præ verecūdia defendatur peccatum. Ibidem.D
In ipſa correptione malorum, quid cauendum. to.10.19.H
Concordati loci ſcripturæ veteris, & noui teſtamenti, Qui arguit palam, pacem facit: Salomonis. Corripe illum inter te, & ipſum ſolum: Chriſti. Peccātes corā omnibus argue: Pauli. to.10.16.E F
Quando corripiendus frater in occulto, quādo palàm. Ibidem.G H
Ad vitæ correctionem exhortatio. tom.10.40.C.& ſequentibus.
Impingunt, & qui peccatis alienis homines contaminari putāt: & qui quaſi de hoc ſecuri peccantes corripere negligunt. to.10.81.E
Non corrigimur, niſi dono dei. to.10.91.E
Veritas, etiam per iniquos, corripit peccatores. Eodem.92.B
Correptionis ordo. to.10.92.D
Proximus quo modo corripiendus. Ibidem.
Cum odio corripientes, qualis pœna maneat. Ibidem.E
Quem non corrigunt verba, corrigāt experimēta. to.10.151.A
Omnis homo prius ſe vult interrogari, & poſtea patienter tolerat corripi. to.10.227.I

Corroborari.

Corroborari virtute, quid. to.10.62.H

Corruptio.

De corruptione. to.1.153.I.& ſequent.& 174.E. to.6.120.H
Corruptio naturæ. to.3.35.H I
Corruptio eſt boni exterminatio. Ibidem.M
Corruptio boni vnde ſit. to.6.30.K.& ſeq. copioſè.
Vbicunque corruptio, ibi bonum fuit. Ibidem.K L
Corruptio tendit ad non eſſe. to.6.31.G
Corruptio, permiſſu dei, à nobis eſt. Ibidem.I
Quia corruptio iſta de peccato eſt, ipſius nomine appellantur peccata. to.8.108.D
Corruptio non erit, cum ſalus perfecta fuerit. Ibidem.E
Corruptio cordis habet gradus ſuos: quia incipit à mala fide, inde itur ad turpes mores, inde in acerrimas iniquitates. to.8.111.K
Sicut ſunt tria genera corruptionis, ſic tria ſunt genera curationis. to.10.219.G
Plerique per inconſtantiam corruerunt, pauci per perſeuerantiam ſaluati ſunt. to.10.282.I

Coruus.

Coruus Heliæ. to.3.167.B
Coruus Noe non reuerſus, quid ſignificet. to.6.57.L. to.9.11.L
Coruorum nomine qui cenſentur. tomo.8.372.C D
Corui qui, in Eccleſia. to.9.11.L
Coruus ab arca egreſſus, mortuus eſt, & ideo non eſt reuerſus. to.9.13.H
Vox coruina. to.10.17.A
Corui Heliæ miniſtrantes, ſunt populus gentium. to.10.226.I K

Coſta.

Coſta ceti. to.2.42.K

Crapula.

De crapula. to.1.40.K.& ſeq.
Crapulæ deteſtatio. to 9.226.G
Vide, Gula.

Cras, Craſtinum.

Cras inueniam. to.1.27.M
Cras pro futuro quocumque tempore. to.3.29.K. to.4.276.D
De craſtino quo modo non cogitandum. to.4.276.D. to.6.45.G H
Cras, cras, coruina vox. to.10.17.A

Craſsitudo.

Craſſitudo terræ quæ ſit. to.8.354.K

Craſſus.

Craſſi occiſi. to.5.29.C

Creator, & Creatura.

Creatori potius quàm creaturæ ſeruiamus. to.1.4.K.& 159.B. to.3.236.G
Creaturæ vocabulum, latè acceptum. to.1.4.K.
Omnia creata, ſunt mutabilia in ſe, in deo ſtabilia. to.1.22.G
Quo modo creaturæ ſunt, & non ſunt. to.1.30.G
Omnia bona, quę ſunt. Ibid.31.H I. to.3.50.A B
Vide, Bonum.
Omnia condita laudant deū. to.1.30.I.& 53.H
Sanæ mentis homini, nihil diſplicet in creaturis dei. to.1.30.K
In creaturis quo modo veritas & falſitas. Ibidem.L
Creatio cœli terræq́. tomo.1.43.E. tom.3.45.F. in fine.& 109.C
Creatura clamat creatorem deum. Ibidem.F
Ex nihilo conditus mundus. tom.3.32.E. tom. 6.121.A
Verbo æterno, deus condidit omnia. tomo.1.43.G H
Creatura duplex. to.1.47.B
Creatura ſpiritalis qualis. Ibidem.C.& 51.H I
Quantum interſit inter conditorem, & condita. Ibidem.
Creaturarum ordo. tom.1.49.K.& 153.D. tom.3.241.K
Creationis rerum cauſa, ſola dei bonitas. tomo.1.49.M in fine.

De

De ſeparatione creatoris à creatura, & de vniuerſitate ſomnium. to.1.29.D E
Creatio ſpiritalis virtutum. to.1.51.H I
Ad creatorem, per creaturarum ſimilitudines ducimur. to.2.117.D.& ſequen.
Creatura nec colenda, nec adoranda. tomo.2.32.I.in fine.
Creator omnipotens. to.3.32.E
Creaturas non praeceſſit materia. Ibidem.& ſeq.
Creatura rationales. to.3.53.A B
Ordo creatoris non turbatur vicio creaturarum. to.1.153.G
Ad creatorem tendere iubemur, non ad creaturam, vt efficiamur beati. to.1.155.I K
De creatore, vix ſine errore diſputari poteſt; de creatura ſecus. Ibidem.
Creaturæ omnes enarrant creatorem. to.1.156.K
Creaturæ mutabiles: & quare. to.1.160.D
Author rerum rebus anteponendus. Ibidem.K L
Ex rebus conditis, quo modo deprehēdatur ſumma veritas. to.1.163.H
Creare & condere quid. to.1.174.I. to.3.32.I
Creatura omnis, corporea. to.3.45.F
Et alia de creaturis. Eodem.50.A B.& ſeq.
Deus omnibus creaturis vtitur, vt vult. tomo.3.65.A.& ſequentibus.
Quot modis creatura aſſumitur ad ſignificandum. to.3.66.C
Creatio aquæ & terræ. to.3.115.G.& ſequentib.
Hominis creatio. to.3.131.G.& ſeq.B
Vox dei ad creaturas. to.3.132.F
Modus creandi hominis. to.3.133.A
Nulla creatura eſt eadem cum deo. to.3.53.A. to.6.115.I.
Creata omnia ſimul. to.3.127.G.& 144.L M
De creaturis dei multa nos latere. to.3.130.F
Creatura ſpiritalis, & corporalis. to.3.140.L
Creaturas quo modo deus moueat, obſcurum. Ibidem.M
Creatura corporea ſubdita angelis. to.3.141.D
Bonorum & malorum creatio. Eodem.149.F G
Creatura conditio. to.3.237.D
Creatura bonum. Ibidem.E
Creator, ſolus deus. Eodem.143.K.& 237.F
Nulla creatura mala. to.3.239.H
Creatura inuiſibilis cognitio. to.3.241.L
Creatura vocabulum, quo modo accipiat Paulus. to.4.134.D
Creatura omnis in homine numeratur. Ibi.G H
Creatorem creaturamq́; cognoſcere, vera ſapientia. to.4.140.B
Vtrum omnia in vtilitatem hominis creata ſint. to.4.124.D
Orbem creatum ex materia inuiſa. to.4.204.F
Creaturam omnem vanitati ſubiectam, quo modo accipiendum. to.4.285.C
Creatura eſt laudanda propter deum, non veneranda tanquam deus. to.5.61.K
Creaturæ omnes confeſſæ ſunt Chriſtum. tom.5.87.F G
Creatura omnis, vt ſit, & bene ſit, indiget eo à quo facta eſt. to.5.85.G
Creatura omnis mutabilis, monſtratur facta eſſe ab eo quieſt omnino immutabilis. to.5.92.B
Creaturam fecit pater, filius, & ſpiritus ſanctus. to.5.97.C
Creatura omnis deſiderat eſſe, & noſſe. tomo.5.98.F
Creauit deus omnia ſimul, innuit. to.5.98.M
Creaturæ omni ineſt modus, ſpecies, & ordo, quia à deo trino eſt. to.5.98.G H.& 101.C
Creatura omnis melius agnoſcitur in arte, qua facta eſt, quàm in ſeipſa. to.5.93.F.& 98.K
Creatura eſt mutabilis, quia eſt ex nihilo. tom 5.101.A
Creatura, quæ peccare non poteſt, non eſt melior natura illa quæ peccare poteſt: ſed econuerſo. to.5.100.K L
Creatas res deus eſſentiarum gradibus ordinauit. to.5.101.A.& 95.H I
Creaturarum ſibi ſuccedentium, ordo pulcher nos non delectat. to.5.101.F
Creaturæ inferiores peragunt infimam pulchritudinem temporum, in genere ſuo, iſtius mundi partibus congruentem, quorū minores ſuccumbunt maioribus, & in qualitates ſuperātium ſuperata conuertuntur: quem ordinem in nullo debemus contemnere, ne artificem contemnamus. Ibidem.
Creatura rationalis, quantumcunque nocina, dat artifici ſuo gloriam, quamuis in ratione nocini conſiderata nobis diſpliceat. Ibidem.G
Creatura irrationalis, peccare non poteſt. Ibi.F
Creatura non poteſt eſſe coæterna deo, etiam ſi nunquam incepiſſet. to.5.104.K L
Creatores non ſunt angeli, ſed ſolus deus. to.5.106.M
Creatio omnium naturarum, deo eſt tribuenda. to.5.107.B
Creator eſt laudandus, etiam ex minima creatura. to.5.214.C
Ex rectitudine laterum, concludit bonitatē creaturarum à deo. to.6.29.D
Creare, & facere, indifferenter poni. to.6.132.F.& ſequentib.
Creatori creaturam, non poſſe æquari. tomo.7.160.I
Creaturæ laus, iuxta Pelagianos. tomo.7.197.A.& ſequen.
Creator ab operibus cognoſcendus. tom.8.82.D.& ſequentib.
Qui creauit in cælo angelum, ipſe fecit in terra vermiculum. to.8.377.K
Quicquid creaturarum eſt, à domino factum eſt: nec vllo eguit quod fecit, ſed bonitate fecit. to.8.336.M
Vniuerſam creaturam deus, non per aliquā creaturā, ſed ſolus fecit: licet per angelos & homines quadam mirabilia facit. to.8.340.H I
Creaturam omnem, deus quatuor gradibus ordinauit. to.8.364.F G
Quòd non creauit omnia verbo, & hominem tanquam præſtantiorem cæteris, quaſi manibus fecit. to.8.21.C
Quo modo creator per creaturam cognoſci poteſt. to.8.81.E
Creatura omnis ſpectaculū eſt, vt in omnibus conditorem artificem quæras. to.8.359.A B
Creaturarum ſpecies, voces ſunt quædam creatorem laudantium. to.8.30.G
Omnia quæ in creatione mundi leguntur, interpretari poſſunt ad ſignificationem futurorum, de Chriſto & Eccleſia. to.8.95.C
Non potes dicere, deum ignota creaſſe. tomo.8.137.K L
Quòd omnia antequam crearentur, nota erant. Ibidem.104.E
Qui creaturam curioſè quæſierunt, eius creatorem ignorauerunt. to.8.149.F
Omnis creatura laudat deum, non quòd ſenſum habeat laudandi, ſed quia bene cogitata laudem parit. Ibidem.158.I
Quod deus creauit, nouit, & quale ſit per eius bonitatem, & quale futurum ſit per propriam voluntatem. Ibidem.168.K
Qui ex operibus corporis agnoſcit viuentem, ex operibus creaturæ agnoſcat creatorem. to.8.178.E F
Quo modo ex conſideratione creaturæ, mens ſurgit in cognitionem & admirationem creatoris. Eodem.243.A B
Cum creatura dei totus mūdus dicatur, quid per nouam creaturam figuratur? to.8.163.L
Creator non indiget creaturis. to.8.104.D
Omnia laudant creatorem ſuum. to.9.119.C D
Diſtinctio dierum creationis, ſecundum Auguſtinum. to.9.121.D E
Creatura rationalis, in corpoream, & incorpoream diſtinguitur. to.9.160.I
Creatus eſt homo vel angelus, propter bonitatem dei. Ibidem.I
Creatura rationalis creata eſt ad laudandū deū, ſeruiendum deo, fruendum deo. Ibidem.
Creationis noſtræ conſideratio. to.9.161.C D
Deus dilexit creaturam rationalem, antequam eſſet. Ibidem.E
Comparatio creationis naturæ humanæ, ad alias creaturas. to.9.165.E F
Creaturarum trifaria ſubſiſtentia. to.9.184.M
Omnia creata, deo creatori ſuo famulantur. to.5.184.B C
Vnde creatura ſit condita. to.9.185.I
Quinque quæſtiones de creatore, reſpectu creaturæ. Ibidem.L
Creator in tota creatura conſiſtit. to.9.185.L M
Omnis creatura eſt in creatore. to.5.186.A B
In quo omnia creata ſunt deo ſimilia. tomo.9.186.K L
De creatura ſua, creator omnium procreatur. to.10.127.D
Omnia creata, Paganos, hæreticos & peccatores quadam voce conuincunt. to.9.144.E F
Quicquid deus creauit, bonum eſt, licet homines interdum vtantur ad malum. to.9.157.L M
Verba ſapientiæ, Prouerbiorum libro, Dominus creauit me ab initio viarum ſuarum, &c. & Arriani, & Eccleſia de Chriſto dicta intelligunt. tomo.10.47.M.& ſequentibus. Et ibi locus is declaratus.
Curat deus homines ſingulos. to.10.66.B C
Creaturis donauit deus, vt hoc quod ſunt, generent. to.10.66.B C
Duplex hominum creatio. to.10.66.B C
Creaturarū bonitatis differentia. to.10.69.A B
Quid homini cum aliis creaturis commune. to.10.84.L M
Creatoris & creaturæ differentia. to.10.88.C
Trinitas vna, creator. Ibidem.
Vicia non ſunt creaturæ dei, & propterea non laudant deum. to.10.111.B
Errorum, circa mundi creationem, excluſio. to.10.195.I
Chriſtus propter ſuos creatus, eſt creator. to.10.119.M
Deus æquè faciliter facit, & creat omnia. to.10.163.A B
Omnis creatura, præter hominem, agnouit creatorem ſuum patientem. to.10.185.K L
Omnes creaturæ, præter hominem, creatori ſuo patienti, quoad poſſunt compatiuntur. tomo.10.188 M.& ſeq.
De creatione mundi. to.10.195.G H
Quid per creaturas ſex diebus creatas. Ibi.L M
Quid per ordinem creationis dierum intelligatur. Ibidem.
Philoſophorum opinio, de creatione mundi. to.10.199.D
Pulchritudo rerum creatarum. Ibid.E F
Quid intelligatur per literam Geneſeos, In principio

cipio creauit deus cælũ & terrã. to.10.195.L
Confutatio opinionis Platonis, de creatione mundi. to.16.200.B
Deus nos creauit, vt æterna nobis conferat bona. to.10.218.D
Deus omnia imperio ſuo creauit. to.10.223.D
Creator inuiſibilis, hominem ex viſibili & inuiſibili creauit. to.16.322.A

Credere.

Credere & ſcire quid differant. to.1.116.E.& 117.C
Credere & bonum operari, quo modo noſtrum eſt. Eodem.8.E F
Credere ſcripturis. to.1.46.L
Credere non ſolum, ſed & intelligere, fidelium eſt. to.1.140.G H.& 144.D E
Credendum quibus. to.1.161.C.& ſeq.
Credere vel non credere, liberum eſſe, Donatiſtarum error. to.2.45.H I
Credere & videre quo modo diſtant. tomo.2. 111.G H
Credimus fide, quæ non videmus. Ibidem.I K
Credi dicuntur, etiam quæ videntur. to.9.95.I
Incredibile eſt homines ignobiles, imperitos, &c. doctis rem incredibilẽ perſuadere.to.5.208.C
Credentes, intelligere facit deus. to.1.140.F.to.3. 240.K
Qui credit & loquitur, & ſi non vera loquitur, fideliter loquitur, & cõtra. to.2.135.C.in fine.
Credendum quid Chriſtiano. to.3.35.F
Credere quodlibet non bonum. to.3.188.C
Credendi voluntas à Deo. Ibidem.G. & ſeq. copioſè.
Credere & opinari differunt. to.4.2.C
Non ſufficere fide ſolum credere. to.4.18.F
Credibilium tria genera. to.4.127.F
Credimus futura ex præteritis. to.4.236.F
Credere omnia, vicium eſt: nihil credere, itidem. to.4.256.M
Credi multa etiam in rebus humanis, quæ non cernuntur oculis. to.4.235.C
Credenda ſunt, quæ incredibilia videntur, ſcilicet veritas diuina, & omnipotentia. tomo.5. 199.A.& 200.M
Credere ventura omnia in ſcriptura expreſſa cogimur rationabiliter, per ea quæ olim aliis fuerunt futura, & iam ſunt nobis præterita, cum certiſſimè euenerint, vt prophetæ prædixerunt. to.5.199.M.& ſeq.
Credere ſe dicit, quæ expertus eſt, vel teſtibus idoneis nouit, de his mirabilibus quæ per eum numerata ſunt: ea autem quæ ſcripſit aliàs tamen lecta, ſic habet, vt neque neganda, neque affirmanda decernat. Ibidem.
Credere nec licet ea, ſcilicet quæ ſcripta ſunt ab his qui non ſunt diuinitus docti, atque humanitus falli potuerunt. Ibidem.M
Ad credendum, quæ videntur rationi eſſe contraria, inducit per multa mira quæ deus oſtẽdit in natura, quæ videntur eſſe ipſius rationis natura. Ibidem.L
Credere nolunt aliqui, niſi ea quæ ſunt experti, & hæc eorum eſt tota ratio. to.5.197.H I
Credidit mundus propterea numero exiguo ignobilium, infirmorũ & imperitorum hominum, quia in tam contemptibilibus teſtibus multo mirabilius diuinitas ipſa perſuaſit: vt patet in miraculis Apoſtolorum. to.5.208.D
Incredibile eſt Chriſtum reſurrexiſſe in carne, & in cœlum aſcendiſſe cum carne. Ibid.C
Incredibile eſt, mundum tam incredibilem rem credidiſſe. Ibidem
Credere debent deo Philoſophi de reſurrectione, qui eam prædixit, & non poteſt mentiri. to.5. 216.A B
De vtilitate credendi contra Manichæos. to.6. 20.E.& ſequentibus. Retracta. tom.1.5.D. to.6.58.G H
Credulus, an ſonet in vicium. to.6.23.A
Inter credentem, & credulum, differentia. Ibi.D
Credulitas, quare via eſt ad religionem. Ibid.
Credere, opinari, intelligere. Ibidem.H
Credere ſapientibus, tutiſſimum. Ibidem.M
Credere in Deum, & quod credimus, confiteri donum dei. to.7.278.C
Credunt homines in Chriſtum, & Chriſtus ſe non credit hominibus. to.9.21.I K
Credere in deum, plus eſt quàm credere deo. to. 8.187.E
Qui non credit in Chriſtum, nec in patria eſt, nec in via. to.8.316.M
Hoc eſt credere in Chriſtum, diligere Chriſtum. Ibidem.329.G
Quòd antiqui credebant illum futurum, quem nos veniſſe iam credimus. to.8.66.B
Ita credebatur à patribus diſpenſatio ſuſceptæ carnis futura, ſicut à nobis iam facta creditur. to.8.108.B
Vt credas in Chriſtum, in poteſtate tua eſt. Eodem.164.M
Niſi crederemus quod lateret, non eſſet merces fidei. Ibidem.278.K
Qui loquuntur quod non credunt, reprobati ſunt, quamuis aliis vtiles ſint. to.8.82.H
Non perfectè credunt, qui quod credunt, loqui nolunt. Ibidem.K L
Credere nemo poteſt in deum, niſi aliquid intelligat, tamen ipſa fide qua credit ſanatur, vt intelligat ampliora. to.8.299.C
Non credentes inhabitare, quid ſit. to.8.100.G
Credentibus in Chriſtum, quare Chriſtus non ſe credebat. to.9.21.L
Terrena quæ dixit Chriſtus Iudæis quæ ſunt, quibus non crediderunt. to.9.24.E F
Nemo credit inuitus. to.9.49.C
Credere in deum oportet, nec ſufficit credere ei. to.9.53.K L
Credendum prius eſt domino, & deum cognoſcemus. to.9.51.H
Credere prius eſt neceſſe, quàm quòd quis poſſit cognoſcere. to.9.53.K L
Credere in deum, quid ſit. Ibidem.L M
Credere, cur non potuerunt Iudæi. to.9.83.D E
Credentium varietas. to.5.84.B
Credendum in ſe non negabat Chriſtus, cum dicebat, Qui credit in me, non credit in me, ſed in eum qui me miſit. Ibidem.C D
Credere licet homini, non autem in hominem. to. 9.84.E F
Credere, verè quid ſit. to.9.110.K
Cæteri fideles crediderunt per verbum fidei, quod Apoſtoli prædicauerunt. tomo.9.111.M.& ſequentibus.
Chriſti regnum, eſt credentes in eum. to.9.116.G
Chriſti regnum non eſt hinc, eſt tamẽ hic. Ibidẽ.G
Quid credere quòd Ieſus eſt Chriſtus.tom.9.139. L M
Gentes in Chriſto credẽtes, ab Eccleſia creduntur. to.9.249.A & D
Rationalis creatura neceſſe habet temporales cauſas ad æternitatem referre. to.9.160.L
Credere deum, & credere in deum, quid ſit. to.9. 187.E
Credere in deum, plus eſt quàm credere deo. tomo 8.187.E
Quid ſit credere in vnicum filium dei. tomo. 9. 238.K
Quo modo credendum ſit. to.9.246.G H
Sic crede, vt deſideres videre quod credis. Ibi.H
Quo modo poſſibile ſit credere in eum qui non videtur. to.9.244.G H
Non credendo, homines in regno diaboli ſunt. to. 10.8.M
Qui crediderit, & baptizatus fuerit, &c. locus expoſitus. to.10.10.E
Eſt modus quo qui baptizatus crediderit, ſaluus ſit: & eſt modus manducandi carnem & ſanguinem Chriſti, ſine quo exterior operatio nihil prodeſt. Ibidem, G.& ſeq.
Credendo mare premimus, fixis veſtigiis, titubãdo mergimur. to.10.14.I K
Meritum eorum qui non viderunt & credunt, magnum. to.10.17.I
Credimus in Chriſtum: & quo modo. tomo.10. 28.M
Credendum, vt oremus: & orandũ, vt credamus. to.10.30.I
Iudæi quid prætendant, quare in Chriſtum non credant.to.10.38.D E.& ſeq.
Quod ſimpliciter prædicatur, credendum: quod ſubtiliter diſputatur, intelligendum eſt. tomo 10.44.B
De eo quod ſcriptum eſt, Qui credit in me, credit in eum qui me miſit: Sermo. tomo.10.45.C. & ſequentibus.
Credere in Chriſto, medicina animæ. tomo.10. 50.B
Credere Chriſtum, & credere in Chriſtum, differunt. Ibidem.L
Credendo naſcimur deo. Ibidem, D
Qui credit in Chriſtum. Ibidem.L
Quæ poſt Chriſtum creditum abiicienda, & quæ in meliores vſus conuertenda. to.10.56.H I
Credit in altero, qui peccauit in altero. tomo.10, 72.C
Qui credit in filium, habet vitam æternam: exponitur. to.10.71.H
Infantes quo modo credant. to.10.72.C D
Intelligere, an credere, vtrum præcedere debeat. to.10.84.M
Credere oportet, vt intelligamus: & non intelligere, vt credamus. Ibidem.M.& ſequen.
Quo modo credenti iam dixerit Chriſtus, Si potes credere, &c. to.10.85.E
Credo domine, adiuua infirmitatem meam, &c, exponitur. Ibidem.
De verbis beati Ioannis: Chariſſimi, nolite omni ſpiritui credere, ſed probate ſpiritus ſi ex deo ſint, &c. Et confutatione Manichæorum: Ser.to. 10.87.K L.& ſeq
Credere in Chriſtum nemo poteſt, niſi prius moriatur. to.10.118.F
Chriſtus, omnium credentium ſaluator eſt.tom.10. 129.I
Non ſanitati, aut ætati, credendum eſt. tomo.10. 160.D
Abraham credidit deo, & reputatum eſt illi ad iuſticiam, exponitur.to.10.160.E F.& 184.C
Abraham radicem fidei, nominiſque Chriſtiani habebat, quia totum illi credulitas donauit, quicquid legali poſſet obſeruatione conferri. to.10.160.F
Abraham non dubitauit credere, quãdo ei filius promittebatur, ideo non trepidauit quando exigebatur offerre. tomo.10.161.F.& 163. F G
Iſaac incredulitate naſcitur. to.10.160.L
Plures crediderũt in Chriſtum poſt mortem ſuam, quàm ante. to.10.169.L

Credo in deum patrem, &c. exponitur. tomo.10. 285.M. & ſeq.187.F. & ſequen. & 190.D. & ſequentibus.
Credens deo, quid ſit facturus. to.10.190.D E
Credo, exponitur. to.10.191.A.& ſeq.
Credere iubet nos dominus. to.10.194.F
Credere Eccleſiam, & non in Eccleſiam debemus. Ibidem.I
Qui crediderit in mediatorem, & fideliter vixerit, poſt mortem recipiet corpus ad ornamentum. to.10.198.C
Chriſtum nouimus, ſi credimus. to.10.200.M
Maledictio eſt illis, qui malè credunt articulis fidei. to.10.123.H I.& ſeq.
Credere deum, & credere deo, ſunt neceſſaria ſaluti. to.10.215.F G
Aliud eſt credere deo, aliud credere deum, & aliud credere in deum. Ibidem.
Chriſto credimus, cum ei per dilectionem adhæremus. Ibidem.H
Dæmones credunt deum, & confitentur. tom.10. 215.G

Creſcere.

Creſcere trifariam. to.1.234.F G.& 183.D
Creſcere & multiplicare, quomodo accipiendum. to.1.4.L.& ſo.ſeq.E.& 183.D
Creſcite, & multiplicamini. tomo.5.118.H.& 222.F
Ioannes Baptiſta, quomodo dicebat de Chriſto, Illum oportet creſcere, me autem minui. to.9. 27.I
Creſcere deum in nobis, quid eſt. Ibidem.M. & ſequentib.
Creſcere, eſt proficere: decreſcere, deficere. tomo.9. 128.C

Creſconius.

Cõtra Creſconium Grammaticum, libri quatuor. tomo.7.44.F.& ſequentib. Retracta. to.1. 12.B

Criaſus.

Criaſus rex. to.5.156.E F

Cribrum.

Cribrum continet aquam. to.5.85.K

Crimen.

Crimen alienum, non maculat neſcientem. to.2. 36.F
Libellus criminum. Ibidem.C
Crimen & peccatum differunt. to.3.40.D
Scelerati regnum dei non poßidebunt. tomo.3. 40.G.& K L
Crimina infanda, penitus reiicienda. Ibid.K L
Crimen, etiam vnum, excludit à regno dei. to.7. 91.I K
Nullus falſo crimine læditur, niſi apud iudicem hominem. to.8.303.B
Omne crimen, facinus, vel peccatum, noſtra eſt negligentia: & omnis virtus & ſanctitas, dei eſt indulgentia. to.10.7.C
Non propterea crimina committenda, quia ſine peccatis in hac vita eſſe non poſſumus. to.10. 200.E F
Peccatis ſanctorum ſua crimina defendentes. to. 10.101.D
Quæ ſunt vitia capitalia. Eodem.273.I K
Quibus capitalia crimina deleantur. Eodem. 274.B

Criſis.

Criticam acceßionem medici vocant, per quam trãſitur ad ſanitatem.maior ibi æſtus, ſed ducens ad ſalutem. to.8.174.B

Criſpina.

Criſpina ſancta fœmina, qualia paſſa ſit. to.8. 344.B.& F G.& 345.E

Criſpinus.

Criſpinus, Donatiſtarum Epiſcopus, mulctatus. to.1.In Poßidonio.
Criſpini immanitas. to.7.59.A

Criſtina.

De paßione ſanctæ Criſtinæ nobilis & delicatæ fœminæ. to.8.312.A B.& E

Crocodilus.

Crocodilus maxillas tantum ſuperiores mouet. to.1.120.B

Crudelitas.

Crudelitas parcens. to.2.51.G
Crudelitas, num in bellatoribus Iſraelitis. to.4. 66.L
Crudelitas humana maior eſt, quàm beſtialis. to. 5.29.F

Crux.

Crux noſtra mortificatio carnis. to.1.183.F. to. 2.30.B C.& 218.F
Crucis, tempus. to.2.118.G
Crucis figura, myſticè. Ibidem, & fol.126.G H. to.3 10.M.in fine.
Crux Chriſti, candelabrum dicitur. to.2.290.C
Crucis ſignum, omnem Chriſtianam actionem pręſe fert. to.3.11.A
Crux pœnitentiæ. to.3.68.F
Crux Chriſti, quo modo ad nos pertineat. tom.3. 39.E F
Crucis ſigno, Amalechitæ & dæmones vincuntur. to.3.70.E
Crucis Chriſti præfiguratio. tomo.4.33.C.& 37.F
Crucem Chriſti Cyrenæus portat. to.4.124.D
Crucifixio domini, & tertia hora, & ſexta, quo modo accipiendum. Ibidem.F G.& 206.H. & ſequentib.
Cruce Chriſti, nihil olim execrabilius. tomo.4. 124.M
In cruce domini, veteris hominis crucifixio ſignificata. Eodem.284.A
Crucis Chriſti præfiguratio, arca Noe. tomo.4. 221.F
Virga Moyſi. Ibidem.K
Crucis lignum, ſignificatur in arca Noe, & in lignis quæ Iſaac immolandus portauit. to.5. 141.M.& ſequen.
Crucis figura, Moyſe orante, & nullo Hebræorum cadente, inimici eorum proſtrati ſunt. Item de ſerpente æneo. to.5.83.A
Eccleſia per crucem ſalua. to.5.132.C
Moyſes manus ad cœlum extendens, crucem ſignat. to.6.8.H.& 38.M
Serpens in eremo. Eodem.43.E.& 38.M
Crucis ſignum prædictum. to.6.19.A.& ſeq.
Crux fidelium. to.6.43.D E
Crux Chriſti euacuatur. tom.7.257.G H.& ſeq. & 161.G H
Crucis Chriſti inimici. Eodem.196.D E
Crux Chriſti, ſignum eſt humilitatis: & quare in fronte portatur. to.8.356.H
Quòd ſit finita in pœna, honorata in gloria. to. 8.62.G
Crux Chriſti etiam pro ipſis perſequentibus facta eſt. to.8.86.D
Crux Chriſti clauis fuit, qua clauſa patefcũt. Eodem.91.I
Qui crucem Chriſti irrident, à dæmonibus tanquam à beſtiis deuorantur. Ibidem.87.H.& 93.L
In cruce Chriſti apparebat confuſio & infirmitas, ſed abſcondita latebat virtus. tomo.8. 133.E
Crucis latitudo, longitudo, altitudo, & profundum, quæ ſint. Eod.257.M.& ſeq.to.9.214.I. to.10.216.A B.& 264.D E.323.M
Non careremus vetuſtate, niſi crucifigeretur Chriſtus in noſtra infirmitate. to.8.71.D
De cruce Chriſtus deſcendere quare noluit. Ibid. 121.L M.& 142.K.& 143.C D
De cruce non deſcendit, vt patientiam, non potentiam, oſtenderet. Eodem.81.C.in fine, & ſequent.& 99.B
Quare in cruce manus extendit. to.8.140.E
Quomodo vnus Euangeliſtarum narrat dominum crucifixum hora ſexta, & alter hora tertia. Eodem.141.M
Crux Chriſti, lignum eſt, quo mare huius mundi tranſeamus. to.9.4.E
Crucem Chriſtus non ad potentiæ documentum, ſed ad exemplum patientiæ ſuſcepit. tom.9. 6.A
Chriſtus, quare de cruce non deſcendit, dicentibus Iudæis, Si filius dei es, &c. Ibidem.A
Crucifixi longa morte necabantur. tom.9.35.H. & 60.K
Crux Chriſti in cordibus fidelium figenda. to.9. 69.K
Cur ſe crucifigi permiſit. to.8.142.G
Si de cruce deſcendiſſet Chriſtus, de ſua reſurrectione nos non lætificaſſet. to.8.143.D E
Maluit non deſcendere de cruce, vt non potentiam oſtenderet, ſed inſultantibus ceßiſſe videretur. to.8.165.M.& ſeq.
Chriſti crucis dimenſiones. to.9.318.H I
Sine Chriſti cruce, nihil ſacramentorum ritè perficitur. Ibidem.I
Crux Chriſti quolibet menſe dat fructum. to.9. 150.I
Morienti ſalutare eſt, de crucis imagine loqui. to.9.208.K
Chriſti crucifixio. to.9.213.A
Crucis Chriſti priſca figura. to.5.214.A B
Quatuor gradus ſanctæ crucis perducunt ad cœlum. Ibidem.I
Crux erecta ſummitate cœlos, infimo inferna, brachiis reſpicit latera mundi. to.10.215.M. & ſequentibus.
Chriſtianus ſigno crucis, & ſymbolo fidei, inſidiantem vincit diabolum. to.9.240.F
Crux Chriſti fidelibus non eſt opprobrium, ſed triumphus. to.9.247.D
Nulla arte, præter inuocationem & crucem Chriſti, ſaluari eſt poßibile. to.9.250.C
In omnibus actibus noſtris præcedat ſignum Chriſti. Ibidem.G
Crucis ſignum ſit arma noſtra. Ibidem.
Signum filij hominis, eſt crux Chriſti. tomo.10. 273.G
Principum Chriſtianorum edictum, ne quis crucifigatur. to.10.18.E
Et hoc in honorem crucis Chriſti. Ibidem.
Chriſtus crucem prius honorauit, vt honoraret fideles ſuos. to.10.18.E F
Etiam reges, in fronte, nunc portant ſignum crucis. Ibidem.E
Amplius fuit de ſepulchro reſurgere, quàm de cruce deſcendere. Ibidem.E F
Crux Chriſti, clauis, qua ſcripturæ myſteria aperiuntur. to.10.29.K
Vita iſta mare, fluctus, tentationes, & crux Chriſti nauis, qua aſcenſa traiicimus. to.10.55.I K
Mihi abſit gloriari, niſi in cruce, &c. exponitur. to.10.62.K.& ſeq.
Crucis Chriſti inſultatio ſapientum huius mundi aduerſus catholicos. to.10.63.M
Chriſtus, quare crucifigitur. to.10.71.E

Mali

Mali cruce ſe ſignantes, quid faciant. tomo.10. 101.A B
Iſaac crucis meruit ſigna portare. to.10.132.E
Si ſancta crux eleuata non eſſet, Chriſtianus populus in æternum periſſet. to.10.173.C
Qui vult diaboli vitare venenum, videat Chriſtum crucifixum. to.10.178.D
Myſteria ſanctæ crucis. to.10.178.F G.& 215. M.& ſequentibus.
Chriſtus dicens in cruce, Sitio: fidem incredulæ gentis concupiſcit. to.10.185.L
De cruce & latrone. to.10.192.L
Crux Chriſti, feriæ & nundinæ ſpiritales. Ibid.
Sanctæ crucis effectus. Ibidem.
Antea crux nomen condemnationis erat, nunc autem honoris. Ibidem.
Crucis laudes. Ibidem.L M
Crux fulgebit in iudicio. tomo.10.193.M. & 307.M
Et quare crux Chriſti in iudicio apparebit. to.10.194.A
Propter crucem annua feſta conſtitui. tomo.10. 192.M
Crux eſt altare. Ibidem.
Crux Chriſti, feſtiuitas epulationis eſt. tom.10. 193.B.in fine.
Beneficium duplex operatus eſt Chriſtus, per crucem. Ibidem.C
Chriſtus crucifixus vniuerſam creaturam turbauit. to.10.193.C D
Crux, quantorum bonorum nobis cauſa eſt. Ibidem.K
Crux, regni inſigne. Ibidem.
In ſecundo Chriſti aduentu, crux ita fulgebit, vt obſcurentur luminaria cæli. Ibidem.M
Crux Chriſti erit Luna lucidior, & Sole præclarior. to.10.193.M
Crucem geſtamus in fronte. to.10.194.H
Monitio metrica, ad crucis figurã. to.9.208.K L
Crux magnum quoddam continet ſacramentum. to.10.216.A
Quid crux Chriſti ſignificabat. to.10.215.L
Contra inimici inſidias cruce munimur. Ibidem.M
Crux iacẽs Orientem, Occidentem, Meridiem, & Aquilonem tangit. Eodem.216.A
In forma crucis, dilectio & amicorum, & inimicorum attendenda eſt. to.10.264.D
Crucis ſignum præſidium eſt amicis, obſtaculum inimicis. to.10.264.K
Omnia ſacramenta Eccleſiaſtica, in virtute ſigni crucis perficiuntur. Ibidem.K
In feſto inuentionis ſanctæ crucis. to.10.264.M. & 324.A
Effectus ſigni crucis. Ibidem.C D

Cryſtallum.

Cryſtallum, quid ſit, & qualiter generatur. to.8. 372.I
Et quid ſignificet. Eodem.375.H I
Cryſtallum ſolus, quid ſit. Ibidem.L M
Cryſtallum mittere ſicut buccellam panis, quid ſit. Ibidem.H I

Cubare.

Eccleſiæ verba ſunt, Annuncia mihi, &c. vbi cubas in meridie. to.10.43.F.& ſeq.copioſe.

Cubile.

Cubile noſtrum, eſt cor noſtrum. ibi tumultum patimur conſcientia noſtra, aut ibi requieſcimus in conſcientia bona. tomo.8.51.L M.& 58. A.& 91.L
Cubiculum, eſt cordis noſtri ſecretum. tomo.10. 156.G H

Cubitus.

Cubitus geometricus. to.4.20.B
Cubitum geometricum dicunt tantũ habere, quãtum ſex de noſtris: & huiuſmodi cubitos quidam arbitrantur arcam habuiſſe. tomo.5. 132.H I

Cucurbita.

De cucurbita, in Iona. to.2.12.M.15.C.& 18.E
Allegoria eiuſdem. Eodem.43.A.& ſeq.
Cucurbitatum homicida Manichæi. to.6.50.L

Culpa.

Culpandæ non res ipſæ, ſed eis abutentes. to.1. 144.I
Culpæ reiectio & excuſatio. Eodem.187.H
Culpæ veniales. to.3.236.B
Culpa hominum fœlix dicitur, propter quam diluendam tantum bonum factum eſt. to.9. 161.F
Vnius diei culpa, vnius anni pœna compenſanda eſt. to.10.179.A

Culter.

Culter petrinus. to.9.54.H

Cuneus.

Cuneus, quaſi coneus. to.2.112.E

Cunina.

Cunina dea. to.5.34.F

Cupido, Cupiditas.

Cupiditas, fons malæ patientiæ. to.4.244.A
Cupiditates, porta inferi. to.3.237.C
Cupiditates carnis vincendæ. Eodem.135.I
Cupido varietatis, vnde naſcatur. Eod.202.H
Cupiditas, quid. tomo.1.154.K. tom.3.12.E F. to.4.126.B
Cupiditas carnis, triplex. to.1.42.I
Cupiditas rerum externarum. Eodem.127.E.& ſequentibus.
Cupiditatem in omnibus peccatis æſtimari. Eodem.140.I K
Cupiditatum tyrannis graphicè deſcribitur. Eodem.142.D E
Cupiditatem ſolam culpat ſcriptura. to.3.12.E F
Ad cupiditatem euellendã quæ faciant. Ibid.F
Cupiditas, fons malorum. to.3.150.B. tom.4.255. C.to.6.123.G
Vide, Auaricia.
Cupiditas habendi. to.3.239.A
Vide, Concupiſcentia.
Cupiditas. to.5.116.F
Cupiditas vel concupiſcentia, ſecundum vſitatum modum, in mala parte accipitur, ſi non addatur reſpectu cuius ſit. to.5. Ibidem.K
Cupiditas temporalium quanto eſt maior, tãto anima deo diſſimilior. to.5.79.L
Cupiditas, eſt paſsio. to.5.116.F
Cupiditas cum paruula eſt, elidenda eſt. tomo.8. 343.K
Quòd non ſit opus dei, & ei nihil ſufficit. to. 8.373.E
Cupiditas dicitur amor mundi. Ibidem.41.G
Cupiditas mala non eſt à deo, nec vlli nocet, niſi ille permittat. to.8.47.L
Cupiditas, quæ ſæpe facienda legis iuſsionibus contradicit, quali dilectione expugnatur. tom. 8.301.C
Quòd ſit porta mortis. to.8.24.G
Cupiditatis & mundi contemptus certamen. tom. 9.226.A
Cupiditas, omnium malorum radix. to.9.228.M. & 252.C.to.10.144.G
Auri cupiditas, hydropi cõparata. to.10.4.A B
Radix omnium malorum cupiditas, radix omnium bonorum charitas. to.10.13.E
Tempeſtas vniuſcuiusque cupiditas ſua. tomo. 10.14. D.in fine.
De eo quod ait Apoſtolus, Radix omnium malorum eſt cupiditas, quam quidam appetentes naufragauerunt, &c. Homilia. tomo.10.93.K. & ſequentibus.
Cupiditas diabolum introducit. to.10.113.K
Cupiditatis miſeria. to.10.149.A.& ſeq.
Cauendum eſt à cupiditate. to.10.225.B
Flamma cupiditatis, diabolo ardorem ſuauitatis exhalat. to.10.254.D
Cum pecuniæ incremento, rabies cupiditatis augetur. to.10.259.F G
Cupiditas cupit diuidere, ſicut charitas colligere. to.10.319.I

Curare.

Recurare pro corrigere. to.1.136.C

Cura.

Cura vel cura familia. to.4.255.B
Curarum finis eſt delectatio. to.8.10.G
Habeat curam tui qui fecit te, qui habuit tui curam priuſquam eſſes. to.8.38.E
Cura dei de nobis. to.10.6.C D

Curia.

Curiæ quæ dicantur: & quòd Roma triginta-quinque curias habuit. to.8.313.H

Curiacij.

Curiacij tres. to.5.24.E F

Curioſitas.

Curioſitas in ſacris literis damnata. to.1.170.F. & ſequentib.
Curioſitas cognoſcendi. to.1.41.I
De curioſis. to.1.158.B
Curioſitas diuinatorum, peſtifera. tom.3.8.I K.& ſequen.
Curioſa, omnis anima indocta. Eodem.172.G
Inter curioſum & ſtudioſum differentia. tomo.6. 23.B C
Contra curioſos & ſcrupuloſos: paratiores ad interrogandum, quàm ad intelligendum capaciores. to.5.123.K
Curioſi comparantur piſcibus maris. to.8.:2.M
Curioſitas inuenit hæreſim. to.9.104.E
Curioſitas vnum eſt ex malis mundi. tom.9.127. L M
Curioſitas librorum & ſcientiarum, arguitur. to. 9.219.F
Etiam, curioſitate, cupit vt homines trahantur ad deum Auguſtinus. to.10.39.B

Curma.

Curmæ ægrotantis viſio. tomo. 4.215.G. & ſequentibus.

Currere.

Melius eſt viam pigrius ambulare, quàm præter viam fortiter currere. to.8.42.E F
Non pedibus, ſed deſiderio currimus ad deum. to.8.200.C.in fine.
Quid ſit currere viam mandatorum dei. tomo.8. 294.B
Nõ ad deum paſsibus, ſed affectibus currimus. to.9.202.M

Curtius.

Curtius armatus, equo concito, in abruptum hiatum terræ ſe præcipitem dedit. tomo. 5. 46.E

Currus.

Currus igneus Heliæ. to.3.167.K
Currus dei, quis ſit. to.8.155.E
Currus, volubilem ſucceſsionem temporalium bonorum ſignificat. to.8.22.F

Curuare, Curuus.

Tunc curuatur homo, cum ſe facit pronum ad terrenas concupiſcentias. to.8.107.M
Curuari, eſt non poſſe ſe erigere à terra. Ibidem. 69.E

Cœnus eſt, qui non bene audit, Surſum corda, &c. to.8.164.H
Mulier decem & octo annis incurua, quid ſignet. to.10.27.K
Incuruum in terram eſſe, quid. Eodem.28.B. in fine.
Diabolus & angeli eius animas curuauerunt ad terras. to.10.119.K L

Cuſtodia.

Cuſtodia dei. to.3.241.H
Cuſtodia vitæ noſtræ à deo. to.9.162.A
Quiſque homo angelum ad ſui cuſtodiam deputatum habet. Ibidem.E
Cuſtoditio verborum dei, intelligenda eſt operatio præceptorum. to.8.290.K
Si vis habere cuſtodem non dormientem, deum elige. to.8.310.G
Dominus quo modo cuſtodit animam, & introitum, & exitum noſtrum. Eodem.312.B C

Cybele.

Sacra matris deûm, obſcœna. to.5.12.B C

Cymacia.

Cymacia, quid. to.4.36.H I

Cymbalum.

Cymbalum ſonans, & cymbalum iubilationis, quid ſit. to.8.381.L

Cynici.

Cynici philoſophi, quales. to.1.103.B C
Cynici appellabantur philoſophi, qui cum diuerſa ſequerentur bona finalia: alij ſcilicet virtutem, alij voluptatem, eundem tamē habitum & conſuetudinem tenebant. to.5.177.E
Cynici cur ſic appellati. to.7.177.G.& 228.F
Cynicorum ſectæ. to.10.171.E.& G H

Cyniphes.

Cyniphes, muſculæ breuiſſimæ. to.3.65.E
Quid per cyniphes intelligatur. to.9.248.I K

Cynocephalus.

Cynocephalus, quid ſit. to.5.15.C
Cynocephalus. to.5.23.H
Cynocephali. to.5.135.L

Cynomyia.

Cynomyia, canini mores ſunt, qui nec parentes quando naſcuntur, vident. to.8.189.I
Cynomyia, quid. to.10.171.E.& ſeq.

Cyprianus.

Cypriani ſepulchrum vbi. to.1.24.M
Cypriani ſententia, de ortu animæ è cœlo. Eodem.1.H
Cypriani authoritate, Donatiſtæ ſe defendere conati ſunt. tomo.1.11.F. to.7.48.B C.& 52.K L.& 124.B
De zizania in Eccleſia. to.1.12.D
De oratione diuina. to.2.34.F.& 102.H.& M. to.7.272.I
De mortalitate. tomo.2.104.D. to.7.269.L.& ſequentib.C
Cyprianus excuſatur. tom.2.19.E F.& 38.I K.& ſequen.to.7.82.I
Cypriani decretum de paruulis baptizandis. to.2.23.B
Cyprianus collegarum auariciam quatenus tolerauit. to.2.36.G H. to.7.58.A.& 89.M
Cypriani ſolennitas quo modo celebrata. tom.2.121.A
Cyprianus doctor ſuauiſſimus, & martyr beatiſſimus. to.3.10.L
Et quòd vſus literis prophanis. Ibidem.
Cyprianus martyr glorioſiſſimus, & doctor lucidiſſimus. to.7.278.B
Cypriani nimia facundia. to.3.18.F G
Cypriani dictio ſubmiſſa. Eodem.20.B
Temperata. Ibidem.E
Et grandis. Ibidem.H
Cypriani martyrium. to.6.49.L
Cypriani temporibus, qualis Eccleſiæ vnitas. to.7.13.C D
Cypriani ſententiam, de baptizandis hæreticis, Eccleſia non accipit. to.2.38.col.3.per totum. to.7.48.C.& 52.M.154.M
Cypriani dicta, aliorumq́; doctorum, quo modo accipienda ſint. to.7.52.L
Cypriani laus. Ibidem.L.& 97.B
Cypriani ſententia de vaſis honoratis & inhonoratis diſcuſſa. tom.7.53.D.& L.& 90.I K. & ſeq.& fo.105.B.Retract.to.1.11.E
Cyprianus amantiſſimus vnitatis. to.7.67.E
Cypriani authoritati quantum differendum. to.7.83.B
Cypriani opinio. Ibidem.C
Cypriani ſententia, de Petro reprehenſo à Paulo. Ibidem.
Cypriani errorem imitantur Donatiſtæ, charitatem non imitantur. to.7.84.E
Cypriani error. Ibidem.I
Cypriani epiſtolæ, & coepiſcoporum ſententiæ excuſſæ. to.7.86.C D
Cyprianus non fuit author ſententiæ. Ibidem.K
Cypriani encomium. Eodem.94.M
Cypriani orationibus adiuuari exoptat. Eodem.95.A B
Cyprianum præpoſtere imitantes. tom.7.96.M. & ſequentibus.
Cypriani teſtimonia citata, de peccato originali. to.7.299.G H.& ſequen.
De gratia & auxilio dei. Ibidem.200.I K
Cypriani liber, de oratione dominica, diligenter legendus. to.7.283.H I
Cyprianus ab inferiore accepit mortis ſententiam & à ſuperiore coronam. to.8.67.E
Quòd in paſſione eſt contriſtatus, ſed à deo corona conſolatus. to.8.208.E
In natali beati Cypriani ſermo. to.10.321.F
Cyprianus in exilium Corubin miſſus eſt. Ibidem.
Cyprianum præceſſerant multi martyres, illius hortationibus armati. to.10.321.L

Cyrene.

Cyrene, vbi ſit. to.9.234.E

Cyrus.

Cyrus. to.5.32.H.& 166.F

Cyſon.

Cyſon, interpretatur duricia cornu. tomo.8.199.D

Dacianus.

DAciani ira, & pœna Vincentij, tráſierunt. to.10.260.E F

Dactylorinchitæ.

Dactylorinchitæ hæretici, qui. tom.6.6.K

Dactylus.

De pedibus, Dactylo poſtponendis, propter ſilentium. to.1.81.B

Dædalus.

Dædali volatus. to.1.120.I K
Dædali Labyrinthus. to.5.159.F
Quo modo Dædalus & Icarus volant. Ibidem.

Dæmon.

Vide, Diabolus.
Dæmonum noticia. to.1.12.E
Dæmones an poſſint hominum cogitationes cognoſcere. Ibidem.
A dæmonis remedia viciorum. to.1.42.I
Dæmones animalia aeris. tomo.1.95.C.109.E. to.2.41.L. to.3.65.E
Dæmonum mira fallacia. tomo.1.109.E. tom.3.69.F.& ſequen.
Dæmonum religio ſuperſtitioſa. to.1.166.H Vide, Idololatria.
Dæmones errore humano delectantur, & paſcuntur. tomo.2.41.M. tomo.3.192.A. tomo.6.81.L M
Liberatione hominum torquentur. tomo.2.214.G H
A dæmonibus quo modo nobis cogitationes inſerantur, & ſomnia. to.2.214.G H
A dæmonibus quo modo decipiantur mathematici, & diuinatores. to.3.8.I K
Inter dæmones & mathematicos ſocietas. tom.3.8.D E.& ſequen.copioſè.
Dæmones quo modo occupent homines. tomo.3.47.M
Dæmonum miracula ad decipiendos homines. to.3.69.G
Dæmones quo modo vera norunt, & futura nonnunquam prædicunt. to.3.119.K L
Dæmonum ludificationes. to.3.135.I K
Dæmonum ſapientia & aſtutia. to.3.149.A
Dæmonum perſpicacia, & præſcientia. tomo.3.156.A B
Dæmonum locus. to.3.172.E. to.6.121.E F
Dæmones cur rectores harum tenebrarum dicti. to.3.172.E
De diuinatione dæmonum. to.3.190.A.& ſeq. Retracta.to.1.12.E
Dæmones futura ſcire, & prædicere, non eſſe mirandum. to.3.190.A B
Dæmonum natura & potentia. Ibidem.F.& ſequenti.
Dæmonum experientia. Ibidem.& 196.F G
Dæmonibus ſenſum & corpora tribuit Auguſtinus. to.3.19:.G.& L
Dæmonum ſenſus ac corporum excellentia. Ibidem.F G
Dæmones, vnde mira ſciant. Ibidem.H
Dæmones vnde præſciant futura. Ibidem.K
Dæmones, an per exteriora ſigna internas hominum cogitationes deprehendant. Ibidem. L. Retractat.to.1.12.E
Alia dæmonum, alia prophetarum oracula. Ibidem.I.
Dæmones quo modo fallant & fallantur. Ibidem.M.& ſequentib.
Dæmones cur ipſorum mala vel ſileant, vel prædicant interdum. Eodem.191.B
Dæmonum cultus vnius dei cultui ceſſuros, prædictum à prophetis. Ibidem.B C.& E F
Dæmones quoque interdum docent verum deum colendum. Ibidem.D
Dæmones, improbi mulieribus. to.4.20.A
Dæmones Chriſtum laudare compulſi ſunt. tom.4.87.F
Dæmonium mutum. to.4.100.K
De dæmoniaco. to.4.121.F
Dæmonia eiiciuntur myſticè. to.4.107.D
Dæmonia diuerſa. to.4.193.G
Dæmones torqueri à martyribus. tomo.4.216.I K
Dæmon accuſator in iudicio. to.4.258.M
Dæmones delectantur in cultu hominum, & obſcœnitatibus, & huiuſmodi. tom.5.11.I K. & 14.H I
Dæmonibus nihil eſt peius, quibus comparantur homines mali. to.5.97.B.& 13.H I
Dæmones naturaliter ſunt aſtutiores ad decipiendum. to.5.13.I
Dæmones erroribus humanis gaudent: pro quibus etiam ſe colendos, mille nocendi fallendique artibus, interponunt. to.5.14.A

Dæmones quo-

Dæmones quidam facillimè præuident, & citiſſimè à remotis nunciant figura, etiam quando fiunt. to.5.19.D E
Dæmones inuicem pugnant. Ibidem.G
Dæmonum malignitas, niſi ſe aliquando alicubi transfiguret in angelos lucis, non implet negotium deceptionis. to.5.19.M
Dæmones agitant occultas mentes iniquo inſtinctu, & inſtant faciendis adulteriis, & paſcuntur factis. to.5.20.A
Dæmones inuident plus hominibus, quàm quicunque inimici ad inuicem. Et hominum æterna fœlicitas, eorum eſt pœna. Ibidem.A
Dæmonum pœna, eſt ſanctorũ fœlicitas, quibus inuident. Ibidem.
Dæmones ad decipiendum ſemper vigilãtiſſimi. to.5.22.H
Dæmones permittuntur terrere & excitare mentes hominum, ſed arcentur ſuperiori poteſtate, vt quæ volunt non ſemper faciant. to.5.23.C
Dæmones quo modo mouent animum. tomo. 5. 25.L M
Dæmones parum poſſunt ſuper bonis, vel malis corporalibus, auferendis. Et quòd dij non cuſtodierunt in præliis, ſibi ſeruientes. to.5.25.K L. & ſequentibus. & 27 F G. & 27.B C
Dæmones quo modo coegerunt quendam nunciare Romanis nomine Deorum, vt inſtaurarent ludos ſcenicos. to.5.38.D
Dæmonis reſponſum, factum Iuliano. Ibidem.M
Dæmones delectantur fallacia ſimulachrorum, qui & deceptores & deceptos pariter poſſident. to.5.39.G
Dæmones quos poſſident. Ibidem.L
In dæmonibus maxima eſt fallendi cupiditas. Ibidem.
Dæmon diſtinguitur, in cacodæmonem, & calodæmonem. to.5.50.G
Dæmones opiniones noxias inuidentia mirabili & occultè inſerunt cogitationibus impiorum, & apertè aliquãdo ſenſibus ingerunt, & quæ poſſunt fallaci atteſtatione confirmant. tomo.5. 50.H
Dæmonibus proſtituitur anima in peccato, ſicut meretrix viris. to.5.61.B
Dæmones hydromantiæ artibus conciliantur. to.5.63.H
Dæmones non poſſunt, quod non finuntur, efficere. to.5.63.H. & 162.H
Dæmones & dij ſunt animalia, & natura diuerſi. to.5.69.M
Dæmones, inquit Plato, habent cum diis immortalitatem corporum, cum hominibus animorũ paſſiones, & ideo obſcœnitatibus ludorũ delectantur. Ibidem.
Dæmones dicit præcellere homines, ſed præcelli à diis. Ibidem. Sed quod magis præcellamus eos bonitate vitæ, & animalia bruta ratione, oſtendit. to.5.70.E F
Dæmonem habebat Socrates familiarem, qui eum monebat deſiſtere ab actione eius quòd ſibi ceſſiſſet in malum. to.5.70.A
Dæmonum deſperatio non eſt comparãda ſpei hominum piorum. to.5.70.F
Dæmones, ſecundum Platonicos, ſunt genere animalia, animo paſsiua, mente rationalia, corpore aerea, tempore æterna. Ibidem.I
Dæmones quo modo perturbentur. Ibidem.K
Dæmonum definitio. to.5.70.H. & 74.L M
Dæmones, dixit Apuleius Platonicus, preces noſtras ad deum portare, cum ſint medij: & reportare ad nos impetrata ab eo. tomo.5.71.C. & 74.M
Ad dæmones pertinent diuinationes magorum, augurum, & haruſpicum, & huiuſmodi. to.5. 70.H. & 82.M
Dæmones ſunt in hoc aereo cœlo tumultuantes. to. 5.72.B
An credendum ſit, quòd dij boni libentius dæmonibus, quàm hominibus miſceantur. tomo. 5.71.C
An dæmonibus nunciis & interpretibus dij vtantur, fallíque ſe ab eis, aut ignorent, aut velint. to.5.71.K. & ſeq.
Dæmones de cœlo, pro peccato, eiecti ſunt in hunc aerem caliginoſum, vbi ſunt tanquam in carcere. to.5.72.B. & 115.I
Dæmonibus reuelantibus Hermes Aegyptius, longe antè prædixit ſimulachra periturà. tom. 5.72.G H
Dæmones in iudicio puniendi ſunt, æterna damnatione, cum hominibus. Ibidem.H
Dæmones alligantur idolis, ad decipiendum. to. 5.73.A
Dæmon quo modo ab homine deus factus. Ibidem.D
Dæmones præſtando beneficia, multomagis nocent, quia vt decipiant, ideo præſtant. Ibidem.D
Dæmones, ſecundum Hermetem, ſunt animæ mortuorum. Ibidem.K
Dæmones torquentur in locis vbi venerantur: & confitentur ſe affligi, dum de obſeſsis corporibus eiiciuntur. Ibidem.L
Dæmones quo modo diſtinguuntur, ſecundũ Philoſophos. to.5.74.L M
Dæmones fluctuãt perturbationibus mentium ſecundum Apuleium. to.5.75.D E
Dæmonum mens ſubiecta eſt paſsionibus libidinum, atque huiuſmodi cæteris. to.5.76.D
Dæmones ſunt peioris conditionis hominibus, non meliores: ideo non ſunt conuenientes mediatores. to.5.76.L M
Dæmones deos fieri aliqui dicunt. Ibidem.77.B
Dæmones, ſecundum quorundam errorẽ, ſunt medij inter nos & deum, eíque vota noſtra præſentant. Ibidem.C
Dæmones eſſe animas hominum, quo modo dixit Platonicus Apuleius. Ibidem.
Dæmones non ſunt conuenientes mediatores inter nos & deos. tom.5.76.L. & 77.I. & ſequen. & 78.H
Dæmonum non eſſet æterna miſeria, niſi eſſet eorũ magna malicia. to.5.78.A
A dæmonum poteſtate nos liberat mediator Chriſtus per ſuam fidem. Ibidem.D
Dæmones ponit ſemper ſcriptura in mala parte. to.5.79.E F
Dæmones bonos malũt Platonici appellare, quàm deos illos, quos nos dicimus angelos, ad miniſteria hominum miſſos. to.5.79.E F
Dæmonicola. Ibidem.E
Dæmon, eſt nomen Græcum, & dicitur à ſcientia quam dæmones habent ſine charitate: & ideo ſuperbiſsimi. Ibidem.G
Dæmonum ſuperbia genus humanum poſsidebat, pro meritis. to.5.79.G. & 215.B C
Quòd dæmones dicebant Chriſto: Veniſti ante tempus perdere nos, dupliciter exponitur. to.5. 72.H. & 79.H
Dæmonum princeps tentauit Chriſtum, explorans de ipſo an Chriſtus eſſet, quia dubitauit de ipſo. to.5.79.I
Dæmonibus poſt tentationem Chriſtus magis innotuit, angelis miniſtrantibus. Ibidem.
Dæmonum ſcientia. to.5.79.K
Dæmones ſæpe falluntur in cognitione futurorum, non autem angeli. Ibidem.
Dæmones non æternas temporũ cauſas, & quodammodo cardinales in dei ſapientia contemplantur: præuident tamen futura per experientiam ſignorum quorundam. to.5.79.L
Dæmones eſſe in hoc aere, deos autem in empyreo ſcribit Apuleius. to.5.83.M
Dæmones non aliter ſe colendos perſuaſerunt, niſi mirabilium operum effectibus. to.5.86.G
Dæmones non vincunt, nec ſubiugant aliquem ſibi, niſi ſocietate peccati. to.5.87.F
Dæmones priuati luce illa, communi omnibus, ſcilicet diuina, ſuas priuatas potẽtias ſectantur. to.5.92.A
Dæmones nunquam fuerunt æquales ſanctis angelis. to.5.94.H I
Dæmones aliqualiter fuerunt beati, ante caſum. to.5.95.C
Dæmones præcedunt nos ordine naturæ. Ibidem.K
Dæmonum malicia facit ad pulchritudinem vniuerſi ordinis. to.5.95.E F. & 97.A
Dæmones ſunt tenebræ, quas deus diuiſit à luce. to.5.99.H I
Dæmonum licet natura ſit bona, voluntas tamen eſt peruerſa. Ibidem.K
Dæmones in ſecundam mortem, poſt iudicium vltimum præcipitabuntur. to.5.114.E
De dæmonum, ſiue angelorum, primo peccato: & quid ex hoc peccato conſecuti ſunt. tom.5.99. K L. & 118.I K
Duſii dæmones. to.5.131.B
Dæmones, vtrum miſceri poſsint mulieribus. Ibidem.C
Dæmones diuerſos animalium fœtus procurare poſſunt, vt de Iacob. to.5.155.L
Dæmones non creant naturas, ſed ſpecie tenus cõmutant, quæ verè à deo creata ſunt, vt eſſe videantur quod non ſunt. to.5.162.H
Dæmonum arte fit, vt corui ferant aquam ad templum Diomedis, ad decipiendum homines, vt ſcilicet colãt homines mortuos pro diis. Ibid.L
De hominum ludificatione mirabili, vt homines credant ſe conuerti in beſtias. Ibidem.K
De dæmonum illuſione in ſomnis & in vigiliis, quando ſenſibus illudunt multipliciter. tomo 5.214.I
Dæmoniaci habent oblitam intelligentiã, quando ſecundum ſuam voluntatem & anima eorum, & corpore, malignus vtitur ſpiritus. tom. 5.178.H
Dæmones tunc maximè gloriantur, quando ſe transfigurant in angelos lucis. tomo.5.199.G. & 180.E
Dæmones vtrum doleant in corporibus ſuis, innuit eſſe incertum, quando confitentur ſe affligi. to.5.197.H
Dæmones illiciuntur diuerſis delectabilibus, vt ſpiritus ſignis: vnde magicæ artis, earúmque artifices extiterunt. to.5.199.G
Dæmonum miracula cauere debemus, quæ etiam innuunt multo maiora poſſe fieri à bonis angelis. Ibidem.G H
Dæmones habere corpora aerea, in quibus patiãtur ab igne inferni, innuit. to.5.201.D E
Dæmones liberandos à pœnis, dixit Origenes. to. 5.202.K
Dæmonũ incurſum dicit etiam paruulos baptizatos aliquando pati: & ideo nullum iuſtum poſſe confidere ſe ab huiuſmodi eſſe liberum. to.5.202.B. & 214.H
Dæmones iudicem agnoſcunt. to.6.9.A

Dæmones

Dæmones in cœleſtibus, id eſt, aere. to.6.121. C D
Dæmonibus inſita eſt maleuolentia quadam, & pernicies nocendi, quia gaudent de malo hominum, & fallaciæ: ſi nos ſefellerunt, paſcuntur. to.8.237.F
Quòd exigunt ſuperbè ſacrificium, & volunt ſe coli pro deo. Ibidem.G
Sunt principes dæmoniorum, & ſunt dæmonia quadam contemptibilia, quæ animas ſeducere quærunt: ſed vbi ſol non ortus fuerit. to.8.263.E
Non nocebunt niſi permiſſi, ſemperque nocendi habent voluntatem: nec ſi placentur, nec ſi rogentur, deſinunt nocere velle. to.8.31.B. & 33.E F
De hoc exemplum. to.8.54.L M
Dæmonium meridianum quid ſit. to.8.219. A B.& 220.I K
Dæmonum laquei. Ibidem.218.H I.& ſeq.
Dæmonium meridianum, pro vehementi perſecutione. to.8.219.D
Dæmones, milui. to.8.218.L M.& 220.H
Dæmonum ſupplicium eſſe ſempiternum. to.5.203.I
Dæmones, vt decipiant, vera falſis immiſcent. to.9.14.K
Dæmon in quo eiiciatur. to.10.8.M
Dæmones inuitantur ad maledicendum, non ad benedicendum. to.10.179.C.in fine.

Dalmanutha.

Dalmanutha locus, qui & Magedan. to.4.163.G H

Damaſcus.

Accepit virtutem Damaſci, & ſpolia Samariæ: exponitur. to.10.137.B

Damaſus.

De Damaſo epiſcopo Portuenſi. tomo 2. 180. C D

Damnare.

Damnatio peccatoris, iuſta. to.1.3.I.& ſeq.
Damnationem non ſemper certum indicium eſſe malefacti. to.1.140.I
Neminem damnat deus, niſi æquiſſima veritate: & neminem liberat à damnatione, niſi gratuita miſericordia. to.2. 97. B C. & 100. E F.& ſequentibus.
Quòd non damnat bonam naturam, quam condidit, ſed iniquitatem, quam improbat. to.2.97.H I.& 100.M.& ſequentibus.
Damnati. to.3.53.H I
Damnandorum pœna. to.4.256.C
In dãnatione nouiſſima, quamuis ſentire non deſinat, tamen quia ſenſus nec voluntate ſuauis, nec quiete ſalubris ſed dolore pœnalis eſt, non immerito mors eſt potius appellata, quàm vita. to.5.108.E
Damnatio redditur iuſtè, ſalus autem ex gratia quæ non debetur. to.5.130.K
De damnatorum bello vbi dolor nunquam cedet naturæ vel voluntati, & econuerſo. tomo 5. 285.G H
Damnatorum ignis videtur eſſe reſpectu carnis, & vermis reſpectu animæ. to.5.193.H
Damnati poſt iudiciũ ignorabunt delitias beatorum, ſed beati ſcient tormenta damnatorum: vnde ad eorum videnda cadauera dicuntur egreſſuri, ſcilicet per certam ſcientiam. Ibidem.G H
Damnantur plures homines, quàm ſaluantur. to.5.201.K
Damnandos fore nullos homines quidam dixerunt, ſed in iudicio precibus ſanctorum liberandos. to.5.202.M.& ſeq.
A damnatione non omnes liberandos fore quidam dixerunt, ſed tantũmodo Chriſti baptiſmate ablutos, & percipientes eucharistiam, ſed infidelitate. to.5.203.C
Quidam vero ſolos percipientes in fide catholica, licet poſt fuerint prolapſi in hæreſim. Ibidem.D
Quidam vero ſolos perſeuerantes in fide catholica, in qua ipſi perſeuerauerunt, licet aliàs peſſimæ vitæ fuerint. Ibidem.
Quidam vero ſolos eos qui dignas faciunt eleemoſynas. Eodem.203.E F
Damnatos omnes, vel aliquos, poſt multarum perpeſſiones pœnarũ, liberandos quidam dixerunt. Aliqui autem & dæmones, vt Origenes. to.5.202.I K
Damnatorum omnium, ſcilicet hominum & dæmonum, oſtendit æternum eſſe ſupplicium. to.5.203.H I
Damnatorũ corpora quomodo in igne æterno ſine detrimento ardent. to.5.198.B C
De dãnatione ſua nemo iuſtè conqueri poteſt, contra deum. to.8.305.E
Quòd damnandus eſſet peccator, ſi deus ageret ex regula legis. Eodem. 36.E. & ſequentibus.
Fruſtra damnatur ab homine, quem deus iuſtificat. to.8.67.E.& 70.H
Vtrum damnatis detur mitigatio pœnæ. Ibidem. 269.G H
Vtrum damnati habeant noticiam & curam ſuorum amicorum. to.8.276.A
Iuſticia erat damnari omnes. to.7.157.K L
Damnantur, & ij qui iuſtificari non potuerunt. to.7.158.A B
Damnatio Eccleſiaſtica. to.7.291.K
Damnati mortem appetunt. to.10. 53. I. & ſequentibus.
Deus quare vnum damnet, & alterum ſaluet, inſcrutabile. to.10.62.M.& 63.A
Melius non fuiſſe natum, quàm eſſe damnatum. to.10.94.L M
Non ſolum malum feciſſe, ſed etiam bonum non egiſſe, damnabile erit. to.10.98.L
Damnati fruſtra miſericordiam poſtulabunt. to.10.160.C
Deus alios coronat, alios damnat, nunquam errat. to.10.253.D
Miſeria damnatorum. to.10.276.M.& ſeq.

Danae.

Danae à Ioue grauidata, ſpecie imbris aurei. to.1.17.F.in fine.
Danae. to.5.12.K.& 158 E

Danaus.

Danaus rex, Græciæ terras incendit. to.5.158.G

Daniel.

Danielis hebdomadæ, de primo Chriſti aduentu accipiendæ. to.2.71.K.& ſeq.& 74. D. & ſeq.copioſè.
Danielis viſio excuſſa. to.3.63.I K
Daniel exemplum cœlibatus. to.4.82.B
Daniel ſomnia interpretans. to.3.169.C D
Daniel, in lacum leonum miſſus. Ibidem.H I
Daniel quid & quando prophetauit de Chriſto. to.5.169.E F
Qui etiam prophetauit de die iudicij. Eodem. 193.I
Daniel, vir iuſtiſſimus, orat pro peccatis ſuis. to.7.35.L M
Daniel, qui vitam quietam in cœlibatu elegit, ſignificat ſeruos dei. to.8.335.C
Danieli obedierunt leones, quia deo erat ſubiectus. to.9.136 K
Daniel, quare ſit dictus vir deſideriorum. to.10.159.C
Daniel inter ora leonum proiectus, illæſus euaſit: to.10.246.D
Daniel, conuictis accuſatoribus, Suſannam liberauit. to.10.187.E F.& 246.E F

Dare.

Omni petenti ſe dare. to.4.270.A
Res ſecundæ quare quibuſdam dantur, cæteris vero non. to.5.3.M.& ſeq.
Dans deo aliquid ſuum, ſibi autem ſeipſum, &c. to.5.125.D
Non potens fratri ſuperflua dare, animam ſuam dare poteſt. to.9.132.F
Quomodo intelligatur, Dominus dedit, dominus abſtulit. to.9.239.H
Deus nil melius homini dat, quàm ſeipſum. to.10.25 A B
Date, & dabitur: exponitur. to.10.107.B
Deus non habet datorem, quia non habet meliorem. to.10.175.B
Dominus vult dare quæ ſua ſunt, & non habet vbi ponat. to.10.241.F

Dares.

De Darete philoſopho. to.2.13.E.in fine.

Darius.

Sub Dario, Perſarum rege, relaxata eſt captiuitas Iudæorum. to.5.166.G

Dathan.

Dathan & Abiron, ſchiſmaticos adumbrant. to.2.154.E

Dauid.

Dauid, typus Eccleſiæ perſequutæ. to.2.46.G. & 119.D E
Dauid an reſurrexerit. Eodem.91.I
Dauidici verſus quibus numeris conſiſtant. Eodem.134. C
Dauidis adulterium. to.3.13.E. to.8.125.F. & ſequentibus.
Dauid iuramentum excuſatum. to.4.10.D E
Dauid cur crebrius pater Chriſti dictus, quàm Abraham. Eodem.85.K
Dauid ſacerdotis perſonam figurauit, quando comedit panes propoſitionis. Ibidem.
Dauid orans exauditur, Saul non item. Eodem. 164.H I
Dauidis nomine & Chriſtus appellatur. Eadem.155.K
Dauid Abrahæ præponitur: & quare. to.4. 204.H I
Dauid pater regni. Ibidem.I
Dauid cum eſuriret, panes propoſitionis manducauit. to.4.206.M
Ex Dauid ſemine Chriſtum factum, cur dixerit Apoſtolus. to.4.209.D
Dauid ſolus, nouem pſalmos ore proprio cecinit. to.8.3.C
Dauid noluit occidere Saulem. to.5.148.C
De Dauid cogitante facere domum dei: & quid per prophetam dictum ſit de filio ſuo ædificaturo domum, per quam Chriſtus intelligitur, amplius quàm Salomon. to.5. 148. M. & ſequentibus.
Dauid primum inter reges regnaſſe in numero beatorum, inuenit. to.5.150.H I
Dauid erat in canticis eruditus, qui muſicam non voluptate, ſed fideli voluntate dilexit. to.5.150.I
Dauid feciſſe totum librum Pſal. opinatur Aug. licet alij aliter. Ibidem.
Et ibi de ſtudio Dauid, in poſitione Pſalmorum.
Dauid prophetauit de Chriſto, & de futuro iudi-

cio. to.5.152.D.& ſeq.
David regnans diuino teſtimonio prædicatus, per humilitatem peccata ſuperauit. Ibidem.
David Sauli ſucceſsit. to.5.163.M
David contra Goliam, Chriſtum contra diabolum ſignificauit. to.6.8.G. to.8.49.I K. & ſeq. to.10.225.G H.& ſeq.
David regnans, Saulo reprobato, quid adūbret. to.6.62.B C
David, typus Chriſti. Ibidem.D
Davidis laus & meritum. Eodem.92.H.& ſequentibus.
David interpretatur manu fortis, ſiue deſiderabilis. Eodem.95.M.& ſeq. tomo 8.54. A B
Quod deus elegit tribū Iuda propter David, & David propter Chriſtum. to.8.190.I K
Quid ſignificat quòd ab officio paſtorali pecorū, ad hominum regnum tranſlatus ſit. Eodem. 191.A
Cur non prius regnum tenuit, quàm primū à perſequentibus liberaretur. Ibidem.& 108.L M
Non ſolum figurabat perſonam regis, ſed & ſacerdotiū, quia manducauit panes propoſitionum. Ibidem.109.B
Quod pro vno facto meruit gloriā, & inuidiam. to.8.49.H
David inſanum ſe ſimulat. Ibidem.I.& ſeq. & 51.A
Quid figurat quòd mutat vultū coram Abimelech, & dimittitur. to.8.49.K.& 109.F
Quid ſignificat quòd ad hoſtia tympanizabat. to.8.50.K
Quid deſignat quòd ſuccendit Meſopotamiam, & Syriam Sobal. Ibidem.132.D E
Quòd non perpetrauit adulteriū & homicidiū, cum Saul inimicum pertulit, ſed dum ſecurus ab hoſtibus. to.8.106.E F
Sicut ad David Nathan propheta mittitur, ſic David ad nos mittitur. Ibidem.F G
David agnoſcens culpam ſuam, amplexus eſt pœnam ſuam, quærens gloriam non ſuam. to. 8.107.M
Quid ſignificat quòd fugit à facie Saul, in ſpeluncam. Eodem.121.H I
Cum apud Ziphæos latitaret, Chriſtum & Eccleſiam eius figurabat. to.8.113.L
David vnus homo erat, ſed non vnum figurabat: & quando vnū figurabat, illū præfigurabat qui eſt mediator dei & hominū. Ibi.132.A
Nomine David, ſæpe propter originē carnis, Chriſtus deſignatur. Eodem.124.I K.& 121.H I
Quid deſignat quòd cum tenuerunt Allophyli in Geth. to.8.128.I K
David interpretatur manu fortis: & figurat Chriſtum. Ibidem.19.C.in fine.& 31.M
Quòd interpretatur deſiderabilis: & ſignificat Chriſtum qui mortem noſtram vicit, & vitam deſiderabilem promiſit. Eodem.54.A
Multi cadere volunt cum David, & cum David non reſurgere. to.8.106.A
Quod non cadendi exemplum propoſitum eſt, ſed reſurgendi. Ibidem.
Quòd David nullum ſibi ad peccandum exemplum propoſuit. Ibidem.
Quid ſignificat quod terra ſit ei reſtituta. to.8. 235.M.& ſequentibus.
Manſuetudo David in quo declaretur. tomo 8. 332.B C
Quòd præſumens de domino, confecit bella omnia, præfigurans tamen manu fortem quendā, qui omnes inimicos Eccleſiæ manſuetudine debellaret. Ibidem.D
De myſterio belli, quod geſſit cum Golia. to.8. 360.A B
Quid ſignificat quòd arma Saulis poſuit, onerantia, & quinque lapides tulit. Ibidem.C
David rex ſublimis, Nathan prophetam audiuit. to.8.106.F
David cur ſcribitur fuiſſe filius Ieſſe. Ibidem. 172.D
David nudæ mulieris aſpectu, adulterium & homicidium commiſit. to.9.229.F
David Chriſti figura. to.10.65.C
David adulterium. to.3.13.E. to.10.101.D
De monomachia Goliæ & David: Homilia. to. 10.107.L.& ſequentibus.
Et quid myſticè præfigurarit. Ibidem.L M
David in peccatis conceptus, mundum non potuit liberare à peccatis. to.10.132.E
David rex & propheta, graue peccatum commiſit. to.10.155.A
David pœnitentia, nec honore regio, nec veſtimenti dignitate impeditur. Ibidem. B
David poſt grauiſſima peccata, non diſtulit pœnitentiam. Ibidem.A B C
David nulla actio familiarius deo coniunxit, quàm inimicorum dilectio. to.10.210.I
David filium ægrotantem flebat, defunctum non fleuit. to.9.211.E
David, leonem & vrſum, ſine armis occidit. to. 10.225.H
De David & Iſai patre ſuo. Ibidem.E F
Quo modo Chriſtus eſt dominus David. to.10. 242.C D
Magnum eſt noſſe myſteriū, quo modo Chriſtus ſit dominus David, & filius David. tomo 10. 242.D E.& 243.B C
De duobus peccatis David, minus elegit. to. 10.321.C

Debitum.

Debet nemini quicquam deus. to.1.254.G
Homo debet ſeipſum deo, vt beatus ſit à quo accepit vt ſit. to.9.33.C
Debita peccata dici. to.2.51.A. to.4.273.H. to.8.171.H. to.10.25.I K.& 87.E.& 191. F.& 196.D E.& 219.F
Debitū quod pluribus debetur, maius eſt eo quàm quod vni vel paucis. to.2.135.E F
Debita etiam ſanctis dimittuntur. to.3.46.F
Debita pecuniaria, quo modo dimittenda. to. 4.273.H.& ſequentibus.
Debitum exigens non peccat, ſed qui exigit vltra debitum. to.6.77.F
Debitum coniugale. Eodem.172.B C.& ſeq.
Debitorem noſtrum ſe fecit deus, non aliquid à nobis accipiendo, ſed promittendo. to. 8. 277.I
Quæ debita petimus nobis dimitti. Ibidem. 289.A. to.9.223.K
Debita delictorum reddere, eſt pœnas luere. to. 8.91.M
Debitorem deum habemus in paucis, redditorem in multis. to.8.37.A
Quo modo debet nobis deus. to.8.46.K L
Deus fidelis eſt debitor, eſto tu fidelis exactor. Ibidem.
Deus vult ſic hominem eſſe debitorem, vt habeat debitorem. to.9.235.E
Omnis homo debitor eſt dei, & omnis homo debitorem habet fratrem. to.10.15.A
Regulam propoſuit nobis dominus, qua liberemur à debitis noſtris. Ibidem.
Debitum, quid. to.10.25.I
Debitum contrahitur, &c. to.10.191.F
Quicquid deo exhibeamus, ſemper debitores ſumus. to.10.204.K L.& ſeq.
Tardius dare debitum, eſt peccatū. to.10.235.G
Vide infra, Dimittere.

Decalogus.

Decalogi duæ tabulæ. to.2.118.A B
Et quid ſignificent. to.4.38.K
Decalogi obſeruatio. to.3.184.D E. to. 7. 194.C. to.9.7.E F
Decalogus quoque occidit, niſi adſit gratia. to. 3.184.D E.& ſequentibus.
Decalogi præcepta, cum charitate data, à ſpiritu ſancto collata. to.3.185.A
Decalogi partitio & expoſitio. to.4.34.C.& ſequentibus.
Decem præceptorum legis, tria ad deum pertinent, ſeptem ad homines. to.9.200.A
Decalogus primo datus eſt Iudæis. Ibidem.E

Decaluatus.

Quare decaluatus eſt Sampſon. to.10.181.L

Decani.

Decani monachorum. to.1.172.I

Decidentes.

Decidentes quos confirmat deus. to.8.365.B

Decij.

Decij duo, quo modo ſe inferis deuouerunt pro exercitu. to.5.36.F.& 46.F

Decemuiri.

Decemuiri quo modo conſtituuntur. tomo 5.15. K L

Decem, Decimæ.

Decimarum eleemoſynas deum non reſpuere. to. 3.41.F.& præcedentibus.
Progreſsio vnius ad decem & ſeptem numerum ex decem præceptis, & ſeptem donis compoſitum, facit. to.10.203.F.& ſeq.
Decimæ de omnibus bonis, ſunt deo offerendæ. to.9.250.M.& ſequentibus.
De reddendis decimis. to.10.235.F
Deus de omnibus creatis retinuit decimam, non ſibi, ſed nobis profuturam. Ibidem.F.& ſequentibus.
De militia, de negocio, & de artificio, reddendæ ſunt decimæ. Ibidem.G
Decimæ tributa ſunt egentium animarū. Ibidē.
Deus non præmium decimarum poſtulat, ſed honorem. to.10.235.H
Qui decimam dare renuit, ab eo dominus nouem partes pro vna detrahit. Ibidem.H I
Retinens decimas, duplici benedictione ſe fraudas. Ibidem.H.& K
Qui decimas dare noluerit, res alienas inuaſit. to.10.235.I K

Decipere.

Decipiendus nemo. to.4.128.C.& ſeq.
Decepti quo modo Aegyptij à filiis Iſrael. Ibidem.F
Inde decipitur quiſque, vnde decipere voluerit. to.8.55.D

Decor, Decens.

Etiam deformia faciunt ad decorem vniuerſi. to.1.107.L
Item mala. Eodem.152.E F
Decorum vniuerſi. to.2.134.G
Decens & indecens differunt. to.2.8.G H
Decor domus dn̄i, quis ſit. to.8.28.C.in fine.
Decor regni cœleſtis, qualis ſit. tomo 8. 365. I K
Decori meo deus virtutem præſtitit, ex voluntate ſua, non ex mea. to.8.34.F
Concupiuit rex decorem tuum, & ita exponitur. to. 10.5.I

Declamare.

Declamare. to.2.12.G

Decurſus.

Decurſus.

Hominis vtriuſque decurſus. to.1.161.H I

Dedicatio.

Dedicatio vitulorum aureorum. to.3.166.M
De dedicatione domus dei, & fidelium. to.5.150.D E
Nunc dedicatur domus, quæ in æternum manebit. to.8.32.D
Dedicatio domus iam facta eſt in capite, tanquam in fundamento. to.8.33.K
Noſtræ domus dedicatio quando futura. to.10.56.I
In anniuerſario dedicationis Eccleſiæ, vel altaris: Sermones quinque. to.10.252.A.& ſequentibus.
In dedicatione Eccleſiæ. to.10.324.E.& K L

Deduco.

Deducit nos Chriſtus, tanquam dux: & in ſe ducit, tanquam via: & ad ſe perducit, tanquam patria. to.8.134.D

Defectus.

Defectus. to.1.68.A
Defectus voluntarios, non neceſſarios, iuſta pœna conſequitur. to.5.102.D
Deficere, quid. to.6.116.I
Non omnis defectus, vel culpæ putandus eſt, vel pœnæ: quia eſt defectus laudabilis, vel optabilis, licet vſitatius defectus in malo accipiatur. to.8.300.I
Defectus, à bono in malum, malus eſt: à malo in bonum, bonus eſt. Ibidem.
Omnis qui deficit, non deſcendit: ſed cadit. to.8.315.A

Defendo.

Defenſoris officium, quod. to.2.50.L
Defendere montem Eſau, &c. exponitur de Euangelio & Apoſtolis. to.5.168.C
Aliud eſt à crimine obiecto defendere, aliud debito præconio prædicare. to.10.58.M

Definitio.

Definitio quo modo examinanda. to.1.136.D
De arte definiendi. to.1.64.B
Definitio. to.3.10.C

Deformitas.

Deformitates conueniunt vitæ præſenti, quæ tollentur à beatis reſurgentibus. tomo 5.213.H I
Omnes corporis deformitates reformabuntur. to.9.163.L
Vide, Corpus, & Reſurrectio.

Defuncti.

Oratio pro defunctis ad altare. tomo 1.37.E.
Et quòd eis proſit. to.10.89.L
Laudationes defunctorum, ſunt magis pro conſolatione viuorum. to.2.132.A B
Corpora defunctorum. to.3.233.E F
Vnde fit vt proſint, aut non proſint quæ ſiunt pro defunctis. to.4.213.H I
Quo modo defunctorum animæ viuentibus appareant. to.4.215.C.& ſeq.
Vide, Mortui.

Degener.

Degener. to.10.44.F.G

Deglutire.

Deglutire viuos, quid ſit. to.8.307.E

Delectatio.

Delectatio carnis, animam ſordidat & grauat. to.2.117.M.& ſequentibus.
Delectatio. to.4.266.D
Delectatione luxuriæ vel libidinis, nullam maiorem dicit eſſe, reſpectu corporis. tomo 5.120.E
Nemo ſic delectat, quàm ille qui fecit omnia quæ delectant. to.8.45.L
Aliàs delectantur impii, quàm iuſti, in hac vita. to.8.61.K
Delectatio pernicioſa, ſequitur cupiditatem: fructuoſa, charitatem. Eodem.14.I
Carnalis delectatio, præſertim vſque ad illicita & aliena progrediens, frænãda eſt, non in imperio collocanda. to.8.106.D E
Non debemus delectari ex præterita vita noſtra, neque ex præſenti. to.8.125.E
Delectatio carnalis, cum homine naſcitur. Ibidem.126.L
Delectatio quibus mutatur, non ſubtrahitur. to.8.178.K
Delectatio carnis, maiores dolores habet, quàm ſuauitates. to.8.331.L M
Delectationes bonæ. to.10.58.K
Delectationes licitæ, & illicitæ in ſenſibus. to.10.75.L M
Delectationi carnis mentis delectatio præponenda. Eodem.76.C
Delectatio occidit & tranſit, miſerum facit & relinquit. to.10.126.A
Vno momento delectationis, amittitur gratia corporis. to.10.127.G

Delicta.

Delicti abundantia, per legem. to.3.182.F
Delicta à peccatis differunt. to.4.46.C
Quæ & indifferenter dicuntur. Ibidem.
Delinquere, quid ſit. to.8.179.G
Delicta claudunt mentem, ſicut tenebræ oculos. Eodem.20.K
Delictum magnum, quid ſit. Ibidem.22.A
Si videntur tenebræ, intelliguntur delicta. Ibidem.21.M
Delictorum duo ſunt genera: propria ſcilicet, & aliena. Ibidem.
Delicta noſtra, Chriſtus ſua fecit. to.8.23.L.& 85.F.& 159.F

Deliciæ.

Deliciæ ſi affluant, ne apponas cor. tomo 2.128.E
Deliciæ iuſtorum, pax. to.8.61.K
Deliciæ noſtræ Chriſtus. to.8.347.G
Sunt quædam deliciæ ſanctæ & bonæ, quędam malæ. to.8.71.I
Vide, Voluptates.

Delphinus.

Delphini dorſo Methymnæus nobiliſſimus citharista, cum eſſet eiectus de naui, ad terram eſt reuectus. to.5.5.M

Demenetus.

Demenetus. to.5.162.E

Demetrias.

Epiſtola ad Demetriadem. to.2.epiſt.142. to.7.168.I K

Democrátes.

Democrates, præceptor Auguſtini. tomo 1.90.A

Democrius.

Democritus de deo. to.2.55.F

Demoſthenes.

Demoſthenis reſponſum. to.2.54.M
Aliud. to.7.48.H I

Denarius.

Denarius operariorum, quid ſignet. to.6.177.M.& ſequentibus.
Denario vitam æternam ſignificari. tomo 9.90.H
Lex, denarius. to.10.05.E
Denarius in Euangelio operariis præſtitus, vita æterna eſt. to.10.49.A
Denarius promiſſos omni hora venienti, ſolum ne differat. Ibidem.B C
Denarius, eſt merces ſuprema laboris. to.10.207.A B

Denarius numerus.

Denarii numeri myſterium. to.3.7.M.& ſequentibus.
Denarius, ſignificat numerum præceptorum: vndenarius autem, peccatorum. to.5.130.E
Per denarium numerum poſſe ſignificari vniuerſitatem. to.5.193.M
Denarius numerus, legem dei, id eſt, iuſticiam ſignificat. to.10.15.F
Denarii numeri perfectio. to.10.108.B
Denarius, iunctus quadragenario, conſtituit tẽpus quinquagenarium ſummæ fælicitatis. to.10.207.A B

Denominatiua.

De denominatiuis. to.1.63.I

Denſum.

Denſum. to.1.66.L

Dentes.

Dẽtem hominis molarem teſtatur ſe vidiſſe Auguſt. de quo potuiſſent centum de noſtris fieri, quem credit fuiſſe gigantis. to.5.126.F
Dentes peccatorum, & dentes Eccleſiæ, qui ſint. to.8.4.L M
Quid faciendum, quando dentes obſtupeſcunt. to.8.101.D
Dentes quando ſint arma & ſagittę. tomo 8.122.L
Dentes peccatorum conterere, & in ore conterere, quid ſit. Eodem.125.F G.& ſeq.
Dentes Eccleſiæ, qui ſunt. Ibidem.191.B.& 233.F

Adeodatus.

Adeodatus, Auguſtini filius octennis, cum patre baptizatus eſt. to.10.313.C

Deogratias.

Deogratias, diaconus Carthaginenſis. tomo 4.216.M
Amicus Auguſtini. to.1.5.D
Deo gratias dicere, quid ſit. to.8.335.E F

Depoſitum.

Depoſitum reddendum eſt, non negandum. to.8.124.A

Deprecari.

Deprecari, verbum commune eſt: & quid ſignificet. to.8.217.K

Derelinquere.

Quo modo verum eſt, quòd deus non derelinquit ſanctos ſuos. to.8.66.L
Quo modo derelictus legitur Chriſtus, qui à patre nunquam receſſit. Ibidem.72.C D.& 85.G H.& 102.E
Derelinquere vſque valde, vel vſquequaque, quid ſit. to.8.290.H
Quo modo deus dereliquit Chriſtum, qui erat in Chriſto, ſibi mundum reconcilians. Eodem.166.A
De duobus generibus hominum, mundum derelinquentium. to.10.294.G

Deſcenſus.

Deſcendere, aſcendere, vel moueri, quo modo dicatur deus. to.4.234.C. to.5.135.D E. to.10.161.I
Deſcendere, quid ſit. to.8.305.D
Inter deſcendere & cadere, multum intereſt. to.8.308.D
Quòd ſancti, inſtantes deũ, deſcendunt ad nos. Ibidem.E
Deus deſcendit. to.10.128.H
Deſcendi vt videam, &c. exponitur. tomo 10.161.I K

De deſcenſu Chriſti ad inferos. to.10.196.K. & 206.E
Deus deſcendit, non vt honorem mũdi conſequeretur. to.10.199.C
Deſcenſus Aeneæ ad inferos. Ibidem.I

Deſerere.

Deus nũquam deſerit hominem, niſi prius ab homine deſeratur. to.10.171.K

Deſertum.

Deſertum malum, & horribile, mundus. to.8.139.L
Deſerta, vnde repleta ſint ſeruis dei. tomo 8.116.A
Vbicunque in deſerto fueris, miſcentur tibi mali. Ibidem.B
Deſerti nomine, ſeculum hoc figuratur. to. 8.139.C
Quòd hoc deſertum ſit ſine via, & ſine aqua: ſed dominus miſit in ipſum viam & aquam. Ibidem. K
Si ab hoc deſerto homo exigit, quod ſibi ſaluti eſt, nunquam videbit potentiam & gloriam domini: ſed remanebit in ſiti moriturus. Ibidem. L
In deſerto conſolationis noſtræ, quales. to.8.139.L
Specioſa deſerti, quæ ſint. to.8.146.F G
Deſerti nomine, gentes ſignificantur. to.8.32.B.& 152.L
In deſerto habitare. to.10.265.B
Deſertum pectoris noſtri, quo modo habitet Chriſtus. to.10.165.C
In deſerto diabolus cum Chriſto, & in paradiſo cum Adam, certat. to.10.165.B
Conueniens eſt deſertum ſaluti, vbi non eſt Eua quæ perſuadeat. Ibidem.
In deſerto videtur habitare, qui quadrageſimæ tempore ieiunus & caſtus eſt. tomo 10.265.B
Chriſtus in deſerto ieiunauit, quia Adam de paradiſo pulſus deſerta coluit. Ibidem.
Per deſertum, in quo Ioannes prædicabat, populus gentilis intelligitur. to.10.265.B C

Deſiderium.

Deſiderii prohibiti fructus dulcior. tomo 4.284.D
Deſideria ſecularia detinent homines, quaſi compedes. to.4.206.F
Ipſum deſiderium tuum quod ante dominum eſt, oratio tua eſt: & ſi continuum deſiderium, continua oratio. to.8.69.K L
Quale deſiderium noſtrum debeat eſſe, ante oculos dei. Ibidem.
Deſiderium, ſitis animæ. to.8.139.F
Deſideria carnalia, de languore ſunt. tomo 8.252.D
Deſiderium, non eſt niſi rerum abſentium concupiſcentia. to.8.292.M
Vtrum aliud ſit q̃ dm concupiſcere. Ibidem.
Deſiderio bono, leuamur ad deum: & deſiderio malo, ad ima præcipitamur. tomo 8.314.I K
Eius deſiderium impletur, qui non eſt deſiderio ſeculi plenus. to.8.324.A
Deſiderium malum, locum facit diabolo. to.8.350.M
De deſiderio ſanctorum patrum ad Chriſtum. Eodem.300.C D
Deſiderium carnis, quid. to.9.227.L
Deſiderium animi, facit eum capaciorem. to.9.130.G
Deſiderium exercet nos ad præmium conſequendum. Ibidem.G H
Deſiderii humani conditio. to.9.169.I
Deſiderium mortis. to.9.208.C D
Tota vita Chriſtiani, deſiderium eſt. tomo 9.130.G
Deſiderium priſcorum patrũ, de viſione Meſſiæ. to.10.131.M
Totum deſiderium noſtrum, ſit in vitam æternam. to.10.150. D
Deſideria inutilia, ſunt maximè fugienda. to.10.249.I.& ſequentibus.

Deſidia.

Deſidia, ſegnities, pigricia, negligentia, vicia ſunt vtique, quibus labor fugitur: cum labor etiam ipſe, qui vtilis eſt, pœnaſit. to.5.224.F

Deſolari.

Deſolari, eſt ad deſolationem perducere. to.8.308.M

Deſperatio.

Deſperandum non eſſe, de quocunque peſſimo, in hac vita. to.1.7.E. to.7.91. A. to.8.63.D
Non deſperandum peccatoribus. to.3.144.F
Deſperationis malum. to.3.236.H. tomo 9.57.M
Non deſperandi peccatores. to.3.238.A
Deſperare, quid. to.4.249.H
Deſperati, moleſti, & timendi. to.8.39.G
De nullo eſt deſperandum, niſi de diabolo & angelis eius. to.8.115.A B
Sicut cautos facit deus eos qui non ceciderunt, ſic deſperatos eſſe non vult qui ceciderunt. to.8.106.F
Qui hominibus ſunt deſperati deus verbo curat. to.8.120.A B
Propter duo homines deſperare ſolent. to.8.328.C.& fo.ſequenti.F G
Qui deſperat vt peccet, & ſperat vt peccet: vtrunque metuendum eſt & periculoſum. tomo.8.364.C
Deſperantes maximè timẽdi ſunt. to.9.57.M.& ſequentibus.
Duorum diſcipulorum, euntium in Emaus, deſperatio, & conſolatio. to.9.126.E
Deſperatio Cain, figurauit deſperationẽ Iudæ.to.9.212.B C
Peccatorum multitudo, nõ adducit in deſperationem, ſed impietas. to.10.212.B C
Deſperationis & ſpei fiduciæ bellum. to.9.225.L M
Non eſt deſperandum, de venia peccatorum, pœnitentibus. to.9.240.B C
De nullo deſperandum, quamdiu viuit. tomo.10.11.A
De nullo peccatore, etiã fœtente quatriduano, deſperandum ſub Chriſto ſuſcitatore. to.10.37.D.in fine.
Peccatores, in opus foras prorumpentes, non deſperandi. Ibidem.K L
Deſperatione periclitantes. to.10.40.D E
Dei medela, ſpe & deſperatione periclitantibus præſtita. tom.10.40.E
Voragines duæ, peruerſa ſpes, & deſperatio. tom.10.49.F.& ſequen.
A deſperatione & peruerſa ſpe reuocat deus per ſcripturas. to.10.49.H
Deſperandum non eſt de illis qui peccata ſua non ſolum corrigere nolunt, ſed etiam defenſare nõ erubeſcunt. to.10.91.C
De nemine deſperandum. to.10.101.C
Non deſperandum, quantumcunque magno peccatori. Ibidem.G H.
Seipſos ſuſpendentes ex deſperatione. tomo.10.105.L M.
Peccatores non debent deſperare. tomo.10. 117.B & 122.L.
Nunquã eſt de bonitate & miſericordia diuina deſperandum. to.10.153.A.& 154.M
Deſperatio, nec confitetur de ſcelere, nec veniã meretur de iudice. to.10.160.M
Ex deſperatione ſequitur obduratio. tom.10.171.K.& 172.C
Ex multitudine peccatorum ſequitur deſperatio. to.10.171.K

Deſtruere.

Deus deſtruit quoſdam ita, vt non ædificet: quoſdam vt ædificet. to.8.212.G.& 180.M

Detractor.

Contra detractores diſtichon. to.2.in Poßidonio.
Detractio, artificium diaboli. tomo.2.136.C D
Detractio cauenda eſt. to.4.254.L.to.9.251.K L.to.10.302.K.& ſequentibus.
Detrahere fratrem aduerſus fratrem, & aduerſus filium matris ponere ſcandalum, quid ſit.tom.8.125.F G
Detractor, quia facta ſua ſibi placent, placere putat & deo. Ibidem.H
Qui detrahunt nobis, aliquando faciunt abſentibus, aliquando coram in facie, vbi magis opus eſt fortitudine. to.8.225.E F
Magis nocent Chriſto qui detrahunt, & per hoc animas interficiunt, quàm qui eius mortalem carnem ſæuiendo peremerunt. Ibidem.275.C
Quòd pro detractoribus noſtris orare debemus, exemplo Chriſti. Ibidem.D E
Detractionis & libertatis iuſtæ correptionis certamen. to.9.225.C D
De eo quod in Pſalmo, Sedens aduerſus fratrem tuum detrahebas, & cæt.Homilia. to.10.90.L M.& ſequent.
Detractio, quid. tom.10.100.H
De murmuratione & detractione. tomo.10.289.H
Detractio, grande vicium eſt. to.10.301.M
Peior eſt fornicatore detractor. tom.10.302.A
Vide, Obtrectator.

Deuerra.

Deuerra dea. tom.5.52.K

Deuiare.

Deuiare à laude dei. tom.10.148.C

Deuotio.

Deuotio, quid ſit. tom.3.200.H I
Deuotio plebis ſub Apoſtolis. tom.10.83.G H

Dei nomen, & definitio.

Dei vocabulum, quid præ ſe ferat. tom.3.2.M & ſequent.
Deus, nomen eſt ſubſtantiæ. to.8.158.B C
Nomen deus & diabolus, ab eadem litera incipiunt: & nihil tam diſtinctum quàm deus & diabolus. tomo.8.263.G
Duæ ſyllabæ dei. tom 9.189.L
Deus, nomen eſt poteſtatis, non proprietatis. to.10.191.B
Deus dicitur, quicquid volumus, quicquid expectamus. tomo.9.130.H
Deum non eſſe, nemo audet dicere: etiam ſi auſus fuerit cogitare. tomo.8.17.L & ſequent.
Deum quo modo definiat Cicero. tomo.5.213.L

Deus quid, & eius eſſentia.

Deus quid ſit, & quo modo cognoſcatur. tom.8.38.A. tom.4.161.E. tom.9.183.L. to.10.55.B C
Deum omnes intelligunt id, quo nihil melius. tomo.3.3.B

tomo 3.3.B
Cognitio dei per creaturas. to.3.183.I
Quòd deus ſit aliquid ſupra animam rationalem. to.8.82.H
Nec mundus, nec aliquid quod in eo ſit, eſt deus. to.9.169.M.& ſequentibus.
Deus propriè eſt. to.1.36.G
Deus ſolus, perfectiſſimè eſt. to.3.72.E F
In deum non competit accidens. Ibidem.G
Deus, ſubſtantia eſt. to.8.158.G
Deo idem eſt intelligere, viuere, & beatum eſſe. to.5.66.I
Deo nulla natura eſt contraria, niſi quæ non eſt, cum ſit ſumma eſſentia, à quo omnis eſſentia eſt. to.5.102.A
Deus quo modo dicitur ſubſtantia. to.3.78. B C
Deus ſumma eſſentia, vnde dicatur. tomo 2. 159.D E
Deus vocatur qui eſt, & verè eſt. to.9.130.E to.10.325.E
De eſſentia deitatis. to.9.19.C D
Mirabilis eſſentia dei. to.9.172.E
Natura dei non poteſt deficere. to.5.102.E
Deus non habet quò proficiat, nec vnde deficiat. tomo 8.58.L

Dei natura qualis.

Deus ſpiritus eſt. to.1.20.E. to.4.235.A
Deus ſolus incorporeus. to.3.45.F. to.4.253. B. to.9.191.C D
Deus non eſt corpus, vel eiuſdē natura cum anima. to.5.67.B C.& ſequentibus.
Deitas, incorporea eſt. tomo 9.191.C
Vide infra, Deus qualiter viſus.
Deus magnus, non mole, ſed virtute. tomo 3. 75.H
Dei naturæ nulla ſit acceſſio. Ibidem.I
Solus magnus. to.8.206.I K
Vnde probatur eſſe magnus. to.2.567.D E
Magnitudo dei in homine facta. to.9.189.M. & ſequentibus.
Latitudo dei. to.5.190.A
Deus eſt magnus, & ipſa magnitudo qua eſt magnus. to.10.140.H I
Deus non diuiditur in partes. to.9.189.G H
In deo non eſt pars, nec dimſio. to.9.190.M. & ſequentibus.B
Infinitas dei. to.9.192.B
Deus finitus Manichæo. to.6.28. C
Solus inuiſibilis. to.6.157.D
Deus immenſus. to.4.253.C. to.6.28.B
Deus eſt ſolus immortalis. to.6.149.B C.& 158.D. to.9.186.I
Deus incommutabilis. to.1.51.B.& 148.L.& 159.H.& 168.K. to.2.94.K. to.5.52.C D.& 237.M. to.4.235.D. to.6.120.L. to.9.191.F.& ſo.ſequenti.A
Dei ſubſtantia, incommutabilis eſt: quia ſemper manet. to.8.216.K
Deus immutabilis. to.1.51.B
Deus ſolus ſimplex & immutabilis eſt. to.5. 94.B
Solus immutabilis. to.6.121.H I.& 158.D
Immutabilitas dei. to.9.191.F. & ſo.ſequenti.A
Nihil per ſe ſtabile aut immutabile, niſi deitas ſola. to.10.144.B
Deus incontaminabilis. to.5.79.B
Deus ineffabilis. to.3.3.A.& 236.D. to.8. 206.H. to.10.52.F
Quòd ſit ineffabilis: quia facilius dicimus, quid non ſit, quàm quid ſit. to.8.206.H
Quicquid occurrit, quod cogitari poteſt, non eſt deus. to.8.30.A
Quicquid vis, deum voces, quia non eſt quod vocas: non enim ei potes congruum nomen inuenire, quia non remanet in vno nomine. to. 8.59.I
Deus eſt ſolus inuiſibilis. to.4.233.B. to.9. 186.I.& L
Vide infra, Deus quo modo viſus.

Dei cognitio, ſcientia, ſapientia, viſio.

Deo nota arcana. to.2.38.G
Deo nihil ſapientius. to.3.3.C
Solus ſapiens. to.6.122.I K.& 158.F G
Deus cognoſcere dicitur, quando cognoſcentes facit. to.3.57.L M.& 124.E. to.4.22.I. to. 8.60.C D.& 85.K L. to.5.53.F G
Dei oblivio & recordatio. to.3.236.M. to. 4.254.H. to.8.210.M
Deus quã ſcire vel neſcire dicatur. to.4.39.F. & 124.F.150.I.& 152.M.& 254.E
Deus non aliter nouit facta, quàm facienda. to. 5.84.L
Deus ſimul intelligit infinita. to.5.107.H
Deus quo modo ſcire, videre, vel diſcere dicatur. to.5.135.E
Deus nos videt in natura ſua. to.9.189.M
Deus & bonos videt & malos. to.10.8.I

Dei voluntas.

Dei voluntas, ad ſubſtantiam eius pertinet. to. 2.47.E
Dei voluntas, principium neſcit. Ibidem.43. L M
Dei voluntas prima cauſa. to.3 64.I.& ſeq. & 256.D
Dei voluntas omnium cauſa. to.2.180.M. to. 3.65.E.& 135.K
Dei voluntas in ſaluandis & perdendis. to.3. 24.I K. Vide infra. Prouidentia & præſcientia dei.
Dei velle, facere eſt. to.9.189.H
Deus non vult fieri, quicquid malè ſit. tomo.9. 238.I

Dei omnipotentia.

De omnipotentia dei dubitare, dementis eſt. to.2. 155.A
Deus cogi non poteſt. tom.2.29.C D
Deus omnipotens. tom.3.52.D.& 42.I
Dei potentia creaturis non alligata. tomo.3. 153.D E
Deus ſi ſuam potentiam ſubtraheret, omnia verterentur in nihilum. to.5.107.D
Deus poteſt reparare carnem eandem numero, etiam ſi tota annihilata eſſet materia carnis. tom.5.216.D E
Deus omnipotens eſt, ad facienda maiora & minora. tom.10.187.G
Deus non poteſt negari omnipotens. tomo.10. 197.L
Deus poteſt, quod impoſſibile eſt. tomo.10. 202.I

Deus ſummum bonum, & vita beata.

Deus vnicè bonus. to.5.79.F.& ſequent.
Deus ſummum bonum. tom.1.5.M &.10.K.&. 53.L.&.140 C.&.168.D E. tomo.5.239.H
A deo omne bonum. to.1.3.F.&.19.G.& 148.M. tom.3.187.E.& ſequen.Vide, Bonũ.
Deus ſolus bonus. to.2.51.A.to.6.121.I
Deus ſummè bonus. to.10.69.A B.
Deus omnium vita. tom.3.50.E
De deo dicitur in morali philoſophia, quod eſt ſummum bonum: propter quod omnia facere debemus, quo beati ſumus, nec vltra ipſum requieſcere debemus. tom.5.67.C D
Deus eſt beata vita hominis, & finis, & ſummũ bonum. to.5.185.C
In deo angelus clarius cognoſcit res, quàm in proprio genere. tom.5.98.K L
Deo adhærere, facit beatum. to.5.100.K
Deus non poteſt eſſe miſer, quia ſeipſo beatus eſt: ſine quo creatura rationalis eſt miſera. Ibidem.
Deus eſt omnia in omnibus. tom.5.227.C

Locus dei.

Deus vbique totus. tom.1.15.I
Dei præſentiam neminem effugere, cum ſit vbique. tomo.1.35.I K
Deus non alicubi eſt. tomo.2.57.E. tomo.4. 124.H
De præſentia dei, ad Dardanum. tomo.2.epiſto.57.
Deus vbique. tom.5.50.D E. tom.9.223.M. to. 10.63.G.& ſequen.& 179.L
Deum non contineri loco. tom.4.56.C
Deus incircumſcriptus & illocalis. to.4.253. C.to.9.184.C.& 186.G
Deus quo modo vbique præſens. to.4.272.I
Deus in animo habitat. tom.4.204.D
Deum loco includit Manichæus. to.6.27.K
Deus vbique totus, vbique præſens, nullis includitur locis, & cæt. implens cœlum & terram, præſente potentia, non abſente natura. tomo.5. 62.I K
Dei ciuitas & domus, eſt Eccleſia. tomo.5. 73.A B
Deus non loco mouetur, qui ſemper vbique eſt totus. tom.5.135.D E
Deus in templo, tum in loco non ſit. tomo.6. 40.E F
Deus vbi fuerit ante mundum conditum ſtultè quæri. tom.6.125.H
Dei ſtatura vbique tota eſt, & nullo continetur loco: non eſt enim diſtincta humanis membris. tom.8.21.C
Deus non finitus, quaſi corporalibus locis aut mẽbris. to.8.36.D
Quòd nuſquam non eſt, qui nulli deeſt. Ibidem 45.I
Deo propinquare, & ab illo recedere, quid ſit. to. 8.56.L M
Dei ſedes in ſanctis ſuis. tom.8.262.F
Vbi erat deus antequam fecit cœlum & terram. tom.8.315.D
Deus vbique eſt ſubſtantialiter & potentialiter. to.9.186.F.&.189.A
Deus in omnibus creaturis eſſentialiter manet. tomo.9.184.E
Deus ſpiritus eſt, præſens vbique totus. tom.9. 189.A.&.207.F.&.238.E
Deus nullo loco continetur. tom.10.47.H
Deum nemo poteſt fugere. tom.10.110.D
Deus quibus longè, & quibus propè. to.10. 122.G H

Tempus & æternitas dei.

Deus æternus. to.3.52.C.to.2.124.F.& I
Dei æternitas neſcit tempora. tomo.2.36.G.& 45.M. tom.4.124.G
Quòd ante tempora à deo creata, nulla fuerint tẽpora. tom.1.44.E
Temporalitas deitatis. tom.5.241.E
Deus æternus. tom.5.104.A B
In deo non eſt tempus, ſed æternitas. tomo.9. 127.B
Deus nec Præteritum nec futurum, ſed ſolum præſens habet. Ibidem.
Deus extra omne tempus eſt. tom.9.186.H

Deus incomprehenſibilis, quo modo & vbi inueniatur.

Deus corporea virtute non inuenitur. tomo 1. 38.D
Deus vbi inuenitur. tomo 1. 40. D E.& ſequentibus.
Deus intelligibilis. to.1.117.D
Ex ordine rerum cognoſci deum. to.1.264.F
Deus authoritate ſcripturarum veſtigandus. to. 1.168.C
De deo quo modo cogitandum. to.3.72.C
Dei quo modo obliuiſcimur, & reminiſcimur. to.3.98.M.in fine,& ſequentibus.
Deus ſupra mentem. Eodem.100.G H
Deus quo modo ſemper quæritur. Ibidem.H I
Quid ſentiendum de deo. to.3.140. K
De quærendo deo. to.3.235.G
Deus incogitabilis. Eodem.136.E
Deus quærendus eſt,ſine quo nulla natura ſubſiſtit, nulla doctrina inſtruit, quantum ſcilicet ad triplicem philoſophiam. to.5.65.I
Ad deum reducitur omnis philoſophia. Ibidem.
Deum cognouerunt philoſophi ſummum eſſe, neque mutabilem. to.5.66.H
Dei nulla eſt imaginatio. to.6.28.A
Deus quo modo ſit inquirendus in rebus viſibilibus & corporalibus. to.8. 82. E.& 178. E F
Deum inquirere manibus, quid ſit. to.8.144. A.& ſequentibus.
Deus qualis ſit, ex creaturis cognoſcitur. to.9. 3.C.& fo.ſequenti.F
Deum qui non poteſt intelligere quid ſit, intelligat quid non ſit. to.9.45.B
Deum quomodocunque quis nominet, non capit. to.9.103.M.& ſequentibus.
Deum capit, qui ab eo qui dat incrementum petit ac ſperat. to.9.104.B
Intelligentia de deo, nulli qui non habet deum, prodeſt. to.9.105.E
Deus neque per ſenſus exteriores,neque interiores inueniri poteſt. to.9.169.K
Diuinæ maieſtatis conſideratio. to. 9. 171.B
Deus nullis verbis exprimi, nulla cogitatione cõprehendi poteſt. to.9.183.C.&.F
Deus incomprehenſibilis. to.10.31.M.& 32.B
Deum oculo cordis puro contingere, beatitudo. to.10.32.C
Philoſophi deum de longinquo quo modo viderint, & viderit. to.10.46.K L.& ſequen.
Deus quis. to.10.111.D
Modus cogitandi deum. to.10.323. G H. & ſequentibus.

Deus omnium author & creator.

Deus mali author non eſt,qui omnium quæ ſunt, author eſt. to.4.124.H I.in fine. Retractationum. to.1.9.A
Deus condidit omnia verbo. to.1.45.I
A deo ſunt omnia. to.1.140.F
Deus ex nihilo creauit omnia. Ibidem.
Deus omnium creator. to.1.45.I. tomo 3. 50. A B.& 52.D
Deus quid fecerit ante mundi creationem. to.1. 44.B.& 46.B
Deus quo modo malorum author. to.1.140.B
Deum non eſſe authorem peccati. to.1.149.I. in fine.
Dei & creaturæ conſideratio. to.4.124.G
Deus cum omnia fecerit, quare non æqualia fecit. to.4.126 K
Deum ſimul feciſſe omnia. to.3. 127. G. & ſequentibus.
In deo quo modo fuerint omnia. to.3.130.E.& fo.ſequen.C.& ſequentibus.
Deus ſolus creator. to.3.143.K.& 237.F
Deus cur mundum fecerit. to.4.161.L
Deus quare fecerit mundum, ſtultè quæri. to.1. 180.I.& ſequen. to.4.125.C
Deus eſt principium naturæ veritas doctrinæ, felicitas vitæ. to.5.67.H
Deus abſque ſui mutatione potuit producere mũdum in tempore, & alia.& cætera. to.5.96. E F.& ſequentibus. Item quod Plato ſenſerit de creatione mundi, qui aclatum deum dixit ex ea. Ibidem.
Deus voluit producere res antequam eſſent. to. 5.96.E F
Deus, teſtante Platone, eſt omnium author naturarum, intelligentiæ dator,& amoris,quo bene viuitur, inſpirator. to.5.97.H
Deus non vituperatur ex vicis, ſed laudatur ex omnibus naturis. to.5.100.L M
Quare deus non antè fecerit hominem dicit eſſe ſtultum quærere. to.5.103.F.& ſequentibus.
Deus quòd non mutabili voluntate produxerit hominem in tempore, & alia huiuſmodi, dicit eſſe inueſtigabile & inſcrutabile. to.5. 104.A B
Deum non poſſe operari aliquid noui, ſine ſui mutatione, dixerunt philoſophi: ideo mundum æternum & circuitũ in rebus poſuerunt. Ibidem.M.& ſequentibus.
Dei ſapientiam & virtutem, quæ poteſt ſine ſeminibus operari, non attendentes, ſed eam vſitatis metientes operibus, reputant fabuloſa quæ ſcribuntur de prima creatione mundi: non attendentes quòd etiam conceptus & partus & huiuſmodi, ſi eis narrarẽtur,& non vidiſſent, non crederent. to.5.106.K
Deus producit omnia, & ſecundum diuerſas ſpecies vna vi & vna ſapientia operatur in natura. to.5.44.D.&.107.E C
Deus etiam laudandus eſt ex minima creatura. tom.5.214.C
Deus creator ab operibus cognoſcendus. to.8. 82.E F
Deus creat impios, ad vtilitatem iuſtorum. to.7. 231.E
Deus cur hominem faciebat, quem ſciebat futurũ non bonum. to.7.248.H
Excepto deo, quicquid aliud eſt in natura rerum, factum eſt à deo. tomo 8.206.G
Deum requieuiſſe die ſeptimo. to.9.38.K
Deus author cuiuſcunque naturæ, nõ autem vicij. tom.9.68.M
Deus naturæ author. tom.10.71.I
Deus eſt cauſa,creator, & dator omniũ quæ ſunt, fuerunt vel erunt. tom.10.140.L
Excellentia dei in paradiſo. to.10.272.E F

Operatio dei.

Deum requieſcere & operari, quo modo accipiendum. tom.1.164.H. tom.2.21.M. to.3.124. H.& ſequent.&.239.E. tom.4.220.M
Deus quo modo operatur. to.3.116.C
Quo modo deus agat aut quieſcat. tom.3. 124.E
Dei operatio gemina in creaturis. tom.3.139. D.copioſè.&.143.G H.&.M.& fo.ſequenti.E F.
Dei inoperatio quæ ſit. to.4.225.I
Deus nouit quieſcens agere,& agens quieſcere. tomo.5.105.C
In dei vacatione ab opere, non eſt intelligẽda deſidia,& cæte.Sicut nec in eius opere labor. Ibidem.
Deum prius ceſſaſſe, & poſterius operatum eſſe, verum ſit dicendum, dicit ſe neſcire: tomo. 5.105.C
Deus operatur in omni opere. tom.5.107.A B. & 215.C
Deus ſi potentiam ſuam fabricatoriam rebus ſubtrahat, ita non erunt, ſicut antequam fierent nõ fuerunt. to.5.007.D
Deus operatur in angelis cooperantibus, & per angelos. to.5.135.E
Deus operatur naturalem generationem. to.5. 140.H I
Deus, etiam vbi non habitat, operatur. tom.7. 241.I
Deus operatur etiam in cordibus malorum. tom. 7.285.H I
Deus facere dicitur, quod dono dei creatura facit. tom.8.113.A.&.C
Deus fecit quæ futura ſunt. to.9.90.L M
Deus omnia ſola verbi poteſtate perficit. tom.10. 194.G
Deus omnia in ſolo verbo fecit. to.9.189.K

Deus an author mali.

Deus & de malis benefacit. tom.4.239.G
Deus nullorum viciorum offenſione vituperandus eſt, ſed omnium naturarum conſideratione laudandus. to.5.101.K
Deus permittit aliquid iuſtè, quod diabolus facit iniuſtè. tom.5.192.C
Deus pro meliori ſinit malum eſſe. tomo.5. 207.E
Deus quo modo facit mala. tom.6.45.K
Deus omnia iuſtiſſima ratione facit. to.9.163.B Vide titulum præcedentem.

Prouidentia dei, & qualiter creaturas adminiſtret.

Diuina prouidentia omnia regi. tom.1.140.C &.168.C. to.3.130.L.172.M &.239.F
Dei prouidentia & hominis libertas. tomo.1. 150.E F
Dei præſcientia non obſtat libero arbitrio. tom. 1.150.M.& ſequent.
Dei prouidentiam cum genere humano, ſacræ hiſtoriæ teſtantur. tom.1.161.C D
Diuina prouidentia argumenta. tom.3.130. M.& ſequent.
Dei præſcientia. tomo.3.43.H.&.133.I & 236.A
Dei prouidentia. tom.3.236.A.&.239.D
Diuinæ prouidentiæ opus hipertitum. tomo.3. 039. C D. 143.H.&.M.& fo.ſequenti. E.
Dei occulta quatenus nobis cognita. Eodem. 237.L
Dei præſcientia de malis. tomo.3.149.H.& 241.K L
Dei prouidentia omnia fieri, & quæ ipſe facit, & quæ fieri ipſe permittit. tomo.7.273.F
Deo eſt prouidentia, & cura omnium rerum. to. 4.140.F.& ſequent.
Dei cura erga nos. to.1.21.A
Deus continet & tuetur omnia. to.3.124.I tomo.9.191.B
Deus aliter operatus eſt primò, aliter nunc adminiſtrat omnia. tom.3.129.K.&.130.I K
Deus quo modo creaturas moueat, obſcurũ. to.3. 140.M.& ſequent.
Deus ſemper quietus, omnia tamen agens. Eod. 141.C
Deus, ſemper idem, adminiſtrat omnia. Ibidem.G
Dei opera, tarditas ingenij humani non aſſequitur. Eodem.144.A
Arbitrio dei omnia regi. to.3.239.F
Diuina prouidentia, & punit, & opitulatur, per bonos & malos. to.4.125.A B

Deum res humanas non curare arbitrantes, taxantur. to.4.140.F G. to.8.174.E F
Omnium curam gerit deus, quaſi omnium opifex. to.4.213.A
Deus res conditas ſic adminiſtrat, vt eas proprios motus agere ſinat. to.5.62.I K
Deus, teſtante Platone, ſicut vniuerſi mundi, ita omnium animalium ſpecies æterna intelligentia continebat. to.5.107.H
In deo, omne quod dicitur, idipſum eſt. to.10.142.D
Deus quo modo reſtituit omnia. to.2.174.C

Deus vnus, & verus.

Deus vnus. to.1.162.D E. to.3.52.B. to.6.125.E.& 142.D
Vnus verus deus. to.4.87.M.& ſequen.
Deum vnum, dixerunt aliqui, plures res eſſe: aliqui econuerſo vnam rem plures deos. to.5.59.A
Deus verus, eſt incorporea incommutabilisque natura, à quo vita bona & æterna poſcenda eſt. Ibidem.H

Deus trinus & vnus, & de deo prædicata.

Deus patri eſt præponendus. to.1.6.K L
Quæ de patre, filio, & ſpiritu ſancto dicuntur, vt vox patris, homo, columba, ſonus vocis, linguæ, diuiſæ velut ignis, quo modo accipienda. to.2.94.K.& ſequen. tomo 3.55.E F.& 60.I K.& ſequen.& 71.K L.& ſequentibus.
De deo quicquid abſolutè dicitur, & de ſingulis perſonis ſingulariter dicitur. to.3.73.C D
Deus vnus & trinus: & quæ perſonis communia, quæ non. to.3.55.E F
Deus ſolus continet omnes perſonas. tomo 3.75.K
Deus eſt vnus, pater & filius & ſpiritus ſanctus. to.5.94.B
Deus pater vnus eſt. to.8.187.M
Quis deus vtrum pater, an filius, an ſpiritus ſanctus, an ipſa trinitas ſtetit in ſynagoga deorum. to.8.198.A.& 340.D
Quia & ſingulus quiſque deus, & ipſa trinitas vnus deus. to.8.198.B
Cum dicitur ſimul aut diuiſim pater, & filius, & ſpiritus ſanctus, nihil aliud intelligendum eſt quàm vnus deus. to.8.6.H
Deus de deo dicitur filius, non autem pater: ſicut filius de patre, non autem pater de filio. to.9.53.I
Diligens filium dei, diligit filios dei, & membra filij dei. to.9.139.M
Quicquid ſubſtantialiter poteſt dici de deo, eſt vnum in tribus perſonis. to.10.139.F
Quæ ſubſtantialiter & quæ relatiuè dicuntur de deo, & de perſonis. tomo 10.139.H I.& K L
Deus quo modo pater. to.10.187.F
Quæ dicuntur de deo ſingulariter, & non pluraliter. to.10.139.L

Dei in creatura apparitiones.

Deum non videmus oculis corporeis, ſed mente. to.1.168.C. to.2.6.M.& ſequenti.& 93.M
Deum viſum diabolo, & impios viſuros deum, nonnulli putarunt. to.2.108.F.& 110.D
Deum nemo vidit vnquam: exponitur. Eodem.110.A.& ſequentibus, & 107.M.& ſequentibus.
Deum illi antiqui quo modo viderint. Eodem.110.D.& ſequen.& ibidem.L
In igne rubi. to.3.61.A B.& 62.F
Columna nubis & ignis. to.2.94.L. to.3.61.A B
Fulgure & tonitruo in monte Sina. tomo 3.61.B
Deum quo modo angeli videant. Eodem.150.I
Deum videt purgatus animus. to.3.3.D
Deus viſibilis induta carne. Ibidem.E
Deus quo modo viſibilis & inuiſibilis. to.2.109.L.& ſequentibus. to.3.233.H. to.4.172.H I. to.6.40.A B.& 46.B.& 156.M.& ſequentibus.
Deus inuiſibilis. to.4.233.B
Dei apparitiones quo modo fiant. to.4.36.F.& 39.D E
Deus variè aſſumit creaturam, & de apparitionibus diuinis plura. to.3.60.K.& ſequentibus.
A deo, primaria cauſa, proficiſcuntur omnia. Eodem.64.K L.& ſequen.L M
Et multa de miraculis diuinis, & magicis. Ibidem.64.I.& ſequen.
Dei eſſentia nunquam per ſe apparuit. Eodem.66.I
Et de miniſterio angelorum plura. Ibidem.6.K
Deus omnibus creaturis vtitur vt vult. Eodem.65.A
De deo & creatura. to.4.124.G
Deus videtur in corporali ſpecie, ſicut ſententia in voce. to.5.84.M
Deus facit mirabilia ſolus. to.8.185.F
Deus quo modo vtatur angelis bonis & malis, copioſè. to.8.189.L.& ſequen.
Deus cum creatura non eſt maior, nec ſine illa minor. to.9.22.E

Deus homo.

Deus, homini permixtus, dura loquitur. tom.2.3.E
Deus cur factus homo. tomo.3.3.E tom.10.83.B.& 164.H
Deus factus eſt homo, quo modo accipiendum. to.3.38.D
Deum habuiſſe tam mentem, quàm animam hominis. tomo.3.173.L M
Deus & homo. tom.3.240.L
Deus factus particeps humanitatis noſtræ, compendium præbuit percipiendæ deitatis ſuæ. tom.5.78.F
Vt particeps fieres diuinitatis, deus prior particeps tui eſſe voluit. tomo.8.313.C D & 346.A
Contra eos qui attribuunt deo humani corporis formam. tom.8.217.K
Quòd non habet formam humani corporis. Ibidem.277.D E
Si quid de deo ſentis, ſecundum corpus, vel ſecundum animam humanam, multum erras. Eodem 331.E F
Deus quo modo homo factus. tomo.10.35.L M
Deus homini omnia factus, ne alicubi erret. tom.10.46.I
Deus quo modo venerit ad nos. tomo.10.63.H I
Deus factus eſt homo, vt homo fieret deus. tomo 10.128.H
Deus homo factus. tomo.10.191.C
Deus factus eſt homo, ne periret homo. tom.10.198.I
Deus venit ad nos, ſi mundare domum velimus. tomo.10.213 K L

Dei prædeſtinatio, præſcientia, electio, vocatio, odium, & cætera.

Deus certum ſanctorum numerum prædeſtinauit. tomo.1.5.C. tomo.2.101.A B
Dei electio gratuita. tomo.1.8.D. tom.2.98.F G
Dei vocatio. tomo.1.9.K
Dei propoſitum & vocatio. tomo.1.12.F
Diuinam electionem non iudicet homo. tom.1.52.D
Deus cur etiam animas damnandas curat. to.1.151.C & ſequent.
Deus quare creauerit præſcitos ad dānationem. tom.2.146.K.& ſequent. tomo.3.149.E F.& ſequent.
Dei creatio & prædeſtinatio. tom.3.42.L
Deus cuius vult, miſeretur. to.3.42.L & ſeq. to.4.146.I
Deus quo modo præſcientia eligat credituros, & damnet incredulos. to.4.286.M.& ſequent. & ſo.ſequen.C D
Deus ſemel vocauit omnes iuſtos. tomo.4.303.I
Deus quo modo induret. Eodem.146.H I & 234.H
Deus quo modo obſtupefacit. Eodem.70.G H
Deus quo modo excæcat mentes infidelium. to.6.82.F G.& 136.M.& ſequent.
Deus quem vult illuminat, & quem vult excæcat. Eodem.137.A
Deus quare aliquos tradit in deſideria cordis. to.4.138.M.& ſequent. tomo.6.82.G
Dei odium vel dilectio, an ex præſcientia futurorum operum noſtrorum. tomo.4.145.E.& ſequentibus
Deus non mutat præſcientiam, ſed ſtatum. tomo 5.118.I
Dei præſcientia, & prædeſtinatio, non tacenda propter frigidos. to.7.276.H I
Deus noſcit ſuos, intus & foris. tom.7.88.K L & 96.F G
Deus cur præcepit quod ſcit non obſeruandum. Eodem.151.A
Deus gignit malos, ſed in bonum ſuum. Eodem.182.E F
Deus quum omnes homines ſaluos fieri velit, quur pereant ex his aliqui. to.7.261.F
Item cur induret alios, miſertus aliorum. Ibidem.
Deus quos dignatur vocat, & quem vult religioſum facit, Ambroſii dictum. to.7.278.C
Dei præſcientia quo modo prædicanda. Ibidem.M.& ſequent.
Dei præſcientia & prædeſtinatio quid. tomo.7.277.B C
Deus quare iſtos homines oues facit, & iſtos non facit. tom.7.199.B
Quare deus vnum hominem dignum habeat, & alterum indignum. to.10.241.H

Dei diuitiæ, & dominatus.

Deus non eget rebus conditis. tom.1.49.M & ſequentibus.
Deum non pati neceſſitatem. tomo.4.124.I
Deus non eſt diues pecunia, ſed omnipotentia. to.5.57.M
Dixi domino, deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges: exponitur. to.5.82.B C.& ſequentibus.
Deus eſt verus dominus, qui nō indiget inferiore. tomo, 9.137.I
Deus eſt omnium, deus in omnibus integer, in ſingulis integer. tomo.9.238.E

Deus peccare non poteſt. Ibidem. I

Dei in nos dona & beneficia.

Deus omnibus donat, nihil amittens. to. 1. 15. K
Deus dat regna terrena bonis & malis. to. 5. 39. M
Deum ſcire quid nobis neceſſarium ſit, antequam petamus ab eo. to. 7. 276. K
Deus non replet arcam, ſed pectus. tomo 8. 113. G
Deum cum volueris, habebis, quia antequam velis, venit ad te: & cũ auerſa voluntate eſſes, vocauit te. to 8. 48. E
Deus cum ſit omnium, eſt tamen ſingulorum. Ibidem. F
Eſt tamen deus, etſi non tuus deus. tomo 8. 103. M
Cum ſit omnium, eorum tamen propriè eſt qui eũ diligunt, tenent, poſſident & colunt. to. 8. 122. G. & 350. I
Deus fidelis. to. 8. 46. D E. to. 9. 29. M
Deus alia dona dat inimicis, alia amicis ſuis. Ibidem. 150. D
Deus præſtat nobis æterna & temporalia. to. 10. 4. H
Deus nobis non infert bona ſua, niſi auferat mala noſtra. to. 10. 10. I
Deus ſe nobis dat. to. 10. 16. B
Deus nullius eſt debitor, quia mutuo acceperit, ſed quia promiſit. to. 10. 28. A B
Quatuor res inſignes dei, circa nos. tomo 10. 74. L
Deus quid nobis præſtiterit. to. 10. 110. F

Deus Iſraelitarum, Deus Chriſtianorum, Deus recens.

Deus Iſrael cur dictus. to. 4. 88. M. & 89. F G
Deus Iſrael quis, iuxta Hebræos. to. 4. 89. F
Deus ſabaoth. Ibidem.
Deus Iſrael, deus vniuerſæ terræ. Ibidem. I K
Deum prophetarum blaſphemant Manichæi. to. 2. 70. L. to. 6. 6. A
Deus verè non eſt notus, niſi in Iudæa. to. 8. 180. L
Opinio gentium de deo noſtro. to. 4. 88. B
Deus noſter eſt ille, quem Iudæi velint nolint, cognoſcunt. to. 5. 183. L
An verus ſit deus, cui Chriſtiani ſeruiunt, cui ſoli debeat ſacrificari. Ibidem.
Deus noſter, quomodo rex eſt omnis terræ. to. 8. 94. G
Deus noſter non eſt deus ad tempus, quomodo dij gentium, ſed deus in æternum. Ibidem. 97. B
Deus deorum dominus, vnus eſt, non factus, & verus deus ſolus, ipſe pater, & filius, & ſpiritus ſanctus. to. 8. 101. K
Deus diis gentium, dæmoniis, eſt terribilis, diis à ſe factis eſt amabilis. Ibidem. M
Chriſtus quibus eſt occultus deus deorum. to. 8. 102. B
Deus recens, eſt deus ad tempus factus: deus noſter recens non eſt, ſed ab æternitate in æternitatem. to. 8. 196. F
Deum recentem ſibi faciunt, qui Chriſtum creaturam putant imparem & inæqualem patri. Ibidem. G
Deus deorum, eſt Chriſtus Chriſtianorum qui videbitur in Sion. Ibidem. 201. K
Cur non ſit ſimilis deo, in diis gentium. to. 8. 206. H
Super quos deos terribilis eſt deus. to. 8. 234. G. & 340. D
Quomodo nimis exaltatus eſt Chriſtus ſuper omnes deos. to. 8. 138. B
Ipſe eſt ſummus deus noſter, qui eſt ſuper omnes deos, & etiam ſuper angelos, nec habet ſuper ſe deum. to. 8. 232. C D
Deus noſter vbi eſt. to. 8. 231. L
Quòd non poteſt demonſtrari ad oculum, ſicut dij gentium. Ibidem. M
Deus noſter quis. to. 10. 3 K
Deus noſter, deus videns & viuens: dij falſi, nec videntes nec viuentes. to. 10. 8. G

Dei cultus, & quid de deo ſentiendum.

Deus quomodo colendus. to. 1. 14. I. & 139. F
Deus in omnibus laudandus. to. 1. 12. F. & 15. G. & 23. I. & 30. I. & 153. I
Deum ſcire, vel inuocare, vtrum ſit prius. to. 1. 15. G
De deo quid doceat Eccleſia. to. 1. 168. H
Deus vnicè diligendus. Ibidem. L
Deus vnicè colendus. to. 1. 4. I. 137. H. to. 3. 205. M. & 212. K
Deus vnus adorandus. to. 3. 207. C
De deo quomodo diſſerendum. to. 3. 55. A
Deus vnus etiam ignoranter colitur extra Eccleſiam. to. 7. 47 K L
Deum nobis ſcriptura more humano cur deliniat. to. 3. 54. K L
De deo propriè dicta. Ibidem. L
De deo quomodo cogitandum. to. 3. 72. C
De deo quid ſentiendum. to. 3. 140. K
De deo quid credi debeat. to. 3. 237. E
Deus poſſeſſio noſtra. to. 4. 253. D
Deorum cultũ horrentes Iudæi multiplicati ſunt & exaltati ab vno deo qui ſolum regna cultoribus tribuit. to. 5. 40. B C
Deo, datori fœlicitatis, conſecrandi ſumus. tom. 5. 54. E
Deum vnum colimus, qui fecit cœlum & terram. tomo. 5. 62. A B
Dei vice colentem creaturam, dicis peccare dupliciter. Ibidem. B
Deo debemꝰ cultũ, qui pietas vel religio dicitur: & quod omnia ſunt vera delectio. tomo 5. 81. C D
Deo ſeruit ciuitas terrena, propter temporalia. to. 5. 125. E
Deum colens Conſtãtinus, eſt mirabiliter exaltatus, aliis idololatris trucidatis. tomo. 5. 48. E
Deus agricola noſter. tom. 8. 149. M. & ſequen.
Deum eſſe poſſeſſionem noſtram, & nos eſſe poſſeſſionem dei. to. 8. 48. F G & 60. L M
Deum inuocantes propter ſecularia commoda, non inuocant deum. tomo. 8. 113. F. & 120. K
Deus purè ac caſtè amandus & colendus. tom. 8. 121. I K
Item gratis. tom. 4. 290. B
Deus ſine magno fructu honorari non poteſt, nec ſine magno detrimento deſpici. to. 10. 307. F

Dei participatio, & quid à nobis requirat.

Deo quid hominem iungat. tom. 1. 17. H I tom. 3. 236. I
Deo inſeparabiliter iungimur, per Chriſtum, & & eius ſpiritum. tomo. 1. 169. D
Deus nobiſcum: & quomodo. to. 10. 129. E
Deo hærendum, non mundo. to. 4. 257. K
Diuinitatis participatio. tom. 8. 123. D
Deus quid requirat à nobis. tomo. 5. 82. D E
Deus à nobis duplex requirit ſacrificium. tomo 10. 254. C
Deo nihil accidit ex noſtris. tom. 10. 32. D
Quid deo reddimus. to. 10 75. A
Deus quomodo adiutor & cooperator noſter. to. 10. 69. I
Deus rector & habitator noſtri. to. 10. 137. I
Deus eſt vita noſtra. tom. 10. 77. F
Ad deum quomodo perueniatur. to. 1. 116. A B Vide, Accedere.
De videndo deo. tom. 2. epiſto. 111. & 112. to. 9. 83. M. Retractationum. to. 1. 23. B

Cum deo, A deo, In deo, Ex deo, Coram deo.

Cum deo eſſe, quid ſit. tom. 1. 106. M
A deo habet homo vt ſit, & quòd deus in eo, & ipſe in deo. tom. 1. 15. H
Inter deum, & quod de deo eſt, nihil diſtat. to. 4. 211. B
Aliud eſt eſſe deum, aliud participem dei. tomo 5. 217. M
In deo quicquid eſt, deus eſt. to. 5. 94. B C
Ex deo, de deo, differunt. tom. 6. 113. A & 119. I. & 121. A B
Coram deo, quid dictum. tomo. 10. 90. L

Dei ad nos conuerſio, & auerſio.

Suos non deſerit deus. tom. 5. 5. M
Deus prius deſeritur, quàm deſerat, ſed primo reuertitur ad animam reformando eam. tom. 5. 110. H
Abundantiam rerum habẽtes, & deum derelinquentes, filij ſunt perditionis. tom. 7. 100. K
Deus quomodo auertatur à nobis, & conuertatur ad nos. tomo. 10. 46. H
Alienatio noſtri à deo, à noſtro malo eſt. tom. 10. 110. C
Dei auerſio à peccatoribus, quæ. Ibidem. D
De verbis Apoſtoli, Si deus pro nobis quis cõtra nos: Sermo. tom. 10. 74. K & 277. L

Deus cui ſimilis.

Quid in homine ſimile deo. to. 3. 90. B. & ſeq.
Deo ſimilis eſt, qui bene vult inimico ſuo. to. 8. 169. I
Deus ſimilis inuiſibilibus. tom. 10. 75. M
Deus perfectus, vt deus. tom. 10. 156. B
Deo nihil poteſt comparari. tom. 10. 222. E
Deum qui iniuſtè comparat, violat. Ibidem. H

Dei iuſticia, miſericordia, longanimitas, ſeueritas, pœnitentia, veritas, & cætera.

De iuſticia dei dubitare, dementis eſt. to. 1. 3. K & 155. A
Dei iuſticia vera, interna, immutabilis. tomo. 1, 20. E
Deum iuſtum negare, ſacrilegium eſt. tomo. 1. 140. G
Dei miſericordia & iudicium. to. 3. 42. L. & ſequen. to. 8. 46. E. & ſequen. & 85. B
Deus qua iuſticia peccata puniat. to. 1. 151. B
Dei iuſticia, potentia quomodo adiuncta. tom. 3. 94. H
Et quòd iuſticiam ſequi debet potentia. Ibidem. K
Deus malis ingerit mala, quia iuſtus eſt. to. 4. 38. K
Deus quare ſinat iuſtos affligi. to. 4. 240. F. & ſequent.
Apud deum nulla iniquitas. to. 4. 146. I
Dei miſericordia quomodo accipienda. to. 4. 250. E F. & H to. 6. 131. F G
Deus aduerſarius impiorum. tomo 4. 266. A B
Deus qua iuſticia remittat peccata. Ibidẽ. 280. F. & ſequent. copioſè.
Dei gratia iuſta eſt, & gratia iuſticia. tomo. 4. 282. G
Dei miſericordia præcedit omne pœnitentiæ meritum.

meritum. Ibidem.
Diuina iuſticia ſeueritas, punit etiam iuſtos. to. 4.280.G H
Dei iuſticia, diſciplina nominatur. Ibidem.G
De dei ira, ſcriptura loquitur more humano. to. 5.76.C
De dei bonitate & iuſticia, quomodo relucet in malis inflictis, & bonis conceßis in hac vita. to.5.214.D E
Deus vltor & clemens. to.6.39.G
Deus quo modo nec iuſtis parcat, nec peccatoribus. to.6.86.B
Dei pœnitentia & longanimitas. to.6.123.C D
Dei bonitas & ſeueritas erga nos. tomo 6.121. C D. to.7.262.F
Dei miſericordia, & iudicium diſcernenda. to. 7.267.M
Quo modo dicitur iuſtus, fortis, & longanimis. to.8.10.L
Dei miſericordia abutentes, notantur. to.8.40. M.& ſequentibus.
Cur quidam deum eſſe negant, aut iniuſtum dicunt. to.8.44.D E
Dei iuſticia & miſericordia. Ibidem.106.H
Dei veritas & miſericordia. to.8.155.A.& 212.H
Deus merita noſtra non attendit. Eodem.155.A
In deo duo ſunt, poteſtas & miſericordia. Ibidem.137.L M
Deus quare permittit innocentem occidi. Eodem. 138.D E
Dei iudicium, pro iuſticia poni. to.8.170.D
Dei miſericordia mane annuncianda, & veritas dei per noctem. Eodem.223.C
Deus miſericordiam diligit, & veritatem. Ibidem.303.A B
Deus reſeruat omnia iudicio ſuo. to.8.223.K L
Deus cur parcit malis ad tempus, vel quare laborant boni ad tempus. Eodem 226.E F.& ſequentibus.
Deus in omnibus iuſtus & miſericors. to.9.57. L. to.10.178.K.& 183.C D
Deus non eſt acceptor perſonarum. to. 9.193.L
Præmiis, metu, ſuppliciis, benignitatis ſuæ conſilio deus nos ad ſe inuitat. to.10.3.D
Deus fons iuſticiæ. to.10.4.C.& 30.A
Quomodo deus dicitur iuſtus, pœnitens & neſciens. to.10.142.E
Si non puniaris ab homine, deum time. to.10. 79.I
Qui in tenebris, præſente deo, facit quod publicè facere pertimeſcit, deum eſſe non credit. to. 10.247.A
Quod egerimus cum petitore noſtro hoc aget deus cum ſuo. to.10.322.L

De deo corporaliter dicta.

De deo corporaliter ac more humano dicta, quo modo accipienda. to.1.165.M.& ſequen.& 168.I.& 181.K L.& 183.A B. to.2.108. H I. to.4.53.B.& ſequen.& 127.M.& ſequen.& 150.C.& ſequen.& 233.E.& ſeq. to.6.131.D E.& ſequentibus.
Dei ambulare, & tranſire. to.4.234.D
Deum aſcendere, & deſcendere, quid ſit. to.4. 234.B C
Deus quo modo audiatur, & non audiatur. to. 6.40.A B
Dei caput, capilli, oculi, & alia membra, quid. to.4.233.E.& ſequentibus.
Deus crucifixus eſt, quo modo dictum. to.2.94. L. to.6.162.G H
Deus dictus diabolus. to.6.83.F G.& 136.M. & ſequentibus.
Deus quorundam, venter eſt. Ibidem.136.M. & ſequentibus.
Dij gentium dæmonia. Ibidem.
Dei eſurire. to.8.104.E
Deus faber. to.10.138.H
Dei facies. to.8.152.E
Deus, fundus noſter. to.10.30.F G
Deus ignis edax, quo ſenſu. to.6.41.I
Dei incipere & deſinere. to.3.110.D
Deus incoinquinabilis. to.6.121.B.& ſequentibus.
Deus quo modo dicatur iraſci. to.3.237.H. to. 4.234.G. to.6.131.F G
Dei ira, & zelus, quid. to.8.191. E F
Dei iurare quid. to.6. 17.K L.& 131.E F
Deus ſolus ſecurus iurat. to.8.212.L
Deus in conſcientiis noſtris loquitur. tomo 4. 274.A
Deus locutus per angelos & Prophetas. Ibidem. B
Deus, quo modo cum diabolo locutus. Ibidem.
Deus, quo modo loquatur. to.3.133.B.& 140. I.& 141.H.& fo.ſequen.A.& 152.B
Dei loqui & videre. to. 4.234.D E
Deus loquitur in natura ſua, & etiam loquitur per angelos. to.5.85.F G
Deus locutus eſt nobis per Prophetas, per ſeipſum, & per Apoſtolos. to.5.92.D E
Deus loquitur tribus modis. to.5.92. B C.& 135.G
Deus medicus noſter. to.10.57. D.& ſequentibus.
Deus, per tropum, probat, aut miratur. to.1. 181.I
Dei oſtendere & abſcondere. to.4.234.B
Dei pœnitere, & non pœnitere, quid ſit. to.3. 237.H. to.4.234.G. to.6.17. K.& 131. F. Vide ſupra, Dei prouidentia.
Dei pœnitentia, qualis. to. 4.128.L.& 150.B & ſequentibus.
Dei poſteriora. to.4.233.L
Refugium noſtrum deus. to.10.3.L
Dei ſedere & ſtare, quid. to.4.234.B
Dei ſilere & tacere. to.8.57.D
Deus ſol noſter interior. to.10.18.C
Dei veſtimenta, & calciamenta. to.4. 233.M
Deus veſtitus eſt in cœlo. to.2.139.M
Dei videre & miſereri. to.9.79.C
Deum vigilare & dormire, quid ſit. tomo 4. 234.I
Deum zelare, quid ſit. Ibidem.F. to.6. 131. G H

Dei prædicata.

In deo nihil ſecundum accidens dicitur. to.3. 72.G. to.10.149.M.& ſequen.
Quædam ex tempore de deo prædicantur, nulla ipſius dcmutatione. to.3.74.C
Quicquid de deo prædicatur, iuxta ſubſtantiam prædicatur. to.3.102.E F
De deo prædicantur denominatiua. to.9. 171. L M
Quicquid verè prædicatur de deo, eſt ei eſſentiale. to.9.183.D E
Quędã de deo ſubſtantialiter dicuntur, & quædam relatiuè. to.10.139.F G
Aliter deus dicitur propriè, aliter tranſlatiuè, aliter relatiuè. to.10.140.H
Deum per decem prædicamenta, circumloqui poſſumus. Ibidem.140.G H

Opiniooes & errores, circa dei naturam: & deum negantes.

Deum corpus igneum eſſe, quidam putauerunt. to.1.6.D.& 165.I. to.9.190.A
Quæ blaſphemi Manichæi de deo prædicent. to. 1.175.I K
Dij Manichæorum, duo. to.1.168.I
Deum corporeum eſſe, Tertullianus finxit. to. 2.147.D E. to.3.148.C D.& ſequen. to. 6.7.H
De deo philoſophorum deliramenta. to.2.55.A. & ſequentibus.
De deo error triplex. to.3.54. H
Contra eos qui inducunt tres deos. to.3.173.I
Deum eſſe inualidum, quidam opinati. to.4. 140.H
Deus ſine animo. to.5.53.H
Deum vnum aliquando plures res eſſe aliqui dixerunt: aliquando econuerſo docebant rem vnam eſſe plures deos. to.5.59.A
Deus quid ſit, opinio. to.5.41.I.& ſequen.
Deus quid videri poteſt ab homine. tomo 5. 78.I
Deus quomodo deſcribitur à Porphyrio. to. 5. 87.H.& ſequentibus.
Deum ponunt corporeum, Antropomorphitæ. to. 6.6.D
Deum non eſſe creatorem mundi aſſerunt Simoniani, Menandriani, Saturniani, Baſilediani, Nicolaitæ. to.6.3.K L Vide, Mundus.
Deum bonum & malum, Gnoſtici fingunt. Ibidem. M
Deum eſſe negauit Diagoras Athens. to.7.38. L M
A deo malum eſſe aliquando, Seleuciani aſſeuerant. to.6.6.I
Deum non facere mala, Coluthiani docuerunt. Ibidem. K
Deum creaſſe naturas malas, Floriani finxerunt. Ibidem.
Deus, quomodo facit mala. to.6.45.K
Deum triformem putantes hæretici. to.6.7.D
Deos finxerunt duos, bonum & malum Cerdoniani & Manichæi. to.6.138.I
Deum non eſſe, perpauci dicunt ore vel corde, ſed plurimi moribus & vita. to.8.111.H.& ſequentibus.
Ille putat deum non eſſe, qui credit ei placere facta ſua mala. Ibidem.I
Non eſt deus, niſi cui diſplicet iniquitas. Ibidem.
De deo omnium hæreticorum opinio, diuerſa eſt, ſed vanitas vna: & ſi opinionum varietate diſcordans, ſimili tamen vanitate colligantur: exemplum. to.8.196.H
Pauci, qui dicunt in corde ſuo, non eſt deus. to. 10.8.H

Dij, angeli & homines.

Dij homines dicti ſunt. to.3.56.B. to.4. 25. B.& 35.H. to.8.101.K L
Deus effector deorum. to.5.72.D
Diis bonis, quos nos angelos vocamus, dæmones non poſſunt eſſe amici. to.5.73.D E
Deorum beatorum, id eſt, angelorum, amicos nos facit ſimilitudo bonæ voluntatis. Ibidem.F
Deorum & hominum differentia in tribus. to. 5.77.K
Homines quo modo dicantur dij. to.5.80.C
Dij dicuntur homines in ſcriptura expreſsius, quàm ipſi angeli. Ibidem.C
Dij creati, non ſua virtute, ſed veri dei participatione ſunt dij. to.5.70.I
Eritis ſicut dij: exponitur. to.5 129.H
Deos facit, credentes in ſe, verus deus. to.8. 232.I

Qui

Qui ſunt dij & domini, quorum deorum & dominorum ſit deus & dominus, qui eſt verus deus. Eodem.340.C D

Non quia boni ſunt omnes, ſed quia ſermo dei ad illos factus eſt, appellati ſunt homines dij: alioquin dominus eos non ſic diiudicaret. Ibidem.

Dij terræ, dicitur populus Iudæorum. tomo 8.95.B

Dij, quorum ipſe eſt deus, qui ſunt, & vbi ſunt. Ibidem.101.K

Quòd homines facti ſunt dij gratia eſt adoptantis, non natura generantis. Ibidem. L. & 232.I

Non exiſtendo ſunt homines dij, ſed ſunt participando illius vnius qui verus eſt deus. to. 8.297.I.in fine.

Vtrum ſicut homines, ad quos factus eſt ſermo dei, dij vocantur, ita & angeli vocandi ſint dij. Ibidem 340.D E

Cur nunquam in diuinis eloquiis, reperitur ſanctos angelos appellatos deos. Ibidem.K

Dij gentium, an & qui ſint.

Deos gentium dæmones eſſe. to.5.63.A

Sunt dij ſuper quos magnus eſt deus, ſed non ſunt nobis. to.8.232.G

Dij recentes. to.8.196.F.& ſequen.

Ethnicorum, de deorum natura, opiniones.

De deorum natura, varia philoſophorum ſecta. to.1.157.H

De diis ſuis, quid nugati ſint Pagani. to.4.88.C.& ſequen.

De diis, quid Socrates ſenſerit. to.1.157.I K

De diis, falſæ opiniones. to.1.166.H

Dij, an habeant corpora. to.5.51.B C

Dij ſunt animalia, ſicut & dæmones, Platonici dicunt, ſed non perturbationes habent: quia ſunt beati. to.5.69.D I. & ſequentibus. & 70.L

Deos neſcire inferiora, niſi eis à dæmonibus intermediis nunciaretur. to.5.73.C D

A diis facta ſunt animalia mortalia, ſecundum Platonicos. to.5.127.E

Deorum multiplicatio, & pluralitas.

Deorum trium nomen, & cauſa. to.5.15.G

Deorum tria genera, de quibus diſputauit Scæuola pontifex. to.5.38.F.& ſequen. & 51. A B.& 70.I

Deorum diſtinctio & differentia. to.5.3.C.& 11.H I

Deorum multiplicatio. to.5.23.H I

Deorum controuerſia. to.5.39.C D

Deorum contrariorum templa. to.5.37.D.& ſequentibus.

Dij antiquorum erant diſcordes. tomo 9.255. B C

Confutatio erroris gentilium, ſuper pluralitate deorum. to.10.224.M

Dij à quo, & qua forma facti.

Deos cœleſtes fecit ſummus deus, alios autē deos facit homo terrenus. to.5.72.D

Deos, ſiue idola, facta à nefariis hominibus, cogitur Hermes conſiteri. Ibidem.F

Dij, quomodo facti fuerint. to.5.72.K L

Diis factis meliores ſunt homines qui fecerunt eos, etiam increduli. to.5.73.D. Deos factos ex vtraque natura, conſitetur Hermes. Ibidem.I

Dij cur humaniter figurentur. to.5.56.D

Dij ſub formis variis latitant. to.5.53.G

Quomodo dij gentium dicantur dæmonia, cum ſint ſimulacbra. to.8.234.I.& 340.E F

Quòd ſint argentum & aurum, opera manuum hominum. to.8.284.I K

Dij boni & mali, & placatio eorum.

Dij non ſunt æſtimandi niſi boni, ſicut Plato dicit & alij philoſophi. to.5.36.A.& 69.H

Deos omnes bonos aliqui opinati ſunt, quidam vero bonos & malos, & hi malos dicunt eſſe dæmones. to.5.74.L.& ſequen.

Dij nocini. to.5.14.D

Dij mali. to.5.15.A.& ſequen.

Dij mali propitiabantur ludibus triſtibus, boni autem obſequiis lætis. to.5.14.D.& H.& ſequentibus.

Deorum placatio, quæ erat per turpia, erat ſceleratiſſima. to.5.20.C D

Deos malos ponentium, opinio mirabilis. to.5.63.F.& ſequentibus.

Deorum cultus.

Deos omnes colendos eſſe ſapienti, Paganorum ſententia. to.4.87.F

Et cur Romani Hebræorum deum ſolum, non receperint. Ibidem.H

Deos non omnes colunt, qui noſtrum reiiciunt. to.4.88.I

Deos, conditori præferentes. to.5.2.B

Diis non eſt ſeruiendum, pro bonis temporalibus habendis, vel malis fugiendis. to.5.6.B.& 18.I K

Quòd diis non ſit ſeruiendum, quòd remunerent in alia vita, oſtendit Auguſtinus. Ibidem.

Qualia de diis gentium etiam cultores eorum ſe ſentire fateantur. to.5.39.C D

In deorum cultum, & honorem, caſtrabantur aliqui. to.5.62.A

Diis plurimis ſacrificandum dixit Plato, quos omnes dixit bonos. to.5.69.C D.& H

Quòd templa, aræ, ſacerdotes, ſacrificia, & vates, quæ diis inſtituuntur, deo vero debentur. to.8.232.H

Quòd dij non ſint colēdi, rationibus oſtenditur. to.8.284.M

Contra eos qui dicunt ſe nec ſimulacbra, nec dæmonia colere, ſed per effigiem corporalem eius rei ſignum intueri, quam colere debeant. Ibidem.285.B C

Deos gentium exterminandos, & vnum deum adorandum fore, per Prophetam prædictum eſt. to.8.339.K

Dij, qui non fecerunt cœlum & terram, peribunt de terra, & ſub cœlo: quomodo intelligatur. to.8.240.D E

Deorum gentilium mores, vanitas, inſtituta, execratio.

Dii fugitiui. to.5.23.F

Dii peregrini. to.5.15.C

Dii certi & incerti. to.5.19.G

Dii epulones. to.5.51.L

Dii Scenici. to.5.69.I

Dii non ſunt æſtimandi, qui nec ſe nec alios liberant. to.5.2.F G.& I.& ſequen.

Quòd gentilium deorum vanitate detecta, nequeat dubitari, æternam eos vitam nemini poſſe præſtare: qui nec ipſam adiuuant temporalem. to.5.54.D

Ad deos pertinebat legem dare, peccantes arguere, minari pœnas, promittere præmia, & cætera, ſed contrarium facientes, non ſunt dicendi dij. to.5.11.H I

Paganorum deos, nunquam bene viuendi ſanxiſſe doctrinam. tomo 5.12.D.& ſequentibus.

De officiis ſingulorum deorum. to.5.52.I.& ſequentibus.

Deorum falſorum execratio. to.2.170.E.& ſequentibus.

Non ſunt credendi dii, quos coluit antiquitas. to.9.244.G H

Dij, ex hominibus mortuis.

Deorum ſepulchra, Cicero commemorat. to.4.88.E

Deos immortales iam mortuos putari, procurauerunt dæmones quibuſdam falſis miraculis, quibus adorarentur & colerentur. to.5.63. F.& ſequentibus.

Dii, quos coluerunt homines idololatræ, inueniuntur homines mortui fuiſſe, in ipſorum libris. to.5.73.C.& 74.E

Deus cœpit haberi Argus rex Argiuorum, iam mortuus, qui honor fuerat delatus primò cuidam homini priuato & fulminato Homogyro, eo quòd primitus boues ad aratra iunxerit. to.5.156.C

In deorum numero computati ſunt aliqui. Ibidem.F

De deo Mercurio, qui fuit nepos Athlantis. Item de Hercule. Ibidem.

In deos tranſlati ſunt Ino vxor Athamantis regis, & eius filius Melicertes, qui præcipitio ſpontaneo in mari perierunt. tomo 5.161.D

Dij ſelecti, Penates, maiores, minores.

Qui ſint dij ſelecti, & an ab officiis viliorum deorum habeantur excepti. to.5.55.C

Quàm nulla ſit ratio, quæ de ſelectione quorundam deorum poſſit oſtendi, cum multis inferioribus excellentior adminiſtratio deputetur. Ibidem. toto cap.3.

De Apolline, & Diana, cæteriſque ſelectis diis, quos partes mundi eſſe voluerunt. to.5.58. L.& ſequentibus.

Dii ſelecti, quare dicantur. to.5.55.C

Dii ſelecti viginti, mares duodecim, fœminæ octo. Ibidem.

Et quomodo deus vnus multorum ſupplet defectus. to.5.62.G.& ſequen.

Quòd etiam Platonici, licet de vno vero deo bene ſenſerint, multis tamen diis ſacra facienda cenſuerint. to.5.69.C D

Dii Penates, quid ſint. to.5.2.K

Deos Penates ſibi profuturos impudenter Romani crediderunt, qui Troiam cuſtodire non valuerunt. Ibidem.

Melius actum eſt cum diis inferioribus, qui nullis infamantur opprobriis, quàm cum ſelectis, quorum tantæ turpitudines celebrantur. to.5.56.A

Dij minores qui, ſecundum Platonicos. to.5.107.F

Dij diuerſarum nationum.

Dij duo coluntur ab Aſſyriis. to.5.32.G H

Deos duos colebant Perſæ, vnum bonum, alium malum. to.5.47.G

Deum dixerunt Aegyptii Serapin. tomo 5.155.K

Deum ſibi fecerunt Latini, Aentam regem ſuum, qui non comparuit quando mortuus eſt. to.5.163.A

Deus Socratis quòd ſit dæmon. to.5.74.E

Dii non liberauerunt Mar. Regulum à morte, quibus ſe ſubiecit: ne iuramentum violaret, quod per deos iurauerat. tomo 5.6.A.& ſequentibus.

Quòd Romani auferendo libertatē Poetis in homines,

mines, quam dederunt in deos, melius de ſe quàm de diis ſuis ſenſerint. to.5.14.F
Romanos debuiſſe intelligere, quòd dii eorum, qui ſe turpibus ludis coli expetebant indigni eſſent honore diuino. Ibidem.H
Romani, quoſdam ſibi deos non ratione ſed adulatione inſtituerunt. to.5.25.G
Quòd ſi diis vlla cura eſſet iuſtitiæ, ab eis Romani accipere debuerunt præcepta viuendi, potius quàm leges ab aliis hominibus mutuare. Ibidem.K
Quòd diis Romanis nunquam vlla cura fuerit, ne malis moribus reſpublica deperiſſet. to.5.18.D.& ſequentibus.
Quantos ſibi deos Romani præter conſtitutionem Numæ adiecerint, quorum eos numeroſitas nihil iuuerit. to.5.29.H I
De deorum infinita multitudine, quos colebant Romani. to.5.32.K L.& ſequentibus.
Deorum omnium & dearum ſummum dicebant Romani Iouem, qui omnia implet. to.5.33.D.& 34.D E.& ſequentibus.
Dii à Romanis conſtituti. to.5.37.C D.& ſequentibus.
Deorum præcepto volens obedire Curtius præcipitem ſe dedit. to.5.46.E
Libri Numæ Pompilii vbi ſacrorum deorũ cauſa venerationis ſcriptæ erant, combuſti fuerũt à Senatu Romano. to.5.63.C
Dii Penates venerantur Lauinium. tomo 5.86.K

Deorum minorum nomioa.

Deus Argus & Homogyrus. to.5.156.C
Dii, Antinus, Aeſculanus, Argentinus. to.5.36.K
Deus Faunus. to.5.37.D
Deus Ianus. Ibidem.
Deus Nodotus. to.5.32.M
Deus Phlegons. to.5.155.C
Deus Picus. to.5.37.D
Deus Siluanus. to.5.52.K
Deus Summanus. to.5.37.H
Dii, Altor, Rufor, Tellus, Tellumo. tomo 5.61.A
Deus Telexion. to.5.154.G
Deus Terminus. to.5.37.F
Dii Pauor, & Pallor. to.5.37.D.& 35.G
Deus Tyberinus. to.5.37.D
Deus Vagitanus. to.5.32.L.& 34.F
Dii, Vitumnus, & Sentinus. to.5.55.D

Dearum minorum nomina.

Dea, Abeona, & Adeona. to.5.55.H
Dea Cloacina. to.5.32.L
Dea Diana & Lucina. to.5.34.E
Dea Fides. to.5.36.E
Dea Flora, & ludi eius. to.5.20.C
Dea Fœlicitas. to.5.35.M.& ſequen.
Dea Fortuna. Ibidem.
Dea Iniquitas. Ibidem.G
Dea Iſis, eadem quæ & Io. tomo 5.74. D.& 255.C
Dea Iuuentas. to.5.37.F
Dea Lacturcia. to.5.32.M
Dea Melancomice. to.5.156.F
Dea Mena. to.5.55.D
Dea Murcea. to.5.35.I
Dea Ops. to.5.34.E
Dea Partunda. to.5.52.L
Dea Pecunia. to.5.38.A
Dea, Populonia, Fulgora, & diua Rumina. to.5.53.L
Dea Pudicicia, & ſacella eius. to.5.36.F
Dea Rubigo. Ibidem.L
Dea Rumina. to.5.57.I
Dea, Salacia, & Venilia. to.5.60.G H
Dea Segetia. to.5.47.G
Dea Theatrica. to.5.51.L
Dea Victoria. to.5.35.E F
Dea non eſt Victoria, Fœlicitas, vel Fortuna, Virtus vel Fides, ſicut Romani ponebant. to.5.35.L.& ſequentibus vſque ad 36.F
De dearum trium contentione. to.5.257.M

Diuina, Diuinitas.

Diuina innoteſcunt homini, deo duce. tomo 1.30.F
A diuinorum cognitione quæ retardent. Ibidem.M
Diuina nemo ſcit, niſi ſpiritus dei. to.1.53.E
Diuina res, quæ dicantur. to.2.95.A B
De diuinis, non temerè argutandum. tomo 2.106.A
De deo vix citra periculum diſputari poteſt: ſecus de creaturis. to.2.155.I K
Diuina pertractare, vltra captum humanum. Ibidem.L
De rebus ineffabilibus, parciſſimè loquendum. to.2 epiſto.150.
Natura diuina. to.3.52.B.& 130.D
Diuinitas Chriſti. to.3.52.H I
Diuina attributa. to 9.164.C D
Diuina nomina. to.9.170.G
Diuinæ maieſtatis conſideratio. to.9.171.B C
Diuinæ proprietates. to.9.189.D
Diuinæ eſſentiæ cognitio. to.9.190.G
Diuina ſubſtantia, indiuidua eſt. Ibidem.M
In diuinitate non eſt materia. tomo 5.191.B.& H
Diuinitas Chriſti ſtat. to.10.29.B
Diuina opitulatio. to.10.27.M.& ſeq.
Diuinitatis quædam diſcuſſio. to.10.52.K
Potentia diuinæ maieſtatis, eſt ſe intra terminos humanæ infirmitatis abſcondere. tomo 10.133.D
Natura diuina non poteſt apparere homini niſi aſſumpta viſibili & ſenſibili creatura. to.10.325.B C

Diuini, Diuinatio.

Diuinator Carthaginenſis, Albicerius, inſignis. to.1.94.K.& ſequentibus.
Diuinatorum inconſtantia. Ibidem.M.& ſeq.
Diuinatio per dæmones fit. to.2.95.C D.& 109.E F. to.3.8.I K.& ſequen.& 119.L
Diuinatio à rebus diuinis dicta. to.1.95.E
Diuinationes Mathematicorum vanæ. to.1.29.G.& ſequen. to.3.8.F.& ſequen.
Diuinatorum & dæmonum ſocietas. Ibidem.L M
Diuinatores vnde præterita & futura dicant. Ibidem.I K
Et quòd iſtis non credendum. Ibidem.H I.& ſequentibus.
Diuinatorum execrabilis idololatria. Ibidem.K L
Diuinatores & Mathematici, maximè dicentes vera, cauendi Chriſtianis. to.3.119.H I.& ſequentibus.
De diuinatione dæmonum. tomo 3.190.A.& ſequentibus. Retractationum. tomo 1.12.E. tomo 4.151.A
Diuinationes dæmonum, vnde ſint. tomo 3.190.E
Diuinare quo modo videantur medici, nauta, agricola. Ibidem.H I
Diuinationis vis, an inſit animæ. tomo 3.155.E F
Diuinationes occulto inſtinctu, & caſu factæ. to.3.157.A B
Diuinationum exempla. to.3.156.A B.& ſequen.& 50.ſequen.A B
Diuinatio. to.5.41.L
De diuinantium & magorum arte nefaria. to.5.83.B.& ſequentibus.
Diuinatio fit ſine cognitis cauſis aliquibus inferioribus. to.5.91.D
Diuinationes illicitæ ſunt. to.9.104.C
Qui diuinos, vel ſortilegos, aut caragos, & huiuſmodi requirit, ſtatim baptiſmi ſacramentum perdit. to.10.245.G.& ſequentibus.
Vide, Mathematicus.

Deuteronomium.

Deuteronomium, ſecunda lex. to.3.165.C. to.4.64.C.& 68.H

Deuteroſis.

Deuteroſis Iudaica. to.8.233.F
Deuteroſis lex eſt Iudæorum, continens præter diuinarum ſcripturarum canonem milia fabularum. to.8.300.G

Dextra.

Per dextram & ſiniſtram in ſcripturis, quid. to.3.23.C.& 33.F.& 174.G H. to.6.118.G
Ad dexteram dei ſedere filium. to.3.33.F.& 174.G. to.6.143.L M
Declinare in dexteram aut ſiniſtram, quid ſit. to.4.63.L.& ſequen. to.7.154.F G
Aliud dextra via & ſiniſtra, aliud declinare ad dexteram vel ſiniſtram. to.4.63.M
Dextera dei. to.4.133.H. to.8.239.C
Dextera. to.4.269.F
Dextera, intentio implendi præcepta diuina. to.4.271.M
Dextera Chriſti, quæ ſit. to.8.89.D
A dextris patris cum ſedeat filius, quo modo dominus à dextris eius eſt? Ibidem.278.G H.& 280.K
Dextera dei, dicitur fœlicitas illa quæ quoniam oculis oſtendi non poteſt, tale nomen accepit. Ibidem.345.F
Dextera dei, quæ nos amplexatur, quæ ſit. Ibidem.312.C D.& 362.F
Quo modo in dextera dei longitudo dierum, & anni vitæ eſſe dicuntur. to.8.313.E
Dextera noſtra, vita ęterna eſt. Ibidem.342.M.in fine.
Quo modo dominus protector ſuper manũ dexterę noſtrę. to.8.310.L
Qui in dexteram conſiderat, videt: qui in ſiniſtram, excęcatur. Ibidem.356.I
Dextera eorum, dextera iniquitatis: quid ſit. Eodem.311.A.& 356.I.& 362.F
Hoc cuique dextrum dicitur quod pręponit, ſicut ſiniſtra dexterę pręponitur. Ibidem.275.G H
Dextera nauigii, bonos: ſiniſtra, malos deſignat. to.9.121.B
Charitatẽ fraternam habens, iam in dextera dei eſt. to.9.132.D
Dextera noſtra, pura conſcientia: ſiniſtra, mundi cupiditas. Ibidem.M.& ſeq.
Filius dei, eſt ad dexteram patris: & tamen pater non eſt ad ſiniſtram filii. tomo 9.239.L.& 242.I
Dextera, regnum cœlorũ ſignificat: ſiniſtra, damnationem. to.10.70.E F
In dextra manu intelligitur amor dei, in ſiniſtra, mundi vanitas vel cupiditas. tomo 10.156.E.& L
Dextera, quid. Ibidem.L
Dextera dei, dicitur æterna fœlicitas. tomo 10.187.L

Deus

Deus habet dextram, & non ſiniſtram. Ibidem.

Diabolus vel dæmon, & eius creatio.

Diaboli vocabulum. to.3.151.A. to.4.58. D.& 175.F
De diabolo, quæſtio ocioſa. to.2.14.G
De diabolo creato ad malum, opinio. to.1.6. D.& ſequentibus. to.3.150.I
Diaboli conditio. to.3.151.D
Diabolum cur fecerit deus. to.3.150.K
De diaboli ſtatu, ambigit Aug. to.4.224.E
Diabolici generis origo, ſecundum Valentinianos. to.6.4.D
Diaboli origo. to.9.68.F.& ſequen.

Diaboli bonitas, ſuperbia, ruina, locus.

Diaboli bonitas. to.1.6.D.& 187.G
Diabolus malus non eſt, quomodo. to.1.159. H. to.3.47.D E. to.6.121.E F
Diabolum creaturam fuiſſe bonam. to.3.150. I.& fo.ſequenti.D
Diabolus non ſemper fuit malus. tomo 5.95. K L
Diaboli ſuperbia, & ruina. to.1.258.H
Diabolus cuius ſuggeſtione lapſus ſit. tomo 1. 157.E
Diabolus vnde ceciderit. tomo 3.121.A.& 150.H
Diabolus, an ſui caſus præſcius fuerit. Ibidem. 150.E F.& H
Diabolum ſuperbia cecidiſſe. tomo 3.150.A. & D
Diabolus non natura, ſed peccando factus eſt. to.1.187.G. to.6.121.E F
Diabolum in veritate non ſtetiſſe. to.3.150.E. & M
Caſus diaboli. to.5.95.F. to.10.118.M
Diabolus ab initio peccat, quo modo intelligatur. Item illud, Ab initio in paradiſo dei fuiſti. to.5.95.F.& ſequentibus.
Diaboli vicium. to.5.115.H I
Diabolus ibi verſatur, vbi homo quem decepit. to.10.15.G
Nodus diaboli. to.10.46.A

Diaboli poteſtas, malicia, aſtutia, tentatio.

Diabolus, quo iure poſſederat hominem. to.1. 152.M
De diabolo, quo modo intelligitur: Ille homicida erat. to.5.118.M.& ſeq.
Diabolus non poteſt habere voluntatem bonam. to.5.123.B
Diaboli tentatio cedit in decorem vniverſi. to. 1.163.K L
Dæmones exterminatores, & angeli iracundiæ, vltimi ſerui. Ibidem.M
Diabolus ſuggeſtionibus operatur. to.1.187. A B. to.9.85.D
Diaboli aſtutias, norunt fideles. Ibidem.
Diaboli malicia, fidelibus cedit in bonum. to. 1.187.G. to.3.70.B C.& ſeq.
Diabolus, poteſtas tenebrarum, princeps poteſtatis aeris. to.1.102.M.& ſeq.
Diabolicæ inſidiæ innumerabiles. Eodem.156. C D
Diabolum latere cogitationes. to.3.47.L
Diabolus mediator mortis. Eodem.69.H
In diaboli poteſtatem homo quo modo traditus. Eodem.94.F
Et quòd diabolus non eſt alienus à poteſtate dei. Ibidem.H
Diabolus non potentia, ſed iuſticia ſuperandus fuit. Ibidem.H I
Diabolus iuſticia Chriſti vincitur. Eodem.94. H I.& L
Diabolus nihil poteſt, niſi permittatur. to.5. 149.L.& ſequen. to.4.87.K. to.6.138.G. to.8.29.G.in fine.& 47.K L.& 246.L
Diabolo qui ſeparatim poteſtatem quandam tribuunt, reprehenduntur. to.3.149.M
Diabolum vincimus, vincendo concupiſcentias. to.3.172.C
Diaboli fuga. Eodem.237.C
Diaboli tyrannis victa. Eodem.238.H
Diabolus, quo modo intrat in cor hominis. to. 4.109.F
Diabolus, author mortis. to.4.258.I
Diabolo renunciandum. Ibidem.K
Diabolus, quo modo ante deum ſteterit, & coram illo locutus ſit. tomo 4.273.M.& ſequentibus.
Diabolo ſit homo ſimilis, viuendo ſecundum ſeipſum. to.5.215.H I
Diabolus commouit hæreticos. tomo 5.174. E F
Diabolus reſpondit quanto tẽpore manſura eſſet Chriſtiana religio. to.5.275.H I
Diabolus plus poßidet eos qui oderunt ſeruientes deo. Ibidem.
Quòd nihil valet niſi permiſſus. to.8.29.G. & 264.K L
Diabolus nihil tibi facit, niſi deſuper permiſſus. to.8.44.F.& 47.L.& 120.M
Diabolus olim cogebat, nunc docet Chriſtianos negare Chriſtum. to.8.75.C D
Quòd magis metuendus cum fallit, quàm cum ſæuit. Ibidem.
Quòd prius decepit vituperando Chriſtum, modo laudando. to.8.87.A
Ideo vera perſuadet peccata, &c. Ibidem. 131.B
Diaboli poteſtas, ſub poteſtate eſt. tomo 8. 138.A
Diabolus ad menſuram tentat. Ibidem.B
Diabolus & angeli eius ſic ſunt, quo modo milui. to.8.141.A
Diabolum poſſe ignem de cœlo immittere. to. 8.189.M
Et quo modo vtatur deus bonis & malis angelis. Ibidem.190.A B
Diaboli infeſtatione vndique vallamur. to.7. 211.L
Diabolus ſuffocat Chriſtianos, exemplo Chriſtianorum. to.8.230.E
Tantum nocet, quantum permittitur. tomo 8. 237.K
Quòd non habet poteſtatem cogendi, ſed aſtutiam ſuadendi. Eodem.212.M
Diabolus neſcit quanta bona de illo fiant, etiam cum ſæuit. to.8.550.H
Diabolus in cor Iudæ non intraret, niſi ille locum daret. Ibidem.341.C
Diabolus, caput malorum. to.8.350.D
Sine deo, non vincitur diabolus. to.9.130.B
Diabolum imitatus, de diabolo eſt. Ibidem.M
Diabolus ſine malis nocere non poteſt. tomo 9. 144.K
Diabolus dicitur rex abyßi. to.5.145.A
Diabolus nullum audet hominem lædere, niſi deus permiſerit. to.9.145.L M. to.10. 245.L
Quanto diabolus de ſanctis deiicitur, tanto magis eos perſequitur. to.9.146.A
Diaboli tentatores. to.9.167.C
Diabolus in quaſcunque vult formas transformatur. Ibidem.G
Diaboli ſunt nobis dati ad exercitium. to.9. 169.B C
Quo modo vincendus ſit diabolus. to.9.213. F G
Diabolus congregat ſine iudicio diuitias ſuas. to. 9.231.K
Diabolus omnibus dictis Chriſti aduerſarius eſt. to.9.247.E
Diabolus, quantum potuit, Chriſti mortem procurauit. Ibidem.E F
Locum dare diabolo. to.10.7.F G.& 162.K
Diabolum non timet, qui deo ſe committit. to. 10.25.K
Diabolus non cogit aliquem ad peccatum. to. 10.116.F G
Diabolus poteſt ad malum inuitare, non trahere. Ibidem.F
Diabolus calumniator, quid quærat contra nos. to.10.123.E
Diabolus non cognouit Chriſtum eſſe deum. to. 10.129.G
In paradiſo diabolus cum Adam decertat, in deſerto cum Chriſto dimicat. to.10.165.B
Diabolus vbique certat, ſed vbi mulierem non inuenit, victus abſcedit. Ibidem.
Diabolus, appropinquante Paſchate, maiore impetu contra fideles ſe præparat. to.10.170. D E
Diabolus non perſequitur niſi malos. Ibidem. E F
Diabolus malos, quia amicos, non perſequitur: perſequitur autem alios per eos. to.10.170. E.& 174.G H
Diabolus de paradiſo expulit, & deus reducit. to.10.188.M
Inuectiua in diabolum, humani generis inimicum. to.10.190.A.& ſeq.
Diabolus, primum hominem abſtulit à paradiſo, & Chriſtus latronem confitentem eruit ab inferno. Ibidem.C
Trophæo & gladio ſuo diabolus victus eſt. to. 10.213.F G.& 215.L
Diabolus nihil ſine dei permißione valet. to. 10.191.G
Qui vult cito inimicum ſuum diabolum vincere, debet proximum ſuum ſibi reconciliare. to. 10.213.D
Quo modo diabolus de cordibus noſtris effugatur. to.10.225.M
Nemo diabolo aſtutior, ad falſa crimina confingenda. to.10.242.F
Timendum eſt cum diabolo habere negocium. Ibidem.
Qui nequicias à diabolo ſibi immiſſas contẽpſerit, deus diabolũ ab infeſtatione illa repellet. to.10.245.H

Diaboli alligatio, ſolutio, pœna.

Diaboli vltima pœna. to.1.167.I K
De diaboli alligatione mille annis, eius ſolutione, tempore ſolutionis eius, perſecutione triũ annorum: & quare tanto tempore ligatus. to. 5.187.I.& ſeq.& fo.ſeq.F.& deinceps.
Diabolus ſoluetur, vt magis appareat eius maligna potentia, & ſanctæ ciuitatis fideliſſima patientia. to.5.188.H
Solutio diaboli, quid. Ibidem.
Diabolus fortis vnicuique fidelium tunc alligatur, quando ab illo tanquam vas eius eripitur. to.5.188.K
De damnatione diaboli cum ſuis, & de reſurrectione corporum omnium mortuorum, & de iudicio vltimæ retributionis. to.5.190.E F & ſequentibus.

Diaboli

Diaboli ſupplicium æternum. to.6.140.A.& ſequentibus.
Diabolum quo modo alligauerit Chriſtus. to.8.153.L
Iuſticia vinculis alligatur diabolus. to.10.9.A

Diaboli nomina, prædicata, & figuræ.

Diabolus quare appelletur adoleſcens. to.5.152.I
Aduerſarius noſter. to.3.172.A. tomo 4.263.M
Diabolus, Aquilo. to.2.124.H. tomo 4.301.H
Diabolus dictus deus. to.6.83.G
Diabolus, excæcator. to.10.116.F. Goliath. to.6.8.F
Diabolus homo dictus, & homo diabolus. to.3 151.A. to.8.349.K
Diabolus, homicida. to.3.150.D. to.7.21.A. to.9.68.H
Diabolus leoni comparatur. to.2.123.G
Diabolus biformis, eſt leo & draco. to.3.135.H. to.8.75.C.& 80.B.& 162.M.& 222.C
Diabolus leo dicitur, & ſerpens. to.8.9.K
Diabolus leo dictus eſt propter apertam iram: & draco, propter occultas inſidias. to.9.20.C to.10.111.C.& ſeq. & 213.F G
Diabolus, per leonem ore fortem, & vrſum manu potentem, figuratus eſt. to.10.225.H
Diabolus, lupus. to.9.74.C
Diabolus pater impiorum, imitatione. to.2.88.G
Pater mendacij. to.9.68.K L
Diabolus, quare dicatur pater impiorum. to.10.105.A
Diabolus quo modo pater. to.10.170.I K
Diabolus mundanorum pater, non natiuitate, ſed imitatione. to.10.151.M.& ſeq.
Diaboli filij, qui. to.4.75.H
Diaboli filij, quo modo Iudæi. to.9.68.G
Diabolus ſignificatur per principem Tyri. to.3.251.B C
Diabolus, quo modo princeps huius mundi. to.3.172.B
Diabolus quo modo dicatur princeps mundi, & quo modo eiectus de cordibus credentium. to.9.81.E F.& ſeq.& 95.L & 103. A B
Diabolus eſt princeps exercitus peccatorum. to.9.213.F
Diabolus, iniquorum princeps. to.10.51.D
Diaboli, quare rectores mundi appellentur. to.10.7.G
Diaboli vaſa mali homines, & tanquam capitis corpus. to.3.251.B
Spiritus Iunonis, & ſpiritus Herculis, diuerſi ſunt aduerſum ſe, & ambo pertinent ad regnũ diaboli. to.10.9.C
Diabolus ſerpens. to.1.187.A B. to.3.149.B. to.8.75.B C
Tentator. to.3.149.B C
Diabolus, qui vir. to.6.12.F

Diaconi.

De poſſeſſionibus diaconorum in clauſtro. to.10.315.D F.& ſequentibus.

Diagoras.

Diagoras Atheus, deum eſſe negauit. to.7.38.L.in fine.

Dialectica.

Dialectica, quid. to.1.60.F. to.7.46.A B
Scientia veritatis. to.1.101.H.& ſeq.& I
Dialectices inuentio. Eodem.110.F
Dialectica principia. to.1.60.F.& ſeq. Retracta. to.1.2.F
Multa percipi docet dialectica. tomo 1.101.H I
Dialectica vtilitas in ſcripturis. tomo 3.9.I K
Dialectica, ad iudicandum vtilis eſt. to.3.10.D E
Dialecticus Auguſtinus. to.7.46.A B
Dialecticus Paulus. Eodem.46.C
Dialectica & eloquentia. Ibidem.A
Dialecticus & Rhetor, quid differant. Ibidem.G
Dialecticus Chriſtus. to.7.46.H
Dialectica doloſa. Ibidem.I
Dialecticus, quis. Ibidem.K
Dialectici inſignes, fuerunt Stoici. to.7.46.C.& M
Dialecticæ vſus. Ibidem M.& ſeq.
Dialecticæ proprietates, in cogitando deo. to.9.183.C

Diana.

Diana, dea. to.5.51.L
Diana vrbana. Ibidem.
Diana, luna. to.5.58.L M.& ſeq.

Diapſalma.

Diapſalma, quid ſit. to.8.5.L

Dicere, Dictio.

Dicibile & dictio, differunt. to.1.60.I
Dictionem plus ornat pudor, quàm eloquentia. to.2.131.M
Sermo in longum protractus, caret intelligentia. Ibidem.12.C
Ab Ethnicis ſi quid bene dictum in noſtrũ vſum eſt conuertendum. to.3.10.I
Ordo narrationis inuerſus, qua ratione explicetur. to.3.25.D
Dicendi varia genera. to.3.16.D
Dicere ſapienter & eloquenter. Ibidem. & fo. ſeq.H.& 21. H
Et perſpicuè. Eodem.17.K & ſeq.
Dicendo flectendi animi. to.3.18.D
Aliâs, alio vtendum dicendi genere. tomo 3.19.C
Dicendi genus triplex, ſubmiſſum, temperatum, & grande. Ibidem.C & ſeq.
Dictio varianda eſt. Eodem.20.K
Dictionis granditas, quid efficiat. Ibidem.M.& ſequentibus.
Et alia de ratione dicendi. Eodem 21.B.& ſequentibus.
Vt cum audientium voluptate dicamus. Ibidem. D
Orandus deus, vt adſit nobis dicentibus. to.3.21. L M
Si terreſtria dixi vobis, & non creditis, &c. exponitur. to.4 206. A B
Debet ſibi non omnino diſplicere, qui dicit. to.4.217.B
Dicere, propriè quid. to.4 278.M.& ſeq.
Dicere deo, generationem filiĩ ſignificat, ſine initio & ſine fine. to.8.88.C
Dicendi modus, cur ſubinde varietur. to.8.93. H I
Dicere patris, eſt filius. to.9.45.A
Mos loquendi ſcripturæ ſanctæ, & Eccleſiaſticæ conſuetudinis, pro totius vitæ actibus verbum dicere. to.10.21.C
Dici nihil poteſt, quod ſentiri non poſsit: ſentiri autem multa, quæ dici non poſſunt. to.10.32. G
Quæ dico vobis in tenebris, dicite in lumine: & quæ in aure auditis, prædicate ſuper tecta: verba Euangelii expoſita. tomo 10. 76. G H.
Vide, Orator.

Dido.

Didonis mortem flevit Auguſtinus. tomo 1.17.B
Dido fratrem fugiens, delapſa ad terras Africæ, Carthaginem condidit. to.8.96.B

Didrachma.

Didrachma, quid. to.10.61.G
Didrachma, cur Chriſtus pro ſe tantum, ac Petro ſoluit. to.4.173.D

Didymus.

Didymus videns, ſcripſit in epiſtolam Pauli ad Galatas. to.2.10.I
Item de ſpiritu ſancto. to.4.30.M
Didymus. to.3.200.G

Dies, quo modo accipiatur.

Dies, quo modo accipiatur. to.1.45.C. to.3.111.A
Dies explicatur, inquantum vocabulum. to.3.111. A
Dies exponitur. to.5.93.F
Dies ponitur in ſcriptura pro tempore indeterminato. to.1.185.E. to.2.71.K.& 74.A. to.8.17.K L
Dies diuerſis modis accipitur in ſcripturis. to.8.211.F G
Dies, in Græco, ſemper fœminini generis eſt, & tempus ſignificat. Ibidem.
Per diem vnum, annos mille accipi. to.2.74.A B
Dies pro malis: iuxta illud Matthæi, Propter electos breuiabuntur dies. Eodem.75.C D
Dies quo modo abbreuiabuntur, aliter. Ibidem.
Teſtimonia quibus probatur nomine diei, vniuerſum tempus figurari. to.8.109.K.& 119.A B.& 206.E.& 301.C
Dies tota, noctem includit. to.8.166.I
Dies tota, vita tota eſt. to.8.69.E
Dies & nox proſperitatem & aduerſitatẽ huius ſeculi ſignificant. to.8.82.C.& 83.K
Diei nomine, lætitia ſignificatur. to.8.3.F.& 22.L
Dies lætus dicitur, quia lætos facit. to.8.86.L.& 336. E

Sex dies creationis mundi.

Dies, nox, lux, tenebræ. to.3.114.M
De qualitate primorum dierum, quia antequam ſol fieret veſperam & mane traduntur habuiſſe. to.5.93.E
Factum eſt mane, & veſpere dies vnus, &c. exponitur. Ibidem.F
Dies & nox ſpiritaliter. to.3.126. D E. to.8.177.H
Dies ſex, quo modo accipiendi. to.3.123.B.& 126.G
Numerus dierum, quo modo accipiendus. to.3.126.G.& ſequentibus.
Inter primos dies, vocabulum noctis non interpretatur: pro quo multiplex angelica cognitio demonſtratur. to.5.93.E F
Dies primus. to.10.150.C
Cur ſex diebus non addatur nox. to.3.126.F G
Septem dies, & ſeptem ætates mundi. to.1.182.K.& deinceps.
Septem dierum allegoria. to.1.184.G.& ſeq.
Dies vnus, ſepties repetitus. to.3.126.I. & fo. ſequenti. L M
Diem eundem dicit ſepties repetitum in mundi productione, propter ſenarii perfectionem. to.5.98.M.& ſequentibus.
Dies primi, non ſine cauſa ſic ordinati ſunt. to.8.214.I
Quod comparantur ad ætates mundi. Ibidem.L

Quid ſignificat, quòd die quarto cœli luminaria facta leguntur. Eodem.226.M

Dies dominici feſtiuitas. to.2.118.E. to.6.43.F

Dies quietis, ſanctificatus. to.3.125.A

Dies ſeptimæ requies, ſignificat requiem eorum qui in deo requieſcunt: non autem requiem dei cum iam laboret. to.5.93.H. Vide, Sabbatum.

Die ſabbati, agebatur in Eccleſia cum Catechumenis. to.10.115.C D.& 116.D

Dies iſti ſunt ordinati. to.10.83.C

Dies dominicus, poſt ſeptimum eſt octauus: & ipſe primus habendus eſt, qui ſignificat reſurrectionem dominicam. to.8.380.M

Vide infra, Dominica dies.

Dies ſolaris.

Dies quando incipiat. to.1.181.M

Dierum ac noctium diſtinctio. Eodem.182.E. to.3.114.M.& ſe.ſequent.A

Succeſſio diei & noctis. to.3.115.D

Dies brumalis, totidem habet horas quot æſtiuus: licet breuiores. to.1.164.G

Dies, à quo deinceps incrementum lucis accipit dies, quid ſignificet. to.10.131.I K

Dies ſeculi, tres ſunt. to.8.34.E

Dies veteres ex Adam, noui ex Chriſto. to.8.72.M

Homo non accepiſſet dies declinantes ſicut vmbra, ſi à die vero non declinaſſet. Ibidem.248.L

Dies pleni, qui ſint. to.8.173.M.& ſeq.

Altitudo diei, quæ ſit. to.8.119.A

Dierum longitudo, quæ ſit. Eodem.222.E

Dies iſti exigui ſunt, & quaſi vna gutta ad comparationem æternitatis. to.8.259.G H

Dies iſti non ſunt, quia antè abeunt quàm veniant: & cum venerint, ſtare non poſſunt. Ibidem.

Dies noſtri, in quibus diſtent à diebus domini. Eodem.285.M

Dies vmbra, qui ſint. Ibidem.361.H

Dies ſicut fumum deficere, quid ſit. tomo 8.247.L

Diem hominis concupiſcere, quid ſit. tomo 8.67.D

Pueris decedunt dies, non accedunt. tomo 10.17.F

Craſtinus dies. to.4.276.D

Dies intercalares. to.5.127.C D

Dies Aegyptiaci, & Genethliaci.

Dies obſeruare, & menſes, &c. ſuperſtitio Mathematica. to.2.157.E F. to.3.19.M.& 41.I. to.4.292.D.& ſeq.

Signa dierum & temporum. to.3.112.A

Dies Aegyptiaci. to.4.292.F.in fine.

De electione diei, quo vxor ducitur, quóve in agro aliquid plantatur, aut ſeritur. to.5.42.D E

De ore Chriſtiano ritus Eccleſiaſticus non Paganicus procedat, ne dies à ſyderibus appellet. to.8.226.M

Vnde factum eſt, vt dies nominibus ſyderum appellarentur. Ibidem.& ſeq.

Dies boni, & mali.

Dies boni, non ſunt hic quærendi. to.8.52.M

Dies mali ſemper in ſeculo, dies boni ſemper in deo. Ibidem.53.A B

Dies boni. to.10.90.H I.& ſeq.& 185.G H

Dies, vnde boni. to.10.95.M

Dies videre bonos. to.10.34.A B.& ſeq.

Quòd aliter habent impii dies malorum, aliter fideles. to.8.30.D

Quomodo dies iniquorum, proſſicit deus. to.8.62.B

Dies dimidiare, quid ſit. to.8.118.C D

Dies mali, qui ſint. to.8.229.E. to.10.185.G H

Dies malos quid faciat. to.10.83.D.& 95.A

Ab Adam vſque nunc, ſemper fuerunt dies mali. Ibidem per totum.

Dies per ſe non ſunt mali. to.10.95.A B

Dies noſtri, mali. to.10.17.E F

Diebus malis, dies malos addere. to.10.95.M

In diebus malis, mors potius optatur quàm vita. to.10.185.G

Mali ſunt dies, & eò peiores quia diliguntur. Ibidem.H

Dies natalitius.

Dies natalitius hominis morituri, cū gaudio celebrari debet. to.10.123.E

Chriſtus, ſine matre de patre natus, creauit omnem diem: idémque de matre ſine patre natus, diem natalis ſui conſecrauit. tomo 10.128.E

Die æterno naſcente, augmentum debuit dies temporalis accipere. to.10.133.C

Ioannes Baptiſta, præcurſor Chriſti, natus eſt cum dies inciperet minui: Chriſtus autem, cū dies inciperet creſcere. Ibidem.H

Dies æternus, Dies domini.

Dies, præſentia luminis diuini. to.1.164.E

Dies, lætitia. to.8.3.E

Alii ſunt dies cœli, alii ſunt dies terræ. to.8.214.G

Dies vitæ æternæ, vnus eſt. to.8.29.I K

Dies ſuper dies, qui ſint. to.8.134.L

Dies domini, cur anni dicantur. Ibidem.

Dies, quomodo diei eructat verbum. to.8.20.F.& 177.I.& 311.L

Cur vna dies domini, melior ſuper milia. tom.8.201.M

Eſt dies qui eſt, & ſunt dies qui non ſunt. to.8.72.I K

Dies beatorum ſimul ſunt omnes, ideo ſatiãt: quia vnus eſt qui ſtat, & non tranſit, ipſa eſt æternitas. tom.8.217.M

Dies æternus, vita beata. to.10.53.K

Dies noſter, Chriſtus. to.10.150.C D

Dies tres. to.10.173.A

Dies in qua oportet nos operari, Chriſtus eſt. tom.9.70.M

Dies domini, quid eſt. tom.9.147.F

Abraham exultauit vt videret diem meum, &c. exponitur. tom.10.161.H

Dies domini quem vidit Abraham: vide Abraham.

Dies mortis.

Quare deus celet nos vltimum noſtrum diem. to.10.40.E.&.96.M.&.106.B

Inceſſanter diem extremum cogitare habemus. tom.10.189.E

Dies nouiſsimus.

De ſupremo mundi die. to.2.epiſt.80.

Dies nouiſſimi, dicti etiam dies Apoſtolorum. to.2.74.I.

Dies huius vitæ vltimus, ſemper incertus. to.4.106.L

Diem nouiſſimum neſcire filium, quo genere locutionis dicatur. tom.3.57.L M. tom.8.7.K L.& 60.C

De die autem illo & hora nemo ſcit, neque angeli cœlorum, neque filius hominis, niſi pater ſolus: exponitur. to.4.130.I

De eodem, ſermo. tom.10 21.E.& ſeq.

Diem nouiſſimum vtiliter deus latere voluit. to.8.60.C.& 364.D

Dies mala, eſt dies iudicij. to.8.79.I.

Dies iudicij, quos comprehendet vt fur. tomo.8.310.A

Diei iudicij, ſcientiam nemo ſibi arrogare debet, aliqua computatione annorum. Eodem.7.K L

Quomodo diem iudicij, filius neſcire legitur. Ibidem.

Quòd nulla annorum temeraria ſupputatione, octauus intelligi poteſt. Ibidem.

Dies vltimus ſicut infidelibus auget laborem, ſic fidelibus finit. to.8.60.F

Etſi dies iudicij longè eſt, tuus dies vltimus longè abeſſe non poteſt. Eodem.61.G

Quibuſdam malus erit, & quibuſdam bonꝰ. Ibidem.98.E

Dies domini, quando veniet. tomo.10.23.A

Dies nouiſſimus. tom.10.150.C

Solus dies iudicij expectatur venturus. tom.10.183.C

Differentia.

Differentia, quid ſit. tom.1.64.E

Differentia rerum, ſit tribus modis. tom.1.68.F

Diffidentia.

Diffidentia ſui. tom.3.237.G

Diffidentia filij, qui. tom.7.193.D E

Licet Chriſtus puerili egeſtate fuerit contemptus, non tamen deus eſt diffidendus. tomo.10.128.C D

Nemo de indulgentia diffidat diuina. tom.10.154.L

Digitus, Digiti.

Digitus dei, dicitur ſpiritus ſanctus. tom.2.119.A. tom.3.62.L M.& 184.M. tom.4.30.L & 78.G.& 100.L.& 221.K.& 233.I. tom.8.12.C. tom.10.61.B

Digiti pluraliter. to.4.233.I

In digitis, agnoſcimus diuiſionem operationis: & radicem vnitatis. to.8.360.E F

Tutior eſt in corpore digitus ſanus, quàm oculus lippiens. Ibidem.330.K

Quid ſignificauerit dominus, digito ſcribens in terram. to.10.39.M.& ſeq.

Dignitas.

Dignitas, quid Ciceroni. to.4.125.K

Ex tribus dignitatibus animæ, tenemur deum diligere. to.9.257.F

Quanto maior eſt dignitas in honore, tanto grauior eſt in reddenda ratione difficultas. tomo 10.298.F

Dilatare.

Dilatatio, pro exultatione. tomo.3.29.K.& ſe.ſequent.A

Dilatatio cordis, iuſtitia eſt delectatio. tomo.8.294.B

Quid ſignificat charitatem. Eodem.294.E & 300.I

Dilectio, & quid ſit.

Dilectio, propriè quid. tom.1.9.C

Dilectio, in bonam & malam partem accipitur. tom.5.116.H I.& ſequent.

Dilectio & amor, idem ſonant. to.9.122.D

Dilectio, dulce verbum eſt, ſed dulcius factum. tom 9.135.M

Deus, dilectio eſt. Ibidem.B

Vide, Charitas.

Quid diligendum, & ordo dilectionis.

Diligendum quid ſit. tom.1.116.C. to.3 4.A & 238.K. to.4.126.A

Diligi an poſſit, quod neſcitur. tomo.3.79.K.& 83.M.& ſequent.

Quo modo

Quomodo diligatur trinitas incognita. Eodem. 79.M.& ſequentibus.
Quid rectè diligatur. to.3.238.K.& ſo.ſeq.A
Dilectionis regula. to.1.164.M. to.3.3.M
Dilectionis ordo, & quibus ſit ſuccurrendũ. to.3.4.F G. to.9.160.E F
Regulam diligendi proximum, à ſemetipſo dilector accepit. to.5.7.G
Hinc apparet te diligere quod bonũ eſt, ſi inuentus fueris odiſſe quod malum eſt. to.8.238.D.in fine.
Quæ licita charitate humana, ſint diligenda. to.10.152.C.& ſequentibus.
Diligimus & odimus, quos non cognoſcimus. to.9.100.B C
Non diligitur, quod penitus ignoratur. to.9.103.H

Dilectionis neceſsitas, & effectus.

Omnibus debemus dilectionem, quæ tanto amplius debetur, quanto plus redditur. to.2.65.B C.& 135.B
In dilectione habenda, nullus poteſt ſe excuſare. to.10.155.G.& ſeq.& 157.B.& 277.G
Trinitati, ſummo bono, dilectione hæremus. to.1.169.E
Qui phreneticum ligat, & lethargicum excitat, ambobus moleſtus eſt, & ambos diligit. to.2.35.E
Dilectio. to.3.80.L.& 235.F.& 241.C. to.5.116.H
Dilectio non poteſt vacare, & quid operetur. to.8.41.F.& I K
Dilectio ſanctos diſcernit à mundo. to.9.94.I
Amiſſa dilectio, mors tua. to.8.116.B
Diligenda eſt ipſa dilectio, qua diligitur quod diligi oportet: & odio habẽda eſt ipſa dilectio, qua diligitur quod diligi non oportet. Eodem.292 L
Dilectio, quo modo dicatur fortis vt mors. to.8.97.A
Quod adeo fortis eſt, vt cum quis per aliquam neceſsitatẽ non potuerit implere quod iubet deus, amet illum qui implet, & in illo implet. to.8.314.C
Dilectio facit in nobis quandam mortem. Ibidem.F
Dilectio neceſſariò comitatur fidem, & ſpem. to.9.97.F
Dilectio nunc eſt in deſiderio. to.9.98.I
Dilectio patienter mundi odia ſuſtinet. Ibidem.M
Sine dilectione non proſunt cætera bona. to.9.98.M
Talis eſt quiſque, qualis ſua dilectio eſt. to.9.128.B
Dilectio ſola diſcernit inter filios dei, & filios diaboli. to.9.132.A
Charitatis præſentia, agnoſcitur in dilectione fratris. to.9.133.M
Comparatio cæterorum operum, ad dilectionem. to.10.155.G.& 157.B
Dilectionis proprietates. to.10.211.G H

Dilectionis præceptum.

Dilectionis duo præcepta, vbi perfectè tenentur. to.1.6.H
Dilectionis præceptum, quando implebitur. to.3.189.E F
Omnia ex dilectione facienda ſunt. to.9.135.G H
Probatio dilectionis, mandatorum dei impletio eſt. to.9.207.K

Dilectio dei, erga nos.

Dilectio dei, erga nos. to.1.42.L. tomo 9.160.M
Dilexit nos prior deus ante omnia merita. to.4.280.E
Deus, quantum hominem diligat. tomo 5.62.K L
Dilectos ſuos dicit deus eſſe quaſi pupillam oculi. to.5 196.C
Pater diligit nos, ſicut filium. to.9.113.C
Pater ante mundi conſtitutionem dilexit nos, vt cum filio ſuo filij ſui eſſemus. Ibidem.D
Dilectio, qua pater diligit filium, in nobis eſt. to.9.114.F
Quis melior, quem plus, an quem minus diligit Chriſtus. to.9.123.B
Dilectio patris probatur in nobis: quia filiũ ſuũ miſit mori pro nobis. to.9.135.E
Mors Chriſti, ſuper omnia monere nos debet ad diligendum deum. to.9.163.B C
Qui diligantur à deo. to.9.194.F.& ſeq.
Dilexit nos Chriſtus. to.10.134.B
Dilexit deus hominem ante ruinam. tomo 10.185.K
Dilectio Chriſti, erga nos. to.10.189.L. & ſequentibus.
Quàm incomparabili Chriſtus nos dilexerit charitate. to.10.264.B

Dilectio dei & ſui, ſui & proximi, dei & proximi, amici & inimici.

Diligere deum, eſt diligere ſeipſum. to.5.82.B C
Dilectio ſui, includitur in mandato de dilectione dei: & quòd diligere proximum ſicut ſeipſum, non eſt aliud quàm ei quantum poteſt commendare deum diligendum. Ibidem.C
Dilectio ſui & proximi. tomo 1.171.D.& ſeq. to.3.4.A
Dilige deum primò, ſecundò teipſum, & tertiò proximum. tom.10.112.L.& ſequent.
Dilectos à nobis debemus ad ſummum bonum ducere, & ad ipſum duci à quibus diligimur. tom.5.81.K
Vt homo ſe diligere noſſet, conſtitutus eſt ei finis ad quem referret omnia quæ ageret vt beatus. Ibidem, L
Non diligit proximum, tanquam ſeipſum, qui neſcit ſeipſum. to.8.292.G
Qui vult ſicut ſeipſum diligere proximum, cũ illo pecuniam ſuam diuidat oportet. tom.9.198.B
Modus diligendi deum & proximum. tom.3.3.M.& ſequen.& 237.L
Dilectio dei & proximi. to.3.233.L.& 235.G
De diligendo deo, proximo, & ſeipſo. tomo.3.4.F.& 237.I
In diligendo deo & proximo, voluntas dei breuiter inſinuatur. to.4.282.A
Dilectionis dei & proximi, quanta vicinitas. to.4.15.D.& ſequen.& ſo.16.B
Dilectio dei & proximi, perpetuò manet. tom.1.6.H. tom.3.5.F.& ſequen.
Ad dilectionem dei & proximi ſeruandam, referuntur quæcunque antiquitus de ſacrificiis leguntur præcepta. to.5.82.E
Diligere debet quis deum, proximũ, & ſeipſum. tom.5.182.B C
In deo proximus diligitur, deus autem propter ſe. tom.8.311.I.in fine.
Plus diligendus eſt deus, quàm quicunque proximus. to.9.215.G
Dilectio dei prior eſt ordine præcipiendi: proximi autem, prior ordine faciendi. tomo.9.33.G
Nemo poteſt diligere fratrem, & non diligere dilectionem. to.9.139.E F
De eo quod dominus dicit in Euangelio, Diliges proximum tuum ſicut teipſum. tom.10.112.M & ſequent.
Nullus poteſt diligere deum, & fratrem odio habere. to.10.123.H
Dilectionis plenitudo, eſt ponere animam ſuã pro amicis ſuis. to.9.97.G H
Plus diligendi ſunt inimici, quàm amici. tomo 10.156.A
Primum medicamentum ægrotanti, eſt perfecta dilectio, qua amicum & inimicum amet. to.10.210.G
Qui amicum & inimicũ diligit, omnes paradiſi portas inueniet apertas. tom.10.211.A
Dilectio, qua diligẽtem ſe quis diligit, non ſufficit deo. Ibidem.I
Dilectio amici & inimici, in præcepto eſt. to.9.225.B C

Dilectio dei.

Deus vnicè diligendus. tom.1.168.L. tom.3.137.L
Optandum vt omnes diligant deum. tom.3.4.G H
Ad diligendum deum, exhortatio. tom.3.273.A.tom.9.253.K
Dilectio erga deum. to.3.242.F
Dilectionis diuinæ ſuccenſam animam dicit eſſe ſacrificium deo. tom.5.82.E F
Quanta dilectione debeant induci ciues ſupernæ patriæ, ad amorem eius. to.5.45.K
Diliges dominum deum tuum, &c. exponitur. to.5.81.K L.to.8.292.F.to.10.153.C
Qui diligunt deum, odiſſe debent quod ipſe odit. tom.8.238.D
Vt ſciamus diligere deum, ſciendus eſt deus: & vt ſciat homo diligere proximum tanquam ſeipſum, debet diligendo deum, diligere ſeipſum. tom.8.292.G
Deum ſic diligamus, vt ipſum non præter aliud, nec aliud præter ipſum diligamus. tomo.8.120.I
Gratis enim dilige, quia melius ab eo non inuenies quod det, quàm ſeipſum. Eodem.114.E
Quantum dilecti ſumus prius quàm diligeremus deum, oſtendit. tom 8.140.C
Non in ſuperficie, ſed in medullis cordis diligẽdus eſt deus. tom.8.149.D
Quòd plus diligendus eſt omnibus rebus, quia maior & melior inuenitur. tom.8.188.L
An potius ideo diligimus quia exaudiuit dominus, aut ideo diligimus vt exaudiat. Ibidem.285.L
In æternum diligens, in æternum meretur habere quod diligit. to.8.302.G
Diligendo deũ, qui prior nos dilexit, diligit quiſque ſeipſum: vt poſsit ſalubriter diligere proximum ſicut ſeipſum. to.8.305.B
Si rectè diliguntur iuſtificationes dei, rectè diligitur dilectio iuſtificationum. to.8.282.D
Dilectio noua eſt, & æterna. tom.8.378.I in fine.
Dilectio dei per quid oſtenditur. tom.9.94.C D
Dilectio dei, & vulgaris, in quo differunt. to.9.97.F G
Dilectio dei complectitur omne aliud præceptum. Ibidem.
Diligere deum, donum dei eſt. tom.9.108.B
Melior eſt qui plus diligit Chriſtum, fœlicior eſt quem plus diligit Chriſtus. tomo 9.123.C

Quis

Quis melior qui plus an qui minus diligit Chriſtum. Ibidem.B C
Quanto magis Chriſtum in hac vita diligimus, tanto facilius liberamur à malo. tome 9.125.I
Diligentes deum, quantumcunque diſtent, in idē tendunt. to.9.135.M.& ſeq.
Qui diligit patrem, diligit filium. to.9.159.M
Non diligit quis imperatorem, & odit legē eius. Ibidem.G
Dilectio dei via eſt, qua ad cœleſtia bona peruenitur. to.9.160.E F
Quo modo diligendus ſit deus. Ibidem.G.& 197.I
Quantum homo teneatur diligere deum. to.9.163. D
Quid ſit diligere deum. to.9.194.A
Conuincitur deū non diligere, qui mandata eius non vult cuſtodire. to.9.204.I
Tota dilectio dei, in mandatorum eius obſeruatione conſiſtit. to.9.207.I K. to.10.153.C D

Dilectio ſui.

Dilectio ſui, vbi laudanda. to.3.4.D
Magis mihi me debeo, quàm hominibus cæteris, quamuis deo magis quàm mihi. to.1.3.A. in fine.
Diligere ſe, quid ſit. to.9.99.B
Quomodo ſeſe quiſque diligere debeat. to.9.197.K L
Dilige teipſum: hoc eſt, animam, non carnem. to.10.56.E
Dilectio vnicuique à ſe incipit. to.10.112.I

Dilectio proximi.

Proximi dilectio. to.1.5.B C. to.5.212.K L. to.4.295.K. to.9.194.D. to.10.36.D E. & 155.F
Diligendus omnis homo vt proximus. tome 3.4.I
Dilectio angelorum. Ibidem.
Qui diligit fratrem, deum diligit. to.3.81.B. to.4.293.K L M
In ſancto quid diligamus. to.5.80.D.& ſequentibus.
Diliges proximum tuum: exponitur. to.5.81.K L
Si proximū diligis ad iniquitatem, dilectio tua laqueus erit dilecti. to.8.352.C
Diſce non diligere, vt diſcas diligere. to.8.40.G
Dilectio proximi, includit in ſe dei dilectionem. to.9.89.K L
Dilectio proximi, neceſſariò eſt cum dilectione dei. to.9.97.G.& 98.L
Quicquid ſit de dilectione fratris, in bono opere ſit. to.9.155.L
Diligens membra filij dei, ſit & ipſe membrum filij dei. to.9.159.M
Dilectio fraterna eſt erga Chriſtianos. to.9.140.K
Proximus quo modo diligendus eſt. to.9.197.I
Dilectio proximi ad malum, non eſt dilectio. Ibidem.L M
Dilectio parentum, præcipua eſt inter dilectiones proximi. to.9.200.C D
Modus diligendi filios. to.9.215.G H
Non poteſt diligere proximum, qui ſeipſum non diligit. Et ibidem, quis ſeipſum diligat. to.10.36.D E
De modo quo nos inuicem diligere debemus, Homilia. to.10.98.B.& ſeq.
Proximum peruerſe diligere. to.10.112.M
Quomodo intelligatur, Diliges proximum tuum, & odio habebis inimicum. to.10.210.K L
Qui diligis decorem domus dei, diligit proximū tanquam ſeipſum. to.10.253.A

Dilectio inimici.

Inimici quo modo diligendi. to.1.7.C D
Diligendi inimici. to.3.40.M.& ſeq. to.4.281.K.& ſeq. copioſè. to.10.105.I
Diligendi homines, non errores. to.3.235.F.& ſequentibus.E F
Hæc tibi regula dilectionis præfigitur, vt imitans patrem cœleſtem, diligas inimicum. to.8.215.C
Homo hominem vincit humana fœlicitate, diabolum vincit inimici dilectione. Ibidem.G
Sic inimicus diligatur, vt non diſpliceat domini iuſticia qua punitur, &c. to.8.195.C
Non eſt perfecta dilectio Chriſtiani, niſi eum impleat quod Chriſtus præcepit: Diligite inimicos. &c. to.8.252.F
Quales inimicos diligere debemus. tomo 8.549.C
Non diligas propter vicia homines. Ibidem.
Diligere inimici vicium prohibemur, ſed diligere naturam iubemur. to.9.99.B
Dilectionem inimici paulum commēdauit Ioannes. to.9.136.E F
Dilectio inimici ad quid vtilis eſt. to.9.157.C
Quare nos monuit Chriſtus inimicos diligere. Ibidem.E
Perfecta dilectio, eſt in dilectione inimici. to.9.137.E
Deus nos inuitat ad inimicorum noſtrorum dilectionem, exemplo ſui. to.9.158.E
Deus diligit inimicos ſuos, qui ſolem facit oriri ſuper bonos & malos. Ibidem.
Deus nos inimicos dilexit, vt eius amici efficeremur. tom.9.159.A
Nullum medicamentum vtilius eſt ad ſananda peccata, quàm inimicorum dilectio. tom.9.251.E
Inimicorum dilectione filij dei efficimur. tom.9.249.H.& 251.E
De eo quod dicit dominus in Euangelio, Diligite inimicos veſtros, Benefacite his qui oderunt vos: Homilia. to.10.92.F & ſequent.
Ad diligendum inimicos, quid nos mouere debeat. Ibidem,H I
Nihil tam benignum, quàm inimicos diligere. tom.10.241.E
Inimicorum dilectio, eſt de præcepto diuino. to.10.156.A.& 157.G.& 256.C D.& 277.H
Inimicus, inquantum homo, non inquantum inimicus, eſt diligendus. to.10.255.F
Si inimicos non diligimus, filij dei eſſe non poſſumus. tom.10.157.G
De dilectione inimicorum. tom.10.210.G.& 212.I
Iacob diligendo fratrem ſuum Eſau, exemplum præbuit dilectionis inimicorum. tom.10.210.H
Inimicum diligere debemus, in hoc quod deus fecit, non in hoc quod diabolus intromiſit. Ibidem,L
Vt diligatur inimicus, vel procooretur, cū interiori infirmitate litigandum eſt. to.10.255.L
Diligendo inimicum, facis amicum. tomo.10.256.G
Vide, Inimicus.

Dilectio mundi.

Dilectio temporalis. tom.1.5.B
Mali quando videntur diligere, conſcientiam ſibi debent, non amicitiam. tomo.8.62.A
Dilectio qua mundus mundum diligit, falſa eſt. tom.9.99.B
Dilectio mundi, non compatitur dilectionem dei. tom 9.128.B
Si terram diligimus, terra erimus: ſi deum, dij. Ibidem.
Diligens mundum, & negligens charitatem, negat Chriſtum in carne veniſſe. tome.9.155.A
Communis hominis dilectio, potius dicenda eſt inuidia. to.9.198.B C
Nolite diligere mundum, neque ea quæ in mundo ſunt: exponitur. to.10.29.A B
Non vſque adeo ſunt diligenda terrena, quin & amplius ſit diligendus deus. tomo.10.152.K
Qui plus deo diligit creaturam, offendit creatorem. to.10.241.G

Diligentia.

In vnoquoque opere bono, mater eſt diligentia. tom.10.285.K

Diluuium.

Diluuij acceſſus & receſſus. to.3.161.C D
Aquarum eruptio. to.3.160.L
Diluuij ſacramentum. to.4.222.F
Diluuiū præſentis vitæ, quæ in naui euadere poſſimus. Eodem.237 H
Diluuium ſignat baptiſma. to.6.57.E
Diluuij quadraginta dies, quid ſignificent. to.6.57.I
Diluuium ſpiritale. to.6.152.M
Diluuij ſacramentum expoſitum. Ibidem.132.B C
De diluuio, & eius conditionibus. tom.5.131.M.& ſequent.
Poſt diluuium Mathuſalē vixiſſe quatuordecim annos quidam dixerunt. tomo.5.126.H
Vide, Mathuſalem.
Diluuia tria fuerunt. to.5.156.F G
Diluuium Deucalionis quando fuit. tom.5.158.A
In diluuio omnis generatio Cain conſumpta eſt, & quòd antè nullus legitur caſtitatem tenuiſſe, quæ vacaret ab opere generandi. to.5.129.M.& ſeq.
A diluuio, vſque ad Abraham, per ſpatium ſcilicet amplius quàm mille annorum, non legitur apertè aliquis coluiſſe deum, credit tamen eos etiam tunc non defuiſſe. tom.5.133.I.& ſequent.
In diluuio oſtendit aquam excreuiſſe etiam ſuper montem Olympum. to.5.152.G
In diluuio omnium animātium interitum ſcriptura denunciat, vt innuat magnitudinem futuræ cladis. to.5.132.B
Diluuium generale, tempore Noe factum, nec Græca nec Latina nouit hiſtoria. tomo.5.156.G
De diluuio magno, facto tempore Ogygij. Ibidem.
De diluuio Deucalionis facto regnante Cecrope, Athenienſium rege, cuius temporibus Moyſes eduxit populum de Ægypto. tomo.5.158.A
Diluuium. to.5.125.M
De longa vita hominum, quæ fuit ante diluuium, & de ampliore humanorum corporum forma. to.5.126.D.& ſequen.
Vide, Annus, Corpus, & Homo.
Aqua diluuij facta eſt ſuper terram ſexenteſimo anno vitæ Noe, &c. to.5.128.A
Quòd in diluuio nullus bonus mortuus ſit, ſed iam omnes mortui erant, non fruſtra creditur. tom.5.131.M.& ſequen.
An poſt diluuiū à Noe vſq; ad Abrahā aliquæ familiæ

familiæ ſecundum deum viuentium reperiantur. to.5.133.I K
Diluuium aquarum. to.5.137.H
Diluuium aquarum multarum, quid ſit. tomo.8.43.G
Diluuio periiſſe cœlos. to.8.253.B
Diluuium perſecutionum. to.8.159.D
Diluuium per quadraginta dies fuit. tom.10.161.A
Diluuium hominem deleuit, crimen delere non potuit. to.10.132.E
Diluuium ſimilitudo fuit noſtri baptiſmatis. to.10.161.A

Dimidium.

Dimidium cuilibet corpori. tom.1.164.F G

Dimitti.

Quicunque dimiſerit omnia ſua propter me, accipiet in hoc ſeculo centuplum, & in futuro vitã æternã poſſidebit: exponitur. to.2.8.I
Contra non dimittentes peccata. tom.3.41.A B
Qui dat veniam peccanti, eleemoſynam dat. to.3.40.M
Vide, Ignoſcere.
Orandum omnibus pro dimittendis peccatis. to.3.46.E
Dimittendum quomodo debitum pecuniarium. to.4.273.H I
Dimittentibus ſolis condonantur peccata. to.4.274.K.to.6.186.K
Dimitte nobis debita noſtra. to.5.285.D E
Deus ſemper dimittit noſtra delicta ſi nobis diſpliceamus. to.9.125.C
Dimittendæ ſunt aliis offenſæ in nos commiſſa. to.9.251.D
Quantumuis bonus bonam habeat conſcientiã, habet tamen neceſſe dicere, Dimitte nobis debita noſtra, &c. to.10.23.E
Dimittantur peccata illi, qui dimittit. tom.10.25.K
Etiam ſanctiſſimis quotidie dicendum, Dimitte nobis debita noſtra. tom.10.87.E, &.100.F
Sicut & nos dimittimus debitoribus noſtris: exponitur. to.10.87.I K
Dimittendum omnibus, & orandum pro omnibus. to.10.93.A
Dimittendum, vt dimittatur nobis. to.10.103.I K
Dimittere ex corde debitoribus. tomo.10.105.H. & ſequent.
Remittite, & remittetur: exponitur. tom.10.107.A
Vbi dimittenda peccata. to.10.115.I
Peccata dimittenda ſunt inimicis noſtris. to.10.157.I K
Dimitte, vt tibi dimittatur. to.10.191.F
Quo modo ſecure oramus, Et dimitte nobis debita noſtra, ſicut & nos dimittimus debitoribus noſtris. to.10.211.L M
Dimitte veniam à te petenti, ne tibi claudas patris indulgentiam. to.10.219.E F
Qui dimittis terrena, accipis cœleſtia. tomo.10.241.F
Qui non dimittis aduerſario, ipſe prius ſibi erit aduerſarius. to.10.241.I K
Exhortatio ad dimittendum inimicis. tom.10.244.L M

Dinomachus.

Dinomachi opinio. to.7.242.K

Diogenes.

Diogenes. to.5.64.H
Diogenes concubuit cum vxore publicè, dicens non eſſe verecundandũ de talibus. tomo.5.321.C

Diomedes.

Diomedis. to.5.2.G
Diomedes poſt Troiæ excidium in deos relatus. tom.5.162.A
In Diomedis templo aqua aſpergũt alites roſtris, Græcis applaudentibus. tomo.5.162.B & K
Diomedis ſocios conuerſos dicunt in volucres. Ibidem.
Volucres Diomedeæ. Ibidem, K

Dionyſius.

Dionyſii tyranni factum, in liberis procreandis. to.7.235.D

Diptychium.

Diptychium lapideum, quid ſignificet. tom.6.65.M. & ſequent.

Diplois.

Diplois quid ſit. to.8.277.F

Dis.

Dis pater. to.5.58.M

Diſcedere.

Diſceſſus à deo. to.3.139.M. & .236.G. & 139.G
Temeritas eſt inquirere, quæ Apoſtoli Chriſto diſcedente portare nõ poterant. to.9.103.E F

Diſcere.

Diſcendi acumen, intelligendique celeritas. donũ dei. to.1.23.E. in fine.G
Diſcentium duplex gratia dei. to.1.31.F
Diſcere reminiſci. to.1.2.M. & .122.K. & 134.K
Diſcendum hominibus, per homines etiam. to.3.2.D E
Diſcentium ſtatus melior, quàm docentium. tom.3.241.A
Diſcentium profectus. to.3.235.K
Quo modo diſcatur. to.3.242.C
Diſcendi occaſionem, dant quæſtiones motæ ab hæreticis contra Eccleſiam. to.5.133.M
Non diſcit deus ad tempus videndo: & cur dicitur ad tẽpus videre, & cognoſcere, to.5.134.E
Qui diſcit humilis eſt, & laborat vt non ſit ſuperbus. to.8.107.H
Quæ diſcere debemus à Chriſto. to.8.118.E.to.10.81.I
Alia ſunt quæ ideo diſcimus vt tantum ſciamus, alia vt ea etiam faciamus. to.8.298 G
Non didicit qui non facit, licet memoria teneat quod audiuit. to.8.305.C
Contra eos qui nihil diſcere volunt, putãtes quia ſi aliquid didicerint, ſuperbi erunt. tom.8.331.E F
Nemo ab homine ſolo quid diſcere poteſt. tom.9.129.H
Magnum lucrum cum operationis effectu mõſtratur, quicquid magiſteriis cœleſtibus diſcitur & tenetur. to.10.3.A B
Quid Chriſtus homo factus à ſe nos diſcere velit. to.10.33.H
Diſcite à me, quia mitis ſum & humilis corde: exponitur. to.10.110.G H. & ſeq.
Quid filius dei nos à ſe diſcere velit. to.10.68.C D. & .81.I K. & 110.K

Diſcernere.

Vis diſcretiua. to.3.197.D E
Quid eſt diſcernere cauſam de gente non ſancta. to.10.278.G

Diſciplina.

Diſciplina à diſcendo, pro ſcientia. to.1.120.H. & .140.D. to.3.96.G H.to.9.197.F
Diſciplina pro correctione. to.3.96.H
Diſciplinarum veritas. to.1.120.G
De libris diſciplinarum, Retractatio. to.1.2.F G
Diſciplinarum memoria: & quo modo diſciplinas liberales diſcimus. tom.1.38.I K. & ſeq.
Diſciplinarum liberalium vtilitas. to.1.105.E & ſeq. & ſo.108.C D
Diſciplinis liberalibus nimium tribuit Auguſtinus. to.1.108.C D. Retract. to.1.11.K
Diſciplina vitæ, lex dei. to.1.109.B
Diſciplina vera, conſiſtit in vita & eruditione: Ibidem.
Diſciplinarum ignari, arduas quæſtiones ne attingant. to.1.111.A
Diſciplinarum omnium excogitatrix ratio. Ibidem.110.C. & ſeq.
Diſciplinæ liberales efferunt intellectum ad diuina. Ibidem.L M
In diſciplina catholica, ſola perfecta veritas. to.1.170.B
Quæ quibus quo modo tradenda. to.1.161.K
Diſciplina domeſtica. to.1.In Poſſid.
Diſciplinas vocant liberales, variarum ſerui libidinum. to.2.133.L M
Diſciplinas liberales damnat Auguſtinus, niſi adſit ſtudium pietatis. Ibidem.L G
Liberales diſciplinæ non verè liberant. Ibidem.K L
In diſciplinis liberalibus, animæ ſalus non conſiſtit. to.2.154.A B
Diſciplinis liberalibus parum conuenit cum ſanctis ſcripturis. to.2.158.G
Diſciplina dicta iuſticia dei. to.4.280.H
Diſciplina naturalis inuenta eſt propter naturã, rationalis propter doctrinam, & moralis propter vſum. to.5.97.I
Diſciplina aſtronomiæ valet ad exercitanda ingenia, magis quàm ad illuminandas mentes vera ſapientia. to.5.170.L
Ad diſciplinam pietatis, quæ via. to.6.22.L
Diſciplinæ Eccleſiaſticę modus. to.7.11.M & ſeq.
Diſciplina Eccleſiaſtica non negligenda. to.7.37.A
Diſciplina interpretata de Græco, dici ſolet eruditio quæ fit per moleſtias. to.8.298.D
Diſciplina quę ſignificat emendatoriam tribulationem, accipiendo diſcitur, id eſt, non audiẽdo vel legendo vel cogitando, ſed experiendo. tom.8.298.E F
Quòd deus amat diſciplinam, quam quiſque etiam in domo ſua & in ſuis ſubditis amare debet. to.8.108.I K
Non proficit diſciplina data, ſi mentis prauitas non corrigitur. to.8.176.I
Diſciplinam cur apprehendere debemus. tom.8.4.C D
Diſciplinam qui odiant. to.8.105.A
In quos diſciplinam exercere non potes, patienter feras. to.8.258.B
Diſciplina quid ſit. to.9.180.K
Melius per viſum quàm per auditum diſcitur. to.9.187.C
Diſciplina Chriſtiana. to.9.197.F
Diſciplinæ domus, Eccleſia. Ibidem.F
Vide, Artes.
Qui ſint apti ad diſciplinam. to.9.197.F & ſequent.
Nihil eſt quod non diſciplina emendet, aut ſaluum faciat. to.9.206.E
Diſciplina, magiſtra eſt veræ religionis. Ibidẽ.E
Deus, in principio operis ſui, primò diſciplinam fecit. to.9.206.F
Diſciplinæ ratio mundum gubernat. Ibidem F
Humana & non beſtialis videtur perire diſciplina. to.9.206.E F
Diſciplina per charitatem imponenda, & de corde lenitas non dimittenda. to.10.15.I
Per ſolutionem diſciplinæ, creſcit nequicia. Ibidem, H I

Et hæc vigilanter cauendam. Ibidem.
Diſciplinam qui abiicit, infælix eſt: exponitur. to.10.175.H
Diſciplina cum bonitate. to.10.91.I
Diſciplinã qui non dat, crudelis eſt. to.10.175.H

Diſcipulus.

Diſcipulorum fraus in præceptores. tomo.1.24.K.& 25.H
Diſcipuli Chriſti, dicti omnes credentes. tomo.4.96.E
Diſcipulos ſuos Chriſtus filios appellauit: & quare. to.4.207.A
Diſcipulos duodecim non fruſtra habere voluit dominus. to.8.26.C.in fine.
Quod diſcipulis ſuis dominus dixit, etiam nobis dixit & poſteris. to.10.38.C
Non ſolum duodecim, ſed omnes credentes diſcipuli Chriſti. to.10.41.A
Duodecim diſcipulos Chriſtus elegit, vt ſe verum diẽ eſſe oſtenderet, in quo duodecim ſunt horæ. to.9.78.B
Quare Chriſtus idiotas & piſcatores diſcipulos elegerit: non potentes, diuites, ſapientes, &c. to.10.85.C
De duobus diſcipulis euntibus in Emaus. to.10.198.C.E F.& 200.F.& 201.H I
Duo illi diſcipuli, iudici præconis nomen imponunt. to.10.200.G
Diſcipuli in medio ſui Chriſtum videbant, quem non credebant. to.10.201.B
Duo angeli confortãt diſcipulos, de diſceſſu Chriſti pauidos. to.10.214.G.& M.& ſequen.
Chriſtus poſt triumphum diſcipulos à captiuitate liberatos benedictione diuiſit. tomo.10.219.L
Duorum diſcipulorum Chriſti dubitatio. tomo.9.223.D
Duodecim primi diſcipuli Auguſtini. tomo.10.287.F G

Diſcordia.

Diſcordia quo modo ſedanda. to.1.36.D
De diſcordioſis. to.1.158.A
Diſcordia in vrbe poſt Tarquinium exactum. to.5.16.H.& ſequen.
Diſcordia, dea. to.5.28.I
Diſcordia vicium. to.5.107.H
Diſcordiæ author diabolus. to.10.47.G
Diſcordia, ſiue inimicicia, authorem ſuum perdidit. to.10.47.F G
Diſcordia vitanda. Ibidem.
Diſcordia qualiter inter Chriſtianos deponẽda, & ineunda concordia. to.10.114.H I
Exclamatio in diſcordes. to.10.325.L

Diſpenſare.

Diſpenſatio. to.2.17.C
Diſpenſatores ſalutis æternæ, miniſtri Euangelij. to.2.137.C D
Diſpenſant verbum dei boni & mali. Ibidem.D
De diuerſitate diſpenſatorum. to.10.275.A
Diſpenſator, ſeruus eſt, non dominus. tomo.10.295.G

Diſplicere.

Si tibi diſplices, tolle à te oculum tuum. tomo.8.314.L
Si tibi diſplicet quod & deo, illi coniũgeris. tom.8.103.A

Diſponere.

Quo modo deus diſpoſuerit omnia. to.3.124.B
In diſpoſitione diuina, futura iam facta ſunt. to.5.84.L
Diſpoſitio. to.7.243.D

Diſputatio.

Diſputationes olim à notarijs excipiebantur. tom.1.6.G.& 93.H
Vide, Notarij.
Diſputationibus inutilibus, fabulæ vtiliores. to.1.20.C
Diſputantium inconditi mores. to.1.120.A B
Diſputatoriæ artis pauci guari ſunt. to.1.121.D
In diſputationibus Chriſtianorum, non modo philoſophorum nomina, ſed veritas amplectẽda. to.1.158.B C
Diſputatores contentioſi nominantur. to.2.113.H & 161.F G.to.3.173.I K
Diſputabatur & legebatur olim in Eccleſijs. to.2.119.F G
Diſputationes habitæ, vt ſchiſmata componerẽtur. to.2.141.E
Diſputator non ſit adulator. Ibidem.F
Diſputator ſermodus excuſatur. Ibidem.
Diſputatores intempeſtiui. to.2.152.I
In diſputationibus libri canonici adſint. Ibid.153.M
Ad diſputationes Eccleſiaſticas non pertinere diſciplinas liberales. to.2.158.G
Diſputatores non victoriam, ſed pacem ſpectent. to.2.161.H I
Diſputationibus non inutiliter exercẽtur ingenia. to.3.39.L
In diſputationibus modeſtia Auguſtini. tomo.3.137.H I
Vide, Temeritas.
Diſputatio Pauli Athenis. to.3.178.K
Diſputationi qualis adhibendus ſit modus. tom.5.11.B.& ſequent.
Diſputatoria dialectica. to.7.46.A B
Diſputator Paulus. Ibidem.C D
Diſputare quid. Ibidem.F
Diſputator verus. Ibidem.
Diſputare cum deo quid ſit. to.8.246.C
Diſputationes quãdo fructuoſæ ſint. to.8.291.H

Diſsimilis, Diſsimilitudo.

Diſsimilium eadem, aut par ſcientia. to.1.116.I
Diſsimilitudo, inter homines, mirabilior, quàm ſimilitudo. to.5.100.G

Diſtinguere.

Diſtinctio quantum faciat. to.3.11.C D
Diſtinctio in pronunciando. Ibidem.F
Diſtinguere, pro deſinere. to.4.44.M

Diu.

Diu, & non diu. to.1.72.G
Diu non eſt quod habet extremum. to.8.36.E

Diuerſoria.

Diuerſoria ſanctorum. to.1.172.M

Diuerſiuoca.

Diuerſiuoca. to.1.63.F

Diuitiæ.

Diuitiarum illecebra. to.1.93.D.& 117.E
Diuitiæ, honores, potentatus, fœlicem non faciunt. to.2.93.E F.to.2.128.A.to.7.100.I K
Diuitiis quo modo vtendum. to.1.165.E F
Diuitiarum verus contemptus, etſi teneantur. tom.2.27.D E.to.3.240.C.to.8.150.E F.
Vide, Bona externa: &, Poſſeßio.
Fidelis totus mundus diuitiarũ eſt. to.2.52.F.& 85.G.to.6.44.H.in fine.to.8.87.A.& 361.K
Diuitiæ tanto melius habentur, quanto minus amantur. to.2.52.F
Diuitiæ ſi relinquendæ. tom.2.84.K.& ſequentibus.
Diuitias multi ſub religionis prætextu cumulant. to.2.85.I
In diuitiis deſolatio magis quàm conſolatio. tom.2.125.L
Diuitiæ veræ & falſæ. tom.3.236.H.to.10.30.C D.& 259.F
Diuitiæ dictæ mammona. to.4.80.F
Diuitiæ cur alienæ dicuntur. Ibidem.
Diuitias, cur Chriſtus appellauerit mãmona iniquitatis. to.10.30.C D
Diuitiæ huius ſeculi, mammona iniquitatis, vndecunque ſint. Ibidem.
Diuitiæ Chriſtianorum, ſunt virtutes. to.5.4.I
In diuitiis cupiditas reprehẽditur, non facultas. to.5.Ibidem, K.to.10.97.A
Aliud ſunt diuitiæ, aliud pecuniæ. to.5.57.M
Si diuitias ſuas cõmunes Chriſtiani faciunt, nulla ventilari debent gloria: cum Romani principes, eis contemptis, pauperes fiebant. tom.5.46.H
Diuitiis veris abundant aliqui, qui imperfectos recipiunt in æterna tabernacula. to.5.206.E
Diuitiæ non faciunt nos fœlices. to.5.46.C
Diuitiæ, ſine virtute, nocẽt diuitibus. to.5.178.F
Diuitiæ quo modo piis dentur à Chriſto. to.6.44.G H.& ſequent.
Diuitiæ animæ. Ibidem.45.C
Diuitiæ tẽporales, & æternæ. to.6.138.C.& L M
Diuitiæ in cœlo reponendæ ſunt, & per quos reponantur. to.8.73.G H
Diuitiæ quare quærantur. to.8.98.L
Quòd non ſint perdendæ, ſed ad locum tutum tranſmittendæ. Ibidem, K
Omnes qui malè viuunt, diuitias ſuas alienis relinquunt. to.8.99.E
Diuites deſideriis vaſtantur, cupiditatibus diſſipantur, timoribus cruciantur, triſticia contabeſcunt. to.8.34.E
Diuitias non damnari. to.8.120.M
Diuites qui reprehendantur. Ibidem.
Diuitiæ quo modo poſſidendæ. Eodem.113.E
Diuitiæ, donum dei. Ibidem. 150.C.& ſequent.
Diuitiæ quod malum important, maximè incautis hominibus. to.8.342.K
Diuitiarum ſufficientia & plenitudo, deus eſt. to.8.314.G
Qui diuitias falſas quærit, veras non deſiderat: & qui veras quærit, adhuc pauper eſt. tomo 8.316.F
Diuitiæ iſtæ non ſunt veræ diuitiæ, ſed ipſius ſalutis. Ibidem, G
Quòd plus augeãt cupiditatem ei qui eas poſſidet. Ibidem, H
Ad hoc acceſſerunt, vt egeſtas creſceret. Eodem, I K
Diuitiæ veræ quæ ſint, & vbi. Ibidem, H I tom.10.176.C
Tales diuitias debemus quærere, quę non poßint amitti, quæ non oculis carnis, ſed cordis videntur. to.8.318.A
Diuitiæ pauperis, ipſe dominus eſt: diuitiæ auari, diabolus. to.8.277.G H
Diuitiarum tria ſunt genera. Eodem.270.D E
Non diuitiæ, ſed ſuperbia diuitum cruciabitur. to.8.205.C
Tunc veræ ſunt diuitiæ, quando nihil nobis deerit. to.8.158.E
Diuitiæ Chriſti quæ ſint: & quòd noſtræ diuitiæ implebuntur de paupertate ipſius. Ibidem, F
Diuitiæ temporales & ſpiritales qualiter differant. Eodem.162.D
Cur peccatores obtineant diuitias. Ibid.174.A
Qui diuitias nõ habent, non cupiant: qui habent, non de eis præſumant. Ibidem, H I
Diuitiæ fluunt, & ſi cor appoſueris, flues. tom.8.137.F
Quòd non ſit ſperandum in multitudine diuitiarum, ſed in deo vero. Eodem.111.M.& ſeq.
Nihil proſunt exteriores diuitiæ ſi interior premit egeſtas.

egeſtas. to.8.112.G
Vbi habere debeam⁹ diuitias noſtras. to.8.113.A
Diuitias interiores nemo tibi auferre poteſt inuito. to.8.120.M
Diuitiæ Eccleſiæ, deus eius. Eodem.60.M
Diuitiæ huius ſeculi, non ſunt merces laboris in vinea domini. to.9.129.F
Amando diuitias, quis plus amat mortem, quàm vitam. to.9.198.K
Diuitiæ bonæ, bonos facere non poſſunt. tom.10.4.A
Diuitię bonum: non vnde ſis bonus, ſed vnde bonum facias. Ibidem, B
Diuitiarum inſtabilitas. to.10.4.H
Non ſperare in incerto diuitiarum. Ibidem.
Omnes diuitiæ, etiam vita ipſa, inter ſuperflua deputanda. to.10.6.C
Diuitiæ & patrimonia, compedes. to.10.24.D
Diuitiæ non amandæ, ſed deus qui fecit illas. to.10.42.C
Onus diuitiarum, & paupertatis. to.10.81.M & ſequent.
Diuitiæ haberi poſſunt, ſed amari non debent. tom.10.30.D
Diuitiarum contemptus, & ſpontanea paupertas quanta res. to.10.84.B C
Diuitiæ duplices, & paupertas duplex. tom.10.93.K L. & ſequent.
Diuitiarum duo genera. tom.10.107.H I
Et earum vſus & effectus. Ibidem,
Diuitiæ iuſtæ. Ibidem, H
Diuitiæ bonæ. to.10.180.G H
Diuitiæ iniuſtæ. to.10.107.H
Diuitiæ ſuperbiam generant. to.10.4 H
Vermis diuitiarū ſuperbia. to.10.4.H. & .97.A
In diuitiis nihil eſt ſic cauendum, quàm ſuperbiæ morbus. to.10.183.M. & .231.L
Morbus diuitiarum, eſt ſuperbia magna. tomo 10.231.L
Non ſunt maiores cœleſtibus diuitiæ. tom.10.164.K
Diuitiæ quæ putantur plenæ deliciarum, ſunt plenæ periculorum. to.10.184.E
Quare peccatores obtineant diuitias. tom.10.243.H I
Diuitiæ omnes, deus noſter eſt: vita omnium noſtrum, beata æterna. to.10.256.B
Diuitiæ cum acquiruntur, falſam lætitiam tribuunt: cum perduntur, veram triſtitiam derelinquunt. tom.10.259.F
Vnde periclitantur homines, niſi propter diuitias acquirendas? tom.10.278.F
Diuitiarum deteſtatio. to.10.293.G H
Deus ſuis bonis ditat bonos, & cruciat malos. to.10.107.F & ſequent.

Diues.

Abraham, Iſaac, & Iacob quanquam diuites fuerint, tamen regnum cœlorum meruerunt. to.2.84.K
Diuites noui teſtamenti. to.2.122.C D
Diuites, dicti ſuperbi. to.2.125.I
Diuites Chriſtiani, pauperes ſunt. tomo.3.238.H & K
Diues. to.3.238.K
Superbire nobiles & diuites non debent aduerſus pauperes & ignobiles, quoniam ſimul dicunt deo, Pater noſter: quod non poſſunt verè ac piè dicere, niſi ſe fratres eſſe cognoſcant. to.4.272.H
Diuitum laqueus. tom.5.4.I
Diuites, qui eleemoſynas fecerunt, plus ſunt lætati de ipſis quas piè diſtribuerunt, quàm cõtriſtati de temporalibus perditis. Ibidem.K L
Diuitibus quo modo theſaurizandum. Ibidem.L
De diuitis anxij pro diuitiis, & pauperis ſibi ſufficientis comparatione. tom.5.31.L M
Diuites nunquam contenti, odioſi, ſemper in lite anxij, nunquam ſecuri, &c. Ibidem.
Quod non vſque ad te ſolum, diues eſt deus. to.8.105.K
Chriſtus diues apud patrem, pauper apud nos: diues in cœlo, pauper in terra: diues deus, pauper homo. to.8.79.H
Intellige in Chriſto occultas diuitias, quem pauperem vides. Ibidem.I
Quòd hic pauper fuit, & magnas diuitias attulit, quib⁹ faceret diuites eos quos inuenit pauperes. to.8.63.H
Chriſtus veros pauperes ditat: & falſos diuites pauperat. Eodem.78.M
Deus maximè diues eſt: quia facit diuitias quas alij volunt habere. tom.8.270.D
Diuites tanto plus egent, quanto plus habent. to.8.34.E
Diuites egent, & quod eſt grauius, egent pane. to.8.92.K
Diues peculioſus, ſeru⁹ eſt magni patrisfamilias. tom.8.73.I
Diuites plebis quo modo deprecantur vultum reginæ. to.8.91.B
Nemo vult eſſe diues, niſi vt inſultet inter eos, inter quos viuit, & ſuperior illis videatur. to.8.97.K
Qui vult eſſe diues, non hæreat parti: ſed illi inhæreat, qui totū creauit & poſsidet. Ibid.L
Diuites adorant deum: ſed humanitatem nolunt exhibere fraternam. Ibidem.
Diues quantam gloriam viſus eſt habere inter homines, cum viueret, tantam vetuſtatem, & corruptionem ſuppliciorum habebit cum mortuus fuerit apud inferos. to.8.100.H I
Cum diues factus fuerit homo, cur iuſtus non timebit. Ibidem.M
Quòd nihil ſecū aufert, etſi dimittit quibus vult, non ſeruat quibus vult. Ibidem.101.A B.
Non ideo ſecum bene fecit (vt aiunt) quia manducauit & bibit, & fecit quod voluit. Ibid.C
Diues iniquitatem quam manducauit ore cordis apud ſuperos, apud inferos in ſuppliciis digerebat. Ibidem.
In diuitibus, non tam attendēda ſunt facultates, quàm cupiditates. to.8.110.I K
In diuite, non pecuniam, ſed auariciam condemnari: exemplo probatur. Ibidem.L M
Multi pauperes tutius latebant: diuites facti, mox fortioribus præda ſunt facti. to.8.113.K L
Diuites præceptoribus & correctoribus ſuis inimicitias inducunt: & ſunt inimici verum dicentibus. tom.8.133.G H
Quòd excedunt metas humani generis, homines ſe pares cæteris non putantes. Ibidem.H I
Diues & pauper, conditione & ſorte humani generis, in qua omnes naſcuntur, æquales ſunt. Ibidem.M.to.9.252.G H
Diuites qui non ſuperbè ſapiunt, in deo pauperes ſunt. to.8.205.B
Diuiti bonum eſt, vt agnoſcat ſe pauperē: ſi enim plenum ſe putat, tumor eſt illi, non plenitudo: agnoſcat ſe inanem, vt poſsis impleri. Ibidem.314.E
Diuites multi in diuitiis ſuis moriuntur. tom.8.52.H & ſequent.
Diues difficilè ingreditur in regnum cœlorum. to.4.82.H I.to.8.173.L
Diuites non ſuperbiant in pauperes. to.4. 272.H
Diuites huius ſeculi, etiam inter pauperes domini numerari. tom.8.227.L
Diues Chriſtus, & pauper. Eodem.247.C. & ſequentib.
Neceſſe eſt vt tranſeat diues, aut ipſe per res ſuas, aut res ipſius per illum. tom.8.306.A
Si nihil cupit, nihil diuiti deeſt. Ibidem.H
Deus ideo fecit diuitem, vt probet illum de paupere. to.8.318.K
Plus eſt pauperi videre cœlum ſtellatum, quàm diuiti tectum inauratum. tom.8.362.D E
Diues ad hoc plus habet, vt plus timeat. Ibidem 332.I
Diuites tuti eſſent, ſi non haberent quare quærerentur à raptoribus. to.8.334.D
Difficile eſt vt diuites non contrahant plura peccata. tom.8.335.A
Quanto eris ditior, tanto timidior. Eodem, 324.F
Superflua diuitum, neceſſaria ſunt pauperum. to.8.373.E.to.10.4.K
Mendici & diuitis, par naturæ conditio. tomo 10.4.E F
Diues, quis verè. to.10.4.G & .144.G & .164.K
Volens diues fieri, peruerat à fide, & inſerit ſe doloribus multis. to.10.4.G
Aliud eſt eſſe diuitem, aliud velle diuitem fieri. Ibidem.
Qui vult diues fieri, incidit in tentationē & deſideria multa, ſtulta & noxia. to.10.184.F
Diuites vtantur conſuetudine infirmitatis ſuæ. tomo.10.4.L
Diuitum precioſus victus infirmitas. Ibid.
In diuites immiſericordes Sermo. tom.10.24.B C
Quid diuitibus repenſetur, ſi bene fecerint pauperibus. Ibidem.C D
Diues & pauper, duo contraria, ſed duo ſibi neceſſaria. to.10.24.D
Diuitibus quid Paulus præcipiat. to.10.4.G H & ſequent.
Diuitiæ quid generent. Ibidem.
Diuitis officium. to.10.24.D
Dignatio dei eſt, cum viſitat diuitem in pauperis ſpecie. Ibidem.F
Diues deo. tom.10.84.D
Diuites qui, in ſcripturis. to.10.119.I & ſequent.
Diuitibus conſilium quod datum. tom.10.97.A & ſequent.
Maiores noſtri quare diuites, & nos pauperes. to.10.119.H
Diues & pauper, eiuſdem ſortis ſunt futuri. to.10.123.M & ſeq.
Deus diuitem facit, vt dum pauperi ſuperflua dat, remedium ſuorum peccatorum acquirat. to.10.126.I
Laudandus eſt diues humilis, laudandus eſt diues pauper. to.10.184.A
Diues quo modo pauper. Ibidem.D
Qui volunt diuites fieri, &c. exponitur. tom.10.184.F & ſeq.
Comparatio pauperum ad diuites. tom.10.228.I K. & ſequent.
Quid habet diues, ſi deum non habet. Ibidem.K
Exclamatio in diuites huius ſeculi. tomo.10.228.L M
Auaricia eſt, eſſe velle diuitem. Eodem, 229.B
Qui diues eſt, & ſe humiliat, multum deo placet. to.10.231.L
Qui nihil habet, & ſe diuitem eſſe affectat, maximè deo diſplicet. Ibidem.
Nihil ditius eo qui fecit omnia. to.10.232.A
Qui ſint diuites huius mundi. tomo.10.231.M & .232.B C
Contemptus diuitiarum huius mūdi. Ibidem.C D

Meliores ſunt qui ſe humiliant, cum ſint diuites. to.10.232.E F
Diues vult habere ſeruum fidelẽ, & non vult eſſe deo ſeruus fidelis. Ibidem.G
Redemptio animæ viri, diuitiſq; ipſius. to.10.232. F & H I
Cont. a diuites. to.10.248.G H
Quiſq; diues erubeſcat bonis ſuis, ne ſimul pereat cum eis. to.10.259.E F
Parabola de oue, diuite, & paupere, propoſita à Nathan ipſi Dauid. tom.10.101.K
Diuites, cui ſucceſſerat regio, hiſtoria exponitur. to.10.93.C D
De homine diuite, qui deſtruere cogitabat veteres apothecas, & ædificare ampliores: Homilia. to.10.78.L.& ſeq.& 119.F.& ſequent.
De diuite adoleſcente. to.10.248.F G
Diues epulo, & eius hiſtoria. to.10.23.L.& ſeq. & 79.A B.& 93.E F.& 183.M.& ſeq.& 232.D E.& 290.D
De diuite & meditatione mortuorum. tomo.10. 312.A.& ſeq.
Diuites purpurati, & Lazari vlceroſi exequiæ. to.5.5.G
Conditio epulonis poſt mortem. to.10.238.I
Diues quo modo cruciabatur in flamma, & c. to. 5.201.E F.to.9.71.C
Diuites epulonis lamentationes. to.10.238.K
Reſponſio diuina ad epulonem. Ibidem.K L
Diuitis epulonis, & Lazari comparatio. tom.10. 307.H

Diuiſio.

Diuiſio. to.3.10.C
Quid ſentiendum videatur, de eo quod ſcriptum eſt, Diuiſit deus inter lucem & tenebras. tom 5.96.A B
Spiritales inter ſe nunquam diuiduntur. tomo.10. 153.F
Diuiſio linguarum, fuit pœna ſuperbiæ. to.5.135. D E. Vide, Lingua.
Diuiſio rei communis facienda eſt à maiore, & minor debet eligere. to.5.139.C
Spiritus non eſt qui diuiditur, ſed dona eius. tom. 9.93.K
Euangeliſtarum concordãtia, ſuper diuiſione veſtimentorum Chriſti. to.9.118.C
Chriſti veſtimentorum, diuiſio ſorte. Ibidem. C D
Omnem diuiſionem & inæqualitatem natura diuina excludit. to.10.217.C

Diuortium.

Diuortium quando liceat. to.4.266.K L.& ſeq.
Diuortia Priſcillianiſtarum. to.6.7.B
De diuortio, quæſtio difficillima. tom.6.181.F.& ſequentibus.

Docti, doctrina, doctor.

Doctor internus Chriſtus. to.1.127.E F.to.2.132. E.tom.9.103.I
Docet Chriſtus, admonet homo. to.1.128. A.to.2. 127.I K.to.3.18.H.& 65.H I
Doctoris Eccleſiaſtici officium. to.1.161.I K.to.2. epiſt.132.to.3.16.C
Quæ, quibus, quo modo tradenda. to.1.161.I K
Doctrina Chriſtianæ ſumma. tomo.1.172. D & ſequentibus.
Doctores Eccleſiæ, non ſupra ſcripturam. tomo.2. 15.F G.& 38.G
Doctrina Chriſtiana, contra magnos errores eſt defendenda. to.1.1.I.in fine.
Minus malum indoctum eſſe, quàm indocilem cum Academicis. to.1.100.E
De deo quid doceat Eccleſia. Ibidem.168.H
Doctores Eccleſiarum, non temere iudicandos eſſet Hieronymus. to.2.72.I
Doctores Eccleſiaſtici, honorificè citati. to.2.107. M.& ſeq.& 110.E
Doctoribus quantum tribuendum. to.2.108.I.& & ſeq.E.111.G H.to.7.52.L M
De doctrina Chriſtiana. tom.3.2.A.& ſeq. Retracta.to.1.10.E
Doctores non contemnendi, etiam in ſacris literis. to.3.2.lege prologum. Et contra ingratos erga præceptores. Ibidem.
Doctrina omnis, vel rerum eſt, vel ſignorum. tom. 1.2.L
Doctrinarum genera duo. to.3.8.D
Quæ doctrina humana amplectenda. Ibidem. 10.G.& ſequent.
Doctoris Euangelici oratio, plana & perſpicua eſſe debet. to.3.16.C D.& 17.H I.& ſequent.
Docendi modus in populis. tomo.3.17.K L.& ſequentibus.
Doctrina catholica Eccleſia. to.1.172.D
Officium doctoris Chriſtiani. to.3.16.C
Summa duorum librorũ, de doctrina Chriſtiana. to.3.12.C
Quare conanti docere, dicendum perſpicuè. tomo 3.18.A B
Non docebit vnuſquiſque ciuem ſuum, & fratrẽ ſuum. to 3.185.M
Doctori Eccleſiaſtico, orandus deus ante concionem. to.3.18.G.& 21.L M
Nec tantum preces, ſed & ſtudium neceſſarium. Ibidem, 18.H I
Doctrina ſana, id eſt, Chriſtiana. Ibidem.21.M
Doctrinæ externus vſus. to.3.139.E
Doctrina apoſtolicæ vtilitas. to.3.235.G
Doctrina patris. to.3.240.H
Doctoribus vanam gloriam inſidiari. Eodem. 241.A
Eruditio diuina. to.4.239.C
Doctores Eccleſiaſtici audiendi. to.4.81.I K
Docendi gradus. to.4.128.H
Docendi catechumenos, ratio. to.4.217.F.& ſequentibus.
Docendum in ſpiritu lenitatis. tomo.4.281.M.& ſeq.A.& C
Doctores falſi veſicæ comparati. to.4.303.H
Doctrinæ ſeculares comparantur ſiliquis. tom.4. 79.G
Docti quo modo tractandi. to.4.218.F G
Doctores ſacræ ſcripturæ, pauci eſſe debuerunt. to.5.171.C D
Doctrina nulla poteſt eſſe ſine memoria & ratione. to.5.178.B
Doctores quodam modo inducunt literas in corda diſcentium, quos ſcriptura appellat grammatos iſagogos. to.5.70.K
Doctorem deum habere debemus, vt habuimus naturæ noſtræ authorem. to.5.97.K
Doctoribus cur plerumque minus aliquid caueletur. to.7.83.K L
Doctoribus catholicis, quatenus vtatur Auguſtinus. to.7.156.C D.& 184.K.& 199.G H & 201.A B
Doctrina quo modo poſſit dici gratia. t.7.166.H
Docibiles dei. Ibidem.I
Docere & diſcere debent Epiſcopi. to.7.89.C.& 95.E
Doctores Eccleſiæ, lumina ciuitatis dei. to.7.203. F.& ſequen.
Et horum teſtimonia, de peccato originali. Eodem, 201.K.& ſequen.
Qui recta docent inſyncerè. to.7.45.C D
Quo modo filius doctus dicitur à patre deo. tom. 8.301.F G
Docere non eſt aliud quàm ſcientiã dare: & hæc ita diſciplinæ connexa eſt, quòd altera ſine altera eſſe non poſſet: quia nemo docetur, niſi diſcat: & nemo diſcit, niſi doceatur. tomo.8. 298.F
Deus quando vult docere, prius dat intellectum: ſine quo ea quæ ad diuinam doctrinam pertinent, homo non poteſt diſcere. Ibidem.G
Quòd docet ſuauitatem inſpirando delectationem: diſciplinam, temperando tribulationem: docet ſcientiam, inſinuando cognitionem. Ibidem.
Sic docet vt facias, non tantum vt ſcias. Ibid.
Doctrina dei vna eſt, & quæ alia autem doctrinæ inquinant animas. to.8.43.H
Doctor bonus docet quod ſcit prodeſſe, & non docet quod obeſt. to.8.60.C
Quo modo docet deus ex iuuentute. to.8.167.M. & ſequen.
Omnis doctrina, quæ in iſto tempore diſpenſatur, tranſit. Eodem 260.D
Docere nos magis debet iudiciũ veritatis, quàm præiudicium conſuetudinis. to.8.269.E
Tunc opus eſt voce doctrinæ, quando patris imperitum. Eodem.351.G
Qui te docet, intus eſt: quando tu doces, tanquam foras exis ad eos qui foris ſunt. Ibidem.
Doctores boni, recti medici dicuntur. to.8.212.L
Filio pater aliquid oſtendit, cum nobis, qui ſumus eius membra, oſtendit. to.9.41.B
Demonſtrat deus pater aliquid filio, quando nobis per filium aliquid demonſtrat. Ibidem.D
Pater quo modo demonſtrauit filio maiora, quàm eſſet ſanitas corporis in languido. tomo. 9. 45.I
Doctrinam ſuam, quo mo Chriſtus non ſuam dicebat. to.9.53.G H
Doctores Eccleſiaſtici, an habeant aliquid in doctrina, quod carnalibus taceant, & ſpiritalibus dicant. to.9.104.G
Sonus verborum foris aures percutit, magiſter intus. to.9.129.H
Si vnctio docet nos, quid opus eſt alio doctore? to.9.Ibidem.G
Cultus exterior agricolæ, diſponit arborem ad fructum: deus autẽ dat fructum: ita de doctrina. to.9.129.I
Vana eſt doctrina exterior, niſi ſpiritus ſanctus intus doceat. to.9.129.H.& K
Doctior cur vna anima ſit, q̃ alia. tom.9.187.B
Diſputatio Chriſti in medio doctorum in templo. to.9.242.B
De eo quod ſcriptum eſt, Qui fecerit & docuerit ſic, maximus vocabitur in regno cælorũ, & c. Sermo. to.10.3.A.& ſeq.
Doctoris & auditoris, diuerſa officia. to.10.3.B
Et eorum in negligendo, & contemnendo pericula. Ibidem.B C
Doctor contemnẽs, grauius affligitur: & obſequẽtis diſcipuli exemplo plectitur. to.10.3.C
Docere, & non facere. Ibidem.
Doctor aliquando quibus doctrinæ tradit myſterium, ab eiſdem factorum debet imitari exemplum. to.10.3.C
Ex dominicis libris quærendum, quod aliis doceamus. to.10.26.A
De ſuperiore loco, prædicator non poteſt niſi bene docere & dicere. to.10.42.H
Deus doctor interior. to.10.47.F
Mentes piæ, docibiles ſunt verbi dei: impiæ vero nolunt intelligere. to.10.68.F
Chriſtus in paſſione docuit, quid toleremus: in reſurrectione,

rectione, quid ſperemus. to.10.187.L
Chriſtus pauca verba docuit ad merendum cæleſtia, quæ quiuis idiota poteſt tenere. tom.10.211.K
Quæ docuit Chriſtus ad ſalutem neceſſaria. to.10.218.L M
Cupientes euadere docti, ſeruent quod negligunt, vel non peruenient ad id quod appetunt. tom.10.262.M
Quid ſacerdotes ſubiectos docere debeant. tomo 10.308.B C
Vide, Catechiſmus.

Indocti.

Indocti cœlum rapiunt. to.1.33.E

Doech.

Doech Idumæus, interpretatur motus terrenus: & quid ſignificet. tom.8.109.C & .113.M

Dogmata.

De Eccleſiaſticis dogmatibus. to.3.44.M & ſequent.
Dogmata, ſunt placita ſectarum. to.4.75.L
De ſalutaribus documentis. Eodem, 252.K & ſequent.

Dolor.

Dolori tempus medetur. tom.1.22.D
Extra deum, non niſi dolores. Ibidem.22.F
Dolor corporis, ſummum malum. tom.1.117.L
Dolor quid ſit. Eodẽ, 156.I. & .159.F.t.6.120.H
Dolor ex fide. to.4.251.B
Dolor de peccatis. Eodem, 252.D
Dolor cauſatur ex amore. tom.5.278.E & ſequent.
Dolendum eſt de boni amiſſione potius quàm lætandum, ſi non ſit compenſatio melioris. to.5.181.K L
Dolor eſt teſtimonium boni adepti, & boni relicti. Ibidem.
Dolor amiſſi boni in ſupplicio, teſtimonium eſt bonæ naturæ. Ibidem.
Dolore moleſtari homo non debet velle, nec deſiderio perturbari, nec morte diſſolui, ad hoc vt aliquid vtile cognoſcat: & ſecundum eã cognitionem vitam moreſque componat. to.5.182.B
Dolor carnis, eſt animi dolor ex carne, & quadã ab eius paſſione diſſenſio. to.5.120.B
Dolor ineſt animæ ratione corporis læſi, in quo eſt: dolet etiam cum corpore permanente ipſo incolumi. dolet tertio exuta à corpore. tom.5.197.K L
Dolor, qui dicitur corporis, ad animam pertinet. Ibidem.
Dolorem omnem occidere dolentem, nõ eſt neceſſe: cum corpora ipſa non omnis dolor occidat. tom.5.197.I
Dolor non interimet damnatos. Ibid.I K
Dolor quãdo vincit, mors ſenſum aufert: ſed vbi natura vincit, dolorem ſanitas tollit. tom.5.185.H
Multi dolent damnum pecuniæ: & non dolent damnum iuſticiæ. tom.8.70.K in fine.
Dolor æternus, plenus corruptionis, ad hoc non finitur, vt ſine fine finiatur. to.8.75.A
Dolor animæ, triſticia dicitur. Moleſtia quæ fit in corpore, dolor dici poteſt, triſticia nõ poteſt. Eodem.84.M
Dolores parturientis, non ſunt niſi dolores pœnitentis. to.8.96.A
Eſt dolor fructuoſus, & infructuoſus. to.8.113.D
Dolor nullus in corpore immortali, nullus in corpore ſtupido. tom.8.119.D
Dolores corporum plerunque immittuntur ab angelis Satanæ, ſed hoc non poſſunt niſi permiſſi. tom.8.330.H
Dolores inferni, quando inuenimus te. Eodem.341.H
Dolere anima, non dolente corpore poteſt: dolere autem corpus ſine anima non poteſt. tom.8.210.H
Dolor quo modo nobis præceptum ſit. tomo.8.230.K
Inhumanum non dolere in morte charorum. tom.10.90.C
Dolor, comes pœnitentiæ. tomo.10.120.I

Dolus.

Dolus, & aſtutia, in bonum. to.2.24.B
Dolus quid ſit. to.9.16.A. to.10.100.H
Quis dolus ſimplicis, quæ fictio non mentientis, niſi profundum myſterium veritatis? tomo.5.142.M
Dolus eſt, cum aliud agitur, aliud ſimulatur. to.8.9.A
Dolus eſt, cum aliud ore profertur, aliud pectore tegitur. tom.8.13.E
Dolus, eſt oſtentatio iuſticiæ cum conſcientia peccati. to.8.42.B & D
Doloſus eſt, qui cum ſit iniquus, iuſtum ſe prætendit. Ibidem.D E
Doloſitas, eſt fraus quædam in verbis, aliud promendi, aliud ſentiendi. tom.8.205.A B & 210.D
Doloſitas in fraude eſt, in ſimulatione, & ſeductione. tomo.8.218.C D
Doloſi dolos patiuntur. tom.8.Eodem.247.F
Dolus potentis, vel vis tyranni nouaculæ comparatur, quæ ſuperflua radit. to.10.6.C & ſeq.
Contra deum nullus dolus, nulla techna. to.10.39.L M
Dolum loqui, quid. to.10.90.K

Domare.

Domitores beluarum. to.1.141.H. & ſeq. A
Domat deus iumentum cui inſidet. to.8.44.B
Vt beſtia non domatur niſi ab homine, ita homo non niſi à deo. to 10.3.F G & ſeq.
Imago dei domat feram, & nemo niſi imago dei, ita ſolus deus domat imaginem ſuam. tomo 10.3.H

Domitianus.

Domitianus. tom.5.47.H

Domitius.

Domitius deus. tom.5.52.L

Dominus, Dominari.

Dominandi libido miſeros facit. to.1.141.M
Dominus deus, cur ſimul ponantur in ſcriptura. tom.3.139.I K
Dominatus Chriſtianus. Eodem, 237.I
Dominandi libido vaſtat corda dominorũ magis, quàm ſeruitus ſeruorũ ſuorũ. tom.5.282.F
Dominandi libido, magnis malis, agitat & conterit genus humanum. tom.5.24.G
Libido dominandi reprimitur. to.5.45.D
Intereſt multum inter cupiditatem dominationis, & vanæ laudis: quia qui laudari volũt, dãt operam vt laudentur, aut verè, aut dolo: qui autem contempta laude dominari vult, etiam per apertiſſima ſcelera quærit plerunque obtinere quod diligit: & exemplificat de Nerone. to.5.46.L M & deinceps.
De dominis iuſtis, & prælati boni cõmoditate, qua ſeruiũt ſubditis, etiã imperantes. to.5.182.C
Domini debent corrigere inobedientes, turbantes pacem. Ibidem.G
Vtrum dominus ſemper fuerit ipſe deus, multum inquirit, & inſolutum relinquit, aſſignãs cauſam quare non ſoluit. to.5.104.C
Dominandi appetitu, Romulus occidit Remum conſortem ſuum. to.5.124.I
Dominandi libido, quæ eſt in tyrannorũ animis, non ſic habet proprium nomen, vt vlciſcendi, vel huiuſmodi. tom.6.120.C
Dominium malorum, eſt ad tempus. to.5.124.G
Chriſtus quo modo dominatur à flumine vſque ad terminos orbis terrarum. to.5.149.C
Dominatur homo ſecundum naturalem ordinem irrationalibus, non autem homini. tom.5.182.D
Dominium Romanis dicit fuiſſe dei voluntate. to.5.164.G
Dominabantur iuſtè patres noſtri, à quibus patresfamilias dicũtur ipſi domini. to.5.821.F G
De æquo iure dominandi. Ibidem.
Domini ſecundum carnem. to.6.164.F G
Vix quiſquam eſt, qui dominandi amore careat, & humanam gloriam non appetat. to.8.3.E
Quo modo Chriſtus dominatur in medio inimicorum ſuorum. Eodem.279.E
Vt iniuſti dominentur iuſtis, hoc facit deus propter diſciplinam populi ſui. tom.8.319.G
Domini & ſerui, diuerſa ſunt nomina: ſed homines & homines, paria ſunt nomina. Ibidem.H
Sunt domini ſecundum carnem, & temporales: eſt & dominus ſecundum ſpiritum, dominus verus, & æternus. Ibidem.
Dominus æternus diſtinguendus eſt à domino temporali: & tamen ſubdi oportet propter dominum æternum domino temporali exemplum. tom.8.319.I
Non enim dominus Chriſti pater eius, niſi quia dignatus eſt naſci ſecundum carnem: pater eſt dei, dominus eſt hominis. tom.8.346.A
Dominatio, apertiſſimè terrorem inſinuat. Ibidem.16.F
Dominus verus, quis eſt. tom.8.164.A
Dominus magnus & laudabilis, quis ſit. to.8.234.F
Ille eſt dominus rerum ſuarum, qui. to.8.97.H
Chriſtus noluit impedire dominationem terrenorum in hoc mundo. to.9.116.F
Nemo eſt verus dominus, quia quilibet eget inferiore. to.9.137.K
Domini tria neceſſaria habere debẽt. to.9.179.K
Dominari, quid. to.10.28.H
Dominari velle, vicium pſimum. Ibidem.
Domini Chriſtiani, & eorum ſerui, fratres ſunt. to.10.115.D
Deus conſtituit dominos, vt ſeruis dominentur. to.10.126.I

Dominica dies.

Dominicæ diei feſtiuitas. to.2.118.E. tom.6.43.F
Dominicus dies, Chriſti reſurrectione ſacratus, nõ ſolum ſpiritus, ſed etiam corporis requiem ſignificat. to.5.218.E
Dominicus dies, quare dictus. to.10.72.L
Omni die dominico, ad Eccleſiam Chriſtiani cõueniant. to.10.234.B
Diebus dominicis & natalitiis, diuino eſt vacandum cultui. to.10.251.H
Quare dies dominicus à priſcis patribus diuino cultui dedicatus eſt. Ibidem.
Dies dominicus, eſt primus dies ſeculi. to.10.251.I
A quibus ceſſandum eſt diebus dominicis. Ibid.
Mirabilia, die dominico, olim aduenerunt. tom.10.251.I K
Quare ſabbatiſmus Iudaicus in diem dominicũ tranſlatus eſt. Ibidem.
Nemo in venatione die dominico ſe occupet. to.10.251.K
Nemo die dominica ſe à ſacra miſſarum celebratione ſeparet. Ibidem.
Dominica prima aduentus domini Saluatoris:

Sermo. to.10.223.D
Dominica ſecunda aduentus:Sermo. to.10.216.I
Dominica proxima natiuitati domini Saluatoris. to.10.224.C
Dominica infra octauas Epiphaniæ:Sermo.tom. 10.316.I
Dominica prima poſt octauas Epiphaniæ:Sermones duo. to.10.141.A B
Dominica ſecunda poſt octauas Epiphaniæ:Ser. tres. to.10.142.M.& ſeq.
Dominica tertia poſt octauas Epiphaniæ: Sermones tres.tom.10.144.E.& ſequen.& 316.C.& ſequen.
Dominica quarta poſt octauas Epiphaniæ: Serm. duo. to.10.145.K.& ſeq.
Dominica quinta poſt octauas Epipha. Sermones duo. to.10.147.K.& ſeq.
Dominica in ſeptuageſima,de lapſu mundi,& auaritia:Ser. to.10.150.E.& ſeq.
Dominica in ſexageſima, de vocatione Abrahæ, Egredere de terra tua,&c. Sermo. to.10.151.I K.& ſequen.
Dominica in quinquageſima: Sermo.duo.tom.10.152.L.M.& ſequenti.
Dominica prima in quadrageſima: Sermo.duo. to.10.158.K.& ſeq.
Dominica ſecunda in quadrageſima:Sermo. tom. 10.163.I
Dominica tertia in quadrageſima:Sermones duo. to.10.169.B.& ſeq.
Dominica quarta in quadrageſima:Sermo. tom. 10.176.D
Dominica in ramis palmarum: Sermones tres.to. 10.185.I.& ſeq.
Dominica in octauas Paſchæ:Sermones octo.tom. 10.206.L.& ſeq.
Dominica ſecunda poſt octauas Paſchæ: Sermo. to.10.209.M.& ſeq.
Dominica tertia poſt octauas Paſchæ Sermo.duo. to.10.210.F
Dominica in Rogationibus:Sermones duo.to.10. 211 D.& ſeq.
Dominica poſt Aſcenſionem domini: Sermo. tom. 10.318.H
Dominica prima poſt feſtum ſanctæ Trinitatis: Sermo.duo. to.10.224.L.& ſeq.
Dominica ſecunda poſt feſtum ſanctæ trinitatis: Sermo. to.10.226.A
Dominica tertia poſt feſtum ſanctæ trinitatis:Sermones duo. Ibidem.D.& ſeq.
Dominica quarta poſt feſtū ſanctæ trinitatis: Sermones tres. to.10.227.D.& ſeq.
Dominica quinta poſt feſtum ſanctæ trinita. Sermones duo. to.10.228.G.& ſeq.
Dominica ſexta poſt feſtum ſanctæ trinitatis:Sermones duo. to.10.229.K.& ſeq.
Dominica ſeptima poſt feſtum ſanctæ trinita.Sermones tres. to.10.230.G.& ſeq.
Dominica octaua poſt trinitati.Ser. to.10.231.K
Dominica nona poſt trinitatem:Sermones duo. to. 10.233.A.& ſeq.
Dominica decima poſt trinitatem: Sermones duo. Ibidem.L.& ſeq.
Dominica vndecima poſt trinitatem: Sermo. duo. to.10.234.K.& ſeq.
Dominica duodecima poſt trinitatem:Sermo.tres. to.10.235.F.& ſeq.& 319.K
Dominica tertiadecima poſt trini. Sermones duo. to.10.236.G.& ſeq.
Dominica quartadecima poſt trinita.Sermo.duo. to.10.237.E.& ſeq.
Dominica decimaquinta poſt trinita.Sermo.duo. to.10.238.B.& ſeq.
Dominica ſextadecima poſt trinit. Sermones duo. Ibidem. M.& ſeq.
Dominica decimaſeptima poſt trinit. Sermo. duo. to.10.239.I.& ſeq.
Dominica decimaoctaua poſt tri. Sermones duo. to.10.242.B.& ſeq.
Dominica decimanona poſt trini. Sermones duo. to.10.243.E.& ſeq.
Dominica viceſima,de bono diſciplinæ: Sermo. to.10.245.C.& ſeq.
Dominica vigeſimaprima : Sermones duo. to.10. 245 C.& ſeq.
Dominica vigeſimaſecunda:Sermones duo. tom. 10.246.C.& ſeq.
Dominica vigeſimatertia: Sermones duo.tom.10. 247.M.& ſeq.
Dominica vigeſimaquarta: Sermones duo. to.10. 249.K.& ſeq.
Dominica viceſimaquinta : Sermones duo. to.10. 250.H.& ſeq.
Dominica vigeſimaſexta: Sermo.tomo 10.251.G. & ſequen.

Dominica oratio.

Per orationem dominicam deum interpellamus, aut pro petendis bonis,aut pro vitandis malis, aut pro delendis commiſsis.tom.10.218.M.& ſequentibus.

Domus.

Domus nulla tam fœlix, in qua non aliquod flagitium extiterit. to.2.136.E F.& ſeq.
Domus pro cubiculo. to.3.23.G
Dom⁹ Iſrael,carnalis & ſpiritalis. Eod.186.B.C
Domus dei cuſtodia. Eodem.235.M
Domus dei,& porta cæli. to.4.24.A
Domus. to.4.264.I
Domum habere fundatā ſupra petrā. to.4.279.C
Domus quæ domino ædificatur,eſt Eccleſia. tomo 5.173.A
Domus dei inſtauratur. to.5.145.B
Domus dei ſunt fideles,quam Chriſtus ædificant, non de lapidibus & lignis,ſed hominibus.to. 5.149.D
Domus dei dicitur domus Dauid , propter genus Dauid,ſed domus dei dicitur propter templū dei. to.5.150.D
Domum hanc dei,dicit Dauid ædificaſſe,& etiā nos,bene viuendo. Ibidem.
Domus huius vltima dedicatio, eſt vita æterna. to.5.Ibidem.F
Domum ædificamus deo,cum bene viuimus, &c. Ibidem.
Domus dei ædificatur per nouum teſtamentū, viuis lapidibus. to.5.172.I
Prophetam Aggæi,quæ dixit maiorem futuram gloriā domus dei,quàm primum fuiſſet,non in reædificatione templi, ſed in Eccleſia Chriſti eſſe completam. to.5.173.L
Domus dei,Eccleſia.tom.7.104.L M. & ſequen. tom.8.38.C
Eſt domus formam pietatis habens, & pietatem non habens: eſt domus & formam & pietatē habens. to.8.97.B
Domus dei ſecretum. to.8.82.K
Domus dei,& bona ei⁹ deſiderāda.Eo.145.D E
Domus dei quo modo ædificatur. Eod.234.A B
Domus dei,omnis terra. Ibidem.
Domus dei,nihil aliud eſt, quàm templum dei. Eodem,7.B
Domus dei,eſt ea in qua manebimus.to.8.29.I. & 40.C
Domus magna,& vaſa eius quæ. Eodem.152.I
De ædificatione domus dei poſt captiuitatem, & vbi ædificatur. to.8.233.M.& ſeq. to.10.56. I K.Et cantico nouo.to.10.Ibidem.K
Domus dei,populus dei,non ſolum qui modo ſunt, ſed & qui ante nos fuerunt, & qui poſt nos futuri ſunt. to.8.322.H
Domus dei,quos habet cuſtodes. Ibidem.
Domus illa etiam ciuitas eſt,&c. to.8.324.E
Domus dei futura in imagine prophetiæ prædicta eſt. to.8.332.M
Ad domum dei,qui pertinent. Ibidem.333.B C
Domus dei in his eſt quos prædeſtinauit & præſciuit perſeueraturos. Ibidem.C D
In domū domini lætātes ire,quid ſit. to 8.312.H
Domum dei qui faciant ſpeluncam latronum. Ibidem.329.I.
Domus tanquā ad ſempiternum eligitur,& quid ſignificet. to.8.200.H
Domum tuam ſi habueris, pauper es: domum dei ſi habueris,diues es. Ibidem.L
Domus duobus modis dicitur bona vel mala. Ibidem.356.D
Domus noſtra,corda noſtra ſunt, ibi libenter habitamus,ſi ea ab iniquitate mundamus. tomo 8.178.C
Domus eburnea quæ ſint, & quid ſignificent. Ibidem.90.E F
Non eſt domus compoſita, vbi inter virum & vxorem pax nulla eſt. to.8.51.M.& 58.C
Domus dei quæ eſt. to.9.154.A
Domus dei, cantando ædificatur, credendo fundatur,ſperando erigitur, diligendo perficitur, ſed in futuro ſeculo dedicatur. to.10.79.L
Domus Chriſti. to.10.109.K L
Domus,habitatores ſignificat. to.10.149.H
Sæpiſsime maiora patimur pericula à domeſticis. to.10.281 C D
Nullus obſeruet qua die domum exeat, vel regrediatur. to.10.245.G
Quo modo domus deo ædificāda eſt.to.10.254.E

Domiducus.

Domiducus deus. to.5.52.L

Donatus,Donatiſtæ.

Donatus epiſcopus Carthaginenſis. to.1.7.H
Donatum rebaptiſmum non inſtituiſſe. Ibid.I K
Donatiſtæ ſe defendere conati ſunt authoritate beati Cypriani. Eodem.11.F
Contra donatiſtas legēs Honorij Imperatoris. Eodem.12.B
Contra Donatiſtas Dulcitius Tribunus ab imperatore miſſus. Eodem.14.E F
Donatiſtarum epiſcopi ſeptem. Eodem.13. L. & ſequent.E F
Donatiſtæ fuerunt multæ ciuitates. to.2.36.H
Contra Donatiſtas & Rogatiſtas. Eod.Epiſt.48.
Donati hæreſim,nihil habere commune cum Arriana. to.2.43 G
Pugna cum Donatiſtis. to.1. In Poſsido.
Donatianæ factionis ſunt Circumcelliones.to.1.In Poſsidonio.to.6.7.A
Rogatiſtæ. to.2.36.A
Circenſes. Eodem.133.F
Maximinianiſtæ. to.6.7.A.to.7.55.G H
Donatiſtæ Eccleſiam in ſola Africa,& ſola Donati parte remanſiſſe finxerunt.tom.2.43.I.& 155.L.& epiſt.48.& 161.to.3.174.L.to.6.6.L
Donatiſtæ rebaptizant catholicos. to.2.130.I. & 151.L.to.6.6.L
Contra Donatiſtarum anabaptiſmum.to.2.38.H & ſequen.
Donatiſtarum,de miniſtris baptiſmi impietas.to. 2.136.I K.to.7.9.C D.& 10.M.& ſequent.
Donatiſtarum immanitas. to.2.46.F
Donatiſtarum ſchiſmatis origo quæritur. tomo.2. epiſto.50.

Donatiſtæ, quare ab Eccleſia catholica deſtinerint. to.2.43.I
Donati factio, primùm pars Maiorini dicebatur. tom.2.67.F
Donatiſtarum & Circumcellionum furor & immanitas. tom.2.36.A.& 43.G.& 44.G H. & ſequent. copioſè. & fo.46.B C
Donatiſtarum & Circumcellionum latrocinia. to.2.130.G.& 156.A B
In Donatiſtas latrones, lex pecuniaria. tom.2. In Poſſidonio. to.2.46.B
Donatiſtarum conficta reuelationes. tom.2.155. B & H
Donatiſtarum pertinacia, etiam poſt condemnationem. Eodem.151.L
Donatiſtas reſipiſcentes corrigi vult, non necari. tom.2.epiſto.158.159.160.
Donatiſtarum defectibus per leges imperiales. to.2.46.C
Donatiſtarum obiectio, de poſſeſsionibus. Ibid.K
Donatiſtarum iuſticia. Ibidem, L M
Donatiſtarum cantus in Eccleſia. tom.2.119.F & ſequent.
Donatiſtarum furor, vbi exortus. Eodem.134.L
Donatiſtarum epiſcopi conuicti in concilio Carthaginenſi. to.2.epiſto.152.
Donatiſtæ vocant catholicos Macarianos. to.2.149.K & 155.A
Traditores. Eodem.155.K.L.& 157.C
Donatiſtarum vanitatibus reſpondetur. tom.2. epiſt.166.
Donatiſtæ mendaces. tom.2.143.G.& 156.C
Donatiſtæ cum peccatoribus non loquuntur. Eodem.156.L
Donati hæreſis Lucilla opibus adiuta. Ibidem. 151.F G
Vide, Lucilla.
Donatiani credere vel non credere, liberum eſſe volunt. tom.2.45.H I
Donatiſtæ neminem exiſtimant cogendum eſſe ad bonum. to.2.171.K
Donatus presbyter citatus ad concilium, ſibi mortem inferre volebat. tom.2.epiſto.204.
Donatus Afer. to.2.153.B
Donatiſtarum inſidiis petitus Auguſtinus. to.3.36.C
Donatiſtarum impia excommunicatio. tomo.4.04.E
In Donatiſtas. to 4.24.C. to.8.23.H.& 51.K
Donatiſtarum multa ſchiſmata. to.6.7.A
Donatiſtæ, iidem Parmenianiſtæ. to.6.5.A
Donatianæ hæreſis princeps, Donatus quidã Numida. Eodem.6.L
Donatiſtarum ſchiſma, propter Cæcilianum epiſcopum. Ibidem.
Vide Cæcilianus.
Donatus filium minorem patre, & ſpiritum ſanctum minorẽ filio, putauit. tom.6.6.M.in fine.
Donatiſtæ mortem ſibi ipſis conſciſcentes. Ibidem.
Donatus multa ſcripſit. tom.6.6.M
Donatus alius. Ibidem.
Contra partem Donati, pſalmus Abecedarius. to.7.2.A.& ſequent. Retract. to.1.7.G
Donatiſtæ pſeudomartyres. to.7.5.A B.16.F G
Donatiſtæ, quales baptiſmi miniſtros fingant. to.7.17.D E.& 19.K L
Donatiſtæ, talem fieri dicunt baptizatum, qualis fuerit baptizator. tom.7.34.L M.& 42.I
Donatiſtarum epiſcopi orant pro populo, & pro ſe populum orare nolunt. tom.7.35.K
Donatiſtæ, ſiue Donatiani. tomo.7.48.I K.& ſequent.
Donatianos probat & hæreticos, & ſchiſmaticos. Ibidem, L
Donatiſtæ mutati, tranſeunt ad catholicos. Ibidem.49.F
Donatiſtæ Cyprianum allegant. to.7.52.K L
Donatiſtarum mendacia. to.7.55.H
Contra Donatiſtas, lex imperialis. tom.7.58. H I.& ſequen.
Donatiſtæ concilium recuſarunt. Ibidem, L M
In Donatianos acriter inuehit, & in cauſam Maximinianiſtarum. tom.7.65.M
Arguit Auguſtinus contra Donatiſtas, ex eorum dictis. to.7.68.I K
Donatiſtæ Cypriani errorem imitantur, charitatẽ non imitantur. to.7.84.E F
Quid obſtet quominus Donatiſtæ reſipiſcant. to.4.85.B
Ad Donatiſtas exhortatio, vt ad Eccleſiæ vnitatem redeant. Ibidem, H
Donatus quantum abſit ab exemplo Cypriani. Ibidem, K
Donatiſtas & hæreticos ſicut & malos Chriſtianos, dare & accipere poſſe ſacramẽtum baptiſmatis. tom.7.105.G H
Donatiſtarum tota cauſa tractata. tomo.7.109.C & ſequent.
Donatiſtarum argumenta refelluntur. to.7.114. C.& G H. to.10.43 K.& ſequent.
Deliramenta Donatiſtarum refelluntur. tomo.7.115.E F
Donatiſtarum periculum. to.7.119.G H
Breuiculus collationum cum Donatiſtis. tom.7.120.A.& ſeq. Retracta.to.1.23.A
Donatiſtæ traditores. to.7.139.C D
Donatiſtæ codices diuinos tradiderunt. Ibid. & to.2.47.A
Donatiſtæ non agnoſcendo baptiſmum catholicorum, negant ſe eſſe fratres. to.8.49.E
Dicunt totam Eccleſiam periſſe, præter quàm in Africa. to.8.23.I K
Vt audirentur à iudice, nomen Chriſti imponebãt in poſſeſsione ſua. tom.8.25.H I
Contra Donatiſtas agit. tom.8.67.I.& ſeq.& fo.117.B C
A Donatiſtis quidam ſubdiaconus excommunicatus, apud catholicam quærens quod perdidit, recipi non potuit. tom.8.63.B
Donatiſtæ obiiciunt catholicis traditionem, quã nuſquam & nunquam poterunt probare, ſed potius de mendacio ipſi conuincuntur. to.8.64.B C
Quod diuiſerunt ſe ab vnitate orbis terrarũ, & erexerunt Maiorinum aduerſus Cæcilianum. Ibidem.& D
Quòd dixerunt ſe eſſe catholicos, vt excludere poſſent hæreticos. Eod.126.B
Contra Donatiſtas proferuntur teſtimonia veteris ac noui teſtamenti. to.8.374.F G
Donatus dirupit Eccleſiam Chriſti, & perſecutor non fregit crura Chriſti. tom.8.51.M
Donatiſtæ dicunt ſancta eſſe ſacramenta, ſi per ſanctos donentur. to.8.16.H
Donatiſtæ, & cæteri hæretici, ab Eccleſia expelluntur, ſicut à nuptiis qui non habebat veſtem nuptialem. to.9.19.I
Donatum confundit Auguſtinus. to.9.26.K & ſequent.
Donatiſtæ in quo differebant ab Eccleſia vera. to.9.128.L M
Donatiſtæ & Maximinianiſtæ inter ſe diuiſi. to.10.9.C
Donatiſtas perſtringit. tom 10.19.I K
Donatiſtarum argumenta. Ibidem, K.& ſequentibus.
Donatiſtæ Maximinianiſtas receperunt, tanquam integros, quos antè dãnauerant. to.10.20.C D
Donatiſtas perſtringit, & Antichriſtos appellat. to.10.38.I.& ſequent. copioſè.
Eccleſiam decollant Donatiſtæ. Ibidem. M
In Donatiſtas inuectio. to.10.42.E
Donatiſtæ, de parte dei volunt. Ibidem.
Donatiſtæ, Maximinianiſtæ, Rogatiſtæ, hæreſes Auguſtini tempore in Africa. to.10.44.A
Donatiſtarum de Chriſto diuerſi errores. to.10.89.B C
Donati hæreſis. Ibidem, B & D & ſequent.

Donec.

Donec quomodo accipiatur. tom.3.56.I. to.4.136.C D.& 265.L

Donum.

Ex dono dei omnia. to.2.50.E.& H I
Dona dei multifaria. tom.1.51.D E.tom.4.244. F.tom.6.180.F G
Dona dei in ſe nuſquam non agnoſcit Auguſtinus. to.2.40.M.& ſequen.& 43.C.& 171. G.& 184.L.tom.7.278.G
Deus omnibus donat, nihil amittens. to.2.43.D
Dona ſua coronat deus, non merita noſtra. to.2.96.M.to.7.282.E F.to.8.241.D. & 252.I K
Dona dei habent etiam impii. tom.3.233.L. to.4.149.I
Donum dei propriè dicitur ſpiritus ſanctus. Ibid. Vide, Spiritus ſanctus.
Dona ſpiritus ſancti, ſine charitate, nihil proſunt. tom.4.149.H I
Dona ſpiritus ſancti ſeptem. tomo.4.263.L.to.10.230.M
Trium officiorum forma doni ſpiritus ſancti in Apoſtolos data ſunt. to.4.208.K
Ex donis quæ deus dat in hac vita, coniicere poſſumus quæ in alia vita dabit nobis. tom.5.215.L M
Dona dei, non tantũ bonis & malis communia, ſed etiam beſtiis & pecoribus. tomo.8.255.K
Quanta nobis Chriſtus dona largitus ſit. tom.9.242.H
Dona ſua in nobis deus amat. tom.10.5.I
Dedit dona hominibus. to.10 36.C D
Donum dei, ſpiritus ſanctus. Ibidem.D
Donum maximũ ſpiritus ſanctus eſt. to.10.50.K
Dona dei prædicanda, non merita noſtra. to.10.63.L
Quæ dona magis acceptet deus. tom.10.236.A
Diſpendium magnum eſt, ſi deũ de dei dono promereri volueris. to.10.265.I
A dono ſpiritus ſancti prorſus alieni ſunt, qui oderunt gratiam & ſocietatem vnitatis. to.10.221.F & L
Diſtinctiones donorum. to.10.263.A B
De ſeptem donis ſpiritus ſancti, contra ſeptem vitia. to.10.285.A B

Dormitio.

Obdormiſcere, pro altius contemplari. tom.1.186.K
Dormientes dicuntur mortui. to.2.226.K L. to.8.210.L. to.9.78.C
Vide, Mortui.
Dormire, pro ceſſare. to.3.27.C
Dormientes oculis patentibus. tom.3.156.K
Dormite iam, & requieſcite, quomodo pronunciandum. tom.4.110.H
Dormiendo concupiſcentem oſtendit non peccare. tom.5.8.H I
Ego dormiui, & ſomnũ cepi, &c. exponitur. to.5.152.I K
Quomodo dormientes apparere poſsint. tomo.5.102.G.& ſequent.

Dormitio pro morte ponitur. to.5.292.F
Dormit Ieſus. to.8.27.E
Vide, Somnus.
Dormiuit Chriſtus ſemel, vt illi coniunx de latere fieret. to.8.121.H I
Deus dormit, quando dormit fides tua. tomo. 8. 54.D E
Cum dormit Chriſtus, turbatur nauicula mentis. to.8.116.C D
Quæcunque anima oblita fuerit dominum ſuum, dormit. to.8.139.D
Dormire inter medios cleros, quid ſit. to.8.154.E
Qui modo dormiunt in ſuis cupiditatibus, poſtea nihil inuenient in manibus ſuis. tom.8.182.C. & ſequent. & 332.K. & ſequentibus.
Dormitio, eſt cordis durecia. to.8.182.F
Modo mali dormiunt, & iratum deum non ſentiunt: ſed vt dormirẽt iratus eſt, quia quod modo non ſentiunt, in fine ſentient. Ibidem.G
Chriſtus dormit in naui, ſi fides dormit in corde. to.8.222.E. & 231.B. & 371.M
Dormitare, eſt animam ſæpe à ſpe refrigeſcere. Ibidem.293.M
Omnis homo dormit, & dormitabit. Eo.310.K L
In quo non dormit fides, vigilat Chriſtus. Ibidem.L M
Sunt quidam qui non dormiunt, ſed dormitant. Ibidem.332.K L
Dormitio Chriſti, eſt paſſio eius. to.8.345.M
Dormientes dicuntur mortui, aliquando reſurrecturi. to.8.210.L.to.10.37.F. & 89.I
Dormitio & ſomnus ſi differunt. to.8.4.I
Dormire, pro mori ponitur. to.8.80.M
Qui dormit, morti ſimilis eſt: & qui ſint qui dormiunt. to.8.100.C D
Nemo dormit turbatus, niſi Chriſtus, & quo modo. Ibidem.122.H
Dormienti Chriſto, facta eſt coniunx de latere ſuo. Ibidem.I
Quare dicitur: Ego dormiui, & ſomnum cepi: cũ idem eſſe videantur. Ibidem.
Dormiens Lazarus quare domino dicebatur, qui erat ſororibus mortuus. to.9.78.C
Dormientes, quare virgines dictæ. to.10.22.M
Dormiunt & ſapientes, & ſtultæ virgines. Eodem.23.A
Dormire Chriſto. to.10.37.F G
Quare Chriſtus dixit, Amicus noſter dormit. to.10.179.I
Dormiente Chriſto in naui, diſcipuli periclitabantur. to.10.248.L

Dos.

Dos incorruptionis vel alia corporis, non eſt maior in toto corpore beato, quàm in aliqua parte ſui. to.5.94.C D
Dotem agilitatis, innuit habere corpus glorificatum ex qualitate ſui. Item ex anima corpus ſubleuante. to.5.011.L M
De dotibus corporis. tomo.5.201.H I. & ſequen.
Dotes innuit eſſe in æternitate, veritate, & fœlicitate, quas ponit beatos habere. to.5.205.K L
Dotes animę tangit, cũ dicit: Ibi vacabimus, &c. to.5.218.E
Dotes tam animæ quàm corporis tangit nomine pacis eternæ. to.5.180.H. & ſeq.

Dothaim.

Dothaim, interpretatur defectio. to.10.168.B

Doxologia.

Doxologia, quæ dicitur gloria exultatio. tom.9. 255.F

Drachma.

Drachma quid ſit, & quid ſignificet. tomo. 8. 347.G H

Draco.

Draco hic quem finxiſti ad illudendum ei: exponitur. to.5.95.G L
Dracones magna ſunt animantia: maiora nõ ſunt ſuper terram: circa aquam verſantur: de ſpeluncis procedunt, tum feruntur in aera: concitatur propter eos aer: quod & quo modo laudent deum. to.8.377.G
Draconis nomine, ipſe diabolus ſignificatur. Ibidem.264.H
Quòd ad hoc factus perhibetur, vt illudatur, & à quibus. Ibidem, L M
Quo modo figurat diabolum. tomo.8.213.K. & 222.B C
Draconum capita conteri in aquis, quid ſit. tom.8. 177.A
Draco magnus rufus, diabolus eſt. tom.9.145.K
Draco & angeli eius, ſunt diabolus, & mali homines. Ibidem, L
Quid draconem deiici in terram. Ibidem, M

Druſus.

Druſus ſuperbus, quo modo vult ſenatum ad ſe venire. to.5.28.L

Dubia.

In dubiis fidei rebus quid agendum. to.1.159.D
Dubitare de occultis, melius eſt quàm litigare de incertis. to.3.138.H
Dubia in ſcripturis. to.4.18.B
Dubitamus ſine iuſta reprehenſione de quibuſdã rebus, quas neque ſenſu, neque ratione percepimus, &c. to.5.182.M
Dubia ſi diſcutiuntur, non rumpẽda vnanimitas. to.7.82.I

Doci.

Spiritu doci, quid. to.10.145.A

Dulcedo.

De dulcedine diuina, quam guſtantes hic ſitimus potius, quouſque iam ſatiemur in viſione dei plena. to.5.204.E F
Quo modo dulcis & rectus eſt dominus. tomo.8. 26.E
Dulcedinem dei qui guſtabunt, vel non guſtabũt. to.8.39.L M
Dulcedinem dei nemo ſcit, niſi qui guſtauerit. to. 8.111.E
Quis non contemnat dulcedinem ſeculi, inhians dulcedini vitæ æternæ. to.8.158.C
Dulcedo huius ſeculi ad tempus fauces indulcat, ſed in magnam amaritudinem poſtea conuertetur. to.8.317.L
Dulcedini vitæ temporalis, cur deus immiſcet amaritudinem. to.8.347.H
Dulcedo tranſitoria, ęternam parat amaritudinẽ. to.9.147.I
Ineffabilis dulcedo dei. to.9.164.A
Diuini amoris dulcedo. to.9.173.D
Dulcedo ſiue ſuauitas mundana, & ſpiritalis. to. 10.59.I K

Dulcitius.

Dulcitius, Tribunus, & notarius Impe. to.1.14.E in fine. to.2.64.F. to.7.72.L M
Dulcitij quæſtiones octo. to.4.151.K. & ſeq. Retracta. to.1.14.I
Dulcitius legũ imperialiũ executor. to.7.72.L M

Dulia.

Dulia & latria quid. to.4.36.C

Duodecim, Duodenarius.

Duodecim tabulæ, id eſt, Ro. antiquiſſ. leges. tom. 5.71.E
Duodenarius numerus. to.5.99.A
Duodenarij numeri ſacramentum. to.5.187.M
Portæ duodecim ciuitatis, & duodecim anguli eius, ſunt duodecim Apoſtoli & Prophetæ. to. 9.150.C
Duodenarij numeri conſecratio. to.10.118.E
Duodecim lapides, miſſi in Iordanẽ, ſignãt duodecim patriarchas. to.10.180.L
Duodecim lapides leuati à Iordane, ſunt duodecim Apoſtoli. Ibidem.

Duplum.

Dupli ad ſimplum concentus, allegorice. to.3.68. C. & ſequent.
Ratio dupli ad ſimplum, per alios numeros. tom. 3.68.H

Duricia.

Duri & abſque affectione, humanitatem quaſi amittunt: & dicuntur inhumani. tom.5.018.D
Duricia quid. to.7.261.I
Vide, Induratio.

Dux.

Dux dicitur quaſi ductor exercitus: & qui non poteſt dici rex, poteſt dici dux, vel princeps. to.5.172.K

Dyſenteria.

Dyſenteria. to.3.243.A

Ebionitæ.

EBionitæ. Vide, Hebionæi.

Ebrietas.

Ebrioſi ſalſiuſcula comedunt. tomo.1. 32.E
Ebrietas regnabat in Africa. 1.2.39.L. & 65.G
Ebrioſi in honorem martyrum. to.2.65.H. in fine.
Ebrietas quo modo coercenda. Ibidem.I
Ebrietas impunita. to.2.119.G
Ebrietas pro ſaturitate. to.4.27.E
Ebrietas ſabbati nomine ſignificata. to.4.107.L
Ebrietatis malum. Eodem.255.K
Inter ebrioſum, & ebriũ, diſcrimen. to.6.89.L M
Ebrietas ſanctorum. to.8.59.G H. & 262.D
Ebrietas laudabilis quæ ſit. Ibidem.180.H I
Nemo ſe inebriet, omnes tamen ſe ad ebrietatẽ parent. Eodem.262.D
Quid inſanius ebrioſo? Ibidem.F
Ebrietatis proprietates. to.9.217.B
Ebrietatis mala ſequentia. Ibidem.B
Iucunditati, non ebrietati, cõdita eſt vini natura. to.9.217.F
Prouocatio competantium, vicioſa eſt. Ibid.G
Ebrietati deuinctus, ſuæ poteſtatis eſſe non poteſt. Ibidem.
Ebrietas, Eccleſiaſticis præcipuè viris interdicitur. to.9.217.H
Multa incommoda ebrietatis. tom.9.218.D E. & ſequentibus. to.10.294.E. & 308.F
Ebrioſus. to.10.58.D E
Ebrietas fugienda. to.10.145.C D. & 239.K. & ſequentibus, & 240.G
Ebrietas cauſa eſt multorum certaminum. tom.9. 217.E
Totus Holofernis exercitus, ebrietate ſoluitur. to. 10.239.F
Nemo adiurandus vel cogendus eſt accipere vinum, plus quàm oportet. tom.10.239.I K. & 240.A. & F
Ebrioſi ſimiles ſunt paludibus. to.10.239.L
Quod de ebrietate naſcitur, igni præparatur. Ibidem.
Corpus nimio potu diffluens, fructus animæ neceſſarios exhibere non poterit. Ibidem.
Ebrioſorum conditiones. Ibidem, L M
Ebrietatis effectus. tom.10.239.M. & 240.B C. & ſequentib.
Qui in ſuperfluum cibum, potum, vel veſtitũ expendit quod in eleemoſynas eſſet erogandum, peccat. to.10.238.G H. & 240.A B
Ebrioſi, peiores animalibus ſunt iudicandi. tom. 10.240.

10.240.B
Finis ebrioſi, ignis æternus. to.10.240.D E
Ebrietas, eſt quaſi inferni puteus. Ibidem.D
Ebrietas inducit obſtinationem. Ibidem.
Bibere ad menſuram æqualem, de paganorum obſernatione remanſit. to.10.240.F
Quicumque æquali menſura bibunt, diabolo ſacrificant. Ibidem.
Ebrioſi vituperant ſobrios. to.10.240.G H
Ebrioſorum miſeria. Ibidem.H
Melius eſt carnem ſobrietate occidi, quàm animam ebrietate mori. Ibidem.
Ebrioſorum excuſatio. to.10.139.M.& ſequen. 240.H
Ebrietati reſiſtens, & pro ipſa patiens tribulationes, dominus ad martyrij gloriam reputabit. to.10.240.I
Terribilis caſus ex ebrietate. to.10.294.C D
Ebrietas quàm graue ſit peccatum. tomo.10. 240.K L
Contra eos qui in honore ſanctorum, audent ſe vino inebriare. Ibidem.M
Quilibet tenetur corripere ebrioſos. Eodem. 241.B
De deteſtatione ebrietatis. to.10.294.C D
Ebrietatis exempla. to.10.294.E F

ἐκβολα.

ἐκβολα. to.7.125.C

Eccleſia.

Eccleſia, id eſt, populus dei per omnes gẽtes. to.4. 217.G. to.8.220.D E
Eccleſia ex vocatione dicta eſt. to.4.279.G
Eccleſia, id eſt, populus dei. to.7.82.E
Eccleſia deſcribitur. to.7.96.F

Eccleſiæ prædictio, figuræ, nomina, ſimilitudines.

Eccleſiam repetis ex veteri teſtamento. tom.2.37. K L.& 44.E F
Eccleſiam Chriſti dicimus in ſcripturis. tom.2. 156.L
Eccleſiæ oppugnatio, per gentes, à prophetis prædicta. to.3.191.F G
In Eccleſia quæ fiunt, prædicta eſſe in ſcripturis ſanctis. to.4.223.I
Eccleſia catholica, prædicta. Ibidem.I K
Quæ ab Eſaia, de Chriſto & Eccleſia ſunt prædicta. to.5.167.E.& ſequen.
De prophetia quæ in oratione Abacuch, & cantico continetur. to.5.168.G.& ſequentib.
De prophetia Danielis & Ezechielis, quæ in Chriſtum, Eccleſiamq́; concordat. to.5.169.E. & ſequentibus.
De trium prophetarum vaticinio, id eſt, Aggæi, Zachariæ, & Malachiæ. Ibidem. G.& ſequentibus.
De Eccleſia apertius dixerunt prophetæ, quàm de Chriſto. to.8.38.M
Eccleſiam futuram in gentibus, prædictum eſt. to.8.40.C
Eccleſia dei ante mundi originem, in præſcientia dei ſignata erat. to.9.146.F
Teſtimonia ſcripturæ Eccleſiam catholicam attingentia. tomo.10.52.F G
Omnia quæ dicta erant de Eccleſia, videbantur tempore Auguſtini impleta. to.10.183.C
Figura Eccleſiæ, in lege naturæ & lege ſcripta. to.10.252.G H
Eccleſia in Abel, Noe, Abraham fuit. to.10. 234.L
Eccleſia per Euam adumbrata. to.1.186.K L
Eccleſia præfigurata in veteri teſtamento, ſemper pauciori numero contenta, diabolum vicit. to.4.221.E.& ſeq.
Eccleſia qualiter per arcam Noe ſiguretur. to.4. 82.B.& 221.F. to.5.132.B.& ſeq. tom.7. 96.I.& 110.D E. to.8.12.L
Eccleſiæ typus, Hieruſalem. to.4.221.L M.to.6. 67.I K
Eccleſiæ præfiguratio. to.3.158.A B. to.4.39.K. to.8.37.I K
Iacob patriarcha. to.4.10.M.217.G
Vellus Gedeonis. to.7.110.G.& 171.I
Eccleſia ſeptem adumbrata per ſeptem mulieres. to.4.169.G.& ſequentibus.
Eccleſia Chriſti, ciuitas regis magni, ſignificatur in Anna matre Samuelis prophetæ. to.5. 146.A
In Eccleſia Chriſti, remiſſio peccatorum fit, ſignificata per Aſylum Romæ conſtitutum. to. 5.46.A
Eccleſiam mundi nomine ſignificari. to.7.128.I. to.9.98.M
Mulier amicta ſole, eſt Eccleſia. to.9.145.K
Mulier Sareptana, Eccleſiam præfigurauit. to. 10.100.A
Eccleſiæ ſimilitudines. to.7.37.I.& 59.H I
Eccleſia, ager dei. tom.1.182.D. to.2.159.G H. to.10.99.L.& 185.M
Eccleſia, ancilla dei. to.8.216.G
Eccleſia, area dominica. to.1.158.G.to.2.45.A. to.3.53.L. to.7.52.F. to.8.12.L
Eccleſia areæ comparatur, quia paleam habet, & frumentum. to.8.11.I.& 17.H.& 57.B.& 225.F.& ſequentib.
Eccleſia, atrium dei. to.8.234.C
Eccleſia quoque caro eſt. to.4.240.M
Eccleſia, ciuitas in ſummitate montis. to.2.169.I
Ciuitas regis magni. to.7.129.C
Quòd firmata ſit ſuper fundamentum Eccleſia. to.8.258.E.& M
Eccleſia, eſt ciuitas aurea, arca aurea, phiala aurea. to.9.150.H
Eccleſia, columba ſpecioſa. tom.7.87.H.& 88. L M.96.G
Inter multorum corporum, improbitatem gemens. to.7.94.L
Eccleſia eſt domus vel ciuitas quæ ædificatur. to. 5.73.A
Eccleſia, domus dei. to.7.105.A B. to.8.28.C
Domus magna. to.7.90.K.Retract.to.1.11. F.in fine.& G.in principio.
Eccleſia, quo modo dicatur dealbata, vel illuminata. to.8.254.E F
Eccleſia dicta, grex dei. to.4.279.G
Ortus concluſus. to.7.50.E F.& 51.E F
Eccleſia Chriſtiana, verè Iudæa. to.8.181.B
Eccleſia, mons Sion, & Hieruſalem ſpiritalis. to. 6.16.F.& M. to.8.3.M
Eccleſia nauicula eſt, mare ſeculum. to.8.126.C
Eccleſia nauis, peregrinas merces terræ noſtræ aduexit, remiſſionem peccatorum, & regnum cœlorum. to.10.14.G H
Oliua fructifera. to.6.18.A
Ouile dei, & pecus dei. to.4.279.G
Eccleſia ouis dominica. to.7.199.B
Paradiſus. to.3.151.C.& 158.D.& 159.A. to.7.88.H
Eccleſia, petra. to.7.87.I
Eccleſia, regina. to.7.112.B C
Regina à dextris in veſtitu deaurato. to.2. 80.M
Eccleſia dicitur regnum dei. tomo.5.189.A.& ſequentibus.
Eccleſia, regnum cœlorum. to.9.90.M.& ſeq.
Eccleſia, Sol, & Luna. to.2.76.L M.to.8.26.B C. & ſequen.
Sol, Luna, & ſtellæ ſunt Eccleſia per totum orbem diffuſa. to.9.43.F G.& I.& 144.C.& F
Eccleſia, ſtabulum. vita æterna, domus. tom.10. 56.B
Septem ſtellæ in dextera Chriſti, Eccleſia eſt. to. 9.142.I
Stella, abyſſus, puteus, populus peccator ab Eccleſia cadens. to.9.144.F
Terra viuentium. to.3.15.A
Tonitrua, fulgura, terræ motus, ſunt Eccleſiæ prædicationes & virtutes. to.9.142.K.& 144. B.& E
Eccleſia, torcularia. tomo.8.11.I.& 13.C.& 195.C D
Eccleſia, eſt torcular fontis æterni. to.10.182.A
Eccleſia vinea domini. to.6.16.G

Eccleſiæ primordia, diffuſio, & amplitudo.

Eccleſiæ catholicæ amplitudo. to.2.37.A.& ſeq. & fo.ſequen.A.& 43.B.& ſeq.
Paucitas item. Eodem.37.D.& F G
Eccleſiæ fructificata. to.8.3.G
Eccleſiæ primordia. to.4.221.G
Eccleſia fidelium colligitur ex omnibus generibus hominum, & diuerſis legibus. to.5.183.L
Eccleſia primò diffuſa eſt à Hieruſalem. tom.5. 174.D
Quòd ſit ab ortu ſolis vſque ad occaſum. tom.8. 101.A
Eccleſia tota eſt, ex omnibus toto orbe diffuſa: nec ſolum qui præſentem vitam agunt, ſed etiam de his qui ante nos fuerunt, & futuri ſunt. to. 8.120.G.& 128.C.& 139.A
Quòd ſit in toto orbe diffuſa, ex Euangelio probatur. to.8.123.A B
Quòd de toto mundo electa ſit, & mortificata à terrena vita. Eodem.132.F
Quòd ſit per omnes gentes, non in magna gloria, ſed in magna tentatione. to.8.134.B C
Non vincitur, non eradicatur: nec cedit quibuſlibet tentationibus, donec veniat huius ſeculi finis. Ibidem.I
Eccleſia vniuerſitas, ex toto orbe commendatur. Eodem.146.L.& 151.C
Sic ſunt multæ Eccleſiæ, vt ſit vna. to.8.146.C, & 313.L
Quòd ſit à mari vſque ad mare, & à flumine vſque ad terminos orbis terræ. to.8.172.D
Eccleſia in aliis abeuntibus, in aliis veniẽtibus, in æternum eſt fundata. Ibidem 190.M
Chriſtum maledicunt qui dicũt Eccleſiam periiſſe de orbe terrarum, & in ſola Africa remãſiſſe. to.8.106.K
Quòd à quatuor mundi partibus in nomine trinitatis vocetur. to.8.209.E
Qui dicunt illam periiſſe, iam in illa non ſunt. Eodem.250.C
Quòd erit vſque ad finem ſeculi in omnibus gentibus, ex Euãgelio oſtenditur. to.8.253.A
Quòd inceperit ab Hieruſalem terrena, vt gaudeat de deo in illa Hieruſalem cœleſti. to.8.374.F G
Quòd loquatur omnium gentium linguis, quia diffuſa eſt per omnes gentes. Ibidem.C D
Eccleſia incepit ab Hieruſalem, & peruenit ad omnes gentes. to.9.126.I K
Eccleſia catholica eſt per totum orbem diffuſa, nõ illa hæreticorum. to.9.233.D E
Eccleſia tempore Auguſtini diffuſa erat per totum orbem terrarum. to.10.183.B
Eccleſia continet omnes fideles vbique terrarum. to.10.188.A B
Hanc Eccleſiam Chriſtus in ſua reſurrectione conſtituit.

conſtituit. to.10.108.D
Nunc videmus Eccleſiam diffuſam per gentes, quam Apoſtoli Chriſtum videntes nondum videbant. to.10.317.L

Eccleſiæ glorificatio.

Eccleſia nunc eſt regnum Chriſti. to.5.189.D
De Eccleſiæ glorificatione ſine fine, poſt mortem. to.5.191.B.& ſequen.
Ita exaltata eſt in nomine Chriſti: vt omnes nõdum credentes in ipſo, ſub pedibus eius iaceant. to.8.94.B
Quòd nõ de futura vſque ad extremũ iudicium. to.8.168.G.& 300.F
Totus mundus in bonis & malis refugium habiturus eſt ad Eccleſiam. to.9.143.G

Eccleſia militans & triumphans.

De moribus Eccleſiæ catholicæ. tomo.1.167.D & ſequen.
Eccleſiæ militantis perfectio & ſanctificatio. Eodem.2.I K
Eccleſia militans & triumphans. to.3.39.H
Eccleſia angelorum, & noſtra. Ibidem.M
Eccleſia præſens ædificatur ex bonis & malis, ſed cœleſtis ex electis ſolum.. to.5.174.B
Eccleſia fidelium eſt vna ciuitas cum beatis. to.5.82.K
Et eſt ædificata de latere Chriſti dormientis, vt mulier de latere viri. to.5.213.B
Eccleſia regnat nunc primùm cum Chriſto in viuis & mortuis. to.5.189.E
Eccleſia præſens & futura, vna Eccleſia. tom.7.124.B C
Eccleſia ſanctorum, quæ ſit. to.8.379.A
Quòd ex parte peregrina ſit, & ex parte manens in cœlo. Ibidem.E F
Eccleſia militans præcedit triumphantem tempore, non dignitate. to.8.14.E
Quod comparetur torculari. to.8.11.I
In allegoria, Lunæ comparatur. Ibidem.12.E
Quòd ex parte ſpiritali luceat vt Luna, ex parte carnali obſcura ſit. to.8.16.C D
Eccleſia noſtra, in ſpe beata eſt. to.9.113.E
Eccleſiarum militantis & triumphantis diuerſitas. Ibidem.G H
Eccleſia militans, ſequi debet Chriſtum, per imitationem. Ibidem.H I
Eccleſia militans, per Petrum: triumphans, per Ioannem deſignata. Ibidem.H & L
Eccleſia præſens peregrina eſt, adiuncta illi triumphanti. to.10.141.I

Eccleſia catholica & orthodoxa.

Eccleſia orthodoxa cur ſic dicta. to.1.158.G
Eccleſia catholica, id eſt, toto orbe diffuſa. Ibidẽ, & 161.E.to.2.37.E.& 123.H.& 143.I.& 154.A.& 156.M.& ſequẽ.G.& 159.B.to.3.109.B.to.4.89.K.to.6.138 K
Eccleſiæ catholicæ laus. to.1.158.I
Eccleſiæ catholicæ doctrina. Eodem.172.D
Eccleſiam catholicam negant Donatiſtæ. tom.2.43.H I.& epiſto.48.& 161.to.3.174.L
De catholica Eccleſia id potius credẽdum, quod diuinæ ſcripturæ tradunt, non quod linguæ humanæ maledicunt. to.2.133.I
Eccleſia catholica, hæreditas Chriſti. to.2.152.E F.& 154.L.& 156.M.& ſeq.to.7.111.H.I
Eccleſia vniuerſalis templum dei. to.3.39.H
Eccleſia catholica. to.3.51.K.& 53.H.& 109.B.in fine.& 174.L
Credere Eccleſiam catholicam. to.3.34.E
Eccleſiam, & non in Eccleſiam credere debemus. to.10.217.D
Eccleſiæ catholicæ dignitates. to.9.244.A
Chriſtus Eccleſiam conſtituit in loco ſynagogæ. to.10.165.F
Eccleſia cur dicatur catholica. tom.10.186.C D.& 194.I

Eccleſia Chriſti, & ſynagoga: Eccleſia magna, Eccleſia ſancta.

Eccleſia Chriſti, domus Iuliana. to.2.138.A
Eccleſia ſubdita eſt Chriſto. to.7.51.E
Eccleſia Chriſti à paucis tangitur, à multis premitur. to.10.5.E
Eccleſiæ Chriſtus adhæſit ſynagogam relinquẽs. to.6.56.H I
Eccleſiæ & ſynagogæ altercatio. tomo.6.18.A & ſequentibus.
Quòd plantata ſit, vnde eradicatæ ſunt ſpinæ ſynagogæ. to.8.81.B
Eccleſia murus ſynagoga. to.8.89.A B
Eccleſia eſt condita ex circumciſione & præputio. to.10.138.C
Eccleſia eſt poſt ſynagogam vocata, ſed ante ſynagogam promiſſa. to.10.252.G
Eccleſia magna, quæ ſit. to.8.57.B.& 77.F
Eccleſia ſancta, quid. to.10.188.A.& ſeq.

Eccleſiæ vnitas.

Eccleſia, vnica dicta. to.2.123.E F
Ad Eccleſiæ vnitatem, exhortatio. to.2.epi.166.
Eccleſiæ vnitas, Cypriani tẽporibus. to.7.13.C D
De vnitate Eccleſiæ, contra Petiliani Donatiſtæ epiſtolam. to.7.109.C.& ſeq.
Eccleſia, vbi. Ibidem.D.& 110.A
Eccleſiæ priuata in orbe Chriſtiano. to.7.53.I K
Propter vnitatem Eccleſiæ, multæ Eccleſiæ, vna Eccleſia. to.8.356.C
Quòd dicatur vnica. to.8.24.H.& 57.A

Eccleſiæ communio.

Eccleſia in paucis. to.3.238.C
Eccleſiæ incorporari, participatione ſacramentorum. to.4.145.A
Eccleſiæ communio, Chriſtiani ſunt toto orbe terrarum diffuſi. to.7.85.I
Eccleſiæ membra, mali non ſunt. to.7.88.K L

Chriſtus caput, Eccleſia corpus.

Eccleſia, ſocietas ſanctorum. to.2.19.K
Eccleſia, corpus Chriſti Myſticum. Eodem, 47.C.& 48.B.& 118.H.to.4.119.C
Eccleſiæ ſuæ caput, Chriſtus. tom.4.217.G H.& 221.G H
De viro perfecto, id eſt, Chriſto: & corpore eius, id eſt, Eccleſia, quæ eſt ipſius plenitudo. to.5.213.D.& ſequen.
Eccleſia eſt corpus Chriſti, cuius ipſe Chriſtus eſt caput: quod corpus completũ erit ſuo tempore: nunc cum ſibi accreſcit quotidie. Ibidem.
Eccleſia Chriſto carni adiuncta, vnum Chriſtum conſtituit totum. to.9.124.G
Eccleſia, corpus Chriſti. tom.10.38.E F.& 41.B
Teſtimonia de Chriſto & Eccleſia. tom.10.38.H.& ſequentibus.
Et ferè in ſcripturis inueniũtur ſimul. Ibidem.
Eccleſia cũ capite ſuo, vnus Chriſt⁹. to.10.51.B C
Ita diabolus cum ſuo corpore, vnus diabolus. Ibidem.D
Eccleſia, corpus Chriſti: Chriſtus caput Eccleſiæ. to.10.89.C D.& 181.F
Vide Chriſtus, & Corpus.

In Eccleſia carnales & ſpiritales, boni & mali.

In Eccleſia, zizania. tom.2.151.M.& ſequent.& 159.G H
Palea. to.1.161.I.in fine.
Piſces mali. to.2.86.B
Eccleſia quo modo vtitur, & bonis & malis. to.1.158.G
Eccleſia non vituperãda ex malorũ Chriſtianorũ moribus. to.1.173.E F
In Eccleſia quid reſecandum. to.2.158.D E
Eccleſia permixta. to.3.14.F.to.4.13.M
In Eccleſia boni & mali. tomo.2.86.C D.Et 159.G H.to.3.53.L M
Quòd morum diuerſitate perturbantes Eccleſiã, contra fraternam charitatem agentes, ſe corrigere debeant. to.3.181.H I
Ab Eccleſia propter malos nemo ſe ſeparet. to.4.14.D E.to.10.19.F G.& 192.A
Chriſtiani falſi intra Eccleſiam. to.5.10.G.& ſequentib.
Latentes inter impios Eccleſiæ filij. Ibidem.
De incerta multiplicatione Eccleſiæ, qua in hoc ſeculo multi reprobi miſcentur electis. tom.5.274.B
Eccleſia externa malos habet bonis permixtos. to.6.62.M.& ſequen.
Ab Eccleſia non recedendum ob zizania. tom.7.53.C D.& L M.& 57.F G
Et de vnitate Eccleſiæ catholicæ plura, ex ſententia Cypriani. Ibidem, 53.A B
Eccleſia vna. Eodem, 81.G

Vide ſupra, Eccleſiæ vnitas.

Ad Eccleſiam dei non pertinere malè viuentes. to.7.97.E
Eccleſia occulta. Ibidem.F
Quòd magnos habeat, & paruos: ſpiritales, & carnales. to.8.11.L.M.& 302.L M
Quòd pauciores bonos, multos malos habeat. to.8.58.A
Boni & mali congregantur in Eccleſia, ſed ſeparabuntur in fine ſeculi. tom.9.144.G H.tom.10.19.F
Non tota Eccleſia cadet: qui mali autem ſunt, de cœlo cadent. to.9.143.I
In Eccleſia boni percutiuntur vt corrigãtur, mali ſuis voluptatibus relinquuntur. to.9.144.M
Eccleſia, dicitur fictos & malos Chriſtianos ſub pedibus habere. Eod.145.K

Eccleſia Chriſti, vbi.

Eccleſia in Sole poſita. to.2.156.M.in fine.
Eccleſia, locus dei. to.4.302.B
Eccleſia Chriſti eſt, vbicunque timetur & laudatur deus. to.8.24.I
Eccleſia, deorſum eſt, & ſurſum. tomo.8.344.D.in fine.
Eccleſia eſt, vbi eſt Chriſtus. to.8.236.C.& ſeq.

Eccleſia ſponſa Chriſti: & vbi ea facta.

Eccleſia ſponſa, ex latere Chriſti formata. tomo.1.186.L.to.6.56.G.& 171.F
Eccleſia Chriſto ſponſa. to.3.3.I
Eccleſia cur ſponſa, cur vxor dicta. to.6.19.D E.& 89.G H
Eccleſia ſponſa eſt Chriſti aſſumpta, dum adhuc fœda erat. to 8.87.K
Quòd ex ancilla facta ſit vxor. to.8.315.F
Eccleſiæ Chriſtiq́; matrimonium, magna charitate coniunctum. to.8.216.G
Quòd ſit facta de latere Chriſti dormiẽtis. to.8.323.E.& 324.K.to.9.119.E
Adamo dormiente ſit Eua, ſic Chriſto mortuo Eccleſia. to.9.19.G
Chriſti latus, non ſolum vulneratum, ſed apertum fudit Eccleſiæ ſacramenta. to.9.119.D
Chriſtus Eccleſiam ſuam collocauit in manifeſto. to.9.203.B
Eccleſia deſponſata. to.10.22.E
Eccleſia virgo eſſe nõ poſſet, niſi ſponſum cui traderetur, filiũ virginis inueniſſet. to.10.134.D

Eccleſiæ diuitiæ, theſauri, poſſeſsio.

Eccleſia in-

Eccleſia irrigat hortum deliciarum. to.9.183.A
Eccleſia proprietates. to.9.246.B
Eccleſia omni genere ciborum, fideles reficit. Ibidem.D
Eccleſia totum poſſidet, quod à viro ſuo accepit in dotem. to.9.248.E
Diuitiæ primitiuæ Eccleſiæ, & paupertas huius temporis. to.10.83.K
Locuples in Eccleſia, quis. Ibidem.
In theſauris domini, quid habeat Eccleſia. tom.10.87.G

Eccleſia virgo & mater, & filij eius.

Eccleſia dei, mater omnium fidelium. to.1.339.F. & 172.C D.to.2.29.K.& 191.C, to.4.28.F
Eccleſia, mater ſpiritalis. to.2.238.D
Eccleſia, & mater, & filia. to.4.76.A
Eccleſia mater vera, pia, & caſta. to.6.15.G
Eccleſia, & virgo, & mater. t.6.173.I.t.10.130.B
Eccleſia quo modo generet, & quòd non ſatis ſit naſci ab Eccleſia. to.7.81.C D.& 82.D
Eccleſia quoſdam concipit in vtero, quoſdam abortit. to.8.124.I
De Eccleſia exponitur, Lætare ſterilis quæ nō paris. to.8.283.F
In corpus Eccleſiæ nemo tranſit, niſi prius occiſus moriatur quod fuit, vt ſit quod non fuit. tom.8.317.A
Eccleſia pariens diſcernit, quos geminos prægnās pertulerit exemplo Rebeccæ. Eodem.323.G
Qui Eccleſiam ficè intrant, oderunt Eccleſiam. to.8.327.K
Inuenimus in verbis domini, Eccleſiam & fratres ipſius & ſorores & matrem ipſius eſſe. to.8.323.L
Eccleſia dicitur virgo, quæ nulla hæreticorum cōmixtione polluta eſt. to.9.146.I
Eccleſia quotidie parit in proſperis, & in aduerſis. to.9.145.L
Eccleſia primò genuit Chriſtum, & quotidie generat membra eius. Ibidem.L
Eccleſia non ceſſat parere frigidos Chriſtianos. to.10.19.E
Chriſtus Eccleſiam ſuæ genitrici ſimilem reddidit. to.10.128.F.& 263.C D
Eccleſiæ conceſſit Chriſtus in ſpiritu, quod matri ſuæ in corpore. to.9.243.A.to.10.43.K
Eccleſia, Mariam imitans, virgo eſt, & parit. to.10.188.C
Non habebit deum patrem, qui Eccleſiam noluerit habere matrem. to.9.248.D
Eccleſiæ filij boni. to.3.138.C
Eccleſiæ filij legitimi, qui. to.7.82.G

Eccleſia ſine macula & ruga.

Eccleſia hic non ſine omni macula & ruga. to.1.2.L.& 7.G.& 13.F.to.2.47.A.& 58.E F.to.7.178.L M
Eccleſia quo modo ſine macula & ruga, & tamen quotidie orat, Dimitte nobis debita noſtra, &c. to.10.87.B.& ſeq.
Quo modo Chriſtus mundet Eccleſiam ſuam, vt ſit abſque ruga & macula. to.10.37.G H
Eccleſia quo modo ſit ſine ruga, & macula in tendicula crucis. Ibidem.
Eccleſia nigra eſt originali peccato, ſed candida baptiſmi ſacramento. to.10.170.L
Chriſtus Eccleſiam meretricem inuenit, & virginem fecit. to.10.188.B
Vnde Eccleſia dicitur nigra, ſed formoſa. to.10.226.K

Eccleſiæ ordo.

In eccleſia iſte ordo eſt, vt alij præcedant, alij ſequantur: & qui præcedunt, habent quem ſequantur. to.8.76.B
Eccleſiæ partes tres, gentiles, hæretici, & catholici. to.9.147.F.& I
Tres ſtatus Eccleſiæ. to.10.303.F

Eccleſiæ fides, conſuetudo, authoritas, poteſtas.

Apoſtrophe ad Eccleſiam, totius ſapientiæ magiſtram. to.1.070.C D
Etiam Romana Eccleſia credidit Euchariſtiam paruulis neceſſariam. to.2.88.F.& ſeq.
Eccleſia cum aliquid credit, eam nō inaniter credere credendum eſt, vndecunque traditum ſit, etiam ſi canonicarum ſcripturarū hinc expreſſa non proferatur authoritas. to.2.91.D E
Eccleſiæ fides. to.10.163.F G
Eccleſiæ traditiones tripertitæ. tom.2.115.A.& 106.A.& ſeq.
De Eccleſiæ ritibus, copioſè. to.2.epiſto.119.
Eccleſiarum conſuetudines, quæ non ſunt contra fidem, neque contra bonos mores, obſeruandæ ſunt. to.2.219.F G
In Eccleſiæ congregatio Chriſtianis, quid agendum. Ibidem.G
Eccleſia multa tolerat. Ibidem.H
Eccleſiæ conſuetudo non ſpernenda. to.3.148.B
Eccleſiæ diſciplina. to.4.13.K.& ſequen.
Eccleſiæ conſuetudo & authoritas. tom.4.213.K L.& ſequentibus, F.
Eccleſiaſtica conſuetudo creditur ab Apoſtolis tradita, quamuis nihil in literis eorum inueniatur, nec in concilijs poſteriorum. to.7.84.H.& 95.M
Eccleſiæ catholicæ authoritas. to.1.29.M.136.G.tomo.4.181.G. tomo.6.25.D.& 34.A.& I.to.7.48.C
Eccleſiæ authoritas commouit Auguſtinum Euāgelio credere. to.6.26.A
Eccleſiaſticæ poteſtatis officium, aduerſus improbos. to.4.14.E
Eccleſia fundata ſupra petram, claues regni cœlorum accepit in Petro. to.9.123.F
Eccleſia participum ſuorum peccata dimittit, non participum retinet. to.9.320.E
Peccata in Eccleſia quo modo per homines dimittantur. to.10.103.C
Eccleſia nulli relapſo & pœnitēti gremium claudit. to.10.106.A.& ſequenti.

Eccleſiæ manſuetudo, tolerantia, oratio.

Eccleſia quo modo tolerat malos. tom.2.152.A.& ſeq.& 154.G
Eccleſia quare non orat pro angelis malis, ſuis inimicis. to.5.203.L
Eccleſia pro quibus orat. Ibidem.
Eccleſia pro quibus exauditur. Ibidem.
Eccleſia non orat pro infidelibus defunctis, neque pro impijs. Ibidem.
Morales Eccleſiæ exhortationes. to.10.18.A
Quare aliquando Eccleſia peccatoribus parcit. to.10.106.F
Eccleſia non fruſtra orauit pro inimicis ſuis. tom.10.183.B

Eccleſia malorum, Separatio ab Eccleſia, Extra Eccleſiam eſſe, Hæreticorum Eccleſia.

Eccleſiæ profectus, per Auguſtinum. tomo.1.in Poſsidonio.
Eccleſia pax, per eundem. Ibidem.
Extra Eccleſiam catholicam baptiſmus nemini prodeſt. to.3.51.K.& 33.G H
Eccleſia malorū dicitur beſtia. to.5.193.I.& ſeq.
Extra Eccleſiam quid haberi non poſſit. tom.7.50.C
Ab Eccleſia dei non ſeparat quempiam materna conditio, ſed propria culpa. to.7.82.D
Qui extra Eccleſiam eſt, nec audit, nec videt: & qui in illa eſt, nec ſurdus eſt, nec cæcus. tom.8.96.E
Non ſunt tot hæreſes cōtra Eccleſiam catholicam, quot ſunt teſtimonia legis & prophetarum pro Eccleſia. to.8.273.L
Volens lædere Eccleſiam, aut in præſenti, aut in futuro læditur ab igne. to.9.145.F
Qui in Eccleſia, & qui extra Eccleſiam. to.10.52.C D
Decollare Eccleſiam. to.10.38.M
Omnes qui extra Eccleſiam catholicam manent, deputati ſunt pœnæ æternæ. to.10.190.G
Eccleſiæ hæreticorum non dicuntur catholicæ: & quare. to.10.194.I
Maximus dolor erit peccatoribus, niſi pœnituerint, cum excludentur ab Eccleſia ſanctorum. to.10.252.D E

Eccleſiæ perſecutio.

Pro Eccleſia, ſanctorum conſtantia. to.1.358.H
Conſilium, vtrum hoſtibus aduentantibus ex Eccleſiis epiſcopis recedendum ſit. to.1.in Poſſidonio. to.2.epiſto.180
Eccleſiæ perſecutæ conſolatio. to.2.46.F
Eccleſia multa tolerat. to.2.119.I
Eccleſia patiente, Chriſtus patitur. to.2.121.E.to.8.213.C D.& 214.L M
Eccleſiam perſequentes proſunt. to.3.237.H
De Eccleſiæ perſecutionibus decem. tom.5.174.K L.& ſequen.
Eccleſia exercetur ab inimicis ſuis vtiliter. to.5.174.E.& ſequentib.
In Eccleſia ſua voluit Chriſtus apoſtolos ſuos ſimplices eſſe & ignobiles: & Iudam etiam malum ſuſtinuit, vt diſceret Eccleſia ſuſtinere patienter. to.5.174.B.& F
Eccleſia non ſeducitur à diabolo. to.3.188.F
Eccleſiam maximè perſequuntur mali Chriſtiani. to.8.39.D
Eccleſiæ ſtabilitas. Eodem.134.I
Eccleſia varijs quatitur tentationibus, & non cadit. to.9.123.F
Eccleſia catholica contra omnes hæreſes pugnat, ſed expugnari non poteſt. to.9.240.B
Eccleſia pro Chriſto moritur, vt cum Chriſto viuat. to.9.143.B
Eccleſia non ceſſat ex omni errore corrigere & colligere homines qui blaſphemauerant ſpiritum ſanctum, vt eundem accipiant. tom.10.9.M
Eccleſia nullius veram confeſſionem aſpernatur, nullius ſimulatione fallitur. to.10.13.A
Per aſpera tempora proficit Eccleſia. tomo.10.94.C.in fine.

Eccleſia domus, ſiue templum.

Eccleſiarum parietes non faciant Chriſtianos. to.1.32.A
Eccleſia pro templo. to.2.147.K. to.4.30.K
Eccleſiæ vel templa Chriſtianorum, magis venerata ſunt à paganis victoribus, quàm templa aliorum deorum. to.5.3.C D
In Eccleſijs Chriſtianorum vterque ſexus congregatur, in locis ſeparatis, vbi audiunt ſalutifera & non mortifera, vt in templis idolorum. to.3.2..E
Eccleſiam bene frequentantes, Chriſti ſponſa ſunt. to.9.126.H
Eccleſia non eſt deus ſed domus dei. to.10.194.I
Quo modo cōtinendū ſit in Eccleſia. to.10.234.B
Qui choros, balationes & cantiones luxurioſas ante Eccleſiam ſanctorum exercere non erubeſcunt,

beſcunt ſunt Paganis deteriores. Ibidem.D
In contentiones factas in Eccleſia. to.1.251.K L
Non eſt garriendum aut confabulandum in Eccleſia. Ibidem.
De acquirendis poſſeßionibus pro Eccleſia. to.10.515.C D.& ſequen.
Eccleſiaſtica bona quo modo indigentibus eroganda. to.1.in Poßidonio.
Item de vaſis templorum. Ibidem.
Quid ſeculares in Eccleſiis facere debeant. to.10.308.D E.& ſeq.

Eccleſiaſticus, Eccleſiaſtes.

Eccleſiaſticus, liber Ieſu filij Sirach.tom.1.10.E. to.4.215.D
Eccleſiaſticus non eſt Salomonis liber.to.5.159.D
In Eccleſiaſte, libro Salomonis, prædicitur de ſacramento Euchariſtiæ: & diſcernitur ciuitas dei à ciuitate diaboli. Ibidem. & ſequen.
Eccleſiaſtici liber, non eſt Salomonis: in quo prophetatur de fide gentium. Ibidem.E

Eclipſis.

Eclipſis Solis, tempore paßionis Chriſti. tom.2.75.G
Eclipſis Lunæ, qualiter cauſetur, &c.to.2.216.K L
Eclipſis. to.4.58.C
Eclipſis in morte Romuli. to.5.24.M

Ecſtaſis.

Ecſtaſis, exceſſus mentis, ſiue alienatio. tomo.2.66.E.in fine. & 112.L. tomo.3.141.F.& 155.D E. & ſeq.G. to.4.23.M.& 148.F.tom.8.35.F.& 156.G.& 160.C Vide, Ecſtaſis.
In ecſtaſi conſilium datum puero ægrotãti. to.3.156.C D
In ecſtaſi viſiones vnde. Ibidem.E F
Vide, Viſio.
Ecſtaſis. to.5.202.F

Aedifico, Aedificium.

Deus ſic ædificat, vt non deſtruat. to.8.212.M
Aedificium dei ſumus, quia colit nos & habitat in nobis. to.8.149.M.in fine & ſeq.
Non quæ ad ædificationem, ſed quæ ad deſtructionem ſunt, facillimè fiunt. to.8.109.I K
De ædificatione domus dei. to.8.233.M
Vbi ædificata ſit poſt captiuitatem. to.8.234.B. & 282.B
In ædificando domum dei, multi laborãt; ſed niſi dominus ædificauerit, in vanum laborant ædificantes eam. to.8.322.G H
Quid ſit ædificare in arena, & ſupra petram. to.8.255.E
Aedificare aurum argentum, & lapides precioſos, quid ſit. to.8.33.K
Alius intellectus de eodem. to.8.197.D
Aedificantium hominum genera, & qui ſint. to.8.260.M.& ſeq.& 303.D.& ſequentib.

Aeditio.

Aeditio vulgata, dicitur ſeptuaginta interpretum. to.5.136.L
Vide in litera A, Aeditio.

Eden.

Eden, quid Hebræis. tom.1.186.F. to.6.57.D. to.7.154.E

Edere.

Edent pauperes, & ſaturabuntur, &c. quo modo intelligatur. to.8.24.M.& 97.L M
Quòd propter correctionem liceat aliquando non edere cum fratribus, ſed potius cum Paganis. to.8.246.E F

Edom.

Edom idem cum Eſau. to.4.26.A
A quo Idumæi propagati. Eod.25.M.in fine.
Edom ipſe eſt Eſau, & ſignificat carnales. to.8.344.E
Edom vnde appellatus ſit: & quòd Punicè interpretetur ſanguis, & quid ſignificat. Ibidẽ.F
Quòd interpretetur terrenus. to.8.132.E

Educa.

Educa ſiue Edulica dea. to.5.34.F.& 40.B

Effectus.

Effectus cauſarum ſecundarum magis attribuũtur cauſæ primæ. to.5.107.F G.& ſequent.

Effrem.

Effrem fructificatio interpretatur. tom.8.133.E. & 193.M.& 275.H I
Effrem, cur Manaſſe in benedictione præponatur. to.8.187.H

Effrata.

Effrata verbum eſt Hebræum: & interpretatur Latinè, ſpeculum. to.8.332.M.& ſeq.

Aegeria.

Aegeria nympha dicitur vxor Numæ.to.5.63.G

Aegyptus, Aegyptius.

Aegyptij dicũtur nati fuiſſe ex Cham, filio Noe. to.5.137.F
Quo modo Aegyptum intrauit Iacob. tomo.5.143.H I.& ſeq.
In Aegypto quo modo in breui tempore multiplicatus eſt Iſrael mirabiliter: & de ipſorum afflictione. to.5.144.C
In Aegypto ſeruierunt filij Iſrael quadringentis annis: non quòd omnes ibi acti ſint, ſed quod ibi completi ſunt. to.5.140.A B
In Aegypto quo modo per centum quadragintaquatuor annos, poſt mortem Ioſeph, mirabiliter multiplicatus eſt Iſrael. to.5.144.C
In Aegypto, mortuo Ioſeph, populus Iſrael fuit centumquadragintaquinque annis tranquillè, vſque ad mortem illorum qui cognouerunt Ioſeph: ſed poſtea fuit afflictus: & de eius diuinitus multiplicata fœcundatione. tomo 5.156.D
Ex Aegypto populum eduxit Moyſes, regnante Cecrope rege Athenienſium, cuius temporibus diluuium factum eſt: quòd tamen nec Aegyptum, nec ſua contigit vicinia.to.5.152.M.& ſe.ſeq.A & D
De Aegyptiorum maximo deo Serapi, & boue, quem mirabiliter decepti colebant.to.5.159.K
Aegyptij primò habuerunt ſapientiam, ab Iſide magiſtra. to.5.170.G
Aegyptiorum ſapientia fuit maximè aſtrologia. to.5.170.K L
Aegyptus habuit reges Ptolemæos poſt mortem magni Alexandri. to.5.171.I
Aegyptij coluerunt pro diis quoſdam homines mortuos. to.5.155.K
Aegyptus, in Hebræa lingua, tenebras vel tribulationes ſignificat. to.8.289.K in fine.
Quòd interpretetur afflictio. to.8.338.L M
Quòd ſæpe in imagine ponatur huius ſeculi, à quo ſpiritaliter recedendum eſt. to.8.283.K
Nomine Aegypti, vel Aethiopiæ, omnium gentium fides ſignificatur. to.8.157.B
Vide in litera A, Aegyptus.

Egeni.

Egenis & indigentibus quo modo ſuccurrẽdum. to.1.in Poßidonio. Vide, Pauperes.
Qui nullius eget, perfectus eſt. tom.8.155.A.& ſequentibus.
Impleto egentis inopiam, vt impleat deus interiora tua. to.8.72.A B
Super egenum & pauperem intelligere, quid ſit. to.8.79.H I
Quo modo egenus & pauper omnis homo.tom.8.164.A
Deus non indiget hominis, vel angeli officio. to.9.160.K
Quare deus ſanctos ſuos egere faciat. to.10.99.M & ſequen.

Egeſtas.

Egeſtas aliquando beata.tomo.10.3.D.& ſe.ſequent.E.

Egredi, Egreſſus.

Quo modo Chriſtus egredi dicatur.to.8.211.D E
Egreſſus dei eſt, cum apparet in operibus ſuis. to.8.252.L.in fine.

Egregius.

Egregius apud Latinos quid dicatur.t.10.73.A

Egrotare, Egrotus.

Vbi homo egrotat & deus curat, magnum eſt pietatis & ſanitatis indicium. to.8.371.L M
Quis non egrotat in hac vita, cum naſci in corpore mortali ſit egrotare. to.8.253.G
Si egrotas, de ſalute tua cogita. Ibidem.I
Egritudo nihil eſt, niſi ſanitatis perturbatio. to.8.119.B
Egrotos duos facilius fert ſanus vnus, quàm duo egroti ſe inuicem ſingulos. to.8.27.F & 62.A

Eiicio.

Foras non eiiciendum eum dicit Chriſtus ad ſe venientem, quid. to.9.46.D F
Principem mundi quo modo dicebat Chriſtus foras eiiciendum. to.9.82.E F

Elatio.

Elatio. to.5.119.F.& ſequent.

Elci, Elceſeitæ.

Elceſeos & Samſeos Hebionitis copulat Epiphanius. to.6.4.B.in fine & L
Elceſeitæ quid ſentiant. Ibidem.4.C
Elci Pſeudopropheta, vnde Elceſei. Ibidem.L

Eleazarus.

Eleazarus pontifex. to.5.171.K

Eleemoſyna.

Eleemoſynarum diſtribuendarũ ratio. to.2.167.I.& ſequentibus.
Eleemoſynarum multa genera.tom.3.40.L M.& ſequentibus.
Eleemoſynis peccata purgantur. Ibidem.
Eleemoſyna ſceleratè viuentium. Eod.41.B C
Eleemoſynarum ordo. Ibidem.D
Eleemoſynam dãtes, à nobis ipſis incipiamus.to.3.41.D.to.10.27.F.& 49.I
Eleemoſynis freto non indulgendum vitiis.tom.3.41.F
In eleemoſynis, non ſciat ſiniſtra, quid faciat dextera: figuratè dictum. tom.4.100.C.& 171.G H.& ſeq.
Eleemoſyna danda. to 4.252.F
Eleemoſyna de ſuo eſt facienda, & nõ de alieno. tom. 4.255.D.to.10.79.C.& ſeq.& 93 G
Eleemoſyna quo modo danda. to.4.271.G H.to.5.205.I.& ſeq.to.10.156.F.& ſequen.
Eleemoſynæ meritum, æternum. to.6.130.A
Eleemoſynam facit, qui dimittit illi, qui in eum peccauit. to.5.203.F
Contra eorum perſuaſionem, qui putant ſibi non obfutura peccata, in quibus cum eleemoſynas facerent, perſtiterunt. to.5.205.I.& ſeq.
Eleemoſynas dignas faciens pro peccatis ſuis, primò debet incipere ipſas facere à ſeipſo, aliàs indignæ ſunt. Ibidem.L
Contra eleemoſynas facientes abſque debitis circumſtantiis. to.5.195.C D
Eleemoſyna facta ſine iuſtitia, parum valet. tom.5.205.L M
Eleemoſynas quidam faciunt parum dando, & multa rapiendo, exiſtimantes ſe ad hoc paſcere Chriſtum. Ibidem.
Eleemoſynæ, adiuuantes orationes noſtras ideo facienda

faciendæ ſunt, vt cum de præteritis peccatis oramus, exaudiamur: non vt per eas malè faciendi licentiam comparare credantur. Ibi.M
Qui eleemoſynam Chriſtiano porrigit, non Chriſtiano porrigit qui in eo non diligit Chriſtum, non autem diligit ipſum qui nō vult iuſtificari à Chriſto. Eleemoſyna quo animo detur, Chriſtus attendit, non cui detur. Ibidem. & ſeq. A
Eleemoſynas faciētes ſpiritales aut corporales de diuitiis bonis, ſanctorum patrocinio ſaluātur: qui autem de malè acquiſitis, vel quia in peccato perdurant, nequaquam: vt ſcriptū eſt, Miſerere animæ tuæ placens deo. to.5.206.F
Eleemoſynarum largitas, quibus iuſtorum ſuſtentatur inopia, prodeſt bonis mediocriter, ad capeſſendum regnum æternum, quibus ſua merita non ſufficiebat, ipſis iuſtis ſuffragantibus est. to.5.206.E F
Quare cui facias, nō expectes petentē, ſed præoccupa. to.8.261.K L.& 371.A B.to.10.113.M
Fiant eleemoſynæ, & redimantur peccata, gaudeat indigens de dato tuo, vt & tu gaudeas de dato dei. to.8.70.M
Si eleemoſynam dederis triſtis, & eleemoſynam & meritum perdidiſti. Eodem.85.D
Quòd non ſint faciendæ propter iactantiam, attamen publicè propter vultum Eccleſiæ. to.8.91.C
Cum facis eleemoſynam iuſto, plus tibi prodeſt. to.8.253.H I
Quo modo non ſint contraria, Omni petenti te tribue: &, Deſudet eleemoſyna in manu tua. Ibidem.
Si tibi peccator homo occurrat, da eleemoſynā operi dei, non operi hominis. Ibidem.L
Eleemoſyna non procedit niſi de corde. tomo.8.320.L M
Quo modo etiam pauperes eleemoſynas facere poſſunt. to.8.321.M
Eleemoſynarum duo genera. to.8.282.E F. to.10.92.L M
Et quæ potior eleemoſyna. to.10.107.A.& ſeq. A.& 016.C
Petentibus quandoque magna fit miſericordia, cū non datur quod petitur. to.9.92.M.& ſeq.
Eleemoſynæ ſunt in remedia ſalutaria peccatorum. to.9 123.E
Eleemoſynam moleſtè largiens, non habet dei dilectionem. to.9.132.F G
Bona quæ ex datione eleemoſynæ, & decimarū, à deo redduntur. to.9.250.M.& ſeq.
Eleemoſynæ largitio, quo modo fiat. to.9.194 M
In mendico petente eleemoſynam, Chriſtus petit. to.9.198.D
Nemo diligit proximum, qui non attendit ad clamorem pauperum. Ibidem.D E
Quid ad eleemoſynam requiratur. to.9.201.I K
Eleemoſyna perfecta. Ibidem. K
In eleemoſynis habetur modus. to.9.201.M
Eleemoſyna à morte liberat, & purgat peccata. Ibidem.202.I
Neceſſitatis eſt vnde viuatur accipere, charitatis eſt præbere. to.9.230.E
Commutatur eleemoſyna, quantumcunque parua, in vitam æternam. to.9.250.L
Eleemoſynæ proprietates. Ibidem.L
Vltio diuina in negantes eleemoſynam, vel decimas. to.9.251.A
Nullus, quātumuis pauper, ab eleemoſyna ſe excuſare poteſt. to.9.250.L.to.10.238.F G
De eleemoſynis pauperibus erogandis, exhortatio pulchra. to.10.4.I K.& ſeq.& 24.D. & 35.G.& ſeq.& 100.D.& ſequē. & 165. H I.& 201.M.& ſeq.& 238.F G
Ad bona opera, & præcipuè eleemoſynas, exhortatio. to.10.24.A
Præmittitur ad hoſpitium, id eſt, aliud ſeculū, quod pauperibus erogatur. to.10.24.E
Chriſtus paſcendus in corpore, paſcens in ſpiritu. Ibidem.F
Eleemoſyna quid ſit. to.10.27.E F.& ſeq.
Eleemoſynæ commendatio. to.10.27.E.& 165.I. & 202.I K
Facite eleemoſynas, & omnia munda ſunt vobis: quo modo intelligendum. to.10.27.E F.& ſeq.
Vera eleemoſyna, & ſine qua nulla alia valet, nec vlla bona opera. to.10.27.G
Eleemoſynę de iuſtis laborib⁹ dādæ. to.10.30.A
Non ex raptu & fœnore. Ibidem.A B. & ſeq.
Deus non irridendus, rapinis pauperum in eleemoſynas diſtributis. to.10.30.B
Eleemoſynæ ex raptu & fœnore ſunt faciēdæ, ſed raptus non iterandus. to.10.30.C D
Eleemoſynæ ad quid faciendæ. to.10.97.D E
Quare in iudicij commemoratione, dominus ſolius eleemoſynæ, quæ fit cum charitate, & non aliarum virtutum mentionem faciet. tom.10.100 D E.& ſeq.& 144.G
Eleemoſynis omnia crimina redimi: exponitur. to.10.100.E
Eleemoſynæ pauperibus erogatæ, deo dantur. to.10.105.H
Eleemoſynæ quatenus proſint. to.10.100.E
Eleemoſyna, quæ peccata mundet. to.10.107.A. & ſequentibus.
Eleemoſynarij, & eorum præmia. to.10.113.L M
Eleemoſyna, magnum opus eſt. Eodem.114.A
Quibus danda eleemoſyna. Ibidem.B
Eleemoſynæ effectus. Ibidem.A
Eleemoſyna quo modo, & de quibus dandæ. to.10.119.A.& H.& 158.C
Eleemoſyna eſt medicina. Eodem.118.M
Eleemoſyna faciēda cum hilaritate. to.10.121.D
Licet eleemoſynis ſemper ſit vacandum, in ſolennitatibus tamen præcipuè inſiſtendum eſt. to.10.123.M
Exhortatio ad eleemoſynā faciēdā, potius quàm ad theſaurizandum. to.10.151.E F.& ſeq.
Solas eleemoſynas Chriſtus imputabit, iis quos damnaturus eſt. to.10.151.F
Eleemoſyna multum conducit ad delenda peccata. Ibidem.
Eleemoſynam eſſe in abſconſo quid. to.10.156. G.& ſequen.
Multi foris fecerunt eleemoſynam, & intus non faciunt. Ibidem.G
Eleemoſynam faciens, vt ab hominibus laudetur, etiam ſi occultè fecerit, publicè facit. tom.10.156.K
Bonum eſt ieiunare, ſed melius eſt eleemoſynam dare. to.10.158.A
Pauci ab eleemoſyna excuſantur. Ibidem.A B
Deus de re ſua dari pauperibus præcepit. to.10.165.I
Eleemoſynæ fructus. to.10.207.K
Eleemoſyna à morte peccati liberat. to.10.217.K
Eleemoſyna, ieiunium, & oratio, ſunt tria remediorum genera. to.10.219.G
Eleemoſyna curat flagitia, in proximū. Ibi.G H
Vnuſquiſque eleemoſynam oſtio clauſo faciat. to.10.219.G
Anima eleemoſynis redimenda eſt. to.10.232.I
Peccata eleemoſynis redimenda ſunt. to 10.238. H.& M
Miſericordia in iudicio denegabitur, qui eleemoſynam non amauerit. to.10.306.H
Eleemoſyna cum iniquitate acquiſita, abominatio eſt apud deum. to.10.307.G

Elementa.

Elementorum natura. to.1.175.A. in fine. to.3.109.L.& 116.K L.& 144.D
Elementorum quatuor, proprietates. to.2.2.K
De elementis mundi. to.3.47.G
Elementorum commutatio. to.3.120.C
Ad quatuor elementa referri quinque ſenſus. Ibidem.D E
Ordo quatuor elementorum. to.3.120.F. to.10.202.I K
Cuique elemento ſua animalia. to.3.120.L
Elementa, quo modo in corpore humano. tom.3.197.D
Elementa omnia carnem appellari. to.4.209.H
Elementa mundi, dij gentium. tomo.4.292.B. & ſequentibus.
Elementorum coniunctio. to.5.70.M. & ſeq.A. & 110.D
Elementorum qualitates peribunt ſiue interibunt igne conflagrationis. to.5.190.M
Elementa quatuor mundi Plato diſtinxit. Hic oſtendit corpora glorificata poſſe in cœlo eſſe, non obſtante elementorum ordine. to.5.211.K
Elementa quinque Manichæorum. to.6.5.G
Elementa, an quatuor vel plura. to.7.072.D
ἐντελέχεια, quintum corpus, ſiue quinta eſſentia. to.3.036.G
Elementa contra ſui naturam, Chriſtianis obſequuntur. to.10.173.C

Elephantiaſis.

Elephantiaſis. to.3.143.A

Eleuſina.

Eleuſina. to.5.59.M

Eliezer.

Eliezer Abrahæ vernaculus. to.5.139.H

Eligere, Electio.

Electio piorū, & reprobatio malorū. to.1.2.D E
Electio dei, gratuita. Ibidem. to.7.231.D
Electio. to.3.200.D
Electio & reprobatio nondum natorum. to.4.145.B.& ſeq.
Electio differt à propoſito. Ibidem.F G
Electio non præcedit iuſtificationem, ſed contra. Ibidem.H.in fine.
Electio non niſi in bonum accipitur. to.4.25.K
Electi Iſrael. to.4.36.F G
Electionem non ex operibus factam. tomo.4.285.L M
Vt nos eligeret deus de vniuerſa impietate generis humani, gratiæ eſt, non noſtri meriti. to.8.36.B.& ſequentibus.
Quòd elegerit infirma mundi, non vt de oratore piſcatorem, ſed de piſcatore lucraretur oratorem. Eodem.62.H.& 380.F
Cur non elegerit doctos & potentes, ſed infirma mundi. to 8.147.C D.& 219.M.& ſeq.
Eligimus Chriſtum, poſtquam per gratiam elegit nos. to.9.98.G H
Dum viuitur ſub fide, melior eligatur locus. to.9.242.M
Electio ſecundum gratiam, & ſecundum iuſtitiam. to.10.6.M
Quare dominus in terris nō elegerit potentes, diuites, ſapientes, &c. in diſcipulos. to.10.49.K.& 85.B C.& ſeq.
Piſcatores & pauperes idiotas, quare elegerit dominus in diſcipulos. Ibidem.49. K.& ſequentibus.
Chriſtus infirma mundi elegit, vt confundat fortia: exponitur. to.10.185.B
Tres ſunt modi eligendi. to.10.297.K L

Vide

Vide, Præſcientia dei.

Electi.

Electi qui, apud Manichæos. to.1.in Poſſidonio. to.2.70.L. to.6.5.F. to.8.353.D
Electi huius ſeculi. tom.8.352.L.& ſo.ſeq. C D. & 355.B
Electus & aſſumptus à deo, quis ſit. to.8.145.B. & ſequentibus.
Cum electi dei ſint omnes ſancti, familiarius ſibi vſurpant nomen illud quidã Manichæorum. to.8.353.D

Elizabeth.

Elizabeth, conceptum Ieſum agnouit. to.5.72.H
Elizabeth ambulans in omnibus iuſtificationibus domini. to.10.73.B
Elizabeth erat ſterilis corpore, ſed fœcunda virtutibus. to.10.266.C

Elleborum.

Ellebori natura. to.1.275.A

Eloquentia.

Eloquentia non ſemper vera perſuadet. tomo.3.10.D
Eloquentia quo modo comparetur. tom.3.16.A. & ſequen.
Eloquentia inſipientis, fugienda. Ibidem.D.& ſequentib.& 239.A
Eloquentia ſana in ſacris literis. to.3.16.F
Eloquentia quid ſit, & quatenus vtilis. tomo.7.44.F.& ſequenti.
Contra eloquentiæ vituperationem. to.7.63.I

Eloquium.

Eloquia domini quo modo caſta. to.8.17.G
Quo modo ſint abſcondenda in corde. tomo.8.291.A B
Eloquium ſuum deus ſtatuit in timore ſuo eis, quibus dat ſpiritum timoris ſui, non eis qui in ſe mouent illud contra faciendo. tomo.8.295.F

Eman.

Eman interpretatur frater eius. to.8.210.G

Emauriani.

Emauriani hæretici. to.2.112.D

Emendare, Emendatio.

Exhortatio ad vitæ emendationem, & vt boni ſimus. to.10.13.F G
Emendabit me iuſtus in miſericordia, & cætera. exponitur. to.10.96.I K.& ſeq.

Emeritus.

Ad Emeritum Donatiſtarum epiſcopum. tom.2.154.A.& ſeq. Retractationum. to.1.13.G
Emeritus ſuperatus. tomo.1.in Poſſidonio.
De geſtis cum Emerito Donatiſtarum epiſcopo. to.7.136.C.& ſequentib. Retractatio. to.1.13.I

Aemilius.

Aemilius frumentum in fame miniſtrans, petit regnum & non occiditur. to.5.25.M

Emmanuel.

Emmanuel interpretatur nobiſcum deus. to.10.115.A.& 126.M

Emere.

Vili vultis emere, & carè vendere, dictum cuiuſdam Mimi. to.3.92.L
Emere quid. to.10.83.E.& ſequen.& 95.E F

Emorrhoiſſa.

Emorrhoiſſa, Chriſti veſtimenti tactu ſanata eſt. to.10.164.C D.& 206.B C
Quid Emorrhoiſſa figurabat. to.10.164.D F.

Empirici.

Empirici medici. to.7.257.F G

ἐναύλιον.

ἐναύλιον. to.5.135.B

ἐγγαςρίμυθος.

ἐγγαςρίμυθος. to.3.8.K

Encænia.

Encænia quid. to.9.76.C D

Enchiridion.

Enchiridion quid. to.1.14.H I. to.3.35.B

Encratitæ.

Encratitæ hæretici, qui & Tatiani: abſtinent à carnibus & matrimonio. to.6.4.H.& 6.E
Encratici differunt à Tatianis, apud Epiphanium. Ibidem.4.H.in fine.

Endor.

Endor interpretatur fons generationis. tomo.8.199.C

Aeneas.

Aeneas regnat. to.5.23.F
Vide in litera A, Aeneas.

ἐνφύσημα.

ἐνφύσημα. to.3.134.K

Energumeni.

Energumeni precibus Auguſtini liberati. to.1 in Poſſidonio.

Ennius.

Ennij dictum: Omnes mortales ſeſe laudari exoptant. to.3.92.M.& ſequent.

Enoch.

Enoch. to.3.160.E
Enoch filius Cain. to.5.125.L
Enoch interpretatur dedicatio. to.5.124.D
Enoch fuit propheta. to.5.170.H
Enoch, ſeptimus ab Adam, ſcripſit aliqua diuina, ſed inter ſcripturas apocryphas nominantur: & ratio ibi ponitur. Ibidem.
Enoch tranſlatio, ſtatus, & reditus. to.3.142.G
Enoch & Helias tranſlati, quo modo reficiantur. to.7.141.A
De Enoch tranſlato, & quo modo ſignificat reſurrectionem Chriſti & noſtram. to.5.129.I K
Enoch quot annis vixerit ante tranſlationem ſuam. to.5.126.K
Enoch vbi nunc ſit, eiuſmodi quæſtio. tomo.7.172.D
Enoch & Helias conuertent ad Chriſtum, quotquot gentes inuenient. to.9 259.L

Enos.

Enos interpretatur homo. to.5.129.D
Qua ratione commemorato Enoch, qui fuit filius Cain, totius generationis eius vſque ad diluuium ſit continuata narratio: commemorato autem Enos, qui fuit filius Seth, ad conditionis humanæ principium ſit reditum. tomo.5.130. G. & ſequen.

Epaphroditus.

Epaphroditi ægrotatio. t.4.212.A B C.& 213.F

Ephemeris.

Ephemerides aſtrologicæ, taxantur. tomo.4.292.F
Ephemeridarum inſpectores, mali Chriſtiani. to.8.79.M

Ephi.

Ephi, trium modiorum menſura eſt. tomo.10.215.F

ἐφιάλτης.

ἐφιάλτης. to.3.196.D

Ephod.

Ephod quid ſit. to.4.71.E.& ſequentib.repoſt.

Epictetus.

Epictetus, Stoicus philoſophus. to.5.75.G

Epicurus.

Ab Epicuri ſententia, haud procul fuit Auguſtinus. to.1.28.H
Epicurus, voluptuarius. Eod.100.C.& 101.A
Epicurus poſuit innumerabiles mundos. Ibidem. to.2.55.H.to.5.92.L.to.6.28.A
Epicuri Atomi. tom.2.54.H.55.G H.& ſequẽ. & 143.A
Epicuri error, de ſummo bono. to.6.21.I
Epicurus de generatione mundi quid ſentiat. to.5.92.L
Epicurus, delirus Philoſophus, non amator ſapientiæ, ſed vanitatis dicendus eſt: quem ipſi etiam philoſophi porcum nominauerunt, quia voluptatem corporis ſummum bonum dixit. to.8.178.F

Epicurei.

Epicurei Athenis clarebant, aſſerentes res humanas ad deorũ curam non pertinere. to.5.171.D
Epicureorum & Stoicorum controuerſia. to.5.67.C.& ſequentib.
Epicurei ſummum bonum conſtituerunt in carne. to.5.115.C
Epicurei. to.5.47.E
Tractatus de Epicureis & Stoicis. tom.6.188.A. & ſequentibus.
Epicureorum de beatitudine opinio. tom.10.69.C D

Epidaurus.

Epidaurus. to.5.23.H

Epilogus.

Epilogi lectoris memoriam recreant. tomo.7.72.I

Epimenides.

Epimenidis verſum citat Paulus. tomo.6.135.B C

Epiphanes.

Epiphanes. to.5.172.K

Epiphania.

Epiphania quid. to.10.136.B
Epiphania interpretatur manifeſtatio. to.10.136.B.& K.& M.& 316.K
Myſteria facta in die Epiphaniæ domini. to.10.135.G.& 138.I K
Miracula. to.10.135.G
In die Epiphaniæ, Chriſtus nos regenerauit ad ſalutem. to.10.135.L M
Epiphaniæ diem, Donatiſtæ celebrare nolebant. to.10.137.A
Dies Epiphaniæ, alter eſt natalis ſaluatoris. tom.10.138.G
In feſto Epiphaniæ, & per octauas: Sermones ſeptem. to.10.135.G.& ſeq.& 316.E
Dominica intra octauas Epiphaniæ: Sermones tres. to.10.138.F.& ſeq.
Vide, Dominica.

Epiphanius.

Epiphanius epiſcopus Cyprius. to.6.1.F
Epiphanius, de hæreſibus ſcripſit. Eodem.3.C

Epiſcopus.

Epiſcopus, Latinè ſuperintendens dicitur. tomo 10.278.I
Epiſcopus Græcè, dicitur ſuperintentor: quia deſuper intẽdit: & deſuper videt, & ideo altior locus poſitus eſt epiſcopis. to.8.322.I

Epiſcopi deſignatio, receptio, & inſtitutio.

Epiſcopi quo modo recipiantur. to.7.49.K
Epiſcopus olim ex ſuffragio populi deſignabatur. to.2.106.M.in fine.
Epiſcopi inſtitutio. to.2.epiſto.148.
Epiſcoporum ſublimitas, & rurſum miſeria. Ibidem.
Romanus epiſcopus quo modo ordinabatur. tom.7.125.E F
Epiſcoporum ordinandorum conſuetudo. Ibid.
Epiſcoporum olim mos in congregãdo populum, in die anniuerſario ordinationis ſuæ. tomo 10.28.F

De

De anniuerſario epiſcopalis ordinationis: quid in eo attendendum, ac recolendum ſit. Homiliæ duæ. to.10.103.G H.& ſequen.

Epiſcoporum laus, authoritas, & officium.

Epiſcoporum & clericorum laus. to.1.172.I K
Epiſcopi honorandi. to.4.166.G
Epiſcopum nihil differre à presbytero, Arriani dicebant. to.6.6.E
Epiſcopi licet pares ſint meritis, gradu tamẽ differunt dignitatis. to.7.83.E
Epiſcoporum literæ, & conciliorum prouincialium decreta, cedunt maioribus conciliis: canonica ſcriptura nulli cedit. Ibidem.G H
Epiſcopos non tantum docere, ſed & diſcere oportet. to.7.89.C.& 96.E
Epiſcopi doctores. to.2.62.D
Epiſcopi Nuperi inſtitutio. Eodem.71.D
Epiſcopi, homines iniuſti, commoneri poſſunt. Ibidem.
Epiſcopi officium, & ſarcina. to.7.45.H.to.10.103.G H.& ſeq.& 106.E
Epiſcopum agere quàm difficilè. to.10.78.K L
Et qualis eſſe debeat. Ibidem.
Epiſcopos olim cauſas ſeculares compoſuiſſe apparet. to.2.141.I
Epiſcopi olim quo modo miſeris, quibus calumniæ & carcer parabantur, ſubueniebant. to.10.77.A
Epiſcopis, an liceat fugere in perſecutione. to.2.epiſto.180.
Triſticia epiſcoporum, non expedit populo ſubiecto. to.10.17.C D
Epiſcopus quo modo debeat corripere peccantes. to.10.16.I
Epiſcopi pupillorum tutores. to.10.65.H
Epiſcopi olim iudices, etiam in prophanis. to.10.83.F G
Epiſcoporum & clericorum poſſeſſiones. to.1.in Poſſidonio.
Epiſcopus, erogator. to.10.104.C
Non eſt epiſcopi ſeruare aurum, & reuocare à ſe mendicantis manum. to.10.314.G
Epiſcoporum Romanæ Eccleſiæ catalogus. to.2.155.C D

Epiſcopi mali.

De Aucenitano epiſcopo damnato, propter delicias & pompas ſeculi. to.2.187.B C
Mali paſtores in eccleſia. to.10.41.K L.& ſeq. Vide, Paſtor.
Sic viuunt epiſcopi aliquando, vt cum ipſis tractentur conſilia rapinarum, latrociniorum, & furtorum. to.10.42.F G

Epiſcopatus, Epiſcopidia.

Epiſcopatus, nomen eſt operis, non honoris. to.5.183.B
Epiſcopatus presbyterio maior, tempore Auguſtini. to.2.18.D
Qui epiſcopatum deſiderat, bonum opus deſiderat, exponitur. to.5.183.B
Epiſcopatus indecenter appetitur: ſed ſi imponitur, ſuſcipiendus eſt. to.5.183.C
Epiſcopidia. to.7.5.H

Epiſtola.

Epiſtolam, Auguſtinus appellat librũ. to.2.13.I
Epiſtolæ communicatoriæ, quæ & formatæ. to.1.152.L
Epiſtolæ ſunt homines. to.3.185 B.& H I. to.6.65.L
Epiſtolam ad Hebræos multi dicunt eſſe Apoſtoli Pauli, multi non. to.5.139.G
Epiſtolæ apoſtolicæ, nobis etiam ſcriptæ. tomo.7.45.H

Epitaphium.

Epitaphium. to.1.in Poſſidonio.
Epitaphium propriũ. to.2.10.H

Epithalamium.

Epithalamia, carmina. to.8.87.I

Epithema.

Epithema. to.10.59.K

ἐπιούσιος.

ἐπιούσιον quid. to.10.25.H

Epulæ.

Epulæ & ſynaxis apud ſepulchra martyrum. to.1.26.B C
Epulæ piorum, & impiorum, quæ ſint. tomo.8.352.A

Aequalitas, Aequitas.

Aequalitas eſt in diuinis perſonis. to.5.97.E
Et de rerum inæqualitate, quo modo cauſas omnia. Eodem.196.K
Deus æquitatem perdere non poteſt. tomo.8.138.A B
Simulata æquitas, non eſt æquitas, ſed duplex iniquitas. to.8.142.F
Vide in litera A, Aequalitas, & Aequitas.

Equus.

Equæ, in Cappadocia, concipiunt fœtus vento, ſed eos non amplius triennio dicunt viuere. to.5.198.M.& ſo ſequenti.D
Equi non ſint Chriſtiani, ſed aſini. to.8.51.G
Equus & mulus quos ſignificent. Eodem.44.A.& 51.G
Equus mendax ad ſalutem, quis ſit. to.8.48.M.& ſequentibus.
In equo ſedere, non eſt peccatum, ſed ceruicem poteſtatis contra deum erigere. to.8.182.E
Equus ſignificat ſublimes ſeculi huius honores. to.8.22.F.& 371.E
Equus rufus, populus ſiniſter & malus ſeſſor, diabolus. to.9.143.E
Equus albus, Eccleſia eſt: ſeſſor, Chriſtus. Ibidem.D.& I
Equus niger, malus populus, diabolo conſentiens. to.9.143.F.& H
Equus pallidus, perſecutores bonorum. Ibidem.F.& H
Tres equi contra album pugnantes, ſunt fames, peſtis, & bella. Ibidem.I
Equos, ſuperbi repræſentant: ſeſſores, diabolus. to.9.145.B

Aerarium.

Aerarium Romanorum per virtutem fuit opulentum: ſed fuit in egeſtate per vitium. tom.5.44.M.& ſo.ſeq.A
Aerarium quo modo reimpleatur. to.5.27.C
Vide in litera A, Aerarium.

Eremitæ.

Eremitarum vita. to.1.172.G.& ſequen.
Eremus, mundum ſignificat. to.8.172.M
Per eremum tranſire. to.10.146.I
Ad fratres in eremo commorantes. to.10.278.L
Commorantes in eremo, vnum debent ſentire, & omnia communiter poſsidere. Ibidem.M
Victus eremiticus. to.10.280.F
Quatuor ſocij Auguſtini, eremum ingreſsi. Ibidem.G.& M
Officium eremitarum & monachorũ ſancti Auguſtini. to.10.284.H I.& ſequen.
De conſolatione fratrum in eremo. to.10.288.B
Eremitarum officium. Ibidem.C D.& ſequen.
Laudes eremiticæ vitæ. to.10.290.G
Quid veſtitus eremitarum deſignet. Ibidem.M.& ſequent.
Quæ requirantur ad vitam ſolitariam. tom.10.297.F
Quatuor debent attendere eremitæ. Ibidem.K
Vide, Monachi.

Erichthonius.

Erichthonius quibus parentibus natus. tom.5.158.I
Erichthonius quartus rex Athenienſium. tom.5.158.E.& H I.& ſequentib.D

Erogare.

Non rapiendum, vt pauperibus erogemus. to.10.29.M.& ſequentibus.
Prædicatores erogant, dominus venturus eſt qui exiget. to.10.95.H
Vide, Eleemoſyna.

Errare, Error.

Errata ſua retractare non veretur Auguſtinus. to.1.1.A.& ſequen.to.2.7.F.& ſeq.
Errata fratrum fraterno animo dolenda. tom.1.27.B C
Errare quid ſit. Eodem.94.D.to.3.36.B
Error vnde. to.1.159.B
Error quandiu patitur. to.1.158.H
Errata reuocare, ſecundæ partes modeſtiæ. to.1.1.A.to.2.7.H I
Errorem corrigere erubeſcentes, confundentur. to.2.40.B
Erroris libertas, mors animæ. Eodem.156.H I
Errantes variis modis corripiuntur à deo. Ibidem.K
Errantes non cogendi, ſed docendi. tomo.2.158.C
Errantes ad ſalutem trahendi, etiam inuiti. to.2.epiſto.204
Ratio errantium. to.2.180.E
Error damnatus. to.2.174.L
Recurſus ad dominum contra errorem. tomo.2.180.E
Error bonus. to.3.36.C
Errorem non eſſe fœlicitatis capacem. tomo.1.94.D
Erroribus amantium, facilè ignoſcimus. Eodem.111.L
Errantibus, opem ferendam eſſe. Eod.139.I
Erroribus obnoxia, mens humana. Eod.162.A.& ſequentib.
Quis error vituperandus. to.3.36.H
Error innoxius. Ibidem.K
Errantium vitia duo. Eodem.59.G
Error tolerabilis. tom.2.90.C.in fine. tomo.4.2.B
Error concionatoris quo modo ſanandus. tom.4.219.D
Error nimium miſerabilis. to.5.2.I
Error vanæ opinionis curatur in illo qui ſe ſubdit ſacræ doctrinæ, vt medicinæ. to.5.11.B
Error Apuleij. to.5.70.E
Error Hermetis. to.5.72.C D
Errorem emendat veritas. to.5.72.L
Error omnis cauſatur ab ignorantia, cum qua naſcimur, quamuis innuat ex amore peruerſo, etiam hæreſes nobis accidere. to.5.214 D
Errorem philoſophorum, ponentium ſummum bonum in hac vita poſſe haberi, multipliciter reprobat. to.5.178.E F.& ſeq.
Error differt ab hæreſi. to 6.3.D
Errare trifariàm. Eodem.21.H
Errare humanum eſt. Ibidem.22 D E
Erranti ſimpliciter, ignoſci poteſt. to.7.89.C
Errare poſſunt etiam ſpiritales. Eodem.97.B
Errare per diem, quid ſit. to.8.340.H & K
Quo modo deus errare faciat in inuio, & non in via. to.8.274.A.& ſeq.
Nemo errat in veritate. Eodem.150.M

Errorem

Errorem confirmat ſeries ſucceßionis. tomo.8. 157.B
Errare, prius eſt quam neſcire. to.9.40.D
Humanum errare, diabolicum perſeuerare. to.10. 82.F

Erubeſcere, Erubeſcentia.

Erubeſcere quid ſit. to.8.160.L
Non oportet Chriſtianum erubeſcere, quando venerit inter homines quibus diſplicet Chriſtus. to.8.159.H I
Non erubeſcunt vultus, niſi ſuperbi. tomo.8. 52.D
Cur erubeſcunt peccatores in iudicio. to.8.9.A
Ante peccatum, primi homines non erubeſcebãt. to.10.37.H
Primi parentes, quare erubuerint. to.10.54.F
Erubeſcentiæ cauſa, iniquitas. Ibidem.
Vide Adam, Homo, Parentes, & Pudenda.

Eructare.

Eructare verbum bonum, quid ſit. to.8.87.M. & ſequentib.I
Quid ſit eructare memoriam abundantiæ ſuauitatis dei. to.8.365.K
Qui vult eructare gratiam bibat gratiam. Ibidem.L M

Eruditio.

Eruditio quo modo paretur, & quàm ſit vtilis. to.1.109.D
Eruditio diuina. to.3.236.L
Eruditio, apud Eccleſiaſticas literas, dici ſolet diſciplina quæ ſit per moleſtias. to.8.298.D
Nemo eruditur ſine labore & dolore. tomo.8. 217.E
Qui erudit gentes arguet. Eod.228.M.& ſeq.
Eruditionis ſumma. to.10.174.L

Eſaias.

Eſaias Propheta, quid potißimum contineat. to. 1.35.G
Hunc ſuadet in primis legendum Auguſtino Ambroſius. Ibidem.
Eſaias, à quibuſdam Euangeliſta, quam Propheta, potius dicitur. to.5.167.E
Eſaias, de maioribus Prophetis, pulcherrimè prophetat & apertè de Chriſto & Eccleſia, & die iudicij, terminans librum ſuum ad quod terminabitur ſeculum iſtud. Ibid.& 192.K L
Eſaias Propheta perhibetur à Manaſſe occiſus, in cuius tempore regnabat Numa, ſucceſſor Romuli. to.5.165.L
Eſaiæ Prophetæ authoritas. to.6.17.D

Eſau.

Eſau, quare odio habitus à deo. to.2.98.B C
Eſau, typus carnalium in Eccleſia. to.4.25.G. to.7.82.G. to.10.165.E. & H. Iacob ſpiritalium. to.10.165.E.& H
Eſau dictus Seir & Edom. to.4.26.A. to.5. 142.G
Eſau pater gentis Edom. to.4.26.A
Eſau, Iudæos reprobos: Iacob vero prædeſtinatos Chriſtianos figurabat. to.5.142.L.& ſequen. & 144.B. to.9.240.L
Eſau per gulam amiſit primogenita ſua. tomo.8. 94.D
Eſau, veteris ſynagogæ gerit figuram. to.8.192. H.in fine.
Quid ſignificet quòd deſiderãdo cibum Aegyptium, perdidit primogenita. Eodem.94.D

Eſca.

Eſca non mala, niſi quia prohibita. to.5.119.D

Aeſculapius.

Aeſculapius de Epidauro, & ſerpens cum eo effertur. to.5.23.H
Vide, Aeſculapius, in A.

Eſdras.

Eſdras, legem innouans. to.3.169.K L
Eſdras magis ſcriptor rerum geſtarum, quam Propheta habitus eſt: & de ſcriptis quæ fecit tempore liberationis Iudæorum de Babylonia. to.5.170.C
De Maccabæorum libris. Ibidem.
Eſdras ſacerdos, quod fuerit Malachias Propheta, dicit Hieronymus eſſe opinionem Iudæorum. to.5.194.K

Eſſe.

Eſſe, dei proprium. to.1.36.G.& 165.I. to.3. 52.L M.& 72.E F. to.9.65.M
Eſſe, nolle, velle. to.1.50.G
Eſſe, lucere, & illuminare. to.1.119.C
Quot modis quædam ſint in alio. to.1.120.M
Eſſe, viuere, intelligere. to.1.144.F G
Eſſe, & fœlices & miſeri cupiunt. tom.1.151.M. & ſequentibus.
Non eſſe mallem, quàm miſer eſſe, abſurdè dictum. Ibidem.152.B C
Quid veriſſimè ſit. to.1.175.M
Eſſentia, ſubſtantia, natura, priſcis. Ibidem. 174.C
Eſſe, viuere, intelligere, poſſe, in deo. tomo.3. 233.I
Non eſſe. to.3.235.G
Eſſe cum deo. Ibidem.E
Eſſe, pro haberi. to.4.27.C
Eſtote ſicut ego, quia ego ſicut vos: exponitur. to. 4.211.H
Natura refugit non eſſe. to.5.98.B
Eſſe multiplex oſtendit Auguſti.cum dicit, quod eſſent angeli magis ſi adhærerent deo, qui tamen ei ſe præferendo, quod minus eſt prætulerunt. to.5.101.K L
Eſſe ſuum omnia cuſtodiunt, tam viuentia, quàm alia corpora. Ibidem.I
Quid eſt quod fuit? ipſum quod erit, &c. exponitur. to.5.105.K
Eſſe deus facit quicquid aliquo modo eſt, cum ipſe ſummè ſit. to.5.215.B C
Verius ſunt quæ intellectu percipiuntur. tomo. 6. 31.A
Ego ſum qui ſum: exponitur. tom.6.189.F.& ſeq. to.8.250.I. to.9.63.H
Eſſe & non eſſe, quid ſit. to.8.75.A B
Eſſe dei, quid ſit. to.8.250.H I.& ſeq.
Ita deus eſt, vt ea quæ facta ſunt, in eius comparatione non ſint illi comparanda: quoniam ab illo ſunt. to.8.356.A
Quod verum eſſe, incommutabile eſſe ſit, quòd ſolus deus eſt. Ibidem.
Eſt enim eſt, ſicut bonum, bonum eſt. Ibidem.
Si non vales attingere quod deus eſt, cape quod pro te factus eſt. to.8.356.C D
Quod eſt, æternum eſt: nam quod ſemper aliter atque aliter eſt, non eſt: quia non manet. Ibidem. E.& ſequentibus.
Non omnino non eſt, ſed non ſummè eſt. tomo.8. 302.F
Eſt, vna ſyllaba eſt, & momentum vnum eſt & tres literas habet: ad ſecundam nõ peruenies, niſi prima finita: & tertia non ſonabit, niſi ſecunda tranſierit. Eodem.72.K
Eſſe, ad lucem pertinet: non eſſe, ad tenebras. tom. 8.11.H
Pater, filius, & ſpiritus ſanctus, in nobis ſunt tãquam in templo ſuo: ſumus autem in illis, ſicut creatura in creatore ſuo. tomo.9.112.H
Melius eſt non eſſe, quam perpetuò cruciari. tomo 10.290.C D
Eſſe cum Chriſto, & Chriſtum eſſe ſecum, differunt. to.10.505.F
Vide, Aeternitas.

Eſſentia.

Eſſentia ſumma deus, vnde dicitur. tomo. 1. 159.D
Eſſentia dei, nunquam per ſe apparuit. tomo. 3. 66.I
Vide, Apparitio.
Eſſentia, Græcè vſia dicitur. to.5.101.A
Eſſentia deitatis. to.5.256.D. to.4.255.B. & ſeq. to.9.189.F
De eſſentia & ſcientia, & vtriuſque amore. to.5. 98.A B.& deinceps.
Eſſentia vocatur ab eo quod eſt eſſe, quo quidem nomine non ſunt vſi veteres Latini ſermonis authores. to.5.101.A
Eſſentiarum gradibus deus ordinauit naturas. Ibidem.
Eſſentia ſumma cùm deus ſit, id eſt, ſummè ſit, & ideo incommunicabilis ſit rebus, quas ex nihilo creauit, eſſe dedit. Ibidem.
Eſſentia ſumma omnes alias cauſat, ac per hoc tantæ eſſentia ſummę non ſunt, quia de nihilo ſunt. Ibidem.& ſo.ſequent.K
Eſſentiæ ſummæ nihil eſt quod contrarium eſſe poßit, ſicut quod eſt ei contrarium, non eſt ipſum eſſe, ſed potius non eſſe. tomo. 5. 101.A
Eſſentia diuina, incorporea. to.9.190.G

Aeſtas.

Aeſtatis nomine, feruentes in fide ſignificãtur. to. 8.177.K
Quid ſignificet proſperitatem ſeculi. tom.8.83.K. & 150.G
Vide in litera A, Aeſtus.

Eſurire.

Eſuriui, & dediſtis mihi manducare. tomo. 5. 151.M
Nihil eſurit Chriſtus, niſi bona opera noſtra. tom. 8.56.G
Quo modo deus eſurire dicatur. tomo. 8. 104.E
Eſurire voluit Chriſtus propter te, ne tu eſurias in illo qui pauper factus eſt cum eſſet diues. tom. 8.261.L M
Quid eſurire & ſitire iuſticiam. to.9.254.K. to. 10.322.K
Eſurientes, qui. to.10.117.I
Vide, Beati, Fames, Manducare, & Sitire.

Aetas.

In paruula ætate, quæ iam præceptum capit, & ſubdi legis imperio poteſt, ſuſtinendum eſt bellum contra vicia. to.5.202.F
Aetas prima, id eſt, infantia, quæ ſubiacet carni, & ſecunda quæ iam fari poteſt, non eſt capax præcepti: & ideo ſi ſacramẽtis regenerata mediatoris fuerit, finiens vitam in his annis: non ſolum non patietur æternam, immo etiam nec purgatoria tormenta. to.5.202.G H
Aetas iuuenilis dicitur eſſe circa triginta annos, ſecundum quam erit ſtatus reſurgentium. tomo 5.212.M
Aetates mundi ſunt ſex, tanquam ſex dies: ſeptima autem eſt ſabbatum noſtrum, tanquam ſeptima dies quæ non habuit veſperam: octaua autem quæ erit dies dominica, præfigurat non ſolum animarum ſed etiam corporum requiẽ. to.5.218.D E
Aetas prima, ab Adam vſque ad Noe: ſecunda, à Noe vſque ad Abrahã: tertia, ab Abrahã vſq; ad Dauid: quarta, à Dauid vſq; ad trãſmigrationem

migrationem Babylonis: quinta, à tranſmigratione Babylonis vſque ad Chriſtum. ſexta, à Chriſto vſque ad finem mundi, quæ generationibus non explicatur. Ibidem.

Aetates duæ ſunt. tom.8.168.F

Aetas tranſuolans, & in intelligentibus & nõ in ſentientibus agitur. tom.8.73.F

Quòd non ſtet, quia vbique fatigatio laſsitudo & corruptio. tom.8.139.I

Quòd nulla ætas ſtet, ſed ſicut aqua fluminis accedit, & à fonte recedit. to.8.148.F

Etſi longa videatur, cum venerit mors, conuincitur eſſe breuis: quia finitur. Eodem.311.E

Cum vna ætas accedit, altera moritur. tomo 8.326.B

Quotquot optaueris gradus ætatis, ſimul & optas mortes ætatum. Ibidem.

Quòd ætas acceſſerit carni Chriſti, non diuinitati. tom.8.[illegible]

Comparatio ætatum mundi, ad opera creationis. tom.8.224.L

Vide, in litera A, Aetas.

Aeternum, Aeternitas.

Aeternitatem poſuit Plato in mundo, animabus & diis: & tamen à deo ipſa dixit facta. to.5.90.E F. & ſequent.

Aeterna vita ab initio humani generis fuit ſignata. tom.5.62.L

Aeternũ Græcè dicitur αἰώνιον, quod deriuatur à ſeculo: & docet quare non tranſtulerunt ſeculum, ſicut æternum. tom.5.140.K

Aeternum, duobus modis intelligitur. tom.8.332.M

Aeternum, in Græco, ambiguũ ſonat. to.8.266.M

Et quid ſignificet. Eodem.269.G

Aeternum & ſeculum, ſi differant. tomo.8.272.C. & 191.F. & 193.G H. & 225.M

Hoc verò æternum eſt, quod tempore non commutatur. Eodem.170.L

Quicquid æternum eſt, ſemper eſt. Ibidem.4.A

Ad æternitatem nulla tempora, quæ finem habẽt, comparantur. tomo.8.63.K

De æternitate quicquid dixeris, minus eſt. Ibidem.134.M

Iunge cor tuum æternitati, & æternus eris. to.8.223.K

Aeternitas, eſt ipſa dei ſubſtantia quæ nihil habet mutabile, nihil præteritum, nihil futurum, ſed non eſt ibi niſi eſt. tom.8.259.H I

Aeternitas, non habet quando. tom.8.280.E

Aeternitas in verbo quatuor ſyllabis conſtat, in ſe ſine fine eſt. tomo.8.378.G

Vide in litera A, Aeternum.

Ἐρωτις.

Ἐρωτις. tom.3.38.I

Ethan.

Ethan, robuſtus interpretatur. tom.8.177.F & 212.F

Ethica.

Ethica eſt moralis philoſophia, in qua agitur de ſummo bono, quo beati ſumus. to.5.67.C

Aethiops, Aethiopia.

Aethiopes dicuntur nati fuiſſe ex Chã filio Noe. tom.5.137.B

Aethiopia præueniat manus eius, quid ſit. tom.8.157.B

Nomine Aethiopum, qui ſunt in finibus terræ, omnes gentes ſignificantur. tom.8.171.E

Quid ſit quod Aethiopes accipiunt in eſcam caput draconis. tom.8.177.A. & ſeq.

Vide in litera A, Aethiopia.

Ethnici.

Ab Ethnicis ſi quid bene dictum, in uſum noſtrum conuertendum. tom.3.10.I

Ethnicorum libri, Chriſtum filium dei teſtantur. tomo.6.14.F

Ethnicus & gentilis, quid. tom.10.106.K

Ethnici, qui ſint. tom.10.156.A

Vide, Gentiles.

Ethruria, Ethruſci.

Ethruria. tom.5.16.H

Ethruſci Tarquinio ſpoliati. to.5.25.F

Eua.

Eua, virago dicta. tom.1.186.M. & ſeq.

Eua cum ſerpente inimicitia. Eod.187.K L

De pœnis Euæ inflictis. Ibidem.M

Eua vita cur dicta: & de pellicearum tunicarum ſignificatione. Ibidem.188.C D

Eua, typus Eccleſiæ. tom.1.188.K L

Eua formatio per quem, & quo modo. tom.3.143.K. & fo.ſeq.E

Euæ anima, vnde. to.3.144.I. & 145.M & ſeq.

Eua, virgo adhuc, præuaricauit. to.4.203.H

Eua cur de latere dormientis formata ſit. tom.8.122.L. & 264.H

Eua facta ex latere Adæ dormientis, ſic Eccleſia de latere Chriſti. tom.9.242.D

Eua, in figura, dicitur mater viuorum. tomo.8.323.G

Eua nobis interior, caro noſtra eſt. Eodem.98.F G

Euæ & Felicitatis cum Perpetua, comparatio. to.9.216.A

Maledicta Eua fuerat, quæ per Mariam ad gloriæ benedictionem eſt reuocata. to.10.129.L

Tria mala Euæ à tribus bonis Mariæ probantur excluſa. Ibidem.

Vide, Adam, & Maria.

Euangelium, Euangelizare.

Euangelica doctrina non aduerſatur reipublicæ. tom.2.9.F

Non doctrinæ, ſed hominum eſſe vitia. Ibidem.

Euangelium prædicatum in vniuerſo mundo. to.2.72.H. & 76.G. & ſeq.

Euangelij prædicati contemptus, cauſa malorum. tom.2.130.K. & ſeq. copioſè.

Euangelij ſumma. tom.2.146.H

De Euangelio mortuis prædicato. tom.2.epiſtola.99.per totum.

Et, an adhuc prædocetur illis. tom.2.91.M

Euangelij prædicatores, Chriſti permiſſu, de Euãgelio viuere poſſunt. to.3.176.D E. & ſeq. tom.4.29.M. & 275.L. to.8.261.D E. to.9.310.K

Euangelium non rectè intellectum ab ocioſis. to.3.179.F G. & ſeq.

Euangelizare Chriſtum, quid ſit. tom.4.15.B C

Euangeliorum authoritas. tom.4.85.E. & ſeq.

Ordo. Eodem.204.H

Euangelia cum Pauli narratione conferuntur. to.4.118.H. & ſequent.

Euangelium Ioannis, contra hæreticos eſt. tom.4.212.D. & ſequent.

Miror quòd ſic tam citò transferimini ab eo qui vocauit vos in gratia in aliud Euangelium quod non eſt, &c. exponitur. tom.4.213.A B

Euangelij prædicatio mirabilis. to.4.256.I

Euangelio omnibus gentibus prædicato, tunc futurum iudicium. tom.4.272.L in fine.

Euangelizandum non propterea vt mãducemus, ſed contra. tom.4.275.M

Euangelium, ſecundum hominem, mendacium eſt. tom.4.288.E

Lex Chriſti, Euangelium dicitur. tom.5.151.G

Euangelium, virga virtutis. Ibidem.

Euangelij prædicatio. tom.5.46.F G

Initium Euangelij Ioannis, aureis literis conſcriptum fuit à Platonico quodam, &c. to.5.89.L

Euangelii fides per Chriſti aduentum impleta. to.5.144.F

Euangelium ſalus eſt iis qui credunt in deum. to.5.168.I

Euangelium, id eſt, bona nunciatio. to.5.169.K

De prædicatione Euangelii, quæ per paſsiones prædicantium clarior & potentior facta eſt. tom.5.174.D

Euangelio non crederem, &c. dictum Auguſtini. tom.6.26.B

Euangelium idem, Pauli & aliorum Apoſtolorum. tom.6.47.A

Euangeliſtæ, propriè qui. Ibidem.

Euangelium, bonum nuncium ſonat. Ibidem.I

Euangelium Chriſti nemo diligenter intuetur, qui non Chriſtum doctorem humilitatis inuenerit. tom.6.178.L

Per Euangelium gigni filios ſpiritales. tom.9.8. & 19.K L

Euangeliũ annunciare, permittit Apoſtolus Paulus, etiam non caſtè annunciantes. tom.7.9.E. & 19.K

Euangelium commune. to.7.91.G

Euangelium Pauli quomodo dicatur, & nõ baptiſmus Pauli. Eodem.94.G

Euangelium nondum vbique prædicatum. to.7.119.M

Euangelium quibus nondum prædicatum, an iuſtificari poſsint. tom.7.157.H I. & 158.A B. & ſequent.

Euangelio prædicato, cur quidam credunt, quidã non credunt. Eod.267.M. & ſeq.

Euangelium non caſtè prædicantes. to.8.17.G

Euangelium mali quoque miniſtrant. tomo.8.146.G H

Euangelizare virtute multa, quid ſit. to.8.153.H. & ſo.ſeq.C

Euangelizantes licet accipere carnalia, pro ſpiritualibus. tom.8.261.E. & 370.K L

Quòd ei ſit ſubueniendum, antequam petat. Ibidem.L

Cur tantum quatuor Euangelia conſcripta ſint. to.8.260.C D

Euangelia trium approbat Ioannes Euangeliſta. tom.9.2.B

Euangelicum vinum, ex aqua factum. tom.9.18.H. & ſeq.

Spiritus ſancti vox, eſt Euangelium. to.9.24.C

Euangelizantes, quid agere debeant. to.9.32.D

Euangelium intelligere volentibus, dat regulam Auguſtinus. to.9.60.D E

Animalia quatuor, quatuor Euangeliſtas ſignificant to.4.86.B C. to.9.60.M

Euangelio credit is, qui in Chriſtum credit. tom.9.311.M

Verba Euangelica ſecum portant expoſitiones ſuas, nec intercludunt ora eſurientium. to.10.2.K

Euangelio, quomodo pareant homines. tomo.10.6.L

Quid ex primo Ioannis Euangelij capitulo diſcendum. tom.10.31.K

Euangelium annunciatur per charitatem, & per occaſionem. Eodem.42.B

Qui caſtè Euangelium in Eccleſia annunciant, & qui non. Ibidem.

Euangelium audire, eſt vocem filii dei audire. to.10.54.A B

Euangelizare, quid dictum. tom.10.56.M

Euangelium peruerſè interpretantes, ad defenſionem peccatorum ſuorum. tom.10.41.L M. & ſeq. & 102.G H. & ſeq.

Euangelizantium pedes, de terra ſicca puluerem

ll contra

contrahant. to.10.121.D E
Deus Euangelij, miſericordiſsimus largitor, qui extitit legis terribilis lator. to.10.162.H I
Error volentium veterem legem reſpuere, & Euangelium ſolum recipere. to.10.162.H
Reuelauit nobis dominus per Euangelium, omniũ prophetiam. to.10.179.G

Euangeliſtæ.

Euangeliſtarum concordia. tom.2.74.K.tom.6.48.D
Euangeliſtis de Euãgelio vincere permiſſum eſſe. to.3.176.F.& ſeq.plura.
De conſenſu Euangeliſtarum. to.4.85.E.& ſeq. Retracta.to.1.11.D
Euangeliſtarum authoritas. tom.4.89.E.& ſequen.& 115.F.
Euangeliſtarum ordo. to.4.86.G
Euangeliſtis varia ſcribendi ratio. Ibidem.E.& ſequen. copioſe.
Euangeliſtæ quatuor, quatuor quadriga. tom.4.86.D E
Contra Euangeliſtarum calumniatores. Eodem, 115.F G
Facta & dicta dominica, quatuor voluminibus à quatuor ſcriptoribus ſunt in ſcripturam digeſta: & quare. to.4.204.G
Ioannes ſcripſit Euangelium poſt exilium.tom.4.222.D
Euangeliſtæ Christi, per ſcalam Iacob & angelos adumbrati. to.6.58.G
Christi facta temporalia, ſcribũt tres Euangeliſtæ, Ioannis trinitatis myſterium. to.9.2.C
Quare euangeliſtæ eadem diuerſis verbis retulerũt. to.10.10.B
Euangeliſta vnus nõ deſtruit alium, ſed exponit. Ibidem.C
Quatuor Euangeliſtæ concorditer de paſſione & reſurrectione domini ſcripſerunt. tom.10.197.H I
Quod vnus Euangeliſta prætermittit, alius dicit. Eodem.198.C
Quare ſpiritus ſanctus voluit eligere duos Euãgeliſtas, alios à duodecim. to.10.201.I

Euchariſtiæ ſacrificium, oblatio, ſacramentum.

Euchariſtia oblatio. to.1.10.E
Et quòd hymni ex Pſalmis ad altare cantati. Ibidem.
Euchariſtia ſacramentum. to.2.20.B.& 52.88 I. to.3.12.C D.& 66.D E.
In Euchariſtia non offeratur pura aqua. tom.3.47.I
Euchariſtiæ celebratio. to.3.47.I.& ſeq.& 66.G.& 238.B. to.4.79.L
Euchariſtia, Chriſti oblati memoria. to 3.12.M.& 52.I.to.6.51.B C.& 81.C.& I K
Euchariſtia ſacrificium. tom.3.12.D.& M.& 52.K L
Chriſtum quotidie immolari, quomodo accipiendum. to.2.20.B. to.8.182.L
Euchariſtiæ ſacramentum, ſucceſsit omnibus illis ſacrificiis veteris teſtamenti, quæ immolabantur in vmbra futuri ſeculi. to.5.152.H
De Euchariſtiæ ſacramento oblato, fugante dæmones de loco in quo multos vexabant. tomo.5.209.L M
Pro Euchariſtia Chriſti, omnia dura & horrida perpeti parati eſſe debẽt Chriſtiani.to.6.95.K
Euchariſtia panis & calix myſticus, certa conſecratio. to.6.80.F
Euchariſtia. to.9.219.M
Euchariſtiæ figura præceſsit. to.8.50.A B
Quòd ſit ſacramentum humilitatis. Ibidem. B C.& 51.E F
Euchariſtiæ effectus. to.10.252.F

Euchariſtiæ ſumptio.

Euchariſtiæ ſumptio. to.3.238.B. to.4.245.G
Euchariſtia, an quotidie ſumenda. to.2.115.I. to.3.47.B. to.4.273.F G
Euchariſtiæ indigna ſumptio. to.2.118.I.& ſeq. to.7.27.M
Euchariſtia bis in die. to.2.118.M
Euchariſtiam non niſi ieiuni accipiant. Ibidem.116.A B
Euchariſtia omnibus neceſſaria. to.7.244.C D
Quod primam Euchariſtiam confectam ſuis manibus, & ore ſuo commendatam, ſicut cæteris Apoſtolis, Iudæ tradiderit. to.8.16.L
Exigitur de manducãte Euchariſtiam quod mãducat: non prohibeatur manducare à diſpenſatore, ſed moneat timere exactorẽ.to.8.97.M
Etſi neceſſe ſit, Euchariſtiã viſibiliter celebrari, oportet tamẽ inuiſibiliter ĩtelligi.to.8.241.F G
Non eſt malum quod datur, ſed bonum malo in iudicium datur. to.8.359.K
Bene eſſe non poteſt, male accipienti, quod bonum eſt. Ibidem.
Carnem Chriſti, quæ eſt de carne Mariæ, nemo mãducat, niſi prius adorauerit: & non ſolum non peccamus adorando, ſed peccamus non adorando. Ibidem.241.E F
Quæ de carne ſua manducanda Chriſtus propoſuit, ſpiritaliter intelligenda ſunt. Ibidem.F G
Euchariſtiam ſumat infirmus. to.9.102.L M
Sacramentum corporis domini, medicina vulneris, id eſt, peccati. to.10.25.I
Quotidie accipiendum corpus dominicum Chriſtiano. Ibidem.
Euchariſtia, quotidianus cibus. to.10.115.GH
Magnis peccatis obſtricti, debent aliquantiſper abſtinere à ſacramento altaris. to.10.128.L
Pœna indignè altaris ſacramentum ſumentium. Ibidem.L M
Ante plures dies caſtitas cum vxore ſeruãda eſt, quam communicandum. to.10.234.I
Mundãda eſt vnicuique conſciẽtia ſua priuſquã præſumat Euchariſtiam accipere. to.10.252.B.& E F
Merces indignè accedentium ad Euchariſtiam. Ibidem.B C
Euchariſtiam primam, Iudæ quoque tradidit Chriſtus. to.2.153.G. to.8.16.L
Euchariſtia Ophitarum. to.6.4.E
Cataphrygum. Ibidem.H
Manichæorum. Eodem.5.H.& 35.E
Vide, Corpus Chriſti, Communio, Sacramentum, & Sacrificium.

Euchariſtia paruulorum.

Euchariſtia etiam infantibus dabatur. to.2.19.G.& 103.L.tom.3.66.G.to.4.143.D.& 180.I.& 198.B.& 203.K L.& 265.A B.& 214.E F
Euchariſtiam infantibus putat neceſſariam Auguſtinus. to.2.101.D E
Euchariſtia etiam infantibus neceſſaria, vt baptiſmus. to.7.143.D
Euchariſtia, nunc non datur paruulis. Ibid.E F
Euchariſtia, paruulis ſub vtraque ſpecie. tom.7.323.H

Euchitæ.

Euchitæ hæretici, qui. to.6.6.G
Vide, Pſalliani.

Eudæmones.

Eudæmones, id eſt, boni dæmones. to.5.78.A

Euertere.

Euertitur peccator dupliciter, aut ſicut Sodomita pœnaliter, aut ſicut Niniuita ſpiritaliter. tom.5.204.D

Eugeeuge.

Euge euge, vox eſt adulantium.to.8.163.F.& ſequen.C

Euhemerus.

Euhemerus, Poeta. to.4.88.D.to.5.61.L

Eunomius.

Eunomianorum error, de ſpiritu ſancto. tomo.2.47.L
Contra Eunomium. to.3.106.E F
Eunomij peiores Arrianis: Et de differentia vtorumque to.10.89.A

Eunuchus.

Eunuchi baptiſmus. to.4.15.B C.to.10.103.E F
Eunuchus virginem corrumpit, exemplo Ionis. to.5.22.K
Eunuchi fœcundi. to.6.45.G
Eunuchus. to.6.177.I K

Euodius.

Euodij conuerſio. to.1.35.L
Euodius, diſputator vehemens, excuſatur. tom.2.141.F

Euphemitæ.

Euphemitæ hæretici, qui. to.6.6.G

εὐφορία.

εὐφορία. to.1.58.I.in fine.

Euphrates.

Euphrates, fluuiꝰ paradiſi.to.1.386.F.to.3.238.M
Euphrates fluminis Babylonis, peccatorum ſignificat. to.9.144.I.& 146.A

Europa, Europs.

Europa conteritur. to.5.30.D
Europs, rex. to.5.154.G

Euryalus.

Euryali mater, quæ. to.1.110.F

Euſebia.

Euſebia. to.5.81.C.& ſequent.
Euſebia Manichæa, quo modo violata. tom.6.5.H I

Euſebius.

Euſebius. to.2.10.I
Dies languoris beati Euſebij. to.2.180.K
Res formidabilis ipſo die mortis beati Euſebij. Ibidem.L
Poſt mortem Euſebij miracula. to.2.181.L M
Euſebij hiſtoriam reuoluit Auguſtinus. tomo.6.7.G
Euſebius, de hæreticis copioſe ſcripſit. Ibidem.

Euſtochium.

Euſtochij mors. to.2.20.E

Euthices, Euthiciani.

Error Euthicetis, de vnica Chriſti operatione. to.10.130.G
Euthiciani hæretici, ab Euthice exorti. to.6.8.A
Humanitatem Chriſti negabat.
Quicquid à verbo recepimus, tantum diuinæ eſſentiæ aſcribebat. Ibidem.

Euticianus.

Euticianus, conſul. to.5.176.B

Exactio.

Apud deum non tam exactio, quàm exactio iniqua, damnatur. to.10.20.F G

Exaltare, Exaltatio.

Exaltatio Chriſti, noſtra erit. to.8.34.B
Exaltatum deum ſuper cælos non videmus, ſed credimus exaltatum ſuper omnem terram: non tantum credimus, ſed etiam videmus. Eodem.122.M.& ſequent.
Exaltare deum linguâ, parum eſt: ſed & ſub lingua. to.8.149.G
Sic deus exaltat humiles, vt non facias eſſe ſuperbos. to.8.183.A

Qui

Qui vult exaltari, ſit prius humilis, vbi Chriſtus humilis fuit. Eodem.322.L.& fo.ſeq.A
Exaltationem non ſperes, niſi poſt hanc vitam. Ibidem.B.& E
Chriſtus exaltatus eſt cum humiliaretur. tom.8.334.M
Manſueti exaltantur in ſalutem, ſuperbi in mortem. tom.8.379.I
Vis exaltari, illi te coniunge qui non poteſt humiliari. tom.8.378.C
Qui ſe exaltat, humiliabitur: exponitur. to.10.45.M.& ſeq.

Exaudire.

Exauditio miraculoſa. to.2.180.E F
Exauditio, non ſemper precantium. tom.3.14.C & K.& 25.G.& fo.ſeq.D
Exaudit deus orantes, nonnunquam iratus. tom.7.116.K. tom.9.92.M
Non exaudiri, ſæpe expedit. Ibid.per totum.
Non exaudiuntur multi deo propicio. to.7.116.K
Multi exaudiuntur: ſed ad ſalutem, non ad inſipientiam. tom.8.23.M
Quoſdam ad vtilitatem non exaudit, & ad dānationem quoſdam exaudit. Ibidem.
Ideo non exaudiris, quia &c. to.8.52.E
Ideo non exaudit in præſenti, vt ſanet & parcat in futuro. tom.8.53.E
Exaudiuntur multi ad multa, non tamen ad ſalutem. to.8.84.G H
Deus non exaudit ad temporalia, vt intelligatur ab eo deſideranda eſſe ſempiterna. Eodem.85.G
Multi nō exaudiuntur hic ad voluntatem, vt exaudiantur ad vtilitatem. to.8.132.M
Si vis exaudiri, pauper eſto. tom.8.162.F
Quatenus exaudiantur fideles. Ibid.132.M
Exauditur diabolus, & non exauditur Apoſtolus. tom.8.206.B
Multi non exaudiuntur ad vitam æternam, ſed ad quadam temporalia. to.8.242.H
Deus exaudit innocentem quem laudantem videt, laudantem videt quem probat amantem. Ibidem.266.F
Deus non exaudit ad vitam æternam, præter domum ſuam, quæ eſt Eccleſia. tom.8.333.B
Aliquando non exaudit bonos, propter perfectionem: & exaudit malos, ad damnationem. tom.8.220.E F.& 365.C D
Non exaudit ad præſentem voluntatem, exaudit deo ad futuram ſanitatem. to.8.365.G
Peccatores deus non exaudit: exponitur. tom.9.71.H. tom.10.116.K L
Sancti pro ſeipſis, non pro omnibus aliis, exaudiuntur. tom.9.107.I
Exauditiones dei diſcernendæ. tom.9.133.F
Paulus exauditus eſt ad ſalutem, qui non eſt exauditus ad voluntatem. Ibidem.F
Sancti per omnia exaudiuntur ad ſalutem, quam ſemper deſiderant. to.9.133.F
Diabolus, in perſecutione Iob, exauditus eſt à deo ad voluntatem, non ad ſalutem. Ibidem.G
Exaudiuntur plerique malo ſuo. Ibidem.I
Exauditio duplex, ad voluntatem, & ad vtilitatem. to.9.133.F G. tom.10.45.L
Non magnum, ſi orans deum exauditur ad volūtatem. to.10.45.L
Sanctos aliquando non exaudit deus ad voluntatem, & exaudit malos, imò ipſos dæmones. Ibidem.L M
Deus aliquando iratus dat quod petitur, & propicius negat. to.10.45.M
Deus ad ſalutem aliquando non exaudit ſanctos ſuos. tom.10.57.B C.& 59.K
Tacentes ore, loquentes vero mente exaudit dominus. tom.10.188.D

Excæcatio.

Excæcare dei, quid ſit. to.7.261.K
Excæcatio infidelium. Eodem.267.M

Excelſus.

Deus excelſus dicitur, non per interualla locorum, ſed intus & ſpiritaliter. to.8.331.E F.
Excelſus dominus & humilia reſpicit: qualiter intelligatur. to.8.179.A

Exceſſus.

Exceſſus. tom.1.68.A
In exceſſu mentis duo intelligūtur, aut pauor, aut intentio ad ſuperna. to.8.35.F G.& 40.D E

Excitari.

Excitanda eſt ratio & intelligentia in paruulis accedentibus ad idoneam ætatem, vt veritatē capiant & virtutes. to.5.225.E
Quo modo excitandus eſt Ieſus. tom.10.236.I

Excluſores.

Excluſores artifices qui. tom.3.183.G. to.8.118.K.& 150.M

Excommunicatio.

Excommunicari an quis poſſit ob alterius peccatum. to.2.71.A.& ſequent.
Peccata ob quæ excommunicamur. to.2.105.D E
Excommunicatio Eccleſiaſtica. to.3.152.M. to.4.13.K L.& 62.M. to.7.12.A B
Excommunicatio impia Donatiſtarum. tom.4.14.D E
Excommunicare licere non tantum ob tria flagitia. to.4.17.M.& ſeq.
Qui ab excommunicato indixit ſeparationem, non præſcidit dilectionem. tom.8.116.B & 246.E F

Excuſatio.

Excuſationes peccatorum ſcriptura excludit. to.2.95.F G. to.7.280.L M
Contra quærentes vanas excuſationes, dicentes ſe non poſſe continere. tom.7.281.D E
Excuſant ſeſe nonnulli, mala ſua Deo tribuentes, bona ſua ſibi. to.8.212.M
Alij Satanam accuſant, alij fatum. Ibidem M.& ſequentib.
De excuſatione primorum parentum: vbi damnabilior eſt ſuperbia, quia peccatum manifeſtum. tom.5.119.K L
Excuſationes in peccatis, quæ ſint. tom.8.43.D
Nemo excuſatur, ſi cum multitudine erret. to.9.221.K

Excuti, Excuſſi.

Excuſſorum filij cur dicti ſint Apoſtoli, non excutientium, cum ſcriptum ſit, &c. tomo.8.223.I & ſeq.& 324.E F
Qui excutit, aut ſe excutit, aut aliud aliquid: ſi aliud, excutiens eſt, excuſſus non eſt: ſi autem ſe excutiat, & excutiens eſt, & excuſſus. tom.8.323.K
Duobus modis dicimus aliquid excuti, ſiue illud quod inde excutitur, ſiue illud vnde excutitur. Ibidem.
Dicimus excuti etiam aliquid vt excat inde aliquid: quia aliter excutimus veſtem, aliter ſaccum. tom.8.323.L

Exempla.

Exemplis hominum, homines magis accendūtur. tom.3.81.E F
Exemplum vincendi in Chriſto. tom.3.32.K.to.4.124.M
Aliud eſt exemplum, & aliud quo formatur exēplum. to.4.206.A B
Exempla ſanctorū cur proponantur. to.4.218.F
Exemplum Chriſtianorum ſunt Romani, qui pro ciuitate ſua ſunt mirabiliter paſſi: vt ſcilicet nos animemur propter cœleſtem patriam. to.5.46.G H
Exemplum ſuſtinendi dat nobis Chriſtus in Iuda, in ſua paſſione compatiendi, & ſperandi in ſua reſurrectione. tom.5.174.E C
Perditionis exemplum oſtendentes, rationem animæ perditæ reddent. to.9.229.G
Exemplum Chriſti ſequi debemus. to.10.157.E F
Quotquot exemplum malæ conuerſationis præbuerit, pro tātis rationem reddet. to.10.209.G

Exemplaria.

Exemplaria Latina ex Græcis emendat. to.12.2.I. Vide, Græci.
Exemplaria ſacrarum literarum quo modo emēdanda. to.6.54.A B.& H I Vide, Libri.

Exequiæ.

Exequiarum pompa contemnitur, &c. tom.5.5.G
Exequiæ antiquorum. Ibidem.I K
In exequiis ad ſpiritus mortuorum non peruenit, niſi quod ſecum viui fecerunt. to.8.99.I
Pompa in exequiis, viuorum ſunt ſolatia, nō mortuorum adiutoria. to.10.89.L

Exercitatio.

Exercitatio, etiam animi. tom.4.23.C
Exercitatio, intelligitur ingenij, cum quadam delectatione diſputationis. tom.8.291.H.& 296 K.& 300.G
In exercitatione malorum cur non ſit contriſtandum. to.8.115.A B
Exercitari neceſſe eſt in omni congregatione. to.8.116.B
Exercitatio tibi debetur, vbicunque fueris. Ibidem.C D
Gradus exercitationum ſpiritaliū. to.9.177.D E

Exhortatio.

Exhortatio. to.4.247.H
Qui exhortatur, quid agat. to.8.288.A
Exhortatio ad quemlibet. tom.10.186.G H.& ſequentib.

Exire, Exitus.

Exi de terra tua, &c. exponitur. to.5.138.E
Exitus Iſraelitarum ex Aegypto, quid denotet. tom.4.15.G
Exitus filiorum Iſrael de Aegypto, ſpiritaliter in nobis completus eſt. tom.8.284.A B.& ſeq.
Exitus mane, & veſpere, quis ſit. to.8.146.A B
Egreſſus Iſraelis de Aegypto fuit mediante clamore ad deum. tom.9.213.I
Exitus de Aegypto, myſticè. to.10.100.L M, & 105.D E.& ſequent.
Quid ſit exire de Eccleſia, & quid in ea permanere. to.9.212.L M
Exire de Eccleſia, hæreticorum eſt. to.9.233.M
Exire foras. to.10.7.E
Exire inde, quid dictum. tom.10.19.M.& 20.D
Exire obuiam ſponſo, quid. to.10.20.L
Quis ſecurus hinc exeat. to.10.115.A
Exinaniuit ſe Chriſtus inter homines. tom.10.135.A
Exire de terra noſtra, quid. tom.10.151.K L.
Exire de ſe quid ſit. Ibidem.L
Quid ſit exire de deſerto Sin, & venire in Raphidin. to.10.174.E F

Exodus.

Exodi hiſtoriam, futuræ Chriſtianæ plebis allegoriam fuiſſe. to.6.21.D.& 58.K.tom.8.172.L

Exorbitare.

Exorbitare quid. to.9.73.L

Exorciſtæ.

Exorciſmus & ſufflatio ante baptiſmū. to.3.46.B

to.7.174.C D.& 177.D E.& 182.H
Exorcizando eijcimus dæmones vera pietate. to. 5.87.F
In exorcizando cur prius ignis adhibeatur. tom. 8.149.A

Expectare.

Omnia ab vno deo expectare debemus. tomo.5. 85.D
Vos ſimiles hominibus expectantibus dominum ſuum, &c. to.10.33.L

Expellere.

Cum quis à deo expellitur, nullo modo in bonam partem accipi poteſt. to.8.7.G

Experientia.

Experientiæ & ſcientiæ diſcrimen.tom.1.141.H. & ſequentib.
Experiri quid. Ibidem.142.K.in fine.

Expirare.

Expirare quid. to.9.75.L. to.10.85.D

Explorator.

Explorator. to.10.104.A B
De exploratoribus, & de botro. tomo.10.177.I. & 180.L
Duo exploratores Ioſue, duo ſunt præcepta legis. to.10.180.L

Expoſitio.

Expoſitio ad literam, & prophetiam. tom.1.185. C.in fine.& 186.L
Expoſitio ſcripturæ ſacræ, quadruplex. to.3.109. C. to.6.20.M.& ſeq.
Expoſitio vna ſecundum fidem, alij præiudicare non debet, quæ etiam ſecundum fidem eſt. tom. 10.22.E F

Expoſitio infantum.

Expoſitio, & procuratio abortus. to.7.176.I K

Exprobrare.

Exprobratio Ieſu. to.4.100.E
Exprobrantibus reſpondere verbum, quid ſit. to. 8.295.M

Extaſis.

Extaſis exceſſum mentis ſignificat, qui fit ex pauore vel aliqua reuelatione. to.8.35.F
Quòd ſit verbum Græcum, & propriè dicatur exceſſus. Ibidem.36.M
Quòd duobus modis contingere ſoleat. to.8. 69.H I.& 156.F G
Extaſis Græcè, dicitur auerſio mentis à conſuetudine corporali ad viſum quendam contemplãdum, alienata à præſentibus. to.8.260.B.in fine.& 286.L M
De extaſi vel raptu cuiuſdam ſacerdotis. tom. 5. 122.E F
Ego dixi in extaſi mea, locus Pſalmi declaratus. to.10.52.I

Extendere

Quòd animus extendatur deſiderio rei concupitæ, non lætitiæ conſecutæ. tomo. 8.75.K. in princip.

Exterminator.

Exterminatores angeli. to.1.163.M

Externa.

Externa commoda quo modo admittenda. tom.1. 117.E.& ſeq. Vide, Bona.
Externa verbi prædicatio, diſcernitur ab interna. to.5.65.I

Extollere.

Qui ſe malè extollunt, expedit eis vt præcipitentur. to.8.116.E.in prin.
Extollere nihil aliud eſt niſi altius eleuari: quod cùm in malo ponitur, ſuperbiam, & in bono honorem ſignificat ampliorem. to.8.171.B

Extraneus.

Chriſtus quo modo extraneus & peregrinus factus ſit fratribus ſuis. to.8.159.K

Exul, Exilium.

Chriſtus exul à cœlis factus eſt, vt nos ad cœlos repertaret. to.9.163.D
Chriſtianus in Chriſto nuſquam exul, in carne vbique peregrinus. to.10.321.G

Exultare.

Exultare in domino, & exultare in ſeculo. tom. 8.45.A
Quòd iuſti modo exultent & gemãt. to.8.43.K L
Exultare debemus in domino, non in nobis. tom. 8.44.C
Exultatio iniuſtorum eſt in hoc ſeculo, iuſtorum autem in domino. to.8.45.A
Exultare in domino, niſi laudãdo, non poſſumus. to.8.45.B
Exultatio ſanctorum non erit tanquam coram hominibus iactãtia, ſed in conſpectu eius qui ſine errore inſpicit quod donauit. to.8.152.F
Quo modo cor & caro exultant in deum viuum. to.8.200.G H
Exultatio mala eſt, exultare ſeculo: bona eſt, exultare domino: piè ergo debes exultare domino, ſi vis ſecurus inſultare mundo. to.8.231.L
Facilè eſt exultare foris, ſed in conſpectu dei exulta. to.8.244.G
Sì omnes creaturæ pro ſalute hominis exultant, à fortiori debet exultare homo. to.10.204.C

Exurgere dei.

Deus exurgere dicitur, cùm exurgere facit. to.8. 6.I.& 7.L.& 9.L.& 87.A
Quando exurgit deus, nos excitamur. tom. 8. 54.E
Exurge domine, non præualeat homo: exponitur. to.10.27.K.& ſequent.

Ezechias.

Ezechiæ infirmitas. to.3.168.K
Ezechiæ quindecim anni ad viuendum additi. to.5.200.F
Ezechias regnauit tempore Romuli. to.5.164.G Super regnum Iudæ. Eodem.166.K L

Ezechiel.

Ezechiel prophetauit in captiuitate Babylonica. to.8.143.L
Ezechiel quo tempore prophetauerit de Chriſto. to.5.169.F

Fabius.

FAbius Tarentum euertit. to.5.3.G

Fabiola.

De Fabiola illuſtri fœmina. tom. 2. 20.L

Fabricius.

Fabricius, pauper conſul, Pyrrhi promiſſa contempſit. to.5.46.H

Fabulæ.

Fabulis poetarum delectatus Auguſtinus. to. 1. 17.A.& ſequent.
Fabula laſciua. Ibidem.E
Fabulæ poetarum vtiliores, quàm inutiles diſputationes. Eodem.20.C
Fabula quid. Eodem.120.H
Fabulæ impiæ poetarum taxantur.to.2.155.L M
Fabulæ poetarum non interpretentur allegoricè. to.5.8.B
Fabulæ non neceſſe. Eodem.9.B
Fabularum poeticarum ratio. to.6.79.F.& ſeq.
Fabulæ mentientes. to.5.25.E
Fabula compoſita tempore quo iudices erant in populo Iſrael. to.5.159.F.& ſeq.
Fabulationes iniquorum quæ ſint. to.8.300.G
Qui in Eccleſiis fabulari nõ timet pro ſe & aliis redditurus eſt rationem. to.9.250.F

Fabulones.

Fabulones qui. to.6.8.L
Fabulatores inepti, non diſpenſatores verbi, qui. to.8.224.F

Facere.

De facere & pati. to.1.67.E
Facere quod videtur probabile, citra aſſenſum, nefarium eſt. to.1.120.E F
Facta quæ ſperantur. to.2.58.D
Facta iudicantur ex circunſtantiis. to.5.12.H
Fieri poſſe aliquid, tametſi factum ſit nunquam. Eodem.181.K.& 189.C
Omnia facta eſſe ſimul. to.5.127.G
Cur additum fecit deus. to.3.117.L
Aliud facere, aliud permittere deum.to.3.190.B
Quod factum eſt, ex Ioanne, quo modo diſtinguendum. to.3.150.A
De his, quæ fieri non licet, cum à ſanctis facta noſcuntur, qua ratione facta credenda ſint.to.5. 8.I.& ſequent.
Sapientis cuiuſdam factum. to.5.41.M
Quæcũque vultis vt faciant vobis homines, &c. exponitur. to.5.117.A.& ſeq.
Quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris: exponitur. to.8.123.K.& ſeq.
Non facit, qui non conſentit concupiſcentiæ. tom. 7.178.B
Vtrum inter facere & fingere ſit diſtinguendum. to.8.299.A
Deus facere dicitur aliquid, cũ tu facis, quia dono ipſius. to.8.112.A B
Omnia quæ futura ſunt, deo iam facta ſunt. tom. 8.521.H
Chriſtus fecit hominem, non auariciam, non adulterium & cætera id generis peccata. tom.9. 129.C
Conſiderandum eſt nõ ſolum quid homo facit, ſed quo animo faciat. to.9.055.F
Facere magis expedit, quàm docere. to.10.5.C
Docere, & non facere, moleſtum eſt. Ibidem.
Dominus quæ corporaliter facit, ſpiritaliter voluit intelligi. to.10.37.G
Ipſe fecit nos, & non ipſi nos: exponitur. tom.10. 66.B.& ſeq.
Iuſtum nemo ſeipſum facit. to.10.74.B
Factis deum negare, quid. to.10.89.B C
Quæ dicunt facite, &c. exponitur. to.10.41. L. & ſequent.
Sicut deus factus eſt homo, ita homo factus eſt deus. to.10.151.G H
Teſtis facti eſt ipſe iudex, accuſatrix facti ipſa conſcientia. to.10.149.G
Chriſtus non eſt factus, eſt tamen factus ex muliere. to.10.223.I K
Non faciendũ eſt deo, quod nolumus fieri nobis. to.10.240.K
Eſtote tales quales vos deus artifex fecit. to.10. 250.C
Homo attendit quid ſibi fecerit homo, & nõ quid ipſe fecerit deo. to.10.277.K
Quicquid boni nũc faciamus, nondum apparet, quia nox eſt: mane autẽ apparebit. t.10.311.F G

Facies.

Facies dei. to.4.253.F. to.8.17.D
Facies dei, manifeſtatio eius intelligenda eſt. to. 5.216.M
Facies dei, eſt potentia quæ ſignis innoteſcit. to. 8.17.D
Facies dei, appellatur præſentia eius, per Eccleſiã eius. Eodem.152.E
Quòd ſignificet reuelationem, præſentiamq́, quæ futura eſt in iudicio. Ibidem.157.C
Quo modo faciem deus habere dicatur.to.8.199. E.& 346.H I

Facite dei prima ſua dicuntur. to.8.346.K
Faciem dei ſemper quærere cur debeamus. tom. 8.266.I K
A facie dei ſeparari, amantibus pœna eſt, non contemnentibus. Ibidem.102.L
Facies dei, licet non videatur, eius tamen præſentia non poteſt euitari. tom.9.161.M
A facie dei nemo poteſt fugere. to.10.105.I K
Chriſtus ad faciem hominis venit, ad cuius faciē homo peruenire non poterat. to.10.155.L
Faciee, & in faciem cadere, quid. to.4.269.A
Facies, quo modo lauāda, myſticè. Eod.275.A B
Facierum humanarum diuerſitas mirabilis. to.5.200.G.& ſequent.
Facies dupla in ſimulachro. to.5.56.I

Facinus.

Flagitium & facinus quid. to.3.12.F
Flagitioſa in ſcripturis quo modo accipienda. Ibidem.G H

Facultas.

Facultas propria. to.3.257.A
Deus non attendit facultatem, ſed cupiditatem. tom.8.354.F
Facultatee terrena, bona. to.10.97.A

Fallere, Fallacia.

Fallere & mentiri, differunt. tom.1.162.K tom.3.36.F
Fallendi modi varij. tom.5.36.F
Fallacia. Eodem.239.B
Deo poteſt quis mentiri, non autem fallere. tom. 9.50.A
Quid falli in rebus & quid in hominibus. to.9.106.K
Nemo falli vult. to.10.87.L
Fallacia & mendacij, cum veritate bellum. to.9.226.F
De fallacia mundi & eius deteſtatione. tom.10.292.M.& ſequent.

Falſitas.

Non fallitis qui falſa vides, ſed qui aſſentitur falſis. to.1.119.B
Falſitas vnde, & vbi. Eodem.H.& ſeq.
Quid falſum, quid fallax, & quid mendax. Ibidem.120.D
Falſitas an vtilis ſit. Ibidem.F
Vnde falſitas oriatur & veritas. tom.1.165.B
Falſitas ſeipſam ſubuertit. tom.5.59.I
Falſitas falſitatem trahit. to.7.47.G
Falſum dicere non inuenitur conceſſum perfectis. to.8.6.M
Peccatoree falſum loquuntur, cùm iniquitatem loquuntur, & cùm iuſticiam loquuntur. to.8.224.H
Neceſſe eſt vt falſa loquatur qui à ventre Eccleſiæ fuerit ſeparatus. Ibidem.K

Falx.

Falx acuta, in Eccleſia, eſt quæ ſeparat hæreticoe à catholicis. to.9.146.L

Fama.

Fama glorioſa. to.1.141.I
Fama mentiri ſolet. to.2.99.C
Fama bona, odor bonus. tom.3.12.H.& 239.A
Famæ cuſtodia. to.4.247.L
De fama bona. tom.7.54.L
Deus non necat fame animam iuſti. to.10.212.E
Qui fidens conſcientiæ ſuæ negligit famam ſuā, crudelis eſt. to.10.315 M

Fames.

Fames animæ. to.1.112.L
Famee ſpiritalis. to.3.239.B
Fames in obſidione. Eodem.168.G
Famie bona. tom.5.5.C
Famee cogit veſci omni comeſtibili. to.5.132.L
Famee cogit homines proprios filios comedere. to.5.215.M
Fames & ſitis in paradiſo. to.7.227.G
Famee tempore Helizæi. tom.8.52.M
Famis tempus nunc eſt. Eodem.49.B
Fames iſta naturalis, morbus eſt, quia natura nobis facta eſt pœna ex vindicta. Eodem.68.H
Cùm ſit fames ex inedia contracta pernicies, quo modo vocetur ſuper terram. to.8.167.O
Quo modo ſanetur per alimentum, ſicut morbus per medicamentum. Ibidem.
Modo tempus eſt famis, ſaturitatis pòſt erit. to.8.49.B
Dies famis, vita huius ſunt. tom.8.65.A
Famelicè dei qui ſint. tom.8.368.B
Maior eſt fames animæ, quàm corporis. tom.9.247.L M
Famee cogit duas matree occidere, & comedere puerum. to.10.231.F G
Famee amica virginitatis eſt, inimica laſciuiæ. tom.10.165.M
De fame Samariæ. to.10.231.E
Deus in momento famiſ ſuccurrit Samariæ. to.10.231.I K
Creſcit famis quotidie pœna, quia quotidie creſcit culpa. to.10.Ibidem.E

Familia.

Familia cura. tomo.4.253.B

Familiaritas.

De incauta familiaritate extranearum mulierum. tom.10.250.M
Ab omnibus Chriſtianis, & præcipuè clericis, inhoneſta familiaritas eſt fugienda. to.10.251.A
Plurimi per inhoneſtam familiaritatem, caſtitatem perdiderunt. to.10.251.B C

Farina.

Tria ſata farinæ, in Euangelio, genus humanum. tom.10.28.C

Faſcinare.

Faſcinauit, pro inuidit. to.3.50.F

Faſtidium.

Faſtidium ſpiritale. to.3.235.G.& 239.A

Faſtius.

Faſtius. to.2.191.E

Fatum.

Fatorum neceſſitas. to.4.140.G
Fati & fortunæ quæſtio. Eodem.141.K
De fato & mathematicis plura. Eodem.192.F & ſequent.
Fatum poſuit Bardeſanes hæreticus. to.6.4.L
Fatum ſyderum admittunt Priſcillianiſtæ. Eod.7.B
Fata ſyderum Chriſtiani negant. Eodem.47.F G
Fatum, à fando dictum. tom.5.45.C.to.6.47.H
Fatalis. tom.5.40.G
Fatum non eſt dicendum diuina voluntas vel poteſtas. to.5.40.G H
Fato omnia fieri non dicimus. tom.5.45.C
Fatum omnium connexionem ſeriēmque cauſarū, quæ eſt à diuina voluntate poteſtatéque, Stoici dicunt; ſed fatum non dicimus, quamuis ſic eſſe confiteatur. tom.5.42.H
Fato quòd aliquid eueniat, non eſt dicendum. to.5.40.G.& ſequent.
Fatum eſt infirmioris, voluntas potentioris. to.5.43.D
Fati nomine appellata. to.5.42.H
Fatum non eſſe dicendum probat. tom.5.41.H & ſeq.& 42.E
Fata ducunt volentem, nolentem trahunt. tom.5.42.I
Fati diſtinctio, & de fato. tom.5.40.G.& ſeq.
Fatum quo modo moueat voluntatem, ſecundum Chryſippum. to.5.45.K.& ſeq.
Fataliter errare, quo modo ſit datum Chriſtianis à Chriſto reſpondit Hecate dea, vt narrat Porphyrius. to.5.184.E
Fatum ergo geminos. to.5.41.B.& 42.A
Fati neceſſitas à Seneca ſupponitur. to.5.42.H
Fata tria, & eorum nomina. to.5.40.G.& ſeq.
Fatum pro gratia. to.7.190.M.& ſeq.
Et contra fati aſſertores. Eodem.191.B C Item, tom.9.18.A B.
Qui fatum accuſat, deum accuſat. tom.8.525.A
Fatum neminem cogit ad peccandum. to.8.45.E
Sub fati neceſſitate Chriſtum non fuiſſe. tom.9.10.A B.& 55.E.& 62.G H.& 109.A
Fatum non ponunt niſi fatui. to.9.62.G H
Fatum non cogit mori. to.9.109.A

Fatuus.

Fatuos in delicijs haberi. to.7.247.L Vide, Stultus, &c.
Si paruum tibi videtur dicere fratri, fatue, gehēna ignis videatur tibi magna. tom.8.328.K

Fauſtus.

Fauſtus Manichæorū epiſcopus, magnus laqueus diaboli. to.1.23.L
Fauſti temeritas, dicentis quod neſciebat. Eodem.24.C
Fauſtus, ſpiritus ſanctus. Ibidem.
Fauſtus, natura non arte facundus. to.1.24.E
Fauſtus imperitus liberalium diſciplinarum. Eodem.G
Fauſtus multis laqueus mortis extitit. Ibidem.I
Contra Fauſtum Manichæum blaſphemātem legem & prophetas, & incarnationem Chriſti. tom.6.46.G.& ſequent. Retractatio. tom.1.10.G. tom.4.29.G
Fauſtus legendo ſtomachum rupit. tom.6.83.I
Baſilica Fauſti, in Hippone regio. to.10.28.F

Fauſtulus.

Fauſtulus paſtor, ad quem Romulus & Rhemus deuenere. tom.5.264.E

Fauus.

Fauus mellis quid ſignificet. to.8.301.L

Febris dea.

Febris dea. tom.5.23.H. tom.8.267.H

Febris morbus.

Febri correptus Auguſtinus. to.1.25.A
Febris morbus extremus Auguſtini. tom.1. In Poſſidonio.

Februarius.

Februarius menſis, à februus dictus. to.6.75.M
Februarius quare ſic dicatur. to.3.56.I
Februarius menſis, Termino dedicatur. Ibidem.

Fœcunditas.

De benedictione multiplicandę fœcunditatis humanæ ante peccatum, quam præuaricatio non adimeret, & cui libidinis morbus acceſſerit. tom.5.121.F.& ſequent.

Fœditas.

Fœditas animæ, de peccatis & iniquitatibus eſt. to.8.264.B
Fœditas huius temporis ſignum eſt fertilitatis. to.10.204.K

Fel.

Fellis crementum vnde. to.2.114.H I
Fel pro amaritudine. to.4.114.E
Fel in eſca Chriſti, quid ſit. to.8.161.D

Felicianus.

Contra Felicianum Arrianum ſcripſit Auguſtinus. tom.6.167.I.& ſequent.
De Feliciani. tom.7.56.F

Felicitas, Perpetua.

Felicitatis & Perpetuæ paſſiones. tom.9.215.M

& ſequent.

Fœlicitas dea.

Fœlicitas dea. to.5.55.H I
Fœlicitas muta dicitur. to.5.36.C
Fœlicitatem & Fortunam qui deas putant, qua ratione fecerunt. to.5.35.M
Fœlicitatis & Fortunæ diſcrimen. Ibidem.
Fœlicitatem, Fortunam & Fidem dixerunt Romani eſſe deas. Ibidem, & ſeq.
Quòd vnum non intelligentes deum, Virtute ſaltem & Fœlicitate debuerunt eſſe contenti. to.5.94.I. & ſequen.
Fœlicitatem colens tanquam deam, & datorem fœlicitatis relinquens, carere infœlicitate non poteſt. to.5.37.H
De fœlicitate quam Romani multorum veneratores deorum diu nō coluerunt honore diuino, cum pro omnibus ſola ſufficeret. to.5.37.C. toto capite.

Fœlicitas.

De fœlicitate diſputatio contra Academicos. to.1.93.C. & ſeq.
An fœlicitas in inueſtigatione veri. Ibidem. L. & ſeq. & 94. G H
An fœlicitas in inuentione veri. Eodem, 93.L
Fœlicitatis capax error non eſt. Eodem, 94.H
Ad fœlicitatem gradus quatuor, ſecundum quatuor ætates. to.3.44.G
Comparatio fœlicitatis ad vitam præſentem. tom.9.176.H I
Stoicorum de fœlicitate opinio. to.10.69.C D
Fœlices qui. to.5.46.C
Fœlices omnes eſſe cupiunt. to.5.37.E
Fœlix vocatur, quando quiſque quod amat, habere videtur. to.8.29.K
Fœlices quidam ſunt veritate per diuinam participationem, quidam vanitate. to.5.44.D
Qui reges ſint fœlices, & qui non. to.5.48.D
Fœlices non faciunt nos diuitiæ. to.5.46.C
Fœlicitas complectitur omnia obtinenda, & virtus omnia agenda. Eodem.36.I
Fœlicitatem omnis homo deſiderat. to.5.37.F G
Fœlicitas non poteſt eſſe, vbi non eſt vera pietas. Ibidem. D.
Fœlicitas maior eſt habere vicinum bonum concordem, quàm malum bellantem ſubiugare. to.5.35.G H
Fœlicitas quædam eſt expugnare iniurioſos. Ibidem.
Patriæ fœlicitas & pulchritudo. to.9.176.E F
Magnæ virtutis eſt cum fœlicitate luctari & non vinci. to.10.14.E

Fœlicitas cœleſtis.

Fœlicitas vera. to.2.48.E F. & ſequen. tom.3.36.A. to.8.29.K
Scire deum fœlicitas eſt. to.3.67.G H
Fœlicitas piorum. to.3.202.C. to.9.153.D E
Fœlicitatis præmium an æquale. to.3.233.H. & 242.C
Fœlicitas ſolida. to.3.238.K
Fœlicitatis dator deus: illi non ſufficit ad colendum, cui non ſufficit ad accipiendum ipſa fœlicitas. to.5.38.B. & ſeq.
Fœlicitate veriſſima præpollent boni deum colētes. Eodem.20.C D
Fœlicitatis datori deo, conſecrandi ſumus. to.5.54.D E
Fœlix eſt anima, ſolo & vero deo, ipſam inhabitante. to.5.61.M. & ſeq.
Fœlicitas ſumma erit in regno dei. to.5.127.I K
Fœlicitas vera eſt in patria. to.5.20.C D
Fœlicitatem diuerſi in diuerſis ponunt. Ibidem. 67.C. & ſequen.
Fœlicitas eſt præmium virtutis, quæ non dea, ſed donum dei dicenda eſt. to.5.36.L
Fœlicitatem ſolis bonis dat deus, regnum vero bonis & malis. to.5.37.C. & ſeq. & 39.M. & ſequentibus.
Fœlicitas eſt potior regno. Eodem.37.E
Fœlicitas æterna nunquam deſinit. to.5.106.A
Deus eſt ianua ad fœlicitatem. to.10.212.C D
Fœlicitas ſpiritalis, & æterna, eſt per Chriſtum expectanda. to.5.250.B
Fœlicitatis voluntatem non perdidimus: quamuis fœlicitatem & pietatem peccando perdiderimus. to.5.218.A
Fœlicitatem deus non promiſit ſuis fidelibus in hac vita, ſed in reſurrectione mortuorum. tom.8.61.E
Ille ſperet fœlicitatem, qui confitetur infœlicitatē. to.8.369.E
Fœlicitas animæ beatæ. to.9.172.L
Quicunque fœlicitati anhelauerunt, per ſpem cœleſtis gloriæ directi ſunt. to.10.283.D
Vide, Beatitudo.

Fœlicitas terrena temporalis.

Fœlicitas temporalis, & æterna. to.2.13.G H
Fœlicitas terrena cur impiis concedatur. to.2.69. H. circa finem. & 121.M
Fœlicitatem terrenam ne magni pendamus, quæ malis etiam plerunque conceditur: nec eam malam arbitremur. to.5.18.L M
Fœlicius nihil eſt humanis rebus. Ibidem.47.B. in fine.
Fœlicitas temporalis melior eſt quàm miſera æternitas. to.5.70.I K
Aduerſus fœlicitatem cur acrius ſit vigilandū. to.8.106.E
Quòd ea quæ vocatur fœlicitas, in rebus humanis, plus timenda ſit quàm miſeria. to.8.157.I
Non tibi videtur fœlices qui florent ad tempus. to.8.166.C D
Nulla infœlicitas frangit, quem fœlicitas nulla corrumpit. to.8.200.D
Quare deus terrenis fœlicitatibus aduerſa miſceat. to.10.26.F
Fœlicitate terrena periclitantur Chriſtiani. tom.10.45.E

Fœlicitas falſa.

Fœlicitas malorum. to.3.240.I
Fœlicitas infœlix. Eodem.236.A. & 238.C
Quali velint fœlicitate gaudere, & quibus moribus viuere, qui tempora Chriſtianæ religionis incuſant. to.5.17.C. & ſequen.
Fœlix appellabatur quidam, peccandi licentia. to.5.49.D
Fœlicitas impiorum, tranſitoria. to.8.61.D
Hæc fœlicitas falſa eſt, & vera miſeria. tomo.8.208.E
Noli attendere ad fœlicitatem malorum, vt amittas fœlicitatem beatorum. to.8.316.A B
Homines ſeculi infœliciter fœlices ſunt, martyres autem fœliciter infœlices erant. Eodem.323.F. & K L
Fallax fœlicitas, ipſa eſt maior infœlicitas. tomo 8.328.C
Fœlicitas ſeculi, ſomnia ſunt dormientium. Ibid. 182.C. & 332.K
Non eſt iſta vera fœlicitas, quam ſibi optant aut infirmi, aut maligni. to.8.362.C D
Quanto quis fuerit fœlicior in vita, tanto maior eius ſepulchro eſt horror. to.10.306.F G

Felix.

Contra Felicem Manichæum. to.6.107.K. & ſeq. Retracta. to.1.20.K
Felix Aptungenſis, ordinator Cæciliani: & illius cauſa cum Donatiſtis. tomo.1.22.C I. & in fine. tomo.2.67.H. & 144.D. & 250.B. & 156.C D
Felix Aptungenſis abſoluitur. to.1.12.C
Felix Manichæus conuerſus. to.1.in Poſſid.
Felix Nolenſis, martyr. to.2.136.A
Felicis confeſſoris apparitio. to.4.216.D
Felix martyr, & nomine & corona, quam paſſus ſit mortem. to.8.324.K

Fœmina.

Origo fœminæ. to.3.141.L
Fœmina qua ſit facta forma. to.3.143.B
Quòd fœmina ex viri latere facta eſt, ſignificat, quàm chara mariti & vxoris debeat eſſe coniunctio. to.5.107.H
De non aſpiciendis fœminis. tom.1.191.B C. to.10.169.C
De conuictu fœminarum. to.1.In Poſſidonio.
Fœminæ ſubditæ viris. to.4.59.C. & 62.F
Fœminarum Chriſtianarum laus. tom.5.7.A. toto capite.
Fœminæ quinquennes concipiunt. to.5.135.L
Fœmina ſui puerperij creatrix non eſt. tom.5.107.C
Fœminæ tenaciores. to.4.271.K
Fœminæ publicis conſultationibus interfuerunt. to.5.157.G
Fœminæ triplici ſupplicio puniuntur, quia conſultationibus affuerant, &c. Ibidem. H
Fœmina non habet, quod in ſe puniat morte ſpōtanea. to.5.6.L
Fœminæ adulterantes non puniebātur morte antiquitus à Romanis. to.5.22.C
Fœmineus ſexus non eſt vicium, ſed natura. tomo 5.213.B
Fœmina pulchra, eſt occaſio peccati. to.5.130.L
Primus homo quomodo per fœminam ſit lapſus in peccatum. to.5.110.G
Fœmina cauſa fuit ruinæ. to.10.132.D
Fœminæ quare non nominentur in generationē Seth, ſed in generationibus Cain. to.5.129.E
Fœmina quædam, tempore modernorum, fuit gigantæa. to.5.131.C
An in ſuo ſexu reſuſcitanda, atque manſura ſint corpora fœminarum mortuarum. to.5.213.A. & ſequentibus.
Arctius conſtringuntur fœminæ legibus quàm viri. to.10.39.D E
Vide, Mulier, &c.

Femur.

Femoris latitudo, generis eſt multitudo. tom.5.143.G
Abrahæ ſeruus ponens manum ſub fœmore, vt ſumat Iſaac vxorem, quid repræſentet. tom.5.142.C
Femur, pro carne. to.8.89.B
Femoris nomine, propagatio carnis intelligitur. to.8.225.B C
Quòd ſignificet latitudinem generis & multitudinem. to.8.90.A. & 373.F
Alius eſt fructus femoris, alius eſt fructus ventris. to.8.333.I
Femur Abrahæ, & iuratio ſerui ſui, quid. tom.10.165.A. & ſeq.

Fœneratores.

Fœneratio in ſcripturis quid. to.3.30.B
Fœneratores ad Eccleſiam non pertinent. tomo.7.88.I K
Fœneratores eſſe prohibentur, & iubentur. tom.8.66.E. & 67.C
Vide, Vſurarij.
Fœnus, cur ſic vocatur. to.8.116.I
Contra fœneratores agitur. to.8.327.B C

Quomodo

Quo modo ſe excuſent, quòd aliud non habeant vnde viuant. Ibidem.D
Tunc fœneratur peccator, & non ſoluit, cum non agit gratias ei à quo accepit. to.8.63.E
Fœnerari Latinè dicitur, qui dat mutuum & qui accipit. to.8.66.D
Deus non vult eſſe fœnerator, quia deteſtabile, odioſum, & execrandum eſt. Ibidem.E
Fœnerator es, ſi plus quàm dediſti expectes. Ibidem.
Si vis vtilis eſſe fœnerator, da deo modica, & accipe magna: da temporalia, & accipe æterna. to.8.66.F
Fœnerare Chriſto, accipiet in terra parua, vt reddat tibi in cœlo multa. to.8.98.K
De fœneratoribus. to.10.119.I

Fœnum.

Fœnum vocat Antiochum philoſophum. tom.1.103.A
Fœneum vocat, quod nihil habet ſolidi. Ibidem.
Fœnum, ligna, ſtipulam ædificare, quid ſit. tom.4.17.A B. tom.8.197.D.& ſequent.
Fœni nomine, in ſcripturis, appellantur ſegetes frugum. to.8.172.A.& 268.E
Quòd ſignificet carnalia & temporalia. Eodem.261.D E.& 370.K L
Fœnum tectorum quid ſit, & quid ſignificet. to.8.327.K

Fœtus.

Fœtus abortiui & monſtroſi. to.3.42.A
Et an reſurgant. Ibidem.B
Fœtus in vtero quando viuere incipiat. Ibidem.
Fœtus. to.3.192.M
Fœtum anima prægnantis ſic vel ſic affecta quo modo valeat aliquibus induere qualitatibus. tom.5.107.C
Fœtus abortiui, mortui in vteris matrum, reſurgent. to.5.222.I

Feræ.

Feræ alami quæ ſint. to.8.156.K

Feriæ.

Feria quarta poſt dominicam in ſexageſima, de charitate, & dilectione dei. tom.10.152.C
Feria quarta in capite ieiunij: Sermones duo. to.10.153.L.& ſequent.
Feria quinta poſt dominicam in quinquageſima: Sermones duo. to.10.154.I.& ſeq.
Feria ſexta poſt domi.in quinquageſima: Sermones tres. to.10.155.E.& ſeq.
Feria ſecunda poſt dominicam primam in quadrageſima. to.10.159.I
Feria tertia poſt dominicam in quadrageſima. to.10.060.E.& ſeq.
Feria quarta poſt dominicam primam in quadrageſima. Ibidem.L
Feria quinta poſt dominicam primã in quadrageſima. to.10.161.C.& ſeq.
Feria ſexta poſt primam dominicam in quadrageſima: Sermones duo. Ibidem.L
Feria ſecunda poſt dominicam ſecundam in quadrageſima. to.10.165.A
Feria tertia poſt dominicam ſecundam in quadrageſima. Ibidem.H
Feria quarta poſt dominicam ſecundam in quadrageſima: Sermo.duo. to.10.165.L
Feria quinta poſt dominicã ſecũdam in quadrageſima. to.10.166.L
Feria ſexta poſt ſecundam do.in quadrageſima: Sermones duo. to.10.167.F.& ſeq.
Feria ſecunda poſt tertiam dominicam in quadrageſima. to.10.170.D
Feria tertia poſt tertiam dominicam in quadrageſima: Sermones duo. Ibidem.I
Feria quarta poſt tertiam do. in quadrageſima: Sermones duo. to.10.171.I.& ſeq.
Feria quinta poſt tertiam do.in quadrageſima: Sermones duo. to.10.172.M.& ſeq.
Feria ſexta poſt tertiam do.in quadrageſima: Sermones duo. to.10.174.A.& ſeq.
Feria ſecunda poſt quartam do.in quadrageſima Sermo.duo. to.10.176.K.& ſeq.
Feria tertia poſt quartam dominicam in quadrageſima: Sermones duo. to.10.177.I.& ſeq.
Feria quarta poſt quartam dominicam in quadrageſima. to.10.178.I
Feria quinta poſt quartam dominicam in quadrageſima. to.10.179.C
Feria ſexta poſt do.quartam in quadrageſima: Sermones duo. Ibidem.G.& ſeq.
Feria ſecunda poſt dominicam paſſionis domini. to.10.181.M
Feria tertia poſt dominicã paſſionis. to.10.182.H
Feria quarta poſt dominicam paſſionis. to.10.183.L
Feria quinta poſt dominicam paſſionis. tom.10.184.I.& ſequent.
Feria ſexta poſt dominicã paſſionis. to.10.185.B
Feria ſecunda poſt dominicam palmarum: Sermones tres. to.10.186.K.& ſeq.
Feria tertia poſt do.palmarũ: Sermones quatuor. tom.10.188.F.& ſeq.
Feria quarta poſt dominicam palmarum: Sermones tres. to.10.190.H.& ſeq.
Feria quinta in cœna domini: Sermo.tres. to.10.191.H.& ſequent.
Feria ſexta in paraſceue: Sermones duo. to.10.192.L
Feria ſecunda Paſchæ: Sermones quatuor. to.10.198.C.& ſequent.
Feria tertia Paſchæ: Sermones quatuor. tom.10.200.D.& ſequent.
Feria quarta Paſchæ: Sermones duo. to.10.203.B.& ſequent.
Feria quinta Paſchæ: Sermones duo. to.10.204.A.& ſequent.
Feria ſexta Paſchæ: Sermones tres. to.10.205.B.& ſequent.
Feria ſecunda in Rogationibus. to.10.212.C
Feria tertia in Rogationibus. Ibidem.I
Feria ſecunda Pentecoſtes: Sermones duo. to.10.220.B.& ſeq.
Feria quarta Pentecoſtes. to.10.221.H
Feria quarta quatuor temporum. to.10.239.G
Feria quarta quatuor temporum ſeptembris. to.10.241.D
Vide, Dominica, & Sermo.

Fermentum.

Fermentum, in bono, & in malo. to.3.13.I
Fermentum vetus, quid. to.7.12.K L
Mulier quæ abſcondit fermentum, quæ. tom.10.28.C
Fermentum Phariſæorum, doctrina ipſorum. to.4.103.H. tom.10.38.D
Et quæ ea doctrina. Ibidem.

Ferrum.

Ferri ſupernatatio. to.3.168.D
Ferrum, pro tribulatione & dolore ponitur. to.2.61.C D.& 64.C. tom.8.267.I

Feſſonia.

Feſſonia dea. tom.5.36.L

Feſtinare.

Melius feſtinando appetimus ſempiterna, quàm hic remanendo nos ſeculi apprehendat ruina. tom.9.201.H

Feſtuca.

Feſtuca in oculo, quid. to.10.15.K
Feſtuca, id eſt, ira, rigando creſcit, in trabem, id eſt, odium. Ibidem.
Feſtuca quo modo fit trabes. to.10.92.K
Cordis oculum feſtuca turbat, trabes excæcat. to.10.227.G
Si feſtuca patiatur in oculo, tandem fit trabes. to.10.244.I K

Feſtum.

Feſtiuitates, ſacramenta ſunt. to.2.20.B & 115.F G.
Feſtorum religio ſuperſtitioſa. tom.2.61.H
Feſta pauciſſima. tom.2.115.F G
Feſtum diem per dies plures celebrari. tom.2.29.B
Feſta ſanctorum videntur ordinata propter tres cauſas. to.5.74.C D
Feſtiuitates Chriſtianorum quo modo celebrãdæ. to.6.43.F G
Feſta humana. to.8.82.L M
Feſtiuitas æterna. Ibidem.
Quid faciendum ac fugiendum ſit, ad dignè diẽ feſtum celebrandum. to.10.123.G H
Licet ſemper dei miſericordiam teneamur implorare, tamen in magnis ſolennitatibus maximè congruit. to.10.213.C
Non ſunt in ſanctis feſtiuitatibus chori ducendi. tom.10.234.C
Non eſt ebrietati diebus feſtis vacandum. to.10.251.M
Rectè dies feſtos Eccleſiæ colunt, qui ſe Eccleſiæ filios eſſe recognoſcunt. to.10.252.G
Feſtiuitates in templis viſibiliter colendo, in nobis inuiſibiliter complere debemus. to.10.253.M
Non dignè celebrat feſtiuitates, niſi corpore & mente caſtus. to.10.254.A
Duplex feſtiuitas à nobis celebranda eſt. Ibid.C
Vide, Sabbatum.

Ficus.

Fici allegoria. tom.4.76.K. tom.8.42.F
Fici arbor quid ſignet. to.9.16.E
De ficu fructo ſublata, cum irriſione Manichæi. to.1.20.L M
Ficus areſacta. to.4.105.E
Ficulnea ſterilis, cui maledixit dominus, quid ſignificet. to.8.348.A.& 56.C. to.10.37.G H.
Ficus propagationem carnis ſignificat. to.8.42.F
Arboris fici myſterium cum dicitur, Antequam Philippus te vocaret, cum eſſes ſub ficu, vidi te. tom.9.16.D E
Ficus magno vento agitata, eſt Eccleſia, perſecutionibus vexata. to.9.143.K
Succinctoria primorum parentum ex foliis ficulneis, libidinẽ ſignificãt. to.10.8.K.& 64.A
Et obiter locus Euangelij expoſitus, Cum eſſes ſub arbore fici, vidi te. Ibidem.8.K
Primus homo poſt peccatum, foliis ficulneis pudẽda velauit. to.10.27.H
Quare ficulnea arbore, genus humanum deſignetur. Ibidem.& ſequent.
Circumfodere ficulneam, quid dictum. tom.10.27.I
Colonus intercedens pro ficulnea, quis. Ibidem.
Ficus, peccatum ſignificat. to.10.34.F

Fides dea.

Fides dea. to.5.36.E

Fidei definitio, & vnde.

Fides quid ſit. to.3.35.C D. to.9.65.M. to.10.84.I.& 108.E
De definitionibus orthodoxæ fidei. to.3.44.M & ſequent.
Fidem eſſe de iis quæ non videntur. to.3.92.E to.4.235.C D. to.9.65.M.& 95.I. tom.10.84.I.& ſeq.& 198.F

Fides eſt de rebus, quas ignorare non expedit, nec per noſipſos ſcire poſſumus. tom. 5.92.D.& ſequent.
Fides earum eſt rerum, quæ non videntur: & debet eſſe firma. to.8.222.H I
Fides eſt ſperantium ſubſtantia, conuictio rerum quæ non videntur. to.10.108.E
Fides etiam ipſa eſt, credere in deum. tomo. 10. 244.C
Fides vnde dicta. to.2.17.D.to.10.144.C
Fides vnde ſit dicta Latinis. to.4.7.D
Fides vnde proficiſcatur. to.3.187.L.& ſeq.

Fides in genere.

Fides. to.3.37.G.& 173.B.& ſequent. & 236. L.& ſo ſeq. B.& 238.M. & 240. M. & ſo. ſequenti.C. to.4.7.D.to.3.108.I.& 175.I.to. 10.75.G H.& 239.C
Fides dei donum eſt. to.1.8.E F.& 13.H. to.2. 33.L.& 96.E. to.3.14.H I.to.4.145. L.to.7. 282.H. to.10.99.C.& L
Via ad deum. tom.1.3.B. tom.3.36.K L. to. 10.80.D E
Cordium mundatrix. to.3.107.D.to.10.27.D
Opus dei. to.7.268.A B
Lorica & ſcutum. to.8.34.C D
Tunica & lorica. to.10.116.E
Fons orationis. to.10.30.I
Cibus. to.10.181.F G.& ſeq.
Fidei Chriſtianæ fundamentum quod. to.3.33. A B. to.10.67.M.& 129.B
Fides eſt fundamentum ciuitatis dei, quę quidem parit amorem dei. to.5.208.G
Fides primum fundamentum. to.10.80.A
Fides eſt bonorum omnium fundamentum. tomo 10.139.C
Humanæ ſalutis initium. Eod.213. D. in fine.
Fidendum ſoli deo. to.1.158.K
Confidendum eſt in domino & non in homine.to. 2.189.I. to.10.21.I
Fides non eget demonſtratione. to.1.26.I K
Fides aperit recondita. to.1.140.F
Fidei diſciplina, in rebus obſcuris neceſſaria.to. 1.155.K L
Fides hiſtorica, & ſpiritalis. to.1.165.K L
Fides, cauſa iuſtificationis. to.2.99.K L
Ad fidem cogi quatenus expediat. to.2.34.M
Ad fidem nemo cogendus inuitus. to.7.30.F
Fides vna, obſeruationes variæ. to.1.80.M
Ex fide viuit iuſt° to.2.89.H.& 97.A & 146.K
Fides omnis iuſticiæ initium. to.2.96.E
Fides Auguſtini. to.2.161.C
Fides reſurrectione & aſcenſione fulcitur. tomo 3.3.H
Ex fide reſurrectionis generãtur filij ciuitatis dei cœleſtis. to.5.129.G.& ſeq.
De fide reſurrectionis, quæ non eſt contra rationẽ. to.5.209.A
Pro fidei ratione an liceat aliquid aſſerere præter ſcripturam. to.1.163.E F.& ſeq.
Quæ fides laudanda. to.3.188.C.to.10.69.A
Fides laus. to.3.48.C.to.10.84.K.& 139.I
Fides & veritas. to.3.240.L.M.& ſeq.
De fide & ſymbolo.to.3.32.C.& ſequent. Retractatio.tom.1.6.H
Fidem, quam corde geſtamus, etiam ore profiteamur. to.3.32.C
Ratio & fides. to.3.34.M
Fidei titulus an ſit profuturus. to.3.40.F
Fidei confeſſio. to.3.44.C D
De fide ad Petrum diaconum. tom.3.48.B C.& ſequentibus.
Per fidem euehimur ad incommutabilem veritatem. to.3.70.K
Fides quo modo videt & videtur. to.3.92.H I
Et quòd nullo ſenſu capitur. Ibidem.
Fides vna, quo ſenſu dicatur. Ibidem.I K
Fides tranſitura eſt. to.3.96.L
Fides tranſeuntis veſtigium, quo modo ſeruet trinitatem. to.3.98.B
Fidei ſimplicitas. to.3.173.E
Fidei filius, qui. Ibidem.184.D
Fides an in noſtra poteſtate ſit. tom.3.187.L.& ſequentibus.
Fides bifariam accepta. Ibidem.188.A B
Quam fidem commendet Apoſtolus. to.3.188.C. & ſeq.to. 4.16.M.& ſeq.& 132.G
Fidei gradus. to.3.238.D
Fidei gradus intelligendi. to.10.108.D
Fides intellectum aperit, infidelitas claudit.tom. 3.237.B
In rebus fidei non eſſe locum mendacio. tomo 4.4.F
Fides Chriſti, quæ. tom.3.241.M. tom.4.17. A. to.9.83.K
Libertas fidei non ſit fidelibus velamen maliciæ. to.4.18.M.& ſequen.
Fides rerum & verborum. to.4.81.C
Fides credentium, regnum Chriſti. tomo.4.136. C.& I
Fidei inchoatio. to.4.145.A
Semina fidei ſunt virtutes, per Apoſtolos factæ. to.4.208.K
Fides an mereatur hominis iuſtificationem.tomo. 4.145.I
De fide rerum inuiſibilium.tomo.4.233.D.& ſequentibus.
Etiã in rebus humanis multa credi, quæ non cernuntur oculis. Ibidem.135.C.& ſequen.
Fides certis indiciis confirmatur. Eodem. 235.I. & ſequent.
Fides eſt in partibus iuſticiæ, cuius maximum & primum officium eſt, vt in deum credatur. to.5.56.E
Fidei pignus hic ſancti accipiunt æternæ ciuitatis. to.5.46.G
Fides redarguit incredulitatem: & quod inſtituit incredulitas, abſtulit fides. Eod.72.L M
Fides ideo non intelligitur, quia ſcripturę non credunt multi: & quòd impugnari poteſt, non tamen expugnari. to.5.91.E F
Fide purgãda erat mens viciis inualida, vt perfrueretur lumine. to.3.91.B
Quæ fides ſunt, cum ſint remota à ſenſibus noſtris interioribus & exterioribus, oportet credere illis. Ibidem.D.& ſeq.
Fide credidit orbis ſcripturæ ſacræ.t.3.103.A B
Fidei paſſibus, in deum vnum proficiẽdo, fugere debemus hanc Babyloniam. tom.5.166.L M
Fides, abſque dei adiutorio, non ſufficit ad bene viuendum. to.5.158.E F
Fides concepta eſt ex ſcripturis nouis & veteribus. to.3.142.M
Anima noſtra regenerata eſt per fidem. Ibidem. 187.B
Vbi diuinitus adiuuantur, credunt ibi: & vbi credunt, ibi inueniunt. to.3.193.D
Per fidem, & patientiam, acquirit ſalutem dei ciuitas. to.5.209.E
Fide acceditur ad deum. to.5.217.F
Fidem Chriſtus ipſe maximè exegit. tom.6. 24. E.& ſequentibus.
Fidem conciliant miracula. Ibidem.L M
De fide contra Manichæos. to.6.123.E.& ſeq.
Fides reddit dociles. to.7.164.M
Quæſtiones fidei, quæ propriè. to.7.171.C
Initium vitæ per fidem. to.7.242.E F
Initium fidei, quod cuſtodit animam, donec roboretur, lacte nutritur, vt perueniat ad habitudinem & firmitatem cibi ſolidioris. tom.8. 37.K
Quo modo ſit ex auditu. tom.8.90.K.& 96.D
Fides eſt humanæ ſalutis initium. to.10.139.C
Initium bonæ fidei, quod. to.10.84.I
Non fides, ſed tempora variata ſunt. to.8.108.B
Fides Chriſti falli non poteſt. Eodem.117.C
Fidem nemo perdet, niſi cum ſpreuerit. tomo. 8. 121.A
Fides, licet auro præponatur, multi tamen peruerſo iudicio præponunt aurũ fidei. Ibidem.124. A.& 174.G
Quòd excedat totum mundum. Ibidem.174.G
Fides bonam voluntatem præcedit, & fidem gratia dei. to.8.186.K
Quod fides ipſa, qua quiſque credit, & ex morte ſui cordis anima reuiuiſcit, detur à deo.tom. 8.211.K
Sine fide Chriſti non eſt quiſquam ſaluatus, ſiue ante eius incarnationem, ſiue poſt. Eodem. 267.D
Non eſt iuſticia fidei, ſi non ſit abſconditum quod prædicatum crederemus, & credendo ad videndum perueniremus. to.8.278.K L
Ante fidem non debentur homini, niſi mala pro malis. to.8.291.K
Fides impetrat quod lex imperat. to.8.197.K L
Quòd proficiat ad credenda quæ intelligit: & eadem ipſa vt magis magiſq; intelligantur, in ipſo intellectu proficit mens. Ibidem.299.C
Fides ſi in nũdinis venalis eſſet, preciũ haberet. to.8.317.M
Fidem omnes ſibi exhiberi volunt, quam tamen aliis exhiberi nolunt. to.8.318.A
Fides ſic eſt in anima, vt radix bona quę pluuiã in fructum ducit. to.8.349.G
Chriſtum videntes non laudantur fide, qua filiũ hominis videbant, ſed quia filium dei credebant. to.9.102.L
Fides firma non fuit in Eccleſia, ante aduentum ſpiritus ſancti. to.9.112.C
Fidem non ſeruans, ſeipſum fraudat, & non promiſſor. to.9.129.M
Proteſtatio fidei à Petro. to.9.139.K
Fidei incrementum. to.9.78.F
Fidei incrementa in homine. to.10.85.D
Fides tempus modo eſt. to.10.2.B
Ad fidem comparandam, cur piam, admouendũ eſt, non manus palpans. to.10.17.I
Fidei oculi. to.10.17.L M
Species non lętificabit in patria, quem fides non conſolatur in via. to.10.18.A
Omnia temporaliter geſta à Chriſto, fidem nobis inſerunt. to.10.19.A
Fides dei. Ibidem.K
Putas veniens filius hominis, inueniet fidem in terra? de quibus dictum. to.10.19.L
Fidem à deo accepimus. to.10.26.C
Gratię deo aguntur à Paulo, de fide gentium. to. 10.28.G
In cœna Chriſti ſine fide eſſe, quantum & olim & nunc periculum: rurſum cum fide, quantus profectus. to.10.28.L M.& ſeq.
Fides fundit orationem. to.10.30.I
Apoſtolorum, in hac terra, non plena fides. tom. 10.30.K
Qualis fides in Eccleſia militante. Ibidem.
In rebus fidei, aliquando homo deficit, non ratio. to.10.32.E
Fide tangere Chriſtum. to.10.50.H
Fides erigitur. to.10.53.H

Quo modo pueri aliena fide & confeßione Eccleſiæ ſaluentur. to.10.65.G.& ſeq. Vide, Baptiſmus.
Fidem habere. to.10.75.B
Ad fidem quid pertineat. Ibidem.C
Fides melior quàm caro, & cætera. tom.10.75.M.in fine.
Fidei pulchritudo. to.10.76.F G
Fidei præcellentia inter dei multa dona. to.10.84.K
Fides aliquid magnum eſt. Ibidem.I
Ex fide credimus. to.10.99.C
Quo modo oretur vt fides habeatur, & tamen nemo orat niſi fide. Ibidem.G
Fidei lumen, in ſcripturis. to.10.108.D
Participamur modo per fidem, & cætera. to.10.150.D
Fidem viuere inæternum. to.10.159.H
Fides primogenita. to.10.176.C
Fides ſancta vbi eſt, ibi eſt & ſancta communio. to.10.186.D
Qui nouit defendere fidem, titubantibus & non credentibus eſt neceſſarius. to.10.197.K
Deus ſe abſentauit ab Eccleſia, & aſcēdit in cælum, vt fides ædificetur. to.10.198.F
Chriſtus ſolum tangitur per fidem. to.10.205.C. & 206.A B.& ſequent.
Effectus fidei. to.10.217.D E
Niſi quis fidei ſoliditatem tenuerit, diuinam præſentiam non agnoſcit. Ibidem.F
Oculis iniquorum plus lucet aurum quàm fides. to.10.231.G
Nomina fidem profitentium ſcribuntur in libro vitæ. to.9.240.G
Diabolus de bonis mala ſpargit, niſi ei reſiſtat vigilantia fidei. to.10.242.F
Per fidem ambulamus, quandiu credimus quod nondum videmus. to.10.248.C
Quare fides comparetur grano ſynapis. tom.10.269.G H, & 270.A B
Quiſque rebus mundi & diuitiis obuolutus eſt, huic fidei medicina non proderit. Ibidem.C
Nihil prodeſt verbis proferre fidem, & factis deſerere veritatem. to.10.273.B
Deus ab omnibus fidem expectat magis quam mortem. to.10.278.C
Legendo ſacram ſcripturam, inueniuntur articuli fidei. to.10.296.L.& ſequent.
Quando fides pugnat, nullus carnem expugnat. to.10.320.B
Fides oculum pietatis habet in corde. tomo.10.324.E

Fides & baptiſmus.

Fides & baptiſmus. to.3.53.E
Suſceptorum fideiuſſio in baptiſmo. to.2.19.L M
Fides probatur nobis poſt baptiſmum relicta: cuius vigor in martyribus maximè eminuit. to.5.107.D
Fides præparanda eſt ad ſacramentum baptiſmi ſuſcipiendum. to.10.180.K

Fides Chriſtiana & catholica.

Fidei Chriſtianæ ſumma. to.1.268.D. to.2.146.H. to.10.294.L
Fidei confeßio olim publica. to.6.32.B
Fidei Chriſtianæ ſeries. to.2.3.L
Fides Chriſtianæ gradus. to.3.238.D
Fides Chriſtianæ prædicatio mirabilis. tom.4.236.I
Fides Chriſtianæ teſtimonium perhibet Sibylla. to.5.164.H.& ſequen.
Fides ſimplex Chriſtianorum. to.6.60.I
A fide initium religionis. to.6.24.B C. tom.7.266.M.& ſequen.
Fidei Chriſtianæ præconium. to.7.278.C.& ſeq.
Non eſt laus fides Chriſtianorum credere Chriſtum mortuum, ſed credere reſurrexiſſe. to.8.250.B
Fides Chriſtiana, reſurrectio Chriſti eſt. tomo.8.310.I K
Fides eſt Chriſtiano neceſſaria. to.10.152.M
Sub diſciplina Chriſtiana fides viget. tomo.9.207.A
Fides Chriſtiana eſt vitam expectare poſt mortem, reditum ſperare poſt exitum. to.9.210.K
Fides catholica explicata. to.3.108.M
In fide catholica negligentes facile decipiuntur ab hæreticis. to.3.174.L
Multa ad fidem catholicam pertinentia, dum ab hæreticis exagitantur, vt aduerſus eos defendi poßint, & conſiderantur diligentius, & intelliguntur clarius. to.5.131.M
Fidei catholicæ argumenta. to.6.15.L M
Fides catholicæ excellentia. to.10.55.F
Fides catholica omnes mundi theſauros facilè exuperat. to.10.217.E
Quàm parum fides catholica in precio ſit apud iniquos. to.10.232 G H
Fides catholica commendatur. to.10.55.F
De fide catholica. to.10.224.F G

Fides noſtra, & dei.

Fides, & noſtra, & dei. to.1.8.E.& ſeq.
Fides noſtra de futuris, cōfirmatur præteritis iam factis, in ſcriptura narratis, quæ prius promiſſa erant fienda. to.5.91.E
Fides noſtra roboratur teſtimonio inimicorum. to.5.175.I
Fidem noſtram compulſi ſunt, à dæmonibus, multi Iudæorum confiteri. to.5.173.G H
Fides noſtra non eſt inanis circa reſurrectionem. Eodem.192.H
Ad fidem illorum habendam quæ ſunt incredibilia, duo ſunt argumenta. to.5.196.K L
Fidem exhibe, quam exigis. to.8.52.K
Fidem amas vt exigas, ama vt exhibeas. tom.8.62.D
Fides tua, manus eſt dextera tua. Eodem.511.H
Nihil valet fides tua, niſi eam deus protegat. Ibidem.
Fides noſtra in primogenitis noſtris.
Quando cuſtoditur fides noſtra, cætera ſubſequi poſſunt. to.8.538.E
Homo non poteſt metiri fidem hominis, ſed ſolus deus. to.10.5.C
Fides noſtra in humilitate laudatur. tomo.10.3.M
Chriſtus caput reclinat in fide noſtra. tomo.10.6.K
Fides noſtra in Chriſtum quem corporali præſentia non vidimus. to.10.28.K L.& ſeq.
Fides noſtra, non plena, ſiue perfecta. tomo.10.30.I K
Fides perfecta vix inuenitur in terra. Ibidem.
Fides ſuperborum & humilium. to.10.30.K
Fides noſtra catholica vnde collecta. tomo.10.51.K
Fides noſtra nō opinione præſumptionis, ſed teſtimonio lectionis eſt collecta. Ibidem.
Fides noſtra lignum aſcendere debet. tomo.10.55.I
Fides, nos peccatores inuenit. to.8.41.I K
Fides noſtra quo modo à dæmonum fide diſcernatur. to.10.75.D E.& 99.C D
Fides & ſanctorum, & dæmoniorum. tomo.10.99.C D
Diſcernenda eſt fides noſtra à fide dæmonum. to.10.323.F
Fides noſtra in quo maximè diſcrepet à fide gentilium. to.10.78.A.& 90.B
Lex fidei noſtræ, in trinitate conſiſtit. to.10.194.P
Habeamus fidem, & nobiſcum eſt quem non videmus. to.10.198.E
Cum fides ſopita eſt in corde noſtro, dormit in nobis Ieſus. to.3.238.B
In fide perſiſtendum. to.10.53.I K
Exhortatio ad conſtantiam in fide. to.4.285.A
Ad fidei immobilem obſeruantiam, cohortatio. to.4.236.L

Fides vera.

Vera fides, quæ. to.10.69.A
Fide vera liberatur homo ex dominatu dæmonum. to.5.78.E
Fides vera, continet vniuerſalem viam animæ liberandæ: & eſt via regalis ad regnum ducens. to.5.90.I
Fides plena & perfecta, quæ. to.10.99.E
Fidei magnitudo. to.10.188.H
De fide recta. to.10.192.F

Fides patrum.

Fide Chriſti, ſaluati Patriarchæ. tomo.1.42.L. to.2.41.F.& 84.A B.& 89.C.& 146.K L. to.7.172.G H.& ſequen.
Fide ſimplici & fiducia pietatis, ſiebant miracula à Moyſe & ſimilibus. to.5.82.L.& ſeq.
Fide ſacramenti incarnationis, etiam antiqui mundari potuerunt. to.5.88.C D
Fide colebatur deus ante incarnationem Chriſti, non ſolum ab Hebræis, ſed etiam à quibuſdam aliis. to.5.21.C.& 271.D.& ſequen.
Fides eſt vna & eadem, qua crediderunt antiqui venturum Chriſtū, & nos veniſſe quæ omnes in vnam ciuitatem perducit. to.5.173.I
Non ſine Chriſti fide fuerunt antiqui, qui eius futuram reuelationem præuidere & pronunciare potuerunt. to.8.186.D E
In illius fide antiqui ſaluati ſunt, in cuius & nos. to.8.66.B
Fides eadem nobis, quæ & antiquis patribus. to.9.72.F
Abraham per fidem accepit filium in ſenectute, quem in iuuentute habere non poterat per naturam. to.10.160.I.& 163.A B
Vnum deum ſignificat, quia vna eſt fides veteris & noui teſtamenti. to.10.258.G

Fidei præmium.

In fidei præmium ſeruatur nobis viſio diuina. to.5.216.M.in fine.
Fides præcedere debet intellectum, vt ſit intellectus fidei præmium. to.10.44.B
Fidei præmium, & infidelitatis retributio. to.10.53.H I
Fidei merces, quæ. to.9.58.F. to.10.84.I

Fides, Spes, Charitas.

Fide, & ſpe, ſalui facti ſumus. to.1.56.H I
Fide & ſpe corroboramur. Ibidem.K
Fides, ſpes, charitas, quo modo neceſſaria. tom.1.117.A B
Fides, adhæret charitati. tomo.2.98.B. tom.3.5.F
Fides, ſpes, charitas, illuminant. to.3.5.G
Enchiridion de fide, ſpe, & charitate. tom.3.34.L M.& ſequen. Retractat. to.1.14.H
Fide, ſpe, charitate, colendus deus. to.3.34.L.& fo.ſequenti.B C
Fides, & ſpes, quo modo differ[illegible]. Eod.35.C D
Fides inutilis, niſi accedat charitas. to.3.79.K. & 103.G H
Fidelium ſpes, & fidei conſtantia. to.3.236.L
Fide ac ſpe, quo modo maior charitas. tomo.3.44.F G

De fide, ſpe, & charitate. to.4.141.M. to.8.41.F. & ſequen. to.10.152.L M
Fides tunc eſt, quando in ſpe expectatur quod nõdum tenetur. to.5.108.I
Fides, ſpes, charitas, ſignificantur per triplicem ordinem camerarum arcæ. to.5.132.D E
De fide & ſpe noſtra rationem reddere debemus omni petenti. to.7.175.B
Cum dilectione fides Chriſtiani, ſine dilectione fides dæmonis. to.9.139.L
Sine dilectione, fides inanis eſt. to.10.215.G

Fides, Opera.

Fides cum operibus. to.3.14.H
Fides, quæ per dilectionem operatur, ſaluos nos facit. to.3.40.G
Fides per dilectionem operatur. tomo.3.188.F. to.4.18.F. to.7.282.H I
De fide & operatione. to.3.14.H. & 173.G. & 187.F G. to.4.138.F. & ſequen. to.8.41.A. & ſequentib. copioſè
De fide & operibus. to.4.13.H. & ſequentib. Retracta. to.1.13.A. to.3.40.G
Fidei & operum vicinitas. to.4.14.K L. & 18.I
Fides ſola ad ſalutem non ſufficit, ſine operibus. to.4.16.C. & ſequẽ. & 18.F G. to.7.194.M. & ſequentib.
Fides, operibus præponenda. to.4.32.K
Vis autem ſcire ò homo inanis, quia fides ſine operibus ocioſa eſt: exponuntur. to.4.138.F. & ſeq. to.10.152.M. & ſequen.
Fidei & operum merita, ſequuntur vocationem dei. to.4.145.I K
Fides ſine operibus non ſaluat, nec continentia ſine perſeuerantia. tomo.4.241.K L. tom.9.139.H I
Fidei & operum diſcretio. to.7.194.L. tom.9.42.A
Fidem ſine operibus ſanctis oſtendit nihil valere Auguſti. contra quorundam opinionem erroneam. to.5.205.A B
Fides ſine operibus mortua, quo modo intelligatur. to.8.41.C D
Quod quiſque præter fidem facit, nihil illi prodeſt qualecunque illud opus ſit. Ibidem.
Quòd nulla opera bona, fidei præponenda ſint. Ibidem.K L
Si ſterilis non es, fides tua ſterilis non erit. tom.8.41.E. in fine.
Fides, ſi ſine dilectione eſt, ſine opere eſt. Ibidem.
Fidei opus, dilectio. quia ſine charitate nihil prodeſt. Ibidem, F.
Quòd gratia fidei nõ accipiatur merito operum. Ibidem, H. & ſequen.
Fidem bona opera conſequuntur. Ibidem.L. & ſequen. & 157.D
Ad fidem nemo ſe meritis operum perueniſſe putet, cùm in ipſa fide ſint omnia opera quæ diligit deus. to.8.44.I
De fide & operibus, error Auguſtini retractatus. to.1.8.D. & ſequen. to.7.267.A B
Fidem, quo modo diſtinguat Apoſtolus ab operibus. to.7.268.A
Fides, bonorum operum fons. to.2.96.D E. to.3.238.G. to.7.195.A. & 225.M. & 282.H
Fides, opus eſt: viſio, merces eſt. to.9.246.H
Fides, omnis meriti initium. to.9.65.K L
Fides nihil valet ſine operibus charitatis. to.10.89.F. & ſequenti.

Fides prædicta.

Eccleſiaſticus, fidem gentium futuram prædicit. to.5.152.E. & ſequen.
Fides gentium Abrahæ promiſſa. to.7.266.L
Conuerſio gentium & principum, ad fidem Chriſti. to.10.111.B. & I K

Fides aliena, dæmonum, & errores circa ipſam.

Fidei alienæ efficacia. to.1.156.G
Fide aliena, rectè baptizantur paruuli. Ibidem. & to.2.19.C D
Vide, Baptiſmus, & Paruuli.
Fides dæmonum. to.4.16.F. & ſo. ſequen. G. & 152.A
Fides mortua. Ibidem.17.G. & ſo. ſequen. F G. & 19.C
Fidem vocat, licet non veram, credulitatem Porphyrius. to.5.90.L M
Fides ſola, ſecundum Actianos. to.6.6.F.
Fidei initium, ex nobis, incrementum ex deo, Pelagiani voluerunt. to.7.266.H
Exclamatio in profeſſores fidei Chriſti. tomo.9.246.F
Confutatio eorum qui credũt ſe ſaluandos, quantumuis mali ſint, modo fidem habeant. to.10.323.E

Fidelis deus, & fideles homines.

Fidelis deus. to.3.188.A. to.8.46.D.
Et fidelis homo. to.3.188.A. & ſeq.
Fides Chriſti, quæ nos fideles facit. to.3.188.G
Fidelium finis, Chriſtus. to.3.238.D.
Fideli eſt totus mundus diuitiarum, infideli autem nec obolus eſt. to.2.52.F. & 85.G
Fideles deus induxit ad fidem, per miracula. to.5.209.B
Quanto fidelius eſt cor diuina gratia, tanto fortius eſt ad portandas tribulationes. Eodem.214.I
Pro fide deorum fuorum non ſic parati mori erant infideles, vt Chriſtiani. to.5.208.E. & ſeq.
Fideles, ſunt domus dei, & corpus Chriſti. to.5.149.D
Fideles fuerunt aliqui antiquitus, & non ſolum in populo Iudæorum. to.5.174.E
Fideliſſimus vrbi, Marcus Regulus: morte crudeliſſima damnatur. to.5.8.E F
Vide, M. Regulus.
Fidelis deus, à fideli homine, quo modo diſtinguatur. tom.8.46.D
Fidelium, & infidelium, diſcrimen. to.9.28.G
Fidelium comparatio, infidelium eſt vituperatio. to.9.202.K
Fideles ſunt membra Chriſti, ſicut Chriſtus eſt caput Eccleſiæ. to.9.111.K
Fideles vnum poſſunt eſſe in deo, non tamen vnũ cum deo. to.9.112.G H.
Maior deo gratia habẽda quòd fideles nos fecit, quàm quòd homines. to.10.66.G
Fidelis ſe neſcit ſcire quod neſcit. to.10.222.A
Homo verè fidelis eſt, qui credit quod neſcit. Ibidem.
Fideles, victu & veſtitu contenti eſſe debent. to.10.287.I
Quatuor ſunt genera fidelium. tom.10.297.M. & ſequentib.
Fidelium paſtor, vita eſt, infidelium autem mors. to.10.311.D

Fiducia dei, Fiducia ſui, Diſſidentia.

Fiducia erga deum. to.1.118.I
Fiducia in paſtore Chriſto. to.4.258.D
Fiducia Chriſtianorum, aduerſus diabolum, aliòſque hoſtes. tomo.6.10.G. & ſequenti. abunde.
Fiducia meritorum, præfertur confeſſio peccatorum. to.6.178.I
Fiducia operum tollitur. tom.8.41.G. & ſequenti. copioſè.
Fiducia bonorum in deo, non autẽ in tranſitoriis. to.9.7.F
Fiducia ſui, peſtilens. tom.2.48.K L. & ſeq. tomo 3.44.D
Diffidentia ſui. to.3.237.G
Fiducia ſui, & excuſatio peccati. to.4.239.C
Quid interſit inter fiduciam veritatis, & timorẽ falſitatis. to.9.233.C
Diabolus operatur in filiis diffidentiæ, ſocietate & obligatione peccati. to.10.10.L M

Figuræ.

Forma, & figura, differunt. to.1.66.L
Quid vtilitatis præſeferat figurarum controuerſarum agnitio. to.1.70.C
Figura Mathematica. tomo.1.132. B. & ſequentibus.
Quæ figura præſtantior. Ibidem.E
Summa æqualitas in figuris. Ibidem.H
Figurarum præſtantia. Ibidem.K
Figurarum in ſacris libris ratio. to.2.92.E
Figuratè dicta verum ne propriè accipiantur, & contrà. to.3.11.K L
Figuratus ſermo illuſtrat ſcripturam. Ibidem.
Figura vbi ſubſit, vbi non. to.3.12.M
Figuratè dominum multa dixiſſe. to.4.100.B C
Vide, Allegoria.
Figuræ rerum ſunt ab ipſo deo. to.5.107.G H
Figuræ multæ poſſunt eſſe eiuſdem rei. Eodem.139.K. & ſequent.
Figurarum diſſimilitudo, in hominibus, eſt magnum miraculum. to.5.100.G
Sicut in bonis multo amplius boni eſt, in eo quod per figuram ſignificatur quàm in ipſa figura: ita in malis longè peiora ſunt quæ ſignificantur figuris. to.8.186.I
Figuræ veteres de Chriſto. to.9.222.M
Figuræ veteris teſtamenti. to.10.105.A B
In veteri teſtamento fuiſſe homines, qui quod in figura agebatur, intelligebant. Ibidem.

Figulus.

Figulus deus. to.5.183.M. to.10.197.C D
Figulus luti, habet poteſtatem facere ex eadẽ maſſa aliud vas in honorem, aliud in contumeliã. to.10.67.C
Figulus ille cuius ager emptus eſt, Chriſtũ ſignificat. to.10.192.C D

Filia.

Filiæ hominum, id eſt ſecundũ hominem viuẽtes. to.5.131.D
Filiæ regũ dupliciter poſſunt intelligi. to.8.90.F
Filia Tyri, quæ ſint. Ibidem.M
Filiæ Iudæ, quæ ſint. to.8.96.L
Sunt filiæ malæ, & inter illas lilium in medio ſpinarum. Ibidem.G
Filia Pharaonis, Eccleſiã figurauit. to.10.170.I
Filia Pharaonis, de domo patris egreſſa, feſtinabat ad aquam. Ibidem.

Filius.

Filiorum procreatio quo modo, ſi Adam non peccaſſet. tomo.1.11.K. tom.3.142.C. & E. tom. 6.171.F G. tomo.7.173.I K. & 181.K L. & 182.C D. & 185.A
Filiis à parentibus, quo modo prouidendum. to.2.167.L
Filium dici, & aui & proaui. to.3.23.E F
Filios obligari peccatis parentum. to.3.38.K
Filij iræ. tom.3.37.K. & 246.E. tom.7.245.C. to.9.29.B C
Filij iræ natura ſumus, quo modo dicatur. tomo.2.4.D. & 6.B. in fine. & 155.B. tom.3.94.G. to.8.68.G H. & 127.C D
Filij Iſrael, pro vniuerſo populo. tom.4.270. H & 38.I

Filij Iſrael, charitatem omnia ſperantem habuerunt. to.9.228.C D
De filiis Iſrael. to.10.176.D
Filios geminos non poteſt concipere mulier, diuerſo tempore. to.5.40.D
Filium proprium occidit Torquatus, pro iuſtitia ſeruanda. Eodem. 46.D
Filios proprios, cum vxore, occidit primus conſul Romanorum, pro amore libertatis & honore. Ibidem.C.& 25.G
Filios proprios coegit fames comedere. tomo.5. 214.I
Filiis deorum ſe plurimi credi volunt, vt timerentur. to.5.21.K
Filiis conceptis, multa ſuperinducere poteſt affectio diuerſa animæ mulieris prægnantis. Eodem.107.C
In filio ſuo maledictus eſt Cham, peccans in Noe patrem ſuum. Ibidem.153.K
Filios generant deo, qui non libidine coeundi, ſed officio propagandi: non familiam ſuperbia, ſed ciues cœleſtes generant, quos ſeruire deo docent: ſibi autem generare dicunt, qui e conuerſo. to.5.124..A.& ſequen.
Filij primogeniti, non ſemper nominantur in ſcriptura. to.5.128.H.
Filiorum generatio, donum eſt nuptiarum. to.5. 122.H
Filiorum nomen, in ſcripturis ſanctis tribus modis accipitur. to.6.58.C D. Retractationum to.1.7.M
Filij iræ, quare è ſancto coniugio naſcantur. to. 7.177.A
Vide Baptiſmum, Matrimonium, & Naſci.
Filij adulterorum, bonum opus dei. tom.6.175. H I. to.7.182.L
Filij noſtri, opera noſtra. tom.8.12.E F.& 59. C D.& 255.C
Filij hominum ſunt, qui de veteribus regenerantur per fidem. to.8.17.A
Filij hominum quandoque dicuntur generaliter, aliquando propriè. to.8.59.C D.& 97.I
Filij hominum ſunt Iudæi propter vnius dei cultum. Eodem.17.M
Quibus eſt amabilis, filij ſunt: quibus eſt terribilis, non ſunt. to.8.102.B
Filij lucis & tenebrarum, qui ſint. Eod. 140.K
Filij ſponſi, qui ſint. to.8.81.H
Quomodo aliquis dicitur filius matris, & nondum eſt filius patris. Ibidem.105.C D
Filij alienorum, qui ſint. to.8.120.GH
Quos ſcriptura vocet filios alienos. Eodem.343. A.& 361.D
Filij Iacob, & Ioſeph, diſtinguuntur. to.8.185.H
Filij mortificatorũ, qui ſint. to 8.193.F.& 291.M
Filij hominum, quo modo vani & mendaces. Ibidem.135.D.& ſequenti.
Non iam fœlicitas eſt habere filios, ſed habere bonos filios. to.8.326.B
Filiorum nomine, opera intelliguntur, ſiue bona ſiue mala. Ibidem.F
Filij ſeruorum, fructus ſunt operum tuorum. Ibidem.G
Eius filius quiſque eſſe comprobatur, cuius opera imitatur. to.8.88.M.94.K
Quòd filij alieni, ſint filij iniquorum. & quare. Eodem.99.F.& 113.L M
Filij ſeruorum, cur inhabitabunt. to.8.255.F
Qui ſint filij excuſſorum. tom.8.323.I K.& ſequenti.A.& E
Filij hominum dicuntur, quando malè: filij dei, quando benè agunt. to.8.112.D
Cur filiorum beatitudo ad meritum patrum promittatur. to.8.332.I
Quòd nomine filiorum, ſpes ipſa ſignificetur. Ibidem.
Noli pro magno habere ſi habeas filios muſituros, etſi non ante te, certe poſt te. to.8.324.I
Quo modo ſumus filij Dauid. to.8.332.L
Degener filius, iniuria. to.10.44.F
De caſtigatione filiorum quos cognoſcimus ire in vanitates & inſanias mendaces: Homilia. to.10.101.A.& ſequentibus.
Cura pro filiis, qualis eſſe debeat. to.10.119.G H. & ſequentib.
Filios amare. Ibidem.G
Filios necare. Ibidem.
Omnes gentes quæ in Chriſtum credunt, vel credituræ ſunt, filij ſunt Abrahæ. to.10.153.E
Eruditio filiorum. to.10.209.F
Filius viduæ, populum gentilem figurabat. to. 10.226.L M

Filij dei.

Filij dei, qui. to.6.59.E. to.10.49.G H.& 169.K
Per quid filij dei ſimus. to.10.54.B C.
Filij dei, mali etiam. to.2.51.C D
Filij dei regenerati. to.3.239.L
Filij dei quo modo efficimur. to.4.208.H I.& 270.M. to.10.54.B C.& 135.D.& 155.L. & ſequentibus.
Filij dei efficimur per fidem. to.4.291.E
Filios dei fieri per baptiſmatis myſterium. to.4. 209.E
Filij dei dici poſſunt filij hominum, ſecundum deum viuentium: filij autem hominum, ſecundum hominem dicuntur, id eſt, carnem viuentium. to.5.125.M
Filij dei, dicti ſunt filij Seth, ſecundum carnem, ſed angeli in ſe myſticè. to.5.129.G H
Filij ſpirituales, per Euangelium generantur. to. 7.9.B.& 19.K L
Filii dei non peccant, nec poſſunt peccare. Eodem.149.D
Filij ſeculi, & filij dei, quatenus ſimus. tom 7. 149.F G.& 177.A
Filij dei etiam peccant. to.9.193.D
Filij, donum dei. to.8.150.C D
Deus fecit filium participem infirmitatis noſtræ, vt crederemus nos eſſe participes diuinitatis eius. to.8.112.D.& 151.L
In filiis dei, nemo ſimilis filio dei. Eod.213.D E
Filij dei & filii diaboli, in quo differant. to. 9.132.A
Quo modo filij dei ſimus. to.10.33.F
Filij dei, qui aguntur ſpiritu dei. to.10.56.K
An viribus noſtris meruerimus eſſe filij dei. to. 10.63.K
Filij dei, ſiue ſancti, quo modo peccatores. to.10. 121.I
Præcepta dei implendo filij eius efficimur. to.10. 155.K L
Filij dei ſunt, quos in Eccleſiæ gremio collocat. to.10.186.A
Quicunque filios ſpirituales de fonte leuant, ſunt apud deum pro eis fideiuſſores. to.10.209.F
Filius dei eſſe incipit, qui pacificus eſſe cœpit. to. 10.211.E
Nemo peruenit ad vocabulum filij dei, niſi per nomen pacifici. Ibidem.D

Filij Eccleſiæ.

Filij Eccleſiæ boni. to.3.258.C
Qui legitimi Eccleſiæ filij. to.7.82.G
Filii Eccleſiæ qui, & quales eſſe debeant. to.8. 325.K L

Filij adoptionis.

Filii dei, adoptione. tomo.1.7.M. to.2.51.B C. to.4.91.H. to.6.115.G H
Inter filium naturæ & adoptionis, quid interſit. to.4.252.A
Quòd filii dei ſumus, eſt gratiæ adoptantis, non naturæ generantis. to.8.101.M
Creatura ſola rationalis, habet poteſtatem filiationis diuinæ. to.9.165.I

Filius prodigus.

Filius frugi, & prodigus. to.4.79.F.& ſequen. copioſè. tom.8.21.D.& ſequen. & 317.L.& 546.D E
Fili⁹ prodigus, patris ſpreto præcepto, porcis tandem ſociatus eſt. to.9.216.C
De filio prodigo. to.10.290 F.& ſeq.
Miſeria filii prodigi. to.10.290.H
Receptio filii prodigi. Ibidem.K L

Filij diaboli.

Filius diaboli quis. to.4.208.I
Filii diaboli, qui. to.4.75.H. to.6.39.D E
Filii diaboli operibus & profeſſione proteſtantur. to.4.208.I
Filii ſeculi, & filii diaboli; differunt. tomo.7. 193.D.241.E

Filius in diuinis.

Filius principium. to.1.50.A. to.3.109.C.& 113.L. to.4.228. F
Filii dei mentio fit in Salomone. to.2.42.H
Filius dei crucifixus eſt, quo modo dictum. to.2. 94.K L. to.6.162.H I
Filium neſcire diem, qua ratione dicatur. to.3. 57.L M. to.8.7.L.& 60.C
Filius, virtus & ſapientia dei. tomo.3.74.G H. & 105.E
Et, an ſapientia de ſapientia. Eodem.74.G. & 101.K
De filio dei. to.4.229.G H
Filius dei quare in homine apparuit. to.4.126.L
Filium dei paſſione non fuiſſe mutatum. tom.3. 174.E
Filium dei, aliter Chriſtum intelligimus dici, & aliter homines vocari filios dei. to.4.203.A
Caput ſpiritus ſancti, filius eſt. to.4.203.I
De æternitate filii. to.4.213.A.& ſeq.
Filius, vapor virtutis diuinæ. to.4.220.D
Filium dei Mercurius confitetur. to.6.8.L
Quo modo Chriſtus ſit filius ancillæ. tomo.8. 208.A B
Chriſtus non accipiendus ſicut cæteri filii hominum. to.9.47.L
Filium dei eſſe deum, inſinuat dominus, cum dicit, Infirmitas hæc non eſt ad mortem, ſed vt glorificetur filius dei per eam. to.9.77.L
Filius deus ex deo. to.9.91.C
Vnde filius dicatur ſplendor æternæ lucis, & non filia. to.9.184.L
Filius dei eſt index. to 9.241.F
Filius, ſecundũ quod deus eſt inuiſibilis: in quantum homo, viſibilis. Ibidem.K L
Dæmones confeſſi ſunt Chriſtum eſſe filium dei. to.9.159.I K
Quo modo filius dei ſit vbique totus. tomo.9. 245.G
Filius dei, ſecundum quod filius. to.10.53.A
Filium dei dicimus, carnem Chriſti, quæ ſepulta eſt. to.10.47.K
Filius in diuinis, ſplendor. Eodem 48.C D
Et ibi multa de filio dei, ſplendori Solis comparato.
Filius dei, quis. to.10.88.L
Sicut alpha litera nulla præcedit, ita nec filius dei vlli ſecundus eſt. to.10.125.F
Chriſtus non vocatus eſt filius Iudæi, ſed filius dei. to.10.131.E

Chriſtus Filius dei, non eſt mutatus in filium hominis. to.10.154.K
Si Filius dei es, deſcende nunc de cruce: & cæte. exponitur. to.10.194.B
Sola filii perſona ſuſcepit carnem. to.10.217.B C
Chriſtus non ita confeſſus eſt ſe eſſe filium virginis & Ioſeph, quòd negaret ſe eſſe filium dei. to.10.517.M

Filius patri coæternus, æqualis, minor, quo modo & cæte.

Filius dei, verbum patris coæternum. to.1.43.I
Filius æqualis patri. to.2.142.I K. to.3.56.B. & 75.C D. to.4.127.G. & 135.K. & ſequen. copioſe.
Filius æqualis patri, omnia tribuit patri. to.2. 66.M. & ſequen.
Filius patri coæternus. tomo.2.162.E F. tom.4. 124.F. & 229.G. & 252.I K. to.6.10 I. & 12.L M. & 142.E F
Filius quo modo minor patre, ſpiritu ſancto ac ſeipſo. tom.2.67.A B. & 56.D. & 57.K. & 71.A. to.4.129.K L
Filius quo modo glorificauerit patrem. tomo.3. 60.B C. to.9.109.D
Filius quo modo dicatur verbum patris. tom.3. 77.B. to.6.13.A B. & 144.H I
Filii opera, quæ & patris. to.3.240.D. & 241.I
De filii æqualitate. to.4.127.G
Caput filii, pater eſt. to.4.203.I
Filius quo modo nihil agit niſi iuſſu patris. to. 4.230.H
Quòd non ſit patre maior filius, ſed coæternus: & quo modo in futuro etiam ſeculo patri ſubiiciendus aſſeratur. to.4.232.I
In filio ſuo quo modo pater fecit omnia, quæ exprimuntur per principium. to.5.97.C
Filius dei, patris manus & brachium. tomo.6. 143.L M
Filius, doctrina patris. to.6.162.G
Mandatum patris. Eodem 165.C
Quòd æqualis ſit patri, teſtimonio comprobatur. to.8.129.A. & ſequenti.
Qui eiuſdem eſt ſubſtantiæ cuius pater, proculdubio filius eſt & deus. to.8.158.F G
Ad ſe, deus: ad patrem, filius dicitur. Ibi.G H
Filius nihil facit niſi quod viderit patrem facientem: ſanus intellectus. to.9.35.B
Filius omnia facit ſimiliter, quæ facit pater. to.9. 39.H I
Pater quicquid facit, demonſtrat filio, qui idem ſimiliter facit. to.9.44.L
Filius vt deus patrem videt facientem, qui & ſimiliter facit: vt homo autem audit, nec tamen ſimiliter facit. to.9.46.A B
Filium quare dicimus deum de deo, non autem patrem. to.9.55.E
Alius eſt filius, & alius pater: non autem aliud filius, & aliud pater. to.9.61.F
Pater dedit Apoſtolos filio ſuo homini, quos filius deus cum patre habebat. to.9.110.G H
Filius ſemper habuit vniuerſa cum patre. Ibi.H
Filii ſunt omnia, quæ ſunt patris. to.9.111.A B
Pater nos diligit in filio, quos elegit in filio. to.9. 113.C. & ſequen.
Coæternitas filii cum patre. to.9.184.K
In nullo filius eſt minor patre. to.9.241.D E
Filius conuerſans cum hominibus in terra, erat ſimul in ſinu patris in cœlo. to.10.11.K
Filius dei, quo modo patri coæternus: ſimilitudo. to.10.52.K L
De verbis Petri Apoſtoli, Audiuimus vocem delatam de cœlo, Hic eſt filius meus dilectus: &, Habemus certiorem propheticum ſermonem: Sermo. to.10.84.I. & ſequent.
Chriſtus ſolus & vnicus patris filius natura, nos autem filii gratia. to.10.44.B
De eo quod dominus ait in Euangelio, Nō poteſt filius à ſe facere quicquam, niſi quod viderit patrem facientem. Homilia. tom.10.108.D
Hic eſt filius meus dilectus, & cæte. to.10.140.C
Quo modo filius omnia habet à patre. tomo.10. 148.I. & ſequen.
Filius, non eſt minor patre. to.9.103.D E
Quia filius eſt patri æqualis: talis & tantus debetur illi honor quantus patri. to.10.187.H
Filius dei, eſt hoc quod pater, eſt & non aliud. to.10.222.F
Quare filius dicitur verbum patris, virtus, ſapientia, & huiuſmodi. Ibidem.G H
Vide Perſona, & Trinitas.

Filij generatio.

Filii generatio. to.2.66.I. & 142.K. to.4.91.B
Filius, quare ſolus incarnatus dicatur. t.3.233.M
Filius abſque initio natus. to.4.224.G H
Genuit filium pater, vt in eodem honore eſſet quo ipſe pater eſt. to.4.232.C
Filius dei perfectus natus eſt de deo. Ibidem.
Chriſtus cum ſine additamento ſe dicit filium, ſeipſum vnigenitum vult intelligi. to.8.15.C
Filius vnicus eſt naſcendo, nos viuendo: non re ſed ſpe. to.8.101.M
Quòd ſit de ſubſtantia patris genitus ante tempora. to.8.280.D E
Filius dei quo modo à patre genitus, & ſemper cum patre. to.10.54.A. & ſequen.
Pater & ſpiritus ſanctus maieſtate, nō ſuſceptione impleuerunt carnem filii. to.10.124.D
Filius, ſine initio, ſemper genitus eſt. to.10.129.B
Filius dicitur vnicus, quia cum creaturis nec cōparationem recipit, nec ſimilitudinem. to.10. 215.I

Filius imago patris.

Filius imago patris. to.6.145.K
Dei imago filius, ad quam facta quædam. tom.1. 164.H
Filius, imago bonitatis diuinæ. tom.4.225.K L. 232.A

Filij ſubiectio.

Filij ſubiectio. tom.5.56.F G. & 241.I. tomo 4.217.A. & ſequen. & .232.I. tom.6.146.M & ſeq. & 149.E F
Filius dei, quo modo ſubiectus patri: exponitur. to.3.56.G H. to.4.135.K
Filius quo modo nihil agit niſi iuſſu patris. tomo 4.230.H

Filij vita.

Filij dei vita. to.3.140.G. & ſeq. D E. to.6.144. H I. & 148.F G. & 149.E F
Filius dei quo modo vitam habeat, & nos quo modo. to.11.54.F

Filij miſsio.

Filius non ideo minor patre, quia ille miſſus eſt, hic vero mittit. to.5.62.C D. to.9.42.C D
Filius à patre traditus, & ſeipſo. tom.3.60.F. to. 6.162.I
An filius & ſpiritus ſanctus antea miſſi ſint. to. 3.64.F. & ſeq.
Miſſio verbi. to.5.240.K
Filium à patre miſſum, & ſpiritu ſancto. tom.6. 161.H
Filius dicitur miſſus, quia factus eſt homo. tom. 9.45.M
Filij miſſio, incarnatio eſt. to.9.61.C
Vide, Miſſio.
Filius dei qualis ad nos venerit. to.10.54.F
Vide, Aduentus, & Natiuitas.
Miſit deus filium ſuum qui naturam terreat, moriatur, & vincat. to.10.132.D

Filius dei, quo modo filius hominis.

Filium hominis cur ſe Chriſtus toties appellarit. to.4.91.B
Filius dei, natura vnicus, ꝓpter nos miſericordia factus eſt filius hominis, vt filij dei gratia illi ſeremus. to.5.202.D
Filius hominis deſcendit de cœlo, quo modo accipiendum. to.6.162.G H
Quòd ſit filius hominis & filius dei. to.8.141.H
Quòd dictus ſit filius hominis, & verè factus eſt filius hominis: verè filius dei, in forma dei: verè filius hominis, in forma ſerui. to.8.148.F
Quòd filius aſſumpto homine, non ſit aſſumptus. to.8.179.F. in fine.
Secundum quòd filius dei, nunquam accepit aliquid à patre, ſed ſecundum id quod eſt filius hominis. Ibidem.G
Filius dei in terra dicebatur eſſe in ſuſcepta carne, & filius hominis in cœlo in vnitate perſonæ. to.9.51.B
Filius hominis factus eſt Chriſtus, non propter ſe, ſed propter nos. to.9.47.L
Qui dixerit verbum contra filium hominis, & c. exponitur. to.10.11.E
Vide, Blaſphemia, & peccatum in ſpiritum ſanctum.
Cum venerit filius hominis, putas inueniet fidem in terra? quo modo intelligendū. to.10.30.I K
Filius dei, quo modo & quare factus eſt homo. to.10.54.F
Duplex eſt cauſa, quare filius dei factus eſt filius hominis. to.10.127.A
Filius dei factus eſt filius hominis: multos filios hominum facit filios dei. to.10.133.H
Articuli de filio, tam deo, quàm homine. tom.10. 194.G H
Articuli filij, inquantum factus eſt homo. tom.10. 222.L M. & ſequen.
Chriſtus apparebat filius hominis, occultus autē erat filius dei. to.10.242.B
Quare Stephanus dixit ſe videre filium hominis, & non dei, ſtantem ad dexteram dei. tom. 10.256.I K
Quare Chriſt⁹ ſe dicit filiū hominis. to.10.318.D

Errores circa filium dei.

Filium dei negant Pagani. tomo.6.8.G. Iudæi. Ibidem. & 13.L M
Filium minorem patre, & ſpiritum ſanctum minorem filio, Donatus putauit. Eod.6.M

Fimbria.

Fimbria, eſt proprium nomē hominis, qui deſtruxit Troiam. to.5.22.F G
Quid in illa muliere, quæ fimbriam domini tetigit, præfiguratum. to.10.5.D E
Fimbriam veſtimenti domini tangere, quid. Eodem.F G. & ſeq. copioſe.
Fimbria veſtis Chriſti, Apoſtolus Paulus. tom 10.5.F G

Fingere.

Fingere & mentiri differunt. to.4.83.A
Hoc eſt initium figmenti domini, quod fecit ad illudendum ab angelis ſuis: exponitur. tom.5. 95.G. & K
Ficti miniſtri qui, in Eccleſia. to.7.9.D
De fictè accedentibus ad baptiſmum. Eod.81.I K
Fingere extra euangelium, fabulari eſt. to.8.225. M. in fine.
Fingere quot modis dicatur. to.8.230.I
Fingere ſigillatim corda eorum, quid ſit. Eodem, 48.K

Fingere aliquando in diſſimulatione ſolet dici. to.8.299.B
Quomodo deus dicatur fingere. Eodem.230.I. & 346.G
Omnis fictus, mendax eſt. Eodem.352.B
Fictos pati neceſſe eſt in omni congregatione. to.8.244.G
Ficti Chriſtiani aduerſantur Eccleſiæ, intus & foris. to.9.148.B
Eccleſia ſic fugit fictos, vt etiam per eorum miniſterium probos colligat. to.10.13.A

Finis.

Finis quid. to.7.223.A
Fines medii à ſupremo æſtimantur. to.3.87.M
Finis operis maximè appetitur. to.5.56.K
Finis boni appellatur, quo quiſque cùm peruenerit, beatus eſt. to.5.65.C
Finem boni, ſiue beatitudinem, diuerſi in diuerſis poſuerunt. Ibidem.
Finem boni eſſe, ſecundum virtutem viuere, determinauit Plato. to.5.67.F
Finis omnis appetitus, eſt deus. to.5.81.H
Finem, quem intendit terrena ciuitas, hic habet. to.5.129.D
Perturbatio circa ſeculi finem. to.5.140.A
Finis, vltimum tempus. to.5.149.I
Finis, cur deus dicatur. to.5.68.F.& 176.K L
Finis boni, eſt ſummum bonum: & finis mali, eſt ſummum malum. to.5.176.K L
Finem boni dicimus, non quo conſumatur bonum vt non ſit, ſed quo proficimus vt plenum ſit. Et finis mali non quo malũ eſſe deſinat, ſed quouſque nocendo perducat. Ibidem.
De fine aliquorum. to.5.177.G.& ſequen.
Finis huius ciuitatis ſanctæ, vbi habebitur ſummum bonum, quare non pax dicatur, ſed vita æterna in pace. to.5.180.H I. & ſequent.
Finis eſt bonis & malis, licet vſus communis ſit rerum mundanarum. to.5.182.I K
Finis erit deus deſideriorũ noſtrorum. Ibi.217.L
Finis noſter alius non eſt, quàm peruenire ad regnum, cuius finis nullus eſt. to.5.218.E
Finis, Chriſtus. to.8.114.H.& 122.G
Finis duplex. to.8.35.F
Finis præcepti quid. to.8.41.G
Finis perfectionem ſignificat, nõ conſumptionem. to.8.5.G
Finis omnis intentionis animæ, Chriſtus eſt. Eodem.17.I K
Finis deſiderii noſtri, deus eſt. Eod.84.D.& 91.I
Quomodo Chriſtus dicatur finis, & quare. to.8.114.H.& 152.C
Finis perfectio noſtra eſſe debet. to.8.114.H
Cùm finem audis, in Chriſtum intende, ne in via remanendo nõ peruenias ad finẽ. to.8.118.E F
Finis noſtri propoſiti Chriſtus eſt, quia quantumlibet conemur, in illo perficimur, & ab illo perficimur. Eodem.121.G
Quomodo finis viæ tuæ locus eſt quò tendis, ſic finis ſtudii tui & propoſiti tui Chriſtus. Ibide.
Cùm audis pſalmum dicere in finem, cor conuerte ad Chriſtum. to.8.349.K
Finis omnis conſummationis quis ſit. Eodem, 301.A
Quòd non ſint duo fines conſtituendi. to.8.295.C
Finem notum facere, quid ſit. to.8.72.E
Finis quærendus eſt deo fruitio, in vita beata. to.9.140.G
Finem ſeculi huius, & vitæ noſtræ, deus occultare voluit. to.9.230.A

Finitum.

Finiti ad infinitum nulla eſt proportio, ſed bene finiti ad finitum. to.5.105.D E.& ſeq.
Finitum quantumcunque magnum, quolibet finito multoties accepto, ſeruata eadem quantitate, conſumitur. Ibidem.D

Firmamentum.

Firmamentum ſcriptura. to.1.50.L.& ſeq.D
Firmamenti nomine, cœlum. tom.3.111.E F. to.5.190.A
Firmamentum aqua. to.3.116.K
An mobile ſit firmamentum. to.3.118.F.& ſeq.
Firmamentum, quare dicatur. to.3.118.F
Firmamentum te fecit gratia Chriſti, ſed quantumlibet firmus fueris, in hac vita formidandum eſt. to.8.165.E
Firmamentum quod annunciat opera manuum dei, quid ſit. to.8.21.B C
Firmamenti nomine, intelligitur Eccleſia in cœlis triumphans. to.8.95.D
Firmamentũ nobis eſt lex ſcripta. to.8.227.F G

Firmus, Firmitas, Infirmitas.

Firmus negociator conuerſus. to.1.in Poßidonio.
Firmus epiſcopus Tagaſtenſis. to.4.5.B
Firmi & infirmi, ſine quibus non eſt Eccleſia, per Petrum præfigurati. to.10.13.M.& ſeq.
Firmus nemo fit à deo, niſi qui à ſeipſo ſentit infirmum. Eodem.14.B
Firmi Eccleſiæ. Ibidem.
Multos impedit à firmitate, præſumptio firmitatis. Ibidem.
Deus quomodo infirmitate noſtra ad bonum vtitur. to.10.68.I

Fiſcus.

Fiſcus ſaccus eſt publicus, vnde & fiſcella & fiſcinæ dicuntur, ne putetis quia draco ſit fiſcus, quia cũ timore auditur exactor fiſci. t.8.371.B
Hoc tollit fiſcus, quod non accipit Chriſtus. to.10.119.H

Flaccianus.

Flacciani ſententia, de diuinatoribus. to.1.94.M.& fo.ſeq.C.in fine.
Flaccianus, homo multa doctrina. to.5.164.H

Flagellum, Flagellari.

Flagellis emendandi nocentes, non interficiendi. to.2.epiſto.159.
Flagella dei. to.3.239.C
Quem diligit dominus, corripit: flagellat autem omnem filium quem recipit: exponitur. to.4.140.F.& ſequen. to.10.118.I
Flagellũ dei ad patientiã erudit bonos. to.5.3.M
Correptionũ cauſa, propter quas & boni & mali flagellantur. to.5.4.B C.& ſequentib.
Cauſa quare cum malis flagellentur boni. Ibidem.E.& ſequen.
Multum flagellatur qui non confitens deo peccata ſua, ſeipſum ſibi vult eſſe rectorem. to.8.42.D
Multi flagellantur, ſed non domantur, nec corriguntur. to.8.44.B
Flagellum tuum ſemper ad deum refer. Ibi.F G
Deus flagellat, aut ad pœnã, aut ad diſciplinam: & nullus ſine flagello erit, nec vnigenitus quidem. Ibid.& 70.I K.& 8..F G
Aduerſus dei flagellantis manus non murmures, ne pœnis remaneas, & exhæredari merearis. to.8.45.E
Vnde te flagellat, profert de theſauris ſuis. Eodem.47.H I
Flagellum dei, impii. to.8.61.K.& 62.G
Quid ſibi plaudis iniquus, quia flagellum de illo ſibi fecit pater meus, illum aſſumit ad miniſterium, vt me erudiat ad patrimonium. Eodem.62.G
Debemus etiam optare illis per quos flagellamur, vt conuertantur & flagellentur. tomo.8.62.G
Noli piger eſſe flagellari, vt ſis inter eos qui merentur recipi. Eodem.66.L
Quandoque peccatores in hac vita, aut non flagellantur, aut minus flagellantur, quia deſperata eſt intentio eorum: ſed illi quibus paratur vita, neceſſe eſt vt flagellentur. to.8.70.I.& 143.G
Flagella dei nobis neceſſaria. to.8.70.I
Flagella ſua dolent homines, & quare flagellantur non dolent. Ibidem.K
Flagellum dei, medicamentum eſt peccati. Ibidem.L.& 80.E F
Flagellãti deo, gratias age, vt accipias hæreditatem: & ſi multum flagellat, magnum eſt quod debes accipere. to.8.101.F
Quando aliquem flagellat in terra, admonitio eſt, non damnatio. to.8.102.H
Siue flagellet, ſiue blãdiatur deus, eum erudit cui parat hæreditatem. to.8.114.H
Ad hoc quandoque flagellat deus, vt perficiat, quandoque vt damnet. Eodem.131.E F
Ad hoc flagellat, vt ad hæreditatem incorruptibilem præparet. to.8.140.B
Non cures ſi à deo flagelleris, & iniquus parcatur, quia emendato filio hæreditas reſeruatur. to.8.166.B
Flagellum dei ad iuſticiam pertinet. to.8.169.H
Quid ſit non flagellari cũ hominibus. Ibi.173.F
Cur qui bene ſeruit deo, flagellatur: & qui non ſeruit, ornatur diuitiis. to.8.174.B
Sicut aliquando per vile ſarmentum, quod deinde proiicis ad ignem, iratus pater flagellat filium quem ſeruat ad hæreditatem: ita & deus per temporalem potentiam damnãdorum exercet diſciplinam liberandorum exemplum. Eodem.176.G
Si flagellari detrectas, recipi quare deſideras? to.8.194.B
Cur peccator dedignatur flagellari, cum ſine peccato videat vnicum flagellatum. to.8.214.I
Vnuſquiſque pro peccatis ſuis neceſſariò flagellatur, & qui manet flagellatus, non remanet exhæredatus. Ibidem.M
Multi flagello à peccato corriguntur, multi auerſi dura ceruice obnituntur. to.8.215.B
Cum peccata flagellat deus, non eſt iniquus. to.8.223.C
Filio flagellato ſeruatur hæreditas, qui voluntati ſuæ mala dimittitur, exhæredatur. Ibidem.223.L.& 229.H
Contra eos qui dum flagellantur propter peccata ſua, minus tamen confitentur ſe peccaſſe illis qui non flagellantur. to.8.224.H
Flagellum patris, labor iuſtorum. to.8.229.E
Quem flagellat, ad hæreditatem erudit. Eod.H
Si flagellantur filii, quid ſperabunt ſerui nequiſſimi? to.8.230.I
Quòd bonus flagelletur de malicia mali, & de ſeruo emendetur filius. Eod.231.D & G
Sine flagello, non nos putemus profuturos. Eod.242.E
Noli repellere flagellum, ſi non vis repelli ab hæreditate. to.8.254.L
Qui flagella reſpuit, promiſſa non recipit. Eodem.307.C
Cum nos flagellat deus in iſtis laboribus, dolor eſt medicinalis, non ſententia pœnalis. Eodem.347.H
Flagellat deus vt corrigat, non vt perdat. to.9.14.L
Flagellauit Chriſtus Iudæos, qui cum erant flagellaturi. to.9.20.H

Cum ma-

Cum malis ſæpe flagellantur boni. to.9.215.E
In hoc quòd nos flagellat deus, diligit. Ibid.L
Chriſtus vnigenitus patris, indutus eſt carne, vt flagellaretur. to.9.230.M
Ad quam ſpem deus flagellet hominem, comparatio ducta à patribus noſtris carnalibus, & iumentis noſtris. to.10.3.I K. copioſè.
Sicut flagellis homines beſtias domant, ita deus homines. Ibidem.I
Flagella dei, magna miſericordia dei.t.10.31.H
In flagello non deficiendum. Eodem.82.L
Dei flagella, ad quid nobis proſint.t.10.118.H I
Flagellamur in frugibus, quia egentibus non bene facimus. Eodem.119.C
Flagella, quare deus toties remouit à Pharaone. Eodem.171.L
Quem deus nō flagellat, non recipit. to.10.180.G
Quicquid patimur in hac vita, flagellum dei eſt, corrigere volentis, ne dānet in fine. Eo.182.M

Flagitium.

Flagitia quæ, quo modo punienda. to.1.20.H
Flagitia quæ contra mores hominum ſunt, pro diuerſitate ſunt vitanda. Ibidem.
Flagitium & facinus, quid. to.3.12.F
Flagitioſa in ſcripturis, quo modo accipienda. Ibidem.H
Facinore ſuo, alienum flagitium non eſt deuitandum. to.5.6.G
Flagitia fœminarum ab Apoſtolo reprehenſa. Eodem.122.B
Flagitium in corde decernere. to.10.37.C. in fine.
Flagitioſi quando reprehenduntur, erubeſcunt. Eodem.58.C
Flagitiū, facin⁹, & impietas, differūt. Eo.289.A

Flamma.

Flāma inferni quo modo intelligēda.t.3.138.H
Vide, Ignis æternus.
Incendia flammarum Chaldæos, non pueros vrunt. to.10.245.C
Flamma charitatis, deo odorem ſuauitatis exhibet. to.10.254.D

Flamen.

Flamen Merula ſe in aris Iouis occidit. tom.5.29.C
Flamines fuerunt ſacerdotes numinum Romanorum. to.5.15.G

Flatus.

Vtrum dei flatus ille in Adam, idem ipſe ſit anima. to.2.141.C
Vtrum omnem flatum ex illo vno flatu, ſicut omne corpus hominis ex vno corpore faciat deus. Eodem.147.F G
Flatus in faciem. to.3.134.L
Vnde flatus in faciem. Ibidem.135.A
Flatus hominis. to.7.257.A
Flatus dei, quis dicatur. to.8.344.C
Quid flatus, ignis, linguæ efficiebant in apoſtolis, accepto ſpiritu ſancto. to.10.221.F.& ſeq.

Fletus.

Fletus & ſtridor dentium, quo modo accipienda. to.2.124.K L
Vide, Lachryma, Ploratio.
Flemus etiam dum volumus, ivori cupiditate, non culpabili, ſed laudabili charitate. tomo.5.117.K L
Multi flent fletu Babylonico, quia gaudent gaudio Babylonis. to.8.341.H
Flere debes ſed recordando Sion. Ibidem.
Flere in lætitia, & in mœrore lætari, peruerſum eſſe videtur. Ibidem.I
Duplex debet eſſe flet⁹, in pœnitētia.to.10.159.G
Quare Chriſt⁹ fleuit ſuper Lazari morte, cū prius gauderet propter diſcipulos. to.10.179.I
Infans dum naſcitur de tenebris ad lucem, flere poteſt, ridere non poteſt. to.10.276.K
Quid flere debeamus to.10.283.F
Non ſunt deflenda temporalia. Ibidem.F G.& ſequentib.
Non eſt deflendum corpus exanime. tomo.10.322.C D

Flora.

Flora dea. to.2.170.D. to.4.90.G
Flora mater ludorum. to.5.20.C

Florentina.

Florentinam ad ſcribendum, ſi qua ab eo ſcire cupiat, hortatur, & ſe non negaturum pollicetur. to.2.134.D

Florentius.

Florentij laudes. to.2.31.M
Florentius Hipponenſis, homo religioſus. tom.5.210.B

Florere.

Florent impij ad tempus, vt fœnum. to.8.122.L & ſequentibus.
Quòd hic florentes, fœnio cōparentur. to.8.110.E. & fo.122.L M.& 123.M.& fo.ſequen.F
Florentes in hoc ſeculo, in iudicio areſcent. to.8.123.B C
Qui florent fœlicitate ſeculi, pereunt in virtute dei. to.8.114.B C

Florinus, Floriani.

Floriani à Florino, deum creaſſe naturas malas dicebant. to.6.6.K
Florians contrarij Coluthianis. to.6.6.H

Fluctus, Fluctuatio.

Fluctus dei quando tranſierint, aut inducti ſint ſuper Chriſtum. to.8.211.E
Fluctus huius mundi, ſunt tentationum tribulationes. to.10.262.L
Fluctuatio iuſti quæ ſit. to.8.118.A B

Flumina.

Flumina, Chriſti dona. tom.1.50.I
Flumina quatuor, quid notent. Eodem, 186.F. & ſequen.
Quatuor flumina. to.3.138.M
Flumina, prædicatores verbi. to.4.302.C
Flumina quatuor paradiſi, quatuor virtutes repræſentant. to.5.112.H
Flumina quatuor paradiſi, quatuor Euāgelia ſignant. Ibidem.I
Flumen pacis abundantia pacis. to.5.191.L
Fluminis impetus, lætificans ciuitatē dei, quis ſit. to.8.92.H
Fluminis nomine, Chriſti baptiſma figuratur. to.8.171.D
Fluminum nomine, cupiditates ſeculi deſignātur. to.8.16.H I
Quòd ſit omnis mortalitas ſeculi, quod tunc pertranſitur pede quando, &c. Eodem.171.H I
Flumen dei, populus eſt eius. to.8.146.C
Flumina eleuantia voces ſuas, quæ ſint. to.8.225.M.& ſeq.
Flumina currētia de ventre diſcipulorū. Ibidem.
Flumina quando loquuta ſint. Ibidem.
Quid ſit flumina ponere in deſertū. to.8.273.I K
Flumina Babylonis quæ ſint, qui ſint & qui ſe mittunt in illa. to.8.341.E
Qui ſedeant, & quid ſit ſedere ſuper flumina Babylonis. Ibidem.
Super flumina ſedere debemus, nō in flumine, nec ſub flumine. Ibidem.
Antequam in terra currant, pendent in nubibus flumina. to.10.202.L
De flumine æternæ fœlicitatis, quo irrigabimur. to.5.192.L

Fluuius.

Fluuius. to.4.279.C
Fluuius igneus. to.5.31.G
Fluuius quid. to.10.108.B C
Hunc fluuiū facilè tranſit, qui humiliter pede trāſit, duce illo qui prior tranſit. to.8.148.F
Fluuios Ethan ſiccari, quid ſit. to.8.177.F.& ſequen.F G
Fluuij nomine, ſeculū hoc intelligitur. to.8.360.D
Fluuius in ſanguinem verſus. to.10.171.C D
Fluuius, ex quo Dauid legit quinque lapides, quid myſticè ſignificet. to.10.108.B C

Focus.

Veſtalis focus. to.5.20.G

Fomes.

Fomes peccati in omnibus. to.2.24.E F
Fomes non cauſat in nobis peccatum, præter voluntatis noſtræ legem. to.5.8.I
Fomitem innuit eſſe radicem illam, peruerſi amoris & erroris cum qua naſcimur, ex qua innumerabilia mala procedunt. to.5.214.D E

Fons.

Ex fonte melius hauriemus. to.1.48.M. in fine.
Fons irrigans terram, allegoricè.to.1.185.F G.& 186.M. in fine.
Fontis & aquæ nomine, ſpiritus ſanctus. Ibidem. Et.to.7.50.D
Fons viuus, rigans omnem terram, quo modo intelligendum. to.3.129.D E.& H
Fontes ſicci. to.4.19.C
De fonte apud Garamantas, ita frigido in die, vt non bibatur ex eo, tam feruido in nocte, vt nō tangatur. to.5.198.M.& 199 L
Fontem dicit in Epiro, in quo fax accenſa extinguitur, extincta accenditur. to.5. Ibidem.
Fontem noſtræ beatitudinis dicit eſſe deum. tom.5.81.K
Fons paradiſi. to.7.38.H
Fons quid ſit, & quid ſignificet. to.8.177.E F
Fons vitæ Chriſtus eſt. tom.8.59.I. tom.10.30.G.& 174.C
Excepto fonte, per quem ſit remiſſio peccatorum, eſt fons vitæ perennis, quem ſummopere deſiderare debemus. to.8.81.G H
Præpara te fonti vitæ, cui hauriendo ſitis interior inardeſcat. Ibidem.K
Amplius deſiderabis fontē veritatis, ſi conſumpſeris ſerpentes iniquitatis. Ibidem.L
Non concupiſcit fontem ſapientiæ, qui adhuc laborat in veneno malitiæ. Ibidem.
Fōtes in cōuallibus emitti, quid ſit.to.8.259.G H
Fontes à mari profluunt, & ad mare reuertuntur. to.9.186.E
Non eſt ad fontem orandum. to.10.245.M

Fonteus.

Fontei ſententia, de mente mundanda.to.4.124.E. Retract.to.1.8.M

Foramina.

Foramina nouem in humano corpore. to.3.194.B

Foras.

Princeps huius mundi miſſus eſt foras: exponitur. to 10.113.I K
Prodire foras. to.10.147.M

Forculus.

Forculus deus. to.5.33.A.& 52.K

Foris.

Foris dicuntur eſſe omnia temporalia, & viſibilia: intus verò, ſpiritalia. to.10.156.H

Forma.

Forma, & informe. to.1.160.D E
Informe dicitur, quod formari poteſt. to.2.34.F
Vbi eſt forma dei, nihil habet prorſus minus omnino natura. to.2.16 5.B C
Formæ rerū ſunt immediatè à deo. to.5.107.G H

Etfor-

Et formauit, ſiue finxit, deus hominem de terra. to.5.113.I K
Forma corporis humani, admonet mentem quærere quæ ſunt ſurſum. to.5.215.G H
Forma dei, & forma ſerui, in Chriſto. to.8.142.H
Impij videbunt formam ſerui, & non dei, iuſti vtranque. to.9.130.F
Nemo poteſt dicere cuius forma ſit deus, vel dilectio eius. Eodem.135.H
Formis diuerſis deus antea apparuit. Eodem. 243.C D
Deus quare apparuerit hominibus in ſerui forma. to.10.17.L M. & ſequen.
Quare dominus paſci voluerit in forma ſerui, à ſeruis. to.10.24 P
Forma duplex. to.10.31.M. & ſeq.
Cum in forma dei eſſet, non rapinam arbitratus eſt, &c. locus Apoſtoli declaratus. to.10.47.I. & ſequentibus.
Filius, in forma ſerui, ſpiritu ſancto & ſe ipſo minor. Ibidem.
Chriſtus formam ſerui accipiens, non formam dei amiſit. to.10.187.K
In forma ſerui aſſumpta, pater maior eſt filio. to. 10.214.E
Chriſt⁹ in forma ſerui nos redemit. to.10.325.F F
Trāſfiguratio formę in adulterinā. to.10.249.M
Manus deum offendunt, quādo quod ille formauit, transfigurare contendunt. to.10.250.B
Formica.
Formica exemplum. to.4.45.G H. to.8.63.C. & 83.K
Formicam in quibus imitari iubeamur. Ibidem. 83.K. & 99 D
Formica dei. Eodem.150.F G. & ſeq.
Fornax.
Fornax ferrea, pro dura tribulatione. to.3.29.H
In fornace aurificis eſt ignis, palea, aurum. to.8. 24.A. & 136.L
De tribus pueris miſsis in fornacem ignis .tom. 10.245.C
Fornicatio.
Fornicatio duplex. to.1.7.D
Ob fornicationem, dimittenda vxor. to.1.7.D E. & to.6.182.H. in fine & G
Fornicatur anima, quum auertitur à deo. tom.1. 19.A
Fornicatio dicta idololatria. to.3.12.B. in fine.
Fornicatio prohibita in lege. to.4.62.K
Qui fornicatur, in corpus ſuum peccat. tomo.4. 210.A. & ſequen.
Fornicatio, quo modo intelligenda. to.4.267.D. & ſequen.
Fornicatio animæ. to.6.39.L. to.9.68.D
Fornicarios trucidauit Phinees ſacerdos. tom.6. 129.H. in fine. & G
Fornicaria mulier Oſeę to.7.87.M. & ſeq.
Contra fornicarios. to.9.201.D
Fornicationis, ad cætera peccata, comparatio. Ibidem.
Fornicatio eſt contra ius naturale, & diuinum. Ibidem. D. & ſequentibus.
Fornicator, in deum, ſeipſum, & proximum peccat. Ibidem.
Fornicationis ſpiritalis, & mundicia cordis bellum. to.9.226.L
Fornicatio eſt fugienda. to.9.229.E
Fornicatio, eſt contra legem diuinam. to.9.231. G H. to.10,152.E F
Peccata fornicationis excuſantes. to.10.16.K L
Fornicari à domino quid. tom.10.46.E F. & 110.A
Fornicatio fugiēda: & quātū malū. t.10.77.K L
Quàm timenda ſit fornicatio. to.10.082.E F
Fornicatio cordis. Eodem.188.B
De ſolutorum fornicatione. to.10.246.H I
Fornicatores, niſi ſe emendauerint, æterna flamma cruciabuntur. Ibidem.I
Nemo dicat, à fornicatione ſe cuſtodire nō poſſe. to.10.250.L
Qui fornicatur, pœnitentia ſidens, percutit ſe gladio vt ad medicum eat. Eodem.251 D
De fornicationis deteſtatione. to.10.296.B
Forte, Fortaſſe.
Forte, ab homine prolatum, dubitatiuè accipitur, à deo autem increpatiuè. to.9.62.A
Forte, in rebus humanis. to.10.21.G
Fortaſſe, verbum eſt dubitationis. to.8.317.K
Fortes.
Fortes verè qui. to.1.164.L M. & ſequen.
Fortis omnibus bene vtitur. Ibi.165.C. & ſeq.
Fortis dicitur diabolus, & ratio. to.5.187.M
Fortis armatus diabolus, quo modo à fortiori vincatur Chriſto. to.5.188.K
Ille fortis eſt, qui non in ſe, ſed in domino fortis eſt. to.8.42.H
Fortes dicuntur omnes ſuperbi, infirmi, humiles. to.8.75.G
Fortes inſurgentes in Chriſtum, qui ſint. tomo.8. 129.E F
Sunt in hominibus quidam fortes reprehenſibili & damnabili fortitudine, qui præſumunt de temporali fœlicitate. Ibidem.E
Sunt alij fortes, non de aliqua potētia dignitatis, ſed præſumentes de iuſticia ſua. to 8.127.E
Quòd malè fortes, ideo ceciderunt. to.8.129.M
Nos efficimur fortes in virtute dei, ille in ſua virtute eſt. to.8.148.H
Malè fortes ſunt, qui deum deſerunt, & de ſua virtute præſumunt. Eodem.198.I
Nemo fortis eſt in hoc ſeculo, niſi in ſpe promiſsionis dei. to.8.212.G
Fortitudo.
Fortitudinem præſtat amor dei. to.2.170.I K
Fortitudinis monita, & exempla, ex ſcripturis. Ibidem.K L
Fortitudo, quartus gradus ſapientiæ. to.3.6.E
Fortitudo Gentilium & Chriſtianorum. Eodem.239.K
Fortitudo Sampſonis in capillis. Eod.166.B C
Fortitudo, donum ſpiritus ſancti. to.4.263.M
Fortitudo quid ſit. to.2.142.I. in fine. to.4.125.H
Fortitudinis partes. to.4.125.H
Fortitudo. to.5.6.I K. & 278.K
Fortitudo per patientiam tolerat mala. tomo.5. 278.K
Fortitudo decreuit potius qualibet mala ſuſtinere, quàm malo culpæ conſentire. Eodem.6.I
Fortitudo tua deus ſit. to.8.48.M
Fortitudo noſtra, vnde nos deſerat. to.8.69.M. in fine & ſequen.
Quòd homo quadam fortitudine diſplicuit, vt erudiretur infirmitate: quia ſuperbia quadam diſplicuit vt erudiretur humilitate. to.8.94.F
Fortitudo omnis in humilitate. to.8.225.C
Fortitudo quædam reprehenſibilis. to.8.128.D E
Quod talis fortitudo non ſit ſanitatis, ſed inſaniæ. Ibidem.E F
Fortitudo dicitur, qua omnia moleſta toleramus. to.8.201.K
Omnis fortitudo in humilitate, quia fragilis eſt omnis ſuperbia. Eodem.225.C
Non eſt fortitudo ſi victus percutias, cum ab ira victus es. Ibidem.E F
Maior fortitudo eſt in humilitate. Ibidem.I
Cum fortitudo & laudatio ſit dominus, tam nō cadit in certamine, quàm non cadit dominus qui factus eſt ei in ſalutem. to.8.288.A B
Fortitudo & infirmitas Chriſti. to.9.29.H
Fortitudo immanis latronum. to.10.74.B
Fortitudo Iob in patientia. to.10.237.I K
De fortitudine tenenda. to.10.284.C
Fortitudo ſuperat iacula fortunę, & diaboli blandimenta. Ibidem.
Multiplex eſt fortitudo. to.10 284.C D
Quæ ſit fortitudo philoſophorum. Ibidem.D
Quæ vera eſt fortitudo, in fide & charitate conſiſtit. to.10.284.D
Effectus fortitudinis. Ibidem.D E
Exempla fortitudinis. Ibidem.E F
Fortuna, Fortuita.
De caſu & fortuna. to.1.93.C D. Retracta. to.1. 1.D E
Peſsimè dici, Hoc voluit fortuna. Eodem.1.E
Fortuna, vt vocant, bona, fœlicem non faciunt. Eodem.93.F
An fortuna ſapienti neceſſaria. to.1.98.K
Fortunatiſsimos etiā egere. Eod.114.F G. & ſeq.
Fortuna cæca pingebatur. Eodem.150.F. to.5. 36.A. to.6.79.F
Fortuna quo modo à nobis accipiēda. to.4.24.E
Fortuna. to.4.148.F. & ſeq.
Fortuna dea. to.5.34.F. & 35.I K
Fortuna barbata, dea. to.5.34.F. in fine.
Fortuna loquax. to.5.36.C D
Fortuna à rebus fortuitis. Eodem.43.D
Eſt cauſa latens. Ibidem.
Fortuna dea, quo modo habuit malam fortunam. to.5.55.L
Fortunæ muliebris ſimulachrum: & quo modo loquitur. to 5.36.C
Fortuita & fatalia quid ſint. to 5.40.G H
Fortuitas cauſas non eſſe dicimus nullas, ſed latentes, eaſq; tribuimus, vel dei veri, vel quorumlibet ſpirituum voluntati. to.5.43.D
Fortunam & caſum tollit prouidentia dei. to.8. 43.H
Fortunatus.
Acta contra Fortunatum Manichæum. to.6.34. B. & ſequentib. Retracta. to.1.6.F. in fine.
Cum Fortunato Auguſtini conflictatio. to.1. in Poſsidonio.
Auguſtinus Fortunato publicè ſuperato, baptizauit ſexaginta Paganos. to.10.281.H I
De Fortunato Manichæo hæretico. Ibidem.H I
Foſſa.
Foſſa. to.10.278
Fotinus, Fotinianus.
Fotinus, Pauli Samoſateni hæreſim confirmare conatus. to.6.5.E
Fotiniani, iidem Pauliani. Ibidem.
Fotini error perſtringitur. to.1.31.D
Fotini error. to.4.211.A
Fotiniani, ſolum hominem Chriſtum eſſe dixerunt. to.9.75.G
Fotinianus negat dominū Chriſtū. to.10.243.D
Fouea.
Omnis qui foueam parat, neceſſe eſt vt in eam incidat. to.8 123.B. in fine.
Foueam peccatori fodere, quid ſit. to.8.219.B
Fouea peccatorum, fœlicitas eſt impiorum. Ibidem.E F
Fractio.
Quare Chriſtus voluit à diſcipulis cognoſci, in fractione panis. to.10.198.E
Fragilis.
Fragiliores ſumus vaſis vitreis. tom.10.2.B. & 106.L
Fragmentum.

Fragmenta

Fragmenta quę de reſiduo,ſcilicet panum,remanſerunt,quid ſignificent. to.9.46.I

Fragor.

Fragore cœli fugati hoſtes. to.3.166.G

Framea.

Framea verſatilis,quid. to.1.186.H
Framea gladius eſt. to.2.123.F.in fine.
Framea pro lingua ſumitur. Ibidem.F
Framea bis acuta, appellatur quam vulgò ſpatã vocant. to.8.380.A
Framea dei,eſt anima iuſti. to.8.54.E F
Framea inimici, diuerſa ſunt opiniones errorũ. to.8.13.M
Frameam ſplendificare,quid ſit. to.8.10.M

Franci.

Quandiu reges Francorum durauerint, qui Romanum imperium tenere debent,Romana dignitas ex toto non peribit. to.9.259.I

Fratres.

Fratres Chriſti fideles. to.2.123.H
Fratres noſtri. to.2.170.M
Frater,quilibet homo dicitur. to.3.25.L
Fratres ſcriptura dicit cognatos. tomo.3.22.H. to.4.85.B. to.6.89.B.to.9.20.E
Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.4.85. B. to.9.20.E
Et Loth frater Abraha. to.9.20.E
Fratres dicti Chriſtiani. to.4.270.E
Frater fratrem ſe occidiſſe cognoſcens,in bello ciuili,ſeipſum occidit. to.5.19.H
Frater à principio humani generis contrahebat cum ſorore. to.5.128.K
Fratres domini, conſanguinei. to.6.89.B. to.9. 20.E F.& 52.E
Fratres ſobolem ſuſcitare, quid myſticè. to.6.65. B C.& 104.I
Frater noſter, ſecundum ſcripturas, & Eccleſiaſticum loquendi morem,non dicitur niſi Chriſtianus. to.8.49.E
Quid ſignificet quod in lege præcipitur, quòd mortuo fratri,frater ſuſcitabit ſemen. tom.8. 90.F.& ſequen.
Quis eſt frater qui ſi non redemerit, nullus homo redempturus erit. to.8.98.H
Fratres Chriſti qui dicebantur. to.9.52.E
Inuidia & congratulationis profectus, fraterni congreſſus. to.9.225.A B
Ad Chriſtianam firmitatem pertinet, non ſolum operari quæ bona ſunt, ſed tolerare quæ mala ſunt. to.9.231.C
De eo quod ſcriptum eſt, Qui dixerit fratri ſuo fatue,reus erit gehennæ ignis:Sermo. tom.10. 3.E F.& ſequent.
Frater,quis. to.10.83.H.& 157.K L
Maior fraternitas Chriſti,quàm ſanguinis.to.10. 83.H
Et differentia earundem. Ibid.H.& ſequen.
Concordia fratrum vtilitas. to.10.212.F

Fraus,Fraudulenti.

Fraus Phariſæorum in comprehendendo dominum. to.10.175.C
Fraudulenti fraudem patiuntur. to.8.174.G H

Fremere.

Fremuiſſe Chriſtũ, & ſeipſum turbaſſe,quid nobis ſignificet. to.9.78.L M

Frigus.

Frigus charitatis. to.8.69.L
Nihil frigidius ipſo frigore, quo frigeſcit quicquid frigidum eſt. to.8.375.B
Frigus dei eſt,cum deſerit peccatorem,& non vocat, nec aperit ſenſum, nec infundit gratiam. to.8.375.K

Frons.

Frontem non habet,quid ſit.to.8.356.I.in princi.

Fructus.

Fructus terræ. to.3.122.K
Fructus,opera hominis. to.4.278.G
Fructus,quibus cognoſcitur arbor mala. Ibid.I
Fructus. to.5.97.I K
Fructus paradiſi,mores piorum repræſentant. to. 5.112.H
Opera ſanctorum ſunt. Ibidem.I
Fructus malus,ab arbore mala. to.5.119.E F
Facite fructus dignos pœnitentiæ. tom.5.205.L
Indignus eſt exaudiri in pœnitentia, qui non facit fructus dignos pœnitentiæ. to.10.151.H I
De fructu triceſimo, ſexageſimo, centeſimo, quomodo aliqui peruerſè intellexerunt de liberandis in iudicio. to.5.206.G H
Fructus tricenarius. to.9.197.G
Fructus ſexageſimus,centeſimus,triceſimus. to.6. 180.D E
Fructus congruus, opera bona: fructus, bonus, ſincera dilectio. to.8.258.I
Fructus,quem afferre debemus,eſt dilectio. to.9. 98.I & L
Fructum ſine Chriſto afferre nõ poſſumus. Ibi.K
Fructus ſpiritus ſancti, qui ſint. to.9.98.L. to. 10.308.K L
Sine charitate nullus poteſt fructus bonos facere. to.10.144.H.& ſequen.
Fructus dignus pœnitentiæ, quis eſt. to.10.159. G & ſequenti.
Quis fructus crucis. to.10.178.H

Frugalitas.

Frugalitas vnde dicta. to.1.112.L M
Frugalitas, virtutum omnium mater. Eodem. 115.A.in fine.

Fruges.

Fruges dea. to.5.36.K

Fruitio.

Frui quid. to.1.167.H
Frui,& vti differunt. to.3.2.L.to.4.125.D.tom. 5.97.I
Fruendum ſolo deo. to.3.2.M.& ſeq.L
Deus non fruitur nobis,ſed vtitur. Eodem.4.M
Frui homine quo modo conueniat. Ibidem.5.A
Quibus modis deo fruamur. to.3.203.L
Fruemur æternis. to.5.97.I
Fruitur omnis beatus eo quod amat, quamuis etiam miſeri fruantur eo quod malè amant. Eodem.67.G
Vt fruantur deo boni, ideo mundo vtuntur: mali autem econtra. Aduerſus eos qui ſeruire volunt deo propter temporalia. to.5.125.E
Fruitio dei,ſummum bonum. to.5.67.C D
Frui accipitur pro vti,& vti pro frui. to.5.97.I
Quiſquis fruitur eo quod amat,verumq́; & ſummum bonum amat, quis eum beatum niſi miſerrimus negat? Ibidem.67.G
Fruentem hominem deo, dixerunt Platonici eſſe beatum. Ibidem.C D
Fruebatur humana voluntas indeficienter æternarum iucunditate gaudiorum. to.5.218.A
Quia non fruitur deo natura angelica præuaricatrix,ideo miſera eſt. to.5.207.E F
De fruitione dei. to.9.161.B C
Fruitio dei delectabilis. to.9.175.F
Cur non tota creatura æqualiter bono fruatur. to. 9.186.C

Frumentum.

Frumenta Romanis Spurius largitur. to.5.25.M
Eſt frumentum dei,& vinum & oleum. to.8.6.D
De frumento,palea, meſſe, meſſoribus, parabola declarata. to.10.19.I K.& ſequen.

Fucus.

Contra fucum & ornatum muliebrem,ex Cypriano & Ambroſio. to.2.epiſto.73.to.3.20.G H

Fuga.

Fuga victorum in contraria. to.3.142.I
Fuga hyeme non fienda. to.4.206.F
Fuga in hyeme & ſabbato,quid myſticè. tomo.4. 107.L
Fugere iubet Chriſtus. to.7.77.I.to.8.356.K L
Fuga eſt animi timor. to.8.152.E
Perire fugam,duobus modis accipitur quia & à capto,& à forti perit fuga. Eodem.356.K L
De fuga Dauid à facie Abſalon. tom.8.4.E.& 49.H I
De fuga eiuſdẽ à facie Saul. to.8.19.C.& 49.H
Fugiendum eſt ad deum,non à deo: quia non eſt quò fugias deum. to.8.36.G
In tribulatione non eſt fugiendum, niſi ad deum. to.8.43.K
Non eſt quò fugias à facie dei, qui vbique præſentia ſua effectum demonſtrat. Eod.152.E
Nõ eſt quò fugiatur ab illo,niſi ad illũ. to.8.165.D
Fugiendum eſt à deo irato, ad deum placatum. Eodem.180.B.& 321.M.& 347.C
Fugere nemo poteſt ab illo ſpiritu, quo plenus eſt mundus. Ibidem.347.B
Nullus eſt locus à quo fugitiuum ſuum non repetat deus. Ibidem,C
Confugias ad deum,qui aliquando fugis ab eo. to.8.359.H I
Quicquid vis potes fugere, præter conſcientiam tuam. Eodem 36.E F
Quocunque fugeris,te ſequeris. to.8.180.A B
Fugam quo modo Chriſtus conſulit Apoſtolis in vna ciuitatum perſecutis, qui alibi mercenarios arguit,eo quòd veniente lupo,aufugiant. to.9.74.D.& ſequen.
Fuga in perſecutione. to.9.29.D E
Fuga in perſecutione quãdo licita.to.2.epiſt.180.
Fuga Chriſti quid ſignet. to.9.47.C
Qui vult iram dei fugere, ad ipſum fugiat. tom. 9.133.A
Fugere ad deum debemus. to.10.8.I
Duplex fuga. to.10.42.F

Fugalia.

Fugalia. to.5.12.D

Fulgora.

Fulgora dea. to.5.53.L

Fulgura.

Fulgura & tonitrua in monte tempore legis datæ,qualia. to.3.61.B
Fulgura apparere orbi terræ, quid ſit. tomo.8. 237.A
Fulgura in pluuiam conuerti,quid ſit.tom.8.338. I.& ſequen.
Fulgura cur percutiant montẽ, & non latronem: & aliquando cadunt innocentiorẽ, & dimittunt ſceleratiorem. to.8.377.M.& ſequen.

Fulicæ.

Fulica,aues ſunt marinæ vel ſtagnẽſes:& quo modo domus fulica,dux ſit paſſerũ. to.8.258.G
Fulica domus,fortis eſt,& humilis. to.8.262.L

Fuluius.

Fuluius occiditur, & caput Gracchi à ſuo familiari auro emitur. to.5.28.G

Fumus.

Fumus quomodo deficiat. to.8.63.D E.& 67.F
Fumo iniqui comparantur. Eodem.63.D E
Fumus à loco ignis erumpens,in altum extollitur: ſed quanto fuerit globus illius grandior, tãto fit vanior:ita & inimici domini. Eodem.63. D.& 67.F.& 152.F
Fumos vendere. to.10.82.A
Sicut deficit fumus, deficiant: ſicut fluit cera à facie

cie ignis, &c. exponitur. to.10.182.H I.& ſeq.
Solidior eſt fumus, quanto igni proximus. to.10. 283.G
Qui ſint, qui ſicut fumus deficiunt. Ibidem.F

Fundamenta.

Voce fundamenti ſcriptura intelligitur. to.1.50. L.& ſequent.
Fundamentum fidei, Chriſtus. to.3.35.A tom.4.17.A.tom.8.33.K
Fundamentum ſpiritale. tom.3.236.L
Fundamenta apoſtolorum & prophetarum. to.6. 63.C D.tom.8.198.F.& .208.M
De fundamento ſuper quod ædificatur lignum, fœnum, & ſtipula.tom.5.203.D E.205.A B.& ſequent.
Fundamentum bonorum omnium eſt Chriſtus. Ibidem, A
Fundamentum habet Chriſtum, quiſquis ſic eum habet in corde, vt ei nec terrena. &c. præponat Ibidem, B
Quo modo Chriſtus ſit fundamentum, cum fundamentum ſit deorſum, & Chriſtus potius culmē ſit, quia aſcendit ad cælum. tom.8.33. K.& ſeq.& .197.D
Fundamentum fundamentorum, Chriſtus eſt, quo modo ſanctus ſanctorum. to.8.209.A
Quo modo fundamentum in corpore fabricæ in imo eſt, ſic fundamentum ſpiritalis fabricæ in ſummo eſt. Ibidem, B
Fundamentum omnibus ſtructuræ poſterioribus partibus antepanitur. tom.8.197.K L
Fundamenta terræ quæ ſunt, & quando monebuntur. Ibidem.198.F
Si fundamentum noſtrum in cælo eſt, ad cælum ædificemur. tom.8.312.L
Fundamentum Chriſtus, & primum, & maximū. tom.8.208.M
Duo ſunt fundamenta in Eccleſia: vnum ſupra petram, alterum ſupra arenam. to.9.245.I
Fundamenta eccleſiæ quæ ſint. to.9.150.D B
De fundamento Chriſtiano cogitandum. to.10. 8.K
Fundamentum humilitatis Chriſtus. Ibidem.
In nobis fodiendum iſtud fundamentum humilitatis, vt perueniamus ad faſtigium charitatis. Ibidem, K
Dignum eſt vt fundamentum in Eccleſia honoretur, per quod in cælum aſcenditur. to.10. 262.F

Fundanus.

Fundanus rhetor. to.7.238.M.& ſequent.

Fungus.

Fungus malus. to.10.6.E

Funis

De funambulis. tom.1.134.G
Funambulus pendens plures ſuſpendit. tomo.8. 76.K
Funes peccatorum, impedimenta ſunt inimicorū, ſiue ſpiritalium, ſiue carnalium. to.8.297.L
Quòd circumplectuntur iuſtum, indiuia ſunt iuſtitiæ dei. Ibidem, M
Funes tendere in laqueum, quid ſit. tomo.8. 350.F G

Fures, Furtum.

Furti confeſſio apud memoriam ſanctorum. to.2. 136.B
Fures quo modo tolerandi. to.3.176.D
Furtum quale venia dignum. tom.3.179.I
Furtum Iſraelitarum excuſatur. to.4.31.H
Furti nomine, quid intelligendum. tom.4.34. G H
Furtum an poſſit fieri, vbi nullus læditur. to.4. 31.F
Furtum Achan, quo modo punitum. to.4.65.K & ſequent.
Fures & latrones fuiſſe omnes qui venerunt ante Chriſtum, quo modo intelligendum. to.6.69. A.& ſequen.
Cum fure currere, quid ſit. to.8.105.A
Qui timeat pœnam, & qui amant iuſticiā, & nō furantur quantum attinet ad facta extrinſecꝰ, pares ſunt manu: diſpares corde: pares opere, diſpares voluntate. tomo.8.187. I K
Furtum committitur, quando voluntas faciendi diſcernitur. tom.8.321.E.& .328.I
An furtum fecerint filij Iſrael, quando ſpoliauerunt AEgyptios. Eodem.268.E F
Furti & fraudis cum innocentia certamen. to.9. 226.E
Fur. to.10.41.G.& ſequent.
Non furandum. tom.10.176.A

Furius.

Furius Camillus, poſte extinctus. to.5.25.M

Furor.

Furioſi vnde fortiores ſolito. to.1.135.C D
Furor non ſolet eſſe ſanorum. to.8.211.B
Furor plus videtur eſſe, quàm ira. tom.8.8.B & .68.E
Furor non cadit in deum, ſed de conſuetudine tranſlatum potentiam vindicandi hoc nomen accepit. to.8.271.E

Fuſum.

Quid per fuſum deſignetur. to.10.234.M & ſequent.

Futura.

Futura quo modo præſciantur. to.2.44.L
Futura quot modis præſciantur. to.3.70.G
Futura quo modo in præſciētia & voluntate dei. tom.3.133.I K
Futura tempora, iam in conſpectu dei ſunt. to.5. 84.L
Futuris dæmones ſæpe falluntur, ſed non fallūtur angeli. to.5.79.L
Futura præuiderunt ſancti homines, quantum deus voluit, & prædixerunt ad fidem aſtruēdam, non vt magi. tom.5.91.B C
Futura reuelata ſunt prophetis à ſpiritu ſancto, ſed à dæmonibus reuelata ſunt imitatoribus ipſorum dæmonum. tom.5.72.B C

Gabinus.

Gabinus Donatiſta, catholicꝰ factus. tom.7.73.H.& .77.L M

Gabriel.

Salutatio Gabrielis ad Mariam. to. 10.263.F
Gabrielis nuncij forma & geſtus. to.10.130.L M
Gabriel archangelus abſtulit ab Ioſeph zelotypiam in vxorem. tom.10.131.C & E
Gabriel nunciauit Ioſeph modum impregnationis Mariæ. to.10.131.C D
Vide, Ioſeph, & Maria.

Gaidad.

Gaidad. tom.5.130.C

Gaius.

Gaius Cæſar. to.5.28.L.& .44.G

Galaad.

Galaad, interpretatur aceruus teſtimonij. tom. 8.133.C D

Galatæ.

Expoſitio epiſtolæ Pauli ad Galatas. to.2.8.I K. & .9.C D & H. to.4.287.I.& ſeq. Retract. tom.1.8.G
Ad Galatas epiſtola, & quæ ad Romanos ſcripta eſt, ſimilem ac eandem habent quæſtionem. tom.4.287.K
Galatiæ regiones innumerabiles. to.7.213.L M

Galilæa.

Galilæam Iudææ deputari poſſe. to.4.94.E
Galilæa dici potuit ciuitas Chriſti. to.4.98.D
Galilæa, interpretatur transmigratio, vel reuelatio. tom.4.121.C
Galilæus Chriſtus. to.9.57.E.to.10.39.H

Galli.

Galli. to.5.12.K.16.B.& .67.H
Galli quo modo expugnauerant Romam. to.5.18. F.& .26.A
Galli ſenatores occidunt, dum à Papyrio vnus Gallus percutitur. Eodem.29.H I
Galli vincuntur à Decio, inferis ſe deuouente. to. 5.36.F
Galli Romam incenderunt. tom.5.18.F
Galli Terræ ſeruiebant. to.5.61.D E

Galli Cybeles.

Galli ſacerdotes qui ſint. tom.5.61.B C.& ſequent.
Et qualiter Gallus ſacerdos abſcinditur. Ibidem, H.& ſequent.

Galli Gallinacei.

Gallinaceorum gallorum pugna deſcripta. tom. 1.105.I
Gallicantus conſideratio. tom.4.109.L.& ſequent.

Gallina.

Gallinarum ingenium in pullos ſuos. tom.4. 76.H.tom.9.29.H
Gallina quo modo infirmatur cum pullis. to.8. 128.K L.& .216.F G
Non ſine cauſa gallinæ comparata eſt ſapientia dei. to.8.128.L M.& .141.B
Gallina Euangelica. to.10.26.K
Gallinæ fœtantis natura. Ibidem.

Gallogræci.

Gallogræci qui ſint: & de luxuria Aſiatica. to. 5.27.L

Polygamia.

Sexaginta ſunt reginæ, octoginta concubinæ, & adoleſcentularum non eſt numerus: exponitur. tom.4.128.L
De Polygamia. to.4.246.C
Item to.3.176.D
Veterum Polygynæcia & fœcunditas. tom.4. 245.G
Vide, Polygamia.

Ganges.

Ganges, alio nomine Phiſon. tom.1.186.F. to. 3.138.M

Ganimedes.

Ganimedes quo modo rapitur. tom.5.61.I.& 159.G

Garganus.

Garganus mons. to.5.162.B

Garrulus.

Garruli propriè dicuntur, qui vulgò verboſi appellantur, accedente laſcivia nec valentes nec volentes tacere. to.8.184.H
Quòd ſoleant vocari loquaces. tom.8.291. H.& .296.K

Gaudentius.

Contra Gaudentium Donatiſtarum epiſcopum. to. 7.73.F.& ſequent. Retract. tom.1.14.E F
Gaudentius Eccleſiæ ſuæ incendium minabatur. Ibidem, F

Gaudium.

Gaudium verum. to.1.40.B
Gaudentes miſeriis alienis, taxantur. to.1.263. M.& ſequent.
Gaudium beatorum quale erit. to.2.174.G
Gaudiorum diuerſitas in ſanctis. tom.2.281.C

tom De

De quibus gaudere debeamus. Ibidem, E & H
Gaudium vitæ temporalis, aut mentis, in quibus conſiſtat. Ibidem.120.A B
Gaudere cum ſit bonum, &c. to.4.253.D E
Gaudia æterna. to.3.235.M
Gaudium vectum. to.3.236.I
Gaudium Chriſtiani. Ibidem.M
Gaudium mundi. to.4.253.D.& ſeq.
Gaudium huius ſeculi, non eſt gaudium. tom. 8. 238.K L. to.10.31.G
Gaudium ſpiritale. Ibidem, I
Gaudia futuræ vitæ. to.4.256.B C
Gaudent propriè boni, geſtiunt mali. tomo. 4. 278.K
Gaudij affectio vel paſſio, licet propriè ſit ſanctorum atque piorum: inuenitur tamen eſſe malorum, contra Stoicos. to.5.116.M.& ſeq.
De gaudio perfecto quod erat in paradiſo terreſtri. to.5.122.K
Non eſt gaudere impiis. to.5.127.A
Gaudium beatorum, quale ſit. to.8.59.H I
Gaudium iuſtorum non eſt quaſi, ſed verum. tom. 8.100.I K
Gaudiũ beatorũ tale erit, quale hic non nouimus. to.8.210.C
Gaudium plenum & perfectum, quando erit. to. 8.243.H.to.9.107.K
Qui vult ſecurus gaudere, in illo gaudeat qui nõ poteſt perire. to.8.203.C
Non eſt gaudium certum in hoc mundo, nec de alio, nec in alio, nec in te. to.8.305.H
Gaudere, quod vocant impij, non eſt gaudere. to. 8.238.K
Si gaudes de ſeculo, immundo gaudio vociferaris ad deum. ſi de redemptione gaudes, tunc impletur vero gaudio os tuum, & lingua tua exultatione. to.8.321.C
Gaudium magnum habet ſpes gaudentis. Eodem. 324.K
Gaudium noſtrum non debet eſſe de inferioribus coram hominibus, ſed de ſuperioribus coram angelis. to.8.344.B
Non nouit impius gaudium iuſti. Ibidem.
Gaudiis terrenis quare deus miſcet tribulationes. Ibidem, G H
De quocunque bono temporali gaudeas, tranſitorium eſt: ſi gaudeas in deo, tanto firmius gaudebis, quanto eſt ille certior in quo gaudebis. to.8.362.M
De interioribus gaudemus, de exterioribus neceſſitatem habemus. to.8.351.H
Gaudium Chriſti ab æterno fuit plenum. tomo 9.97.C
Gaudium Chriſti in nobis, gratia eſt, quam præſtitit nobis. Ibidem.
Gaudium dei de nobis, in nobis augetur, non in deo. to.9.97.C D
Gaudiũ noſtrum quo Chriſtus nos prædeſtinauit. Ibidem, D
Gaudium expectantium iudicem in fide, æternũ erit. to.9.129.M
Gaudium paradiſi. to.9.172.M.& ſequen.
Plenum gaudium vitæ æternæ. to.9.175.K
Gaudium duplex. to.10.31.C
Gaudere in domino, & in ſeculo, non poſſumus. Ibidem, C.& ſeq.
Verum gaudium in hoc mũdo, nec eſt, nec fuit, nec erit, nec eſſe poteſt. to.10.277.B
Poſt mundi gaudia ſequuntur æterna lamenta. to. 10.283.E

Gazophylacium.

Gazophylacium, quid. to.8.142.G

Gebal.

Gebal, vallis vana, id eſt, fallaciter humilis, interpretatur. to.8.199.B

Gedeon.

De Gedeone & duobus filiis. tom.3.165.M. in fine, & ſequent.
Gedeonis vellus, quid adumbret. tom.4.73.A. to.6 59.B C.tom.7.110.G.& 172.I. to.8.92. L M.& 170.M.& ſeq.tomo. 10.56.E F.& 182.C D.& ſeq.
De Gedeone & duobus ſignis. tom.3.165.M. & ſeq.to.10.182.M.& ſequent.
Gedeon typum Chriſti geſſit. to.10,182.E
Quid Gedeonis myſteria. Ibidem, E.& ſeq.

Gehenna.

De gehenna vtrum aliquando exeant, qui ſunt poſt baptiſmum peccatores. tom.4.151.M.& ſequent.
Gehenna mala. to.4.256.M
Terret malos gehenna. Ibidem.
Gehenna corporeus ignis erit, & cruciabit, &c. to.5.201.B
Vide, Ignis inferni.
Reatus gehennæ quo modo ſoluatur. tomo. 10. 16.C
Malum non facere, timore gehennæ. to.10.94.K

Gemere, Gemitus.

Gemitus non eſt niſi laborantium. tomo. 8.29.C. & 34.D
Gemitus carnis & cordis, differunt. Eodem. 69.I K
Gemitus iuſti à multis hominibus eſt abſconditus, non ante deum. Ibidem, L M
Gemitus cum habeat triſticiam, eſt tamen gemitus qui habet & gaudium. to.8.247.G
Quod boni gemant, malè gementes. to.8.248.A
Sancti quare gemant, & quo modo gemant. Eod. 320.D.& I K
Spiritus ſanctus tunc dicitur gemere, quando nos facit gemere. to.9.11.I K

Gemini, Tergemini.

Geminorum conſtellatio diſcuſſa. to.1.29.K L.to. 3.8.H.& 119.I K.to.4.127.A
Tergeminorum pugna. to.5.24.E F
Gemini. Eodem.40.A.& ſeq.B C
De Eſau & Iacob geminis, multum inter ſe morum & actionum qualitate diſparibus. tom. 5.41.H
Gemini ſimul nati, diuerſos habuerunt euentus: & quòd ſimul concipiantur. to.5.41.H

Generalis.

Generalis ſermo, partem duntaxat deſignans. to. 2.63.A

Genealogia.

Genealogia Chriſti variè narrata. to.4.91 K.& ſequent.to.6.48.D
Genealogiam Chriſti, apud Matthæum & Lucã, Africanus concordauit. to.1.111.H
Genealogiam Chriſti Manichai reſpuunt. tom.6. 46.L.& 48.M.& ſequent.

Generatio, Generationes, Gignere, &c.

De generatione & corruptione. to.1.163.K L
Quadruplex generationis modus. tom.10.287. E.& 291.K
Gignendi officium. to.3.121.H
Annunciabitur domino generatio ventura: exponitur. to.2.126.A
Generationes generationum, quæ ſint. tomo.8. 169.K L
Generatio generationum annorum dei, quæ ſit. Eodem.250.H
Mille generationes, quæ ſint. to.8.267.A
Pluuio ſeculo nulla erit generatio. to.8.168.G
Generationes iuſtæ, Lunæ comparantur. tomo. 8. 134.M
Duæ ſunt generationes, quibus veritas nunquam deeſt. to.8.300.I
Generationibus, parentibus deus creat filios, ad ſolatium & ſubſidium ſenectutis eorum. tom. 8.68.K
Generatio & generatio quæ ſit. Ibidem.249.F
Generatio & generatio, omnis generatio dicta eſt. to.8.363.E.& 368.G
Generationis repetitio perpetuitatem ſignificat. to. 8.193.G.& 212.M
Generatio & generatio ſeculum, quod multis generationibus agitur, ſignificat. tomo. 8. 91.G H
Generatio filiorum nõ eſt opus bonum, niſi cum ſit ſecundum finem ſummi boni. to.5.129.M
Generant ſibi quidam filios, quidam vero deo, in vero matrimonio. to.5.131.D
Generationes gentium, aliquæ ſciuntur vnde ortum habuerint, aliquæ non. Ibidem.126.M
Generatur homo, & naſcitur cum modo perfectionis, quem habiturus eſt, ſed habet ipſam in ratione, non in mole. to.5.215.E F
Generare non poſſe hominem in decimo anno, vel citra. to.5.127.D
Generare poteſt ſenex, non decrepitus, de muliere iuuene, non autem prouectæ ætatis: quamuis & ipſa concipere poſſit de iuuene viro. tom.5. 141.B
Generatio hominis recapitulatur poſt mortem Abel.& quare. to.5.130.H.& ſeq.
Generati fuiſſent abſque peccato, quotquot ſaluandi erant. to.5.120.E.& ſeq.
Generaſſent filios primi parentes ſine libidine, & ſine corruptione integritatis, ſi non peccaſſent. Argumentum quòd virgines generaſſent. to. 5.122.L
Generatio fuiſſet in paradiſo, ſi primi parentes non peccaſſent. to.5.121.L
De generationibus Cain, & Seth fratris ſui, prolatis vſque ad diluuium: & de numero, & quid ſignificẽt. to.5.129.L.& ſeq.& 130.H I
Generaſſe dicuntur homines, ante diluuium exiſtentes, longæuæ ætatis. tomo. 5. 128. E. & ſequent.

Generatio, Regeneratio.
Generatio carnalis, & ſpiritalis.

Sicut per primam generationem omnes pertinent ad Adam: ita per ſecundam omnes ad Chriſtum. to.2.22.K L.& 88.E F.& ſequen.
De generatione duplici, carnali, & ſpiritali. tom. 2.48.B C
Generatio ſpiritalis, adoptio dicitur. Ibidem. 51. B
Generatio ventura quo modo annunciabitur domino. Ibidem.126.A B
Generatio æterna, quàm difficilis intellectu. tom. 3.173.I K
Generatio terrena & cœleſtis. Eodem.137.H
Regeneratio perfecta, quando. to.7.149.E F
Regeneratio duplex. tom.7.193.G. & 201.K. & 211.G
Regeneratio, renaſcentia, & baptiſmus, Idem. to. 7.240.A
Quòd ſumus in iſta generatione filij dei: erimus in iſta generatione filij reſurrectionis. tomo.8. 363.E E
Generet te mater Eccleſia, non abortiat. tomo. 8. 124.I
Eſt generatio qua fideles efficimur, & per baptiſmum renaſcimur: eſt generatio qua à mortuis reſurgemus. to 8.339 E
Generationes duæ ſunt, vetus, & noua. tomo. 8. 316.

215.H I
Vna mortalis, alia æterna. to.8.244.K
Quòd ſunt duæ generationes, carnis, & ſanguinis: & generatio futura in reſurrectione mortuorum. to.8.212.M
Generatio duplex, carnis, & ſpiritus. tom.7.156.F.& ſequen.
Generationis & regenerationis differentia. tom.10.95.A
Nobilior eſt generatio ſpiritalis, quàm carnalis. tom.10.153.D

Generatio Chriſti, diuina & temporalis.

In generationibus creaturarum non eſt ſimilitudo generationis filij dei. tom.9.239.D E.
Diuerſitas generationis diuinæ, & creaturarum. tom.9.241.D
Generatio filij æterna, per creaturas demõſtratur. to.9.39.G
In generationibus terrenis inueniuntur pater & filius, coæui, non tamen coæterni. to.9.239.D
Duplex filij dei generatio & natiuitas. tom.10.48.B.C.& .111.M.& ſeq.
Generatio cæleſtis reparauit, quod terrena natiuitas perdiderat. tom.10.128.C
Generationis temporalis Chriſti, non æternæ, capax eſt vtcunque humana fragilitas. to.10.125.A
Generatio Chriſti. to.10.124.L M
Generatio Chriſti æterna, ſine matre temporalis, ſine patre facta eſt. to.10.125.A
Generationis Chriſti æternæ & temporalis, differentia. tom.10.153.A
Conditiones vtriuſque generationis Chriſti. Ibidem.

Generatio Chriſti diuina.

De geniti & ingeniti vocabulo. to.3.72.B
Generatur diuina natura. to.5.104.H
Vt deus pater generaret filium, non aliquo cõngio indiguit: exemplo oſtenditur. to.8.88.B
Quòd genuit ſine initio, & ſine fine. Ibid.B C
Vtrũ filius dici debeat ſemper gignitur, aut ſemper genitus. tom.8.4.A
Quòd deus vnum verbum genuerit. to.8.138.M
Quòd vnicum genuerit, & vnum noluerit: fecit ei fratres non gignendo, ſed adoptando. to.8.151.L
Ex vtero ante Luciferum genui te: exponitur. to.10.116.I
Generatio filij in diuinis, ineffabilis eſt. tom.10.124.L M
Generationem eius quis enarrabit? de qua generatione dicatur. tom.10.128.E
Generatio Chriſti diuina. to.10.119.B.& ſeq.
Genuit pater filium, & quo modo. to.10.191.A B
Non quæratur quo modo pater genuit filiũ, quod & angeli neſciunt. tom.10.215.H

Error circa generationem filij dei.

Hæretici monſtrum prædicant deum patrem genuiſſe, gignendo filium diuerſæ à ſe ſubſtantiæ. tom.10.44.E F

Generatio Chriſti temporalis.

In generatione Chriſti Matthæus & Lucas quomodo variant. to.4.26.B.to.6.48.D
Generatio Chriſti duplex. to.4.91.B
Generationes Chriſti, in tres partes diuiſæ. tom.4.104.I
Generationes xlij. Ibidem, K
Generationem Chriſti exorſus eſt Matthæus ab Abraham, &c. to.5.118.I
Generationes Chriſti, non fruſtra à Matthæo ſic commemorantur. to.5.144.F G
Matthæus generationem Chriſti deſcendendo narrat, Lucas aſcendendo. tom.10.25.E
Et quare. Ibidem.
A Chriſto vſque ad Adam generationes ſeptuagintaſeptem. tom.10.25.E F
Et quid ſignificet. Ibidem.
Comparatio generationis Chriſti ad generationes humanas. to.10.129.D

Geneſis.

Geneſis liber creaturæ cæli & terræ. tom.1.13.M
Geneſis ad literam, quare ſic intituletur. Eodem 11.L M
Geneſeos obſcuritas. tom.1.48.I.& ſequent.
De Geneſi contra Manichæos, libri duo. to.1.180.G.& ſeq.
Recitatio ſecundi & tertij capitis Geneſeos. to.1.184.K L
Geneſis ad literam vbique non poteſt exponi. Ibidem.185.C D
De Geneſi ad literam, liber imperfectus. tomo.3.108.M.& ſeq. Retracta.to.1.fo.6.K
De geneſi ad literam, libri duodecim. to.3.113.K & ſeq. Retract.to.1.fo.6.K
Geneſeos liber, hiſtoria. tom.3.157.L

Genethliaci.

Genethliaci, vulgo Mathematici. to.3.8.F.to.5.216.H & K.& ſeq.
Genethliacorum ſuperſtitioſa vanitas taxata. to.1.21.G H.& .29.G H.to.3.8.F G

Genius, Genium.

Genius deus. to.5.55.C
Genius quid. Eodem.58.B
Genium. to.10.5.L M

Genitalia.

Genitalia cur dixerit Apoſtolus inhoneſta. to.6.102.B C. Retract.tom.1.10.I
De genitalium vel pudendorum verecundia. Eodem.121.A B
Genitalia non mouentur à libidine. tom.5.122.C D
Genitalium motus à deo. tom.7.188.H

Gennadius.

Gennadius medicus, & eius viſio. tomo.1.93.A B

Gentes, Gentiles.

Gentium conuerſio ad Chriſtum. tomo.2.157.K & ſeq. tom.2.31.H.& ſeq.
Gentes non iudicandæ. to.1.52.D. Vide, Electio.
Gentibus, quo modo vtitur Eccleſia, Eodem.158.G
Gentium vocatio prædicta. tom.2.43.H & ſeq. & .156.L & ſeq. & .159.E F tom.3.191.F.to.6.17.C & ſeq.
Ex gentibus multi crediderunt in deum, ante aduentum Chriſti. tom.2.91.A
Gentiles & incircuncisi, multi placuerunt deo. Ibidem.
Gentes, hæreditas Chriſti. to.2.152.E.F.& 154.G & .156.M & .fo.ſeq.B & .171.A
Gentiles ſi quid bene dixerunt, non aſpernandũ. tom.3.8.C
Gentilium ſuperſtitiones taxatæ. Ibidem.G
A gentilibus ſi quid bene dictũ in noſtrum vſum eſt conuertendum. tom.3.10.I K
Gentes peruenisse ad cognitionem dei, per creaturas. Eodem, 183.I & ſeq. copioſè.
Gentes natura duce benefacientes. Eodem, 186.M & ſeq.
In gentibus, imago dei non omnino deleta. to.3.187.B
Gentes an pertineant ad gratiam mediatoris. Ibidem, & ſeq.
Gentes ſunt plures quàm linguæ. tom.5.135.H
Gentes non tam dicuntur propter generationes familiarum, quàm propter genera ſectarum. to.8.157.B
De hoc. Eodem, 206.H I
Gentes quare lapidibus comparentur. to.8.94.L.tom.9.19 M & ſeq.
Exercendo ludos, & cantica gentilium Chriſtianus fit paganus. tom.9.250.B
Gentes impiæ, Iudæi cæci. tom.10.27.M
Gentilis. to.10.106.K
Gentium laus. to.10.264.B C
Gentium vocatio, in Iſaac promittitur. tom.5.140.I
Promiſſio vocationis gentium, iuramento firmata eſt. to.5.144.A B
Gentium vocatio. to.6.17.C & ſeq.
Gentium conſenſus in Chriſtum. to.6.25.B C
Gentes ne ſuperbiant de Iudæorum lapſu. Eodem, 53.C D
Gentes omnes in Chriſto benedicendæ. to.7.3.F
Infideles derelinquuntur per iuſtitiam, fideles vocantur per gratiam. to.9.162.C
Vocatio gentium in tribus Magis. tom.10.137.E F
Ad gentes Chriſtus non venit, ſed diſcipulos ſuos miſit. to.10.164.B
Gens Iudæa per legis ſuſceptionem, & tantorum prophetarum miracula exaltata, Chriſto noluit humiliari. Ibidem.H
Gentes ad Euangelium vocatæ. to.10.28.G

Genus.

Genus & ſpecies quid. tom.1.64.C D

Geometria.

Geometriæ & Aſtronomiæ inuentio. to.1.110.K
Geometræ rari. to.3.91.I

Geon.

Geon fluuius paradiſi, alio nomine Nilus. tom.1.186.F.tom.3.138.M

Geraſeni.

Geraſeni myſticè. to.4.78.E

Germanitianenſes.

Germanitianenſes. to.4.190.M

Germinare.

Germinet terra herbam: exponitur. to.3.121.I

Geruaſius.

Geruaſij & Prothaſij tranſlatio mirabilis. to.1.35.K
Geruaſius & Prothaſius, monachi fuerunt, & poſtea martyres. to.9.227.D
Geruaſii & Prothaſii corpora, quo modo ſint Ambroſio reuelata. tom.5.209.D & ſequent.
Ad Geruaſii & Prothaſii memoriam, quæ miracula facta ſint de cæco illuminato. Ibid.C D

Geſon.

Geſon. tom.3.30.M

Geſta.

Omnia temporaliter geſta à domino Ieſu, fidem nobis inferunt. to.10.19.A

Getæ.

Getæ. to.5.189.K

Geth.

Geth ciuitas Allophylorum. to.8.118.I
Geth interpretatur torcular. Ibidem.K

Getulia.

Getulia vbi ſit. tom.5.25.D

Giezi.

Giezi fallacia, & lepra. tom.3.168.C
Giezi accepta pecunia à Naaman, accepit ſimul lepram. to.10.130.B C
Giezi Iudam traditorem, vel populum Iudaicum ſignat. Ibidem.C D

Gigas.

Gigantes qui. to.4.20.A

Gigas Nemroth. Ibidem.F
Gigantes naſci poterunt de hominibus communibus. to.5.131.D
Gigantes placuit creare deo. Ibidem.H
Gigantes plures fuerũt ante diluuium, quàm poſt. Ibidem.G H
De gigantibus multę fabulę ſcriptę ſunt, ſtiliter, quòd non habuerunt homines patres. tomo.5. 151.C D
Gigas ſuperbum ſignificat, extollentem ſe aduerſus deum. to.8.48.M
Gigantes in malo ſuperbos, in bono Chriſtum ſignificant. to.8.211.H I

Gladius, Gladiatores.

Gladiatorũ ſpectaculi inſania. to.1.27.E F
Gladius flammeus ante paradiſum. Eodem.188. H I.to.3.152.M
Gladius pro tribulatione. tom.2. 60. M. & fo. ſequen. A. & D. & 64.C. tom.3.29.H.to.8. 247.I
Gladius ſpiritus, verbum dei. tom.2.61.C. to. 8.38.L
Gladius, lingua. tom.2.123.E. to.3.174.M. to. 8.141.L
Nomine gladij mors ſignificatur. to.8.24.H
Gladius viſibilis in Eccleſię diſciplina ceſſauit. to.4.13.L
Qui gladio percuſſerit, gladio morietur. tom. 4. 277.A
Gladius verbi dei, orphanos facit & viduas. to. 8.152.H
Et quare bis acutus. Eodem.129.L
Gladij accinctio circa femur, quid ſit. tom.8.89. B & 225.C
Gladiũ Chriſti ſeparat. Eodẽ, 236.L & 258.D
Gladius bis acutus, dicitur verbum dei. tom. 3. 193.C
Gladius domini bis acutus, Chriſtus eſt: & tunc vibrabit, &c. to.8.10.M
Eſt gladius domini bis acutus, ſed bonus: eſt gladius filiorum hominum acutus, ſed malus. Eodem, 112.L & 141. L M
Gladius eſt benignus, & eſt gladius malignus. to.8.362.B. & 280. A B
Gladius dei, anima iuſti. to.8.54.C D
Gladius Chriſti ſpiritalis fortior eſt ſeparans, quàm copulans natura carnalis. Eodem.88. M. & 236.L
Gladius dei, vnde debellauit orbem terrarum, occidendo ſpiritus nequitię, ſpiritus dei eſt in veritate ſermonis dei. Eodem.225.C
Gladij eductio, apertam iniquorũ ſignificat perſecutionem. to.8 62.D. & 142.A
Gladij ancipites qui ſunt, & quid ſignificent: & cur in manibus, & non in linguis ſanctorum. to.8.380. A B. & ſeq
Gladius bis acutus, poteſtas eſt qua defenduntur boni, & puniuntur mali. tom.9.148. L. & 149.D
Iſidorus dubitat, an de gladio materiali, an de ſpiritali intelligatur, quod dixit Simeon, Tuã ipſius animam doloris gladius pertrãſibit. to. 10.270.F G
Suo gladio iugulare. to.2.10.F. to.6.14.H
Lętus melle gladius. to.2.13.H. & 15.G
Plumbeõ iugulare gladio. to.1.119.C
Pugio plumbeus. to.7.215.I
Gladiatores licentioſa crudelitate viuunt. tom 8. 248.I

Gloria.

Gloria. to.3.68.H. & 241.H
Gloria quid ſit. to.4.123.K. to.9.106.I. & 109.G
Glorificare, honorificare, & clarificare. t.6.146.E

Gloria vana, humana, mundi, &c.

Gloria vana, etiã virtuti inſidiatur. to.2.42.F G
Glorię inanis peſtis. tom.1.106.L. & 139.I. & 141.M
Gloria popularis contemnenda. Eodem, 143.F. & 190.G
Gloriantes de bonis operibus ſtulti. to.2.127.B
Gloriatio in bono & in malo. to.3.183.G
Gloria vana. to.1.42.B. & 106.D. to.3.237.B. to.4.264.I. to.9.106.I
Gloria mundi, & huius contemptus. to.3.240.C. & 242.C D
Gloria vana, quibus potiſſimum inſidiatur. Eod. 241.A
Gloria de magnitudine imperij, comparatur vitreę leticię, fragiliter ſplendidę. to.5.31.K
Gloria ſequitur fugientem. to.5.44.K
De gloria vana Romanorum. Ibidem.E F
Gloria eſt iudicium hominum, de hominibus bene opinantium. to.5. Ibidem.E. & ſeq.
Gloria hominum to.5.43.F. & ſequen. & 46.M & ſequentibus.
Brutus pro gloria temporali, filios ſuos occidit. Ibidem.B C
Glorię contemptor. to.5.47.A
Tã turpiter ſeruire virtutes humanę glorię, quàm corporis voluptati. Ibidem.D E
Gloria noſtra tunc in puluerem deducitur, &c. to.8.9.K
Inanis gloria cur maximè fugiẽda eſt perfectis, &c. Ibidem.L
Gloriari in malicia, quid ſit. to.8.109.I
Deus abſtulit nobis gloriam noſtram, vt daret ſuam. to.8.147.D E
Gloria debet eſſe bona & vera. Eodem.353.K L
Non eſt qui non amet gloriam, ſed gloria ſtultorũ reprehenditur à domino. Eodem, 379.K
Qui tali gloria delectantur, in conſcientia ſua nihil habent. Ibidem.L
Habere gloriam, ſed non apud deum, quid ſit. to. 8.41.B
Non eſt magnum gloriari in lętis, ſed in tribulatione. to.8.44.E F
Nemo glorietur de bono quaſi de ſuo. to.8.28.D
Gloriam ſuam exemplo Chriſti nemo quęrat. to. 9.54.B
Gloria falſa fallit homines. to.9.106.I
Gloria humana multis obſtat, quo minus reſipiſcant. to.9.101.G H
Inanis gloria & timoris domini conflictus. tom. 9.224.K
Inanis gloria eſt fugienda. to.9.236. A B

Gloria ſanctorum, & diuina.

Gloriandum in ſolo domino. to.1.37.D. to.2.33. K. & 127.C. to.3.42.M. & ſequent. & 238.M
In nullo gloriandum, quoniam noſtrum nihil eſt. to.1.10.B. to.2.33.K L
Exiſtimo enim quòd non ſunt condignę paſſiones huius temporis ad futuram gloriam, quę reuelabitur in nobis, &c. exponitur. to.4.134. D. & ſequen.
Gloria & ſplendor, & ἐν'γύρα. to.4.223.H I
Gloria dei. to.5.43.F. & ſequen.
Propter gloriam ęternam, omnia contemnẽda. to. 5.46.B C
Gloria vera vbi erit, & verus honor. tomo. 3. 217.K
De gloria cęleſtis incõprehenſibilitate. Ibid.K L
Gloria Chriſtianorum. to.8.56.M
Gloria noſtra futura, quę. Eodem, 62.L
Glorificationem precedit paſſio. to.9.88.E
Gloria noſtra futura erit, ęquari angelis, & videre deum. to.8.62.L
Quo modo ſancti non in theatris, non in circis, non in foris, ſed in cubiculis ſuis gloriantur. to.8.379.I. M
Glorificamus deum, glorioſum dicendo non faciendo. to.8.75.M
Gloria ſit quiſque clarus, & claritate glorioſus. to.9.106.I
Qui gloriam deo debitam de bono ſuo quęrit, hic fur eſt, & latro. to.9.166.M
Quęrens furari gloriam dei, ſimilis eſt diabolo. Ibidem.
Gloria diuina, non eſt ambienda. Ibidem
Gloria communis omnium. to.9.188.G
Differentia ſingulorum. Ibidem.
Gloria beatorum poſt iudicium. to.9.205.I K
Effectus ſpei cęleſtis glorię. to.10.283.D
In ſola cruce gloriandum. tomo.10.178.F. & ſequent.

Gloria dei patris, & filij.

Gloriam filij, quo modo pater iudicat. to.9.69.I
Perſonę inuicem, quo modo ſe glorificent. tom.3. 60.B
Gloria filij hominis tunc venit, quando gentes in eum crediderunt. to.9.81.D E
Vt glorificent patrem veſtrum, qui in cœlis eſt, & ne videamini ab eis, concluſiones duarum ſententiarum in Euangelio quid operentur. to. 10.2.G H
Non minor eſt gloria, quòd tumulus Ioſeph ſuſcitauerit Chriſtum, quàm quòd ſancta Maria vterus procreauerit. to.10.195.C
Glorificatio Chriſti reſurgẽdo & aſcendendo completa eſt. to.10.213.E
Non ad hoc venerat Chriſtus, vt alienam gloriam inuaderet, ſed vt ſuam donaret. tom.10. 258.M
Duę ſunt glorificationes ſecundum ſuſcepti hominis formam. to.10.319.D E
Chriſtus bis glorificatus, bis dedit ſpiritum. Ibidem.E

Glutinum.

Quo glutino glutinetur anima deo. to.8.140.M

Gnoſtici.

Gnoſtici vnde ſic dicti. to.6.3.M
Gnoſticos, nonnulli Barboritas vocant. Eodem. 4.A
Gnoſtici animam naturam dei eſſe dicunt. Ibid.
Bonum deum & malum fingunt. Ibidem.

Gog, & Magog.

Gog, & Magog quid ſignificent. tom.5.189.K. & ſequent.

Goliath.

Goliam Dauid ſuperat. to.10.58.M
Spurius. Eodem, 225.E F
Quare percuſſus à Dauid in fronte. to.10.108.C
Goliath, typus diaboli. to.6.8.F. & ſeq. to.8. 49.M. to.10.225.G

Gorgon.

Gorgon monſtrum. to.5.139.F

Gothi.

Gothi ſub rege Alarico, Romam euerterunt. to.1. 13.C. in fine.
Gothorum irruptio in Africam. tomo.1. in Poſſidonio.
Gothis quid ſit, ſhora armen. to.2.164.K
Gothicam linguam, Roma capta didicit. Ibidem.
Gothi multis ſenatoribus pepercerunt. tom. 5. 29.H I
Gothorum cladis magna, & quot vno die ceciderunt. to.5.48.A
Gothorum rex, Chriſtianos perſecutus eſt. tom. 3. 174.M. & ſequent.

Grabbatum.

Grabbatum, proximum ſignificat. to.9.33.I
Quid eſt quòd dominus dixit paralytico, Tolle grabbatum tuum, & vade in domum tuam. tom.9.243.H

Gradus, Greſſus.

Gradus quatuor ad fœlicitatem. to.3.44.G
Gradatio figura. Eodem.109.D
Gradus ad amorem æternum. to.3.81.G
Gradatio græcè κλῖμαξ dicitur. tom.3.109.D
Gradus virtutum. tom.4.128.F C
Gradus ad cœleſtem iuſticiam. tom.4.128.H
Gradus docendi. Ibidem.
Gradus quatuor ad perfectionem hominis. tom.4.133.F. & ſequent.
De gradu coniunctorum matrimoniis antiquitus. to.5.128.K & ſeq.
Gradibus diſtinctis omnia à deo ordinata. tom.6.140.F
Gradus indifferenter ſunt aſcendentium, & deſcendentium. tom.8.71.G
Gradus, qui in pſalmis, aſcendentium ſunt. tom.8.307.M
Quatuor ſunt hominum gradus, & ſtatus, in Eccleſia. to 10.297.M
Vide, Varietas.
Si greſſus hominis dominus non dirigeret, tam praui eſſent vt ſemper ad praua irēt, & ſemitas curuas ſequēdo redire nō poſſent. to.8.63.I
Greſſus dei qui ſint, & quo modo videantur. to.8.156.B
De verbis Pſalmi, Greſſus meos dirige ſecundum verbum tuum: Ser. tom.10.67.F & ſequen.

Græci.

Græcas literas puer Auguſtinus abhorruit. to.1.27.A
De literis Græcis & Latinis. Ibidem D
Græcos codices conſulit Auguſtinus. tom.1.61.G & .72.L.84.E in fine.tom.3.56.B C
Græca laudantur. to.2.61.E & ſeq.
Græca quædam in lege non tranſlata. tom.2.164.H & ſequent.
Græci, gentes. to.2.169.G
Pagani. to.3.177.K
Græcam linguam & Hebræam, neceſſariam eſſe ad cognitionem literarum ſacrarum. to.3.6.I
Ad Græca exemplaria nouum teſtamentum emēdandum. tom.3.7.G
Vetus item, iuxta lxx. Ibidem.
Græcè mediocriter doctus Auguſtinus. tom.3.64.C
Græca lingua inter cæteras gentium clarior habetur. to.5.64.F
De Græciæ regibus, ſacra inſtituentibus diis. to.5.69.D
Græci, diuinis honoribus honorauerunt illos, à quibus magna beneficia receperunt. to.5.22.B
Græci honorauerunt ſcenicos homines. tom.5.21.I
Græci, de ſapientiæ nomine gloriati ſunt. tom.5.67.I
Græca lingua in aliquibus euidentius ſonat, quàm Latina. tom.10.40.G H
Libros Græcos inſpiciebat Auguſtinus in paßibus controuerſis. to.10.72.H

Gracchus.

Gracchi ſeditioſi, pro lege agraria occiduntur. to.5.17.F G
Gracchi agros hoſtium malè diuidentes, puniuntur. tom.5.28.F G
Gracchi caput auri pondere venditur. Ibid.G

Gramma, Grammatica.

Gramma quid ſit. tom.1.65.B
De grammatica, liber. to.1.53.M & ſequen. Retract. tom.1.1.F
Grammatici, magiſtri penulati. to.1.17.F
Grammaticorum leges anxiè ſeruantur, diuina præcepta non item. Ibidem.H I
Quidam plus curant vitare barbariſmum, quàm vicia morum. Ibidem.K
Grammatices inuentio. tom.1.120.G H
Grammatica, Latinè litteratura dicitur. tom.1.38.I. & .110.E
Grammatici, iudices poetarum. Ibidem.I
Grammatica quid ſit. to.1.120.H
Grammaticorum eſt poetarum fabulas ad vtilitates referre. tom.4.218.D
Grammatici & rhetores quomodo accipiendi ad Chriſtianiſmum. Ibidem.I
Grammatum iſagogas appellant literarum inductores. to.5.170.K & M
Grammaticus poteſt de arte ſua honeſtè viuere. to.8.167.C

Grando.

Grandinis generatio. to.3.221.A
Grando eſt iniquitas, res alienas auferens. to.8.189.I
Grando, ignis, & voces. to.10.171.H

Granum.

Granum ſinapis miſſum, &c. quid ſignificet. tom.8.157.H I & ſequent.
De grano tritici, quod ſeminatum in ſe habuit magnam multitudinis fœcunditatem. tomo 8.159.F & ſeq. & .162.K
Niſi granum frumenti mortuum fuerit, &c. exponitur. to.10.169.L & ſeq.
De granis & palea. to.10.18.D E

Gratia.

Gratiæ vocabulum generaliter & ſpecialiter accipi. to.1.8.L & .12.H & L.to.2.33.M
Gratia quid Ciceroni. tom.4.125.G H
Gratia dei quid. to.4.288.A.to.9.6.F G
Meritò gratia nominatur, quia gratis datur. to.8.86.F
Gratia natura dicitur. to.2.89.E F
An gratia ſit natura. to.3.46.K
Gratia & ſtipendium peccati. to.3.43.K
Gratia.tom.3.29.A B & .37.F & .45.M & ſequenti.G. & K & .53.F & .182.A & .235.L & .fo.ſeq.D & .241.H
Gratia quare ſic dicta. to.8.41.M.tom.10.50.K & .113.F

Gratia & prædeſtinatio.

Gratia & prædeſtinatio. to.3.41.L
Gratia eligimur & prædeſtinamur. tomo.5.123.M
Inter gratiam & prædeſtinationem, quid interſit. tom.7.269.A B
Gratia dei gratuita, & credenda & prædicāda. Eodem, 277.M

Gratia, & liberum arbitrium.

Gratia & liberum arbitrium. tomo.1.3.F G & 9.A & .10.K. to.3.43.I & .45.K. & .46.B & K. & .237.G & .239.M
Gratia dei vicit liberum arbitrium. tomo.1.10.A.tom.4.147.L
Ex gratia ſalus, non ex libero arbitrio. to.7.144.B C
Gratia dei ſuper liberum arbitrium. tomo.7.202.C
De gratia & libero arbitrio. Eodem, 280.I K Retracta.tom.1.14.I
Gratia dei, & liberum hominis arbitrium, diſcernenda. to.7.281.G H
Omnia noſtra gratiæ dei aſſcribenda, non libero arbitrio. tom.10.68.G
Imo etiam ipſum liberum arbitrium. Ibidem.

Gratia dei, & voluntas.

Gratia prima, & ſecunda.

De gratia dei & volūtate, quæſtio difficillima, & paucis intelligibilis. tom.2.34.A & ſequentib.
Gratia dei an præcedat, vel ſequatur hominis voluntatem. to.2.103.M & ſeq.
Gratia duplex. to.2.89.A & ſeq.
Prima gratia beneficij dei eſt, redigere nos ad confeßionem humilitatis. to.8.74.G
Gratia prima & ſecunda. to.7.262.L

Gratia, & iuſticia.

Gratia & iuſticia. to.3.235.H
Gratia dei nec iniuſta, nec crudelis poteſt eſſe iuſticia. to.5.107.K in fine capi
Gratia bene vti facit mala morte, & iuſticia facit diligi. to.5.108.L M
Gratiam differre à virtutibus, innuit dicēs, virtutes dari ſola gratia dei. to.5.215.E

Gratia veteris & noui teſtamenti.

Gratia in veteri teſtamento latens, in nouo reuelatur. tom.3.184.L
Abſque gratia, decalogus quoque occidit. tom.3.184.D E
Gratia data eſt, vt lex impleretur. tom.3.185.G.236.B
Gratiæ promißio. to.4.64.G
Gratia & veteres ſeruati ſunt. to.4.145.A
Gratia noui teſtamenti, à Chriſto & Apoſtolis reuelata. to.5.91.B
Gratia noui teſtamenti, quæ ſit. to.2.epiſt.120.Retracta.to.1.12.L
Gratia indicium, Chriſti humanitas. to.3.38.A
Gratia dei nobis, in homine Chriſto, commendatur. to.3.95.H
Gratia nobis præſtatur per Ieſum. tom.5.125.C D
Gratia Chriſti. to.1.27.I
Tolle gratiam, quid eſt Chriſtus niſi homo? to.10.148.D

Gratiæ donum.

Gratiæ dona ſunt duo. to.3.237.C
Gratia donatur bonis illud quod non debebatur, ſed iuſticia malis illud quod debebatur. tomo 5.130.I
Gratiæ Chriſti hominibus donatæ, commendatio. to.10.25.F
Gratia, donum dei eſt. to.10.50.K
Gratia, diuinæ bonitatis, quomodo accipiēda. to.10.62.H
Sicut diuina bonitas excedit vota, ita adiungit gratiam ad merita. tom.10.188.L

Gratia gratis data.

Gratia gratis data.to.1.3.F.tom.2.61.K & 99.I & .fo.124.A.to.3.67.K L.to.8.167.K.to.9.6.G.to.10.7.B
Gratia niſi gratis detur, gratia non eſt. to.3.43.K & .183.E. to.7.167.G & .168.F & .172.F
Quòd ideo gratia, quia gratis datur. tom.8.41.M
Si ideo gratia vocatur, quia gratis datur, nulla tua merita præceſſerunt. tom.8.105.M
Gratiam ſuam gratis dat deus. to.8.220.B
Cum gratiam audis, gratis intellige. to.8.364.A
Non eſt gratia, niſi gratuita. to.8.21.A
Gratia qua conditi ſumus, verum gratis data gratia. tom.10.67.A B

Gratia & meritum.

Gratia & meritum pugnant. tom.2.epiſt.105.& 106.to.3.239.M.tom.8.86.E F & 105.M
Gratia & meritum, to.3.241.H
Pro gratia, contra meritis ſuis ſuperbientes. to.10.9.A

De gratia & meritis. to.10.14.B C & ſeq.
Gratiæ commendatio, & propriarum virium cõfutatio. to.10.27.K L
Pro gratia contra merita. to.10.56.A & ſeq.
Gratiæ & meritorum diſcoſsio. Ibidem.E
Gratia non ex merito, ſed meritum ex gratia.tom.4.143.K.to.10.71.L.& ſeq.
Gratia præcedit meritum. to.7.201.G
Gratiam dei non tua merita præuenerunt, ſed beneficia dei præceſſerunt. to.8.36.D
Si vis alienus eſſe à gratia, iacta merita tua.tom.8.42.A
Vt nobis gratiam ſuam daret, nulla noſtra bona facta præceſſerunt. ct.8.140.C.in fine.
Quòd non detur ex meritis, teſtimonis comprobatur. to.8.147.B C
Gratiam dei non noſtris meritis, ſed dei voluntati tribui, authoritate probatur. to.8.335.L
Gratiam Chriſti nulla merita præceſſerunt, ſed ex ea cuncta emanarunt. to.9.97.B

Gratiæ commendatio.

Gratiam Chriſti, omnes Pauli epiſtolæ ſonant. to.2.95.K
Gratia dei, maximè commendatur in incarnatione. to.5.89.C & ſeq.
Sine gratia, etiam lex quæ in ſe eſt bona, virtus eſt peccati. to.5.108.L M
Gratia dei, quo modo per Ieſum Chriſtum. tom.8.88.F G
Gratiam ſuam deus in omnibus ſcripturis nobis commendat. Eod.164.E F & ſeq.
Gratia commendatio. to.8.95.K &.130.B
Gratiam dei commendat ſcriptura, quia per ſeipſum poteſt homo in illa ambulare, non tamen redire. to.8.189.E
Gratia dei, qua liberat nos, commendat ſe nobis in omnibus ſcripturis ſanctis. tomo.8.164.E
Gratiam, qua gratis ſaluamur, in omnibus operibus ſuis deus inſinuat. tom.8.359.B
Commendatio gratiæ, non ſolum qua nos fecit, ſed etiam qua refecit. to.8.363.M

Gratia baptiſmi, & gratia iuſtificans.

Gratia dei, Chriſtiani ſumus. tomo 1. 13.C.tomo 2.86.G
Gratia aboleri omnia peccata. to.3.39.B
Ante gratiam iniuſti omnes.ct.4.243.M & ſeq.
Gratia nobis facta in Chriſti baptiſmate. tomo 10.139.A
Gratia propriè iuſtificans, quæ. to.7.166.D
Gratia dei ſola iuſtificamur. to.7.157.K & fo.ſequenti.D E
Gratia qua iuſtificamur, charitas dei. tomo 7.168.B
Gratia dei in Paulo, quid. Eodem.191.G
De gratia & auxilio dei, Ambroſii teſtimonia. to.7.169.E F &.191.F &.111 K
Item Cypriani. Eodem,200.D
Gratia dei ſumus, quicquid boni ſumus. tom.8.148.K
Quòd gratia dei nullis noſtris meritis præcedentibus præparet ſibi in nobis locum. tomo 8.152.K
Gratia diſcernit & ædificat in protectione corporis Chriſti, non merita, aut virtus propria. tom.8.154.M
Gratia dei & miſericordia, ſemper præueniunt peccatores. to.9.166.G
Quiſquis abſque dei gratia vana præſumit, nihil eſt. to.9.107.K
Totum, quod bene facimus, gratiæ dei deputandum, non merito noſtro. ct.10.7.A B
Gratia dei, non meritis ſuis, diſcipuli eiecerunt dæmonia. tom.10.9.A
Homines aliqui iuſti, non ex ſe, ſed gratia dei. tomo 10.17.K
Gratia dei ex Saulo fecit Paulum non opera, nec merita. to.10.97.G H

Gratis & opera.

Gratiam dei, ad ſingulos actus dari. tom.1.104 M.in fine.
Gratia ſaluamur, non operibus. to.3.135.L
Gratia præcedit opera bona. tom. 3.239.M.to.4.144.M & ſequent.
Gratia cooperans. to.7.160.G
Gratiæ dei commẽdatio, vt nemo de ſuis operibus glorietur. to.8.167.A
Si propterea gratia eſt, quia gratis: nihil tuũ præceſſit, vt acciperes. Ibidem.K
Sine gratia dei nemo aliquid bene facit: quia quod malè facit, ipſius hominis eſt: quod facit bene, de beneficio dei eſt. to.8.229.D
Gratiæ dei eſt tribuendum, etiam quod rectè facimus. to.8.303.L
Agens bene, ex deo habet & effectum operis, & initium voluntatis. to.10.137.G

Gratiæ vis, & effectus.

Per gratiam dei natura liberatur, & regitur. to.1.13.C. to.3.144.E F
Ex dei gratia omnia. to.1.49.M
Gratiæ vis. to.3.45.M.& ſeq K
Gratia operatur omnia. Ibidem,46.G
Gratiæ omnia deberi. Ibidem.H
Nihil agi ſine gratia. to.3.53.F.& 136.D
Gratia dei à dæmonum dominatione liberat. to.5.39.H
Aut gratiam minorem acceperunt angeli, qui ceciderunt quàm alij: aut ſi parem, boni magis adiuti ſunt. ct.5.102.I
Gratia ſi non abundaſſet in martyribus: tantas pœnas ſuſtinere non potuiſſent. to.5.101. A. & ſequent.
Gratia dei indebita aliquos liberat à morte ſecunda. to.5.115.A
Gratia quo modo poſsit dici doctrina. tomo.7.166.H
Gratia efficit. Ibidem.K
Ad gratiam dei non ſolum homo, ſed & angelus pertinet. to.8.168.H I
Gratia dei non ſolum operatur remiſsionem peccatorum, ſed etiam cooperantem ſibi facit hominis ſpiritum in opere bonorum factorum. ct.8.187.E
Quam gratiam & gloriam dabit dominus.to.8.201.C
Gratia dei nimis occulta eſt, qua hominum mentes veniuntur, vt poſsint audiri à miniſtris præcepta ſanitatis. ct.8.211.K
Gratia id agit, vt dilectione impleantur mandata dei, quæ timore non poterant. tomo.8.304.G
Gratia, quare ſit data. to.10.68.G
Nihil eſt homo ſine gratia dei. to.10.190.H

Gratiæ vocabula, & attributa.

Gratia, vita æterna. tom.2.96.M.tom.3.43.K.to.7.281.I K
Gratiæ dei auxilium. to.3.144.D E.235.I
Vbi gratia. ct.3.192.F
De correptione & gratia.to.7.286.H.& ſeq.Retracta. ct.1.14.K.to.2.34.C.& ſeq.
Cur nomine ſortis, gratia appelletur. to.8.38.L
Gratia quo modo non ſit gratia. ct.10.7.A B.
Gratia, pluuia eſt. to.10.55.K
Gratia, medicina eſt. to.10.68.M
Gratia lactis copia ſignificatur to.10.108.B

De gratia, loci ex ſcripturis.

Gratia pro gratia redditur. tom.3.43.K. tom.7.282.L M
Gratia pro gratia, quid. to.7.282.M. & ſequent. to.9.6.G H
Gratia dei diffuſa in labiis, quæ ſit. to.8.88.F
Fides gratia eſt, cum dicitur, Accepimus gratiã pro gratia. to.9.6.I K
Gratia, quam accepimus, cũ dicitur, Et de plenitudine eius nos omnes accepimus: & habetur in Græco & gratiam pro gratia. Ibidem.F
Vbi abundauit delictum, ſuperabũdauit gratia. to.9.161.H
Locus Pauli explanatus, Reliquiæ per electionem gratiæ ſaluæ factæ ſunt. to.10.7.A B

Errores circa gratiam dei.

Contra inimicos gratiæ dei acriter diſputatum.to.2.12.M.to.2.82.H.& ſeq.tom.3. de ſpiritu & litera.191.K.& ſeq.
Gratiam dei ſecundum merita noſtra dari, Pelagiani aſſerunt. to.2.34.E.& ſeq.to.7.167.E
Gratiam quo modo accipiat Pelagius.to.2.86.H & 89.E.& 99.D.to.7.168.B C
Gratiã dei quo modo Pelagiani negant. Ibidem.
De natura & gratia, contra Pelagianos. tom.7.157.F.& ſeq.Retract.to.2.3.F.& 13.C
De gratia Chriſti & peccato originali, contra Pelagium & Celeſtium.to.7.165.D.& ſequenti. Retract.to.2.13.I

Gratiæ, Gratiarum actio.

Gratiarum actio pro bonis ſibi collatis. tom.1.17.M
Gratiarum actio pro remiſsione peccatorum. Eodem,19.A
Gratiarum actiones nos debere creatori noſtro. Eodem,151.B.& K L
Prodendi Iudæi Chriſtiani facti, & alij Chriſtiani, vbi male de gratia Chriſti ſentiunt. to.10.56.F
De gratiarum actione multiplici deo pro ſuis beneficiis reddenda. to.5.61.K
Gratiarum actio, ſacrificium laudis. to.6.130.L
Gratiæ ſunt deo referendæ tam in aduerſis quàm in proſperis. to.8.45.D
Multi gratias dei agunt, cum illis accidit proſperum: ſed cùm aduerſum venerit, blaſphemant. to.8.101.F
Gratias gratiæ dei agimus, non damus, non reddimus, non referimus, ſed verbis tantum retribuimus. to.8.216.E
Gratias agit deo, qui deo gratias dicit, tom. 8.335.E
Gratiarum actiones dei ſufficientes reddere non poſſumus. to.9.160.G
Gratiæ deo agendæ pro beneficiis acceptis.tom.9.161.A B
Gratia deo rependenda. Ibidem.M
Gratiarum actio ſuper illuminatione noſtra. tom.9.171.B
Decet gratias agere, qui gratiam meruerunt tom.10.191.D E
Scientia gratiarum actionis proponitur nobis ab Apoſtolo. to.1.165.F

Gratianus.

Gratianus imperat, & Theodoſio imperium condiuidit. to.5.48.E F

Gratulatio.

Gratulatio. to.1.18.B

Gregorius.

Gregorius Nazianzenus. to.2.108.D
Gregorij ſententia de videndo deo. Ibidem.
De peccato originali. to.7.203.H I
De gratia dei gratuita.Eodem.177.M.& ſequentibus.

Grex

Grex.

Grex dei, Eccleſia. to.4.279.G
Greges boni & mali. to.2.190.A

Gula.

Gula tentatio. to.1.40.K L
De gulæ vitio. tom.2.105.M & ſeq.
Gulam deponere cur difficilius eſt, quod ea vti dulcius eſt. tom.2.175.M & ſeq.
Per gulam perdidit Eſau primogenita ſua. tomo 8.94.D

Guttur.

Guttur voracitatem inhiantis gulæ ſignificat. to. 8.18.A

Gymnoſophiſtæ.

Gymnoſophiſtæ Indorum. tomo.5. 226.G

Habere.

Habere. tom.1.67.H
Quantum habebis, tantus eris. tom. 8.110.I
Multi aliqua habent, & non participant ſciendo quod habent. tom.10.22.K
Habere aliquid, quid dicatur. to.10.107.F
Dominus per eum qui habet, iuuat egentem: per eum qui non habet, probat habentem. to.10. 229.B

Habitatio.

Deus quomodo ſingulos inhabitare dignetur. tom.5.81.I
Habitatio dei, conſcientia eſt piorum. tomo.8. 92.I
Habitatio noſtra nō debet recedere de cœlo: quia in terra debemus ſicut mortui ambulare, vt in cœlo viuamus. tom.8.100.D
Habitaculum dei, quid ſit. to.8.48.I K
Quomodo habitet deus in cœlo, qui habitat in ſanctis. tom.8.315.C
Vbi habitabat antequam faceret cœlum, & terram, & ſanctos. Ibidem.D
In quibus habitet deus. to.8.28.D
Habita in deo, & habitabit in te. tom.8.40.A
Deus non habitat in omnibus, qui in domo eius ſunt: exemplo oſtenditur. tomo.8. 252.K
Aliàs habitat deus in ſanctis, quàm in Chriſto. to.8.155.C
Quomodo habitet in altis dominus, & tamē humilia reſpiciat. to.8.283.A
Deus vbi habitet. to.8.225.I
Qui intrant domum dei vt inhabitent, ipſi ſunt quo intrant vt inhabitentur. tom.8.333.B
Ille habitat qui non tenetur: nam qui tenetur, habitatur, non habitat. to.8.97.H
Nemo habitat corde, niſi vnde cogitat. tomo.8. 100.G
Habitare in adiutorio altiſſimi, quid ſit. tom.8. 218.G.& 220.G
Aliter nos habitamus in domo, aliter deꝰ in ſanctis ſuis. tom.8.315.D
Habitare fratres in vnum, tam dulce eſt, quàm ipſa charitas. to.8.334.I
Vtrum hoc de omnibus Chriſtianis, an de aliquibus certis & perfectis dictum ſit. Ibidem.
Quòd clamor iſte non audiebatur in Iudæa, & auditus eſt in orbe terrarum. licet de illo pariete circumciſionis nata ſit iſta benedictio. Ibidem, K
Habitare in vnum, perfectorum eſt. tom.8.335.K
Quòd ſit ex dono gratia dei, non ex meritis, aut viribus propriis, ſicut ros de cœlo. Ibi.L
Non habitant in vnum, niſi in quibus perfecta fuerit charitas Chriſti. Eodem.336.A
Multi habitant in vnum, non niſi corpore. Ibidem, B
Qui in vnum habitant illis præcepit dominus benedictionem. Ibidem.
Viciſſim ſe habitant, qui continet & qui continetur. tom.9.135.I
Omnia confert deus cui inhabitat. Ibidem.
Primi habitaculi eminentia. tom.9.175.M & ſequent.
Medij habitaculi ad extremā ſimilitudo. Ibidē,
Infirmi habitaculi ad primum comparatio. to.5. 176.B
Inſeparabilis eſt habitatio, quorum inſeparabilis operatio. tom.10.13.F
Habitationes duæ in alio ſeculo. tom.10.76.M
Deus quomodo habitet in templo ſuo. tom.10. 103.C
Internus habitator in homine. tom.10.108.E
Quomodo ſit parandum habitaculum ſpiritui ſancto. tom.10.220.L M

Habitus.

Habitus. tom.1.66.H
Habitus notabilis. tom.2.106.A.in fine
Habitus eſt in animo, etiamſi deſit actus. tom.3. 97.K.& ſequent.
Habitus multis modis dicitur. to.4.137.K
Habitu inuentus vt homo: exponitur. Ibidem, & ſequent.
Habitus idem ſequi cogit eundem finem. tom.5. 177.E
Habitus & diſpoſitio. tom.7.243.D
De adulterino habitu virorum & mulierum. to. 10.249.K
Quis adulterator habitus. Ibidem, M
Qui ſint habitus impudici virorum. Ibidem,
Qui ſint habitus impudici mulierum. Ibidem.
Habitus impudicus, nūcius eſt adulterini cordis. tom.10.249.M

Hæreditas.

Hæreditas Chriſti Eccleſia catholica. tom.2.152. E.& 154.L.& 156.L.& ſeq.to.7.121.H I
Hæreditaria ſucceſſio. tom.3.205.L
Hæreditatem Chriſti multitudine filiorū non minui. Eodem.236.C
Hæreditas dei, & quomodo cohæredes Chriſti dicamur. tom.4.138.C D
Hæreditas dei dicitur Eccleſia, & viciſſim hæreditas noſtra deus. tom.8.6.F G
Pro numero filiorum pars hæreditatis deo offeratur. tom.8.73.K.& 99.E
Hæreditas dei quomodo accipienda. tomo.8. 191.G
Hæreditas in qua cohæredes Chriſti ſumus, non minuitur copia poſſeſſorum: nec fit anguſtior numeroſitate cohæredum: ſed tanta eſt multis, quanto paucis: tanta ſingulis, quanta omnibꝰ. tom.8.101.M
Hæreditas quomodo infirmata dicatur & imperfecta. to.8.133.A & D
Hæreditas veteris teſtamenti in vmbra ſignificatiua futuri, terrena fœlicitas: hæreditas noui teſtamenti eſt æterna immortalitas. to.8.134.G
In hæreditatem dei gentes duobus modis intrauerunt. tom.8.191.L
Hæreditari, & hæreditate acquiſiui, ſi differant. tom.8.302.F G
Hæreditas domini quare de finibus terræ colligatur. to.8.324.A
Chriſtus non ita te fecit hæredem, cui mortuo ſuccedas, ſed cum quo in æternum viuas. tom.8. 350.E
Tandem de hæreditate mortuorum contenditur, quandiu teſtamentum in publicum proferatur. to.8.5.E
Hæreditas Chriſtianorum. to.9.4.E
Qualibet hæreditas diuiditur inter conſortes, pacis hæreditas diuidi non poteſt. tomo.9.237.F
Hæreditas domini ſumus. to.10.30.G
Deus hæreditas noſtra, & nos ipſius, & inuicem nos colimus. to.10.30.G H. 41.E.& 70.B C.& 188.E
Ad hæreditatem dei qui perueniant. tom.10. 47.G
Hæreditas Chriſtianis promiſſa, quid differat ab hæreditate humana. to.10.70.B C
Hæreditas noſtra, deus: & hæreditatis eius excellentia. Ibidem.
Sedes hæreditaria, per Adam clauſa, reſerata per Chriſtum. to.10.188.L
Si hæredes Chriſti eſſe volumus, in eius pace manere debemus. to.10.210.A
De duobus fratribus petentibus à Chriſto diuiſionem hæreditatis. tom.10.224.M.& ſeq.
Nemo exhæredato filio hæredem faciat Eccleſiā. tom.10.314.H
Quare Chriſtus noluit diuidere hæreditatem inter fratres. to.10.319.H I

Hæreſis, Hæretici.

Hæreticus quid. to.5.274.F
Hæreticos eſſe oportet, qui & Eccleſiæ nonnulla ex parte proſunt. tom.1.31.C D.& 158.L M.& 165.E.180.H. tom.2.4.B.& 99.B
Hæreſes innumerabiles. tom.3.158.E F
Hæreticorum alia religio, & alia doctrina. Ibidem, F G
Hæretici paria ſacramenta celebrantes, ſententia diſpares ſunt. Eod.157.I.& ſo.ſe.E F
Vnde à catholica communione excluſi. Ibidem.158.E F & K
Hæretici & ſchiſmatici differunt. Ibidem, E F tom.4.83.I
Et quomodo vtatur iſtis Eccleſia. tom.1.158.F
Hæreſes & ſchiſmatis nouitates fugiendæ. Ibidem.G
In hæreticos, Auguſtini lenitas, & clementia. Eodem.167.L. tomo.2.64.H.& 95.I & epiſt. 127.& ſo.158.C
Hæreticis mulcta pecuniaria indicta. tomo.1.in Poſſidonio.tomo.2.45.M.& 46.B.& 68.A
Hæreticorum errata, vt Hieronymus prodat, petit Auguſtinus. to.2.9.K
Hæretici non cogendi, niſi doceantur. tom.2.epiſto.48.
Hæretici moderatè coercendi. tom.2.epiſto.50. & 60.& 61.
Hæretici pœnitentiam ſimulant. Eodem.31.H I
Hæreſes & ſchiſmata prædicta. Ibidem, I
In hæreticos lex moderata. to.2.45.M
Hæretici quare non rebaptizentur. Eodem, 47.E F.to.7.48.A B
Hæreticos non poſſe habere martyrum mortem. to. 2.64.H I
Quomodo occidantur hæreſes per catholicos. to. 9.146.D
Hæreſibus pullulantibus celeriter obuiandum. tom.2.87.B
Hæreticorum inquietudo. tom.2.119.B
Hæreticos corrigi vult Auguſtinus, non necari. to. 2.epiſtol.127.158.159.& 160. tom.7. 59.H I
Orat Auguſtinus pro hæreticis homicidis. to.2. 148.M.& ſeq.
Hæretici inuitantur, vt mutua collatione ſchiſma componatur. to.2. epiſt.147.
Hæretici qui non cenſendi. tom.2.150.A
Hæreticis quatenus communicandum. Ibidem, A B

Hæreſes pariunt ſchiſmata. to.2.154.C D
Hæretici ad ſalutem, etiam inuiti, ſunt trahendi. to.2.epiſt.204.
Hæretici ſi quid bene dixerint, legendi ſed cautè. to.3.14.E
Hæretici Chriſtiani nomine tenus. to.3.35.B
Hæretici & ſchiſmatici extra Eccleſiā damnati. to.3.53.I
Hæretici quos potiſſimum decipiant. tomo.3. 174. L
Hæreticorum tacitas. to.3.137.K
Hæretici abutuntur teſtimoniis ſcripturæ.to.3.55. E.& 135.G
Hæretici quo modo inquirendi, & conuincendi. to.4.7.K.L.& 9.A
Hæretici quo modo à malis catholicis differant. to.4.83.I
Aduerſum hæreticos, quo modo agendum in concionibus. to.4.218.D E.& 238.F
Schiſmatici patientia, pro Chriſto, quantum valeat. to.4.244.D
Hæretici pſeudomartyres.tom.4.264.D.to.8.86. M.& ſequen.
Hæretici paucitatis nomine ſe plerunque commendant. to.4.238.E
Hæreticos adumbrarunt filij Cethuræ. tom. 4. 293.A
Contra hæreticos Manichæos diſputat. tom. 5. 96.I K
Hæreticus omnis ſecundum hominem, non ſecundum deum viuit. to.5.129.M
Hæreticorum ſolent feruere præcordia, & pacem conturbare ſanctorum. to.5.133.L
Hæreſum vtilitas. Ibidem,M
Hæretici vnde proceſſerint. to.5.174.F
Hæretici male ſuo Eccleſiæ proſunt. Ibidem,F G
Hæretici qui. Ibidem.
Hæreticorum & inimicorum inſidiis Eccleſia excitatur. Ibidem.
Hæreticos procurauit diabolus regenerari ſacris, vt ſic baptizati poſſent magis ſecuri ſtare. Ibidem,F
Hæretici omnes ſignificantur per medium filium Noe.to.5.203.H I
Hæreſiarchæ omnes, & hæreſes condentes de Eccleſia exierunt. to.5.204.K
Hæreticus peior infideli. Ibidem,L
De hæreſibus ſcripſerunt Philaſtrius & Epiphanius. to.6.2.E.& ſeq.C.& 6.G
Euſebius. Ibidem.7.G
Hieronymus. Ibidem.8.B.in fine.
Hæreſis quid. to.6.2.E.in fine.
Hæreſis & error differunt. to.6.3.D
Hæreticus quo modo definiendus, & quid faciat hæreticum. Ibidem.& 8.B C
Aduerſus hæreticos fiducia Chriſtianorū.to.6.8. G.& ſequent.
Hæreticorum caput diabolus. to.6.15.F
Hæreticus quid ſit. to.6.20.E
Inter hæreticum & credentem hæreticis, differentia. Ibidem,E F
Hæretici ſanandi, magis quàm perdendi. tomo. 6.25.H
Hæreticorum mater ſuperbia. to.6.26.D E
Hæretici comparantur perdici. to.6.62.G
Hæreticorum amentia. Ibidem,H
Hæreticorum priuilegium diabolicum.to.6.86.C
Hæreſiarcharum catalogus ad Quoduultdeum. to.6.3.K.& ſeq.
Hęreticos & ſchiſmaticos coercere, vel punire, ad poteſtatem pertinere. to.7.5.C
Contra ſchiſmaticos lex imperialis. Ibidem.I
Hæretici baptizare & ordinare poſſunt. tomo.7. 9.I K
Cum hæreticis quo modo agendum fidelibus.tom. 7.19 F G
Hæreſis & ſchiſma. to.7.48.K L.& fo.ſeq. D E
Hæreticorum Epiſcopi quo modo recipiantur. to. 7.49.K
Hæretici reſipiſcentes, quo modo purgentur. Ibidem,L.
Aliter hæretici, aliter Pagani recipiuntur. tom. 7.50.G
Hæretici quatenus per principes coercendi. tom. 7.78.B
Hæreticorum diſceſſus ab Eccleſia, vel aceſſus ſpiritalis. to.7.79.L
Hæreſis & ſchiſmata quo modo fiant. tom. 7. 87.L M
In hæreticis quid approbandum, arguendúmve. Eodem.88.F G
Hæretici ſacramenta habent & ſcripturas ad ſpeciem non ad ſalutem. Ibidem,E
Hæretici multi, multis & bonis catholicis meliores ſunt. to.7.88.L
Hæreſis & auaritiæ, comparatio. Eodem. 89. B C
Hæreticorum ſermo, vt cancer ſerpit. tomo. 7. 90.I
Hæretici à ſemetipſis damnati. to.7.96.A
In hæreticis & ſchiſmaticis quod viciatum eſt, ſanatur tantum. to.7.105.L M
Hæreticis quomodo recipiantur. tom.7.118.A.& ſequen.copioſè.
In hæreticos, de quibus ſpes eſt, lenitas. tomo.7. 190.E
Hæreſis Paternianorum & Venuſtianorum. tom. 7.232.K
Hæretici malo voto per peccatum legentes malè coguntur intelligere: quorum morte filii Eccleſia tanquam quibuſdam ſpinis à ſomno excitantur. to.8.11.C
Hæreticus Chriſti eſt inimicus & defenſor. tom. 8.12.B
Hæreticorum comparatione incundior eſt inuétio veritatis. to.8.15.A
Quantum in ipſis eſt, deſtruunt laudē dei: dum quæſtionibus vanis agitant paruulos, & nutritos fidei lacte. to.8.16.K
Quia perierunt, nolunt quæri per charitatem fraternam ad vnitatem. to.8.21.H
Qui cognouerunt quid eſſet Eccleſia, exierunt foras, & ſchiſmata fecerunt contra Eccleſiam. to.8.38.E
Omnes hæretici in paucis, & in parte ſunt.tom.8. 42.I
Ab hæreſi ſuſcipi non poſſunt, niſi illam deſeruerunt. to.8.63.B C
Hæretici in multis ſunt cum Chriſto, non in paucis: ſed in paucis in quibus non ſunt cum Chriſto, non eis proſunt multa in quibus ſunt cum eo. to.8.117.E
Quòd non amant nobiſcum idipſum, & confitentur nobiſcum Chriſtum. to.8.21.L
Ex hæreticis, qui malè ſentiunt, probati ſunt qui in Eccleſia bene ſentiunt. to.8.117.I
Hæreſis prima in Chriſti diſcipulis orta eſt. Ibidem,L
Per hæreticorum diuiſionem, multi ſermones domini duri molliti ſunt ſuper oleū, & facti ſunt iacula. to.8.117.M
Vtrum debeant excludi de baſilicis.to.8.125. M.& ſequen.
Hæretici dicuntur feræ calami, quoniam ſcripturarum ſenſum pro errore ſuo peruertunt. tomo 8.156.K L
Quòd non correctioni, ſed contentioni ſtudeant: quare diſpergentur. to.8.157.B
Quòd ad populum dei pertineant: & ſi non per virtutem, certè per ſpeciem. tomo 8. 273.M
Quia multum de ſe præſumpſerunt, & ſeipſos amantes ſe ab vnitate Eccleſiæ diuiſerunt, ideo pauci facti ſunt. Ibidem.
Quia principes eſſe voluerunt: ideo reprobati ſunt ab Eccleſia dei, & exierunt. Eodem. 274.A
Quòd proſint cùm exierint de Eccleſia, per inquiſitionis ſtudium, & timoris exemplum. Ibidem.C
Quare ſe ab vnitate Eccleſiæ diuiſerint. tom. 8.309.H I
Hæreſes non fecerunt, niſi magni homines. tom.8. 319.D
Hæretici quare excluſi ſint ab Eccleſia. tomo. 8. 331.A.& D
Montes naufragoſi ſunt hæretici. to.9.2.F
Hæretici nil in Eccleſia debent, ſecundum leges humanas poſſidere. Eodem.14.B
Hæretici à principibus affligendi. to.9.23.E
Hæreſes ex bonis ſcripturis, non bene intellectis, originem trahunt. to.9.34.G
Hæreticos quare deus permittit. to.9.61.A
Hæretici non intrantes per oſtium in ouile. tomo 9.72.B
Hæreticorum diuerſorum, diuerſi errores.Ibidem.
Errores diuerſorum hæreticorum de deo. tom.9. 103.G
Hæretici ſuas ſententias veritate colorant. tom. 9.104.D
Hæretici beſtiæ nomine cenſendi. to.9.146.E
Hæretici ſunt potentes in hoc ſeculo. Ibidem.D
Chriſti gloria apud hæreticos vera non eſt. tomo 9.106.L
Hæretici de Chriſto perperam ſentientes, errant in laude Chriſti. Ibidem,L M
Quæ aduerſus hæreticos valent, plurimum memoriæ commendanda ſunt. to.9.126.D
Hæreticos & ſchiſmaticos præcidit agricola ab Eccleſia. Ibidem,H I
Multę hęreſes ceciderunt. to.9.214.B C
Hęretici nunquam deſunt, ipſi tamen ſe non nouerunt. to.9.231.I
Hęreticus ſi non diaboli frater, certè adiutor & filius eius eſt. Eodem.232.I
Quare hęretici Eccleſiam non agnoſcant. tom.9. 126.M
Diſputatio in hęreticos. to.9.233.C D
Comparatio hęreticorum ad Iudęos. tomo. 9. 244.B
Diabolus loco idolorum ſectas hęreſum inſtituit. to.9.255.D E
Inuectiua in hęreticos. tomo. 9. 254. L M to.10.51.F
Hęretici negantes ſpiritum ſanctum in Eccleſia Chriſti, ſimiles Phariſęis negantibus eundem in Chriſto. to.10.9.E
Hęretici etiam patiuntur, ſed inaniam, quia non habent charitatem. to.10.42.M
In Africa duę partes imò multę fidei ſceſſiones, Aug.tempore. Eod.43.M.& ſeq.
Pro hęreticis orandum, maximè pro illis qui in errore naſcuntur. Eodem.44.G
Hęreticis quibus ſcripturis & exemplis reſiſtendum. tomo.10.48.C
Pelagianos Auguſtinus appellat fratres. tomo. 10.72.G
Et quòd ad ſanitatem ſuſtinendi ſint.Ibidem.
Item quòd & ſi catholici eos poſſent hęreticos

appellare

appellare ab eo tamen nomine abſtinendum. Ibidem.
Et quàm amanter, dolenter, ferendi hæretici, ad correctionem. Ibidem.& ſequentib.
Hæreſes, peſtes. to.10.88.I.& 89.E
Tentat hæreticus. to.10.181.I K
Impugnatio ſcripturæ ab hæreticis, cogit fideles ad ſtudium. Eodem.178.K L
Hæreſis Arrianorum,& Phariſæorũ circa ſcripturæ ſenſum confutatio. Ibidem.L
Hæretici in thuribula alienum ignem imponunt. Ibidem.
Hæreſes oportet eſſe, vt probati quiq; manifeſti fiant inter vos. to.10.176.L M
Sicut membrum abſciſum à corpore, deſinit viuere, ſic hæreticus præciſus ab Eccleſia. tom.10. 221.D.& K L
Hæretici, zizania in Eccleſia. to.1.12.D
Palea. to.2.158.F G
Serpentes. to.1.182.K L. to.8.125.M
Beſtiæ. to.2.153.M
Leproſi. to.4.81.G
Adulteri. to.9.28.F.& ſeq.
Montes. to.8.58.I K
Torrens, ſiue aqua decurrens. to.8.126.C D
Tauri. to.8.156.L
Vulpes. to.8.196.H

Hæreſes anomiæ.

Hæretici de mundi ſtatu diſſentientes. tomo.8. 6.L
Hæretici nudis pedibus ambulantes. Ibidem. & ſequentibus.
Item cum hominibus non manducantes. Eodem.7.C.in fine.
Chriſti diuinitatem paſſibilem dicentes. Ibid.D
Triformem deum putantes. Ibidem.
Aquam deo coæternam dicentes. Ibidem.
Liberationem omnium, factâ apud inferos, Chriſti deſcenſione credentes. tom.6.7.D E
Chriſti de patre natiuitati initium à tempore dantes. Ibidem.

Halaricus.

Halaricus rex. to.1.13.C. to.9.2.facie prima.
Halaricus Gothorum rex, idolis inimicus, Romam cepit. to.10.27.A
Et ibi fere totum argumentum omnium librorum de Ciuitate dei.Eodem.28.M.& ſeq.

Hannibal.

Hannibalem iuueniliter exultãtem, Fabius Maximus patientia ſua fregit. to.2.23.I
Hannibal intrat Italiã, vincit: & annulos mittit Carthaginem. to.5.29.B

Hariolus.

Hariolus, an ſapiens. to.1.95.D E

Haruſpices.

Haruſpicem contemnit Auguſtinus. tom.1.21.F. & 95.A.& ſequen.
Haruſpicum & augurum libri ſuperſtitioſi. to. 3.8.D

Hebdomades.

Hebdomades annorum apud Danielem, iuxta Auguſtini & Hieronymi ſententiam. tom.2. epiſto.78.& fo.71.A.& ſequen.
Hebdomada dies, olim à ſabbato nomen. Eod. 81.K. to.8.116.L
Et quo modo à Paganis appellentur. Ibid.M

Hebionitæ.

Hebionitæ, ſiue Hebionæi Chriſtum hominem tantum fuiſſe dicunt. to.6.4.B
Hebionitæ legem carnaliter ſeruant. Ibidem.
Hebionæis Epiphanius copulat Sampſæos & Elceſæos. Ibidem.
Hebionis hæreſim perſtringit. tom.2.11.K.& 12. D E.& 16.G H

Hebraica.

Hebræi dicti ab Heber. to.1.11.D. to.4.20.H I. & 185.M.& ſeq. to.5.134.H
Hebræi item ab Abrahamo.to.4.185.M.& ſeq. & in libro Retract. to.1.11.D
Hebraicam veritatem Auguſtinus non probabat. to.2.8.H I.& 10.A B.dicens, tumultum exortum inter plebem & epiſcopum. Eodem. 10.B C
Quam fabulam irridet Hieronymus. tom.2. 12.L M
Hebraicam editionem citat Auguſtinus. tom.2. 74.F.in fine.
Hebraicè imperitus Auguſtinus. Eodem.134. B C
Hebraicè, Græcè, Latinè ſuper crucem domini. to. 2.164.I
Ad Hebraica & Græca recurrendum, ſi quam dubitationem attulerit Latinorum interpretum infinita varietas. to.3.6.L
Hebraica quædam nomina in libris canonicis non tranſlata. Ibidem.& 7.H I
Epiſtola ad Hebræos cur non habeat principium ſalutatorium. to.4.280.K
Et quòd nonnulli eam in canonem ſcripturarum recipere timuerint. Ibidem. & tomo.7. 145.K
Epiſtolam ad Hebræos quidam Pauli eſſe dicũt, quidam verò negant. to.5.139.G
Hebræorum populi. to.5.44.F
Mirabilia Hebræorum populo deus fecit. tom.5. 82.M.& ſequen.
Hebræi à quo dicantur. to.5.134.G H
Hebræus populus ſemper habitaſſet in terra promiſſionis, ſi non peccaſſet. to.5.145.E F
Hebræorum regnum dilatatum fuit ſub Dauid & Salomone, quantum promiſſum fuerat. Ibi.
Hebræorum regnum diuiſum per tribus, & captiuatum ab Aſſyriis. to.5.153.A B.& ſeq.
Hebræa lingua prior eſt omnibus. tomo.5.137. A B
Hebrææ literæ non inceperunt à lege tantum, nec Hebræa lingua ſolum per Hebræos fuit ſeruata, tamen cuſtoditæ fuerunt per ſucceſſionem patrum. to.5.270.K L
Hebræa lingua, nomen Adam fertur ſupponere pro maſculo & fœmina. to.5.229.D
De Hebraicis literis, quæ nunquam in ſua linguæ proprietate non fuerunt. to.5.270.K L
Hebræa lingua, & Punica, cognata. tomo.10. 29.M
Vide, Lingua.

Hebron.

Hebron, hæc eſt Cariatharbe. to.4.69.A

Hecate.

Hecate dea. to.5.284.B.in fine.& ſequen.

Helena.

Helena cauſa belli Troiani. to.2.9.I

Helles.

Helle & Phryxus nauigant. to.5.159.F

Heli.

Heli ſacerdos iudicabat populum, regnante Aenea filio in Italia. to.5.263.C
Heli & Saulis reprobatio, quid ſignificent. to.5. 148.A
Mors filiorum Heli, quid adumbret. tomo.5. 147.H I
Heli ſacerdos quo modo ſit mortuus. tomo.5. 215.H
Heli filios non fuiſſe infantes. to.6.129.K

Helias.

Heliæ ieiunium. to.3.7.L.& 167.G
Heliam vidua paſcit. to.3.167.C. to.10.24.F
Heliæ coruus. Ibidem.D
Helias & Heliſæus Iordanem tranſeuntes. Ibidem.L
Heliæ aſcenſus in curru igneo. Ibidem.M
Heliæ pallio Iordanem diuiſit Helizæus. Ibidem.L
Heliæ vindicta expenſa. to.4.269.I
Helias à domino diu paſtus, à vidua domino docente paſtus eſt. to.9.131.K
Heliæ apparuit angelus ſub iunipero. tomo.10. 159.B C
Helias quadraginta diebus ieiunauit. Eodem. 198.L
Helias poſt quadraginta dierum ieiunium, in cœlum tranſlatus eſt. Ibidem.L.& 159.B C
Heliæ, quem perſequebantur homines, ſeruiebant aues. to.10.201.L
Mittitur Helias ad mulierem Sareptanam. Ibidem.L M
Heliæ nutritio à muliere Sareptana: exponitur. to.10.100.A
Helias benedicendo hydriam farinæ, & capſacem olei, multiplicauit in theſauros. tom.10. 201.L M
De Helia. to.10.226.I
De puero ab Helia reſuſcitato. to.3.167.C D
Et quid adumbrarit. Ibidem.
Quare Helias tribus vicibus inclinatus eſt ad ſuſcitandum filium viduæ. to.10.227.A
Quare Helias ſuper montem Carmeli poſuit caput inter genua, ad poſtulandum pluuiam. Ibidem.A B
Helias non ſolus relictus. to.8.38.D
De aduentu Heliæ ante iudicium, cuius prædicatione ſcripturarum ſecreta reſerante, Iudæi conuertentur. to.4.104.A
Helias viuus meritò creditur præcedere faciem iudicis, conuerſurus corda patrum ad filios. to. 5.195.G.& ſeq.
De raptu Heliæ. to.6.100.F.& ſeq.
Helias vbi nunc ſit, cuiuſmodi quæſtio. tomo.7. 172.D
Helias in Ioanne venit in ſpiritu, in ſecundo aduentu veniet iuxta perſonæ proprietatem. to. 9.8.B C
Helias & Enoch dicũtur angelus volans de cœlo, & angelus ſequens eum. to.9.146.K
Heliæ ſpiritus qui. to.3.74.B. to.4.33.I
Helias typus Chriſti. to.6.59.C.in fine. tom.10. 226.I
Per Heliam prophetia ſignatur. tom.3.7.M. to. 6.12.H.in fine.
Heliæ tranſlatio, ſtatus, & reditus. to.3.142.F
Helias quo modo reſtituet omnia. to.4.26.B
Heliæ aduentus. Eodem.119.M

Heliopolis.

Heliopolis ciuitas Aegypti. to.4.28.M

Helizabet.

Helizabet, & Maria cognatæ. to.4.72.C.& 85. K.& 131.A
Helizabet mater Ioannis. to.5.153.C

Helizæus.

Helizæus Iordanem diuidens pallio Heliæ. to. 3.167.I
Helizæi virtutes. Ibidem.L
Per Helizæum victoria. Ibidem.168.K
Helizæus typus Chriſti. to.6.59.D. to.7.198.G. to.8.187.F G.& 199.L
Helizæo inſultantes pueri, quid adumbrent. to. 8.87.G.& 93.K L
Helizæus abſens vidit Gezi recipientem munera à Naaman. to.5.217.A

Helizæus puerum viduæ reſuſcitauit, qui puer Adam figurabat. to.10.66.M.& ſeq.
De ſancto Helizæo. to.10.228.B.& ſo. ſeq.C
Tempore Helizæi omnes prophetæ riſui & opprobrio habebantur. to.10.228.C
Quare Helizæus per duos vrſos iuſſit occidi.42. pueros ipſum ridentes. Ibidem.D
Filius quem nutricia intercedente Helizæo genuerat, mortuus eſt. to.10.229.H
De Helizæo & Giezi puero. to.10.230.C
De Helizæo & ſecuri in gurgite lapſa. tom.10. Ibidem.M
Helizæus ſe ad formam pueri mortui incuruans, Chriſti incarnationem figurabat. tomo.10. 229.I K
Helizæus talem perſonam gerebat Chriſti. to.8. 299.L.to.10.228.E.& 229.C D
Quid ſignificet quòd præmiſit baculum, & poſtea ipſe venit, & aptauit ſe puero mortuo. to. 8.167.F G
Puer ab Helizæo miſſus cum baculo, ad ſuſcitandum puerum, Moyſem figurabat. tom.10. 229.H
Helizæus mittens lignum in aquam, ſignat Chriſtum crucem aſcendentem. to.10.231.B

Helpidius.

Helpidius contra Manichæos. to.1.25.G

Heluidius.

Heluidiani, ab Heluidio exorti. to.6.9.G
Heluidiani, Antidicomaritæ ſunt, teſte Epiphanio. Ibidem.
Mariam virginem negant. Ibidem, & to.3.47.G

Hermopolis.

Hermopolis ciuitas. to.5.73.I

Her.

Her, interpretatur pelliceus. to.6.93.G

Heraclionitæ.

Heraclionitæ, ab Heraclione. to.6.4.D
Duo aſſerunt principia. Ibidem.

Heraclitus.

Heracliti opinio. to.1.96.E

Herbæ.

Herbarum cognitio, neceſſaria. tomo.3.7.M.& ſequentibus.
Herbarum cognitio non ſuperſtitioſa. Eod.9.F
Herba & ligna fructifera. to.9.118.I
Tandem videtur herba lætior quàm arbor, quandiu hyems eſt. to.8.100.C.& 60.K.& 66.L

Hercules.

Hercules Cynocorum deus Daſſinus. tomo.1. 100.F
Hercules luſit taxillis. to.5.51.M
Hercules quomodo fuerit natus, quomodo diuinos honores meruit habere. tomo.5.136.F G
Hercules ſurit, & Buſyrim occidit. to.5.158.H

Hericius.

Hericius minutum & ſpinoſum eſt animal, & ſignificat peccatorem. to.8.262.M
Hericius in ſcripturis, myſticè quid. tomo.10. 102.K

Hermaphroditi.

Hermaphroditi. to.3.90.A.& 122.K
Hermaphroditus vtrunque ſexum habet: nominatur tamen à digniore. to.5.133.M.& ſequentib.A.& D

Hermaſcus.

Hermaſcus Aſſyriorum rex duodecimus. to.5. 257.H

Hermes.

Hermes Aegyptius vocatur Trimegiſtus. to.5. 72.C D
Quæ eius interpretatio. to.5.58.B
Hermes Trimegiſtus dicit hominem facere deos, & idolorum deſtructionem deplorat. tom.5. 72 C D
Hermes fuis nepos Mercurij & Atlantis. to.3. 73.I
Hermes impudenter dolebat, & quare. tomo.3. 72.G
Hermes, Latinè Mercurius, de verbo perfecto ſcripſit. to.6.8.K
Hermetis vaticinium de filio dei, quatenus valeat. Eodem.61.L
Hermes Trimegiſtus vnum deum confitetur. to. 7.101.M

Hermiani.

Hermiani hæretici, qui. to.6.6.I

Hermogenes.

Hermogeniani hæretici qui. to.6.3.A B

Hermon.

Hermon, mons quidam: & interpretatur lumen exaltatum. to.8.335.M
Hermoniim anathematizatio interpretatur. to.8. 83.F.& 215.M

Herodes.

Herodes duo. to.4.94.C.to.8.93.H
Herodes quatuor filios habuit. to.4.103.F
Herodes primus rex Iudæorũ alienigena, ad cuius vſque tempus Iudæi habuerunt ducem, qui defecit cum venit qui mittendus erat. tom.5. 172.M
Herodes. to.3.374.L M
Herodis de Chriſto opinio. to.4.101.I
Herodes percontatur ex doctoribus locum natiuitatis Chriſti. to.10.258.L M
Herodes quando occiderit pueros. tomo.4.94. H I
Herodis crudelitas. to.6.23.H. to.9.244.K L
Herodes timens regnum amittere, regem non meruit agnoſcere. to.8.93.M
Herodes ſæuit, vt inter multos perdat vnum. to.9. 247.C
Herodes ſimulabat ſe adorare velle quem conabatur occidere. to.10.258.M
Herodis in innocentes ſæuicia. tomo. 10.258. H I & L M
Herodes timuit Chriſtum adhuc paruulum. tomo 10.136.C
Herodes nunquam beatis paruulis tantum potuiſſet prodeſſe obſequio, quantum profuit odio. tomo.10.239.A
Herodes à Magis illuſus, occidit infantes. tomo 10.516.G H.
Exclamatio in Herodem. to.9.244.K L
In Herode impio crudelitas Paganorum, & in innocentum occiſione martyrum forma præceſſit. tomo.10.137.E F
Herodis deteſtãda eſt inſania, ſed Iudæorum magis eſt admiranda ſtulticia. to.10.138.E
Inuectiua in Herodem ſæuientem in pueros. tomo 10.258.I K
Herodem regem Chriſtus vulpem appellauit. tomo.8.141.D E
Herodes nimio vino calens, dedit caput Ioannis Baptiſtæ. to.10.240.B

Herodij.

Herodij aues ſunt marinæ, vel, &c. tomo.8.258. G.& 262.K L

Heros.

Heros nomen vnde ortum ſit. to.5.87.A B
Heroes martyres nominari poſſent. Ibidem.B

Heſperus.

Heſperus. to.3.200.D

Heſter.

Heſter coronam regiam inſtar pãni polluti coram ſe videri aiebat. to.2.168.A

Heteroſis.

Heteroſis figura, qua numerus accipitur pro numero. to.3.38.I

Hetruria.

Hetruria. to.5.44.M

Hetruſci.

Hetruſci prædones quomodo cõſueuerint affligere captos. to.7.70.A B.& 228.H.& ſequen.E
Vide in litera E, Etruſci.

Heu.

Heu qualis vox. to.8.209.D

Hiebus.

Hiebus, ipſa eſt, quæ Hieruſalem.tom.4.66.K.& 69.E.to.8.136.C
Vnde Hiebuſæi. to.8.136.C.& 144.A

Hierarchitæ.

Hierarcha hæreticus, vnde Hierarchitæ.to.6.6.L
Reſurrectionem negant, coniugia damnant, paruulis regnum cœlorum claudunt. Ibid.

Hieremias.

Hieremiæ ſanctitas. to.2.58.K.L
Hieremias pro Zacharia citatur. tomo.4. 112.K
Hieremias ſub Ioſia prophetauit, & tetendit prophetiam ſuam vſque ad quintũ menſem captiuitatis Babylonicæ. tom.5.269.B C
Hieremias de quo prophetauerit. Ibidem.
Hieremiæ innuit Auguſtinus librum eſſe Baruch ſcribæ. Ibidem, E
Hieremiæ prophetia de captiuitate Babylonica. tom.8.143.L.

Hiericho.

Hiericho muri, quomodo ſponte ceciderint. tomo 2.117.D
Hiericho luna interpretatur. Ibidem, & tomo.4. 78.I.& 81.K.L
Hierichontis ſubuerſio. to.9.165.G
De homine deſcendente ab Hieruſalem in Hiericho Sermo. to.10.30.C.& ſequen.
Hiericho hunc mundum figurat.tomo.10.180.M. & ſequent.
Quid euerſio Hiericho ſignet. to.10.181.B
Hiericho muri ſeptem diebus ſacerdotalibus tubis circundati, ceciderunt. Ibidem, C

Hieroboam.

Hieroboam rex Iſrael. to.5.152.L M
Hieroboam rex inſtituit idololatriã populo ſuo, ne pergerent in Hieruſalem. tom.5.155.A
De Hieroboam, qui impietate idololatriæ ſubditum ſibi populum prophanauit, in quo tamen non deſtitit deus & prophetias inſpirare, & multos ſub idololatriæ crimine cuſtodire. ibi.

Hieronymus.

Hieronymus presbyter ſedens in Bethleem. tomo 1.15.F
Hieronymus laudatur.tom.2.193.A.& ſequent. tomo.7.213.I
De Hieronymi in tribus linguis peritiſsimi interpretatione. to.5.122.A
De Hieronymi commẽdatione, in expoſitione Danielis prophetæ. tomo.5.295.L
Sancti Hieronymi probata eruditio. tomo.7. 206.M
Hieronymus ab Auguſtino citatur. tomo.10. 162.C
De exhortatione ad ſolitudinem, exemplo ſancti Hieronymi. to.10.282.L M
Hieronymus tituli ſancti Laurentij cardinalis fuit. Ibidem.
Cauſa diſceſſus Hieronymi ab vrbe Romanã. Ibidem, M
Nemo Hieronymo auſteriorem vitam duxit. Ibidem.

Hieruſalem.

Hieruſalem.

Hieruſalem cœleſtis. to.3.158.D. to.6.67.I

Hieruſalem dicta Hiebus. to.4.66.K.& 69.E

Hieruſalem cur deus paſſus ſubuerti. tom.4.26. M.& ſequen.

Hieruſalem typus Eccleſiæ. tom.4.221.L. to.8. 144.A B

Hieruſalem interpretatur viſio pacis. to.4.221. M. to.8.136.C.& 144.A

Hieruſalem cœleſtis ciuitas. to.4.221.M

Hieroſolymitana Eccleſiæ præfuit Iacobus. tom. 4.289.C

Hieruſalem triplex. to.5.145.H

A Hieruſalem populo diffudit ſe Eccleſia. to.5. 174.D

Hieruſalem cur ædificetur, vbi prius erat ciuitas Hiebuſeorum. to.8.136.C.& 144.A

Hieruſalem quomodo ædificat dominus. to.8. 369.B

Quid cuiuſdam ciuitatis cœleſtis imaginem gerat. to.8.143.M.& 312.I K.& 320.H

Hieroſolyma à Sennacherib liberatur, propter ieiunium. to.10.289.C

Excidium Hieroſolymorum. to.10.228.F

Numerus occiſorum in excidio Hieruſalem vndecies centena milia, captiuorum, centum milia. to.10.228.F

Hieruſalem terrena quare ſit dicta habuiſſe virum. to.4.204.C

Hieruſalem Pepuza dicta ab hæreticis. tomo.6. 4.I

Hieruſalem & Babylonia myſticè deſcribuntur. to.8.135.L M.& ſequen.copioſè.

Hieruſalem Sion. tomo.7.112.H. to.8.240.H I. to.9.81.B

Hieruſalem, Salem dicta. to.8.50.B

Quo modo Hieruſalem ædificatur vt ciuitas: & quod Chriſtus ſit eius fundamentum. tomo.8. 312.L M

Quo modo qui habitant in Hieruſalem, non mouentur inæternum. to.8.118.L

Hieruſalem homines ſanctos ad deum pertinentes deſignat. to.9.148.F

In bonis Hieruſalem, & in malis Babylonia agnoſcitur. Ibidem.H

Hilaritas.

Hilaritas in bono. to.3.237.A

Hilaritas in dando. to.3.178.G

Hilaritas in catechiſmo quo modo comparanda. to.4.218.L.& ſeq.copioſè.

Hilarius.

Hilarius excuſatur. to.1.38.B C

Hilarius vſus literis prophanis. to.3.10.L

Hilarij ſententia, de trinitate, expenſa. tomo.3. 75.M

Hilarius citatus. to.7.163.M.& 197.M

Hilarij epiſcopi, de peccato originali, ſententia. to.7.203.C

Himber.

Himber igneus. to.5.141.H I

Hippocrates.

Hippocrates medicus. to.5.41.A. in fine. to.6. 107.B

Hippocentaurus.

Hippocentaurus Manichæorum. to.6.65.E.in fine. & 67.E F

Hircanus.

Hircanus dimicat cum Ariſtobolo fratre ſuo. to. 5.172.L

Hircanus pontifex confirmatur. Ibidem.M

Hircus.

Hircus in ſacrificio, Chriſtum præfigurabat. to. 6.74.A

Hirci ſignificant peccatores pœnitentes, qui adiuncti hœdis ſaluantur. to.3.149.E

Hirundo.

Hirundines vel paſſeres piis vocibus teſtantur pericula filiorum à nido exeuntium. tom.10. 298.F G

Hiſmael.

De Hiſmaele quid Abraha dominus dixerit. to.5.140.L

Hiſmael veteris teſtamenti populum ſignificat. to.4.292.M. to.6.59.G

Schiſmaticos. to.7.81.F

In Hiſmael ſunt omnes qui carnaliter colunt deū. to.8.309.E

Hiſmaelitæ obedientes ſibi. to.8.199.B

Hiſpani.

Hiſpanorum irruptio in Africam. to.1. in Poſſidonio.

Hiſpania deuaſtatur. to.2.165.E F

Hiſtrio.

Hiſtrionum ſigna. to.3.5.L.& 9.A

Qui hiſtrionis dat, hoc in illo amat in quo nequiſſimus eſt. to.8.253.L

Hiſtriones fouere, vitium immane. to.9.306.I

Hiſtoria.

Hiſtoriæ inuentio. to.1.110.F

Hiſtoria vanè taxata. Ibidem.

Hiſtoria ſacra diuinam prouidentiam teſtantur. to.1.161.D

Sacra hiſtoria. to.2.32.D.in fine.

Hiſtoriarum noticia habet aliquid libertatis. to. 2.133.M.& ſequen.

Hiſtoria. to.3.109.C

Hiſtoria temporum vtilitas. to.3.9.I

Hiſtoria non numeranda inter humana inſtituta. Ibidem.F

Hiſtorica expoſitio ſcripturæ. to.3.109.C

Hiſtoriæ veritas quærenda primùm, deinde myſteria. to.3.139.A.& 148.L

Hiſtoria notabilis recitatur. tom.4.267.M.& ſequentibus.

Hiſtoria diuorum quædam apocrypha. tom.4. 269.K L

Hiſtoriæ ſacræ ſcriptor Moyſes compendioſè numerat homines, per quorum ſucceſſum deuentum eſt à primo homine vſque ad Abraham. to.5.125.L

In hiſtoria ſacra narrantur quæ pertinent ad ciuitatem dei. to.5.134.C

Et ea fideliſſima. Ibidem.

Hiſtoriæ ſacræ non ſolum continent res geſtas, ſed allegorias. to.5.132.F

Non quicquid eſt in hiſtoria, ſemper eſt figura tantum. to.5.134.C

Hiſtoria ſacra & ad res geſtas & futuras ſcripta. Eodem.145.C

Hiſtoriæ ſacræ quicquid eſt contrarium, eſt falſiſſimum. to.5.171.B C

Hiſtoricorum diſſonantia copiam præbet nobis, vt eis magis credamus qui diuinæ hiſtoriæ, quam tenemus, non repugnant. Ibidem.B

Quicquid in hiſtoria gentium dicitur, non eſt neceſſe credere. to.5.199.G.& ſeq.

De hiſtoria vel ſcriptura Aegyptiorum, & Græcorum, & hiſtoriis aliorum quid credat certiſſimè, & quid non, oſtendit Auguſtinus. to. 5.102.M

Hodie.

Vſque in hodiernum diem, quo modo dicat ſcriptura. to.3.30.K

Hodie, id eſt, in præſenti vita. to.3.3.L. tom.4. 273.G

Hodie ad nouum teſtamentum pertinet, ſicut ad vetus, heri. to.4.302.K

Hodie ſemper apud deum. to.6.9.I

Hodie præſentiam ſignificat. to.8.4.A

Hodie in oratione dominica, quid. to.10.25.I

Hœdus.

Hœdi, peccatores. to.4.80.C.

Hœdorum ab agnis diuiſio. to.10.45.D E

Holocauſta.

De holocauſto in monte Carmeli. tom.3.167.D

Holocauſtis deus non delectatur. to.4.203.L

Holocauſta quæ deo placeant. to.8.104.A

Holocauſtum quid. Ibi.& 108.H.& 144.G H. & 149.B C

Holon totum dicitur, cauſis incenſio, inde holocauſtum, totum incenſum dicitur. tom.8.144. G H.& 149.B C

Quid ſit holocauſtum, & vnde dicatur. tomo.8. 104.A

Quæ ſint holocauſta quæ non ſpreuit deus. Ibid.

Omne holocauſtum eſt ſacrificium, ſed non omne ſacrificium eſt holocauſtum. to.8.149.C

Holocauſta medullata quæ ſint. Ibidem.D

Holofernes.

Holofernes. to.5.137.L

Holofernis crudelitas. to.10.239.A

Holofernis capitis amputatio. Ibidem.C. & ſequentibus.

Homerus.

Homeri lectio amara puero Auguſtino. tom.1. 17.D

Homeri fictio. to.5.38.C D

Homerus. to.5.76.F G

Homeri & Pauli imagines Marcellina adorabat. to.6.4.B

Homilia.

Quinquaginta Homiliarum liber. to.10.90.F. & ſequentibus.

Homo.

Homo quid: & eius definitio. to.1.109.K. 136. D. & 167.I. to.5.277.M. & ſeq. to.10.27 K

Homo ſecundum Apuleium, eſt animal terreſtre. to.5.70.F.& 76.L

Homo quid, in ſcripturis. to.10.21.F

Homo, vnde, & à quo.

Hominis origo, ex limo terra. to.8.363.M

Homo à deo habet vt ſit. to.1.15.H

Homo conſilio ſanctæ trinitatis creatus eſt, non alia creatura. to.9.257.D

Hominem deus fecit, peccatorem ſeipſum homo fecit. to.10.175.F.& 183.E

Hominis creatio, qualis.

Hominis multiplex conditio. tom.5.76.L. to.10. 131.K

Homo perfectè conditus à deo. to.1.142.F. to.4. 252.I

Homo primus qualis factus ſit. tom.1.155.L M

An ſapiens vel ſtultus. Ibidem.

Homo cur erectæ ſtaturæ. to.1.183.C. to.3.89.D. & 133.C. to.4.127.K L

Hominis creatio, & immortalitas. to.3.122.C D. & ſequen.& 131.G

Hominis creandi modus. to.3.133.A

Homo primus quo modo factus. Ibid.D. & F. to.10.66.D

Homo conditus. to.4.252.I

Homo primus immortalis creatus. to.3.134.D

Homo quare ita conditus. to.4.221.A B

In hominem ſpiraſſe deum ſpiraculum vitæ, quo modo quidam falſè exponant. to.5.113.M

In hominem flatum ſpirauit deus, nō de ſua ſubſtantia. to.5.114.C D

Homo primus fuit quodam modo beatus. to.5. 95.A

Homo cre-

Homo erecto corpore formatus, admonetur quæ ſurſum ſunt quærere: & ad quid diſpoſitus. to.5.215.H

Cur hominem deus fecerit manibus ſuis, & cæteras creaturas verbo. to.8.298.L M

Tempus creationis hominis.

Homo quando factus. to.3.131.E. & fol. ſeq. B. & 144.L

Hominem quare non creauerit deus citius quærentes, poſſent iidem quærere, quare infinito quaſi tempore, cum etiam totum nihil eſſet reſpectu æternæ ceſſationis ab hominis creatione. to.5.105.F. & ſequentibus.

Hominem deus fecit in tempore. tom.5,104.A. in fine.

Ante primi hominis creationẽ nullus homo fuit. Ibidem.M

Homo cur die ſexto formatus ſit. to.8.224.L M

Quot homines creati.

Hominem cur vnum deus creauit, ex quo omnes fieri voluit: alia vero animalia non, ſed plura. to.5.106.F. & ſeq. & 107.K

Homo ad quid creatus.

Homo ad hoc factus eſt vt cæteris creaturis dominetur. to.9.258.I

Homo creatus eſt vt haberet charitatem, iuſtus eſſet, patiens, & miſericors. to.9.257.G

Factus eſt homo in terra ad cœlum contemplandum. to.10.305.I

Homo imago dei.

Hominis dignitas & excellentia. tomo.2.50.D. to.5.133.A. & ſequen. & 197.L

Homo imago dei quo modo. tom.2.55.G. tom.3.90.B. & ſequentib. & 236.L. to.9.6.B C. & 256.I

Homo deflexus ab imagine dei. tomo.3.90.G. & ſequentibus.

In homine quo modo imago pecudis. Ibidem.E

Homo ad totius trinitatis imaginem conditus. to.3.89.K. & 113.I

Homo ad imaginem & ſimilitudinem dei factus. tomo.1.52.B. tom.5.113.B. & ſequenti. to.4.127.H. & ſequen. 164.M. & ſequentib. & 168.H

Imago dei quo modo ſolus vir. tom.3.91.M. & ſeq. Ibidem.B C. & 122.I K. & 181.G

In homine quid ſimile deo. Eodem.92.C D

De homine facto ad imaginem & ſimilitudinem dei. to.4.127.H. & ſequen.

Homines ad imaginem creatoris creati. tom.5.98.G

Hominem deus fecit de puluere, ad ſuam imaginem, & de latere eius mulierem manu. tom.5.106.I K

Hominis corpus, non animam eſſe imaginem dei, hæreſis. to.6.7.C

Homo quatenus imago dei, aut ſecus. Eodem, 39.C

Hominem ſecundũ id quod interius eſt, ad imaginem dei factus. Eodem.99.A B

Imaginis dei perditio, & reparatio.

Hominem non totum amiſiſſe quod habebat imaginis dei. to.1.9.I

Homo poſt peccatum amiſit perfectionem imaginis dei. to.2.185.D

Homo quomodo periit, ac rurſum liberatus ſit. to.3.94.F. & ſequentib.

In homine quo modo reformetur imago dei. Eodem.99.I. & ſequen. & 201.F

Eiuſque reformationis gradus & conſummatio. Ibidem.108.A

Homo qua ſui parte ad imaginem & ſimilitudinem dei factus ſit, ad quam proficiendo renouatur. to.3.100.D. & ſequentib. & 122.E. & ſequen. & 181.G

Hominis fictio, formatio.

Hominẽ finxiſſe, etſi proprius dicatur deus quàm formaſſe: tamen formandi verbum tranſlatores ponunt. to.5.113.I

Vtrum debeat dici factus ſecundum animam, & fictus vel formatus ſecundum corpus. tom.8.290.A

Hominis productio quare recapituletur poſt mortem Abel. to.5.130.H. & ſequen.

Hominis ſtatus ante conditionem.

Ex homine primo futuri erant homines, alij malis angelis, alij bonis ſociandi. to.5.107.K

Homines ſi non peccaſſent, vixiſſent in æternum: contra Platonicos. to.5.112.A. & ſequent.

Homo erat in paradiſo corporali & ſpiritali. to.5.118.L

Homo in paradiſo habebat quicquid volebat. to.5.120.A

Homines ſine peccato tot fuiſſent, quotus erat numerus ſanctorum. to.5.121.K L

Homines primi generaſſent filios ſine libidine, ſi non peccaſſent: & quo modo peperiſſent mulieres. to.5.121.F. & capitibus ſequentibus ad 26. caput vſque.

Homo primus qualis ante peccatum viuebat. to.5.122.K

De hominum primorum conditione, & fœlicitate prima. to.5.123.K

Hominis lapſus.

Hominis lapſus. to.2.145.F G. to.3.156.D *Vide, Cadere.*

Homo quo modo periit. to.3.94.F

Quæ ſit cauſa vt homo ſit deterior. tomo.4.124.A

Homo peccat, &c. to.5.43.M. in fine & ſeq.

Homo potuit mori, & non mori. Et quare ſimilis factus eſt beſtiis. to.5.106. & ſeq. 108.B

Homo primus in mortẽ & rebellionem carnis eſt prolapſus. to.5.108.H

Homo primus delectatus libertate peruerſa, deũ dereliquit: & ipſe à proprio ſeruo derelict⁹ eſt. to.5.110.E F

Hominis primi peccatum permaximum, mutauit damnationem magis quàm aliorũ peccatum. Ibidem.G

Hominum primorum ſtatus. to.5. 118.F G. & ſequen.

Homo ſi non peccaſſet, quæ fœlicitas data illi fuiſſet. Ibidem.G H

Homo factus eſt cum bona voluntate. Ibidem.K

Homo primus Adam, non eſt ſeductus. tom.5.119.A

Homines primi cur peccauerunt occultè antequã manifeſtè cibum caperent. Ibidem.E F

Hominibus primis deus prohibuit opus manifeſtum. Eodem.119.H I

De hominum primorum excuſatione ſuperba. to.5.119.K L

Homo primus quo modo ſeruitutem incurrit per libertatem quam petiit. tomo.5. Ibidem.M. & ſequent.

Homines primi cognouerunt ſe eſſe nudos. tom.5.120.F. & ſeq.

Corpus ſubditur aliquibus hominibus in motu diuerſorum membrorum. tomo.5.122.C. & ſequent.

Homo poterat tentantem aduerſarium vincere cum dei adiutorio: ſi autem ipſum deſereret, placendo ſibiipſi, vinceretur ab eo. tomo.5.125.B

In hominis poteſtate in paradiſo non erat bene viuere, abſque dei adiutorio, ſed bene malè. Ibidem.

Homini primo fuiſſet corpus animo ſubiectum: etiam quo ad genitalia. tom.5.123. K. & ſequent.

Homo quanto magis fruebatur deo, tanto maiori impietate dereliquit deum. to.5.201.K

Homines primi volentes eſſe vt dij, ceciderunt à vero deo. tom.5.218.C

Per ſe lapſus homo non poteſt erigi. tom. 7.161.L. & ſequen.

In homine ſymbola trinitatis. to.1.50. F. in fine.

Homo ſua poteſtate vti volẽs, præceptum rumpere delectauit, vt nullo ſibi dominante fieret ſicut deus. to.8.169.B

Homo qui deſerto deo ſicut deus eſſe voluit, à minutiſſima beſtiola mortem timet. tomo.8.26.D

Quod ad caſum ſuum potuit eſſe idoneus, non ad reſurrectionem. to.8.528.C

Exaltauit ſe homo & cecidit, humiliauit ſe Chriſtus & erexit. to.9.239.B

Homo quo modo ſe dignum morte effecerit. tomo 10.5.E

Homo quo modo perierit. to.10.63.H

Homo cecidit. to.10.128.H

Homo ex quibus: & quæ in homine.

Homo tribus conſtat, ſpiritu, anima, & corpore. to.5.54.F

Hominis duæ ſubſtantiæ tantum. Eodem.45.H. & 192.C. & 200.F

Homo conſtat ex anima & corpore. to.5.67.C. to.8.52.M

In homine, natura, doctrina, & vſus. tom.5.97.H I

Homo totus aliquando denominatur à parte ſuâ, aliquando ex carne, aliquando ex anima. to.5.115.K

Non eſt homo, vbi nullus eſt ſenſus. to.8.101.B

In homine nihil amplius inuenitur quàm anima & caro. to.8.366.D

Homo conſtat ex corpore & ſpiritu. to.10.56.I

Homo, in mente & in carne. to.10.60.C

Hominis primi corpus.

Hominis primi quale corpus. to.5.133.L

De hominis primi corpore animali, quod indigebat vſu lignorum paradiſi. to.5.112.F

In humani corporis conditione dignitas præfertur neceſſitati. to.5.215.H

Hominis dignitas, excellentia, perfectio.

De immortalitate hominis. to.2.128.co.2.

Humanæ naturæ excellentia. tom.1.161.L. tom.3.239.G

Homo brutis præſtantior: & quo modo poſſit videre deum. to.2.111.F. & ſeq.

Homo ratione præcellit. Eodem.142.L M. & 183.C. & 186.K. to.5.155.B. to.4.184.F

Humanæ conditionis dignitas. to.3.197.L

Homines beſtiis antecellere, quo documento conſtet. to.4.124.F

Homo in quo melior ſit beluis. to.4.141.H

Homo quo modo participet cum omni creatura. to.5.44.D

Homo ita creatus eſt, vt per illud quod in eo præcellit, attingat ad illud quod cuncta præcellit, ſcilicet deum. to.5.65.I

Hominum & deorum diſtinctio. tom.5.76.H. & ſequent.

Homo quo modo præcellat omnia bruta per rationem, licet in multis ad corpus pertinentibus præcellatur. to.5.70.D E

Homines quo modo dæmonibus meliores. Ibidem.M

dem. M
Nullus deus miſcetur homini. to.3.72.B C
Homo tenet medium inter angelos & bruta. to.5.77.M.& ſeq.& fo.ſequen.B.& 106.F
Homo quo modo propinquior ſuperiori deo. to.5.92.B.& ſequen.
Ex hominibus reſtaurantur ruina angelica. to.5.27.F
Homine vilius eſt quicquid infra ipſum eſt. to.8.48.C
Homo quæ acceperit cum pecoribus communia, & quæ ſingularia. to.8.63.F
Quòd ſolo intellectu à beſtiis diſcernatur. to.8.84.M
Homo in quo prælatus ſit iumentis, & in quo comparetur iumentis. to.8.99.K.& 101.I
Sicut homo per hoc quod præfertur omnibus animantibus, ſi bene vixerit, erit in vita beata, ita erit ſi male vixerit in miſera vita. tom.8.248.L M
Cur homo etiam peßimus præponatur equo optimo. to.8.366.B
Homo à pecoribus ſolo intellectu diſtat, ex quo ſolo poteſt gloriari. to.9.6.B
Homines per Chriſti gratiam ſanctis angelis facti ſunt æquales. to.9.113.G
Homo eſt digniſſima creaturarum. to.9.165.G
Homo, ſecundum mortalitatem, inferior diabolo. to.10.21.F
In quo præcellat homo beſtiis & aliis creaturis. to.10.84.L M
Homo inter deum & Satanam. to.10.96.G H
Homines à mutabili creatura ad immutabilem deum peruenerunt. to.10.199.G

Hominis voluntas, poteſtas ante & poſt lapſum.

Homo lapſus, ex ſe non poteſt reſurgere. to.1.3.H.& I.& 149.I. to.3.90.L
In noſtra poteſtate eſt, inſeri deo, vel excidi, quo modo accipiendum. to.10.9.M
Quo modo noſtrum eſt, & credere & bene operari. to.1.8.E.& ſequen.
In poteſtate hominis eſt, quid velit, non tamen quod poßit. to.1.10.B
Homo ſine deo dux ſibi in præceps. tom.1.21.E. to.2.82.I K
In homine duæ voluntatis gratiæ. tomo.1.32.G. & ſequentibus.
Hominē nihil poſſe ſine deo. to.3.46.I.& 139.L
In hominis vtilitatem an omnia creata ſint. to.4.125.D
Hominem fecit deus rectum: qui tamen poteſt malè facere, prævidens quid boni de malo illius eſſet ipſe facturus. to.5.207.E F
Homo quo modo poßit mutare in melius voluntatem. to.6.45.L. Retracta. to.1.7.M.& ſequentib. A
Homo poteſt apponere hominem ſuper hominem, ſed non ſuper deum, qui tuetur hominem. to.8.135.F
Quòd tandiu ſit aliquid, quandiu hæret illi à quo factus eſt. to.8.181.M.in fine.
Homo vt ſit aliquid, conuertat ſe ad illum à quo creatus eſt: recedendo frigeſcit: accedendo feruescit. to.8.168.L
Quòd idoneus ſit ſe vulnerare, non ſanare. to.8.241.B
Quòd vendere ſe potuerit ſub peccato, redimere ſe ab iniquitate non poßit. to.8.329.G
Homo non poteſt regere corpus ſuum, quod regebat ante peccatum, quia regi noluit à quo regebatur. to.8.366.F
Magnas vires liberi arbitrij homo cum conderetur accepit, ſed peccando amiſit. tomo.10.56.A
Homo ſine gratia dei quid poßit. tomo.10.190.H I
Cælum & terra, & quæ in eis ſunt, propter hominem, quem diuec deſpicit, ſunt facta. to.10.237.M
Hominis poteſtas in beſtias. to.1.183.C D. to.3.122.C
Hominis poteſtas in creaturas. to.9.136.I

Humana natura, & eius qualitas.

Homo natura eſt malus. to.1.3 I
Hominis eſt cadere, ſurgere non item. tom.1.3.H.& 149.I K. to.3.37.F G. to.4.133.L
De opere & natura hominis. to.1.186.H I
Hominis natura, eſt duplex. to.3.201.F
Humanæ naturæ qualitas. to.3.239.L
Hominis inſtitutio bona. Ibidem. M
Humanum genus ſicut vnus homo, diuerſis temporibus eruditur diuerſimodè. tomo.3.85.C D
Homo præ cæteris animalibus eſt natura magis ſocialis, vitio magis diſcordioſus. tom.5.107.H
Hominum genus diſcordioſum eſt vitio, & magis ſociale natura omnibus aliis: & ad diſcordiam ſanandam, bona eſt recordatio primorum parentum. Ibidem.

Homini communia, & propria.

Homo quando ordinatißimus. tomo.1.141.H. & ſequentibus.
Homo multa habet communia cum pecoribus & arbuſtis. Ibidem. L
Homini quid ſit commune. to.4.142.C
Homini propria facultas ad peccandum. tom.3.237.A
Hominum propria, peccatum & mendacium. to.3.240.D
Homines diligendi, non errores. Eodem.235.F. & fo. ſequen. E
Homines non odio habendi, ſed vicia. tomo.1.139.H I. to.3.236.E
Homo mediocris re parua atque ſuccincta, ſibi ſufficiens, charißimus ſuis, &c. to.5.31.L M

Humani generis propagatio.

Homo, ciues terrenos parit. to.3.237.H
Homo vndecunque naſcatur, bonum opus dei. to.7.219.C
Ex homine vno, totum genus humanum propagatum eſt. to.5.102.I. & ſequentibus copioſè.
Humanum genus totum, fuit in primis parentibus. to.5.107.H
In primo homine exortam fuiſſe omnem plenitudinem generis humani, in qua prævidit deus, quæ pars honoranda eſſet præmio, & quæ damnanda ſupplitio. Ibidem.108.B. & ſeq.
Homo generat homines diuina virtute operante interius, ſine qua nec hominum, nec aliorum generatio: ſine generatione tamen hominis vel propagatione poteſt eſſe ipſorum multiplicatio per diuinam virtutem. to.5.213.C

Homo, Filius hominis, & filij hominum.

Homines, & filij hominum, diſtinguuntur. to.2.121.K L. to.8.59.C
Homo & filius hominis, diſtant. to.8.12.E F. & 59.E
Filij hominum diligunt vanitatem, & quærunt mendacium. to.1.35.C
Homines, ad Adam: filij hominum, ad Chriſtum alicubi referuntur. to.9.54.F

Humani generis, ab Adam propagati, condemnatio.

Homines primi, ſoli potuerunt culpam & pœnam tranſmittere in poſteros: & quicunque alius poteſt peccans, ſi primi non peccaſſent; ipſe ſibi damnationem acciperet, non filius. to.5.118.G H
Omnis homo, merito peccati, reus naſcitur peccati. to.9.238.K

Humanæ naturæ infirmitas, mutabilitas, neſcientia, miſeria, opus, deterioratio.

Humana infirmitas. to.7.19.A B.& 23.G H
Humana imbecillitas, vnde. to.3.173.B
Homo mortalis. to.3.196.K L
Hominis indigentia non expellitur, niſi per beatitudinem. to.5.100.L
Fragilior eſt homo vaſe vitreo. to.10.2.B C
Fragilitas humana. to.10.106.L M
Humana natura ex peccato infirmitas. tom.10.56.A B
Et quòd illa remißione peccatorum in baptiſmo non auferatur. Ibidem.
Et quando finiatur. Ibidem & ſeq.
Humani animi mutabilitas. tomo 4.148.I.& 149.E
Humana natura mutabilis & inconſtans. to.1.166.C.& ſequen.
Hominem ſeſe totum non noſſe, deum in ænigmate cognoſcere. to.1.37.M
Homo aliquando neſcit quid ſit in eo, creator autem ſcit quid ſit in homine. to.9.21.L
Nemo viribus ſuis confidat. to.1.19.A B. to.2.48.L M.& 82.L. to.3.237.G. to.4.144.D
Hominis bona, dona ſunt dei, mala autem noſtra. to.1.37.K L
Humanis viribus legem non impleri. tomo.4.283.F
Homo nihil ſe putet operari, niſi inquantum malus eſt. to.8.359.C
Homo, vtrum deo authore ſit deterior. tomo 4.124.A
Homo vt ſit deterior, quæ ſit cauſa. Ibidem.
Homo maſſa peccati. to.4.135.D.& 146.K
Homo cùm ſit maximè ægrotus, ſanus ſibi videtur. to.10.164.H & L
Humana miſeria, ex Adam contracta. to.1.1.F. to.7.226.H.& fo.229.D E
Omnis abundantia hominis, eſt calamitas & miſeria. to.8.34.E
Homo per peccatum ſubiectus eſt beſtiis: quæ illi ſubiecta erant. to.9.136.I K
Hominum miſeria & fragilitas. tom.9.164.E F. to.10.21.F.& ſequen.
Humanæ vtilitatis confeßio. tomo 9.170.M. & ſequentibus.

Hominis reparatio, ſiue reſtitutio.

Homo ſibi ipſi eſt reddendus. to.1.3.B

Hominis cum deo commercium.

Quo modo homine frui conueniat. to.3.5.A
Hominem trahit ſolus deus. to.3.46.I
Hominem quo modo operatur deus atque cuſtodit. to.3.139.H I
In homine gemina operatio dei. to.3.139.D & L
Deus homine quo modo vtatur. to.3.4.M
Homo præſente deo illuminatur, abſente tenebratur. to.3.239.G
Homo non ſeparatur à deo, niſi per peccatum. to.5.87.G
Deus non ſic æſtimat hominem, quo modo homo hominem. to.8.361.F
Deus homini præſentior quàm homo. tomo 9.2.L M
Homo ad cognitionem ſui, meditatione aßidua illuminatur. to.9.181.B

Tandiu

Tandiu primus homo ſletit, quandiu deo adhæſit. to.9.146.K
Donato homini, quid reſerunt deus. to.10.3.I

Hominis ſummum bonum.

Hominis optimum, quid. tom.1.1.F G. & fo. 167.H. & K. & fo.169.E. to.3.89.D
Hominis ſummum bonum, conſtat ex bonis animæ & corporis. to.5.178.A
Homo & angelus ex eodem beatificantur. to.5. 81.F. & ſequen.

Homo quibus comparatur.

Homo quo modo aſsimilatur deo. to.5.78.M
Homines quo modo ſimiles fiant pecudibus. to.3. 133.C. & fo.135.H
Homo ſecundum ſe viuens, ſimilis eſt diabolo. to. 3.237.F. in fine.
Homo quo modo fit pecus. tomo 10.175.M. & ſequentibus.
Homines dæmonibus ſimiles. to.5.39.L
Homo per peccatum, fit ſimilis diabolo. tom.5. 115.I
Homo veritati ſimilis factus eſt, ſed peccando vanitati ſimilis factus eſt. tomo.4.285.C. to.8.361.G
Homines proni ad terram, paſtum atque lætitiam de ſola carne requirentes, pecoribus comparantur. to.9.254.E

Hominum diuerſa genera.

Hominum duo genera, vnum de terra, alterum de cælo cogitantium. to.8.109.G
Duo ſunt hominum genera in Eccleſia. tom.10. 208.G
Hominum mare huius mundi nauigantium, tria genera. to.1.112.A. & ſequen.
Hominum, tria ſunt genera. to.8.248.D
De aliis tribus generibus hominum in Eccleſia, & in quolibet probi & reprobi. to.8.60.F. & fo.335.A
Quod hæc tria hominum genera, prophetice deſignentur in Noe, Daniel, & Iob. tomo.8. 355.C
Tria ſunt hominum genera, quæ via noſtra odit. to.9.202.M
Tria hominum genera: alij ſe offerunt Chriſto, & reprobantur: alij non audent, & excitantur: tertij differunt, & culpantur. to.10.6.I Et de eiſdem, Sermo. Ibidem.
Tria hominum genera, vnum diligendum, alterum tolerandum, tertium cauendum. tom.10. 41.G H
Hominum quinque genera. tomo.6.23.H I. Retracta.to.1.5.E F

Homo primus, & ſecundus.

Homo primus commentitius Manichæorum. to.6. 47.B. & ſequen. & fo.54.C D
Hominum duorum comparatio. to.5.31.L M
Homo primus, Adam. to.10.65.E
Homo ſecundus, Chriſtus. Ibidem.
Duo homines, primus & ſecundus. to.10.67.M
Homo primus ad mortem. to.10.145.F
Homo ſecundus ad vitam. Ibidem.
Hominis primi & ſecundi, differentia. tom.10. 65.H I

Homo cœleſtis, & terrenus.

Homo terrenus. to.5.113.A. to.8.3.E
Homo, cur dicatur cœleſtis. to.5.113.A. & I K.
Primus homo de terra, terrenus: ſecundus de cælo, cæleſtis, & cæte. exponuntur. tomo.5. 113.E F
Homo quando terrenus, & quando cæleſtis. to. 8.175.K
Homines duo. tom.2.58.G. to.4.126.F. & ſeq. & 127.H. & fo.132.B.to.6.99.D

Homo exterior & interior, vetus & nouus.

Homo interior, quo modo docetur. tom.1.127.F. & ſequentib.
Homo vetus & nouus, graphice deſcribuntur. Eodem.161.F G. & fo.170.E
Hominis vtriuſque decurſus. Eod.161.H I
Homo interior quo modo renaſcatur, & exterior corrumpatur. to.1.163.L. to.2.109.B C
Homo interior, templum dei. to.1.125.D. to.3.240.G
Hominis noui renouatio quotidiana. to.1.173.L to.2.58.E. in fine.
Hominis exterioris duplex corruptio. tomo.1. 164.B C
Homo interior & exterior, qualis. to.3.89.D
Homo vetus. to.3.236.G. to.6.99.F
Homo interior. to 3.89.D. & 122.H. & 240. G. to.6.99.D
Hominem veterem deponere, & induere nouum, quid ſit. tomo.4.14.M. in fine. tomo.8.27. B. & F
Hominis noui inſtauratio, & veteris crucifixio, in reſurrectione & cruce domini ſignata. Eodem.284.A
Homo nouus, canticum nouum: vetus homo, vetus canticum. to.8.578.I
Hominis vtriuſque conditor deus, contra Manichæos. to.6.99.D
Et quo modo hunc vnum hominem ad imaginem ſuam fecerit. Ibidem.
Eſt homo exterior & vetus, interior & nouus. to.8.7.M. & ſequen. & 12.F
Homo vetus, vita vetus: homo nouus, eſt vita noua. to.8.239.A
Homo interior, anima: exterior, corpus. tomo.9. 186.L
Homo vetus & nouus. to.10.56.K
Decor cordis, ſiue interioris hominis. tomo. 10. 77.M
Adam, per quem naſcimur, vetus homo eſt: Chriſtus, per quem renaſcimur, nouus homo eſt. to. 10.208.F
Factus eſt homo de terra, non propter terram, ſed propter cœlum. to.10.305.I
Duos quiſque homines, interiorem & exteriorem, habet. to.10.306.D
Interior homo eſuriat & ſitiat, habet cibum & potum. to.10.322.K L

Hnmo carnalis, ſiue animalis & ſpiritalis.

Homo animalis & ſpiritalis. to.1.186.A B. to. 4.134.H. to.9.104.K L
Homines dicti carnales & animales. tom.4. 146.M
Homo primus eſt factus in animam viuentem, & ideo corpus animale habebat: ſed erit homo ſecundum ſpiritum viuificantem, & ideo corpus ſpiritale habebit. to.5.115.A B
Homo quando incipiat eſſe animalis vel ſpiritalis & carnalis. to.8.343.E
Idem homo ſpiritalis & carnalis. to.10.59.L
Homines eſſe, carnales eſſe, animales eſſe quid dictum. to.10.12.B C

Homo, & peccator.

Cur non deſperandum ſit de hominibus bonis, ſi per eos terrenum aliquod adminiſtretur, nec rurſum continuo gratulandum de hominibus qui cæleſtia agere dignoſcuntur negocia. tom. 8.109.G H
Homo, & peccator, duo ſunt nomina, vnum eſt naturæ, alterum culpæ. to.8.89.I
Homo, & præuaricator, duo nomina ſunt: hominem deus fecit, præuaricatorem ipſe homo fecit. to. 8.245.L. & fo.253.L
Quod parte quadam iuſtus ſit, & ex parte peccator. to.8.553.M
Homo & peccator duo nomina ſunt. to.10.92.K

Viuere ſecundum hominem.

Secundum hominem viuere. to.1.1.F G
Secundum hominem, pro eo quod eſt ſecundum humanam naturam. to.2.56.L

Hominis acceptiones, vocabula, attributa, & gradus.

Homo varie accipitur in ſcripturis. to.4.295.L
In homine vir & mulier. to.4.132.H I
Hominis quatuor gradus, ante legem, ſub lege, ſub gratia, in pace. to.4.285.E. & fo.294.B C
Homo homo, pro omnis homo. to.3.29.B
Homines, quid niſi homines? to.5.45.M
Hominis nomine, terrenus ſignificatur. tomo 8.12.F
Homo ſæpe à ſexu honoratiore denominatur. to. 8.290.L
Homo quis dicatur. to.10.21.F
Homines, angeli dicti. to.10.122.B
Homines aurum, mundus iſte fornax aurificis. to. 10.6.A
Homo totus caro eſt. tomo.4.240.A. tomo.10. 131.F
Homo quare cinis. to.5.201.D
Homo quo modo cœlum & terra. to.1.5.H
Homo dicitur omnis creatura. to.4.285.B C
Homo quo modo fœnum, & flos agri. tomo. 8. 255.A B
Quod diabolus in figura dictus ſit homo. tomo 8.118.M
Homines hominum exemplis magis accendimur. to.5.81.E
Homines primi, quo modo ſe obtulerunt deo beſtias. to.5.195.A
Homines iumenta dei. to.10.3.H
Homo, lignum plantatum ſecundum decurſus aquarum. to.8.3.F
Homo eſt in republica, ſicut vna litera in ſermone. to.5.51.L
Homo, mendacium. to.10.27.K
Per hominem ſignificatur Marcus Euangeliſta. to.4.86.M. & 122.K
Homo eſt maximum miraculum. to.5.84.L
Homo quo modo poteſt dici moriens. tomo. 5. 109.K
Homines ſunt pecora domini. to.10.133.G
Homo bonus, eſt ſacrificium deo. to.5.82.F G
Homines omnes, aut ſtulti, aut ſapientes. tomo.1. 5.G H

Hominum origo fabuloſa.

Aduerſus eos qui homines aliquos ſemper fuiſſe dicunt. to.5.102.C
Homines, ſecundum Apuleium, conuertuntur in dæmones. to.5.77.C
Ante hominem quæ præterierint ſecula, ignorat Auguſti. affirmat tamen creaturam creatori non eſſe coæternam. to.5.104.K
Hominem & animalia dixerunt Platonici à diis facta, animam autem rationabilem à ſolo deo. Eodem.107.F G
Hominum origo, iuxta Manichæos. tomo.6.5.G. & 30.C

Hominum antiqoiorum vita, & corpora.

De hominum antiquorum vita longiſsima. to.5. 126.A B. & 127.C. & ſequen.
Homines habere minora corpora teſtatur Plinius, ſecundum quod magis rurſus ſecula præterit. to.5.127.D E
Homines aliqui ſemper fuerunt in magnitudine corporis, alios excellentes generaliter. tomo.5. 131.C

131.C
Homines antiquitus maiora corpora quàm nos habebant. Ibidem.C D

Hominum commutationes, & miracula.

De hominibus diuerſimodè monſtruoſis. tomo.5. 135.K.& ſequentib.
De hominibus equis admixtis, ſcilicet centauris, dicit eſſe fabulam. to.5.159.F
Homines, quo modo videantur conuerti in lupos. to.5.162.G
Homines in iumenta mutari. Ibidem.H
De homine monſtruoſo crudeliſſimo, à Poetis confiſto. to.5.180.M
Hominum diſſimilitudo, inter ſe, quàm ſimilitudo magis miranda eſt. to.5.200.G
Homines comederunt carnes humanas propter famem. to.5.213.M

Hominis depreſſio ex ſcripturis.

O homo tu qui es qui reſpondeas deo? tomo.4. 134.M.& ſequenti.
Non præualeat homo, explanatum. to.10.27.K. & ſequentib.
Spes noſtra non eſt ponenda in homine. tom.10. 174.M

Homo dominicus, Humanitas Chriſti.

Homo dominicus. to.1.7.F. to.3.3.C
Humanitas Chriſti. to.3.48.K.51.G.& L
Quare deus homo fieri voluit, & inter homines conuerſari. to.3.173.C. to.10.264.A
Homo dominicus, non rectè dicatur Chriſtus. to.4.138.E. Retractationum. to.1.7.F
Hominem totum deus ſine peccato ſuſcepit, vt totum quo conſtat homo à peccatorum peſte ſanaret. to.5.188.M. in fine.
Homo aſſumptus eſt in incarnatione verbi non deus conſumptus. to.5.92.G
Deus homo factus eſt, vt nos filij dei & efficeremur. to.5.202.D
Si manſiſſet homo in eo quod eum fecit deus, non in illo infixus eſſet quem deus genuit. tom.8. 158.H
Si homo non dimitteres deum, non fieret pro te deus homo. to.8.63.I
Si Chriſtus non eſſet homo, non liberaretur homo. to.8.142.H
Humana natura nullis præcedentibus meritis, in tantam celſitudinem ſubuecta eſt, vt totum ſimul Verbum & caro, hoc eſt deus & homo, vnigenitus filius dei diceretur. to.8.277.B
Homo deo, tanquam lumini corpus, acceſſit. to. 8.154.M
Omnis homo Adam, & omnis homo Chriſtus to.8.167.L
Omnis homo, in Chriſto vnus homo. to.8.33.D
Non omnis homo filius hominis. tom.8.12.F.& 59.D E
Chriſtus homo, non honoratur ſicut pater. to.9. 45.L M
Chriſtus pœnam hominis ſuſcepit, non culpam. to.10.31.F
Aſſumptio humanitatis Chriſti à diuinitate, qualis. to.10.47.I
Homo voluit eſſe deus per ſuperbiam, & deus voluit eſſe homo per miſericordiam. tom.10. 127.C
Deus hominem ſuſcepit, vt nos deum ſuſcipiamus to.10.130.D E.& ſequen.F.& 311.M
Non horruit deus hominem induere, quem ad ſuam figurauit imaginem. to.10.130.F
Quarta conditio productionis hominis, tres alias liberauit. to.10.131.K
Homo voluit eſſe deus, vt periret: & deus voluit eſſe homo, vt quod perierat inueniret. to.10. 134.C
Chriſtus factus eſt homo, qui fecit hominem. to. 10.187.H.& 191.B C
Articuli de Chriſto, ſecundum quod homo. to.10. 223.K L
Deus factus eſt homo vt corrigatur homo. to.10. 255.I Vide, Chriſtus.

Error circa humanitatem Chriſti.

Pœna non adorantium humanitatem Chriſti diuinitati vnitam. to.10.48.F
Error circa humanitatem Chriſti aſſumptam. to. 10.131.G
Confutatio errorum de humanitate Chriſti. to.10. 201.D E

Homo peccati.

Homo peccati, filius interitus, ſiue perditionis, quis. to.5.191.I.& ſequentibus.

Homicidium, Homicida.

Homicidium nemo facit ſine cauſa. to.1.18.K
Num peccet qui metu occiderit hominem. tom.1. 140.K
Homicidium fieri aliquando ſine peccato. Ibidem.L.& ſequen.
Homicida non eſt iudex nocentem occidens, nec miles hoſtem. Ibid.to.2.145.I
Et quando iidem homicidæ. to.4.31.H
Homicidiorum diſcrimen. to.2.51.G
Homicidium excommunicatione puniendum. to. 4.18.A
Homicida vnde dictus. Eodem.52.K
Homicidij crimine innectitur, quiſquis hominem vel ſeipſum occidit, aliquibus exceptis. to.5. 71.I.& ſequentibus. Et ibidem exempla.
Ille homicida erat à principio, & in veritate non ſtetit: exponitur. to.5.95.D
Homicidium, quo Cain occidit Abel, factum eſt ex inuidia: ſed illud quo Romulus occidit Remum, ex ſuperbia & appetitu dominandi. to.5.124.H I
Homicida cucurbitarum, Manichæi. tom.6.50. L.in fine.
Homicidæ probantur, quorum conſilio & fraude traditur quis ad occidendum. tom.8. 122.K L
Homicidium condemnatum iis qui Chriſtum occiderunt. to.9.63.G.& 65.C
Homicida non ſolum ille eſt qui corporaliter occidit, ſed qui fratri mala perſuadet. tom.9. 68.H
Quia Adam genuit homicidam, non fuit reus homicidij, ſed ipſe Cain. to.9.258.H
Homicidales. to.10.176.A
An homicidium iuſſu diuino fiat licitum. to.10. 163.E F
Aborſum procurans, tantorum homicidiorum ſe reum eſſe ſciat, quoti generari potuiſſent. to. 10.247.E

Homouſion.

Homouſion, quid ſit. tom.2.160.K L.& 162.F. & H.& 163.M. to.3.45.C. to.6.159.B. to. 9.164.E. to.10.191.A
Homouſiani. to.2.163.L
Homouſianos, & Homouſiones vocant Arriani catholicos. to.2.164.F G. to.6.146.L M

Humanitas, Humanus.

Humanitatis effectus. to.3.175.F
Humana vita, militia & tentatio. to.3.136.L
Humanum eſt, aliter nonnunquam ſapere quàm res ſe habet. to.7.83.L M
Humanus quis dicatur. to.10.63.H
De verbis Apoſtoli, Humanus ſermo & omni acceptione dignus, quia Chriſtus Ieſus venit in hunc mundū peccatores ſaluos facere, & cætera. Sermo. to.10.63.F G
De verbis Apoſtoli, Humanum dico propter infirmitatem carnis veſtræ: Sermo. to.10.75.I

Honor.

Honor blandū nomen, mala ſeruitus: exitus æger. to.2.28.G
Honore nō delectari, ſed ad vtilitatem honorantium referre, magnum eſt. Ibidem.65.L M
Honorandus non eſt diues, paupere docto & iuſto contempto. to.2.23.K
Honorandus eſt prælatus. Ibidem.106.I
Quod honore mali ſint honorandi. tomo.2. 170.L M
De honore mutuo. to.2.105.K L
Honor periculoſus. to.2.130.F
Honoris cupiditas. to.4.126.G
Honeſtas, quid in ſe implicet. to.5.9.H
Honos alit artes. to.5.45.E
Honorare & adorare, differunt. to.6.145.E F
Honor non prodeſt ægrotis. to.8.252.G

Honoris gradus, Honor verus, Honor dei.

Gradus in honorando & obſequendo. tomo.10. 6.L
Honor verus & gloria vera, erit in paradiſo. to.5.217.K
Si quod in te eſt dei, honoratur à te: & tu factus à ſanctis in deo, honoraberis à deo. to.8. 119.F
Honorem non habuit Chriſtus in patria ſua, in qua conditus, ſed in ea quam condidit. to.9. 32.G
Patrem non honorat, qui filium non honorat. to. 9.36.G
Honorare caput, & conculcare membra, non eſt honorare. to.9.140.L M
Deus illos honorat & diligit, qui illicita fugiūt. to.10.158.M
Honoris laus eſt humilitatis virtus. tomo.10. 233.D

Honor ſacerdotum, poteſtatis, parentum.

Honor debitus exhibendus eſt poteſtati, etiam iniquæ. to.8.319.G
Honor inferiorum ad ſacerdotes. to.10.308.H I
Non inhonorantur parentes, ſi omiſſo pietatis temporalis debito officio, maius quoddam ex dei præcepto agatur. to.10.6.L
Honor filiorum ad parentes. to.10.308.I

Honor mundi, Honor vanus.

Sicut ſuperbia impia ſiue hominum ſiue dæmonum diuinos honores exhiberi vel iubet vel cupit: ita pia humilitas vel hominum vel angelorum ſanctorum hæc ſibi oblata recuſat: & cui debetur, oſtendit. to.2.41.L
Honor huius mundi tranſit. to.2.171.B
Honoris & vanæ gloriæ auidi fuerunt Romani. to.5.44.F.& 45.F G
Honor humanus, nullius ponderis eſt. Ibidem.M
Honoris amore, primus conſul Romanus occidit filios ſuos & vxorem. tom.5.25.F G.& 46.B C
Homo, omnem ætatem parat in honorem, vel pecuniæ quæſtum. to.9.198.G H
Quanto maior honor datur, tanto maius periculum comparatur. to.10.307.I
Honor multis occaſio exitij fuit, multis miniſterium boni operis. to.10.13.E

Honor deus.

Honorinus, ſiue Honor deus. to.5.36.K
Honor & Virtus habuerunt ſedes propinquas

apud

apud antiquos. to.5.44.I K

Honorarium.

Honorarium, quod honoris cauſa datur. tom.1. 107.I

Honoratus.

Honoratus, amicus Auguſtini. to.1.32 L

Honorius.

Honorius, imperator piiſſimus. tomo.1. in Poſſidonio.

Honorius, hæreticos pronunciat. Ibidem.

Honorius conſul. to.5.176.B

Honeſtas.

Honeſtum, & vtile, differunt. to.4.125.D.& K

Apud omnem Chriſtianũ, prima honeſtatis debet eſſe militia. to.10.20.F

Hora.

Horæ inæquales, quo modo intelligendæ. tom.1. 164.G

Hora pro tempore. to.2.74.F. to.4.288.K

Hora paſſionis. to.4.114.F G

Hora importuna, quæ dicatur. to.8.306.A B

Hora decima ad quam venerunt Petrus & Andreas ad Chriſtum, quid ſignificet. tomo.9. 15.A B

Hora Chriſti de qua dixit in nuptiis, Nondum venit hora mea, in paſſione aduenit cum matrem Ioanni commendauit. to.9.18.A

Quare Chriſtus matri reſpondit, Nondum venit hora mea. to.10.143.A & C

Hora ſexta venit Chriſtus fatigatus ad puteum, quid ſignificet. to.9.29.K

Hora Chriſti, quæ nondum venerat, quando voluerunt eum Iudæi apprehendere, eius voluntas eſt. to.9.55.E

Horæ duodecim diei, diſcipulos duodecim ſignant. to.9.78.B

Vocati hora prima, tertia, ſexta, & cæte.qui. to. 10.48.M.& ſequen.

Et horæ operationis in vinea, quid ſignificent. Eodem.49.A B

De hora operationis in vinea, magna quæſtio. Ibidem.

Sexta hora operationis in vinea, flagrantiam ſignificat. Ibidem.B

Quid nouiſſima hora. to.9.128.F

Horatij.

Horatius, ſororem flentem occidit. to.5.24.F

Horatij tres. Ibidem.E

Marcus Horatius. to.5.25.I

Hordeum.

Hordei potus, cito inebriat. to.2.177.M

Horreum.

Horreum, cælum. to.10.28.D

Hortenſius.

Hortenſius Ciceronis excitauit Auguſtinum ad ardorem philoſophiæ. to.1.19.K

Hortenſius dictator. to.5.26.B

Hortus.

Quæ in horto cum Chriſto acta. to.4.110.F

Hortulanus.

Quare Maria Magdalene, Chriſtũ vocauit hortulanum. to.9.119.M.& ſequen.

Hoſpitalitas, Hoſpitium, Hoſpites.

Hoſpites, quo modo recipiendi. to.2.142.E F

Hoſpitalitas amplectenda. to.4.83.B

Hoſpitalitate ſaluatus Loth. to.6.9.C

Non promittit dominus ſolum hoſpitium pro hoſpitio, ſed regnum. to.9.207.G

Chriſtum hoſpitem excipere. to.10.123.G

Hoſpites, omnes hîc ſumus. to.10.28.F

Ad hoſpitalitatem, adhortatio. Ibidem.E F

Fœlix eſt anima illa quæ vitam ſuam ita auxiliante deo ſtuduerit gubernare, vt Chriſtum hoſpitem mereatur excipere. to.10.123.G

Abraham hoſpitio carens, tranſeuntibus offert hoſpitium. to.10.160.H I

Datur filius Abrahæ pro hoſpitio angelorum. Ibidem.I

Hoſpitalitas commendatur. tomo.10.161. E F. & ſequentib.

Quam feruenti animo hoſpites ſint recipiendi. Ibidem.E F.& ſequen.

Hoſpitalem domum angeli ingrediuntur. to.10. 161.F

Non pigeat hoſpitem ſuſcipere dominum. to.10. 212.H

De angelis & hoſpitalitate. tom.10.302.A.& ſequentibus.

Hoſtia.

Hoſtiæ veteris legis quæ immaculatæ iubebantur offerri, ſignificabant homines ſanctos. to.5. 195.D.in principio.

Hoſtia perfecta, erunt ipſi ſancti. to.5.294.L.M. & ſo.ſequenti.C D

Immolamus hoſtiam iubilationis, lætitiæ, gratulationis, & gratiarum actionis. to.8.30.F

Hoſtilina.

Hoſtilina dea. to.5.32.M

Hoſtes.

Hoſtibus aduentantibus, de Eccleſiis Epiſcopis an recedendum ſit, conſilium Auguſtini. to.1. in Poſſidonio.

Hoſtes inuiſibiles, quõmodo vincantur. tomo.2. 69.G.& ſequen. to.3.271.B C. to.8.356.A. & 350.F.& ſequen.

Hoſtes fragore cœli fugati. to.3.166.G

Hoſtes Chriſti, per ipſum liberati fuerunt. tom.5. 8.G

Aduerſus hoſtes Chriſtianorum, fiducia. tom.6. 8.F.& ſequentibus.

Hoſtium interfectio apud veteres, quo modo accipienda. to.6.43.H.& ſequen.

Hoſtes duos patimur, & quos. tom.8.115.G.& 118.M.356.A

Noli tibi hoſtes addere, vince eum cum quo natus es. to.8.126.L

Triplex hoſtis hominis. to.9.162.I

Hoſtis eſt animæ ſuæ, qui ſpretis diſciplinæ monitis, diabolicis occupatur officiis. tom. 9. 206.I

Hoſtis viſibilis feriendo vincitur, & inuiſibilis credendo. to.10.7.G H

Item laude dei, non ſuiipſius vincitur. Ibidem.H I

Hoſtem non habere, melius eſt quam vincere. tom. 10.145.A B

Hoſtes perſequi. to.10.146.I

Humilitas.

Humilitas, prima Chriſtianorum virtus, ſecunda, tertia. to.2.54.M

Humilitas veniam meretur. to.2.59.L

Thelohumilis, quid ſit. Eodem.63.I

Humiliari ſapienter, bonum eſt. to.8.132.F G

Humilitas vera. to.3.236.M

Humilitate acceditur ad deum. Ibidem.I

Per humilitatem, ad ſublimia graditur. tomo.3. 242.C

Humilitatis laus. to.4.254.K.& ſo.ſeq.F.tom. 5.79.G. to.10.45.I.& 55.K. & ſeq.& 96. M.& ſequen.& 310.K

Humilitate conſeruatur charitas. to.4.239.D

Humilitas & manſuetudo, magnum donum ſpiritus. to.4.294.A

Humilitas, tranſcendit omnes humanas dignitates. tom.5.2.B

Humilitas difficulter ſuadetur ſuperbis. Ibidem.

Humilis non habet oculum in his in quibus ſibi placet, ſed in quibus ſibi diſplicet. tomo. 5. 47.F

Humiliati in venerando dæmones, quibus volumus eſſe diſsimiles, ſumma eſt ſtultitia. tomo. 5.71.A

Humilitate nimia, multa de cultu diuino ſunt vſurpata ad honores hominum. Eodem.81.M

Humiles, nõ ſuperbos, ſanat gratia data per Chriſtum. to.5.89.E

Humilitate opus eſt, ad cognoſcẽdam veritatem. Ibidem.L M

De humilitatis exaltatione, & ſuperbiæ deiectione. to.5.119.F G

Humilitate & ſuperbia diſcernuntur duæ ciuitates. Ibidem.

Humilitas, tutam verámque viam in cælum molitur, ſurſum leuans cor ad dominum. tom.5. 135.B

Humilitas ſicut prodeſt ſeruientibus, ita ſuperbia nocet dominantibus. Eodem.182.E

Humilitas cuſtodienda. to.6.178.G H

Humilitatis exempla. Ibidem.F.& ſequen.tom. 10.284.A B

Quando hic humiliantur qui deum timent humiliati non cadunt: quia altitudo eorum ipſe eſt deus. to.8.40.H

Humilem eſſe, eſt nolle laudari. to.8.51.F

Si fueris humilis, erigeris: ſi elatus, curuaberis. to.8.69.D

Quod humilieris à deo, pœna eſt & gratia. tomo 8.74.D

Qui ſe ita humiliat, vt genua figat, adhuc habet quo humilietur: qui autem ſic humiliatur vt hæreat in terra venter eius, vltra quo humilietur non habet. to.8.87.B

Eſto humilis in humili deo tuo, vt ſis excelſus glorificato domino deo tuo. to.8.107.F G

Si te humiliaueris, appropinquabit ad te deus: & ſi te excelſum feceris, longinquabit à te. tomo 8.108.G

Deus humiliat illos in dãnatione, qui erecti ſunt in diffuſione. to.8.117.G

Humiliari peccatorem, bonum eſt. to.8.131.H

Magis placet deo humilitas in malefactis, quàm ſuperbia in bonis factis. to.8.229.D

Multi humiliantur, ſed vanè & fatuè. tomo. 8. 13.F

Deus quos humiliet vel exaltet. to.8.180.C D

Vtilius eſt humiliter hic ambulare capite conquaſſato, quàm capite erecto in iudicium æternæ mortis incidere. to.8.281.A

Non dedignẽtur eſſe humilia capita excelſorum, ſub dextera domini. Eodem.180.M.& ſequentibus.

Vtrum eadem humilia in cœlo, quæ in terra: an alia in cœlo, alia in terra humilia reſpiciat deus. to.8.283.C D

Tunc erit humilitas vera, ſi non oſtendatur in lingua, ſed & in corde. to.8.289.F G

Humilitas eſt duplex, vna qua ſe quiſque humiliat confitendo peccata ſua: alia qua quiſque humiliatur aliqua tribulatione vel deiectione, quam meruit eius ſuperbia, aut exercetur eius patientia. to.8.296.M.& ſequentibus.

Priuſquam humiliarer deliqui, & bonum mihi quòd humiliaſti me: quo modo intelligatur. to. 8.298.H.& K

Vt humilietur ſuperbus, malis innectitur: humilis vt exaltetur, malis eripitur. tomo. 8. 306.H

Non ſic dicitur, Humilis eſto vt nõ ſapias, ſed eſto humilis propter ſuperbiam, altus propter ſapientiam.

picentiam. to.8.331.E

Humiliatio Chriſti, non potuit niſi alta eſſe. to. 8.335.M

Humilitas quaſi bonum aliquid ſignificat, ſed ſi ſit vtilis humilitas: nam mala humiliatio pœnalis eſt. to.8.339.C. in fine.

Humilitas intima, appetit ex quibus eiicitur ſuperbia. to.9.48.F

Humilitas tota eſt vt quis ſe cognoſcat. Ibidem.G

Humilis dei voluntatem facit, non ſuam. to. 9.48.G

Datus eſt ille Chriſto, qui ſeruat humilitatem. Ibidem.L

Humilitas non ſolum affectu, ſed & effectu oſtendenda eſt. to.9.36.M

Humilitas claritatis eſt meritum, & claritas humilitatis eſt præmium. to.9.109.C

Qui non vult humiliari vt exaltetur, cùm exaltari voluerit, deiicietur. to.9.221.C

Humiliatio, & humilitas, differunt. tomo 9. 261.C D

Humilitas, altitudinis fundamentum. tomo 10. 8.F G

Humilians ſe, & iacens, differunt. to.10.16.C

Humilitatis præconium, cum ſuperbiæ deteſtatione. to.10.35.C

Humilitatis commendatio, & elationis depulſio. tomo 10.41.F G. & 164.I. & ſequentibus.

Humilitas, & peccatorum confeſſio, ad quid homini conducant. to.10.41.F

Humilitas. to.10.46.B C

Humilitas, contra tumorem medicamentum. to. 10.46.I

Humiles valles capiunt gratiam. to.10.64.L

Per humilitatem ad deum reuertimur. tomo 10. 96.E F

Humilitatis & ſuperbiæ effectus. to.10.100.I. & 120.F. & ſequentibus.

Deus altiſsimus, humilitate contingitur. to.10. 120.G

Excelſa dominus à longè cognoſcit, & humilia reſpicit: exponitur. Ibidem.

Eccleſiæ dei humiliari debemus. to.10.123.C

Melior eſt peccator humilis, quàm iuſtus ſuperbus. to.10.149.M

Si humilitatis medicina ſuperbiam nõ curat, incurata manebit. to.10.164.H

Quanto quis humilior, tanto gratiæ capacior. Ibidem.I

Animarum noſtrarum ſordes per humilitatem, etiam à grauiſsimis peccatis, purgamus. to. 10.191.K

Quare homo per humilitatẽ eſt reparatus ad vitam. to.10.206.F

Non redire potuimus, niſi humilitate, qui ſuperbia lapſi ſumus. to.10.234.G

Humilitatis paſsibus ad cœli culmina conſcẽditur. to.10.233.E. & 310.K

Veritas eam fugit mentem quam non inuenit humilem. Eodem.233.C

Quis primus humilitatis gradus. Ibidem.310.L

Sicut per ſuperbiam infinita angelorum multitudo deſcendit de cœlo, ſic per humilitatem infiniti homines in cœlum aſcendunt. Eodem. 233.B

Humiliare vt exalteris, ne exaltatus humilieris. to.10.233.C

Humilitas ſine timore dei nunquam habetur. Ibidem.D

Humilitas ad cœlum fecit aſcẽdere infirmitatem humanam. to.10.283.M

Humilitas, eſt hoſpitalitatis ſoror. tomo 10. 302.F

Humilis, quis dicatur. to.10.307.C

Humilis eſt pauper ſpiritu. to.10.322.I

Humilitas Chriſti.

Humilitatis exemplum, Chriſtus. to.2.54.G. to.3.32.K. tomo 8.52.E. & L. & 59.L M. to.9.85.F

Humilitatem ſuam, non miracula Chriſtus inculcat. to.4.289.D

Humilitas Chriſti liberauit nos à ſubiectione dæmonum. to.5.79.H I

Humilitatis doctor, Chriſtus. to.6.178.H. & ſequentibus. to.9.81.A

Humilitas Chriſti multum commẽdatur hominibus. to.8.50.K L

Sis humilis, ſi vis vt deus altus vicinetur. to. 8.53.G

Humilitas Chriſti nos ſanos fecit, quia ſuperbia vulnerarat. to.8.59.L

Humilitas Chriſti humiliauit ſuperbum. to.8. 213.K

Humilitas Chriſti, ſuperbis diſplicet: tibi autem Chriſtiano ſi placet, imitare. tomo 8. 229.D

Humile cor, de cœlo adducit deum, vt proximus fiat. Ibidem.G

Altus eſt deus, humilia te, & deſcendet ad te. Ibidem.

Humilitas Chriſti, ſaluos nos fecit. tomo 8. 323.A B

Humilitas ſignum Chriſti. to.9.5.L

Humilem deum imitare, qui humilem hominem contemnis imitari. to.9.48.G

Humilitas maxima Chriſti, in cœna cognoſcitur. to.9.85.E F

Chriſtum in paſsione commẽdat humilitas, & in reſurrectione claritas. to.9.109.B C

Humilitatem præ cæteris omnibus Chriſtus docuit. to.10.33.H I

Medicina tumoris hominis, humilitas Chriſti. to. 10.35.C

Humilitate erexit nos Chriſtus eo, vnde cecideramus. to.10.46.C

In humilitate impletur iuſticia. to.10.52.H

Chriſtus humiliauit ſeipſum vſque ad mortem, in ea ſolum forma quæ eſt hominis. tomo 10.131.I

Humilitas Chriſti, ſublimitas eſt corporis noſtri. to.10.133.E

Humilitatis Chriſti commendatio, à deliciis humanis. to.10.134.C

Poterat dominus ſine incarnationis humilitate hoſtem proſternere. to.10.206.E

Neceſſaria fuit redemptoris humilitas, quæ ſanaret humilitate, quod corruptum fuerat ſuperbia. to.10.218.L

Humilitatis effectus in Chriſto. tomo 10.284. A B

Hydriæ.

Hydria, amorem ſeculi huius ſignificat. tomo 4.132.L

Hydriæ ſex, ſex ætates ſignant. to.9.19.A

Hydria, quid. to.9.31.D

Hydria, qua hauriebat Samaritana aquam à puteo, eſt cupiditas. to.9.30.C

Hydromantia.

Hydromantia à Perſis allata. to.5.63.F.

Hydrops, Hydropicus.

Hydrops. to.3.143.A

Hydropicus, diuiti auaro comparatur. to.4. 79.C

Hyems.

Hyeme ne fuga inueatur, quid myſticè. tomo 4. 107.L

Hyems memorabilis. to.5.26.C

Hyemis nomine, aduerſitas ſeculi ſignificatur. to. 6.45.H I. to.8.83.K. & 99.D

Timor mortis, hyems quotidiana eſt. tomo 10. 248.F

Hyle.

Hyle, quid ſit Græcis. to.1.46.F. to.6.80. G H. & 120.F

Hymni.

Hymnos dei, & laudes, de Eccleſiis deperiſſe. tomo 1. in Poſsidonio.

Hymni & Pſalmi in Eccleſia cantandi. to.2. 119.G

Hymnus eſt canticum laudis. to.8.75.L

Hymni, laudes ſunt dei cum cantico: & hymnus tria habet, laudem, & dei, & canticum. to. 8.172.D

Hymnos Dauid filij Ieſſe deficere, quid ſit. Ibidem.E

Hymnus cur deceat in Sion, non in Babylone. to. 8.144.D

Hymni nihil proſunt, ſi vita ſacrilega fuerit. to. 8.255.E

Hyperbaton.

Hyperbaton. to.3.22.I. to.4.32.I. & 54.E. & 70.D. & ſe. ſequen. H I

Hyperbole.

Per hyperbolem multa in ſcripturis dicta. to. 2.62.C. to.3.22.G. & 28.B. & ſe. ſeq. M. to.4.21.D. & 27.A. & 61.F. to.5.139.D. to.9.124.B

ὑπὲρ ἐγὼ.

ὑπὲρ ἐγὼ. to.3.16.L

Hypocriſis.

Hypocriſim ſuperbia generat. to.2.65.L

Hypocriſis, geminum peccatum. to.3.238.F

Hypocriſis malum. Ibidem.K

Hypocrita, ſimulator. to.4.272.H. tomo 10. 156.C D

Hypocritæ. to.4.277.B

Hypocritæ accipiunt beſtiam in nomine Chriſti. to.9.146.G

Imago beſtiæ, eſt hypocriſis hæreticorum. Ibidem.H

Nulla eſt ſuperſtitio quæ det ſignum in fronte, niſi hypocriſis. to.9.247.M

Hypocritæ, & ficti Chriſtiani, ſunt poculum aureum in manu mulieris ſedẽtis ſuper beſtiam. to.5.148.A

Hypocriſis fraudes. to.9.224.M

Hypocritæ, & iuſti, quomodo ambo diuerſa intentione operentur coram hominibus. to.10. 2.K L

Hypocritæ, virgines ſunt, & bona operantur, ſed extra, non intus: ideo nõ portant oleum ſecum. to.10.23.C

Hypocritæ taxantur. to.10.23.C D. & ſequentibus.

Hypocrita, quis ſit. to.10.156.C D

Vnde nomen hypocrita traxerit originem. Ibidem.D

Hypocriſeorum maculam non habere, aut paucorum, aut nullorum eſt. to.10.156.D

Hypocritarum merces. Ibidem.E

Hypocritarum opera. to.10.156.D E

Fortitudo hypocritæ, non virtus eſt, ſed vicium. to.10.284.D

Hypoſtaſis.

Hypoſtaſis, quid Græcis. to.3.73.E F

Et quæ neceſsitate tres hypoſtaſes dixerint. Eodem.77.G. & ſequentibus.

Hypoſtaſis Chriſti, quæ complectatur. tomo 4.230.

4.230.D.& ſequentibus.

Hyſopus.

Hyſopi vis. to.3.7.L.in fine.& 10.E F. to.4.56.M. to.8.107.F G. to.9.119.A B
Hyſopus, Chriſto deſignabat humilitatem. Ibidem.B
Hyſopum herbam nouimus humilem, ſed medicinalem: ſaxo hærere radicibus dicitur: & ſignificat Chriſti humilitatem. tomo 8.107.F
Quòd ſit purgandis pulmonibus apta. Ibidem.G

Iabin.

IAbin, interpretatur ſapiens. tomo 8.199.D

Iacere, Iactare, Iactantia.

De iacere, ſiue ſitu. to.1.67.G
Iacere, eſt in terra quieſcere. to.8.6.K
Quo modo differant iacere, ſedere, ſtare, & ambulare. to.10.297.M.& ſeq.
Qui dicantur homines iacentes. to.10.297.M.& 298.A.& C D
Ille ſe iactat inaniter, qui cum ipſe ſit homo cupit ſe de homine vindicare. to.8.9.I
Non iactabis te de meritis tuis, nec præſumes de impunitate peccati. to.8.42.E
Iactans merita ſua, qualiacunque illa ſint, ſimilis eſt Phariſæo. Ibidem.H
Iactantia nuncupatur libido gloriandi. to.5.120.C
Iactãtia eſt vicium animæ peruerſæ, amãtis laudari ab hominibus, ſpreto conſcientiæ teſtimonio. Eodem.102.E F

Iacob.

Iacob, qui interpretetur. to.10.34.H
Iacob, quare ſic dictus. Ibidem.
Iacob dilexi, Eſau autem odio habui: exponitur. to.1.8.D E. to.5.142.G
Iacob electio, & Eſau reprobatio. to.2.98.B
Quid ſignificet quòd præponatur fratri maiori. to.8.94.C
Quòd Iacob ſibi elegerit domiaus in poſſeſſionẽ, cæteras gentes ſub angelis poſuit. tomo 8.336.I
Iacob & Eſau, quando nati ſint. to.5.155.B C
Iacob & Eſau lucta in vtero miraculoſa. to.2.58.A.& 100.B.& ſequentibus. tomo 8.94.C D
Iacob natiuitas, Chriſtum præfigurauit. to.4.217.G
Iacob typus Chriſti. to.10.166.M
De Iacob emente primogenita ab Eſau. to.5.142.L M
Iacob vt ſumeret honorem ſpiritalem, carere voluit cibo carnali. to.8.343.F
Ad Iacob Chriſtianos, ad Eſau Iudæos pertinere, in myſterio. to.2.169.E
Iacob & Eſau, ſpiritales & carnales adumbrãt. to.4.23.G. to.10.166.E F
Iacob ſine dolo, quo modo dolum fecerit. to.4.23.H
Iacob patriarchæ benedictiones, quo modo intelligendæ. to.3.234.C.& ſeq.
Ad Iacob omnes pertinemus, imitantes Abrahæ fidem. to.8.202.I
Quid contineat benedictio Iacob, quam dedit filiis ſuis. to.4.203.F
Benedictio Iacob, ſignificauit benedictionẽ Chriſti. to.5.142.M
Iacob, benedictionem firmauit aduenĩẽte Eſau. Eodem.143.A B
De Iacob benedicẽte Iudam filium ſuum, & filios Ioſeph. to.5.143.L.& ſeq.
De Iacob & Laban. to.10.167.F
Iacob ſcalam vidit, & cætera. to.5.143.C.& ſequentibus.
Scala Iacob expoſitio. Ibidem. & to.10.166.L.& deinceps.
Iacob vidit angelos aſcendentes & deſcendẽtes per ſcalam, quam vidit, & tunc vnxit lapidem. to.9.16.G
Iacob vnxit lapidem, quid ſignet. to.5.143.D E to.8.89.M
De Iacob eunte in Meſopotamiam, vt vxorem acciperet: de ſcala ſibi apparente in ſomnis: & de benedictione. to.5.143.B C.& ſequentibus.
Iacob habuit plures vxores, licet vnam petierit: & quo modo duæ vxores quæ ipſius corporis poteſtatem habebãt, dederũt ſibi ancillas ſuas. Ibidem.E F
Iacob quærẽs vxorem in lõginqua regione, Chriſtum deſignabat. to.10.166.L
Iacob ſolo contentus baculo, ſine equis, vxorem ſibi quærebat. Ibidem.M.& ſequentibus.
Vxores duæ Iacob, quid. to.10.167.G H
Iacob & Rebeccæ mendacium excuſatum. to.4.10.L
Iacob typus Eccleſiæ. Ibidem.G. tomo 8.192.H I
Iacob, Iſrael dictus. to.2.124.A. to.4.25.G.& 88.M. to.5.188.A. to.6.58.G.& 166.I. to.8.201.L
Cur ſic dictus. to.5.143.G
Inter Iacob & Iſrael intereſt, licet vnus homo erat. to.8.187.A B
Iacob in æterna vita deficiet, & manebit ſolus Iſrael. to.10.34.L M
Iacob introiuit Aegyptum cum.75. hominibus, ipſo Iacob inter alios computato. tomo 5.143.H I
Iacob in Aegyptũ venit.130. vitæ ſuæ anno: Ioſeph autem erat.39. annorum. Ibidem.
Iacob quando venerit in Aegyptum. tomo 5.155.I
Iacob hædinis pelliculis circũdatus, quid repræſentet. to.5.142.L M
Iacob binomius. to.10.34.H
Iacob virgas variatas pecoribus oſtendit, & cætera. to.5.107.C
Iacob nõ prius Rachelem oſculatus eſt, quàm gregem adæquaſſet. to.10.167.G
De Iacob luctante cum angelo: in quo oſtenditur paſſio in benedictione ipſius ab angelo: de nomine Iſrael: de claudicatione ex tactu femoris: & quid hæc ſignificent. to.5.143.G
Iacob patriarchæ lucta cum angelo, quid adumbret. to.6.58.F G.& 118.L.& 166.I K. to.10.167.L
Quid ſignificet quòd luctatus ſit cum angelo, & ab eo benedictus. to.8.90.A.& 376.B. to.10.34.I
Iacob benedictus & claudus. to.10.34.K
Iacob claudicans, populus Iudæorum. Ibidem.
Latitudo femoris Iacob, quid figurarit. to.10.34.K
Iacob facta eſt promiſſio tempore quo Græcia legum quibuſdam inſtitutis regulata eſt. to.5.155.B C
Iacob duodecim filios, & vnam fœminam procreauit. to.5.143.E
Iacob habebat duodecim filios, & Ioſeph erat venditus à fratribus ſuis ante mortem Iſaac. to.5.155.H
Iacob Iudam omnibus præfecit: & quare. to.4.203.G
Duodecim filij Iacob non omnes ex liberis ſed & ex ancillis. to.9.22.M.& ſeq.
Quare Iacob ignoraſſe permiſſus ſit à deo filium ſuum viuere in Aegypto. to.10.168.H.& ſequentibus.
Iacob miſit Ioſeph filium ſuum vt de fratribus ſollicitus eſſet. Ibidem.A
Iacob filium ſuum Ioſeph plus aliis dilexit. to.10.168.A
Iacob mortuus eſt.147. anno in Aegypto, regnãte Baleo rege Aſſyriorum. tomo 5.156.C
Iacob & Ioſeph ſepultura. to.3.162.G
Iacob luxerunt Aegyptij ſeptuaginta diebus. to.4.29.D

Iacobus.

Iacobus, vnde frater domini dictus. to.4.288.G.in principio.
Iacobus Eccleſiæ Hieroſolymitanæ præfuit. Ibidem.L.in fine. to.7.53.I
Iacobus Alphæi. to.3.22.I
Iacobus. to.5.174.L
Iacobus pro inimicis orauit. to.10.157.F

Iambus.

Iambus poſt dichorium malè ponitur. tomo 1.81.H

Iamin.

Iemini, dexter interpretatur. to.8.9.D

Ianicula.

Ianicula ciuitas. to.5.56.B

Ianua.

Ego ſum ianua: qui ante me fuerunt, fures ſunt & latrones: exponitur. to.4.207.M
Ianua, dicitur porta domus. to.8.324.B
Quid ſit per ianuam intrare, vel aſcendere aliũde. to.8.334.E
Ianua Chriſtus. to.9.72.C. to.10.41.D
Ianua quinquepartita in corpore. tomo 10.22.G H
Chriſtus ianua, & paſtor, diuerſimodè. to.10.41.D
Quis ingrediatur per ianuam. to.10.41.E
Sicut malis operibus vitæ ianua clauditur, ita bonis operibus aperitur. to.10.252.B
Quo modo Chriſtus intrauit ad diſcipulos ianuis clauſis. tomo 10.208.B.& ſequentibus.

Ianuarius.

Ad Ianuarium ſcripſit Auguſti. tomo 2.epiſtola.68.
Ianuarius menſis Iano dedicatur. tomo 5.56.I
Ianuarius menſis, à Iano appellatus. tomo 6.73.M
De Ianuario eremita falſo. to.10.281.D
Ianuarius, Auguſtini diſcipulus, cõparatur prodigo. to.10.290.G
Ianuarius, diſcipulus Auguſtini, inſtar Ananiæ intrauit conſortium. to.10.314.C D
De filio & filia Ianuarij regularis Auguſtini. Ibidem.D E

Ianus.

Ianus deus. to.5.53.B.& 56.B
Iano rerum principia pertinent. Eodem.56.I
An rationabile fueris Ianum & Terminum in duo numina ſeparari. Ibidem.
Ianus eſt mundus. Ibidem.I
Ianus, quare ſit bifrons, & de ianitore. Ibidem.L
Ianus geminus. to.5.56.L
Penes Ianum prima ſunt: præponitur ideo Ioui & penes

& penes Iouem, ſumma. to.5.57.B C
An Iani, & Iouis, recta diſcretio ſit. tomo 5. 57.F

Iaphet.

Iaphet, latitudo interpretatur. to.5.133.L
Iaphet, quomodo dilatetur. to.6.58.D

Iaſpis.

Iaſpis, & Sardis, duo iudicia, alterum factum per aquam, alterum futurum per ignem deſignant. to.9.142.K

Iaſus.

Iaſus. to.5.156.F

Icherius.

Icherius, orator laudatus. to.1.22.L

Ideæ.

De Ideis quæſtio. to.4.127.C.& 141.L
Secundum Ideas cœlum non feciſſe aliquid ſed ipſum deum eſſe dicit Plato. tomo 5. 62. C D
Angeli futura cognoſcunt in Ideis, non autem dæmones. to.5.79.L
Ideæ vel rationes rerum incommutabiles & infinitæ ſunt, in diuina ſapientia. Eodem. 94.B
Per ideas verius cognoſcunt angeli in deo, quàm in ipſis rebus. Ibidem. 98.I.& ſequentibus.
Ideas ſi philoſophi poſuerint eſſe infinitas. to. 5.104.M.& ſequentibus.
Eadem idea, vel vi diuina, qua producta eſt rotunditas cœli, producta eſt rotūditas pomi vel oculi: quæ fieri neſiit, ſed omnia efficit. to. 5.107.A B
De Ideis, quas Plato poſuit in mente diuina. Ibidem. G H

Identidem.

Identidem, pro viciſſim. to.7.136.E F

Idioma.

Idioma, proprietas linguarum. to.3.22.A. to. 4.21.F
Idiomatum communicatio. to.4.150.H
Idioma diligenter attendendum in ſcripturis ſacris. to.4.21.F. Vide, Scriptura.

Idipſum.

Idipſum eſt quod mutari non poteſt. tomo 8. 370.C
Idipſum, dicitur quod vnum eſt. to.8.51.K
Idipſum eſt, quod ſemper eodem modo eſt. to. 8. 313. B
Idipſum nemo habet ex ſe. Ibidem.F

Idithum.

Idithum, quid. to.8.71.F.& 135.C

Idola.

Idola, quid ſint. to.5.73.A B
Idolorum dæmoniorúmque peſtilens ſuperſtitio taxata. to.2.41.H.& ſeq.
Idola confracta, in vſum proprium verti nō debent. Eodem.145.F
Idolorum ruina, à prophetis prædicta. tomo 3. 191.F. to.4.87.L.& 89.D E
De idolis fugiendis, ex Deuteronomio. tomo 3. 205. M
Idolorum vanitas. Eodem.238.E
Idola cordium. to.4.68.E
Idolum, falſi dei ſimulachrum. Eodem.71.G
Idolum non ſeruat homines, ſed homines idolum. to.5.2.G
Idolum Apollinis fleuit. to.5.23.E
Idola, dæmones. to.5.31.B C
De idolis & ſimulachris, quid ſenſerit Hermes Triſmegiſtus. Eodem.72.C.& ſequentibus.
Hermes de idolorum ablatione doluit. tomo 5. 73. B C
Idolis alligantur dæmones arte nefaria. Ibidem. A
Idolum pendens in aere. to.5.199.H
Idola gentium, dæmonia. to.6.78.L
Qui idolis inſenſatis deditiſunt, quo modo ſe excuſent. to.8.237.F
Idola gentium, etiam ſi de argento & auro ſint, contemnenda ſunt. to.8.339.H I
Idola cordis deiicienda. to.9.36.B
Idola non ſunt tollenda, ſiue frangenda in locis alienis, non conſentiente domino. to.10.6. F G.& ſequentibus.
Et vbi & quando euertenda idola. Ibidem.
Prius agendum, vt idola in cordibus hominum confringantur. to.10.6.F
Idolorum perſecutores. Ibidem.G H
Idola non potuerunt tueri, nec ſe, nec vrbem. to. 10.26.L M
Idolum fecit populus Iſrael. tomo 10. 20.B
Idola & eorum cultores perſtringit. tomo 10. 16.L M
Idola reprobantur. to.10.47.B
Idola Paganorum. Ibidem.B

Idolium.

Idolium. to.10.5.G.& ſeq.

Idololatræ.

Idololatrarum impietas. to.1.163.D
Idololatrarum miſera ſeruitus. Ibidem.E
Idololatras vocat Auguſti. dominos prædicabiles, & fratres chariſſimos. tomo 2. 31.F
Idololatræ taxantur. to.3.212.H
Idololatræ, vnde dicti. to.3.30.E.& 56.C. to.4.22.L
Contra idololatras ex Abacuc. to.3.212.H
Contra idololatras. tom.8.240.B C
Idololatræ habent aliquid, quod probatur. to.7. 127.C
Populus Iudaicus, idololatra. tomo.10. 20.B C
Idololatræ, ſunt canes. tom.10.264.F G

Idololatria.

Vnde proueniat idololatria. to.9.244.D E
Idololatria mera, phantaſmata noſtra. tom.1. 163.E
Idololatriæ execratio. tomo.2.31.F & epiſto.202.
Idololatria diuinatorum, execrabilis. tom.3. 8.K
Idololatria, dicitur fornicatio. tom.3.12.B in fine.
Idololatria excommunicatione punienda. tom. 4.18.A
Idololatria ſubuerſa. tom.4.89.C & ſequent.
Idololatria Hieroboam. tom.5.153.A
Idololatria Iſraelitarum in deſerto. tomo.10. 176.H I
Idololatria, multorum eſt cauſa malorum.tom.10. 231.F G

Idolothyta.

Idolothyta immunda. to.2.145.G H.& K L

Idumæi.

Idumæi, ab Edom propagati. tom.4.26.A
Idumæi nati ſunt de Eſau. to.5.141.G
Idumæa gens quædam erat hominum errantium, & idola colentium: nec in bono ponitur, quia mundum ſignificat. tomo.8. 139.C
Idumæa, interpretatur terrena. tom.8.139. C.& 133.I
Idumæi ſanguinei, vel terreni. to.8.199.B

Iechonias.

Iechonias, præparatio dei. tom.4.92.A B
Iechonias cur bis numeratus in genealogia Chriſti. Ibidem.
Iechonias in tranſmigratione genitus. tom.4. 204.K

Iectan.

Iectan, filius Heber. tom.5.137.E

Ieiunium.

Ieiunia Auguſtini. tom.1.44.K L
Ieiunandum quo modo monachis. tomo.1. 191.A B
Ieiunia triduana. tom.1.173.A
Ieiunium ſabbati, & reliquorum dierum. tom.2. epiſto.86.
Ieiunium eſſe præceptum in nouo teſtamento. to. 2.81.C D
Ieiunium non iuſtificare. Ibidem.
Ieiunans non ieiunantem ne ſpernat. Ibidem.
Ieiunare die dominico, ſcandalum magnum. Ibidem.D E
Manichæi ieiunant die dominico. to.2.81.E
Ieiunij quadraginta dierum exempla. Ibidem.E F. tomo.3.7.L. tomo.4.91.L.to. 9.33.A
Ieiunium votiuum multorum dierum. tomo.2. 81.F
Ieiunium quartæ, ſextæ, & ſabbati. Ibidem.I K
Ieiunia, humilitatem ſignificant. Ibidem.L.to. 4.91.L
Alij ieiunant ſabbato, alij non. tom.2.115.G
Ieiunium, quadraginta dierum obſeruatio. Ibidem.L. & 118.L. tomo.3.164.F. to.10. 299.E F
Ieiunandum ab amicicia mundi. to.2.118.L
Ieiuniorum duo genera. tom.4.78.H
Ieiunium magnum, & generale. Ibidem.& tom. 9.33.B
Ieiunia nobis neceſſaria, ſicut vulneribus medicina. tom.4.196.M
Ieiunauit Chriſtus quadraginta diebus, poſtea eſuriit. tom.4.205.C
Ieiunium & cibus animi. tom.4.256.L
Ieiunium, & tentatio Chriſti. tom.3.171.A
Ieiunium Heliæ. tom.3.7.L.& 167.G
Ieiunia, nec ab aliquibus cibis abſtinentiam prodeſſe, Iouinians error. tom.6.7.F
De ieiunio, Baſilij magni ſententia. tomo.7. 204.F
Ieiunij comes, eleemoſyna. tom.8.85.D E
Ieiunium Chriſti quid ſit. tomo.8.56.F G & 259.L
Ieiunium quando mereatur opprobrium. tomo 8.159.M
Ieiunium quadrageſimale nobis præcipitur ex lege & prophetis & Euangelio, quia teſtimonium habet à lege & prophetis. tomo.8. 281.D
Ieiunium voluntatis, eſt fames neceſſitatis. tomo 8.84.B
Ieiunare magnū opus eſt, ſed noli cito laudare, niſi quæras cauſam. tom.2.210.C
Ita ieiuna, vt alio manducante prandiſſe te gaudeas. tom.8.85.D
Non laudatur in illo ieiunium, qui ad luxurioſam cœnam ſeruat ventrem. tom.8.86.F
Ieiunium perfectum. tom.9.33.B
Quo modo ieiunandum ſit. tom.9.251.F tom.10.156.K.& 212.I K.& 213.A
De vtilitate ieiunii. tom.9.254.B.& ſequen. to. 10.239.G H

Ieiunij proprietates. to.9.254.B C
Calumniatores ieiuniorum. Ibidem.F
Omnes ſectæ hominum ieiunant, ad diuerſos tamen fines. to.9.254.L
Ieiunium, in ſabbati die, tempore Auguſtini. to.10.36.F
Dies ieiuniorum, quo modo celebrandi. to.10.104.L
Ieiunij tempore quo modo viuere debeamus. to.10.154.F
Nihil prodeſt tota die ieiunaſſe, ſi poſtea ciborum numietate anima obruatur. Ibidem.
Nemo pro laude humana, ſed pro peccatorum indulgentia ieiunet. to.10.156.K
Non ieiunans, nō debet inuitare alios ad prandium: & quare. to.10.157.M.& ſequentibus.
Dehortari, potiùs ieiunare, à ieiunio, peccatum eſt. Ibidem.M
Non ieiunare in quadrageſima, eſt peccatum. Ibidem.
Ieiunium cum eleemoſyna, duplex bonum. to.10.158.A
Qui non poteſt ieiunare, amplius debet pauperibus erogare. Eodem.157.M.& ſeq.
Nullum ieiunium ſine eleemoſyna bonum eſt potētibus. to.10.158.A.& ſeq.
De neceſſitate ieiunii, cum iuſtitiae & largitate. to.10.158.C
Moyſes quadraginta diebus & noctibus ieiunauit. to.10.158.K
De myſterio ieiunii quadrageſimalis, fructu, & modo. Ibidem.K L
Exhortatio ad quadrageſimale ieiunium. Ibidem. L M
Ieiunandum à vitiis. to.10.158.M
Vt bene ieiunetur à cibis, prius ieiunandum eſt à vitiis. Ibidem.
Ieiunare bene, quid. Ibidem.
De ieiunio, & eius effectibus. to.10.159.A.160.L.& 166.B C.& 288.H I
Differentia inter ieiunium, & ſaturitatem. to.10.159.B
Moyſes quia ieiunauit, deum vidit: populus quia manducauit, idola fabricatus eſt. Ibidem.
Heliæ ieiunii effectus. to.10.159.B
Diaboli tentatio non niſi ieiunio vincitur. to.10.159.C
Apoſtoli, defectu ieiunii, dæmonem eiicere non potuerunt. Ibidem.D
Vt ieiunia noſtra plena ſint, quid agendum. to.10.159.D
Quātò plures dies ſunt ieiunii, tātò maior eſt cauſa remedii. to.10.160.L
De cauſa ieiunii, loco, & tempore. tomo 10.165.L
Quare Chriſtus ieiunia ſibi indixerit. to.10.165.L M
Superfluum ieiunii pauperibus largiendum eſt. to.10.207.C D
Chriſtus, Moyſes, & Helias, primi quadrageſimam ieiunauerunt. to.10.207.B C
Chriſtus poſt acceptum baptiſmum continuo ieiunauit. Ibidem.C
Ieiunandum eſt, quando acriori luctamine cum tentatore confligitur. Ibidem.D
Quare ieiunādum ſit ante ſolēnitatem paſſionis Chriſti. to.10.207.D
Modus ieiunādi, quadrageſimam. Ibidem.G H
Contra delicioſe ieiunantes, to.10.207.H I.& ſequentibus.
Chriſtianorū ieiunia potius ſpiritaliter quàm carnaliter obſeruanda ſunt. to.10.212.I
Non eſt in ieiunio ſolum abſtinēdum à cibis prohibitis, quinetiam à peccatis. Ibidem.
Parum eſt ieiunium tātum abſtinere à peccatis, niſi faciamus bona. to.10.212.I K
Deo accepta ſunt ieiunia, ſi operibus ſanctis expiata fuerit conſcientia. to.10.212.L
Ieiunium eſt animæ humiliatio. Ibidem.
Quantumcumque detrahas cibum, ſi non detraxeris vicium, magis horres quàm placeas deo. Ibidem.
Ieiunia, quæ caſto corpore & deuoto animo fiūt, impetrant quod optant. to.10.212.M.& ſequentibus.
Quæ ieiunia deo placeant, & diſpliceant. Ibidem.M.& ſequentibus.
Imple miſerationis officia, & ſanctificaſti ieiunia. to.10.213.A
Ieiunium curat flagitia, quibus quis in ſeipſum peccat. to.10.219.G H
De ieiunio & oratione. to.10.239.G.& 288.H I
Ieiunium, ſine oratione, non poteſt perfectè animam nutrire. to.10.239.H
Multi famem patiuntur & ſitim, dum lucro intēdunt, & tamen ex præcepto ieiunare nolunt. to.10.278.F
De ieiunio, & quid ſit ieiunium. to.10.288.L
In quo conſiſtat perfectum ieiunium. tomo 10.289.A
De ieiunio, & vbi fuerit inſtitutum. tomo 10.289.B
Moyſes poſt ieiunium domino locutus eſt, qui antè non potuit. Ibidem.C
Niniue per Ionam ieiunio liberatur. Ibidem.
Non eſt diebus dominicis ieiunandum. to.10.289.E
Quæ ſint ieiunia ex inſtitutione Eccleſiæ. Ibidem.
Quare vigilias multorum Apoſtolorum nō ieiunamus. to.10.289.G
Ieiunantis officium. to.10.299.E
Quoddam eſt ieiunium commēdabile, quoddam damnabile. to.10.299.G
Ieiunium ſine eleemoſyna parum valet. to.10.301.L

Iepte.

Iepte votum explicatur. tomo 4.72.E.& 167.C
Iepte inter ſanctos numeratur. Eodem.72.M.& ſequentibus.
Iepte typus Chriſti. Eodem.73.I K
Iepte immolauit filiam ſuam. to.5.7.K
Iepte licuit occidere filiam, vt & ſeipſum Sāpſon. Ibidem.

Ieſſe.

Ieſſe mittēs Dauid ad requirendos fratres ſuos, typum dei patris gerebat: Dauid vero, filii. to.10.225.F

Ieſus.

Ieſus quid interpretetur. to.10.64.C D
Ieſus, Latinè ſaluator eſt. tomo 5.152.A.& 214.I.in fine. tomo 7.153.H. to.10.194.G.& 215.I
Ieſus Hebraicè, ſalutaris Latinè. tomo 10.271.B
Ieſus nomen, eſt amicius & dulcius nominare quàm ſalutaris. to.5.169.A
Ieſus, nomen glorioſum. to.9.196.F
Ratio nominis Ieſu. to.5.152.A. to.10.64.C D
In Ieſu nomine quod cōſtitutum ſit, declaratur. to.2.56.A B
Ieſus nomē eſt per quod ſaluari oportet credētes, & non per aliud nomē: exponitur. tomo 2.146.M. to.10.70.H
Ieſus Chriſtus, nomen diſpenſationis. tomo 2.161.M
Ieſus, nomē proprium Chriſti. tomo 9.128.K
Ieſus Chriſtus quis eſt. to.10.66.G
Nemo poteſt dicere dominus Ieſus, niſi in ſpiritu ſancto. to.4.210.E
De pueritia Ieſu. to.4.92.E
Ieſus in patria ſua contemptus. to.4.101.E
Ieſus Chriſtus filius dei ſaluator, verſus Sibyllini præſeferunt. to.6.14.I.in fine.
Ieſus quare venit in mundum. to.10.64.D.& ſequentibus.
Ieſus etiam infantium Ieſus eſt. tomo 7.155.E F
Ieſus eligit viros potentes. to.10.174.H
Ieſus turbas paſcit. to.4.102.D.& ſeq.
Ieſus in Magedan. to.4.103.G.& ſeq.
Ieſus in Cæſarea Philippi. Ibidem.I
Seceſſus Ieſu in Galilæam. to.4.96.G
Apprehenſus Ieſus. to.4.110.M
Ieſum Chriſtum filium, ex ſymbolo: exponitur. to.3.32.G
Ieſus cum flagello. to.4.105.D
Ieſus iudicaturus cum diſcipulis. tomo 10.122.B
Ieſu prima mentio. to.10.174.H
Ieſum ſtare. to.10.19.A B
Suſcipere Ieſum. to.10.64.B
Ieſus traiiciens. to.4.103.B
Ieſus tranſfiguratus. to.4.103.M
Ieſum videre. to.10.63.M.& ſeq.

Ieſus Naue.

Ieſus quando appellatus filius Naue. to.4.38.H.& 47.A
Ieſus Naue, typus Chriſti. tomo 4.58.I. to.6.59.A
De Ieſu Naue ſucceſſore Moyſi. to.5.158.D. to.10.180.K
Ieſus Naue, Auſes antea dictus. tomo 10.105.B
Ieſus Naue introduxit Iſrael in terram promiſſionis: & quare. tomo 10.105.B.& ſequentibus.
Ieſus Naue quando mortuus eſt. to.5.158.E

Iethro.

Iethro conſilium dat Moyſi. to.4.33.K.& ſequentibus.
Iethro pietas. Ibidem.M

Iezabel.

Iezabel omnes prophetas fugauit. tomo 10.226.K

Ignaui, Ignauia.

Ignaui iocoſè deridentur. to.3.279.H I
Ignauia principis multos habet imitatores. to.2.165.K L

Ignis.

Ignis dicitur ſpiritus ſanctus. to.2.50.F. to.2.94.I.& ſequentibus. to.3.60.L
Ignis & ſplendor ſunt coæui & cōſubſtantiales. to.2.163.L
Ignis rubi qualis. to.3.61.A
Ignis ſuperior aere. to.1.117.F
Ignis deſcēdēs ſuper quinquagenarios. tomo 3.167.H
In ignem proiecti & liberati pueri tres. to.3.169.D.& ſequentibus.
Tres pueros agnouit ignis, qui deum agnoſcebāt. to.9.136.K
Ignis in ciuitate Romana. to.5.26.I
Ignis ſemper ardens in Veſtæ templo. Eodem.29.E

Stoici ignem deum eſſe putauerunt. tomo 5. 66.C
Ignis vtilitas & incommodum. Eodem.101.G
Ab igne dicit Pla.deos potuiſſe remouere vrendi qualitatem, ſed lucendi relinquere. Et hoc concluditur de deo vero magis. tomo 5.111. K L
Ignis accipitur in bono. to.5.193.B C
In igne animalia aliqua viuunt, qui tamen conſumit omnia. Per hoc probat corpora damnatorum poſſe perpetuari in inferno. tomo 5. 197.F G
De igne, qui cum ſit pulcherrimus, decolorat quaſi omnia. Item contraria operatur in rebus non contrariis. Eodem.198.C D
Ignis latet in calce, & aqua accenditur, oleo vero extinguitur. Ibidem.& E
Ignis ſupremi & inferioris diſsimilitudo ſecundum Platonicos. to.5.212.A B
Ignis edax deus quo ſenſu. to.6. 41.F. & ſequentibus.
Ignis in ſacrificiis quid ſignificarit. tomo 6. 86.E
Ignis quare adhibeatur in ſacramentis. to. 8. 148.M.& ſequentibus.
Ignis cur adhibeatur in catechizando & exorcizando, & poſt ignem exorciſmi venitur ad baptiſmum. to.8.149.A
Ignis niſi ardeat, non incendit. to.8.55.E
Ignis Chriſti nõ timeatur, quia fœnum conſumit. to.8.132.E
Ignem in ſpinis exardeſcere, quid ſit. tomo 8. 81.B C
Ignis à cuius facie fluunt peccatores vt cera, quis ſit. to.8.126.H I.& 152.F
Ignis concupiſcentiarum. to.8.126.E F
Ignis cum fulgure & grãdine, immanitatem iracundiæ ſignificat. to.8.189.I
Ignis tria habet, & diuidi non poteſt. to.10. 55.E
De quo igne dixerit dominus in Euãgelio, Ignẽ veni mittere in terram, & cætera. tomo 10. 94.M
Duo ſunt ignes, cupiditatis ſcilicet: & charitatis. to.10.254.D

Ignis tribulationis.

Ignis tentationis & tribulationis. tomo 3.40. I. to.8.33.L
Ignis tribulationis vnum ditat, alterum damnificat, vtrunque probat. to.5.205.D E
Ignis probans opera, eſt tribulatio. Ibidem.& ſequentibus.
Quod ad ignem huiuſmodi pertinere poteſt mors corporalis perſecutionis mundi. Ibidem. F G
Per ignem tribulationis ſaluamur, qui etiam declarat opus vniuſcuiuſque quale ſit. Ibidem.G
Qualis ſit ignis, ſuper quem ſi ceciderit, non videbit ſolem. to.8.126.K
Ignis nomine, aduerſitas & ſeculi timor deſignatur. to.8.149.A
Ignis nomine, & tribulatio, & ſpiritus ſanctus ſignificantur. to.10.10.L

Ignis iudicij.

Ignis iudicij vltimi, figuratur in igne qui apparuit Abrahæ. to.5.140.C D
Ignis de cælo caſurus tempore perſecutionis Antichriſti & deuorans ſuos, quid ſignificet. Eodem.149.M.& ſequentibus.
Ignium conflagratione, peribit figura huius mundi. to.5.190.C
Ignium conflagratione, elementorum corruptibilium qualitates, quæ corporibus noſtris congruebant, interibunt: atque tales qualitates ipſa ſubſtantia quæ corporibus immortalibus mirabili mutatione conueniant, rehabebit. Ibidem.C D
Ignis conflagratio purgabit aerem, & terram. to. 5.191.F G
Ignis conflagratio non aſcendet vſque ad altitudinem ſpacij, in quo erunt tunc ſancti. Ibidem.& H
Ignis iudicis purgabit electos. to.5. 190.I. & ſequentibus.
Ignis præcedens iudicium, nõ eſt ſicut ignis æter. to.8.102.I
Quod faciet quandam ſeparationem malorum, & bonorum. Ibidem.L
Ignis quo incendetur mundus, vtrum incendet ſanctos. to.8.253.C
Ignis ille qui præibit iudicium, & inflammabit inimicos, poteſt accipi in pœna malorum, & in ſalute redemptorum. tomo 8. 236.H I
Ignem cadere de cælo, quid ſit. to.9.150.A B
Item de cælo deſcendere, eſt hæreſes ab Eccleſia exire. to.9.146.G

Ignis purgatorius.

Ignis purgatorius. to.1.188.C. to.3. 40. F. & K. to.4.252.C
Per ignem ſaluari. to.3.40.H. to.4. 16. G. & 152. A
Ignis purgationis, ſecundum quoſdam. to.4. 16.H. Eadem repetita. Ibidem.152.A
Quid ſit in fundamẽto habere Chriſtum, & quibus ſpondeatur ſalus quaſi per ignis vſturam. to.5.190.M.& ſequentibus.
Cùm deus nobis adhibet ignem, non in cinerem conuertit, ſed ſordes abluit. tomo 8. 248.L
Aliud eſt igne non lædi, aliud per ignem ſaluari. to.8.33. L
Qui ſint qui per ignem ſaluantur. to.8.68 F G. & 261. A
Ignis futuræ purgationis grauior erit, quam quicquid poteſt homo pati in hac vita. to. 8.68. F
De igne purgatorii. to.10.273.H
Illo tranſitorio igne minuta peccata purgantur. to.10.273. I
Error illorum qui putant peccata mortalia ſupra fundamentum ædificanda, & igne purganda. Ibidem.
Quicquid de peccatis minutis redemptum nõ fuerit, igne purgatorii purgandum erit. to.10. 273.M
Incertum eſt quãdiu in hoc igne quis permaneat. to.10.274.A

Ignis infernalis.

Flamma inferni quomodo intelligenda. to.3. 138.H
Ignis doloris. to.4.17.D
Ignis pro pœna. tomo 4. 66. A B. tomo 8. 126.E F
Ignem æternum quo modo nõnulli accipiãt. to. 4.16.L.& 152.D
Ignis æterni timor. to.6.179.H
Igne ſempiterno puniẽtur impij. to.1.2.M
Ignis aliter æternus, aliter deus. to.6.121.I
Ignis pœnalis dicitur æternus. to.5.94.I
Ignis æternus ſine dubio laudabilis eſt, quamuis damnatis ſit futurus pœnalis. Eodem. 101.G
Carnales, in fine ſeculi, per ignem ſunt iudicãdi. to.5.140.D
Ignis inferni, vbi ſit, vel cuiuſmodi, neminem ſcire arbitratur, niſi cui ſpiritus ſanctus oſtẽderit. Ibidem.190.M
An ignis gehennalis, ſi corporalis eſt, poſſit malignos ſpiritus, id eſt, dæmones incorporeos tactu ſuo adurere. to.5.201.G.& ſequentibus.
Ignis infernalis eſt corporalis: qui vnus & idem dæmones cruciabit & homines. Ibidem.
Ignem quo exardeſcebat diues in inferno, qualis fuerit. Ibidem.E F
Ignis æternus damnatis erit grauior vel leuior, ſecundum eorum diuerſitatem. tomo 5. 202.H
Ignis pœnalis futurus duas habet ſpecies. to. 5.83.K L
Ignis gehennæ. Ibidem.
Ignis æternus, damnatio cum diabolo, combuſtio æterna, ſiniſtra, idem. to.10.70.G
Quare mali in ignem æternum ſint ituri. to.10. 251.D
Nulla vox explicare poteſt vires ignis infernalis. to.10.218.G
Ignis præſentis, & infernalis, differentia. to. 10.218. F G

Ignobilis.

Ignobiles non deſpiciendi à nobilibus. to.4. 272.H
Vide, Nobilis, & Honor.

Ignominia.

Imple facies eorum ignominia, & quærent nomẽ tuum domine. to.5.119.I

Ignorare, Ignorantia.

Ignorantia mera, ſcientia humana. tomo 1. 43.F
Ignorantiarum tenebræ quo modo illuminentur. Eodem.50. F G
Ignorantia & difficultas hominis. to.1.3.L.& 155.B.& D. to.3.241.M
Etiam per ignorãtiam aut neceſsitatem admiſſa, imputantur interdum. to.1.154.M
Ignorantia quando excuſet. to.1.156.C. & ſequentibus.
Ignorantiam fateri melius, quàm falſam ſcientiam. to.2.72.A B
Ignorans ignorabitur: exponitur. to.2.94.D E. to.9.104. I
Ignorantiæ peccatum inexcuſabile. tomo 2.96. F G
Ignorantia peccata. Eodem.245.I
Ignorantia loquax. to.3.238.A
Non omnis ignorans immunis à pœna eſt. to. 4.212. K
Ignoro, pro improbo. to.4.184.F
De ignorantiæ horrẽda profunditate, ex qua omnis error conſiſtit. to.5.204.D E
Ignorantia iudicis ſæpe ſit calamitas innocentis: & in pueris eſt magna pœna. Eodem. 202.A B
Ignorare ſe multa Auguſtinus ingenuè fatetur. to.6.141.C D
Ignorantia, in animis hominum, vnde. to.7. 147.M.& ſequentibus.
Ignorantia infantis. Ibidem.148.C D
Ignorantia carnis Chriſti infantia. Eodem. 153.G
Ignorantia malum. to.7.142.H I
Et quare concupiſcentia peior ſit ignorãtia. Ibidem. I K
Ignorantia fidelium. Eodem.257.M
Ignorantia ſimpliciter non excuſat. Eodem. 281.D E
Chriſtus nihil ignorabat niſi peccatum, nõ quaſi

non iudicando, ſed non committendo. tomo 8.56. B
Melius eſt ignorantiæ presbyterorum conſulere, quàm ignorantes in ſua ignorantia remanere. to.9.209.F
Ignorantia ſeculi huius, media nox. to.10.26.A
Seculi huius ignorantia, valida. Ibidem.
Melior fidelis ignorantia, quàm temeraria ſcientia. to.10.80.A
Ignorantia hæreſum, tutior eſt, quàm ſcientia. to. 10.88.I
Nullus ignorantiam prætendat pœnitentiæ agenda. to.10.183.A
Ignorans legẽ dei, ſæpius ignoranter peccat quàm qui ſcit. to.10.185.D
In his quæ ignoramus quo animo fiant, potius ad dexteram eſt declinandum. tomo 10.227. F.& H

Ignoſcere.

Ad ignoſcendum ſimus faciles. to.2.34.D
Ignoſci poteſt ſimpliciter erranti. tomo 7. 89.C
Melius deus ignoſcit, quàm agnoſcit: & quid ſit ipſum ignoſcere. to.8.179.A
Deus ignoſcit confitenti, ſed ſeipſum punienti. to. 8.107.E
Non oportet ignoſci niſi dicenti, peccaui. to.8. 11.G
Alienæ iniquitati non ignoſcit, qui ſuam non agnoſcit. to.8.106.K
Aliquando cui ignoſcit deus in futuro ſeculo, corrigit eum de peccato in iſto ſeculo. tomo 8. 107.M
Ignoſcendum quō modo fratri. to.10.15. A B. & ſequentibus.

Ilium.

Ilium Romani populi origo. to.5.21.D
An dii, qui & à Romanis, & à Græcis ſimiliter colebantur, cauſas habuerint quibus Ilium paterentur excidere. Ibidem.& ſequentibus.
De Ilii euerſione, quod dux Marii Fimbria excidit. Ibidem.I.& ſeq.
Iliacis diis, an debuerit Roma committi. to. 5.22.K

Illuminare.

Nulla creatura, quamuis rationalis & intellectualis, à ſeipſa illuminatur, ſed participatione veritatis accenditur. to.8.302.B
Chriſtus illuminat animas, cum facit eas vigilare: ſi lumen detrahat, obdormiunt. to.8. 139. E
Illuminatio per fidem & ſpeciem fit. tomo 9. 130.K

Illuſio.

Illuſio, in ſcripturis notanda. to.3.25.K
Illuſiones animæ quæ ſint: & ſicut pœna eſt illuſio animæ, ſic præmium animæ veritas. to.8. 69. F

Imaginari, Imaginatio.

Vtrum imaginari poſſimus corporalia non viſa ſenſibus corporeis. to.2.59.B.& ſeq.& 78. B C.& 114.I.& ſequentibus.
Quòd vis imaginandi inſita ſit ipſi animæ, inſeparabiliter. Eodem.113.K
Imaginatio fallax. to.3.85.B
Imaginaria phantaſiæ vis, in conceptu. to.3. 86.B.& literis præcedentibus.
Imagines dormientium, atque furentium, vnde. to.2.83.H. to.3.87.F
Etiam non viſis addit imaginatio, quæ in aliis vidimus. to.3.88.M
Imaginationes vigilantium, ægrotantium, phreneticorum, & cætera. to.3.155.C D
Imaginatio vnde efficiatur. to.3.197.D
Imaginatio & in brutis. to.6.27.M
Vide, Memoria & cætera.

Imago.

Imago quid ſit. to.3.123.C
Imagines Democriti. to.2.55.F.& ſeq.
Imaginum tria ſunt genera. to.2.70.C. & 78. D.& 92.M.& ſequentibus.
Imago rei cognitæ in animo. to.3.83.F
Imago pecudis, in homine. to.3 90.K
Imagines in ſomno, & eceſtaſi. to.3.153.G.& 156.E.& G.& in ſequentibus amplè.
Imagines animæ falſa. to.3.195.H
Variæ item formationes ſimilitudinum in animo. to.3.157.D E
Imago & ſimilitudo differunt. to.3.123. B C. & ſequentibus. to. 4.59.L
Imago, æqualitas, & ſimilitudo diſtinguenda ſunt. to.4.138.B
Imaginis acceptiones. to.4.224.L
Imago terræ quo modo colebatur: & de turpitudinibus eius. to.5.61.B.& ſeq.
De imagine beſtiæ, per quam falſi Chriſtiani intelliguntur. Eodem.189.E F
Imagines Ieſu, Pauli, Pythagoræ, Marcellina adorabat. to.6.4.B
Lata eſt differentia inter faciem hominis & imaginem eius in ſpeculo. to.9.130.L

Imago dei.

Faciamus hominem ad imaginem &c. exponitur. to.5.135.F. to.10.139.E
Fecit deus hominem ad imaginem & ſimilitudinem ſuam. to.5.106.I
Imago dei homo. to.1.9.E.& I.& 53.G. to. 3.236.L
Ad imaginem dei factus homo, non ſecundum ſuum genus. tom.1.52.B
Aliud eſt, imago dei: aliud, ad imaginem dei. to. 4.227.L. Retracta.to.1.9.E
Quo modo homo ad imaginem & ſimilitudinem dei ſit factus. tom.1.183.A.& ſeq. tomo.3. 90.B.& ſeq.& fo.100.D E. to.6.39.C. to. 9.186.K. tom.10.84.L
Hominem ad imaginem & ſimilitudinem dei factum, quid. to.3.122.C.& 198.B to.4.222. G. to.10.52.L.& ſequent.
Imago & ſimilitudo dei in homine interno. to.1. 161.H I.& 183.C. tomo.2.78.I.& ſequentib.
Imago dei, anima. to.3.48.A.& 198.B. to.4. 235.A. to.10.154.F G
Imago, & ad imaginem, dicitur homo: filius vero imago, non ad imaginem. tom.3.76.L
Imago trinitatis quo modo ſit in anima. Eodem. 85.M.& ſequentib.& fo.96.M.& ſequenti. & fo.98.E. to.5.97.K.& ſequentib.& 113. H.& ſequent.
Ad imaginem dei creati ſumus. to.5.97.K
Imaginem dei perdidit Adam peccato, quo modo accipiendum. to.2.11.M.& 183.D. to. 3.90.H I.& 134.C D
Imago dei quo modo reformetur in homine. to.3. 5.B.& 99.I K
Huiúſque reformationis gradus, & conſummatio. to.3.100.A
Imaginem ſuam deus exigit ab homine, ſicut Cæſar ſuam in nummo. tom.2.33.E. tom. 8.6.C
Imaginem cum deus habeat, cur prohibetur coli in figmentis hominum. tom.8.118.A B
Imago dei non omnino deleta in gentibus. to. 3.187.B
Vir quo modo ſolus imago dei. tom.3.90.M
Imago filii tantum eſt corporum immortalitas. to. 3.100.C
Imago dei an mulier dicatur. to.4.264.M.& fo.ſequent.E.& 168.E
Imago patris dicitur filius. tom.4.224.L.& fo.ſeq.K L.& 232.B C
Imago dei quo modo in homine. to.4.252.F to.8.101.I
Imaginem dei in nobiſipſis contuentes, tanquam minor ille Euangelicus filius ad noſmetipſos ſurgamus, & ad illum redeamus, à quo peccãdo receſſeramus. tom.5.97.K L
Imago dei perficietur in nobis in paradiſo: & quo modo hic tria, in quibus eſt imago dei certitudinaliter, ſciamus in nobiſpſis. Ibidem.
Imaginem terreni & cæleſtis hominis quo modo induimus. to.5.113.F
Homo ad imaginem dei, & homo de terra. Ibidem, L
Imaginem hanc trinitatis, quam habemus, quo modo amemus. to.5.97.E
Ad imaginem veritatis non reformatur remanẽs in ſimilitudine vanitatis peccati. tom.5. 186.H
Imaginem dei non eſſe animam, dicentes hæretici, tom.6.7.D
Imago dei ſecundum quid ſit in anima humana. to.8.32.M.& 101.I
Non aliquid alienum eſt, ſi imaginem dei teneamus in nobis, quæ non niſi ſuperbia amittitur. tom.8.168.K
Digni ſunt pati vt deus imaginem ipſorum in ciuitate ſua ad nihilũ redigat, qui ĩ ciuitate ſua terrena imaginem dei ad nihilum redegerunt. to.8.174.K
Quid per peruerſam vitam & malam in homine perturbetur ac exterminetur imago dei. to. 8.181.F.in fine.
Imaginem dei habemus, ſed non eam quam habet filius. to.9.130.L
Imago filii dei diuerſa eſt ab aliis imaginibus. to.9.200.G H
Deus ſolum hominem ad imaginem & ſimilitudinem ſuam creauit. to.9.257.D
Imago dei in homine, quo modo deo cohærere debeat. to.10.29.F
Filius dei quo modo imago patris. to.10.32.M & ſequent.
In creatione mundi homo factus eſt ad imaginem dei, in natiuitate Chriſti ipſe factus eſt ad imaginem hominis. tom.10.127.B
In imagine dei ambulat homo. to.10.150.G
Facti ſumus ad imaginem dei, quam detriuimus tranſgreſſione peccati. Ibidem.
Deus magnam iniuriam patitur, quando imago ſua in nobis per luxuriam ſordidatur. to.10. 247.K
Qualis eſt imago dei in homine efficta. to.10. 250.C

Imber.

Imber Euangelii. tom.1.185.H
Imbres vnde generentur. tom.3.112.H & 117.D

Imitari.

Imitandi imitatores Chriſti. tom.1.52.A
Non imitetur homo ſuum genus. Ibidem, B
Vide, Exempla.
Imitatio Chriſti. to.3.236.M
Cur Adam veterem imitari non debeamus, ſed nouum. to.4.253.H
Imitandus Chriſtus, non Adam. tomo.4. Ibidem, I

Ibidem. I
Sicut bonorũ imitatio facit vt etiam propria peccata deleantur, ſic malorum imitatio vt non ſolum ſua, ſed etiam quos imitati ſunt merita ſortiantur. to.8.275.L M
In quibus imitari debeamus Chriſtum. to. 8. 218.D
Imitandi ſunt perfectiores in Eccleſia, non multitudo. to.8.76.B C
Quos debeamus imitari. to.9.221.L M
Beſtia ex beſtia nata, mali filii, malos imitantes parentes. to.9.148.B
Imitari deum voluit diabolus, ſed peruerſè. to. 10.29. F
Deus imitandus, ſed non peruerſè. Ibidem.
Imitari dominum, quid. to.10.110.M.& ſeq.
Mala hominum imitantes, & non bona. to.10. 122.K
Nihil dignius eſt, quàm vt homo ſui authoris ſit imitator. to.10.158.I
Imitari dominum poſſumus. to.10.194.C D

Immaturitas.
Immaturitas quæ dicatur. to.8.306.A

Immiſericordes.
Immiſericordium pœna. to.10.219.D E

Immolare.
Abraham quo modo iubeatur immolare filium ſuum. tomo 10.146.D E.& ſequentibus.& 161.L M.& duobus ſermonibus ſequentibus. & 165.C.& 184.C
Chriſtus, tanquam verus agnus præfiguratus in lege, tandem eſt immolatus. to.10.204.A

Immolatitium.
Immolatitia cur non veſcantur Chriſtiani. to. 6.104.M

Immortalitas.
Solus deus verè immortalis. to.2.21.B. to. 10.322.B C
Per Chriſtum participes reddimur immortalitatis. to.3.93.M
Immortalitas hominis. to.3.122.G
Immortalitatem quidam appetens, ſeipſum occidit. to.5.7.L
Immortalitas primi hominis fuit, vt poſſet non mori: ſed beatorum erit, vt non poſſit mori, ſicut & liberum arbitrium docet fuiſſe aliud. Eodem.217.M.& ſequentibus.
Immortalitas non dolet, quia abſumpta eſt omnis corruptio. to.8.119.D
Si valet ſanitas leuius mouere corpora quàm languor, quid valebit immortalitas? tomo 10. 302.M

Immundicia.
Tangere immundum, quid. to.10.19.M
Non amat deus habitare cum immundicis. to. 10.213.L
Immundiciæ & integritatis carnis conflictus. to.9.226.I
Vbi immunditia eſt corporis, ibi habitatio eſt diabolici ſpiritus. to.10.250.I

Immutatio.
Immutatio, & commutatio, differunt. tomo 1. 68.E
Immutabilis eſt deus omnino, cùm nihil patiatur. to.5.125.C
Immutabile bonum vnum eſt. Eodem.100.K

Impaſsibilitas.
Impaſsibilitas, quandoque bona, quandoque mala. to.5.117.M.& ſeq.

Impatientia.
Impatientia dolores mutat locum. to.1.22.B C

Impendere.
Nulli tantum impenderunt, quàm illi qui ſeipſos impenderunt. to.10.276.F

Imperatores.
Imperatorũ auxilia rectè implorari aduerſus hæreticos. to.2.epiſto.48.& 50.per totum.
Imperator ſupra leges, ſed non extra. tomo 8. 68.E F
Imperatores ſi quid contra deum iubent, non ſunt audiendi. Ibidem.156.D
Imperatores Chriſtiani. to.2.156.E.& ſeq.
Imperatores, qui auxerunt imperium nominantur. to.5.38.M & ſeq.
De imperatoris vel regis officio: & quo modo dicantur fœlices. Eodem.48.C D
Imperatores ſunt Cæſares. to.5.163.M
Imperatorum eſt animaduertere in ſchiſmaticos, & hæreticos. to.7.5.C.& ſeq.
Imperialis lex contra ſchiſmaticos. Ibidem.I
Imperator in corde noſtro ſedens. to.10.98.I
Chriſtus natus eſt imperator, vt ablueretur peccator. to.10.128.M

Imperium.
Imperium datum homini. to.3.122.E
Imperium creſcat. to.5.16.G.& ſeq.
Imperium Romanũ cui exercitium cedat, pugnant tergemini fratres. Eodem.24.E
Imperii augmentum. to.5.31.A
Imperium, remota iuſticia, latrocinium eſt. Ibidem.
Imperii omnis & regni poteſtas, à deo eſt. to.5. 47.G.& ſequentibus.
De imperio Romano, quo modo ſcilicet proſperatum ſit deo volente, vt mundus vna ſocietate reipublicæ placaretur. Eodem.164.F G
Imperium Romanum non eſt augmentatum propter cultum idolorum. to.5.40.G H
Imperii augmentum, cur datum Romanis. to. 5.44.E.& ſequentibus.
Imperium Romanum triplici cauſa tantũ creuit. Eodem.45.I
Imperio Romano nunquam totus orbis ſubiectus extitit. to.5.48.E F
Non poteſt inferiori ſe bene imperare, qui ſuperiori ſe dedignatur ſeruire. to.8.94.I

Imperfectio.
Omnes creaturarum generationes aliquid imperfectionis important. tomo 10.224.M.& ſequentibus.

Impietas.
Impietas, quid ſit. to.8.108.C
Impietas idololatrarum. to.1.163.D
Impietas leuis & grauior. to.4.63.G
Ab impietate quo modo ſaluetur anima. to.4. 302.K L
Impietas impura foris populis celeberrimo ſtrepitu circumſonat: & intus paucis caſtitas ſimulata vix ſonat. to.5.19.M
Impietas cum ſtrepitu euertitur. to.8.14.A
Impietas ducit in profundum malorum. to.10. 217.M
Impietas non ſinit impios ad deum reſpicere. Ibidem.

Impij.
Impius pio viuit. to.1.161.I
Impii diligendi. to.2.50.E F
Impius iuſtificatur gratis. to.2.96.A.& ſeq.
Impii cur hic proſperentur. tomo 2.69.G H.& 120.M
Mors impiorum, vt vita piorum perpetua. to. 3.44.C
Impiorum afflictio. to.3.201.M
Impios increpat, & comminatur ex Eſaia. to. 3.213.A
Impiorum defectus. to.3.205.H
Impios eſſe cum deo. to.4.266.B
Impiorum ſocietas. to.5.118.C
Impiorum innumerabilis multitudo ſignificatur. to.5.188.A B
Impii ad vtilitatem iuſtorum naſcuntur. tomo 7.231.E
Impius & peccator, an differant. to.8.3.I
Impii, expelluntur ab hæreditate. to.8.7.G
Non appellantur impii, qui deo vero credunt: quia nomen impiorum deletum eſt. tomo 8. 13.K
Impii iuſtificatio. to.8.41.E
Impiorum multitudo. to.8.111.H
Impii deum non videbunt. to.9.114.B
Torquentur impii foris flammis, & intus conſcientia propria. to.10.159.F G
Impii iudicium paratum habent ſine miſericordia. to.10.141.I

Impœnitentia.
Impœnitentiæ malum. to.3.51.E.& ſeq.
Impœnitentia. to.10.10.M.& ſeq.

Impoſsibile.
Impoſsibile etiam facit deus, ſecundum Platonem: quia deos indiſſolubiles, cùm ſint natura diſſolubiles: ſic & reſurrectionem carnis impoſsibilem credant poſsibilem. to.5.216. M.& ſequentibus.
Impoſsibilia deus non iubet. to.7.161.L

Imprecari.
Imprecans inimico malum, ſit cum eo malus. to. 10.256.G H

Improbitas.
Improbitas hominum notatur. to.3.222.F

Improperium.
Improperium quid ſit, & quo modo Chriſtus improperium expectauerit. tomo 8.160. L.& ſequentibus.A

Imprudens.
Imprudens eſt qui non ſibi proſpicit in futurum. to.8.99.C

Impudicus, Impudentia.
Oſores natura, impudici. to.3.173.D
Impudentia excommunicatione punienda. to. 4.18.A

Impunitas.
Impunitas. to.3.236.A & I

Inanis gloria.
Inanis gloria fugienda. to.4.390.E
Vide, Gloria, &c.

Inanitas.
Inanitas nihil eſt. to.1.182.C
Inane quo modo intelligatur. to.3.240.G
Vbi inflatio, ibi inanitas. to.10.46.A
Inanitas inflationis. to.10.120.H
Qui hic inaniter plorant, inaniter rident. to. 10.276.M

Inaures.
Inaures, ſignum diaboli. to.2.90.I.in fine.

Incantator.
Incantatores non quærendi. to.9.14.M

Incarnatio.
Chriſti incarnationis vtilitas. tomo 2.55.M.& ſequentibus. tomo 3.94.B.& ſequentibus. G.& 236.E
Incarnatus cur ſolus filius dicatur. tomo 9. 233.M
Et talia de Incarnatione verbi. Ibidem.K
De incarnatione verbi. to.3.233.M.& 237.B & 240.F.& K.& ſequentibus.M. to.4. 224.per totum.
Incarnationis myſterium, quo modo figuratum ſit à principio. to.5.62.L M
Quòd incarnatione ſua Chriſtus nobis oſtendit

nn iiij non

non poſſe contaminari ſuam deitatem: oſtendit etiam dæmones non eſſe nobis meliores, quia carnem non habent, ſecundum Apuleium. Eodem.79.B
Gratia dei non potuit magis commendari, quàm incarnatione, in qua deus factus eſt homo: & immortalis mortalis: quæ etiam eſt ſummum exemplum gratiæ. tomo 5.88. A.& 89.G H
In incarnatione aſſumpſit deus carnem ſine peccato. Eodem.88.A
Incarnatio Chriſti purgat nos à peccato, & ſaluat. Ibidem.& 89.G H
Incarnationem Chriſti, philoſophi nolebant cognoſcere, qua ſaluamur. Et perſuadet ipſam non eſſe incredibilem, contra Platonicos, quia animam dicebant eſſe conſubſtantialem paternæ menti: multo magis eſt vnibilis ſpiritus ſpiritui, quàm anima corpori. tomo 5. 89.H I
Incarnatio filii dei, eſt miſericordia opus. Eodem.102.D
Chriſtus ſanctificatus eſt ab initio incarnationis ſuæ. to.9.111.L
Incarnationis Chriſti myſteria. to.9.153.A B. & 208.H
Ordo eiuſdem. to.10.132.C D
Incarnationis myſteriorum gratiarum actio. to. 9.153.E
Incarnatio verbi, eſt cauſa ſpei noſtræ. tomo 9. 173.G
Quo modo ſolum verbum incarnari potuit. to. 9.185.K
Quo modo nec pater nec ſpiritus ſanctus ſint incarnati. to.10.124.C D
Chriſti incarnatione fides à terra in cœlum erecta eſt. to.10.132.G
In incarnatione Chriſti, pro inobedientia obedientia commutatur. to.10.138.G
Modum incarnationis Chriſti profert Gabriel Mariæ. to.10.132.H I
Apoſtrophe ad virginem Mariam, ſuper conſenſu incarnationis Chriſti. Ibidem.
Exhortatio ad Chriſti incarnationis gaudium. Ibidem. L
Incarnationis, & natalis Chriſti myſteria. to. 10.134.B C
Mirabilia incarnationis Chriſti. to.10.135.A
Incarnationis Chriſti ad eius baptiſma comparatio. to.10.138.G
Cauſa incarnationis Chriſti. to.10.286.M.& ſequentibus.
Miracula in incarnatione Chriſti. to.10.132.DE. & ſequentibus.
De incarnatione Chriſti opinio Auguſtini, antequam Chriſtianus eſſet. tomo 1.25.F.& ſeq. & 31.B C
Apollinariſtarum & Photini error. Eodem. 31.D
De incarnatione Chriſti hæreſes variæ. to.3.45. A.& ſequentibus.
Confutatio hæreſis circa incarnationem filii. to. 10.124.C D.& 214.B

Inclinare.

Inclinare dei, quid ſit. to.8.36.D E
Deus inclinat aurem ſuam, ſi tu non eriges ceruicem tuam: quia humiliato appropinquat, & ab exaltato diſcedit. to.8.105.A

Incolere, Incolatus, Incola.

Incolere, peregrinari eſt: inde incolæ, qui habitant in patria non ſua. to.8.119.H.& 134.H
Incolatus vel accolatus, non indigenam, ſed aduenam oſtendit. to.8.267.M.& 292.C
Incolatus, peregrinatio eſt. to.8.292.C D
Incolæ, vnde. to.5.81.B
Incolæ qui dicantur. to.8.119.H
Incolæ ſunt in terra fideles, qui per fidem ambulant, non infideles, qui à populo dei alieni ſunt. to.8.292.E

Inconſequens.

Inconſequens. to.7.47.H

Incontinentia.

Remedium contra incontinentiam. to.10.250. F G

Incorruptibilitas.

Incorruptibilitas corporis glorificati, tota eſt per partes ſingulas corporis: nec maior eſt in maiori parte corporis, quàm in minori, ſed tota eſt in qualibet eius parte. to.5.94.C

Incredibile.

Quòd non eſt dicendum aliquid incredibile aliquando, quia caret experientia. to. 5. 122.K L
De incredibili multiplici, quorum vno credito poteſt credi & aliud. tomo 5.208.B.& ſequentibus.
Incredibilia tria, quæ tamen facta ſunt. Ibidem.C

Incrementum.

Incrementorum tria genera. to.3.134.H I
De incrementis animæ. Ibidem.
Incrementa. to.3.236.D

Increpatio.

Cum increpatio ſtrepitum habeat, quomodo ab increpatione domini dormiunt qui aſcendunt equos. to.8.182.E F

Incubi.

De incubis angelis nihil temerè affirmat, vtrum ſint vel non. to.5.131.A.& ſeq.

Incuruare.

Quid homines incurues ad terram. tomo 10. 119.K

Indi, India.

Indi. to.5.67.H.& 90.K L
Indiam ſolam Ninus rex Aſſyriorum non habuit, ſed totam aliam Aſiam. to.5.138.I. & 154.F

Indiculus.

Indiculus diui Auguſtini. to 2.in Poſſidon.

Indidem.

Indidem, aduerbium, id eſt, ex eodem loco. to. 5.134.G

Indigere.

Deus noſtris non indiget. to.10.29.G
Aduenientibus diuitiis cœleſtibus, indigentia morietur. to.10.164.K.& ſeq.

Induciæ.

Non ſunt longæ mortalis vitæ induciæ. to. 10. 058.H

Induere.

Induere, & operire veſtimento, differunt. to. 8.276.K L
Quid ſignificet quòd dominus induerit decorem, & fortitudinem. to.8.224.M
Non ſic Chriſtum induti ſumus, vt ex Adam iam nihil portemus. to.8.72.M
Peccatores induent corruptionem, non ad honorem vitæ, ſed ad diuturnitatem ſupplicii. to. 10.218.G

Indulgentia.

Indulgentiæ portum promiſit deus, contra deſperationem. to.8.248.I K. to.9.58.A
Correctis & conuerſis indulgentia promittitur. to.10.40.D
Delictorum indulgẽtia, & reparationis medicinæ nobis neceſſaria ſunt. to.10.158.F
Indulgendum inimicis. to.10.169.A
Indulgentiam ſperare poteſt, qui aliis indulgere nouit. to.10.227.K.& 228.A

Indumenta.

Quid indumenta ſacerdotes celebrantes. tomo 10.298.F

Induratio.

Indurare dei, quid ſit. to.1.96. H.& 97. D. to.3.43.A. to.4.30. D E.& I.& fo.66. M.& 234.H. to.7.261.E
Indurationem deus facere dicitur, non inſtigando & inſpirando, ſed gratia deſerendo. to. 8.190.C
Qui ſint quos deus indurari non permittit. to. 10.271.M.& ſequentibus.

Inebriari.

Inebriari ab vbertate domus dei, quid ſit. to. 8.59.G

Infantes, Infantia.

Infantia Auguſtini. to.1.16.A
Infantia quoque peccatis obnoxia. Ibidem.C D
Infantes loqui vnde diſcant. to.1.134.G
Infantes & innocentes cur hic affligantur. Ibidem.156.F G. to.2.22.E.& ſeq.
Infanticida ſpiritaliter. to.2.19.F.& I K
Infantium mortuorum conditio. to.3.42.G
Infantium mens an ſe nouerit. to.3.97.E F.
Infantes ſeruari baptiſmo. to.3.146.G
Cur anima infantis, non baptizati condemnetur. Ibidem.I K
Infans cito moriturus, cur naſcatur. tom.3. 146.L
Infantes quare permiſerit deus perire in Sodomis. to.4.163.M
Infantes quare baptizentur. to.4.210.M
Infantes infirmiores animalium fœtibus. to.5. 108.G H
Infantes habent rationem ſopitam. Eodem. 215.E
Item quod reſurgent in ſtatura ad quam peruenissent, ſi diu vixiſſent. to.5.212.K
Infantes non baptizati, leuiſſimè quidem ſed tamen damnantur. to.7.142.K.234.H
Infantibus quidam peccatum perſonale tribuebant. to.7.142.M
Infantes vt credant ita pœnitent. Ibidem.143. B C
Inſcrutabile, quur infantes alii diſcedant fruſtrati baptiſmo, alii non. Ibidem.H
Infantes in eo ſtatu eſſe, in quo fuit Adam ante peccatum, ſecundum Pelagianos. tomo 7. 170.B
Etiam infantes non baptizatos, eſſe in poteſtate diaboli. to.7.277.D E
Infantium concupiſcentiæ morbus, vnde. to.7. 225.B
Cuſtodia infantia noſtra à deo. to.9.162.C
Infantes ſumus, collati angelis. to.10.54.B
Infantum peccata, vnde. to.10.63.D.& ſeq.
Infantium etiam eſt Ieſus. to.10.64.C D
Infantes quemadmodum in alio peccauerunt, ita in alio credunt. to.10.72.B C
Credunt infantes fide parentum. Ibidem.C D
Occultatur in membris infantis potentia maieſtatis. to.10.127.F

Infœlix.

Infœlix eſt omnis homo habens cætera bona ſine dei viſione. to.5.85.H I

Inferi, Infernus.

Inferi in hoc mundo. to.1.2.E. to.4.56.B
Inferi inferiores cauendi. to.1.166.B
Infernus dolores quomodo ſoluti. to.2.91.E.& ſequentibus. to.3.158.L

Ex

Ex inferno quo modo liberati patres antiqui. to. 2.91.B.& ſeq.
Inferi nuſquam in bono. Ibidem, F G.& to. 3.158.M
Inferni ignis incertus. to.3.138.H
Inferorum pœnalia loca. to.3.158.H
Pœnas item infernales quibuſdam demonſtrātas. Ibidem.
De inferis quæſtio. Ibidem.F
In inferno an ſinus Abrahæ. to.2.56.H.& 90. M.& ſeq.copioſè. to.3.158.L M
Ad infernum an etiam boni deſcenderint. tom. 4.26.G.& fo.ſeq.D
Inferi, in ſcripturis variè accipiuntur. tom.4. 56.B
Inferni ſepultura. to.4.80.I
In inferno eſt mors totius hominis. tomo.5. 108.C D
In inferno quale bellum erit, vbi dolor non cedet naturæ, nec natura dolori. Eodem.185.G H
Ab inferno damnatos liberandos aliquando, dixerunt quidam. tomo.5.202.K.& ſequentib.
Apud inferos non abſurdè creduntur animæ ſanctorum patrum fuiſſe, licet à tormentis ſeparatæ. Eodem.190.K
Infernus aer, carcer dæmonum. to.6.121.F
Infernus eſt locus damnatorum, aut cæcitas mentis. tom.8.8.F G
Inferni nomine ſunditas profundæ cæcitatis, & infimi limi corruptibilis carnis intelligitur. to.8.32.D
Inferna duo, ſuperius & inferius. tom.8. 207.C D
Quòd in inferno inferiori ſit aliud inferius: ad quæ duo inferna miſſus eſt filius dei, vndique liberans, ad vnum naſcendo, ad aliud moriendo. Ibidem, D
Quid apud inferos ſit aliqua pars ſuperior, in qua animæ iuſtorum quieuerunt: & inferior, in qua animæ impiorum torquebantur. to.5. 267.E F
Tunc anima eruitur ab inferno inferiori, cū, &c. Ibidem, G
De manu inferi ſolus Chriſtus animam ſuā eruit. to.8.216.B
Hoc fuit infernus domino, quod Ionæ cetus. tom. 8.147.L
Quòd apud inferos non remanſerit. tom.8. 34.C
Ad infernum qui deſcendant viuentes. tom.8. 116.M.& ſeq.
Inferi patebant vbicunque Chriſtus ſtabat. tom. 10.45.C
Inferni portas tollere, quid. to.10.181.I
Quare in inferno mors quæritur, & non inuenitur. to.10.252.D E
Flamma inferni cremationem habet, ſed lumen non habet. to.10.290.D

Infidelis, Infidelitas.

Infideles habent aliquales virtutes, ſed non veras. tom.5.46.I K
Infidelitas peccatum dicitur, per antonomaſiam. to.7.193.D E
Infidelitas pro differentia. Ibidem, E
Infidelium bona opera, an peccata. tom.7.223.M & ſeq.copioſè.
Infideles ſignificātur nomine tenebrarum. to.8. 211.M
Qui fidem Chriſti non audierunt, à peccato infidelitatis, non autem à cæteris excuſantur. to. 9.99.K
Infideles non habent quod fidelibus obijciant, niſi quòd inter ſi diſſentiant. tomo.9. 238.C
Infidelium conuerſatio vitanda. to.10.5.K
Infidelibus blandiendum, vt audiant veritatē: in Chriſtianis ſecanda putredo eſt. Ibidem, M
Cur de ſolo peccato infidelitatis ſpiritus ſanctus mundum arguat. to.10.50.K
Infideles, mundus dicti. to.10.50.K.& 51.D
Infideles non inuant viam iuſtam. tomo.10. 274.M
Infideles ſunt nox & tenebræ: fideles autem dies & lux. to.10.244.D
Qui per infidelitatem à deo recedit, ad filij nuptias non accedit. Eodem.249.I.
Infideles confitentur filium dei altum, magnum, & patri æqualem: & illum mitem, & humilē natum, crucifixum, &c. confiteri erubeſcunt. to. 10.261.M.& ſeq.

Infinitas.

Infinitas omnis quodam ineffabili modo deo eſt infinita, quia ſcientia ipſius incomprehenſibilis non eſt. to.5.103.G H
Infinitatem facit incongruentia partium, quæ non erit in corporibus beatorum reſurgentibus. to.5.223.H I

Infirmi, Infirmitas.

Rationibus prius agit Auguſt. obſequens hominum infirmitati. to.1.167.F G
Infirmi quo modo tolerandi, apud monachos. to. 1.191.A. tomo.8.243.M.& ſequentib.copioſè.
Infirmitas fidei quatenus ſuſtinenda. tomo.2. 35.C
Multiplicatæ ſunt infirmitates eorum, poſtea accelerauerunt: exponitur. to.2.60.A
Infirmi, peccatores: infirmitates, peccata. tomo.2. 61.L
Per infirmitatis noſtræ agnitionem perficimur. to. 3.67.K
Infirmi diligendi propter Chriſtum. tomo 4. 137.I
Infirmitas facit cognoſcere ſanitatis iocūditatem. to.5.12 F G
Multi infirmati conuerſi ſunt. to.8.126.E
Infirma mundi elegit deus. to.8.147.B
Ne in infirmitate tua proiiciaris, Chriſtus pro te in cruce infirmatus eſt. tom 8.165.L M
Infirmitas & fortitudo Chriſti. to.8.29.G H
Infirmitas corporis, ſalutem animæ parturit. to. 9.207.K
Infirmus prius eget ſacerdotis ſalubri iudicio. to. 9.208.M.& ſequentibus.
Infirmus, & ægrotus, differunt. to.9.231.B
Quid infirmum confortare. Ibidem.
Vtilior eſt infirmitas quæ perficitur, quàm firmitas quæ oues impellit. to.9.236.E
Infirmi non contemnendi. to.10.56.G H
Et qui eos offendit in quem peccet. Ibidem.E & ſequentibus copioſè.
Chriſtus ſuſcepit infirmitatem noſtram, ne ſemper eſſet infirmitas. to.10.17.G
Infirmitates fratrum quo modo ferendæ. to.10. 80.I.& ſequentibus per totum ſermonem.
Ex vulneribus & fracturis corporum, infirmitates poſſumus cognoſcere animarum. to. 10.154.L
Cura infirmorum. to.10.279.B

Inflatio.

Inflatio imitatur magnitudinem, ſed non habet ſanitatem. to.8.72.M
Inflationis inanitas. to.10.120.H

Informitas.

Informitas materiæ primæ. tomo 1.46.F G.& 48.B C

Ingenitus.

Ingenitus, genitus, & procedens. to.4.228.F
An ingenitus quod pater dicitur, poſſit inter illa accipi quæ ad ſeipſum & ſubſtantialiter dicuntur. to.3.72.K

Ingenium.

Ingeniorum diuerſitas vnde proueniat. tomo 2. 22.F G
Ingenia acutiſſima & excellentiſſima, quando in errores eunt. Ibidem.48 L
Ingenium. to.3.239.A
Ingenii boni indoles. Ibidem.

Ingratus, Ingratitudo.

Ingrati ſi quid mali patiuntur, pro ſuis peccatis Chriſto imputant: & ſi eis parcitur propter Chriſtum, non dignantur accedere. tomo 5. 2.L
Ingratus eſt qui cognoſcit beneficia à deo ſibi collata, nec eum laudat ex ipſis. Eodem. 3.K
Ingratitudinis peccato quantum primus homo deliquerit. to.5.201.I K
Ingratitudinem quo modo tollat diuinorū beneficiorum recogitatio, & in laudem dei prorūpere faciat. Ibidem.215.L M
Ingratitudo hominum erga deum. tomo 9.16 A B
Ingratitudo, totius mali ſpiritalis radix eſt. to. 9.167.I
Ingratitudo Iudæorum comprehendentium Chriſtum. to.10.189.G

Ingredi.

Ingredi ad Chriſtum ad videndum, quid ſit. to. 8.80.H

Inimicitiæ.

Inimicitia quo modo extinguenda. tomo 1. 36.E
Inimicitias exagitare, horrenda peſtis. Ibidem.
Cum Chriſto inimicitias gerit, qui habet ſibi Chriſtiano. to.10.47.G
Inimicitias gerentes authori diſcordiarum diabolo ſimiles erunt. Ibidem.
Inimicitiarum primus inuentor fuit diabolus, in paradiſo. to.10.210.F

Inimicus.

Inimici diligendi vt fratres. to.3.40.M.& ſeq. to.4.270.B. to.9.137.C
Inimicos diligere, perfectorum eſt. tomo 3. 141.A
Pro inimicis orandum. to.3.238.C D. to.4. 305.G. to.10.294.C
Inimici quare diligendi, & amici odio habendi. tomo 4.266.M.& ſequentibus. Retracta. to.1.7.C
Inimicorum ſuorum filios, quo modo protexit Thodoſius imperator miſericorditer. to.5. 48.I
Inimici dei qui ſint. to.8.224.A.& 349.C
Inimici dei dicuntur in ſcripturis, qui non natura, ſed vitiis eius imperio aduerſantur, nihil ei nocere valentes, ſed ſibiipſis. to. 5.101.C
Inimicorum teſtimonium eſt validiſſima ratio ad fidem oſtendendam. Eodem.173.I
Inimici omnes Eccleſiæ, ſi accipiunt poteſtatem corporaliter affligendi, exercent eius patientiam: ſi autem malè ſentiendo aduerſantur, exercent eius ſapientiam: vt autem etiam inimici diligantur, exercent eius beneuolentiam. to.5.174.E F
Inimici hominis, domeſtici eius: exponitur. Ibidem.

Ibidem.179.F G
Inimicis indulgere quo modo inducimur. to. 5. 206.E.& ſequentibus.
Inimici Chriſti ſunt omnes, qui, &c. to.8.11.M
Inimici Eccleſiæ, qui ſint. to.8.38.A
Inimici Chriſti, capillis comparantur. tomo 8. 139.B
Inimici noſtri duo ſunt, ſcilicet mali homines, & mali angeli: ſed vtrique deſpiciendi in adiutorio dei. to.8.287.K
Inimicum tuum diabolum intellige: & quare. to. 8.80.A
Inimici noſtri, qui ſint. to.8.32.G
In manus inimici, qui concluduntur. tomo 8. 37.C D
Inimici, pro quibus, & contra quos eſt orandũ, qui ſint. to.8.39.C
Si bonus es, inimicum non habebis, niſi malum. to.8.113.C
Neque timendum eſt, ne aliquid mali tibi faciat homo inimicus. Ibidem.F
Inimicum non timeas: quia tantum facit quantam poteſtatem accepit. to.8.138.D
Quòd inimicus poßit tibi auferre quicquid deus dederit, ſi deus voluerit: illum tibi auferre non poteſt, ſi tu illum non fugis. to. 8.238.E F
Quòd poßit vſque ad mortem ſæuire: poteſtatem vltra non accepit, nec in animam, nec in carnem. Ibidem.G
Quantumcũque in iuſtos ſæuire poſſint, à deo ſeparare non poſſunt. to.8.345.C D
Duos inimicos tibi conſtitue ante oculos, & quos. to.8.115.G.& 118.L.M.& 356.A
Sicut inimicus viſibilis ambit auferre, aut detruncare, aut auertere fœlicitatem qua vincitur: ſic & diabolus vult hominem vincere auferendo dilectionem vnde vincitur. to. 8.115.G
Inimicus ille difficilè deuitatur, qui, &c. to. 8.350.C
Si vis cauere inimicum, diſce diligere inimicum. to.8.243.D
Mundani inimici ſunt ſpiritalibus. tomo 8.8. K L
Orans pro inimicis, ambulat viam domini. to. 9.125.H
Quid inimico optandum. to.9.137.C & G
Inimici conditiones. Ibidem.C D
In inimico non amamus quod eſt, ſed quod ineſſe volumus. Ibidem.C D
Inimicos noſtros quos deputare debeamus. to. 10.45.E
Si non haberemus inimicos, non eſſet pro quibus oraremus. to.10.45.F
Inimici diligendi. to.10.90.H.& ſeq.
Quia inimici ſunt inuiſibiles, ſunt inuiſibiliter expugnandi. to.10.148.B
Quo modo vincendi ſint inuiſibiles inimici. Ibidem.B C
Inimicus quo modo ſit diligendus. tomo 10. 155.F
Inimicus odiendus ex lege, eſt diabolus. Ibidem.
Pro inimicis quo modo orandum. Ibidem.H
Inimici ſunt plus diligendi quàm amici: & quare. Eodem.136.A
Non fruſtra orat Eccleſia pro inimicis ſuis. to. 10.185.B
Non eſt ridendum ſuper ruina inimici. to.10. 210.K
Quo modo intelligendum ſit, Si eſurierit inimicus tuus, ciba illum, &c. to.10.210.L.& ſequentibus.
Non habebis bonum inimicum, niſi fueris malus. to.10.253.H
Chriſtus iußit pro inimicis orare. Ibidem.H I & ſequentibus.
Imprecans inimico mortem, ſe facit iudicem, & deum quærit eſſe tortorem. tomo 10.256.H
Quàm grauiter arguit deus mortem inimico imprecantem. Ibidem.
Nullus in uictũ pugnabit, niſi pro inimicis ſuis orauerit. Ibidem.H
Inimicus diabolus. to.10.273.D
Potius interiores inimici vincendi ſunt, quàm exteriores. to.10.311.K

Iniquitas.

Iniquitas hominum fugienda, non homines. to. 3.237.A
Iniquitas quem prius lædat. Ibidem.C
Iniquitatem pati, melius eſt quàm facere. to.3. 239.B
Iniquitas. to.4.189.E
Iniquitas dea. to.5.35.G
Quòd iniquitas trahatur ex Adã, & quòd etiã cum ipſa concretum ſit vinculum mortis. to. 8.107.B
Quòd iniquitas prius lædat cor iniuſtum, vnde procedit, quàm lædat iuſtum in quem procedit. tomo 8.21.E.& 33.E.& 62.C.& 236.I K
Iniquitas tua quo modo perimatur. to.8.57.I
Iniquitatem quidã quærunt, & inuenire timent. Ibidem.L
Iniquitate calcanei circundari, quid ſit. to.8. 98.E F
Vt non faciamus iniquitatem, conuerſi ad Chriſtum habemus in noſtra poteſtate. Ibidem.G
Iniquitatem manducare. to.8.102.D. & ſequentibus.
Iniquitas nomine ſanguinis dicitur. tomo.8. 108.D E
Nec iniquitas deerit premens, nec iuſticia patiens vſque in finem ſeculi. tomo.8.122.C
Iniquitates connectere, quid ſit. to.8.104.F G
Quòd ſit fallax. Ibidem.H
Quæ ſit iniquitas, quam qui operantur, omnino eorum non miſereatur deus. to.8.109.F
Neceſſe eſt vt puniatur ſiue parua ſiue magna ſit, aut ab ipſo homine pœnitẽte, aut à deo vindicante. Ibidem.
Iniquitatis reprehenſor eſſe non poteſt, qui non cernit iuſticiam, cui comparatam reprehendat iniquitatem. to.8.138.B
Cur iniquitatem quidam æquitati præponant. tom.8.110.C
Iniquitas vana eſt, & nihil: florere poteſt ad tempus, permanere non poteſt. to.8.137.E
Super iniquitate non ſperandum. Ibidem.
Iniquitas non eſt ſubſtantia: nam non eſt natura quam formauit deus, ſed eſt peruerſitas quam fecit homo. to.8.158.H
Iniquitas ex adipe, & ex macie. tomo.8. 173.G H.
Iniquitatem operantur, qui iuſto inimicantur. to. 8.130.C
Iniquitas tua, inimica tua, ſi à te interfecta non fuerit. to.8.142.D
Iniquitates hominum homines quotidie accuſant, & iniquitatem quæ eſt in propriis cordibus non conſpiciunt. to.8.149.H
In cubiculo cordis tui diſpliceat tibi iniquitas, vt placeas deo. Ibidem.
Si conſpicis iniquitatem, in corde retro aſpicis, & incurris ſententiam domini dicentis, &c. Ibidem.
Quid ſit iniquitatem ſuper iniquitatẽ apponere. to.8.162.A
Iniquitates non ſunt naturales, quia mutari poſſunt. to.8.227.G
Iniquitatem operantur qui recedunt à fide, aut nõ accedunt ad fidem. to.8.292.B
Iniquitas, magna ſterilitas. to.8.301.M
Recedat ab iniquitate omnis qui nominat nomen domini. to.10.9.B
Iniquitas, domina noſtra, quamdiu ſumus ſub peccato. to.10.67.F G
Iniquitas quando homini dominetur. Ibidem.
Iniquitatem non dominari, quid. tom.10.67.M & ſeq.
Iniquitas non eſt apud deum. to.10.80.F
Abũdabit iniquitas, & refrigeſcet charitas: exponitur. tom.10.83.K

Iniquus.

Iniqui, quare eſſe permittantur. tom.3.149.D Vide, Mali, &c.
Iniquus putat ſibi deum ſimilem. tomo.8. 103.E.F
Iniqui, quamuis iniquè agant, non tamen iniquè hoc permittit deus. to.8.238.E
Iniquus eſt peccator, & econtra. to.9.130.I
Nudus & iniquus, differunt. to.10.16.A

Iniuria.

Iniuriæ remittendæ. to.2.291.I K
Iniuria patienter ferenda. Eodem.138.H to.2.3.I K.to.10.6.D
Iniurias acceptas obliuiſci, laudabile & glorioſum eſt. to.2.5 F.to.12.16.D
Iniurias ignoſcere & remittere debemus, & non vlciſci. to.2.3.G H.& 106.H
Iniuriarum duo genera. to.4.269.G
Romani accepta iniuria ignoſcere malebant, quàm perſequi. to.5.3.F.G
Iniuriam accipientes, deus vindicat. tomo.8. 367.I
Non eſt iniuria, quidquid iure pateris. Ibi.K
Iniuria, & ius, contraria ſunt. Ibidem
Iniurias perpeſſas exigere nihil prodeſt. tomo.8. 226.K I.
Homines faciles ſunt ad irrogandas iniurias, & difficiles ad concordiam requirendam. tom. 12.16.C
Iniuria fratris à nullo præſente aliena. Ibidem H I.
Iniuria non vindicanda. to.10.237.D
Quare à potente iniuriam inferente patienter ferimus, in inferiorem verò ſæuimus. Eodem 237.C

Iniuſticia, iniuſtus.

Iniuſticia prius illi à quo procedit, quàm illi ad quem procedit, nocet. to.8.036.I
Tantum te torquet iniuſticia aliena, quantum receſſeris à tua. to.8.242.C
Melius eſt iniuſticiam ferre, quàm facere. Eodem. 319.M
Iniuſticia religioſorum in clauſtro. to.10.285.A
Iniquitas, & iniuſticia, etiam ſibiipſi diſplicet. tom.12.30.A
Iniuſtus omnis malignus, & neceſſe eſt noxius ſit, ſiue ſit blandus, ſiue ſit ferox. to.8.349.M & ſequent.
Nemo putet iniuſtum deum, ſi forte mali aliquid illi accidit. to.8.365.E
Duo iniuſti vix ſe patiuntur & quando concordent. Eodem.27.F.& 62.A
Iniuſti quandam rectè iudicant. to.3.99.G

Innocentes.

Innocens

Innocens quis. to.8.245.H
Innocentes cur hic affliguntur. to.1.156.F
Innocentes martyres. Ibidem.H
Innocens non damnandus. to.2.189.F
Innocentis officium. to.5.182.G H
Innocentem interficere, eſt ex innocente nocentem facere. to.8.16.E
Innocentem, quare deus permittat occidi. Eodem.138.D
Innocens ille eſt qui non nocet, non autem qui ſibi nocet. to.8.349.M
Innocentem eſſe, quid ſit. to.8.245.H
Qui timore innocens eſt, non eſt innocens, quamuis non noceat, cum vult nocere. Eodem.226.H
Innocentes cum Chriſto in regno cœlorum erunt, non vt quidam putant extra. to.9.90.H I
Innocentes coram deo, non confundantur. Eodem.294.G
Innocentes, teſtimonium perhibuerunt de Chriſti innocentia. tomo 9.242. A. & 244. L M
Innocentes per gratiam eruti ſunt de poteſtate tenebrarum, & à peccato originali abluti, pro Chriſto morientes. to.9.244.M
Mors innocentium, ab Herode, pro Chriſto. to.10.137.L M.& ſequentibus.
In feſto ſanctorum Innocentium: Sermones quatuor. to.10.258.G.& ſeq.
Innocentes paruuli Chriſto nato victimantur. Ibidem.H
Innocentum matres, fruſtra conqueruntur. Ibidem. H I

Innocentia.

Innocentia donum dei. to.1.19.B
Innocentia vera. to.3.135.F. to.8.226.H
Innocentia vera, ſabbatiſmus Chriſtianorum. to.6.71.H I
Innocentia vera eſt, quæ nec inimico nocet. to.8.10.E
Innocentia precioſa res eſt, & potior quàm pecunia. to.8.61.L
Innocentiã intus cuſtodi, vbi nemo opprimit cauſam tuam. to.8.70.H
Simulata innocentia, non eſt innocentia, ſed duplex iniquitas. to.8.142.F
Aliud eſt habere innocentiam manuum, aliud cordis. Eodem.191.C D
Innocentia eſt aliquid precioſius auro. tomo 8.202.C D
Deus docet innocentiam, vt quiſque innocentior ſit, non timore pœnæ, ſed amore iuſticiæ. to.8.226.H
Innocentia, magnæ diuitiæ. to.8.202.C D
Innocentiæ nomine, omnis iuſticia. to.8.245.I
Innocẽtia in quo conſiſtat. to.10.100.H

Innocentius.

Innocentius Eccleſiæ Romanæ epiſcopus. to.1.23.I
Innocentius papa. to.1.in Poſsidonio.
Innocentius Zoſimus papa. to.2.34.E
Quædam ex Epiſtola Innocentii, de peccato originali. to.7.170.I.& 203.K L

Inobedientia.

Inobedientiæ malum. to.3.138.L.& 140.A
Inobedientiæ pœna. to.3.238.M
Inobedientia non ſemper populo Iſrael imputata. to.4.68.I
Per inobedientiam primi hominis, mortui ſumus corporaliter & ſpiritaliter. to.5.115.A
Inobedientia Adæ eſt punita, per inobedientiam carnis propriæ rebellantis. to.5.120.A.& F.& ſequentibus.
Per inobedientiam pati aduerſans, corripi debet à domino, ſeu verbo, ſeu verbere, vel alio modo. Eodem.182.G
Inobedientia primorum parentum, quo modo punita. to.7.175.I
Inobedientia Adam deiecit. to.9.295.B
Inobedientiæ, & beatæ ſubiectionis conflictus. to.9.224.M.& ſequentibus.
Inobedientia nos ſubiecit morti. to.10.195.B
In Chriſti incarnatione pro inobedientia, obedientia commutatur. to.10.132.G

Inquilinus.

Inquilini hic ſumus. to.8.134.H
Inquilinus quis ſit. to.8.74.K.& 134.H
Inquilini ſunt non habentes propriam domum, ſed habitant in aliena. to.8.292.C

Inquirere.

Inquiſitio. to.4.277.L
Aliud eſt inquirere à domino, aliud inquirere ipſum dominum. to.8.52.B

Inſani, Inſania.

Inſania vires miniſtrat. to.1.135.C D
Alluſio ad nomen inſaniæ. to.1.185.C.in fine.
De inſanorum moribus miſerabilibus, quibus impetuoſè feruntur. to.5.178.H I
Semel in anno inſanire, tolerabile eſt. Eodem.53.I
Inſaniam Dauid finxit. to.8.49.I K.& 51.A
Inſania mendax. to.8.76.F
Inſanos vocant Pagani Chriſtianos. tomo 8.100.F G
Homines inſani ſæpe in deum argumentantur. to.9.256.I

Inſecta.

Inſectorum origo. to.3.121.H I

Inſerere.

Quod inſeritur hoc creſcit, & fructus inuenitur, non radicis, ſed ſurculi. to.8.172.G

Inſidiæ.

Inſidiæ nullæ ſunt occultiores, quàm hæ quæ latent in ſimulatione officii, aut in aliquo neceſſitudinis nomine: nam eum qui palam eſt aduerſarius, facilè cauendo vitare poſsis: hoc autem occultiſsimum, inteſtinum, ac domeſticum malum non ſolum exiſtit, verumetiam opprimit antequam proſpicere, atque explorare potueris. to.5.179.F G
In inſidiis ſedere, cum diuitibus, in occultis, quid ſit. to.8.16.E
Inſidiæ non timendæ in via, ſed iuxta viam. to.10.46.D.& 109.M

Inſipiens.

Inſipiens eſt, qui non intelligit in quo malo ſit. to.8.99.C
Inſipientiam quo modo Chriſtus habuit, qui eſt dei ſapientia. to.8.159.E

Inſpiratio.

Inſpiratio facta à deo in Adam, anima traditio eſt. to.4.203.D
Dominus mandat inſpirando, quod bonum eſt in anima. to.10.226.L

Inſtitutio, Inſtituta.

Inſtitutio. to.3.239.M
Inſtituta humana. to.3.9.A
Quæ hominum inſtituta fugienda, & quæ amplectenda ſint. Ibidem.C
Quæ dicantur hominum inſtituta, & quæ non. Ibidem.D
Inſtituta ſecularia non contempſit Chriſtus. to.10.142.M

Inſtrumentum.

Inſtrumentum, nouum teſtamentum. to.2.81.C. in fine.

Inſufflatio.

Inſufflatio ſpiritus, quid. to.1.186.A B

Inſulæ.

In inſulis poſt diluuium fuerunt animalia generantia ex coitu: ſiue quia natauerunt propagata ex his quę fuerunt in arca Noe, ſiue quia homines portauerunt ea: ſiue quia nutu dei vel miniſterio angelorum venerunt: ſiue quia terra produxit propter miniſterium. tomo 5.235.I
Inſulæ fortunatæ. Ibidem.
Inſulæ quid figurent. to.8.236.F

Intelligere.

Intelligere facit deus credentes. to.1.140.F
Intelliguntur pleraque ignota, à contrariis notis. to.3.140.F
Intelligimus credendo. to.3.140.K
Vtrum rem vllam, alius alio magis intelligat, &c. to.4.125.K
Intelligere non poſſunt, non credentes. tomo 5.91.E
Intelligendo mens noſtra ſpecies intelligibiles conſpicit. Eodem.102.D
Intelligere nequimus quæſtiones aliquas altas. to.5.104. H I
Intelligere, credere, opinari. to.6.23.H
Intelligere & erudiri. to.8.4.C
Intelligere non velle, & non poſſe, differunt. to.8.57.I.& M
Qui intelligunt, illuminantur. to.8.81.K.& 110.B
Quicquid intelligimus, per ænigmata conſpicimus. to.8.98.E
Intelligere deum, propriè ad mentem pertinet. to.8.243.A
Alia ſunt quæ niſi intelligantur, non credimus: & alia ſunt quæ niſi credamus, non intelligimus. to.8.290.C
Super quos docentes, dicat ſe Dauid intellexiſſe. to.8.301.E F
Intelligere ſuper ſeniores, quid ſit. Ibidem.H
Intelligere & non facere, periculoſum eſt: intellectus bonus facientibus. to.8.261.L
Tria in hoc verſu, Vtinam ſaperent, & intelligerent, & nouiſsima prouiderent, intelliguntur. to.9.218.L M
Mens impia timet intelligere, ne cogatur id quod intellexerit facere. to.10.68.F

Intelligentia.

Intelligentiæ bonum. to.1.140.E
De intelligentia copioſè. to.1.144.F G
Intelligentia mandatorum ex gratia. tomo 3.46.A
Intelligentia in mente eminet. to.3.193.D
Intelligentia. to.3.203.F
Intelligentia quid Ciceroni. to 4.125.G
Intelligentia, an per infinitum eat. Ibidem.K L
Intelligentia eſt qua intelligitur non meritis operum, ſed gratia dei hominem liberari. to.8.42.B
Intelligentia prima aut ſecunda, quæ ſit. Ibidem. E
Intelligentia prima, vt te noueris peccatorem. Ibidem.

Intellectus.

Intellectus bonus. to.3.235.H
Intellectum fides aperit. Eodem.237.B
Intellectus, vir animæ. to.3.240.F. to.9.30.E
De intellectu. to.4.124.F
Intellectus, donum ſpiritus ſancti. tomo 4.263.M
Intellectu ſic conſpicimus inuiſibilia dei per ea quæ facta ſunt, vt ibi plus valeat fides qua credamus,

credamus, quàm rerũ ſpecies corporales quas per oculos conſpicimus: longéque aliter deum videbimus in patria corporeis oculis. to.5. 91.E F.& fo.217. D

Intellectus ſpiritalis, credentem ſaluum facit. to. 8.50.F.in fine.

Intellectus Aſaph quid ſit. tomo 8. 175. E F. & 186.C D

Accipiendo intellectum eripitur, qui per ſeipſum non intelligendo decipitur. tomo 8. 307.H

Intellectus dei, occultus viſus vocatur. to.8. 48.L

Intellectum non exigit deus ab equo vel mulo, ſed ab hominibus: quia quod equo eſt natura, hoc homini crimen. tomo 8. 264. B

Vtrum ſine intellectu deus fecerit hominem, aut vnumquemque naſcentium, cum Pſalmiſta dicat: Da mihi intellectum. tomo 8. 290.B

Cum intellectus ipſi humanæ naturæ ita ſit inditus, vt eo diſcernatur à pecore: an ſic deformata ſit peccando, vt etiam hoc in eo reformandum ſit. Ibidem.

Intellectum deus ſolus per ſe illuminat, licet ad hoc miniſtro vtatur angelo. tomo 8. 290.E

Intellectus noſter proficit ad intelligenda quæ credit, & in ipſo intellectu proficit mens, non proprijs viribus, ſed deo adiuuante atque donante. Ibidem.C D

Non paruus intellectus eſt noſſe à quo poſcendus ſit intellectus. Ibidem.D

Da mihi intellectum, quomodo hoc Græcus habeat, & noſtri interpretati ſint: Et ſi angelus poteſt dare intellectum, ſecundum prophetiam Danielis, cur Dauid petierit ſibi dari à domino. Ibidem.D E

Intellectus noſter, luce diuina illuminatur. to. 9.30. F

Intellectus non eſt aliud quàm anima ſed eſt aliquid animæ. Ibidem.

Intellectus dicitur vir hominis, qui vt ſpiritalia intelligantur, vocandus eſt. Ibidem.F G

Vir legitimus animæ eſt intellectus, ſapientia imbutus. to.9.30.I

Intellectus merces eſt fidei. to.9.53.K

Intellectus. to.10.53.B C.& ſeq.

Aliud intellectus, aliud ratio. to.10 84.L

Intellectus, meritum fidei. to.10.108.D

Intellectus obſcurus ſcripturæ, fidè pulſanti eſt apertus. Eodem.206.D

Intellectualis, Intelligibilis.

Intellectuales natura, immortales. to.3.45.F

Intellectuale. Eodem.154.L.

Illa ſunt intelligibilia, quæ mentis aſpectu poſſunt intelligi. to.5.66.I

Sola intelligibilia videri mentis aſpectu, dicunt Philoſophi, & corporalia ſenſibus corporis, quod falſum eſſe oſtendit. Eodem.217.F

Intemperantia.

Intemperantia coniugatorum venialis. to. 7. 176.H.& 234.C D

Intentio.

Intentione facta æſtimantur, non ex rebus. to. 1.176.C

Intentio opus bonum facit, & intentionem fides dirigit. to.8.41.D

Intentionem laboris: & mentis extenta in deum, difficilè poteſt quis perpetuò tolerare. to.8. 80.D

Ex intentione animi, pendet retributio præmij vel pœnæ. Ibidem.K L

Intentio dirigatur in finem. to.8.114.H

Quòd ſit tota in laudem dei mittenda. Eodem. 147.B

Intentio diuerſificat actus. to.8.295.D E

Inter.

Inter, ſæpe ad aliqua connectenda, atque pacanda, ne inter ſe diſsideant, poni ſolet: & quo modo hoc Græcus habeat. to.8.154.E

Intercedere, Interceſſor.

Chriſtus interceſſor efficax. to.1.42.K L

Intercedendum eſt pro reis, exemplo Auguſtini. to.2.48.D.& fo.49.L.& 148.F.& M.166. F.& 170.M.& ſequentibus.

Interceſſoris officium, quale ſit. tomo 2. 14. C. & 50.L

Interceſſor non eſt criminis approbator. to.2. 49.L.& 50.C D.& 148.M.& ſequentibus.

Intercedere conuenit pro reis, exemplo Chriſti, & Ioſeph ſponſi Mariæ. Eodem.50. K. & ſequentibus.

Intercedere pro reis, humanum eſt. Ibidem.

Interceſſit Chriſtus pro adultera. Ibidem.

Interceſsiones epiſcoporum non ſunt contraria ordinationi legum. to.2.51.E

Intercedentium beneficia, quo modo ſint gratiora. Ibidem.F G

Cum intercedi tur pro reo, ſi ſequuntur inde mala in ipſo reo, aut alijs, non ſunt hæc imputanda interceſſori: quod probatur exemplis. Ibidem.

In interceſsione principum, ſeueritas temperatur. &c. Ibidem.H I

Intercedere pro debitoribus, ſicut pro reis qui nolunt reddere, inhumanum non eſt. Ibidem.K L

Qui intercedit pro homine, ne iniuſtè ablata reſtituat, ſocius fraudis eſt, & criminis. Ibidem L M

Interueniendum non eſt pro aliquo, quo modo, & quando. tom.2.52.C

Intercido.

Intercido, ſiue Intercidona deus. to.5.52.K

Interficere.

Interficere ſeipſum, eſt peius quocunque peccato. to.5.8.K

Et tamen animæ immortalitatem Theobrotus appetens, ſeipſum occidit. Eod.7.L

Interficere ſeipſum, nullo modo licet. to.5.8.L M. & ſequent.

Quod forte eſt interficere, quid ſit. to.9.231.E

Interpretari, Interpretatio, Interpretes.

Contra interpretes contentioſos. to.1.48.I K.& ſequentib.

Interpretes, cur ſubinde varient. tom.2.18.F tom.3.6.I

Interpretatio Græca ſolet eſſe verior. to.2.59.B & fo.ſeq.B.& 61.G.& 69.K

Quorum interpretum diuinorum eloquiorum, debeat eſſe maior authoritas. tom.2.8.H I.& 10.A B

Interpretes pſalmorum qui fuerint ex Græco. Eodem.12.I K

Interpretes, cur aliqua verba non tranſtulerint. Eodem.164.B C

Interpretum Latinorum, infinita varietas. tom.3. 6.L

Interpretationum diuerſitas prodeſt. to.3.6.M & ſequent.G

Ex diuerſa interpretatione, vel tranſlatione diuerſorum, plenius cognoſcitur veritas rei. to. 5.196.F G

Interpretes Latini innumerabiles. to.3.7.G

De ſeptuaginta interpretibus, inuenies in lxx.collatione. tom.4.19.K

Interpretes ipſos, quamuis dicat ſe credere non tranſtuliſſe malè, ſed fortè potius ſcriptorum vicio numerum annorum corruptum diſcrepaſſe à codicibus Hebræis, nihilominus dicit magis fidem adhibendam eſſe linguæ Hebrææ, ſi aliquid diuerſum inueniatur in vtriſque codicibus. tomo.5.127.H.& ſequent.

Quòd ſeptuaginta interpretes, vbi diuerſa dicunt, à voluminibus Hebræis, nec talis diuerſitas eſt vicio ſcriptorum, non eſt putandum mendacium, ſed potius ſpiritum ſanctum ibi oſtendere ſenſum multiplicem voluiſſe. Ibidem.I

Interpretes ſeptuaginta duo dati ſunt Ptolemæo, de qualibet ſcilicet tribu ſeni homines: linguæ vtriuſque doctiſsimi, Hebrææ, ſcilicet & Græcæ, quorum interpretatio vocatur ſeptuaginta. tomo 5.171.I.& ſequentib.

Quòd interpretes ipſi diuiſi ſinguli à Ptolemæo, mirabiliter in eundem ſenſum verborum & ordinem conuenerunt. Ibidem.I K

Interpretatio.lxx.in qua habetur, quòd Niniue debebat euerti poſt tres dies, quamuis ab Hebræo videatur diſcordare, vbi quadraginta dies ponuntur, quos xl. dies dicit ſe credere à propheta prolatos, tamen non diſcordat ſecundum veritatem, ad quam excitat ſpiritus ſanctus, loquutus per vtroſque prophetas. tom.5.172.F.& ſequentibus.

Interpretationem lxx.ſic recipit Eccleſia, eáque Græci vtuntur, quaſi nulla eſſet alia: quorum plerique ignorant, vtrum ſit aliqua alia. Ibidem.A

Interpretum.lxx. editio, vulgata nuncupatur. tom.5.136.L

Quòd interpretationi ſeptuaginta, nullus interpres debuit anteponi, etiam ſi communicaſſent in vnum conferentes ſimul. multo igitur magis, quia ſeparati vno ſpiritu interpretati ſunt. Eodem.172.B

Quòd per interpretes prædictos, ſpiritus ſanctus aliud dicere potuit, quàm per prophetas illos quorum tranſtulerunt ſcripturam: & ideo eius authoritate aliqua diminuiſſe potuerunt, & aliqua addidiſſe, vt ex hoc oſtenderetur non fuiſſe humanam ſeruitutem in ipſo opere, quam verbis debebat interpres, ſed diuinam potius poteſtatem quæ mentem replebat & regebat interpretis. Ibidem. B C

Interpretationis.lxx.codices volentes emendare, ex Hebræis codicibus, additiones & ſubtractiones ſignificauerunt aſteriſcis, & obeliſcis, vel virgulis. Ibidem.C.

Interpretationes.lxx.etiam ſi in multis alijs à codicibus Hebræis diſcordare videantur, bene tamen intellecti inueniuntur concordes. Et ideo dicit ſe vſum fuiſſe vtraque authoritate, ſcilicet Hebræorum & lxx. volens ſequi apoſtolos, qui idem fecerunt. tom.5. 172.G

Interpretes.lxx. propheticè interpretati ſunt. Ibidem.& 195.K

Interpretem Aquilam, Iudæi anteponunt cæteris. tom.5.131.F

De interpretatione Aquilæ, Symmachi, Theodotionis, & de ea quæ dicitur, quinta editio, eò quòd

eò quòd author eius non inuenitur. Eodem. 172. A
De interpretatione Hieronymi, qui non de Græco, ſed de Hebræo in Latinum tranſtulit, qui doctiſsimus fuit in tribus linguis. Ibidem.
Interpretationem Hieronymi veracem Iudei aſſerunt, illam autem. lxx. interpretum mẽdacem. Ibidem. A B

Interrogatio.

Interrogationes Chriſti, quo modo accipiẽdæ. to. 6.131. M. & ſequentibus. A
Interrogant multi quæ ipſi non poſſunt explicare. to.7.156. D E
Chriſtus nõ interrogat diſcere volẽs, ſed tãquam doctor interrogat. to.8.278. E
Deus interrogando, increpans admonet. to. 8. 293. C
Chriſtus interrogauit, & interrogatus eſt. to. 9. 108. F G
Quare Chriſtus interrogauerit, & quare fuerit interrogatus. Ibidem. G

Interuertere.

Interuertere quid ſit. to.8.243. K

Intrare.

Intrare, pro concumbere. to.4.70. H
Ante buccellã panis, diabolus intrauerat in cor Iudæ affectu, poſt buccellam vero effectu. to. 10.291. H

Inuaſio.

Remedia contra inuaſionem diaboli. tomo 10. 170. B C

Inuenire, Inuenta.

Inuenire quid. to.3.85. E
Chriſtus inuenit omnes malos, ſed bonos nos fecit. to.10.13. B C
De proſcholaſtico quodam Pagano, qui propoſuit publicè pitacium de ſacculo auri inuento. to. 10.79. F. & 94. H
Si quid inueniſti, & non reddidiſti, rapuiſti. to. 10.79. H. & 94. I
Reddenda ſunt quæ inuenimus. to.10.94. G. & ſequentibus.
Inuenta, vtrum reddi debeant. to.10.79. F
Inuenta reddi debent, ius diuinum. to.10.94. G. & ſequentibus.
Inuentio, & pronunciatio, in ſcripturis ſanctis. to.3.2. H I

Inueſtigabile.

Quo modo inueſtigabile & inſcrutabile ſit diuinum conſilium. to.5.104. A B
Inueſtigabilia inueſtigare. to.10.80. G

Inuidere, Inuidia, Inuidentia, Inuidus.

Inuidi pœna eſt fælicitas eius cui inuidet, & exemplificat in dæmone. to.5.20. G. & ſequentibus.
Inuidi proprietates. to.9.182. L M
Inuidia, eſt vicium diabolicum. to.2.36. G
Inuidia, eſt initium omnis perditionis noſtræ. to. 4.258. I
Inuidus, ſimilis eſt naui quæ iactatur maris fluctibus. Eodem. 254. G
Inuidia eſt peccatum diabolicum. to.2. 36. G. to.7.236. M. in fine.
Inuidia ſequitur ſuperbiam. to.3.150. A. & 239. I. to.8.131. A B
Inuidia & æmulatio differunt. to.4.294. K
Inuidus ſeſe primum lædit. to.6.116. F
Inuidiæ malum. to.7.89. K. to.9.11. G
Inuidiæ cedendum, exemplo Chriſti. tomo 9. 19. D E
Inuidia quid ſit. to.8.268. B
Inuidia occiſus eſt Socrates Philoſophus. to.5. 65. B
Inuidentia nihil miſerius. Eodem. 78. C
Quòd inuidia ſit ex ſuperbia, oſtẽdit, cum dicit, Superbus ille angelus, ac per hoc inuidus. to. 5.118. L
Inuidia diabolica, qua mali inuidẽt bonis, nulla alia cauſa eſt, niſi quia illi boni ſunt, ipſi autem mali. Hac, inquam, inuidentia, Cain occidit Abel. Eodem. 124. H I
Nemo inuidet miſero. to.8.90. E
Inuidentia comes eſt ſuperbiæ. to.8.131. A
Inuidia eſt odium fælicitatis alienæ. tomo 8. 268. B
Nemo inuidet alteri, in eo quod non vult, vel eſſe vel videri. to.8.350. E
Omnis inuidus ſuperbus. Ibidem. F
Inuidia non poteſt eſſe in charitate. tomo 9. 132. B
Inuidiam inducit æqualitas. to.9.136. M
Diaboli proprium vicium eſt inuidia. Eodem. 198. C
Remedia contra inuidiam. to.10.286. H I
Inuidia ſuperbiæ filia. to.10.45. H. & ſeq.
Inuidi, membra ſunt putrefacta. to.10.98. E F
Inuidia quid. Eodem. 100. H
Per inuidiam decepit diabolus genus humanum. Eodem. 126. C
Inuidia viperæ comparatur. to.10.169. G
Inuidia ſimilis eſt viperarum paruulis. Ibidem.
Inuidiæ deteſtatio. Ibidem.
Inuidia fugiẽda. to.10.169. G. & ſeq. & 286. E
Inuidia mala, & tormenta. to.10.169. G H
Contra inuidiam, redde humilitatem. Ibidem. H
Per inuidiam, diabolum maximè imitantur peccatores. to.10.186. G
Inuidiæ effectus. Eod. 286. E & ſequen.
Exempla varia inuidiæ. Ibidem. H

Inuiſibile.

Inuiſibilia, quibus vocabulis ſignentur. tomo. 1. 185. I K
Inuiſibilia debemus credere illis, qui diuino lumine ea viderunt. to.5.92. E
Inuiſibilia dei, per ea quæ facta ſunt, intellecta conſpiciuntur: &c. exponitur. tom.10.46. M & ſequent.
Inuiſibilia dei, per viſibilia nota ſunt philoſophis, vnde inexcuſabiles ſunt ab idololatria. tom.10.199. E
Inuiſibilia, ſunt in nobis meliora. to.10.75. M

Inuitare.

Inuitantes accipere. tom.10.28. G
Quos inuitare debemus, cum facimus prandium. Eodem. 124. A

Inuocare.

Inuocas deum, quando in te vocas deum, & quodam modo eum in domum cordis tui inuitas. tom.8.39. F. in fine.
Laudans inuoca deum, non reprehendens. to.8. 75. L
Inuocare mortem, eſt ſic viuere vt mors ad ſe vocetur. to.8.83. G
Inuocare deum, non eſt niſi vocare deum in ſe. to. 8.113. F. in fine.
Inuocantes deum propter ſecularia commoda, non inuocant deum. Ibidem. G. & 205. M
Inuocare deum, eſt gratis inuocare deum. tom.8. 120. K
Non eſt inuocandus propter temporalia bona, & propter terrenam fælicitatem. Ibidem. K L
Inuocare deum, eſt in te ipſum vocare, ſi inuocatur à te ad quem accedit. tom.8.178. M. & 205. M
Venire nõ vult inuocatus, ſi tu fueris elatus. to.8. 179. D
Inuoca deum tanquam deum, & exaudieris. Eodem. 206. B
Chriſtus inuocat, quandocunque aliquis in eius corpore inuocat. tom.8.247. I K
Inuocare deum in veritate. to.8.365. F
Non inuocat deum, niſi anima rationalis. Eodem. 371. C D
Quibus profit inuocatio nominis domini. tomo 10.9. C
Qui inuocauerit nomen domini, ſaluus erit: exponitur. tom.10.73. M
Quo modo inuocetur deus. Eodem. 215. C. & ſequentib.

Io.

Io, Inachi filia. tom.5.155. C

Ioab.

Ioab interpretatur inimicus. to.8.132. E

Iaochim.

Ioachim fuiſſe patrem Mariæ, apocryphum. tomo 6.98. H. in fine.

Ioannes Baptiſta.

Ioannes, dei gratia interpretatur. tomo. 9. 241. F
Ioannis concepti præconia. tom.10.266. D
Ioannis exultatio, in vtero, miraculoſa. tomo. 2. 58. A
Ioannes in vtero ſanctificatus eſt. tom.10.266. E F & 289. F
Ioannes Baptiſta, ad ſimilitudinem domini ſanctificatus eſt, antequam natus. Eodem. 265. E
Ioannes ante peruenit ad cœlum, quàm tangeret terram. tom.10.266. E
Quare Ioannes Baptiſta, nondum natus, prophetauit. Eodem. 265. A B
Ioannis mirabilis natiuitas. tom.3.170. B. tomo 10.117. D. & ſeq.
Ioannis natiuitas, Chriſtum prophetauit. tom.10. 266. G
Ioannis Baptiſtæ & Chriſti epitheta, & mirabiles natiuitates. tom.10.289. D. & ſequen.
Quòd natus ſit octauo calendas Iulias, cum incipiunt dies minui, propter myſterium. to. 8.335. M
Ioannes natus eſt decreſcentibus diebus, & Chriſtus cum creſcere inciperent. tom.10.265. L
Ioannis nati præconia. Eodem. 266. E F
Ioannes baptiſta, maior Chriſto, natiuitate. tom. 9.25. E F
Solius Ioannis baptiſtæ natalis celebratur, inter ſanctos. to.10.117. E. & ſequent.
Quiſquis de muliere natus eſt, inferior eſt Ioãne. to.10.265. K. & 266. I
Natiuitas tam Chriſti quàm Ioannis, alto plena eſt myſterio. tom.10.265. L
Quo modo ſit dignè celebranda, Ioannis baptiſtę natiuitas. Eodem. 266. A
Quare natalem Ioannis baptiſtæ celebramus, potius quàm vnius apoſtoli vel martyris. tomo 10.117. D E. & 266. G
Infideles feſtum ſancti Ioannis baptiſtæ celebrãt. tom.10.289. F
In feſto beati Ioannis baptiſtæ, vel alius ſancti, non fiant inſolentiæ chorearum vel cantionũ. tom.9.249. M
In vigilia ſancti Ioannis baptiſtæ: Sermo. to.10. 265. A
In feſto natiuitatis Ioannis baptiſtæ: Sermones quatuor. Ibidem. & ſeq.

Ioannes,

Ioannes, formam vẽturi domini natiuitate & cõuerſatione ſignauit. to.10.271.I
Ioannis baptiſmus alius à Chriſti. to.2.39.F G. & ſeq. & 153.G H. to.3.39.A. to.7.25. E F. & 106.G H. & 118.A B
Ioannis baptiſmus. to.7.43.L
Vide baptiſmus.
Baptiſmus Ioannis & Chriſti. to.7.93.L
Baptiſma Ioannis, non dedit peccatorum remiſſionem, niſi in ſpe. to.7.94.B
Quare poſt Ioannis baptiſmum, baptizauit Paulus. Ibidem.C
Ioannes baptiſta, quo modo dicebat de Chriſto, poſtquam eum baptizauit, Ego neſciebam eũ: qui tamen prius dixerat, Tu ad me venis, ego à te debeo baptizari. to.9.9.D E. & I. & 10.D E
Verba Ioannis ad populum, de Chriſto veniente ad baptiſmum. to.10.139.L M
Colloquium Chriſti & Ioannis. Ibidem.M
Chriſtus petiuit à Ioanne baptizari. Ibidem.
A Ioanne baptizatus eſt Chriſtus. to.10.266. H. & L M
Ioannis teſtimonium. to.2.120.E
Ioannes lumen. Ibidem.M. to.9.27.F
Angelus. to.4.20.A
Lucerna. to.9.4.M. & ſequentibus. & 59. D. to.10.7. M
Ioannes lucerna: & quare. to.10.36.A
Ioannes lucerna ardens, & lucens. to.10.88. D E. & 148.G
Ioannes baptiſta, non vera lux, ſed illuminatus. to.9.4. K
Lumen illuminatum dictus eſt Ioannes baptiſta, Chriſtus autem lumen illuminans. to. 9.27.F
Ioannes baptiſta non erat lumen, ſed vt teſtimonium perhiberet de lumine. to.10.148.G
Ioannis prædicatio. to.4.93.D
Ioannis baptiſtæ hiſtoria. Ibidem.94.M
Ioannes prophetiæ perſonam gerit, Chriſtus euangelij. to.4.129.G
Ioannem baptiſtam fuiſſe vltimum prophetarum, quem tamen Iudæi non accipiunt: qui iuuenis iuuenem Chriſtum non quidem futurum prædixit, ſed tamen incognitum prophetica cognitione monſtrauit. tomo 5.153. C D
Ioanne baptiſta maior, minimus in regno cælorum. to.6.135.L M
Ioannes plus quàm propheta. to.7.25.F. to. 9.8. F
Ioannes baptiſta reſpuit falſum honorem, vt inueniret veram gratiam. tomo 8. 107. I. in fine.
Ioannes baptiſta quanto humilior, tanto fuit præclarior inter natos mulierum. tomo 9. 7.K
Ioannes quo modo Helias dictus. to.9.8.B C
Ioannis baptiſtæ maius meritum ex humilitate, qua dixit, Non ſum Chriſtus, nõ ſum Helias. Ibidem.E
Ioannem baptiſtam miſerat filius ſicut pater. to. 9.9.G H
Ioannis humilitas. to.9.8.I K. to.10.266.K
Ioannes quid nouum didicerit in domino per columbam, qui iam nouerat dominum. to.9. 10.C D
Ioannes baptiſta quid de Chriſto non nouerat, cum dicebat, Et ego non noui eum. tomo 9. 12. E
Ioannes baptiſta quo modo Chriſto perhibuit teſtimonium. to.9.25.D E
Ioannes baptiſta ſe eſſe Chriſtum negauit. to. 9.27.F
Ioannis baptiſtæ gaudium quo modo impletum eſt. Ibidem.I
Ioannes nullum ſignum fecit. to.9.77.C
Ioannes baptiſta, cœpit ſermonem ſuũ ſicut Chriſtus. to.10.2.B
Ioãnis baptiſtæ bonitas, diſciplina, & perfectio ſcientiæ. to.10.91.L M
Ioannis baptiſtæ excellentia. to. 10.117. D E. 265.K. & 266.H I
Ioannes baptiſta demonſtrauit Chriſtum, dicẽdo, Ecce agnus dei. &c. to.10.138.M
Ioannis baptiſtæ abſtinentia. to.10.159.D
Ioannes baptiſta figura fuit veteris teſtamẽti. to. 10.265.A
Præmittitur Ioãnes ante Chriſtum, quaſi vetus teſtamentum ante nouum. to.10.265.C
Comparatio Ioannis, ad priores prophetas. to. 10.265.D E. & ſequentibus.
Quare Ioannes baptiſta non fuit diſcipulus Chriſti, imò ipſe habuit diſcipulos. to.10. 266.H
Quiſquis Ioanne plus eſt, non tantum homo, ſed & deus eſt. Ibidem.I
Ioannes baptiſta non erat verbum, ſed vox nuncia verbi. to.10.271.I
Chriſti, & Ioannis, comparatio. tomo 10.271. I K
Beatus Ioannes maluit plena & perfecta libertate iniuſta ſuſtinere, quàm iuſta tacere. Ibidem.L
Ioannes è carcere. to.4.100.D
Ioannes baptiſta, à carcere, cur miſerit diſcipulos ſuos ad Chriſtum. to.4.105. L M. to. 10.265.B. & 266.A
Cauſa decollationis Ioannis. to.10.310.I K
Quare Ioannes occiſus eſt ante Chriſtum. to.10. 265.L M
Ioannes quando mortuus. to.4.101.L M
Ideo martyr & ſanctus eſt: quia pro lege veritatis, pro æquitate & iuſticia paſſus eſt, ſed non pro illo nomine quo Chriſtiani ſumus. to.8.355.G
In feſto decollationis ſancti Ioãnis baptiſtæ: Sermo. to.10.270.H I
Item, Sermo. duo. 320.I

Ioannes euangeliſta.

Ioannes euãgeliſta, veridicus ſecretorum diuinorum interpres. to.2.164.E
Ioannis in Apocalypſi viſio. to.3.157.M
Ioannes diuinitatem Chriſti expreſſit. tomo 4. 85.L M. & ſequentibus.
Ioannes per aquilam volantem ſignatur. to. 4. 86.B. to.9.60.D. & L M
Et quare. to.9.2.A
Ioannes ab aliis euangeliſtis multum diſtat. to. 4.102.C. & fo. ſequenti.B C
Ioannes euangeliſta cæteris eminet in diuinorum myſteriorum profunditate. to.4.93.M. to. 9.2.A
Ioannes relegatus in Pathmos, vidit reuelationem. to.4.212.G
Ioannis Euangelium reſpuũt Alogiani hæretici. to.6.4.K
Ioannis virginitas Abrahæ caſtitati non præferenda. to.6.174.H I
Ioannes præ cæteris dilectus agno. to.6. 178. B C. to.9.118.L. & 131.D
Ioannis dignitas. to.9.31.L
Ioannis euangeliſtæ eſſe Apocalypſim. to.6. 178. B. to.9.60.L M
Ioannis ſepulchrum. to.9.122.K
Ioannes apoſtolus auidiſſimus epulator. to.8. 363.K
Ioãnes euãgeliſta ſexagintaquinque annis verbum dei prædicauit. to.9.2.A
Ioannes euangeliſta, quãdo de exilio adductus. Ibidem.
Ioannes euangeliſta mons. Ibidem.E F
Ioannes apoſtolus Mariam accepit in ſua officia. to.9.118.M. & ſequentibus.
Ioannes apoſtolus an viuat, dubitat Auguſtinus. to.9.122. K
Cur dominus dixit de Ioanne, Sic eum volo manere, donec veniam. tomo 9.123.A. & H. to.10.203.K L
Ioannes apoſtolus vxorem non duxit. tomo 9. 124.A
Ioannes euangeliſta prohibitus eſt angelum adorare. to.9.231.H I
Interrogatio Petri de Ioanne. tomo 10. 203. K L
De ſancto Ioanne apoſtolo: Sermo. tomo 10. 258.G

Ioannes.

Ioannes monachus prophetiam habuit. to. 4. 216.G
Ioannes Epiſcopus Conſtantinopolitanus. to.7. 210.L M

Iob.

Annotationes in Iob. to.4.296.A. & ſeq.
Iob fideliter à Hieronymo interpretatus. to. 2. 8.H I. & 10.A B
Iob iuſticiæ & innocentiæ exemplũ. to.4.196. C. & ſequentibus.
Iob ad Adam comparatus. to.4.242.M
Iob tentatus à diabolo. to.4.273.M
De patientia ſancti Iob. to.4. 242.L. to. 5. 8.E. to.10.180.G H. & 242.F G
Iob afflictus eſt. to.5.4.G
Iob ſanctus, de gente Idumæa natus, non de Iudæorum gente: nihilominus ab eis in authoritatem canonicam receptus eſt, propter eius meritum, vt oſtendatur quòd alibi fideles fuerint & veri Iſraelitæ, quàm in populo Iſrael. to.5.173.H
Iob cui nullus in ſanctitate coæquatur pro illo tempore, mirabiliter colligitur tertia generatione fuiſſe poſt Iſrael diuino laudatus eloquio. Ibidem.
Filij Iob mortui ſunt tum aliis turbine irruente & igne, &c. non phantaſticè factum eſt, ſed Satan poteſtatem ſibi cõceſſam executus. to.5. 192.B
Iob vidit deum forte oculo corporali, quia dicit, Oculus meus, videt te: quamuis de oculo ſpiritali poſſit dici. to.5.217.D
Amici Iob quales conſolatores. tomo 6.140. K L
Iob Paganus quo modo iuſtificatus. tomo 7. 172.F
Iob cautior & melior fuit ĩ ſtercore victor, quàm Adam in paradiſo. to.8.33.F. & 54.L M. & 229.M. & 239 G
Quòd humiliatus videbatur pauper foris, ſed intus diues. to.8.40.H
Quòd arca eius erat exinanita auro, ſed cor plenum fide. to.8.150.F. & 264.L M
Iob ideo reliquerat diabolus vxorem, vt ipſo haberet adiutricem, nõ vt maritus cõſolatricem. to.8.229.M
Iob fuit tuba ductilis. to.8.259.G
Iob defenditur à blaſphemia. to.8. 264.L M. & ſequentibus.
Quòd ei ſeruabatur vxor ad lapſum, non ad ſolatium.

latium. Ibidem.M
Probatur nihil ſtultum eum locutum fuiſſe cõtra deum. Eodem.265.A
Quòd non ſit paſſus damnum, quia de interioribus diuitiis dei cor plenum habebat. to.8.311.C
Iob, qui vxorem, & filios, & multas diuitias habuit, quos figuret. to.8.335.C D
Iob à domino tentatus, non vt illi ſua patiētia innoteſceret, ſed hominibus, à quibus imitaretur. to.9.67.D
Iob multis tentationibus mundum deuicit. to.9.216.B
Iob omnibus filiis, vxore, & opibus ſpretis, deo adhæſit. Ibidem.B
Iob fortior fuit in doloribus, quàm Adam in deliciis. Ibidem.
Iob, propter patientiam, dupla recepit, quæ perdiderat. to.9.239.F
Dominus teſtimonium ſanctitatis Iob tulit. Ibidem. G
Vxor Iob repræſentabat Euam, ipſum Adam tẽtantem. Ibidem.
Iob in omnibus bonis externis, etiam in vxore ſua paſſus eſt. to.9.239.G
Dominus humiliatum Iob exaltauit. Ibidem.H
Vxor Iob, diaboli adiutrix, perſuadebat marito blaſphemiam. Ibidem.
Quando Iob omnia tolerabat, non dupla ſperabat, & tamen accepit. to.9.239.I K
Iob omnibus bonis ſpoliatus, gratias domino egit. to.9.256.D E
Iob patiebatur, non vt puniretur, ſed vt probaretur. to.9.256.H
Conſilium vxoris Iob ad ipſum. Ibidem.F
Iob contra diabolum pugnauit, & vicit. tomo 9.258 C
Iob in omnibus bonis, præterquam animæ, paſſus eſt. Ibidem.D
Tentatio vxoris Iob ad ipſum. Ibidem.
Vxor Iob, figuram gerebat ſerpentis, ſeducentis Euam, & Adam. Ibidem.
Iob, etiam pauperrimus, diuitiis abũdabat. to.10.30.C D
Iob eximius eſt prophetarum. to.10.125 C
Deus ab Iob omnia abſtulit, vxore tentatrice relicta. to.10.180.G H
Iob cum inimicis perfectam charitatem habuit. to.10.210.I
Melior Iob vulneribus plenus in ſterquilinio, quàm Adam integer in paradiſo. to.10.237.B
De beato Iob. to.10.236.M.& 237.E
Iob, quamlibet iuſtus eſſet, nõ tamẽ fuit ſine peccatis. to.10.237.B
Tribulationes beati Iob. to.10.237.A. & ſequentibus.
Iob ex omnibus bonis ſua vxor illi reſeruata eſt, ad vexationem. Ibidem.B
Ab vxore ſua Iob patitur tribulationem. Ibidem.G
Iob poſt multas tribulationes duplici regreditur fœnore. Ibidem.H
Beatus Iob diuitum & pauperum exemplar eſt non aſpernandum. Ibidem.H.I
Conflictus diaboli circa mores beati Iob. to.10.242.E F
Iob omnibus ſpoliatus, ab vxore illuditur. to.10.294.B

Iobel.

Iobel. to.5.129.E

Iocunditas.

Iocũditas ſumma ibi eſt, vbi deo perfruemur. to.8.343.D
Iocundum, hoc eſt, quod ſpecioſum. tomo 8.368.M

Ioci.

Ioci feſtiui de monachis. to.3.179.I
Ioci non ſunt mendacia. to.4.2.B.& 17.E

Iohel.

Iohel quo modo prophetat de ſpiritu ſancto replẽte apoſtolos. to.5.167.K

Ioiada.

Ioiada centumtriginta annis vixit. tomo 4.203.F

Ionadab.

Ionadab, interpretatur domini ſpontaneus. to.8.164.K.& 167.I
Ionadab filij, primi captiui ducti ſunt, quo modo intelligendum. Eodem.164.I
Quid ſignificet quòd Ionadab filiis ſuis præceperat non bibere vinum, & in tabernaculis habitare. Ibidem.H I

Ionas.

Ionæ locus tractatus. to.2.12.M.& 13.F
Ionæ, à ceto abſorpti, allegoria. to.2.43.A. to.6.21.D
Ionam cetus deglutiuit, iuſſu diuino. tomo 3.143.I
Signum Ionæ. to.4.100.M
Ionas non tam verbo, quàm facto paſſionem & reſurrectionem Chriſti prædicit. tomo 5.167.K
Ionas eſt miſſus in ciuitatem Niniue. tomo 5.172.E F
Ionæ prophetæ figura. to.9.247.I
Quid quæque Ionæ actiones ſignificent. Ibidem.I K

Iordanis.

Iordanis ſiccatus. to.3.165.E
Iordanem transeunt Helias & Helizæus. tom.3.167.I
Iordanem diuiſit Helizæus, pallio Heliæ. Ibidem.
Iordanis, deſcenſio eorum interpretatur. tom.8.83.E
Iordanis quo modo ſpiritaliter in nobis conuertatur retrorſum. to.8.284.D E

Ioſeph patriarcha.

Ioſeph, interpretatur augmentatio, ſiue ampliatio. to.8.193.K.& 195.L.to.10.168.E
Ioſeph, typus Chriſti. to.4.26.F.& 27.G & 28.L. tom.6.58.I K
Ioſeph quare cineres ſuos transferri mandauit. to.4.165.E
Ioſeph tentatus. to.4.273.M
Ioſeph in Aegypto ſublimatus. tomo.5.243.G
Filij Ioſeph, figura Iudæorum & Chriſtianorum. tom.5.144.B
De filiis Ioſeph, quos Iacob prophetica manuum ſuarum transmutatione benedixit. Ibidem.
Ioſeph erat triginta annorum, quando ex humilitate ſublimatus ſtetit coram Pharaone: & tunc ſomnia interpretatus eſt Pharaoni. tomo 5.155.H
Ioſeph in carcere poſitus propter caſtitatem, à Pharaone præfectus eſt Aegypto. Ibidem.
Ioſeph venundatus in ſeruum, humiliatus, & exaltatus, Chriſtum ſignificat. tom.8.195.L & 269.C
Pulchrior erat Ioſeph intus, quàm foris. tom.10.169.D
Ioſeph regali ſacerdotio functus eſt. tom.10.131.A B
Ioſeph Chriſti figuram portauit. tom.10.168.A & 174.B
Ioſeph hiſtoria. to.10.168.A B & ſeq.
Ioſeph Chriſtum figurabat: fratres eius, Iudæos. Ibidem.B
Ioſeph per conſilium Iudæ triginta argenteis diſtrahitur. Ibidem.C
Ioſeph inuenit fratres ſuos in Dothaim. Ibidem.B
Quare quidam dicunt Ioſeph triginta argenteis venditum, alij viginti ſolum. Ibidem.C
Ioſeph vidit manipulos fratrum adorare manipulum ſuum: exponitur. tom.10.168.C D
Ioſeph, Sol, Luna, & ſtellæ adorare eum debebãt exponitur. Ibidem.D E
Ioſeph pietas, & miſericordia. Eodem.169.A
Ioſeph lauit patrem in Aegypto. Eodem.168.G
Quare Ioſeph paſſus eſt ſuum patrem tantum portare pro ſua abſentia dolorem. tomo.10.168.H & ſeq.
Quare Ioſeph tantum fratres ſuos afflixit. Ibidem.M
De Ioſeph & domina ſua. tom.10.169.B C
Ioſeph cum pulcher & decorus eſſet, pulchritudinem ſuam non ad alienam deriuauit iniuriã. Ibidem.C
Domina Ioſeph tentat eum. Ibidem.
Caſtitas beati Ioſeph. tom.10.169.C D & ſequent.
Ioſeph mira benignitas. Ibidem.F
Ioſeph fratres inuidos, vindicta non affecit. Ibidem.F G
Quæ in Ioſeph figurata ſunt, in Chriſto ſunt completa. Ibidem.K L
Rex ſurrexit, qui non nouerat Ioſeph. &c. exponitur. tom.10.169.L
Ioſeph in carcere. to.10.168.L
Ioſeph quare à magiſtro pincernarum Pharaoni non commendatur. Ibidem.
Ioſeph non habuit fratres odio, pro parricidij crimine. tom.10.210.H
De morte Ioſeph. tom.10.169.K
Quorum regum tempore Ioſeph in Aegypto defunctus ſit. to.5.256.D
Ioſeph moritur in Aegypto centum & decem annorum, & quibus regnantibus: & quòd poſt mortem eius populus dei manſit in Aegypto centum quadraginta quinque annis. Ibidem.

Ioſeph nutricius.

Ioſeph quo modo duos patres habuerit. tom.4.63.H I. Retracta. tom.1.14.C
Item.tom.4.77.G & 91.E F. Retracta.to.1.10.M.& 11.D Item to.4.170.F.& ſeq.& 204.L M.& ſeq.& to.6.47.M. Retracta.to.1.10.H
Ioſeph de Maria ſuſpicio. tom.2.50.K.tom.10.16.H.& ſequent.& 130.L M.& ſequen.
Ioſeph cur pater Chriſti dictus. tom.4.91.E C
Ioſeph quando profectus in Aegyptum cum puero Ieſu. tom.4.92.I K
Ioſeph quo modo maritus virginis Mariæ. tom.6.98.E F
Ioſeph generatio, non Mariæ, ponitur à Matthæo. Ibidem.E
Ioſeph ſponſus, & cuſtos virginitatis Mariæ. to.6.175.L
Inter Ioſeph, & Mariam, coniugium perfectum. tom.7.176.C
Ioſeph virgo fuit ſemper. tom.10.131.A & E
Diſputatio Ioſeph apud ſemetipſum de Maria impregna-

impregnatione. to.10.131.A
Cogitauit Ioſeph occultè dimittere Mariam. Ibidem.B
Ioſeph voluit facere, cum Maria, diuortium. Ibidem.
Ioſeph faber, putabatur pater Chriſti. tomo 10.138.H
Ioſeph, monente angelo, Chriſtum in Aegyptum transfert. to.10.259.B C

Ioſeph ab Arimathia.

Ioſeph ab Arimathia. to.10.112.B
De Ioſeph, qui corpus domini petiit à Pilato. to.10.194.L
Ioſeph ab Arimathia, non coactus tulit corpus Ieſu. to.4.116.L. to.9.234.F
Ioſeph ab Arimathia ſepelit Ieſum. tomo 10.195.B
Non minor fuit affectus Ioſeph ab Arimathia, quàm Mariæ. to.10.195.C

Ioſephus.

Ioſephus. to.2.75.D

Ioſias.

Ioſias rex. to.5.150.K.& ſeq.& 169.B

Ioſue.

Ioſue, ſucceſſor Moyſi. to.3.165.D. to.6.8.H.& 70.C
De Ioſue, vel Ieſu Naue, introducente populum Iſrael in terram promiſſionis. to.5.144.E
Ioſue priuſquam introduceret populum Iudæorum in terram promiſſionis, dicebatur Oſee. to.9.223. B
Ioſue dictus Oſee, ſiue Auſe. to.6.70. C
Ioſue dictus angelus. Ibidem.B
Ioſue, typus Chriſti. to.6.59.A B.& 70.D E

Iota.

Iota, & apex, quid ſit in Euangelio. tomo 4.264.L M

Iouinianus, Iouinianiſtæ.

Iouinianiſta, à Ioniniano monacho. tomo 6.7.F
Iouiniani errores. Ibidem.& to.2.11.I K. to.7.156.B.& 186.E
Iouiniani exorti ætate Auguſtini. tomo 6.7.F
Iouinianus in ſententia Stoicorum. Ibidem.& tomo 2.23.M
Iouinianus taxatur. to.2.193.E
Iouinianiſtarum dogmata, omnia peccata eſſe paria. to.6.7.F
Verè baptizatos relabi in peccatum non poſſe. Ibidem.
Nihil intereſſe inter veſcentem cibis, & abſtinentem. Ibidem.
Mariam matrem Ieſu, pariēdo non fuiſſe corruptam. Ibidem.& to.7.202.L
Virginum & nuptarum non eſſe diſcrimen. to.6.7.F G. to.2.11.I K
Iouiniano authore virgines quædam ſacræ nupſerunt viris. to.6. 7. G. to.2.11.I K. to.7.156.B
Iouinianus matrimoniorum moleſtias abhorruit. to.6.7.G
Contra Iouinianum ſcripſit Auguſtinus, de bono coniugali. to.6.171.E. Retracta. to.1.11.I K. to.3.142.H
Iouiniana item ſententia de matrimonio & continentia, abundè refellitur in libro de ſancta virginitate. to.6.175.H.& ſeq.
Error Iouiniani, dicentis hominem non poſſe peccare. to.10.223.C
Error Iouiniani, dicētis nullam in futuro fore meritorum diſtantiam. Ibidem.

Ira, Iraſci.

Ira, quid. tomo 5.120.C. tomo 10.92.E.& 115.L
Iram, pœnam vocat. to.2.51.K
Ira motus vnde. to.2.114.H I
Ira ſua nulli iniuſta videtur. to.2.142.D. to.3.240.C D
Ira cohibenda. Ibidem.
Ira, & odium, differunt. to.4.277.B
Contra iram. to.6.77.L M
Ira gradus tres. to.4.265.D
Ira oculum turbat, non extinguit. tomo 8.8. K. & 115.H
Ira, & furor, quo modo differant. to.8.8.B.& 68.E F.& 211.A B
Ira cum inueterauerit, fit odium: cum factum fuerit odium, iam homicida es. to.8.27.D
Ira non debet diu teneri, ne fiat pridiana. Ibidem.C
Ira inueterata, fit odium. to.8.115.H. to.10.92.E
Ira non eſt odium, ſed de feſtuca in trabem conuertitur. to.8.37.I K
Ira feſtuca eſt, in comparatione odij. tomo 10.114.C
Ira ſubita, feſtuca eſt: ira inueterata, trabes. to.10.227.G H
Iram vincere plus eſt, quàm ciuitatem capere. to.8.125.F
Ira populorum neceſſaria erat ſeruis Chriſti. Eodem.240.E F
Super iram inimicorum quo modo deus extendit manum ſuam. tomo 8.345.C D.& ſequentibus.
De ira victa laudabilius triumphatur, quàm ſi vindicetur. to.8.282.F
Ira, & patientia, pugna. to.9.225.E F
Ira, turbatus oculus: odium, extinctus. tomo.10.15.L
Ira, & odij, differentia. to.10.92.E &.114.C
De ira, & odio. to.10.114.C
Per iram ac ſuperbiam, animæ negligentium ſpiritus ſancti cuſtodia nudantur. tom.10.220.L
De ira fugienda. tom.10.282.K
Quæ conſtentur iram. Ibidem.L M
Vbi ira regnauerit, ibi princeps diabolus erit. Ibidem.M
Damna ex ira prodeuntia. Eodem.283.A
De illo qui diu iram in pectore retinet, & nō vult humiliari. tom.10.318.I
Iraſci fratri ſuo, quid ſit. tom.1.7.C
Iraſci ſine cauſa. Ibidem.
Iraſcimini, & nolite peccare: duob⁹ modis intelligitur. to.8.5.M & .27.C & F
Si propterea iraſceris ſeruo tuo, quia peccauit, ne tuipſe pecces iraſcere tibi. to.8.27.C
Iraſci in tribulatione, quid ſit. to.8.37.H I
Iraſci quandoque licet iniquis, clamare non licet. Ibidem.K L
Peccator plerunque iraſcitur deo, & non vult ſibi iraſci deum. tom.8.89.G
Charitas etſi aliquando iraſcatur vt corrigat, nō ſentietur rea: quia non inueterauit ira, vt verteretur in odium. Eodem.263.B
Iraſcimur filiis noſtris, ſed non odimus. to.10.15.K L
Etiam pecora iraſcuntur filiis. Ibidem.
Melius iraſci homini & eum corrigere, quàm non iraſcendo permittere interire. Ibid.L
Non omnis qui iraſcitur, odit. to.10.15.L
Iraſcendum, ſed non peccandum. tom.10.30.B
Iraſci humanum eſt. tom.10.114.C
Qui magis prædicatori iraſcitur, quàm ſe emendet, in æternum peribit. to.10.247.C
Iraſci, bonorum & malorum eſt conditio. to.10.282.K
Multum intereſt inter peccatum iraſcentis, & crudelitatem odio habentis. tom.10.15.K
Troianis peierantibus dij irati. tom.5.21.I

Ira dei.

Ira dei, quid. tom.5 132.A B
Ira dei ſuper impœnitentes. to.2.192.E
Ira dei obnoxij omnes naſcimur. tom.3.37.K tom.9.29.B
Ira dei, iuſta vindicta. to.3.85.E &.257.H tom.4.283.B & D & H.to.6.86.H &.137.M & ſeq.to.8.192.F
Ira dei non perturbatio animi eius eſt, ſed iudicium quo irrogatur pœna peccato. tomo.5.132.A &.76.A
De ira dei, quæ incommutabilem tranquillitatem nulla inflammatione perturbat. tom.5.132.A
Ira dei, quid ſecundum aliquos. tom.5.202.M
Quòd ira dei eſt etiam hæc vita ærumnoſa, in qua non abſcondit ipſe miſericordias ſuas. tom.5.204.B C
Ira, zelus, miſericordia, impropriè deo attribuūtur. tom.6.40.F & ſeq.
Ira dei. tom.8.3.L M
Quòd deus ſignificantius dicatur iram adducēs, quam iraſcens. tom.8.10.L
Maior ira dei eſt, cùm non requirit, dum quaſi obliniſcitur, & non attendit peccata. tom.8.16.A B
Ira dei pœnam ſignificat aduerſus diabolum, vt deſinat poſſidere quos poſſidet. tom.8.9.M
Ira in indignatione, quid ſit. Eodem, 34.C D
Deus quo modo in ira confringat populos. to.8.120.C
Ira dei cum qua omnes naſcimur, eſt vindicta primi peccati, & eorum qui addiderunt. tom.8.127.C
Eſt ira conſummationis, & eſt ira conſumptionis. tom.8.131.A
Ira dei ſine affectione turbulenta intelligi debet, quia ira eius ratio eſt iuſta vindicta. to.8.199.F
Ira dei mortales ſumus. Eod.202.M & ſeq.
Poteſtatem iræ dei paucorum hominum eſt cognoſcere, quia pleriſque magis iraſcitur cùm parcit. to.8.217.F
Ira dei permanens ſuper non credentem in vnigenitum filium dei, quæ ſit. tom.8.248.L
Ex ira dei, hic homines laborant. tom.8.254.H
Ira non cadit in deum, ſed de conſuetudine tranſlatum potentiam vindicandi hoc nomen accepit. Eodem.271.E
Si tanta eſt ira occulti, quid erit iudicium manifeſti. to.8.280.K L
Ira dei non perturbatio, ſed vindicta iniquitatis eſt. Eodem, 192.F
Iram dei, non perturbationem mentis oportet intelligi. to.8.3.L & .8.C D
Ira dei, non eſt niſi auerſio vultus eius. Eodem, 30.L
Ira dei manet ſuper incredulos. to.9.29.B
Iram dei ſuper aliquem venire, & manere, nō eſt idem. Ibidem.
Ira dei manet ſuper eum, &c. exponitur. tom.10.71.H
Iraſci quo modo dicatur deus. tom.3.37.L tomo 4.29.K &.128.A &.150.H &.234.G.tom.6.130.F
Iraſcitur deus, etiam bonis. tom.4.65.D

Iraſci peccanti, vt corrigatur, reprehenſibile non eſt. to.5.76.A

Deus nō perturbatur, ſed tanquam iraſcitur, quia punit & vindicat. to.8.127.C

Plus iraſcitur deus, ſi parcit quando malè viuis. tomo 8.148.M

Quibus deus iraſcitur, nihil confert miſericordia humana. to.8.188.I.in fine.

Deus iraſcitur, vt pater corrigens, non vt iudex damnans. to.8.194.E

Illi iraſcitur deus, quem peccantem non flagellat. tomo 8.241.L

Iracundia.

Iracundia viri, iuſticiam dei non operatur. to. 2.71.D

Iracundia inſidiatur prælatis. Ibidem.

Sol non occidat ſuper iracundiam veſtram, duobus modis intelligitur. to.8.8.K.& 27.C.& F

Sedanda eſt iracūdia, quàm primum incepta eſt. tomo 9.229.E. tomo 10.317.D

Non vult deus habitare cum iracundia noſtra. tomo 10.236.I

Ire.

Non ſiſtendum eſt, donec perueniatur ad finem. tomo 9.140.E F

Itio Chriſti ad patrem, quid. to.10.47.M

Irenæus.

Irenæus, Lugdunenſis epiſcopus, temporū Apoſtolorum vicinus. to.7.202.M

Irenæi ſententia de peccato originali. Ibidem.

Iris.

Iris arcus interpretatur. to.9.142.A

Iridis natura, & cauſa. Ibidem.A B

Iris, baptiſmum ex aqua & ſpiritu ſancto deſignat. Ibidem.B

Iris in nube fit, Sole coruſcante. Ibidem.

Irreuerentia.

Irreuerentia quid ſit, & quo modo operuerit faciem Chriſti. to.8.139.I.& ſe.ſiq.M

Irridere.

Irridere aut ſubſannare, quo modo deus dicatur. tomo 8.3.L

Chriſtus adhuc irridetur, non ab vno, ſed à multis. to.8.23.G H

Iſaac.

Conceptio Iſaac. to.10.160.K

Natiuitas Iſaac. Ibidem.L

Iſaac à ſterili matre, & annoſo patre naſcitur. to.10.163.F

Iſaac mirabiliter natus. to.4.293.A

Quibus regnantibus apud Aſſyrios, atque Sicyonios, Abrahæ centenario Iſaac de promiſſione ſit natus: vel ipſi Eſau & Iacob gemini de Rebecca ſint editi. to.5.155.B C.& ſiq.

Iſaac nominauit filium ſuum ipſe Abrahā, quia riſerat ipſe admirans in gaudio: riſerat etiam mater dubitans in gaudio: interpretatur enim Iſaac riſus. to.5.141.K

Iſaac, ſolus eſt Abrahæ hæres, & non filij concubinarum: & quid repræſentat. to.5.142.E

Ludus Iſmaelis cum Iſaac, quare cauſa expulſionis ancillæ, & filij eius. to.9.25.B

Abrahæ factum, de filio ſuo Iſaac. to.5.7 d K

Iſaac immolatio, exponitur. to.10.146.D E.& ſeq.& 161.I.M.& ſequentibus.

Eiuſdem myſteria. to.10.299.C D

Iſaac, eodem loco vbi Chriſtus eſt crucifixus, fuerat oblatus. to.1..162.C

Quare Iſaac non fuerit occiſus. Ibidem.F

Iſaac nihil mundo contuliſſet, ſi potuiſſet occidi. tomo 10.131.E

Iſaac non occiſus, diuinitatem Chriſti: aries occiſus, humanitatem deſignabant. to.10.162.C

In Iſaac eſt lex & prophetia. to.3.142.M

Iſaac, typus filiorum dei. to.2.98.E

Iſaac, typus Chriſti. to.5.61.A. to.3.141.M to.6.58.F.& 166.K. to.8.38.G. to.9.228.B to.10.161.M.& 163.H.& 163.E F.& 166.D

Iſaac quare non Eſau, quem voluit, ſed Iacob benedixit, quem noluit. to.4.163.I

Iſaac, populum noui teſtamenti ſignificat. to.4.292.M.in fine. to.3.124.F. to.6.59.O

Quòd paſſionem Chriſti figurabat. tomo 8.109.F

Iſaac mittēs filium ſuum in Meſopotamiā, deum patrem figurabat. to.10.166.L

Per Iſaac, & Hiſmael, quo modo figurentur boni & mali. to.5.124.C.& ſeq.

Iſaac in figura, ad cæleſte regnum pertinet. to.8.309.E

Iſaac contētus fuit vna vxore, & poſteritate duorum geminorum, nec habuit concubinam: nec tamē ideo melior eſt patre ſuo, qui habuit plures, à quo excedebatur in fide & obedientia. tomo 3.142.I

Iſaac vocauit Rebeccam ſororem ſuam, vt pater eius: & quare. Ibidem.

Iſaac ſterilis, non virginis filius, crucis meruit ſigna portare. to.10.152.E

Iſaac ſemen diſperſum in Eſau & Iacob. to.5.143.C

Iſaac ludens cum vxore ſua, quid ſignet. to.6.90.A

Iſaac mortuus eſt centeſimo atque octuageſimo vitæ ſuæ anno, vendito iam Ioſeph, & regnante Balæo rege Aſſyriorum. to.3.153.H

Iſis.

Iſis. to.5.73.K.& 84.C

Iſis, filia Inachi proditur fuiſſe, qui primus regnare cœpit Arginis, quando Abrahæ iam nepotes reperiuntur exorti, quam magnam deam Aegyptij colendam putarunt. tomo 3.170.G

Iſim prædictam primò docuiſſe Aegyptios ſapientiam, id eſt, aſtronomiam & alias diſciplinas. Ex quo arguit primò ſapientiam in noſtris fuiſſe, vt in Abraham, Iſaac, &c. to.3.170.G.& K L

Iſidis ſimulacbrum, & deificatio. to.5.135.C

Iſmael.

Iſmael naſcitur: & quo modo. to.5.124.E F *Vide in litera H.Hiſmael.*

Iſmael non eiectus, quia ex ancilla, ſed quia fratri illudens. to.9.25.B.& M

Iſrael.

Iſrael quid interpretetur. to.10.54.I

Iſrael, videns deum interpretatur. to.2.121.F tomo 3.143.G. tomo 6.153.C

Iſrael nomen eſt electionis, & interpretatur videns deum, nondum ſpecie, ſed fide. to.8.103.L.& 181.E.& 313.I

Iſrael ſemen verum, omnes credentes. to.2.123.L M. tomo 8.295.F G

Iſraelitæ veri, ſunt Chriſtiani ſpiritaliter. to.2.epiſto.200. tomo 4.89.B

Iſrael carnalis & ſpiritalis. to.3.14.B.& ſeq. copioſe. tomo 6.26.K L. tomo 10.5.C

Iſrael nomen Iacob. to.2.124.A. to.4.25.G & 88.M

Iſrael, vniuerſus Hebræorum populus nominatur, tomo 4.88.M

Iſraelitarum calamitas. to.3.168.M

Piſtorum Iſrael exemplum. to.5.40.B C

Filij Iſrael in exitu Aegypti. 60000.hominum fuerunt bellicæ iuuentutis. to.5.126.C

Iſraelitarum perſecutiones. Eodem.144.C.& ſequentibus.

Quòd Ieſus populum Iſraeliticum in terram promiſſionis introduxit, & non Moyſes, quid repræſentet. Ibidem.F

Populus Iſrael ducitur captiuus in Babyloniam. tomo 5.145.B.& 165.M

De præfigurata commutatione Iſraelitici regni, & ſacerdotij: & de his quæ antea mater Samuelis, perſonam gerens Eccleſiæ, prophetauit. tomo 5.145.M.& ſequentibus.

Iſrael in duo diuiſus, quo modo intelligatur. to.3.148.H

Non eſt Iſrael qui ſibi vult eſſe principium: & quis ſit qui pertineat ad Iſrael. to.8.513.I

A nomine Iſrael, nullus Chriſtianus ſe putet alienum. to.8.283.K

Iſrael, non ſolum Iudaicum populum, ſed verius Chriſtianum ſignificat. to.8.239.D E

Iſraelitæ duobus modis dici poſſunt. tomo 8.175.F G

Illi verè Iſraelitæ ſunt, qui meruerunt Chriſtum intelligere deum in carne poſitum, vt nō quod videbant, contemnerent, ſed quod non videbant, adorarent. Eodem.181.E

Non ſumus veriores filij Iſrael, quàm Iudæi. to.8.378.G

Diſperſiones Iſraelis congregare, quid ſit. to.8.569.B C

Quid figuret quòd populus Iſraeliticus de Aegypto liberatus, expulſis gentibus in regno collocatur. Eodem.83.F

Cur à Pharaonis dominatione per Moyſem liberati, mare tranſierint, nec ſtatim ad patriam niſi per eremum peruenerint. Eodem.172.M

Iſrael, diòcœſitas. to.10.26.G H

Pueri Iſraelitarum iubentur occidi. to.10.172.F.& ſequentibus.

Iſraelitæ mare rubrum tranſeunt, ſubuerſis Aegyptiis. to.10.176.E F

Iſraelitarum erga dominum ingratitudo. Ibidem.G H

Iſrael ſeniorem ſepeliri in eremo, & iuniorem ingredi terram promiſſionis, quid. to.10.180.L M

Iter.

Iter Chriſti, carnis aſſumptio. to.9.29.I

Agens iter vitæ huius, ſemper debet eſſe armatus. to.10.174.E

Iterum.

Iterum, geminatio eſt in ſcripturis, & habet difficultatem. to.10.29.K

Iterum, cur in Pſalmo geminetur. to.8.169.D

Iubal.

Iubal. to.5.129.E

Iubere.

Vbi iubet pater quod contra deum non ſit, ſic audiendus eſt quo modo deus, quia obedire patri iuſſit deus. to.8.164.I

Chriſtus iubet nobis aliquid, & promittit nobis aliquid. to.10.236.C

Iubilare, Iubilatio.

Iubilare quid ſit. tomo 8.146.L M.& 252.C D

Iubilare, eſt intelligere, quod verbis explicari non poteſt. to.8.46.C

Iubilatio non decet, niſi ineffabilem deum. Ibidem.D

Iubilatio eſt admiratio gaudij, quæ verbis explicari non poteſt. to.8.94.E

Si iubilatis quod dominus audiat, pſallite etiam quod homines videant & audiant. to.8.146.M

Iubilare eſt ex abundātia gaudiorum vbi verba non ſufficere

ſufficere non poſſunt, in vocem erumpere. to. 8.195.H.& 214.A B.& 252.M
Iubilat ei bonis omnis terra. to.8.242.L
Iubilare in confeſſione, quid ſit. Ibidem.
Qui iubilat, non verba dicit, ſed ſonus quidam eſt lætitiæ ſine verbis. Ibidem.M
Si iubilas, domino iubila: noli iubilationem tuã in alteros diuidere. to.8.243.F
Iubilatio laus eſt ineffabilis. to.8.381.L

Iudas patriarcha, & Maccabæus.

Iuda, latinè confeſſio. to.6.95.K.in fine. to. 8.156.H.& 162.H
Iudas laus eſt, ſiue confeſſio. to.5.144.A
Iudæ fornicatio cum nuru ſua. to.4.11.L. to. 6.92.E F.& 95.D.& ſequentibus.
Iudas Iudaicæ genti nomen dedit. to.4.20.K L & 89.A
De Iudæ filij Iacob benedictione, in qua ſignatur paſſio Chriſti, & fructus. to.5.143.L.& ſequentibus.
Iuda laus. to.6.92.A B
Iudas typus Chriſti. to.6.95.I
Cur tribus Iuda eligatur, & nõ Ephraim, repulſo tabernaculo Ioſeph. to.8.190.K L
Iudas Maccabæus. to.5.172.K

Iudas proditor.

De Iuda Chriſti traditore prophetia. tomo 8. 274.K
Quòd Iudas dominum traditurus eſſet præfiguratum erat. to.8.4.E F
Quòd Chriſtum tradere voluerit, & occidere, figuraliter oſtenditur. to.8.80.I K.& 109. B C
Iudam voluit Chriſtus eſſe inter diſcipulos, vt eo bene vteretur, implendo diſpenſationem ſuæ paſſionis: & vt Eccleſia ſuo exemplo ſuſtinere doceretur ſuos inimicos. to.5.174.B C
Iudas quare à Chriſto ad opus neceſſarium eligitur, inter duodecim. to.8.55.C
Chriſtus ſciens elegit Iudam, vnde ſibi ſolatium faceret, neſciturо quos deuites. to.8.119.K
Quo modo duodecim elegerit, & non potius vndecim, ſi Iudas erat diabolus. Ibidem.& to. 9.51.H
Iudam Chriſtus non commendabat, ſed ſucceſſorem cùm duodecim diſcipulos elegit. to.9. 78.B C
Iudas ad aliquid à Chriſto eſt electus, non autem vt cæteri, puta ad beatitudinem Eodem.87.C
Iudæ, & aliorum diſcipulorum differentia. to. 10.193.G
Iudas an baptizauerit, & euangelizauerit. to. 7.43.I
Iudam tolerauit Chriſtus. to.2.36.G H. to. 9.80.F G
Iudæ Chriſtus corporis & ſanguinis ſui ſacramentum dedit. to.2.153.G. to.8.16.L. to.9. 13.B C.& 49.M
Iudas inexcuſabilis. to.4.35.C D
Iudas buccellam à Chriſto poſt lotionem pedum accepit, durante cœna. to.9.85.C D
Iudas quando corpus Chriſti acceperit. to.9. 88.G
Bona à Chriſto in Iudam collata. to.10.291.I K
Iudæ patrem à lepra, & matrẽ à paralyſi Chriſtus ſanauit. Ibidem.I
Chriſtus Iudam multis modis retrahere voluit. tomo 10.291.B C
Iudæ obſtinatio. to.10.189.E F
Iudas vendidit dominum, & ex precio emptus eſt ager figuli. to.9.212.A
Iudas Chriſtum vendens, grauius peccauit, quàm Petrus negans. to.10.186.L
Nec Iudas Chriſtum vendens retinuit precium, nec Iudæi Chriſtum. to.9.242.E
Iudas vendendo Chriſtum, & Iudæi emendo, malum negocium egerunt, vnde ambo damnati ſunt. to.10.154.K
Iudas traditor. to.5.151.L
Iudæ proditio. to 4.209.C
Iudæ oſculum. to.10.186.K
Cur Chriſtus Iudam traditorem, & furem patiebatur. to.8.371.B
Iudas typum gerit inimicorum Chriſti, Iudæorum. tomo 8.274.K L
Quòd perſonam gerebat ingratorum Iudæorum. tomo 8.274.K L
Quòd Iudas debito ſupplicio prænunciatus ſit puniendus. to.8.275.G
Iudas ſi per Chriſtum oraret, indulgentiam rogaret, ſpem haberet, & miſericordiam ſperaret, nec ſibi deſperatione collum ligaret. Ibidem.I
Si teneret illud ad quod vocatus eſt, nullo modo ad eum vel ſua præterita, vel parẽtum iniquitas pertineret. Ibidem.M
Vtrum ad pœnã Iudæ pertinuerit, quòd poſt mortem eius ad mẽdicitatẽ vxor eius & filij peruenerunt. to.8.276.A
Iudas quo modo habuerit ſubſtãtiam, quam fœnerator ſcrutaretur, quando cum vndecim dominum ſequebatur. Ibidem.C
Cur dictus ſit homo pacis, in quo Chriſtus ſperauit. Eodem.80.M
Iudas proiecit precium argenti, quia non agnouit precium quo ipſe à domino redemptus erat. to. 8.161.L
Iudam triginta argenteos retuliſſe, quid ſignet. tomo 10.185.L
Iudas malus, corpus malorum ſignificat. to.9. 80.G
In Iudæ perſona, ſignificati ſunt in Eccleſia mali. Ibidem. H
Iudæ, in paſſione domini, nihil niſi peccatum. tomo 10.52.F
Iudas videbat publicari ſuam conſcientiam, & manum porrigebat ad buccellam. Eodem. 189.F
De Iuda Iſcharioth. to.10.192.B
Iudas ſeipſum occidendo, ſceleratæ illius traditionis potius auxit quàm expiauit cõmiſſum. tomo 5.6.H
Quod Iudas in ſuo corpore fecit, hoc factum eſt in anima eius. to.9.224.B
Iudæ deſperatio. Ibid.& to.10.105.L.& 189.I
Iudæ ſuſpenſio. to.10.189.I
Iudas, ſi ante mortem Chriſti ſuſpenſus. to.4. 276.M
Iudam & Cain adorarunt Caiani hæretici. to. 6.4.E

Iudas apoſtolus.

Iudas Thaddæus, qui & Lebbæus. to.4.99.I
Idem Iudas Iacobi dictus. Ibidem.
Iudas Iudæ ſucceſſit. to.8.358.K

Iudæa.

Iudæa gens. to.5.39.H
Iudæa gens, ſcriniaria Chriſtianorum. to.6.58.C
Iudæa in medio mundo. to.8.40.C
In Iudæa ſola verè notus deus. to.8.180.K L
Iudæa vera, Chriſti Eccleſia. Eodem.181.C
Iudæa, ſuperbia inflata. to.10.164.H

Iudæi.

Iudæi dicti à Iuda. to.4.20.K L.180.L
Iudæi à Iuda patriarcha filio Iacob: ſicut Hebræi dicuntur ab Heber, vel ab Abraham. tomo 5.134.G H
Iudæi nomẽ traxerunt à Iuda filio Iacob: de qua tribu ſemper reges habuerunt vſque ad Herodem, vt veniente Chriſto ſecundum prophetiam regnum euerteretur Iudæorum. to.8. 181.B
Quòd amplius non ſint appellandi Iudæi niſi tãtum carne, & verius ſunt Iudæi, qui Chriſtiani facti ſunt ex Iudæis. Ibidem.
Iudæi falsò iactant nomen Abrahæ. to.2.168. L M. to.8.94.K.& 162.H I.& 378.G H tomo 9.67.L M
Iudæi vocabulo parcius vtendum. to.2.epiſt. 200.
Iudæorum religio. to.2.158.G
Iudæis quo modo vtatur Eccleſia. Ibidem.
Iudæorum cæremoniæ peſtiferæ Chriſtianis, etiam ex Iudaiſmo venientibus. tomo 2.11.M.& 18.K
Iudæi reges ſuos appellant Chriſtos, & quare. to. 4.87.C.& 123.D. to.8.267.F
Iudæis primùm oportuit prædicari Euangelium. to. 4.287.G.& 291.M. to.6.16.M.& ſeq.
De Iudæis. to.4.141.B.& ſeq.
Iudæorum genus, quare non occiditur. to.4. 136.G.& ſequentibus.
Iudaici populi laus, ne gentes ſuperbiant. to. 4.286.K
Iudæi, gentes appellant peccatores. to.4.289.E
Iudæorum ſacramenta. to.4.302.L
Iudæorum regnum ſtetiſſet, ſi non in deum peccaſſent. to.5.40.B
Iudæorum populus, quo modo & quantum temporis fuerit in Aegypto. to.5.156.D
In Iudæorum populo quibus regnantibus, in diuerſis mundi partibus, Saul cœperit regnare. tomo 5.163.M.& ſequentibus.
Iudæorum decem tribus captiuatas eſſe inuenit tẽpore Romuli: quando etiam ſeptem ſapientes fuerunt. to.5.165.I K
Chriſtus Iudæos in ſe transfigurauit, & miſericordiæ memor fuit. Eodem.168.O
Quòd regi Iudæorum Ariſtobolo ſucceſſerit Alexander, cui ſucceſſit vxor eius Alexandra regina Iudæorum, cuius filius Ariſtobolus & Hyrcanus de regno contẽderunt: & mala multiplicata ſunt. to.5.172.K L
Iudæi dei ſuſceptores. Eodem.183.M
Iudæi peruerſi ad fidem, & videntes Chriſtum glorioſum venientem, dolebunt de illuſionibus quas patres ipſorum ſibi fecerunt, quaſi ipſi feciſſent: non autem dolebunt reatu criminis, ſed pietatis affectu. Eodem.296.E F
Contra Iudæos, de Chriſto, ex veteri teſtamento. to.6.9.B.& ſequen.& fo.13.L.& ſequen.copioſè.
Aduerſus Iudæos, oratio. to.6.15.K
Iudæi Chriſtianis obiiciunt, cur ſibi vetus teſtamentum vendicent, cuius ſacramenta non ſeruant. to.6. Ibidem.L.& ſeq.
Iudæi, frater, maior. to.6.16.M.& 18.F
Iudæorum ſacrificia, deo ingrata. to.6.16.I.& fo.ſequen. G H
Cum Iudæis qualiter differendum ſit. to.6.17. M.& ſequentibus.
Iudæis non inſultandum. Ibidem.
Iudaicæ ſynagoga cum Eccleſia altercatio. Eodem.18.B.& ſequentibus.
Iudæorum adoptio, gloria, teſtamenta, legis conſtitutio. to.6.55.M.& ſeq.
Iudæorum primus rex alienigena, Herodes. Eodem.60.B
Iudæorũ deuteroſis. to.6.133.F. to.8.300.G
Iudæi habent aliquid quod probatur. to.7.201. K L.&

K L.& 106.D E
Iudæorum ſacrificia, quomodo perierint. to.8.77.B C
Iudæi ſeruiunt Chriſtianis. to.8.81.E. to.10.166.F G
Iudæi magis non ſunt Iſrael. to.8.81.E
Quòd ſint capſarij noſtri: & ſtudentibus nobis codices portent. Ibidem.
Iudæi remanſerunt tanquam vellus ſiccũ in area. Eodem.92.L
Iudæi poſſeßi à dæmonibus, & deuorati. Eodem.83.L
Iudæi primatum perdiderunt. to.8.94.D
Iudæus codicem portat, vnde credat Chriſtianus, & conuincatur paganus. tomo 8.122.E.& 130.E
Iudæi ſic apparẽt de ſcriptura ſancta quam portant, quomodo apparet facies cæci de ſpeculo: ab aliis videtur, ab ipſo non videtur. to.8.122.F
Iudæi habent codices, nos tenemus Chriſtum. to.8.230.E
Iudæi ſuperſtites, legem dei iyſtinctioſè tenent. Ibidem.H
Quòd occiſi ſint magis quàm dominus: quia in domino mors occiſa eſt, in illis iniquitas vixit. tomo 8.242.E
Iudæi cur nõ debeant inuidere gentibus gratiam Euangelij. to.8.248.K
Iudæorum literatura. Eodem.167.C D
Sũt Iudæi circũciſione carnis, & ſunt Iudæi circumciſione cordis. to.8.180.L
Iudæi vnde filij diaboli. to.9.68.G
Iudæorum ſabbatiſmus, in ocio & luxu. to.8.222.L
Iudæi paſcebantur de pœna domini. tomo 8.246.G
Iudæi Chriſti dicebantur ſpecialiter, quem tamen non receperunt, cum dicitur: Et ſui eum non receperunt. to.9.5.D
Chriſtus primò contriuit Iudæos, poſtea autem quaſſabit. to.9.8.A B
Iudæi filij erant Abrahæ carne, non vita. to.9.68.A
Iudæi, quomodo filij Abrahæ. to.9.67.L
Iudæi, vndè filij regni dicti. to.10.5.F
Iudæum ſpoliat. to.10.93.H
Exacerbatio in Iudæos. to.10.129.A
Iudæi taxantur. to.10.136.C
Iudæi ad gentium ſalutem & agnitionem diuina teſtimonia portant. Eodem.136.L
Iudæi, quare à Magis interrogati. to.10.156.K. & ſequentibus.
Iudæi libros legis ſeruando, ſibi ſumunt iudiciũ, & nobis præbent teſtimonium. tomo 10.236.M
Populus Iudæorum, teſtis eſt omnium redemptionis noſtræ myſteriorum. to.10.263.K L.& ſequentibus.
Ioſeph mortuo, afflicti ſunt Iudæi in Aegypto. tomo 10.169.L
Iudæorum populus in Aegypto, quanto opprimitur, tanto augetur. Eodem.172.E
Iudæi non receperunt Chriſtum, recepturi Antichriſtum. to.10.196.H
Iudæi Eccleſiæ proſperitatem videntes, triſtantur, & confunduntur. Eodem.254.H I
Iudæorum iunior populus, quid. to.10.178.I
Iudæorum ſenior populus, quid. Ibidem.
Frater ſenior Dauid populum Iudæorũ deſignabat. to.10.225.G

Iudæi, ſpiritaliter quid adumbrent.

Iudæi ſpiritaliter, ſunt Chriſtiani. to.2.epiſto.200.per totum.
Iudæi ad Agar pertinent, Chriſtiani ad Saram. tomo 2.169.C.& ſequentibus.
Iudæi etiam ad Eſau, Chriſtiani ad Iacob pertinent. Ibidem.E F
Iudæorum paſcha quid adumbrarit. to.4.141.B.& ſequentibus.
Gradus Iudaici populi, vſque ad Hieroſolymã, Eccleſiæ typum. to.4.222.I
Per Iudæos aliquos ſcientes; aliquos neſcientes, præcedentes tamen aduentum Chriſti, incarnationis eius myſterium monſtratũ eſt, & alia pertinentia ad ſalutem. to.5.62.L M
Iudaicæ obſeruationes, vmbra futurorum. to.6.15.M.& ſequen.& 43.A.& 50.H.& 52.C.in fine.
Iudæorum tranſmigratio in Babyloniam, allegoricè. to.6.59.E
Iudæorum ſacrificium in victimis pecorum, quid adumbrarit. to.8.50.A
Iudæos velleris nomine ſignificari. to.8.172.B
Vide, Gedeon.
Iudæi veri, qui Chriſtiani facti ſunt ex Iudæis. Eodem.181.C
Quòd perdituri erant prophetas, ſacerdotes, ſacrificia, & templum, figuratè demonſtratur. tomo 8.273.K.& 276.D E.& 280.G H
Probatio myſteriorum fidei noſtræ, exigitur à libris Iudæorum. to.10.136.E F

Iudæorum facta.

Iudæi gloriantur multos facere proſelytos. to.4.295.K.in princip.
Iudæorum impietas, de Chriſto. to.4.279.I K
Iudæos pænitebit, quòd inſultauerunt Chriſto. tomo 5.196.E
Iudæi adhuc operantur terram, quemadmodum Cain. tom.6.57.A
Iudæi timuerunt perdere regnum, niſi Chriſtum occiderent, & eo occiſo amiſerunt. tom.8.18.C.& 113.H
Iudæi conculcantes Chriſtum, quemadmodum dati ſint in opprobrium. tom.8.122.D E
Iudæi ideo Chriſtum tradiderunt Pilato, vt quaſi ipſi à morte eius viderentur immunes. tomo 8.122.I K.& 141.L
Iudæi fuderunt ſanguinem Chriſti ſæuientes, biberunt confitentes. tom.8.129.I.& 147.I
Quare voluerunt occidere Chriſtum. Eodem.141.C.& 143.M
Quod repulerunt agnum, & elegerunt vulpẽ: ideo partes vulpium facti ſunt. tomo.8.141.D
Quod firmauerunt ſermonem malignum, non domino, ſed ſibi, dicendo, Sanguis eius ſuper nos, &c. tom.8.142.C
Iudæi latere putabant eum quem occidebant, latere deum. Ibidem, E
Quanto acutius ſibi videbantur excogitare contra Chriſtum, tanto magis deficiebant ſcrutantes ſcrutinio. Ibidem, F
Quod precium ſanguinis non mittebant in arcam, & ipſum ſanguinem mittebant in conſcientiam. to.8.142.F G
Iudæi minus peccauerunt crucifigentes Chriſtum, in terra ambulantes, quàm qui contemnunt in cœlo ſedentem. Eodem.161.E
Quia ceſſauerunt ſuperna cognoſcere, neceſſe eſt, vt de inferioribus cogitent. Ibidem.H
Iudæi vbi potuerunt aduerſus dominum clamare, ibi à domino non permittuntur habitare. Ibidem, I.in fine.
Quid peccauerunt, ſi Chriſtũ à deo percuſſum perſecuti ſunt. Ibidem, K
Quod meriti erant, vt filium dei non agnoſcendo crucifigerent. tom.8.163.A
Iudæi timendo perdere terrena, regem cœli occidendo, etiam perdiderunt terrena. Eodem.175.L M
Quod offendendo dominum, degenerauerint: nos promerendo deum, de genere Abrahæ facti ſumus. to.8.202.I
Iudæi Chriſtum crucifixum irrident, quia ſcandalum eſt eis. to.8.263.L
Iudæi ſigna quærunt. to.9.48.A
Iudæi in quo magis deũ offenderunt. to.9.50.A
Inter Iudæos, plures pontifices, contra præceptum dei. tom.9.79.F
Iudæi volunt Chriſtum occidere, Gentiles videre. tom.9.81.D
Iudæi Chriſtum comprehenderunt, ad quem non acceſſerunt. tom.9.205.A
Iudæis non licebat interficere quenquam, quia iã Paſcha inceperant. Ibidem, M.& ſeq.
Iudæi Chriſtum interfecerunt, licet dicerent non ſibi licere interficere quenquam. Eodem.116.B
Non reprehenduntur Iudæi, quod per paſcha liberauerunt nocentem, ſed quod interfecerunt nocentem. Ibidem, L
Iudæi, & non ſolum milites, Ieſum crucifixerunt. Eodem.117.H
Iudæi Chriſti interfectores, pulſi ſunt ab illa Hieruſalem ciuitate. tom.9.126.L
Iudæi regnum perdere metuentes, ſeipſos & ſuum regnum, Chriſtum occidendo, perdiderunt. to.9.228.F
Chriſtus à Iudæis occiſus, à gentibus eſt honoratus, & eius populus augmentatus. Eodem.232.E F
Iudæi ad nuptias agni inuitati, venire noluerunt, ſponſum autem occiderunt. tom.9.242.E
Tyrannis Iudæorum, Chriſtum paruulum quærẽtium, retorta eſt in filios eorum. Ibidem, A B.& 244.L
Quare Iudæi in comprehenſione Chriſti ceciderunt in terram. tom.9.247.G
Iudæi nec ſtellam Magorum ſecuti ſunt, nec titulo Pilati conſenſerunt. tom.10.136.I
Iudæi agnum paſchalem quotannis adhuc comedentes, Chriſtum gentibus oſtendunt, ſed nõ adorant. Eodem.137.D
Iudæi, in demonſtrando Chriſto magis fuerunt parati ad legendum, cæci ad intelligendum. tom.10.138.E
Quando populus Iudæorum, Chriſtum crucifigẽs, reprobatur: gentium populus eligitur. to.10.226.B C
Iudæi putabant ſe occidiſſe Chriſtum, qui tertia die reſurrexit. to.10.254.H
Inuectiua in Iudæos, aduerſus Stephanũ debacchantes. tom.10.257.G H
Crudelitas Iudæorũ in Chriſtum. to.10.261.G H

Iudæorum mores, & eorum appellationes.

Iudæi inuidi. tom.2.18.D E.to.3.7.H
Canes dicuntur Iudæi. tom.2.123.D
Iudæi ſtulti, & ignobiles. to.4.302.M
Iudæis obiicitur ſanguinis effuſio: & quod propheticida ſint. tom.6.20.B C
Iudæi, genimina viperarum, cur dicantur. Eodẽ.39.C.& ſequent.
Iudæi Sodomitis, in malicia, prælati. to.7.101.L
Iudæorum malicia ſacramenta non violauit. Ibidem, K L

Iudæi Samaritanis non contuntur. to.9.30.M
Iudæi acetum. Eodem.119.A
Iudæi, falſarij. to.10.38.E
Iudæi ſunt mendaces à ſe, & veraces contra ſe. Eodem.137.L
Iudæorum ſtulticia. to.10.138.E
Chriſtus omnes calumnias, irriſiones, & tormenta Iudæorum denicit. to.10.213.G H

Iudæorum cæcitas.

Iudæorum cæcitas prædicta. to.6.62.E F
Iudæorum cæcitas, an ſanabilis. to.2.158.G. to.4.84.H.& ſeq.copioſè.
Iudæi excæcati, & obdurati, quare non potuerint credere. to.9.83.D E
Iudæi obſcurati, nō vident aperta. to.5.152.B C
Iudæi Chriſtum ſub velo non vident. to.8.144. M.& ſequentibus.
Quòd Iudæi merito ſuperbiæ ſuæ excæcati ſunt, ne cognoſcerent Chriſtum in carne: quod figuraliter oſtenditur. to.8.346.L
Cæcitas Iudæorum. to.10.34.L M.& 43.E F

Iudæorum errores.

Inter Iudæos hæreſis eſt, quæ dicitur Mineorum. tomo 2.11.K
Iudæi ſimiles ſunt Chriſtiani, qui ſuis viribus diuina exiſtimant implere mandata. to.2.168.H
Ne Iudaizemus in cibis & feſtis. Ibidem.I
Iudæorum deum, quidam Iouem, alij Saturnum putauerunt. to.4.88.B
Iudæi merita ſua iactantes, alieni ſunt à gratia dei. to.4.144.L M. to.8.105.L M
Iudæi deo ſub elementis ſeruiunt. to.4.211.F
Iudæi ſperant Chriſtum venturum, ſed non moriturum. to.5.151.M
In Iudæis, vel hæreticis quod viciatum eſt, ſanatur tantum. to.7.105.L M
Iudæi in homine, & tranſitoriis, non in deo confidebant. to.9.7.F
Error Iudæorum ponentium vnum deum, & non trinitatem. to.10.122.C
Exclamatio in gentem Iudaicam, redemptorem ſuum non agnoſcentem. to.9.241.M.& ſequentibus.

Iudæorum infidelitas, & credulitas.

De Pſalmo 68.in quo Iudæorum pertinax infidelitas declaratur. to.5.152.B
Iudæi credent in fine ſeculi. to.10.34.M
Iudæorum infidelitatis deploratio. tomo 10.56.F
Iudæi infideles, ſacram ſcripturam portantes, fidelibus de gratia dei reſpondent. tomo 10.137.L
Iudæi videndo Chriſtum, non crediderunt, Gentiles verò audiendo crediderunt. tomo 10.164.B
Exclamatio in Iudæos. tomo 10.300.G H.& 317.I M

Iudæi lapſi reprobati, nec tamen iudicandi,

De Iudæorum lapſu, ne ſuperbiant gentes. to.6.53.C
Iudæorum ruina, gentium ſalus. to.4.286.K
Iudæi reprobati. to.10.5.F
Quòd aduerſus Iudæos, præciſos olim de radice patriarcharum, extollere nos non debemus, ſed neque contra hæreticos: quia, &c. to.8.147.H
De reprobatione Iudæorum, & gentium vocatione. to.10.34.I K.& ſeq.
Reprobatio Iudæorum non cognoſcentium parentum ſuorum vindictam. to.10 176.E
Iudæorum damnatio. to.10.34.M
Iudæi non iudicandi. to.1.52.D
Vide, Electio.

Iudæi diſperſi.

Iudæorum diſperſio prædicta. to.6.15.B
Iudæi reiecti & diſperſi, ex myſterio. to.1.285.D. tomo 2.31.H
Iudæi diſperſi, teſtes Euangelicæ veritatis. to.2.62.A B.to.4.95.B. to.6.62.E.& 72.F G. tomo 8.130.E
Iudæos deus occidi noluit, ſed diſpergi per mundum: vt vbique fidei noſtræ teſtimonia perhibeant, ſuos prophetas & noſtros venerādo. to.5.173.C D.& ſequentibus.
Iudæi, à Romanis ſunt vaſtati, & à ſuo regno expulſi. Ibidem.D
Iudæi ſignum legis ſuæ, quo modo non amiſerint, in diſperſione. tomo 6.57.B C. to.8.130.D
Quòd ſint diſperſi per omnes gentes, teſtes iniquitatis ſuæ, veritatis noſtræ. tomo 8.130.E
Ideo diſperſi ſunt, quia ſurrexit Chriſtus. Eodem.152.E
Cur non ex toto deleti ſint, ſed diſperſi. tomo 8.189.A B
Iudæorum domus, quo modo deſerta. to.8.162.K
Separatio Iudæorum. to.10.73.A
Iudæi propter Chriſti occiſionem, diſperſi, permittuntur inter gentes, ne veritatis teſtimonium amittant. to.10.136.L M

Iudæorum captiuitas, & ſubiectio.

Iudæorum ſeruitus. to.3.11.L. to.9.66.F
Iudæi ob Chriſtū occiſū, Romano imperio ſubiugati. to.4.86.M.& tota columna ſequenti. tomo 8.77.D
Iudæi, offenſo deo, ſæpe ſuis hoſtibus ſubdebantur. to.4.86.M
Iudæi peccantes, iuſtè traditi ſunt in manus Romanorum, qui Romani qualibuſcumque virtutibus terrenam gloriam quæſierunt. to.5.46.I K
Iudæorum populus euerſa Hieruſalem, & tēplo, ductus eſt captiuus in Babyloniam, regnante Sedechia apud Hebræos vltimo rege, & Tarquinio Priſco apud Romanos: & manſit ibi hoc de duabus tribubus quæ remanſerunt. to.5.165.M
Iudæorum multi captiuati ſunt à Ptolemæo rege Aegypti, poſt mortem Alexandri, qui reſtituti ſunt libertati poſtea tempore alterius Ptolemæi prioris ſucceſſoris, ſub quo interpretatio lxx. facta eſt. Ibidem, & .172.I K.& ſequentibus
Iudæorum gens ab Alexādro ſubiugata eſt, poſt liberationem de Babylonia, iam prophetis ceſſantibus. tom.5.172.I
Iudæi afflicti ſunt in bellis, quæ in Maccabæis narrantur, poſt prædictum ſcilicet Ptolemæū, & vſque ad Ariſtobolum non habuerunt reges, ſed duces vel principes. Ariſtobolus autē rex & pōtifex factus eſt, aſſumpto diademate. Ibidem, K
Quòd in Iudæorum populo, à captiuitate Babyloniæ redeunte, vſque ad Ariſtobolum non fuerunt reges, ſed principes. tom.5.170.C.& 172 K
Iudæi cœperunt eſſe tributarij Romanorum, Pōpeio principe Rom Iudæam capiente, ad petitionem Hircani. & eius pontificatu Romæ cō firmato, Iudæi habuerunt primo regem alienigenam Herodē ſcilicet, ſub quo natus eſt Chriſtus: & ſic impletum eſt, quòd dux non defecit de gente Iudæorum eis imperans, donec venit Chriſtus qui mittendus erat. tom.5.172.L M
Cur maneant per omnes gentes ſubditi Romanis iam, in ſignis ſacrificiorum & circumciſionis, vt non occidantur. tom.8.77.D.& 81.E F
Iudæi tributarij facti. to.8.125.H
Iudæi manent cum ſigno, victi à Romanis: nec ſic victi ſunt vt à victoribus occiderentur. to.8.130.D & H

Iudæorum vocatio, conuerſio, reiectio, & confutatio.

De Iudæorum finali vocatione, Oſee prophetæ. tom.5.167.C
Iudæorum multi conuerſi ſunt poſt paſſionem, attendentes ſcripturas. tom.5.173.D
Iudæi conuertendi ſunt ad prædicationem Heliæ. to.5.195.L
Exhortatio ad Iudæos, ſuper conuerſione ſua. to.9.216.I K
Iudæorum reiectio, & gentium vocatio prædicta. to.6.16.K L.& ſequent.copioſè.
Iudæi non omnes repulſi. to.4.286.I
Iudæi non honorificantes filium, confutantur. to.9.43.C D

Iudex.

Index ſcripturarum bonus non ſit. tom.1.52.D
Iudicis ſeueritatem, clementia temperatam eſſe debere. tom.2.50.K.& ſeq.
Iudex legis ſententiam mitigare poteſt. tom.2.148.H.& .149.G
De iudicum tempore, in populo Iudæorum, & Saulis regis. tom.5.144.F
Iudex non peccat occidendo. tom.5.7.I
Iudices fuerunt in populo Hebræorū, trecentis viginti nouem annis. tom.5.164.G
Iudicis ignorantia plerunque eſt calamitas innocentis. tom.6.179.H
Iudex nē innocentem damnet, plerunque innocentem torquet per ignorantiam, & tortum occidit, quo damnato & occiſo, vtrum ipſe innocētem vel nocentem iudex occiderit, adhuc neſcit. Ibidem H I
Iudex aliquando etiam teſtes veros vel innocentes, qui reum accuſauerant occidit ignorans, non valentes probare quod obiicitur, reo perſeuerante in tormento immaniter, nec fatente ſcelus in teſtibus mentientibus pro reo, & prævalentibus. Non enim hoc facit ſapiens iudex nocendi voluntate: & tamē quia cogit humana ſocietas, etiam iudicandi. Ibidem.I
Iudex non poteſt niſi legibus iudicare. tom.8.126.B
Iudices abſorpti, iuncti petræ, qui ſint. tom.8.354.G
Nihil eſt quo deus iudex poſſit corrumpi. to.9.199.D
Iudices admonet in agendis. to.9.250.F
Iudicis conditio. to.9.253.A B
De iudice iniquo, qui nec deum timebat, nec homines reuerebatur: Sermo. tom.10.30.H.& ſequent.
Iudicum eſt corripere & ſegregare malos, non vniuſcuiuſque. to.10.82.B C
Qui ſint iudices terræ. tom.10.175.B
Qui contemnit præconem, timeat iudicem. to.10.231 D
Iudices iuſtè iudicent, & non munera accipiant. tom.10.134.A
Iudex ſi pronunciet exilium, tremor eſt: deus mortem minatur, & eſt lætitia? tom.10.248.E
Quæ ſint iudicum corruptelæ. tom.10.294.M

Ad

Ad iudices, vt incorrupti iudicent. to.10.294.M.& ſequentibus.
Quid deceat iudices. Eodem.295.A
Peccata communia iudicum. to.10. Ibidem. A B
Exprobratio in iudices. Ibidem.B.& ſeq.

Iudicare.

Iudicare quæ liceat, quæ non. to.1.52.C.& ſeq. to.4.287.D
Chriſtianus de quibus iudicet. to.1.52.C.& ſequentibus.
Iudicat omnia Chriſtianus. Ibidem.
Non iudicet homo electionem diuinã. Ibidem.D
Nec iudicandi qui foris ſunt. Ibidem.
Aeternam legem cognoſcere fas, iudicare nequaquam. to.1.162.D E
Iudicat ſola veritas,& à nemine iudicatur. Ibidem.
Non iudicet de alio, qui de ſe iudicari nolit. to.2.160.H
Non temerè iudicandũ. tom.2.136.B.154.F. to.4.276.I
Iudicat etiam iniuſtus quædam rectè. to.3.99.G
Iudicanda non ſunt ambigua. to.4.276.I.& ſequentibus.
Iudicare, & iudicium, quid ſignificent in ſacris literis. to.4.18.I
Iudica illos deus, prophetia eſt, non maledictio, to.8.7.F
Aliud eſt iudicare pupillum, aliud iudicare pupillo. to.8.15.K
Iudicare ſolus deus poteſt, qui nouit occulta cordis. to.8.86.M.in fine.
Temerè non iudicabit, qui per charitatem factus fuerit ſpiritalis. to.8.97.B
Multi non ita iudicant vt loquuntur. to.8.124.A.& C
Qui non vult rectè iudicare, rectè iudicabitur. to.8.124.E
Quòd ſit deus iudicans in terra. to.8.127.G
De nullo loco non iudicat, qui vbique ſecretus eſt, vbique publicus: quem nulli licet vt eſt cognoſcere, & quem nemo permittitur ignorare. to.8.180.A
Deus ibi te iudicat, vbi iniquitatem loqueris: non iudicium differt, ſed pœnam. to.8. Ibidem.C
Iudicare ante tempus, quid ſit. to.8.246.K
Rectè iudicat, qui habet iuſticiam: nec iudicat, ſi non rectè iudicat. to.8.304.A
Iam iudicauit deus plebem ſuam, ſeparando iuſtos ab iniuſtis, fideles ab infidelibus. to.8.339.E F
Difficile eſt vt de ſe quiſque perfectè iudicet. to.8.373.D
Plus homo ipſe de ſe, & deus plus de homine, quàm homo de ſe iudicat. Ibidem.G
Quicquid iudicamus, inferius nobis eſt. tomo 8.4.B
Qui malè iudicat patuit illi manus ad accipiendum iudicium linguæ alienæ, & perdidit iudicium conſcientiæ ſuæ. to.8.28.E
Fruſtra iudicatur ab homine, quem deus iuſtificat. to.8.67.E
Iudicare perſonaliter. to.9.54.I
Iudicandum non eſt perſonaliter. Ibidem.K
Iudicandum ante tempus non eſt. to.9.100.D
Iudicantium iniquitas etiam Auguſtini tempore. to.11.20.H
Nolite iudicare, ſed iuſtum iudiciũ iudicate exponitur. to.10.78.K
In hac vita de nobiſipſis iudicare non poſſumus. to.10.111.F G
Quomodo intelligatur, Vincas cùm iudicaris. to.10.149.G
Qui terram iudicat, cœlum eſt: qui non iudicat, terra eſt. to.10.174.L
Terra iudicans terram, timere debet eum qui eſt in cœlo. Eodem.175.B
Quomodo iudicandum ſit. to.10.175.D E
Iudicandũ, & admonendũ. Eodem.227.D E
Prius iudicet ſeipſum quilibet, quàm alterũ. to.10.175.E F
A ſeruo dominus iudicatur. to.10.186.M
Victus Chriſtus cùm iudicabatur: & quomodo. Eodem.187.C D
Pilati & Danielis differentia in iudicãdo. Ibidem.E F
Mala aperta & publica, cum charitate arguere & iudicare poſſumus, & debemus. Eodem.227.D E
De his quæ ſũt deo nota, & nobis ignota, periculoſè iudicamus. Ibidem.E
Deus in præſenti quædam iudicat, quædam iudicanda reſeruat. to.10.236.A
Non eſt iudicandum niſi quod videtur. to.10.244.G

Iudicium.

Iudicia dei, & hominum, differunt. to.1.20.K L. to.3.239.L
Ex ſtylo iudicium. to.2.38.K
Iudiciũ duplex to.3.39.F G to.9.69.H.& 82.D
Iudicium iuſtum vendi non debet. to.2.52.C
Iudiciũ pro pœna æterna. to.2.111.D.& 140.L. to.3.174.I. to.4.18.I. to.9.69.I
Iudicium nouum. to.2.136.A B
Iudiciũ iniuſtũ non obeſt ei qui iudicatur. Ibidem.C
Iudicium peruerſum. to.3.3.D
Miſericordia, & iudicium dei. to.3.43.A
Iudicia lectorum varia. to.3.55.B
De iudiciis. tom.3.225.M
Iudicia. tom.3.235.K
Iudicia dei. tom.3.239.L
Iudicium dei ne præueniamus. to.4.276.I
Iudicium temerarium. Ibidem,K L
Iudicia ſecularia, & forenſia. tom.3.41.G H. & 205.M
Iudicium, pro iuſticia. tom.4.35.I. tomo.8.170.C D
Iudicium variè accipi. tom.4.99.I K. tom.9.42.I K
Iudicio contendere, Chriſtiano non licet. tomo.4.273.H.to.8.302.I
Iudicio mortis non licet alicui occidere, vel ſupponere aliquem poteſtate priuata. tom.5.6.H
Iudicium humanum paruipendendum eſt, quod plurimum decipit. tom.5.7.L
Varietates rerum temporalium, non ex fauore, aut impugnatione dæmonum, ſed ex veri dei pendere iudicio. tomo.5.18.I.& ſequent.
Iudicia dei nec comprehendi poſſunt, nec iuſte reprehendi. Ibidem.M
Iudicio dei occulto deſiit Romanis antiquis vera religio, quam eligere debuerant. tom.5.20.F
Iudicium de hominum factis, deo relinquitur. to.5.41.I
Iudicia aliorum dicit multos contemnere, velut gloriæ contemptores ſint, & tamen ſibi ſapiẽtes eſſe videntur: quorum virtus ob hoc humanæ ſubditur laudi. tom.5.47.F
Iudicia & ſupplicationes temeras laudantium, quomodo contemnat deus, quorum tamen non contemnit ſalutem. tomo.5.47.A & F
Et de quibus hoc exponatur. Ibidem.
Iuſto dei iudicio, dæmones permittuntur decipere. tom.5.62.B
Iudicium veritatis non eſt in ſenſibus. tom.5.66.M
Iudicij libertate plurimum diſtat ratio conſiderantis, à neceſſitate indigentis, ſiue à volũtate cupientis: quoniam homo magis comparat argentum, aut aurum, quàm famulam, cum tamẽ famula excedat aurum natura, & ſecundum iudicium rationis. tom.5.95.I
Facere iudicium, & iuſticiam. to.5.146.K. in fine.
De varietate rerum humanarum, cui non poteſt dici deeſſe iudicium dei, quamuis nequeat inueſtigari. tom.5.146.L.& ſeq.
De errore humanorum iudiciorum, cùm veritas latet. tom.5.179.H.& ſeq.
De iudiciis præſulum ciuitatum, & aliorum, quæ plangenda ſunt multipliciter, cum illos iudicent quorum conſcientias ſcire non poſſunt: in quibus innocentes condemnantur & tormentis cruciantur, dum tamen crimen ignoratur, ac per hoc ignorãtia iudicis plerũque eſt calamitas innocentis. Ibidem.
De iudiciis huiuſmodi, in quibus innocens confitetur ſe feciſſe quæ non fecit: quia potius eligit mori quàm illa ſuſtinere tormenta. Ibidem.I
Iudicium dicitur datum prælatis Eccleſiæ, ad ligandum & ſoluendum, vt in Apocalypſi innuitur. tom.5.189.C D
Iudicia dei eo magis occulta ſunt, quo non ſolum eſt bonis malè & malis bene, ſed etiam quia interdum eſt bonis bene, & malis malè. tomo.5.3.M & ſeq.& 186.D F
Iudicia dei huiuſmodi occulta, omnia apparebũt iuſtiſſima, in vltimo die iudicij. tomo.5.186.F
Duo ſunt iudicia dei, quæ inſinuantur per ſcripturas: vnum occultum, alterum manifeſtum. to.8.13.D
Iudicia dei quomodo auferuntur à facie animæ. tom.8.15.B
Iudicia dei vera, deſiderabilia ſuper, &c. quæ ſint. tom.8.20.H I
Iudicia domini vera, iuſtificata, non ad rixas diuiſionis, ſed ad congregationem vnitatis. to.8.21.K
Iudicium, pro diſcretione ponitur. tomo.8.27.I & 84.D E
Cur in iudicio, perſonam pauperis non accipere, prohibeatur. tom.8.46.H I
Iudicia dei, quomodo abyſſus multa. tom.8.59.A B
Qui in iudicio pepercerit reo, aut innocentem cõfiteri tentauerit, non leui periculo ſubiacebit. tom.8.64.H
Iudicia dei non comprehenduntur. to.8.83.F
Quòd non ſint parua, ſed magna, dura & moleſta. Ibidem.I
Noli cum deo in iudicio contendere, ſed da operã vt ſis iuſtus: & quantumcunque potueris, confitere te peccatorem. tom.8.85.C
Iudicium ſolet dici prauum, quod iniuſtum eſt: ſed iudicium ſine adiectione cùm dicitur, rectum iudicium debet intelligi. tom.8.170.D
Iudicium iniuſtum, omnino non eſt iudicium. to.8.241.B
Debemus habere iudicium, diſcernendo malum à bono: & habere iuſticiam, ſequendo bonum & declinando à malo. Ibidem C D
Iudicia dei quomodo ſint inſcrutabilia, & rurſum nota Eccleſiæ. to.8.291.F
Quomodo omnia iudicia dei quis pronunciare poſſit,

oo iij

poſſit, cùm inueſtigare nemo poſſit. Ibidem.C
Iudicia iuſticiæ dei fide cuſtodiũtur, cùm ſub deo iuſto iudice nec rectè factum infructuoſum, nec peccatum credatur eſſe impunitum. tomo 8. 302.D
Iudicia dei ſunt, quibus ab eo mundus, & nũc, & in fine ſeculi, iudicatur. to.8.291.D
Iudicium dei occultum eſt. to.8.324.I
Vtrum inter iudicium & iuſticiam aliquid interſit: & cur ſcriptura duo iſta in plериſque locis ſimul ponat. to.8.270.K
Iudicia hominum, de occultis hominum, non iecunda, ſed temeraria ſunt. to.8.295.H
Licet ſiue rectum, ſiue prauum, in noſtri ſermonis vſu iudicium nuncupetur, tamen ſi hoc rectum non fuerit, non debet iudicium nominari. to. 8.304.A
Conſuetudo loquendi ſic dicit bonum & malum iudicium, quemadmodũ dicitur bonus iudex & malus. Ibidem.B
Iudicium quando in bono accipitur, virtutis eſt operatio. Ibidem.
Qui ſint, qui cum deo volunt intrare in iudiciũ. to.8.338.G
Iudicio contendere cum deo. Ibidem.H
Iudicium quoddam ſecũdũ diſcretionem, quoddam vero ſecundum afflictionem. tomo 9. 69.I
Iudicium quale intendebat Chriſtus, cùm ante paſſionem diceret, Nunc iudicium eſt mundi. to.9.82.E F
Illius ſubeundum eſt humiliter iudicium, quem dominus non dedignatur ſuum eſſe vicarium. to.9.208.M
Iudicium quid, cum dicitur, Facite iudiciũ, &c. to.10.27.F
Iudicium ſibi manducat & bibit: exponitur. to. 10.39.AB
Iudicium pro damnatione ſcriptura ponit. to. 10.71.H
Iudiciorum dei altitudo. tomo 10.80.F.& ſequentibus.
Si quis voluerit tecum iudicio contendere, & tunicam tuam tollere, dimitte illi & palliũ. to. 10.83.F.& 90.H
Secularia & Eccleſiaſtica iudicia. to.10.121. F G
Patientia eſt ſuſtinere iudicium, non reatus. to. 10.149.G
Non intres in iudicium cum ſeruo tuo, &c. exponitur. Ibidem.L
In iudicio ſeruetur homo, peccato damnato. to. 10.173.F
Iudiciũ Chriſti à Pilato, fuit illi plena victoria. to.10.187.D
Iudicij cœleſtis, & terreni, differentia. to.10. 293.H
Deus nos non iubet diuina diſcutere iudicia, ſed credere. to.10.194.F.& 215.F
De iudicio hominum. to.10.227.D
Peruerſum iudicium non eſt iudicium, ſed vitiũ. to.10.243.G

Iudicium extremum.

Iudicij dies etiam filio incertus. to.1.181.I
Non iudicari hominem ſecundũ opera ſua, error. to.2.33.I.& fo.ſequent.C D
Qualis quis inuenitur, talis iudicatur. tomo 2. 73.A
Iudicij aduentus ſigna. Eodem.72.M.& ſeq. 74.F G. to.10.273.F G.& 307.L M
Dum tempus adhuc eſt, quilibet ſe reddat ad iudicium ſufficientem. to.10.216.M
Omnes ſtabimus ante tribunal Chriſti. tomo 2. 103.I.& ſequentibus.
Iudicabuntur & paruuli. Ibidem.K L
Iudicari homines ſecũdũ volũtates ſuas futuras, ſi diutius vixerent. Ibidem.K.& ſeq.
Iudicij extremi cogitatio. to.2.171.B C. to. 3.54.C D
Iudicium extremum. tomo 3.33.F.& 39.F.& 53.C
Iudicare viuos, & mortuos, quo modo accipiendum. to.3.39.F. to.9.247.L
De iudicio viuorum, & mortuorum. to.3.45.E
Iudicium futurum. to.3.174.B
Iudicium futurũ peccatis pœnam præſcribet. to. 3.40.E
Poſt iudicium duæ ciuitates. to.3.44.A
Poſt iudicium, an pœna impiorum æterna. Ibidem.B
Iudicio peracto, non expectanda reſtitutio. to. 3.45.E
Poſt iudicium voluntas & pœnitentia impiorũ. to.3.31.C
Iudicem videbunt aliter boni, aliter mali. to. 3.38.I
Iudicij diem minatur peccatoribus Sophonias. to.3.212.H
Iudicium an mox comitetur aduentum domini. to.4.153.M
In die iudicii qui domino occurrent, an morituri ſint. Ibidem.& ſeq.
Iudicium & vita prædicanda. to.4.218.D. & ſequentibus.
Iudicii expectatio. to.4.222.L
In iudicio dæmon accuſabit. to.4.258.M. to. 6.12.I.& ſequentibus.
Iudicii diem tunc futurum, quum Euangelium prædicatum fuerit in omnibus gentibus. to. 4.272.L in fine.
Ad iudicium venturus eſt Chriſtus cum mortuorum reſurrectione, & diſcipulis ſuis, in humanitate in qua fuit iudicatus. tom.3.186.L & ſequent.
Iudicabit Chriſtus cum duodecim diſcipulis, ſedentibus ſuper thronos duodecim. Ibidem.M
In iudiciũ non diſcretionis, ſed cõdẽnationis dicit Ioannes non venturos fideles Chriſti. Eodem,187.C D
Iudicium dei primum eſt, quo iudicauit primos homines, & malos angelos: medium, quo iudicat contra dæmones, & homines, non ſolum vniuerſaliter, ſed etiam particulariter: eſt iudicium vltimum, quo Chriſtus iudicabit viuos & mortuos. tom.3.185.M & ſequen.
Iudicii dies dicitur vltimus, id eſt, vltimum tempus, quod incertum eſt per quot dies protendatur. Eodem,186.A
Iudicij dies propriè dicitur, quia nulli bono erit male, nec vlli malo bene, ſed modo omnia permixta ſunt. tom.3.186.C
Quòd ad differendum de nouiſſimo iudicio dei, noui primùm teſtamenti, ac deinde veteris teſtimonia prolaturus ſit. Ibidem.I
Iudicium, dies domini aliquando nuncupatur. Ibidem.F
Quibus ſententiis domini ſaluatoris diuinum iudicium futurum in fine ſeculi declaretur. Ibidem.K.& ſeq.
Iudicium futurum probat, per nouum teſtamentũ & vetus. Ibidem K & ſequent.& .187.I & ſequent.& .191.E & ſequentib. vſque ad fo.193.G & Eod.I.& ſequent. vſque ad.195.A.& 193.I & ſequent.
In iudicio condemnabit minus peccans magis peccantem. tom.3.186.K L
Iudicium, damnatio & pœna peccatorum. tom.3. 187.D. tom.10.102.A
In iudicio mare dabit mortuos ſuos, & infernus, & mors. Item infernus & mors ſunt miſſi in ſtagnum ignis. to.3.190.I & ſequentib.
Iudicare Chriſtus veniens, multos inueniet viuos. Ibidẽ.& to.9.149.K & .150.B.to.10.177.B
Iudicium impiorum, quo mittentur in ignem æternum, ſequitur ignium conflagrationem. to.3. 190.M
Quid Apoſtolus Petrus de nouiſſimo dei iudicio prædicare docuerit mortuorum. to.3.191.E & ſeq. Paulus. Ibidem.I.& ſequent.
In iudicio illo, vel circa iudicium ipſum, has res didicimus eſſe venturas: Heliam ſcilicet Theſbiten, fidem Iudæorum, Antichriſtum perſecuturum, Chriſtum iudicaturum, mortuorum reſurrectionem, malorúmque direptionem, mundi conflagrationem, eiuſdem renouationem. to. 3.192.H
Quid Eſaias Propheta de mortuorum reſurrectione, & retributione iudicij ſit locutus. to.3. 192.K & ſeq.
Ad iudicium venturus Chriſtus dicitur quaſi ignis, propter eos quibus pœnalis erit eius aduentus. Ibidem.L
Quid prophetauerit Daniel, de perſecutione Antichriſti, & de iudicio dei, regnoque ſanctorũ. tom.3.193.I & ſeq.
In Pſalmis Dauidicis, quæ de fine ſeculi huius, & quæ de nouiſſimo dei iudicio prophetẽtur. tom.3.194.C & ſeq.
Iudicaturus Chriſtus inter iuſtos & iniuſtos, veniet manifeſtè, qui prius venit occultus, ab iniuſtis iudicatus iniuſte: & non ſilebit, vt coram iudice interrogatus ſiluit. Ibidem.F
In iudicio quo modo aduocabit deus cœlum deorſum, & terram. tom 3.Ibidem.G
In iudicio congregabuntur ſancti, miniſterio angelorum, ante iudicem. Ibidem.
In iudicio innuit quoſdam purgari igne illo, quia ſecundum Malachiam, purgabit filios Leui: quamuis & aliter exponat verbum Malachię. tom.3.194.K
De prophetia Malachiæ, qua dei iudicium vltimum declaratur, & quorum dicitur per purificatorias pœnas fienda mundatio. Ibidem.K & ſeq.
Ad iudicium Chriſtus veniens dicit ſe teſtem velocem eſſe. tom.3.195.D
De ſeparatione bonorum & malorum, per quam nouiſſimi iudicij diſcretio declaratur. Ibidem.F
Quòd Chriſtus iudicare debeat, probat Auguſtinus. tom.3.196.A & ſeq.
Ad iudicium faciendum quando legitur deus venturus, debet Chriſtus intelligi. Ibidem.B
Quod in libris veteris teſtamenti, cum deus legitur iudicaturus, non euidenter Chriſti perſona monſtretur, ſed ex quibuſdam teſtimoniis vbi dominus deus loquitur, non dubie appareat quòd ipſe ſit Chriſtus. tomo.3.196.A & ſequen.
Pater, omne iudicium dedit filio. to.3.196.G
Iudicium fiet illi ſine miſericordia. &c.to.3.203. F & .205.I & ſeq. tom.8.361.B C.tomo.10. 151.G
Cogitationes noſtræ in iudicio patebunt. tom.3. 217.I
Iudicem Chriſtum dæmones agnoſcunt. tomo.6. 9.B
In iudicio impij non reſurgunt. tom.8.3.I

Iudiſij

Iudicij tempus incertum. to.8.7.K L
In iudicio futuro quid non arguetur, & non concedabuntur. to.8.8.C.& 68.E
Iudicium dei manifeſtum, & occultum. to.8.13.D
Iudicium iuſtorum ſicut meridies. to.8.61.B
Iudicij diem animæ piorum, in ſinu Abrahæ, ſecurè expectant. to.8.61.H
In iudicio damnatorum verba. to.8.100.F G
Iudicabunt multi cum domino. to.8.102.L M. & ſequentibus, & 219.H
Iudicium venturum terribiliter auditur eis qui ſecuri eſſe bene viuendo nolunt, & malè viuere non volunt. to.8.60.C
Vtiliter deus illud latere voluit, vt ſemper ſit paratum cor noſtrum, &c. Ibidem.
Iudicium extremum ſicut infidelibus laborem auget, ita & fidelibus ſuaue. to.8.60.F
Iudicium extremum quare quidam futurum negant. Ibidem.I
Si poſſemus facere vt dies iudicij non veniret, nec ſic eſſet malè viuendum. to.8.102.I
Iudicium quanto magis differtur, tanto maiore impetu venturum eſt. to.8.132.L
Si antè vellet iudicare quàm prædicare, nemo inueniretur liberandus. to.8.179.F
Dies iudicij figuraliter præmonſtratur. to.8.313.L M
Iudicij diem qui timeant, vel qui ſperent. to.8.325.C D
Quòd formidandum ſit malis propter pœnam, amandum bonis propter coronam. tomo 8.245.B
Teſtimonium Apoſtoli, vbi ſpem dat bonis de iudicio. Ibidem.B C
Quod ſit durus diues, mitis pius: ergo in poteſtate tua eſt quo modo expectes venturum iudicem. to.8.240.A
Habeat ſe quiſque iudicem, vt deum habeat defenſorem. to.8.178.M
Eſto iudex tuus, aſcende tribunal mentis tuæ, torqueat te timor: erumpat confeſſio, & dic, &c. to 8.105.G.& 124.B
Gaudeat iudicandus, qui timuit iudicaturum, quia ille cùm venerit, cum æquitate iudicabit. to.8.151.E F
Nihil valebit ibi calliditas accuſatoris, vbi teſtis eſt conſcientia: vbi iudex non quærit teſtem, ſed aduocatum tibi miſit, propter illum & per illum confitere. Ibidem.F
Hic ſe corrigant, & non timeant cùm iudicabuntur. to.8.151.F
Quid timebo iudicantem in virtute, cuius ſalus præceſſit in nomine. Ibidem.
Non timent venturum iudicem, qui primò agnouerant correctorem. Ibidem.G
Chriſtus primò venit occultus, vt iudicaretur: ſecundo, veniet manifeſtus vt iudicet. to.8.302.G. to 9.245.I. to.10.213.F
Quòd alij erunt iudicantes cum domino, alij iudicandi, ſed ad dexteram ponendi. to 8.102.M
Si non amplius illic conſedebũt iudicantes quàm duodecim Apoſtoli, vbi erit Paulus Apoſtolus? to.6.Ibidem.M.& 209.D
Sicut iudicaturi ſunt ex toto orbe, ſic & iudicandi ex toto orbe. to.8.103.E
Non ſolus veniet ad iudicium, ſed cum ſenioribus terræ. to.8.157.G
Multi ſibi promittunt, quòd cum domino iudicabunt, &c. tomo 8.219.I.& fo. ſequenti. I K
Non eſt iudicatus deus pater, ſed filius iudicatus eſt à peccatoribus iuſtus, & in eo viuit æquia quod in eo iudicaretur, non habuit. to.8.106.M.in fine.
Iudicabunt multi, ſed pauciores erunt quàm illi qui ante tribunal ſtabunt. to.8.219.K
Quòd ſancti iudicabunt cum Chriſto. to.8.324.B
Cùm iudicaturus Chriſtus venerit, videbunt eum boni & mali: boni vt percipiant mercedem, mali pœnam. Eodem.98.C
Videbitur terribilis, qui viſus eſt contemptibilis: demonſtrabit potentiam, qui demonſtrauit patientiam. to.8.207.K
Impij eum videbunt in forma ſerui, non in forma dei. Ibidem.
Licet formam ſerui videbunt boni & mali, gloriam tamen eius non videbunt niſi pij. to.8.279.K L
Contra eos qui negant tantam multitudinem perdendam, cùm pauci ſint ſaluandi. Eodem.96.H
Ideo quidam faciunt mala quia in iudicio Chriſtum omnibus indulgentiam daturum credũt. Eodem.111.L M
Timeamus iudicij diem, venturus eſt: qui venit humilis, veniet excelſus: qui venit iudicandus, veniet iudicaturus. to.8.151.M
Deſiderantibus ſe propitius veniet: illi deſiderãt, qui tenuerunt fidem eius, & fecerũt mandata eius. Ibidem.
Venturus eſt vt iudicet in virtute dei, qui venit vt moreretur ex infirmitate. to.8.213.H
Maledictum eſt ſi iudicet te in virtute ſua, & non ſaluauerit in nomine ſuo. Ibidem.
Quod iudicabit orbem terræ in iuſticia & æquitate, quia conſcientias ſingulorũ nouit. Eodem.139.M
Quòd verè iudex ſit non concernens, ſed diſcernens. Eodem.103.K
Chriſtus in iudicando non errat. to.8.18.C.& 96.L
Dominus amat iudicium, nec peruerſe iudicat. to.8.66.L
Inter iuſtum iudicem, & conſcientiam tuam, noli timere niſi cauſam tuam. to.6.70.H
Iudicium dei non peruertitur precibus. to.8.14.B C
Deus habet iudicium in ipſa miſericordia, & rurſus habet miſericordiam in illo iudicio. to.8.46.G
Iudicando cum ſeueritate, non amittit miſericordiæ bonitatem. to.8.144.L
Qui diligit iudicium, oportet vt exigat quod dedit. to.8.46.L
Deus in iudicio exigit rationem, reddit rationem, donat æternitatem. Ibidem.M
Non eſt venturus ad iudicium, niſi qui ſurrexit à mortuis. to.8.178.H
Deus quo modo det iudiciũ regi, & iuſticiam filio regis. to 8.169.M.& ſeq.
Honor regis qualiter iudicium diligat. to.8.241.A B
Iudicio ſuo deus omnia reſeruauit. to.8.223.I.& L
Ideo Chriſtus cum poteſtate iudicaturus eſt, quia cum magna humilitate iudicatus. to.8.70.G.in fine.
Ille veniet vt iudicet, qui venit vt iudicaretur. to.8.98.B C.& 139.A.& 157.F
Poſt iudicium, an damnatis detur mitigatio pœnæ. to.8.269.H
Quiſquis futurum iudicem timet, præſentem conſcientiam modo corrige. to.8.371.B
Iudicij tempus poſt erit. to.8.46.F
Iudicium nondum apparuit, ſed iam factum eſt iudicium. to.9.24.M
Iam iudicatus eſt qui non credit. Ibidem.
Iudex qualis apparebit Chriſtus. to.9.38.B
Iudiciũ quo modo faciet filius, & non pater, cùm Ioan. 6. dicatur, Ego non iudico quenquam: eſt qui quærat & iudicet. to.9.41.H.& 35.A
Filius iudicium faciet, non pater, quia filius manifeſtus in forma humana apparebit, non autem pater. to.9.41.I
Iudicium multipliciter accipitur. to.9.42.I K. to.10.102.A
In iudicium non venire, quid ſit. to.9.42.K L
Iudicabit Chriſtus viuos & mortuos, etſi dixerit, Ego non iudico quenquam. to.9.60.H
Iudicare quo modo dicitur pater, de quo dicitur, quòd omne iudicium dedit filio. to.9.69.E
Iudicaturũ ſe viuos & mortuos, non negat Chriſtus, cùm dicit, Si quis audierit verba mea, & cuſtodierit, ego non iudico eum. tomo 9.84.G
Mundus de iudicio iudicatur, quia principem ſuum imitatur. to.9.103.B
Chriſtus, non in forma dei, ſed hominis viſibilis, mundum iudicabit. to.9.105.G. to.10.54.G
Quid ſit habere fiduciam in die iudicij. to.9.137.M.& ſequentibus.
Cauſa fiduciæ in die iudicii. to.9.138.D
Charitas non probatur perfecta, niſi incipiat deſiderare dies iudicii. Ibidem.C
Qui cogitat ſupremum iudicium, conuertatur ad Eccleſiam. to.9.143.D
Iudicis diuini confeſſio. to.9.151.E F
Exhortatio ad timendum horrorem iudicii. to.9.205.F.& 253.B
Diſceptatio iudicis cum peccatoribus. tomo 9.205.H
Deus in iudicio omnes homines in duas partes diuidet. to.9.221.D
Chriſtus rectus iudex erit, à nullo corruptus. to.9.235.D
Chriſtus in iudicio non egebit teſtibus. Ibidem.
Sicut Chriſtus nouerat horam, qua ipſe iudicari debuit, ſic nouit horam qua debet iudicare. to.9.235.F
Quo modo intelligatur, Pater omne iudicium dedit filio. to.9.241.G. to.10.101.M.& ſequentibus.
Tota trinitas eſt iudex. to.9.241.H
Extremi iudicij ſententia. to.9.205.F.& 239.M.& 253.B C. to.10.159.I K.& ſeq.& 218.D.& 236.C D.& 308.G H.& 311.I.& 318.M.& ſequentibus.
Chriſtus in ea forma qua aſcendit in cœlum veniet iudicare viuos & mortuos. to.9.247.L. to.10.216.F
In iudicio quid improperabit dominus peccatoribus. to 9.253.C. to.10.160.A B
Vniuſcuiuſque hominis, iudicij dies non lõge eſt. to.10.16.L
Poſt iudicium non valebunt preces, & opera. to.10.22.D
Qui occurſuri ſint domino in die iudicij. Ibidem.M
Quo modo deus, quos neſcit, iudicat. to.10.23.G H
Iudicium expectandum. to.10.28.A
Chriſtus quid in extremo iudicio pijs & impijs dicturus. to.10.41.C D
Diabolo quid obiicietur in extremo iudicio. to.10.45.H

Qua forma Chriſtus iudicaturus ſit in vltimo iudicio. to.10.54.G H

Et quare forma hominis. Ibidem.& ſeq.

Quos homines iudicaturus ſit Chriſtus. to.10.54.L

Verbum aſſerum à deo homini dictum, iudicium eſt. to.10 78.M.& ſeq.

Cogitãdum eſt quotidie quales erimus in die iudicij. to.10.78.G

Iudicij extremi, & gloriæ beatorum diſcuſsio. Ibidem.G H

Qui incendium ſempiternum effugient. to.10.99.A

Præparatio ad iudicium dei. to.10.112.D

Qui iudicaturi ſint cum domino. tomo 10.112.B

Quid eſt, Non intres in iudicium cum ſeruo tuo. to.10.149.L

Diei iudicij horror immenſus. to.10.153.I K

In poteſtate noſtra poſitum eſt, qualiter in die iudicii iudicemur. to.10.157.I

Extremum iudicium ſemper cogitandum eſt. to.10.159.I.& 216.F.& 273.F

Qui credit in deum, & diligit eum, non timet, ſed optat iudicium. to.10.187.M

Memoriam futuri perdidiſſe iudicii, magna peccati eſt pœna. to.10.189.D

Chriſtus ab iniquis iudicatus, bonos & malos iudicaturus eſt. to.10.190.G

Tam terribile erit ſupremum iudicium, vt etiam ab angelis timeatur. to.10.194.A

Chriſtus in iudicio ſuo, non ſolum crucem, ſed & vulnera oſtendet. Ibidem.B

Gaudebũt fideles veniente Chriſto ad iudicium, & confundentur infideles. to.10.198.G

Chriſtus eodem triumpho veniet ad iudiciũ, quo aſcendit in cœlum. to.10.215.B C

Chriſtus in extremo iudicio reddet vnicuique ſecundum opera: & non ſecundum miſericordiam. to.10.216.G

In extremo iudicio proferentur teſtes extranei. Ibidem.H

In extremo iudicio adducentur nota & non peregrina teſtimonia. to.10.216.H

Qui nunc diſsimulat emendare vitam, in illo iudicio ſerò pœnitebit. Ibidem.

Quiſque ſibi metuere debet ab illo iudicio. to.10.216.I

Chriſtus arguet impios in iudicio, ſuper formatione & reformatione eorum. Ibidem.K L

Duo ſunt ſolum loca poſt iudicium. tomo 10.241.A

Iudicium timeant iudicii contemptores. Ibidem.I

Tempore iudicii, non erit pœnitendi locus. to.10.259.C.& ſequentibus.

Extremi iudicii irreuocabilis ſententia. to.10.272.K

Ad iudicium nõ veniũt Pagani, Iudæi, nec hæretici, qui iam iudicati ſunt. Ibidem.M

De iudicio extremo. to.10.273.C

Adueniente Chriſto ad iudicium, quatuor angeli ab extremis terræ cõgregabũt omnes. Ibidem G

In die iudicii non erit tempus miſerendi. to.10.285.I

In die iudicii omnes teſtis erunt contra peccatores. Ibidem.

De die iudicii, & pœnis inferni. to.10.307.L

Ordo ſupremi iudicii. to.10.308.G

Quare Chriſtus non reſpondit diſcipulis, interrogantibus diem iudicii. to.10.319.A.& ſequentibus.

Iudicium in fide eſt, aliquando in manifeſtatione erit. to.10.261.A

Iudith.

In Iudith quæ narrantur, innuit eſſe facta per idem tempus quo regnabat Cyrus rex Perſarum: quem librum Iudæi dicuntur non recepiſſe in canonem ſcripturarum. tomo 5.166.F

De Iudith. to.10.238.M.& 239.D

Iudith precibus victricia arma fabricauit. to.10.239.A

Iudith magnanimitas. to.10.239.A B

Iudith orationis fauore pudorem proprium ſeruauit intactum. Ibidem.C

Iudith abiecta formidine fœminea, non timuit in periculis. to.10.239.D

Iudith ornatus, & ſpecies. to.10.Ibidem.E

Iugatinus.

Iugatinus, deus. to.5.32.L.& ſeq.& 34.F.in fine.& 52.L

Iugum.

Iugum domini leue eſſe. to.1.160.B C.& 163.A. to.2.115.F G

Iugum legis graue. to.2.115.F G.& 119.I

Iugum graue ſuper filios Adam, à die exitus de ventre matris eorum, vſque in diem ſepulturæ in matrem omnium. to.5.202.B.& ſeq. to.7.226.H.& fo.229.D E.& 241.K

Iugum filiorum dei ſuaue. Eodem.230.B

Quinque iuga boum quid ſignificent. to.9.211.I K. to.10.28.H I.& ſeq.

Iugum & ſarcinam Chriſti ferre, nihil eſt aliud quàm piè viuere. to.10.8.B.& 148.L

Iugum Chriſti quo modo ſuaue, & leue. to.4.100.F. to.10.8.A.& ſeq.copioſè.& 68.C D.148.L

Iugum Chriſti, id eſt, perſecutiones & tribulationes, ſpiritus ſanctus, etſi duriſsima, leuia facit. to.10.8.B C

Obſeruationes innumerabiles, graue iugum. to.10.Ibidem.E

Tollite iugum meum ſuper vos, &c. exponitur. to.10.61.H.& ſequentibus.

Iugum enim meum ſuaue eſt, & ſarcina mea leuis. exponitur. Ibidem.K.& ſeq.

Comparatio iugi, & oneris domini, ad cæteros labores humanos. to.10.148.L.& ſeq.

Iugum ſeculi premit. to.10.178.A

Iugum Chriſti ſubleuat. Ibidem.

Iugum Chriſti pauci ferunt. to.10.185.B

Iugum auaricia multi ferunt. Ibidem.

Iulianus Imperator.

Iuliani lex aſcholis arcet Chriſtianos. to.1.32.G. to.5.174.M

Iulianus apoſtata. to.2.36.B.& 156.F

De Iuliani apoſtatæ iniquitate, qui vanis deditus chartulis, & merito temeritatis occiſus: in locis hoſtilibus egenum reliquit exercitum. to.5.47.H

Iulianus. to.5.48.F.& 174.M

Iulianus imperator infidelis, & apoſtata, milites Chriſtianos habuit ſub ſe, ſed quando volebat vt idola colerent, præponebant illi deum. to.8.319.I K

Cur quidam dicebant apud Iulianum ſolam iuſtitiam locum habere. to.8.64.B C

Iulianus Pelagianus.

Iulianus Pelagianus. to.1.13.L.& fo.ſequenti.G

Iulianus Donatiſtarum fautor. to.7.30.G H.& fo.32.G H

Calumnia Iuliani. to.7.186.K L

Contra Iulianum Pelagianum ſcripſit Auguſtinus. to.7.202.G.& ſeq.

Ad primum cauſatiunum Iuliani. to.7.214.B C

Ad primum Iuliani argumentum. Ibidem.I

Eludit Auguſtinus Iuliani ſyllogiſmos. to.7.215.G

Iulius.

Iulius menſis, pro Quintili. to.3.8.G

Iulius & Pompeius pugnant. to.5.25.M

Iulius Proculus. to.5.24.L

Iumentum.

Iumenta, à iuuando dicta. to.4.62.L

Iumentorum ſalus à deo. to.8.59.C. to.9.58.F

Iumenta, dicuntur in Eccleſia ſimpliciter ambulantes. to.8.273.M.& 253.I.& 261.D E

Iungere.

Quid hominem deo iungat. to.3.236.I

Iuno.

Iuno, Troianis infeſta. to.5.2.K

Iunonis templum. to.5.3.D

Iuno Troianis infeſta & Romanis. to.5.20.G

Iuno Iouis vxor. Ibidem.33.F

Iuno & Tellus videntur idem. Ibidem.G H

Iuno Lucina Fluona. to.5.55.D

Iuno, Iterduca, Domiduca dicitur. Ibidem.H

Iuno eſt Iuppiter. to.5.57.H

Iunoni aer deputatur. to.5.87.B

Iuno dicitur virtutibus inimica: & quare. Ibidem.

Iuno, dea pariendi. to.8.31.C

Apud poetas Iunonis & Herculis ſpiritus diuiſi. to.10.9.C

Iuppiter.

Iuppiter ſtuprator. to.1.17.F. to.2.6.F G.& 170.C D

Per Iouem lapidem, prouerbiale. to.1.157.K

Iouem non genuiſſe nouem Muſas. to.3.8.B

Iouem deum Iudæorum, putauit Varro. to.4.88.C

De Ioue & Saturno quid negati ſint Pagani. to.4.88.C.& ſequentibus copioſè.

Iuppiter. to.5.12.K.& 29.B C

Iuppiter, adulter. to.5.13.B.& 38.C

Iuppiter, deorum deárumque rex. to.5.33.D

Iuppiter, animus. to.5.34.D.& I

Iuppiter, Ganimedis raptor. to.5.38.C

Iuppiter verſus in bouem & in cygnum. Ibidem.G

Iouis omnia plena. to.5.33.F.& 57.D E

Iouis prophetia de Romanis, ſecundum Virgilium. to.5.44.G H

Iuppiter, rex omnium. to.5.57.C

Iuppiter, mundus. to.5.Ibidem.D E.& ſequẽtibus.

Iuppiter ſtella. to.5.58.H.& ſeq.

Iouis anima. to.5.101.E.in fine.

Iouem ſe credi volebat Simon magus. tomo 6.3.K

Iuppiter, vel Hecate, ſecundum philoſophos, anima mundi. to.10.20.B

Iurare.

Iurare quid. to.10.86.A

Non iurandum. to.1.in Poſsidonio. to.2.86.C. to.4.268.B. to.6.76.L.& 77.F.& ſequẽtibus.

Iurantis pœna. to.1.in Poſsidonio.

Iuratum olim per canes, lapides, &c. tomo 1.157.I

Iurare verum, peccatum non eſt. to.2.86.D.& 145.E. to.4.268.D.& to.10.80.A.& ſequentibus.

Peierare, immane peccatum. to.2.145.E. to.10.8.A.& ſequentibus.

Iurandi cõſuetudinem extinguere, difficillimum. to.4.268.D. in fine.

Iurare per cœlum, & terram, &c. tomo 4.268.E

Iurare aliquando oportuit, & aliquando non. to.4.212.I

Iurandi mos ad hoc corruptiſſimis moribus ſeruabatur antiquus, non vt à ſceleribus metu religionis prohiberentur, ſed vt periuria cæteris ſceleribus adderentur. tomo 5.21.E F

Iurandi conſuetudo vnde. to.6.37.D E

Iurare per execrationem, grauiſſimum eſt iurandi genus. to.8.9.I K

Quomodo omnis qui iurat, in domino laudabitur. to.8.241.E

Iurat deus per ſeipſum. to.8.233.K L

Ideo prohibetur homo iurare, ne cõſuetudine iurãdi, quia poteſt falli, etiam in periurium prolabatur: deus ſolus ſecurus iurat, quia falli nõ poteſt. to.8.212.L

Quotiens iuraturus eſt, ſi ſemel iurando mentitur. to.8.215.B

Quomodo omnia quæ deus iurauit David, ſeruauit. Ibidem.F G

Si iurantem hominem timere debemus, ne propter iurationem faciat quod cõtra voluntatem eius eſt: quantomagis deum, qui nihil temerè iurare poteſt. to.8.233.K

Ideo prohibet hominem à iurando, ne in periurium prolabatur: & ideo deus iurat, quia nõ poteſt eſſe periurus. to.8.280.F

Homo tãto longius erit à periurio, quanto erit lõgè à iurando. Ibidem.F G

Qui enim iurat homo, falſum & verum iurare poteſt: qui autem non iurat, falſum iurare non poteſt, quia omnino non iurat. Ibidem.G

Cur non iuret dominus, quando domini iuramentum promiſſionis eſt firmamentum. Ibidem.

Hoc eſt iurare, deum teſtari. Si ergo tu iurando teſtaris deum, cur non & deus iurando teſtetur ſeipſum. tomo 8.280.G. tomo 10.320.M

Nihil gratius poſſumus deo offerre, quàm iure iurare. to.8.332.E

Iurare, eſt firmè promittere. Ibidem.

Iurare dei, eſt promiſſum per ſeipſum firmare. to.8.333.H

Iurandi conſuetudo vitanda eſt penitus. to.9.252.A. to.10.321.C

Ante omnia nolite iurare: exponitur. to.10.86.E.& ſequentibus.

De eodem Sermo. Ibidem.85.F.& ſeq.

Iurare, vtrum ſit peccatum. to.10.85.G H

Iurare falſum, eſt peccatum. Ibidem. & ſequentibus.

Iurare verum, non eſt peccatum. to.10.85.G H. & 320.L M

Iurare dupliciter. to.10.85.H

Peierare, eſt graue peccatum. Ibidem.C

Iurare quàm commune, mala conſuetudine. Ibidem.86.H I

Quare iurare prohibitum. to.10.85.I K.& ſequentibus.

Deus cùm iurat, ſe adhibet teſtem. Ibidem.K.& ſequentibus.

Non iurare, dei conſilium. to.10.85.K

Difficilis de iurando quæſtio. Ibidem.L

Iurare eſt, ſcit deus, teſtis eſt deus, &c. to.10.86.A.& ſequentibus.

Ad peierandum quid homines inducat. to.10.86.B C

Auguſtinus, ante ſuſceptum baptiſmum, conſueuerat frequenter iurare. Ibidem.F

Quando, & ob quam rem, liceat homini Chriſtiano iurare. to.10.86.B

Iurare, per lapidem, falſum, periurium eſt. Ibidem.K

Iuramus proximo. Ibidem.

Quare deus iuret, & prohibeat homines iurare. to.10.89.H.& 320.L M

Longè eſt à peccato falſum iurandi, qui omnino non iurat: propinquat autem falſæ iurationi qui verum iurat. to.10.320.M

Ne Herodes deum offenderet periurando, offendit feriendo. to.10.320.A

Iurauit David ſe occiſurum Nabal, quem tamen non occidit. Ibidem.C

Prouocatus ad iurãdum, non ita grauiter peccat, ſicut qui prouocat. to.10.321.C

Prouocatus ad iurandum ab aliquo, ab ipſius malo erit quod iurat, non à suo. Ibidem.C D

Qui alterum prouocat ad iurandum, quem ſcit falſum iuraturum, vincit homicidam. to.10.320.D

Exemplum ſuper prouocatione ad iurandum falſum. to.10.321.E

Iuramentum, Iuratio, Iuſiurandum.

Quid appelletur iuramentum. to.8.302.C

Iuramentum accipere, nunquam prohibemur. to.2.145.E

De iuramentis. to.4.263.B.& ſequentibus copioſè.

Iuramenta Pauli expenſa. Ibidem.C.& 288.G

Iuramentum quomodo ſeruatur à Regulo. to.5.6.A B

Iuramentum, etiam per falſos deos, vt firmum cuſtodiat, captiuitati & morti acerrimæ ſe ſubiicit imperator Romanus, reuerſus Carthaginẽ. Ibidem.& ſequent.

Iuramentum factum Romanis, qualiter ſeruatur à Saguntinis. tom.5.27.F

Periurium magnum peccatum eſt. to.10.85.F

Quatenus liceat homini Chriſtiano exigere iuramentum. tom.10.86.H I

A iuramento abſtinendum. tom.10.186.G

An Herodes debuerit implere iuramentum, vel negligere. tomo.10.221.A B

Iuratio dei veri, non niſi confirmatio promiſſi, & infidelium quædam increpatio eſt. tom.5.042.A B.tom.8.212.L

Iuratio variis modis fit. tom.10.85.M & ſeq.

Græcorum iuratio. νὴ τὴν ἐμὴν. Ibidem.

Iuratio aliud eſt cùm exigitur, aliud cum offertur. tom.10.86.H

Iuratio quantum habeat mali. tom.10.86.I

Falſa iuratio, eſt valde magnum peccatum. to.10.320.K

De iureiurando. tom.2.147.E

Iuſiurandum per falſos deos. Ibidem.E.& ſeq.

Iuſiurandum deo deberi. tom.4.268.E

Iuriſiurandi fides. tom.5.6.B C

Iuſſa.

Dei iuſſa. tom.3.256.A

Peccatores omittunt iuſſa dei, & ſequuntur iuſſa diaboli. tom.10.209.I

Ius, Iuriſperitus.

Ius natura, cõſuetudine, & lege quid. tom.4.125.G.& ſequent.

Quod iure fit, iuſtè fit. tom.5.183.F

Iura dicenda non ſunt, vel putanda, iniqua hominum conſtituta. Ibidem.

Ius eſt, omne quod iuſtum eſt: neque omne quod ius dicitur, iuſtum eſt. tom.8.367.K

Nec ius dicendum, ſi iniuſtum eſt. Ibidem.

Si ius feciſti, iniuriam pateris, ſi iniuriam feciſti, ius pateris. Ibidem.

Ius diuinum, & humanum. tom.9.24.A

Iuris naturæ præceptum, Non facies aliis, quæ tibi fieri non vis. tomo.9.200.D

Ius quod debemus deo, nobis, & proximis. tom.10.86.A

Iuriſperitus imperitus, cur ſutori perito præponatur. tom.8.366.C

Iuſtificari.

Iuſtificamur gratia dei. tom.2.12.H tom.8.297.E

Deus iuſtificat impium gratis. tom.2.37.H. tom.2.33.M.& 82.K.& .96.A B. tom.8.40.K

Iuſtificare impium, eſt ex impio facere pium. tom.2.124.C. tom.4.283.H. tom.8.41.K. tom.9.6.H

Iuſtificabuntur factores legis: exponitur. tom.3.186.H.& ſequent.

Iuſtificatio præcedit legis factores. Ibidem.L tom.4.06.D

Iuſtificatio ex fide impetratur. to.3.187.H

Iuſtificationum nomine, quid intelligendum. to.4.56.C

Iuſtificatio præcedit electionem. tom.4.145.H

Iuſtificationem hominis an fides mereatur. Ibidem.I

Non iuſtificabitur coram deo omnis viuens. to.8.358.H

Iuſtificamur in ſolo Chriſto. tom.7.242.K L & ſo.ſequent.F G

An iuſtificari poſſint, quibus Chriſtus nondum annunciatus eſt. tom.7.257.H I

Iuſtificatis etiam opus eſt gratia. tomo.7.159.L M

Iuſtificationis an capax ſit natura humana. to.7.212.F G

Iuſtificatio fit tribus modis. Ibidem.H

Iuſtificationem præcedit vocatio. to.8.7.H

Cum iuſtificatur impius, ex poſſeſſione diaboli migrat in templum dei. tom.8.9.M

Si ſe homo iuſtificauerit, & de ſua iuſticia præſumpſerit, cadit. tom.8.40.L M

Deus non iuſtificat impium, niſi credentem & cõfitentem. tom.8.55.L

Iuſtificatio ad ſalutem pertinet, glorificatio ad honorem. tom.8.137.A

Iuſtificationes dei quomodo dicendæ ſint. tom.8.291.B

Iuſtificationes dei ſunt, non dicta, ſed facta iuſticia, opera ſcilicet iuſtorum, quæ imperat deus: & quare dei dicantur. Ibidem.B.& D

Cur iuſtificationes quærat diſcere, qui eloquia dei ſe in corde abſcondiſſe teſtatur. Ibidem.D

Iuſtificationes, facta ſunt iuſta, id eſt opera iuſtitiæ. tom.8.292.I

Quòd ſint opera iuſta, non verba. Ibid.M

Quod abſentes eſſe non poſſint, niſi quando neſciuntur: & vtrum quãdo ſciuntur, & non fiũt, abſentes habendæ ſint. Ibidem.

Non aliquid impedit quominus habeantur iuſtificationes dei, niſi quia non deſiderantur, dum non in eas charitas feruet, quarum claritas lucet. to.8.293.A

Quòd ad eas quaſi gradib9 perueniamus. Ibidẽ.

In iuſtificationibus domini nulla eſt difficilior, quàm vt ſuos quiſque diligat inimicos. to.8.292.B.& ſo.ſequen.F

Iuſtificationes dei ſic diſce, vt agas, non vt tãtummodo

modo ſciat. to.8.293.L
Vt iuſtificationes dei exquiram, hoc mihi factum eſt à deo. to.8.297.H I
Vtrum hoc ſit iuſtificationes dei noſſe, quod cuſtodire: & cuſtodire, quod noſſe. tomo 8. 298.K L
Non eſt conſequens vt qui exquirit iuſtificationes dei, inueniat: aut qui inuenerit faciat: quia nõ poteſt niſi inuenerit facere, & niſi quæſierit inuenire. to.8.305.K L
Iuſtificari poteſt omnis homo viuens, apud ſe: ſed non coram domino. to.8.358.H
Qui fecit te ſine te, non iuſtificabit te ſine te. to. 10.74.B
Iuſtificatus quis. to.10.75.A

Iuſticia.

Iuſticia quid ſit, & vnde. to.1.142.K. to.4. 125.G. to.5.183.F G. to.10.156.C
Ad iuſticiam cogi quatenus expediat. to.2.34. M.& ſequentibus.
Iuſticiam ſequi debet potentia. to.3.94.I K
Iuſticia immortalis eſt. to.3.98.E F
Iuſticiæ retributiones duæ ſunt. to.3.235.H
Iuſticiæ ratio habenda. to.3.236.K
Iuſticia iniquis odioſa. to.3.237.M
Iuſticia nimia. to.3.241.D
Iuſticia. to.4.253.C. to.5.32.A.& 178.K
Sine iuſticia ſumma reſpublica regi non poteſt: verbum eſt Scipionis. to.5.17.H I
Remota iuſticia, quid ſunt regna niſi magna latrocinia? to.5.32.A
Iuſticia regum, & omnium præſidentium, debet eſſe communis, reſpectu ſcilicet omnium reorũ. to.5.46.D E
Iuſticia quo modo ſit cum miſericordia. to.5. 76.B
Iuſticiã niſi diligatur, augetur prohibitione peccandi cupiditas. to.5.108.L
Iuſticia corrigentis, ita eſt officium innocentis, ſicut malum non inferre bonis. tomo 5. 182. G H
Iuſticia vbi non eſt, nec reſpublica eſſe poteſt, nec populus. to.5.183.F
Iuſticia non poteſt eſſe in homine, qui ſe aufert deo domino ſuo vero, & aliis ſua diſtribuit. Ibidem. F G
Iuſticia ea virtus eſt, quę ſua cuique tribuit. Ibidem.F. to.8.201.I
Iuſticia vnicuique ſua tribuit: vnde ſit in homine quidam iuſtus ordo naturæ vt anima ſubdatur deo, & anima caro: ac per hoc deo & anima caro. to.5.183.G
Iuſticia poteſt dici circumire omnes vires, in hoc, quòd totaliter animam ſubdit deo, & animæ carnem. Ibidem.G H
Iuſticia punientis, quo modo laudetur in pœnis quibus repletur vita iſta, & bonitas in bonis quæ ſimul cum malis multa conceſſit. to.5. 214.D.& ſequentibus.& 215.B.& ſequenti. copioſè.
Iuſticia erat damnare omnes. tomo 7. 157. K L
Iuſticiæ pulchritudo quanta ſit: & quare ametur. to.8.145.F
Iuſticiæ pulchritudo. to.10.76.F
Pulchritudo iuſticiæ formam ſuam habet, oculos quærit, accendit amatores ſuos. to.8. 45.M
Iuſticia qualis ſit. to.8.42.A
Iuſticiam abſcondere in corde, quid ſit. to.8. 77.L
Perde potius pecuniam, ne perdas iuſticiam. to. 8.87.D
Iuſticia, panis. to.8.101.D
Quiſque de iuſticia interrogatus, quando non habet cauſam, non facilè reſpondeat quid ſit iuſtum. to.8.123.K
Iuſticiæ fons, vbi. to.8.138.C
Iuſticia habet quandam lucem ſuam, perfundit & illuſtrat animam inhærentem ſibi: ſed quæ ſe auertit à lumine iuſticiæ, quãto magis quærit quod inueniat contra iuſticiam, tanto plus à luce repellitur, & in tenebroſa demergitur. to.8.142.F
Iuſticiam iniquam vel iniuſtam dicere non ſolemus. to.8.170.D
Non eſt iuſticia dicenda, ſi iniuſta & praua fuerit. Ibidem.
Hæc eſt iuſticia, non anteponere ſeruos domino, nec æquare. to.8.170.F
Iuſticia ſtat & augetur reſpublica. to.5.183.G
Iuſticia & pax amicæ ſunt, & vna ſine altera eſſe non poteſt. to.8.204.C
Iuſticiam nunquam es percepturus ſi adhuc tibi placeat iniquitas. to.8.243.C
Tota iuſticia ad vnum verbum innocentiæ redigitur. to.8.245.I
Iuſticiam homo non operatur, niſi iuſtificatus. to. 8.281.G
Iuſticia iniuſtorum, quæ ſit. to.8.275.B
Iuſticia in laboribus & doloribus delectari debet, nec ita tempore eſt diligẽda tranquillo, vt turbulento tempore deſeratur, ſed amplectenda eſt omni tempore. to.8.293.B
Iuſticia, non ſolet dici bona iuſticia, vel mala iniuſticia. to.8.504.B
Iuſticiam intelligere difficile eſt. tomo 8.313. I K
Iuſticia non ſolet dici bona vel mala, ſed eo ipſo iam bona eſt, quia iuſticia eſt. tomo.8. 340.B
Iuſticia, virtus eſt animi magni præcipueque laudabilis. Ibidem.
Implere omnem iuſticiam quid eſt, cum dicebat Chriſtus Ioanni, Sine modo vt impleatur omnis iuſticia. tom.9.9.A
Iuſticia regis quæ ſit. tom.9.180.E
Erogando pecuniam, augeatur iuſticia. tomo 10.4.B
Iuſticia non eſt in corporis mundatione. tom.10. 27.B
Iuſticiæ telum. tom.10.40.A
Iuſticia amanda. tomo.10.75.L
Iuſticia omnes res delectabiles excellit. tom.10. 75.L.& ſequent.& 76.E.& ſeq.
Delectabilis præ omnibus iuſticia. tom.10. 75.M.& ſequent.
Quantum amore iuſticiæ impendendum. tom.10. 76.F G
Iuſticiæ bonum, & diuitiarum inanitas. tomo 10.127.L
De iuſticia. tom.10.244.A
De iuſticia & correctione fraterna. tom.10. 284.F
In quib. conſiſtat iuſticia. tom.10.184.G H
Exempla iuſticiæ. Ibidem.I K
Iuſticiæ eminentia. Ibidem.
Iuſticia omnium virtutum comes. tom.10. 284.L

Iuſticiæ ordo, gradus & partes.

Contemplatio prudentiæ, ſanctificatio temperantiæ, impaſſibilitas fortitudinis, ordinatio iuſticiæ. tom.1.92.H
Ad iuſticiam cœleſtem gradus. to.4.128.H
Gradus proficientium, in iuſticia amanda. tomo 10.75.L.& ſequent.
Iuſticia patris. tom.4.271.L
Iuſticia duplex tom.1.47.F G tom.10.72.I
Iuſticiam oſtendit Auguſtinus in tribus conſiſtere. tom.5.185.E F

Iuſticia humana.

Iuſticiæ humanæ inſtitutor, deus, & adiutor. tom. 2.156.E
Iuſticia humana imperfecta. tom.3.237.K.& 240.A
Iuſticia humana. tom.3.241.D
Iuſticia legis terrena & carnalis. tomo.4. 290.D
Iuſticia noſtra in patria non erit vt ratio imperet vitiis, ſed deus homini, & ratio corpori vel animus: tantáque erit ibi obediendi ſuauitas & fœlicitas, quanta viuẽdi regnandique fœlicitas. tom.5.185.E F
Niſi abundauerit iuſticia veſtra, & cæt. exponitur. tom.5.189.B
Iuſticia humana perfecta, imperfecta eſt. to.7. 150.F G
Iuſticia vnde in nobis. tom.7.151.E
Quo modo perficitur iuſticia in vita futura. to.7. 155.D E
Iuſticia propria fiducia tollitur. to.8.40.M
Iuſticia tua modo abſcondita eſt, & quando educetur velut lumen. tom.8.61.A B
Quæ ſit iuſticia hominis in hac vita. tom.8.85.D & 231.I
Sic dicas iuſticiam tuam, vt memineris quod acceperis eam, & non eam inuideas accipientibus. tom.8.165.B
Iuſticia humana, dei iuſticia eſt. to.8.165.A
Ipſa eſt prima hominis iuſticia, vt puniat ſe malum. tom.8.204.I
Prius eſt vt habeas iuſticiam, vt ipſa iuſticia tua conuertatur in iudicium. tom.8.229.I
Iuſticiã humana nunquam pium facit, ſed ſuperbum. tomo.8.297.E
Quæ ſit abundantia iuſticiæ noſtræ. tom.8. 316.E F.& H
Iuſticia noſtra perficitur, cum de peccatis victoriam habemus. tom.9.130.A
Iuſticia noſtra per fidem eſt, non per ſpeciem perfecta autem erit ſpecie adueniente. Ibidem.K
Iuſticia noſtra à quo. tom.10.66.C D
De ſua iuſticia gloriantes. tom.10.121.C & ſequent.

Iuſticia vera & perfecta.

Iuſticia vera, deus. tom.2.78.K
Iuſticia vera deſurſum eſt. tomo.2.97.B tom.5.240.A
Iuſticia quo modo debetur vita æterna. tom.2. 97.A
Ad iuſticiam vocantur peccatores. tom.3.181. M.& ſequent.& 189.E
Iuſticia vera. tomo.3.240.A.tom.4.252.A
Iuſticia vera non eſt, niſi in ea republica cuius cõditor Chriſtus eſt, in ea ciuitate iuſticia vera eſt, de qua ſcriptura ſancta dicit, Glorioſa dicta ſunt de te, & cæt. tom.5.17.M
Iuſticia vera quo modo diligatur. tom.5.108.L
Vbi iuſticia vera non eſt, nec ius eſſe poteſt: quod enim iure fit, profectò iuſtè fit: quòd autem iniuſtè fit, nec iure fieri poteſt. tomo. 5. 183.F
Iuſticia noſtra quãuis in hoc vera ſit propter verum finem: tamen magis conſtat in remiſſione peccatorum quàm perfectione virtutum. tomo 5.185.D
Iuſticiæ vera dilectione vincuntur vicia: aliàs autem minime. tom.5.202.G

Iuſticiam

Iuſticiam veram donat gratia ſine meritis, in qua eſt multitudo dulcedinis. to.5.204.D E
Iuſticia vera non diligitur nec delectat, niſi diuina ſubueniat gratia. to.5.108.L
Iuſticia vera num in philoſophis Ethnicis fuerit. to.7.222.F.& ſequentibus.
Iuſticiam veram non habent impii. Eodē.222.F
Ille verè iuſticiam loquitur, qui non aliud in labiis perſtrepit, aliud calat in corde. to.8.124.C.in fine.
Iuſticia non fit labiorum, ſed & factorum. to.8.124.A
Iuſticia perfecta qua. to.1.165.F. tomo 7.194.K L.& 200.I. to.8.316.I. tomo 10.160.H
De iuſticia perfecta, Cypriani teſtimonia. to.7.200.I
Item Ambroſii. to.7.201.C.& ſeq.
Iuſticia perfecta creata, in ſolis eſt angelis, & beatis. to.9.130.A.& L
Perfecta iuſticia in hac vita haberi nō poteſt, tamen ad profectum & mores boni à deo inſpirantur & donantur. to.8.149.I K
Apoſtoli in hac vita vtrum peruenerint ad iuſticiæ perfectionem. to.10.59.G.& ſeq.
Vbi perfecta iuſticia. to.10.59.I
Iuſticia, ſecundum quam viuunt angeli. to.10.049.M

Iuſticia dei.

Iuſticia dei quæ. to.5.207.G. to.7.157.F
Iuſticia dei dicitur, non ſolum qua ipſe iuſtus eſt, ſed qua nos iuſtificat. to.2.82.I.& 89.L.& 126.C.& 146.M. to.3.98.L M.183.C.& I.& 185.E.& 188.F G. to.4.33.I. to.7.195.M. to.9.49.A B
Iuſticiam dei contemnentes qui. to.2.124.C
Annunciabunt cœli iuſticiam tuam: exponitur. to.2.126.C
Iuſticia tua ſicut montes dei: exponitur. Ibidem. & tomo 10.61.I K
Iuſticia, & potentia dei. to.3.94.H I
Iuſticia Chriſti quo modo victus diabolus. to.3.94.L
Iuſtè viuere, opus dei. to.3.181.L M.& ſequentibus.
Iuſticia dei manifeſtata per leges & prophetas. to.3.183.B
Iuſticia, cibus dei. to.4.263.G
Iuſticia dei nec poteſt eſſe crudelis, nec gratia iniuſta. to.5.107.K
Iuſticia dei quo modo ad nouum pertineat teſtamentum. to.5.186.I.in fine.
Vt iuſta dei vindicta oſtendatur, plures damnantur: ſed vt oſtendatur quid valeat miſericors gratia, aliqui ſaluantur. to.5.201.K
Iuſticia dei Chriſtus eſt. to.5.204.E
Ignorantes dei iuſticiam, & ſuam volentes conſtituere, iuſticia dei non ſunt ſubiecti: exponitur. to.5.146.E. to.7.157.G. tomo 10.38.D.in fine.
Iuſticia multa in multis iuſtis videntur, cum ſit vna dei iuſticia, cuius omnes participant. to.8.17.C.& F
Iuſticia dei quo modo ſit noſtra. to.8.36.B
Iuſticia dei quo modo ſicut montes dei. tomo 8.58.I.& 319.F
Iuſticia dei miſericordiam illi auferre non poteſt. to.8.89.K
Non poteris à deo auferre iuſticiam, implora ergo miſericordiam. to.8.106.H I
Iuſticiam deus perdere non poteſt. to.8.138.B
Eſt quadam iuſticia manens, à qua ſi recedis iniuſtus es: ad quam ſi accedes iuſtus es: te recedente non deficit, te accedente nō creſcit. Ibidem.C
Iuſticia angelorum in omnibus eſt, ſed ab vno capitur: quia ibi eſt fons iuſticiæ, vbi eſt fōs vitæ. Ibidem.C
Iuſticia dei quo modo noſtra. to.8.165.A B
Iuſticia dei ſola liberat me, mea ſola non ſūt, niſi peccata. to.8.167.H
Deus prius prædicat iuſticiam, & ſic iudicat iuſticias. to.8.179.E
Iuſticia dei ſumma etiam malis bene vtitur. to.8.189.L
Iuſticia à cœlo proſpicit, cùm à domino datur iuſtificatio confitenti. to.8.204.E F
Iuſticia & iudicia dei in fine apparebunt, quæ modo occulta ſunt. to.8.113.M
Iuſticia, & iudicium, quo modo correctio ſedis dei. to.8.236.F G
Iuſticia, & iudicium dei. to.8.269.L
Nomine iuſticiæ, non ipſa virtus, ſed opus virtutis ſignificatur: quam non facit in homine niſi deus, qui per gratiam ſuam iuſtificat impium. to.8.304.B C
Iuſticia dei, rectúmque iudiciū, omni eſt metuenda peccanti. to.8.305.E
Iuſticia dei eſt, quam vt habeas deus dedit. to.8.358.F
Iuſticia dei commendatio. Ibidem.
Iuſticia dei alia à iuſticia hominum. to.9.49.B
Iuſticia quo modo conuertetur in iudiciū his qui pro Chriſto tolerant. to.9.52.H
Præſumens de iuſticia dei, ſit iniuſtus. tomo 9.102.K
Qui vult habere iuſticiam, ſit mendicus dei. to.10.4.C
Iuſticia, qua Chriſtus aſcendit ad patrem. to.10.51.A
Quo modo nos iuſticia dei. to.10.61.I
Iuſticia noſtra, non noſtra, ſed dei. Ibidem.
Iuſticia dei quo modo impleatur in nobis. to.10.61.K
Iuſticia dei quo modo proficit in nobis. to.10.75.C
Iuſticia omnis à fonte iuſticiæ, id eſt, deo. to.10.80.A
Quid de iuſticia dei ſentiendū, quandiu in hoc corpore per fidem ambulamus. Ibidem.C
Iuſticia non aliud eſt quàm præceptorum dei obſeruatio. to.10.156.C
Opus in vinea domini, eſt iuſticia. tomo 10.244.B

Iuſticia ex fide.

Commendatio iuſticiæ, quæ ex fide eſt, aduerſus eos qui gloriantur de ſua iuſticia quæ eſt ex operibus. to.8.41.A
Nemo ſe ab omni iuſticia putabit exulem, licet ſe iuſtum dicere non audeat: quia fides tua iuſticia tua eſt. to.8.45.E F
Non eſſet iuſticia fidei, ſi non eſſet abſconditum quod prædicatum crederemus. to.8.278.K
Iuſticia noſtra ex fide eſt: & quæ ſit iuſticia fidei. Ibidem.M. to.9.130.A
Iuſticiam quam colles excipiunt, eſt fides. to.8.2.F
Iuſticia incipit eſſe in nobis ex fide. to.9.130.A.& K
Iuſticia quæ ex fide eſt. to.10.50.G H.& 73.G H
Iuſticia ipſa eſt, credere in deum. tomo 10.244.B

Iuſticia ex lege.

Iuſticia nec per legem, nec per naturam. to.7.157.H
Iuſticiam legis pro ſtercore habuit Paulus. to.7.169.K L.& 283.E F
Legis iuſticia. to.10.39.K L
Iuſticia legis quo modo impleatur in nobis. to.10.61.K.& ſequentibus.
Iuſticia legis & Chriſti. to.10.73.B C.& ſequentibus.
Iuſticia ex lege eſt. to.10.73.L
Quæ iuſticia ex lege, & quæ ex fide. tomo 10.149.D

Iuſticia Phariſæorum & Chriſtianorum.

Iuſticia Scribarum, & Phariſæorum. to.4.19.E.& 265.A. Retractationū. to.1.7.B C
Iuſticia Phariſæorum, & iuſticia maior. to.4.265.E
Iuſticia noſtra tunc plus abundat quàm Scribarum, quando facimus quod docemus. to.5.189.B
Iuſticia Phariſaica. to.9.16.B
Iuſticia Chriſtianorum quæ. to.10.50.G

Iuſtus.

Iuſtus, & iuſtificans, ſolus deus. to.2.46.M
Iuſtus nemo iuſticia ſua. Ibidem.47.A
Tunc ſtabunt iuſti in magna conſtantia, & cæte. exponitur. Ibidem.C
Iuſti, ironicè. to.2.59.K L
Non occidit iuſtus. Eodem.153.G
Iuſtum quid ſit, iniuſtus etiam agnoſcit. to.3.99.G
Iuſtus nemo ita eſt, vt perfectū ſe audeat dicere: tomo 3.121.K L
Iuſtum hominem & bonum quo modo operatur deus. to.3.139.K L
Deus etiam iniuſta ſinit fieri, ipſe iuſtiſſimus. to.3.190.C
Iuſtorum natiuitas. to.3.239.L
Iuſtorum vita, abominatio iniquis. to.4.33.B
Iuſti cur plerunque mala patiantur. to.4.140.F
Noli eſſe iuſtus multum, quo modo dictum. to.4.164.E
Diabolus iuſtis multa mala intulit. tomo 4.212.F
Iuſtus ex lege, quis. to.4.212.L
Iuſtos etiam diuinæ iuſticiæ ſeueritas punit. to.4.280.G H
Iuſtis bona præparantur, & impiis mala. to.5.3.M
Iuſtus quo modo dicitur ſepties in die cadere, & toties reſurgere. Eodem.99.C
Iuſti bene, non tantū bonis, ſed etiam malis vtūtur: quemadmodum iniuſti malè, non tantum malis, ſed etiam bonis. to.5.108.M
Iuſtus ex fide viuit. to.5.178.E F. to.7.194.L.& 222.E.& 282.I. to.8.191.K. to.10.50.H.& 75.B
Iuſtus tunc ex fide viuit, ſi non videat quod credit. to.8.278.M
Iuſtus quare non gignit iuſtum. to.7.149.H I
Iuſtus nemo in omnibus. to.7.150.E
Iuſtus ex ſe nemo. to.7.157.K
Iuſtus nemo, niſi per Chriſtum. to.7.189.H
Iuſti, ab iniuſtis, non operū ſed fidei lege diſcernuntur. to.7.194.L
Noli te iuſtum putare. to.8.143.F G
Nemo dicat iuſtus ſum, ſufficit mihi iuſticia mea. to.8.164.B
Non merito operum tuorum accepiſti gratiam fidei, qua ex impio factus es iuſtus. tomo 8.41.I K
Iuſtū eſt quicquid à deo fit, quia iniuſtè nihil facere poteſt. to.8.45.D.& 138.B
Iuſtus, & iniuſtus, ſibi alterutrum oneri ſunt diuerſis intentionibus. to.8.62.A

Quo modo

Quo modo verum ſit, Non vidi iuſtum derelictū, nec ſemen eius quærens panem: cum aliter inueniatur in lectione diuina. to.8.65.L
Quis ſit iuſtus, qui non eſt derelictus, nec ſemen eius quærens panem. Eodem.66.C
Iuſto nihil mali poteſt facere impius. tomo 8. 67.C
Non ſic iuſtus eſt deus, vt non ſit miſericors. to. 8.77.M
Nemo iuſtus, niſi humilis, & pius, & de iuſticia non inflatus. to.8.105.I
Iuſtus dicitur fidelis, ex quo credidit & facta eſt ei dimiſsio peccatorū, licet de iſta reſidua vita ſine peccato eſſe non poſsit. to.8.127.E
Iuſto eſt fructus, etiam in hac vita. Ibidem.F
Nihil tam iuſtū quam vt puniatur peccator. to. 8.140.D
Quo modo intelligis, Qui recipit iuſtum in nomine iuſti, mercedem iuſti accipiet: ſic intellige, qui recipit peccatorem in nomine peccatoris, perdet mercedem. to.8.254.A
Ab illo ſit homo iuſtus, qui nunquam potuit eſſe iniuſtus. to.8.277.K
Quòd iuſtum eſt, bonum eſt. to.8.275.F
Quiſquis iuſtus eſt, continuo bonus eſt. tomo 8. 304.B
Qui tribuit deo quia eſt, & ſibi quia iuſtus eſt, melius ſibi tribuit quàm deo: nam melius eſt iuſtum eſſe, quàm hominem eſſe. to.8.363.M. to.10.74.B
Iuſtos creare, & impios iuſtificare, vtrū maius ſit. to.9.92.L
Diligens iuſtum, quem putat iniuſtū, diligit non ipſum ſed quod putat eſſe ipſum. tomo 9. 100.E
Iuſti ſumus, ſicut filius dei iuſtus eſt, differenter tamen. to.9.130.L
Iuſtus peccatoris videns interitum, plus accenditur in obſeruatione mandatorum. tomo 9. 145.I
Iuſti quidam ſunt, & poſtea impij efficiuntur, & contra. to.9.169.G
Qui facit iuſticiam, iuſtus eſt: & qui facit peccatum, ex diabolo eſt. to.9.251.C
Quòd iuſti ſumus, deo reputandū: quòd iniqui, nobis. to.10.7.B. in fine.
Iuſtus ſine perſequutione viuere hic non poteſt. to. 10.83.D
Iuſtus ſit ex peccatore. to.10.92.G
Deum reprehendentes iuſticiarij. to.11.92.H
Iuſtus dominus, quo modo intelligatur. to.10. 142.E F
Vita iuſti, in hoc mundo, bellū eſt, non triūphus. to.10.144.L M
Iniuſtum eſſe non poteſt quod placuit iuſto. to. 10.148. I
Vide, Iniuſticia, Iniuſtus.
Hodie impletur in iuſtis, quod in aduentu ſpiritus ſancti præſignabatur. to.10.221.G
Eundem aſpectū habet iuſtus, & iniuſtus. to. 10.253.B
Quantūuis quis vixerit iuſtè, non eſt tamen vſquequaque certus de ſalute. to.10.308.B C. & ſequentibus.
Iuſti ducuntur ad præmia æterna, peccatores ad pœnam æternam. to.10.302.A

Iuſtina.

Iuſtina Arriana perſequitur Ambroſium. to.1. 35. I

Iuſtinus.

Iuſtinus. to.5.32.D E

Iuuenca.

Iuuenca ruſa, & eius myſterium. to.4.56.G. & ſequentibus. to.5.139.M

Iuuenis, Iunior, Iuuentus.

Heſternum dixit iuuenem Auguſtinus. to.7. 59.B
Iuuenum acrior pugna, aduerſus carnem, quàm ſenum. to.10.37.A
Iuuenum, & iuuencularum, regula. to.10.39.D
Iuuenes imprudentes, duces vel paſtores Eccleſiarum, non ſunt inſtituendi. to.10.284.M
Exhortatio ad iuuenes. to.10.249.G H
Corpus Chriſti, quod eſt Eccleſia tanquam vnus homo, primò iunior fuit, & ſenuit. to. 8. 66.C
Iunior in quo corrigit viam ſuam, tripliciter poteſt intelligi. to.8.290.K L
Iunior nomen eſt comparatiuum, & bene intelligitur in comparatione maioris. tomo 8. 305.H
Iunior populus, intrans terrā promiſsionis, ſignat gentes. to.10.180.L M
Iuuentus Romana. to.5.38.L. & ſeq.
Iuuentutem definierunt doctiſsimi homines eſſe circa triginta annos. to.5.212.M
Iuuentus nouitatem ſignificat vitæ. to.8.84.I
Iuuentus Eccleſiæ, quæ ſit. to.8.224.D. & 168. A. & E
Iuuentutis inconſtantia. to.10.249.D E. & ſequentibus.
Vinum, & iuuentus, duplex eſt incendium. to. 10.308.F

Iuuentas.

Iuuentas dea. to.5.34.F

Κύριαι δόξαι.

Κύριαι δόξαι. tomo 2.164.K

Laban.

Laban perſecutus eſt Iacob, reuertentem in terram ſuam. to.10.167.I
Laban, diabolus. Ibidem.

Labdon.

Quòd eo tempore Æneas in Italiam venerit, quo Labdon iudex præſidebat Hebræis. tomo 5. 163.B

Labeo.

Labeo. to.5.14.D E. & 28.I
Labeonis opinio, de diis. to.5.69.K

Labia.

Labia dei. to.4.233.G
Labia doloſa, quæ modo loquuntur aduerſus iuſtum iniquitatem, in iudicio erūt muta. to.8. 39. H
Labia Chriſti quæ ſint. to.8.77.F G
Habeant labia contra ſimulationem quod credit cor, & cor habeat contra timorem quod dicūt labia. Ibidem.H
Conſentiant labia tua cordi tuo. Ibidem.I
Labia cognoſcantur in factis. to.8.124.H
Sunt labia, interioris & exterioris, hominis. to. 8.169.I
Labia non loqui dolum. to.11.34.E

Labi.

Lapſus & reparatio totius hominis. tomo 1. 159.F
Lapſus hominis. to.3.236.D
Relabi periculoſum. to.4.259.A
Lapſus homo, per ſe erigi non poteſt. tomo 7. 161.L
Lapſus maiorū, non ſit delectatio, ſed timor minorum. to.8.106.C
Lapſus maiorum, non ſit delectatio minorum, ſed ſit caſus maiorum tremor minorum. to.11. 101.C. in fine.

Labor.

Ibi labor vbi multa quæruntur & diliguntur. tomo 2.33.C
Laboris ſolatium, eſt ſpes præmij. to.2.178.A. & ſequentibus.
Labor, quo gloria acquiritur æterna, non eſt durus. Ibidem.D E
Laborem manifeſtè præcepiſſe Chriſtianis Paulum. to.3.175.M
Non laborare, Apoſtolis permiſſum eſſe. to. 3.176.G. & ſequentibus.
Apoſtolum ſenſiſſe de labore manuum. to.3. 176.K
Paulum ſententiam ſuam, de laborādo, comprobaſſe ipſo facto. to.3.176.B
Laborantium duplex genus. to.3.167.I
Labor opificum, & agricolarum, honeſtus & ſanctus. to.3.177.I
Inter laborandum licere orare, & pſallere. to. 3.178.I
Ordo in laborando. Ibidem.M
Laborat manibus Corinthi Paulus. Ibidem.
Non laborantes Apoſtoli cæteri, an peccarint. to.3.179.B
Quare laborandum monachis. to.3.177.M
Non laborare quibus permiſſum. Ibidem.178.B
Laborandum manibus, quare. to.3.179.M
Laboris fidelium finis. to.3.237.C
Labor piorum, exercitatio eſt, non damnatio. to. 3.239.D
Labore meminimus, ſine labore obliuiſcimur: cum labore diſcimus, ſine labore neſcimus: cum labore ſtrenui, ſine labore inertes ſumus. to.5.214.F
Laborandum hic. to.4.257.B
In tenus labor eſt. to.7.165.L
Labor noſter non poteſt finiri, niſi hoc quiſque diligat quod inuito nō poſsit auferri. to.8.11.D
Labor ſemen eſt iniquitatis: peccatum, conceptio laboris. Ibidem.E
Nihil laborioſius iniquitate, & impietate. to. 8.15.D
Labor eſt, & in annunciando, & in audiendo verbo veritatis. to.8.46.K
Si vis ſuſtinere laborem, attende mercedem. to. 8.43.K
Deus non ſolum laborem temporalem, ſed etiam breuem eſſe voluit pro fœlicitate æterna. Ibidem.
Labor inflictus à deo, præceptum mihi erit vt liberer ab eo. to.8.74.E
Ibi labor, vbi iniquitas & iniuſticia. tomo 8. 216.H
Labor magnus eſt cognoſcere quo modo deus curet res humanas, & bene ſit malis: & quando cognoſcetur. to.8.174.E F
Quo modo labor ſit nobis præceptum. tomo 8. 230.K
Laborem deus poſuit cū fine, & requiem ſine fine. Ibidem.M
Labores manuum tuarum manducare, quid ſit. to.8.325.F
Labor labiorum quis ſit. to.8.351.A B
Laborantibus promittit deus vitam æternam, ocioſis vero minatur ignem æternum. to.9. 129.E F
Ad præſtantia non niſi labore perueniri. to. 10.6.E F
Laboramus omnes, & quare. to.10.8.F
Laborare, in Matthæi 11.capi. quid. to.10.8. H I
Laborantes in hoc ſeculo. to.10.19.F
Venite ad me omnes qui laboratis, & onerati eſtis, & cætera, exponitur. to.11.68.C D. & 81.F. & ſequentibus.

Non minus

Non minus pro anima, quàm pro carne laborandum eſt. to.10.153.M
Non eſt verus Chriſtianus, qui non plus pro anima, quàm pro carne laborat. to.10.234.G
Multi optant laboris mercedem, nullus autem laborare cupit. to.10.312.H

Lac.

Lactis apoſtolici vtilitas. to.1.139.F
Lacte opus paruulis in Chriſto. to.2.161.K. to.6.184.L M. to.9.104.F
Lactantes qui ſint. to.8.11.M.& 79.A
Dominus, vt ſapientiam ſuam nobis lac faceret, carne indutus venit ad nos. to.8.36.H
Lac manat ex abundantia viſcerum maternorũ, & miſericordia delectabili paruulis gratis infunditur, & ſignificat gratiam dei. to.8.155.A
Chriſtus cum ſit panis, ſe nobis lac fecit, incarnatus, & apparens mortalis. to.8.331.C D
Sic nos vult lacte nutriri, vt non ibi remaneamus, ſed creſcendo per lac ad ſolidum cibum perueniamus. Ibidem.E
Lactare vt nutriaris, ſic nutrire vt creſcas, ſic creſce vt panem manduces. Ibidem.G
A lacte non ſeparaberis quo aduſque ſuper matrem tuam es, ne prius fame moriaris priuſquã panem manducare ſis idoneus. to.8.331.I
Quid ſit lac ouium ſumere. to.9.230.B
Paulus lac & lanam ouium accepit, non tamen oues neglexit. Ibidem.F G
Lac dat paruulis Chriſtus. to.10.33.G

Lacturnus.

Lacturnus, deus. to.5.32.M

Lacedæmonij.

Lacedæmonij quo modo crediderunt Lycurgo. to.5.85.A

Lachrymæ.

Lachrymæ vnde ſalſæ. to.3.162.D
Vbi lachrymæ multæ, ibi ſpiritalis ignis accenditur. to.4.256.E
Lachrymans Marcellus Syracuſæ non pepercit. tomo 5.3.G
Lachrymæ tanto ſunt vberiores in homine, quanto eſt melior. to.5.191.C
Abſterget deus omnem lachrymam, &c. exponitur. Ibidem.E
Lachrymas manducare die ac nocte. tomo 8.82.B C
Lachrymæ tuæ dicuntur panes, non potus, illius qui deſiderat fontem aquarum. Ibidem.
Lachrymæ vnde panes. to.8.325.G H
Lachrymarum conuallis. to.8.201.D. to.10.263.A.& ſequentibus.
Lachrymæ orantium dulciores ſunt quàm gaudia theatrorum. to.8.325.G
Conſulatorias effundere lachrymas, non eſt effœminatorum. to.9.207.E
Lachrymæ puerorum, teſtes ſunt miſeriæ. tomo 10.95.C
Lachrymæ, doloris teſtes. to.10.120.I
Lachrymæ Chriſti, mundi gaudia ſunt. to.10.179.K
Petri lachrymæ leguntur, ſatiſfactio non legitur. tomo 10.186.M
De lachrymis, compunctione, & pœnitentia. to.10.283.E
Lachrymæ ſuaues ſunt diligentibus deum. Ibidem.H
Crebræ ſunt lachrymæ iuſtorum, in via. to.10.276.M
Exempla lachrymantium. to.10.299.I K

Lactantius.

Lactantius vſus literis prophanis. to.3.10.L

Lacus.

Lacus multa poteſt repræſentare. to.5.269.H
Aliud eſt lacũ aperire, aliud effodere. to.8.11.E
Lacus eſt profunditas ſeculi. to.8.34.C
Lacus miſeriæ, eſt profũditas iniquitatis, ex carnalibus concupiſcentiis. to.8.75.H
Lacus inferior, quis ſit. to.8.211.A
Lacus profundus peccatorum. to.8.359.F G
In lacum deſcendunt, qui confeſſionem perdunt. Ibidem.F

Lædere.

Qui lædit vnum membrum, totum corpus lædit. tomo 9.140.M
Iuſti à malis lædi non poſſunt, niſi quantum deus permiſerit. to.9.143.I.& 250.I
Deus duabus de cauſis permittit nos ab hoſte lædi. to.9.250.I

Lælius.

Lælius. to.5.17.H

Lætari, Læticia.

Læticia domus, quid ſignificet. to.5.93.H
Læticia. to.5.116.F.& I K
Lætari debemus in domino, & non in nobis. to.8.148.F G
Lætetur iuſtus in domino, & non in ſe, quia &c. tomo 8.44.C.& 143.D E
Lætabor & exultabo in te, non in voluptate ſenſuum. to.8.13.F
Cùm lætari iubet, cor in domino. to.8.238.K
Ita ſemper lætetur cor noſtrũ, vt timeat deum. to.8.207.A B.& ſequentibus.
Læticia plena & perfecta, quando erit. to.8.243.G H
Læticiæ tuæ cauſa, iuſticia. to.8.84.F
Cùm læticia cœleſtis & ineffabilis accepta fuerit, perit quodam modo humana mẽs & fit diuina. to.8.59.H
Læticia non eſt foris quærenda, ſed intus. tomo 8.6.C
Ineptæ læticiæ, & moderati mœroris pugna. to.9.226.H
Ceſſando à læticia carnis, acquiritur læticia mẽtis. to.9.254.L
Iuſti in deo, iniuſti verò non niſi lætantur in ſeculo. to.10.278.E
Læticia huius mũdi, ſæpiſſimè in triſticiam vertitur. to.10.309.K

Laici.

Laici ſcripſerunt ad Auguſtinum. to.1.13.A
A laicorum erubeſcat diſcere preſbyter. to.7.251.C
Laici non immiſceant ſe diſpenſationi ſpiritaliũ. tomo 10.296.F
Bonorum & malorum laicorum cogitationes, & verba, cùm viderint paſtores malè viuentes. tomo 10.41.L M

Lamech.

Lamech an occiderit Cain. to.4.163.B
Lamech homicidium perpetrauit. to.5.130.H
Lamech quot annis vixerit. to.5.126.K.& M.& 130.A
Lamech duas vxores habuit, ſcilicet Ada & Sella. to.5.129.E

Lampares.

Lampares rex.23. Aſſyriorũ. to.5.161.H. in fine.

Lampas.

Lampades accenſæ, bona opera. to.2.136.H.& L M. to.4.13.C. to.10.21.M.& ſeq.& 22.H
Lampades ardere. to.10.23.B C
Lampades extingui, quid. to.10.22.B
Lampadum, prudentum & fatuarum virginũ, diuerſitas. to.10.23.C

Lana, Linum, Lanificium.

Lana materies eſt & præparatio ad veſtem, & quid ſignificet. to.8.375.E
Quid per lanam & linum intelligatur. to.10.234.L M
Quid exercere lanificium ſanctum. tomo 10.235.A

Languor.

Languor eſt primæ inobedientiæ ſupplicium. to.5.224.L M
Languor naturæ noſtræ quis ſit. to.8.189.M
Languor, quid ſit. to.8.252.D

Laomedon.

Laomedon quo modo periurium incurrit. to.5.21.D E

Lapis.

Iouem lapidem, prouerbiale. to.1.157.K
Lapidum cognitio neceſſaria. to.3.7.H.& ſequentibus.
Lapis capitolinus. to.5.20.G
Lapidem, ſub quo iacet mortuus remouere, eſt gratiam prædicare. to.9.79.D
Lapides à miliario. to.10.177.L
De lapide Adamante & Magnete. to.5.198.E
Lapis Aſbeſton accenſus nunquam extinguitur. Et de Pyrithe lapide Perſico, qui manum vehementer ſe prementem vrit. to.5.198.M
De lapide Selenite in eadem Perſide, cuius candor interior cũ luna creſcit & decreſcit. Ibidem.
Lapis inuentus in bonis renibus. to.5.210.H
Lapides quid. to.10.235.C D
Lapis duriciam ſignificat. to.10.26.C

Lapis, in figura.

Lapides duodecim extracti de Iordane, & fixi in loca caſtrorum quid. to.10.180.L
Quinque lapides de torrente à Dauid collecti, quid ſignificent. to.10.108.B
Lapis quo Dauid Goliath proſtrauit, Chriſtũ figurabat. to.10.225.L

Lapis Chriſtus.

Lapis vnctus à Iacob, Chriſtus eſt. to.3.138.G. to.5.143.D. to.6.58.G. to.8.89.L M.& ſeq. to.10.34.G H
Et quòd ſit prophetia. to.10.34.G H.& 35.A
Lapis ſine manibus de monte præciſus, Chriſtus. to.8.84.G H.& 93.B.& 95.F G.& 242.G.& 247.E. to.9.8.A.& 19.L
Chriſtus ſine opere maritali de Iudæis natus, lapis eſt de monte ſine manibus exciſus. to.9.126.B
Lapis angularis Chriſtus. to.5.167.B C. to.10.18.I.& 70.A
Cuius anguli ſit lapis. tomo 8.212.I.& 233.A B
Lapis angularis ad quid valeat. to.10.41.I
Lapis viuus. to.6.65.M.& ſeq.
Lapis, Chriſtus. to.10.34.G
Lapis reprobatus ab ædificantibus, Chriſtus. to.3.138.G. to.6.65.M
Lapis reprobatus ab ædificantibus, quo modo factus ſit in caput anguli. to.8.95.G H.& 208.L M
Iudæi lapidem angularem reprobauerunt ædificantes. to.10.136.F
Aliud eſt à lapide conquaſſari, aliud conteri. to.8.93.B.& 280.L
Lapis Chriſtus conquaſſat paruos, conterit magnos. to.8.176.K
Quicũque offenderit in lapidem illũ, conquaſſabitur, ſuper quem autem venerit lapis ille, conteret eum: exponitur. to.10.34.G H
Qui offendant ad lapidem offenſionis. to.10.73.H I

Etiam

Etiam Chriſtiani aliqui offendunt ad lapidem offenſionis. to.10.73.L
Iudas lapidis offenſione quaſſatis, praeclaro aduentu contereretur. to.10.242.C.& 243.D

Lapides, qui dicti.

Lapides, gentes idololatrae, adorantes lapides. to.8.94.L. to.9.19.M.& 68.C
Lapides Sion qui ſint. to.8.249.B
Lapides Chriſtiani prius dicebantur, quia lapides pro deo colebant. to.9.68.C
Quid ſit lapides clamare. to.10.235.C D

Laqueus.

In laqueo diaboli, ſunt duo. to.8.36.H I
Laqueus occultus, occulta eſt cogitatio. tomo 8.24.I
Laqueũ interitus abſcondentes, quomodo in ipſũ incidant. to.8.55.C D
Laquei venantiũ qui ſint, & quibus tendantur. tomo 8.218.H I
In laqueos venantium, multos mittit verbũ aſperum. to.8.218.I.& 220.G H
Laqueus venantium, eſt dulcedo vitae huius, qui tunc conteritur, &c. to.8.318.E F
Aliud eſt laqueũ abſcondere in via, aliud iuxta viam. to.8.356.G H
Laquei non in via, ſed iuxta viam tenendi. to.10.46.D
Laquei, quibus ſe implicant diuites volẽtes fieri. tomo 10.93. L M

Largitas dei.

Largitas dei erga nos. to.9.162.M
Vide, Beneficium, & Deus.

Laſciuia.

Laſciuia ſemper ſaturitati iuncta eſt. tomo 10.159.B

Latere.

Multa nos latere. to.3.130.F
Latere Chriſti, quid. to.4.208.E
Prodenda quae dum latent, nocent. to.7.105.I

Latinus, Latium.

Latini ſermonis penuria. to.5.81.A
Latinus rex. to.5.163.B
Latinorum reges omnes cognominantur Siluij, à Siluio quarto rege ipſorum. Ibidem.M
Latium poſt AEneam, quem deum fecerunt, vndecim reges habuit. to.5.164.C D

Latitudo.

Latitudo, in ſcripturis quid. to.2.118.G.& 125.E F.& H I. to.10.62.I K
Latitudo cordis, charitatem ſignificat. tomo 8.294. E
Et quo modo. Eodem.296.F G.& 301.A B
Altitudo, latitudo, longitudo, & profundum. tomo 10. 62. I K
Latitudo, profundum, altitudo, & longitudo, explicatu difficilia. Ibidem.
Et quid ſignificent in cruce domini. Ibidem & ſequentibus.
De eo quod Apoſtolus, Vt poſſitis comprehendere cum omnibus ſanctis, quae ſit latitudo, longitudo, altitudo & profundum. Homilia. to.10.91.G.& ſequentibus.
Et ibidem longitudo, latitudo &c. bifariam expoſita.
Latitudinem facit charitas, & quo modo. to.10.56.G
In quo conſiſtat longitudo, latitudo, altitudo, & profundum charitatis. to.10.323.L

Latona.

Latona, Apollinis mater. to.5.159.H

Latria.

Latria ſoli deo debetur. to.2.41.K.& 66.G H. tomo 6.67.E.& 145.C.& 164.F
Latria. to.5.45.I K
Latria Graecè, dicitur ſeruitus quae ſoli deo debetur. to.5.49.G.& 81.A
Latria eſt cultus deo debitus, qui in Latino vno vocabulo nuncupari non poteſt. to.5.82.D
Latriam non recipiunt ſibi ſancti, nec angeli, nec homines. to.5.86.K
Latria cenſet ciuitas ſancta ſeruiendum vni deo, non multis, vt infideles cenſuerunt, & leges ſtatuerunt. Eodem.182.K L

Latro.

Latrones etiam pacem optant, quamuis eam inquietent. to.5.180.K.& ſeq.
Socratis exclamatio in magnos latrones priuatos. tomo 10.293. I K

Latrones cum Chriſto crucifixi.

Latronis boni fides, philoſophia, confeſſio, virtus, laus. to.10.7.I K.& 188.I K.& ſeq. copioſe, & 193.E.& ſequentibus.
Latro tunc credidit, quando Apoſtoli victi ſunt, & defecerunt. to.8.158.M
Latro in confeſſione effudit ex ſe ſanguinem, & factus eſt cibus dei: excluſit iniquitatem ſuã, accuſauit eam & carnes. to.8.159.C
Latro in cruce Chriſtum confitens, dubitantibus Apoſtolis, laudatur. to.9.18.I.& 112.D
Latro Chriſtum in cruce pendentem confitebatur, quando Petrus turbabatur. to.9.242.G
Latro Chriſtum confitens, deſignabat nullum à deo impium conuerſum poſſe perire. Ibidem.
Latronis confeſſio ſaluauit eum. to.10.148.D
Latro pendens cum domino, credidit in Chriſtum, quando diſcipuli titubauerunt. to.10.183.A
Petrus tandiu Chriſtum nouerat, quem in paſſione negauit: latro non nouerat eũ, & confeſſus eſt. to.10.188.I
Laudabilius fuit latroni inſtante paſſione Chriſtum confiteri, quàm inter virtutũ opera. Ibidem.
Deprecatio latronis. to.10.188.I K
Latronem non ſolum fides, ſed & deuotio ſaluauit. to.10.189.C
Latro in confeſſione, fide, & deuotione, imitandus eſt. to.10.190.C D
Latro nullum miraculum viderat Chriſtũ facientem, & tamen confeſſus eſt. to.10.193.E
Latro non ſolum credebat Chriſtum reſurrecturũ, ſed etiam regnaturum. to.10.200.L
Vbi latro Chriſtum inuenit, ibi diſcipulus perdidit. to.10.200.M
Latronum crucifixorum inſultatio. tomo 4.115.M
Boni latronis ad malum improperium. to.10.193.H I
Colloquium latronum in cruce. to.10.290.K L
Duorum latronum differentia. to.10.193.F G

Latronis vocatio, iuſtificatio, & in paradiſum introductio.

Boni latronis exaudita oratio. to.9.209 K
Reſponſio Chriſti ad latronem. to.10.188.L
Latroni quare Chriſtus promiſerit paradiſum. to.10.190.B C
Latro regnum in cruce popoſcit, & obtinuit. to.10.209.E
Latro crucifixus cum Chriſto, quo modo eodem die fuit in paradiſo. to.2.56.I.& 93.G
Latronis iuſtificatio qualis. to.4.147.G
Latronis martyrium. to.7.248.B
Latronis & Apoſtolorum collatio. Ibidem.B
Latro in die paſſionis fuit cũ Chriſto in paradiſo. tomo 9.113.M
Chriſtus opprobria crucis ſuſtinuit, vt latronem glorificaret. to.10.188.H.& ſeq.
Latro mundum vocatus erat, & iam electus erat. Ibidem.K
Chriſtus latronem paradiſo introducens, duplex beneficium operatus eſt. to.10.193.C
Latronis mentem immutauit Chriſtus. Ibidem.
Nullus regum, praeter Chriſtum, paſſus eſt latronem ſecũ ſacere in ciuitatem ſuam ingreſſum. tomo 10.193. D
Latro in cruce ſe exuit à peccatis. Ibidem.I
Latro adductus eſt à latrocinio ad iudicem, à iudice ad patibulũ, à patibulo ad paradiſum. tomo 10.200. L

Latronis boni baptiſmus.

Latro crucifixus, an baptizatus. to.4.52.G
Retractio. to.1.14. B. to.4.131.I
Retract. to.2.9. G. to.7.92.C D
Retract. to.1.11.F.in fine.Item to.7.248.B
Latro ad dexteram Chriſti in cruce, bonos in iudicio ſignat: alter ad ſiniſtram, malos. to.9.56.B C

Latrones Hierichuntij.

De ſaucio à latronibus ſauciato, parabola diſcuſſa. to.10.56.B.& ſeq.
Homo qui in latrones incidit, eſt totũ genus humanum. to.10.31.D

Latro Adam, & diabolus.

Adam, mortis inuentor, non immeritò latronis nomen incurrit. to.10.290.B
Diabolus dicitur latro primus, & vltimus. to.9.167.F
Latro eſt cauendus. to.10.41.H

Latrocinia.

Latrocinia quid ſint. to.5.32.A.& F
Latrocinia ſunt regna, remota iuſticia. Ibid.A

Laturarij.

Laturarij. to.10.151.C

Latus, Latera.

Latera dicuntur, quicunque alicui cohaerent. to.8.95.I
Latera domus dei quae ſint. to.8.325.I
Ex latere Chriſti aperto fluxerũt duo ſacramẽta. tomo 9.213. M

Lauare.

Lauacrũ aquae in verbo, quo mũdatur Eccleſia. tomo 1.2.L
Lauandi mos in Eccleſia. to.2.119.F
Lotio pedum in Eccleſia. Ibidem.
Lauare faciem, myſticè. to.4.275.A
Deus abluit, non homo. to.7.51.C D
Lauari, & rigare, differunt. to.8.8.H
Lauare manus inter innocentes, quid ſit. to.8.27.M
Quòd Chriſtus lauit pedes diſcipulorum, non ad ſacramentum mundationis, ſed ad exemplum humilitatis pertinebat. to.8.225.D
Lauare pedes dicitur quis proximo ſuo, cum iniurias remittit, & pro eo orat. to.9.86.M.& ſequentibus.
Lauare ſtolas ſuas in ſanguine agni, quid ſit. to.9.143.M.& ſeq. D
Lauari, & mundari. to.10.159.G H
Lauari, & non mundari. Ibidem.
Pilati ſententia cum ablutione manuum. to.10.189. K
De lotione pedum Apoſtolorum. to.10.191.H & 192.D E
Non erubeſcant nobiles & potentes, exemplo Chriſti, abluere pedes pauperum. tomo 10.192.H I
Praecepit Heliſeus Naamã ſepties lauari in Iordane. to.10.229.L

Laudes.

Laudes.

Laudes & vituperationes mouent. to.1.42.C
Laudatio bonæ vitæ comes. Ibidem.E
Laudatio libera eſt à lege narrantis & texentis hiſtoriam. to.8.268.E
Melius eſt vituperare, quàm doloſe laudare. to. 8.308.I
Inſanit, qui laudat quod non eſt bonum. to.8. 336.B
Falſa laus, adulatio eſt. to.8.353.K
Aliud eſt laudare loquacem, aliud laudare veracem. to.8.354.H
Nemo laudat niſi quod ei placet. to.8.376.I
Laus in quo conſiſtat. to.9.106.I
Laudes, folia arborum ſunt. to.10.4.M

Laus diuina.

Omnia condita laudant deum. to.1.30.I K. to. 9.189.B. to.10.111.B
Laudis diuinæ gradus. to.1.151.D E
Deus in omnibus laudandus. to.1.153.I
Et in vitioſis laudandus deus. Ibidem.154.C D
Ille laudat veraciter deū, qui veraciter amat. to. 2.123.K L
Laus dei, ſacrificium noui teſtamenti. Ibidem.
Laus dei in beneficiis, & pœnis. to.3.230.F
In proſperis, & aduerſis. to.8.45.D.& 51.D
Laus dei cum opere. to.3.230.F
Laus dei. to.3.241.A
Laudem diuinam quo modo pariat conſideratio vnionis mirabilis, naturæ ſpiritalis & corporalis in animali, & omnium bonorū nobis in vita conceſſorum. to.5.215.H I
In laudibus dei quo modo proficiēt omnia membra noſtra, quando iam eorum non erit neceſſitas. to.5.217.I K
In laudem artificis, quo modo nos accendat pulchritudo multiplex nobis nota in gloria: & quo modo laudantes non fatigabimur. Ibidem.L
In laudem cantici cœleſtis, quo nihil erit in gloria iocundius. to.5.218.B
Ipſi laudant dominum, qui ſe ſubdunt domino. tomo 8.44.H.& fo.ſeq.B
Curuus eſt qui laudat deum quando ſibi bene eſt, & blaſphemat quando ſibi malè eſt. to. 8.45.D
Omnis multitudo audit laudem dei,ſed nō in omni multitudine eſt laus dei. to.8.57.B
Quicquid egeris, bene age, & laudaſti deum. Ibidem. H
Laudare deum tota die, quid. Ibidem.& 165.L
Sic lauda deum, vt nolis malè inimicis tuis. to. 8.75.M
Laudare deum tibi prodeſt, non deo. Ibidem.M
Non laudant dominū qui malè credūt, aut malè viuunt. to.8.95.E
Non poteſt eſſe laus dei, niſi in ſanctis eius. to. 8.96.K
Nam qui male viuunt, non eum laudant: & ſi prædicant lingua, blaſphemant vita. Ibidem.
Sicut notus eſt per omnes terras, ita laudatur per omnes terras. Ibidem.K
Laus, immdatio in nobis eſt. to.8.104.F G
Eis prodeſt laudare deum qui bene viuunt. to. 8.105.H I
Si malè viuis, & bona dicis, nōdū laudas deū ſi eum cœperis bene viuere, & meritis tuis attribuis quod bene viuis, nōdū laudas. Ibidem.
Nec ille laudat deum qui malè viuit, nec ille qui quaſi de ſuo putat eſſe quod bene viuit. Ibidem.I
Laudetur deus bona voluntate, & gratuitum ſit quod laudatur. to.8.114.D E
Laudetur voluntate, non neceſſitate. Ibidem.
Laus dei à corde & ore Chriſtiani recedere non debet, non vt laudetur in proſperis, & maledicatur in aduerſis. Ibidem.I
Nō poſſem laudare deum, niſi mihi donaret laudare ſe poſſe. to.8.140.D
Laus ex ore meo exiēs, plus placet deo, quàm magna victima adducta ad aram ipſius. to.8. 162.F
Omnis creatura laudat deum, quoniam cùm ipſa conſideratur, laudatur deus. Ibidem.H
Omnia laudant deum, quæ fecit deus, præter vitia, quæ non fecit. to.8.158.I.& 327.B C
Super omnem laudem dei adiicere, quid ſit. to. 8.166.F G
Ad laudē dei tria oportet inuenire. to.8.172.D E
Qui laudabunt nomen domini. to.8.176.C D
Si deficis ab amore, deficis à laude, & ſemper laudas ſi ſemper amas. to.8.201.B
Deſinis laudare deum, ſi deſinas amare. to.8. 208.G
Quando bene tibi eſt, lauda miſericordiam dei: quando malè tibi eſt, veritatem lauda. to. 8.223.C
Securitas laudis, in laude dei. to.8.232.L
Beati quantum laudant, tantum vires acquirunt, & dulceſcit quem laudant. to.8.244.K
Illius anima ſemper laudat dominum, quæ &c. tomo 8.251.H I.& ſequentibus.
Laudari vult deus: & hoc vt tu proficias, non vt ille ſublimetur. to.8.252.A
In veritate deum lauda, quia ſi de tuo volueris, mentieris. Ibidem.B
Chriſtum quidam laudando impediunt, qui in illum vituperando ſæuiebant. to.8.262.E
Semper à nobis laudatur deus, ſi ſemper amatur. tom.8.266.C
Laudantem vidit deus quem probat amantem. Ibidem.F
Verbo & opere laudare. Ibidem.F
Laudari in nomine ſancto dei, quid ſit. Ibidē.G
Poteſt eſſe laus dei vera & pia, vbi nō eſt cōfeſſio peccatorum, quæ laus multo crebrius in ſcripturis confeſſio vocatur. tom.8.269.G
Laudes dei ſunt opera eius in præceptis. Ibidem.I
Laudare laudem dei, qualis ſit locutio. tom.8. 270.G
Non laudant deum ſed ſe, qui magnos ſe putant: quia nomen ſuum potius prædicari volunt, quàm nomen domini. tom.8.282.K
Ille ſemper laudandus eſt qui eſt. Ibid.L
Quid ſit, ſepties in die laudem dicere. tomo.8. 307.C.
Quidam laudando Chriſtum, à Chriſto retrahūt. tom.8.308.I K
Si non laudauerint ſerui dominum, ſuperbi, ingrati, irreligioſi erunt: & non laudando dominū, faciunt vt ſeuerum ſentiant. tomo.8. 336.G
Si laudas, propiciabis: ſi nō laudas, offendis: nec laudibus noſtris ille creſcit, ſed nos. Ibidem.H
Quoniam nobis expedit laudare deum, iubet miſericorditer vt laudemus eum, non arrogantes. Ibidem.H
Quales ſint qui laudent eum. Ibidem I
Ideo laudandus, quia bonus. to.8.336.L
Laudem ſuam deus ſic temperauit, vt firmorum eſſet & infirmorum. Eodem 337.E
Laudare debemus deum amando, non tractādo: nec propoſita mercede. Ibidem.& ſequent.
A laude dei nemo excuſatur: nam ipſum voluiſſe, laudaſſe eſt: nec à te quæris verba, ſed cor. Eodem.338.B
Laudabis deum ſi tranſieris ad vituperationem tuam. tom.8.353.G
Qui laudari non vult in tranſitu huius ſeculi, obmuteſcet cum venerit ſeculum ſeculi. to. 8.362.L
Laus flagellantis, medicina eſt vulneris. Eodem.363.B
Non potes laudando deum finire, cuius magnitudo finem habere non poteſt. Ibidem.C
Sicut eius magnitudinis non eſt finis: ſic tuæ laudis non erit finis. Ibidem.
Sine fine erit laus, quia ſine fine amor. tomo.8. 357.K
Vt homo ſe laudet, arrogantia eſt: vt ſe deus laudet, miſericordia eſt. tom.8.362.I
Laudare deum nec mortui ceſſant. tomo.8. 363.C D
De operibus laudemus operantem, de conditis cōditorem, de creatura, creatorem. Ibidem.E
In laudandis operibus dei, virtutem dei pronunciabunt. Ibidem.F G
Laus dei in via te conſtituens, oſtendes tibi quid diligas, quid timeas, quid appetas, quid fugias, quid eligas, & quid reiicias. Ibidem.I
Laudant deum omnia opera eius. tom.8.364. E F.& 376.I K
Expedit tibi deficere laudando deum, quàm proficere laudando te. to.8.336.C
Magnum eſt quod laudamus deum, ſed quo laudamus, adhuc infirmum eſt. Ibidem.F
Laudabo dominum in vita mea, quid ſit. Ibidem.G H
Qualis ſit iſta laudatio, vbi quandiu es, laudas. Ibidem.I
Quare laudare debeamus dominū, & quæ merces. tom.8.368.H I
Laudatio impiorum offendit deum. Eodem. 369.A
Ideo laudate dominum, quia bonum eſt laudare dominum. to.8.368.I.in fine.
Lingua tua ad horā laudat, vita tua ſemper laudet. Ibidem.K
Cùm deus laudatur de bono opere tuo, opere tuo laudas deum. Ibidem.
Quando perficitur in nobis laudatio dei. Ibidem.M
Vis vt deo tuo iocunda decoráque ſit laudatio, noli bonæ cantilenæ tuæ obſtrepere malis moribus. tom.8.368.M.in fine.
Aures dei non ad os, ſed ad cor: non ad linguā, ſed ad vitam laudatoris patent. Eodē.369.A
In laude dei debet eſſe meditatio vitæ noſtræ præſentis, quia exultatio ſempiterna futuræ noſtræ vitæ laus dei erit. tom.8.376.E
Ad laudem dei exhortatio. to.8.376.E
Tunc deſinis laudare deum, quādo à iuſtitia, & ab eo quod illi placet, declinas. tom.8. 376.H
Quod cœleſtia & terrena omnia laudent deum. Ibidem.I K
Laudare deum in excelſis, quid ſit. Eod.377.B
Laudare deum, eſt negocium beatorum. Ibidem.C
Sic omnia laudant deum, cùm conſiderata omnia pariunt laudem dei. Ibidem.H
Charitas laudat deum, diſcordia blaſphemat. to. 8.378.M
Peccata non laudant deum. tom.9. 129.D
Laudes dei. tom.9.165.L
Non eſt pulchra laus in ore peccatoris. tomo 9.188.M

9.188.M
Nemo ſuſpſius laudator eſſe debet, ſed dei. to. 10.7.I
Deuiare à dei laude. Ibidem.H
Laudans dominum inuoca, & ab inimicis tuis ſaluus eris: locus expoſitus. to.10.7. H. & ſequent.copioſè.
Peccatori vtrum proſit laudare deum. tomo 10. 91. D
Et vtrum poſſit. Ibidem.
Laudare deum quibus proſit. to.10.91. D. & ſequentibus.
Quo modo deus verè laudetur. Ibidem.
Laudare deum quando ceſſamus. to.10.98.B
Laudant angeli Chriſtum competenter, laudemus eum confidenter. to.10.133.G
Bis deũ laudamus, ſi nos piè accuſemus, Deũmque laudemus. to.10.148.A
Qui ſe laudat, deũ non laudat, ſed ſe à deo auertit. to.10.150.E
Omnis enim non mitis, ſuperbus, elatus, aſper, in ſe vult laudari, non in domino. tomo 10. 320.D

Laus humana, & laus ſui.

Laudis humanæ vanitas. to.2.53.A B
Laudes hominum, quo modo accipiendæ. to.2. 65.M.& ſequentibus.
Multi laudantur, quorum facta non laudantur. tomo 2.64.K.& ſequentibus.
Laudari quo modo poſſit Chriſtianus. to.2. epiſt.135.per totum.
Laus humana quàm noxia. to.3.240.C
Laudari ab hominibus, ſpreto teſtimonio conſcientiæ, iactantiæ vicium eſt. to.5.102.F
Diuites ſe laudant, pauperes dominum laudant. tomo 8.24.M
Laudando te bonum, efficieris malus. tomo 8. 28.A
Qui nolunt laudari in domino, non ſunt manſueti. to.8.51.F G
Qui in ſe vult laudari, ſuperbus eſt. Ibidem.F
Vnde laudemur nihil nobis reliquit deus, ſed totam intẽtionem noſtram in laudem ſuam mitti iubet. to.8.147.B
Laudantiũ linguis noli molleſcere, nec frangi vituperantium. to.8.225.B
Non ipſa laus humana culpanda eſt, ſed propter ipſam laudem bene operari. to.8.295.D
Laus quantacunque prouenerit homini iuſto, non ibi debet eſſe finis boni, ſed etiam ipſa referẽda eſt ad laudem dei: propter quem bona faciunt verè boni. Ibidem.
Modus oſtenditur quo te laudare poſſis, & arrogans non. to.8.363.G H
Laudes toleranda Chriſtiano, & inter illas tremendum. to.10.4.M
Laudari velle quo modo debeat homo, & quo modo non. to.10.104.A
Laudari à malè viuentibus. Ibidem.
Laudari à bene viuentibus. Ibidem.C
Non te laudes in bonis tuis, & non accuſes deum in malis tuis. to.10.243.G

Laudis cupiditas, contemptus, & eius periculum.

Laus humana fugienda. to.1. 42. A. & ſeq. tomo 8.163.G
Laudari expetant omnes mortales: Ennij dictũ. tomo 3.92.M
Laus humana quo modo quærenda, & fugienda. tomo 4.272. D E.& ſequentibus.
De amore laudis, qui cùm ſit vicium, ob hoc virtus putatur: quia per ipſum vitia maiora cohibentur. to.5.45.D
Amor laudis humanæ, veritatis amori cedere debet. Ibidem.F
Laudis cupiditas, Romanos ad facta miranda compulit. to.5.46.C
Ex ſcelere laus. to.7.84.M
Vide, Gloria.
Propter amorẽ laudis humanæ, multa magna fecerunt qui magni fuerunt in hoc ſeculo, quærentes non apud deum, ſed apud homines gloriam. to.8.295.C
Laudes grauant homines, & in periculum mittunt. to.10.4.M
Laudes hominum quærentes, reprehenſionibus eorundem deficiunt. to.10.45.F

Lauinia.

Lauinia, Æneæ coniunx. to.5.163.C
Lauiniorum anni. Eodem.127.D

Laurentina.

Laurentina, meretrix. to.5.51.M.& ſeq.

Laurentius.

Laurentij martyrium, & cruciatus. to.9.52.A
Dũ Laurentius Chriſti ardet deſiderio, perſecutoris pœnam non ſentit. to.10.269.B
Laurentius eo lumine, quo accenſus eſt, mundum illuminauit. Ibidem.
In feſto ſancti Laurentij: Sermones quatuor. to. 10.269.B.& ſequentibus.
Laurentius, non breui ſupplicio peremptus eſt. Ibidem.C
Laurentius non minori gloria, quàm tres pueri miſſi in fornacem, eſt coronandus. Ibidem.D
Sanctus Laurentius, grano ſinapis comparatur. tomo 10.269.I
Deuotiorem Laurentium ſaluatori ſupplicia atrociora fecerunt. Ibidem.K
Quibus de cauſis beatus Laurentius inter cæteros martyres præcipuè honorandus. tomo.10. 269.K.& ſequent.
Quare ſanctus Laurentius traditus eſt igni. Ibidem.M

Lazarus.

Lazarus, interpretatur adiutus. tom.4.80.H.to. 8.164.A
Lazari quatriduani ſuſcitatio. to.4.132.L
Sermo, poetico ſtylo, de eodem. tom.10.44.I K & ſequent.
Item alius ſermo, de eodem. tom.10.179. G.& ſequent.
Lazarum à mortuis ſuſcitaturus Chriſtus, flevit. tom.4.208.A.tom.10.179.I
Quòd ſit reſuſcitatus à domino præſente, ſed vixit & domino abſente. tom.8.168.D
Mariam venientem ad Chriſtum, idcirco fuit plures ſequi, vt reſuſcitationis Lazari teſtes fierent. tom.9.78.L
Mortuus Lazarus ſub lapide, reus eſt ſub lege. to. 9.79.C
Lazarus domino dicebatur dormire, qui ſororibus erat mortuus. to.9.78.C
Qui Lazarum flebant, adhuc legem ſapiebant veterem. tom.9.210.E
Lazarum quare Chriſtus à mortuis reſuſcitauerit. tom.10.44.L.& 179.H
Sororum Lazari, ad ægrotantem, conſolatoriæ orationes, & ſuper funere deploratio. tom.10. 44.M.& ſeq.
Mortuorum apud inferos colloquium in Lazari reſuſcitatione. tom.10.45.C
Lazarum quare Chriſtus nominatim euocauerit. Ibidem.
De ſuſcitatione Lazari. to.10.179.G.& M
Lazarum virtute propria ſuſcitauit Chriſtus. Ibidem.H
Lazarus ad vnicam Chriſti vocem ſurrexit. Ibidem.
Chriſtus Lazarum ſuſcitauit, vt corda Iudæorum incredula à morte peccati ſuſcitaret. tom.10. 179.H
Lazari reſurrectione confirmatur fides Apoſtolorum in Chriſto. Ibidem.I
Chriſtus in morte Lazari diuinitus erat, & non humanitus. Ibidem.K L
Quare dominus præcepit lapidem tolli à ſepulchro Lazari. Ibidem.M
Anima Lazari antè corpori reddita eſt, quàm dominus dixerit, Lazare veni foras. Ibidem. M.& ſeq.
Quare Chriſtus Lazarum non ſoluit, illum ſuſcitando. to.10.180.A
Chriſtus oſtendit in Lazaro duplicem virtutem ſuæ operationis. Ibidem.

Lazari mors, & ſuſcitatio, quid adumbrent.

Lazarus, & alij mortui, à domino reſuſcitati, quid ſignificent. tom.3.171.G H.to.9.77.D E
Lazari reſuſcitati allegoria. tom.4.132.L M & ſequentib.
Lazarus quatriduanus, quid adumbret. tom.4. 11.G.tom. 9.78.F.tom.10.37 M.& 105.L
Conſuetus in peccatis, ſepultus vt Lazarus. tom. 10.7.E
Clamor Chriſti, in ſuſcitando Lazaro, quid ſignificarit. tom.10.37.M
Lazarum cum vinculis prodire, quid. tom.10. 147.M
Quòd diſcipuli Lazarum vinctum ſoluerunt, quid ſignificatum. tom.10.38.A & ſeq.
Lazari ſolutio a diſcipulis, Eccleſiæ poteſtatem, qua peccator ſoluitur poſt peccatorum confeſſionem, ſignificat. tom.10.7.E F
Lazarus, typus Eccleſiæ. tom.8.164.A

Lazarus mendicus.

Lazari mendici, & diuitis epulonis, parabola. to. 10.23.L, & ſeq.copioſè.& 78.L M.& ſequẽ. & 184.A B
Funeris mendici Lazari, & diuitis, comparatio. tom.10.23.L M.& 184.A B
Lazari paupertatis, & vulgarium, comparatio. tom.10.184.B C.& ſeq.
Lazari & diuitis epulonis, pauco temporis interuallo, mutatæ ſunt vices. tom.10.238.I
Lazari & diuitis, allegoria. tom.4.80.H.& ſequent.

Lebbæus.

Lebbæus, cognomen Iudæ Thaddæi. tom.4.99.I

Lectus.

Lectiſterniebantur in honorem deorum. tom.5. 25.M
Lecti nomine, voluptas carnis ſignificatur, cũ delectatione ſeculari, in quo requieſcit animus æger, qui tunc per ſingulas noctes lauatur, cum &c. tom.8.8.G H
Lectus, pro quiete ponitur: & ſignificat illos qui quietã vitam agũt. to.8.60.H. & 244.E F
Lectus doloris, infirmitas eſt carnis. tom.8. 80.C
Erunt duo in lecto vno: vnus aſſumetur, & alius relinquetur, quid ſit. tom.8.244.E & 334. M & ſequent.

Legati, Legatio.

Athenas miſſi legati. tom.5.25.L
De eo quod Apoſtolus dicit, Legatione fungimur pro Chriſto: Homilia. tom.10.119.K & ſequent.

Legio.

Legiones diſponuntur in vrbe. tom.5.19.C D

Legere,

Legere, Lectio.

Lectio imperitorum, qualis. to.1.106.D
Lectores ſcripturarum, duplices. tomo.2.167. D F.& G
Vide, Scriptura.
Quid in primis legendum. tom.2.2.B.& H.to.3.6.F G.& ſeq.capite.
Lectionem ſæpe interrumpit oratio. tom.2.176. M.& ſequentib.
Qualem lectorem ſcriptura poſtulet. tomo.3.5.H
Lectio nobis hic neceſſaria, non in patria. tom.8. 227.F
Lectionis, meditationis, orationis, & contemplationis, diſcrimen. tom.9.178.D
Lector prælegebat ex ſcripturis aliqua, de quib⁹ ſermo fieret. tom.10.38.C
Diuinæ lectiones ita ſibi connectuntur, tanquam ſit vna lectio. tom.10.149.C
Lectio aſsidua, quid proſit. to.10.185.D
Lectio aſsidua, purificat omnia. Ibidem.

Lemures.

Lemures, laruæ, lares, quid ſint. tom.5.77.C

Lenitas.

Lenitas erga malos. to.2.In Poſsidonio.

Lenticula.

Lenticulam deſiderauit Eſau. tom.8.94.D
Lenticula Alexandrina. Ibidem.

Leon.

Leon ſacerdos Ægyptius. tom.4.88.F

Leones.

De leone paralogiſmus. tomo.2.125.K
Leoni comparatur diabolus. tom.2.123.G H.to. 3.13.I.tom.8.264.I
Leo, in bono, & in malo. tom.3.13.I K tomo.8. 105.G
Leo, ſignificat Matthæum Euangeliſtam. tom.4. 86.B
Leo in cubili dicitur, in quo & vis & dolus operatur. tom.8.15.E
Leones, & catuli leonum, qui ſint. tom.8.122.G
Leonum molas quando confregerit Chriſtus. tomo 8.125.L M
Leo, eſt Chriſtianus. tom.4.204.F
Leonis nomine, ipſe maior princeps dæmoniorum intelligitur. tom.8.263.E
Leonum catuli, dæmones.to.8.246.K L.& 263.E
Leo Chriſtum ſignificat, propterea non adorandus leo. tom.8.263.C

Lepra.

Lepra percutitur Ozias, ſacerdotium inuadens. tom.2.10.F
Lepra, quid ſignificet. to.4.81.G
Leproſa manus ſinui immiſſa. tom.3.162.L tom.8.176.L
Lepra Mariæ murmuratricis. tom.3.164.H
Lepra Naaman. to.3.168.B
Lepra Giezi. Ibidem.C
Leproſi in corde, mundati in cute. to.10.65.F
Lepra myſticè quid ſignificet. to.10.66.A
Omnes auari ſunt intus lepra perfuſi. tom.10. 230.D
Ad leproſos, vt patientiam teneant. to.10.293.K
Plerique propter peccata lepra percuſſi. Eodem. 294.B C

Lepus.

Lepus, minutum eſt animal, & infirmum & quid ſignificet. to.8.262.M
Lepus in ſcripturis myſticè, quid. to.10.102.K

Lethargicus.

Lethargici, vnde fortiores ſolitò. tom.2.235.C D
Lethargici qui ſint, & quos figurent. tom.2. 257.M
Lethargici ſomno periclitantur. tom.8.57.F
Lethargici, qui. to.10.49.M
Lethargici ſpiritales, qui. tom.10.50.A.& ſeq.

Lethe.

Letheus fluuius. tom.5.90.C

Leuana.

Leuana, dea. tom.5.34.F

Leuare.

Leuare ſe ad deum aliud eſt, & aliud eſt ſe leuare contra deum. tom.10.120.H
Manus ſanctas vbique leuare poſſumus.tom.10. 193.B
Quid ſit leuare manus. to.10.174.I
Nemo ſeipſum leuare poteſt ad ſuperna. tom.10. 242.I K

Leucippus.

Leucippus, rex. tomo.5.155.B

Leucius.

Leucij Manichæi acta, ſub nomine Apoſtolorum ſcripta. to.6.125.K

Leucothea.

Leucothea, ſiue Matuta. tom.5.161.E

Leue.

Quæ leuia videntur eſſe, interdum grauiſsima. tom.3.41.I K

Leui.

Leui, in lumbis Abrahæ decimatus. tom.3.132. G.& 144.F.& 147.G.to.7.152.K
Leui eſt ipſe qui & Matthæus. tom.4.98.F
Tribus Leui. to.5.152.M
Leuita, interpretatur aſſumptus. tom.9.204.D

Lex.

Lex, à lectione dicta. tom.4.205.M
Legis vnum nomen eſt, ſed tripertitam habet intelligentiam. Ibidem.
Legis acceptiones. tomo.4.144.H I.tomo 9.76.M
Legum genera tria. tom.6.34.D E
Legis vocabulum generaliter & ſpecialiter accipi. tom.1.8.L.tom.3.105.C
Lex in Græco, maſculini generis eſſe monſtratur. tomo.8.297.F
Quòd in Latina lingua fœminini, in Græco maſculini eſt. tom.8.133.F
Quòd maſculinam vim habeat magis, quia regit non regitur. Ibidem.
Ratio legis, anima. tom.8.141.F G
Modi exponendæ legis. tom.3.109.C

Lex diuina, Lex æterna, Lex prima.

Lex quæ in deo, diſciplina eſt vitæ.to.1.109.B C
Lex ſupra mentem hominis, veritatem docet. tomo 1.162.A.tom.3.242.B
Inter legem diuinam, & leges gentium, magna diſtantia. tom.1.20.E F.& ſeq.
Lex dei immutabilis, quum leges humanæ pro ratione temporum varientur. Ibidem.F
Lex æterna, moderatrix humanarum. tom.1. 241.E
Leges duæ, æterna & temporalis. Ibidem & ſequent.
Lex æterna, Lex humana, quid valeant. tom.1. 143.B C
Legem ſummam cognoſcere fas, iudicare nequaquam. tom.1.162.D E
Lex dei. tom.3.235.M
Lex curiæ cœleſtis, & ius reipublicæ, dei voluntas eſt. tom.5.17.B
A legibus diuinæ prouidentiæ, nihil excipitur. tom.5.44.D E
In legibus æternis, quæ viuunt in dei ſapientia, omnia vident angeli. tom.5.79.M

Lex ſcripta.

Lex ſcripta in cordibus Chriſtianorum. tomo.3. 185.I.& ſo.ſeq.F
Lex digito dei ſcripta. tom.4.222.K.tomo 10.39.M.& 61.B
Lex naturæ, quo modo ſcripta in cordibus humanis. tom.4.274.A
Quòd ſine verbo dei ſcripta non ſit. tom.8. 106.L
Quòd lege ſcripta, lex naturæ inſtauretur, augeatur, & firmetur, vt præuaricantes grauius peccent. tom.8.303.H
Lex, quare in tabulis lapideis ſcripta. tom.10. 39.M
Lex ſcripta in tabulis lapideis, non in tabulis cordis carnalibus. to.10.61.C.& ſeq.
Lex ſpiritus in corde ſcribitur, non in lapide. Ibidem E
Lex prima. to.10.245.E

Legis datio.

Lex quo modo iniuſto poſita, non iuſto. tom.3. 183.E. tom.4.189.G
Ante legem habuerunt Hebræi literas. tom.4. 34.A
Populus Iſrael quid fecerit interim dum Moyſes tabulas legis acciperet. tom.4.38.K
Legis datæ tabulas quare Moyſes confregerit, & rurſum alias acceperit. Ibidem.L
Lex quare data. tom.4.143.F.& 290.I K.tom. 8.123.K L
Legem quare deus non à primordio dederit. tomo 4.162.H
Lex patribus data eſt. to.4.203.L
Ordo fuit primùm legem dare, poſtea vero miſericordiam. tom.4.207.H
Lex per Moyſem data, quid ſit. tom.4.207.G H
Lex data per Moyſem, inſticiã habebat terrenã. tom.4.212.L
Legis ſacrificia, quare ceſſare debuerunt. tom.5. 82.B.& ſequent.
Vide, Sacrificium, & Victima.
Lex Moyſi data eſt edictis angelorum, cuncto populo vidente mirabilia, vt ad dei cultum traherentur. tom.5.85.A & G
Signa mirabilia in legis datione. to.5.85.A
Lex diſtributione temporum data eſt, quæ prius haberet promiſſa terrena, quibus tamen ſignificarentur æterna: quæ viſibilibus ſacramentis celebrarent multi, intelligerent pauci. Ibi.G
Lex in tabulis lapideis. tom.5.86.D
Legi veteri, quo modo redditæ ſunt multa miraculorum teſtimonia. Ibidem.E
De lege data in monte Sina, quinquageſimo die poſt immolationem agni, quæ ſcripta eſt digito dei, qui ſpiritus ſanctus in Euangelio dicitur, qui quinquageſimo die miſſus eſt Apoſtolis poſt Chriſti immolationem. to.5.144. E.& ſeq.
Lex dei data eſt per Moyſem, quę dicitur vetus teſtamentum. Eodem.158.D
Lex vetus data eſt in monte Sina, lex noua in mõte Sion.to.5.175.M.& ſeq.tom.6.17.A B
Legem carnaliter accipientes Iudæi, & eius promiſſa terrena neſcientes eſſe figuram cœleſtiũ rerum, oppreſsi dicere audent, vanus eſt qui ſeruit deo. tomo.5.195.G.& ſeq.
Cur data ſit lex conſcripta, quæ in cordibus ſanctorum ſcripta erat. tom.8.123.L
Ibi lex, vbi interrogatio. Ibidem.
Ideo data eſt, vt ægrum de morbo conuinceret, qui ſibi ſanus videbatur: vt peccata demonſtraret, non vt auferret. tom.8.201.F G
Lex ad hoc data eſt, vt conuinceretur languidus, & medicum imploraret. tom.8.254.C
Quid ſignificet quod data ſit quinquageſimo die poſt occiſionem agni. tom.8.221.L

Quòd lex minetur pœnam, quia non poteſt dare iuſtitiam. to.8.303.M
Oportebat vt lex daretur ſuperbis, quæ diſſipata tẽpus fuit vt per vnigenitũ filium dei miſericordia mitteretur. Eodem.304.G
Cur deus bonus eis dederit legem bonã, quos eadem lex viuificare non poſſet, nec vlla eſſet ex bona lege iuſtitia. Ibidem.L
Ad hoc data ſit lex, vt te de magno paruum faceret, & ad faciendam legem vires de tuo non habere demonſtraret, ac ſic inops ad gratiam confugeres. Ibidem,M
Lex per Moyſem data eſt, gratia, &c. exponitur contra Manichæos. to.8.318.F G
Lex quomodo per Moyſem data eſt. to.9.7.B
Quare lex data eſt. tom.9.220.C.tom.10.68.G. & L.& 120.I
Quia lex ſubintrauit, vt abũdaret delictum: exponitur. to.10.57.F
De verbis Apoſtoli, Si enim data eſſet lex quæ poſſet viuificare, omnino ex lege eſſet iuſtitia. to.10.68.F.& ſequen.
Lex in adiutorium homini data. to.10.68.H
Lex eſt data contra peccatum. to.10.145.H
Homo ante legẽ fuit peccator, data lege atque trãſgreſſa, factus eſt prævaricator. Ibidem.
Lex data eſt vt abundaret peccatum, & ſuperabundaret gratia. to.10.149.E F
Poſt legem datam, grauius eſt peccatum. Ibid.F
Ante legem datam, peccabatur contra legem deò occultam. to.10.149.E F

Lex vetus, & noua.

Legis nouæ, veteriſque diſcrimen. tomo.3.13.G. & 186.E
Legis veteris, & nouæ, non eadem ratio. tomo.3. 13.G
Vetus lex, mortem: noua, iuſtitiam miniſtrat. Eodem.185.C
Legis veteris facta & miracula, ſub compendio enarrata. tomo.3.169.L.& ſequent. copioſè.
Legis repetitio nomen teſtamentum ſignificabat. to.4.40.G H
Legis & gratiæ diſcrimen. to.4.238.E.to.6.136. C D. to.7.166.B.& 172.H
Lex vetus, & lex noua, vnde ſic appellata. tomo 3.185.H
Lex ſcripta in cordibus. Ibidem,I.& fo.ſeq.F
Legis veteris, & teſtamenti noui propria, ſine diſtinctio. to.10.80.H
Lex vetus & lex noua, duo nomina ſunt vnius rei. to.8.187.A
Inter legem ſuſcitare, & ponere teſtimonium, ſit intereſt. Ibidem.B
Lex vetus idem quod noua præcipiebat. tomo.9. 7.D E
Lex vetus quare dicatur Iudæorum. tomo.9.100. K L.

Lex & gratia.

Legis & Euangelij diſcrimen. tom.1.171.K L.to. 2.146.L
Legem poſt Euangelium, non eſſe ſeruandam. tom. 2.11.C.& ſeq.
Lex obſeruata poſt Euangelium, peſtifera. tomo.2. 82.A
Lex & gratia diſtinguenda. tomo.2.89.C.& 139.A B
Lex per literam, ſignificatur. to.3.282.D
Et gratia per ſpiritum. to.6.67.A
Legis obſeruatio, gratia dei. tomo.3.182.L.& ſequentibus.
Lex operum, & lex fidei, quomodo inter ſe differant. Eodem.183.M
Lex & gratia. to.3.236.B.to.7.193.A B
Lex ſine gratia, ſola litera eſt. to.4.144.K.tomo 7.284.M
Lex licet ſit bona, tamen ſine gratia peccatum auget. to.5.108.K.& ſeq.
Lex ſecunda, id eſt nouum teſtamentum inchoauit à Hieruſalem. to.5.176.A
Lex, & promiſſio, opponuntur. to.6.137.B C
Lex Chriſti, quid ſit. to.4.295.E.to.7.12.L
Legis reuelatio, non eſt gratia iuſtificans. tomo.7. 166.B
Lex quid poſſit, quid item gratia, Pauli teſtimonia. to.7.187.B C.& ſeq.& 193.K L.& ſeq.
Lex bona, quia mittit ad gratiam. to.7.198.B C
Lex dei, baculus Heliſai. Ibidem.F G
Lex ſine gratia, non niſi prævaricatores facit. to. 7.285.A.to.9.121.D
Lex ſine gratia, ſola litera eſt: manet ad conuincendam iniquitatem non ad dandam ſalutẽ. to.8.167.D
Quòd comparetur baculo Heliſai, & quare. Ibidem.F G
Cur ſacramenta legis Moſaicæ non ſint impoſita credentibus ex gentibus. to.8.360.C
Legem ſine gratia non poſſe operari, figuraliter oſtenditur. Ibidem.D
Lex ſine gratia impleri non poteſt. tomo.8. 360.D
Cancellos fecit nobis lex, vt non inueniendo quà exiremus, ad gloriam conuolaremus. tomo.10. 57.G
Legem tulit dominus ad gratiam, & quare. tom. 10.108.C
Ab eodem lex profecta eſt, & Euangelium. tom. 10.149.E

Legis impletio, Legis iuſtificatio.

Lex neminem iuſtificat. to.7.194.H I
Legis cognitio non iuſtificat. to.3.183.M
Lex impletur ex dei beneficio. to.3.185.G.tom.4. 36.L.& 40.H
An ignoratis fratres, ſcientibus enim legem loquor, &c. exponitur. to.4.133.B.& ſeq.
Legem naturaliter facere, quomodo accipiendum. to.3.238.M
Legis conſummatio in charitate poſita. to.4.287. B C.& 293.K I
Legis opera, non ſufficiunt ad iuſtificationem. to. 4.289.K
Legis opera eſſe duplicia. Ibidem.& 293.I
Legem non poſſe impleri, niſi à ſpiritalibus. tom. 4.143.K
Lex ſpiritaliter intelligenda. to.4.283.D
Legem perficere nemo potuit. Ibidem.F
Lex bona, quæ per gratiam liberatoris impletur. Ibidem.
Legem non impleri viribus humanis. Ibidem.
Ante legem, ſub lege, ſub gratia, in pace, quatuor hominis gradus. to.4.283.E.& 294.B C
Legem veterem Chriſtiani ſpiritaliter obſeruant. to.6.4.B
Legem implere, quid ſit. Eodem.73.E F
Lex naturalis non ſufficiat ad iuſtificationem. to. 7.157.H I.& 161.G H
Lex impletur amore, non timore. to.8.45.M
Quod impleatur in nomine ſaluatoris, non in viribus præſumentis. to.8.80.B C
Sunt qui tenent legem dei memoria, & non implẽt vita: ſed qui implent vita, non poſſunt non tenere memoria. Eodem.130.G
Quomodo naſcuntur omnia opera bona, cũ quiſque bene vtitur lege, ſic naſcuntur opera mala, ſi malè vtitur. to.8.133.G
Lex iuſta miniſtros habeat innocentes. tomo.8. 106.L
Contra leges ſuas imperator non facit, cùm confeſſis dat indulgentiam. Ibidem.L
Non poteſt impleri niſi per charitatem. Eodem 167.H
Lex ex corde nullo modo impleri poteſt, quæ ſeruatur formidine pœnæ, non amore iuſtitiæ. to. 8.187.K
Qui timore pœnæ, non amore iuſtitiæ, opus legis facit, profectò inuitus facit, & ideo non amicus, ſed inimicus eſſe probatur legis. tom.8. 294.E.& 298.C
Perire ſine lege dicuntur, qui legem non audierũt. to.9.99.L M
Tota lex in duobus præceptis eſt. tom.9.210.C. & 204.G H

Legis conditio, perfectio, vtilitas, effectus.

Lex. to.3.185 G.& 238.B.& M
Lex & doctrina occidit, niſi ſpiritu viuificetur. to.2.103.F G
Legis vtilitas, & quòd ſpiritalis. to.2.146.K L. & 168.F G
Legis ſeruitus. to.3.32.L.to.6.21.E F
Legis exponendæ quatuor modi. to.3.109.C
Cognitio legis. Eodem.183.M
Legis amor. to.3.235.K
Legis ſcrutatio. Ibidem.
Lex dei ferenda. Ibidem.M
Legis litera occidit. Ibidem.236.A
Legis viuificator ſpiritus. Ibidem.
Lex peccata demonſtrat, non aufert. to.4.283.E. & fo.ſeq.B.& 287.K.in prin.& 291.C
Legis iuſtitia, terrena, & carnalis. to.4.290.D
Cur ſaluator tentanti ſe diabolo non aliter quàm exemplis legis reſiſtit. to.4.205.B C
Legem Apoſtolus non reprehendit. to.4.144.E
Legem iram operari quid. to.4.209.F
Lex quidem ſancta, & mandatum ſanctum, & iuſtum, & bonũ, &c. exponitur. to.5.108.L M
Lex ſignatur per Moyſem. to.3.7.M.to.6.11.L M
Contra aduerſarium legis & prophetarum. Eodem.126.L
Legem & prophetas condemnabant Manichæi. Ibidem.M.& 6.A
Cerdoniani item, & Marcionitæ. to.1.13.L.to. 6.4.F.in fine.& 126.L
Contrà Hebion & Cerinthus, nimium tribuebãt legi Moſaicæ. to.6.4.B
Lex iſt bona, ſancta & bona, ctra Manichaeos. to.6.67.A B.& ſeq.
Legis præcepta duplicia. to.6.42.D E.& 33.G H.& 76.G
Lex miniſtratio mortis dicta. to.6.136.D E.& ſequentibus.
Lex domini, Chriſtus. to.8.20.G
Lex in Chriſto, lex cum miſericordia. to.8.31.D
Legem dei, infructuoſè tenent Iudæi ſuperſtites. Eodem.130.G
Lex vetus premebat conuincẽdo de reatu & prohibendo, non ſaluando. to.8.43.F
Legem memoria ſolummodo tenentes. tomo.8. 130.G H
Prævaricatori legis non acceſſit ex lege iuſtificatio, quam lex non habet, ſed prævaricatio quam ipſe fecit. to.8.148.I
Lex infirmata dicitur, quia infirmos facit minãdo pœnam, nec iuuando per gratiam, quæ tunc perficitur, cum &c. to.8.153.D
Legem dei ille piè attendit, cuius aurem inclinat humilitas, non cuius erigit ceruicem ſuperbia. to.8.186.F
In lege veteri præualebat timor, in noua amor. Ibidem.

Ibidem.M
Lege ſubintrante abundauit peccatum. tomo.8.154.E
Lex nobis firmamentum eſt. to.8.227.F
Quam ſibi legem poni petat David, cùm iuſto nō ſit lex poſita. tom.8.294.D
Ille qui legis meminit, nec eam diligit, reus eſt eo modo ſicut illi iniuſti quibus data eſt in tabulis lapideis. Ibidem.F
Ille legem dei exquirit ſemper, qui quam habet agendo, exquirit perficiendo. Ibidem.
Quare lex ſit poſita eis, qui eam non erant ſeruaturi: & quid habeat vtilitatis, vt ea ſubintrante abundaret delictum, nemo comprehendit, niſi à domino acceperit intellectū. Ibidem.H
Legem non cuſtodit, niſi hoc donet & adiuuet ſpiritus viuificans. tom.8.297.K
Legis meditatione ſeruatur humilitas, vt pœnalis euadatur humilitas. tom.8.298.K
Legis meditatio niſi ſit in fide, quæ per dilectionē operatur, nunquam propter eam poſſet ad vitā beatam quiſpiam peruenire. to.8.299.L
Lex, ſine promiſſionis gratia, non ſolum non aufert, verumetiam & auget peccatū.to.8.303.B
Quòd lex ſiue data in paradiſo, ſiue naturaliter inſita, ſiue literis promulgata, ad hoc prodeſt, vt mittat ad legem gratiæ. Ibidem.I
Lex dei non diligitur, niſi ab his qui diligunt deum. tom.8.307.B
Qui legem dei diligit, etiam quod in ea non intelligit, honorat: ideo non eſt ei lex ſcandalū. Ibidem.D
Non data eſt lex quæ poſſet viuificare, ſed quæ oſtendit peccata peccatori. tom.8.328.F
Quòd lex fecit reū, ſed liberauit lator legis: quia data eſt vt terreat, conſtringátque in reatum, & peccata oſtendat: non vt à peccatis ſoluat. Ibidem.
Eſt lex miſericordiæ & propiciationis dei: illa fuit timoris, iſta charitatis. tom.8.328.F
Lex charitatis dat veniam peccatis, delet præterita, admonet de futuris, in via non deſerit comitem, comes ſit ei quem ducit in via. Ibidem.
Lex charitatis quæ ſit. Ibidem.G
Lex vetus peccatores conuincebat, non autem ſanabat: quod per piſcinam, quinque habens porticus, ſignificabatur. to.9.32.L
Iudicari per legem dicuntur, qui legem contempſerunt. tom.9.99.L
Peccant in lege qui poſtquam eam ſuſceperint, infirmitate non implent. Ibidem.
Omnia veteris legis, erant aliquid in noua ſignificantia. to.9.52.M
Legem ſcientes Chriſtum condemnarunt, ignorantes autem in eum crediderunt. to.9.57.D
Lex aliquando à prophetis diſtinguitur, aliquādo pro omnibus ſacris ſcripturis accipitur. to.9.76.M
Obſeruantia legis, & eiuſdem contemptus, acquiſitio. to.10.3.B C
Quòd lex ſpiritalis, & non carnalis ſit. to.10.67.F.& ſeq.
Peccatum, quo modo per legem cognoſcitur. to.10.58.C D.& ſeq.
Paulus, contra Manichæos, legis laudator. tomo 10.58.M
De verbis Apoſtoli, Lex peccatum eſt? Abſit. Sed peccatum non cognoui niſi per legem. Serm. to.10.57.F G.& ſeq.& 59.C.& ſeq.
Et quòd locus iſte difficilis & periculoſus eſt. tom.10.59.C D
Lex quo modo facit præuaricatores. to.10.66.L
Lex, ſpiritus vitæ. to.10 61.A
Lex iubet, minatur, & non adiuuat. to.10.67.G
Legis affectus. tom.10.57.A B.& ſeq. copioſè
Lex infirmabatur per carnem exponitur. tom.10.61.F
Vtilitas legis. to.10.68.L
Lex, vtrum bona & ſancta. to.10.73.B C.& ſeq.
Lex ſignatur in quinario & denario numero. Eodem.108.B
Lex ſpiritalis eſt, ſed nos carnales venundatione peccati ſumus. to.20.147.E
Deus homines lege terruit, quos Euangelio ſanauit. tom.10.162.H
De meditatione legis dei. to.10.185.B

Legis obſeruatio, impletio, abrogatio, finis.

Lex quatenus abrogata. to.2.4.G H.& 168.I & ſeq.L M.tom.7.194.C
Lex quare pædagogus dicatur. tom.2.139.A
Legis plenitudo quomodo charitas. Ibid.B C tom.8.360.D.tom.10.108.B
Obſeruatio legis. tom.3.182.L & ſequen.
Lex quo modo iniuſto iſt poſita, nō iuſto. t.3.183.E
Legis factores iuſtificabuntur: quo modo accipiendum. tom.3.186.H I.& ſequent.
Lex & prophetæ ad Ioannem. tom.4.129.G.& 172.C.& 207.E F.tom.7.194.F
Chriſtus legem non abolevit, ſed impleuit. tomo.6.26.B
Non veni ſoluere legem, ſed adimplere, exponitur. tom.4.205.H.& ſeq.
Legem Moyſi quatenus nos ſeruamus. to.6.15.L
Vbi lex non eſt, nec præuaricatio. to.5.140.M
De lege Moyſi ſpiritaliter intelligenda, ne in dānabilia murmura carnalis ſenſus incurrat. to.5.195.G.& ſequent.
Legis finis, Chriſtus. to.3.238.B.tom.4.172.C D.tom.8.114.H.121.G.to.9.140.E
Legis impletio per ſpiritum ſanctum. tom.2.84.A B.& 120.I.tom.7.193.B
Legem prætereuntes, qui ſint. to.8.207.G
In lege factorum, eſt dei iubentis iuſticia: in lege fidei, dei ſubuenientis miſericordia. tom.8.294.A
Lex implenda, ſed non miniſterio præuaricatorū. tom.10.40.A
Omnes in legem deliquimus. Ibidem.
Impedimentum fuit Apoſtolo veniendi ad Chriſtum, ambulare in iuſticia legis ſine querela. tom.10.73.D
Quo modo legis iuſticia implebatur etiam à ſanctiſſimis Phariſæis. tom.10.73.F G.& ſeq.
De timore duplici, & duplici iuſticia. Ibidem
De verbis apoſtoli, Inuicem onera veſtra portate, & ſic adimplebitis legem Chriſti: Sermones duo. tom.10.80.G H
Iudæi legem acceperunt, quam habere non potuerunt. tom.10.129.A
Legem implere quid. to.10.149.K
Quiſquis putat ſe legem impleſſe, ſuperbus eſt. Ibidem.M
Si à malo receſſeris, & non feceris bonum, tranſgreſſor es legis. to.10.156.C
Omnis lex in vno ſermone impletur in nobis. to.10.157.I
Qui vniuerſam legem compleuit, offendit autem in vno, factus eſt omnium reus: exponitur. Ibidem.H I
Lex & prophetæ vſque ad Ioannem, ſed gratia dei non habet finem. tom.10.212.F

Eſſe ſub lege.

Sub lege eſſe, quid ſit. tom.2.17.A.& ſeq.
Aliud eſt eſſe in lege, aliud ſub lege. tom.8.3.F & tom.3.177.E
Homo ſub lege eſſe dicitur, ſi legem non implet. to.9.5.M
Præmia corporalia concupiens à deo, ſub lege eſt. tom.9.7.H
Sub lege eſſe, & non ſub gratia. to.10.63.K
Quis lege legitimè vtatur. Ibidem.

Legitimum.

Legitimum non legitimè habere. tom.7.93.H I

Lex peccati, & mortis.

Lex alia in membris contraria legi mentis. tom.1.6.M.& ſeq.tom.2.86.H.& fo.102.E.to.4.284.G
Legis peccati origo. tom.3.142.M.& 143.L M.tom.7.177.G
Lex peccati, quo modo ſuperatur. to.3.143.C
Lex & peccatum. tom.3.238.L
Lex peccati, & mortis, quid. tom.4.133.D
Sub lege peccati non eſſe. Ibidem.C
Lex, ſpiritus vitæ. Ibidem.D
Lex peccati, quæ. tom.4.284.G.to.10.145.H I
Lex peccati in nobis, quid ſit. tom.7.152.G & fo.ſeq.D E
Lex peccati in paruulis. tom.7.178.H
Virtus peccati, lex. tom.10.57.E
De verbis apoſtoli, Igitur ipſe ego mente ſeruio legi dei, carne autem legi peccati: Sermo. to.10.60.K.& ſeq.
Mente ſeruimus legi dei, carne vero legi peccati. tom.10.145.I
Seruimus legi peccati, quia cōcupiſcimus, ſed non quia conſentimus. Ibidem.K
Lex membrorum repugnans legi mentis. tom.20.147.D
Totum genus humanum ſubiicitur legi peccati. Ibidem.E
Quæ eſt lex membrorum. tom.10.147.D E & 149.I

Lex humana.

Homines curant obſeruare leges grammaticorū, & non diuinorum præceptorum. to.1.17.H I
Leges & conſuetudines, pro regionibus, & dieb⁹, non temerè violandæ. Eodem.20.F
Leges pro ratione temporum mutandas eſſe, etiam ipſi legum libri declarant. Ibidem.
Lex Iuliani à ſcholis arcet Chriſtianos. tom.1.32.G H
Leges iuxta verbum dei condendæ. Eodem. fo.141.A B
Lex ciuilis multa permittit, quæ per diuinam prouidentiam vindicantur. Ibidem.C D
Leges inter arma ſilent. tom.2.20.K L.tom.6.10.D
Legalia tormenta cur inſtituta. to.2.51.E F
Leges ciuiles mediæ inter Chriſtum & diabolū. Eodem.52.F
Leges humanæ, ſi quid contra deum iubent, non ſunt audiendæ. tom.2.156.C D
Legibus principum mali coercendi. tom.2.epiſt.48.& 50.per totum. Item fo.51.F G
Leges principum rectè implorari, aduerſus hoſtes fidei. tom.2.35.K L
Legum terrori doctrina coniungenda. Ibid.C D
Leges regum, Chriſto quo modo ſeruiant. tom.2.36.K L.& ſeq.& 45.D E
Leges malæ non ſeruandæ. to.2.44.B C
Leges Romanas, Paulus implorat. tom.2.46.D
Leges humanæ non negligendæ. tom.3.10.G H
Lex, de Athenis, Romam delata eſt. to.4.209.F
Leges Solonis, ab Athenis, portantur Romam. tom.5.25.K
Leges Solonis ſapientis mutuati non fuiſſent Romani ab Athenienſibus, ſi potuiſſent eas à ſuis diis accipere. Quaſdam etiam leges

fertur inſtituiſſe Numa Romuli ſucceſſor, non tamen à diis habuit. Ibidem.
Leges ſeueriores dimittuntur. Ibidem.K L
Leges accipit Lycurgus ab Apolline Delphico. Ibidem.
Romani, leges Lycurgi ſeruare noluerunt. Ibidem.
De lege iniqua, prohibente filiam, etiam vnicam, hereditatem habere paternam, inſtitutam quidem à ratione, inter ſecundum bellum & vltimum Carthaginenſe. to.5.27.L M
Legibus nulli populi tenebantur: arbitria principum pro legibus erant ante inſtitutionem Imperatorum. Eodem.32.D E
Sub legibus viuebant Romani, quas cæteris imponebant. to.5.45.M
Pro legibus patriæ cœleſtis, omnia dimittere, non eſt magnum, ſi pro præuaricatione mandati ſui Torquatus imperator filium proprium occidit, qui tranſgrediens patris mandatum, obtinuit victoriam. Eodem.46.D
De legibus antiquiſſimis, ſcriptis in duodecim tabulis Romanorum. to.5.71.E
Lex nulla, ciuitatis terrenæ, prohibet vſum meretricum. tom.5.170.L
Legum inſtitutis & iudiciorum quibuſdam, clarior facta eſt Græcia ſub Phoronæo ſecundo rege Argiuorum, quando facta eſt Iacob promiſſio de multiplicatione ſeminis. to.5.155.C
De ordine ac lege, ſiue cœleſti, ſiue terrena, per quã ſocietati humanæ etiam dominando conſulitur, & conſulendo ſeruitur. to.5.182.A
A legibus ciuitatis debet paterfam. ſumere præcepta, quibus domum regat, vt ſit domus ſua ciuitati accommodata pacis. Ibidem.H I
Leges diuerſas nõ reſcindit ciuitas fidelium, quibus vtitur in diuerſis partibus: quia non impediunt, dũ intendant ad eundem finẽ. Ibid.K
Legibus terrenis, ciuitas fidelium diſponitur, quantum ſuſtinet religio pia, vt pacem habeat. Ibidem.L M
Leges iniquæ, non ſunt iura dicendæ. to.5.183.F. & ſequen.
Lex Cæſaris. to.6.185.K
Leges Imperatorum, aſſumere licet in adiutorium Eccleſiæ. to.7.28.C
Principum leges. to.7.59.I
Leges venduntur, & hoc quaſi ex conſuetudine. tom.10.20.H
Leges, quo modo ſeruiant Eccleſiaſticæ diſciplinæ. Eodem.82.C D

Lezor.

Lezor, quid. tom.1.58.B C

Lia.

Liæ filij, quo modo occiſi. to.4.223.G
Lia lippa, ſynagogam ſignat. tom.6.20.B. tom.10. 167.H & K
Lia Iudæorum, Rachel gentium populum deſignabat. Ibidem.

Libanus.

Libanus, mons eſt, excelſas habens arbores: & interpretatur candidatio: & ſignificat ſeculi dignitatem. tom.8.171.M. & fo.262.G
Fructus Libani, quis ſit. tom.8.171.M

Liber deus.

Libera dea.

Liber, deus. tom.5.52.I
De turpitudine ſacrorum, quæ Libero celebrabantur. Eodem.60.D E. & ſequent.
Liberi mẽbrũ virile quomodo vehebatur. Ibi.E F
De libero patre. to.5.159.H
Libera dea, ſcilicet Venus. to.5.52.I

Liberalis.

De liberalibus diſciplinis quibus caruerũt Apoſtoli, nihilominus præualuerunt. to.5.208.C

Liberare.

Liberari, apud Latinos, duobus modis dicitur. tomo 10.40.G
Liberari, propriè quid. Ibidem.H
Si vos filius liberauerit, tunc verè liberi eritis: exponitur. to.5.118.L M
Deus quoſdam liberat in occulto, quoſdam in aperto. to.8.66.M. & fo.222.D
Quare quoſdam iuſtos liberet corporaliter, & quoſdam non. to.8.53.F. & 160.H I
Quo modo aliquos liberet deus, propter inimicos ſuos. Ibidem.H. & ſequent.
Tunc tibi acceptabilis eſt liberatio, cum fuerit alterius damnatio. Ibidem.H
Si quis liberatus fuerit à peccatis ſuis, non habet vnde ei dominetur princeps peccatorum. tomo 8.202.L
Quòd liberamur, non meriti noſtri, ſed dei gratia eſt. to.8.167.K
Liberamur à ſeruitute peccati, per Chriſtum. tomo 9.66.K
Deus quos vult, à malis liberat: & quos vult torqueri, permittit. to.9.136.L
Libera me domine ab homine malo: expoſitum. to.10.107.C
A malo, liberat nos deus. to.10.191.G
Liberatio captiuorũ, ab inferno. to.10.197.C D
Liberatio captiuorum, de carcere inferni. Eodem. 206.E
Liberatio à malo, liberos & filios dei nos facit. to.10.219.F G

Liber.

Liber eſt bonus homo, etiam ſi ſeruiat. tomo. 5. 31.M
Liber erat ab omni noxa qui fugiebat ad Aſylum conſtitutum à Romulo. to.5.10.F
Quo modo Chriſtus ſolus inter mortuos liber fuit. to.8.210.K
Quo modo liberè egit. to.8.227.L M
Quis liber. to.10.77.I

Libertas.

Libertas Chriſtiana. to.1.139.I K. & fo.143.F 148.A B. to.2.133.L M. & 139.A B. to.3. 12.B. & 37.G. & 187.K L. & 236.C. & 237. B. & G. to.7.241.B. to.9.66.E F
Libertas temporaria. to.1.143.F
In libertatem quo modo vocati ſimus per Chriſtum. to.1.160.B C. & 175.M. to.2.epiſt.118.
Libertas à iuſticia, & ſeruitus ſub peccato. tom. 1.164.A B
Libertas Euangelij ſeruitus legis. Eodem.171.K
Libertas Chriſtianorum, humanis præſumptionibus captiuata. to.2.119.G H
Libertas errorũ, mors animæ. to.2.156.H
Libertas vera. to.3.236.C. & 237.B. & ſeq. to. 5.46.D. to.9.57.B
Libertas noſtra tanto eſt maior libertate Romanorum, quanto maior eſt ſpes noſtra in deo. to. 5.25.L
Pro libertate vera, quæ nos ab iniquitatis & mortis dominatu liberos facit, multo magis debemus contemnere terrena, & patienter ſuſtinere aduerſa, quàm pro libertate temporali: hæc eadem Romani fecerunt: & exemplificat de multis. to.5.46.B C
Pro libertatis amore, & dominationis, & pro cupiditate laudis & gloriæ vana, magna fecerunt Romani, ob id reges nominari noluerunt, ſed conſules, propter libertatem. to.5.44.F. & 46.B C
Libertas Roma. compulit ad facta miranda. Eodem 46.C
Pro libertate aſſequenda, filios occidit Brutus, & Romani compulſi ſunt magna facere. Ibidem.
Libertate propria anima in peruerſum delectata, deo dedignata ſeruire, priſtino corporis vicio deſtituebatur. to.5.110.E F
Pro libertate, quam concupiuit primus homo, damnabilem ſeruitutem incurrit ſub diabolo. tomo 5.119.M
De libertate naturali, & de ſeruitute, cuius prima cauſa peccatum eſt, qua homo malæ voluntatis, etiam ſi non eſt mancipium alterius hominis, ſeruus eſt propriæ libidinis. Eodem.182. D. & ſequent.
De libertate largiori, qua natura humana liberabitur, vt iam non poſſit peccare. to.5.217.M & ſequent.
Vera & ſana libertas, hæc eſt & cætera. Eodem. 101.K L
Libertas prima, carere criminibus. to.9.67.D
Libertas nondum plena. Ibidem.E
Libertas quando perfecta. to.9.67.I
Timore depulſo arguendi, habetur libertas. tomo 9.102.I
Libertati Euangelicæ, quidam nimis confidunt. Eodem.67.C
Libertas peccantium. to.9.176.I K
Chriſtus donat libertatem, exhibet fraternitatem, & promittit hæreditatem. Eodem.242.G
Spiritu Chriſti libertatem habemus. to.10.62.C
Chriſtus formam ſerui accepit, vt in illo libertatẽ accipiamus. to.10.130.D

Liberi.

Liberi dicuntur pluraliter filij, etiam ſi non ſint vno amplius. to.5.143.K
Ius liberorum. to.7.216.F

Liberum arbitrium.

Liberum arbitrium homini datum. to.1.115.M. & 139.M. to.2.45.E F. to.3.37.F. & 50.I. & 173.B. to.4.123.M. & 221.C. to.6.36.A. & I. & 37.C. & ſeq. to.7.59.I. to.8.248.M
Liberum arbitrium inter quæ bona numerandũ. to.1.3.K L. & 149.A
Sine libero arbitrio rectè viuere neminem poſſe. tomo.1. 3. D. & K. & 9. A. & 149.D. tom. 2.138.F
Libero arbitrio volũtatis, malè vti poſſumus, & tale eſt quòd ſine illo rectè viuere nequimus. to.1.3.K
Cõtra labefactatores liberi arbitrij. to.1.139.M
De libero arbitrio, libri tres. to.1.140.B. & ſeq. Retracta. fo.3.B. & ſeq. to.7.275.C
Pro libero arbitrio, multa in his libris dicta. to.1.3.B C
De libero arbitrio errores Pelagianorum & Manichæorum. to.1.3.C. & E. & ſeq. to.2.82. H. & ſequentibus.
Liberum arbitrium, ad malum flexibile, cur datum. to.1.144.B. & ſeq.
Liberum arbitrium homini datum, etiam ad bene viuendum. tom.1. & 143.L. & 181.B. tomo.7. 281.C. & G
Liberum arbitrium cauſa peccati. tom.1.29.B C. & 142.D. & 149.H. & ſeq. & 154.I K. & 159.I. tom.6.33.G H. & ſeq. & 34.M. & 35. G H. & 111.K L. & 123.I K. & ſeq.
Liberum arbitrium, poſt peccatum inualidum atque infirmum. tom.2.7.L M. & 101.K. & ſeq. to.3.200.D
Liberum arbitrium quatenus aſſerendum. tom 2. 33.I. & fo. ſeq. K. & 64.H I. & 139. A B. to. 6.128.K. to.7.148.G. & 151.H. & ſeq.
Liberum arbitrium, quo modo valeat ad bona opera. to.2.82.H I

Liberum arbitrium non tollitur. tom.2.83.B.to.3.187.K.& fo.ſeq.M.to.4.144.B.&.247.A &.283.E.& fo.ſeq.G.&.285.L.& fo.ſeq.C in prin.&.294.B.tom.7.161.I.&.176.F.to.9.130.I
Libertas volũtatis vnde. t.2.85.F G.&.103.B C
Liberum arbitrium aſtruitur. tom.2.117.D.& ſequent.tom.3.137.D.tom.4.79.F G.&.143.B &.224.D.tom.6.47.F
Vide de viribus humanis.
Contra liberi arbitrij defenſores. tomo.2.epiſto.105.106.107.tom.4.246.M.tom.7.262.L M & ſequent.tom.9.96.G
In libero voluntatis arbitrio eſſe peccatum, & rectè factum. tomo 4.124.L. Retractationum. tom.1.3.F.& fo.9.A
Liberum arbitriũ perfectè fuit in primo homine, in nobis autem ante gratiam non eſt liberum arbitrium.&c. to.4.283.G
Liberi arbitrij malo vſu, exorta eſt damnatio generis humani. tom.5.120.G
Liberum arbitrium ſignificatur per lignum ſcientiæ boni & mali, nec ſe homo, diuina voluntate contempta, niſi perniciosè vti poteſt. tomo 5.112.G H
Liberum arbitrium hominis in paradiſo ſine dei adiutorio, nec bene viuere, nec aduerſariũ vincere poterat. Eodem.123.B
Liberum arbitrium angeli & hominis deus creauit vertibile, melius iudicãs de malis bene facere, quàm mala non ſinere. Eodem.207.E
Liberum arbitrium primò datum eſt homini, quo non peccare poſſet: nouiſſimum vero quo peccare non poſſet: atque illud ad comparandũ meritum, hoc ad recipiendum præmium pertineret. tom.5.217.M.& ſequent.
Liberum arbitrium eſt in deo, quamuis peccare nõ poſſit. Ibidem.
Libero arbitrio Pelagiani nimium tribuunt. tom.7.148.G.&.186.E F
Liberi arbitrij nos condidit deus, ex ſententia Hieronymi. tom.7.164.G
Liberum arbitriũ Pelagij, lege, & doctrina adiuuari. tom.7.168.D E
Liberum arbi. etiam in impio manet. to.7.186.E
Libertas ad malum. Ibid.G.&.191.A.&.196.G H.&.262.H.&.306.E F.tom.3.182.G
De gratia & libero arbitrio. tom.7.280.I K Retractationum. tom.1.14.I K
Liberi arbitrij homines, quo modo legibus coerceantur. tom.7.74.G
Et ad meliora cogantur. tom.2.191.K
Libertas ad bonum, & ad malum. tom.7.286.I
Vtrum aliquid inueniatur quod homo libera voluntate, faciat de neceſſitate. tom.8.337.M & ſequentibus.
Habemus liberum arbitrium, ſed ipſo libero arbitrio parum poſſum⁹, niſi nos adiuuet ille qui iubet. tom.8.347.E
Deus hominĩ dedit liberum arbitrium, ſed ſine eo nihil eſt conatus eius. tom.8.30.M
Liberum arbitrium, quatenus defendendum. tom.9.83.H

Libido.

Libido quid ſit. tom.1.140.I K.&.183.F tom.4.3.H
Libidinem in omnibus peccatis dominari. tom.1.140.I K
Libido & metus, quid diſtent. to.1.140.K
Libido non eſt bonus & rectus vſus. to.1.11.K
Libidinem deponere, eò difficilius eſt, quò ea vti dulcius eſt. tom.2.177.A B
Libido dominatur. tom.3.2.B C
Libidinis origo. tom.3.152.A
Libidinis continentia. tom.4.237.L
Quo iudicio dei, in corpora continentium libido hoſtilis peccare permiſſa ſit. tom.5.9.D.& ſequent.
Libidines variæ. tom.5.120.C
Libido dominandi non ceſſat in cordibus ſuperborum, quia magis ineſt eis quàm alia vicia. to.5.9.L
Libido, eſt generale nomen ad omnem cupiditatem, quamuis vſitatius nominetur pro genitalium voluptate. Eodem.120.B
Libido luxuriæ ita totum corpus interius & exterius ſibi vendicat, & totum commouet hominem affectu animi, & appetitu carnis coniũcto, vt ſequatur voluptas omnibus voluptatibus corporis maior: ad eius tamen peruenitur extremum, vt penè omnis acies, & quaſi vigilia cogitationis obruatur. Ibidem.D E
De libidinis malo, cuius nomen cũ multis vicijs cõgruat, propriè tamen motibus obſcœnis corporis aſcribitur. Ibidem.
Libido, duplex eſt: vna animæ, alia corporis. Ibidem.E
Sine libidine generare vellent, quicunque coniugati, amici ſapientiæ gaudiorũmque ſanctorum. Ibidem.
Libido interdum non ſeruit luxurioſis, quamuis enim in animo feruat, tamen in corpore tepet, & ſic diuiditur contra ſeipſum. tomo.5.120.E F
Quod partes iræ, atque libidinis, tam viciosè mouentur, vt eas neceſſe ſit frænis ſapientiæ cohiberi, quæ in illa ante peccatum naturę ſanitate non fuerunt. Eodem.121.A.& ſequent.
Libido, etiam coniugalis, quærit latebras, vt non in palam commiſceantur coniuges: non ſic de ira, & alijs paſſionibus. to.5.124.A & ſeq.
Abſque libidine generaſſent primi parentes filios, ſi non peccaſſent. tom.5.121.F & ſeq.
Libidinem poſt peccatum natura ſenſit, attendit, erubuit, & operuit. Ibidem.
Quòd ſine libidine potuerant moueri membra illa, oſtendit per multa exempla, in natura etiã humana aliquorum hominum. tomo.5.122.D
Liberi ſine libidine fuiſſent procreati, ſi Adam non peccaſſet. Ibidem.K.& ſequent.
Libido eſt cauſa confuſionis, quæ quando tolletur à corporibus reſurgentium, tolletur & cõfuſio. tom.5.213.B
Libido excuſata per nuptias. tom.7.175.I
Libidine vti, non vinci. Ibidem.K
Libido & pudor ex peccato. tom.7.177.F G
Tradux libidinis. Ibidem.I K
Libido, & labor parturiendi, ex peccato. tom.7.173.K
An libido ante peccatum. to.7.181.K
Libidinis vis. tom.7.227.L
Libidinem non eſſe bonum naturale in hominibus. tom.7.300.A
Libido conſumit animam, ſicut ignis veſtem. to.8.126.H
Homo vincitur à libidine, & non vincit libidinem. tom.9.201.A
Libido in membra noſtra ſurgere nouit, ſed vincere non nouit. to.9.259.A
Vincere libidinis impetum, eſt terga dare. tom.9.229.E.tom.10.251.A
Libidinis momentum, æternum parit animæ infœlicis opprobrium. tom.10.251.A B
Libido, quid faciat. tom.10.37.B
Nimis graue peccatum eſt, vt vir fortis qui ferro non vincitur, à libidine ſuperetur. tomo.10.247.C. Vide, Fornicatio.

Libri.

Librum nullum doctrinę ſuæ reliquit Chriſtus. to.4.86.D E. Retractationum, tom.1.21.D
Libros quo modo legant imperiti. to.1.106.D E
Quibus vel libris, vel hominibus credendum ſit, ſumme conſiderandum. tom.1.161.D
Librorum ſacrorum authoritas. tom.1.26.I K.&.92.F.tom.6.54.H I
Libellati qui. tomo.2.154.C
Libri canonici. to.3.6.F
Librorum emendationem impedit conſuetudo cãtantium. Eodem.7.D
Libri ſacri quo modo emendandi. tom.3.7.E F.tom.6.54.H I
Vade, & accipe librum qui eſt in manu angeli, & deuora illum, & cæte. exponitur. tomo.4.212.D E
Libri ſacri quo modo catechumenis exponendi. tom.4.217.F
Libri Varronis. tom.5.50.B & ſequent.
Libri Numæ reperiuntur ab aratoribus. to.5.63.C D
Liber ſapientiæ, non eſt Salomonis. tom.5.152.D
In libris diuinis, ſeu diuina ſcriptura, nulla eſt contradictio. tom.5.171.D
In libro vitæ non ſcripti, cedent perſecutionibus diaboli vltimo tempore ſoluti. tom.5.188.K L
Per libros, qui aperti ſunt, & ſecundum quorum ſcripturam iudicati dicuntur mortui, intelligũtur ſancti: vt in illis oſtenderetur, quæ deus fieri ſua mãdata iuſſiſſet. t.5.190.F G.& ſeq.
Libri ſunt ſancti, & veteres, & noui. Ibidem.G
Liber vitæ dicitur eſſe vniuſcuiuſque conſcĩẽtia: & intelligendus eſt quædam vis diuina & virtus, qua fiet, vt ſinguli ſua opera bona vel mala in memoriã reuocata cernãt, vel accuſent, vel excuſent ſeipſos in conſcientia, atque ita omnes ſimul & ſinguli iudicentur. Ibid.G H
Liber vitæ non deum commemorat, ne obliuione fallatur, ſed prædeſtinatio eſt ſanctorum: & quod in hoc libro non legit deus, quod neſciẽs ſciat. Ibidem.K L
Librorum diuinorum, & humanorum impar authoritas. tom.6.54.I
Liber dulcis in ore, & amarus in ventre. tomo.8.87.D
Ex libro viuentium deleri, quo modo accipiendũ. tom.8.162.B
Liber viuus, tota ſcriptura ſancta. tom.8.381.C D
Libri aperti, ſunt duo teſtamenta dei. tom.9.149 K
Liber vitæ, vniuſcuiuſque memoria geſtorum noſtrorum eſt. Ibidem.K.& ſubſequent.B
Liber vitæ, quid contineat. tom.9 176.F

Libra.

Libra, nomen libri. tom.4.8.G.&.13.G

Licentius.

Licentij & Trigetij diſputatio de ſummo bono. tom.1.93.H I.& ſequent.
Licentius Academicorũ partes agit. Eod.95.H I
Licentius poeticæ deditus. tom.1.96.F.&.H &.103.M.& ſequent.
Verſificator. Eodem.98.K
Licentius, poeticæ nimium addictus, reprehenditur. Ibidem.99.E
Licentius conciuis & diſcipulus Auguſtini. tomo 1.212.H
Licentij ætati metuebat Auguſtinus. tom 2.25.M & ſequent.
Licentius ad Chriſtum inuitatur. Eodem.28.B C.& ſequentibus.

Licentij carmen, ad Auguſtinum præceptorē ſuū. to.2.30.F G.& ſequentibus.

Licitum.

Licita non omnia expediunt. tomo.6.183.A B. & ſequentibus.

Ligare.

Ligandi & ſoluendi poteſtas. Vide, Claues.
Diaboli alligatio, quid. to.5.188.H
Ligatus diabolus ſoluetur vltimo tempore, tribus annis & dimidio. Ibidem.
Multi ligantur, non viſco, ſed officio. to.8.115.M
Satanas, & propria voluntas, in peccatore ligati ſunt. to.9.145.A
Ligare faſciculos, hoc eſt, rapaces cum rapacibus, &c. to.10.273.D
Quomodo diabolus ligatus eſt, & tantum præualet. to.10.225.K
Vide, Antichriſtus, & Diabolus.

Ligaturæ.

Ligaturarum execranda ſuperſtitio. to.2.70.I. to.3.8.D F.to.9.14.K.& ſo.ſequenti.E
Quàm ſtultus eſt homo, quem canis in catena poſitus mordet. to.10.225.K

Lignum.

Lignorum productio. to.3.131.K.& 138.C D
Ligna paradiſi ſignant virtutes, vel Chriſtum, vel liberum arbitrium. to.5.112.G.& ſequen.
Lignum paradiſi, quid ſignificet. Ibidem.E F
Ligna paradiſi, ſignificant omnes vtiles diſciplinas. Ibidem.H
Ligna fructifera paradiſi, ſanctos repræſentant. Ibidem.G
Cur datum præceptum de ligno. to.3.140.A
Ligni vitæ, cibus innoxius. to.3.138.I K
Lignum vitæ, ad quid guſtabatur. to.5.112.F F
Lignum vitæ quod ſit, & ſcientiæ boni ac mali. to.1.186.F.to.2.126.C.to.3.138.E F.& K.to.6.127.F G. to 7.156.M
Lignum vitæ, Chriſtus. to.3.3.F G. to.5.112.H. to.6.129.C. to 8.3 G
Lignum vitæ, id eſt ſapientia. to.5.112.F.& H
Ligno vitæ ſi poſt peccatum vſus fuiſſet homo, ſemper vixiſſet. Ibidem H.& ſequen.
Lignum vitæ ſpiritale, ſapientia. tom.6.129.E. to 8.38.G
Quomodo appellatum lignum ſcientiæ boni & mali. to.3 140.E
Lignum ſcientiæ boni & mali, cur primo homini prohibitum. to.5.112.E F
Lignum ſcientiæ boni & mali, exiſtens iuxta lignum vitæ, cur ſic dicatur. Ibidem.
Lignum ſcientiæ boni & mali, tranſgreſſi mandati experimentum. Ibidem.H
Item proprium voluntatis arbitrium. Ibid.H I
Lignum ſcientiæ boni & mali, vnde dicatur. to.8.169.A
Lignum ſcientiæ boni & mali, cur deus prohibuerit, vel cur non occultarit. tomo.6.328.I. & ſequen.
Lignum vetitum. to.7.152.C
Mors quæ per lignum venit, per lignum ſuperata eſt. to.10.264.C
Ligna arcæ quadrata. to.5.132.D E
Lignum fumans, quid. Eodem.196.H
Ligni ſicus Aegyptiacę, mira natura.to.5.198.M
Ligna ſyluatica, Paganos ſignificant.to.8.38 A. & 235 E F.
Ligna campi, plebes ſunt populorum. tomo. 8. 262.G
In ligno crucis nauigamus per mare huius ſeculi. to.8.264.E F
Duo ligna quæ vidua colligere volebat ſunt duæ partes crucis. to.10.226.M
Lignum miſſum in aquam amaram, ſapiētia eſt. to.10.173.G H
Lignum reuocās ſecurim de fluuij profundo, quid. to.10.178.H
Lignum, quamuis terrenum, natat ſuper aquam. to.10.202.K

Lilia.

Lilia agri, neque nēt, &c. quo modo intelligatur. to.3.180.F

Limentinus.

Limentinus, deus. to.5.33.A.& 51 K

Limus.

Limus, quid habeat myſterij. to.1.186.E F
Limus luti, concupiſcentiæ carnales. to.8.75.I. in fine.
Nunquid ipſe limus non eſt ſubſtantia? tomo.8. 158.F
De limo factus eſt homo, ſed iniqui cadendo à iuſticia limus profundi facti ſunt: quibus quiſquis non conſenſerit, de limo ſuo aurum facit. to.8.158.D.& 160.C
Ex limo terræ, hominis origo. tomo. 8.158.D E. & 363.M
In carne eſt limus terræ. to.10.154.F

Linea.

Lineæ & figuræ mathematicæ. tom.1.132.A B. & ſequent.
Lineæ nigræ, de candido imprimuntur argento. to.5.200.A

Lingere.

Lingere terram, quid ſit. to.8.171.F

Lingua.

Linguæ vocabulum, propriè, & per tranſlationē. to.1.255.C D. to.3.154.H. to.8.64.A
Lingua facilius peccatur, quàm cæteris membris. to.2.177.B C
Lingua, ſignificat fruſtum illud carnis, quod eſt in ore, & locutionem quæ ſit per linguam. tom.8. 108.D.& 156.K
Lingua teſtatur, quid cor velit. to.8.226.K
Lingua popularis, plerunque eſt doctrina ſalutaris. to.8.45.F
Lingua. to.10.3.F

Linguæ cuſtodia, & lapſus.

Linguæ cuſtodia. to.1.42.C.to.4.256.D
Lingua facilè labitur. to.8.71.K.& ſequent.
Linguam domare non poteſt homo, & domat ferā. to.10.3.F
Linguam nullus homo domare poteſt. Ibidem.
Linguam à malo cohibere. to.10.34.E
Linguam ream non facit, niſi mens rea. tomo.10. 85.I
Linguæ lubricitas, vnde. to.10.86.I
Summa verecundia, eſt linguam nō poſſe frenare. to.10 279.L
Precioſa lingua non mouēt niſi diuina verba proferre. Ibidem.L
Qui non frenat linguam ſuam, huius vana eſt religio. to.10.280.A

Linguarum confuſio, diuerſitas, vnitas.

Linguarum diuerſitas, vnde. to 3.6.A
Linguis variis ſcriptura ſacra prodita. Ibidem.
Lingua vna primitus. to.3.143.D
Quæ autem illa lingua fuerit, quid attinet quærere? Ibidem.
Linguarum confuſio. to.3.161.L
De deſcenſione domini, ad confundendam linguā ædificantium turrim. to 5.135.D E
Linguarum diuerſitas, hominum magna miſeria eſt. Eodem.180.B
Linguæ ſeptuaginta duæ, & totidem gentes reperiuntur eſſe de filiis Noe: ſed numerus gentiū auctus eſt amplius, quàm numerus linguarum. to.5.135.H
Lingua vna, ſunt gentes plures diuiſę in Africa. Ibidem.
Propter linguarum diuerſitatem, dicitur terra diuiſa. to 5.136.I
Lingua vna fuit ante diluuium & cur diuerſitate homines puniti ſunt. Eodem.137.A.& ſeq.
Linguam ſuam ciuitas victorioſa imponit gentibus domitis per pacem ſocietatis, per quam etiam abundaret copia interpretū. to.5.179.M
Omnes linguæ ad vnā fidem concurrunt quo modo omnis varietas veſtis in vnitate cōcordat. to.8.90.I
Per ſuperbos homines diuiſæ ſunt linguæ, per humiles apoſtolos congregatæ ſunt. to.8.116.F
Quod in diuerſitate linguarū carnis, vna ſit lingua Eccleſiæ in fide cordis. Ibidem.
Lingua ſcripturæ attendenda. to 9.20.E
Linguarum diuerſitates, fecit ſuperbia. tom.9. 12.H
Linguæ, in quibus apparuit ſpiritus ſanctus: quare diuiſæ. Ibidem.A
Et quid ſignificent. Ibidem.H
Linguas in ædificatione turris Babylonis diuiſit ſuperbia, in miſſione autem ſpiritus ſancti eas adunauit humilitas. to.9.12.H I
Linguis omnibus, quare nunc non loquuntur omnes qui ſpiritum ſanctum accipiunt. tomo 9.56.K I
Donum linguarum datum fuit tēpore opportuno. to.9.133.L
Sicut in primitiua Eccleſia linguarum donum ſignificabat acceptionē ſpiritus ſancti: ita nunc ſocietas pacis Eccleſiæ, quæ diffunditur per omnes gentes. to.10.11.M
Linguæ omnium gentium, quid repræſentet. Ibid.
Eccleſia, id eſt vnitas, nunc loquitur omnium gentium linguis, quemadmodum olim ſinguli Apoſtoli accepto ſpiritu ſancto. to.10.49.F
Quare Apoſtolorum tempore, vnus homo omniū linguis loquebatur. to.10.64.K
Quare varietas linguarum ſignum erat ſpiritus ſancti. to.10.221.I K
Diſcipuli accepto ſpiritu ſancto linguis, quas nō didicerant, loquebantur. to.10.221.A
Quare recipientes nunc ſpiritum ſanctum, nō loquuntur variis linguis. Ibidem.A B

Lingua Hebræa, Græca, Latina, Punica.

Græcam linguam & Hebræam neceſſariam eſſe ad cognitionem literarum ſacrarum. tomo.3. 9.L.& 11.B
Linguarum ſcientia cur ferè ab omnibus deſperatur. to.3.84.D
Lingua Hebraica, Græca, & Latina. to.3.161.B
Græca lingua, inter cæteras gentium, clarior habetur. tom.5.64.F
Græca lingua in gētibus, pręeminet. Eodem.68.F
Lingua Hebræa eſt, quā cuſtodiuit authoritas ſermonis prophetici, & ſcripturæ. to.5.137.C
Lingua Hebræa remanſerat iam in ſola domo Thare, patris Abrahan, in qua erat vnius dei cultus. Ibidem.H
Lingua quomodo dicatur Græca, vel Latina. tomo 8.56.F
Linguæ tres, toto orbe, maximè excellentes. tomo 8.127.I
Lingua Punica affinis Hebrææ. tomo 7.35.F tomo 8.343.F
Lingua Hebraica, Punica, & Syra, cognatæ. tomo 5.19.G
Tres linguæ Hieroſolymis, tempore paſſionis, præ

præ cæteris eminebant. tom.9.117.L
Donatiſtæ duas ſolas linguas probabant. tom. 9.116.L M
Vide, Græci, Hebræi.

Lingua dei, Lingua Chriſti.

Lingua dei. tom.4.233.G
Lingua Chriſti, tunc adhæret faucibus ſuis, & cætera. tom.8.24.F
Lingua dei, quid habeat ſimile cum calamo. tom. 8.88.D.& K L

Linguæ malæ, doloſæ, & cæte.

Lingua dicitur gladius. tom.2.123.F.to.3.194. I.tom.8.121.L.&.141.L
Linguas aduerſus Chriſtũ exercentes. to.5.2.L
Linguas malas mali habent. tom.8.7.E F
Lingua doloſa, miniſtra eſt fallaciæ. to.8.110.D
Expeditius, vt lingua eorum diuidātur, qui malè conſpirauerint. tom.8.136.E
Linguæ Iudæorum quo modo infirmatæ ſint contra eos. tom.8.142.K
Lingua adulantium, ſamino comparatur. tom.8. 163.F G
Lingua doloſa eſt, quæ habet imaginem conſulendi, & perniciē nocendi. to.8.308.I.&.317.G
Aduerſus linguam doloſam, quid apponatur. Eodem.308.K
Contra linguam doloſam, & labia iniqua, parũ eſt agere verbis, ſed agendum eſt exemplis. Ibidem.L
Linguoſus amat mendacia: non enim illi eſt voluptas niſi loqui. tomo.8.351.F
Linguæ malum. tom.10.3.F
De lingua doloſa. tom.10.292.D
Linguæ doloſæ incommoda. to.10.290.F.& ſe.
Maiora vulnera ſunt linguæ, quàm gladij. tom. 10.301.L

Linteamen, Linteum.

Linteamina domini, in monumento inuenta myſticè. tom.4.133.B
Linteum quatuor lineis de cœlo demiſſum quid myſticè. tom.10.118.B C & ſequen.

Linternum.

Linternenſe oppidum. tom.5.27.L.& ſe.ſeq.A

Linum.

Linum fumigans, quid ſignet. to.4.75.G

Liqueſcere.

Liqueſcere, quid ſit. tom.8.375.M

Literæ, Literatura.

Literatura, Græcè Grammatica. tom.2.38.I
Vide, Diſcere.
Signa verborum, literæ. tom.3.5.M
De literis Græcis, & Latinis. tom.1.87.D
De litera & ſpiritu. Eodem.16.G
Per literam, ſignificatur lex. tom.3.182.D
Per ſpiritum, gratia. tom.6.67.A
Litera ſola, id eſt, ſine ſpiritu. Ibidem.
Litera occidit: locus Apoſtoli declaratus. tom.5. 188.F G.to.7.193.C.&.296.K.to.10.57.F G
Et virtus peccati lex. tom.10.57.F G
De literis diuerſarum ſcripturarum, quæ continet falſitatem aut veritatem. tomo.5.102.L M. & ſequent.
Literæ ſeculares, ſiue veræ, ſiue falſæ, nihil omnino afferunt, quo beatè viuamus. tom.5.171.B
De litera ſuperſtitio, & mens inerudita contenta eſt. tom.5.193.A
Litera iubens accidit, ſpiritus iuuans viuificat.to. 6.130.G
Literiones, & literati. Eodem.133.B
Literatura Iudæorum. tom.8.187.C
Literatus, in arte ſua, poteſt honeſtè viuere. Ibid.
Literaturam quam cognouit, in cuius arte tota die laus dei eſt, quæ ſit. Ibidem.
Sola litera ſonus, eſt corpus ſine anima. tom. 10.161.D
Iudæi & hæretici ſolum literæ ſonum attendunt. Ibidem.
Litera Iudæos & hæreticos occidit, ſpiritus Chriſtianos viuificat. tom.10.177.K
Nulla aut parua ædificatio ſcripturæ ſanctæ, ſolũ attendenti quod litera ſonat. tomo.10.226.I

Lites, Litigare.

Lites quantocyus ſedandæ. tom.0.191.H
De litibus cauendis, & exortis citò ſedandis. to. 2.82.B C.&.106.H
Litigare iure non licet Chriſtiano. tom.4.278. H I.tom.8.302.I
Litigioſos concordare, opus miſericordiæ. tom.8. 377.D
Litigaturus cum inimico, prius litiget cum corde ſuo. tom.10.244.L

Littus.

Littus maris, finem ſeculi ſignificat. to.9.121.C

Liuidus.

Liuidum faſio. tom.2.60.F

Locus.

In locis patrùs, inueſtiganda quoque veritas. to. 2.93.L
Non locorum ſpacio, ſed mentis affectu acceditur ad deum, & receditur. tom.1.281.I.tom.3. 3.E F.&.236.I
Loca ſancta martyrum, & quo modo ad ea peregrinatum. tomo.2.236.A
Locorum nominibus, tanquam luminibus, ornatur oratio. tom.3.27.E
Locorum & gentium nomina vetuſtate plerunque mutari. tom.4.33 H.&.55.E
Locus dei, abuſiuè dicitur templum dei. tomo.4. 124.H
Loco non continetur deus. to.5.217.C.in fine.
Locus habitationis dei, & locus habitationis gloriæ dei differunt. tom.8 23.D
Quòd deus, qui eſt vbique, nullo continetur loco. tom.8.56.K
Quòd non ſtet in ſuo loco, nec circundet eum qui credunt in eum, quia ipſe ambitus ſuus vbique ſit. to.8.92.I.&.104.D E.
Locus ſanctus dei quis ſit, cum ille ſit vbique totus, & nullus eum contineat corporalium ſpaciorum locus. tom.8.152.I
Locus dei ſanctus, vnanimes. Ibidem.
Non loco quiſque longè eſt à deo, ſed diſſimilitudine. tom 6.032.C
In omni loco præſens eſt deus. to 8.189.A
Noli cogitare deum in locis, ille tecum eſt talis qualis tu fueris. Ibidem.B
Noli illum expectare de locis: locus eius tu eris, ſi bonus, ſi confeſſus inuocaueris eũ. to.8.180.C
Qui nos tuetur in loco vitæ huius, ipſe poſt vitam iſtam ſit locus noſter. tom.8.40.A
Vbi non eſt, qui vbique præſens eſt? tom.8.183.E
Si vis eſſe locus dei, eſto humilis & manſuetus, & tu ipſo efficieris quod quæris. tom.8.532.F
Vnum locum domini, omnes credentes faciunt. Ibidem.
Qui vult facere locum domino, non de priuato, ſed de communi debet gaudere. Ibidem.G
Tunc facis domino locum, cum illum, non te ipſum amaueris. Ibidem.I
Locus, quem poſuit deus aſcendenti, quis ſit. tomo 8.201.E
Locus noſter munitus, deus. Eodem.165.C
Deus, locis, & regionibus omnibus tempora ſua, & quæque diſpoſuit. tom.8.377.I K
Locus animæ non in ſpacio aliquo eſt, quod forma occupat corporis, ſed in delectatione quo ſe peruenisse ad amorem lætatur. to.8.14.I
Locus impij quis ſit, & quo modo non inueniatur. tom.8.67.G
Locus Chriſti, æternus eſt. to.9.114.A B.& E
Locus filij pater eſt, ſicut locus patris filius. Ibi.C
Locus dei ſunt homines iuſti: ſicut hominum iuſtorum locus, eſt deus. tom.9.114.C
Locus dei quis ſit, & qualiter ſit, difficile eſt intelligere. Ibidem.C D
Locus, tempus, & res, quibus ſeruiendum. tomo 10.6.L

Locale.

Quid propriè dicatur locale. to.10.21.C D
Omne locale, eſt viſibile. Ibidem.6.M

Loculi.

Cur Chriſtus loculos habuerit in terra, & ipſos Iudæ commiſerit. tomo.8.371.B &.261. I M.tomo.9.80.F

Locuſtæ.

Locuſtæ mundæ in lege. tom.1.11.C
Locuſtæ mirabiles, & earum multitudo in Africa: & de peſtilentia. tomo.5.30.F
Locuſtæ parens eſt bruchi. tom.8.268.D E
Quid ſignificet malicia, ore lædentem. Eod. 189.H I
Quid per locuſtam intelligatur. to.9.149.A
Locuſta quid. tom.10.171.F.& H

Logos, Logica.

Logos Græcè, ratio dicitur Latinè. to.10.222.F
Logicon Græcè, dicitur rationale Latinè. tom.8. 83.M
Quo modo de rebus, verbis, dicibilibus, dictionibus, tractetur in logica. tom.1.60.G
Auguſtinus logicizans, ſiue phyſica popula prædicans, rogat deum vt intelligant.to.10.32.A

Longanimitas.

Longanimitas dei. tom.8.364.B C.to.9.163.D
Longanimitas, ad animum, & ad corpus tranſlata. tom.8.134.C
Non modo ſic longanimis eſt deus in ſuſtinendo, vt nunquam inſtet in iudicando. to.8.364.C

Longinquus.

Qui à longinquo ſtant, ſæpe proximi ſunt. tomo 10.90.L
Dominus quo modo longinquus & proximus. Eodem.31.D E.& ſequent.
Vide, Propè, Propinquitas.

Longè, Longum.

Aliquis longè eſt à deo, non loco, ſed diſſimilitudine. tom.8.56.K
Aliquis longè eſt à deo, non corpore, ſed corde. Eodem.118.I
Non regione, ſed affectione. tom.8.204.A & .231.M.& ſequent.
Magna miſeria eſt, longè eſſe ab eo, qui vbique eſt. tom.8.213.E
Longè te à deo non facit, niſi iniquitas. tom.8. 214.A
Quid tam longè ab eo qui te fecit, quàm figmentum quod tu ipſe feciſti. to.8.346.D
Longè dicuntur à ſe boni & mali, etiam ſi vna catena colligantur. tom.8.327.G
Quod tibi longum videtur, citò eſt deo: ſubiunge te deo, & tibi citò erit. tom.8.60.K
Longum putas infirmitas, quod citò agitur.tom.8. 61.F
Longum eſt deſiderio, quod citò eſt deo. tom.8. 82.B
Quod tibi longum eſt, deo breue eſt to.8.164.D
Non eſt longum dicendum, quod finem habet. Eodem.222.E
Hoc propriè in ſcriptura dicitur longum, quod eſt æternum. tom.8.311.E

Longitudo.

Longitudo ſola in animo eſt, non in corpore. tom. 1.131.M. & ſequen.
Longitudo, linea. Ibidem.
Longitudo, in ſcripturis. to.2.118.G. & 125.G H

Loqui. Locutio.

Loquimur pauca propriè. to.1.44.M
Loquimur imitatione. to.1.134.D
Quã ob cauſam loquamur. to.1.122.I. & 125.B
Loqui, quid. Eodem.60.H
Multiloquium periculoſum. to.1.1.B
Locutionum genera ſummopere cognoſcenda. to.1. 13.L. & 165.M
Locutiones ſcripturarum, frequenti lectione comparantur. to.1.181.M
Locutio propria, & figurata. tomo.1.186.L. to. 3.6.K
Locutiones de deo corporales, quo modo accipienda. tom.1.162.H I. & 165. M. & 177. I. & 183. A B. tomo. 6. 198.G H. tomo.6.131. D E. & ſequentibus.
Locutio figurata quid efficiat. to.3.6.B. & 11.K
Locutiones obſcuriores quo modo explicandæ. to. 3.6.I K
Locutionis integritas, quid. Ibidem.7.C
Locutiones diligenter obſeruandæ. tom.5.12.G. to. 8.267.G
Locutionis genus ante omnia eſt conſiderandum. to.3.23.H
Locutionum libri.7. to.3.22. A. & ſeq.
Loqui rectè. to.3.134.I. to.7.44.I
Loqui bene, & malè viuere. to.3.235.K
Locutionum & verborum proprietas, quo modo percipienda. to.3.7.E F
Locutio figurata, ne quaſi propria accipiatur, & contra. tom.3.11.K. & ſubſequent.D. tomo. 4. 100.B C
Locutiones tropicæ. to.3.14.A
Vide, Tropus.
Loqui aliud figuratè, aliud propriè. to.3.175.K
Loqui, pro concumbere. to.4.35.B
Locutionum omnium generales proprietas. tomo 4.55.D
Elocutionis varia genera. Vide, Dictio, & Loqui.
Loquaſitas nihil eſt vanitate, quæ non illud poteſt quod veritas. to.5.49.C
Liberis verbis loquuntur philoſophi, nos autem non. to.5.87.I
Locutionis duo vicia. to.5.7.B
Parum eſt loqui verum, niſi etiam in corde ita ſit. to.8.18.E
Non eſt loquenda veritas cum Chriſtiano, & mendacium cum Pagano. to.8.27.B
Difficile eſt cùm homo loquendi neceſſitatem habeat, in loquendo non aliquid dicat, quod ſe dixiſſe nollet. to.8.72.K
Perpende quod locuturus es, examina, conſule interiorem veritatem, & ſic profer ad exteriorẽ auditorem. Ibidem.
De diſcretione locutionis & ſilentij. Ibidem.M
Multi loquuntur quod non audiunt. to.8.98.A
Sic elige quod loquaris, ſicut eligis quo veſcaris. to.8.110.C
Qui aliter agit quàm loquitur, bona loquitur, & malè iudicat. to.8.124.B C
Seruus dei, ſi fieri poteſt, cupiat non habere neceſſitatem loquendi & docendi. Eodem, 551.F
Ibi vnuſquiſque ſe probet, non vt loquatur, ſed vt de alio locutionis officium exigat. Ibidem. F. in fine.
Gaudium tibi ſit in auditione dei, neceſſitas in locutione tua. Ibidem.G
Ab interiore audiuimus veritatẽ, & ad eos qui foris à noſtro corde ſunt, loquimur. Ibidem.
Loqui in porta, quid ſit. to.8.564.B
In loquente nihil quærendum niſi voluntas. to.10.10.B
Operibus loquendum, non vocibus. to.10.28.E
Homines loquentes vanitatem, filij alienigenæ. to.10.31.E F
Loqui dolum, quid. to.10.90.K
Noe loquebatur opere, tacebat ſermone. tomo 10.161.C
Qui ſemper, quod iuſtum eſt, loquitur, & deus in illo habitat, & ipſe in deo. to.10.170.M
Quilibet verus Chriſtianus loquitur omnibus linguis. to.10.221.I K

Loqui dei.

Quo modo verbum dei loquatur cordi. tomo.1. 43.L
Deus loquitur factis, ſicut homo verbis. tomo.2. 42.M. in fine.
Quo modo deus ſit locutus. to.5.140.I
Quòd nobis loquitur per ſcripturas ſanctas. to.4.253.C
Loqui dei, quid. to.4.234.D
Semel locutus eſt deus, exponitur. to.5.43.C
Deus deorum dominus locutus eſt: exponitur. to. 5.80.B C
Locutus eſt nobis deus in ſacra ſcriptura: primo, per prophetas: ſecundo, per ſeipſum: tertio, per Apoſtolos. to.5.92.D E
Locutus eſt deus Cain per ſubiectam creaturam, ſicut primis parentibus. to.5.125.C
Locutio dei exterior, quam ſic facit prædictis modis, nihil proficit, niſi interior gratia mentem regat, atque illuſtret. to.5.324.M
Deus loquitur cum homine non per aliquam creaturam corporalem, corporalibus inſtrepens auribus, & c. neque per eiuſmodi ſpiritalem quæ corporũ ſimilitudinibus figuratur, ſed loquitur ipſa veritate ſi quis ſit idoneus ad audiendum mente, non corpore. tom.5.92. & ſeq. & 135.G H
Locutus eſt deus per angelos vocibus humanæ linguæ. Eodem.85.F
Dei ſublimior locutio ante ſuum factum, ipſius facti ſui eſt immutabilis ratio: quæ non habet ſonum ſtrepentem, ſed vim ſempiterne manentẽ, & ſpiritaliter operantem. to.5.155.G
Qualis intelligenda ſit locutio, qua deus angelis loquitur. Ibidem.G. & ſeq.
Deus multis modis, & per multos locutus eſt: & quid. to.8.202.B
Quo modo intelligatur, Semel locutꝰ eſt deus: cùm ſcriptura multifariè multiſque modis olim patribus, in prophetis, locutum fuiſſe teſtetur. to. 8.88.B. & 137.H
His, inter homines, multis modis per multiformẽ creaturã locutus eſt: apud ſe ſemel locutus eſt, quia vnum verbum genuit. Ibidem.I
Quæ duo audierit, cùm ſemel tantum locutus ſit. Ibidem.L
Multis loquitur deus in corde, & magnus ibi ſonus in magno ſilentio cordis. to.8.74.I
Quòd deus loquatur & quod verax ſit, & omnipotens, & fallere non poſſit, quia habet vnde faciat. to.8.133.A
Cùm deus olim Moyſi loquebatur: quia temporaliter loquebatur, per aliquam creaturam corporalem loquebatur, non per ſubſtantiam ſuã. to.8.346.G
Cùm deus loquitur in ſubſtãtia ſua, in verbo ſuo loquitur. Ibidem.H
Quòd Moyſes nouerat iſtam locutionem dei aſſumptis quibuſdam corporeis creaturis fieri, ideo concupiuit ipſam ſpeciem dei videre. Ibidem.H
Loqui patrem filio, quid eſt. to.9.65.H
Spiritus ſanctus quo modo non loquitur à ſemetipſo. to.9.105.I K
Loquutio dei, lõgè diſtat ab humana loquutione. Ibidem.I K
Pater loquitur à ſemetipſo, quia habet vitam à ſemetipſo: nõ autem filius, vel ſpiritus ſanctus. to.9.106.A
Chriſtus quo modo palam locutus ſit mundo. to. 9.155.E F
Deus in ſimilitudinibꝰ loquitur: vt qui iuſtus eſt, iuſtiora faciat: & qui ſanctior, ſanctiora. to. 9.144.L
Chriſtus modo loquitur in præcepto, tacet in iudicio. to.9.234.K
Si non veniſſem, & locutus eis non fuiſſem, peccatum non haberent: exponitur. to.10.9.L. & ſequen.
De eo quod ſcriptum, Quæ ego loquor vobis, à meipſo non loquor. to.10.47.C
Chriſtus in cœlo ſedet, ſed in terra loqui nõ ceſſat. to.10.228.H

Lorica.

Lorica ideo eſt, quia interiora tranſigi non ſinit. to.8.54.C

Loth.

Loth. to.5.82.L M
Loth interpretatur declinans, & quid ſignificet. to.8.199.C
Loth captus, & ab Abraham liberatus. tom. 5. 159.F. in fine.
Loth frater, id eſt, conſanguineus Abrahæ. to.6. 89.B. & 91.M. & ſeq. to.9.20.B
Loth, filias proſtituens, excuſatur. to.4.10. A. & ſeq. & 12.G. & 21.M
Loth, iuſtus. Eodem, 22.B
Perſecutio quam Loth à Sodomitis patiebatur. to.10.95.D
Viſio Loth excutitur. to.5.62.C D. & ſeq.
Loth angelos vidit, dominum intellexit. to.6. 9. C. & 166.C D. & ſeq.
Loth, quo modo duos viros exceperit. tom.10.161. F. & ſequen.
Loth quo modo apparuerit deus. to.10.161.D E
Loth, quare prohibetur retrò reſpicere, & c. to.5. 141.H I
De Loth à Sodomis liberato, atque eiſdem cœleſti igne conſumptis: & de Abimelech, cuius concupiſcentia caſtitati Saræ nocere non potuit. Ibidem.
Loth de incendio liberatur. tomo. 10. 161. L. & 302.E
Solus Loth pœnitens, de Sodomorum incendio liberatur. to.10.161.L
Loth inter peſſimos Sodomitas, iuſtè conuerſatus eſt. Eodem.294.G
Loth vxor, in petram ſalis. to.3.562.D. to.5.142. H I. to.10.26.E. & 294.G
Vxor Loth retroſpiciens conuerſa eſt in ſtatuam ſalis, vt illius contemplatione homines condiãtur & ſapiant. to.8.183.C. & 200.B
Vxor Loth à Sodomis liberata, contra præceptum retro aſpiciens, quod euaſerat, perdidit. tom. 9.203.A
Vxor Loth, quid myſticè. to.5.82.L M
Loth filiæ, malè vtentes patre, quid adumbrent. to.8.153.F
Loth vxoris exemplum metuendum. to.10.26.E
Loth, typus corporis Chriſti. to.6.89.H
Loth vxor quos adumbret. Ibidem.
De opere filiarum Loth. Ibidem.I. & ſeq.

Quid

Quid ſignificet quòd filiæ Loth, quæ cum patre inebriato concubuerũt, gentẽ fecerunt Moabiticam. to.8.133.F G
Loth inferior erat Abraham. to.10.161.E
In Loth & vxore, mundum perfectè & imperfectè deſerentes deſignantur. to.10.294.G

Lubricum.

Lubricum luxuriam deſignat. to.8.55.B

Lucas.

Lucas non habet abbreviatorem, ſicut Matthæus. to.4.85.L
Lucas ſignatur per vitulam. Eodem.86.B. to.9.60.M
Lucas Chriſtum ſacerdotem inſinuat, Matthæus regem. to.4.91.K. ſequen.copioſè. & 130.M. & ſequentibus.
Vide, Euangeliſta.

Lucere.

Opera bona quomodo debeant lucere coram hominibus. to.5.45.G H. to.10.2.H I. & ſeq.
Sic luceat lumen veſtrum coram hominibus, vt videant bona opera veſtra, &c. &, Attendite ne iuſticiam veſtram faciatis coram hominibus: quo modo intelligenda, ſine concordanda. to.10.2.G. & 137.G

Lucerna.

Lucernæ ardentes, bona opera. to.4.239.K. to.10.22.H
Lucernam ſub modio ponere quid ſit. tomo.4.264.H
Lucerna inextinguibilis to.5.199.F
De lucerna ardente in phano Veneris. Ibid.F G
Inter lucernam, & lumen, quid intereſt. tomo.8.302.A
Sicut lucerna non à ſeipſa accenditur, ita nec anima humana ſibi præſtat lucem. to.8.277.K
Lucerna ſapientiæ, caro Chriſti eſt, de luto facta: ſed verbo ſuo lucet. Eodem.347.G
Nomine lucernæ, ſcriptura ſancta intelligentur. to.8.110.G
Lucernæ dicti ſunt prophetæ, ſimiliter & apoſtoli. to.9.44.C
Lucernæ, credentes. Ibidem.A B
Lucernarum oleum, gratia dei. Ibidem.C
Lucerna oleo abundans, & non lucens, inanis eſt. to.9.230.E
Lucerna fuit Ioannes baptiſta. to.10.36.A
Lucere, ſiue lucernas ardentes habere. Eod.33.L
Lucerna, loci ex ſcripturis recitati. to.10.108.D
Quid ſit lucerna ardens & lucens. to.10.248.G
Vide infra, Lumen, Lux.

Lucifer.

Luciferi caſus. to.3.150.M. & ſeq.
Luciferi caſus, per principem Tyri. Ibi.151.B C
Quo modo cecidit Lucifer, qui manè oriebatur: exponitur. to.5.95.F. & ſequentib.
Lucifer, vnde dicebatur. to.9.6.F
Lucifer ſtella. to.5.58.H
Ante Luciferum genui te exponitur, to.8.325.L. & 280.D E
Per luciferum, ſtellæ omnes ſignificantur. tom.8.225.L
Ante luciferum, id eſt, ante tempora. to.8.280.D E. to.10.216.I
Lucifer, quid ſignificat in ſcriptura. to.10.126.I

Luciferiani.

Contra Luciferianos. to.3.275.B
Lucifer, Caralitanus epiſcopus, inter hæreticos numeratur. to.6.7.E
A quo Luciferianorum hæreſim natam putat Auguſtinus. Ibidem.
Luciferiani, dicunt animam ex transfuſione generari. Ibidem.

Lucilius.

Lucilius Balbus. to.5.42.L M

Lucilla.

Lucilla pecunioſiſſima mulier, factionis Donatianæ. to.2.151.F G. to.7.3.I
Lucillæ pecunia multi epiſcopi corrupti. Ibid.G
Lucillæ artificio Cæcilianus condemnatur à Donatiſtis. tomo.2.152.F G. tomo.7.52.B. & 116.D

Lucina.

Lucina dea. to.5.36.K. & 40.A

Lucius.

Lucius Opimius. to.5.28.G
Lucius Pontius. Eodem.19.D
Lucius Quintius. to.5.26.A
Lucius Tatius. Eodem.19.A B
Lucius Valerius. to.5.46.G H

Lucrari, Lucrum.

Boni volunt lucrari malos, mali volunt extinguere bonos. to.10.166.E
Qui alios lucratur, de ſuo erogat. to.10.278.I
Lucri promiſſio, eſt quaſi eſca in muſcipula. to.8.146.A
Lucrum iniuſtum non eſt ſine iuſto damno. to.8.248.A
Pereat mundi lucrum, ne fiat animæ damnum. Eodem.264.K
Nemo habet iniuſtum lucrum, ſine iuſto damno. to.10.234.A

Lucretia.

Lucretia vi compreſſa. to.5.7.A & 25.B C
Lucretia ſe, ob illatum ſibi ſtuprum, peremit. Eodem.7.A. & ſequen.
Lucretia, an adultera, an caſta. Ibidem.B

Lucretius.

Lucretius. to.5.25.H I
Lucretius, animam ex atomis eſſe ſcripſit. tom.6.21.H I

Lucta.

Lucta contra vitia. to.1.42.G. & ſeq. to.3.239.I
Lucta Iacob cum angelo, quid ſignificaris. to.5.143.G. Vide, Iacob.
Qui luctabatur cum Iacob, Chriſtum præfigurauit. to.10.34.L
Lucta hominis cum concupiſcentiis carnis. to.10.36.D E
Et ibi locus declaratus, Spiritu ambulate, & concupiſcentias carnis ne perfeceritis, &c. E. & ſeq. copioſè.
Qui luctam carnis & ſpiritus in ſe ſentiunt, facilè intelligunt Apoſtolum. to.10.36.L

Lucus.

Lucus. to.3.14.B

Ludus.

Ludi ſcenici deteſtandi. to.2.170.B C
Ludi ſcenici. to.5.9.M. & ſo. ſeq. A. & 16.A. & 38.D. & ſo. ſequenti.F G
Ludi circenſes. to.5.10.B. & 16.A
Ludi ſcenici theatrales. to.5.16.B C
De ludis ſcenicis, in quibus dij non offenduntur editione ſuarum turpitudinum, ſed placantur. to.5.13.A B
Ars ludicra & ſcenica. to.5.24.I
Platonem fuiſſe meliorem, qui poetis locũ in bene morata vrbe non dederit, quàm hos deos, qui ſe ludis ſcenicis voluerunt honorari. to.5.34.M. & ſequen.
Quanta euerſione publicæ diſciplinæ Romani dijs ſuis placandis ſacrauerunt obſcœna ludorum. to.5.20.C. & ſequen.
Ludi ſeculares. to.5.26.H
Scenicorum ludorum interitus. to.4.90.F
Ludorum ſcenicorum reſtauratio. to.5.126.H. & 38.D. & ſequen.
Ludi ſcenici in rebus diuinis. Eodem.31.I
De ludis ſcenicis, quos ſibi dij celebrari à ſuis cultoribus exegerunt. to.5.38.D. & ſequen.
Ludi ſcenici & circenſes, & ludorum differentia, & de Ioue apparente. Ibidem.
De ludis ſcenicis, quid Plato ſenſerit. Eod.69.I
Ludi funebres. to.5.73.G. & ſequen.
Ludi muſici, inſtituti Apollini Delphico. tomo.5.158.F G
Ludificatio dæmonum, quo modo fit. Eodem.162.G. & ſequentibus.
Ludi ſeculares contemnendi. to.8.197.L
Luſio in malo. to.9.23.B
Prohibitis ludis ludentes, idolis ſacrificant. Eodem.015.L

Lugere, Luctus.

Luctus quid. to.4.263.G
Lugere, eſt deſiderare quod non habes. tomo.8.56.K
Sunt lugentes beati in ſpe, & lugentes in re. to.8.208.E
Sic lugeamus extinctam animam noſtram, ſicut parentum carnem plangimus. tomo.10.274.C D
In luctu opus eſt, in conſolatione merces eſt. Eodem.322.I K
Qui carnaliter lugent, non conſolationes, ſed deſolationes habent. to.10.322.K

Lumbi.

Lumbos accingere, quid ſit. to.4.239.K
In lumbis ſemina generationis. to.7.220.L
Lumbi accincti. to.10.22.H
Sint lumbi veſtri præcincti: exponitur. tomo.10.33.L M. & ſequentib.

Lumen, Lux, & eius creatio.

Luminare maius. to.1.51.F G
Luminare minus. Ibidem.
Lux æterna, in qua deus erat, antequam faceret iſtam lucem. to.1.181.A
Lux, corpus. to.2.2.I
Lucis tria genera. to.3.110.C & E
Fiat lux, quo modo dictum. Ibidem.C. & 114.I K. & ſeq. to.5.96.B C. & ſequen. copioſè.
Lux quæ fuit ante luminaria, ſpiritalis. tom.3.126.A
Dies item ſpiritalis. Ibidem.I K
Lux, dies, tenebræ, nox. to.3.110.L
Fiant luminaria. to.3.105.L
Lux, quid ſit. Eodem.114.C
Prima lux, & ſol. to.3.115.C
Emiſſio & contractio lucis. Ibidem.L
Lux, tenebræ. Ibidem.M. & ſeq.
Luminaria die quarto. to.3.118.K
Luminaria, an rectores habeant. to.3.119.L
De luce quæ fuit ante luminaria. to.3.126.A
Lux ſpiritalis. Ibidem.B
Illud de luce & die ſpiritali, quo modo accipiendum. to.3.126.I K
Lumen. to.4.275.E
Lucis arma. to.4.258.G
Lux illa prima, ſcilicet qualis ſit, & quo modo alternante motu, qualemq́; veſperam & mane fecerit, remotũ eſt à ſenſibus noſtris. to.5.93.E
De luce illa prima, quid ſentiat Auguſtinus. Ibidem. & ſequentibus.
Per lucem illam primam, quo modo natura angelica intelligatur. to.5.93.L M
In verbo hoc, dixit deus: Fiat lux, & facta eſt lux, & vidit lucem, &c. quo modo intelligatur triplex cauſa. to.5.96.G
De luce diuerſa, quo modo diuerſimoda locutio eſt in Geneſi. Ibidem.D. & ſequen.

Lucem

Lucem pugnaſſe cum tenebris, Manichæorum fabula. to.6.63.E F

Vide, Manichæi.

Alia eſt lux quæ oritur iuſtis, alia quæ iniuſtis. to.8.238.H

Lux iſta viſibilis, communis eſt bonis & malis cum pecoribus, ſed alia ſolum mundis corde. to.8.150.K

Lux dei nihil aliud eſt, quàm veritas dei. to.8.84.G

Tunc lux ſpiritaliter diuiditur à tenebris, quando, &c. to.8.95.C.in fine.

Lux nunquam clarior eſt, quam in meridie. to.8.61.B

Poſt lucem, non ante lucem, ſurgendum eſt. to.8.322.L.M

In luce eſſe nihil prodeſt, ſi clauſi ſunt oculi. to.8.48.I

Lucem iſtam quærunt oculi carnis: lucē, quæ deus eſt, quærunt oculi cordis. to.8.30.I

Oculo ſauciato lux pœnalis, quæ ſanus lætatur, & ad quam inſpiciendam factus eſt. to.10.18.B

De luminibus aduium concertantes. Eod.107.K

Deus non tantam tribuit lucem quantam potuit, ſed quanta mortalis oculus capere potuit. to.10.193.I

Lumen dei.

Lumen, vultus dei. to.1.35.D

Illuminationis diuinæ primordia. to.1.43.B

Lumen, ſiue illuminatio cordium, ſpiritus dei. Eod.41.B. & F. & ſequen. & 43. L & 46. K L. & 50. A B. & F G. & 52. B & 381. A B. to.3.239.G

Lux ſumus in domino, filij lucis, filij dei. tom.1.50.I K

Luminaria duo myſticè. Eodem.51.E

Lumen, verbum dei. to.1.164.E

Luce diuina illuſtratur anima. to.5.108.G

Lucem illam diuinam incorpoream contingere nequeunt bruta. to.5.98.C D

In luce primæ veritatis, omnia videntur effectiuè, non obiectiuè: quod colligitur ex verbis Auguſtini. to.5.190.G

Lucis pulchritudo multiplex. Eodem.215.K

Lumen ſuper nos ſignatum eſt totum hominis verum bonum, quod non oculis, ſed mente conſpicitur. to.3.6.B

Lumen illud vnde anima accenduntur, non alieno, ſed ſplendore proprio præfulget, quod eſt ipſa veritas. to.8.10.E

Non tale lumen dat deus, quod ab aliquo poßit obtenebrari. to.8.29.E

Sicut lumen non poteſt confundi, ſic & illuminatum confundi non ſinit. to.8.52.D

Illumina vultum tuū ſuper nos, &c. duobus modis intelligitur. to.8.150.K

Lumen oculorum noſtrorum, quo modo non ſit nobiſcum. to.8.70.A

Lumen viuentium, eſt lumen immortalium, &c. Eodem.121.A

Qui voluerit eſſe ſibi lumen, ipſe cadit à lumine quo illuminatur. to.8.310.F

Mali iuſtos tribulantes, obſcuritatem illis faciunt, lumen tamen eorum extinguere nequeūt. to.9.144.M

Mirabile lumen dei. to.9.165.A B

Lux dei. Eodem.166.D E

Luminis diuini excellentia. to.9.171.K

Lux diuina. to.9.193.M

Duplex lux. to.10.19.B C.& 107.L

Qui à lumine deſeritur, à tenebris occupatur. to.10.226.D

Luminis & ſapientiæ vocabulum, omnibus perſonis congruit. to 3.77.A B

Lumen deus,
Lumen Chriſtus.

Lux in tenebris lucet, & tenebræ eam non comprehenderunt: exponitur. to.2.120.E F

Lumen animæ, deus. to.3.158.G. to.8.139.E

Lux iuſticiæ, quo modo amittatur. to.3.238.F

Lumen verum Chriſtum ſequamur. to.3.240.K

Lux Chriſtus, lux Apoſtoli, quo modo. tomo.4.123.C D

Lumen mentium ad omnia diſcenda, eſſe ipſum deum, dixerunt Platonici. to.5.67.A

Lumen verum, quod illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum, illuminat etiam omnem angelum mundi. to.5.93.M

Lumen exaltatum, nullum eſt, niſi Chriſtus. to.8.335.M

Lumen verum, Chriſtus. to.9.2.K. to.10.7.M

Lux aliter Chriſtus, quàm Apoſtoli. to.9.84.F G

Lux iuſtorum, deus. to.9.167.E

Chriſtus lumen, Ioannes lucerna. to.10.7.M

Deus eſt lumen, & nos ſine illo tenebræ. Eodem.254.G

Lumina, angeli,
Apoſtoli, iuſti.

Lumen mundi, Apoſtoli. to.2.120.F

Lumina mundi clariſsima. to.5.78.L

Lux, angelos bonos ſignificat. to.5.99.I.& ſeq.

Lumina, quo modo ſancti. to.7.10.F.to.9.84.F

Luminaria, in ſeculo fulgentia, ſancti. tomo.8.227.C.& 369.K.& ſequen.

Quare apoſtoli dicātur lux mūdi. to.10.275.K L

Vide ſupra, Lumen, Chriſtus.

Luna.

Lunæ incrementa, & decrementa, vnde. tomo.2.216.K.& ſeq. to.8.16.C D

De luna Manichæorum ſomnia. tomo.2.116.K. to.6.5.G

Luna allegoria. to.2.116.M

Luna ſigniferum circulum ſingulis menſibus complet. to.3.117.F

Lunæ creatio. to.3.119.D

Luna, Solis lumine, quo modo illuſtratur. Ibid.F

Lunam cur obſeruant Chriſtiani in celebratione paſchæ. to.4.174.K

Luna dea. to.5.54.C

Luna deponitur, vt deſpumet. tom. 5.85.L.& fo. ſequent.B C

Luna. to.6.3.I

Lunæ nouæ celebratio, quid præfiguraret. t.6.95.G

De luna, duæ opiniones, vnde habeat lumen. tom.8.16.C

Luna non vno modo obſcura dici poteſt. Ibid.F

Luna in allegoria, ſignificat Eccleſiam. to.2.117.C. to.8.16.C.in fine & fo.171.C D

Quod ſignificet carnem Chriſti. to.8.177.I

Quod ſignificet ſynagogam. to.8.17.D

Quòd pro mutabilitate poni ſoleat. tomo.8.134.M

Quòd ſignificet incrementa, defectuſque mortalium. to.8.170.L

Quòd ſignificet carnales, & inſipientes. tomo 8.177.K

Quòd ſignificet mortalitatem carnis, propter augmenta & detrimenta. tomo.8.215.C. in fine.

Luna noua, vita noua eſt. to.8.195.K

Luna ſignificat ſpiritaliter Eccleſiam de minimo creſcentem, & iſtam mortalitatem vita ſeneſcentem, ſed vt propinquet ad ſolem. tomo.8.263.A

Luna, quo modo erat per noctem. to.8.311.K L

Luna, ad Paſchalia gaudia, ſe pleno gaudio parat. to.10.204.C

Lupa.

Lupa Romulum & Remum ablactauit. tom.5.164.D E

Lupas meretrices appellabant. Eodem.E

Lupanar.

Lupanaria quid ſint. to.5.120.L.& 164.E

Lupanaria à lupa. Eodem, 164.E

Lupi.

In lupos homines conuerti. tom.3.196. D E.tom.5.162.K

Lupi malos ſignificant in ſcripturis, ſicut oues bonos. to.7.239.E F

Luporum nomine, perfidi & hæretici figurantur. to.8.47.E F

Lupus tantum vult nocere, quantum leo: & ſi non auferi à canibus prohibitur, non ideo innocentior. to.8.226.H

Lupus, diabolus. to.10.42.F

Luperci.

Lupercorum origo. to.5.162.E

Lutum.

Lutum. to.10.177.E F

In eodem luto hæſitantes. to.7.130.E F

Luxus, Luxuria.

Contra luxum ſeculi. to.1.157.K.& ſeq.

De luxurioſis. Eodem.158.A B

Luxuria vicium, malorum omnium corporis & animæ cauſam eſſe, exemplis probatur. to.2.184.H I.& ſeq.F.& ſeq.copioſè.

Luxurioſus iuuenis, inſpecta tabula Iouis, luxuriam ſuam complet. to.5.12.K

Luxuria Aſiatica, peior fuit omni hoſte Romanis. to.5.27.L

Luxuria non eſt vicium corporis, ſed animæ peruerſæ. to.5.102.F

Luxuria, vel libido, quo modo ſibi vendicat corporis dominium. Eodem.120.D E

Luxurioſa verba, quo modo licet loqui in neceßitate, quę iam libidinoſa nō ſunt. to.5.121.A B

De luxurioſa vxore Nini, occiſa à filio, quicum inceſtaſſe fertur. Eodem.154.G

Luxuria quid. to.7.226.M

Luxurioſi, per ſcorpios intelliguntur. tomo.9.144.M

Luxuria fugienda eſt. to.9.251.G

Luxuria vanitas, pauperes potius quàm diuites facit. to.9.148.F

Luxuria, eſt labes totius generis humani. Eodem, 200.K.& M

Luxuriæ ad cætera peccata comparatio. Ibidem. M.& ſequent.

Luxuriæ & caſtitatis illibata certamen. tomo.9.226.I K

Luxurioſus. to.10.58.K

In luxurioſos. to.10.101.C D.& ſeq.

Propter vnius momenti delectationem, luxurioſus animam ſuam, Chriſti ſanguine redemptam, diabolo vendit. to.10.151.D

Sæpe perdit luxuria, quod congregauit auaricia. to.10.150.I

Exempla luxuriæ. Eodem.302.I K.& M.& ſeq.

Luza.

Luza eadem eſt, quæ Bethel, & Vlamaus. tomo 4.25.F

Libya.

Libya mollis. to.5.73.I.& ſeq.

Libya dupliciter dicitur. to.9.234.F

Libyci.

Libyci. to.5.67.G

Lycaonia.

Lycaonia. to.5.86.K.& ſeq.

Lyceus.

Lycaus deus. to.5.162.E

Lymbus.

De lymbo, & receptaculis animarum ſanctarum ante aduentum Chriſti. to.5.190.K

Macarij.

MAcarij qui fuerint apud Manichæos. to.6.5.I

Macarios, & Macarianos, appellabant Donatiſtæ catholicos. to.2.155.A

Et Eccleſiam catholicam, Macarianam. tomo.2.149.K.& to.7.26.B C.& & ſequen.

Macariana perſecutio. to.2 153.A

Macarij, quo modo catholici. to.7.26.D

Maccabæi.

Maccabæorum ſcriptura non in canone Iudæorum. to.7.77.D E

Et quo modo recepta ſit ab Eccleſia. Ibid.E & to.5.170.C

Maccabæos in igne deus occultè coronauit. to.8.378.A

Maccabæos agnouit ignis. to.9.136.K

Macedonia.

Macedonia depopulata. to.5.28.L M

Macedonum imperium. to.5.182.M.& ſeq.

Macedonius, Macedoniani.

Macedonius hæreſiarcha, à quo Macedoniani hæretici. to.2.47.M.& to.6.6.D.& 164.B C

Macedoniani ſpiritum ſanctum creaturam dicunt. to.6.6.D

Græci vocant πνευματομάχους. Ibidem

Macedonim index Cæſareus. to.5.48.A

Macula.

Sine macula & ruga quando Eccleſia. to.2.2.I. & 7 F.& 11.F. to.2.47.A

Maculæ nigræ offunduntur ex oleo ſplendido. to.5.200.A

Immaculati qui cenſendi. to.7.309.G

Non maculant innocentes, facta malorum. to.2.36.F G

Duobus modis non maculant mali bonos. to.10.19 G & 319.M

Maculam non habere. Eodem.140.L

Homo non minus animæ quàm veſtis maculam erubeſcat. to.10.247.I

Qui in corpore ſuo plagas, vel in veſte ſua maculas non acquieſcit, quo modo plagas in anima admittit? to.10.247.I

Madaurenſes.

Madaurenſes idololatræ. to.2.31.E F

Madian.

Madian interpretatur declinans iudicium. to.8.199.D

Madianitæ, nunc Saraceni. to.4.55.F

Magedan.

Magedā locus, qui & Dalmanutha. to.4.103.H

Magia, Magi.

Artes magicæ non niſi pro cupiditate, aut curioſitate exercentur. tom.2.6.G.& ſequentibus.

Per artes magicas, nulla poteſt præſtari felicitas, nec quidem terrena. Ibidem.

Magi Pharaonis cur defecerint in tertio ſigno. to.2.119.B C

Contra Magos terribile exemplum. to.2.184.H I

Magicæ artes ſuperſtitioſæ. to.3.8.D

Magicæ artes etiam à deo. to.3 65.E F

Magi Pharaonis vnde ſerpētes fecerint, & alia. Ibidem.E

Magicæ fallacia dæmonum. to.3 69.F G

Magum fuiſſe Chriſtum; blaſphemia Paganorum. to.4.86.I K.& ſequenti.

Magi Pharaonis, quare fecerint quædam miracula, ſicut Moyſes. to.4.138.M & ſequen.

De miraculis magicis. Eodem.141.G

Magorum vel haruſpicum artes, non profuerunt Romæ, victis in bello, contra id quod prætendebant. to.5.38.M

De impietate artis magicæ, quæ patrocinio vtitur, aliàs nititur, ſpirituum malignorum. tomo.5.71.E F

Magicæ artis damnatio. Ibidem.E & ſequen.

Magicæ artes, cur legibus puniantur. Ibidem.

Artes magicæ peſtiferæ, ſceleratæq́. Ibidem.

Magorum opera deuitanda. Ibidem.G

Magicæ artis duo genera. to.5.83.B & ſequen.

Magorum artibus qualiter videntur imagines, non deorum ſed dæmonum. Ibidem.K L

Magæ cuiuſdam potentia. to.5.85.K L

Magicarum artium inuentor. to.5.202.B

Magi Pharaonis, hæreticos deſignabant. tom.9.214.B

Magi regem Iudæorum quærunt adorandum, Iudæi occidendum. to.9.247.B to.10.137.L M

Magi quare veniunt adoraturi Chriſtum. to.10.136.A

Quid per tria munera magorum deſignetur. to.10.135.K.& 138.I K.& 316.K

Ad partum virginis adorandū magi ab Oriente venerunt. to.10.136.B

Trium magorum obſequium. Eodem.135.M

Tres magi fuerunt primitiæ gentium, nos populi gentium. to.10.135.B

Tres Magi Chriſtum adhuc in præſepio iacentem inuenerunt. Ibidem.

Magorum illuminatio, teſtimonium cæcitatis Iudæorum extitit. Ibidem.D

Magorum, & Iudæorum, in agnitione Chriſti, comparatio. to.10.136.D E

Tres magi ab Oriente, Chriſtum orientem regem Iudæorum atteſtabantur. to.10.136.I

Magi Chriſtum adorauerunt, Iudæis locum natiuitatis eius oſtendentibus. Ibidem.K

Trium Magorum geſta ſub compendio. Ibid.M

Magi Gentiles figurauerunt. to.10.138.B C

Magi ſtellam nouam admirantes meruerunt reuelatione noſſe ſignificationem. Ibidem.C

Magorum, & reginæ Auſtri, cōparatio. Ibi.D E

Tribus Magis munera offerentibus, humanitas Chriſti cernitur, ſed diuinitas adoratur. to.10.138.I K

Vnum deum Magi crediderunt. to.10.258.G

Trium Magorum aduentus in Hieruſalem. tom.10.258.K

Deus aliàs reuelatione magos inſtruxit, qua redituri eſſent ad partes ſuas. tom.10.316.F G

Magi obtulerunt aurū, thus, & myrrham. to.10.316.K

Magiſtratus.

Magiſtratum ſibi creare quando liceat populo. to.1.141.F G

Magiſtratibus parendum. to.2.51.I K

Magiſtratus qualis eſſe debeat. tomo.3.237.I. to.8.109.H

Magiſtratus Chriſtianorum. tomo.8.109.H & 236.F

Magiſtri.

De magiſtro, liber Auguſtini. tomo.1.123.E. Retract.4.H.35.H

Magiſter interior ſpiritus ſanctus. to.9.103.H. & 129.H

Magiſtri externi admonent, Chriſtus docet. to.1.127.E F. to 9.129.H & 199.A.

Magiſtri quid foris, & veritas intus in anima quid operetur. to.9.187.C

Vnus magiſter omnium noſtrum in cœlo. to.10.40.F

Magiſterio diuino indigemus in noſtro ſtudio, & adiutorio diuino. to.5.182.B

Magiſterium breue eſt; deum vero corde ſemper laudare. to.8.363.B

Magnates.

Quare parcendum magnatibus interdum. to.2.52.A

Magnes.

Magnetis virtus mirabilis. to.5.198.F & 201.A

Magnes Adamante impeditur, ne rapiat ferrum. to.5.198.F G

Magnus, Maior, Maximus.

Magnus eſt deus, non mole, ſed virtute. tom.2.3.B

Aliter magnus deus dicitur, aliter mons. to.3.73.F

Cum deus ſit ſemper magnus, & magnificus, quo modo magnificatus eſt vehementer? tomo.8.255.I K

Non eſſet valde magnus dominus, ſi ab homine poſſet explicari. to.8.337.K

Maior ſeruiet minori, quo modo intelligatur. tom.5.242.G. to 8.343.D E. tom.10.166.F & ſequentib.

Nemo ſe dicat magnum, quia ſolus deus magnus. to.8.206.I

Quis maximus in cœleſtibus. to.10.3.B

Magni quo modo erimus. Eodem.8.F

Maior cauſa omnium fidelium, quàm tam eo modo martyrum. to.10.7.C D

Magnificare.

Magnificare dominum, quid ſit. tomo.8.51.H I. to.10.170.K & ſequenti.

Quòd ſit magnificandus in vnum. to.8.51.K

Magnificare deum, eſt laudando magnum fateri. to.8.171.C

Cur magnificare debeamus. to.8.163.L

Magnificentia.

Si quæris magnificentiam, prius quære ſanctitatem: cum ſanctificatus fueris, eris magnificus. to.8.235.A

Magnificentia domini quæ ſit. to.8.281.F G

Magnitudo.

Sicut magnitudo, in ſe ducta, facit quadratam figuram: ita numerus, in ſe deductus, facit quadratum numerum. to.1.86.F

Magnitudo corporum modernorum. tom.5.126.D E.& ſequentib.

Magnitudo animi non dicitur, vbi quiſque ſeipſum occidit. to.5.7.K L

Magnitudo dei ſempiterna eſt: nec ab initio temporis cœpit, nec deſinit. to.8.055.I

Magnitudo dei ante deos & vltra deos. to.8.234.G

Magnitudo, & tumor, differunt. to.10.46.I

Magnitudinis ſoliditas. Eodem.120.H

Magog.

Magog, detectum interpretatur. to.9.189.L

Maia.

Maia. to.5.156.E

Maiorinus.

Maiorinus, Epiſcopus Carthaginenſis, Donatiſta. to.6.6.M

Maius.

Maius, tertius menſis, vnde ſic dictus. to.6.73 M

Malachias.

Malachias, quid prophetet. to.5.169.H & ſeq.

Malachiam quidam dicunt eſſe Eſdram ſacerdotem. to.5.194.K

Malalehel.

Malalehel. to.5.227.F

Malchus.

Malchus, interpretatur regnaturus. to.9.114.L

Malchi

Malchi auris pro domino amputata, & à domino ſanata, quid ſignificet. Ibidem. M

Maledictio.

Maledicere, & malum dicere, differunt. tom. 4. 264. E
Maledictum pro nobis, Chriſtus factus eſt. to. 4. 108. F G
De maledictione ſuſpenſi in ligno. to. 6. 43. D. & 65. F G
Maledictum comes peccati. to. 6. 65. F G
Maledictum non reddidit Chriſtus. to. 8. 59. L M
Maledictio, quo modo ſicut aqua intus, & ſicut oleum in oſſibus. to. 8. 276. K
Maledictio æterna, quibus operibus comparetur. Ibidem. L
Maledictio quandoque dicitur ex maleuolo errore dicentium, uel ex aliquo malo verborum. to. 8. 78. H. & 80. L
Qui iniuſtè maledicitur, præmium illi redditur. to. 8. 254. B
Maledictio peccatorum. to. 9. 194. D
Maledictiones. to. 10. 125. H I. & ſeq.
Quid maledicere ſurdo. Eodem. 297. C

Mali.

Qui malos odit, omnes odit, Senecæ dictum. to. 2. 52. D
Mali niſi haberent deum propicium, nulli eſſent boni. to. 2. 57. L
Mali naſcimur. to. 3. 237. H
Mali cur eſſe permittantur. to. 3. 149. D
Mali præſciti. to. 3. 149. H. & 241. K L
Mali quando redarguendi, & quando non. to. 5. 4. D. & ſequen.
Malos præſciens deus quare creauit: & quare peccare permittat, cum prohibere potuerit. to. 5. 222. M. & ſequentib.
Neque enim deus ullum hominem crearet, quem malum futurum eſſe præſciiſſet, niſi pariter noſceret quibus eos bonorum uſibus commodaret. to. 5. 96. L M
Malos deus propter bonos creauit. to. 5. 96. M. & 149. L
Malum eſſe, natura accidit. to. 6. 30. E
Mali quo modo ex deo, & non ex deo. to. 6. 33. A
Mali quo modo etiam iuſti. Eodem. 132. D
Malos gignit deus, ſed in bonum ſuum. tom. 7. 182. E F
Quiſquis malus eſt, non putet neminem bonum eſſe. to. 8. 27. H
Quicquid mali in te eſt, de peccatis tuis eſt. Eodem. 28. A
Contra eos qui volunt eſſe mali, ne ſint miſeri. to. 8. 48 B
Qui malus eſt, ne miſer ſit: ideo miſerior, quia malus. Ibidem.
Quiſquis malus eſt, mali ſecum eſt. to. 8. 63. B
Maleuoli, qui ſint. to. 8. 78. H. & 80. L
Ex ſe quiſque malus eſt. to. 8. 112. C D
Mali ex adipe, & marcet. to. 8. 173. G H
Homo factus eſt malus, qui malè uſus eſt bono quod fecerat deus. to. 9. 258. A
Mali ſumus, & bonum patrem habemus. to. 10. 3. M
Nomen noſtrum, mali. Ibidem.
Multum intereſt inter malum eſſe, & malum pati. to. 10. 243. M. & 259. E
Homo inter omnia bona ſua non vult malum, niſi ſe ſolum. to. 10. 201. A

Malis quo modo utitur deus.

Malis utitur deus ad profectum bonorum. to. 2. 62. L. & 137. B. to. 3. 149. E F. tom. 6. 70. G. to. 8. 62. I K
Malicia iniquorum, deus iuſtè utitur. to. 2, 69. I
Malos deus benè ordinat, & benè utitur. to. 8. 62. I K
Deus malis benè utitur, ſicut mali bonis creaturis dei utuntur malè. to. 8. 189. L M
Quo modo deus malis operibus hominum bene utatur, exemplo oſtenditur. to. 8. 267. I
Cùm ipſi mali ſint uitio ſuo, ipſe de malo eorum benefacit. Eodem. 268. A

Malorum fœlicitas, & iuſtorum labor.

Malorum fœlicitas, & labor iuſtorum. tomo. 8. 82. K. & 174. A B
Malos & bonos hic reſpicit miſericordia dei. to. 5. 3. L
Mali florent in hoc ſeculo, boni latent & laborant. to. 8. 27. E. & 60. K. & 113. C D
Cur malis bene ſit in hac vita, & bonis malè, intelligere non potes, donec intres in ſanctuarium dei. to 8. 82. K
Quòd plures mali ſint quàm boni, exemplum. to. 8. 96. H
Quia malis bene eſt, & bonis malè, multi deum incuſant. to. 8. 97. F
Quo modo mali videntur florere ad tempus, & iuſti laborare: exemplo oſtenditur. to. 8. 14. L. & 60. K L. & 67. A
Omnis malus in hoc mundo, aut ideo viuit ut corrigatur, aut ut per illum bonus exerceatur. to. 8. 115. A
Cur mali floreant, & boni laborent. to. 8. 273. F
Nouit dominus, qui in iudicio omnia examinabit. to. 8. 225. I
Mali exultant, quia damnantur ut alieni: boni laborant, quia flagellantur ut filij. Ibidem. L
Ideo deus omnia iſta mala, quæ videt fieri à malis, tolerat: quia, &c. Eodem. 224. A
Per malos quandoque deus erudit bonos. to. 8. 196. G
Contra eos qui dum malos florere vident, & bonos opprimi, putant deum non curare res humanas: aut æqualiter habere bonos & malos: aut fauere malis. tom. 8. 226. F
Cùm mali hic florent, iuſti aliquando titubant. tom. 8. 100. L
Malis cur deus parcit ad tempus: vel quare laborant boni ad tempus. to. 8. 126. E F
De malis hominibus deus bonis multa præſtat bona: nec tamen ſecundum id quod de illis nobis præſtat, ſed ſecundum maliciam eorum reddet eis. to. 8. 231. F
Deus malos vult ſimiles facere ſibi, illi autem conantur illum ſimilem ſibi facere. to. 9. 200. G

Malorum ac bonorum permixtio, & conuictus.

Mali ſodales, contagioſa res. to. 1. 39. C D
Malorum conuictus. to. 3. 33. L. & 237. A
Mali cruciant bonos. to. 3. Ibidem.
Malorum conſortium vitandum. to. 4. 256. F
Malorum conſilia. to. 4. 257. G
De malis hominibus ſcriptura tractat, nō propter ipſos, ſed propter bonos. to. 5. 134. C
Mali bonis ubique permixti. tom. 6. 63. A B. to. 7. 114. G. to. 8. 243. I K. & ſeq. copioſè.
Malis ſociari, quid ſit. to. 7. 31. K
Sicut malos obeſt bonitas iuſtorū, ſic bonis prodeſt iniquitas impiorum. tom. 8. 231. H
Malos ſequentes, comites ad gehennam quærunt. tomo 10. 41. M
Mali neceſſarij bonis. to. 10. 45. G
Mali & nequam homines, molæ & torcularia bonorum. to. 10. 94. D
Mali bonis ſeruiunt, & quo modo. to. 10. 166. G

Mali bonos perſequuntur.

Mali cruciant bonos. to. 3. 237. A
Malos creauit deus propter bonos, quorum perſecutio prodeſt Eccleſiæ dei. tomo 5. 153. M. & ſequentib.
Malos non obeſſe bonis, probatur. to. 7. 53. H I
Mali primùm ſibiipſis nocent. to. 8. 55. D E
Mali plus ſeipſos lædunt, quàm alios. to. 8. 62. E
Mali non ſolum vocibus comprimunt bonos, ſed etiam malis operibus. to. 10. 19. D
Mali, vita & moribus, bonos perſequuntur. tom. 10. 83. D. & 94. D E
Mali exercent bonos ad virtutem. to. 10. 233. K
Mali iuſtos perſequentes, ſeipſos amplius perſequuntur. to. 10. 239. C

Mali tolerandi in Eccleſia.

Mali tolerandi. to. 2. 36. F G. & 68. I. to. 3. 53. L. & 236. K
Malos docet Chriſtus ſuſtinendos. to. 5. 174. C
Mali quo modo tolerandi in Eccleſia. tomo 7. 12. B C. to. 10. 19. G
Et de excommunicatione, copioſè. to. 7. 12. B C
Mali bonis permixti corporaliter in Eccleſia, ſpiritaliter ſeparati. tom. 7. 40. M. & 53. E. & 123. I. & ſeq.
Propter malos non recedendum ab Eccleſia. tom. 4. 14. D. to. 7. 53. C D & M. & ſo. 57. F G. & ſequen. G
Mali non ſunt membra columbæ. tom. 7. 87. I. & ſo. ſequent. K
Mali intus, & mali foris. to. 7. 89. G H
Mali, etiam noti, tolerandi. to. 7. 90. L M
Malorum comparatio. Eodem. 91. E, & H, & K
An mali teneant primatum in Eccleſia. tomo 7. 94. K L
Mali quo modo in Eccleſia. to. 7. 105 B
Malos non temerè auferendos à communione Eccleſiæ. to. 10. 122. E F. & ſequen.
Malos pati in Eccleſia neceſſe eſt, cùm quiſque profecerit. to. 8. 27. F
Mali ſemper murmurant aduerſus malos. Ibid.
Malos tolerare, ſiue ſcientes, ſiue neſcientes, neceſſe eſt. to. 8. 55. C
Inter malos nobis cum tolerantia viuendum eſt: quia, &c. to. 8. 108. I
Tolerare malos, quàm à bonis tolerari, magis affectare debemus. to. 8. 109. I
Mali quid faciant bonis. Ibidem, M
Quòd malis deus parcit, prodeſt tibi ad habendam miſericordiam. to. 8. 115. D
Neceſſe eſt malos inueniri in omni congregatione, qui bonos exerceant. tom. 8. 116. A. Exemplum. Ibidem, B
Neceſſe eſt ut malos ſufferamus, & proficiat quòd boni ſumus. Ibidem, A
Cùm ſcis malum eſſe quod facis, & tamen facis, ad inferos viuus deſcendis. to. 8. 117. A
Toleremus malos, ſimus boni, quia & nos fuimus aliquando mali. Eodem. 121. D
Mali multi, palea eſt multa in area dominica, ſuper grana pauca. to. 8. 230. D
Malos ſeparare non potes, tolerare neceſſe eſt. tom. 8. 242. C
Inter malos boni gemunt, ſicut grana inter paleas, & ſicut lilium inter ſpinas. Eodem. 243. H
Mali ſunt ſpinæ propter mores, & filiæ propter ſacramenta. Ibidem, I
Qui proficit, & nullum vult hominem pati malum, eo ipſo quo non vult aliquem pati conuincitur quòd non profecerit. Ibidem.
De his qui ne malos patiantur, ſeparantur à ſtrepitu populari, & à fluctibus ſeculi: ut cū paucis bonis in monaſterio tāquam in portu quietam vitam agant. Ibidem. K L

Malus vt cogneſcatur intus probãdus eſt. Ibi.M
Contra eos qui ſic incauto animo laudant bonos in Eccleſia, aut monaſterio, vt taceant malos: & qui ſic vituperant cæco animo malos, vt taceant bonos. to.8.244.B C
Malos inueniri neceſſe eſt in omni ſtatu Eccleſiæ. to.8.244.D E.& ſequen.
Mali ferendi ſunt ad tẽpus: quia, &c. to.8.309.I
Quòd ſint portandi, quouſque veniat finis. to.8.327.E
Quòd mixti ſint bonis mali non ſolum in hoc ſeculo, ſed & intus in ipſa Eccleſia: & nulli apparent mali, niſi ei qui fuerit bonus. tomo.8. 227.F
Et licet mixti ſint bonis, longè tamen ſunt ab eis, quo modo iniquitas longè eſt à iuſtitia. Ibidem.F
Mali cum bonis non manifeſtantur, niſi quando exeunt à bonis. to.9.128.H
Malorũ ſeparatio, bonorũ eſt purgatio. t.9.236.G
Non temerè aut quomodolibet, ſed per iudicium ſunt auferendi mali ab Eccleſia communione. to.9.221.I
Mali qui per iudicium auferri non poſſunt, tolerentur potius quàm perdantur. Ibidem.
Mali bonos in vnitate non maculant. to.10.19. G.& 103.A
Recedere à malis. to.10.20.C D

Malorum correptio, & correctio.

Mali quatenus cogendi ad bonum. to.2.36.F G
Mali, exemplo Chriſti, ad bonum cogendi. to.2. 45.H.& ſequentibus.
Mali ſunt etiã filij dei. to.2.51.A B. to.7.193.F
Voluntas dei in malos. to.3.149.I
Mali quo modo exterminentur. to.5.4.A
De malorum correctione non eſt deſperandũ, cum quidam ex eis prædeſtinati ſint. to.5.10.G
Mali corripiendi, & corrigendi. to.10.19.H
Mali non inſultanter arguendi. Ibidem.H I
Qui malus fuit heri, bonꝰ fit hodie. to.10.104.D
Mali interdum per diſcordiam boni efficiuntur. to.10.279.I

Malorum proprietates, mors, & pœna.

Malorum pœna, bona, & mala. to.1.9.A
Malus quiſque, ſui malefacti author eſt. tomo.1. 140.C
Mali ex ſe alios æſtimant. to.3.13.D
Malorum defectus. to.3.236.K
Mali homines, vaſa diaboli. to.3.150.L
Malos perire, duobus modis. to.4.82.E
Mali, dilectores ſeculi. to.4.278.A
Malus homo bonũ operari non poteſt. Ibidem.G
Mali, vtiliter etiam, prædicant legem dei. Ibi.H
Mali, flagellum dei. to.8.61.I.& 62.G
Malorum caput, diabolus. to.8.350.D
Vide, Impius, & Peccator.
Mali nunquam bene moriuntur, boni nunquam malè, quamuis ſecundum ſeculum aliud mundo videatur. to.10.23 K.& ſeq. copioſè.
Et exemplum de Lazaro mendico, & diuite. Ibidem.
Malus homo, puſtula in corpore. to.10.95.F G
Peſtilentia, malus homo. Ibidem.
Mali aſſimilantur vaſi pleno fœtore. tomo.10. 184.I K
Quod mali nolunt modo cogitare, neceſſe habent ſine vllo remedio ſuſtinere. to.10.259.C

Malum.

Malum, bifariam accipi. to.1.140.B
Malum dicitur peccatum, & pœna peccati. to.1. 159.F.in fine.
Mali nomen, quo modo repertum. to.4.124.B
De malo. to.4.143.A

Malorum genera.

Mala animi, mala vitæ, mala morum docuerunt dij ſuos cultores, non prohibuerunt, neque leges dederunt. to.5.15.K
Malorum genera duo, peccatum ſcilicet, & peccati pœna. to.6.35.M.& 45.K L

Mali origo, & vnde ſit.

Mali originem eſſe ex libero arbitrio. to.1.3.B. & 6.G.& 160.G.& ſequen.
Mali naturam deo coæternam voluerunt Manichæi. to.1.3.C.& 6.C.& G
Malum vnde. to.1.6.G.& 140.E
Mala an à deo. to.1.140.B C
Vide, Ordo.
Malorum author deus, quo modo. Ibidem.
Malorum omnium radicem eſſe malam voluntatem. to.1.154.L
Malorum origo. to.3.37.A
Quòd malum non ſit à deo. to.3.47.D
Vtrum deus author mali non ſit. tom.4.124.A. *Retracta.* to.1.9.A
Malum à ſexu fœmineo cauſam inuenit. tomo.5. 130.L
Mala nulla eſſent, niſi natura mutabilis ea ſibi feciſſet: quam ideo deus fecit mutabilem, melius iudicans de malis benefacere, quàm mala eſſe non ſinere. to.5.207.E
Malum eſſe à deo, Seleuciani aſſeruerũt. to.6.6.I
Mala natura deum creaſſe Floriniani dixerunt. Ibidem.K.in fine.
Mala deus quo modo creat. Ibidem & 45.K
Mali origo & caput, eſt peccatum. to.6.36.M

Malum quid ſit.

Malum quid, vel vnde ſit. tom.1.10.K.& 20. D E.& 164.B.& 174.B C. to.3.37.A. to. 7.207.D E.& ſequentib.
Nullum eſſe malum naturale, quo modo accipiendum. to.2.4.D
Malum eſt priuatio boni. to.1.20.D E. tom.3. 35.H.& 52.M. to.5.96.K. to.9.165.A
De natura mali, quæſtiones. to.1.111.B C
Malum natura nihil eſt. tomo.1.30.H.& 105.I. to.3.47.E.& 53.M
Malum non eſſe ſubſtantiam. to.1.174.A B
Mala nulla ſubſtantia per ſe, ſed per incongruentiam. Eodem.174.K L
Malum, corruptio. to.1.29.D.& 174.F
Malum quid ſit. to.9.185.G H

Mala quare.

Mala quare ſint. to.3.35.G
Mala cur ſinantur à deo. to.5.118.K

Mali inquiſitio.

In inquiſitione mali, miſerè torquetur Auguſtinus. to.1.29.D E.& ſeq.29.M.& ſeq.
Malum non ſcitur per ſpeciem, ſed per ſpeciei priuationem. to.5.102.D E
Malum ſcire, non eſt malum. tom.3.83.E. to.10. 285.F G

Mala & bona.

De bonis & malis in rerum natura, Manichæorum fabula. to.1.175.B
Quo modo idem malũ ſit, & bonum. to.3.35.I K
Quo modo mala ex bono. Ibidem.M
Malum eſt contrarium bono. to.5.4.C D
Malum quod geritur, omnes conuocat ſpectatores: quod bonum geritur, vix aliquos inuenit auditores. to.5.19.M
Malum vel vicium eſt deo contrarium: ſed naturæ eſt non ſolum contrarium, ſed etiã noxium. to.5.101.C.in fine.
Malum quo modo noceat naturæ. tom.5.101.C. & ſequen.& fo.181.I
Malum vel vicium non eſt niſi in bono, quia non poteſt eſſe & non nocere, & nocere non poteſt, niſi bono cui ineſt: non autem ſummo bono. Sola ergo bona eſſe poſſunt alicubi, mala autem nuſquam. to.5.101.C D
Mala vincuntur à bonis. to.5.118.L
Non ſtatim malum quod minus bonum. tom.6. 29.M.in fine.
Malum eſſe naturæ accidit. Ibidem.30.E
Etiam malum, quatenus eſt, bonum eſt. tomo.6. 32.G
Eſt malum quod non dat deus bonis, & eſt bonum quod non dat malis. to.8.120.I
De malo tuo deus bene facit, quia bonum ſuum tibi didit. to.8.138.G
Quantum bonum deus nobis præſtiterit de malo Iudæorum. to.8.176.G
Chriſtus bene vtitur malis, & facit bona de malis. to.9.114.I
Mala tenebras amanti bona, lucem. tomo.10. 36.G.H

Malicia.

Malicia breuis. to.3.236.I
Malicia malorum bonos flagellari. Eod.237.A
In malis bonum. Ibidem.
Maliciam concipit ipſa voluntas. to.4.244.B
Malicia quid. to.7.208.B.to.10.100.H
Malicia igni comparata. to.8.55.E
Malicia prius vaſtata vnde erit. Ibidem.
Malicia tua, vt alteri non noceat, fieri poteſt: vt autem tibi non noceat, non poteſt. Ibidem.
Quis non poteſt non habere maliciam, vel odiat eam. to.8.58.D E
Nulla ſcientia ita vincit maliciam, quàm mortis recordatio. to.9.219.E
Malicia hominum. to.10.83.C
Nemo conqueratur de malicia noſtri temporis. to.10.95.B
De eo quod beatus Petrus dicit, Depoſita ergo omni malicia, & omni dolo, &c. lac cõcupiſcite: Homilia. to.10.100.G H.& ſeq.
Cum bonitatis authore non aſcendit malicia. to. 10.214.D.& 216.F

Mala voluntas.

Mala voluntas non effugit iuſti dei leges. to.5. 97.A B
Malam voluntatem quo modo deus ordinat. to.5. 5.122.M.& 97.A B
Mala voluntas non habet cauſam efficientem, ſed deficientem. tom.5.101.K L.& fo.ſeq.D. & ſequentib.
Ad malum opus non peruenitur, niſi præcedente mala voluntate. Eodem.119.M

Malum, ſiue male facere.

Malè facere quid. to.1.140.D.& G.& 144.K
In malefactis cupiditatem dominari. tomo.1. 140.K.in principio.
Non ideo minus delinquit, cui ſola deeſt facultas malè faciendi. Ibidem.
Malum non faciendum, vt fiat bonum. to.4.9. G.& ſeq.& 12.B
An malum faciendum, ne alius grauius malum faciat. to.6.4.H I.& 10.A B.& 21.M
Mala non fiunt ſine iuſto dei iudicio, nec bona ſine dei adiutorio. to.5.186.B
Mala agere. to.5.187.H I
Mala non facere deum, quo modo Colutiani dixerint. to.6.6.K
Ad malè faciendum, nec minæ te compellere: & à bono faciendo, nec minæ te terrere debent. to.8.101.K
Si quid mali agimus, ad hoc nos hortatur angelus malus. to.10.310.A

Mala

Mala declinanda, fugienda, auferenda.

Auferte malum ex vobiſipſis, exponitur. tom.1.11.E F
Mala ſunt fugienda. to.3.202.B
Non ſufficit malum non agere, niſi bonum feceris. to.8.53.B
Nõ ſufficit declinare à malo, niſi facias bonum. Ibidem, & 66.I
Qui non facit mala, ſed laudat, aſtipulator eſt facti. to.8.105.A
Difficilius bonorum appetitores, quàm malorum deſertores inuenies. to.9.216.L
Iuſſio dei, cohibere linguam à malo. to.10.34.E
Et declina à malo, & fac bonum. Ibidem.E
Declinanda prius mala, & poſtea facienda bona. Ibidem.

Malum in genere.

Deus non diligit mala, licet ad ordinem pertineant. to.1.104.M
Malum ex ſe malum, etiam ſi non vetetur. Eodem.140.G
Non omne malũ eſt quod dãnatur. to.1.140.I K
Mala etiam faciunt ad decorem vniuerſi. to.1.152.E F
Malum quo modo deſtruitur. to.5.118.K
Mala & nocina, quo modo reddunt ordinatum vniuerſum: & quo modo ſint in commodum noſtrum, tam ſpiritale quàm corporale. to.5.96.I K. & ſequen.
Mala quo modo ſint in deo. to.6.31.F
Mala venantur malos in interitum, non bonos. to.8.351.I
Mala ex compotationibus orta. to.9.217.F G
Non acquirere de malo. to.10.30.C
Malum hominis. to.10.88.E

Malum pro afflictione.

Malum pro malo non reddendum. tom.2.5.G. to.6.137.F. to.8.274.M. & ſeq.
Malum pro malo reddimus, ſi fratrem errantem non corripimus. to.2.35.A
Mala temporalia patienter toleranda. to.2.82.B. & Epiſt.122. per totum. to.3.236.K
Malorum cauſa, contemptus Euangelij. tom.2.130.K. & ſequenti.
Mala perpetienda, ſpe vitæ cœleſtis. tom.2.134. I K. & 146.E F
Nihil mali iuſti patiuntur. to.3.172.K
Malicia pro pœna. to.4.38.L
Mala quo modo ſint à deo. Ibid. & to.5.31.F
Mala deus ingerit malis, quia iuſtus eſt. tom.4.38.L
Mala & bona temporalia, quæ diuino iudicio ſunt cõmunia bonis & malis. to.5.3.L. & ſeq.
Mala omnia proſunt iuſtis. Eodem.4.G
Mala quæ eueniunt, peccatis ſunt imputanda. to.5.17.A B
Mali ſola deputant mala, quæ non faciunt malos. Eodem.21.C
Mali timent ſolã mala, quæ etiam patiuntur boni: mala autem quibus ipſi ſiunt mali, libenter habent. Eodem.31.E F
Mala horrenda quæ acciderunt ex elementis, in ſubuertenda vrbes, & huiuſmodi. Ibidem.F
Mala pœnæ, ſunt in deum reducenda. to.5.43.L
Mala omnia ſunt toleranda pro fide veritatis. Eodem.90.L M
Malum pœnæ punictis naturam vicioſam, eſt iuſtum, & per conſequens bonum. to.5.101.D
Mala eſt mors in ſe, & alia pœna, licet bona ſit per conſequens. Eodem.108.L M. & ſeq.
Mala corporis, dicunt Stoici non eſſe mala ſapienti, ſed Peripatetici & Academici contrà: & tamen omnes errant, ponentes beatitudinem in hac vita. to.5.178.K. & ſeq.
Mala communia, in hac vita, bonis & malis. to.5.186.C D. & ſeq. & fo.214.D. & ſeq.
Mala quædam prodeſſe. to.7.159.K
Minus malum eſſet habere cætera peccata, quàm ſuperbiam. to.9.206.B
Mala vita huius, & bona vita ventura. to.10.25.D E
Duo mala noſtra. to.10.31.F
Mala hominum, quæ. Eodem.88.E
Quando liberabitur natura humana à malo. Ibidem.
A malo ſeruari donum dei. to.1.19.A B
Præſentia mala ſunt tranſitoria. to.10.150.F

Summum malum.

Summum malum corrũpi nõ poſſe. to.1.174.F G
Propter malum ſummum fugienda ſunt omnia, ipſum autem propter ſeipſum. to.5.175.K L
In originali malo duo ſunt. to.5.215.B
Summum malum non intelligitur, niſi cognito ſummo bono. to.6.33.D
Malum perfectum non nocet alteri, ſed ſibi plurimum, per cupiditatem malam. to.8.226.H

Malleus.

Malleum vniuerſæ terræ conteri, quid ſit. to.8.239.H
Diabolus dicitur malleus vniuerſæ terræ. to.10.237.C

Mambre.

Mambre, interpretatur viſio, ſiue perſpicacia. to.10.161.H

Mammillæ.

Mammillæ, in pectore viri, ſunt ſolum ad decorem. to.5.215.K
Duæ mammillæ, ſunt duo teſtamenta. tomo.9.141.F

Mammona.

Mammona, diuitiæ nuncupantur. to.4.80.F. & 275.F. to.8.113.A
Mammona iniquitatis, quid ſit. to.5.206.D. to.10.29.M. & 30.C
De mammona iniquitatis facere amicos, quid ſit. to.8.99.C. to.10.29.M
Mammona iniquitatis, cur dixerit dominus in Euangelio. to.10.107.H

Mammothreptus.

Mammothreptus, dicitur puer diu ſugens. tom.8.38.I. in fine.

Manaſſes.

Manaſſes rex. to.5.165.I.
Manaſſes. to.8.133.D. & 193.M
Manaſſes rex vſque adeo impiiſſimus, tandem per pœnitentiã inter amicos dei reputatus eſt. to.10.155.B

Mancinus.

Mancinus cum Numantinis turpe fœdus iniuit, & de tribus auguriis contra eum. to.5.28.A

Mancipium.

Mancipium vnde dictum. to.4.28.A

Mandatum.

Mandata dei ſunt implenda ſine murmure. to.2.175.F G
Mandata dei non poſſunt impleri ſine eius gratia. Eodem.168.H I. to.5.146.E. in fine.
Mandatum. to.3.238.L
Mandata dei ſeruanda. to.4.18.G
Mandatum ſanctum quid, idque cognoſcentes ac tranſgredientes pœna quæ maneat. to.4.19.B
De mandato maximo. to.4.106.I
Si mandatum trangreſſi fueritis, morte moriemini: ſi mortem recuſaueritis, mandatũ tranſgrediemini: quo modo intelligatur. to.5.103.K
Deum time, & mandata eius cuſtodi: quia hoc eſt omnis homo: exponitur. Eodem. 186.G H
Qui ſoluerit vnum de mandatis iſtis, &c. exponitur. to.5.189.A B
Mandatis diuinis cedendum obtemperando, non reſiſtendum diſputando. to.6.93.F
Mandata dei non tãtum memoria ſunt retinenda, ſed & vita. to.8.255.C
Mandatum dei eſt, quod facere deus iubet: promiſſum, quod accipere. to.8.267.B
Quo modo mandata ſua deus mandauit cuſtodiri nimis, ſi omne nimium reprehenſione dignum eſt. to.8.296.D E
Quòd valde præceperit, & valde cuſtodiri oporteat mandata dei. Ibidem, F
Quod mandata dei ſiue cùm leguntur, ſiue cùm memoria recolantur, tanquam ſpeculum intuẽda ſunt. to.8.290.G
Quòd fruſtra cuſtodiantur in memoria, ſi non cuſtodiantur in vita. Ibidem, K
Mandatis dei rectis ac arduis humana non contemperatur infirmitas, niſi præueniẽs eius adiuuet charitas. to.8.291.A
In mandatis dei nihil mirabilius, quàm, diligite inimicos veſtros. to.8.292.B. & ſubſeq.G
Qui ſint à quibus abſcondit deus mandata ſua, cùm vbique ea valuerit prædicari, cùm & omnibus fidelibus, & plurimis infidelibus nota ſint. to.8.292.F
Quòd abſcondantur ab eis, qui non ſunt incolæ in terra. Ibidem, H
Aliud eſt mandata dei per infirmitatẽ vel ignorantiam non implere, aliud ab eis per ſuperbiam non implere, aliud ab eis per ſuperbiam declinare. to.293.B
Dona quod ipſe mandas, adiuua me vt faciam quod commendas. Eodem.295.K
Hoc poſcit, vt mandata quæ concupiuit, per eius miſericordiam faciat, qui ea mandauit. Ibidem, L
Mandata domini quo modo ſint exquirenda. to.8.296.G
Alia ſunt mandata, alia promiſſa. Mandata facienda ſuſcepimus, vt promiſſa accipere mereamur. tom.8.298.G
Mandatis dei credere, quid ſit. Ibidem, H
Quanto magis ſuauia ſunt, quæ mandat qui iuuat, tanto magis ea ſcrutatur amans, vt cognita faciat, & faciẽda cognoſcat: quia perfectiꝰ cognoſcuntur cum ſiunt. Ibidem, I
Mandatum, ſine adiutorio dei, litera eſt occidens. to.8.155.F
Mandatum charitatis quo modo latum nimis. to.8.301.A B
Aliud eſt, mandata tua intellexi aliud, à mandatis tuis intellexi. Ibidem. L M
Ad facienda mandata dei exercent maligni, à ſcrutandis auacant. to.8.302.I
Mandata dei dilectione implẽtur. to.8.304.G H
Mandata dei cùm diligantur ſuper aurum & lapidem precioſum multum, omnis præ ipſis mãdatis terrena vilis eſt merces. Ibidem, H
Qui mandata dei diligit, omnem viam iniquitatis odio habet. Ibidem, I
Mãdata dei, ſicut ſunt faciẽda, nemo facit, niſi ex fide, quæ per dilectionẽ operatur. to.8.305.A
Qui diligit, ipſe veraciter libentérque cuſtodit mandata dei. to.8.307.E
Deus mandat virtuti ſuæ docendo, & confirmat iubendo. to.8.256.I K
Mandatum quo modo dat pater filio. to.9.84.I
Mandatum patris, filius. Ibidem.K
Mandatum de dilectione proximi quod dabat Chriſtus

Chriſtus diſcipulis in cœna, quare dicebat nouum. to.9.89.I
Mandata dei ſine ſpiritu dei ſeruari non poſſunt. to.9.93.G
Mandatorum dei obſeruatio dilectionem oſtendit, non facit. to.9.96.M.& 97.E
Mandatum nouum, quid ſit. Ibidem.
Mandatum vetus, & nouum, quid ſignificent. to.9.125.I
Mandatum Chriſti, dilectio vocatur. to.9.131.F
Soluere mandatum, & docere mandatum, in quo differant. to.9.134.H I
Mandatum nouum quare appellatum. to.9.89.I. & 140.C
Qui non ſeruant mandata, non per portas, ſed aliunde intrant. to.9.150.G
Mandatorum dei quædam ſunt ſpecialia, quædam communia. to.9.204.A
Dei mandata non cuſtodientes, deum odio habent. to.9.194.A
Quanto mandata ſunt ſingularia & actiora, tanto ſunt præcipua & deo gratiora. to.9.204.A
Chriſtus mandato nouo fecit hominem nouum. to.9.228.M
De contemptu mandatorum dei vita non poteſt prouenire, ſicut de eorundem obſeruantia non poteſt prouenire mors. to.10.3.E
Et hinc homo quod voluerit, mereri poteſt: & ſecundum quod meruerit, iudicabitur. Conſiſtit enim in hominis poteſtate. Ibidem.
De eo quod ſcriptum, ſi vis venire ad vitam, ſerua mandata: Sermo. to.10.17.D.& ſequen.
Mandare dei, quid. to.10.100.B
Mandat deus multis modis. Ibidem.
Mandatum dei, vita æterna eſt. to.10.129.A B
Non niſi mandato nouo vetus peccatum extinguitur. to.10.141.C
Chriſtus contra vetus peccatum oppoſuit nouum mandatum. Ibidem.
Duo præcipua mandata ſunt, dilectio dei, & proximi. to.10.153.C D
Seruare mandatum dei, eſt pacem in omnibus cuſtodire. to.10.218.F
Quæ ſint maiora mandata, & quæ minora. to.10.228.H
Quia deus nouus homo factus, nouum regnum promittebat, nouum mandatum dabat. to.10.291.K
Error circa mandata dei. to 10.223.B

Mandragora.

Mandragoræ natura. to.6.91.G H

Manducare.

Manducauerunt, & adorauerunt omnes pingues terræ exponitur. to.2.125.H I
Eccleſia quod manducat, in corpus ſuum traiicit. to.8.37.L
Manducare iniquitatem vel iuſticiam, quid ſit. to.8.101.D
Manducare cum ſuperbis cur Dauid prohibeat, cum hoc etiam ad imitationem dominum feciſſe legamus. to.8.246.D
Mactare, & manducare, quid myſticè. tom.10.118.F
Quare Chriſtus poſt reſurrectionem ſuam manducauit. to.10.203.E.& 318.I
Gentes non habebant quid manducarent in deſerto, poſt Chriſtum currentes. to.10.230.H
Vide, Comedere.

Manducare corpus Chriſti.

Qui manducauerit carnem meam, &c. Et ſi quis manducauerit ex hoc pane, viuet in æternum: exponitur. to.5.204.I K.& ſequent.
Manducare carnem Chriſti, quid ſit. Ibidem.
Alij manducant Chriſtum, & adorãt: alij manducant, & ſaturantur. to.8.97.L
Qui manducat carnem meam, & bibit meũ ſanguinem, &c. locus expoſitus. to.10.10.F
Iudas cum cæteris diſcipulis, ſacramentum carnis & ſanguinis Chriſti manducauit & bibit. Ibidem.
Qui manducat carnem meam & bibit, &c. Sermo. to.10.39.A.& ſequen.
Patres veſtri manducauerunt manna, &c. exponitur. to.10.104.M.& ſeq.
Vide, Chriſtus, & Corpus, & Sacramentum.

Manè.

Manè & veſpera quid. to.1.181.M
Manè Chriſtus reſurrexit. to.8.131.K
Manè futuram vitam ſignificat. tom.8.100 E. & 131.K
Quòd manè ſignificet futurum. to.8.117.C
Quòd manè proſperitatem huius ſeculi deſignet. to.8.146.A.& 223.C
Quòd vocetur Chriſtus, poſt hoc ſeculum, cùm videbimus quod in ſeculo credimus. t.8.359.G
Manè quid ſignet myſticè. to.9.58.I

Manere, Manſiones.

Manſiones multæ, diuerſa merita ſanctorum. to.3.241.C. to.6.178.A. to.9.90.H
Manſiones domus dei. to.7.255.G H.& ſeq.
Manere in dei verbo. to.10.40.F.& ſeq.
Manſiones in cœlo dicuntur parari, cùm corda eorum, qui in eo manſuri ſunt, præparantur. to.9.90.L
Manſiones in cœlo quo modo dicebat Chriſtus ſuis diſcipulis eſſe diuerſas, qui alibi dicebat, vado parare vobis locum. Ibidem.
Manſio trinitatis in dilectoribus dei. to.9.94.H
Manere in Chriſto, quid ſit. tom.9.96.I. & M. to.10.40.F G
De eo quod ſcriptum eſt, Si manſeritis in verbo meo, verè diſcipuli mei eſtis: Sermo. tomo.10.40.E F.& ſequen.
Deus quo modo in nobis manet, & nos in ipſo. to.9.51.D. to.10.40.G

Manes.

Manes quid ſint. to.5.77.C

Manichæus, Manichæi.

Manichæus à Manin Perſa. to.6.5.E
Manichæus antè Manes dictus, & Vrbicus. Ibidem.& 76.L. to.3.174.K
Manichæus item cur appellatus ſit. to.6.5.F.& 76.L
Manichæorum venatio. Eodem.64.G
De Manichæis cauendis, exhortatio. to.6.65.I K
Manichæi quo modo præcepta decalogi contemnant. to.6.66.I & ſequentibus.
Manichæorũ fides & religio. Eod.78.G.& ſeq.
Manichæi quid de ſole ſentiant. Ibid.M.& ſeq.
Manichæus anathematizatus. to.6.113.I K
Manichæi verba de natura dei, ex libris theſauri ſui deprompta. to.6.122.G H
Contra Manichæorum duas naturas. to.1.4.I. & ſeq.& 158.M.& 174.A & ſequentib.
Manichæorum ſacrilegus error, rationem veri ante fidem à catholicis exigentium. tom.1.5.D. to.6.20.G
A Manichæis quo modo deceptus Auguſtinus. to.1.20.A.& in Poſsidonio. to.6.20.G
Quos nouem annos diligenter audiuit. tomo.1.170.C.& 180.K. to.6.20.G.& 27.A B
Quo modo euaſerit. to.6.20.H.& 64.H
Manichæorum hypocriſis. to.1.20.A B
Manichæorum doctrina abſurda. Ibidem.D E
Manichæorum excommunicationem ridet. Ibidem.L M
Manichæorum libri aſtrologicis fabulis pleni. to.1.24.G.& 25.D E
Contra Manichæos confutatio Nebridij. Eodem 28.M
Manichæos deplorat Auguſtinus conuerſus. to.1.35.B
In ordine auditorum fuiſſe Auguſtinum. to.6.20.G H.& 35.C
De moribus Manichæorum, & de moribus Eccleſiæ catholicæ, libri duo. to.1.167.D.& ſeq.
Manichæorum fucos, & myſteria, prodit Auguſtinus. Ibidem.
Manichæorum duæ illecebræ, quibus imperitos decipiunt. to.1.167.E F
Manichæorum falſa caſtitas. Ibidem.& 2.E
Manichæorum dij duo. to.1.168.I
Manichæorum continentia, opponit perfectorum Chriſtianorum vitam. to.1.172.G H.& ſeq.
Manichæi damnant coniugij vſum. Eodem.173.G.& ſeq.& 179.F G
Manichæorum fabula, de bonis & malis, in rerum natura. to.1.174.L M.& to.6.5.E F
Manichæi Solem coluerunt. to.1.175.B.& 181.A.& 187.B. to.2.70.L. to.6.22.A B. Et to.10.107.K
Manichæorum tria ſignacula, quibus peccatur. to.1.175.G H
Manichæorum ſuffugia, de duabus naturis, excludit. Eodem.176.A B
Manichæorum error tres naturas parit. Ibid.C
Manichæi quædam habent communia cum Chriſtianis. Ibidem.C D
Manichæorum abſtinentia in cibo potuq́; Ibid.
Manichæi cur interdicant eſum carnium. to.1.177.B
Manichæorum duæ naturæ quo modo commixtæ. Ibidem.
Manichæorum crudelitas in pueros. to.1.178.E F
Manichæorum inuidia erga mendicantes. Ibid.
Manichæorum ineptias de arboribus, & nece animalium, falſiſſimè ridet. Ibidem.G H
Item fructuum dolores. tomo.6.46.L. tomo.8.353.H
Manichæorum flagitia. to.1.179.I & ſequen.& 180.C.& ſequen.
Manichæorum portenta, de genere tenebrarum. to.1.180.A.& 187.C D. to.2.70.M. tom.3.172.E. to.6.5.G.27.H.& ſeq.47.B
Antra quinque gentis tenebrarum. to.2.70.D. to.6.28.B
Manichæorum, de origine Adæ & Euæ, opinio abſurda. to.1.180.A B.& to.6.5.M
Manichæi ſerpentem in paradiſo, Chriſtum fuiſſe affirmant. tomo.6.5.M.& quòd Chriſtus ſit phantaſma, Ibidem.& to.2.70.K
Contra Manichæos, de Geneſi libri duo. tomo.1.180.G. & ſequen. Retractatio. 3.M. to.3.138.B
Contra Manichæos cur ſtylum demiſerit. tom.1.180.G
Manichææ hæreſis epilogus. to.1.187.F.& ſeq.
Manichæorum electi, & auditores, qui. tom.1.in Poſsidonio. to.2.70.K. to.6.5.G
Manichæi ieiunant die dominico. to.2.81.E
Manichæis ſol & luna naues. tomo.2.117.A B. to.6.5.G
Manichæi, & eorum error. to.5.7.H. & 96.L. & 116.C D
Quòd de corporis animæq́; naturæ tolerabilior quidem Platonicorum, quàm Manichæorum ſit opinio: ſed & ipſi reprobantur, quoniam vitiorum cauſas naturæ carnis aſcribunt. Ibidem.

Manichęorum error, de duabus animabus. to. 6.5.E.& ſeq.& 34.A.& 52.A
Manichęorum eucbariſtia. to.6.5.I.& 34.D
Manichęorum turpitudo in myſteriis. tomo.6. 5.H
Apud Manichęos qui fuerint Catbariſtæ, qui & Macarij. to.6.5.I
Manichęi abſtinent à carnibus, ouis, & lacte. Ibidem.K L
Vinum non bibunt. Ibidem.
Manichæorum error de animarum demigratione. tom 6.5.L.& 40.M.& fo.ſeq.M.& 51. B C.& 81.E F
Manichæi animarum reſurrectionem aſſerentes, carnis reſurrectionem negant. to.6.48.K.& 50.C.& 71.A.& 125.M.& ſequentib.
Manichæorum, de herbis & arboribus, figmenta. to.6.5.L
Manichæi nuptias damnant. Ibidem.M. Item.81.M.& 118.H
Manichæorum error de baptiſmo. to.6.6.A B
Manichæi orant contra ſolem & lunam. Ibidem.A.& 35.C
Solem & lunam adorantes. Eodem.64. K L. & ſequentibus.
Manichæi liberum arbitrium nõ eſſe cauſam peccati tradiderunt. to.6.6.B
Concupiſcentiæ origo ſecundum Manichęos. to. 6.5.H
Contra epiſtolam Manichęi, quam vocant fundamenti. to.6.25.H
Cum Manichęis cur mitius agendum Auguſtino. Ibidem.I
Manichæus ſe Ieſu Chriſti Apoſtolum dicit. to. 6.6.A
Impugnatur. Eodem.26.A.& ſeq. & 61.E
Manichęi negant ſpiritus ſancti in Apoſtolos deſcenſum. to.3.274.K. to.6.6.A.& 21.C
Manichęus ſpiritus ſanctus quo modo.to.6.26.E
Manichęs natalis & bema. Ibidem.F G
Manichęi ſtulta pollicitatio. to.6.27.B C
Manichęi duo principia ponunt. tom.6.5.E.& 27.D E
Manichæi deliramentum, de duplici terra. to.6. 28.D.& ſequentibus.
Manichæis leuius peccant ἀνθρωπόμορφῖται. Ibidem.G
Manichæus duæ naturæ. tomo.6.5.E. & 36.E. to.7.207.C
De numero naturarum. to.6.28.K L
Manichęus diſtinguit quinque naturas terræ tenebrarum. to.6.29.G
Contra Manichæos, de duabus animabus. to.6. 31.M.& ſequen.
Manichęi pœnitentiam fatentur. to.6.34.K L. & 37.B C
Manichæorum Chriſtus commẽticius. tomo.6. 47.C.& ſequen.
Manichæi carnes abominantes refelluntur. Eodem.51.D.& ſequentibus.
Manichæorum deliramenta, de origine carnium. Ibidem.K.& ſequen.
Manichæorum primus homo commenticius. to.6. 47.B.& 54.C D
Manichæa hæreſis quando inceperit. tomo. 6. 61.E F
Manichæos confert cum Pelagianis. to.7.190.B. & 196.I
Contra Manichęos, qui dicunt gentem tenebrarum aduerſus deum prius quàm mundus fieret rebellaſſe, & ille timens ne regna eius hoſtili impetu vaſtarentur, miſit huc membra ſua ſubſtantiam ſuam, & miſcuit viſceribus gentis tenebrarum, & inde mundum fabricauit. to.8.353.D E
Dicunt expediri homini feneratorem eſſe, quàm agricolam. Ibidem.H
Quòd panem mendicanti non porrigant, ne vitam quæ eſt in pane quam dicunt membrum dei, ſubſtantiam diuinam, mendicus ille accipiat, & liget eam in carne ſua. Ibidem.H I
Quòd dicant ſubſtantiam diuinam corruptibilem: quia &c. to.8.196.G & I
Quicquid auditur in fabulis Manichæorum, non niſi blaſphemia eſt, & quædam figmenta corporalium imaginum. to.8.370.F

Manichæorum error, circa vetus & nouum teſtamenta.

Manichæi vetus teſtamentum damnantes, arguuntur. to.2.12.A. to.6.20.K L
Manichæi deum prophetarum blaſphemant. to. 2.70.K. to.6.6.A
Manichæi nouum teſtamentum partim reſpuunt. Ibidem.
Manichæus vetus teſtamentum non accipit. Ibi.
Manichæus legem Moſaicam à principe tenebrarum datam aſſerit. to.2.70.K. to.6.6.A
Manichæi nouum teſtamentum deprauatum eſſe volunt. to.2.20.M. & ſeq. to.6.21.B C, & 38.I K.& 86.C.& 104.G.& 107.A B
Confutatio erroris Manichæorum, circa authoritatem veteris inſtrumenti tom.10.228.B

Manichæorum, de Chriſto error.

Manichęus negat Chriſtum natum de virgine. to.2.71.A B.to.6.46.L.& 48.M.& ſeq.
Impugnatur. to.6.9.K. & ſequen.46.M. & ſeq. 49.D E
Manichęus item negat Chriſtum verè paſſum, & verè mortuum. to.6.64.I
Manichęorum perfidia, de Chriſto. to.9.17.K
Manichæorum error, de Chriſto. to.9.58.C
Manichæi Chriſtum in carne veniſſe negant. to. 10.88.A
Et argumenta ipſorum, de duabus naturis. Ibid.
Error Manichæorum ſuper vnione hypoſtatica Chriſti. to.10.235.B
Manichæus Chriſtum dixit eſſe fallacem.tom.9. 203.B
Manichæus dicit Chriſtum fuiſſe deum, non hominem: Iudæus contra fuiſſe hominem, nõ deũ. Ibidem.C
Manichæus negat hominem Chriſtum. tomo. 10. 243.D

Manichæorum plures errores.

Manichæos confundit Auguſtinus, ex Euãgelio. to.9.18.A B
Manichæorum error. to.9.68.F. & 75. G. to. 10.88.H I
Manichæi erroris ſui Apoſtolum teſtem facere conantur. to.10.51.M.& ſeq.
Aduerſus Manichæos quòd caro opus dei ſit. to. 10.84.G.& ſeq.
Manichæorum inductio ad peccatum.to.10.96.F
Confutatio Iudæorum, & Manichæorum, ſuper partu virginis. to.10.124.E
Error Manichæi ſuper deo bono, & deo malo.to. 10.149.E
Error Manichæorum, ſuper ſcientia dei.tomo.10. 161.K
Error Manichæorum, circa indurationem cordis Pharaonis. to.10.171.I K
Error Manichæorum ſuper exitu filiorum Iſrael de Aegypto, & ingreſſu in terram promiſſionis. to.10.180.B
Vide ſupra, per totum.

Manifeſtum, Manifeſtari.

Manifeſta autem ſunt opera carnis, &c. exponitur. to.5.204.I K.& ſeq.
De verbis Apoſtoli, Omnes nos manifeſtari oportet ante tribunal Chriſti, vt recipiat vnuſquiſque prout geſſit, ſiue bona, ſiue mala: Sermones duo. to.10.78.A.& ſequentibus.

Manihel.

Manihel. to.5.130.C

Manlius.

Gneus Manlius. to.5.27.L
Manlius Theodorus, conſul. to.5.276.B

Manna.

Manna ſapor. to.2.125.L.Retracta.to.1.11.H
Manna. to.3.163.M
Manna, verum panem cœli ſignificans, per nubes Euangelicas vniuerſo orbi pluitur. tomo.8. 188.G H
Manna Chriſtianorum. to.9.22.C
Manna in figura dedit Moyſes populo, deus autem in re. to.9.48.B C
Manna manducauerũt patres Iudæorum, & mortui ſunt: quia quod videbant, credebant: quod autem non videbant, non intelligebãt. tom.9. 49.L M
Manducauerunt Manna, Moyſes, Aaron, & Phinees, & multi qui nõ ſunt mortui morte de qua loquebatur Chriſtus. Ibidem.M
Manna quid deſignabat. to.9.222.I
Quo modo patres, manna manducantes, eundem quem nos cibum manducauerunt. Ibidem.
Manna quod manducauerunt patres in deſerto, non potuit eos liberare à morte. to.9.222.I
Manna Chriſtũ ſignificauit.to.10.104.M.& ſeq.
Manna non dabatur die ſabbati. to.10.173.I
Manna quotidie pluit Chriſtianis. Ibidem.
Manna, gratia dei. Ibidem.
Manna, cœleſtia eloquia, & verbum dei. to.10. 173.I.& ſequen.
Manna manducare quid ſit. Ibidem.I
Manna interpretatur, quid eſt hoc? to. 10. 104. M.& 173.I
Ex manna ebullierũt vermes & computruit, quid repræſentat. to.10.173.K L

Mannia.

Mannia dea. to.5.40.B

Manſuetudo.

De manſuetudine. to.1.53.A
Manſuetarij qui. to.1.142.B
Manſuetudo Chriſtiana. to.2.149.A B
Manſuetudo Eccleſia debellat omnes inimicos ſuos. to.8.332.D
Manſueti terra qui ſint. to.8.182.I
Manſuetudo Chriſti. to.9.57.F.& ſequen.
Manſuetudo Chriſti nimia, occaſio Phariſæi eum tentandi. to.10.39.K
Mãſuetudo Chriſti amabilis, ſed & veritas eius timenda, & iuſticia. to.10.40.B C

Manturna.

Manturna dea. to.5.52.L

Manus.

Nomine manus, operatio. tomo.2.108. G H. tomo.4.266.I K. tomo. 8.157.E. & 184.C. to.10.174.I
Manus dei, pro poteſtate & virtute dei. tomo. 3. 133.A.& ſequen.to.4.128.A.& 218. C. tomo.5.106.I.tom.8.33.G.in fine. & 298.M.to. 9.76.K
Manus leproſa, ſinui immiſſa. to.3.162.L
Manus arida ſanata. to.4.100.G H
Per manum dextram abſcindam, quid intelligendum. to.4.266.I
Manus pro ſcriptura. to.6.64.A
Manus impoſitio quid ſit. to.7.87.E F G

Manus

Manus poteſtatem ſignificat. tom.8.174.L & 180.E
Manum dexteræ tenere, quid ſit. to.8.174.L M
Reſpice manus inanes, ſi vis habere plenas. tom. 8.182.E
Manus Moyſi lepra conſperſa, & iterum mũdata, quid ſignificet. tom.8.176.L
Manus vindictam ſignificat. tom.8.157.B
Manus cur ſint leuandæ in oratione. to.8.140.E
Manus peccatoris, eſt operatio malè ſuadentis. to. 8.59.M
Manus gentium videat, qui gaudia donare dignatus eſt. tom.8.94.A
Manus lauare in ſanguine peccatoris. tomo 8.127.D
Manus dei quando grauet, & quando ſubleuet. tom.8.43.A B
Quomodo Chriſtus manus ſuas tota die expandiſſe legitur. tom.8.211.F
Manus dei, verbum eius & virtus. tom.8.351.A
Manus dei Chriſtus, qua aperta omnia replebuntur bonitate. tom.8.265.I K & 277.E & 307.I
Manus dei, poteſtas dei eſt: & man⁹ dei pluraliter, filius & ſpiritus ſanctus. tom.8.198.M
Manus dei, & manus dextera, quid ſit. tomo.8. 310.L & 311.G H
Inter manus & digitos ſi aliquid interſit. to.8. 360.E
Manibus exquirere dominum, quid ſit. tom.8. 184.B & 359.G H & 361.I
Ad manus facere pertinet. tom.8.191.D
Manus patris, ipſe eſt filius. to.9.76.K
Vtile de manibus. to.10.6.G H
Quid mittere manum ſub femur Abrahæ. to.10. 165.A B
Manus deficientes contra Amalech. tom.10. 105.H
Si adiuuante deo manus erigimus, diabolum ſuperamus. tom.10.174.I
Pilatus manus lauit, ſed facta probauit. tom.10. 286.M

Mara.
Mara interpretatur amaritudo. tom.4.33.B
Mara, id eſt, aqua amara. tom.10.173.F

Maranatha.
Maranatha quid ſignificet. tom.2.164.H

Marcellina.
Marcellina factionis Carpocratianæ ſocia. tomo 6.4.B

Marcellinus.
Marcellinus notarius imperatoris. tom.1.in Poſſidonio.
Ad Marcellinum ſcripſit Auguſtinus. tom. 2.12.M

Marcellus.
Marcellus Syracuſam cepit. tom.5.3.O

Marcion, Marcionitæ.
Marcion hæreſiarcha, vnde Marcioniſtæ, ſiue Marcionitæ. tom.1.14.E. tom.6.4.F in fine.
Marcion Cerdonis dogmata ſecutus. tom.6.4.F in fine. & 138.I
Marcion legem damnabat. tom.2.12.A to. 6.126.L
Marcionis baptiſmus. tom.7.87.D
Marcion Ponticus. to.7.119.C D
Marcioniſtarum error. tom.9.70.C

Marcus.
Marcus, abbreuiator Matthæi. tom.4.85.H in fine.
Marcus per hominem ſignatur. tom.4.86.B & 122.I.to.9.60.M
Marcus Camillus exulat. tom.5.16.B
Marcus Puluillus. Eodem.46.F

Marcitæ.
Marcus hæreſiarcha: vnde Marcitæ. to.6.4.D
Reſurrectionem, & Chriſtum verè paſſum negat. Poſuit duo principia. Ibidem.

Mare.
Maris fluxus & refluxus. to.3.161.G
Mare ferbuit. tom.5.30.E
Maris tempeſtas etſi Stoico philoſopho induxit pallorem, non tamen paſſionem mentis. tom.5. 75.F & ſeq.
Mare etiam turbatum delectabiliter ſpectatur, vt tamen non quatiat nauigantem. to.5.255.L
De maris varius coloribus. Ibidem.K L
Mare dabit mortuos ſuos in iudicio, quomodo poteſt intelligi. tom.5.190.H & ſequent.
Mare quomodo debeat eſſe poſt iudicium, determinare non vult. Ibidem.M in fine & fo.ſequent.A
Mari magno cingitur terra, qui vocatur Oceanus, de quo influit quiddam exiguum in medio terrarum, & facit iſta maria nobis nota, quæ nauigiis frequentantur. tom.8.171.D
In altitudine maris quomodo Chriſtus demerſus erat. tom.8.158.K
Quid figuret quod Chriſtus ſuper mare ambulauit. to.8.226.C.& 230.G
Maris elationes mirabiles quæ ſint. tom.8.226.C
Maris plenitudo tunc commouetur, &c. tomo.8. 235.E
Mare magnum & ſpacioſum, in quo ſunt reptilia, animalia puſilla cum magnis, quid deſignet. tom.8.265.D E
Qui deſcendunt mare in nauibus, facientes operationem in aquis multis, quomodo intelligatur. to.8.305.D E
Mare quid Hebræis. tom.1.182.C
Mare ſiccatum. tom.3.163.F
Mare rubrum diuiditur. tom.5.144.D
Mare rubrum quid. tom.10.100.L & 104.M & ſequen.& 188.C D
Mare rubrum, baptiſmus. tom.9.147.A to. 10.100.L & 173.A B & G. & 188.C D
Pergere ad mare rubrum. tom.10.146.I
Maris rubri tranſitus, quid ſignet. to.4.15.G.to. 8.195.M.tom.9.22.B C & 213.K to.10.104. M & 105.C & 172.L
Mare huius mundi nauigantium, tria genera. to. 2.152.B
Mare, amaritudo voluntatum. to.1.52.B C
Mare, mundus iſte. tom.5.174.B.tom.8.148.E F & 185.M.& 226.C
Mare fluctus ſeculi ſignificat. tom.8.25.M & ſequent.
Quòd mare ſignificet hoc ſeculum: quia habet amaritudinem, habet fluctus tribulationũ, tempeſtates tentationum, & piſces ſe deuorantes. tom.5.190.I.tom.8.27.D E.& 54.E & 76. K & 92.C D.tom.10.13.I & ſequent.
Mare hoc eſt ſalſitate amarum, procellis turbulentum, vbi homines cupiditatibus peruerſi facti ſunt, velut piſces inuicem ſe deuorantes. tom.8. 145.H & 148.E F
Maris extremum, finis eſt ſeculi. tom.8.347.D
Quòd ſignificet gentium furorem, & perſecutionem. tom.8.47.G & 233.B C & ſeq. & 338.H I
Quòd ſignificet corda gentilium. tom.8. 92.D E
Maris profundum, cor eſt impiorum, quod tunc eſt turbatur, &c. tom.8.145.L
Mare conuerti in aridam, quid ſit. tom.8.145.L & 148.E F
Mare in amaritudine ſua, gentes erant, terram Iudaicam vndique circunfluebant, ſed confirmabatur in virtute dei, & remanſit terra ſitiens imbrem. tom.8.177.A
Mare perſecutores ſignificat, ſed deus dominatur poteſtati eius. tom.8.213.I

Margarita.
Margarita precioſa, verbum dei. to.4.84.F G
Margaritæ non proiicienda ante porcos. tom.4. 277.F
Margaritæ quæ. Ibidem.
Margarita, puella Manichæa, quomodo violata. tom.6.5.H I
Margaritæ Apoſtolos deſignant. to.9.250.I

Mariæ virginis genus, & deſponſatio.
Maria de carnis peccati propagine concepta. tom. 3.147.E & I
Et quomodo fuerit in lumbis Abrahæ. Ibid.
Maria, & Helizabet, cognatæ. tom.4.72.C.& 85.K & 91.D E
Maria ex vtroque genere, & regum, & ſacerdotum. to.4.92.E & 131.A
Maria ex tribu Dauid. to.4.175.B.tom.6. 98.D E & ſeq.
Mariæ, & Ioſeph, quale coniugium. tom.6.98. D E & ſeq.
Mariæ genealogiam quare non ponat Matthæus. Ibidem.
Inter Mariam, & Ioſeph, coniugium perfectum. tom.7.176.C & 234.K
Mariæ patrem fuiſſe Ioachim, apocryphum. tomo 6.98.G
Maria, ex Adam, mortua eſt propter peccatum Adæ. tom.8.56.F
Natalis Mariæ virginis, tempore Auguſtini, nõdũ celebrabatur in Eccleſia. t.10.265.A & I

Mariæ virginitas.
Mariæ virginitas. tom.10.124.F.& ſeq.& 131.E & 190.E
Maria eſt exemplar virginitatis, caſtitatis, & matrimonij. tom.9.247.D
Mariam virginem credere debemus. tom.10. 186.C
Maria filium habuit, & nomen virginis non amiſit. tom.10.229.H
Mariæ virginitatis, ad caſtitatem vidualem, & matrimonialem, comparatio. to.10.130.A
Chriſtus Eccleſiam facturus in corde, prius Mariam ſeruauit in corpore. tom.10.134.D
Maria ſola virginitatem & fœcunditatem ſeruare potuit. tom.10.263.D
Maria virgo non diffidit de promiſſo angelico, ſed modum quæſiuit: ſic etiam Abraham de promiſſione ſeminis ſui multiplicandi. tom.5. 139.K & ſequen.tom.10.132.I K
Angeli & Mariæ collocutio. tom.10.127.D & ſequen.& 132.F G & K L
Maria qualiter dixerit angelo, Quomodo fiet iſtud, &c. to.10.117 H I
Angelus, accepto Mariæ conſenſu, paradiſum repetiuit. tom.10.127.F
Maria conſenſit angelo, & cõcepit redemptorem. tom.10.263.H & K
Mariæ, in conceptione Chriſti, priuilegia. tom. 10.128.H I
Obumbrauit Mariam ſpiritus ſanctus: & quomodo. tom.10.130.M
Maria, Chriſto fœcundata, cognatam ſuam Helizabet viſitauit. tom.9.260.K
Mariæ fides cœlum aperuit. tom.10.132.K L
Angelus inſtruit Mariam ut ploret. tom.10. 195.A

Quàm glorioſa Mariæ humilitas. tomo. 10. 271.C

Mariæ virginitas,& conceptio.

Mariæ virginitas. to.2.8.F.to.3.37.M
De virginitate ſanctæ Mariæ ſcripſit Auguſtinꝰ ad Voluſianum,citatur. to.3.37.M
Mariæ virginitas quo modo fœcundata. tomo.3. 95.K
Mariam concepiſſe de ſpiritu ſancto. tomo. 4. 92.F
Mariam virginem negãt Antidicomarianitæ. to. 6.6.E F.Iouiniani.
Eodem.7.F.Item Heluidiani. Ibidem.G.& to.3.47.G
Maria fœlicius fide quàm carne Chriſtum concepit. to.6.175.K
Mariæ virginitatis votum. Ibidem.L
Maria cur deſponſata viro. Ibidem.
Maria Chriſti & ſoror,& mater. Ibidem.M
Maria ſola & ſpiritu & corpore,& mater & virgo Chriſti. Eodem.176.B
Maria quo modo mater fidelium. Ibidem.
Mariæ conceptio. to.7.235.E F
Maria concepit virgo,peperit virgo, & poſt partum virgo permanſit. to.10.130.E.& 131.F
Maria virgo genuit,quia virgo concepit. tomo 10.132.F
Maria vt virgo peperit, ita virgo concepit. tomo 10.186.C
Quo modo Maria poſt partum permãſerit virgo, ineffabile eſt. to.10.190.E

Mariæ partus,& virginitas.

Maria,virgo peperit,virgo permanſit. tomo.2. 92.I. to.3.47.G
Mariæ virgineus partus. to.2.122.H I. tom.6. 175.E.M.& ſequen.
Mariam matrem Chriſti negant hæretici. tomo.3. 33.A
Maria virgo cur facta mater dei. to.3.49.G
Mariæ partus, eſt lapis ſine manibus de monte præciſus. to.8.247.E
Maria non iterum peperit. to.9.10.E
Maria fœlicior quod verbum dei audierit & cuſtodierit,quàm quòd illud conceperit in vtero. Ibidem.F
Mariam matrẽ veram fuiſſe Chriſti,probat Auguſt.ex Euangelio, contra Manichæos. tomo 9.17.G
Maria,mater fuit humanitatis Chriſti, non diuinitatis. to.9.17.M.& ſeq.
Maria virgo communicauit ærumnis Euæ, non tamen pariendo. to.9.196.G
Maria Chriſtum pariens,Eccleſiam parituram figurauit. to.9.246.D E
Virgo Maria non plenè explicare potuit,quod capere potuit. to.9.260.K
Circundedit Maria virum, angelo fidem dando, quia Eua perdidit virũ, ſerpenti conſentiẽdo. to.10.127.E
Maria ſecretam diuinorũ ignorare non poterat, quæ plenitudinem paritura erat Prophetarum. Ibidem.F
Maria ſancta credidit, ſancta concepit, & ſanctior efficitur poſt partum. Ibidem.I
Mariæ creuit in Chriſti partu integritas corporis, potius quàm decreuit. to.10.129.I
Mariã,virgo,& mater. Eodem.130.B
Maria cùm peperiſſet, minor erat mater quàm filius. Ibidem.E
Quo modo Maria virgo, in partu fuerit virgo. Ibidem.I K
Maria in lætitia,& non triſtitia, dominum parturiuit. to.10.132.E F
Maria fœmina,edidit virum, vnde ſaluabit fœminam & virum. Ibidem.F G
Mariæ partus,& Euæ,comparatio. Ibidem.E F & ſequent.
Maria ſexus fœminei victrix,genitum doloremque neſciuit. to.10.133.L
Error circa partum virginis Mariæ. tomo. 10. 214.B
Mariæ virginis miniſterium erga Chriſtum. tomo 9.196.M.& ſeq.to.10.127.F G
Mariæ obſequia ad Chriſtum paruulum natum. to.10.127.F G
Mariæ prærogatiua in lactatione benigna Chriſti. to.10.128.I K
Omnia,nutrice digna, virgo Maria circa paruũ Chriſtum exercuit. to.10.129.H
Modeſtia Mariæ virginis, in eo quod dixit, Pater tuus & ego : non ego & pater tuus. tomo 10.316.M

Maria virgo,dicta mulier.

Maria virgo,dicta mulier. tomo.6.124.H.to. 9.10.E
Chriſtus in nuptiis matrem nõ contempſit, cùm dixit, Quid mihi & tibi eſt mulier? tomo. 9. 17.C D
Virgo Maria appellata eſt mulier,in ſacra ſcriptura,modo Hebraico, quo omnes fœminas vocant mulieres. to.9.246.M
Quare Chriſtus Mariam matrem vocauit mulierem,cùm virgo eſſet. to.10.143 B C

Mariæ dolor.

De Mariæ dolore in paſſione filij. tomo. 2. 60. M.& ſequent.
De commendatione eiuſdem facta Euangeliſtę Ioanni. Ibidem.
Mariæ animam, quo modo pertranſiuit gladius. to.2.60.M & 64.C
Maria virgo,in paſſione filij ſui, Iudæorum peccata deflebat. to.10.283.G

Mariæ aſſumptio.

Mariæ corpus non eſſe incineratum, ſed aſſumptum in cœlo,rationes quinque. tomo. 9.196. E F.& ſequent.
In feſto aſſumptionis Mariæ virginis : Sermones duo. to.10.270.D E.& ſeq.
Nulla ſcriptura ſacra Mariæ virginis tranſitum celebrat. Ibidem.E F
Ambroſius dicit Mariam non finiſſe vitam gladio. Ibidem.F

Mariæ virginis excellentiæ.

Maria præ omnibus hominibus faciebat voluntatem dei. to.2.29.L
Maria ſine peccato. to.7.161.A
Mariæ merita. to.6.275.G
Maria virgo prophetauit ante Ioannẽ Baptiſtã. to.5.153.D
Comparatio Mariæ ad Euam. to.9.245.A.to. 10.263.E F.& 270.H
Mariæ virginis priuilegia, & excellentiæ. tomo 10.127.L M.& ſequen.
Maria tria Euæ mala tribus bonis excluſit. to. 10.129.K
Quæ Mariam non ſequuntur fœminæ, tribus malis Euæ, dolori, triſtitiæ, & ſeruituti ſe ſubiugant. Ibidem.
Apoſtrophe ad virginem Mariam. to.10.130.K
Oratio ad Mariam. to.10.263.K.& 271.D E
Mariam ſatis laudare nemo ſufficit. tomo. 10. 270.G
Virginis Mariæ præconia. tom.10.270. G H. & 287.E

Mariæ figuræ,& nomina.

Maria virgo,eſt ciuitas dei. to.5.131.E
Maria,Eccleſiæ typus. to.10.127.M
Maria,facies terræ. to.1.186.M.& ſeq.
Maria,facta eſt reſtauratio fœminarum. to.10. 129.K
Maria,facta eſt feneſtra cœli. Ibidem.
Maria virgo, facta eſt porta cœli, & ianua Paradiſi. to.10.130.H I
Maria,eſt mulier amicta ſole, & luna ſub pedibus eius. to.8.358.B
Maria,ſponſa. to.10.127.L
Maria,facta eſt ſcala cœleſtis. to.10.129.K
Maria,terram promiſſionis figurabat. tomo.10. 177.L

Maria Magdalene.

Maria Magdalene quæ ſolebat eſſe in ſua fornicatione frontoſa, frontoſior facta eſt ad ſalutẽ. to.8.321.A.& 352.L
Quotidie pares ſunt in turpitudine,ſed non pares in confeſſione,meretrices. to.8.353.B
Quòd ægra habere ibi ſe locũ credebat, vbi medicum ſuum eſſe neſciebat. to.8.152.I
Magdalenẽ an dubitare, videtur Aug.fuiſſe illã peccatricem quã dominus ſanauit ſpiritaliter. to.9.77.H I
Maria, cur ſorori Marthæ, accuſationem aduerſum præſentem ſe deponentem, nil reſponderit. to.10.24.G
Maria,quo modo à domino excuſata. Ibidem.M
Quid illud vnũ quod Maria elegit,& quid multa illa quæ auferentur à Martha. Ibidem.M
Mariæ & Marthæ conuiuium, domino factum. to.10.74.G.& ſequent.
Magdalena prius meretrix meruit per pœnitentiam omnium dimiſſionem peccatorum. to.10. 155.C
Maria Magdalena, ad monumẽtum amiſſa fide, prorupit in lachrymas. to.10.194.M
Maria Magdalene prima veniens ad monumentum, cœpit acrius dolere quòd perdiderit & defunctum. Ibidem.M
Maria Magdalene, nunciat Petro corpus Chriſti ablatum. Ibidem.
Maria magdalene quærens Chriſtum inter defunctos,arguitur. to.10.195.F
Mariæ Magdalenes conuerſio & pœnitentia. to. 10.102.D.& ſeq.& 155.C
Magdalena,longo tempore ſua defleuit peccata. to.10.283.G
In feſto Mariæ Magdalenes:Homilia. tomo.10. 269.A
Magdalena,Eccleſiæ figuram gerebat. tomo.10. 206.D

Maria Hur.

Maria murmuratricis lepra. to.3.164.H

Marica.

Marica, dea. to.3.18.M

Marius.

Marius,ſepties conſul. to.5.18.I
Marius ſenior, Maricæ deæ committitur. Ibidem.L
Marij ſenioris ignobilis, mirabilis fortuna. Ibidem.L M
Marius ciuili ſanguine cruentus. to.5.29.B
Mariana victoria. Ibidem C
Marij alterius bellum cum Sylla, vbi occiditur. Ibidem.D.& ſequent.
Marius. to.5.48.K

Maritus.

Maritus deformes ne pueros deformes pariat. to. 1.14.H. to.7.235.D
Marito imperium debetur. tom.3.152.I K. tom. 7.176.A
Mariti Syri. to.6.187.L

Maritum intemperantem, adulterum vxoris appellat Ambroſius. to.7.021.C

Mars.

Martem filium ſuum pugnantem imare. tom.5.26.A
Martis ſignificatio. Eodem.40.I K
Mars, bellum. tom.5.58.E
Mars, ſtella. Ibidem, H & ſeq.
Martis adultera Venus, quæ ſingatur à Poetis. to.6.79.G
Martia gens. to.5.38.L.& ſeq.

Martius.

Martius principium anni, à quo december decimus. tom.5.56.I
Martius, primus menſis, vnde ſic dictus Paganis. tom.6.73.L.in fine.

Marſi.

Marſorum vis ſerpentibus aduerſa. tom 2.117.E tom.3.151.G
Marſi. tom.5.47.K
Maſi incantatores ſerpentium. tom.8.104.M & ſequent.

Martha.

Martha, typus Eccleſiæ. tom.4.78.K
De Martha & Mariæ Sermo. tom.10.24.E.& ſequent.

Martyr.

Martyres, Latinè teſtes. tom.6.94.B.to.9 114.E
Martyres. tom.5.2.C.& ſequent.
Martyr quis ſit reputandus. to.5.5.A
Martyres opere & habitu. tom.6.174.F.& ſequent.
Martyrum ſpectacula Chriſtiana. tom.8.77.I K.& 160.K
Sunt martyres veri qui pertinent ad Chriſtū ſunt alij qui moriuntur pro vanitate ſua. to.8.133.C D
Martyres multi eſſe voluerunt, neque potuerunt: nulli tamen potuerunt: niſi qui voluerunt. to.8.301.G
Martyr Chriſti, longè differt à Chriſto. tom.9.97.K
Voluntas bona martyribus vnde. to.10.97.F
Martyrum amor. tom.10.110.G
Martyres, deum timentes, homines non timuerūt. tom.10.321.M

Martyres veri, qui.

Martyres quo modo efficiuntur. tom.5.108.M
Martyrem Chriſti non facit pœna, ſed cauſa. to.2.64.I.& 157.G.tom.7.5.A B.& 59.E.to.8.56.A.& 57.E.& 85.E F
Martyrum laus eſt in cauſæ bonitate, non in pœnæ acerbitate. to.8.159.B C
Verus martyr, quis. tom.10.74.C

Martyr Chriſtus.

Martyres non potuerant eſſe fortes, niſi intuerentur eum qui prius paſſus eſt, & talia ſperarent qualia in reſurrectione ſua ipſe demonſtrauit. tom.8.141.F G
Parum erat domino hortari martyres verbo, niſi firmaret exemplo. Ibidem, K
Martyrium Chriſti, & apud homines, & in hoc mundo, non ſolum non eſt opprobrium, ſed magnum eſt ornamentum. tom.8.293.E
Sancti martyres, Chriſtum imitantes, calicem domini biberunt. tom.10.024.I

Martyres adumbrati.

Martyres in Chriſto transfigurati. to.2.120.B
Martyres in ſudore Chriſti adumbrati. tom.3.236.F
Veſtis ſanguine ſperſa, ſunt martyres. tom.9.149.C

Infantes occiſi, cunctorum matyrum forma. tomo 10.137.F

Martyrum patientia, & conſtantia.

Martyrum patientia. to.4.241.H I. tomo.6.174.H
Martyrij mortem nobiliſsimam ſuſtinere martyres non potuiſſent, niſi gratia dei in eis abundaſſet. to.5.109.B.& ſeq.
Martyres quàm dura ſuſtinuerunt pro fide Chriſti. to.5.208.H
Martyres fuerunt in tormentis patientes, in cōfeſſione fideles, in ſermone veraces. to.8.77.I
Martyrum tormenta homines extrinſecus videbant, coronas intrinſecus non videbant. to.8.84.A
Martyrum ſanguine ſeges Eccleſiæ fertilius pullulauit. tom.8.108.C & 354.I
Quòd nunquam tantas tribulationes carne tolerarent, niſi magnam quietem mente concepiſſent. Ibidem.142.F
Quòd alij timentes conſentiebant, & viuentes abſorbebantur, alij occiſi eruebantur. Ibidem, H
Quòd exaudiebantur & occidebantur, & tamen ab inimicis eruebantur. Ibidem.
Multi martyres talia paßi ſunt, ſed nihil ſic elucet quo modo caput martyrum. Ibidem, I
Martyres laborauerunt inter tempeſtates odiorū in hoc ſeculo, nec tantum corpore, quod quandoque poſituri erant, ſed ipſa fide periclitati ſunt. tom.8.162.K
Martyres ſancti paßi ſunt, ne amando vitam, amitterent vitam. tom.8.300.H
Martyrum ſanguine purpurata eſt terra, cælum floret coronis martyrum, ornatæ ſunt Eccleſiæ memorijs, ſēpora natalibus, & crebreſcunt ſanitates meritis eorum. to.8.306.I
Inter martyres habentur etiam plures Prophetæ, non tamen ideo moriebantur quia Chriſtum prænunciabant ſed quia iniquitatibus hominum liberius inſiſtebant. tom.8.355.E
Propter Chriſtum, id eſt, propter confeßionem nominis Chriſti, quo Chriſtiani ſumus, nemo mortuus eſt ante Chriſtum. Ibidem, E F
Quanta paßi ſunt, & quare. to.8.304.F
Quod erant ad tempus infælices, ſed in æternum fœlices. Ibidem.
Martyrum conſtantia. to.9.69.L M.& ſeq.
Mortis magna moleſtia, martyribus maiorem parit gloriam. tom.9.122.G
Martyres, omne genus mali ſubierunt. tomo.9.198.L
Martyres certam reſurrectionis fidem habentes, pœnas non timuerunt. tom.9.211.C
Martyres pro ſanguine Chriſti quem biberunt, ſanguinem ſuum fundere non dubitauerūt. to.9.112.E
In ſanguine fuſo à latere Chriſti, ſancti martyres ſtolas ſuas lauerunt. tom.9.042.D
Securitas martyribus à Chriſto præſtita. tom.10.97.F
Salutem temporalem, pro æterna, ſancti martyres contempſerunt. tom.10.256.A
Comparatio conditionum martyris, & tortoris. tom.10.276.B
Martyres ſupplicia non timebant, quia pro ſe deū habebant. tom.10.077.L M
Martyres per paßionem, tranſlationem magis credunt eſſe quàm finem. tom.10.078.B
Vox martyrum, eſt omnia tolerare pro Chriſto, & de ſe nihil præſumere. tom.10.278.D
Martyres in multis afflicti, per fortitudinem tamen manſerunt immutati. to.10.284.C

Martyrum victoria, triumphus, vindicta.

Martyres oues, quo modo vicerint lupos. tom.8.47.E F
Hoc erat vox martyrum, nō vt occidat inimicus, ſed ne timeatur inimicus. tom.8.141.I
Vox martyrum gratulantium de euaſione periculorum, cùm iam ad perpetuam fœlicitatē peruenerint. tom.8.317.B C
Martyres in quo vicerint, & per quid. tom.10.50.H I
Anima martyris diſcedente à corpore, deus corporis curam aſſumit. to.10.300.G H
Martyres poſt iudicium, vindictam recipient. to.10.155.K L.& 059.M

Martyres imitandi.

Martyres nobis oſtendunt pro veritate & pietate omnia mala eſſe toleranda. to.5.90. L M
Martyrum ſequamur veſtigia, ſi menſam Chriſto paſcare velimus. to.9.97.H I
Qui caſtitatem, veritatem, & iuſtitiam in fratribus defenſauerit, ac in ſe cuſtodierit, martyr erit. to.9.229.G
Si ad martyrum flammas non peruenimus, eorum ſaltem paßiones cogitemus. tom.10.069.E
Habet pax noſtra martyres ſuos. tom.10.250.M
Mundi voluptates cōtempſiſſe, magna pars martyrij eſt. tom.10.077.B
Qui martyres imitari noluerit, ad eorum beatitudinem peruenire non poterit. Ibidem, F
Quo modo ſunt imitandi martyres. Ibidem, & ſequentibus.
Duobus præcipuis imitabimur martyres. Ibidem, G H

Martyrum præſtantia.

Martyres noſtros tanto pulchriores ciues cæleſtes, quanto victorioſiores poſſemus heroes appellare. to.5.87.A
Martyrum corona. to.6.180.E F
Martyrij donum occultum, ſi examinatrix deſit tentatio. Ibidem, D E
Martyres in Eccleſia ſummū locū tenent, & apice ſanctæ dignitatis excellūt. to.8.156.H.in fine.
Pro martyribus nō oratur. to.9.97.I.to.10.75.K
Martyres, & Apoſtoli, ac cæteri ſancti, paſtores boni. tom.10.41.L M
Ad Martyrum corpora miracula edita. tom.1.5.A B.to.0.136.A
Ad martyrum ſepulchra epulæ & ſynaxis. to.1.06.B C
Ebrioſi in honorem martyrum. to.1.65.H
Martyrum reliquiæ honorandæ. to.3.47.H
Martyrum baſilicæ frequentandæ. Ibidem.
Martyrum vice baptiſmi. Ibidem, I.& to.5.109.C.tom.7.92.A B
Martyrum reliquias hypocritæ ſub habitu monachorum venditant. to.3.180.I
Martyrum orationibus propiciatur deus peccatis populi ſui. tom.4.37.A
Martyres ſancti quo modo adſint periclitantib⁹, negas ſe poſſe definire Auguſtinus. tomo 4.016.E
Martyres delubris ſucceſſere. to.5.73.G H
Martyres honoramus propter deum, celebrantes ipſorum memorias, vt deo gratias agamus, & nos exemplo illorum ad coronas accedamus. tom.5.74.C.& ſeq.
Quòd vniuerſa miracula, quæ per martyres in Chriſti nomine fiunt, ei fidei teſtimonium ferant, quæ in Chriſtum martyres crediderunt. tom.5.011.F G
Quanto dignius honorētur martyres qui ideo multa mira obtinent, vt deus verus colatur, quam

 dæmones

dæmones, qui ob hoc quædam faciunt, vt ipſi dij eſſe credantur. Ibidem.H.& ſeq.
Martyrum memorias qua religione colant ac celebrent Chriſtiani. to.6.81.E F.& ſeq.
Martyrum feſta quomodo celebranda. tomo. 8. 141.F
Martyrum ſcopus, Chriſtus. Ibidem.C
Si martyrum natalicia volumus rectè celebrare, imitari debemus eos, non præcedere: &c. tomo 8.163.F
Quoties ſanctorum martyria celebramus, toties ſaluatoris laudes edimus. tom.10.259.G H
Inter martyres, præcipuè laudamus innocentes, qui cæteros præuenerunt. Ibidem.G & I
Non immeritò martyrum corpora ſub altario conduntur, vbi mors domini quotidie celebratur. Ibidem.H I
In feſtis plurium martyrum, Sermones ſex. tomo 10.276.F.& ſequen.

Martyrium.

Quid ſit martyrium. to.10.278.C
Martyrium ſupplet vicem baptiſmi. tomo. 5. 109.C
De martyrio. to.7.5.B
In martyrio tria ſunt. to.8.156.H I
Armat Auguſtinus ad fortiter perferenda martyria. to.10.6.A B.& ſeq.copioſè.
Qui pro teſtimonio veritatis vel iuſtitiæ quid pertulerit, dominus illi pro martyrio computabit. to.10.240.I
Vincere peccata, pare martyrij eſt. to.10.250.M. & 251.C.& 277.B
Non martyriũ ſola effuſio ſanguinis cõſummat. to.10.277.A
Non tantum in effuſione ſanguinis eſt martyriũ. to.10.306.K

Martyres non baptizati, extra Eccleſiam, Schiſmatici, Pſeudomartyres.

Pſeudomartyres. to.2.44.B C.to.4.264.D
De martyribus non baptizatis. tomo.3. 47. I. to.7.92.A B
Martyrium ſchiſmatici pro Chriſto, quantum valeat. to.4.244.D
Mors quando bona martyribus, & quãdo mala. to.5.109.F
Martyrium extra Eccleſiam. to.7.91.F G
Donatus & Marculus, non habendi pro martyribus, qui ſeipſos præcipitarunt. to.9.23.G H
Martyres, quia fideles. to.10.70.D
Qui ſint martyres diaboli. to.10.278.C D
Spiritus malignus ſæpe implet vates ſuos, vel falſos martyres, vt tormenta vel ſibi ingerãt, vel ingeſta contemnant. to.10.320.E F

Martyriani.

Martyriani hæretici, qui. to.6.6.G

Maſculinum, Maſculus.

Maſculinum genus, pro quolibet ſexu. tomo.4. 72.K
Maſculum & fœminam fecit eos: exponitur. to. 5.121.I
Quid ſignificet id quod Aegyptij maſculos Iudæorum occidi, & fœminas reſeruari iuſſerãt. to.10.170.A

Maſiniſſa.

Maſiniſſa regnum. to.5.30.E & H

Maſpha.

Maſpha, interpretatur intentio. to.5.148.K

Maſſa.

Maſſa candida, apud Carthaginem, plus habet quàm centum quinquagintatres martyres: horum feſtum agitur nono kalendas Septembris. to.8.103.B
Maſſa ſanctorum. to.10.28.E

Maſſagetæ.

Maſſagetæ. to.5.189.K

Mater.

Matres duæ, cæleſtis & terreſtris. to.4.204.B
Mater Scipionis non adoratur. to.5.12.B
Mater magna, omnes vicit crimine. Eodem. 61.H I
Mater, & virgo, Eccleſia catholica.to.6.177.H I
Vide, Eccleſia.
Mater impiorum, Babylonia. to.8.31.A B
Contra matres quæ cum pepererint, dant nutricibus infantes nutriendos. to.8.105.D
Charitas materna. to.10.20.C

Mater Chriſti.

Matrem cur ſe Chriſtus negauit habere. tomo.2. 29.L M
Matrem reliquit Chriſtus.to.3.240.E.to.8.88.M & ſequen.to.9.19.F G
Mater interpellans. to.4.101.B
Mater fidelium, quo modo Maria. to.6.176.A
Vide, Maria.
Matrem habuiſſe Chriſtum ſuper terram, cur quidam negent. to.8.15.I
Matrem Chriſtus non exhonorauit in nuptiis, cùm dixit, Quid mihi & tibi eſt mulier? tomo.9. 17.C D

Materia.

Materia prima, hyle. to.1.46.F
De materia prima quid ſenſerit aliquando Auguſtinus, & quid modo. Ibidem.G
Materia prima ex nihilo, ex hac omnia. Ibid.I
Informis materia variis nominibus deſignata. to.1.181.F G
An materia præcedat formã. to.3.125.I.& 128. L.& ſequen.
Materia informis, & formabilis. Eodem.128.L. & ſeq.& to.1.1.H
Materia qualibet. to.3.119.H
Materiæ corporali, vniuſcuiuſque, indita eſt ratio in qua innatum videtur eſſe quod nondũ eſt: immo quod latet, ſed acceſſu temporis erit, vel poſt apparebit. to.5.212.K L

Matthæus.

Matthæus & Lucas generationem Chriſti recenſentes variant. to.4.26.B.& 85.H I.& 91. E & K.& ſeq.to.6.48.C D
Matthæus Euangelium Hebraicè ſcripſit. to. 4. 85.H.& 105.B
Matthæus & Lucas humanitatem Chriſti maximè commendant. to.4.85.K.& 122.I
Matthæus per leonem ſignatur. tomo.4.86.B. to.9.60.M
Matthæus quando vocatus. to.4.98.F
Matthæus, ipſe eſt, qui & Leui. Ibidem.B
Matthæum elegit Chriſtus, & ſcribam reiecit. to. 4.164.I
Matthæum non eſſe authorem Euangelij ſui, Manichæi finxerunt. to.6.72.K
Vide, Euangeliſta.

Mathematici.

Mathematicorum vanæ diuinationes. to.1.29. G.to.4.127.A B
Mathematicorum memoria. to.1.38.M
Mathematica figura & linea. to.1.142.I K.& ſeq.to.3.8.L M
Contra Mathematicos, qui expoſitione ſyderum ponunt actus & voluntates hominum. tomo 2.117.E
Mathematicorum pernicioſæ ſuperſtitiones. to.3. 8.F.& ſeq.to.4.292.C D.& ſeq.
Mathematicis non habenda fides. to.3.8.I
Inter Mathematicos, & dæmones, ſocietas. tom. 3.8.L M
Mathematici, etiam ſi vera dicant, fugiendi Chriſtiano. to.3.119.H I.& ſeq.
Contra Mathematicos. tom.4.127.A.& ſeq.& 141.E F. tomo.6.7.B C. tom.8.354.C D.& ſeq. to.9.201.I
Matheſeos obſeruatio Chriſtianis pernicioſiſſima. to.4.192.F.& ſeq.
Mathematicorum vanitas, & quid conuincantur ſeipſos deſtruere & refellere. to.5. 40. H. & ſeq.& 41.I.& ſo.ſeq.D E.& L
Mathematici malè iudicant, rerum euentus attribuentes fato. to.5.41.B.C.& ſeq.
De Mathematico conuerſo per beatum Auguſtinum, qui ſecum portabat codices incendendos: per quos fuerat incendendus. to.8.138.K
Mathematicorum ſacrilegia. Ibidem.
Vide, Aſtrologia, & Diuini.
Contra Mathematicos agitur. to.8.353.B C
Mathematicorum impietas, de Chriſto. tomo.9. 18.A B
Mathematicos confundit Auguſtinus ex Euangelio. Ibidem.B
Mathematicis non credendum. Ibidem.C
Mathematici multos fefellerunt to.10.49.H
Mathematici, peccatorum cauſam reiiciunt in ſtellas. to.10.96.F
Diabolus, per Mathematicos & Manichæos, ſeducit homines ne confiteantur. Ibidem.

Mathuſalem.

Mathuſalem anni. to.4.19.M
De Mathuſalem vita, conſcripta diuerſimodè, in codicibus noſtris, Hebræis, & Græcis. tom.5. 126.K
Et quot annis vixerit. Ibidem.K & M
Vita Mathuſalem, quatuordecim annis videtur diluuium excedere. tomo. 5. 126.M. & ſequent.
Mathuſalem ſecundum aliquos, tranſlatus fuit tempore diluuij. Eodem.127.A B
Mathuſalem ſex annis ante diluuium defunctus eſt, ſecundum quoſdam. Ibidem M
Mathuſalem, quoniam non fuit in arca, vbi potuerit viuere. to.7.172.E

Matrimonium.

De Matrimonio, & cœlibatu, contentio. tomo. 1. 28.C
Matrimonia, & poſſeſſio, Chriſtianis licita. Eod. 173.H
Matrimonij vſus legitimus. Ibidem.I.& ſeq.
Matrimonium conſummatum, & ratum. tomo.2. 33.G
Matrimonium diuinitus inſtitutum. tom.3.51.L. & 53.K. to.4.221.B
Matrimonia etiam ſecunda & tertia, licita. tomo 3.53.K
Matrimonium tria complectitur. tom.3.142.H I to.6.175.C.to.7.173.G
Matrimonij ſacramentum. to.4.14.H.in fine. to. 6.172.C.& 173.M.& ſo.ſeq.C
Matrimonium cum infidelibus. to.4.18.B
De matrimonio ſacerdotum. to.4.202.E
Matrimonium quo modo deus inſtituit ad adiutorium propagandæ prolis. to.5.121.H
In matrimonio vel coniugio, viri acceperunt ſorores ſuas à principio. to 5.128.K.& ſeq.
Matrimonio ſancti patres propinquas ſibi coniungebant, ne longius propinquis diſpergerẽtur. Ibidem.A B
Matrimonia conſobrinarum, cur prohibita. Ibidem.
Matrimonium non ſolum ſororum, ſed etiam conſobrinarum, quod lege diuina non prohibebatur, antè etiam quàm lege humana prohibe-

hiberetur, multi horrebant. Ibidem.
Matrimonio coniuncti verecundantur de actu libidinis. to.5.120.K.& ſeq.
Matrimonium Abraham cum Cethura, poſt Sarę mortem, quid figurarit. tomo.5.142.D E
Matrimonij copula, excuſat delicias mūdi, quod non ſint damnabiles. tom.5.205.C
Matrimonium verum contrahunt, quę poſt votū nubunt. tom.4.245.L
Nec dirimi debent. Ibidem, M
Matrimonium bonum, etſi voti ſolutio mala. to. 4.246.B
Matrimonij vſum damnant Manichæi. tomo 1. 173.G.& 129.F G. tom.3.47.G.tom.6.5.M & .66.K
Encratitæ. tom.6.4.H
Adamiani. Ibidem, K
Apoſtolici. Ibidem, M
Hierarchitæ. tom.3.47.G.to.6.6.C
A matrimonio abſtinentes, & monachos, & clericos, multos habet Eccleſia catholica. tom. 6.4.M
Matrimonia & continentiam, æquabat Iouinianus. tom.3.47.G.to.6.7.F
Matrimonium contraxerunt virgines ſacræ, prouectæ etiam ætatis, Iouiniano authore. to.2. 11.I.tom.6.7.F
Matrimoniorum moleſtias abhorruit Iouinianus. Ibidem.
Matrimonium quare ſic dictum. to.6.77.I K
Matrimonij vinculum ſoluit ſola mors coniugis. tom.6.186.H
Matrimonia iterata pro fornicatione habebant Cataphryges. tom.6.4.I
Cathari. Ibidem, M
Tertullianus. tom.6.7.H in fine.
Matrimonium Chriſti, & Eccleſiæ, magna charitate coniunctum. tom.8.216.G H
Vide, Coniugium.
Patriarchæ ad fontes & puteos matrimonia inuenerunt. tom.10.167.G
Matrimonium in fide, partus in virgine. tomo 10.132.F

Matta.

Matta, ſtrati genus, vnde Mattarij. tom.6.49.I

Matura.

Matura, ſiue Matuta, dea. to.5.32.M

Maturitas.

Maturitas, & immaturitas, quæ dici ſoleat. to. 8.306.A

Mauricius.

In natali beati Mauricij, ac ſociorū eius: Sermo. tom.10.321.L

Maxilla.

Maxilla, locus. tom.3.32.A
Maxillam præbere, quo modo intelligendum. to. 2.5.I K.tom.4.5.I.& 268.M. tom.6.94.A B.& fo.ſequent.L M
Chriſtus percutienti alteram non præbuit maxillam. tom.9.119.G H

Maximilla.

Maximilla, vxor Egetis præfecti. to.6.38.K
Maximilla, propheteſſa Montani. tom.6.4.H

Maximinianus, Maximiniani.

Maximinianus, Epiſcopus catholicus, grauiter cæſus à Donatiſtis. to.2.46.A B.to.7.58.I
Maximinianiſtarum cauſam perſtringit.to.2.12. H.tom.2.159.G H.& ſeq.tom.7.59.K L
Maximinianiſtæ factio Donatiſtarum. to.6.7.B tom.7.4.C
Maximinianus ordinatur Epiſcopus, contra Primianum Epiſcopum.tom.2.46.A B.& 143. L M.to.6.17.B.to.7.55.G.to.8.64.D
Maximiniani ſchiſma. tom.7.55.H.& ſequent. & fo.63.H I.& ſequent.
In Maximinianiſtarum cauſā acriter inuehit in Donatianos. to.7.65.M
Maximinianiſtarum cauſa narratur. tomo.7. 137.D E
Quòd decreto Bagaienſis concilij, qui proprijs manibus Maximinianū non ordinauerāt, innocentes decernuntur. tom.7.68.B C
De eorum concilio, & quid in eo actum ſit. to.8. 64.E
Quòd excludebantur à Donatiſtis de Baſilicis. tom.8.126.C

Maximinus.

Contra Maximinum Hæreticum ſcripſit Auguſtinus. tom.6.147.C.& ſequent.

Maximus.

Maximum, Arrianum, quo modo vicerit Auguſtinus. tom.1.In Poſſidonio.
Maximus. tom.5.48.I

Medea.

Medeæ vlulatus. to.1.181.I

Medi.

Medi.tom.5.32.H Vide, Perſæ.

Mediator.

Mediator inter deum & homines, qualis eſſe oporteat.tom.1.42.K.to.4.290.K L.to.7.173.A
Verus mediator, Chriſtus. tom.1.32.K.tom.2.89. H.& ſequens.to.3.37.L.& 43.L
Mediator verus.tom.2.97.B.to.3.49.B.& 240. B & M.& 241.B.tom.4.90.L
Mediator verus Chriſtus eſt, quia homo. tom.5. 78.D.& 86.L M
Vt mediator Chriſtus eſſet, in forma ſerui infra angelos eſſe voluit, in forma dei ſupra angelos manſit in inferioribus, vita via: in ſuperioribus, vita. tom.5.78.D E
Mediatorem inter nos & deum mortalitatē trāſeuntem habere oportuit, & beatitudinem permanentem: & præmittit quo modo reſuſcitari debent à morte. Ibidem.D
Mediator inter deum & hominē, nec angelus bonus, neque malus. Ibidem, D.& ſequent.
Quo mediatore indigebamus. tom.5.78.B.& ſequentibus.
Conueniens mediator fuit Chriſtus. Ibidem.
Mediatores falſi & fallaces. Ibidem, D
Mediator Chriſtus eſt, ſecundum formam ſerui, in qua etiam eſt ſacerdos & ſacrificium. to.5. 82.G.& ſequen.
Per mediatorem Ieſum fit purgatio peccatorum.to. 5.87.F.& ſequent.
Mediator Chriſtus, oſtendit ſubſtantiā carnis nō eſſe malam. Eodem.98.A
Mediatori tanto tenacius inhærendum, quanto in hac ima poteſtatem dæmonum maiorem videmus. tom.5.162.G
Mediator Chriſtus, contrarius eſt dæmonibus: & ab ipſorū dominio nos liberat per ſuam fidē. Eodem.182.D E
Per mediatorem Ieſum nobis deuī amorem donat quo victa ſuperamus. tom.5.202.G
Mediatorem ſe non faciat ſacerdos, inter deū & populum. tom.7.7.L M
Mediatorem eſſe inter deum & hominē, quid ſit. tom.8.32.I
Cur Chriſtus mediator dei & hominum. Eodem. 220.E F
Quid ſit mediator inter duos, & quo modo. to.8. 265.B C
Ideo mediator factus eſt Chriſtus, quia, &c. Ibidem.336.B C
Mediator dei & hominum Chriſtus, in quantum homo tom.9.97.B.& 237.E F.tom.10.68.M & 128.F.& 142.H
Chriſtus non eſt mediator homo præter deitatem, nec mediator deus præter humanitatem. tom. 9.237.F
Ioannes eſt verus noui & veteris teſtamenti mediator. to.10.265.E

Medici, Medicina.

Medicina vulnerum noſtrorum, Chriſtus. to.1. 37.D.tom.3.3.F G.to.9.5.M
Medici conſulendi. tom.1.191.G
Medicina omnis à deo. Eodem.171.I
Medicina animarum. tom.2.161.B C.& 171.I
Medicina non ideo negligenda eſt, licet quorundam inſanabilis ſit peſtis. to.2.35.C
Cui pœnitendi medicina non prodeſt, peſſimum eſt hominum genus. tom.2.51.M
Medicinas multas inuenire cogunt multorum experimenta morborum. tom.2.47.H
Medicina pro ætate & tempore adhiberi debent, quod exemplo probatur. Eodem.4.M & ſequent.
De conſilio medicorum faciendum eſt, quod ſiendum eſt pro ſalute. tom.2.106.G
Non eſt opus ſanis medicus, ſed ægrotantibus: exponitur. to.2.192.I K
Medicina ſuperſtitioſa. tom.3.8.D
Medicinæ externæ vſus. to.3.139.E & L
Medici aliquando ſaluti opitulantes, in corpore faciunt quæ horret affectus. tom.5.6.K
Medicina Sylla modum exceſſit. Eodem.29.B
Medici forma nihil prodeſt. tom.5.37.B
Medicina nulla ſpiritalis valet adhibita exterius, niſi ſpiritus ſanctus curet interius. tom.5. 124.L
Medicamenta non ſufficiunt ad curandas infirmitates diuerſas. Eodem.214.H I
Medici quidam, anatomici vocati, conſiderauerunt ſatis crudeliter, interiora hominum mortuorum laniantes. to.5.215.I
Medici anatomici. tom.7.256.M.& fo.ſeq.F
Medici emprici. Ibidem.
Medicorum mos. tom.8.2.L
Medicina morbos non nouit. tom.8.3.L
Medicus crudelis eſt, qui exaudit, & parcit vulneri & putredini. tom.8.53.D
Quòd ferro armetur contra vulnus, non cōtra hominem. tom.8.57.F
Non curat quid à phrenetico audiat, ſed quo modo conualeſcat. Eodem.59.M
Magna eſt gloria medici, quando ex deſperatione conualeſcit ægrotus. tom.8.95.I
Ad hoc amat ægrotū, vt faciat ſanū. Ibid.L
Medico omnipotenti nihil eſt inſanabile. to.8. 131.K.& 252.D
Medici, etſi non ſuſcitabunt, non ideò debent homines deſerere medicinam: quia ſub iſto nomine ſuperbi intelliguntur medici, pollicentes hominibus ſalutem, quam dat ſolus deus. Eodē. 167.A B
Medicus alia præcepta dat ſanis, alia ægrotis. tom.8.167.L M
Medici & gigantes in Hebræo, penè vno modo ſonant: & quid ſignificent. Eodem.211.H I
Medici per fidele miniſterium opitulantur ſalutis viuentes curare poſſunt, non mortuos excitare. Ibidem, I K
Medici dicuntur prædicatores verbi. Ibid.K L
Medicus in doloribus exigit patientiam, ſed poſt dolores promittit ſalutem: ſic & Chriſtus. to. 8.222.I
Cur medicus fallatur aliquando promittens ſanitatem de corpore humano. tom.8.252.E

Medicamentum medicatum à ſapiente, quid ſit. Eodem.125.B.& ſequen.
Medicamenta quotidiana ſunt refectiones omniũ indigentiarum. to.8.252.G
Hoc valuit ad ægroti medicamentum, quòd medicum occidit ægrotus. Eodem.277.M
Medicamenta ſunt quæ nobis quotidie apponuntur. to.8.316.G
Melius eſt vt omnes ſani ſint, quàm vt ars medici exerceatur. to.8.322.B
Medicus & animarum & corporum Chriſtus. to.9.32.I.to.10.17.G.& 18.C D.& 64.B C.& ſequen.& I.
Quid medicus in ægroto amet, & odiat. tomo.9.137.F
Medicus voluntatem ægri attendens, nunquã illum curat. to.9.199.M
Deus magnus medicus, quare ad nos venit. tom.10.61.M
Boni medici officium. to.10.68.I
Quantam nobis medicinam Chriſtus attulerit. to.10.264.A B

Medietas.

Medietas ſaluatoris, ſignificatur in lapide à Samuele poſito inter duo loca: & quo modo. tomo 5.148.K L

Meditari.

Meditatio & contemplatio, quid ſint. to.3.197.C.& 200.H
Meditari diuina. to.3.238.F
Meditationum liber. to.9.150.col.4.
Meditationum liber alius. Eodem.160.col.2.
Diuina meditatio dulcis eſt. to.9.193.G H
Meditatio animæ ad amorem Chriſti. tomo.9.174.G
Officium meditationis. to.9.177.F G

Medius.

Medium quoddam eſt homo inter bruta & angelos. to.3.78.A B
Medij non ſunt angeli boni, inter nos & deos. to.5.78.D.& 80.D
Medius, alius bonus, alius malus. Eod.78.E F
Medium duplex. Ibidem.
In medio terræ quãdo deus operatus ſit ſalutem. to.5.146.L
In medio duorum animalium Chriſtum cognoſcẽdum prædixit Abacuch. Eodem.158.G
Quod medium dicitur, commune eſt. tomo.8.259.I
Medium dicitur, cui præcipuus honor exhibetur. Eodem.277.G
In medio eſt, quicquid eſt omnibus commune: & quod non eſt in medio, quaſi in priuato eſt. to.8.183.F
Illud in medio eſt quod paria habet ſpacia ad omnes fines: ita deus medius eſſe dicitur, æqualiter omnibus conſulens. Eodem.91.I
In medio populi, non ſuſcipientis, ſuſcipiamus miſericordiam dei. to.8.96.F
Ieſus Chriſtus medius inter viuos & mortuos. to.10.177.A

Medullæ.

Medullæ interiores ſunt ipſis oſſibus, & ſignificant dilectionem perfectam. tomo.8.149.D E

Mel.

Mel amarum eſt febrienti, dulce tamen & acceptabile ſanitati. to.8.21.L
Mel ſapientia eſt, primatum dulcoris tenens in eſcis. Eodem.197.K
Mel doctrina eſt ſapientiæ. to.8.301.L
Senſus myſtici, mella de fauis, & granorum de ſpicis confricatio. to.10.14.F

Melancomice.

Melancomice, coniunx Criaſi regis, deificatur. to.5.136.F

Melech.

Melech in Hebræo, chorus ſignificatur. tomo.8.210.E

Melchiſedech.

Melchiſedech protulit ſacramentum menſæ dominicæ. to.2.89.I K
Melchiſedech excellentia. to.4.23.G
Melchiſedech ſacerdos, Abraham benedixit. to.5.239.G Vide, Dauid.

Melchiſedechitæ.

Melchiſedechitæ hæretici, alijs Melchiſedechiani, Melchiſedech non hominem, ſed dei virtutem fuiſſe putant. to.6.4.L

Melciades.

Melciades, epiſcopus Romanus. to.2.130.C

Melicerte.

Melicerte præcipitio ſpontaneo in mari periit. to.5.161.E

Melior.

An meliora deteriorũ nominibus vocari poſſint. to.2.222.K
Meliora noſtra, quæ Manichæi volunt eſſe ſumma mala. to.6.30.B
Fieri non poteſt, vt res deterior te, faciat te meliorem. to.8.48.C

Melitiani.

Melitiani hæretici, non erant eum conuerſis. to.6.6.C

Melitonij.

Melitonij imaginem dei non eſſe animã dixerũt. to.6.3.I.& 7.D

Membrum.

Membra genitalia cur dixerit Apoſtolus inhoneſta. to.1.10.I. to.6.102.A B
Membrum Liberi tenebatur coronare materfamilias honeſtiſſima. to.5.60.E
Membra in ſanitate leuia ſunt, & in lãguore macra. Eodem.111.I K
Membra pudenda, ante peccatum non erant pudenda. to.5.110.E
Membra genitalia, in opere libidinis, non mouẽtur à voluntate. Eodem.121.B
Membra genitalia obedirent volũtati, ſi non fuiſſet peccatum. Ibidem.K.& ſeq.
Item, quare homo magis verecundatur de motu eorum, quàm aliarum paſſionum. tom.5.121.M.& ſequen.
Membra nulla ſunt in corpore humano ad neceſſitatem, quæ etiam non ſint ad decorem: ſed econuerſo, ſunt quædam ad decorem, & non ad neceſſitatem. to.5.215.K
Membra noſtra, & viſcera, quæ non ſunt diſtributa per varios neceſſitatis vſus, proficient in dei laudibus iam ceſſante tali neceſſitate, & ſempiterna exiſtẽte fœlicitate. to.5.217.I K
Nominatis membris dei, quæ in nobis viſibilia & corporea ſunt, potentias operationum oportet intelligi. to.8.15.K
Inter membra multa eſt diſtantia, & tamen vnũ faciunt corpus. to.8.32.L
Sicut in membris noſtris diuerſa ſunt opera, ſed ſanitas vna: ſic in omnibus membris Chriſti diuerſa munera, ſed charitas vna. to.8.48.L
De membrorum concordia. Eodem.330.C D
Membra cœleſtia, ſunt opera bona. to.9.138.B
Quæ ſint membra noſtra ſuper terram. Ibidem.
Membrorum vanitas & auxilia in corpore. tom.10.41.B C
Membra Chriſti, & corpus eius, ſumus omnes ſimul. to.10.142.H I
Tollens membra Chriſti, faciam membra meretricis, exponitur. to.10.152.F

Memoria.

Memoria vis magna. to.1.38.F.& ſeq.& fo.ſeq. copioſè.& 131.I K.& 133.E F.to.10.32.C Vide, reminiſcentia.
Affectionum memoria. to.1.38.M.& ſeq.
Etiam quæ abſunt, meminimus. Ibidem.39.C
Memoria Mathematicorum. Ibidem.38.M
Memoria, venter animi. Ibidem.39.B.& tom.10.111.H
Memoria eſt etiam obliuionis. to.1.39.D E
Memoriam habent & aues, & pecora tomo.1.39.G.& 71.L
In memoria an ſit beata vita. tomo.1.39.K.& ſequentibus.
Meminimus & eorum quæ nunquam habuimus. Ibidem.M
Memoria deum quoque continet. Ibidem.40.D
In quo memoriæ gradu reperiatur deus. Ibidem.E
Memoria inſida cuſtos. to.1.97.L
Memoria ſubſidium ſcripturæ. to.1.123.H
Memoria vtrum poſſit eſſe ſine phantaſia. tomo 2.69.L
Memoria non ſemper eſt præteritorum. Ibid.M
Memoria, quo modo continet incorporea. tomo.2.Eodem.122.M
Memoria quædam poteſt eſſe ſine imaginatione. to.2.27.B
Quo modo meminimus eorum quæ nunquam vidimus. Ibidem.L.& ſeq.
Memoria in ſcripturis tractandis plurimũ valet. to.3.6.K
Trinitatis veſtigium in memoria. to.3.88.B
Quo modo memoriæ mentis venit in ipſam. tomo 3.98.H
Memoria an & præſentium ſit. Ibidem.I
Memoriæ ſedes, in cerebro. to.3.136.D
Memoria mens eſt. to.3.197.F
Animus, pro memoria. to.1.39.B
Memoria quid ſit. to.3.198.I. to.4.123.G
Memoria, intelligentia, amor. to.3.203.F
Memoria mirabilis ſunt quidam poſſimo. tom.5.53.H I
Memoria eſt in brutis, & ſenſus, & appetitus. to.5.98.B C
Memoria Simplicij incomparabilis. tomo.7.259.I
Qui non eſt memor dei in quiete, nec in actionibus meditabitur. to.8.140.K
Meminiſſe dei, eſt ipſius facere. Eodem.fo.310.M
Quædam meminimus cum odio, quædam cum amore. to.8.343.C
Memoria abundantiæ ſuauitatis dei, quæ ſit. Eodem.363.K
Perdit de terra memoriam eorum: exponitur. tomo 10.76.L M
Memoria, intellectus, voluntas, ſeparabiliter demonſtrabilia, inſeparabiliter operantur. tom.10.53.A B.& D
Et hæc tria quo modo ſingula perſonis trinitatis appropriata ſint, ignorare ſe dicit Auguſt. Ibidem.E

Memphis.

Memphis, Aegypti vrbs. to.4.26.M

Mena.

Mena dea, quæ præeſt menſtruis. tomo.5.34.E.& 55.D

Menander.

Menander, Simonis Magi diſcipulus. to.6.3.K
Menandriani aſſerebant mundum opus angelorum

rum. Ibidem.

Mendacium, Mentiri.

Liber de mendacio, moribus ad veriloquium diligendum proficit. tom.1.9.M
Mendacium hominis, veritas dei. tomo.1.52. K.tom.3.240.D
Mentiri, & fallere, differunt. tom.1.162.I K tom.3.36.E F
Mendacia poetica. tom.1.110.I.& 120.D
Mendax quid ſit & mētiens.to.1.Eodē.fo.120.D
Mendacium officioſum non eſt dicendum, nec ob laudem quidem dei. tom.2.8.L M.& fo.ſeq. E.& ſeq.& 11.H I.& 27.C
Vtrum mentiri ſit viri boni, an oporteat aliquando mentiri. tom.2.8.L.& 17.C
Mendacium non admittendum in literis ſacris. tom.2.8.K.& ſeq.epiſtolis.& 15.G & ſeq.& 17.C.& ſequent.
Mendacium non ſine iniquitate. tom.3.5.E.& 36.E
Mentiri quid ſit. tom.3.36.E.& ſeq.to.4.2.D & 11.F G
Mendacium non ideo peccatum non eſt, quia prodeſt. tom.3.36.M.tom.4.2.I.& ſequen.
Mendacium laborioſum. to.3.236.F
Mendaciorum genera duo. tomo.3.238.L.tom. 4.51.F.& ſeq.tom.8.6.M
Mentiri, vel opinari, quis dicatur. to.4.2.C
Mentientis cor, duplex. Ibidem.
Mentiri num aliquando proſit, aut liceat. Ibidem. I.& ſequent.
Mendaciorum exempla. Ibidem.
Mendacium, an ſit iniquitas. tom.4.3.D
Mendacium pudicicia cauſa. Ibid.G.& 7.D
Mendacium officioſum. to.4.3.I.& 10.H
Mendacium quo vitetur grauius, quid. tom.4. 3.L
De mendaciō.tom.4.2.A & ſeq. Retractatio. 1.9.M.tom.10.236.G
Si mendacia ſunt in ſacris literis, imitanda non ſunt. tom.4.12.A
Mendacia ſanctorum non imitanda. tom.4.11. D.& G 12.G H
Mendacium ſemper eſſe peccatum. tom.3.36. M.& 237.F.tom.4.11.M
Mentiri in vetere lege tolerabilius potuiſſe quàm noua. to.4.12.C
Mentiendum ne ſit pro cuiuſquam ſalute. Ibidem.
Mentiendum nunquam. to.4.12.M
Mentiri ne liceat pro æterna hominis ſalute. Ibidem.H
Mendacij nomen, pro peccati nomine. tom.4. 13.E
Mendacia non ſunt ioci. to.4.2.B.& 27.E
Mendacium obſtetricum Hebræarum. tom.4. 12.A & E.& 29.E
Mentiri, & fingere, differunt. tom.4.82.M
Mendacio locum non eſſe in rebus fidei. tom.4. 4.F
Licet tamen quædam occultare. Ibidem. G.& 10.H
Mentientis, & mendacis, differentia. Eodem.4.G
Mentiri vtiliter non liceat. Ibidem.I
Mentiri quando malum non ſit. to.4.5.A
Mendaciorum octo genera. tom.4.5.E.& 7 G.& ſeq.& 12.L
Contra mendacij patronos. tomo.4.7.H I.& 12.A B
Mendaciorum mala Ibidem.F
Mentienti non haberi fidem. tom.4.8.I
Mendacij confutatio. tom.4.9.F G
Mendacia non eſſe, quæ putantur, in ſacris literis. tom.4.11.C.& ſeq.
Mendax eſt diabolus. tom.5.115.K
Et quare dicatur pater mendacij. to.9.68.K
Mendacium poteſt dici omne peccatum. tomo.5. 115.K L
Mendacium non dixit Iacob, fingens ſe eſſe Eſau. tom.5.142.M
Viuere ſecundum mendacium. to.5.115.K L
Mentiri nullo modo poteſt deus. to.5.216.C
Nec modeſtiæ cauſa mentiendum. tom.7.160.I
Mendacium eſt deo contrarium, quia &c. tomo 8.6.L
Qui tantum mentiuntur pro ſalute, aut commodo alicuius, non malicia ſed benignitate, merebuntur aliquando ab omni mendacio liberari. Ibidem.
In iis qui perfecti ſunt, nec iſta mendacia inueniuntur. Ibidem.M
Aliud eſt mentiri, aliud eſt verum occultare. Ibidem.
Qui ideo mentitur vt viuat, moritur antequā moriatur. tom.8.36.M
Iuſti non mentiuntur ad ſalutem. Eodem.fo. 48.M
Mendaces abundare volunt ſocietate mendaciū, ne ſoli de mendacio erubeſcant. to.8.64.C
Ideo mentiuntur inimici, vt potentiam cuiuſque minuāt de quo mentiuntur. Eodem.147.M
Mendacium Iudæorum, ad commendandam multum potentiam Chriſti valebat. Ibidem.
Illi mentiuntur, qui aliud lingua, aliud corde gerunt. tom.8.188.L
Mendacium dicitur, quicquid eſt cōtra legem, & veritatem. tom.8.223.E
Sicut qui mendacium loquitur, de ſuo loquitur: ita qui loquitur veritatem, de deo loquitur: ſolus ergo verax deus, omnis homo mēdax. Ibi.
Mendax eſt omnis homo peccato ſuo, dono dei verax. tom.8.286.L
Qualiter omnis homo mendax eſt. tom.10. 204.M
Laborant homines loqui mendacium, cùm veritatem tota facilitate loquerentur. tom.8.351.B
Mentiens in precibus, iure forenſi priuatur illo quod obtinuit precibus. tom.9.15.D
Mendax eſt, qui dicit Ieſum non eſſe Chriſtum. to. 9.128.K
Qui mentiuntur, ſunt ex Antichriſto, non ex Chriſto. Ibidem.I
Mendax eſt, qui aliud loquitur, aliud agit. to. 9.129.B
Mendacium eſt quod dicunt homines, hæc parta bona filiis meis ſeruo. tom.9.202.C
Mendacium fugiendum eſt. to.9.252.H
Mendacij malum. to.10.27.K L
Mendacium occidit. tom.10.86.D
Non mentiendum propter humilitatem. tom.10. 87.C.& ſequent.
Mendacium quo modo vltus fuerit Petrus. tom. 10.91.K L
Cuſtodum mendacium. tom.10.112.C
Vtrum Abraham mentitus ſit, dicendo pueris: Cum adorauerimus, reuertemur ad vos. tom. 10.146.E
Error dicentium Chriſtum fuiſſe mentitum. tomo 10.223.B C
Nemo mendaciter fingat apertum de aſſumptione virginis, quod deus voluit manere occultū. tom.10.270.G

Mendici.

Mendico quodam lætante, Auguſtinus ingemuit. tom.1.27.M.& ſeq.
Mendicitatem non eſſe verbi miniſterium. tom.3. 177.M.& ſeq.
Mendici nomine quis figuretur. to.8.274.D
Mendicare nihil aliud eſt, quàm ad hominū miſericordiam viuere. Eodem.276.B
Mendicos ſuos nos fecit deus. tom.10.4.C D. & ſequentibus.
Mendicus panē à nobis petit, & nos à deo Chriſtum, qui panis eſt. to.10 15.A
Omnes ſumus mendici dei. Ibidem.35.G

Menelaus.

Menelaus. tom.5.21.K

Mens.

Mens, ſiue ratio, in homine optimum. tom.1.1.G & 93.I
Et quo modo deo ſubdenda. Ibid.vtrobique.
Mens fruitur deo, vt beata ſit. tom.1.1.I
Mens rationalis vicioſa eſt, & tenebræ. Eodem. 23.B C.& 103.B C
Mens quo modo triumphat de numeris temporalibus. tom.1.92.C D
Mentem, ſpiritum, & rationem vocari. Ibidem. 141.L.tom.3.33.A.& ſeq.F G
Mentis principatus. tom.1.142.B C.& ſeq.to. 3.85.B
Regnum mentis, & rerum collectio. tom.1. 142.B C.
Mens potentior quàm cupiditas. Ibidem.
Mente rationali & ſapiēti nihil præſtantius præter deum. Ibidem.C D
Mentis renouatio. tom.1.52.A B
Mentem quo modo quidam æſtimabant deū eſſe. tom.2.55.C
Mens νοῦς. tom.3.33.A
Mens, principale hominis. Eodem.75.M
Mens quo modo amat ſeipſam incognitam ſibi.to. 3.84.H
Et quo modo ex parte ſit ſibi nota, argutatio. Ibidem.K L
Mens, id eſt, rationalis intelligentia. tomo.3. 85.B
Mens, vt eſt, ita ſe nouit. Ibidem.G
Mens quo modo intelligit quid non ſit. Ibidem. H.& ſequent.
In mente hominis quo modo rationale quoddam coniugium. tom.3.89.F G.& fo.ſeq.G & M.& ſequentibus.
Mens infantium an ſe nouerit. tom.3.97.E F
Mens, quo modo ſeipſam intelligat. Ibidem.G
Supra mentem deus. tom.3.100.G H
Mentis humanæ cæcutientia. tom.3.107.C
Secundum mentem totus homo æſtimandus. to.3. 113.G
Mens angelica. to.3.127.A
Mens veritatis capax non eſt, niſi à viciis libera. to.3.173.G
Mens, & concupiſcentia, in viro & muliere adūbrata. to.3.181.H I
Mens dicitur à μένω. to.3.193.D
Quòd in mente contineat intelligentia. Ibidem.E
Mens omnia δυνάμει. Ibidem.D
Spiritus quidem afficiunt mentem hominis, ſed ſolus deus implet. to.3.196.F
Mentis dilatatio, ſubleuatio, alienatio. tom.3. 201.A
Mens ad cœleſtia excitanda. to.3.202.H I
Vox mentis. tom.3.236.H
Mens infirma deprehenditur. to.5.7.L
Mentis Chriſtianæ laus. Eodem.8.H I
Laudatur deus, para mentem. to.10.54.C
Mens, dea. to.5.36.K.& 55.H
Mens bona melior eſt, quàm bona memoria. Eodem.55.H I
Mens reſiſtens paſſionibus inſurgentibus ab inferioribus

uiribus,regnum exercet virtutis..tomo.5.75.
E.& ſequen.
Menti ineſt naturaliter ratio, & intelligentia.
Eodem.92.C
Mentis ineruditæ tarditas, contenta eſt ſuperficie
litera. to.5.193.A
Ex mentis humanæ natura, ornatur vita iſta mor
talis. to.5.215.E
Mens humana diſcendo,obliuiſcendo,& inducẽ-
do,mutabilis eſt,non diuina. to.9.105.M
Mens ſola deum comprehendit. tomo.10.32. B.
& 33.E F
Mens dominatum habet. to.10.60.M.& ſeq.
Vide Animus,Intellectus,Ratio.

Menſa.

Menſa Auguſtini,qualis. to.1. In Poſſido.
Menſæ dominicæ ſacramentum, protulit Melchi-
ſedech. to.2.93.M
Menſa beatorum. to.4.36.G
Menſa quando ſit muſcipula. to.8.162.F
Menſa ſuperborum. Eodem.246.G

Menſis.

Menſis primus, cur Paſchæ attributus. to.2.116.
I K.& 117.G H
Menſis primus, menſis nouorum dicitur. tom.2.
116.I K
Menſem luna cœpta & finita concludit. tomo.5.
228.B C
Menſis primus, vnde Martius dictus. tomo. 6.
73.L M
Menſibus deorum ſuorum nomina gentes impo-
ſuerunt. Ibidem.

Menſtruum.

Ad menſtruatam mulierem cur non accedendum.
to.4.51.C.& ſequen.
Menſtruus ſanguis. to.5.55.F
Menſtruo ceſſante, ceſſat generationis conceptus.
to.5.141.B C.& E F

Menſura.

Menſura pedum,& ſyllabarum. to.1.45.F
Menſura temporis. Ibidem.H.& ſeq.
Dimenſio carminis. Ibidem.I K
Menſura ſilentij. to.1.45.K L
Qui modo de menſura peccati & ſupplicij expo-
nitur, In qua menſura menſi fueritis, remetie-
tur vobis. to.2.42.A B.& ſeq.
Vtrum omnis menſura ſit circunſcriptibilis tem-
pore. Ibidem.
Vtrum aliquid poſſit eſſe cum menſura ſempiter-
num. Ibidem.
Menſurabile quot modis dicatur. Ibidem.
In metiendi doctrina, vna eſt ratio anguli, alia
quadrati. to.2.114.M
Menſura. to.3.123.I
Menſura, qua metiuntur mali, remetietur eis, ſed
non eodem modo aliquando. to.5.201.H I
Menſura plenitudinis. to.5.213.E
Tribus menſuris myſterium trinitatis intelligitur.
to.10.225.F

Mercator.

Mercator ſine peccato & periurio vix eſſe poteſt.
to.8.166.L
Bonam mercaturam docet Auguſtinus. tomo
10.4.B

Mercenarius.

Mercenarius fugit. to.7.74.B C
Mercenarij paſtores ſua quærentes. tom.9.73.L
Mercenarius eſt tolerandus. to.10.41.H
Paulus mercenarios permittit Euangelium an-
nunciare. Eodem 42.C
Et qui mercenarij. Ibidem, & ſequentibus. co-
pioſè.
Timotheus ad Philippenſes mittitur à Paulo,non
tanquam mercenarius, cùm tamẽ plures circa
ſe mercenarios Paulus haberet. to.10.42.D
Mercenarius ob commodum, non increpat.
Ibidem,F

Merces.

Mercedem quomodo pollicetur ſcriptura. tomo
2.96.M
Merces quo modo debetur bonis operibus. tomo
3.239.K
Pro mercede temporali quidam deo ſeruientes tur
bantur,quando vident impios talibus abun-
dare. to.5.269.L
Merces ſanctorum,militantium pro æternis, alia
eſt quàm terrenorum. to.5.45.K
Merces noſtra, gratia vocatur, quia &c. tomo
8.41.M
Non eſt flagitanda merces ante operationem. to.
8.59.F G
Merces nobis à deo promiſſa. to.10.34.D
Omnes æquales erimus in accipienda æterna mer
cede. to.10.49.A
Merces noſtra. to.10.70.B
Corona,iuſticia merces eſt. to.10.97.G H
Merces miſericordiæ opera exercentium. tomo
10.100.C
Quotquot ſanctæ vita exemplo quiſque ædifica-
uerit,cum tot & pro tot mercedem beatam ac-
cipiet. to.10.209.G
Chriſtus pro labore finito, promittit nobis merce-
dem infinitam. to.10.256.C
Nemo accipiet mercedem, niſi compleuerit labo-
rem. Ibidem.
Merces præuiſa,omnia opera facit tolerabilia.
to.10.261.E.& L
Qualem mercedem habemus peregrinando, ta-
lem mercedem habebimus peregrinos ſuſci-
piendo. to.10.302.E
Merces diſcernit martyrem à patientia ſcelerato-
rum. to.10.320.B

Mercurius.

De Mercurij & Martis officiis. tom.5.58.D.&
ſequentibus.
Mercurius,ſermo. Ibidem.E
Mercurius quaſi medius currens. Ibidem.D
Mercurius,Hermes. Ibidem.
Mercurius,ſtella. Ibidem.H.& ſeq.
Mercurius Triſmegiſtus. to.5.61.B.& ſo.73.E
Mercurij quot fuerint. to.5.73.I K
Mercurius & Aeſculapius coluntur. Ibidem.
Mercurius Triſmegiſtus,nepos Athlantis. tom. 5.
156.F.& 170.L M
Mercurius, qui Græcè Hermes dicitur, de verbo
perfecto ſcripſit. to.6.8.K

Meretrix.

Meretrix in prophetia Oſee. tomo.3.22. H I.tomo
6.96.C D
Meretrix quæ. to.4.62.K
Meretrices,ſuperſtitiones. to.4.80.C
Pompa meretricia. to.5.19.M & ſeq.
Meretricum vſum,nulla lex terrenæ ciuitatis pro-
hibet. to.5.120.K L
Meretrices olim lupæ vocabantur. Eodem. ſo.
178.B
Meretrix Romæ pro dea colitur. tomo.5.51.L.&
ſequent.
Meretrix,beſtia,eremus,vnum ſunt. to.9.147.H
Meretrix magna, ſuper beſtiam ſedens quid.
Ibidem.G
Meretrix, vita luxurioſa, quæ rapinis & volup-
tatibus agitur. to.9.148.D
Meretrix quæ. to.10.76.I
Meretrix quam Sampſon cepit in coniugium,Ec-
cleſia eſt. to.10.181.G
Domus meretricis,inferi. to.10.Ibidem.I
Meretrix,quo modo facta virgo. to.10.188.B
Quæ,præter vxorem,cum aliquo dormit,non ſolũ
concubina,ſed meretrix eſt. to.10.209.K
Meretrix quæ infantem diuido volebat, Eccleſiã
catholicam ſignabat. to.10.226.E
Meretricis conditio. to.10.250.I K

Meridies.

Meridies,pro charitate. to.5.168.G. to.7.115.
F.in fine.& 117.C
Meridies ſempiternum ſignificat, quia &c. to.8.
117.C D
Meridies æſtum perſecutionum ſignificat. Eodem.
219.C D.& ſo.ſeq.D
Obſcurum ſacramentum verba Cantici canticorũ:
Vbi cubas in meridie. to.10.43.F
Et locus ille explanatus. Ibid.F G.& ſeq.
Meridies quid ſignificet. to.10.43.G

Merinthus.

Merinthus hæretic⁹, vnde Merinthiani. to.6.4.B
Vide,Cerinthiani.

Merita.

Ex meritis nulli ſalutem contingere. to.1.12. G.
to.2.96.B.& ſeq.
Meritũ humanũ.t.1.115.L.& 154.G.& ſo.170.
F.in fine. to.3.168.H.& 171.H. & ſo.239.G
Merita noſtra deus præuenit. tom.1.49.I K. &
M. to.2.48.L
Meritum in voluntate hominis. to.1.143.B
Merita præcedunt præmium. Eodem.172.C
Merita piorum. tom.2. 33. L M.& 96.B. to.
3.45.L
Merito humano gratiam dei dari, hæreſis Pela-
gianorum. tomo. 2.33 K L.& M.& pagina
ſequenti per totum.& 96.B C
Meritum fidei,miſericordia dei debetur. to.1.8.
G.& 155.K L.to.2.96.C D.& ſeq.
Contra meritum humanum,pro gratia, abundan
ter diſputatum. to.2. epiſto. 105. & 106. &
to.8.363.M.& ſeq.
Meritum hominis nullum. tom.2.96.H. & ſeq.
tom.3.37.F.& ſeq.& 51.I. & 236.D. & ſo.
ſequen.B
Meritum humanum ſtatuẽtes, Chriſti gratiã eua-
cuant. to.2.96.H
Non merita noſtra, ſed dona ſua deus coronat in
nobis. Ibidem.M.& ſeq. tomo.7.282. E F.
to.8.241.D.& 252.I
Meritis noſtris beatitudinem conferri, quo modo
intelligendum. tomo.2.96.M. & ſequen. tom.
3.99.G
Meritum hominis, donum gratuitum. tom.2.99.
M.to.3.94.C.& 99.G
Meritis & operibus ſuis fidentes, iuſticiam dei
contemnunt. to.2.124.C
Initium meritorum vnde. to.3.46.M
Merita noſtra,dona dei. to.2.37.D. to.3.43. K
to.8.364.B C
Merita nondum natorum. tom.2.133.A. & ſeq.
& 146.E F
Meritum & gratia pugnant. to.2.epiſto.105.&
106. to.3.239.M. to.8.86.E
Merita ſanctorum aliis quoque prodeſſe. tomo
4.39.B
Meritum credendo comparatur. to.4.135.D
Merita omnia,tum fidei, tum operũ,præcedit gra-
tia. to.4.145.I K
Vide,Gratia.
Merita ſanctorum diuerſa. to.3.241.C. tom.6.
178.A B.& 180.D E
Meritum creſcit ratione difficultatis operis in-
iuncti: & demeritum ratione facilitatis.tom.
5.119.M

Meritorum ordo magis præferendus eſt in hominibus vel rebus, quam temporum. Eod.186.K
Meritum cauſatur quodam modo ex libero arbitrio vertibili: inuertibile enim potius pertinet ad præmium. to.5.217.M.& ſequen.
Meritorum fiducia præfertur confeßio peccatorum. to.6.178.I K
Merita ſua iactantes, alieni ſunt à gratia. to.8.41.M.& ſeq.& 105.L M
Sicut merita noſtra non fecerunt vt primo à bono deo crearemur, ita merita noſtra nihil fecerũt, vt perpetua ſalus nobis à domino mitteretur. Eodem.86.E F
Cum videris quòd tibi per merita tua quæ mala fuerunt, non debebatur niſi ſupplicium, agnoſcis quid per gratiam Chriſti tibi donetur. to.8.105.L M
Merita noſtra non attendit deus. Eod.fo.135.A
Vt mereremur, nihil boni egimus. tomo.8.140.C D
Merita noſtra non ſunt niſi dei dona. Eod.241.D.& 291.M.& ſequen.
Omnia tua merita, dei ſunt dona. tomo.8.364.B C
Nullum meritum noſtrum meruit vocationem. to.9.161.G
Nulla merita præceſſerunt creationem creaturarum. to.9.165.I
De merito noſtro ne extollamur. to.10.7.B
Sancti fulgebunt ſecundum meritorum diuerſitatem. to.10.49.A
Cum timore domino ſeruiendum, & non præſumendum de meritis. tomo.10.55.K.& ſequentibus.
Peccata noſtra, non merita, Chriſtum de cælo ad terram traxerunt. to.10.64.D
De meritis & gratia, vtri prius, & cui noſtra aſcribenda. to.10.72.L M.& 97.H.& ſeq.& 204.E.& ſequenti.
De ſuis meritis gloriantes, quales. to.10.91.E
Merita non faciunt ex peccatore iuſtum. tom.10.92.G
Sauli merita non cum fecerunt Paulum. tom.10.97.H.& ſequen.
Abraham ex fide gloriatus, non ex meritis. to.10.99.E
Non eſt apud deum niſi meritorum diſcretio. to.10.126.F
Aliud meremur, aliud ſperamus .to.10.204.E.& ſequentibus.
Varia ſanctorum merita. to.10.272.A B.& ſeq.

Merula.

Merula mors. to.5.29.C

Merum.

Quo modo merum ſit mixtum. to.8.180.E

Meſopotamia.

Meſopotamia. to.5.137.K.& ſequen.
Meſopotamia à Dauid ſuccenſa, interpretatur elenata vocatio, & mundum ſignificat. to.8.132.D E

Meſra.

Meſra, loci nomen. to.4.33.B

Meſraim.

Meſraim filius Cham. to.5.134.F.in fine.

Meſsias.

Meßias Hebraicè, Græcè Chriſtus, Latinè Vnctus dicitur. to.9.31.C

Meſsis.

Meſſes duæ, & quæ. tom.8.146.F G. tom.10.274.I
Meßis ſpiritalis. to.9.31.F
Meſſores erant Apoſtoli, Prophetæ autem ſeminatores. Ibidem.F G
Meſſores nouißimi erunt angeli. to.9.32.G. to.10.273.D
Meßis, genus humanum. to.10.273.D
Ad Iudæos Chriſtus miſit meſſores, ad gẽtes vero ſeminatores. to.10.274.G
Quæ erat illa meßis ad quam dominus mittebat meſſores. Ibidem.

Metangiſmonitæ.

Metangiſmonitæ hæretici, ſic dicunt eſſe filium in patre, quemadmodum vas in vaſe. tomo.6.6.H.in fine.

Metaphora.

Metaphora, tropi ſpecies. to.2.10.I. to.3.14.A & 32.A. to.4.10.K.& 40.C
Metaphoricè loquitur ſcriptura de deò, & quare. to.5.131.A B.& ſequen.

Metellus.

Metellus quinque filios conſulares habuit. tom.5.18.L
Metelli proſperitas. Ibidem.
Metellus pontifex, deos ab igne eripiens, excæcatur. to.5.26.K
Metellus. Eodem.50.D

Metempſychoſis.

Contra metempſychoſin Pythagoræ. tomo.3.91.I
Metempſychoſis improbatur. tomo.3.135.G.& 145.D.& 239.F

Methymneus Arion.

Methymneus, eiectus de naui, delphini dorſo prouehitur. to.5.5.M

Metreta.

Metreta quid. to.9.19.A B
Metretæ binæ, Iudæi & Gentes. Eod.20.A B
Metretas binas aut ternas hydrias continere, non ſine myſterio eſt. to.9.19.A

Metrodorus.

Metrodorus philoſophus. to.1.103.B

Metrum.

De metrorum generibus, eorum temporibus & compoſitione. to.1.79.& præcedentibus, & ſequen.copioſè.

Metus.

In metu vires quo modo vehementiores. tom.1.135.D.in principio.
Sine metu viuere, magnum bonum. Eod.140.K
De metu quæſtio. to.4.125.L
Vtrum non aliud amandum ſit, quàm metu carere. Ibidem.M
Metus vel timoris paßio, quid ſit. to.5.116.F
Metus mortis ducit ad veniam. to.9.209.L
Nemo futurorum metum cogitat. to.10.219.D

Micare.

Micare digitis. to.3.80.C

Michael.

Michael & angeli eius, Chriſtum & ſanctos homines ſignificant. to.9.145.L

Micheas.

Micheas prophetat de Chriſto naſcituro. tomo.5.367.I K

Miles, Militia.

Miles dat nomen, cùm iurat duci ſuo. tomo.1.35.G
Milites otiſores excuſati. Eodem.140.L
Ad militiam uenturam commendare voluit Auguſtinus. to.1.in Poßido.
Militem comparat latroni. to.2.51.G
Milites Chriſti in ſilentio pugnant. Eod.ſo.69.I
Militem Chriſti non oportet caſtra deſerere, ſed potius ad currum Euangelicum confugere. to.2.139.D E
Milites ſuos Chriſtus reges appellat. Ibidem.
Miles, ſub comite poſitus, habere debet diſciplinam. to.2.166.E
Militia quo modo, & quando, deo placeat. to.2.188.C.& ſequentibus.
Militis Chriſtiani corona. to.3.272.M
Militia cæli, angelorum multitudo. tomo.4.24.L
Militia ſeculi grauior eſt militia Chriſti. to.4.253.D E
Militia ſpiritalis. to.4.254.D
Milites, miniſtri legis. to.6.93.L
Miles Pompeianus, qui in bello fratrem ignoranter occiderat, ſeipſum occidit. to.5.19.H
Militares cùm timeri volunt ab agricolis, habẽt maiorem poteſtatem. to.8.341.E F
Militia nobis eſt aßidua. to.9.258.L
Militibus ſtipendia prouidentia quadam conſtituta. to.10.20.E
Militare non eſt delictum, ſed propter prædam militare peccatum eſt. Ibidem.
Milites qui. Ibidem.H
Milites quo modo viuere debeant. Ibidem.
Militiæ cingulum. to.10.20.H I
Militia noſtra in quo conſiſtat. to.10.69.F
Militum ſepulchrum domini cuſtodientium, euidens mendacium. to.10.112.C
Datur impio militi, quod non datur ſacerdoti. to.10.235.I

Mille, Millenarius.

Per mille annos, quibus diabolus ligatus oſtenditur in Apocalypſi, quid intelligatur. to.5.187.M
Millenarius numerus denarij numerum quadratum ſolidum reddit. Ibidem.
Mille annis ſancti regnant cum Chriſto, quamuis etiam tempore perſecutionis vltimæ regnent, qui computari non videntur in his mille annis. to.5.190.B.& ſequentibus.
Mille apud Græcos quæ dicantur. to.8.155.E
Mille anni, tempus eſt à paßione Chriſti, in quo non permittit diabolo facere quicquid vult. to.9.149.E

Miluus.

Miluus. to.5.181.B
Milui dæmones ſunt. to.8.220.H

Mimi.

Mimus ſenex. to.5.53.K

Minei.

Mineorum hæreſis. to.2.11.K

Minerua.

Minerua Athenæ conſecrata. to.2.145.H
Minerua, & eius ſimulacrum. to.5.2.G.& 22.H.& 76.F G.& 156.H
Mineruam Simon magus meretricem ſuam dicebat. to.6.3.K
Minerua ex capite Iouis nata cur fingatur à poetis. to.6.79.G

Miniſtri.

Miniſteria media. to.4.128.F
Vide, Famuli.
Deus per miniſtros ſuos operatur. to.5.135.E
Miniſtri boni & mali quo modo proſint Eccleſiæ. to.7.9.B C.& ſequen.
Per malum miniſtrum operatur æquè deus. to.7.54.H
Per malum miniſtrum piorum ſocietas condonat peccata. to.7.97.F
Miniſtrare Chriſto, quid ſit. tom.8.246.H. to.9.81.G
Miniſtri dei quo modo ſint ignis vrens. tom.8.258.C D.& fo.ſeq.A
Miniſter malus, in ſacramentis non timendus. to.9.10.G H
Miniſtrant Chriſto, qui non ſua quærunt, ſed quæ Ieſu

Ieſu Chriſti. to.9.81.I
Deus habet miniſtros ſuos, habet & diabolus adiutores ſuos. to.10.170.F
Quomodo cognoſcat quis ſe dei miniſtrum. Ibidem.F G
Tales decet dominum habere miniſtros, qui nulla contagione carnis corrumpantur. tomo.10.250.L
Quòd ſacerdotes ſe exhibere debeant ſicut dei miniſtros. to.10.296.F G

Minor, Minimus.

Collectio à minore. to.6.31.C
Minora non ſunt contemnenda. to.10.116.B
Minimi Chriſti, qui ſint. to.10.29.M
Vide, Magnus.

Minotaurus.

Minotauri fabula. to.5.159.F

Miracula.

Miracula cur hodie non tam frequentia. tom.1.5.A.& 161.C D. tom.6.25.B. Retracta. to.1.5.H
Miracula quærentes, deum tentant. to.1.41.K
Miracula inania, illuſiones dæmonum. tomo.1.109.E F
Miracula iuxta corpora martyrum edita. to.1.5.B. to.2.136.A B
Miracula Chriſti, & ſanctorũ, quomodo diſtent. to.2.3.H I. to.9.100.H I
Miraculis natura rerum plena. to.2.40.K L
Miracula ſacræ ſcripturæ, aut credenda omnia, aut negligenda omnia. to.2.42.I.& ſeq.
Factis loquitur deus. Ibidem.M.in fine.
Miraculis quidã conuerſus ad Chriſtianiſmum. to.2.67.C D
Miracula vnde videantur. to.3.64.H I
Miracula ſunt etiam aliàs conſueta. to.3.65.C
Et quod ſola varietas facit miraculum. Ibidem.E
Miracula magica etiam à deo. Ibidem.
Miracula dæmonum ad decipiendos homines. Ibidem.& 69.G
Miraculorum quæ contra naturæ vſitatum curſum ſiunt, ratio. to.3.133.D E.& ſeq.
Miracula quibus proſint. to.3.236.M
Miracula inuiſibilia. Ibidem.237.C
Miracula non fieri contra naturam. to.3.239.F
Miracula à fidelibus non quærenda. tomo.4.122.M
Miracula diuina, & portenta prophana, quomodo diſcernenda. to.4.62.D
Miracula faciunt, aliter Magi & Chriſtiani mali, aliter boni Chriſtiani. to.4.138.M.& pagina.ſeq.per totum.
Miracula ſanctorum, & magica. Ibidem.& 141.G H
Miracula ſanctum non faciunt. to.4.279.A B
Miracula etiam faciunt infideles. Ibidem.B.& to.9.27.C
Miracula ſua Chriſtus non inculcauit, ſed humilitatem. to.4.289.D.& ſequent.
Signa & virtutes quare ab Apoſtolis facta. to.4.112.E
Signa & prodigia, inter fideles, non ſunt neceſſaria. Ibidem.
Mira multa acciderunt Romanis ante aduentum Chriſti. to.5.30.E
Miracula omnia magorum, ſunt doctrinis & operibus dæmonum. Eod.71.F G
De miraculis quæ deus ad corroborandam fidem piorum, etiam per angelorum miniſterium, promiſſis ſuis adhibere dignatus eſt. tom.5.82.L.& ſequen.
Miracula magorum facta incantationibus, quibus dediti ſunt dæmones. Ibidem.
De miraculis Moyſi, quæ multo maiora erant miraculis magorum. Ibidem.
De miraculis antiquis, quibus Sara genuit & peperit, Loth eſt eductus de Sodomis, & vxor eius verſa in ſtatuam ſalis. Ibidem.L M
Di miraculis in mari rubro, & in deſerto. Ibidem.M
Miracula illa fiebant ſimplici fide, & pietatis fiducia, non incantationibus magorum. to.5.83.B C
Deus inuiſibilis, viſibilia miracula operatur. Eodem.84.K
Miracula omnia, quæ fiunt, minora ſunt quàm hic mundus quem fecit deus. Ibidem.
Miracula quæ fiunt per bonos, ſiue angelos, ſiue homines, ad deum honorandum fieri credendum eſt, ipſo deo cooperante in illis. Ibidem.
De miraculis quæ per ſanctorum angelorum miniſterium deus verus operatur. to.5.84.K L
Miracula quæ aſſiduitate viluerunt, ſi ſapienter ea intuemur inuſitatiſſimis maiora ſunt. Ibidem.
Miracula multa ſunt ante oculos noſtros, in naturalibus, quæ aſſiduitate viluerunt. Ibid.& 198.E
Miracula viſibilia deus facit ad ſe colendum. to.5.84.L
Miracula dæmonum multa. tomo.5.85.H.& ſequentibus.
Miracula bonorum angelorum, ſunt maiora dæmonum miraculis. Ibidem.I
De miraculis deorum gentilium, vel dæmonum, quæ multa enumerat. Ibidem.K
Miraculum primum fecit Chriſtus, quod tam mirabiliter natus eſt: vltimum autem quòd cum ſuo reſuſcitato corpore à mortuis aſcendit in cœlum. to.5.173.D
Miracula multa cur Chriſtus fecerit. Ibidem.
Mirabilia oſtendit, per quæ reprobos probat æternaliter in igne victuros. tomo.5.197.F.& ſequentibus.
Mira multa oſtendis in ignis effectu, in palea, calce, Adamante, Magnete, &c. Eodem.198.B.& ſequentibus.
Miracula nolunt infideles credere. Ibidem.L
Mira multa oſtendit in fontibus, ſale, Sole, Aſbeſton. Ibidem.L M
Quòd non omnia miracula naturalia ſint, ſed pleraque humano ingenio modificata, pleraque autem dæmonum arte compoſita. tomo.5.199.E.& ſequen.
Miraculum lucernæ ardẽtis ſemper in phano Veneris. Ibidem.
Ex mirabilibus, quæ videmus in creaturis, intelligimus virtutem mirabiliorem creatoris. Ibidem.
Miraculorum tria genera, præter diuina. Ibidem.F G
Mirabilia magorum vel dæmonum cauere debemus. Ibidem.G
Mira oſtendit magorum, per quæ magis cognoſcimus deum poſſe mira facere: & ſic crematos damnare æternaliter. Ibidem.H
Miraculum ſimulachri ferrei, pendentis in aere. Ibidem.
Quod in rebus miris ſumma credendi ratio ſit omnipotentia creatoris. tomo.5.199.K.& ſequentibus.
Mirabilia multis modis faciunt dæmones. Ibidem.K L
Miracula, ſine vi mirabiles, quæ eſt in Magnete, & cæteris huiuſmodi. Ibidem.
Miraculum ſtellæ Veneris, ſiue portentum. tomo 5.200.D E
Miracula facta meritis ſanctorum, credunt infideles fieri magicis artibus. Ibid.F
De miraculo Solis, ſtantis tempore Ioſue: & retrocedentis tempore Ezechiæ: & fluuio Iordanis ſtantis tẽpore præmemorati ducis Ieſu Naue. Ibidem.F G
Mira ideo dicimus, quia rara. Ibidem.
De miraculo diuerſitatis facierum in hominibus. Ibidem.G H
Miracula, portenta, prodigia, monſtra, & huiuſmodi: velut contra naturam fiunt, & cõtra naturam fieri dicuntur, ſed non ſunt contra naturam. Ibidem.I
Miraculorum diuerſitas, quæ fallunt dæmones homines. Ibidem.
Miracula, per Chriſti Apoſtolos, in nomine Chriſti facta. to.5.208.D E
Miracula quare nunc non fiunt ſicut tempore retroacto. to.5.209.B.& ſeq.
De miraculis, quæ vt mundus in Chriſtum crederet, facta ſunt, & fieri mundo credẽte non deſinunt. Ibidem.
Miracula innuit neceſſaria fuiſſe, vt mundus crederet. to.5.204.C
Miraculum cæci illuminati Mediolani ad memorias ſanctorum, &c. Ibidem.D
Miraculum propter ſacramentum Eucharistiæ, terræ ſepulchri Chriſti, &c. tomo.5.209.D.& ſequentibus.
Miracula, quæ fiunt ad memoriam ſanctorum, atteſtantur fidei, in qua reſurrectio prædicatur. to.5.211.F.& ſeq.
Miracula faciunt dæmones vt credantur dij, ſancti vero vt laudetur deus. Ibidem.I
Miraculum virginis Veſtalis, portantis aquam in cribro. Ibidem.M
Miracula conciliant fidem. to.6.24.L
Miracula non ſemper vera. to.7.116.I.& ſeq.
Mirabilia dei omnia narrat, qui credens viſibilibus ad intelligenda inuiſibilia tranſitũ facit. to.8.13.F
Mirabilia dei quę fecit, multa ſunt & cur viluerint. to.8.76.I
Deus, qui facit mirabilia in corporibus, poteſt facere mirabiliora in moribus. Eodem.152.L
Quid mirabilius inter omnia mirabilia dei. to.8.168.C D
Quòd faciat mirabilia ſolus, licet ſancti fecerint, non tamen ſine deo. to.8.172.D.& .185.F G
Vide, Signa.
Multo maiora mirabilia ſunt, quòd Chriſtus totum mundum à morte ſempiterna erexit, quàm quòd hic mortuos reſuſcitauit. tomo.8.259.B C
Mirabilia nulla ſunt ſine formidine. Eodem.270.K
Nihil eſt in creatura quod non ſit mirabile, ſi vnumquodque non vſu ſed ratione metiamur. to.8.304.K
Tanto mirabilior eſt res quæq;, quanto abſtruſiores habet cauſas: & vtrum ab earum ſcrutatione homo ſit reuocandus. Ibidem.
Vtrum quædã ſint mirabilia magna quæ faciat deus ſolus, & multa mirabilia facit per angelos & homines. Ibidem.340.I
Mortuis deus facit mirabilia duobus modos. to.8.211.F G
Maximum miraculum Chriſti quod fuerit. Eod.247.L
Quotquot miracula facta ſunt, ſiue à præcedentibus, ſiue à conſequentibus, idem ipſe domi-

nus

nus fecit, qui fecit & præſentia ſua. tomo.8. 218.E
Miracula domini aſsiduitate viluerunt. Eod. 221.F
Quòd multi optantes miraculorum potentiam, non humilitatis imitationem ceciderunt. Ibidem.G H
Non tenemus dominum dicentes, ſi ad te pertinemus, miracula faciamus qualia ſancti fecerunt. Ibidem.I K
Cum ſine quotidiana miracula dei maiora, memoriam fecit mirabilium ſuorum, reſeruas opportunè inſitata prodigia, quæ non infirmitas hominis nouitati intenta meminerit. to.8. 281.H
Hoc miraculum maximè attentis cordibus inhærebit, quod aſsiduitas non vile fecerit. Ibid.
Cum miracula illa in populo veteri præſentia fierent, non ſine futurorum ſignificatione gerebantur. to.8.283.H.& ſequentib.
Contra eos qui ſibi quaſi profeciſſe videantur, & ideo miracula facere volunt, & putant ſe ad deum non pertinere ſi non fecerint. Eod. 329.D
Maiora miracula videtur Petrus feciſſe quam Chriſtus: ſed Chriſtus facere ſine Petro, Petrus niſi in Chriſto non poterat. to.8.330.D E
Quid reſpondendum ſit calumniantibus, qui dicunt, ſi iuſtus eſſes, talia miracula faceres qualia Petrus. Eodem.330.F.& ſequen.
Qui facit miracula, & qui non facit, in corpore Chriſti, non debet gaudere niſi de facie Chriſti. Ibidem.K L
Deſiderando miracula, noli tentare deum. to.8. 331.H I
Miracula quare faciat deus. tomo. 9.16.K.& 46.B C
Miraculorum dei conſideratio. to.9.16.K L.& 18.G.& 32.H.& 46.B C
Miracula Chriſti, ab eo facta ſunt tanquam deo non tanquam homine. to.9.17.L M
Miracula faciunt aliquando mali. to.9.27.C
Mirabiliarij cauendi. Ibidem.
Mirabilia priſcorum. to.9.100.G H
Miracula facere, donum dei eſt. to.9.127.L
Non eſt nunc neceſſe miracula fieri, propter aduentum ſpiritus ſancti. to.9.133 L M
Pagani dicebant Chriſtum magicis artibus feciſſe miracula. to.10.9.D
Et ſimiles ſunt Iudæis dicentibus, In principe dæmoniorum eiicit dæmonia. Ibidem.
Miracula quæ corporaliter Chriſtus fecit ad quid nobis valeant. to.10.17.H.& 18.F
Per miracula viſibilia, Chriſtus ædificauit fidem earum rerum quæ non videbantur. to. 10.17 H
Non debent præſentibus Eccleſiæ temporibus, quia non fiunt miracula, priora præponi. Ibidem.
Maiora miracula hodie fiunt, quàm olim, Chriſto in terris agente, ſed nō ab omnibus videntur. to.10.37.E
Chriſtus quare miracula fecerit. to.10.37.G
Miraculorum domini duplex conſideratio. Ibidem.E
Chriſti multa miracula recenſentur. tomo.10. 44.K L
Homines dei virtutes & miracula mirari tantum poſſunt, definire non valent. Ibidem.I
Miracula facere non omnibus diſcipulis deus dedit. to.10.81.I
Quare miracula Apoſtolorum prædicationē præceſſerint. to.10.83.M.& ſequen.
Infideles Chriſtum magicis artibus miracula feciſſe dicebant. to.10.85.A B
Quotidie apud nos fiunt miracula. tomo.10. 108.F G
Quotidiana miracula dei, cur vilia. Ibidem.
Miraculorum operatio, quale donum. tomo.10. 110.H I
Et quod omnibus datum. Ibidem.
Miracula Chriſti, probant potentiam non defuiſſe infirmitati. to.10.128.D
Mirabilia in paſsione Chriſti. to.10.187.A B
Comparatio miraculorum de quinque & ſeptem panibus, & myſteriorum vtriuſque. tom.10. 230.K L
Omnia quæ Chriſtus in hoc mundo exhibuit miracula, nobis proficiunt. Ibidem.G

Miſeri.

Miſeria huius vitæ. to.1.40.G
Miſer quis. to.1.114.C.& ſeq. to.3.238.E
Miſeros eſſe etiam fortunatiſsimos. to.4.114.F. & ſequentibus.
Miſeri etiam eſſe cupimus. Eodem.151.L M
Miſerior tanto quiſque eſt, quanto facilius mala eius voluntas impletur. to.2.128.G H
Mundi miſeria to.5.4.B.& ſequen.
Miſeria dæmonum cauſa eſt non adhærere deo. to.5.100.K
Miſer eſt habens omnia bona aliâ ſine deo. Eodem.85.H
Miſer eſſe non poteſt deus, quia ſeipſo eſt bonus. to.5.100.K L
Miſeria multiplex quæ inuenitur in homine, & in toto mundo, quātum ad omnes partes eius. to.5.179.E.& ſeq.& 185.G H
Miſeria æterna dicitur mors ſecunda, Ibidem.G
Vbi miſeria, ibi opus miſericordia. tomo.7. 159.K L
Miſer dicitur quis, quando illi ſubtrahitur quod amat: ſed multi miſeri ſunt magis habendo quod amant, quàm carendo. to.8.29.K
Miſeria indiuidua comes eſt malitiæ. Eodem. 48.B
Qui ſe agnoſcit in vera miſeria, erit in vera fœlicitate. to.8.208.D
Aliud eſt facere miſerū, aliud deſerere miſerum. Eodem.245.H
Miſeria fragilitatis humanæ. to.9.164.E F
Miſeria noſtra aſsiduè memoranda eſt. tomo.9. 181.B
Non ignarus mali miſeris ſuccurrit. tomo.9. 193.K
Miſeria damnatorum, poſt iudicium. to.9.205. I K.& 253.B C
Miſeria docet, fœlicitas negligentes facit. to.10. 46.E
Miſeria hominum. to.10.83.D
Cecidit homo miſerabiliter, deſcendit deus miſericorditer. to.10.128 H
Miſeria damnatorum. to.10.273.G H
Miſeria corporis, poſt mortem. to.10.303.B
De miſeria carnis, & falſitate præſentis vitæ. to. 10.304.C
Miſer eſt qui in hac vita tantum ſperat in domino. to.10.209.A
Tres ſunt flendæ miſeriæ, quas deflebat Hieremias. to.10.283.F
Miſeria cadaueris in ſepulchro. to.10.306.F G
Miſeria huius vitæ. to.10.309.B C.& K
De miſeria infernali. to.10.309.M

Miſericordia, & eius opera.

De miſericordia, & indulgentia. to.10.227.K. & 281.H I
Beneficentia in corpus proximi. to.1.171.G
Miſericordes qui, & miſericordia vnde dicta. Ibidem.& ſequen.& to.6.40.I
Miſericordiam, quaſi vicium deuitant Stoici. to. 1.171.H
Beneficentia in animam proximi. Ibidem.I
Ordo miſericordiæ. to.3.41.D
Miſericordia non debet fieri contra iuſticiam. to. 4.38.I
Miſericordiæ officia mali implere non poſſunt. to.4.75.L
Miſericors, & mitis, differunt. to.4.268.I
Miſericordia perfectio. to.4.270.B. to.10.113. M.& 156.B
Miſericordia duplex. to.5.76.A B
Duplex in opere bono. tomo.10.324.L.& ſequentibus.
Miſericordiam numerare inter vicia non puduit Stoicos. to.5.76.B
Miſericordia, & iudicium, ad homines quoque pertinent. to.8.46.G H
Miſericordiam & veritatem abſcondere, quid ſit. to.8.77.L M
Miſero præbenda eſt miſericordia, quia non opus eſt miſericordia ſurſum vbi nullus eſt miſer. to.8.123.H
Miſericordia non niſi miſeris eſt neceſſaria. Eodem.200.M.& ſequentibus.
In omni miſericordia perditorum, nihil laudamus niſi mirabilia dei. to.8.213.A B
Non eſt aliud vinculum charitatis, quo perducamur in hac vita ad patriam, quàm miſericordia. to.8.254.A B
Per opera miſericordiæ vincitur inimicus, quod duobus fit modis. Eodem.361.B C
Ad miſericordiam faciendam exhortatio. to.8. 373.D.& ſequen. to.10.107.B.& 224. I K. & 237.K L.& ſequentibus.
Opera miſericordiæ quæ ſint. tom.9.136.A.& G H.& 152.D
Infinita ſunt opera miſericordiæ. to.9.136.A
Miſericordia, & ſuperbia, comparatio. Eodem. 137.A
Opera miſericordia corporalia, & ſpiritalia. Ibidem.B
Miſericordiam facere, quid. to.10.27.E F
Miſericordiæ duo ſunt opera, quæ nos liberant. to 10.15.A
Immiſericordiæ & inhumanitatis punitio. tom. 10.79.B
De miſericordiæ operibus in iudicio fiet mentio & quare. to.10.151.co.2.& 3
Miſericordiæ opera ceſſabunt in futuro ſeculo. to.10.24.K L.& 25.B.& 99.L M
Inter omnia quibus humana fragilitas indiget, maximè neceſſaria eſt miſericordia. tom.10. 227.K
Studendum eſt præcipuè operibus miſericordiæ. to.10.273.E F
Miſericordia ſine iuſticia deſtruitur, & in crudelitatem conuertitur. to.10.281.K
Nullus ſe à miſericordia excuſare poteſt. Ibid. 282.A
Varia miſericordiæ exempla. Ibidem B
Miſericordiæ laudes. to.10.300.M.& ſeq.
In quo conſiſtat miſericordia. to.10.289.A B

Miſericordia dei.

Miſeretur deus, & quo modo. to.1.9.K
Miſericordia domini. to.2.50.K
Miſericordia, & gratia dei, conuertit hominem. Eodem.33.M.& ſequentibus.
Miſericordiam ſerò quærentes, ignorantur. to.2. 127.D
Miſericordia dei neceſſaria vbique. to.3.41.M

Miſericordia, & veritas. to.3.235.L.& ſo.ſeq. M.& 238.C. to.4.23.B.& 28.D. to.7.151. K L. to.8.194.B
Miſericordia, & iudicium. to.3.240.C. tom.4. 28.E. to.7.151.L. to.8.46.E.& ſeq.
Miſericordia, & iuſticia. to.4.28.E
Miſericordiam dei quo modo merentur pœnitentes. to.4.135.G. Retractationũ. to.1.9.I K
Miſericordia dei quo modo accipienda. tom.4. 150.E F.& H. to.6.131.G
Qui fiducia miſericordiæ peccant. tom.4.349. K L
Miſericordia hic, iudicium in futuro. to.4.258. to.8.46.E F
Miſericordia dei eſt etiam ſuper malos hic. tom. 5.3.L
Miſericordia dei fouendo amplectitur bonos, & ſicut ſeueritas dei puniendo corripit malos. Ibidem.M
Miſericordiam dei quidam prædicant contra iuſticiam. to.5.202.I.& ſequen.
Nunquid obliuiſcetur miſereri deus, aut continebit in ira ſua miſerationes ſuas? exponitur. Ibidem.M.& ſequen.& 204.A.& ſeq.
Miſericordia, ira, zelus, impropriè deo tribuuntur. to.6.40.F.& ſequen.
Miſericordia dei, eſt bonitas opitulantis. tom.6. 131.G
Quòd pater miſerit filium propter miſeriam inopum, & gemitum pauperum. to.8.17.F
Miſericordia dei quo modo à ſeculo ſint. Eodem. 26.D
Contra eos qui miſericordiam dei omnibus peccatoribus, in quibuslibet peccatis pſeuerãtibus, tantum credentibus, ita paratam eſſe in finem putant, vt nemo pereat fidelium, aut iniquorum. Eodem.40.L
Miſericordia poſtea circundat, quam primò preſſura circundat. to.8.44.C
Miſericordiam, quam nunc prærogat, diligit deus: & iudicium quo id quod prærogauerit, exigit. Ibidem.I
Deus in miſericordia non amittit iudicium nec in iudicio miſericordiam. to.8.46.G
Miſericordia eſt, vt dimittantur peccata, & tribuatur vita æterna. Ibidem.
Sicut deus exhibet miſericordiam & iudicium, ita & nos facere oportet. Ibidem.
Qui diligit miſericordiam, oportet vt exhibeat quod promittit. Ibidem.L M
In accipiendo miſericordiam nemo dormiat, ne ad reddendum malè excitetur. Ibidem.
Cum acceperis miſericordiam, bene viue, vt bonam rationem reddas, cum iudiciũ eius venerit. Ibidem.M.& ſeq.
Miſericordia domini plena eſt terra, nõ cœli: quia & cætera. to.8.47.A
Ideo miſericordia domini plena eſt terra? quia vbique peccata dimittit deus, qua miſericordia cœli ſparſerunt. Ibidem.E F
Miſericordia dei in cœlo. to.8.58.E F
Quòd ſit magna & multiplex, quia & hanc dat hominibus ac iumentis. tomo.8.59.C.& 367.G
Non ſic deus eſt miſericors, vt iniuſtus ſit. to.8. 78. A
Miſericordiam ſuam in rebus proſperis mandat deus, ſed nocte tribulationis declarat. Eod. 83.K
Sic deum dilige miſericordem, vt velis eum eſſe veracem. Eodem.89.K
Miſericordiam magnam precatur, qui magnam miſeriam confitetur: & quærit paruam miſericordiam, qui neſciendo peccauit. tomo.8. 106.G H
Miſericordia eſt, vt ignoſcat peccanti: iuſticia, vt puniat peccatum. Ibidem.H
Sic miſericordiam deus prærogat, vt & ſeruet veritatem. Eodem.107.E
Qui cum patre miſeretur tui, ipſe in te clamat, miſerere mei. to.8.122.B
Ideo petit miſericordiam, quia exhibet. tomo.8. 122.C D
Inuenimus, & Chriſtum eſſe miſericordiã & veritatem: miſericordiam nobis compatientem, veritatem nobis tribuentem. Ibidem.
Miſericordia dei quo modo magnificata ſit vſq; ad cœlos. to.8.123.H.& 273.G
Non miſerearis omnibus qui operantur iniquitatem: duobus modis intelligitur. to.8.129.F
Non poteſt deus miſereri omnium operantium iniquitatem quaſi blandiẽs peccatis, aut peccata non eradicans. Ibidem.
Non miſeretur eorum vt occidat peccata, ne occidat eos quorum peccata occidit. to.8.130.C
Miſericordia dei ante omnia merita noſtra bona præuenit nos: & ſi nihil boni inuenerit, bonum facit, & iuſtificat conuerſum. Ibidem. A.& I
Totum quicquid ſumus, miſericordia dei ſumus. to.8.131.L M
Non miſeretur, niſi iraſcatur. Ibid.132.H I
Miſericordia dei quo modo melior ſuper vitas. to.8.140.D
Quando, & quibus, ſuauis ſit. Eod.160.F G
Contra eos qui de miſericordia dei impunitatem iniquitatis ſibi promittunt. tomo.8. 188.M
Miſericordiam deus diligit, quia primo ſubuenit peccatori: & veritatem diligit, vt credentis det quod promiſit. Ibidem.202.A
Fœlix cui deus oſtendit miſericordiam ſuã: nam ille cui oſtendit, ſuperbire non poteſt. tomo.8. 203.D
Miſericordia, & veritas, quo modo occurrãt ſibi. to.8.151.F
Miſericordiam & veritatem amat ſcriptura coniungere, & maximè in pſalmis. tom.8.211.L. & ſo.ſequen.G H
Sic exhibuit miſericordiã, vt deleret peccata: & veritatem, vt impleret promiſſa. to.8.214.A
Quo modo deus miſericordiam non diſpergat à Chriſto. Ibidem.K L
Miſericordiam annunciare manè, quid ſit. tom.8. 223.C
Sic miſericordiã dei amate, vt poteſtatem eius ne timeatis. to.8.237.M
Contra eos qui miſericordiã dei tantum ad ſe, nõ ad alios extendi volunt. Eodem.227.K
Miſericordia dicitur, quia non attendit merita noſtra deus, ſed bonitatem ſuam: vt peccata omnia nobis dimitteret, & vitam æternam promitteret. to.8.235.A
Miſericordiam, & veritatem, multi norũt prædicando, ſed non faciunt exquirendo. Ibidem.B
Deus diligit miſericordiam, ſed diligit & iudicium. to.8.241.A.in fine.
Miſericordia dei quo modo æterna. Eodem. 244.L
Nemo ſibi ad impunitatem blandiatur, de miſericordia dei, quia eſt & iudicium. Ibidem. & 281.I
Deus nec in bonitate miſericordiæ perdit iudicij ſeueritatem, nec in iudicando cum ſeueritate amittit miſericordiæ bonitatem. tomo. 8. 244.L M
Cur miſericordia iudicio præponatur. Ibid.M
In alio non poteſt eſſe miſericors, qui in ſe crudelis eſt. to.8.245.I
Si ſemper miſericors deus, non erit iudicium. to. 8.246.M
Miſericordiam deus modo exhibet, & quibus. Eodem.254.G H
Quæ ſit plena & perfecta miſericordia. Ibidem.H
Non ſic eſt miſericors deus, vt non ſit iuſtus. Ibidem.F
Miſericordia dei protegit peccatores, quo modo cœlum terram. Ibidem.I
Miſericordia dei vna eſt, qua nemo ſine deo beatus eſſe poteſt in æternum: altera quæ miſeris vſque in finem ſeculi exhibetur. to.8.269.G
Vtrum miſericordia dei ſit defutura his qui damnabuntur, non quòd ex ea damnatione liberentur, ſed vt eis aliqualiter mitigetur pœna. Ibidem.
Miſericordia dei non eſt ad tempus: quia ideo eſt miſericordia eius ſuper homines, vt viuant in æternum. to.8.273.E
Miſericordia, & veritas, cur ſæpius in ſcripturis iungantur. Eodem. 284.G.& 287.E F.& 299.I K
Miſericordia, & veritas, vtrunque eſt in Chriſto, & præter Chriſtum nuſquam eſt. tomo.8. 290.C
Indebita dei miſericordia, ſanatur debita noſtra miſeria. Eodem.290.A
Quòd tempus miſericordiæ dei non ſit ſine iudicio, nec iudicij erit ſine miſericordia. tomo 8.306.D
Miſericordia dei quædam eſt cœleſtis quam donauit ſanctis ſuis: quædam terrena. Eodem. 340.B
Quo modo in æternum miſericordia dei quã ſanctis ſuis largitur: cùm in æternum miſeri non erunt: & ideo in æternum miſericordia nõ indigebunt. Ibidem.
Ad miſericordiam dei illi pertinent, qui à miſeria liberantur: nec eius miſericordiæ fuiſſe intelligamus facere cœlum & terram, ſed bonitatis. Ibidem.G H
Miſericordia quo modo ſuperexultet iudicium. to.8.361.C
Miſericors & miſerator dominus eſt, in his quibus veniam dedit, & in his quibus nondũ dedit. Eodem.363.L
Miſericordia eius magna in hoc eſt, quòd diem vitæ incertum fecit. Ibidem.M
Miſerationes dei ſunt ſuper omnia opera eius, non ſuper opera tua. Ibidem.364.D
Miſericordiæ dei quidam nimis confidentes pereunt, quidam minus. to.9.57.M
Miſericordia diuina deprecatio. Eodem.150.M. & ſequen.& 181.K L
Miſericordia dei, in parcendo peccatoribus. tomo 9.167.A B
Quare deus dicatur miſericors. Ibid.185.B C
Deus miſericordiam & iuſticiam ſuam poſſet oſtendere, etiam ſi nullus miſer eſſet vel damnatus. Ibidem.E F
Nimium de dei miſericordia præſumentes, ſubito punit deus. to.9.193.A
Multum delectat peccatores, quia deus longanimis & multum miſericors. Eodem.199.B C
Miſericordia dei, in recipiendis peccatoribus. to. 9.213.A B
Miſericordia modo impẽditur, quandiu humano generi parcitur. to.10.3.B
Chriſtus venit prærogare miſericordiam, vt poſtea exer-

exerceat iudicium. to.10.13.C
Miſericordia dei eſt, quando caſtigat mundum. to.10.31.H
In difficilibus populus oret miſericordiam dei pro prædicante. to.10.32.E
De miſericordia dei peccatori impœnitenti non præſumendum. to.10.40.C
Miſericordia, qua Chriſtus venit à patre. to.10.51.A
Miſerere mei deus, quare deo dicatur. tomo.10.63.F
Miſerebor cui miſertus fuero, & cæte. Ex Pſalmo 95. Quódque ratio illius non ſit ſcrutanda: Sermo. to.10.79.L.& ſequen.
Iuſtè damnaret deus totum mundum, ſi non per miſericordiam pars liberaretur. Ibidem.M. & ſequen.
Miſericordia dei erga peccatores. tomo.10.96.M
De miſericordia, dono ſiue gratia dei, contra liberum arbitrium. to.10.97.H.& ſequen. vſque in finem Homiliæ.
Miſerere mei deus, ſecundum magnam, & cæte. exponitur. to.10.101.H I.& ſequen.
Miſericordiam dat deus, vt ignoſcat peccanti. Ibidem.I K
Præſumẽdum multum de miſericordia dei, & timenda iuſticia dei. to.10.122.D
Miſericordia dei larga. to.10.183.H
Deus nunquam denegat petentibus miſericordiam. to.10.178.L
Etſi amemus dei miſericordiam, timeamus tamen diuinam iuſticiam. Ibidem.M
Deus miſericors & iuſtus eſt. to.10.183.D
Deus nulli negauit vnquam miſericordiam. to.10.212.D
Chriſtus in cruce miſericordiam exercet, & iudicium. to.10.188.M
Sola miſericordia deum deducit ad hominem, ſola miſericordia ad deum deducit hominem. to.10.281.I
Deus beatis & damnatis miſericordiam cum iuſticia ſemper agit. Ibidem.K
Nullus vſque adeo iuſtus eſt, qui non indigeat miſericordia. to.10.301.A

Miſericordia humana, & eius opera.

Miſericordiæ opus commendatur. to.1.52.K.& 171.H I
Voluptas, & vtilitas, ex beneficio in proximum collato. to.1.52.L M
Miſericordes eſſe debemus erga peccatores. to.2.50.F G
Miſericordia, iudicium, in reos. Ibidem.I K. & ſequentibus.
Inter miſericordiæ opera, ſepultura computatur. to.5.5.I K
Nulla, inquit Tullius Cæſari, de virtutibus tuis nec admirabilior, nec gratior miſericordia eſt. Eodem.76.B
Miſericordiam volo magis, quàm ſacrificium: exponitur. to.5.82.D E
Miſerere animæ tuæ placens deo. Ibidem.F G
Miſericordiæ opera, ſi fiant propter deum, ſunt verum ſacrificium, aliàs non. Ibidem.E.& 194.H
Et quare fiant. Eod.32.G H
Opera miſericordiæ, ſunt ſacrificiis præponenda. to.5.194.H
In mala cauſa non debemus miſereri pauperi. to.8.46.H I
Nulla eſt miſericordia in te à te in alterum niſi eam tibi deus donet. Eodem.165.B
Miſericordiam facere potes iuſto tantum in corporalibus: cui ſi defuerint ſupplemẽta à te, non deerunt à deo. to.8.253.H I
Fac miſericordiam iniquo, non tanquam iniquo. Ibidem.I K
Nõ tam miſeretur, qui iuſto miſeretur propter aliquod cõmodũ temporale, quàm ille non miſeretur qui miſeretur hominis iniquo. t.8.254.A
Quamuis generali nomine omnis miſericordia dicatur, qua miſero ſubuenis: intereſt tamen vbi non impendis ſumptum pecuniæ, ſed ignoſcendo quod quiſquis in te peccauit. Eod.279.C
In facienda miſericordia, nemo alienus eſſe putandus eſt ab eo qui diligit proximum. to.8.292.F G
Si manum porrigas, nec corde miſerearis, nihil feciſti: ſi corde miſerearis, etiam ſi non habeas quod porrigas manu, acceptat deus. tomo.8.320.L M
Melius eſt vt nullus ſit miſer, quàm vt tu facias miſericordiam: nam qui optat eſſe miſer vt faciat miſericordiam, crudelem habet miſericordiam. Eodem.322.C
Miſericordia in pauperes. tomo.9.132.F. & ſequentibus.
Opera miſericordiæ implens, inuenit dominum. to.9.207.A
Miſericordiam paribus noſtris impertiamur, vt miſericordiam conſequamur. tomo.10.14.M. & ſequentibus.
Duo opera miſericordiæ, quæ nos liberant. tom.10.15.A
Opera miſericordiæ non relinquenda, ſed exercenda, quamuis ſcientiæ & veritati inſtare melius ſit. to.10.25.A B
Nemo miſericors eſt alteri, qui crudelis eſt ſibi. to.10.27.E F
Miſericordiæ opera non differenda. tomo.10.49.I
Operum miſericordiæ retributio. tomo.10.107.B C
Chriſtus, in iudicio, ex operibus miſericordiæ diſceptabit. to.10.151.D
Opera miſericordiæ, comitentur ieiunium. to.10.159.A
Qui rogat deum pro miſericordia, non debet eſſe piger in miſericordia. to.10.211.L
Qui facit miſericordiam, deo offert ſacrificium ſatis placabile. Eodem.227.L
Non poteſt peccator à deo veniam ſperare, qui miſericordiam non facit peccantibus in ſe. Ibidem.K
Nulla eſt maior miſericordia, quàm qua dimittimus quod quiſque peccauit. to.10.228.A
Opera miſericordiæ quo modo implenda. Ibidem.B
Improperabit Chriſtus ſiniſtris opera miſericordiæ neglecta. to.10.272.K L
Cuiuſcunque conditionis vel ſtatus fuerit homo, circa omnes miſericordiam exerceas. tom.10.282.A B
Vide ſupra, Miſericordia, & eius opera.

Miſſa.

Miſſa pro defunctis. to.1.37.A B
Miſſa defunctis proſunt. to.10.89.L
Vide, Defuncti, Mortui, & Sacrificium.

Miſsio.

Miſsio filij, incarnatio eſt. to.9.50.H I.& 61.C
Mitti filius, & ſpiritus ſanctus, quo modo dicantur. to.3.60.C
Mittens & miſſus, æquales. tomo.3.71.C. to.6.11.E F
Miſſus quare filius dei, & non alius. tomo.4.190.F
Non mitteretur qui erigeret, niſi cecidiſſemus. to.8.29.M
Miſsio aliquando in creaturis etiam inuenitur, vbi nulla eſt ſeparatio inter mittẽtem & miſſum. to.9.42.C
Miſsio filij, quid eſt. to.9.50.H I
Chriſtus, inquantum homo, miſſus dicitur. to.9.203.C D
Quo modo Chriſtus non eſt miſſus, niſi ad oues domus Iſrael. to.10.163.K
De miſsione ſpiritus ſancti. to.10.219.I. & M. & 220.B
De miſsione ſeptuaginta duorum diſcipulorum, ad prædicandum. Eodem.274.G

Mithridates.

Mithridates, Ponti & Armeniæ rex, Nicomedem regno priuat, & ciues Romanos occidit. to.5.28.B.& ſequenti.

Mitis.

Mitis quis dicatur. to.4.263.F. to.10.307.C. & ſequentibus.
Mitis & miſericors differunt. to.4.268.I

Mneſarchus.

Mneſarchus Stoicus. to.1.103.B

Mneſthæus.

Mneſthæus rex. to.5.163.B

Moab.

Moab gens nata eſt de filiabus Loth, quæ cum patre inebriato concubuerunt. to.8.133.F
Quid interpretetur ex parte, quod in malo nõ intelligitur melius, niſi cùm hiſtoria ipſa cogitetur. Eodem.199.B

Modeſtia.

Modeſtia vnde dicta. to.1.115.B
Secundæ partes modeſtiæ. tomo.2.7.H. & ſequentibus.
Modeſtia quid Ciceroni. to.4.125.I

Modicum.

Modicum illud, de quo Chriſtus dicebat, impios eum poſt illud non viſuros, vſque ad iudicium eſt. to.9.94.G
Cui modicum dimittitur, modicum diligit, intellectu difficile. to.10.102.G
Modicum videre Chriſtum, & modicum non videre, quid ſit. to.9.106.H.& M.& fo.ſeq.A

Modius.

Modius. to.4.264.H
Modius & ſtatura dei, qua vnicuique remetietur. to.10.24.D.& ſequen.

Modulari.

Quid ſit bene modulari. to.1.71.D

Modus.

Modus, pater ordinis. to.2.111.H
Modus animi. Eodem.115.B
Modus adſit in omni re. to.1.177.K
Modus exercendæ iuuentutis, in recitandis & mutandis verſibus. Ibidem.17.G
Modi ſimul. to.1.68.C
Certus modus, in rebus ſpiritalibus quoque. to.3.123.L

Mœchus.

Mœchi qui Græcis. to.4.34.F
Mœchiæ nomine, quid intelligendum. Ibidem. & 266.G
Mœchari corde & corpore. to.4.266.D
Mœchatur omnis qui dimittit vxorem ſuam, & ducit alteram. tom.6.182.C D.& ſequen. & 184.E F
Quintum præceptum, Non mœchaberis. tom.9.200.K.& ſequentib.

Mola, Molaris, Molendinum.

Molaris dens permaximus, & mirabilis. tom.5.126.E F.& G

Molas leonum, quomodo confregerit Chriſtus. to.8.125.L M
Molendinum, mundum ſignificat. Eod.60.G H. & 244.E
Quomodo intelligatur, Frunt duæ in mola: vna aſſumetur, alia relinquetur. to.8.244.D. & 334.M

Moleſtia.

Non omnis moleſtia iniuria eſt. to.8.167.H I

Molles, Mollicies.

De mollibus. to.5.6.K. & ſequentibus.
Mollium & abſciſorum turpitudo. Eod.52.A
Molliciem profitentes. to.5.61.H. & M

Monachus, Monaſterium.

Monaſteriorum honeſta mentio. to.1.33.A. to.8. M244.C
Monaſticam vitam ingreſſi coniugati. tomo.1. 33.B
Monaſterium Auguſtini. tom.1.in Poßido. to. 9.276.I
Monachi infirmi quomodo tolerandi. tomo.1. 191.A. to.8.243.M. & ſequen.
Monaſteria inſtituta. to.1.in Poßidonio.
Monachi veri. Eodem.158.B C. & 172.I. to.2. 69.A
Monachi penetrantes, ac prædantes domos alienas. to.2.167.H
Monachorũ aliquot genera, mores, vita, & laus. to.1.172.F. & ſequen.
Monachiſmi votum. to.2.68.M. & ſeq.
Monachi deſertores non eligantur ad clericatum. to.2.71.F
Monachus malus, bonus clericus, dicterium. Ibidem.
Monachi ocio ad pietatem, non ad ignauiam, vtantur. to.2.77.D. & ſequentib.
De opere monachorum. to.3.175.G. & ſequen. Retractationum. to.1.21.H
Monachi quomodo defendant ocium ſuum. to. 3.175.G. & ſequen.
In monachos ocioſos. tomo.3.177. L. & ſol. ſequenti.K
Monachis quare laborandum. to.3.177.M
Monachatum amplectentes, ſpe viuendi ocioſè. to.3.179.D
A monachis ocioſis Euangelium non rectè intellectum. Eodem.179.F
Monachi ignaui iocoſè deridentur. Ibidem.C. & ſequentibus.
Monachi ocioſi, & vagi, graphicè deſcribuntur. to.3.180.I
Monaſteria, gemina illecebra, corruptiſſima. Eodem.181.B
Monachorum capita tunſa, & comata. Ibidem.
Monachi venalem circumferentes hypocriſim. Ibidem.182.C
Per monachos peruerſa ſcripturæ interpretatio. Ibidem.E
Hypocritæ ſub habitu monachorum, martyrum reliquias venditant. to.3.180.I
Monachi ocioſi, apud Euchitas. to.6.6.G
Monachorum & monaſteriorum inſtitutor Auguſtinus. to.7.41.C D
Monaſteria deſerentes, taxantur. tomo.8.183.C
Nemo poſitus in monaſterio, dicat, Recedo de monaſterio: neque ſoli qui in monaſterio ſunt, perueniunt ſunt ad regnum cœlorum: & illi qui ibi non ſunt, ad deum non pertinent. Ibidem.
Contra eos qui ad monaſterium nullum bonorum malum admittere volunt, vt cum paucis bonis eis bene ſit. to.8.143.K
Monaſterium, portui comparatur: vbi eſt ſcopuli non ſunt, naues tamen quandoque in ſe inuicem colliſæ confringuntur. Ibidem.L
Contra eos qui ſic bonos in monaſterio intanto animo commendant, vt malos taceant: & qui ſic vituperant eo animo malos, vt taceant bonos. to.8.244.B
Monachorum bonorum ſtudia. Ibidem.C
Mali fratres non continuò excludendi à conuentu bonorum. Ibidem.C D
Monachos traducentes redarguuntur. Ibidem. D E
Contra eos qui monaſteria intrant, vt neminem patiantur malum: & cum ibi malos inuenerint, amittentes ſuſtinentiam, fiunt deſertores ſancti propoſiti, & rei voti redditi, ac vituperio alios ab ingreſſu retrahunt. Ibidem.
Monaſtica vita non ideo reprehendenda eſt, quia inueniuntur monachi mali, vel ſanctimoniales indiſciplinatæ. Ibidem.F G
Monachus, interpretatur vnus ſolus. tomo.8. 335.E F
Monachi, vnde primò appellati ſint. Eodem. 334.L M
Tam ſunt enim monachi falſi, quàm clerici falſi, & fideles falſi. Ibidem.M
Monaſterium, vox noua. to.9.104.E
Monachi veri & perfecti. Eodem.157.L
Monachus, ſi ſuperbus eſt, melius ei fuiſſet ſi vxorem duxiſſet. to.9.206.B C
Mercantia in monacho, vſura occulta exiſtimanda eſt. to.10.279.M
Inſtitutio regularium canonicorum. tomo.10. 280.G H
Auguſtinus conſtruxit primum monaſterium iuxta Hipponem. Ibidem.G. & M. & 287.G
Quomodo exire debeant clauſtra, ad ſecularia negocia. to.10.279.B C
Comparatio regularium Auguſtini, ad Eremitas ſuos. to.10.281.D E
Auguſtinus tria monaſteria apud Hipponem conſtruxit. to.10.284.F
Officium canonicorum regularium ſancti Auguſtini. Ibidem.H I
Qui patiens non eſt, monachus non eſt. tomo.10. 285.K
De triplici genere monachorum in Aegypto. tom. 10.287.F
Si monachus ruperit propoſitum ſuum, Chriſtum negauit. to.10.306.L
Qui dimittit vitam monachi, non habet eum dominus quaſi ſecularem, ſed quaſi præuaricatorem. to.10.307.A
Vita monaſtica, in quo conſiſtat. to.9.207.A B
Qui profeſſus eſt, & clauſtrũ egreditur, vt extra maneat, dimidius ruit. to.10.314.K
Clericus, in monaſterio, non debet habere aliquod proprium. Ibidem.

Monachæ.

Monaſteria fœminarum. to.1.in Poßido.
Monacharum regula. to.1.188.K. & ſeq. to.2. 105.K. & ſequentibus.
Monacharum cantus. to.2.105.M
In monaſteriis qui profecerunt, iis vix meliores reperiuntur: ita vix peiores experti, quàm qui in monaſteriis ceciderunt. to.2.236.H I
Sanctimonialis nubens, Chriſti adultera reputabitur. to.8.183.D. & 200.C
Virgo ſacrata, etſi non compellatur manere in monaſterio, non poteſt nubere. to.10.314.K
Vide, Sanctimonialis.

Moneta.

Moneta dei ſumus. to.9.66.A

Monica.

Monicæ matris mors, & vita narratur. to.1.35. L. & ſequentibus.
Monica qualis erga maritum. Ibidem.36.B. & ſequen.
Monicæ ſtudium, diſcordias extinguere. Ibidem.D
Monica maritum Chriſto lucrata. Ibidem.G
Monica ſerua ſeruorum domini. Ibidem.
Monicæ ecſtaſis, & mors. Ibidem.I
Monica religioſiſſima fœmina. to.1.105.E
Sacram ſcripturam vehementer amplexa. Eodem. 106.F G
Monica mortis contemptrix. Ibidem.G
Monicæ admirabile ingenium. to.1.111.A
Monicæ matris mortem quomodo luxerit Auguſtinus. Eodem.36.L. & ſequen.
Monicæ, matris Auguſtini, lachrymæ & ſomniũ de filio. to.1.20.M
Reſponſum aliud, de conuerſione filij. Ibidem. 21.B C
Monica anxia ſolicitudo pro filio. tomo.1. 25.A
Monicæ planctus. Eodem.24.L M. & 26.A
Monica venit Mediolanum. to.1.26.A
Inuentus ſanctæ Monicæ. to.10.312.F
De vita, conuerſatione, ac morte ſanctæ Monicæ, matris Auguſtini. Ibidem.
Monica, decimotertio ætatis ſuæ anno, data eſt nuptui. Ibidem.G
Monica, mortuo marito, omnia bona ſua pauperibus erogauit. Ibidem.H
Timor caſtus Monicam vbique afficiebat, & ſemper. Ibidem.I
Monica apud oſtia Tyberina, vita functa eſt. to. 10.312.L. & 313 C D

Mons.

Mons incaſeatus. to.1.34.L
Montes dei, ſancti eius. to.2.136.C D
Montes fide transferre, ſine exemplo. tomo.5. 189.D
Sermo Ieſu in monte. to.4.96.I
Verba quæ locutus eſt dominus in monte. tomo 4.263.C
Mons, quid ſignificet. Ibidem.D
Mons pro deo colebatur. to.5.73.I
Montis Olympi cacumen ſuperexcreuit aqua diluuij. Eodem.132.G H
Mons Eſau, Idumæa eſt. to.5.168.C
Mons vmbroſus. Ibidem.G H
Montes Siciliæ, qui flammis æſtuant tempore longiſſimo, & integri perſeuerant. to.5.198.B C
Mons de quo lapis præciſus eſt ſine manibus, quis ſit. to.8.4.H I. & 242.G. & ſeq. to.9.7.M. & ſeq. & 026.B. & ſeq.
Montis nomine, Chriſtus ſignificatur. Eodem. 26.A
Quòd ſignificet æternam habitationem. tomo 8.18.E
Quòd ſignificet altiſſimam iuſticiam. Eodem. 26.A
Montes naufragoſi, qui ſint. tomo.8. 58.I K. & 319.C
Montes dei, ſunt prædicatores magni. Eodem.58. H. & 259.E.
Quòd ſint magni & ſpiritales viri in Eccleſia. to.8.76.D. & 155.B
Mons ſanctus, Eccleſia eſt Chriſti. Eodem.84.G & 95.E F
Mons domini preparatus in cacumine montium, quis ſit. to.8.92.D. & 155.A
Montes transferri in cor maris, quid ſit. Eodem. 92.D
Alij montes dei, alij montes ſeculi. Ibidem.G

Montes

Montes ſeculi turbati ſunt per montes dei. Ibidem.

Mons magnus, qui creuit ex minimo lapide. to. 8.95.F.& 125.C. to.9.7.F

Mons,& montes,Chriſtus. to.8.95.F G

Quòd dicantur prædicatores, humiles in ſe, excelſi in deo. Eodem.145.K

Mons,& montes, non aliud ſunt, ſed hoc ipſum. to.8.153.C D

Mons Sina quo modo diſtillauerit à facie dei. Ibidem.B C

Mons in Græco,neutri: in Latino, maſculini generis eſt. to.8.155.A

Mons dei,mons pinguis, mõs coagulatus quis ſit. Ibidem.154.M.& ſequentibus.

Montes montem portando,glorioſi ſunt. Ibidem. 155.B

Quod ſint excellenti ſanctitate eminentes in Eccleſia: & quo modo ipſi pacem ſuſcipiant. to.8.170.E.& 318.M.& ſequentibus.

In ſummis montium ſcripturarum diuinarum authores intelligere conuenit, in quibus Chriſtus eſt firmamentum: quia & cætera. Eod. 172.L

Montes æterni, ſunt prædicatores veritatis qui primò excipiunt lucem: & à luce quam ſuſcipiunt, veſtitur terra. to.8.181.L.& 319.A B

Mons quò aſcendemus, ſpiritalis quædam celſitudo eſt. Eodem.308.A

Montium nomine,ſignificantur celſitudines angelorum. to.8.216.K

Montium altitudines,quæ ſint. Eodem.233.B

Montes quo modo fluant vt cera. to.8.237.B

Montes boni,magnitudo ſpiritalis: montes mali, tumor ſuperbiæ. Eodem.238.L

Montes,tumores ſunt terrarum,& ſpiritales ſignificant:nec repugnat,vt qui ſunt montes,ſint & & conualles. Ibidem.I

Montium nomine, perſecutores Eccleſiæ: qui cùm ſæuiebant,aſcendebant,ſed placati facti ſunt campi. Ibidem.G

Montes rigari de ſuperioribus, quid ſit. tomo.8. 261.C

Quo modo de montibus deus producat fœnum, & herbam ſeruituti hominum. Ibidem.D.& 370.K

Montes mãgni,ſuperbi. to.8.266.A B

Montes in bonum & malum. Ibidem.

Quo modo fumigent ad tactum domini. Ibidem.B C.& 361.K L

Quòd dicantur homines magni & ſancti, nec tamen præſumendum eſt in ipſis: quia & cæte. to.8.310.C.& 328.M.& ſequentib.

Montes in circuitu Hieruſalem,quos ſignificent. to.8.318.M

Montes cùm in bono accipiuntur, raro & difficilè inueniuntur, quin ſtatim dominum ad deum inuenias, ne ſpes remaneat in montibus. to.8. 319.B

Montes, dicuntur hæretici, & ſuperbi. to.8.16. A B.& 319.D

Quando ſcriptura loquitur de montibus malis, cur non eis addat dominum. Eod.319.C D

Montes dicuntur, multum excelſa loca terrarum. to.8.323.C

Montes Sion, magni ſunt & perfecti. tomo.8. 335.L M

Montes qui,& qui colles, cùm dicitur, Suſcipiant montes pacem,& colles iuſtitiam. to.9.2.F

Montes accipi pro magnis & excellentibus inter homines. Ibidem.

Quid montes, inſulæ, cælum. tomo.9.143.I. & ſequentibus.

Mons ardens,diabolus eſt. to.9.144.C

Mons,multiplex eſt. Eodem.231.F G

Mons,cælum. to.10.14.F

Ieſus quare in monte Oliueti docebat. tomo.10. 39.I

Relinqui in montibus. to.10.64.G

Monſtra.

Monſtroſa incrementa. to.1.134.H I

Monſtroſi fœtus. to.3.42.B

Monſtra an reſurgant. Ibidem.

Vide,Reſurrectio.

Monſtroſa contingunt occultis mundi cauſis, ſub diuina tamen prouidentia conſtitutis, quæ procurari atque mitigari dæmonum ritibus, fallaciſſima eorum aſtutia,perhibentur. to.5. 85.K

Monſtra,à monſtrando,quòd aliquid ſignificando demonſtrent. to.5.200.I

Monſtroſa conueniunt vitæ præſenti, quæ in reſurrectione à beatis tollentur. Eod.213.H I

Monſtroſæ gentes, quas eſſe non debet videri nobis abſurdum: ita faciunt ad pulchritudinem vniuerſi, ſicut & monſtroſi aliqui homines qui ſunt apud nos. to.5.135.L

Monſtra. Ibidem.103.L

Monſtroſorum hominum varias gentes narrat humana hiſtoria. to.5.135.K L

Monſtroſa varia quæ referuntur eſſe, non eſt neceſſe credere. Ibidem.L

De monſtroſo homine nato in Oriente. Ibidem. 136.A

Monſtra huiuſmodi, ſi ſunt animalia rationalia, ex primo homine ſunt. Ibidem.A B

Montanus.

Montanus hæreſiarcha, cuius ſectatores ſunt Cataphryges. to.6.4.H

Montani propheteſſæ,Priſca, & Maximilla. Ibidem.

Montani negant ſpiritus ſancti in Apoſtolos deſcenſum. Ibidem.& to.3.174.K

Monumentum.

Monumenta quare dicantur ſepulchra. tomo.4. 214.E.in fine.

Monumenta aperiuntur:& quare. to.10.185.L

Moralis.

Moralis philoſophia, Græcè dicitur Ethica. to. 5.67.C

Morbus.

Morbi ex peccato. to.4.18.D

Morbi infantium,vnde. to.7.215.B

Omnis morbus animæ, habet in ſcripturis medicamentum ſuum. to.8.60.K in princi.

Morbus noſter erat deſperatus, quem medicus omnipotens ſanauit. to.9.137.G H

Morbus corporis, medicina eſt ſpiritalis. tom.9. 207.L M

Vmbra Petri morbos curabat. to.10.268.M

Moriones.

Moriones qui dicantur. to.2.7.H.& 22.G

Moriones in deliciis habiti. to.7.147.L

Mors,Mori.

Mors à morſu nomen accepit. to.10.178.D

Mors hominis,quid ſit. to.3.199.G H

Moriens nullus poteſt dici. tomo.5.109.F G.& ſequentibus.

Ante mortem, in morte, poſt mortem: viuens, moriens,mortuus. Ibidem.K L

Hoc verbum moritur,non poteſt Latina lingua declinari,vt alia verba. to.5.110.A B

Mors qualis. to.3.237.F. to.5.105.I K

Vbi contigit malum, ibi mors debet. tomo.10. 16.K

De morte:Sermo. to.10.311.C

Mortis comminatio.

Mortem hominis non quærit deus, quo modo dictum. to.1.7.I

Mortem omnem comminatus eſt homini primo deus,cùm dixit,Morte moriemini, & cætera. to.5.110.D.& ſequenti.

Morte moriemini,& non mortibus. Ibidem H

Mortem videre,& guſtare,quid. to.9.69.L

Mors ſecunda,timenda. Ibidem.M

In arbore paradiſi non erat mors, ſed inuenta eſt per hominem. to.9.257.K

Quare deus dixit Adæ & Euæ, Morte moriemini. Ibidem.258.B.& ſequen.

Mors vnde.

Mortem deus non fecit,quo modo dictum. to.1. 9.A. & 159.D E. to.3.69.I

Mortis author,diabolus. to.4.258.I

Mors à peccato hominis nata. to.5.131.E F.& 185.G.to.8.109.A. to.10.89.K.& 198.H I

Mors à ſerpente ſeminata eſt. to.8.176.C

Mors in mundum intrauit,per diaboli perſuaſionẽ,ſed per Adam,quia conſenſit. to.9.24.I

Mors dominata eſt volenti. to.10.111.D

Mors,pœna peccati.

Mors,conditio peccati. to.1.148.A

Mors,ſupplicium peccati. to 3.37.B C.& 42.G

Mors, etiam piorum, peccati pœna eſt. tomo.3. 237.F

Mortẽ,quamuis ſit pœna peccati, docuit nos Chriſtus ſuſtinere magis quàm peccare. tomo.5. 87.M.& ſequentib.

Ideo ſoluere potuit moriendo peccata, quia mortuus eſt,& non pro peccato. Ibidem.88.A

Vide,Mors Chriſti.

Mors, & alia pœna, ſunt propter peccatum nobis inflicta, non lege naturæ. tom.5.95.I.& 110.I

Morti & libidini homo ſubditus eſt cum beſtiis, propter peccatum. to.5.106.F.& ſequen.

Vtrum mors, quæ per peccatum primorum hominum in omnes homines pertranſiit, etiam ſanctis pœna peccati ſit. tomo.5.108.F. & ſequentibus.

Mors, cur remaneat poſt baptiſmum. Ibidem.I

Mortis pœna quanta ſit, & quando deſtruetur mors ipſa. Eodem.109.K.& ſequen.

Mortem non dicentes eſſe computandam inter alias pœnas, irrident philoſophi. tomo.5. 110 K

Mortis regnum vſque adeo in homines dominatum eſt, & omnes in ſecundam quoque mortem,cuius nullus eſt finis, debita pœna præcipites ageret, niſi inde quoſdam indebita dei gratia liberaret. to.5.115.A B

Mors temporalis, ſæpe ex peccatis. tomo.6. 44.A

Etiam alienis. Eodem.129.K

Mors hominis,ex pœna peccati eſt, vnde & ipſa peccatum dicitur. to.6.64.A

Quare moriantur & iuſti. to.7.153.L

Mortis pœna,quare exigatur,peccato remiſſo. to. 7.154.D

Mors quare homini accidit. tom.10.21.F G.& 89.K

Mortis amaritudo,& moleſtia.

Mors temporalis,non dura. tomo.4.65.L.& ſequenti.D.& L

In morte quædam vis eſt, quæ ſcilicet diſſolutio fit,habens aſperſum ſenſum. to.5.109.A B

Mors eſt vtriuſque rei,ſcilicet,totius hominis. to. 5.108.C D

De generalis mortis malo,quo anima & corporis ſocietas ſeparatur. Eodem.109.A B

Mortis totam moleſtiam, nonnũquam vnus ictus, vel animæ raptus, intercipit, nec eam permittit ſentiri, præueniente celeritate. Ibidem.
Mors eſt ita moleſta, vt nulla explicari poßit locutione, nec vlla ratione vitari. tomo.5.109. L M
Mors finis malorum eſt, initiũmque fœlicitatis. to.9.208.C
Mortis amaritudo, & quòd omnes inuiti moriuntur. to.10.98.C
Et vnde mortis noſtræ initium. Ibidem.

Mortis communitas, & neceſsitas.

Mors communis omnium. to.2.106.L. tom.5. 113.C.& 100.D E
A mortis neceßitate, lignum vitæ præſeruabat. to.5.112.F.& fo. ſequenti.A
Morte omnes egent. to.7.145.F
Mortis neceßitas. to.8.37.B
Morti, quando venit nemo reſiſtere poteſt nec vitare. to.8.97.A
Mortem omnis homo videbit, niſi ille qui pro mortalibus mortuus eſt. Eodem.216.B
Nihil morte fortius. to.8.314.F
Veniente morte, moritur omnis ætas. Ibidem. 325.B
Nullus eximitur à morte. to.9.210.B
Et prudentibus, & fatuis, moriendum. tom.10. 22.M
Morti, poteſtate propria imperare, non eſt conditionis humanæ. to.10.179.H
Regula mortis, nec etiam parcit diuiti. tom.10. 304.B

Mortis cogitatio, tempus, dies.
Mors cita & tarda.

Mortis cogitatio, remedium peccati. to.2.187.G. to.3.242.C D
Cur aliorum mors acceleretur, retardetur aliorum. to.3.146.L
Mors accelerata, quibuſdam vtilis. tomo.4.66.D
An quiſquam ſimul & viuens poßit eſſe, & mortuus. to.5.109.K.& ſequen.
Tempus mortis, quo vitæ ſenſus auſertur, in morientibus an in mortuus eſſe dicendum ſit. Ibidem.F.& ſequentibus.
Mortis celerioris beneficium. to.7.270.C
Præter mortem, nihil certi in hoc mundo. tom.8. 34.H I
Quò fugis ne moriaris? certus erit dies mortis. Ibidem.173.M
Ideo abſcondit, ne nobis aliquid de futuro promittamus. Eodem.33.L
Mortis diem, cur deus fecerit incertum. tomo.8. 248.K.& 364.C. to.10.40.E
Mortis dies meditandus eſt. to.10.303.M

Mortis amor, metus, & fuga.

Mortis contemptus. to.1.106.G
Mortis metus. Eodem.139.B C
Mortis deſiderium. Ibidem.F G
Mortem fugiunt omnia viuentia. tomo.1.146. A B
Mori non timeo, quia bonum dominũ habemus, Ambroſii dictum. to.1. in Poßidonio.
In morte pœnitentia. Ibidem.
Mortem ſpiritus optat, caro autem recuſat. to.2. 122.C
Mors quibus timenda. to.4.303.B
Mors timenda non eſt. tomo.4.124.M. tomo.5. 78.E
Mortem homo naturaliter fugit. to.5.179.B
Mortem patienter ferre debet ſapiens. Ibidem. B C
Mortem optare licet iuſto, & deprecari. tomo.7. 76.M
Pro his qui mortem in ſuo corpore timent Chriſtus in cruce dicebat Deus, & cæte. tomo.8. 23.M
Mortem inuocare, quid ſit. Eodem.83.G
Cur non ſit timenda mors. to.8.98.E F
Mortem patienter feramus, illius exemplo qui licet peccato nullo eſſet debitor, etiam ipſius fuit expers mortis. Eodem.155.L
Mortis timorem deus fecit, propter diſciplinam. Ibidem.220.A
Qui mortem timet, adhuc non credit. tomo.9. 211.B C
Mors non euitatur. to.10.77.E F
Mortem quis amet. to.10.3.C
Mortem vocamus, & cùm venerit fugimus. to. 10.17.E
Nec ſanitas, ætas, vel aliud ſalutis noſtræ remedium, facit nos ſecuros de morte. tomo.10. 217.A

Mors duplex, prima & ſecunda, corporis & animæ, carnis & ſpiritus.

Mors duplex. to.10.37.E F
Duæ ſunt mortes, & duæ reſurrectiones. tom.10. 209.B
Mors prima & ſecunda. to.3.237.F.& L. to.5. 109.E.113.B C. to.7.156.L M
De ea morte, quæ animæ ſemper vtcunque victuræ accidere poteſt: & ea cui corpus obnoxium eſt. to.5.108.C D.& ſequen.
Quòd in ſanctis primæ mortis pro veritate ſuſceptio, ſecundæ ſit mortis abſolutio. to.5. 109.E
Quòd eſt mors animæ, corporis, vtriuſque & infernalis reſumpto corpore. Eodem.110.D E. & H I.
Mors animæ ſignata eſt, quando dixit deus, Adam vbi es? Mors corporis, Terra es, & in terram ibis. Sed de morte ſecunda nihil dixiſſe credendum eſt, quia non omnibus communis eſt. to.5.113.C D
Morti æternæ, & temporali, quid ſit commune. to. 5.197.I K
Mors prima animam nolentem pellit de corpore, ſecunda mors animam nolentem tenet in corpore. Ibidem.
Mors corporalis, & ſpiritalis. to.6.63.A
Mors animæ, & corporis, diuerſæ. tomo. 9. 73.D E
Mors corporis non timenda, ſed animæ. tomo. 9. 69.M.& ſequentibus.
Mori plures timent corporaliter, pauci ſpiritaliter. to.9.77.F
Malæ mortis, ad bonam, comparatio. tomo.9. 198.L M
Mors animæ, & corporis, quæ. to.10.5.B
Ex peccato, poſt mortem primam, ſecunda mors venit. to.10.198.I
Secunda morte, anima cũ corpore in æternum punietur. to.10.209.B
Prima, ſeparatur anima à creatore ſuo, vel à corpore ſuo. Ibidem.
Timeat anima mortem ſuam, & non mortem corporis ſui. to.10.322.G
Qui nõ poteſt hic eligere ne moriatur, eligat ne in æternum moriatur. to.10.262.D

Mors ſecunda, æterna, ſpiritalis, vera.

Mors ſecunda. tom.1.160.I. in fine. tomo.3.42. G.& 237.F
Mors peccatorum, & mortuum pro peccato. tomo 1.182.C D
Mors peccatorum infœlix. to.2.82.H tomo.3.239.L
Mors ſpiritalis. to.3.63.C
Mors animarum lugenda. to.4.257.M
Mortem malam, quid faciat. to.5.5.D
Mors ſecunda, quo modo dicatur ſummum malũ. to.5.54.E F
Mors nulla maior eſt, quàm vbi nõ moritur mors. Ibidem.
Mors animæ, cùm eam deſerit deus. tomo.5. 108.C D
Mors animæ, vltima pœna. Ibidem.M
Mors ſecunda, eſt in inferno. tomo.5.108. D. & ſequenti.& 185.G H
Mortem ſecundam declinare poſſumus per gratiã dei. to 5.110.A B
Mors ſecunda fit in æternam pœnam. Ibidem.B. & ſequentibus.
Mors animæ, quando fit. Ibidem.E
In mortem ſecundam, dæmones poſt iudiciũ præcipitandi ſunt. to.5.114.E F
Mortis ſecundæ nullus finis. to.5.115.A B
Quia mors animæ eſt in peccatis, dicuntur mortui ſepelire mortuos ſuos. Eodem.187.E F
Moritur anima, vel angelus, quia caret vita ſua deo. Eodem.113.H I
Mors æterna ſummum malum. to.5.178.F
Mors ſempiterna quando erit. Eod.197.I. & ſequentibus.
Mors animæ quàm horrenda, & metuenda. tom. 6.129.G
Mors eſt ipſa lætitia in perfruendo, cum quiſque adipiſcitur quod perditè concupiuit. tomo 8.25.G
Mors peccatorum, quomodo dicatur peßima, cùm ſceleratorum quãdoque videatur eſſe optima. to.8.53.I K
Mors peccatorum peßima intelligenda eſt ſecundum animam, non ſecundum corpus. tomo.8. 53.M.& 99.D
Mors vera, eſt damnatio cum diabolo: mortis vmbra, eſt hæc mortalitas. Eodem.86.K L
Mors quam timent homines, ſeparatio eſt animæ à corpore: mors vera quam non timent, eſt ſeparatio animæ à deo. & plerunque dum timent homines iſtam, incidunt in illam. to.8.100.A B.to.10.311.C
Mors vera, eſt ire in profundum peccati. tomo. 8. 130.C
Mortem ſempiternam time, & præſentem non timebis. to.8.143.C
De qua morte eripuerit deus animas noſtras. Eodem.286.E
Mortui ſpiritaliter, quomodo ſuſcitentur. tom.10. 54.C D
Mortem quibus minatur dominus. to.12.96.C
Mortem Chriſto reſtituit, qui ſeipſum malè viuendo interficit. to.10.168.F
Quo modo mors, per feneſtras, animam ingrediatur. to.10.251.E F
Quare mortua eſt anima peccatoris. tomo.10. 322.E F.

Mors corporis.

Per mortẽ ſolus deus liberare poteſt, vel perdere. to.4.66.A.in prin.
Mors corporalis, omnibus inflicta eſt. tomo. 5. 108.F.& I K
In Morte quis ſemper eſt, dum eſt in tempore præſenti. to.5.109.H.& ſequen.
Mors corporalis poteſt ad ignem pertinere, per quem iuſti ſaluantur. tomo. 5. 205. D. & ſequentibus.
Mors corporis, cum id deſerit anima. Ibid.108.C D.to.10.322.C D
Mors corporis, quo modo ex peccato. to. 7.141.C D.& & ſeq.& .156.K L

Mors

Mors corporis. to.10.5.B
Triſticia, & conſolatio, ex morte corporali quæ. tomo 10.90.D

Mors, & vita.

Quæ vera mors, aut vita. to.1.159.D
Mors, & vita, à domino deo eſt. tomo 1.7. I. & 9. A
Mors impiorum, vt vita piorum, perpetua. to. 3.44.C
Diabolus mortis, Chriſtus vitæ mediator. to. 3.69.H
Sicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Chriſto omnes viuificabuntur. Per hominem mors, & per hominem reſurrectio mortuorum: & ſ. tomo 5.113.F G
De morte amicorum quo modo contriſtamur vt de eorum vita delectabamur. to.5.180.C
Peior eſt mortuus luxurioſè viuens, quàm moriẽdo luxuriam finiens. to.8.70.L
Prima mors in hoc ſeculo, eſt per peccatum: & prima vita per remiſſionem peccatorum. to.9. 149.H I
Poßibilitatem mortis, initium vitæ facit. Eodem.199.E
In vitam, non in mortem conſtituit deus homines: & mors noſtra à nobis eſt, qui dei contemnimus conſilium. to.10.3.D E
De morte tranſire ad vitam, quid. tomo 10. 101.M
Mors mortua in vita. to.10.111.C D

Mori mundo.

Mori, in bono, & in malo. to.9.45.C D
Mori mundo, quid ſit. to.4.253.I K
Morieris, ſi peccaueris: morere, ne pecces: quo modo intellegatur. to.5.108.K
Moriendum eſt mũdo, vt deo in ſempiternum viuamus. to.10.150.B

Mors piorum, mors ſanctorum, & martyrum.

Mortis reliquiæ cedunt in bonum electis. to.3. 95.C
Mors piorum bona. to.3.236.C.& 237.F
Mortem curare non debemus, nec aliquod aliud, pro ſuperna ciuitate. to.5.46.B C.& ſequentibus.
De mortis bono vſu, in martyribus. Eodem.108. I.& ſequentibus.
Quòd ſicut iniqui malè vtuntur lege, quæ bona eſt, ita & iuſti bene vtuntur morte, quæ mala eſt. Ibidem.L.& ſeq.
Mors, etſi non ſit bonũ aliquod, tamen vſus eius eſt bonus. to.5.108.L M.& ſeq.
Morte nil precioſius. tomo 5.109.B.& ſequentibus.
Mors ſanctorum precioſa. Ibidem.D
Quando pro veritate quis fideliter moritur, mors cauetur. Ibidem.D E
De morte, quam non regenerati pro Chriſti confeßione ſuſcipiunt. Ibidem.B C.& ſequentibus.
Mori non poterunt beati. to.5.113.A B.& ſequentibus.
Cùm ſapientes videantur mori, quo modo non videtur interitus? to.8.99.A
Mors optima, quæ ſit. Eodem.154.H
Mors vndecunque, pio bona eſt. tomo 8. 377.M
Si mors ſanctorum eſt precioſa, Mariæ virginis eſt precioſißima. to.9.197.B
Non poteſt malè mori, qui bene vixerit. Eodem.198.K L
Bene mori, eſt cum Chriſto viuere. tomo 9. 208.B
Bene viuendum ei, qui bene velit mori. to.10. 215.A B.& ſequentibus.
Exhortatio ad bene moriendum. to.9.252.K L

Mors illata.

Nihil intereſt quo mortis genere vita finiatur. to. 5.5.C D
Mors quæcunque non eſt curanda bonis. Ibidem.D
Morte plectere hominem, etiam nocentem non licet alicui poteſtate priuata. to.5.6.H
Morte plecti nullus debet, quantumcunque iniquus, ſi non ſit condemnatus. to.5.7.I.& ſequentibus.
Mortificare hominem videre potes, quare mortificetur neſcis, ſed ſolus deus hoc nouit. to.8. 86.M
Siue inde, ſiue inde moriatur, quære qualis ſit qui morietur, quò poſt mortem iturus eſt, non vnde de vita exiturus. to.8.378.A

Mors Chriſti.

Mors Chriſti. to.3.33.C.& 240. B
Mortem Chriſti nõ veram, ſed ſimulatam fingunt Manichæi. to.6.64.I
Morte Chriſti omnes egere. to.7.146.F
Mortẽ crucis, quæ magna abominatio erat, Chriſtus nõ attulit, ſed hic de maledicto primi hominis propagatam inueniens, in ligno ſuſpendit. to.8.71.B
Chriſtus vera morte, quæ carni mortali debebatur, mortuus eſt, vt ad nos vera vita perueniret. Ibidem.
Chriſtus mortalis erat, ſed non de peccato: ſuſcepit pœnam noſtram, & ideo ſoluit culpam noſtram. to.8.107.D
Chriſtus mortis interfector, quia magis in illo mors mortua fuit, quam ipſe in morte. Eodem.108.M.in fine.
Mors non occidit dominum, ſed ipſe occidit mortem. tom.8.142.C D
Quòd voluntate, non neceßitate ſecundum carnem mortuus ſit. Eodem.155.L
Iam non hic moriturus eſſet homo, niſi deus illum percußiſſet. Eodem.161.L
Ibi mortuus eſt Chriſtus, vbi & tu moriturus: exẽplo te docuit quid non timeres & quid ſperares. tom.8.169.F
Niſi à nobis ſumeret carnem mortalem, mori non poſſet, quia verbum non moritur, diuinitas non moritur. Eodem.204.E
Mortem carnis non conditionis neceßitate, ſed miſerationis voluntate ſuſcepit. tom.8. 210.I
Inter mortuos, quo modo ſolus Chriſtus liber fuerit. Ibidem.K
Chriſti à cæteris mortuis diſcretio. Ibidem.L
Mori omnes timemus: mortuus eſt Chriſtus, ne mori timeremus. tom.8.320.K
Si dat impiis mortem ſuam, quid ſeruat iuſtis niſi vitam ſuam? Eodem.377.D
Chriſtus per id quod homo erat, mortuus eſt deus: & per id quod deus erat, excitatus eſt homo, & reſurrexit & aſcendit in cœlum. tom.8. 331.B C
Quòd prior particeps factus ſit immortalitatis noſtræ, vt nos efficeremur participes immortalitatis eius. tomo.8.370.C
Mors in Chriſto non pœna peccati, ſicut in cæteris, ſed munus miſericordiæ. to.9.6.L.circa finem.
Chriſto ab inferis ſuſcitato, non eſt quòd mortuos defleamus, nec mortis caſum timeamus. Eodem.21.F
Mors vitæ. tomo.9.24.L
Mors mortua eſt in morte Chriſti. Ibidem.
Mors crucis, omnium atrociſſima. tom.9.54.G & 60.I K
Mortis Chriſti conſideratio. tom.9.163.C.Vide, Chriſtus.
Res vetus erat vt homo moreretur, res noua eſt facta, vt deus in carne moreretur. tomo.10. 141.C
Nihil tam magnanimum, quàm pro impiis mori. Ibidem.E
Chriſtus nos inuitat ad mortem & vitam ſuam. tom.10.199.B
Chriſtus mortem, omni morte deteſtabiliorem, paſſus eſt. Ibidem.C
Mors Chriſto à nobis mortalibus aduenit. tomo 10.200.I
Differentia mortis Chriſti, & noſtræ. tom.10. 216.C
Chriſtus moriendo, mortem occidit. Eodem. 318.F G

Mors violenta, vel ſpontanea.

De his qui ſibi mortem conſciſcunt. tom.1.152.G tom.2.epiſto.61. tom.4.243.A. tom.7. 27.E F
Mortis prodigioſa cupiditas, in hæreticis. tomo 2.44.G
Mors ſpontanea. tom.2.64.K
Mortem non conſciſcendam. tom.3.236.C
Morte ſe occidere vt ſtupra vitentur, maius eſt quàm aliud homicidium. tom.5.6.F.& ſequentib.
Morte ſe perdidit Lucretia, vi oppreſſa, volens ex hoc innocens apparere. tom.5.7.A.& ſequenti.
Morte ſe perimere eſt prohibitum. Ibidem. G H
Mortem quidam ſibi intulit, ex appetitu immortalitatis animæ. Ibidem.L
Mori cur quidam volunt. tom.5.122.H I
Mortem ſibi inferre licere ſapienti, confitentur Academici, & Peripatetici, ſed non ſic Stoici.to. 5.178.M.& ſequen.
Mortem ſibi inferre Patriciani conſueuerunt.tom. 6.6.I.in fine.
Item Circumcelliones. Ibidem.M
Mortem violentam diabolus perſuadet. tom.7. 76.B C.& .78.K
An fas ſibi mortem conſciſcere. tom.7.76.I K. & ſequentib.

Mortis regnum, aculeus, contentio, &c.

Mors, & infernus, quæ mittentur in ſtagnũ ignis, vt dicitur in Apo. quid ſignificent. tom.5. 190.K L
Mortis regnum, deſtruit Chriſti gratia. tom.7. 141.M.& ſequent.
Aculeus mortis, peccatum. to.7.156.K.to.8.8.G tom.10.145.H
Mortis regnum. to.7.184.A
Mors quo modo nos perſequitur. to.8.108.M.& ſequentib.
Modo cum morte contendimus: & quando nulla erit à morte contentio. Eod.149.C
Mortis contentio. to.10.36.M.& .59.M
Mors & infernus, diabolus eſt, & populus eius. to.9.149.K L.& ſo.ſeq.A B
Mors defectionem patitur, cum poteſtas eius cunctis reſurgentibus vacuatur.to.10.208.M.& ſequenti.
Mors miſſa in Iacob, quo modo venerit in Iſrael. tom.4.103.M.& ſeq.

Mors, ex ſcriptura.

Mors pecorum & primitiuorum Aegypti, quid ſignificet. to.8.189.H I.& 338.E F

Mortis nomine, quæ ſignificentur.
Mors pro carnali affectu. to.4.136.L
Mortis nomine, diabolus intelligitur: non quia ipſe mors eſt, ſed quia per illum mors, & ad eum pertinentes mortem habent paſtorem. to.8.110.B
Mortis nomine peccatum dicitur, quod contempta diuina lege committitur. to.8.8.G
Somnus, mors. to.8.329.A. to.10.22.M.& 37.F
Homines nobis moriuntur, Chriſto dormiunt. to.10.37.F.& I
Mors aſſimilatur ſomno, propter reſurrectionem futuram. to.10.206.I

Mortalis, Mortalitas.
Cyprianus de mortalitate. to.2.104.D
Mortalitas quando eſt contracta. to.3.152.A
Mortale cur dicatur corpus, & anima immortalis. to.5.108.C D
Mortalitate quo modo aliter caruit primus homo, aliter beati carebunt. to.5.217.M.& ſequentibus.
Aliud eſt eſſe mortalem, aliud morti obnoxium. tomo 7.140.M
Mortale, & mortuum, ac moriturum. Eodem. 141.B
Nihil moritur niſi mortale. to.8.29.F
Mortalitas ineſt propter peccatum, ſecundum illud Apoſtoli, &c. Eodem.107.D
Mortalia etiam viuorum corporum eſt, morticina non dicuntur niſi mortuorum. Ibidem. 192.C
Non moritur, niſi qui mortale crimen committit. tomo 9.142.H

Morticinum.
Morticino & immolatitio cur nō veſcantur Chriſtiani. to.6.104.M
Morticinum quid propriè. to.8.192.C

Mortuus.
Mortuus eſt nomen, & ponitur pro participio præteriti temporis, vt declinetur verbum morior, quod declinari non poteſt. to.5.110.A B
Mortuus nullus homo fuiſſet, ſi primi homines nō peccaſſent. to.5.116.A.& ſeq.
Quo modo rectè dicitur, mortuus eſt homo cū caro ipſius non anima moriatur: ſic rectè dicimus, mortuus eſt Chriſtus, etſi diuinitas eius non moriatur. to.8.79.K

Mortui, & eorum genera.
Morienti neceſſaria ad ſalutem credenda. to.9.207.F
Scio neminem fuiſſe mortuum, qui non fuerat aliquando moriturus. to.5.5.C D
Mortui viuunt, & viui mortui ſunt. to.9.78.I K
Mortuorum duo genera. to.10.6.L M.& 17.I K.& 106.F
Tria genera mortuorum, tria genera peccatorum ſignificant. to.10.37.I K

Mortuorum ſepultura, & pro eis ſacrificia, & orationes.
Pro mortuis, quo modo ſacrificandum. to.2.37.A.& ſeq.& in Poſſidonio. to.2.65.L
Mortuos ſepelire mortuos, quid. to.2.92.I. to.3.68.D. to.5.187.E F. to.10.5.B.& 6.L.& 319.L
Mortuis munera ſpiritalia mittenda. tomo 2.132.D
Mortuis cur numerus ſeptenarius exhibetur. to.4.29.C
De cura pro mortuis gerenda. to.4.213.H.& ſeq. Retractatio. to.1.14.I
Poſt mortē, an proſit cuique quòd corpus eius apud ſancti alicuius memoriam ſepeliatur. to.4.213.H I.& ſeq.& 153.H

Vide, Sepultura.
Pro mortuis ſacrificia, an aliquid eorum conſeruant animabus. Ibidem vtrobique.
Pro mortuis ſacrificium oblatum. to.4.213.I K
Pro mortuis, orat Eccleſia. Ibidem.K
Pro mortuis ſacrificia, altaris, orationū & eleemoſynarum. to.4.216.I K
Mortuorum exequiæ, magis viuorum ſolatia ſunt, quàm defunctorum ſubſidia. to.4.214.B
Pro mortuis ſupplicationes non prætermittendæ. Ibidem.F
De mortuorum ſepultura, quo modo ſit curandū, & corporibus ipſorum. to.5.5.I K
Vtrum pro mortuis orandum. to.5.204.L.& ſequentibus.
Pro mortuis non orandum, Aeriani dicunt. to.6.6.E
Pro mortuis non baptizatis, non offerendum. to.7.248.A B.& 255.L
De eo quod ſcriptum, Amen amen dico vobis, quia venit hora & nunc eſt, quando mortui audient vocem filij dei, & qui audierint, viuent, &c. Sermo. to.10.53.G
Quibus mortuis orationes Eccleſiæ, ſacrificia, eleemoſynæ, proſint: quibus non. to.10.89.K L
Orationibus, ſacrificio ſalutari, & eleemoſynis, mortuos adiuuari. Ibidem.L
Et qui illis adiuuentur, qui non. Ibidem.
Obſequia mortuis præſtita, quid eis conferant. tomo 10.89.M
Quid conſiderandum in celebratione funeraliū pro mortuis. Eodem.90.A
De ſuffragiis defunctorum. to.10.300.L

Triſticia, & conſolatio ſuper mortuis.
Super morte amici declamatio. to.1.20.F G
Mortuorum ſepulchris honor exhibitus. tom.1.26.B C
Morte charorum, non contriſtandum. Eodem. 165.E
Super obitu mariti conſolatio. tom.2.6.K
Super morte vxoris conſolatio. tom.2.132.A B & ſequent.
Homines ante legem, & ſub lege mortuos flebant. tom.9.210.D
Chriſtianorum plerique, infideles in mortuorum deploratione ſequuntur. Eodem.211.G
De verbis Apoſtoli, Vt de dormientibus non cōtriſtemur, ſicut & cæteri. Et de operibus miſericordiæ quibus mortui adiuuantur: Sermo. to.10.89.I.& ſequent.
De mortuis quos diligimus, naturalis triſticia. Ibidem.K
Contriſtari de mortuis, non prohibuit Apoſtolus. tom.10.89.K.& M

Mortuorum cura, cognitio, apparitiones.
Mortuorum conditio. tomo.1.5.F.to.3.42.G
Mortui abſque pœnitentia, an veniam delictorū conſequuturi ſint. tom.2.141.C
Mortuos non ignorare quæ hic aguntur. tom.3.196.H
Circa mortuos angelorum miniſteria, & operationes. tom.4.215.D.& fo.ſeq.C
Ex mortuis mitti aliquos ad viuos. tom.4.216.C.& ſequentib.
Mortuis curam eſſe de charis ſuis viuentibus. to.8.276.A.& ſeq.
Vtrum in his quæ in ſuis poſt mortem cuiuſque cōtingunt, vllus mortuos tangat dolor. Ibidem.B
Mortui etiam non ceſſant laudare deum. tom.8.363.C D

Mortui in iudicio.
Mors reſiduorum in aduentu domini. tomo.2.12.I
An morituri, qui occurrent domino in die iudicij. to.4.153.M.& ſeq.copioſè.
Mortuis quo modo dicat Petrus Euangelizatum. to.2.epiſt.99.per totum.
Qualis quiſque moritur, talis in die nouiſſimo iudicabitur. to.2.73.A
Poſt mortem locus animarum, vſque ad iudicium futurum. tom.3.43.M
Qui ſint mortui, quos ad iudicium exhibuit mare, vel quos mors & inferi red diderint. tom.5.190.I.& ſequent.
Mortuorum etiam animas dixit Plato reuerti in corpora beſtiarum. Eodem.90.A
Oculi iudicant in temporali ſplendore mortuum fœlicem, qui non rarò peſſimè mortuus eſt. tom.10.23.M
Quando mortui audient vocem filij dei: exponitur. tom.10.54.C
Quòd Aaron ſtetit inter mortuos & viuos, quid ſignificet. Eodem.276.M

Mortui reſuſcitati.
Mortui pueri reſuſcitatio. to.3.167.C D
Mortui Lazari & aliorum reſuſcitatio. tom.3.171.G H
Mortui tres à Chriſto reſuſcitati, quid adumbrēt. tom.4.266.G. tom.9.77.E. tomo.10.37.C D.& I K.& ſequent.
Et quid adumbrent ipſi, & diuerſa ipſorum ſuſcitatio. tom.10.37.C D.& I K.& ſequent.
Sermo de eadem re. Ibidem. E.& ſeq.
Chriſtus multos mortuos ſuſcitauit, ſed ſolum tres ſcripti ſunt, propter certum myſterium. tomo 10.37.F G

Mortuorum cultura.
Mortuos Chriſtiani non colunt pro diis. tom.2.32.I
Mortuorum reliquiæ honorandæ. to.3.47.H
Mortuorum corpora dilaniata. Eodem,122.A
Circa mortuorum reliquias ſuperſtitio. tom.4.165.E
Mortuos magis veneratur vanitas vulgi, quàm viuos. Ibidem.
Mortuorum corpora deo perire non poſſunt. to.3.238.E
Mortuis ſacrificauerunt multi. tom.5.73.G H.& ſequentibus.

Mortuorum exempla.
Mortuo ſimilis apparebat quidam ſacerdos, cum volebat. Ibidem.A B
Mortuus eſt filius dei, qualiter intelligendum. to.10.54.G
Mors Saræ infidelitatem ſignificat ſynagogæ. to.10.165.F
Mors matris Auguſtini. to.10.312.L & 313.C
Exemplum cuiuſdam defuncti in Aegypto. tomo 10.310.E.& ſequent.
Cyprianus proximus morti, iuſſit cuſtodiri puellas. tom.10.321.H I

Mortui qui dicantur.
Mortui dicuntur infideles. tom.2.92.I.tom.4.83.E. tomo.8.168.C.& 291.K. tom.9.38.C.& 48.M.& 78.I
Mortui dicuntur dormientes. tom.2.126.K L tom.8.210.L. tom.9.78.C. tom.10.89.I
Mortuorum cadaueribus peccata ſignificari. tom.4.28.E

Mortui

Mortui ſeculi qui ſint, & quo modo Chriſtus nõ erat mortuus ſeculi. to.8.358.L M
Mortui, peccatores. to.10.101.M. & ſeq. & 177.B

Mos, Mores.

Mores bonos vel malos, non faciunt niſi boni vel mali amores. to.2.49.F
Morum corrigendorum nullus eſt locus, niſi vita præſens. Eodem.50.D E
Mores boni, indicant hominem bonum. Eodem.51.A B
Mores boni, ſunt ornamenta Chriſtianorum. to.2.70.I
Ex moribus apparet animus. Eodem.72.L
Mos populi dei, vel inſtituta maiorum, quo modo tenenda ſint. to.2.78.L M
Ad morum inſtitutionem, quæ valeant. Eodem.175.C D
Mores ornandi. to.2.188.F G
Morum præcepta, etiam gentilium, non contemnenda. to.3.10.I
Colluvies morum peſſimorum. to.5.16.I K
Mores magis attendit populus in cive, quàm nomen. to.5.25.G H
Mos, & vſus, plurimum valent, ad alliciendũ humanum ſenſum, vel offendendum. to.5.124.M. & ſequentibus.
Moribus ſuis perditis multi cruciant piè vinctiom corda. Eodem.174.G
Moribus bonis propinquatur deo, malis receditur à deo. to.8.232.A
Mos primitivæ Eccleſiæ acclamare concionatoribus. to.10.4.L M
Mos loquendi ſcripturis: In gladio, id eſt, gladio: In igne, id eſt, igni. to.10.11.H
Differentia morum, Apoſtolorum tempore, & noſtro. to.10.83.I K
Mos acclamandi in Africa prædicatori. tom.10.86.K L
Perditi mores per eleemoſynas, ieiunia, & orationes, ſunt corrigendi. to.10.160.E

Motenſes.

Motenſes hæretici, Donatiſtæ ſunt. to.6.9.A

Motus, Moveri.

De motu. to.1.68.D
Motus ſpecies. Ibidem.E
Proportio in motu, vt in modis. to.1.70.G H
Motus rationales, & irrationales. Ibidem.I
Motus complicati & ſeſquati. Ibidem.M
De proportionatorum motuum decore. to.1.74.A B
Motus, & numerus infinitus. Eodem.73.A B
Motus animi ad malum, vnde ſit. to.1.149.M. & fo.ſeq.C D
Motus corporalis origo, in cerebro. to.3.136.C. & ſequentibus.
Motus, tempus, locus. to.3.128.K. & 140.L M
Motio corporis humani conſiderata. to.3.141.A B
Quo modo deus moveat, quo modo anima. Ibidem.B
Motum rectum in ſex partes fieri. tomo 4.105.C
Motus primi concupiſcentiæ præter noſtræ voluntatis legem inſurgentes, non ſunt peccatum. to.5.8.H
De motu ſpiritali angelorum, quo non laborant cùm nos adiuvant. to.5.99.D
Motus angeli eſt in tempore, ſed non eorum immortalitas tranſit in tempore. tomo 5.204.G H
De motu angelorum ſtabili in deum, ad quem moventur vt ad fontem vitæ. to.5.135.F G
Non movetur deus de loco, ſed deſcendere dicitur. Ibidem.D E
Ego movebo cœlum & terrã, &c. exponitur. to.5.169.H
Quòd in motibus primis ſit peccatum, innuit. to.5.178.I
Non moventur genitalia nunc, niſi libidine concitata: ſed in primo ſtatu fuiſſent mota ſola voluntate. Eodem.192.D E
Motus inquietus eſt, donec veniat ad locum ſuum. to.8.33.M
Creaturam ſubditam opere inviſibili creator movet, nec eius ſubſtantia in aliquid corporale & temporale convertitur. to.8.186.L

Moveri.

Movemur, quia homines ſumus. to.10.69.E

Moyſis nomen, nativitas, & adoptio.

Moyſes. to.5.82.M
De nativitate Moyſi, & rubo. to.10.170.I
Moyſes à muliere Iudæa naſcitur, & à filia Pharaonis adoptatur. to.10.170.I. & ſeq.
Moyſes in flumen iacitur, omnium priorum mortem tandem vindicaturus. to.10.172.F G
Moyſes in vndis inventus, ab illis nomen accepit, & per illas Iudæos ſalvavit. Ibidem.H
De Moyſe adoptato à filia Pharaonis, liberante filios Iſrael, &c. tomo 5.144.C. & ſequentibus.
Moyſes à Pharaonis filia invenitur. tomo 10.170.H
Et adoptatur. to.5.144.C

Moyſi vita, & opera.

Moyſi vxor Aethiopiſſa. to.3.164.H. to.10.170.K
Moyſi homicidium. to.4.29.G
Moyſi filij. to.3.164.E
Moyſi viſio, in rubo, excutitur. to.3.62.F. tom.6.187.C D. tom.10.325.B
Moyſes quo modo viderit deum. tom.3.62.M & ſeq. & 157.M
Cur angelus miſſus loqui ad Moyſem, in igne & rubo apparuit. to.4.203.G
Moyſes cum deo locutus eſt. to.5.84.M
Moyſes deum non vidit, ſed typum dei. tomo.9.9.C
Moyſes plus cæteris illuſtratus, oculis mentis, non corporeis, videbat. tom.9.246.L
Moyſes detraxit à ſinu ſuo manũ leproſam, quid ſit. to.10.171.A
Virga Moyſi, crucis ſignum. Ibidem.C. & 173.B
Elegit deus Moyſem, vt Pharaonẽ virtutibus inſtaret. tom.10.172.E
Signa quæ deus à rubo dedit Moyſi. tom.10.325.E F
Quid tria ſigna data Moyſi deſignent. Ibidem.F & ſequentib.
Miſſio Moyſi, à deo, in Aegypto. tom.10.170.L
Moyſes Pharaonis deus dictus eſt. tom.4.25.B. & 30.D
Moyſes medius inter deum & Aaron. tomo.4.09.K L
Moyſi origo. Eodem.30.C
Moyſes, & Aaron, ambo ſummi ſacerdotes. to.4.47.A tom.8.241.H
Populus Iſrael quo modo crediderit Moyſi. to.5.84.M. & ſequent.
Moyſes Pharaonem freto hiante ſubduxit, nõ diabolum cum ſuis legionibus pervecanti. tomo 10.132.E
Moyſes Aegyptum decem plagis feriens, legem ſignificat. tom.10.171.C
Moyſes virga mare percuſſit, & diviſum eſt. tom.10.172.L
Moyſes inermis bellavit adverſus Pharaonem. to.9.013.I
Moyſes exterminavit Aegyptum, & nõ peccavit. tom.10.130.E
Moyſes eduxit Iſraelem de Aegypto. tom.5.144.D
Quo tempore Moyſes populum de Aegypto eduxerit, & de Ieſu Nave, qui eidem ſucceſſit, quorum regum ætate ſit mortuus. tom.5.158.D
Canticum Moyſi & agni, vtrunque teſtamentum. tom.9.147.B
Moyſes populum liberavit Iudaicum, non totum mundum. to.10.131.E
Exhortatio Moyſi, ad Iudæos, contra metum Pharaonis. to.10.172.L
Lignum miſſum à Moyſe in aquã amaram reddidit eam dulcem. to.10.173.F
Moyſes ad aquam contradictionis peccavit. to.6.69.K
Moyſes ob dubitationem, ad aquam de petra fluentem, prohibitus eſt introducere populum in terram promiſſionis. tom.9.203.A B
Moyſes dubitans, diſcipulos Chriſti in paſſione dubitantes, deſignabat. Ibidem.C
Moyſi Chriſtus ſe præferebat in promiſſione cibi dandi. to.9.48.A
Dubitatio Moyſi ad petram. tom.10.105.A B. & ſequent.
Moyſi ieiunium. tom.4.40.F
Moyſes manus levans, figuram crucis oſtendit. to.6.8.H
Moyſes manum levat, non tamen extendit. to.10.105.E F. & 174.H I
Moyſe, in vertice montis, levante manus, Iſrael vincebat. to.10.172.H I
Moyſes, legem accepturus, quadraginta dies & noctes, ſine cibo & potu tranſegit. to.10.158.K. & 159.B
Moyſes & Helias quadrageſimam ieiunaverũt. tom.10.289.B C
Moyſes ex libro viventium deleri vult. tom.4.38.M
Moyſes orans pro populo, iram dei fregit. tom.4.39.B
Moyſi deſcendentis de monte cum tabulis, vultus quare ſplendidus. tom.4.163.E
Moyſem quare volebat occidere angelus in via. tom.4.164.E
Velamen Moyſi. tom.10.41.K
Moyſi velamen, per Chriſtum evacuatum. tom.6.21.F

Vide, Velamen.

Quid ſignificet quod Moyſes cineres vituli ſparſit in aquam, & dedit populo bibere. to.8.177.B C
Moyſes cohæret peccatoribus. tom.10.20.C
Moyſes, lex. tom.10.171.C
Moyſes à ſocero ſuo conſilium accipit. tom.3.0.F
Moyſi magna dilectio, in populum ſibi cõmiſſum tom.10.20.B C
Moyſes pro populo rebelli, ſæpe dominum deprecabatur. tom.10.210.H
Moyſes centum viginti annis vixit. tom.4.203.F
Mors Moyſi. tom.9.223.A B. & ſequent.
Moyſis quare non intraverit in terram promiſſionis. tom.6.240.A B. to.10.105.B
Quod Moyſes pro fidei titubatione hac ſola pœna mulctatus ſit, quòd ad eam terram ad quã po-

rr ij pulum

pulũ ipſe ducebat, non intrauerit, non à regno gratia excluſus. to.8.171.B C
Moyſi ſepultura quare ignota. to.3.165.C.& ſequentibus.
Moyſi ſucceſſor, Ioſue. Ibidem.D
Moyſi mors, in monte, quid. to.10.105.C
Quid mors Moyſi figurabat. to.9.223.E
Moyſem quidam negant mortuum. to.9.122. K L
Moyſes rexit populum per annos quadraginta in deſerto, & mortuus eſt annorũ centũ viginti. tomo 5.158.D E
Moyſi & Heliæ apparitio. to.4.216.D

Moyſi ſcripta.

Moyſi ſcripta, quorſum ſpectent. to.1.48.L
Moyſi libri nihil aliud quàm Chriſtum prædicant. to.4.132.F
Moyſes, Chriſtum quo modo prophetauerit. to.5. 158.D
Quòd Moyſes non fecerit Pſalmum qui ei inſcribitur, ſed hoc factum eſt alicuius ſignificationis gratia. to.8.217.K.& fol.ſeq.C
Moyſes, plenum ventrem, Chriſtus autem plenam mentem promittebat. to.9.48.A
Moyſes, non ſolum Chriſti, ſed etiam legis figurã habuit. to.10.180.K

Moyſi officia, & typi.

Moyſes figurabat populum Iudæorum, in Chriſto paſſo crediturum. to.2.111.L
Moyſes, typus Eccleſiæ. Ibidem.M
Per Moyſem lex ſignatur. to.3.7.M. to.6.12. H I
Moyſes eruditus omni ſapientia Aegyptiorum. tomo 3.10.L
Moyſi ſpiritus, qui. to.3.74.B
Moyſes, typus populi Iudaici. to.6.69.L
Moyſi ſimilis propheta Chriſtus. Ibidem.M.& ſequentibus.
Moyſes, typus Chriſti. to.4.130.L. to.10.41. K.& 170.I
Moyſes theologus. to.5.170.F
Moyſi & Chriſti eadem doctrina, licèt diuerſa tempora. to.6.71.G H.& ſequentibus copioſè.
Per Moyſem bella geſta, quid propheticè ſignificent. to.6.72.I.& 96.I
Moyſes teſtamenti veteris miniſter, hæres, & propheta noui teſtamenti. to.7.194.E. to.8. 216.H
Vtrum ſacerdos erat, an maior ſacerdote. to. 8.241.H I
Ex Moyſe intellige omnes iuſtos & ſanctos. to. 8.254.C
Moyſes moleſtiſſimus pædagogus. tomo 10. 69.L

Muli.

Muli habent ſexum, non tamen fœtum. to.5. 131.K L

Mulier.

Mulier, omnis fœmina nuncupatur, etiam ſi virgo ſit. tomo 2.120.D. tomo 3.23.A.& 29.C.& D.& 60.E. to.4.58.M.& 99.E. & 291.I
Mulier ſexum magis ſignificat, quàm copulam viri. to.6.54.E. to.9.20.E
Proprietas locutionis Hebrææ linguæ, omnes fœminas corruptas & incorruptas mulieres vocat. to.10.52.D

Mulieris creatio.

Mulier, cur de latere facta ſit. to.3.143.F G
Formatio mulieris, per quem. Ibidem.K
Mulier quo modo facta. to.3.144.E
Mulier, imago dei non eſt. to.4.212.H
Mulierem, cur deus formauit de homine. to.5. 106.G.& 213.B C
Mulier, quare potius ex oſſe, quàm carne facta. tomo 9.29.I K
Mulier prima de viro, ſine fœmina eſt facta. to. 10.35.D

Mulieris pœna.

De pœnis mulieri inflictis. to.1.287.M
Pœna mulieris. to.3.152.H
Per mulierem peccatum factum eſt, & per mulierem ſublatum. to.4.203.H
Mulieres, in ſtatu innocentiæ, peperiſſent ſine dolore. to.5.122.L M
Diabolus vnam mulierem deiecit, ſed Chriſtus plurimas exaltauit. tomo 9.215.M.& ſequentibus.
Per mulierem mors viro nunciata eſt, & per mulierem vita nunciata. to.10.187.C

Mulierum fragilitas & vicia.

Mulieres ſe fucantes Cyprianus deteſtatur. to. 3.20.H
Mulieribus comparati. to.4.131.F
Viros muliebria pati. to.5.52.F
Mulierum venenum decoquentium, malicia. Eodem.26.A B
A mulieribus incepit illud malum, quo factum eſt diluuium. to.5.130.L.& ſeq.
Mulieres ſacerdotio honorantur apud Pepuzianos hæreticos. to.6.4.H
Mulierum vicia ad ebrietatem pronarum. to.9. 218.A B.& ſequentibus.
Quanto vilior eſt mulierum conditio, tanto ruina facilior. to.9.229.H I
De muliere forti: Sermones duo. to.10.234.K. & ſequentibus.
Per mulierem fortem, Eccleſia intelligitur. Ibidem.L
Difficile eſt inuenire mulierem fortem, & difficile eſt neſcire eam. tom.10.235.E

Mulierum conuerſatio.

Mulieres non debent vti fucis colorum, neque nudare capillos. tom.2.70.H I.& 106.A B
Mulier laqueus diaboli, exemplum. Eodem. 184.H
Mulier longè, libido propè. tom.4.216.I.tom. 8.106.D tom.10.101.E
Qui viderit mulierem ad concupiſcendum eam, iam mœchatus eſt in corde ſuo. tom.5.118.G tom.10.37.K
An credendum ſit angelos, ſubſtantiæ ſpiritalis, amore ſpecioſarum mulierum captos, earundẽ iniſſe coniugia, ex quibus gigantes ſint creati. tom.5.231.A.& deinceps.
Qui mulierum familiaritatem fugere negligit, citò labitur in ruinam. tom.9.229.E
Nemo de viribus ſuis vſque adeo præſumat, vt mulierum familiaritatem non fugiat. Ibidem.F
Conuerſatio mulierum periculoſa. to.10.101.F
Mulieres admonentur. to.10.126.H
Cuiuſcunque mulieris familiaritas, vel ſecreta collocutio, maximè eſt vitanda. tom.10, 251.D E

Mulieres nuptæ & innuptæ.

Portio viri, eſt mulier. tom.4.260.A
Mulieres grauidæ moriuntur. to.5.26.C
Mulier regenda eſt à viro. to.5.125.H
Mulier habens menſtrua, prouectæ tamen ætatis poteſt generare de iuuene. Eodem.141.B C
Mulier nupta ſollicita eſt quæ ſunt mũdi, innupta quæ ſunt dei. tom.6.172.K.& ſequen.
Mulieres maritos de adulterio Epiſcopo deferẽtes, plerunque zelant, aliquando tamen ſalutẽ eorum quærunt. tom.10.16.K
Quare mulier viro tradita. to.10.96.H
Mulier de viro ſuo concipiens, facit quod deus iuſſit. tom.10.21.A B
Mulieres qualiter ſe gerere debeant erga viros ſuos. to.10.120.B C
Mulieres quo modo viris ſuis ancillari debeant. Ibidem, & ſequent.
Mulieres quo modo viris ſuis æquentur. Ibidem.
Mulier agni, Eccleſia eſt. to.9.149.G
Quicquid mulieribus in fide non licet, nec viris licet. to.10.246.I

Mulieres in ſcriptura memoratæ.

Mulieribus ſcripſit Auguſtinus, Fabiolæ. to.2. 189.D E
Feliciæ virgini. Ibidem.L M
Florentinæ puellæ ſtudioſæ, offerens ſuam dicendi operam, ſi proferat quid velit exponi. epiſto.132.
Italicæ. epiſto.133.
Maximæ, ſtudioſæ fœminæ. epiſto.141.
Paulinæ, anui religioſæ. to.2.epiſto.112.
Probæ viduæ diuiti. epiſto.121.
Mulieres fideles miniſtrarunt Chriſto, & apoſtolis. to.3.176.C.& ſeq.
De muliere deprehenſa in adulterio, quam dominus abſoluit. to.8.106.K L
Viris à Chriſti monumento recedentibus, remanſerunt mulieres. to.9.119.K L
Mulier ſedens ſuper beſtiam, multitudo eſt hæreticorum. to.9.147.L
Inuectiua in mulieres, quæ filium deuorauerant. tom.10.231.F G
Iob mulierem vicit, Adam à muliere victus eſt. tom.9.130.B C
Mulier profluuium ſanguinis patiens, gentes ſignificabat. to.10.5.F
Quare Chriſtus prius mulierib⁹, quàm viris, poſt reſurrectionem apparuit. tom.10.130.G.& 187.B C
Mulier fluxum ſanguinis patiens, ſanatur. to.10. 164.C.& ſequens.
Mulier ſterilis, quæ Helizæum ſuſcepit, Eccleſiam ſignat. tom.10.229.H
Quæſtio mulierum parricidarum coram rege Salomone. tom.10.231.H I
Quo modo intelligatur, Quid mihi & tibi mulier? tom.9.242.C

Multi.

Pro multis dicit ſæpe ſignificari omnes, in ſcriptura. tom.5.194.A

Multiloquium.

Multiloquium neceſſarium excuſatur. to.1.1.B tom.3.108.G
Multiloquium à gentibus venit. to.4.272.D
Multiloquium quid. tom.7.44.H
Multiloquij, & diſcretæ taciturnitatis bellum. to. 9.226.H I. Vide, Loqui.

Multiplicare, Multiplicitas.

Secundum altitudinem tuam multiplicaſti filios hominum: exponitur. tom.5.204.B C
Multiplicatio multis modis dicitur. tom.8. 348.G
Cum multæ ſint multiplicationes terrenæ, fœlicior eſt filiorum. Ibidem.H
Multiplicatio in anima, non continuò virtutem ſignificat, ſed aliquando egeſtatis eſt, non vbertatis. Ibidem.
Multiplicitas perit, & ſingularitas in ſanctis tenetur. tom.8.6.F

Multitudo.

Multitudinis authoritas. to.6.22.F G

Mundus & eius creatio.

Mundi acceptiones. to.7.a37.B C. to.8.54. F. to.9.5.B.& 82.G H.& 103.A.& 127. K.& 134.D E

Mundi vocabulo, & bonos, & malos accipi. to. 9.123.G.& ſo.ſeq.A.& 128.F.& I

Mundus dicitur cœlum, & terra, & homines ma li. to.8.356.B

Mundi ſignificata. to.9.131.K

Mundus intelligibilis. to.1.1.M.& 2.B

Quid deus fecerit ante mundi creationem. to. 2.44. A

Mundus ex nihilo conditus. tomo 1.43.F. to. 3.32.E

De creatione mundi, quæſtiones. to.1.101.B

Mundum conditum non præceſſit materia. to. 3.32. F

Mundum quare fecerit deus, ſtultè quæri. to. 0.180.I.& ſeq. to.4.125.C

Mundi creatio. to.3.45.F.& 123.I.& 159.H I

Mundum cur deus fecerit. to.4.161.L

Mundi exordium, quare per Moyſem, & non an te expoſitum. Ibidem.162.D

Quo die creauerit deus mundum. to.4.084.F G

Mundus pulcherrimus, etiam ſine ſcripturis, cla mat ſe factum à maximo & pulcherrimo deo. tomo 5.92.F G

Si quis quærat, quare mūdus antè factus nō fue rit, poteſt inquiri ab eo, quare non in alio lo co factus ſit. Ibidem.L

Mundus cum tempore factus, & non in tempore. tomo 5.92.F.& ſequentibus.

Mundus, cur in eſſe productus eſt. to.5.96.I. & ſequentibus.

Mundum, vel hominem, quare deus non creaue rit antè, oſtendis quàm ſtulta ſit quæſtio. Eo dem.103.F.& ſequentibus.

Mundum deus condidit in principio, plenum bo nis omnibus. to.5.207.D

Mundus factus eſt propter hominem. to.9.160. I K.& ſo.ſeq.A B.& L.

Ante mundum conditum, vbi fuerit deus, ſtul tè quæri. to.6.125.H

Mundi duratio.

Mundi abolitio qualis futura. to.3.47.G

Mundum non eſſe ab æterno. to.4.165.K

Mundus quo tempore initium cœperit. tomo 4. 170.E

Mundum quo die creauerit deus. to.4.184.F

Mundi principium, & finis. Eodem.224.F

Mundus quandiu duraturus ſit, ignoramus. to. 5.175.H

Mundus quantum durauerit vſque ad diluuium. Eodem.130.A B

Mundus tempore Auguſtini nondum durauerat ſex milia annorum. to.5.103.F

Mundus hic tranſibit mutatione rerum, non om nimodo in interitum: hoc eſt, figura, non natu ra. Eodem.190. F

Mundus in melius innouatus, aptè accommoda tur hominibus, etiam carne in melius innoua tis. Ibidem.M.& ſeq.

Mundus peribit, quo modo intelligatur. to.5. 194.C.& ſequentibus.

De mundo opiniones.

Mundus vnus, & innumerabiles. to.1.101.A

Mundos innumerabiles Epicurus poſuit. Ibidem. & 165.H I.& tomo 2.55.H I

Ophei hæretici ſimiliter. to.6.3.I.& 7.D

Mundos eſſe duos Platonem ſenſiſſe. to.1.1.M. & 102.I

Mundos duos quo modo poſuerit Auguſtinus. to. 1.106.F. Retractatio.1.L M. Item. tomo eodem.111.D.& K

Mundus pro deo habitus. Ibidem.157.I.& 063.E

Mundus non eſt animal, ex deo & quodam cor pore magno compoſitum. to.5.35.B C

Mundum deum eſſe, Varro aſſerit. tomo 5. 56.G

Mundus, eſt animal beatum & ſempiternum, ſe cundum Platonicos. to.5.89.I K.& 111.D E. tomo 10.200.A B

Et quid non ſit animal. to.1.2.D.& 4.G

Philoſophi dicebant mūdum eſſe animal magnū. tomo 10.200.A B

Mundum ſemper fuiſſe, dicit Plato, & tamen ini tium habuiſſe. to.5.90.E F

Mundos innumerabiles gigni, Epicurus dicit, & reſolui fortuitis motibus atomorum. Eodem. 92.L

Mundum quamuis productum dicant philoſophi, multi tamen eum fuiſſe aſſerunt abſque initio temporis. to.5.104.M.& ſeq.

Mundum non eſſe periturum, ſed æternum Cicero ſenſit. to.5.010.L M

Variæ opiniones philoſophorum, de mundo. Eo dem.171.L M

Mundum à deo conditum, negant Simoniani, Menandriani, Saturniani, Baſilidiani, Ni colaitæ hæretici. to.6.3.K L

Itē Carpocratiani, Cerinthiani. Ibidem.4.A

Archontici, & Apellitæ. Eodem.4.F G

Marcionitæ. to.2.13.L

Mundum conditum ex materia deo coæterna, Se leuciani voluerunt. to.6.6.I

De mundi ſtatu hæretici diſſentientes. Ibidem. & ſequentibus.

Mundum à maligno principe factum, Priſcillia niſtæ docuerunt. Eod.7.B

Error philoſophorum, de æternitate mundi. to.10. 200.B

Mundus, & eius qualitates.

Vaticinia mundi. tom.3.70.F

Mundus duplex. to.3.240.M

In mundo tria ſunt omni malo deteriora, & tria bona quibus non ſunt meliora. to.4.253.H. & ſequent.& .257.A.& col.præcedenti.

Mundus vniuerſus, prouidentia dei adminiſtra tur. tom.4.124.L

Mundi pulchritudo. to.4.242.C

Mundus. tom.4.264.G

Mundus in duas partes diuiditur. tom.5.56.G In tres. Eodem.138.H I.& ſequent.

Mundus duobus conſtat. tom.5.62.G

Mundus hic quem fecit deus, ſuperat omnia mi rabilia: modus autem quo ipſum fecit, ità eſt nobis occultus, ſicut & ipſe deus. tom.5. 84.K

Mundus eſt maximus omnium viſibilium. tom. 5.92.F

Mundi pulchritudo quo modo componitur op poſitione contrariorum. Eodem.95.M.& ſequent.

Ante mundum electi fideles. to.7.261.L M

Mundus mari comparatur: quia & c.tomo.8.76. I K

Mundus hic, quaſi magna quadam domus eſt. tom.8.293.B

Chriſtus venit in mundum, quia de mūdo corpus aſſumpſit. tom.9.108.C

Filius dei non erat in mundo, quem ſtatim erat relicturus. Eodem.121.C D.& ſeq.

Totus mundus inſtar breuiſſimi puncti, intra deū collocatur. tom.9.186.C

Quid eſt mundus hæron tenebrarum. to.10. 7.G.& 148.B

Omne quod eſt in mundo, aut eſt concupiſcentia carnis, & c. exponitur. tom.10.29.B

In mundo iſto facti ſumus. Eod.66.F

In mundo erat, & mundus per ipſum factus eſt, & c. Sermo. tom.10.33.B

Mundus hic fornax aurificis. tom.10.45.G & 253.D

Mundus totus, domus vna. tom.10.79.H

Mundus hic, communis domus. Eod.94.I

Mundus per Chriſtum factus, quis ſit. tom.10. 135.B

Mundus vniuerſus, quaſi homo vnus. tom.10. 150.F G.& ſeq.

Mundi pericula. tom.10.158.F

Mundi inſtabilitas. tom.10.293.B

Hic mundus, non patria, ſed captiuitas nobis eſt. tom.10.309.B

Mundus, homines.

Mundo vtendum, non fruendum. tom.3.2.L

Hic mundus, eſt mare variis abundans periculis. tom.8.148.E.F.tom.9.213.E.to.10.309.C

Quòd ſit amaritudine plenus. tom.8. 105.G H

Quare iuſti, cùm ipſi ſint in mundo, non dicantur mundus. to.8.356.D

Mundus per Chriſtum reconciliatus, deum non merito ſed gratia cognouit. to.9.114.E

Mundus quo modo accipitur, cum dicitur, Et mū dus eum non cognouit. tom.9.5.B

Mundus de peccato ſuo, de iuſtitia vero argui tur aliena. tom.9.102.K L

Mundus diſſentiendo fidei, non eſt vnum. tom.9. 112.K

Chriſtus orauit pro mundo, vt credat, & ſit vnū. Ibidem.K L

Mundum de mundo Chriſtus elegit. Ibid.113.H

Mundus patrem, quia iuſtum, non cognouit. tom. 9.114.D E

Mundus arguitur, quia non credit in deum. tomo 10.50.C D.& ſequent.

Mundo vtimur tanquam non vtentes. tomo.10. 83.A

Cæcus eſt totus mundus. tom.10.006.F

Diabolus per Euæ aures mundo intulit mortem, Chriſtus per angelum ad Mariam cunctis ſe culis vitam effudit. tom.10.129.I

Mundus ſuæ fidei Mariam fecit ſuper redemptio ne ſua obſidem. to.10.132.I

Mundus Chriſtum in mundo non cognouit, per quem factus eſt mundus. to.10.135.B

Impedimenta huius mundi, multos negligentes miſeros faciunt. to.10.154 E

Mundus amarus. tom.10.184.L

Totus turbatur mundus, & tamen amatur mun dus. tom.10.248.M

Quo modo poteſt quis ſuperare mundum ſæuien tem, qui non poteſt blandientem. Eodem. 278.E

Multi per mundi vicia corruerunt. tomo.10. 293.C

Mundus, Mundani.

Mundanæ illecebræ philoſophantes impediunt. tom.1.93.D.& .157.K.& ſeq.

Mundi contemptus. to.1.157.K.& ſeq.& .ſo.166 G.& .176.F.& in Poſſido. to.2.epiſt.37.39. 45.& .70.to.4.253.G.to.9.81.L M

Nolite diligere mundum, neque ea quæ in mundo ſunt: exponitur. to.2.69.C D

Mundus detinet ſuos amatores, ne ſequi valeant Chriſtum. Ibidem.A

Mundi amatores. Eod.77.H I

Mundi proſperitas. Ibidem.

Mundus periculoſior eſt blandus, quàm moleſtus. tomo 2.139. A
Mundus quid ſit, & qui mundani. to.4.043.I
Mundo mori, quid ſit. to.4.253.I
Non mundo, ſed deo hærendum Eodem. 257.K
In mundanos. to.10.4.A B.& ſeq.
Mundus comparatur falſo amico. tomo 4. 253.A
Mundus vult nos perire cum amatoribus ſuis. Ibidem.D
In mundo ſpes bonorum non eſt ponenda. to. 4.057.L
Mundus quaſi rota voluitur, & amatores ſuos conterit. to.8.60.G H
Sunt qui etiam de actionibus mũdi non recedũt, ſed tamen ibi alij bene, alij malè operantur. tomo 8. Ibidem.& 244.E
De mundo qui ſint, & non de mundo. tomo 9. 63.D
Mundus odit, & diligit quod ſuum eſt. tomo 9.99.F
Filius non rogat patrem pro his qui viuunt ſecũdum concupiſcentiam mundi. tomo 9.110. M.& ſequentibus.
In mundo ſunt, qui adhuc mundana ſapiunt. Eodem. 111.C
Chriſtus nunquam fuit de mundo, licet fuerit in mundo. Ibidem. G
Mundi amatores, tria præcipuè amant. to.9. 127.I K
Chriſtus à mundo non eſt cognitus, quia omnia peccata mundi arguebat. to.9.130.D E
Vide ſupra, Mundus homines.
Qui ſe mundanis implicat, tela parat quibus confodiatur. to.9.204.G
Mundus eſt fallax ſequentibus eum. to.9.246. E.& ſequentibus.
Mundus non amandus. to.10.21.H
In mundum inuehitur, & eius concupiſcentias. tomo 10.28.F G
Mundum hunc amantium verba. to.10.29.A
Mundus odit eos qui Chriſtum ſequuntur. to. 10.45.D
Quibus dominus dixerit, quòd mundus oſurus eos eſſet. Ibidem.
Mundus reus. to.10.80.A
Amatores mundi inſultant odientibus mũdum. tomo 9.130.C D
Mundus ridet nos, aut ridetur à nobis. to.10. 154.B
Amaram potionem mundus ſuis dilectoribus propinat. to.10.184 K
A mundanis quicquid deus præcepit, irridetur. tomo 10.235. M
Neſcitis quia amicus huius mundi inimicus dei conſtituitur. to.10.253.C
Duplicem mundus aciem producit, contra milites Chriſti. to.10.260.D
Mundi fraudes. to.10.093.A B
Exempla mundum perfectè relinquentium. to. 10.294.G H.& ſequentibus.
Mundanorum proprietates. to.10.307.I K
Mundi nomine quid vocetur.
Mundus dicitur ager domini. to.1.185.F. to. 2.257. D
Mundus dicitur cœlum & terra. tomo 1.168.H. to.2.020.G. to.3.30.E. & 142.A. to.8. 356.B C
Mundus dicuntur impij, & carnales. to.2.120. G. to.3.3.F.& 57.A. to.4.264 G. to.6. 105.K.L.to.9.6.D.& 95.I.& 110.M.& ſeq.
Mundi nomine, amatores mundi ſignificantur. to.8.39.C.& 115.B.& 340.B C. to.9.127. I K.& 130.C D. to.10.50.K L.& ſeq.
Mundus dictus molendinum. to.8.60.G H
Deſertum horribile. Eodem.139.L M
Mare. Ibidem.148.E F
Spelunca, & carcer. to.8.356.E F
Fluuius. Eodem.359.C
Mundus tenebræ dicitur. to.9.6.D
Mundus iſte Aegyptus dicitur. to.9.53.A B
Mundus dicitur eremus. Ibidem.B.& 134.I
Mundus pro Eccleſia. to.9.98.M
Iudæi Chriſtum & diſcipulos eius perſequentes, dicuntur mundus. Eodem.99.H
Mundus dicitur inimici Chriſti, qui eum crucifixerunt. to.9.106.I K
Mundus eſt ſeruus, neſciens voluntatem domini ſui, &c. to.10.13.H
Mundus ſcorpio comparatur. to.10.26.F
Homines mali, mundus dicuntur, qui deum non cognouit, cætera autem eum cognouerunt. to. 10.135.B
Quare peccatores nomine mundi appellentur. to. 10.149.H
Mundus, Mundicia.
Munda omnia ſunt mundis. to.1.41.A. to. 3.41.B C. to.6.42.B.& ſeq.
Et quo modo. to.8.321.B
Mundus nemo à peccato, nec infantes. to.1.16. C.& ſeq. Vide, Peccatum.
Non immundicia obſonij, ſed cupiditatis timenda. to.1.41.A
Immundicia animæ. Eodem.113.L
Mundicia cordis neceſſaria ſaluando. to.3.41.C
Immundi omnes, quos non mundat fides Chriſti. Ibidem.
Immundus, omnis iniquus. to.4.4.E
Mundãdum cor, quo modo ad videndum deum. tomo 4.271.C
Per cor, caro mundatur. to.3.88.F
Mundare, & ſanare, idem ſpiritaliter. to.7.10.G
Mundantur homines ab errore variis modis. to. 7.50. B
Mundo corde hominem eſſe poſſe quo modo. to. 7.163.M.& ſequentibus.
Mundi corde, & recti corde, differunt. to.7. 309.E
Mundicia Phariſæorum. tomo 8.146.D E.& 332.M
Qua ratione dicta quædam munda, & immunda in lege. Eodem.93.I.& 355.G H
Iudæis, quædam dicta ſunt immunda in figura. tomo 8.321.B C
Abſurdum eſt credere tunc non immundum fieri hominem cùm manducat: & tunc immundum fieri ſi vomat. Eodem.321.D
Mũdiciam noſtram interiorem requirit deus, quæ ſi fuerit, neceſſe eſt vt foris omnia munda ſint. Ibidem.M.& ſequentibus.
Nemo mundus coram deo. to.10.20.B
Per quem, & qua via, mundetur homo à peccatis. to.10.50.B C
Orbis vniuerſus mundatus eſt. Eodem.193.B
Nemo, neque adeo vnius diei infans, mundus eſt à peccati ſordibus. to.10.249.B
Mundicia cordis eſt finis quo perficimur. to.10. 322. L M
Munera.
Munera accipere, quid ſit. to.8.28.F
Quæ munera modo velit deus. Eodem.90.M. & ſequentibus.
Munera dei partim temporalia ſunt, atque terrena, partim æterna & cœleſtia. to.8.58.E F
Munera nobis à deo gratis collata. to.9.161. I K
Quid ſit munus noſtrum offerre ad altare. to. 9.025.F
Si offers munus tuum, &c. exponitur. tomo 10. 16.B
Murcea.
Murcea dea. to.3.33.I
Murcidus.
Murcidus quid ſit. to.3.33.I
Muri.
Septem diebus muri Hiericho, ſacerdotalibus tubis circumdati, ceciderunt. tomo 10.181.C
Vide, Hiericho.
Murmur.
Omnia ſine murmure & hæſitatione facite, vt ſitis irreprehenſibiles: exponitur. tomo 2. 175.I K
Sine murmure ſeruire debemus proximis. to.6. 106.G
Murmurandum non eſt in difficultatibus. Eodem.118. F G
Iſraelitæ in deſerto murmurant contra dominum. tomo 10.176.F
Boni illo malleo tunſi non murmurant, mali autẽ ſemper murmurant. to.10.237.C D
Maria ſoror Moyſi, propter murmur, percuſſa eſt lepra. to.10.289.H
Murmurare, & detrahere, hypocritarum & ignorantium eſt. Eodem.290.B
Mus.
De muribus augurium. to.2.104.D
Muſæ.
Muſa, filiæ memoriæ. to.1.110.I. in fine. to. 3.8.B
De Muſis iocus. to.1.103.H.Retract.1.L
Muſarum nouem ſimulachra. to.3.8.B
Iouem præterea non genuiſſe nouem Muſas. Ibidem.
Muſcæ.
Muſca ſole præſtantior. to.6.32.E
Muſcæ cur creatæ, pulices item. to.9.3.I
Quid per muſcas caninas intelligatur. tomo 9. 248.K L. to.10.173.L M
Muſcipula.
Muſcipula occulta, eſt occulta cogitatio. to.8. 14.I
Quid ſignificet inſidias. Eodem.16.F
In muſcipula ſua diabolus poſuit errorem & terrorem. to.8.36.H
Muſcipula corruptionis quid ſit. Eodem. 55.L
Muſcipulas ſuas quibus diabolus tẽdat & vbi. tomo 8.218.H I.& 220.G H
Muſica.
De muſica libri ſex. to.1.70.K.& ſeq.Retract. 1.E.& 4.D E. to.2.134.A B
Muſicæ inuentio. to.1.110.G
Muſicæ nomen vnde. Ibidem.K
Muſica quid doceat. to.1.70.K
Muſica quid ſit. Ibidem.M. to.2.22.B C
Senſus muſices ineſt naturæ. to.1.72.B
Muſica in luctu. to.2.13.D.in fine.
Muſicæ cognitio vtilis ad ſacras literas. tomo 3.8.A
De muſica harmonica qua delectabatur Dauid. tomo 3.130.H I
Muſtela.
Inſidiæ muſtelæ in ſerpentem. to.10.080.C D
Muſtum.
Mira de muſto. to.1.177.K
Mutare, Mutatio.
Omnis creatura mutabilis eſt. to.2.65.G
Omne mutabile vitioſum. to.2.54.D

Quot modis aliquid dicatur mutari. Ibidem.
Vtrum rectè facta mutari iuſtè poßint. Eodem. 4. K L
Quòd ſummè incommutabilis ſit deus. Eodem. 10. E
Sententiam mutare, quando ſit turpe, & quando non. to. 2. 190. G
Eſt mutatio in deterius, quam facit culpa, & in melius, quam facit gratia. to. 5. 195. D E
Omnia mutantur præter deum. to. 8. 321. C D
Deus mutat opera ſua, non conſilium ſuum. Eodem. 333. H I
Vt mutaremur in peius, noſtra iniquitas fuit: vt in melius, non noſtra iuſticia, ſed gratia dei præſtat. to. 8. 157. L
Non omnis mutatio culpanda eſt. Eodem. 132. C D
Petro, quare Chriſtus nomen mutauit. tomo 9. 25. F G
Mutari de præterito in præſens, eſt quodam modo mori. to. 9. 186. I

Mutabile.

Nihil non mutabile, præter deum. tomo 3. 47. E
Mutabile eſt ſine dubitatione, quod recipit magis & minus. to. 5. 66. I K
Mutabile creatum eſt ab incommutabili deo, & reducitur ad immutabile. Eodem. 92. B C
Mutabile, cur quicquid eſt creatum. to. 5. 94. A B
Cur tota creatura ſit mutabilis, cùm ſit in deo immutabili. to. 9. 186. C D

Muti.

Muti & ſurdi qui, myſticè. to. 1. 134. D E. to. 4. 75. G. & fo. ſeq. A
Muti loquaces, verbum dei tacentes. tomo 1. 28. M
Muti piſces. to. 1. 175. D

Mutius.

Mutij Scæuolæ conſtantia, coram Porſenna. to. 5. 36. F
Mutius. Eodem. 46. E

Myrmicoleon.

Myrmicoleon. to. 4. 296. G

Myro.

Myro ſuſilium ſignorum artifex. to. 1. 220. G

Myſterium.

Myſteria deorum occultantur, & quare. to. 5. 39. F. & ſequentibus.
Myſterium incarnationis, & paßionis, quo modo ab initio monſtrata ſint per quædam ſigna & ſacramenta per angelos: quo modo etiam per Iudæos, poſtea in gentibus. Eodem. 62. L M
Myſteria paßionis ſub compendio. to. 10. 187. A B. & ſequentibus.

Mythicon.

Mythicon. to. 5. 52. A. in fine.

Naaman.

NAaman leproſus. to. 3. 168. B
De Naaman Syro: Sermo. tomo 10. 229. K L
Mira lætitia ſuper curatione Naaman. Ibidem. M. & ſeq.
Naaman vnum deum confeſſus, deteſtatur idola. to. 10. 230. A
Naaman populum gentilem deſignabat. Ibidem. D
Quid eſt quòd Naaman ad mandatum Heliſæi, nolebat lauari in Iordane, niſi conſilio familiarium. Ibidem. E

Nabuchodonoſor.

Nabuchodonoſor quid adumbret. to. 2. 35. K
Nabuchodonoſor regis teſtimonium, de filio dei. tomo 6. 14. F G
Nabuchodonoſor & Pharao, comparantur. to. 7. 263. I
Nabuchodonoſor regis decretum, ne blaſphemetur deus Iſrael. to. 9. 23. F
Nabuchodonoſor, viſo trium puerorum miraculo, cœpit laudare deum cum pueris. to. 10. 245. E F
Nabuchodonoſor in beſtiam transformatio. to. 10. 288. I K

Nachor.

Nachor non iuit in Meſopotamiam cum Abraham. to. 5. 137. K
Nachor, frater Abrahæ. Ibidem. L

Namphanio.

Namphanio, quid Afris. to. 2. 32. F

Nardus.

De Nardo piſtica. to. 4. 107. M

Nares.

Narium alimenta. to. 1. 145. M. in fine.
Nares dei. to. 4. 233 F

Naſica.

Naſica. to. 5. 9. L

Nathan.

Nathan. to. 1. 9. F. circa finem.
Nathan duo. to. 1. 11. E
Nathan filius Dauid. to. 4. 170. F
Nathan mittitur ad Dauid. to. 5. 145. I. to. 10. 101. C. & ſequentibus.
Nathan prophetam Dauid, rex ſublimis, audiuit. to. 8. 106. F G

Nathanael.

Nathanaelem, cur non elegerit Chriſtus in Apoſtolum. to. 8. 147. B. to. 9. 15. L
Nathanaelem dixit Chriſtus ſine dolo, non autem ſine peccato. tom. 9. 15. L. & fo. ſeq. A
Nathanael. to. 10. 8. I
De Nathanaele, cùm eſſet ſub arbore fici: Sermo. tom. 10. 34. F. & ſeq.

Naſci.

Naſci vocabulum, variè accipitur. tom. 3. 38. E
Naſci, quid. tom. 10. 150. F G
Sine ſenſu naſcimur. tom. 4. 208. H I
De Iudæis Iudæos naſci, de Paganis Paganos, de Chriſtianis Chriſtianos. to. 4. 210. K
Naſcimur infantes infirmiores, quàm aliorū animalium fœtus. to. 5. 108. G H
Naſcens homo flet, ſolus Zoroaſtres riſit. Eodem. 202. B
Naſcimur omnes cum radice peruerſi amoris, & erroris. to. 5. 214. E
Quare è ſancto coniugio, naſcantur filij iræ. to. 7. 177. A
Non ſatis naſci ab Eccleſia. to. 7. 81. C D
Ex olea naſcitur oleaſter. to. 7. 177 B C
Vt ex circunciſo naſcitur incircunciſus, ita ex baptizato baptizandus. tom. 7. 156. F G
Non omne quod naſcitur, concipitur. tom. 8. 12. D
Nemo naſcitur, niſi trahens pœnam, trahens meritum pœnæ. to. 8. 127. C
Homo non ſolum naſcitur ex viſceribus, ſed & naſcitur in viſceribus. Eodem. 124. I
Omnis natus ex Adam, traducē iniquitatis, pœnámque peccati ſecum portat, morti deputatus. tom. 8. 136. C D
Ad hoc quiſque naſcitur, vt ſuccedat, & excludat eos qui præceſſerunt. tom. 8. 140. I & 148. E F
Ad hoc nati ſunt, qui ſuccederent, vt qui genuerant, decederent. tom. 8. 31. A
Vbi quis naſcitur, ipſius terræ vel regionis, vel ciuitatis linguam diſcit, & moribus imbuitur, ac vita. tom. 8. 144. E
Cùm naſcitur puer, cur fleat & non rideat, Eodē. 320. H I
Quiſquis naſcitur ex Adam, naſcitur damnatus de damnato, & addidit malè viuendo ſuper Adam. tom. 8. 335. L M
Naſci de ancilla quid eſt, & quid de libera. tom. 9. 22. F G
Vide, Generatio.
Omnis filius natus. to. 10. 32. E
In creaturis inueniri quod naſcatur, & non ſit poſterius genitore ſuo. tom. 10. 48. D
Quare de baptizato iuſto, naſcitur non iuſtus. to. 10. 72. M
Sanctum naſci de ſancto. tom. 10. 72. D
Tres ſunt mirabiles naſcendi ſpecies. Eodem 128. C
Naſci in mundo, eſt ingredi laborioſam vitam. tom. 10. 150. F
Nati ſumus, vt moriamur. tom. 10. 183. I

Naſci, & renaſci.

Renaſcentia ſpiritus. tom. 1. 52. A B. tom. 4. 206. A
Naſci & renaſci, ad duos homines pertinent. to. 2. 58. G
Naſcimur omnes ad pœnam, ſed miſericordia renaſcimur in gratia. to. 2. 98. M. & ſeq.
Nemo naſcitur ex Adam, ſine vinculo damnationis: & nemo renaſcitur, niſi per Chriſti gratiam. Eodem. 146 H
Nemo naſcitur, niſi ex concupiſcentia tracta ab Adam, præter Chriſtum: & nemo renaſcitur niſi operante gratia Chriſti. to. 2. 58. H I
Vtrum poßit homo dici natus adhuc in vtero exiſtens, ſecundum illud: Quod natum eſt ex ea, &c. Ibidem.
Niſi quis renatus fuerit ex aqua & ſpiritu, &c. exponitur. Ibidem, & ſeq. 19. E F. to. 5. 109. C
Renaſcitur nemo, niſi naſcatur. to. 7. 146. K
Naſci denuò, quid ſit. Ibidem, L
Naſci ex deo, quid. to. 7. 152. G
Naſcimur aliter quàm Chriſtus. Ibidem, H
Nati è ſanctis, quare baptizentur. Ibidem, I K
Naſcuntur omnes ex Adam, neceſſariò in peccato, liberè autem renaſcuntur in gratia ex Chriſto. to. 9. 6. K L
Peccatores omnes, ex diabolo nati ſunt. tomo. 9. 130. M
Quo modo peccator non eſt ex deo natus, & tamē ſi dicamus nos peccatum non habere, mentimur. Eodem. 131. C. & ſeq.
Faciens contra charitatem, & fraternam dilectionem, non auderet gloriari, & dicere ſe natum ex deo. Ibidem, G
Nemo ſe dicat natum ex deo, niſi habeat charitatem. Ibidem, L
Aliud eſt naſci de ſpiritu, aliud paſci de ſpiritu. tom. 10. 10. K
Aliud eſt naſci de carne, aliud eſt paſci de carne. Ibidem, & ſeq.
Nati ex deo, filij dei fiunt. tom. 10. 135. D
Prima hominis natiuitas, ex maſculo & fœmina: ſecunda, ex deo & Eccleſia. Ibidem, E
Naſcimur ad laborem, renaſcimur ad quietem. tom. 10. 208. F

Natiuitas.

Natiuitas filiorum dei ſpiritalis. to. 2. 120. H
Natiuitas duplex. to. 3. 240. F tom. 9. 22. F G & 123. A. tom. 10. 108. F. 289. E F
Natiuitas & proceßio, quid differant. tom. 4. 229. B
Natiuitas Ioannis. to. 3. 170. B

Natiuitas iuſtorum. to.3.239.L
Natiuitas quadruplex modus, in vniuerſali. to.9.22.K
Confutatio obſeruantium vanitates natiuitatum. tomo 10.137.M.& ſequentibus.

Chriſti natiuitas.

Natiuitas Chriſti. to.3.32.I.& 38.C. to.6.13.F G
Quòd deus æternus ex virgine natus ſit. to.3.43.B.& 33.A
Chriſtum natū eſſe de ſpiritu ſancto, quid ſignificet. to.3.38.F
Quur ex virgine natus. to.3.95.I.to.10.127.K L.& 128.A B
Et quid, quòd ex virgine natus. to.10.52.E
Natiuitates Chriſti duæ. to.4.91.B. to.9.23.F
De ſemper nato. to.4.126.I
Filius dei, quare ſit natus. to.4.212.H. to.10.130.E F
Incogitabilis verbi natiuitas. to.4.224.I
Natiuitas Chriſti mirabilior eſt omni miraculo. to.3.173.D. to.9.120.I. to.10.108.H I. & 117.D.& 138.F
Natus eſt Chriſtus homo manifeſtus, ex homine virgine, deus occultus ex deo patre. to.5.173.D. to.10.133.F
Quur Chriſtus infãs natus eſt, ſicut atque Adã. tomo 7.148.B
Noſtræ natiuitatis, & Chriſti, diuerſitas. to.7.132.H I. to.10.59.B
Natus eſt Chriſtus ante tempora, & quo modo. to.8.225.L
Præter vinculum concupiſcentiæ carnalis, natus eſt Chriſtus ſine macula, ex virgine concipiente de ſpiritu ſancto. Eodem.107.B C
Solus eſſe innocens infans potuit, qui de opere in Adam non eſt natus. Ibidem.C D
Non eſt natus in tempore de patre, per quem facta ſunt tempora. to.8.280.E
Quòd in tempore natus ſit ex vtero, quò maſculus non acceſſit, & ante Luciferum, quia nocte natus eſt. Ibidem.E F
Quòd natus ſit octauo calẽdas Ianuarias, quando iam dies incipiunt creſcere, propter myſterium. to 8.336.A
Non conditionis neceſſitate natus eſt Chriſtus, ſed vt nos de conditione neceſſitatis liberaret. Eodem.122.B
Quòd natus ſit de virgine, tanquam in ſolitudine. to.8.338.A
Vt ſolus de virgine naſceretur, ſimilitudine oſtenditur. to.8.248.E F
Deus ex muliere voluit naſci, vt homo ſecurus ex deo naſceretur. to.9.5.G H
Natiuitas Chriſti, & Ioannis Baptiſtæ, diuerſis temporibus. to.9.27.M.& ſeq.
Natiuitas Chriſti vtraque mirabilis. to.9.37.E tomo 10.30.I.& 134.E
Inenarrabilis eſt. to.10.128.E F.& 133.L M
Quo modo natus ſit filius ante omnia ſecula. to.9.229.B.& ſequentibus.
Natiuitas Chriſti, ſecundum hominem, per ſcripturas noſcebatur, ſecundum deum autem malis ignota. to.9.55.B
Quo modo natus ſit filius de patre, eum filius, ſicut nec pater non habuerit initium. to.9.229.C
Quoniam modum natiuitatis filij à patre non capimus, oremus nos perduci ad ſpeciem veritatis. to.9.241.C
Natiuitatem filij & paſſionem, reſurrectionem, & patrem operatum & filium. to.10.52.C. & ſequentibus.
Quilibet Chriſtianus debet ſe præparare immunem à quouis peccato, ad celebrandam domini natiuitatem. to.10.123.I
Myſteria natiuitatis Chriſti. to.10.124.I K.& 127.G.& ſeq.& 287.A B
Qui in natiuitate Chriſti, puram conſciẽtiam habet, dulcius gaudet. to.10.125.L
In die natiuitatis Chriſti, totius mundi peccatum tollitur. Ibidem.
Dies natiuitatis Chriſti dulcis eſt, cunctis pœnitentibus veniam portans. Ibidem.
Solus diabolus in Chriſti natiuitate contremiſcit. tomo 10.127.K
Qui in die natiuitatis Chriſti pœnitet, quicquid petit impetrat. to.10.125.L
Naſcenti domino, vota promittamus hodie, & ea reddamus. to.10.126.C
In Chriſti natiuitate, ſine commixtione propagatio omni prorſus gloria & honore cumulatur. tomo 10.126.L
Non mirum ſi Chriſtus ſine corruptione naſcitur, qui de ſanctificatione ſuſcipitur. to.10.127.C
Intrat artifex mundi anguſtias ventris humani. Ibidem.F
Dies natiuitatis Chriſti, dies dierum omnium nonitas eſt. to.10.127.D
Natiuitas Chriſti, quid nobis profuerit. Ibidem.G H
In Chriſti natiuitate, ceſſare debent omnes anguſtiæ. to.10.127.I K
Probat virtutem Chriſti, ordo naſcendi. Ibidem.K
Natiuitatis dominicæ effectus. to.10.127.M & ſeq.& 128.F G
In die natiuitatis Chriſti, omnis paternæ præuaricationis metus ſublatus eſt. to.10.128.A
Chriſtus ſua natiuitate creato à ſe homini, & pietatem paternam & fraternam largitus eſt affectum. Ibidem.
Vtrum maius an naſci ex virgine, an perfectum hominem creaſſe ex terra. tom.10.128.B
Deus natus eſt de deo, numerus tamen deorum nõ creuit. Ibidem,E
Chriſtus natus de patre, creauit & matrem: creatus de matre, glorificauit & patrẽ. Ibidem,F
Mirabilia in natiuitate Chriſti. tom.10.128.I K.& ſeq.&.138.A B
Teſtimonia natiuitatis Chriſti. tom.10.128.L M
Per Chriſti natiuitatem, gratia eſt nobis data, ſed non merces reddita. Eodem.129.B
Comparatio natiuitatis æternæ Chriſti, ad cætera corporalia. Ibidem,D E
Chriſtus æterna natiuitate ſuper omnia natus eſt, temporali inter omnia. tom.10.129.E.133.F
Miranda eſt Chriſti miſericordia, quod ſic naſci voluit, qui ſic naſci potuit. to.10.130.A
Chriſtus minimo die anni natus eſt. Ibid.C D
A die natiuitatis Chriſti, cæteri dies ſumunt incrementum. Ibidem,D
Sicut licuit primum hominem ſine homine naſci, ſic & licuit Chriſtum. tom.10.130.E
Quare Chriſtus naſcendo per virginem, nos ſic voluit reformare ad vitam. Ibidem,F
Comparatio natiuitatis Adæ, ad Chriſti natiuitatem.tom.10.130.E.&.163.M.& ſeq.
Deum ſic naſci oportuit, quando eſſe dignatus eſt homo. to.10.131.F
Differentia natiuitatis Chriſti æternæ & temporalis. tom.10.133.F
In Chriſti natiuitate, dies proficit, & in paſſione eius deficit. Ibidem,B
Chriſtus elegit hunc diem ſibi ad natiuitatem, nobis ad fœlicitatem. Ibidem,C
In die natiuitatis Chriſti, natus eſt ipſe Chriſtus, non ſibi ſed nobis. to.10.133.K
Naſcitur Chriſtus vt peregrinus. Ibidem,M
Naſcens Chriſtus, non inuenit locum in diuerſorio, per quem omnis locus eſt factus. Ibidem.
Paſtores Iudæi, in die natiuitatis Chriſti ipſum adorauerunt: reges gentiles in die Epiphaniæ. tom.10.137.I K
Infra natiuitatis Chriſti ſolennia, celebratur eius baptiſmatis ſolennitas. Eodem.138.F
Præclarior & honoratior eſt ſecunda Chriſti, quàm prima natiuitas. Ibidem,G H
Natus eſt Chriſtus in terris, vt Stephanus naſceretur in cælis. tom.10.255.C
De vigilia natiuitatis Chriſti: Sermo. to.10.186.I
Exhortatio ad ſuſceptionem paruuli Chriſti naſcentis. Ibidem,K L.& ſequen.
Laudes Chriſti naſcentis, & Mariæ matris. tom.10.286.M.& ſeq.
De natiuitate domini: Sermo. Eodem.287.A
Nos de Adam & Eua per concupiſcentiam carnis nati ſumus, ſed nõ ſic Chriſtus. to.10.318.F
In feſto natiuitatis Chriſti: Sermones viginti quatuor. tom.10.124.I.& ſequen.

Natalis Chriſti.

De natali Chriſti, quæſtio. tom.2.116.E
Præ cæteris feſtis diebus, licet nos bonis operibus in die natalis domini eſſe ornatos. tom.10.123.E
In natali domini, Chriſtus ſuæ ſponſæ coniunctus eſt. Ibidem,K L
Natalis domini effectus. to.10.127.G
In natali Chriſti immortalitas, per peccatũ ablata, mortalibus eſt reddita. Ibidem.
Inuitatio cuiuſuis ſtatus hominum, ad exultationẽ natalis domini. tom.10.131.K L.& 132.C D
Dies natalis Chriſti gratia prælationis cæteris præhabendus eſt. tom.10.133.B
A die natalis domini, cæteri ſumunt incrementũ. Ibidem.
Angeli ſinguli, Chriſtum in die natalis ſui laudant. to.10.133.F G
Dies natalis Chriſti hodiernus, commendat æternum. Eodem.134.B
Vide ſupra, Chriſti natiuitas.

Natalis.

Natalem ſuum celebraſſe Auguſtinum. tom.1.1.K.& 106.H
Natalitia ſanctorum cum ſobrietate celebranda. tom.8.216.H

Natura.

Naturæ vocabulum, propriè & per tranſlationẽ. tom.1.4.D.&.135.D
Natura quid ſit. tom.1.174.B.tom.3.199.E.& 237.I
Nulli naturæ nocere peccata, niſi ſua. tom.1.4.C &.187.I
Natura bifariam accepta. tom.1.4.D.& 6.C.to.3.94.G
Naturæ poſſibilitas, ad vincẽda peccata, & implenda mandata, ſecundum Pelagium. tom.2.87.H.& ſeq.89.M.& ſeq. to.7.161.G H
Naturæ corruptio. to.3.35.H
Naturæ profectus, & defectus. to.3.30.B
Natura nihil non bonum. to.3.52.M
Naturæ contemplatio. tom.3.139.C
Naturæ operatio nobis occultiſſima. Eodem.143.M
Naturæ leges, & curſus cõmunis. tom.3.144.D

Et quo

Et quo modo multa mirabiliter fiāt prater vſitatum naturæ curſum. Ibidem.E
Natura iniqua, ſua voluntate deprauata, gratia dei inſtauratur. to.2.13.C. to.3.144.F
Naturæ impudici ſores. to.3.173.D
Natura prior quàm vicium. to.3.237.D
Et alia de vicio natura. Ibidem.E
Naturæ conſideratio. to.3.237.I
Natura, & gratia. to.3.240.B
Naturæ opera ſunt maxima miracula. tomo 5.84.K
Natura vicium omne nocet: ac per hoc contra naturam eſt. Et natura viciata, & non viciata, differunt vicio, non natura. to.5.95.K.& 100.L M
Naturarum bonarū optimus creator eſt deus, & malarum voluntatum iuſtiſſimus ordinator. tomo 5.95.K
Natura, doctrina, & vſus, quo modo ſint in quolibet artifice. to.5.97.H I
In natura latentes cauſas habent omnia corporalia. Ibidem.98.C D
Natura ſemper appetit eſſe. Ibidem.E F
Naturæ bonæ attectatur vicium. to.5.100.M
Naturas diuerſas deus ordinauit eſſentiarū gradibus. to.5.101.A
Naturæ, quo modo bonæ. Ibidem.I
Et cur bonæ ſint. Ibidem.I K
Ex naturarum conſideratione, quo modo in laudem dei aſſurgatur. Ibidem.
Naturarum omnium conſideratione laudandus eſt deus, nec vlla viciorum offenſione vituperandus. Ibidem.
Deus naturarum ſolus conditor. to.5.107.C D
In natura quo modo ſolus deus operetur, licet exterius aliquid poſſit adhiberi. Ibidem.
Contra naturam eſt mala voluntas, quæ expetit veram beatitudinem. to.5.118.K
Natura cum ſit bona, non eſt cauſa malæ voluntatis, ſed eò quòd eſt ex nihilo, deficere poteſt: quòd autem natura ſit, habet à deo. to.5.102.C.& 120.A.& ſequentibus.
Natura beatitudinem naturaliter appetit. Eodem.122.H I
Naturam ferre minora corpora teſtatur Plinius. tomo 5.126.F
Natura cui ineſt malum, aliquid adimit. Eodem.172.A B
Natura prima. to.5.178.G.& ſeq.
Naturæ bonæ erunt in paradiſo, reſpectu corporis & animæ. to.5.180.F G
Contra naturam nullum vicium eſt, ita vt natura deleat etiam extrema veſtigia. Eodem.181.I
Eſſe naturæ in qua nullum malum eſt, aut in qua nullum eſſe poteſt, eſſe poteſt: eſſe autem naturæ in qua nullum bonum ſit, eſſe non poteſt. Ibidem.
Contra naturam oſtendis non eſſe illud quod non eſt contra voluntatem dei, quodcūque ſit illud miraculum, cum voluntas dei ſit cuiuſcunque rei creatæ natura. to.5.200.E
Sicut naturas inſtituere, quas voluit, deo non fuit impoſſibile: ſic non eſt impoſſibile ei in quicquid voluerit eas mutare. Ibidem.H I
Natura procliuis, & vicioſa. to.5.214.F G
De numero naturarum. to.6.28.K
Natura à deo, corruptio ex nihilo. to.6.31.E & ſequentibus.
Natura condita, & corrupta. to.7.157.I.& 162.E F
Quòd nulla natura ſit deo contraria. tomo 8.6.L
Omnis natura, inquantum natura eſt, eſſe cogitur. to.8.11.H
Naturæ ipſæ ſubſtantiæ dicuntur. Eodem.158.F G
Quòd omnes naturæ per deum factæ ſint. Ibidem.I
Differentia naturarum creatarum, & diuinæ. to.10.139.M.& ſequentibus.

Naturæ incorporeæ.

Naturam incommutabilē deum eſſe, ac ſummum bonum. to.1.10.K. to.6.119.H L
Natura diuina. to.3.52.B
Natura dei incommutabilis. to.3.101.D
Natura incorporea. to.5.94.D E
Natura aliqua eſt natura cauſa, ſcientia forma, vita ſumma. to.5.97.H I
Natura angelica vicium dicitur eſſe, quia non deo adhæret. Eodem.100.M
Ei naturæ, quæ ſummè eſt, qua faciente ſunt quæcunque ſunt, contraria natura non eſt, niſi quæ non eſt: ei quippe quod eſt, non eſſe contrarium eſt. to.5.101.A
Naturæ etiam illæ quæ ex malæ voluntatis vicio viciatæ ſunt, inquantum viciatæ ſunt, malæ ſunt: in quātum autem naturæ ſunt, bonæ ſunt. Ibidem.D
Natura dei nunquam, nulla ex parte, deficere poteſt: & ea deficiunt, quæ ex nihilo creata ſunt. tomo 5.102.D E
Natura diuina generatur in generatione filij. Eodem.118.K
Natura diaboli bona eſt: ſed peruerſitas facit eā malam. to.5.181.I K
De natura incorporea præpoſita, & corporea ſubiecta. to.5.215.D E

Natura humana.

Naturæ humanæ dura neceſſitas vnde. to.1.1.F
In primis hominibus, natura humana peccauit. tomo 1.4.C
Approbare falſa pro veris, vt erret inuitus, & reſiſtente atque torquente dolore carnalis vinculi, non poſſe à libidinoſis operibus temperare, non eſt natura inſtituti hominis, ſed pœna damnati. to.1.3.K
Naturæ humanæ nulla nocuere peccata, niſi ſua. tomo 1.4.C
Natura humana, ac liberi arbitrij, patronus Pelagius contra dei gratiam. to.1.13.C. to.2.86.F G.& 88.M. Item epiſtola 105.106. & tomo 7.161.G H
Naturæ humanæ miſeria, & infirmitas. to.2.88.L.& 102.D.& ſequentibus.
Natura in Adam perdita. to.2.102.D.& ſeq. tomo 3.146.F.240.B
Naturæ humanæ qualitas. to.3.239.L
Natura noſtra, vt eſſet, deum authorem habet proculdubio: & vt vera ſapiamus, ipſum debemus habere doctorem: ipſum etiam vt beati ſimus ſuauitatis intimæ largitorem. to.5.97.I
Natura rationalis, etiam peccato miſera, melior eſt irrationali. Eodem.100.L
Cum in pœnis eſt natura vicioſa, excepto eo quòd natura eſt, etiam in hoc bonum eſt quòd impunita non eſt: hoc enim eſt iuſtum, ergo bonum. tomo 5.101.D
Defectus contra naturæ ordinem, quo modo cauſat peccatum in nobis. Eodem.102.E
Natura humana mutari potuit aliorum peccatis, vt peccato primi hominis. to.5.119.M.& ſequentibus.
Naturas quorundam hominum nonnimus multum cæteris diſpares, & ipſa raritate mirabiles. Eodem.122.D
Natura affecta ſcuio non debebatur poſteritas in Sara, ſignificat naturam humanam peccato viciatam, nihil fœlicitatis mereri. to.5.124.E F
Naturæ vox eſt, quòd homo conciliectur ſibi. to.5.179.A B
Naturæ ſimilitudo nihil prodeſt ad conſociandū homines diuerſarum linguarum. Eodem.179.M.& ſequentibus.
Natura noſtra vicioſa oſtenditur ex multis malis, ad quæ naturaliter inclinamur: & quanta ope indigeat, vt hinc liberetur. tomo 5.214.E F
Naturam humanam deus pœnaliter ſubdēs diabolo, non remouit eam à ſua poteſtate. Eodem.215.C
Natura mentis humanæ iſta vita mortali ornatur. Ibidem.G
Natura humana quatenus laudāda. to.7.163.L
Ex natura primùm vixiſſe iuſtos homines, deinde ſub lege, tertiò ſub gratia, Pelagianorum error confutatur. to.7.171.I K
Natura humana, inobedientiæ merito, quo modo deprauata. to.7.175.I
Naturæ nomine cur & pudenda nuncupentur. Ibidem.
Natura bona inſtituta, ſed peccato viciata. to.3.237.E.& I. to.7.185.E
Natura omnis vel deus eſt, vel deus non eſt. to.7.251.F
Natura aliqua facta non eſt, aliqua facta eſt. Ibidem.
Nobis natura eſt, quod primo homini pœna fuit. tomo 8.68.H
Natura rationalis ſolum facta eſt ad ſuū factorem intelligendum, diligendum, & fruendum. tomo 9.182.K L
Natura humana adeo infirma eſt, vt minutiſſimis etiam beſtiis interimi poſſit. Eodem.2 1.I
Humanæ naturæ gratulandum, quòd Chriſtus eam ad patris dexteram collocauerit. to.10.47.M
Chriſtus ſic noſtram aſſumpſit naturam, vt non permutaret ſuam. to.10.126.K
Vide ſupra, Chriſti natiuitas.

Circa naturam errores.

Natura non varia, ſed voluntas, contra Manichæos. to.1.33.I
Naturæ duæ, Manichæis. to.1.177.B. to.6.5.E. to.7.207.C
De natura, & gratia, contra Pelagianos. to.7.157.F.& ſeq. Retracta. to.1.13.C.& 3.D F
Naturam falſò accuſantes. to.7.157.F G
Manichæorum error, de natura mali. to.10.61.M.& ſequentibus.

Naturale.

Naturalia quædam recenſet Auguſt. to.1.178.L.& ſequentibus.
De obſcuris naturalium rerum multis tractata. tomo 3.in libris ſuper Gen.
Naturalium rerum cognitio non beat. to.3.35.F.& 50.ſeq.A B
In naturalibus ratio humana quouſque aliquid comprehendat. to.3.133.H
Non enim quiſquam de viciis naturalibus, ſed de voluntariis pœnas luit. to.5.101.D
Naturali ordine animus imperat corpori facilius quàm ſibi. to.5.121.M
Naturale quiddam ineſt verecundiæ humanæ, vt abſtineatur à matrimonio conſobrinarū. to.5.128.M.& ſequentibus.

Licet

Licet naturalē procreationis excurſum deus operetur, tamen vbi viciata & deficiente natura euidens eſt opus dei, ibi euidentius intelligitur gratia. Eodem.140.H I
Naturaliter homo fugit mortem. to.5.154.C
Naturalia multa ſunt, quorum rationem reddere non poſſumus. to.5.199.M
Naturalem curſum deus mutat, cùm ſibi placet. Ibidem.201.E

Naues.

In portu nauigare. to.1.112.G
Nauis ſana, vno neglecto foramine, naufragiū patitur: ſubiungit exemplum. to.2.105.E. & 183.L
Sermo eſt nauicula. to.4.101.D
Quæ in naui præſentis vita diluuiū euadere poſſimus. to.4.237.H
Nauis immobilis ab vnius mulieris zona trahitur, ad ſuæ pudicicia teſtimonium. to.5.25. K L.& ſo.ſeq.A B
Naues, ſol, & luna, Manichæis. to.6.5.G
Quòd nauigemus per quoddam ſtagnum huius ſeculi, ſed ventus & procellæ non deſunt. to.8.27.D E
Nauta qui perdidit quò tendat, quanto eſt in gubernanda naui agilior & efficacior, tanto periculoſius eam ſic gubernat vt ad naufragium perducat. Eodem.41.D E
Nauis tua, cor tuum. to.8.54.E
Nauicula Eccleſia eſt, mare ſeculum. Eodem. ſo.226.C
Sæpe naues in portu grauius periclitantur, quàm in mari. to.8.244.L.& ſo.ſeq.C
Naues Eccleſias ītelligimus: gubernator eſt Chriſtus, in ligno crucis ſuæ. to.8.264.G. to.10.14.G
Nauis agitata fluctibus, Eccleſiam ſignificat. to.9.47.C.& 79.A
In naui omnes ſumus: alij operantur, alij portantur, ſimul omnes in tempeſtate periclitantur, & in portu ſaluantur. tomo 8.272.M.& ſo.ſeq. F
Paranda ſunt omnia nauigaturo in cælum. to.9.102.I.& ſequentibus.
Nauis, id eſt, Eccleſia, in Hieruſalem ædificata, per turbulentum mare omnium gentium littoribus applicuit. to.10.14.H
Duæ naues, ex quibus Chriſtus diſcipulos vocauit, quid adumbrarint. to.10.41.I
Nauigamus in hoc ſeculo per mare. tomo 10.55.I K
Duo nauigia, populum Iudaicū & gentilem deſignabant. to.10.203.C
Quare multitudo piſcium nauem premebat. Ibidem.D
Vnuſquiſque in corde ſuo nauigat, nec facit naufragium ſi bona cogitat. to.10.317.C

Nauigius.

Nauigius, frater Auguſtini. to.1.103.M.& 111.H

Naum.

Naum, de quibus prophetet, oſtendit. tomo 5.168.D

Nazaræi, ſiue Nazareni.

Nazaræi hæretici, veterem legem cum Chriſto obſeruant. to.6.4.B. to.7.102.C
Nazaræos, alij Symmachianos appellant. to.6.74.G H.& 76.F. to.7.48.A

Nebridius.

Nebridius gentilis, & familiaris Aug. to.1.27.B C.& ſequentibus.
Nebridij laus. to.1.19.M
Nebridius Mediolanum venit. to.1.27.I K
Nebridius confutat Manichæos. Eodem.28.M
Nebridij error, de incarnatione Chriſti. to.1 34.L
Nebridius viuit in ſinu Abraham. Ibidem

Nebula.

Nebulam velut cinerem ſpargere, quid ſit. to.8.371.I.& 373.E

Neceſsitas.

Neceſsitate an peccemus, vel voluntate. to.1.150.G H
Neceſsitate omnia fieri, quo modo dictum. Ibidem.H I
Neceſsitate viuimus, morimur. Ibidem.K
Neceſsitas fœlix quæ in meliora cōpellit. to.2.33.G.in fine.
Neceſsitas nulla in deo. to.4.124.I
Neceſſaria ſi bonis deſint, non eradicant ex animo pietatem, ſed exercitatam faciunt fæcūdiorem. to.5.5.K L
Neceſsitas duplex quæ aufert libertatē arbitrij. Eodem.43.K.& ſequentibus.
Neceſsitas triplex deſcribitur. Ibidem.L.& ſequentibus.
Neceſsitas humana, vnde. to.7.306.I
Neceſsitas hominum dura. to.8.37.B C
Neceſsitates noſtræ vnde ſaluari volumus animas noſtras, quæ ſint. Ibidem.B
Ferenda eſt omnis neceſsitas, per quam perpetrāda eſt aliqua iniquitas. to.8.173.H

Negatio.

Negatio addita, non mutat prædicamentum. to.3.72.M.& ſequentibus.

Negligentia.

Negligentia malum. to.3.237.L
Negligentia & deſidia fugimus laborem. to.5.207. G
Negligentiæ proteſtatio. to.9.151.C.& ſequentibus.

Negociatio.

Contra negociatores blaſphemos. tomo 8.166. K L
Negociatio operum deteſtanda. Ibidem.167. B C
Negociatio an peccatum. to.8.166.K
Si liceat negociatori carius vendere quàm emerat. Ibidem.L
Negociatio vix peragitur ſine peccatis, & quibus. Ibidem.
Si malus fuero, non negociatio mihi facit, ſed iniquitas mea. Ibidem.167.A
Negociatio in Græca lingua ab actu dicitur: inde negociatores quaſi actuoſi, ex eo quòd agūt, præſumunt, laudant opera ſua, & ideo non perueniūt ad gratiam dei quam laudat Pſalmiſta. Ibidem.
Negociatio in aliis libris dicitur literatura: & quare. Ibidem.B

Negocia.

Negocium non poteſt eſſe ſine fraude. tomo 8.52. E F
Negocia terrena, & cæleſtia, inter Chriſtianos. tomo 8.109.G.& ſequentibus.
Negocium dictum eſt quòd negat ocium. to.8.167.B
Negocium perambulans in tenebris, quid ſit. Ibidem.119.A B

Nemroth.

Nemroth, gigas. to.4.20.F
Nemroth, fuit de ſtirpe Cham, filij Noe. to.5.134.E.& ſo.ſeq.A
Et quòd fuerit gigas, & venator. to.5.134.E
Nemroth Babylon ædificauit. to.5.135.A

Nænia.

Nænia, dea. to.5.53.E

Neomenia.

Neomeniæ celebratio, quid præfigurarit. to.6.75.C

Neophytus.

Neophytorum octo dies. to.2.119.E

Nephtalim.

Nephtalim, interpretatur dilatatio mea. to.8.156.H

Neptunus.

Neptuni ſimulachrum. to.3.12.A
Neptunus, & Pluto. to.5.15.G
Neptuno mare tribuitur. to.5.33.F. to.8.31.C.& 285.D E
Neptunus, aqua. to.5.58.M

Nequicia.

Nequicia, vnde nominata. to.1.112.L.& 159.D
Nequiſsimi homines, nihili homines. tomo 1.159.D
Spiritalia nequiciæ in cæleſtibus, &c. quo modo accipiendum. to.3.172.G H
Nequicia conſummata, quæ ſit. to.8.10.E F

Nero.

De Neronis luxuria, & crudelitate. to.5.47. A B
Nero. Eodem.174.L
Neronem quidam putant reſurrecturum, & futurum Antichriſtum. to.5.191.L M

Neruus.

Neruorum in corpore ratio. to.1.135.C D

Neſcire.

Neſcio vos, pro neſcitis me. to.2.117.D
Neſcire dei, quid ſit. to.4.39.F.& 234.F. to.8.3.K.& 356.C. to.10.142.E.& ſeq.
Neſcire bonum, vel malum, ſimplicitas quædam eſt naturalis. to.4.208.H
Neſciuntur aliqua doctius, quàm ſciantur. to.5.105. K L
Ita deus neſcire dicitur, quo modo ars non nouit vicia. to.8.56.B C

Neſtorius.

Neſtorius hæreſiarcha, à quo Neſtoriani. tomo 6.8.A
Dogmatizabat Ieſum tantum fuiſſe hominem, non fuiſſe conceptum de ſpiritu ſancto, nec deum hominem paſſum ſepultumque dicebat. Ibidem.

Neuius.

Neuius, Poeta. to.5.23.G

Nicena ſynodus.

Nicenum concilium recepit Homouſion, contra Arrianos. to.6.159.A

Nicodemus.

Nicodemus ad Chriſtum nocte veniēs, erat vnus eorum qui in Chriſtum credebant, Ieſus tamē non ſe ipſis credebat. to.9.12.A B
Nicodemus quo modo nocte venerit ad Chriſtum. Ibidem.C
Et quare. to.10.39.H
Nicodemus credulus, ſed timidus. to.10.39.H
Nicodemo, non credenti, exemplum ſpiritus dedit Chriſtus. to.4.206.B

Nicolaus.

Nicolaus diaconus, obſcœnus hæreticus. to.6.3.M
Hic vxores fecit communes, exorſus à ſua, quam habuit formoſiſsimam. Ibidem.
Nicolaitæ creaturam non eſſe à deo finxerunt. Ibidem.

Nicticorax.

Nicticorax, auis eſt amans noctem, in parietinis habitans, & ſignificat prædicatorem quemlibet inter eos qui ceciderunt. to.8.248.C D

Quo modo figuret Chriſtum. Ibidem.F G

Nidus.

Nidus ad tempus congeritur, & ſignificat fidem Eccleſiæ. to.8.200.H

Nigidius.

Nigidius, & Varro, doctiſſimi. to.5.41.F

Nigromantia.

Nigromantia. to.5.63.F

Nihil.

Ex nihilo an aliquid fiat, poſt creationem rerum. tomo 3.145.D

Ex nihilo facti ſumus. to.4.204.F

Deficere poſſunt quæ ex nihilo facta ſunt. to.5.102.D

Nihil, quidam in principio Ioannis perperam interpretati ſunt. to.6.120.M

Nihil an aliquid dicat, cùm dicitur, Sine ipſo factum eſt nihil. to.9.3.F

Quid ſit fieri nihil. to.9.164.L.& ſeq.

Nilus.

Nilus, alio nomine Geon. to.1.186.F. to.3.138.M

Nimis, Nimium.

Nimis, in conſuetudine Latini ſermonis, dici ſolet quod plus eſt quàm debet: cui contrarium eſt parum. to.8.277.M.& 290.D

Si omne nimium, ſecundum veram Græcorum & Latinorum nobilem ſententiam, reprehenſione dignũ eſt, cur deus præcepit mandata ſua cuſtodiri nimis? Eodem.290.D

Nimis, in literis ſacris, & in quotidianis noſtris ſermonibus, pro valde, poni ſolet. Ibidem. E.& H.& 296.A

Ninus.

Ninus, rex Aſſyriorum, primus alienum terminos inuaſit. to.5.32.D E

Ninus Niniuen ædificauit. Eodem.134.F

Ninus quos populos ſubiugauerit. to.5.154.E

Ninus Aſiam ſubegit. to.5.134.F.& 138.E.& 154.F

Nini vxor Semiramis, eo mortuo aggreſſa eſt Indos. Eodem.154.F

Nini filius, fuit quartus rex Aſſyriorum, qui matrem interfecit, & inceſtauit concubitu. Ibidem.G

Ninus vel Ninias, filius Beli & Semiramidis. Ibidem.G H

Niniue.

Niniue ædificatur. to.5.134.F

Niniue à quo nomen acceperit. Ibidem.G

Niniuitarum fides in deum. to.2.91.A

De Niniuitarum excidio. to.5.203.A

Niniue fuit euerſa ſpiritaliter. to.5.204.D

Niniue figurat Eccleſiam. Eodem.172.F

Niniue euerſa in malo, ædificata in bono. to.8.107.E F

Nix.

Niuis generatio. to.3.122.A

Niues per dies quadraginta. to.5.26.C

Niues in palea ſeruantur. to.5.298.C

Nix, cinis, & cryſtallum, congruas habent oppoſitas ſimilitudines, lanam nebulam, & panem: & quare. to.8.371.I K

Niuem dare ſicut lanam, quid ſit. Eodem.375.E F

Nobiles.

Nobiles non ſuperbiant aduerſus ignobiles. to.4.272.H

Nobiles multi in ſeculo elegerũt paupertatem, & nobilitatem in Chriſto. to.8.380.G

Nobiles quare non primò à Chriſto electi. to.9.25.M

Mala nobilitas, quæ ſe per ſuperbiam apud deũ reddit ignobilem. to.10.291.I

Nocere.

Iuſto qui nocet, non ei verè nocet. to.1.4.C

Infrugifera & noxia, quare gignat tellus. Eodem.182.C

Nocendi poteſtas. to.3.239.H. to.8.47.K L

Nocendi voluntatem apud ſe quiſque malus habet: vt autem poſſet nocere, non habet, niſi deſuper detur ei. to.8.33.D E.& 62.G

Nocendi poteſtas diſpenſatione dei permittitur, in alium ad pœnam, in alium ad probationem, in alium ad coronam. to.8.33.D E

Nocẽdi cupiditatem homo habere poteſt propriã, poteſtatem autem non habet niſi deus dederit: ſic diabolus. Eodem.47.K L

Inde nocebitur ei, vnde nocere quiſque conatur. tomo 8.55.D

Nemo malus, qui non ſibi prius noceat. Ibidem. E.& 62.B C

Nocere poteſt homo duobus modis. tomo 8.55.E

Si tantum nocere poſſet diabolus quantum vellet, aliquis iuſtorũ aut fidelium in terra non maneret. Eodem.137.M.& ſeq.

Homo duobus modis nocet, quantum in ipſo eſt, aut faciendo miſerum, aut deſerendo miſerũ. tomo 8.245.H I

Sibi prius nocet qui vult alius nocere. Ibidem. I K

Diabolus nulli nocet, niſi permiſſus à deo. to.8.246.L

Nocendi cupiditas ſola remanet malis, ſed vt noceat datur poteſtas. Eodem.265.E

Quo modo nulli nocet qui ſibi non parcit. Ibidem.349.M

Nocendi poteſtas quare diabolo detur. to.8.263.E F

Quæcunque nobis nocent, noſtro vicio & nõ ſua natura nocent. tom.9.252.G

Nodotus.

Nodotus, deus. tom.5.32.M

Noe.

Noe arca, typus Eccleſiæ. tom.4.221.F.tom.6.57.D & ſequen.copioſè.

Vide, Arca.

Noe. tom.5.125.M

Noe quot annorum erat, cùm dominus ei loquutus eſt. tom.5.131.M

Noe, in arca, fuit figura peregrinantis ciuitatis dei. tom.5.132.B C

Noe nudatus quid ſignificet, & duo filij eius per tantos pallium auerſis vultibus ad patrem operiendum. to.5.133.L & ſeq.

Noe benedictio, & maledictio, facta filiis, quid ſignificet. Ibidem.

Vtrum de filiis benedictis Noe potuerint naſci mali filij: & de filio maledicto, vtrum aliqui potuerint eſſe tempore diuiſionis linguarum. tom.5.136.K L

Noe vna domus. to.5.137.H

Noe propheta fuit. to.5.170.H

In arca Noe varia animalia, diuerſitatem credẽtium in Eccleſia ſignificant. tom.6.57.F G

Arca Noe quare vno cubito conſummetur. Ibidem.G H

Noe à medio filio deriſus, quid ſignet. tom.6.58.B C

De tribus filiis Noe, tanquam de tribus menſuris farinæ, impletus eſt orbis. tom.8.252.L

Noe, qui arcam rexit in diluuio, rectores Eccleſiarum ſignificat. to.8.335.C

Noe charitatem omnia tolerantem poſſedit. tomo 9.227.H I.tom.10.145.M & ſeq.

Noema.

Noema. to.5.129.I & ſo.ſeq.E

Noetiani.

Noetus hæreſiarcha, à quo Noetiani, Chriſtum ipſum eſſe patrem & ſpiritum ſanctum docebant. tom.6.4.L

Noetiani, iidem Sabelliani. Ibidem.5.A

Qui & Patripaſsiani. Ibidem.A B

Nola.

Nola à Barbaris capitur, & vaſtatur. tomo.5.4.M

Nomen.

Nomen dare, quid. to.2.35.G

Nomen verbum eſt, & omnia verba nomina. to.1.123.K L & ſeq.plura.

De nominibus non laborandum, quum res conſtat. tom.1.132.A.to.2.160.B

Nomen, quaſi notamen. to.3.110.M

Nomen non propter ſe, ſed propter id quod ſignificat, nomen eſt. tom.8.14.C

Vide, Verbum.

Nomina animantium generaliter. tom.3.121.B & ſeq.& 141.L

Adam omnibus animantibus nomina indidit. tom.10.145.E

Nomina regum Romanorum. tom.5.24.L & ſequentib.

Nominis ſimilitudo Tarquinio nocuit. Eodem.16.A

Nomen impiorum delebitur. tom.8.13.K L

Habemus nomina quædam apud deum, vt nouerit deus nomina noſtra. Eodem.369.K

Abraham tribus nominibus ſub tribus temporibus appellatus eſt: excelſus ſcilicet, pater excelſus, & pater multarum gentium. tom.10.198.K & ſeq.

Nomen dei, & Chriſti.

Nominis dei ſanctificatio. to.1.27.K & ſo.ſeq. K & 186.L.to.4.272.L

Nomen domini vbi ſit magnum. to.4.272.L

Nomen Chriſti, multos infideles eripuit à morte temporali: ad quod debemus confugere, vt euadamus pœnas æternas. tom.5.2.D

Nominis Chriſti odore, totus mundus repletus eſt. Eodem.142.M

Nominis Ieſu Chriſti crucifixi cultus, cœpit in Hieruſalem. tom.5.176.A

Nominis dei cognitio. to.8.14.C

Nihil melius inuenitur quàm nomen domini, ideo confitendum. Eodem.113.F

Nomen domini iocundum amantibus ſuper omnes iocunditates. tom.8.111.E

Si tu quæris nomen dei, quærit & ipſe nomen tuũ ſi tu neglexeris nomen dei, delet & ipſe nomen tuum. Eodem.223.B

Nomen Chriſti fama eius eſt, & quod primò paruum, modo magnum factum eſt. tomo.8.240.M

Nomina diuina. to.9.155.K & ſeq.

Nomen domini, quo modo nobis prodeſt. tomo 10.9.C

Nomina quæ ſubſtantiam, potentiam, vel eſſentiã in diuinis ſignificant, omnibus perſonis æqualiter conueniunt. tom.10.140.E

Nomen domini, quid. to.10.175.K

Nonaginta.

Numeri nonageſiminoni myſterium. tom.10.64.G *Vide infra, Numerus.*

Nondum.

Nondum, & non adhuc. tom.10.12.B

Notarij.

Notarij à notis appellati. tom.3.9.E

Notarij olim diſputationes excipiebant. tom.1.93.H

93.H.& fo.97.D.& F.& I.& 105.I. Et in Poßidonio. to.2.143.H.& 153.A.& 160. G.& M
Notariorum ſtylum, Paſcentius timebat. to.2. 162.M

Noſcere, Noticia.

Deus quo modo nouit, & non nouit aliquid. to. 2.34.F.& 38.D E
Certior noſtra noticia intus eſt. Eodem.6.K
Illud noſcimus quod credendo inconcuſſè retinemus. Eodem.112.D E
Omnia, antequam fierent, in noticia dei. to.3. 130.B C. to.6.140.F
Cur ſicut noticia mentis eſt proles, non etiam amor partus eiuſdem ſit. to.3.83.G
Notiones. to.5.66.M
Noſſe dei, quid ſit. to.8.3.I K.& 356.C
Deus ſic noſcit, quia cognoſcentes facit. to.8. 60.C D
Quo modo nouerit occulta cordis & requirat. Eodem.86.K L
Alia eſt noticia dei, alia hominis. to.8.104.C
Omne nouit deus quod creauit, & antequã crearet. Ibidem.D
In noticia dei quo modo ſint futura & præterita. tomo 8.104.D
Vtrum omnia nouerit dominus. Eodem.112.A
Quòd nouerit omnia & ordinauerit. to.8.168. L M
Cùm omnia nouerit, quo modo quoſdam dicit ſe non nouiſſe. Eodem.046.B C
Chriſtus quadam noticia nouit peccatum, & quadam noticia non nouit. to.8.098.L
Seipſum noſſe quemadmodũ homo ſibi debet innoteſcere, non omnium hominum eſt. Ibidem. 090.F G
Quo modo notus deus eſſe non poßit, niſi ei qui in Iudæa fuerit. Ibidem.180.L
Noti Chriſti, quo modo longè facti ſint. to.8. 211.D E
Chriſtus ſecundum hominem notus Iudæis, non autem ſecundum deum. to.9.55.C
Chriſtus quo modo nota fecit diſcipulis quæcunque à patre audiuit. to.9.98.D.& ſeq.
Deus aliter nouit iuſtos, & aliter peccatores. to. 10.161.K
Noticia dei qui ſint indigni. Ibidem.
Quare domin⁹ interroget, cùm ipſe omnia noſcat. tomo 10.179.L

Noſtrum.

Quid in nobis noſtrum, quid dei. to.10.65.L. & 66.B C

Nothus.

Nothus. to.10.3.I

Nouacula.

Nouacula acuta quæ res ſuperfluas tollit, quid ſignificet. to.8.109.L M. to.10.6.C

Nouatiani.

Nouatiani negant pœnitentiam poſt baptiſmum. tomo 2.105.D
Contra Nouatianos plura. to.4.180.G.& ſeq.
Nouatiani error. to.4.010.B
Nouatiani dici volunt Cathari. to.6.4.M. Vide, Cathari.

Nouum.

Nouitates hæreticæ fugiendæ. to.1.158.H I
Nouitatis appetitio quid pariat. to.1.175.I
Nouitas vitæ. to.2.116.I K
Nouum nihil apud deum. to.3.236.A.& D
Noua ſunt anteponenda. to.5.186.I
Noua ſunt omnia. to.6.55.D E
Noua molientes, contra conſuetudinem Eccleſiæ, notantur. to.7.84.H I
Noui ſemper eſſe debemus. to.8.332.B
Nouitas non omnis probatur. to.9.104.E
Nouitates verborum vitentur. Ibidem.F G
Nouum quod fecit dominus ſuper terram. to. 10.117.D
Noua cœlo ventura progenies, multis antea nunciabatur indiciis. Ibidem.L
Chriſtus nouus homo, mandato nouo, fecit hominem nouum. to.10.141.B C
Factus eſt nouißimus Adam in ſpiritum viuificantem. to.5.113.D E
Quæ ſint nouißima & antiqua quæ nouit dominus. to.8.346.F
Quæ ſint nouißima noſtra. to.9.219.C D
Nouißimorum recordatio conducit ad virtutes. Ibidem.D E
Quæ ſint nouißima memoranda. to.10.304. A B

Nouendial.

Nouendial, quid ſit. to.4.29.C

Nox.

Nox aduerſitatem ſignificat. to.2.121.E
Nox, tribulatio. to.4.82.A B. to.8.3.F
Nox mortalitatem carnis ſignificat. tomo 8. 20.F
Quòd ſignificet aduerſitatem ſeculi. to.8.3.B. & 02.L
Quòd ſignificet cæcitatem huius ſeculi, aut mentium ignorantiam. Eodem.100.D E
Quòd ſignificet tenebras præſentis ſeculi. to.8. 184.D
Quòd ſignificet ignorantiam mentis. to.8.019. E F.& 200.H I. to.10.23.A
Quòd ſignificet triſticiam tribulationis. to.8. 223.C
Noctes nomine, præſens tempus deſignatur. to. 8.046.L M
Quòd ſignificet humilitatem noſtræ mortalitatis. tomo 8.297.D
Quo modo nox facta ſit illi, qui iuſtificationes dei exquiſiuit. to.8.297.G H
Media nocte ſurgebam ad confitendum, &c. quo modo intelligendum. Ibidem.& ſeq.
Nox quo modo illuminetur in deliciis noſtris. Eodem.347.F G
Quando illuminetur, vt dies. Ibidem.I K
Nox ſeruire debet diei, non nocti dies. to.8. 166.I
Quo modo intelligatur, Nox nocti indicat ſcientiam. to.8.21.E.& 177.H. to.10.133.B
Nox impiorum. to.9.71.A B
Nox in qua nemo poterit operari, quæ eſt. Ibidem.& ſequentibus.
Nox, iniquitas. to.10.14.H
Media nox, quid in Euangelio. to.10.02.A. & 23.A
In nocte, quid dictum. to.10.90.L

Nubes.

Nubes, prædicatores: cœlum, ſcriptura. to.2. 51.A. to.8.58.G H
Nubes, ſcriptura ſacra. tomo 2.185.F. to.8. 17.B
Nubes vnde generentur. to.3.112.H.& 120.A
Nubes ſine aqua. to.4.19.C
Nubes quę ducatum præbuit filiis Iſrael, tanquã ignis lucebat in nocte. to.5.86.E
Et quid ea myſticè. to.10.105.C D
Nubes generaliter dicuntur prophetæ, ſiue boni, ſiue mali. to.8.17.A.19.G H
Nubes, apoſtolos, & doctores Chriſti ſignificant. tomo 8.58.G H.& 92.L
Nubes, dicuntur prædicatores veritatis, vnde deus coruſcat miraculis, tonat præceptis. to. 8.123.I. to.10.106.M.& ſeq.
Quòd etiam dicantur cœli propter fulgorem veritatis, nec tamen æquari poſſunt domino. to. 8.013.B
Nubes in quibus Chriſtus venit, quæ ſint. Eodem.135.E F
Nubes, & caligo, in circuitu dei. to.8.257.E
Columna nubis, in qua loquebatur deus, quid ſignificet. Eodem.241.K L
Nubes quo modo aſcenſus cœli. to.8.257.E
Mandabo nubibus ne pluant, quo modo intelligatur. Ibidem.F
Nubes dicuntur prædicatores veritatis: quia habent intus terrorem & ſplendorem. tomo 8. 185.K.& 257.E F
Nubes ſuſcitari ab extremo terræ, quid ſit. Eodem.338.E
Nubes, ſanctos ſignant. to.9.144.K L
Nubes candida, eſt Eccleſia. to 9.146.L
Nubes dei, Apoſtolus. to.10.87.A B
Nubes, quid. to.10.105.D

Nubere, Nuptiæ.

Nuptiæ. to.3.47.F.& ſeq. to.10.143.B.& ſequentibus.
De nuptiis & concupiſcentia, ad Valerium comitem. to.7.174.L M. Retracta. to.1.13.K
Nuptiarum carnalium benedictio prima facta in paradiſo. to.5.101.F.& H I
Nuptiæ inſtitutæ propter generationem. to.6. 175.C D.& fo.186.E F
Nuptiæ & ante lapſum. to.7.173.I
Deus nuptiarum inſtitutor. to.7.186.L. to. 10.35.C D
Nuptiarum celebratio, quid ſit. tomo 9.126. G H
Nuptiales ceremoniæ. to.3.153.A
Nuptias ſeptem diebus ſolere celebrari. to.4. 24.D
Noua nupta ſedere iubebatur ſupra Priapi ſcapum. to.5.61.E F
Quid myſteria quæque nuptiarum, & ordo deſignent. to.10.143.B
Innupta, quæ Paulo. to.4.044.K
Quæ poſt votum nubunt: verum contrahunt matrimonium. to.4.245.L
Quæ voto ſoluto nubunt, dirimi non debent. Ibidem.M
Nubere licet prius quàm voueas, ſuperbire nunquam licet. to.8.183.D
Virgo ſi nupſerit, non peccat: ſanctimonialis ſi nupſerit, Chriſti adultera reputabitur. Eodem.142.D E
Quare viduis ſit conceſſa nubendi facultas. to. 4.245.H
Nuptiæ ſecundæ non ſunt malæ, oſtenditur in Abraham. to.5.140.D E
Nuptiæ iteratæ non damnantur. to.4.245.A
De polygamia. to.4.246.C
Nuptiæ eorum qui ſe antè polluerunt per adulterium. to.6.173.F G
Nuptiarum bonitas defenditur. to.1.13.K L. tomo 7.173.F G.& ſeq. copioſè.
Nuptiæ, virginitati non comparandę. to.1. 164.M.& ſeq. to.3.47.G
Nuptię bonę. to.3.47.F.& 52.L M.& 53.K. & 140.H
Nuptiarum regula. to.3.142.H.& ſeq.
Nuptiæ bonæ, melior virginitas. to.6.103. B C.& 176.M.& ſequentibus.
Nubere non eſt peccatum. to.6.172.K.& ſequentibus.
Nuptiis incontinentiæ vitio medendum. to.6. 186.E F. to.7.236.I.

Nuptiarum laus, ſecundum Pelagianos. to.7.197.B.& ſo.ſeq.E C
Nuptiarum bonum tripertitum. to.7.234.L
De nuptiis & virginitate. to.10.77.L
Ad nuptias cur Chriſtus venerit. tomo 9.18.F G
Nuptiarũ Chana Galileæ miraculũ, quid ſignet ſpiritaliter. to.9.17.C
Nuptiæ factæ in Chana Galileæ: Sermo. to.10.142.M.& ſequentibus.
Chriſtus interfuit nuptiis, & nuptiarum comeſſationes non renuit. Ibidem.M
Maria nuptiis interfuit. Ibidem.
Non nubent, neque nubentur. to.5.223.C
Nuptiæ cœleſtes in vtero virginali. to.6.13.H. tomo 10.108.I
Nuptiæ Chriſti, & Eccleſiæ. to.8.87.I K. to.10.43.K.& 89.C.& 249.K L
Inuitati ſumus ad menſam nuptiarum agni. to.10.123.L
Conſiderandum ſæpius eſt quo modo ad nuptias agni ſimus intraturi. Ibidem.
Parabola patriſſamilias, qui fecit nuptias filio ſuo. to.10.249.K
Nuptiæ Manichæorum. to.6.67.B
Error Manichæi & Cataphrigum damnantium primas & ſecundas nuptias. to.10.223.B
Vide, Matrimonium.

Nudare.

Nuditas. to.3.148.L
Nudi, gratia deſtituti. to.3.191.M
Primi parentes nudi erant, & nõ confundebantur. to.5.120.F.& ſeq.
De nuditate confuſi, foliis ficulneis pudenda texerunt. Eodem.110.E
Nudi pedes hæretici. to.6.6.L
Nudos veſtit dominus. to.7.10.F

Nudius tertius.

Nudius tertius pro tempore præterito. to.3.26.G H

Numa.

Numa Pompilius, Romanus, deos colendos inſtituit. to.2.41.C
Sub Numa Pompilio pax Romani imperij. to.4.70.D
Numa leges, & timorem deorum, neceſſaria iudicat. to.5.15.K
Numa pacem & leges condidit. Eodem.22.L
Numa Pompilius, negans diuinam prouidentiã, procurauit multos deos ad tuẽdum Romanos. tomo 5.23.F
Numa Pompilius morbo interiit. Eodem.25.A
Numa hydromantia videbat deorum imagines in aqua. to.5.63.F
Numa fuit ſecundus rex Romanorum, poſt Romulum. to.5.165.L

Numeria.

Numeria, dea. to.5.34.F

Numerus.

De numeris plura in libros de Muſica. to.1.90.G.& ſequentibus.
De numeris ſpiritalibus, & æternis. Ibidem.K
De numeris corporalibus, & ſpiritalibus, myſteria. to.1.4.D.& ſeq.
Numeri corporales futuri etiam poſt reſurrectionem. Ibidem.D F
Numeri lectorem iuuant. to.1.13.A
Numerorum vtilitas, in diſciplinis. Eodem.211.K.& ſequentibus.
Numerorum cognitio vtilis. to.1.146.A B
Etiam artificibus. to.1.148.F G.& ſeq.
Numeri laus. to.1.247.D E.& ſeq.
Numerus erigit animum. to.1.148 F
Numeratur populus. to.3.166.L
Numerorum cognitio neceſſaria. to.3.7.L M.& ſequentibus.
Numerorum ac temporum ratio in ſcripturis. to.3.15.B C.& 18.F.& ſeq. to.8.102.M.& ſeq.copioſè.
Numeri finiti, pro infinitis, & omni tempore. to.3.15.C
Numerus, pondus, menſura. to.3.89.B.& 123.I.& ſeq.plura.
Numeri in ſcripturis ſacratiſſimi. to.4.27.M
Numerus omnis, pondus, & menſura, eſt à deo. tomo 5.44.D
De numero perfecto, imperfecto, & ſuperabundanti. to.5.98.M.& ſeq.
Numeri ratio non eſt contemnenda. Eodem.99.A
Numeros eſſe infinitos, oſtendit. to.5.105.D.& ſequentibus.
Numeris deum fabricantem mundum Plato dicit. Ibidem.E
Nullus numerus poteſt eſſe par alteri. Ibidem.
Numerus angelorum eſt nobis incognitus. to.5.123.L
De numero quadrato. Eodem.127.L.& ſequentibus.
Numerus pluralis, in ſcriptura, aliquando accipitur pro ſingulari. to.5.143.K. to.8.183.L
Singularis, pro plurali. to.8.197.M.& 277.B C
Numerus tẽporum ab Aegyptiis ſuppatatus. to.5.202.M.& ſeq.& ſo.158.D E
De numero ſolido quadrato, ſcilicet millenario. tomo 5.217.M
Numerus in ſcriptura, non ſemper ponitur ſicut fuit, ſed aliquando minor; & eiuſdem ratio. tomo 5.139.K.& 190.E
Deus non ſic numerat quo modo tu. to.8.255.A
Omnes ſecum regnaturos, omnes aggregandos corpori vnigeniti ſui numeratos habet deus, & numerat eos: qui indignus eſt, nec numerabitur. Eodem.369 K
Ille qui numerat multitudinem ſtellarum, numerari non poteſt. Ibidem.370.A B
Quicquid numeratur, numero numeratur: & numeri non poteſt eſſe numerus. Ibidem.B C
An poſſis intelligi numerus ſine numero. to.8.72.H
Eſt numerus, & ſuper numerum & ſupernumerarij qui dicantur. Eodem.76.M.& 369.K
Super numerum multiplicari: quid ſit. to.8.326.K L
Per numerum.1000.& 100.& alios multos poteſt vniuerſitas ſignificari. to.5.193.M
De numeris annorum qui latẽt in ſeminibus, quòd explicantur in formas materiales operatione dei. Eodem.215.A B
De numeris in quibus harmonia interior noſtri corporis conſtat. Ibidem.I K
Numerus iuſtorum certus. to.7.96.G
Ratio dupli ad ſimplum, per alios numeros. to.3.68.H
Numeri binarij myſterium. to.9.33.E F
Numeri ternarij myſterium. to.3.7.M. to.4.77.L. to.8.8.A B.& 260.B.& ſeq.
Numerus ternarius perfectionem ſignificat. to.4.269.E F
Numeri quaternarij myſterium. to.4.77.L.& ſo.129.B.& ſeq.& 131.D E. to.8.8.A
Numerus quaternarius quid ſignificet. to.8.8.A.& 260.B C.& 345.G H
Numeri quinarij myſterium. to.4.53.G.in princ.& tomo 8.102.M.& ſeq.& 373.A
Numeri ſexti myſterium. to.3.68.H I.& ſequentibus.
Numeri ſenarij perfectio. to.3.123.D.& ſo.ſeq.B. to.5.98.M
Numeri ſeptenarij myſterium. to.4.56.L.& 71.K.& 63.C. to.8.193.F.& 307.C.& 372.E F.& 380.I
Numerus ſeptenarius ſpiritui ſancto dedicatus. tomo 3.129.A.& tomo 4.289.A
Numerus ſeptenarius perfectus. to.2.116.K. to.5.99.B.& ſequentibus.
Numerus ſeptenarius cur mortuis exhibeatur. to.4.29.C
Numerus ſeptenarius ad mundationem ſpiritalẽ pertinet. to.4.56.L
Numerus ſeptenarius, vniuerſitatis. to.4.63.C.& 289.A
Octauæ myſterium. to.2.118.E
Numerus nonenarius imperfectus. to.4.81.L
Numeri denarij myſterium. to.3.7.M.& ſo.ſeq.A.tomo 4.128.L
Numeri denarij perfectio. to.4.77.K.& 92.D.& 129.D
In numero denario lex figuratur. tomo 8.381.B C
Numeri vndenarij tranſgreſſio. to.4.77.K.& 92.D. to.5.130.E
Numerus duodenarius perfectionem ſignificat. tomo 8.132.F
Numerus duodenarius perfectus. Ibidem.& 209.D E. to.5.130.F.& 186.M
Quòd numerus duodenarius magnum contineat ſacramentum. tomo 8.260.C D.& 275.K.& 314.M
Numeri decimiquinti myſterium. Eodem.217.D E.& 380.M
Numeri decimiſeptimi myſterium. to.2.219.D.& ſequentibus.
Numero vigenario adoleſcentium ætas ſignificatur. to.4.53.H
Numerus vigeſimus ſeptimus reddit ſolidum quadratum ternarium, vt tria ter ducta ſiunt nouem. to.5.164.K L
Numeri quadrageſimi myſterium. to.2.118.L. to.3.7.L.& 69.B. to.4.28.M.& 91.L.& 129.B. to.8.233.I. to.9.33.A
Numerus quadragenarius indicat integritatem ſeculorum. to.8.233.I.& 281.D.& 381.B
Numeri quadrageſimiſexti templi extructi allegoria. to.3.68.L M. to.9.21.D
Numeri quinquagenarij myſterium. tomo 2.119.A B. to.3.7.L. to.4.129.D. to.8.381.A B
De ſignificatione numeri quinquagenarij. to.8.281.D.& 381.A
Cur numerum quinquagenarium in quadraginta & decem dominus partitus ſit. Eodem.381.B
Quid ſignificetur in numero decem & ſeptem. to.8.103.C
Quòd in numero ſeptuaginta & octoginta annorum, quæ ſimul ſunt cẽtum & quinquaginta, ſpiritale aliquid innuatur. Ibidem.217.C D
Numerus ſeptuaginta annorum captiuitatis Iſrael, quid figuret. to.8.282.A.& 320.H I
Numeri lxxvij.myſterium. to.4.77.I K.& ſeq.& ſo.92.D
Numerus cẽtum quadraginta trium piſcium. to.4.129.C
Numeri centeſimi quinquageſimi myſterium. to.8.217.D.& 381.B
Numeri trecenteſimi myſterium. Eodem.156.C D

Numeri millenarij perfectio. to.8.267.B C
Numiſma.
Numiſma Cæſaris. to.4.106.H
Numitor.
Numitor. to.5.164.D E
Numitorius.
Numitorius ſparſis viſceribus interiit. to.5.29.C
Nummus.
Nummus. to.5.206.H I
Nuncij.
Nuncij, in ſcriptura, qui dicti. to.10.122.B
Nundinarius.
Nundinarius diaconus degradatus. to.2.151. G.& 155.F
Nurus.
Inter nurum & ſocerum memorabilis beneuolentia. to.1.36.C D
Nurus ſynagoga, Eccleſia. to.8.39.A B
Nurus quo modo diuiſa aduerſus ſocrum. Ibidē.
Nurus Chriſti dicitur plebs de gentibus. to.8. 88.M.& ſequentibus.
Nutrientes.
Nutrientes qui. to.10.20.L
Nutus.
Nutus oculorum, eſt hypocritæ & ſimulati. to. 8.57.C
Nux.
Nux habet in ſe trinam ſubſtantiæ vnionem. to. 10.124.H
Nymphæ.
Nymphæ & lymphæ. to.5.40.B
Obduratio.
Obduratio impiorum. to.2.96.H.& ſo.ſeq.C D
Obdurationis cauſa. to.4.30.D E. & I.& 59.K.& 66.M
Obdurare dei, quid ſit. to.3.43.A. to.4. 146.I.& 234.H
Obdurat quos vult deus. to.6.138.E
Obdurationis & miſericordiæ pugna. to.9. 226. D E
Obduratio quo modo generetur. to.10.171.K
Et vnde. Ibidem.& ſeq.
Obdurari Pharaonē, quid fecerit. to.10.172.A
Dominus dicitur obdurare cor Pharaonis, quando eum permittit labi in profundum malorum. Eodem.172.L
Obduratur qui à domino caſtigari non meretur. Ibidem.I K
Quare deus non omnes ita miſericorditer flagellat, vt nullum contra ſe obdurari permittat. Ibidem.M
Remedium cōtra obdurationem. to.10.172.C D
Obedientia, Inobedientia.
Obediendum eſt præpoſitis, ne offendatur deus. tomo 2.106. K
Obedientiæ initium. Eodem.174.C.& ſeq.
Obedientiæ quantum bonum. to.3.238.L.& ſo. ſeq.A B.& 238.I.& ſo.ſeq.G. to.10. (29.G H
Obedientiæ ſingulare exemplum, Chriſtus. tomo 3.140.E
Obedientiæ munere homines ad angelicam immortalitatem tranſibunt. Inobedientes autem mors plectet damnatione iuſtiſſima, vt ſimiles fiant beſtiis. to.5.106.F G.& 107.E
Ad obedientiæ puræ & ſimplicis bonum commendandum, probibitum eſt lignum ſcientiæ boni & mali. to.5.112.F
Obedientia commendata eſt in præcepto: quę virtutis eſt mater, & quodā modo cuſtos omnium virtutum. to.5.119.C D
Obedientia exaltatur cor ad dominum. Ibidē.G
Obedientia fecundi hominis. to.5.120.A
Abrahæ magna obedientia. Ibidem.119.M. I & ſequentibus.
Vt obediētia probaretur ſeculis in noticiam proferenda, nō tentatur Abraham à deo de filio immolando. to.8.212.I
Obediendum eſt, non diſputandum, diuino intonante præcepto, ſicut Abraham fecit. Ibidem.K L
Abraham forma eſt obedientiæ. to.10.298.H
Obediētiam, & fidem, oſtēdit plus valere, quàm continentiam. to.5.142.I
Obediendi in patria, corporis reſpectu animæ, tāta erit ſuauitas & facilitas, quanta viuendi regnandique fœlicitas. Eodem.185.F
Obedientiæ bonum maius eſt quàm continentia. tomo 6.174.L
Obedire nō debet patri filius in ea re ſola, ſi, &c. tomo 8.164.I
Omnis inobedientia culpatur in comparatione filiorum Ionadab. Ibidem.L M
Et eorum obedientia. Ibidem.
Nihil tam expedit homini quàm obedire. to. 8.167.L
Obedientem deus voluit eſſe hominem, non contradicentem. Eodem.168.M
Sola obedientia tenet palmam, ſola inobedientia inuenit pœnam. Ibidem.169.A
Obedientiæ promiſſionum non auditio ſed tentatio probat. to.8.187.H
Cuſtodienda eſt obediētia, vt percipiatur ſapientia, & percepta ſapientia non deſeratur obedientia. Eodem.301.M
Chriſtum pia obedientia imitemur. to.9.97.L
Nihil magis deo placet quàm obedientia. to. 9.205.L
Obediētiæ ad cæteras virtutes comparatio. Ibidem.M
Patribus noſtris exhibēda eſt obediētia. Ibidem.
Maioribus noſtris quatenus obſequendum. to. 10.5.H
Ordo obſequendi. Ibidem.
Obedientia ſignum eſt timoris. to.10.162.L
Qui magis hominibus quàm deo obediunt, in æternum peribunt. to.10.247.B
De obedientia ad ſacerdotes ſuos: Sermo. to.10. 280. H I
Obedientia omni ſacrificio præponitur. Ibidem.I
De obedientia: Sermones duo. to.10.282.C.& 307.B
Omnes creaturę, pręter hominem, obediunt deo. tomo 10.281.C D
Quare obedientia melior eſt, quàm victima. Ibidem.D
Non omni pręcipienti in omnibus obediendum. Ibidem.
Obedientia ſit ſolum de iuſtis, & honeſtis. Ibidem.D E
Obedientię ſigna. Ibidem.E
De inobedientia, & negligentia: Sermo. to.10. 285.I
Obedientię commendatio. to.10.294.K L
Obedientię fructus. Eodem.307.B C
Obeliſci.
Obeliſci quare additi ſeptuaginta. to.2.12.H. tomo 4.28.B
Obex.
Obex. to.2.20.D
Oblatio.
Oblatio quę fit pro quieſcentibus, an aliquid eorum conferat animabus. to.4.153.H
Vide, Sacrificium.
Oblatio altaris. to.1.20.L. to.2.57.K L.& 62.I
Offerre quid debeant Chriſtiani. to.5.74.C D tomo 8.128.G
Vide, Offerre.
Quanto maior eſt oblatio, tanto eminētior eſt ſanctificatio. to.10.193.B
Obliuio.
De Obliuione, & reminiſcentia, Platonis error. tomo 1.2.C D.& M.& ſequentibus.
Vide, Memoria.
Obliuiſci dei, quid ſit. to.3.104.L.& 236.M. tomo 4.234.H
Obliuio pręcepti. to.3.151.I
Obliuio duplex eſt. to.5.218.A B
Obliuio non cadit in deum. to.8.14.F.& 17. I.& 296.K L
Obſcœnitas.
Obſcœnitates quibus mater deorum à cultoribus ſuis honorabatur. to.5.12.B.& ſeq.
Obſcurum.
Obſcurus ſibiipſi Auguſtinus. to.1.2.D
Obſcurum, & ambiguum, differunt. to.1.61.I
Obſcurorum tria genera. Ibidem.K
Obſcura locis apertioribus explicanda. to.3. 13. L
Obſcuritas vitanda. to.3.17.L
Obſcura difficultate ſua hortantur vt pulſemus. tomo 10.28.H I
Multa ſæpe verbis dicta obſcurantur, cogitata aperiuntur. to.10.209.H
Obſeruantia.
Obſeruantia quid Ciceroni. to.4.125.H
Contra eos qui obſeruant proximos vt arguant, non vt imitentur. to.8.80.I.& 119.I K
Obſidio.
Remedia contra diaboli obſidionem. to.10.173. E F
Obſtetrix.
Obſtetrices Hebręæ non mentitæ ſunt. to.4.12. A B.& ſeq.& 29.F
Obſtetrices integritatem virginū aliquando manu explorant. to.5.6.K
Obſtetrices Aegyptiorum piè ſunt mentitæ. to. 10.172.F
Pharao iubet obſtetricibus maſculos Iudęorum occidi. Ibidem.F
Obſtetrices pręceptum dei, regis pręcepto prepoſuerunt. Ibidem.
Obſtinatio.
Obſtinationem deus non facit inſtigando, aut inſpirando, ſed deſerendo. to.8.190.C D
Obuiam.
Obuiam ire ſponſo. to.10.22.L
Obumbratio.
Obumbratio virtutis dei. to.4.208.E
Occaſus.
Occaſus Chriſti paſſio fuit. to.8.263.C D
Occidere.
Non peccet qui metu occiderit hominem. to.2. 140.K
De iis qui ſibi necem conſciſcunt. Eodem.152.C
Omnia orta occidunt, & aucta ſeneſcunt. to.2. 32.C.in fine.
Spontanea mors. to.2.64.K. to.7.59.G
Occidere ſeipſum inſontem, magnum ſcelus eſt. tomo 2.48.G
Quid de Razia, in Maccabæorū libris ſentiendū ſit, qui ſeipſum occidit. to.2.64.M.& ſeq.
Occidi potius eligat clericus, quàm occidendum iudici tradere. to.2.132.H
Vtrum liceat aliquem occidere, ne ab eo occidatur: vel ſi liceat ſine interfectione repellere. to. 2.144.M.& ſeq.& ſo.ſeq.I
Occidere non licet aliquem. to.2.145.I
Vtrū iuſtus debeat occidere malū. Eodē.153.G

Non occidit iuſtus. Ibidem.
Occidi fas nõ eſt ſuggeſtionibus epiſcopi reum. to. 2.166.F
Qui ſeipſum occidit, in æternum moritur. to.2. 172.A B
Necem nobis inferre non debemus. to.3.236.C. tomo 5.7.G
Impatiẽtia ſibi manus adferẽtium. to.4.243.A
Occidentes ſemetipſos. to.5.6.G
De morte voluntaria ob metum pœnæ ſiue dedecoris. Ibidem.H
Occidens ſemetipſum, homicida eſt. Ibidem.
Occidere hominem, priuata poteſtate, etiam nocentem lex nulla concedit. Ibidem.
Romani poſt patrata facinora, nec quẽquam ſceleſtum indemnatum impunè voluerunt occidi. tomo 5.7.B C
Occidentium ſe pœna, ſecundum poetas. Ibidem.C D
Romana mulier, laudis auida, puduit, & ſe interemit. Ibidem.D E
Nullam eſſe authoritatem, quæ Chriſtianis, in qualibet cauſa, ius voluntariæ necis attribuat. tomo 5.7.G.& ſequentibus.
Occidi animalia dicentes prohiberi in mandato. Non occides: dicãt etiam prohiberi de plãtis, quæ viuunt vegetatiuè. Ibidem.
Occidi quando liceat hominem. Ibidem.I
Quòd non occidit reum mortis, exhibens miniſterium deo mandanti, vel legi. Ibidem.
Publica poteſtas non facit contra præceptum dei, Non occides: ſi ſceleratos morte puniat. Ibidem.
Mors voluntaria, nunquam ad animi magnitudinem pertinere poteſt. Ibidem.K L
Occidit ſeipſum Theobrotus, deſiderio vitæ futuræ. to.5.7.K L
Scelus damnabile ſe occidere. to.5.8.G H.& fo.ſeq. A B
Occiderunt ſeipſas aliquæ fœminæ tempore perſecutionis, quas Eccleſia veneratur pro ſanctis. tomo 5.8.I
Occidere ſeipſum quibus de cauſis liceat. Ibidem.& ſequentibus.
Vtrum propter peccati declinationem, mors ſpontanea appetenda ſit. Ibidem.L M. & ſeq.
Occidens alium corporaliter, ſeipſum occidit ſpiritaliter. to.5.28.C
An fas ſibi mortem conſciſcere. to.7.77.A
Cur deus occidi permiſerit filium ſuũ ab iniquis. tomo 8.138. F G
Nemo animam ſuam occidere debet, pro ſalute alterius. Ibidem.6.M
Se prius occidunt in anima, qui alios occidere volunt in corpore. Eodem.62.L
Non minꝰ fuit occidere Chriſtum manibus, quàm tradere ad occidendum. to.8.122.K.& ſeq. & fo.141. L M
Qui occiderit innocentem iniquè facit, & quare hoc permiſerit deus. Eodem.138.D E
Aut occide iniquitatem, aut occideris ab iniquitate. to.8.142.D
Occidat aliena iniquitas tuam carnem, dum ſeruet veritas animam tuam. Eodem.194.K L
Occidere ſeipſum ſemper à domino prohibitum eſt. to.9.81.F
Vide, Interficere.
Apoſtolos interficiens, quo modo obſequium arbitratur ſe præſtare deo. to.9. 101. H I.& ſequentibus.
Quare dominus voluit occidere Moyſen reuertentem iuſſu ſuo in Aegyptum. to.10.171. A B
Homo non occidatur qui emendari diſponit. to. 10.175.F G
Occidunt tria capitaliter. Eodem.189.B

Occulta.

Occulta modo, olim reuelabuntur. to.3.42.H
Occulta dei quatenus nobis cognita. to.3.237.L
Vide, Scrutari, & Arcana.
In occulto mali eſſe cœperunt, vt in apertam inobedientiam laberentur. to.5.219.E
Occulta filij, quæ ſint. to.8.113.C D
Deus quod miſericorditer occultat, miſericorditer differt. Eodem.60.F G
Occultare ſe aliquando licet fideli, exemplo Chriſti. to.9.52.C D
Omnia quantumuis occulta, ſemper deo patent. tomo 10.158.H
Occulta dei iudicia, circa obdurationem. to.10. 172. A B

Oceanus.

Oceani doctrina ac probitas laudata. to.2.20.L
Oceanus, deus Neptunus. to.5.60.K.in fine.
Oceanus. Eodem.103.G

Ocium, Ocioſi.

Ocioſi deum cognoſcent. to.1.163.A
Ocium bene collocandum. tomo 2.77.D E.& 114.E
Ocium quo modo defendant monachi. tomo 3. 175.G
Ocium quibus concedi poßit. to.3.179.C
Ab ocioſis Euangelium non rectè intellectum. Ibidem.F
De ocio monachorum: Ibidem.180.F.& ſeq. plura.
De ocioſis ioci feſtiui. Ibidem.179.I
Ocium Chriſtiani. to.3.237.A
Vita ocioſa. to.5.177.B C
Ocium ſanctum quærit charitas veritatis: negocium iuſtum ſuſcipit neceßitas charitatis. Eodem.183.C
Ocioſus nec ſic quiſque debet eſſe, vt in eodem ocio vtilitatem non cogitet proximi: nec ſic actuoſus, vt contẽplationem non requirat dei. Ibidem.B
In ocio quid delectare debeat. Ibidem.
Quòd ocium negat quantum mali ſit. to.8.167. B C
Nihil dei ſeruis ocioſitate peius. tomo 10. 279.A
Ocium non eſt aliud quàm viui hominis ſepultura. to.10.285.M
Ocioſitatis incommoda. Ibidem.M.& ſeq.
Omnes creaturæ, & cæleſtes, & terrenæ, præter hominem ocium fugiunt. to.10.186.B
Formica debet cedere in exemplum ocioſis. Ibidem.B C
Exempla ocioſitatis. Ibidem.C

Octauius.

Octauij caput in roſtris ponitur. to.5.29.C

Octo.

Octanæ myſterium. to.2.118.D E
Octana, diem iudicij aut æternitatem ſignificat. tomo 8.7.K.& ſeq.& fo.17. E F
Octanæ paſchæ, dicuntur octanæ infantium. to. 10.208.F

Oculus.

Oculorum illecebræ. to.1.41.F.& 170.F.& 191. B C
Oculus animæ mens eſt. Eodem.116.L
Oculi non figendi. to.1.191.B. to.2.206.B
Oculus impudicus, impudici cordis nuncius. to. 1.191.B C. to.2.106.B C
Oculus cordis. to.2.102.F G.& 112.F G. to. 4.278.D. to.6.128.D. to.9.35.H I. to. 10.18.B.& 23.M
Oculorum carnalium acies, & celeritas. to.5. 127.H
Oculi primorum parentũ quo modo fuerint aperti. to.3.151.K. to.5.114.F.& 120.G.& ſeq.
Oculus pro intentione. to.3.180.E. to.4.275.D tomo 7.224.D
Oculi dei. to.4.237.E
Per oculum dextrum abiiciendum, quid intelligendum. to.4.266.H.& ſeq.
Oculus amicus dilectißimus. to.4.Ibidem.I
Oculus, contemplatio. Ibidem.I.in fine.
Oculorum apertio pro animaduerſione, ſiue attentione. to.7.152.F.& 175.G.& 188.K
Oculis clauſis pugnare. to.7.6.A
Oculus quo modo ſit naturæ igneæ. tomo 5. 111.K
Oculus videt extra mittendo. to.5.117.C.& ſequentibus.
De oculorum beatorum virtute. Ibidem.D
Oculus quando turbetur, aut extinguatur. to. 8.37.K.& 61.E
Leua oculos tuos ſemper in deum, vt firmet ſuper te oculos ſuos. Eodem.43.M
Oculi domini non ſolum ſuper iuſtos, ſed etiam ſuper facientes malum. to.8.53.E F
Tria turbant oculum carnis, ſic & oculum cordis. Eodem.78.C D
Oculi carnis feneſtræ ſunt mentis. to.8.82.F
Non ſunt figendi in pulchritudinem carnis alienæ, nec ſunt de peruerſa ſimplicitate ſecuri. to.8.106.D
Oculum ira turbat, odium extinguit. Eodem. 8.I.& 115.H.in fine.
Oculi Chriſti quomodo defecerint, ſperando in deum. to.8.158.M
Si tollantur oculi carnis alicui, miſer dicitur: ſi perdat oculos mentis, & circumfluant temporalia, fœlix appellatur. Eodem.161.I
Oculi Chriſti languentes præ inopia, qui ſint. to. 8.211. E
Oculos dei nemo vitare poteſt. Ibidem.228.F. in fine.
Ante oculos habere, quid ſit. to.8.245.I
Quos oculos Dauid auerti petit, ne videant vanitatem. to.8.295.B C
Oculorum vox eſt deſiderium orationis. Eodem. 300.E
Oculorum concupiſcentia non cogitat deum. to. 9.135.H
Oculi, præcepta dei ſunt. to.9.142.K L
Interiores oculi. to.10.8.C
Oculus turbatus & extinctus differunt. to.10. 15.L
Oculi quos requirit Chriſtus. to.10.17.L.& ſeq.
Philippi oculus non ſanus. Ibidem.L M
Oculus ſauciatus abſens eſt, luce præſente. to.10. 18.B
Oculi cordis lux, iuſticia. Ibidem.
Oculus ad quid factus. Ibidem.
Oculum cordis quid turbet. Ibidem.B
Adam, quòd à conſpectu dei fugerit, habebat oculum ſaucium. Ibidem.C
Oculus interior & exterior. to.10.18.C
Oculus ſanus, pura conſcientia. Ibidem.
Oculos quantũ diligamus, & ſolis aſpectus quid nobis. Ibidem.
Vbi ſanetur oculus ſaucius. to.10.19.A
Oculi in noſtris rebus non interrogandi, ſed cor. tomo 10.23.L M
Oculorum in quinque ſenſibus, principatus. to. 10.29.B C
Oculorũ paupertas, & memoriæ vis. to.10.32.B C

Oculo

Oculo cordis puro deus attingitur, ſed non comprehenditur. Ibidem.C
Ocul. & aures & cæteri ſenſus interiores, veri indices. to.10.76.A B

Odium.

Odium quid. to.10.91.E.& 115.L
Odium, aduerſum parentes, quale. to.1.7.C
Odium literarum, & amor luſus in pueris. Eodem.16.G H
Odium in proximum. to.1.17.I K
Odium eſt ira inueterata. to.2.142.D.& ſeq.
Omnes odit, qui malos odit. Eodem.51.D
Odiendi ſunt parentes. Eodem.19.F.& ſeq. tomo 4.254.F
Quo modo debeamus odire animam noſtram. to.2.29.H
Duo odit in nobis deus. to.4.153.B
Nemo ſe odit. to.3.4. B
Odium perfectum. to.3.236.E. to.8.349.C D
Odire inimicum, quo modo accipiendum. to.4.270.D
Odium quid, & quo modo differat ab ira. to.4.277.B. to.8.115.H
Odio perfecto odit, qui naturam diligit, ſed deteſtatur culpam. to.5.116.F
Quo modo deus odiat. to.8.6.L
Aliàs iuſt' iniuſtum, quàm iniuſtus iuſtum odit. Eodem.62.A
Iniquè odit, qui bona ſibi volentem ōdit. to.8.71.A B
Eris deo amicus, ſi oderis iniquitatē quam ōdit. Eodem.89. H
Cum cœperit timere homo ne oderit quem diligebat, mortem timet, & illum qua anima occiditur. to.8.115.H
Si nihil cuique noceas, & ſic odio habearis, tunc gratis odiris. Ibidem.159.B C
Quòd mundus odio habeat malos non gratis, & odio habeat bonos gratis. Ibidem.C D
Vbicunque leguntur in ſcripturis in homines odia ſanctorum, odia fuiſſe viciorum intelligas. tomo 8.193. D
Odium peccatorum ſimiles nos facit deo. Eodem.204.G
Debes odiſſe quod deus odit, ſi amas illum. to.8.238.H
Odire debes prauaricatores, non homines. Eodem.245.L.& 302.H
Sicut pij gratis amant Chriſtum, ita impij gratis oderunt. to.8.274.M
Odium eſt crimen maximum, Chriſtum perſequētis, quamuis ſit voluntaria pœna patientis. Eodem.275.E F
Qui nos propterea oderunt, quia ſeruimus deo, non aliud quàm deum oderunt, & ideo inimici eius ſunt. to.8.349.D
Securi odimus in malis maliciam, & diligimus naturam. Ibidem.I
Odire ſe, quid ſit. to.9.99.B
Odit veritatem, qui non vult ſua facta damnari. tomo 9.100.E F
Odit patrem, qui veritatem ab eo natum odit. Ibidem.
Odit deum, quando credit quis hunc eſſe iniuſtum. Ibidem.
Odit gratis, qui nullum inde commodum reportat. Ibidem.K L
Deus ſimul nos oderat, & diligebat. to.9.113.E
Odij, & veræ charitatis congreſſio. to.9.225.B
Deus odit mundi ſectatores. Eodem.246.F G
Non eſt odiendus proximus. to.9.251.D.& ſequentibus.
Remedia contra odium, & fauorem fratris. Ibidem.L
Conuincitur aliquando odire qui non iraſcitur. tomo 10.15.L
Exemplum. Ibidem.
Odium, tenebræ ſunt. to.10.15.M.& 114.C D. & ſequentibus.
Qui alterum odit, ſibi prius nocet. to.10.15.M
Odij malum. Ibidem.M.& ſeq.
Qui odit fratrem ſuum, homicida eſt: exponitur. tomo 10.92.D E
Odium rectum. to.10.112.F G
Odire fratrem. to.10.114.D.& 157.K
Odia retinentes in corde, ab altari debent ſe ſubtrahere. to.10.123.H
Odium vitandum. to.10.169.F G
Odium non reſeruandum. to.10.191.M
Iuſtus non odit homines, ſed tantum vitia. Eodem.144.K L
Qui odit proximum, odit animam ſuam. to.10.254.F G
Qui vnum hominem odio habet, quicquid deo obtulerit, totum perdet. Eodem.256.M.& ſequentibus.
Odio habens inimicum, attendit quid fecerit homo, & non conſiderat quid ipſe fecerit deo. Ibidem.
Qui odium in corde portat, ſecundus diabolus eſt. to.10.192.A
Deteſtatio odij. Eodem.303.B

Odor.

Odor bonus, ſama bona. to.3.12.H.& 239.A. to.7.8.M.& ſeq. to.9.80.A B
Odor Chriſti, prædicatio veritatis. tomo 3.240.M
Odor Chriſti, aliis in vitam, aliis in mortem. to.7.101.G. to.9.80.A B
Bonus odor Chriſti omnes fideles. to.8.23.I
Bono odore Chriſti ſaluum fieri hominem non eſt incredibile: perire bono odore, quæ ratio ſit. tomo 8.90.D E
Odorem bonum quo modo ſe dicit Paulus quibuſdam ad vitā, aliis ad mortem. to.9.80.B

Offendere, Offendicula.

Homines non audentes offendere. to.5.4.G
Qui in deum offendit, in totum mundum offendit. to.9.161.F G
Offendicula quanto ſtudio vitanda. to.10.5.H I.& ſequentibus.
Minus eſt offendere Chriſtum in cruce pendentem, quàm in cœlo ſedentem. to.10.73.L
Si offenſus non dimittit, quia non petitur, ſecurus tamen orabit. to.10.211.L M
Si offendens non rogat offenſum, dimittat illi in animo. to.10.241.I K

Offerre.

Epulas offerentes. to.5.74.C
Quod in altario offertur, ante verba domini, panis dicitur: poſt deprompta verba, Chriſti corpus appellatur. to.10.25.H
Vide, Oblatio.

Officium.

Officium, vox inuſitata Eccleſiaſticis. to.2.17.D
De officiis ſcripſit Ambroſius. Ibidem.
Officiales iudicum quando non teneantur ad reſtitutionem. to.2.52.C
Officium, & finis, quid. to.7.223.A
Officium noſtrum, non officio, ſed fine penſandum eſt. to.8.295.C
Officia quatuor graduum. to.9.177.D E
Officia ſingulorum graduum. to.9.178.C D
Officia hominum in culpa non ſunt vt peccent, ſed voluntas. to.10.20.E
Publicorum officiorum adminiſtratores, & ipſorum malicia. Ibidem.F G
Par cauſa docentis & audientis, ſed diſſimile officium. to.10.3.B.& ſeq.
Difficile homini, in officio conſtituto, non offendere homines. to.10,103.K
Peccant qui cogunt ſacerdotes feſtinare, aut breuiare diuinum officium. to.10.251.L

Og.

Og interpretatur concluſio, & quid ſignificet. to.8.339.C

Ogyges.

Ogyges rex. to.5.200.E

Olea, Oleaſter, Oliua.

Ex olea naſcitur oleaſter. tomo 7.177.B C.& 138.M
Quid olea, & quid oleaſter olea ſterili inſertus. tomo 10.164.I
Oleaſter, populus ex gentibus. Ibidem.
Oliua ſolebat imponi victoribus, quòd eius fructus inuentricē Mineruam tradūt. to.5.158.G
Oliua ſolet eſſe in oleaſtro, oleaſter in oliuam nunquam inſeritur. to.8.172.G
Oliua fructus charitatem ſignificat. to.9.13.H I
Oliua fructifera comparatur Eccleſia. to.6.16.G.& 18.A

Oleum.

Olei natura. to.1.275.A. to.10.22.K
Oleum ferre quid ſit. to.2.126.H
Oleū, quo baptizatos vngit Eccleſia, quid ſignet. tomo 3.107.H
Oleum, myſticè quid. to.4.130.C D
Oleum vendunt adulatores. Eodem.130.F. to.10.22.C.& 23.D
Oleum ſecum portabant virgines ſapientes. to.4.130.D. to.8.142.I
Oleum quo vnctus fuit Saul quid ſignet. to.5.148. C
Per oleum quo inungebantur reges, à quo dicebantur Chriſti, magnum ſacramentum intelligitur. Ibidem.
Oleum exultationis dicitur ſpiritus ſanctus, quo vnctus eſt Chriſtus. to.6.161.B C
Oleum ſuauitatis, bona fama. to.7.8.M.& ſequentibus.
Oleo peccatoris, blādicias adulatoris ſignificari. to.2.141.F. to.7.8.M.& 35.D E.& 40.E. & 51.I.& fo.ſeq.D.& fo.138.M.& ſeq. to.8.353.I.& ſequentibus.
Oleum, lucti. to.7.139.A
Oleum ſignificat ſpiritalem lætitiam. to.8.25.L. tomo 10.22.A
Cur non patiatur eſſe ſub aqua. to.8.34.A
Oleum viſibile eſt in ſigno, oleum inuiſibile in ſacramento. to.8.89.L
Oleum ſignificat linguam adulatorum. Eodem.163.G.& 353.I K
Per oleum quare ſignificatur ſpiritus ſanctus. to.8.277.B C
Oleū ſignificat pacem & charitatē. to.8.325.M. tomo 10.22.K L
Oleum in vaſis, quid ſit. to.8.353.K L
Quòd ſignificet gloriationem, propter nitorem & ſplendorem. Eodem.373.B
Oleum flammis adiicere. to.9.118.F
Oleum quid ſignificet. to.10.21.L
Oleum qui vendant. to.10.22.C
Oleum omnibus humoribus ſupereminet. Ibidem.K
Oleum, conſcientia bona. Eodem.23.B
Oleum intus ferendum. Ibidem.
Oleum habere, & portare ſecum. Ibidem.

Oleum ſa-

Oleum fatuarum virginum, laudes humana. Ibidem, C. & ſequent.
Oleum vendere, quid. tom.10.23.D
Oleum peccatoris, quid. Ibidem, & .96.K
Oleum, adulatio & laus humana. to.10.111.F
Vidua illa oleo liberata eſt à creditoribus. to.10.229.C D
Oleum donum gratiæ ſignat. Ibidem, D
Oleum charitatis bonos ſatis meliores, & malos ad viam veritatis reducit. Ibidem, G

Olfactus.

Differentia inter olfactum, guſtum, & tactum. to.7.227.C D

Oliuetum.

Oliueti mons. to.9.57.F.tom.10.39.I

Olla.

Olla tribulationem ſignificat. to.8.133.F
Olla iniquitatis. Ibidem.
Olla ſpei in tribulationibus. Ibidem, H I

Olympias.

Olympias Alexandri mater. to.5.74.D

Olympus.

Olympi altitudo, & alia. tom.1.182.I.to.3.112.F.&.120.C. in principio. tom.4.20.D
Olympum montem deorum habitaculum Græcia fabulatur. tom.2.32.B & D
De olympo monte. tom.5.132.G
Olympus Epiſcopus, & eius de peccato originali ſententia. tom.7.203.B

Omen.

Omen, vox inuſitata Eccleſiaſticis. to.1.1.G

Omnes.

Omnis terra in ſcripturis. tom.3.167.A
Omnes, quo modo accipiendum. to.7.162.H.& 184.B C.&.246.G.&.268.E F.&.291.F G

Omnipotens.

Patrem omnipotentem ex ſymbolo exponitur. tom.3.32.D E
Omnipotens deus. tomo.3.42.I.tomo.5.44.D & ſequent.
Omnipotens cur deus dicatur. to.5.43.L.&.199.M.&.216.A B
Omnipotentem miſit omnipotens: exponitur. Eodem.196.C
Quo modo deus eſt omnipotens. tom.10.215.H
Deus pater quòd eſt omnipotens, omnipotentem generat: homo quòd eſt mortalis, mortalem generat. tom.9.238.K L
Deus ideo omnipotens eſt, quia de nihilo fecit quæcunque fecit. to.9.241.A B
Mors hominem non omnipotentem eſſe demõſtrat. Ibidem, B
Poteſt homo, ſiue angelus, ſecũdum datam ſibi poteſtatem, dici potens, ſed non omnipotens. Ibidem.
Si filium quis neget omnipotentem, & patrem negat omnipotentem. Ibidem.C
Quis vincit omnipotentem? to.10.74.L
Omnipotentia dei quare nobis neceſſaria. tom.10.187.G & ſeq.
Omnipotentia dei omnes homines ſuſcitabit. tomo 10.223.F
Tanta eſt dei omnipotentia, vt eum omnes poſſideant, & ſinguli totum. tom.10.226.E

Onagri.

Onagri, agreſtes aſini ſunt, & ſignificant gentes. tom.8.260.F

Onan.

Onan interpretatur mœror eorum. tomo.6.95.G

Ὄνομα.

Ὄνομα. tom.1.125.A

Onus.

Alter alterius onera portate: exponitur. tomo.4.137.A & ſequenti. to.10.80.H I & ſequen.
Onus Chriſti quo modo leue ſit onus. to.8.254.D.tom.10.8.A B
Onerum portandorum diſtinctio. to.10.80.C D & ſeq.&.81.K
Diuerſitas infirmitatis, temporis, generis infirmitatis, faciunt vt onera noſtra inuicem portare valeamus. to.10.80.I & ſequen.
Quid nos maxime faciat fratrum onera libenter portare. Ibidem.L M
Fructus onera inuicem portantium. 81.C D & ſequentib.
Onus ſuum portabit vnuſquiſque: exponitur. Ibidem.D & ſequen.
Onera portare, quid. Ibidem.
Onera quæ vnuſquiſque ſua portat, peccata ſunt. tom.10.81.E

Operiri.

Operiri impietate, & iniquitate, quid ſit. tom.8.173.F G

Ophei.

Ophei innumerabiles mundos opinantes. tomo 6.3.I & .7.D

Ophis.

Ophis Græcè, coluber. tom.6.4.E
Ophitæ à ſerpente dicti: colunt enim pro deo colubrum, & eundem affirmant eſſe Chriſtum. Ibidem.& tom.1.187.C

Ophni.

Ophni. tom.5.147.F

Opifices.

Opificum labor honeſtus, & ſanctus. tom.5.177.I

Opinio.

Opiniones perniciosæ. to.1.96.G & .131.B C
Opiniones falſæ facile recipiuntur. Eodem.102.L
Opinionum defenſores ſcripturam torquent. to.2.161.F G
Opinantes philoſophi potius quàm ſcientes. tomo 3.35.F
Opiniones humanæ cedant verbo dei. tom.3.66.I.&.145.D
Opiniones veræ, falſæq́;. tom.3.116.E
Opinatores mouentur. to.3.148.B
Opinari, & credere, differunt. tom.4.2.C.to.6.23.H & ſequent.
Opiniones noxias, quibus euaneſcit anima, dæmones ſuggerunt cogitationibus impiorum. to.5.50.H
Opinio, & dubitatio, de quibus rebus poſſit haberi ſine reprehenſione: & etiam de quibus certam habeat Eccleſia ſcientiam. tom.5.182.M & ſequent.
Non eſt pro magno habendum quid homines ſentiant, ſed quæ ſit rei veritas. Eodem.178.C

Oppoſita.

De oppoſitis. to.1.66.G & .fo.ſeq.I

Opprobrium.

Non propter ſe, ſed propter te Chriſtus audiuit opprobrium. to.8.159.H
Opprobrium eſt quod obiicit inimicus, & quo modo illud expectauerit Chriſtus. Ibidem.161.M.& ſequent.
Cur Eccleſia petat opprobrium auferri, cum potius inde perueniat ad coronam. tom.8.293.H &.295.G H
Et quale ſit opprobrium. to.8.195.G H
Opprobria pati neceſſe eſt. tom.8.313.M & .ſeq.

Ops.

Opes Chriſtianorum. tom.5.4.I
Opis dea. tom.5.34.E F
Quia diues dilexit opulentiam, non inuenit miſericordiam. tom.10.184.B

Optare.

Beatus non vult niſi quod licet optare. tom.3.92.L
Nemo optat quod habet in arbitrij poteſtate. to.8.290.F
Omnia bona optant homines, præter vitam bonã. tom.10.17.B
In figura optantis, mens prænunciantis intelligenda eſt. tom.10.182.E

Optatus.

Optatus Epiſcopus. tomo.2.44.A & .146.F tom.7.55.E

Opus, Operarius.

Opera non ex rebus, ſed intentione æſtimantur. to.1.276.C
Opus amoris, & timoris. tom.3.238.K
Opus idem varie imputari. tom.4.198.M & ſeq. copioſe.
Opera naturæ non minus miranda ſunt, quàm inuſitata miracula. to.5.200.F G
Omnia quæ viſibiliter operamur, non tantũ hominibus, ſed etiam deo placere debent: nec omnia quæ deo placent, etiam hominibus placere poſſunt quæ videre non poſſunt. tomo.8.252.C D
Operum negociatio deteſtanda. Eodem.166.K & ſequent.
Opera iuſtitiæ quæ ſint. tom.8.103.I K
Quòd ſolum in hac vita ſint neceſſaria. Eodem.104.I K
Quando operetur dextra, vel quando ſiniſtra manus noſtra. to.8.311.F
Verba, opera ſunt. tom.10.47.C
Opera inanit, & preſſura ſunt. to.10.21.E
De operibus, meritis, & dono dei. tom.10.97.G H & ſequent.
Opera carnis, & opera ſpiritus, quæ ſint. tom.10.166.F
Quæ ſint opera quibus Iudæi affligebantur ab Aegyptiis. tom.10.169.L M & ſeq.
Vnuſquiſque cuius opera & voluntates exercet in iſto ſeculo, cum ipſo erit poſtmodum in futuro. tom.10.170.G
Fructus operationis. to.10.309.E
Dupliciter exponitur ſimilitudo vocationis operariorum. to.10.48.L M & ſequent.
Exire patremfamiliàs, ad conducendum operarios, quid. tom.10.49.C D
Operarius non accipit mercedem, niſi opere perfecto. tom.8.59.F
Duplex operariorum genus. tom.10.91.A B & ſequenti.
Operarius doloſus non ſolum mercedem non accipiet, ſed & pœnam inueniet. tom.8.228.K L

Opera in diuinis.

Opera Chriſti cum patre. tom.3.240.D & 241.I
Et econtra. tom.10.52.G
Patris opera, quæ & filij. tomo.3.241.I.tom.10.316.G & ſequent.
Trinitatis opera indiuiſa. tom.4.130.M.tom.9.fo.38.L M.Et.203.G tom.10.188.A
Perſonæ tres eadem operantur. tom.4.232.F.tomo 10.109.C & ſequent.
Non aliud operatur pater, aliud filius: aut aliter pater, aliter filius: quia & eadem facit & ſimiliter facit. to.8.277.A.to.9.112.L M
Quòd eadem ſint opera filij, & ſpiritus ſancti, ſicut & patris. to.8.47.C
Quæ opera dicat pater filio, cum omnia opera

ſſ patris

patris per filium facta ſint. to.8.88.B
Quòd omnia opera in verbo dei. Ibidem.H
Opera trinitatis, ad extra, ſunt indiuiſa.t.9.100. K L.132.D.& ſeq.
Filius quandoque operationem ſuam tacet in opere patris, quandoque paternum in opere ſuo. to.9.112.M
Quare Chriſtus dixerit, Pater in me manens ipſe facit opera. Et quo modo intelligendum. tom. 10.11.H I
Quo modo in diuinis quædam ſingulis perſonis attribuantur propria, cùm ſit trium ſimul concors operatio. to.10.11.I.& ſeq.
Non à meipſo loquor: &, Pater in me manens, ipſe facit opera: ſententia explicata. to.10.47.C D.& ſeq.
Operationes Chriſti aliquæ diuina, aliquæ humanæ naturæ tribuenda. tom.10.48.A
Et ibidem exempla.
Trinitatis vna operatio. to.10.52.L M.& ſeq.
Natiuitatem, paßionem, & reſurrectionem filij, patrem operatum eſſe & filium. tom.10.52.C & ſequentibus.
Et ibi ſcripturæ teſtimonia.

Opera dei.

Opera dei bona perpetuò. to.1.53.C
In eos quibus opera dei diſplicent. Ibidem.D
Compendiò denarrat opera dei Augu. Ibidem.F
Quo modo deus operetur. to.3.116.C
Opera dei. to.3.129.L M
Deum adhuc operari. to.3.130.I
Operatio dei magna. to.3.239.H
Operatio dei gemina in creaturis. to.3.139.D
Tarditas ingenij humani non aſſequitur dei opera. to.3.144.A
Inoperatio dei quæ ſit. to.4.125.I
Operatur deus in homine, & homo cooperatur. to. 4.61.E. to.7.160.F G
Opus propagationis quando deus operatus eſt. to.5.215.C
Opus confirmationis nunc operatur deus. Ibid.D
Quo modo operetur deus in omni generatione. Ibidem.D E
Quòd deus operatur verbo, hoc manu: & quod manu, hoc verbo. tom.8.21.C.& 250.M.& ſequentibus.
Quicquid operatur deus per nos, nos videmur operari: ille totū ſine nobis, nihil operamur nos ſine illo. Eodem.35.M.& ſeq.
Opera domini cur timenda ſint, non amanda. to. 8.247.F.& ſeq.D
Deus operatur quietus. Eodem.224.I
In operibus dei non ſuſpiceris laborem. tomo.8. 266.G H
Opera dei magnificata, & in ſapiētia facta, quæ ſint. to.8.263.K.& ſeq..A B
Deus nō operatur manibus, vt homo. Eodē.277. D E
Opera dei quo modo conſtituta ſint. tomo. 8. 281.F G
Opus dei quo modo confeßio & magnificentia. Ibidem.
Si non operaretur deus, nihil omnino de mundi elementis, ſiue genitoribus, ſiue de ſeminibus naſceretur. to.8.299.B
Si opera dei comprehendere non poſſumus, inconcuſſè credere debemus. Eodem.336.M
Quòd non operetur, neceßitate coactus, vt homo. to.8.232. E F
Operum diuinorum conſideratio. to.9.16. K. & ſequentibus.
Opera maiora quæ ſint, quæ Chriſtus dicebat facturos in eū credituros. to.9.92.F.& I.& ſeq.
Credentes in Chriſtum, quotquot ſunt, per Chriſtū ſunt, qui faciunt maiora opera Chriſto. to. 9. 92.I. & ſequen.
Chriſtus multa opera fecit, quæ nemo alius fecit ante eum. to.9.100.G.& ſeq.
Omnia opera ſunt æquè deo poßibilia. tomo.9. 165.K
Operationes diuinæ ad creaturas. Eodem.170. A.& ſequen.
Opera dei teſtantur ipſum eſſe omnipotentem. tom. 10.223.D
Opera dei inuiſibilia maiorem potentiam quàm viſibilia monſtrant. Ibidem.D E

Opera bona.

Opera noſtra bona, ex munere dei. to.1.53.L.& 283.L tom.2.33.L M.& 118. A. to.3.37.H & ſequen.
Opus bonum, & noſtrum & dei. tomo.1.8.D.& ſequentibus.
Bonis operibus ſuperbia inſidiatur. to.1.190.L
Hic bene operandum. tomo.2. 50.C D. to. 4. 257.B. to.10.33.L
Opera noſtra ex gratia. to.2.98.A
Opera bona quando rectè fiant. to.2.126.B
Opera bona pro defunctis. to.3.43.M
Poſt opera noſtra bona nos requieturos ſicut deus poſt opera ſua bona requieuit. tomo.3. 124.H
Opera bona ex quo fonte manent. to.3.182.I
Opera non præcedunt iuſtificationem. to.3.182. F. to.4.16.D E
Opera bona præcedit gratia. tom.3.239. K. to. 4.144.M
Operum meritis nemo glorietur. to.3.239.M.to. 4.144.L M
Opera bona non præcedunt electionem. tomo.4. 285.L M
Opera bona per dilectionem fieri, & dilectionē donum eſſe dei. Ibidem.M
Omne opus, ſiue bonum, ſiue malum, adducet deus in iudicio. to.5.186.H
Opus vt ſit bonum, requirit debitas circumſtātias. Eodem.118.A
Opera infidelium non ſunt verè bona. tomo. 5. 129.L M
Opera noſtra bona quando nobis imputentur ad vitam. Eodem.218. C D
Opera bona ſine charitate non imputari. tom.7. 167.L M
Operum fiducia tollitur. to.8.41.G H. & ſequentib. copioſe.
Opera bona impiorum, nulla. Ibidem.I K
Opera verè bona. Ibidem.K
Opera noſtra bona à nobis impleri non poſſunt, niſi deus adiuuet. to.8.140.K
Operari in diluculo, quid ſit. Ibidem.
Opera bona ſola dicenda ſunt, quæ fiunt per dilectionem dei. to.8.157.C
Opera noſtra non initio, ſed fine penſanda. Eodē. 295.C
Nullum opus bonum eſt, cuius non ſit in mente cogitatio. to.8.152.D
Opus bonum fieri debet delectatione iuſticiæ, non formidine pœnæ. Eodem.153.G H
Quòd ſola opera bona dicenda ſint, quæ fiunt per dilectionem. to.8.157.C
Opera recta non ſunt, etiam ſi recta videantur, ſi non fiunt recto corde. Eodem.187.K
Qui operantur bonum præter Eccleſiam, non eis prodeſt, quia non habent nidum. tomo. 8. 200.I
Opera bona, in vera fide catholica, & in ſocietate vnitatis Eccleſiæ ſunt facienda. Ibidem.K
Opera bona, & honeſta, parit neceßitas. Ibidem. M.& ſeq.
Omnia opera noſtra bona vnum opus eſt charitatis: quia tunc rectè ſunt, cùm ad hunc finem diriguntur. to.8.218.B
Parum eſt operari opus bonum cum triſticia: qui cum hilaritate faciunt, bene operantur. Eodem. 223.D
Niſi formaret te deus ad opera bona, non noſceres niſi opera tua mala. Ibidem.F G
Opus bonum non multum laborat, malū opus laborem habet. to 8.224.K
Non tantum ſi opus bonum eſt quod facimus, ſed præcipuè ſi bonum eſt propter quod facimus, cogitemus. Eodem.295.C
Quoniā opus bonum, quod lex imperat, ſit timore pœnæ, non amore iuſticiæ, ſeruiliter fit, non liberaliter. to.8.298.C D
Omnia opera bona, vel mala, à cogitatione procedunt. Eodem.302.M
Opera noſtra bona magis dei ſunt quàm noſtra. to.8.345.K
Operum bonorum initium, confeßio malorum operum. to.9.25.B
Opera maiora quo modo faciant credentes. tom. 9.92.G H
Gloria omnis bonorum operum, deo referenda. Eodem.96.L
Opera bona nobis ſunt ex dilectione qua deus nos diligit. Ibidem.L.& ſo.ſeq..A
Opera bona non ſunt ſemper abſcondenda. tom. 9.136.C D
Chriſtianum dici, & bona opera non habere, nihil prodeſt. Eodem.142 L M
Operatio diligentis deum. to.9.174.M
Quæ ſint opera veri Chriſtiani. to.9.249.H.& ſeq. to.10.234.H
Chriſtus habitat in facientibus opera Chriſtiana. to.9.249.I K
Omnia opera noſtra fiant propter charitatem. to. 9.252.B C
Opera bona facienda coram hominibus, non vt nos videamur, ſed opera iuſtificatis impiis donata, ad profectum aliorum. to.10.2.L M
Bona opera malus habere non poteſt, ſicut nec bonus mala. to.10.13.B
Quo modo bona opera facienda. to.10.23.E
Bene operandum, in ſpe fructus. Eodem. 24.A
Et ibi exemplum ductum ab agricolis.
Opera bona, alia aliis potiora, & meliora. tom. 10.24.I
Et quare. Ibidem.
Bona opera ante nos præmittenda, quæ in alio ſeculo inueniamus, vbi hoſpites non erimus. to.10.28.F
Opera noſtra bona quis ſcire debeat. tom. 10. 81.L
Locuples in bonis operibus. to.10.83.K
Qui de ſuis operibus bonis gloriantur, & peccata poſt dorſum ſuum ponunt. to.10.91.B
Opera coronabuntur. to.10.97.L
Operibus noſtris, & vita, laudamus & dehonoramus deum. to.10.98.H I
Perſeueranter bene operandum. tom.10.105.F. & ſequen.
Homo bona agens, ex deo habet & effectum operis, & initium voluntatis. to.10.137.G
Medicamenta quadrageſimæ conuertentur in vulnera, ſi opera pia negligamus. tomo.10. 153.L
Qui diuinas ſcripturas vertit in opera beatißimus eſt. to.10.185.D

Virtus boni operis, fructus eſt æterna beatitudinis. Ibidem.C
In bonis operibus gratuita ſit dilectio dei, beneſica ſit dilectio proximi. tomo.10.242.M
Iuſtus plorat quando bona opera ſua orando cōmendat. to.10.276 K
Operentur religioſi, ſacrum ordinem non habētes, vſque ad noctem. tom.10.279.A
Tres ſunt fructus bonorum operum. tomo.10. 298.E F
Quo modo debeant lucere opera noſtra bona corā hominibus, & tamen cauere debemus coram eis facere iuſticiam noſtram. tom.10,324. M & ſequent.

Opera fidei.

Opera bona ex fide recta. to.2.96.D E. tom.5. 238.B. tom.7.194.M & .225.M. & .282.H I
Opera bona nulla ſine fide. tom.2.96.D E
Opera cum fide requiri ad ſalutem. tom.4.16.C D & ſequent. copioſe. & .151.M. & ſequen. Item, 158.F G & ſeq. copioſe. tom.7.194.L M
Quod opera, quæ dicuntur ante fidē, quamuis videantur hominibus laudabilia, inania ſunt: exemplum. tom 8.41.D E
Nemo iactet opera ſua bona ante fidem: & nemo ſit piger in operibus bonis accepta fide. Eodē. 42.B
Cùm opera noſtra ſint ex fide, quia ex fide viuimus: quo modo omnia opera dei dicuntur in fide? to.8.46.D E
Opera neceſſe eſt vt antecedat fides: quoniam nullus operatur per dilectionem dei, niſi prius credat in deum. tom.8.157.C
Fides ſine operibus non prodeſt. tom.9.194. M & ſeq. & .ſo.ſeq. F E

Opera miſericordiæ.

Opus miſericordiæ prodeſt in diuite, & in paupere: in diuite ex voluntate & opere, in paupere ex ſola voluntate. tom.8.205.B C
Opera miſericordiæ ceſſabunt vbi nulla erit miſeria. Eodem.200.M & ſeq. Et fo.208.E F. 210.B C & .224.K
Opera miſericordiæ ſunt ſemper & vbique habēda. tom.9.135.M & ſeq.
Deo non placent miſericordiæ opera, ex rapto facta. tom.10.79.B C & ſeq.

pus hominis.

Opera ... hominum non colenda. tom.1. 166.G
De opere hominis, in paradiſo, & natura. Eodem. 186.H
Summum opus hominis eſt laudare deum. tomo.8. 88.I K
Opus eſt vt tua opera de charitate procedant. to.8. 110.E F
Digne debemus operari, & in luce, non in nocte. Eodem.140.K
Si bona opera facis vt glorificeris, hoc prohibet deus: ſi ideo, vt glorificetur deus, hoc iubet. to. 8.147.B
Gratia dei operaris, non viribus tuis. Ibid.F
Quo modo operetur homo quod ipſe non operatur. tom.8.289.K L
Si operari propter ipſam laudem humanam vanitas, quanto vanius propter adipiſcendam pecuniam, & huiuſcemodi. Ibidem.295.E
Propter ipſam ſalutem temporalem non debemus operari bona, ſed potius propter illam, quam ſperamus, æternam. Ibidem.
Cuius rei contemplatione operemur, occultum eſt: ideo dominus monuit ne propter laudes hominum, nec propter cætera opera noſtra faciamus. Ibidem.H I

Operis noſtri merces eſt. to.10.17.G
Contra ſuperbos operum præſumptores. tom.10. 30.M & ſeq.
Lutea opera Aegyptiorum, myſtice quid. to.10. 100.L

Opera mala.

Opus malum præcedit mala voluntas. tom.5. 119.E F
Quid de quoquam homine, etiam malo, operatur niſi amor? to.8.41.F G
Opera non ſunt bona, quandiu non de radice bona procedunt. Ibidem.K L
Operibus malis nihil debetur niſi damnatio, & bonis nil niſi regnum cælorum. Ibidem.L M
Impius etſi opera bona videatur facere, nec bona vocanda ſunt: quia ex eo quod non operatur bene, impius eſt. Ibidem.M & ſeq.
Opera tua ſi non fuerint laus dei, incipis teipſum amare. tom.8.88.I K
In omni opere malo labor eſt, & omne opus malū cogitatum mendacium ducem habet. to. 8.351.B
Noli te putare aliquid operari, inquantū malus es: auerte ab opere tuo te ad opus illius qui fecit teipſe formet, & quod tu exterminaſti, reformet. Eodem.358.H I
Coram hominibus operantium, vt laudentur, præmium quod. tom.10.22.D
Quædam opera ſunt arguenda & iudicanda, quædam arguenda & non iudicanda. tomo 10.227.D E
Opera mala membrorum, & ſenſuum ſunt accuſanda ſecundum intentionem voluntatis. tom. 10.292.H

Ora.

Ora finis eſt veſtimenti, & quid ſignificet. tom. 8.335.K

Oracula.

Dæmonum alia, & alia prophetarum oracula. to. 3.190.L
De oraculo facto ad Iſaac. tom.5.142.H
Oraculis fallacibus dæmones deceperunt homines, vt deos colerent. Eod.165.K L

Orata.

Orata Romanus fortunatiſſimus. to.1.114.F G

Oratio, προσευχή, Precatio.

Oratio quid ſit. to.3.230.K & .236.K
Obſecratio quid ſit. to.2.62.E & ſeq.
Orantibus nobis multa tribuit deus. tom.1. 41.A
Orare in clauſis cubiculis, quid. tom.1.122. L M. tom.4.272.B C
Oratorij ratio habenda. to.1.188.L. tom.2. 105.M
Oratio pro precatione. tom.2.62.E F
Precari, imprecari, & deprecari, quid. Ibidem.
Precatio, & deprecatio, pro eodem vſurpantur. Ibidem.
Poſtulationes, & interpellationes, differunt. Ibidem.G
Preces ante conſecrationem. Ibidem.H
Benedictio ſacerdotis. tom.2.62.I in fine.
Oratio inter gratia munera. to.2.96.M & ſeq.
Orare ſtantes. to.2.218.M & ſeq. & .ſo.ſeq.E F tom.4.272.I
Orare in multiloquio. to.2.229.F
Oratio breuis & crebra, Ibidem.D
Orantis patientia. Ibidem.L M
Preces ſacerdotum. to.3.46.A
Orare & pſallere licere inter laborandum. to.3. 178.I
Orationibus mutuis indigemus omnes. to.2.130. G. to.3.238.L & .241.C

Oratio plurimum adiuuatur ieiunijs, vigilijs, & caſtigatione corporis. tom.2.130.G
Oratio iuuatur eleemoſynis. to.5.205.K
Orationis alæ duæ, ieiunium & eleemoſyna. to.8. 85.D. to.10.156.H
Honeſta eſt oratio cum ieiunio & eleemoſyna. to. 10.238.B
In oratione nō dimittuntur peccata parua vel magna, niſi alteri indulgeatur ab orante. to.5. 206.B
In oratione non ſemper dantur temporalia, quæ petuntur, ſed aliquando. tom.5.3.M & ſequentibus.
Orationes noſtræ frigidæ. to.4.248.A
Oratio plus confert quàm exhortatio. tom.4. 247.B C
Oratio qualis. to.4.254.M
Oratio recta. to.4.256.G
Orationem noſtram quid eneruet. to.4.274.K
Preces ſacerdotis, etiam mali, pro populo exaudiri. to.7.8.A B
Non exaudiri ſæpe expedit. tom.7.116.K L to.9. 92.M & ſeq. & .ſo.ſeq.B C
Vide, Exaudire.
Orare, ſicut oportet, neſcimus. to.7.279.H. to.8. 113.K L & .132.L M
Non minus oratur, ſi nullus verborum ſonus reddatur. to.8.4.G H
Oratio non eſt niſi indigentium. Eodem.30.H & .34.D
Vbi oras, ibi exaudiris, & ibi beatificaris. to. 8.91.L M
Tunc in oratione gaudemus, quando &c. tom.8. 96.I K
In vno homine quandoque vtrumque contingit, vt orando longè fiat nubilo carnis, & propinquet luce veritatis. Ibidem.
Si non vis intermittere orare, noli intermittere deſiderare. tom.8.69.K L
Oratio noſtra intra nos eſt. Eodem.83.L
Orationes bene operantium celerius exaudiuntur. tom.8.85.D
Multi in principio conuerſionis ſuæ feruenter orant, poſtea languidè, poſtea frigidè, poſtea negligenter quaſi ſecuri ſint. Eodem.149.K
Verè tibi oranti intendit deus quando ipſum quæris, non quando per ipſum aliud quæris. tom.8.183.L M
Orationes noſtræ vanis plerunque cogitationibus impediuntur. Eodem.205.I K
Inter orationes noxias habere cogitationes, grāde malum eſt. Ibidem.K L
Cùm oras, deo loqueris: cùm legis, deus tibi loquitur. Ibidem.
Non orat deum, qui aliud orat præter ipſum. Ibidem.L M
Ab orantibus deus auertit faciem, non exaudiendo quod volunt, quando ſibi neſciunt non expedire quod petunt. tom.8.212.D
Si non oraueritis, ſpem non habebitis: ſi aliter oraueritis quàm Chriſtus docuerit, non exaudiemini. Ibidem.258.I K
Sonum orationis multi habere poſſunt, vocem nō poſſunt. to.8.350.K
Oratio purè directa de corde fideli, tanquam de ara ſancta ſurgit incenſum. Eod.358.H
Quare tardius deus donet orata. tomo.10. 4.D
Ideo oranti aliquando nō dat deus, ne obſit quod dat. to.8.365.C
Oratio noſtra gemitum habet. Eodem.376.F
Propter leuia peccata, ſine quibus non ſumus, inuenta eſt oratio. to.9.240.B C

Orationis & precationis modus. tomo.9.194.K L.to.10.310.E
Dominus nos hortatur ad orandum. to.10.3.L
Tædium & improbitas orantis, quid ſint. tomo 10.4.C D
Ad orandum incitauit nos dominus, parabola iudicis iniqui, qui nec deum timebat, &c. to. 10.30.H
Rectè nouit viuere, qui nouit rectè orare. tom.10. 91.I
Carnalium, & ſpiritalium, eadem oratio. tomo 10.117.A B
Glorioſiſſima Chriſtiani pugna, eſt oratio. tomo 10.274.I K
Orationum diuerſitas, à domino commendatur. to.10.076.K
Vigilandum eſt in orationibus. to.10.085.M
In oratione, locutio non tantum quæritur quantũ ſenſus. to.10.288.D
Qualiter in orationibus de deo cogitare debeamus. to.9.183.B
Tanto oratio eſt acceptior, quanto magis ſua nam re implet affectum. to.10.207.B
De exhortatione ad orandum. to.10.310.E

Orandum quid, vbi, quando, & quo modo.

Orandum ſortiter in neceſſitatibus. tomo.2. 69.G H
Inter laborandum licere orare & pſallere. tomo 3.178.I
Orationis locus. to.3.240.G
Orationis affectũ magis valere quàm petitionis locum. to.7.116.L
Vbicunque oraueris, intus eſt qui exaudit. tomo 9.00.C D
Orandum quo modo ſit, & vbi: cum exemplis. to. 4.251.E F
Orantes quare ad Orientem conuertimur. tomo 4.272.I
Orandum quid. Ibidem.& to.8.205.M
Quo modo ſit orandum. to.4.277.M.to.10.105. H.& 156.G H.& L M
Orandum in fine. to.8.56.H
Orare clauſo oſtio, quid ſit. tomo.8.58.A.& 355.K
In oratione manus leuandæ. Eodem.140.E F
Orandi tempus quando melius eſſe conſueuerit. to.8.306.D
Orandũ eſt potius affectibus, quàm clamoribus. to.8.309.H
Quiſquis orauerit deum præter templum dei, non exauditur ad ſalutem æternam, etiam ſi exaudiatur ad ſalutem temporalem. tomo. 8. 329.I
Ille in tẽplo dei orat, qui orat in pace & vnitate Eccleſiæ. Ibidem.
Quis locus vbi adorandus ſit deus. tomo. 8. 344.B
Orare iuſſit Chriſtus in abſcondito. Eodem. 355 K
Oraturus deum quid agere debeat tomo. 9. 20. C D
Orare ſi vis in templo, in te ora. to.9.31.A B
Templum dei, in quo orandum, homo eſt. Ibidem.
Precatio in afflictione. to.9.158.L
Orandum eſt occultè. to.9.050.A B
Orandum eſt detecto capite. to.9.204.E
In patria cœleſti nullus futurus orandi locus. tom. 10.75.K
Quo modo ſit intelligendum, quod orãdum eſt in occulto, cum etiam publicè ſit orandum. tomo 10.456.L M
Non eſt deſiſtendum ab obſecratione, licèt prima facie non obtineamus. to.10.018.A

Orandum pro quibus.

Orandum pro liberatione patriæ. tomo.1.in Poſſidonio.
Orandum pro peccatis. tomo.2.25.K L. tomo.7. 193.A
Orant pro peccatis ſuis etiam iuſtiſſimi. to.7.35. K L.& 149.I K
Orandum pro ignorantiis. to.2.119.H
Orandum pro infidelibus. tomo. 0. epiſto.107. per totum.
Pro inimicis. to.3.238.C D
Orandum eſſe concionatoribus. to.3.18.G
Orandum pro miniſtris verbi. to.8.72.G
Precandum in annunciatione verbi, vt is qui annunciat clarè explicet, & auditores credant & intelligant. to.10.44.B C
Pro quibus ſit orandum, & contra quos. tomo. 8. 39.C
Gratis deum ora. Ibidem.G
Orandum pro errantibus in via veritatis. tom. 8.49.D E.& ſeq. copioſè.
Orandum pro hæreticis. to.10.38.M.& ſeq.
Orandũ pro omnibus diſperſis, id eſt, fidelibus ab hæreticis ſeductis. to.10.44.A
Non ſunt in oratione petendæ res temporales, ſed peccatorum remiſſio, & æterna beatitudo. tom. 10.106.H
Orationes pro mortuis non omittendæ. tomo. 4. 014.F
Orat pro matre defuncta Auguſtinus. to.1.37.C
Oratio pro defunctis ad altare. Ibidem.E
Non orandum pro mortuis, Aeriani putant. tomo 6.6.E
Oratio pro auxilio diuino. to.4.258.F
Aduerſus mala carnis. to.4.259.I
Orandum pro animabus exiſtentibus in purgatorio. to.10.303.G
Pro quo peccato non orandum. to.4.070.F

Oratio cum fide.

Oratio non ſine fide. to.0.102.I K
Orantis fides ſpes, & charitas. tomo.0.129.K
Orationis fons fides, ſine qua nemo orat. tomo.10. 30.I
Fide deficiente oratio perit. Ibidem.
Vt oremus, credamus. Ibidem.
Orare fide. to.10.99.G

Oratio ad deum.

Precatio ad deum. tomo.1.27.E.& fo.115.H.& ſequentibus.
Orando deum non docemus. to.2.126.A.& 129. A.to.3.104.C to.4.070.C
Orationes noſtras deo offerunt angeli. to.0.106. A.& 109.D E
De orando deo. to.2.epiſto.121.
Orandum ſine intermiſſione. to.2.108.M.& ſequentibus. to.6.6.G.to.8.59.K
Cur oramus deum ſcientem quid nobis ſit neceſſarium. to.2.129.A
Orantes deus nonnunquam iratus exaudit. tomo 2.129.M.& ſequen.
Orare ante dominum, quid ſit. to.4.056.G
Dei imploratio. to.4.258.F
Orantes deus non exaudit aliter quàm inuocatores videt, & cum exaudiunt angeli, ipſe in eis exaudit. to.5.84.L
Orare deum, gratia ſpiritalis eſt. tom.7.201.G. & 079.I
Sine cum voce carnis, ſed cum ſilentio gemimus, ad deum corde clamamus. to.8.30.C
Oretur deus, vt præſtet quod iubet. tomo. 8. 141.I
Orantibus deus aliquando non dat ad voluntatem, vt exaudiat ad ſalutem. Eodem, 206.B C.& 221.F
Si vis vt orationem tuam auribus percipiat deus, fige tu in corde tuo legem ipſius. tomo. 8. 005.D
Rogandus eſt deus, vt quod nouit vtile medicamentum adhibeat. to.9.133.H.& ſequen.
Expectatio mentis humanæ, oratio ad deum tom. 10.88.I
Quæ oranda à deo. to.10.92.H I.& M
Verus Chriſtianus quid à deo orare debeat. tom. 10.95.B
Oraturus ad deum, dimittat prius ex toto corde ſuo. to.10.044.L
Bonorum oratio, locutio eſt ad deum. tomo.10. 288.D

Oratio Chriſti, & ad ipſum.

Chriſtus ex quo homo infirmus, ex hoc orauit patrem. to.8.32.G H
Oratio Chriſti, quo modo in finem ſuum conuertatur. Eodem.56.H I
Pro illo nullus orat, qui pro omnibus interpellat. tomo 8.64.I
Ad hoc orauit Chriſtus, vt doceret te orare. Ibidem.102.B
Orat in nobis Chriſtus, orat pro nobis, oratur à nobis. to.8.004.K L
Chriſtus, ſecundum quod verbum eſt, non orat, ſed exaudit. Eodem.010.G
Orent pro ſe inuicem membra, quia caput Chriſtus pro toto corpore Eccleſiæ orat. to.9.125.A. & ſequentibus.
Oratio domini in orto. to.10.189.I
Multi Iudæorum, pro quibus orabat Chriſtus in cruce, poſt aſcenſionem eius crediderunt. to. 10.194.C
Non eſt iuſta oratio niſi per Chriſtum: & quæ non fit per Chriſtum, non ſolum non poteſt delere peccatum, ſed etiam ipſa fit in peccatum. to. 8.075.H I
Orandum in nomine ſaluatoris. to.9 93.B C
Non petitur in nomine ſaluatoris, quicquid cõtra rationem ſalutis petitur. to.9.107.I
Oratio non eſt iuſta, niſi per Chriſtum. tomo 8. 275.H I
Precatio ad Chriſtum heroica. to.9.153.K
Precatio ad Ieſum alia. to.9.157.B.& 58.C. & M.& ſeq.& fo.ſeq.F
Precatio de paſſione Chriſti. to.9.159.L M
Quantũ nobis dominus cõmẽdauerit, vt oremus. tomo 10.4 C D
A contrario ſimilitudines, vt oremus. Ibidem.

Orationes Eccleſiæ.

Orat Eccleſia modo pro inimicis, quia conuerti poſſunt: ſed pro damnatis, vel pro præſcitis non oraret, ſi ſciret qui eſſent, ſicut nec pro diabolo. to.5.203.K.& ſeq.
Orationes Eccleſiæ intuendæ. to.7.279.F
Orat Eccleſia pro defunctis. to.4.223.K.& 016. K. to.9.97.H I
Pro defunctis exauditur Eccleſia: & quo modo. Ibidem.M.& ſequentibus.
Pro martyribus non orat. to.9.97.I
Eccleſiæ orationes, ex Saulo, Paulum impetrauerunt. to.10.92.I K
Saulus, orationibus Eccleſiæ iuuatus. to.10. 92.H I

Orationes ſanctorum.

Orauit, & exaudita eſt, Anna mater Samuelis. tomo 0.130.D E
Orabat diu noctúque Anna Phanuelis. Ibidem.

Orans

Orans Dauid exauditur, Saul non item. tomo 4.164.H I
De orante Moyſe in modum crucis. tom.5. 83.A
Orante Iſaac, concepit vxor ſua ſterilis. Eodem. 142.F
Ieſus filius Naue pugnabat, & Moyſes orabat. tom.10.256.B
Orando magis, quàm feriendo, pugnauit Theodoſius. tom.5.48.I K
Orationibus ſanati ſunt quidam miraculoſe. tom. 5.209.C.& ſequent.
Oratio ſanctorum, in hac vita, cur non ſemper exaudiatur. tom.5.214.I K
Orationibus diui Cypriani adiuuari exoptat Auguſtinus. tom.7.95.A B
Orat Auguſtinus pro amicis errantibus. tom.1. 6.F.tom.6.34.M
Inde orabit ad te omnis ſanctus, quia & cætera. tom.8.42.C D
Orationes ſanctorum, quare deus nonnunquã repellat. tom.8.212.D
Quantum valeat oratio ſanctorum pro aliis, apud deum. tom.8.270.K L
Oratio quam Auguſtinus dicebat in fine ſuorum ſermonum. tom.8.pagina vltima. tom.10. 27.G
Paulus oratione illorum quos perſequebatur adiutus eſt. tom.10.92.K
Quid valeat oratio ſanctorum pro malis. tom. 10.94.E
Stephanus, & Iacobus, pro ſuis perſecutoribus orauerunt. tom.10.157.F
Oratio iuſti, clauis eſt cœli. tom.10.238.C
Orauit Stephanus pro inimicis lapidantibus. to. 10.255.D.& 256.E F
Petrus Simonem Magum volantem, oratione proſtrauit. tom.10.268.A B
Martyres antequam pro nobis ſupplicent, debent aliquid in nobis de ſuis virtutibus recognoſcere. to.10.277.B
Orationis exempla multorum ſanctorum. tom.10. 288.B C & ſequent.

Oratio dominica.

Orationis dominicæ expoſitio. tom.2.129.F G & ſequen. tom.3.44.D. to.4.272.F.& ſequen. to. 10.25.F G.& ſequen.& 191.D E & ſequen. & 196.A.& ſequent.
Item de commendatione & expoſitione eiuſdem, Homilia. tom.10.125.E.& ſequent.
Item expoſitio eiuſdem ad Neophytos. tom.10. 218.I K
Ex ſententia Cypriani. tom.7.272.I K
Oratio dominica omnibus neceſſaria. tomo.2. 82.F G. tom.7.250.G.& L.& 257.E. to. 10.216.A
Orauerit ne beata virgo? tom.2.82.E F
Oratio dominica, & ſymbolum. tom.3.35.D
Oratione dominica expiari leuiora peccata. tom. 3.40.L
Oratio dominica ſecundum Lucam. tom.3.44.E
Oratio dominica, cum donis ſpiritus ſancti collata. tom.4.274.H I
Oratio dominica, quo modo deleat quotidiana peccata. tom.5.206.B.& ſequent.
Oratio dominica cur ſic dicatur. Ibidem.
Oratio dominica, ad vias domini pertinet. tom. 8.290.B
Oratio dominica, fidelibus datur & etiam perfectis. tom.8.356.I
Oratio dominica, breuis, & omnium plena virtutum. tom.10.25.F
De oratione dominica, Serm. Ibidem.F & ſeq
Quare in dominica oratione, quod noſtrum eſt, oramus vt det nobis. tom.10.97.F G
Dominicæ orationis diſtinctio. to.10.116.C D
Oratio dominica, ſeptem petitionibus compendioſis, omnes ſpecies orationis comprehendit. tomo 10.218.M
Oratio dominica, oratio fraterna eſt, nam dicit, Pater noſter, & non meus. tom.10.219.B C
Filij ſunt docendi orationem dominicam, & ſymbolum. tom.10.234.A.& I
Orationis dominicæ fructus. tomo.10.288.B F G
Tres primæ petitiones orationis dominicæ ad æternitatem ſpectant: quatuor reliquæ, ad tẽporalem vitam. Ibidem.F
De oratione dominica. tom.10.191.C

Orationis excellentia, virtus, officium, & fructus.

Orando deum, vincimus omnes diaboli tentationes. tom.5.87.F
Oratio omnia penetrat, dirumpit omnia, vt perueniat ad aures dei. tom.8.328.B
Officium orationis. tom.9.177.K
Oratio cœleſtis. tom.10.191.C D
Aſſidua oratione, potentia calcatur armorum. to.10. 239.C D
Orationis excellentia. tom.10.288.E

Orationes malæ.

Orantes pro temporalibus, non exaudimur. tomo 2.125.E F
Preces malæ. tom.3.238.L & 241.C
Orant contra ſolem & lunam Manichæi. to.6. 6.B.& 34.D.& 64.K
Orationes deteſtabiles. to.9.20.C D

Oratio, Loquutio, λόγος.

De oratione. tom.1.63.A B
Oratio ad quid inſtituta. tom.1.122.I K.& 125.B
Oratio non ſemper patefacit animum. Eodem. 227.I
Oratio figurata, quid efficiat. tomo.3.6.B
Debet ſibi non omnino diſplicere, qui dicit. tom. 4.217.B Vide, Loquutio.
Perſpicuitas orationis. tom.3.17.K
Qua ratione perſpicua fiat oratio. Ibidem.K L
Plato orationem in quinque partes diſtribuit. to. 5.67.A

Orator.

Oratoris officium. tom.1.68.H
Quis ſit finis oratoris. Ibidem.I
Oratorum inflata & expolita mendacia. tom.2. 135.L M
Oratoris eſt, docere, delectare, flectere. tom.3.18. A.& K L

Orcus.

Orcus deus. tom.5.55.C.& I
Orcus, Dis pater, & Pluto, idem. to.5.58.M

Ordo.

De ordine rerum vniuerſitatis, diſputatio. tom.1. 103.G.& ſequent.
Ordo prouidentiæ diuinæ, an omnia bona & mala contineat. Ibidem.H
Ordo ſtudioſorum ſapientiæ. tom.1.1.L.& 109.D E.& ſequent.& 111.D
An ordinauerit deus peccata. to.1.16.I.in fi.
Ordo prædeſtinationis diuinæ certus. tom.1. 25.C
Ordine cuncta deus adminiſtrat. Eodem.104.H
Ordo omnia complectitur. Ibidem.L
In ordine rerum eſſe bona & mala. Ibidem. M.& ſequent.
Mala deus non diligit, licet ad ordinem pertineant. Ibidem.
Ordo, dux ad deum. tom.1.105.K L
Ordo quid. Ibidem.M.& to.5.181.H
Ordinis definitio expenditur. to.1.106.H
Quo modo medendum errori credentium res nullo ordine geri. tom.1.108.B C
Ordo rectus. Eodem.142.L.& ſequent.
Ordinatus homo quando dicendus. Ibidem.
Ordo vniuerſitatis firmus. tom.1.150.I
Quo modo ordo fuerit, cùm malum non eſſet. Eodem.112.B
Ex ordine rerum cognoſci deum. tom.1.164.F
Ordo rerum triplex. tom.2.65.C
Ordinem rerum homines non inſtituerunt, ſed animaduerterunt. tom.3.9.M
Ordo narrationis inuerſus, qua ratione explicetur. tom.3.25.D
Ordine omnia geri, optima gubernatio. tom.3. 178.M
Ordo. tom.3.236.G
Ordo in creaturis. tom.3.241.K
Ordo omnis & ſpecies, à deo eſt, & in omni creatura. tom.5.44.D
Ordine naturæ, angeli mali præferuntur nobis: ordine vero iuſtitiæ, homines præferuntur eis. Eodem.95.I
Quo modo ordinet deus bona & mala. Ibidem. M.& 122.M
Ordo diuerſus quo modo ſit in creaturis, & in rebus. tomo 5.95 I.& 96.I K
Ordinem non appeteret creatura, niſi ſpecie contineretur: nec modo aliquo eſſet, niſi eſſet à deo facta. tom.5.98.G
De ordine vniuerſi infimo, qui eſt in creaturis ſuccedentibus ſibiinuicem, & ſeipſas deuorantibus: qui ordo ideo nos non delectat, quia non conſpicimus vniuerſum. tom.5.101.F & ſequent.
Quo modo contra naturarum ordinem facere, cauſat vicium in nobis. to.5.102.E
Ordo rectus rerum non peruertitur, peruerſa inordinatione delinquentium. Eodem.122.M.& ſequentibus.
De ordine amoris in quo virtus exiſtit. tom.5. 130.L M
Ordo quidam & pax, quo modo ſeruetur etiam in his quæ non videntur ordinata. tom.5. 181.C D
Ordo eſt parium diſpariúmque rerum, ſua cuique loca tribuens diſpoſitio. Ibid.H I
Ordo cœli eſt firmiſſimus. tom.5.186.B
Ordinem ſuum quæque res petit. tom.8.33.M

Oreb.

Oreb, interpretatur ſiccitas. tom.8.199.D

Organum.

Organa dicuntur omnia inſtrumenta muſicorum, quamuis iam obtinuerit conſuetudo, vt organa propriè dicantur ea quæ follibus inflantur. to. 8.123.G.& 321.L
Organa ſuſpendere in ſalicibus, quid ſit. Eodem. 341.K L

Oriens.

Ad Orientem, quare oramus. to.4.272.I
Orientis regiones conflagratæ perierunt. tom.5. 31.F G
Orientalium Epiſcoporum ſententia, de baptiſmo. tom.7.14.D E
Oriens & Occidens, totum orbem ſignificant. tom. 10.5.E
Chriſtus Orientis Eccleſiam ſua paſſione illuſtrauit: Petrus & Paulus Occidentis. tom.10. 268.A

Origenes.

Origenis error, quòd omnia recurrant ad id,

vnde defecerunt. tomo.1.2.L
Origenis errata. tomo.2.9.K
Origenis de mendacio ſententiam Hieronymus ſequutus. tomo.1.10.I
Origenis ſententia. tomo.2.140.E F
Origenis opinio cur mundus productus fuerit. tomo.5.97.A.& ſequentibus.
Origenes reprehenditur in libris περὶ ἀρχῶν. *Ibidem.*B
Origenis miſericordia. to.5.101.K
Origenes duxit dæmones liberandos eſſe poſt longa ſupplicia, & angelis ſanctis ſociandos. Ibidem.
Origenes in variis opinionibus reprobatus eſt ab Eccleſia. Ibidem.L

Origeniani, alias Origeniſtæ.

Origeniani hæretici, à quodam Origene. tomo 6.5.B
Alii Origeniſtæ, vel Origeniani, ab Origene Adamantio. Ibidem.C
Origeniſtarum de purgatione & liberatione malorum, de ſalute dæmonum, & cætera, error. Ibidem.
Contra Origeniſtas. tomo.6.139.H
Origeniſtarum error de ſalute dæmonũ improbatur. tomo.6.140.A B

Originale peccatum.

Originis peccatum, quo modo demanarit ad poſteros. tomo. 2. 155. B. & ſequenti. tomo. 10.71.L
Originale peccatum ex Adam trahimus. tomo 2.14.H. tomo.8.107.B C.& 50.B.& 59.B. & 145.F
In quo omnes peccauimus, & filij iræ naturaliter facti ſumus. tomo.10.50.B C
Originale peccatum per lauachrum regenerationis, & in maioribus, & in paruulis, ſoluitur. tomo.2.14.H
*Originale peccatum negabant Pelagiani.*to.1.3.L *Vide, Pelagius.*
Originale peccatum paruulis hæreditarium. to. 2.4.C.& M.& 5.K. & ſeq.copioſè.
De peccato originali, & baptiſmo paruulorũ. to. 2.83.B C.& ſeq.& epiſt.157.
Originalis peccati maſſa, omnes ex æquo condemnat. to.2.33.L.& 97.C D. & ſequentibus.
Originalis peccati abolitio. tomo.3.38.M
Originale peccatum. tom.3.49.E F.& 53.B.& 239.D.to.10.8.K
Originale vicium eſt voluntarium. tomo. 5. 101.D
Originale peccatum non fuiſſet transfuſum aliquo aliorum parentum peccante, ſi primi homines non peccaſſent. Eodem.119.C D
Originalis peccati remedium ante diluuium tacet ſacra hiſtoria, ſed ſacrificia non tacet illorum. to.5.129.B
Per originale peccatum paruulus præuaricator eſt legis. Ibidem.140.M
In originali peccato pares ſunt omnes in materno vteris. to.5.142.G
Originale peccatum contraxerunt omnes penitus nullo excepto, præter Chriſtum. Eodem.180.A. & ſequentibus.
In originali malo duo ſunt, peccatum atque ſupplicium: in originali bono alia duo, propagatio & confirmatio to.5.215.B C
Peccato originis omnes obnoxij. tomo.7.144. I K
De peccato originali, & gratia Chriſti contra Pelagium. to.7.165.D.& ſequen.
Libido & labor parturiendi, ex peccato. tomo 7.173.K
Teſtimonia doctorum de peccato originali. tomo 7.201.H I
Vnde ſanetur ægritudo originalis peccati, qua omnes homines tenentur. to.10.65.G
Reliqui qui originali peccato culpam mortalem admiſerunt, in inferno remanſerunt. tomo.10. 316.E

Ornatus.

Ornatus auri & veſtis quibus & quando permittitur. tomo.2.70.H I. & 167.K.& ſequentibus.
Ornatus verus Chriſtianorum, quis ſit. Eodem. 70.H I
In ornatu ſuperbo cor humile haberi poteſt. Eod. 167.M & ſequentibus.
Ornantes ſe non intortis crinibus, &c. exponitur. tomo.10.77.L
Ornamenta ſpiritalia. to.10.104.H.& ſeq.

Oroſius.

Oroſius presbyter laudatus. to.2.21.M.& ſeq. & 25.E.& 86.E.& 95.C D
Ad Oroſium quæ ſcripſerit Auguſti. to.1.13.F. to.2.95.C D

Orphani.

Orphani pupilli ſunt. to.9.93.M
Orphanos, & viduas facit gladius verbi dei. to. 8.152.H

Orpheus.

Orphei, aliorúmque in gentilitate vatum, præſagia, de filio dei, quatenus valeant. tomo 6.62.L
Orpheus cantans vxorem recuperas. tomo.5. 161.F

Orthopolus.

Orthopolus. to.5.156.E.& H

Ortygometra.

Orthygometra, auis. to.3.164.G.to.4.33.G

Os.

Os hominis duplex. tomo, 3.103.B. tomo 4.5.M
Os corporis, & cordis. to.4.237.M
Os dei. to.4.133.G
Os aperire. to.4.263.E
Oris apertio, ad dei gratiam pertinet. to.4.29.I K. to.7.192.H
Os dei, eſt eloquium eius quod fecit ad nos in reuelationibus ſanctorum pluribus, & teſtamentis duobus. tomo.8.291.G
Ori non eſt ponendum clauſtrum continentia, ſed oſtium. Eodem.352.I
Propter quos ori ponenda ſit cuſtodia. tomo. 8. 71.M
Os non eſt aperiendum contra inſipientem. Ibidem.74.C
Quale os noſtrum repleatur gaudio. tomo. 8. 320.K L
Quo modo quod intrat in os non coinquinat hominem, ſed quæ de ore procedunt. Ibidem. L M
Cuſtodi os cordis à malo, & innocens eris. Ibidem.321.F
Os dominus quo modo aperiat. tom.10.170. L. & ſequentibus.

Oſſa.

Oſſum, pro os. tomo.3.21.H I.& 27.L. tomo 8.348.D
Oſſa fortitudinem ſignificant, & firmamentum. to.8.8.C.& 53.G
Oſſa Chriſti, omnes iuſti. Eodem.55.I
Oſſa Chriſti diſcipulos ſignificant, quæ tunc diſperſa ſunt, quando &c. to.8.24.E
Quid ſignificent fortes Eccleſiæ, quæ tunc conturbantur quando &c. Eodem.38.A
Oſſa tunc confringuntur, quando fortes Eccleſiæ tribulationibus cedunt. tomo.8.83.M
Oſſium nomine ſpiritales intelliguntur. Eodem. 87.C D
Oſſa frigi in frixorio, quid ſit. to.8.247.L
Oſſum animæ abſconditum, quale ſit. Eodem. 348.D

Oſanna.

Oſanna quid ſignificet. tomo.3.6.L. tomo.9. 80.M
Oſanna cur interpretatum. to.3.6.L
Oſanna affectum mentis potius quàm rem aliquam ſignificat. to.9.80.M

Oſcen.

Oſcen. tomo.1.54.D

Oſculum.

Oſculum propinquorum, apud veteres. tomo. 4. 24.C
Oſculum pacis. to.4.61.B C
Oſculo Iudas bellum incepit. to.10.189.F

Oſeas, Oſee.

Oſee meretrix. tomo. 3.12. H I. tomo. 6. 94. M.& ſequenti. tomo.7.87. M. & fo.ſequen. C D
Oſee quid prophetet. tomo.5.167.B & ſequentibus.
Oſee dictus Ieſus. tomo.6.70.L
Oſee quando regnare cœperit. to.5.164.G

Oſiris.

Oſiris, mariens Iſidis, dilaceratus quæritur, & inuenitur. tomo.3.53.I
Oſiris. to.5.73.I.& 84.C D

Oſius.

Oſius Cordubenſis, & eius innocentia. tomo 7.3.M

Oſtendere.

Oſtendere pro facere. to.3.24.L
Oſtendere dei, quid ſit. to.4.234.B
Oſtenta, ab oſtendendo. to.5.200.H I

Oſtium.

Oſtium, ſenſus carnalis. tomo.4.272.C. tomo 10.156.H
Oſtium, quo modo claudendum. to.4.272.C
Oſtij verbi apertio, quid ſit apud Paulum. tomo 7.272.M
Oſtium porta, initium ſignificat fidei, qua ſaluamur. to.8.50.L.& fo.ſeq.B C
Oſtiũ cordis quo modo intret Chriſtus & quo modo diabolus. to.8.354.L
Per oſtium intrare in ouile, exponitur. to.9.72. M.& ſequentibus.
Intrare per oſtium multi contemnunt, quibus bene viuere ſatis eſſe videtur. Ibidem.72.A
Oſtiarius quis eſt qui oſtium aperit paſtori. tomo 9.73.G
Oſtium, & oſtiarius Chriſtus. tomo.9.72.M.& ſequen.& 73.G H
Oſtium apertum in cælo, Chriſtus eſt, mediator dei & hominum. to.9.141.L

Otriades.

Otriades. tomo.5.2.K

Oua.

Oua an primum creata, vel aues. to.3.127.F
Panis, piſcis, & ouum: quibus opponuntur, lapis, ſerpens, & ſcorpio. tomo.2.129.B C. tom.10. 26.C.& ſequentib.

Oues.

Ouis error quo modo corrigendus. to.1.45.I K
Oues, bonos ſignificant, in libris ſanctis. tom. 3.6.B. to.7.239.F
Oues non ſolum homines beati, ſed etiã angelicæ creaturæ ſpiritus dicuntur. to.8.12.I K
Ouis vna, multos vicit lupos. to.8.47.F G

Sunt

Sunt oues in inferno, quibus paſtor mors eſt: ſunt & in cœlo, quibus paſtor vita eſt. Eodem. 100. A B

Ouis perdita ſe inuenire non poteſt. tom. 8. 189. B

Oues dei detonſæ, & aſcendentes de lauacro, quæ ſint. Ibidem. 233. F G

Oues vendere, quid myſticè. tom. 9. 21. A

Ouis erratica quo modo dicatur, & quæ verè oues Chriſti. tom. 9. 72. K

Oues multa foris. Ibidem. M

Infirmum animum gerit ouis, quando tentationes non credit ſibi profuturas. Eodem. 230. K

Oues errantes reuocare, quid ſit. Ibid. 231. D

Oues errare in montem, & collem, quid ſit. Ibidem. F G

Ouibus errantibus, non eſt paſtor. Ibidem. K L

Deus aufert oues à paſtoribus malis, vt eas bonis committat. Ibidem. 232. A. & D E Quid ſit oues ſic auferri, & cætera. Ibidem. D E

Petro quieſcente non eſt nunc cui dominus oues ſecuras paſcendas committat. Ibidem. E

In montibus Iſrael, eſt requies ouium. Ibidem. G H

Si ſunt bonæ oues, ſunt boni paſtores: & contrà. Ibidem. M

Ouis dei gregem ſuum quærit. Ibidem. 233. B

De ouibus, Liber. tom. 9. 224. G. & ſequenti.

Quibus dominus commiſerit oues ſuas. to. 10. 42. C

Oues Chriſti ſumus. tom. 10. 51. D E

Chriſtiani cum obedientia audiant ſi oues & prædicatores cum timore, paſce. Ibidem. E

In Eccleſia catholica oues, apud ſchiſmaticos & hæreticos hædi. Ibidem. G

Ouis occiſio, quid tom. 10. 61. D

Oues in montibus relictæ, quid. tom. 10. 64. G

Oues, de quibus dicitur, Non ſum miſſus niſi ad oues quæ perierunt domus Iſrael. tom. 10. 164. A B

Oues bonæ non ſua quærunt, ſed quæ Ieſu Chriſti. tom. 2. 190. C D

Cùm oues faciunt quæ paſtores mali dicunt, deus paſcit eas: cum vero faciunt quæ paſtores, paſcuntur ab eis. tom. 9. 232. A B

Ouile.

Ouile, Chriſti Eccleſia. tom. 4. 279. G tom. 9. 72. B

Ouile Chriſti quotquot introierunt, præter Chriſtũ venientes, fuerunt fures. tom. 9. 72. E

Qui per alteram partem aſcendant in ouile. tomo 10. 41. G

Vnde ad ouile Chriſti de gentibus venimus. tom. 10. 163. G

ὤρια.

ὤρια. tom. 5. 101. A

Oza.

Oza filij Aminadab caſus. tom. 3. 166. L

Ozias.

Ozias lepra percuſſus, quòd ſacerdotium inuaſit. tom. 2. 10. F

Pactum.

PActum noſtrum cum deo. tom. 10. 114. C

Pagani.

Pagani qui vocentur. to. 1. 33. D

Pagani deficiunt. to. 1. in Poßidonio.

Pagani mirè conuerſi ad Chriſtum. tom. 2. 137. K & ſequent.

Paganiſmi irriſio. tom. 2. epiſto. 44.

Aduerſus Paganos lex. tom. 2. 33. L

Sex quæſtiones contra Paganos expoſitæ. tom. 2. epiſto. 49.

Paganorum furor in Chriſtianos. tomo. 2. 170. F G

Pagani, qui & Græci, & gentiles. tomo. 3. 177. D E. & L

Paganis vnde cognitio veritatis. tomo. 3. 183. K. & 186. F

Paganorum impetus in Eccleſiam. to. 3. 191. G

Paganorum reliquiæ, fruſtra iactant ſua. Ibidem. H

Paganorum blaſphemia in Chriſtum. tomo. 1. 11. D. tom. 4. 86. E F

Contra Paganos, de deo vero, plura. tom. 4. 86. K L. & ſequen. copioſè. Item. 190. L M. & ſeq. foliis per totum.

Eorundem opinio, de deo noſtro. to. 4. 88. B

Contra Paganorum cationes. tom. 4. 90. C & ſequent.

Omnis Paganus in ignorantia eſt. to. 4. 210. K

Paganus adultus, & infans, differunt. Ibid.

Pagani elementis ſeruiunt. tom. 3. 79. F

Pagani. tom. 3. 79. E

Contra Paganos, ex Hermete, & Sybilla. tomo 6. 8. I. & ſequent.

Pagani quo modo catechizandi. tom. 6. 61. K L. & ſequent. copioſè.

Paganorum vaticinia, de filio dei, quatenus valeant. tom. 6. 62. L

Aliter Pagani, aliter hæretici recipiuntur. tom. 7. 30. G

Pagani etiam diis ſuis tribuunt purificationem. tom. 7. 31. I K

Pagani habent aliquid quod probatur. tomo. 7. 101. L M. & 106. A

Paganus benè viuens, patentibus oculis eſt in tenebris. tom. 8. 28. H I

Paganos, ligna eſſe ſyluatica extra Eccleſiam. to. 8. 38. A

Vide, Gentiles.

Pagani non intrantes per oſtium tom. 9. 71. M & ſequent.

Errores Paganorum circa pœnitentiam. tom. 9. 224. C

Confutatio erroris Paganorum, ſuper pœnitentia. Ibidem. C D

Paganorum nugæ deſerendæ. tom. 10. 5. M & ſequentibus.

Orandum pro Paganis, & non iraſcendum. tomo 10. 6. F G

Omnes Pagani, ſiue Iudæi, antequam Chriſtiani fierent, peccarunt in ſpiritum ſanctum. tomo 10. 9. D

Pagani, Iudæi, & hæretici, peccant in ſpiritum ſanctum. Ibidem. E

In Paganos inuehit. tom. 10. 26. F G. & K L

Per Chriſtum Pagani homines facti, non Pagani. tom. 10. 66. G

Paganis ſufficienter conuincuntur à Chriſtianis, per libros Iudæorum. tom. 10. 136. E

Qui ſalſis cibariis ſitim acuunt, paganizare cenſentur. tom. 10. 240. M & ſequent.

Improperia Paganorum, ad fideles. tom. 10. 311. G H

Paleæ.

Palea habet tam frigidam vim, vt obrutas niues ſeruet, & tam feruidam vt poma immatura maturet. tom. 5. 198. C

Palea, hæretici. tom. 1. 158. F G

Palea, & zizania, in Eccleſia. tom. 1. 161. I in fine.

Paleas à tritico ſeparare, dei eſt. tom. 2. 38. H

Ob Paleas non recedendum ab Eccleſia. to. 7. 53. C D

Ex palea frumentum. Ibidem. E

Paleis comparantur humana commenta. tom. 7. 63. E F

Palearum nomine iniqui ſignificantur. tom. 8. 8. M

Bonum aurum, malus palea. tom. 10. 45. G

Eccleſia, temporis huius, ſemper habet & paleam, & frumentum. tom. 10. 236. K

Palemon.

Palemonem Xenocrates ad bonos mores conuertit. tom. 2. 133. G

παλιγγενεσία.

παλιγγενεσία. tom. 5. 216. H. & K

Pallas, Palladium.

Pallas & Berecynthia quo modo lauentur. tom. 3. 11. I

Palladium, quod imperium comitabatur, ab Vlixe furtò ſurripitur. to. 5. 2. H

Palladium quid ſit. & quo modo rapitur. Ibid.

Pallentem moriturum Hercules fleuit. tom. 5. 23. F

Pallium.

Pallium dei. tom. 4. 234. A

Quæ ſint duplicia pallia debita deo. tom. 10. 233. B

Pallor.

Pallor dens. tom. 5. 53. H. tom. 8. 267. G H

Palma.

Palmæ arboris natura. tom. 4. 302. H

Palmarum rami, victoriam ſignificant. tom. 9. 80. L M

Palmam dare. tom. 2. 54. H I

Palma altitudinem ſignificat. to. 8. 224. E

Quæ ſint palmæ in manibus martyrum. tom. 10. 259. M. & ſequent.

Palmites.

Palmites vitis, diſcipuli Chriſti. tom. 3. 241. D

Palpare.

Chriſtus diſcipulis quare ſe palpandum præbuit, & Mariæ Magdalenæ prohibuit. tom. 9. 128. D

Palpebræ.

Palpebræ dei. tom. 4. 233. F

Palpebræ dei operationem, & apertionem ſcripturarum ſignificant. tom. 8. 27. A

Palpebræ, Chriſti mortem, & reſurrectionem ſignificant. Ibidem. E

Pammachius.

Pammachium Auguſtinus collaudat, & ca. tom. 2. 142. F G

Panis.

Panis accipitrem necat. tom. 1. 175. A

Panis dono miſſus. tom. 2. 28. A

Panes benedicti. Ibidem. D

Panis in bono, & in malo. tom. 3. 13. K

Panis pro omni cibo. Eodem. 23. L. & 26. C & fo. ſequenti. C

Panis. tom. 4. 274. G

Panis ſubcinericius, dicitur Græcè engriphias. to. 10. 161. E

Ruſticus panis, licet incultior, tamen fortior eſt, & magis ſatiat. tom. 9. 192. H

Panem cum ſuauitate manducare. tom. 10. 58. L

De eo quod in Euangelio ſcriptum eſt, Frange eſurienti panem tuum, & egenos vagóſque induc in domum tuam, Homilia. tomo. 10. 99. L. & ſequent.

Panes in eremo terra produxit. tom. 10. 231. D

Panibus quinque, turba paſcitur. to. 3. 171. F

De quinque panibus. tom. 4. 102. A. & ſeq. & 130. I. & ſequent.

Chriſtus cur de quinque panibus, tot milia ſatiauerit, & de lapidibus non fecit panes, cum eſuriret. tom. 8. 221. F G

Panes quinq; hordeacei, quinq; libri ſunt Moyſi. to.9.46.G
De multiplicatione ſeptem panum, & paucorum piſcium. to.4.103.F F to.10.230.G H
Miraculum quinque panum ſpectat ad Iudæos, & ſeptem ad Gentes. to.10.230.I K.& ſeq.
Sicut quinque panes, quinq; libros Moyſi, ſic ſeptem ſeptiformem gratiam ſignant. Ibidem.K
Panis, piſcis, & ouum: quibus opponuntur lapis, ſerpens, & ſcorpio. tomo.2.129.B C.tomo.10.26.C.& ſequentibus.
Et quid ſint allegoricè. tõ.10.26.C.& ſeq.
De rogante tres panes in nocte ab amico, & oratione: Sermo, to.10.25.K L.& ſequent.
Quid ſignificet ille amicus qui perrexit ad domum domini, tres panes petiturus. tomo.10.212 E
Tres panes in Euangelio, trinitas. tom.10.26.B
Et ibi de trinitate plura.
Tres panes in Euangelio, fides, ſpes, & charitas. Ibidem.C
Tres panes in Euangelio, ſingulus triplex. to.10.299.M.& ſequentibus.

Panis quotidianus.

Panis quotidianus, quid. to.3.44.D E. to.4.273.D.& ſeq. to.10.115.F G
Oratio dominica, de quo pane loquatur. to.4.273.E. to.10.25.G H
Panis quotidianus. to.4.273.D. to.10.97.F G.& 115.F G
Panis quotidianus quo modo ſit noſter, quem petendo nobis quotidie dat deus. tomo 8.119.F G
Quòd Latini quotidianũ panem dicunt, id Græci aduenientem. to.10.25.H
Panem quotidianum nobis dari hodie petimus, quia quid dies craſtina nobis pariat ignoramus. to.10.191.F
Verbũ dei quod quotidie prædicatur, panis quotidianus eſt. to.10.196.C

Panis ſacramentum.

Panis angelorum, Chriſtus. to.1.153.B. to.4.164.K L. to.9.25.K L
Panis ſacramentum. to.4.119.C
Panis vnus, totum corpus Chriſti. to.8.375.I K
Panis fruſta, membra Chriſti. Ibidem.
Circa panem & calicem, religio Chriſtianorum. tomo 6.80.F G
Panis & calix myſticus, certa conſecratione. Ibidem.F
Panis, corpus domini. to.7.104.M
Panis angelorum, quare factus eſt panis hominũ. tomo 8.336.C D
Vt panem angelorum manducaret homo, creator hominum factus eſt homo. Eodem.279.G
Panis verus, Chriſtus. to.9.48.B C
Panis de regno dei Chriſtus, & fide comeditur. tomo 10.28 M
Panis noſter, qui & confirmat martyres, quis. to.10.97.G
Panem angelorum manducat homo. tomo 10.191.K L
Panis cœleſtis ideo ad hominem deſcendit quia ad ipſum non poterat homo aſcendere. Ibidem.K
Chriſtus ante panis fractionem ignotus, loquitur cum hominibus. to.10.201.K
Panis ſpiritalis, vel eſt euchariſtia, vel verbum diuinum. to.10.219.D E

Panes varij.

Tria ſunt genera panis, in ſcriptura. tomo 10.299.M
Panis lachrymarum, quis ſit: & quo modo die ac nocte comedatur. to.8.82.B C
Panis verbi dei etiam cum labore & ſudore mãducandus. Eodem.46.K.& 345.K L
Panem doloris, pœnitentes manducant. to.8.346.C
Quid eſt panem cum ſudore comedere. to.10.147.D E
Panem doloris manducare, quid ſit. to.8.82.B C.& 313.D.& 346.C
Panis cordis, iuſticia. to.8.101.D.& 104.I K
Panis è terra ducitur, cum Chriſtus per carnem ſeruorum ſuorum prædicatur. Eodem.262.D
Panis iſte viſibilis ſtomachum, ventremque confirmat: panis cordis, confirmat cor hominis. Ibidem.F
Panem animæ non comedere, quid ſit. tomo.8.247.L M
Panis animæ, verbum dei. Eod.46.K.& 220.F G.& 247.L M
Et quo modo comedatur. Eodem.66.C
Panis de regno dei. to.10.28.M
Panis fidem ſignat. to.10.26.C D

[illegible]

[illegible] to.6.128.L

Pannus.

Pannus nouus, & veſtimentum vetus, myſticè. to.6.65.G H

Panthus.

Panthus. to.5.2.I

Pantomimus.

Pantomimus. to.3.9.A B

Papa.

Papam vocat Hieronymus Auguſtinum.tomo.2.10.I.& 13.C.& alibi.
Papam vocat Auguſtinus Ambroſium, Eodem.27.F G
Aurelium quoque epiſcopum Carthaginẽſem. to.2.71.D E.to.3.54.F
Papa conſulendus eſt in his quæ ſunt fidei catholicæ vtilia. to.2.87.L.
Vide, Epiſcopus.

Papiliones.

Papiliones, tentoria dicuntur. to.3.23.G

Parabola.

Parabola quid ſit. tomo.8.98.A.& 160.A.& 186.B C
In parabolis quæ dicuntur rerum ſimilitudines, rebus de quibus agitur comparantur. tomo.8.186.B
Parabola de publicano, & phariſæo, in templo orantibus. to.10.232.L M.& ſeq.

Paracletus.

Paracletus. to.4.265.G
Paracletus Græcè, dicitur Latinè conſolator. tomo 10.224.E
Per paracletum, iurant Manichæi. tomo.6.37.D E
Paracletus, conſolator, vel aduocatus. to.6.63.D. to.9.93.L.& 102.B
Paracletus, quo modo promiſſus & miſſus, contra Manichæos. tomo.6.105.D E.& ſequentibus.
Paracletus, etiam Chriſtus. to.9.93.L
Paracletus id docet quod ſaluator. tomo.10.219.L

Paradiſus.

Paradiſus, nomen eſt generale, vbi fœliciter viuitur. to.2.56.I
Paradiſus vbicunque ſit, beatorũ quiſque ibi eſt. Ibidem.& col.ſeq.
Paradiſi vocabulum. to.3.158.M
Quid ſit paradiſus. to.9.173.I K
E paradiſo hominem expulſum, exponitur. tomo 1.160.G.to.3.152.L.& 242.A
Paradiſus, vita beata. tom.1.186.D.187.B.& 188.H.to.2.56.I.to.3.152.M
Paradiſi delicia, quid allegoricè. to.1.186.D
Paradiſus ſpiritalis. to.3.134.A
Paradiſus, an propriè, vel figuratè accipiendus. Ibidem.C
Paradiſus, corporalis & ſpiritalis. to.3.137.K.& 138.G.& 158.M.& ſequen. tomo.5.112.F.& 118.L M
De paradiſo tres ſententiæ. to.3.137.K
Paradiſus, locus amœniſſimus. tomo.3.137.M.& ſequentibus.
Paradiſi locus à cognitione hominum remotiſſimus. to.3.138.A
In paradiſo agricultura. Ibidem.& 139.F G
In paradiſum, an Paulus raptus. to.3.153.F G.& I.& 158.D E.& fo.ſequen.A
Paradiſus, Eccleſia dicta. to.3.151.C.& 158.D.& fo.ſeq.A. to.5.112.H I. to.7.88.H
Paradiſus paradiſorum. to.3.159.D.in prin.
Paradiſus, ſecretum patris. to.4.81.B
Cuſtodire paradiſum, & operari. to.3.139.E F
Paradiſi ciuitas, quantum diſtet à terrena. tomo 5.46.A
In deliciis paradiſi dei fuiſti, & cæt. exponitur. Eodem.95.G
De paradiſi terra nemoroſa & fructuoſa.tomo.5.111.H I
In paradiſo, primi parentes cognouerunt ſe eſſe nudos. to.5.180.F G.& ſeq.
Paradiſi pacem facit nos ardentius appetere tentatio. to.5.180.F G
Paradiſum exiſtimant Adamiani Eccleſiã ſuã. to.6.4.K L
Paradiſum viſibilem negarunt Seleuciani. tomo 6.6.I
Paradiſus vbi ſit, cuiuſmodi quæſtio. tomo.7.172.D
In paradiſo nihil deeſt quod delectat. tomo.8.77.G H.& 169.A
De paradiſi gloria, hymnus. to.9.155.C.& ſeq.
In paradiſo non erat pugna carnis, & ſpiritus. tomo.10.36.H
In paradiſo, nil aduerſi timendum. tomo.10.142.A
Paradiſus primo latroni reſeratur. Ibidem.
Paradiſus præuaricatori clauſus, apertũ latroni. to.10.190.B
Chriſtus honorauit paradiſum, introducendo in eum publicanos & meretrices. to.10.193.D
Paradiſi inclyta fœlicitas. to.10.272.C
Paradiſi præconia. to.10.301.E F.& ſeq.
Qui terrenis ſe implicat, à paradiſo ſe elongat. to.10.307.G

Paralyticus.

Paralyticus in grabbato. tomo.3.271.C. tomo 4.98.B
Paralyticus per tectum demiſſus ante dominum, quos ſignet. to.8.66.A.to.9.231.C
Triginta & octo annos languerat paralyticus, quem dominus in piſcina ſanauit. & quid hoc ſignet. to.9.33.F
Iudæi Chriſtum blaſphemum dicebant, quia dixit paralytico: Remittuntur tibi peccata tua. to.9.243.G H
Paralyticum reſtituit Petrus. to.3.171.L

Paraſceue.

Paraſceue interpretatur præparatio. tom.4.115.H. to.9.117.I
Paraſceue Iudæorum, & Chriſtianorum. Ibidem.

Parca.

Parcæ.

Parcæ vnde dictæ. to.4.10.K
Parcarum ratio. to.6.79.F G

Parcere.

Quo animo quis parcat, plurimum intereſt. to.2.35.D E.& 51.G
Deus ideo parcit vt corrigaris, non vt in malignitate permaneas. to.8.245.C D
Quòd parcendo velit ad pœnitentiam adducere. Eodem.254.G
Vide ne dum parcas carni tuæ, anima pereat. Ibidem.C
Hoc ipſo quòd deus parcit impio, per impunitatem eum elatum facit, vt altius in foueam cadat. to.8.229.F
Parcitur homini ad hoc vt conuertatur, & non ſit quis damnetur. to.10.2.B
Parce iniurianti, ne dum denegas pietatem fratri, tibi claudas indulgentiam. tom.10.192.F G.& 196.D

Pardus.

Pardus propter colorum varietatem, gentes ſignificat. to.9.146.C D

Parentes.

Parentes, & amici, quatenus amandi. tomo.1.143.F
Parentum peccata, non imputantur pueris. to.2.29.C.& ſequen.
Parentes, & cognati, quo modo contemnendi propter Chriſtum. tomo.1.7.C. tom.2.29.H I & ſequentibus.
Parentes ſunt honorandi, & eorum cura eſt habenda. to.2.60.M. to.9.118.K.& ſequen.
Parentes debent ſuos liberos corripere. tomo.2.185.C D.& ſequen.
Parentes amans, perdet eos. Eodem.29.H
Parentes non ſunt audiendi, cùm prohibent nos ſequi Chriſtum. to.2.29.I.& ſequen. to.4.254.E
Parenti ſpiritali, magis quàm carnali, eſt obediendum. Eodem.29.K
In parentibus carnalis affectus contemni debet, non natura, exemplo Chriſti. to.4.29.K
Parentes diuerſos non poſſunt habere gemini. to.5.41.D
Erga parentes, ineſt naturalis affectus verecundia, & quam etiam nequicia auferre non poteſt. Eodem.11.I
Parentes quo modo honorandi, & contemnendi. to.6.39.F
Parentibus, quatenus obediendum. tom.8.164.H I. to.10 5.H I
Parentum delicta, quo modo pertineant ad filios. to.8.203.A.& 275.L
Parentum errores non ſequendi. Eodem.343.H I
Parentes Ieſu, quo modo dictum. to.9.57.E
Parentes quo modo ſint tractandi, cum eos inuitamus ad comedendum nobiſcum. tomo.10.127.A
Parentes non agnoſcere. to.10.175.M
Parentes, qui nos genuerunt ad vitam, Chriſtus & Eccleſia. to.10.183.I

Parentes primi.

Parentes primi ſi non peccaſſent, nullum mortis experirentur genus. to.5.108.G
Primorum parentum, in iuſticia exiſtentium, originalis perfectio & fœlicitas. Eod.118.G H
An primos parentes, in paradiſo conſtitutos, nullis perturbationibus prius quàm deliquerint, affectos fuiſſe credendum ſit. Ibidem.& ſeq.
Tranſgreſſio primorum parentum. to.4.253.G. to.10.29.G H.& 145.E
Primorum parentum excuſatio, non fuit petitio veniæ, neque medicinæ imploratio. tomo.5.119.K L
Parentes primi ita morte fuerunt mulctati, vt etiam quicquid ex eorum ſtirpe eſt exortum, eadem pœna teneretur obnoxium. tomo.5.122.I
Duo parentes nos genuerunt ad mortem, & duo ad vitam. to.10.183.I
Modus reparationis offenſæ primorum parētum. to.10.264.G H.& ſequentibus.

Paries.

Paries dealbatus, hypocriſis & ſimulatio eſt. tomo.4.269.B. tom.8.234.D.& 266.E F.
Parietinæ quid. to.8.248.C
Duo parietes in Eccleſia, Iudæi, & Gentes, & Chriſtus lapis in angulo. tomo.10.18.I.& 41.H I

Paris.

Paridis iudicium. to.5.257.M

Parmenianus, Parmenianiſtæ.

Parmenianiſtæ, iidem Donatiſtæ. to.6.5.A
Contra epiſtolam Parmeniani, Donatiſtarum epiſcopi. to.7.3.B.& ſequenti.

Paronymum.

Paronymum vnde dicatur. to.1.63.I
Paronyma, ab homonymis differunt. Ibidem.

Pars, partitio.

Partes poſitionem habentes. to.1.65.E
Partes poſitionem non habentes. Ibidem.
Partitio. to.3.10.C
Partium ſtudia loco indiuiduæ charitatis, quo modo angeli conſecuti ſint propter peccatum. to.5.100.I K
Terrenorum quando aliquid partiēdum eſt, maior diuidit, minor eligit. to.5.139.C
Quòd homines in mundo faciant ſibi partes, ſed pars electorum deus. to.8.175.A B
A parte ad totum argumentatio. to.10.29.B

Particeps.

Participes Chriſti qui. to.6.161.B
Particeps dei eſt, quiſquis ei adhæret. tomo.8.297.I K
Neque efficeremur participes diuinitatis, niſi ipſe deus mortalitatis noſtræ particeps fieret. Eodem.298.A
Quo modo participes erimus vnius ſimplicis multi, inexplicabile eſt. to.8.370.C in fine.
Participatio in idipſum, quid. Eodem.313.A B.& ſequentibus.

Partunda.

Partunda dea. to.5.52.L.& ſeq.

Parturire, Párere.

Parturitio filiorum ſpiritalium. tom.4.292.K L
Parere non poterat per naturam Sara, etiam fœcunda, ſed per miraculum. to.5.82.L
Vide, Abraham, Iſaac, Sara.
Parturitio & partus in quo differant. to.9.107.C D.& ſequentib.

Partus Mariæ virginis.

Partus virginis, per comparationem ad virgam Aaron. to.10.124.E F
Partus virginis per comparationem ad ſpecular. Ibidem.G
Virginis integritas non eſt violata partu. to.10.125.B
Partus virginis per portam clauſam, quam vidit Ezechiel, deſignatur. Ibidem.
Vide, Chriſtus, Filius, Maria. Generatio, Natiuitas.

Parum.

Parum, dici ſolet, quod minus eſt quàm decet. to.8.277.G.& 290.E
Vide, Modicum.

Paruuli.

Paruuli, nec ſapientes, nec ſtulti. to.1.5.H
Paruuli ſunt aliqui ætate, aliqui mente. tomo.2.60.E F
Paruuli coguntur addiſcere per pœnas, quas interdum etiam ſuſtinere malunt, quàm diſcere. to.5.202.A
Paruulorum ætas, ſcilicet prima & ſecunda, quo modo non ſit capax præcepti. Ibidem.F G
In paruulis quodam modo ſopita eſt ratio, & intelligentia, quaſi nulla ſit exercenda, tamen eſt excitanda ætatis acceſſu. to.5.215.E
Paruuli non habent voluntatis arbitrium. to 10.63.D

Paruulorum baptiſmus, & fides.

Paruuli rei tenentur, non voluntate, ſed origine. to.1.6.B
Paruulos contrahere peccatum originale. tom.1.4.C.& M. & 5.H & K.& ſequen. copioſe. to.2.21.G.& ſo.ſeq.L M
Paruulos habere peccatum, Pelagiani negant. tomo.1.3.L.& 5.K.& 6.A.& ſequen. to.2.21.F
Nec illis aliena nocuiſſe. to.1.4.C
De paruulis quæſtio. to.1.139.M.& ſo.ſeq.A
Paruulis baptizatis non imputatur impietas parentum. to.2.19.C.& ſequentibus.
Paruulorum condemnatio, niſi baptizentur. to.1.13.G. to.2.21.L.& ſol.ſeq.E F.& ſequen.& 34 C D.& 97.L M
Qui paruulos dicit ſaluari ſine baptiſmo, contra Apoſtolum venit, & Eccleſiam confundit. to.2.22.K L.& 82.E F.& 83.D.& 95.B C
Paruuli neceſſariam habent Chriſti gratiam. Eodem.84.I.& 86.L.& 97.K L
Paruuli credunt per corda & ora offerentium. Eodem.98.L M
Vide, Baptiſmus paruulorum.
Paruuli ſunt tranſgreſſi præceptum dei, ſeu teſtamentum, in Adam. to.5.202.F.& ſeq.
Paruulus indigebat circūcidi, & ratio eiuſdem. to.5.140.L.& ſequen.
Paruulos baptizatos aliquando vexant dæmones. to.5.214 H
Paruulis Hierarchitæ cœlum claudunt. tom.6.6.C
Fruſtra paruuli baptizantur, ſi peccato vacant. to.7.142.M.& ſequentibus.
Paruuli, quo modo illuminentur. to.7.144.F
Paruuli quoque egent ſerpentis aſpectu. Eodem.147.D E
Paruuli inter fideles. Ibidem.F
De paruulis error duplex. Ibidem.G H
In paruulis non eſſe peccatum vita. tomo.7.147.K
De paruulis veteres nihil dubitarunt. tomo.7.155.M
Lex peccati in paruulis. to.7.178.H
Paruulorum mala. to.7.245.A B
Paruuli ad tempus captiuati in Babylonia. to.8.343.H I
Paruuli Babyloniæ qui ſint, & quo modo allidendi ad petram. Ibidem.I K
Paruuli nondum ſpiritaliter diiudicant. tom.9.108.E
Paruuli habent ſpiritum dei. to.10.12.C
Paruulis neceſſe eſſe primi peccati per baptiſmū ablutionem. to.10.63.C D
Infantes paruuli, peccatores. Ibidem.
Paruulorum peccatū à primo homine, Et ibi plura de peccato originali. to.10.64.E F
Paruuli vtrum trahant originale peccatum ab Adam.

Adam. to.10.65.G
De baptiſmo paruulorum, contra Pelagianos: Sermo. to.10.70.C.& ſequen.
Paruuli ſunt baptizandi. Ibidem.D.& ſeq.
Quare deus innocẽtes paruulos vel minima pœna afficiat. to.10.70.K
De paruulis ſine baptiſmo decedentibus, profunda quæſtio. Ibidem.K L
Pro paruulo baptizando quid interrogetur, & reſpondeatur. to.10.71.E F
Paruuli, vtrum fideles appellandi. Ibidem.H I

Paruuli, myſticè.

Paruuli qui ſint. to.9.104.L.& ſequen.
Ablactandi quo modo ſint paruuli ſpiritaliter. to.9.105.A B
Paruuli, id eſt, humiles. to.10.7.K.& 143.E
Paruuli ſapientibus & prudentibus opponuntur. to.10.7.K L
Schiſmata molientes in vnitate Eccleſiæ, paruuli à Paulo appellantur. to.10.12.A
Et obiter locus Pauli declaratus: Quaſi paruulis in Chriſto, lac &c. Ibidem.A B
Chriſtus paruus factus, paruos quærebat. to.10.132.B
Quo modo Chriſtus vitæ æternæ viam reuelauit paruulis. to.10.148.E
Qui ſint paruuli, quibus reuelata eſt via ſalutis. Ibidem.E F.& ſequentib.

Paſcentius.

Paſcentium Arrianum, quo modo vicerit Auguſtinus. tomo.1. in Poßidonio. tom.2. epiſto. 174. cum ſequen.

Paſcere.

Paſcamus Chriſtum bene viuendo, & paſcet in æternum nobis viuere donando. tomo.8. 326.G
Contra eos qui inde ſe paſcere volũt, vnde offendunt deum. to.8.327.C D
Paſcat te, qui fecit te. to.8.137.E
Paſcere gregem dominicum, eſt domini non ſua lucra quærere. to.9.122.C
Paſcere gregem dominicum, charitatis officium eſt. Ibidem.
Amor paſcendi gregem dominicum, in tantum debet creſcere ardorem, vt mortis ſuperet timorem. Ibidem.E F
Paſcentes gregem, de gregis lacte viuant. to.9.230.C D
Solus deus cum iudicio paſcit oues ſuas. Eod. 232.I
Deus ante Chriſti aduentum, paſcebat gregem ſuum. in aduentu vero eius, excitauit eum vnum paſtorem. to.9.236.L M
Quo modo intelligatur, Et paſcet eas ſeruus meus Dauid. to.9.237.A B.& D
Qui vult paſcere gregem Chriſti, in illo paſcat, quoniam ille paſcit. Ibidem.C
Paſtura noſtra cœleſtis quæ futura. tomo.10. 54.B C
Magnum meritum eſt Chriſtum paviſſe eſurientem. to.10.151.H

Paſcua.

Paſcua bona, vita æterna. to.9.76.G H
Ingregi & egredi, & paſcua inuenire in ouili Chriſti, quid ſit. to.9.73.D E
Paſcua, quæ oues Chriſti egrediendo inueniunt, vita æterna. Eodem.76.F

Paſcha.

Paſcha Hebraicè, tranſitus dicitur. to.2.116.E F to.3.63.F. to.4.39.G. to.5.144.E. tomo.8. 157.L.& 310.H.& 346.K.& 355.C. to.9. 84.M. to.10.24.L.& 61.D
Quod non interpretetur paßionem, ſed trãſitum. to.8.157.L.& 310.H
Paſcha. to.3.47.M
Paſchæ tempore, luna plena: ergo eclypſis, quæ in paßione Chriſti, præter naturam. tom.2. 75.H
Paſchæ celebratio, cur primo menſe. tom.2.116. H I.& 117.G H
Paſchæ tempore ſol in ariete. Ibidem.117.G H
Paſcha celebrantes Chriſtiani, lunam quare obſeruent. to.4.174.K
De celebratione paſchæ. tomo.2.epiſto.119. tom. 3.47.M. tomo.4.195.H. to.5.31.F. to.10. 61.D
Paſcha laudabilis ſolennitas. to.4.197.B. to.5. 144.E
Paſcha Teſſareſcædecatitarum. to.6.4.K
Paſcha Chriſtianorum. to.6.104.K L
Quoties paſcha celebratur, toties Chriſtus immolatur. to.8.23.G
Paſchæ apud veteres celebratio: & quid ouis occiſio, & azymi panes ſignificent. tom.10. 61.D
Quare colatur paſchæ ſolennitas. tomo.10.209. D E
Chriſtus per paſcha occiſus eſt, vt cedente vmbra verum paſcha fieret. to.9.116.L
Paſcha verum. to.10.61.D
Paſcha Chriſti, habet multiplicem fructum. Eodem.209.D
Paſcha noſtrum immolatus eſt Chriſtus. tom.10. 192.M
Sicut Maria virgo inter omnes mulieres principatum tenet, ita dies paſchæ omnium dierum mater eſt. Eodem.196.F G
Quare agnus paſchalis in vna domo comedebatur, nec carnes foras efferebantur. to.10. 217.E
Paſchæ dies, quid repræſentet. Eodem.154.C
Dies Paſchæ, non ſeptima, ſed octaua vocatur. to. 10.196.G
Dies paſchæ, dies dominicus, primus atque perfectus dicitur. to.10.205.L
Mirabilia facta in die paſcha. Ibidem.
Sabbato in vigilia paſchæ: Sermones quatuor. tomo.10.194.L
In die ſancto paſchæ: Sermones quatuor. tom.10 196.F.& ſequen.
Feria tertia poſt feſtum paſchæ. to.10.317.E F

Paſſer.

Paſſeris nomine, quid figuretur. tomo. 8. 16. A. & 319.E
Paſſer querulus. Eodem.200.G
Paſſer quando inueniat ſibi domum. Ibidem.
Paſſer ſolitarius in tecto, quid ſignificet. tomo. 8. 248.B C
Quòd ſignificet Chriſtum. Ibidem.F G
Chriſtus nulli parcebat in verbo, vt eſſent poſtea quibus parceret in iudicio. to.8.228.A
Paſſeres nidificantes in cedris Libani, quos ſignificent. Eodem.262.G H
Oportet paſſerem eſſe pennatũ virtutibus, & præceptis dei. to.8.16.B
Paſſer. to.10.109.K

Paſsio.

Paßiua qualitates. to.1.66.I
Paſſorum manet diſsimilitudo, etiã in ſimilitudine paßionum. to.5.4.A
Paßio, eſt motus animi contra rationem. tomo 5.71.F G
Paßiones, ſiue perturbationes, nullo modo cadere in ſapientem, dicunt Stoici: Peripatetici cõtrà. to.5.75.E.& ſequen.
De paßione qua palluit Stoicus philoſophus, in periculo mortis. Ibidem.F G
Paßiones quæ Chriſtianos animos afficiunt, non in vitium trahunt, ſed virtutem exercent. to. 5.76.A.& ſequen.
Patitur qui afficitur, & mutabile eſt omne quod patitur. to.5.105.C
Paßiones animi, quas dicebat Virgilius & Platonici eſſe ex carne, probat falſum eſſe. Eodem. 115.G H
De paßionibus dæmonum, quæ valent ad idem probandum. Ibidem.I
Paßionum motus peruerſos, & laudabiles, quis habebit. to.5.116.E F.& G.& ſeq.
Et paßiones has quo modo nominẽt Græci & Latini. Ibidem.M.& ſeq.
Paßiones tres, ſolum ex his dixerunt Stoici eſſe in ſapiente. tomo.5.117.A. & ſeq.& H.& ſequentibus.
De paßionibus contra mentem ſurgentibus, ſine quibus in patria erimus, & de ſuperbiẽtibus, quia ſciant eas moderari. Eodem.118.C
Paßionis dolor vincens naturam, cauſat mortem. to.5.185.G H
Paßio doloris, eſt corpori propter animam. tom. 5.197.K L

Paſsiones bonorum & malorum.

Pati pro Chriſto, ſupplet vicem baptiſmi tempore neceßitatis. to.2.104.L M
Multos paßio eadem iungit, quos cauſa ſeparat. tomo.2.44.D. & 64. H. & 70.E.& 156.C
Pati quo modo debemus mala temporalia. tomo 2.122.B
Paßiones ſanctorum, ad iuſticiam & miſericordiam dei pertinere. to.4.280.H
Pro auro & argento pati, miſerrimum. tomo 5.5.A
Non quid quiſque patiatur, ſed quare patiatur, attendi debere. to.7.69.I
Paßio quid Eccleſiaſticis. to.7.185.E
In paßione iuſtorum, pauor, & ſpes. tomo.8. 35.K
Ad patienda omnia mala huius ſeculi, confortetur cor veſtrum, non dicitur, diligentibus mundum, ſed ſperantibus in domino. Eodem. 40.I
Non eſt opus patientia, vbi nihil mali pateris. to. 8.43.L M.& 222.I K
In paßione diſcernenda eſt cauſa, non pœna. Eodem.56.A.& 159.B C
Quid quiſque maleficus paſſus eſt legibus, quod non pertulit martyr in confeßione. tomo. 8. 68.F
Quòd homo intrinſecus patiatur mala ſua, & extrinſecus cogitur pati aliena. Ibi.70.A B
Quod paſſus eſt Chriſtus, patitur & Eccleſia. to. 8.80.G
Multi patiũtur in Eccleſia, cauſa humanæ gloriæ. Eodem.86.M.& ſeq.
Quid pateris? audiunt Chriſtiani à ſuis. tomo.8. 100.F G
Quod pateris, tranſit: quod accepturus es, finem non habebit. Eodem.101.F G
Ideo intolerabiliter pateris, quia nõ venit tibi in mentem quid pro te pertulerit Chriſtus. tomo 8.115.C
Qui longè eſt à paßione, videat ne longe ſit à ſancto. to.8.118 L
Quicquid pateris, cogita quia prior paſſus eſt Chriſtus. to.8.134.H
Nihil patimur in hac vita, niſi ex illa morte quam meruimus primo peccato. Eodem. 68.G

Paſſiones non niſi in Chriſto. Ibidem.135.F G
Paſſionum omnium, quando finis. Ibidem.G
Si es in membris Chriſti, quicquid pateris ab eis qui non ſunt in membris Chriſti, deerat paſſionibus Chriſti, & additur menſuram implens, non ſuperfundens. Ibidem.
Quicquid paſſi ſunt prophetæ, & iuſti, à ſanguine Abel vſque ad ſanguinem Zachariæ, appoſitum eſt ſupra Chriſtum, quia præceſſerunt tanquam membra caput. Ibidem.H I
Cùm pateris, non tribuas inſipientiæ, ſed conſilio dei ad medicinam. to.8.143.E F
Cur mali & peccatores hic quandoque non patiantur. Ibidem.F G
Patimur ſuperiores aliquando, quos nouimus peiores. to.8.148.M
Nihil magnum eſt pati, ſi peccaſti: ſed propter deum pati magnum eſt: ideo ille prior paſſus eſt, vt &c. to.8.159.G H
Contra eos qui dum patiuntur, non ſe iniuſtos negant: tamen iuſtiores illis ſe dicunt, qui nihil patiuntur, & iniuſtè viuunt. tomo.8.60.I.& 166.C
Qui dicit, iniquè patior quod patior: illũ iniquũ facit, cuius iudicio patitur: ſe autẽ iuſtum, qui iniquè patitur. to.8.44.D.& 179.L M
Paſſiones martyrum, ad carnem, non ad locum fidei peruenerunt. to.8.219.L
Non hæc quæ pateris mala, ſunt mala: ſed tibi patienti hęc ſunt mala, à deo iuſta ſunt & bona. to.8.252.C D
Aliud eſt pati iniuriam, aliud eſt pati tribulationem, aut pœnam, aut moleſtiam, aut ſupplicium. to.8.367.I K
Cùm hæretici patiuntur ex iuſſionibus principum, non ſunt de eorum numero qui iniuriam patiuntur. Ibidem.K L
Qđ patiuntur iuſti merito ſuo, & iuſto dei iudicio patiuntur omnes præter Chriſtum. tom.8. 376.B C
Paſſio præcedit glorificationem. to.9.81.E
Paſſiones in homine Chriſtiano non vilipendendæ. to.9.87.I K
Patiuntur mali propter iniquitatem, & propter iuſticiam. to.9.99.F
Paſſio caminus tribulationis. Eodem.164.E F
Quicquid patimur donum dei eſt. tomo.9.207. K L
Non minora pro vita æterna, quàm temporali ſufferri debent. to.10.248.E
Non ſunt amandæ paſſiones in martyribus, ſed paſſionum occaſiones. to.10.278.G
Paſſionum iuſtorum, & impiorum, differentia. Ibidem.

Paſsio Chriſti.

Paſſionis dominicæ celebratio, in ſacramento. to.2.116.E
In paſſione Chriſti, Eccleſia patiebatur. tomo.2. 121.E F
De paſſione domini. to.4.114.B. tom.10.185.I. & 186.K.& 187.C.& 189.E.& 190.H
Paſſio Chriſti, omnes ſuperat paſſiones. tomo.3. 239.D
Paſſio Chriſti præfigurata. to.4.221.K
Paſſio Chriſti, ſignificatur in nuditate Noe. to.5. 133.M
Paſſio Chriſti, ſignificatur in Iſaac & ariete immolato. Eodem.142.A
Paſſio Chriſti, & eius fructus, ſignificatur in benedictione qua Iacob filium ſuum Iudam benedixit. to.5.143.L.& ſequen.
In paſſione ſua Chriſtus oſtendit, quid ſuſtinere pro veritate: in reſurrectione, quid ſperare in æternitate debeamus. Eodem.174.C
Paſſus eſt Chriſtus octauo calendas Aprilis, qua etiam die conceptus fuit. to.5.176.A B
De paſſione Chriſti, & inſultatione Iudæorum. Eodem.196.F G
In paſſione Chriſti, diſcipuli ſpem perdiderunt. Ibidem.I
Paſſio Chriſti, ne obliuiſcamur quod factum eſt, ſemel in memoria noſtra omni anno fit. to.8. 23.G
Chriſtus quanta patiatur, & quare. Eod.24.C D
Quæ paſſus ſit. Ibidem.E F
Pro quibus paſſus ſit, & quis fructus paſſionis eius. to.8.24.H I
Prior te paſſus eſt improbum, qui non habuit, quare pateretur. to.8.40.I
Non erat cauſa patiendi capiti, niſi vt corpori præberetur exemplum: quia voluntate paſſus eſt, non neceſſitate. Eodem.55.M.& ſeq.
Quòd paſſus eſt Chriſtus, patitur Eccleſia: quia quod patitur caput, patiuntur & membra. to. 8.80.G
Patere in Chriſto, quia tanquam peccauit in infirmitate tua Chriſtus. Eodem.70.C
Chriſtus paſſus eſt, dignus pro indignis, vt, &c. to.8.106.M.& ſequen.
Niſi paſſus eſſet, ſalui eſſe non poſſemus. Eod. 120.E
Quòd in nobis patiatur, & nos in illo. tomo.8. 139.B
Paſſio Chriſti maximè prædicatur. Eodem. 141.F G
Cur quod nobis de paſſione Chriſti bonum præſitum eſt, non imputetur Iudæ vel Iudæis. to. 8.138.G.& 148.B C
Paſſus eſt, quia voluit, non inuitus: ſed martyres etiam ſi nolebant, patiebantur. Eodem. 158.A B
Chriſtus paſſus eſt inter manus Iudæorum, quòd eſt paſſus, cùm ſuper aquas ambularet. Ibidem.I K
Cùm pati venerat Chriſtus, cur puniuit per quem paſſus eſt. to.8.161.K
Paſſus eſt quicquid pati debuit ex voluntate, non ex peccati neceſſitate. Eod.29.E F
Quòd omnes paſſiones repletæ erant in capite, ſed reſtant adhuc implendæ in corpore, ſecundum Apoſtolum. Ibidem.F G
Ideo omnia mala pati voluit, vt conſolaretur patientes. to.8.223.I K
Chriſtus non timebat pati, tertio die reſurrecturus. Eodem.390.A B
Paſſionẽ ſuam Chriſtus agnouit: quia non pateretur, niſi ei placeret. to.8.263.A B
Paſſio domini multis ruina fuit. Eod.267.I K
Quicquid paſſus eſt Chriſtus homo, non poteſt dici non paſſus eſt deus: quia deus erat hominem aſſumendo, ſed non eſt mutatus in hominem: exemplum. to.8.331.B C
Quicquid verbum paſſum eſt, in carne paſſum eſt. Ibidem.C D
Adhuc patitur Chriſtus, non in carne ſua, in qua aſcendit ad cœlum, ſed in carne fidelis quæ adhuc laborat in terra. to.8.358.B
Paſſio domini quid oſtendat nobis. Eodem. 376.F G
Precatio de paſſione Chriſti. tomo.8.259.A. & ſequentibus.
Occiſione Chriſti, nos omnes redempti ſumus. to. 10.164.B
Dominica in paſſione domini, Sermo de Sampſone. to.10.181.D
Qui maximè offendant paſſionem Chriſti. to.10. 189.B
Diuerſo modo legebatur paſſio, & reſurrectio Chriſti, tempore Auguſtini, & noſtro. to.10. 200.D E
Chriſti paſſio ſignificat tempus, in quo nunc ſemus. to.10.204.I K
Filius dei verè, & non putatiuè paſſus eſt etiam omnia quæ ſcriptura teſtatur. to.10.223.A
Quid pro peccatoribus Chriſtus pertulerit. to.9. 255.D.& K
Nihil tam ſalutiferum quàm cogitare; quanta pro nobis paſſus eſt Chriſtus. tomo.10. 294.A
Oratio ſancti Auguſtini, de paſſione domini. to. 10.313.K L
Vide, Chriſtus, & Crux.

Paſsiui.

Paſſiui Romanorum, qui. to.6.45.H

Paſtores.

Paſtoris officium. to.2.45.I K. to.10.36.G
Paſtores, & doctores, ſi differant. tomo.2.60.E. & 62.D
Paſtores qui propriè dicantur. to.2.62.D
Ex paſtorum arbitrio, vita ouium pendet. Eod. 80.D.& ſequentibus.
Paſtorum duo genera. to.2.189.L.& ſequen.
Paſtores nocte vigilantes. to.3.170.F
In paſtore Chriſto fiducia. to.4.258.D
Paſtores pecorum, magis quàm reges hominum, conſtituti ſunt primi iuſti: & quare. to. 5.182.D
Paſtor infidelium, mors eſt fidelium, vita. tom.8. 100.B C.& G H
Paſtorem quo modo oues ſequuntur, & eius vocem audiunt. to.9.72.I
Contra paſtores mercenarios. tomo.9.74.D. & ſequen.
Paſtor bonus animam ſuam dat pro ouibus. Ibidem. H I
Paſtores Apoſtoli. Ibidem.L
Paſtores debent vſque ad ſanguinem, imo vſque ad mortem, pro veritate certare. Eodem. 122.G H
Chriſtus omnia paſtoris officia exercuit. to.9. 214.H
De paſtoribus liber. Eodem.229.L M
Plures paſtorum nomine gaudent, qui paſtoris officium implere nolunt. Ibidem.
Arguuntur paſtores qui ſe paſcunt, & non oues. to.9.230.A
Quòd paſtores præſunt, non vtilitatem ſuam, ſed eorum attendant quibus miniſtrant. Ibid.B
De paſtorum negligentia. to.9.230.A B.& K. & 231.F G
Qui præbet lac ouium paſtoribus, victum præbet. qui præbet lanam, honorem præbet. to.9. 230.E F
Quid ſit paſtores ſeipſos paſcere. to.9.230.A B. & ſeq.& E F.& ſequentibus.
Mali paſtores, non ſolum languentes oues non curant, ſed fortes & pingues necant. tomo.9. 230.H
Scandalum paſtoris, oues necat. Ibidem.H I
Paſtor malè viuens, homicida eſt. Ibidem.I K
Chriſtus pro paſtoribus & ouibus multa venit paſſurus, ipſi autem nil pro eo pati volunt. Ibidem.K.& ſequentibus.
Paſtor alia promittens gregi, quàm Chriſtus, ſuper arenam ædificat. Ibidem.L
Diligentia boni paſtoris. to.9.231.D E
Inueniuntur paſtores, non quæ ſua ſunt, ſed quæ Chriſti ſunt quærentes. Ibidem.K L
Paſtores tacere, periculoſum eſt. Ibidem.L M

Negligentia paſtoris, occidit eum. Ibidem.M
De morte ouis malignæ, reddet malus paſtor malam rationem. Ibidem.232.A
Paſtor malus reddet rationem pellis ouis mortuæ. to.9.232.B C
Dominus ipſemet curat gregem ereptum à manibus malorum paſtorum. Ibidem.H
Paſtores boni non ſunt, aut latent. Ibidem.I
Omnes paſtores boni, in vna ſunt paſtore. Ibidem.M
In bonis paſtoribus, vox & charitas Chriſti ſunt. to.9.133.A
Ne paſtores de dextera ad ſiniſtram veniant, diſciplina exerceatur, iudicium non præcipitetur. Eodem.235.D
In malos paſtores. to.10.299.L M
Deus, opilio noſter, paſtor, & diuitiæ noſtræ. to.10.3.I
De paſtore, & mercenario, & fure: Sermo. to.10.41.A.& ſeq.
Paſtor eſt Chriſtus. Ibidem.D
Paſtor eſt diligendus. to.10.41.H
Paſtores pauci, mercenarij multi. to.10.42.D
De eo quod ſcriptum eſt, Ego ſum paſtor bonus, &c. Sermo. to.10.42.L.& ſequens.
Dominus quare in Euangelio ſe vnicum bonum paſtorem appellauerit. Ibidem. L M. & 43.B
Petrus, paſtor. to.10.43.A B
Petrus nihil ad bonitatem & poteſtatem paſtoris paſtorum. Ibidem.C
Periculoſus paſtorum Eccleſiæ locus, ſine ratio. to.10.51.E
Ad paſtores, & oues ſpiritales, quid pertineat. Ibidem.
Vas paſtoricium, in quo Dauid repoſuit quinque lapides, quid præfigurarit. to.10.108.B
Paſtores Iudæos, Magi vero gentiles deſignabant. to.10.136.E F
Paſtores Iſraelitas figurauerunt. to.10.138.C
Paſtores & prædicatores animarum, diſcant fidem, & doceant. to.10.139.C
Chriſtus ſic commendauit oues ſuas paſtoribus, vt parati ſint mori pro eis. to.10.203.I
Paſtor negligens prædicare, cum ouibus ſuis æterna ſuſtinebit ſupplicia. to.10.245.F G
Vita paſtoris, omnibus prodeſſe debet. tom.10.284.M
Vita paſtorum. to.10.295.I K
Exhortatio ad paſtores. to.10.300.C
Propè erant paſtores, longè erant Magi. tom.10.316.I K. Vide, Epiſcopus, & Paſcua.

Patelena.

Patelena dea. to.5.32.M

Pater.

Patres monachorum. to.1.172.I
Pater, pro auo. to.3.23.G
Patres duos quo modo habet Ioſeph nutricius. to.4.63.H.& ſeq. Vide, Ioſeph.
Pater vnus in cœlis. to.7.122.K. to.8.187.M. & ſequen.
Pater meus, & mater mea, dereliquerunt me, &c. quo modo intelligatur de Chriſto. to.8.31.A. & ſequen.
Pater infidelium, diabolus. Ibidem.A.to.10.151.M.& ſequen.
Pater infidelium, eſt diabolus, non creando, ſed imitando. to.8.88.M.& ſequen.
Cur ei ſit renunciandum. Eodem.90.K L
Paternitas tua tibi ex prole creuit. Ibidem.91.I
Sicut antiqui iniqui, patres ſunt præſentium: & qui modo iniqui, patres ſunt poſterorum iniquorum: ita patres noſtrorum, antiqui patres: & iuſti qui modo ſunt, patres ſunt eorum qui futuri ſunt. to.8.101.H I
Patres dicti miniſtri Euangelij. tom.7.122.K. to.8.287.M.& ſequentibus.
Pater orphanorum, & index viduarum quomodo deus. to.8.152.H
Qui ſint patres coram quibus fecit deus mirabilia, & quibus non vult eſſe ſimiles poſteros. Eodem.287.M.& ſequen.
Patrum nomine, maiores noſtri. Ibidem.
Pater, & mater, quo modo primi ſint nobis. to.10.5.H
Pater, quatuor modis dicitur. to.9.179.C
Abba pater quid ſit, & cur Apoſtolus vtrunque poſuerit. to.10.70.A
Pater, imitatione dicitur. Eod.71.L
Pater diabolus, quo modo relinquendus. to.10.151.M.& ſequentibus.
Omnes Chriſtiani in terra diuerſos habent patres, in cœlo vnicum. to.10.196.A

Pater in diuinis.

Pater ignis, ſplendor filius. to.2.66.I. to.6.11.B. & 142.H
Pater in filio, & filius in patre. tom.2.261.C D. to.3.48.F
Pater, & filius, vnus deus. Ibidem.
Pater, in diuinis, ingenitus. to.2.260.I.& 263.L. & ſeq. to.3.72.F & K
Patris vox de cœlo. tomo.2.94.H I. to.3.55.F. & ſeq. to.4.95.G
Pater ſemper gignit, ſemper naſcitur filius. to.2.262.E
Pater & filius, vnicum principium ſancti ſpiritus. to.2.73.M
Pater, filius, & ſpiritus ſanctus. to.3.201.I
Pater, quo modo dederit filio vitam. to.3.240.G H.& ſo.ſeq.E. to.6.146.I
Pater non iudicat quenquam. tom.3.58.K L.& ſeq.to.6.162.E. to.9.41.G
De patre, & filio, quæ ſimul dicantur. to.3.74.K. to.9.238.L M
Pater filio quid dederit, quod maius eſt omnibus. to.3.242.H.to.9.76.G
Patris opera, quæ & filij. to.3.240.D.& 241.H.to.6.38.C.& 144.D.& ſeq. to.8.278.A. to.9.38.K.& ſeq.
De patre, & filio. to.4.124.I
Pater noſter deus. tomo.4.272.F. & ſequen. to.6.12.M.
Pater, & filius, vnius ſunt, eiuſdemque eſſentiæ. to.4.208.M
Subſtantiæ. to.6.158.H I
Pater genuit verbum. to.5.97.E
Pater, filius, & ſpiritus ſanctus, hoc totum eſt vna trinitas, & vnus deus. Ibidem.
Pater & filius, vnum ſunt. tomo.6.12.B.& 149.G H
Patrem & matrem quo modo reliquerit Chriſtus. to.3.240.E.to.6.56.G
Pater quo modo miſerit filium. tomo.6.142.H
Patris & filij eadem voluntas. Ibid.M.& ſeq.
Patris authoritas. to.6.156.L.& 159.E
Pater, & filius, ſolus verus deus, quo modo dictũ. to.6.160.H
Talibus pupillis deus fit pater, quibus moritur pater hic mundus. to.8.16.H I
Deus pater cum pater eſt, non eſt illud quod eſt filius: quia pater non ad ſe, ſed ad filium dicitur, ad ſe autem deus dicitur. Eodem.158.F G
Patrem noſtrum nos debere imitari. tomo.8.244.L
Pater quo modo adiuuet filium. to.8.176.M.& ſequentib.
Pater Chriſti, pater eſt & dominus: pater formæ dei, dominus formæ ſerui. Eodem.346.B
Patrem quo modo diſcipuli à Chriſto videre quærebant. to.9.29.A
Pater æqualis filio, & maior. tomo.9.34.H.& ſeq.& 95.D E
Pater, potentia filij eſt. to.9.39.A B
Chriſtus nunquam dixit de Patre, Pater noſter, ſed meus, aut veſter. to.9.40.G H
Pater quo modo verax, & filius veritas. Eodem.64.K
Pater quo modo loquatur filio ſuo. tomo.9.65.H
Pater deus eſt, non de deo: filius deus eſt, de deo. to.9.92.C. to.10.129.B
In nullo credendus eſt pater eſſe ſine filio & ſpiritu ſancto. to.9.102.F
Filius manifeſtauit nomen patris, in Iudæa antea ignotum. Eodem.110.E F
Pater verbum ſuum ſeipſum cogitando genuit. Eodem.185.A
Ad Patrem oratio. tomo.9.152.B.& ſequentibus.
Vnde pater dicatur, vel gignens. to.9.184.K
Non eſt maior filio pater. Eod.241.B
Quo modo dictum Chriſti, Pater maior me eſt. intelligatur. to.10.142.A B
Pater quo modo honorandus. to.10.6.L
Etiam pater & filius dimittunt peccata, non ſolus ſpiritus ſanctus. Eodem.11.F
Deus diuerſimode pater Chriſti, & pater noſter. to.10.25.F G
Deum, appellare patrem, bona præſumptio. Ibidem.F
De eo quod ſcriptum eſt, Ego & pater vnum ſumus: Sermo. to.10.44.A.& ſequen.
Ingenitus pater, genitus filius. tomo.10.48.C.& ſequens.& 140.F
Vnus deus. Eodem.134.A
Pater deus eſt agricola. tomo.10.48.H.& 188.E F
Nihil facit pater ſine filio, exponitur. tomo.10.51.L M.& ſequen.
Pater non eſt natus de virgine, paſſus, mortuus, &c. Eodem.52.A
Diſtinctio patris, & filij. tomo.10.124.C D.& 129.C D
Pater, filius & ſpiritus ſanctus ſunt vnus deus. to.10.135.L.& 139.D
Pater non dicitur reciprocè de ſpiritu ſancto. to.10.139.G
Pater eſt ſpiritus, & filius ſpiritus, neuter tamẽ eſt ſpiritus ſanctus. Ibidem.H
Pater non eſt deus ſine filio, nec filius ſine patre: exponitur. Ibidem.I
Quicquid dicitur de patre & filio ſecundũ ſubſtantiam, illud amba ſimul ſunt. Ibidem.
Pater genitor non præceſſit id quod genuit. tom.10.139.K
Pater nunquam cœpit eſſe pater, nec filius eſſe filius. Ibidem.M.& ſeq.
Deus ex tempore non cœpit eſſe pater. tomo.10.141.A
Pater noſter, ante gratiam Chriſti, diabolus fuit. to.10.151.M
Similitudinem patris, actus indicant ſobolis. to.10.169.I
Pater ſine filio credi non poteſt. to.10.186.B
Spiritus patri commendatur: & quare. tomo.10.187.A
Pater natura genuit filium, non voluntate, nec neceſſitate. to.10.191.E
Deum patrem vocamus, quia per filium hanc fidẽ nobis

nobis præſtitit. Ibidem.D
Fidei articulus de patre, eiuſq; omnipotentia. to. 10.194.G
Deus pater ſecreti ſacramenti vocabulum eſt, cuius vere filius eſt verbum. to.10.215.H
Quomodo intelligatur, Rogabo patrẽ, & alium paracletum dabit vobis. to.10.217.L
Pater & filius duæ ſunt perſonæ, ratione tamen & ſubſtantia vnum ſunt. to.10.222.H
Si pater, in cuius nomine baptizamur, eſt deus, ita & ſpiritus ſanctus. Eod.224.C

Errores circa patrem.

Contra eos qui credebant ſolum patrem immortalem & inuiſibilem. to.3.61.E
Pater ipſe eſt qui filius, Sabelliana hæreſis. to.6.15. A. & ſo.8.G. & K. & 9.D. & ſequen. & 146.H

Paterfamiliâs.

Patrisfamiliâs nomen vnde exortum ſit. tom.5 182.G
Patresfamiliâs vero quid conſuluerint. Ibidem.
Paterfamiliâs debet præcepta, quibus domum regat, ſumere à legibus ciuitatis. Ibidem.H
Patremfamiliâs eſſe, quid ſit. to.8.310.A
Paterfamiliâs, eſt deus pater. to.10.249.K L

Paterniani.

Paterniani hæretici, qui. to.6.7.G
Patemianorum & Venuſtianorum hæreſis. to.7. 232.K

Patientia.

Patientia. to.3.211.L M. & ſequenti. & 235.F
De patientia & caſtitate. to.10.185.I
Patientiæ commendatio. Eodem.296.G
Patientia in tribulationibus. to.1.188.H I
Patientia habenda, ne malum pro malo reddatur. to.2.5.K I.
Patientia, & charitas. to.3.211.L M.
Patientia, fortis. to.3.237.M. in fine
De patientia. to.4.242.B
Patientia dei qualis. Ibidem.
Patientia bonorum, & malorum. Ibidem.C D. & fo.ſequenti.B
Patientia apud homines laudata. to.4.242.D
Tolerantia latronum immanis. Ibidem.E
Patientiam cauſa probat. Ibidem.F
Patientia vera, & falſa. Ibidem. & fo.ſeq.G
Patientia quomodo vtendum. to.4.242.H
Patientia animi. Ibidem.I
Patientia gemina. Ibidem.K
Patientia ſancti Iob. Ibidem.L
Impatientia ſibi manus adſerentium. tomo.4. 243.A
Patientia deo fidens. Ibidem.C
Patientia mala fons cupiditas. to.4.244.A
Omnis patientia dulcis eſt deo. to.8.34.L
Deſiderium patientia exercet. to.9.130.H I
Patientia, in aduerſis ſalutem operatur. Eodem. 207.L
Fructus non eſt, vbi non eſt patientia. Eodem. 236.H I
Patientia deum laudat, non auaritia. tomo.9. 239.I
Patientia iuſtis parit coronam, iniuſtis indulgentiam. Eodem.250.K
Patientia in iniuriis tolerandis. to.9.251.I K
Patientiam quis tenere poteſt. to.10.82.I
Omnia aduerſa patientia vincit. to.10.293.L
Patientia, donum dei eſt. to.10.320.B
Quiſquis viribus ſuis videtur vincere patientia, vincitur à ſuperbia. Ibidem.C
Vide, Fortitudo.

Patientia dei.

Patientia dei expectantis & inuitantis peccatores ad pœnitentiam. tomo.2.50.B. & ſequen. tom.3.235.F. in fine. tomo.4.223.D. & fo. 242.B. to.5.3.M. to.9.262.E F. to.10.106. B. & 112.D
Patientia dei quibuſdam vtilis, & quibuſdam inutilis. to.4.3?2.L. & fo.ſeq.G
Patientia dei magna. to.6.123.C D
Aduerſus dei patientiam murmurantes, corripiuntur. to.8.266.E. & ſequen.
Patientia dei non contemnenda. tomo.10. 158.H

Patientia Chriſti.

Patienter ſuſtinere docet nos Chriſtus, in Iudæ toleratione, & ſua paſſione. to.5.174.C
Patientiam nobis commendauit Chriſtus in cruce. to.8.275.C D.
Chriſtus alapam patiens nos patientiam docuit, qua mundum vinceremus. tomo.9. 115.G H
Patientia Chriſti. Eodem.225.E F
Patientiam docens Chriſtus in cruce, potentiam differebat. to.9.64.L
Patientia Chriſti, patientiam noſtram docet. to. 10.64.K

Patientia fidelium, & infidelium.

Patientia fidelium. to.3.235.M
Patientia ſchiſmatici, pro Chriſto, quantum valeat. to.4.244.C
Patientia piè tolerantium, donum dei eſt. Ibid.
Patientia pauperum Chriſti fructus. Ibid.G
Patientia martyrum. tomo.4.242.H I. to.6. 174.H
Quòd in ea virtute, qua Regulus Catone præſtantior fuit, multo magis eminerent Chriſtiani. to.5.8.E F. & ſequen.
Patientia meritum augetur pœna mortis, & aliarum tribulationum. to.5.109.A B
Patientia virtute viuntur beati, in expectatione ſuorum corporum. Eodem.222.E
Patientius ſuſtinentur tribulationes, quanto cor diuina gratia fuerit fidelius. to.5.214.I K
Patientia ſanctorum. to.6.130.F
Patientia martyrum vnde. tomo.10.97.F. & ſequentibus.
Patientia ſancti Iob. to.10.180.G H

Patientiæ exempla, & ad eam exhortationes.

Patientiæ exempla. to.1.170.L M. & ſeq. to.2. 122.B C. & ſequen.
Patientiæ exemplum, in perſequutionibus, Dauid. to.8.357.L
Ad patientiam exhortatio, à breuitate temporis to.8.61.F G. & 62.F
A præmio. to.8.63.I
A valetudinariis, mercatoribus, venatoribus, exhortatio ducta ad patientiam. tomo.10. 8.G D
Exhortatio ad patientiam, exemplo beati Iob. tomo.10.180.H

Patria.

Patriæ amor. tomo.1.143.F. tomo.2.169.M. & ſequentibus.
Omnia relinquere pro patria cæleſtis legibus, non eſt magnum. tomo.5.46.B C
Patria clariſſima. Eodem.78.M
In patria, vel in paradiſo, non erunt otioſa membra corporis humani. tomo.5.215.G H. & 217.I K
In patria qualia bona ſint danda ſanctis, & reſpectu animæ, & reſpectu corporis, dicit poſſe cõnnici ex bonis huius vitæ. Ibid. vtrobique.
De via ad patriam. to.6.25.G
Patria noſtra terrena, & cæleſtis, in quo differant. to.8.346.H I
Valde odit patriam, qui putat ſibi bene eſſe dum peregrinatur. to.8.127.G
Prophetam in patria ſua honorem non habere; quomodo dicebat Chriſtus, qui ad illam veniebat à Samaria poſt biduum. tom.9.32.K. & 227.D E
Patria Chriſti eſt vita æterna: via qua ad vitam peruenitur, eſt mors eius. to.9.52.F G
Patria noſtra, vita Chriſti. Ibidem.
An quis in patria ſua natiuitatis poſſit eſſe perfectus. to.9.227.C
Patria noſtra ſurſum. to.10.28.F
Non deſiderat patriam peregrinatio ſine lachryma. to.10.276.L
Duobus præceptis, quaſi duobus pedibus, ad patriam facillimè peruenimus. to.10.277.H
Vide, Ciuitas.

Patriarchæ.

Patriarchas prophetasq; blaſphemãt Manichæi to.1.10.G. to.2.70.L
Patriarchæ ſancti in inferno fuerunt, & inde liberati ſunt. to.2.91.E F
Patriarchæ in fide Chriſti ſaluati. to.4.228.H. & fo.243.L. to.7.189.H. to.9.72.F G
Vide, Chriſtiani.
Patriarchæ habuerunt multas vxores. to.3.12.L. & 13.D. to.4.245.G. to.6.173.D E
Et quid adumbrarint. to.6.173.M
Patriarcharum & lingua, & vita prophetica fuit. to.6.48.I
Patriarcharum vita defenditur. to.2.10.G. to. 6. libro.22. contra Fauſtum Manichæum, per totum.
Patriarchis coniugatis, non præferendi cælibes Chriſtiani. to.6.174.I. & ſequen.

Patriciani.

Patriciani hæretici, à Patricio, carnem à diabolo conditam aſſerunt. to.6.6.I K
Patriciani aduerſarij legis & prophetarum. to. 6.138.I K

Patricius.

Patricius, pater Auguſtini, iracundus. tomo.1. 36.C

Patrimonium.

Contra terrenum patrimonium, deus offert cæleſte. to.10.238.L M

Patripaſsiani.

Patripaſſiani hæretici. to.4.156.D
Patripaſſiani hæretici, Noetiani ſunt. tomo.6. 5.A. in fine.
Qui & Sabelliani. Ibidem.B. to.9.62.D
Patripaſſiani qui, & eorum reprehenſio. to.10. 52.A
Patripaſſianos arcet Eccleſia. Ibidem.

Pattalorinchitæ.

Pattalorinchitæ hæretici, qui. to.6.6.K
In tantum ſilentio ſtudent, vt naribus & labiis ſuis digitum opponant. Ibidem.

Pauci.

Paucos eſſe qui inueniunt arctam viam. tom.4 278.F
Paucitatis nomine hæretici ſe cõmendant. Ibid.
Paucitas ſanctorum quomodo accipienda. to.6. 52.C. & fo.119.D E. to.7.26.I
Item multitudo. to.7.61.H I. & 114.K L
Pauci, & multi. to.10.28.D

Pauentia.

Pauentia dea. to.5.34.F

Pauere.

Vtrum pauebat Chriſtus moriturus. to.8.35.H

Pauimentum.

Pauimento adhærere, quid ſit. to.8.293.H I

Paulina.
Paulina anni religioſa ſcribit Auguſtinus. to. 2.epiſtola.112.
Paulinus.
Paulinus Epiſcopus laudatur. tomo.2.25.M. & ſequentibus.
Paulinus familiaris Ambroſio. tomo.2.27.L. in fine.
Paulini Elegia, ad Licentium. Eod.28.G.& ſeq.
Paulini, Nolani Epiſcopi oratio. tomo.5.4.M. & ſequentibus.
Paulinus Epiſcopus ſe vendit, vt filium viduæ redimat. to.5.5.B
Paulus.
Paulus quid Latinè. to.10.99.I
Paulus humilitatis nomen. Eodem.261.L
Paulus medicus. to.9.136.D E. tom.10.7 ..B. & 99.I
Pauli.
Paulus eremita. to.1.172.G
Pauliani, aliàs Paulonitæ hæretici, à Paulo Samoſateno, Chriſtum non ſemper fuiſſe dicunt, & à Maria cœpiſſe. to.6.5.D
Paulianam hæreſim, Fotinus confirmauit. Ibid.
Pauli duo, qui allegãtur, Apoſtolus, & iuriſconſultus. to.10.52.C D
Paulus iuriſconſultus, cuius multæ leges in digeſtis. Ibidem.D
Pauli Apoſtoli nomen, & ortus.
Paulus, cur ſic appellatus. to.3.182.K
Pauli humilitas. Ibidem.
Paulus. to.5.174.L
Paulus Tharſenſis. to.8.96.B
Pauli nobilitas ſecundum carnem. tomo.10. 73.A B
Paulus, quo modo Beniamin adoleſcentulus. to. 8.156.D.& ſequen.
Paulus erat de tribu Beniamin. to.10.261.B
Pauli ſæuicia, & conuerſio.
Paulus perſecutor Eccleſiæ, ſupra modum. to.3. 182.K
Paulus qualis fuerit ante gratiam dei. tomo.7. 187.G
Etiam Paulus, cùm perſequeretur Eccleſiam dei, vas in domo malè fortis. to 10.9.B
Paulus quo modo primus peccator. tomo.10.65. A B.& I.& ſequen.
Et de vocatione Pauli, plura. Ibidem.
Paulus Apoſtolus, omnium lapidãtium Stephanum, veſtimenta ſeruas, vt omnium manibus lapidares. to.8.375.K L
Paulus in lapidatione Stephani, magis ſæuiebat omnes adiuuando, quàm ſi manibus lapidaſſet. to.10.261.C
Perſecutio Pauli in Chriſtianos. to.10.318.A
Chriſtus non pepercit errori & ſæuiciæ Pauli. to. 10.261.I
Paulum Chriſtus vi cogit ad fidem. to.2.45.H
Pauli mirabilis conuerſio. to.7.189.D
Quòd occiſus ſit inimicus Chriſti, vt viuat diſcipulus. to.8.89.E
Quòd proſtratus erectus ſit ad obediendum, qui inflammatus erat ad perſequendum. to. 8.163.B C
Quòd erat primus peccator, antecedẽs omnes, non tempore, ſed malignitate. to.8.164.G.
Licet ex perſecutore factus ſit prædicator, abũdantiorem tamen gratiam conſecutus eſt in omni labore, quàm cæteri Apoſtoli. tomo.8. 330.G
Pauli ad fidem conuerſio. to.9.136.C D.& 245. D. tomo.10.153.L.M.& 255.F G.& ſo.256. F G.& 268.E F.& ſeq.& 317.M.& ſeq.
Paulus occidit perſecutor, erectus eſt prædicator. tomo.9.216.K. tomo.10.98.E. & ſequen. & 261.G
Saulus ex meritis ne, an ex gratia, miſericordiam conſecutus. to.10.99.E F
Et ubi de conuerſione Pauli, Plura.
Paulus ex latrone paſtor, ex lupo factus eſt ouis. to.10.164.C
Dum graſſaretur in Chriſtum Paulus, à Chriſto percutitur. to.10.258.E F
Paulus audita voce cœleſti, depoſuit feritatem, & incurrit oculorum cæcitatem. to.10.268.F
Proſtratio Pauli. to.10.261.C D
Paulus baptizatur ab Anania. Ibidem. D E. & ſeq.& 267.F
Paulus non credidit Chriſto reſurgenti, qui credidit Chriſto in cœlo ſedenti. to.10.167.F
Multa Pauli mutatio. Ibidem.F G
Quòd non ex aliqua iactantia ſibi nomen permutauerit, ſed propter myſterium. tomo.8. 172.A
Paulus amat dici à nobis peccata ſua, vt laudetur qui ſanauit ea. to.9.136.C D
Paulus medicus, Saulus ſuperbus. Ibidem.D E
In feſto conuerſionis ſancti Pauli. Sermo. to.10. 261.B
Pauli vita poſt conuerſionem, & prædicatio.
Paulus quando vocatus. to.4.86.L
Paulus poſt omnes Apoſtolos vocatus eſt, ſed plus omnibus ſanauit. to.10.164.E F
Paulus minimus & nouiſſimus Apoſtolorum. to.10.5.F.& 163.M
Paulus conſtantiſſimus gratiæ prædicator. to.3. 184.C. in fine.
Paulus omnia ſua dimiſit. to.8.100.L
Paulus compunctus corde. to.8.276.I K
Paulus laborauit in Euãgelio, vſq; ad vincula. to.8.278.B.& ſeq.
Paulus miſſus eſt ad gentes. to.10.164.B C
Pauli ſolicitudo de Eccleſia. tomo.3.178.B.& ſequentibus.
Pauli diſputatio Athenis. Eodem.178.K. tomo 5.137.L
Paulus laborat manibus Corinthi. to.3.178.M
Paulum manifeſtè laborem præcepiſſe Chriſtianis. to.3.175.M
Paulus gratis docuit. Ibidem.176.A
Paulum ſententiam ſuam, de laborando, comprobaſſe ipſo facto. to.3.176.B
Paulum non fuiſſe vſum libertate conceſſa. tomo 3.176.L M
In Paulo neceſſitas prædicandi verbi. Ibidem. 177.A.& ſequen.
Pauli indigentia, & quare mercedem fugerit. to. 3.Ibidem.F
Paulus cuius artis fuerit opifex, vel quando operabatur. Ibidem.H.& ſo.178.L.& ſeq.
Paulus leges Romanas implorauit. tomo. 2. 46.C D
Paulus per murum in ſporta demiſſus. to.7.74. B. to.9.74.D
De naufragio nudus exiit, & diues. tom.8.317. M.& ſequent.
Verbum quod prædicabat Paulus, erat verbum Apoſtolorum. to.9.112.E
Pauli ſimulatio, quòd Timotheum circumciderit, rapſerit caput, & ſe purificauerit. tom.2.11.D E. to.3.173.C
Pauli cum Petro amicicia. to.4.288.F
Paulus iurauit. Ibidem.G
Paulus quare Petrum arguerit. to.2.8.K.& ſo. ſeq.G.& ſeq.epiſtolæ.
Paulus raptus in cœlum. to.2.181.L. to.3.153.F & ſeq. plura.
Quid ſit quod viderit Paulus. to.3.173.I
Paulus vtrum in corpore, an extra corpus, in tertium cœlum ſit raptus. to.7.172.D
Paulus in raptu vidit deum, ſicuti eſt. tom. 10. 302.B
Paulus ſtimulum carnis accepit medicamentum contra timorem. to.8.131.C
Paulus rogat, & non accipit: diabolus petit, & accipit. to.8.365.C D
Paulus in ſe infirmatus, in domino exaltatus. to. 10.24.C
Dominus quare non exaudierit Paulum, ter rogantem vt à ſe tolleretur ſtimulus carnis. tom. 10.45.C
Stimulus carnis Paulum colaphizans. tomo.10. 57.C
Angelus Satanæ, cur Paulo datus. tomo.10.59. K.& ſequent.
Paulus quo modo agebat, quod nolebat, malum. to.8.289.H.& ſeq.
Paulo & Barnabæ victimas immolare volẽtes, prohibentur. to.5.86.K
Paulus, & Apollo. to.10.23.B
Paulus quo modo omnibus omnia factus. to.2.9. F.& H.to.4.210.C D
Pauli compaſſio, erga infirmiores fide. tomo. 2. 9.F.& H.& ſo.12.E.& 17.H. & ſequenti. tom.4.11.E F
Paulus damna & ſtercora exiſtimat, &c. tomo 10.149.E
Paulus Chriſtianos angelos ſiue deos eſſe cupiebat. to.10.11.E C
Paulus optat diſſolui, Chriſtus triſtis eſt vſque ad mortem. to.8.245.M.& ſeq.
Paulus mala ſibi tantum, gratiæ autem dei bona omnia tribuit. to.7.263.B
Paulus, & imperfectum & perfectum ſe dicit. to. 7.195.I.& ſo.ſeq.F
Paulus in quo imitandus ſit. to.3.172.H
Paulus imperitus ſermone. to.1.124.I in fine.
Pauli eloquentia demonſtratur. tomo.3.16, H I. & ſequentibus.
Paulus dialecticus. to.9.46.C D
Paulus vſus præceptore Anania. to.4.81.I
Pauli, Homeri, & c. imagines Marcellina adorabat. to.6.4.B
Pauli merita expenſa. to.9.281.D E
Paulus architectus. to.10.56.M
Pauli Apoſtoli bonitas, diſciplina, & ſcientia. to.10.91.L
Pauli authoritas ſupra omnes doctores. tomo.2. 17.G
Pauli exemplo maiores à minoribus etiam corrigendi. Ibidem.E
In Paulo ſpiritus ſanctus. to.3.178.H
Paulus Apoſtolus, non ab hominibus, neque per hominem. to 4.287.L M
De Pauli laudibus. to.5.117.K
Paulus plenus lumine veritatis. to.7.87.B
Paulus dictus Apoſtolus, per Antonomaſiam. to. 7.193.E F
Paulus pater eſt, & mater. to.8.248.E
Paulus an iudicaturus ſit duodecim tribus Iſrael. to.8.102.M.119.H
Apoſtolus Paulus, nubes dei. & verba eius, tonitrua. to.10.87.A B
Paulus, præco Chriſti. to.10.16.G
Paulo Apoſtolo, omnes Chriſtiani credere debẽt. to.10.46.L
Paulus Apoſtolus, idoneus iuris diuini cõſultus. to.10.52.C

Chriſtus in Paulo Apoſtolo loquutus. tomo.10. 93.K L
Paulus ſidei diſputator. to.10.99.C

Pauli ſcripta,& mors.

Paulus ſcripſit Græcè. to.2.110.D
Paulus ſubobſcurus. tome.4.16.E.& M. & 151.F
Paulum torquentes. Ibidem, ad omnes allegationes.
Pauli Euangelium. tomo.6.69.D E. tomo.8. 278.B C
Pauli Apocalypſis apocrypha. to.9.105.F
Paulus epiſtolas ſuas ſcripſit, non atramento, ſed ſpiritu dei viui. to.10.73.C
Paulinæ ſalutationes trinitatem inſinuant. to.4. 280.K
Interpretatio loci Paulini. to.4.16.M
Paulum non imprecari malū, ſed prædicere quid euenturum. to.4.270.D
Pauli conſilium. to.6.183.H
Paulus in ſua perſona loquutus. to.1.8.B C. & fo.10.A. tom.7.178.B.& 187.C.& ſeq. & fo.245.E F.& ſequen.
Paulus gratiæ Chriſti magnificus defenſor. to.2. 95.K L. & fo.96.M.& ſeq. to.3.181.K. & fo.ſeq.H.& 186. B.& to.10.99.C
Paulus aſsiduè legi præponit ſidem. tomo.7. 283.K L
Quid Paulus peccati nomine appellet. tomo.10. 60.K
Paulum Apoſtolum legit Auguſtinus, præ cæteris. to.1.31.F.& fo.34.D E.& 96.D
Paulus Auguſtino familiariſsimus. to.8.375.I
Paulus fuit cryſtallus. Ibidem.
Contra Pelagianos Pauli teſtimonia. to.2.95.M. & ſequentibus.
Pauli aduerſarij. to.3.179.L.& 189.B
Contra Pauli deprauatores hæreticos. tomo.4. 234.M.& ſequen.
Multo plura quàm fecerat, & quaſi auarus exactor, cum vſuris recepit, quod dedit. to.8. 61.H
Quæcunque Paulus Chriſtianis fecerat, hæc & Chriſtianus paſſus eſt. to.10.267.F G
Paulus enſe decollatus, lac pro ſanguine emiſit. to.10.267.I
Quare lac de ceruice Pauli, pro ſanguine manauit. Ibidem.K

Pauo.

De pauonis carne, quæ ſeruata per annum non computruit. to.5.198.B

Pauor.

Pauor deus. to.5.53.H

Paupertas,Pauper.

Quinque ſunt genera paupertatis. tomo.10. 299.B C
Pauperum patrimonium ſanitas. to.8.220.L
Pauperis nomine quis ſignificetur. tomo.8.274. D E
Paupertas propter ſe, non eſt meritoria. tomo.2. 84.K
Paupertas ſuperba, & humilis, diſtinguuntur. Eodem.105.K
Contra eos qui pauperes fuerunt in ſeculo, & volunt ditari in religione. Ibidem.& ſequen.
Paupertatis labor, quo modo à ſeruis dei eſt tolerandus. Eodem.131.L.& ſequent.
Pauperes, & filij pauperum, qui ſint. tomo.8. 170.H
Pauper vt quid factus ſit, & ad quid viuat. to. 8.318.K
Non ſolum pauper eſt qui non habet pecuniam, ſed in eo quiſque pauper eſt, quo indiget. to.8. 321.M
Pauperis officium. to.10.24.D
Pauperes ſumus, & mendici. to.10.35.F G
Omnis paupertatis. Eodem.81.M.& ſeq.
Paupertate quid ditius. to.10.84.A
Paupertas non miſera. to.10.107.G
Deus aliquem facit pauperem, vt ſufferendo breuem inopiam, æternam vitam acquirat. to.10. 126.I
Pauperes verè qui. to.10.183.L M.& ſeq.
Paupertas vulgaris, non eſt vera paupertas. Ibidem.M
Pauper eſt qui quantumuis diues, finem ponit cupiditati. to.10.184.F G

Paupertas Chriſti.

Paupertas Chriſti, diuitiæ noſtræ ſunt. tomo.8. 79.I
Ad paupertatem ſummam deuenis, quando formam ſerui induit. to.8.158.D E
Chriſtus, quo modo pauper, & dolens. tomo.8. 162.C
Chriſtus vbi ſe pauperauit, ibi nos ditauit. to.8. 247.D E
Paupertas Chriſti non attulit pecuniam, ſed iuſticiam. to.10.231.M
Chriſtus incarnatus eſt, & mala omnia paſſus, propter pauperem quem deſpicit diues. to.10. 237.M.& ſequentibus.

Pauperes dei.

Edent pauperes, & ſaturabuntur, &c. exponitur. to.2.125.B.& ſequen.
Pauperes, humiles. to.2.124.M. & fo. ſequen. A.& I. to.8.97.K.& 183.I
Paupertas piorum. to.3.238.H.& K
Pauperes ſpiritu, qui Chriſto dicti. tomo.4.263. E F
Sunt pauperes qui ideo edunt, vt ſaturentur. to. 8.24.L M
Pauperi nihil prodeſt ſi eget facultate, & ardet cupiditate. to.8.110.I
Pauperes ſpiritu, quid ſint. to.8.178.C D
Pauperes & inopes dei, qui ſint. to.8.227.L
Pauper dei in animo eſt, non in ſacculo. tomo.8. 334.E
Pauperes beati. to.10.107.G.& ſequen.
Pauperes renunciantes ſeculo, in Chriſti ſanguine requieſcunt. to.10.192.E
Quæ ſit vera paupertas. to.10.232.A
Paupertas noſtra eſt deo confitenda. Ibidem.L
De patientia pauperum Chriſti fructu. tomo.4. 244.G
Eſto pauper ſpiritu, poſtea erit tuum regnum cælorum. to.10.311.I

Pauper,& diues.

In pauperum oppreſſores. to.3.212.D
Paupertas Reguli. to.5.8.E
In paupertate viuere voluerunt viri multi excellentes. to.5.46.G.& ſeq.
Det diues pauperi quod habet, vt mereatur accipere quod non habet. to.8.72.B C
Pauperem cui non erat adiutor, liberare à potente, quid ſit. to.8.171 G H
Qui cumulat filiis bona pauperum, non implet præcepta dei. to.9.102.A B
Chriſtus primùm, in veſte pauperis, à paſtoribus & regibus eſt inuentus. to.9.107.A
Deus pauperes in hoc mundo voluit eſſe, vt diuites peccata ſua redimerent. tomo.9.250. L M
Pauper & diues in hac vita, ſicut vacuus & oneratus in via. to.10.4.L
Expectat pauper à diuite, diues autem à deo. Ibidem.
Pauperibus, & diuitibus, quæ communia, & quæ non. to.10.24.B
Pauperes quare miſceat dominus diuitibus, quos omnes ditare potuit. to.10.97.C D
Pauper propter diuitem factus. Ibidem.D
Quando pauperes deus facit, probat diuites. Ibidem.
Paupertas & diuitiæ, quare bonis & malis communia. to.10.107.G
Tibi derelictus eſt pauper, orphano tu eris adiutor exponitur. Eodem.183.L.& ſeq.

Pauperes iuuandi.

Pauperum delectus. to.2.30.B C
Pauperes non deſpiciendi à diuitibus. tomo.4. 272.H
Pauperibus dandum. to.10.24.D E
Pauper via cæli eſt. Ibidem.D
Chriſtum paſcimus in pauperibus. Ibidem.F G
Ex iniuſtè etiam acquiſitis, bona fieri debēt pauperibus. to.10.30.B C
Pauperum negocium quàm curarint Apoſtoli. to.4.289.A
Pauperes, qualiter adiuuandi. to.10.82.A
Facilè curatur vulneribus peccatorum, qui neceſſitatem curauerit pauperum. to.10.165.H
Non timenda eſt paupertas, ſed quæ mater eſt tormentorum iniquitas. to.10.237.K
Qui pauperibus manus ſuas aperuerit, Chriſtus aperiet illi ianuas ſuas. to.10.238.H
Quod ſuperfuit in potu, ſatius eſſe pauperibus erogare. to.10.241.B
Quod datur pauperibus, non perditur, ſed ſeruatur in cælo. Ibidem.F
Pauperes laturarij ſunt, qui deferant diuitias noſtras ad cælum. to.10.248.K
Pauperibus petentibus dandum to.8.161.I K
Pauperes etiam præueniendi, antequam petant. Ibidem.K L.copioſè.
Quiſque negociator de ſuo labore, præter decimā, tenemur pauperibus erogare.to.10.308.D
Sermo ad pauperes. to.10.126.H I
Pauperes conſolantur. Ibidem.
Ad paupertatem, & erogationem ſubſtantiæ exhortatio. to.10.93.L M.& ſeq.
Admonitio ad pauperes. to.10.229.A
Exhortatio ad paupertatem. tomo.10.187.L. & ſequentibus.

Pauperes mali.

Pauper non ſuffert minas. to.10.132.I. & ſeq.
Paupertatem ſimulantes, non ſunt beati, ſed miſeri. to.10.187.K L

Pax.

De pace. to.3.235.L. to.4.163.H. to.10.209. M.& 211.D
Et de eadem Sermones tres. tomo.10.279.C. 317.E.& 325.I.& ſequen.
Quid ſit pax. to.10.211.E F.& 325.K
Pacis nomine omnes dotes videtur Auguſtinus comprehendere. to.5.180.K. & ſequen.
Pax eſt finis belli. Ibidem.K L
Pax alio nomine, ipſa iuſticia appellatur. to.8. 170.E
Duplex pax. to.10.90.G
Pacis proprietates. to.10.323.I K

Pax vniuerſalis.

Pax quædam & conuenientia partium eſt, in qualibet re. to.5.44.D E
De pace omnium rerum vniuerſali. to.5.181.H. & ſequen.
Sine pace aliqua, nulla natura poteſt ſubſiſtere. Ibidem.I
Pax eſt aliqua ſine omni bello, bellū autem non, niſi ſecundum id quod bellum eſt. Ibidem.

Omnia in pace cõpoſuit dominus. to.10.279.D

Pax animæ,& corporis.

Pax animæ rationalis, & irrationalis. tomo.5.181.H I
Pax corporis,& animæ. Ibidem.
Pacis corporalis defectus, impedit pacem animæ rationalis: vtrunque autem iſtorum quod homo commune habet cum beſtiis,ſubdit paci animæ rationalis. to.5.182.A
Eſt pax corporis,pax animæ irrationalis,& pax animæ rationalis. Ibidem.A B
Pacem omnem corporis vel animæ,vel ſimul corporis & animæ refert iuſtus ad illam pacem quæ homini mortali eſt cum deo immortali, vt ei ſit ordinata ſub æterna lege obedientia. Ibidem.B C

Pacis inquiſitio,deſiderium,ſtudium.

Pax quare quæratur. 2.188.E F
Pax à deo quæratur. to.3.238.A
Pax cum impiis. to.3.235.L
Pacis deſiderium cauſat bella. to.5.224.F & ſequentibus.
Pax eſt finis bonorum noſtrorum. to.5.180.H
Pacem etiam bruta volunt. to.5.182.B
Pacem qualemcunque, nullo modo poteſt non amare homo. Ibidem.B C
Ad pacem ineundam, & conſeruandam, homo fertur quodam modo naturæ ſuæ legibus. Ibidem.
Pro pace multa toleranda. to.7.56.H I
Qui pacem amant,Chriſtum amant, nec ſunt pacifici qui de vno duo faciunt. to.8.204.B
Pax prædicanda eſt propter fratres & proximos noſtros,non propter commodũ temporale. to.8.308.M
Pacem quærere. to.10.90.F G
Nemo eſt qui non velit pacem habere. tom.10.279.G
Pax cum bonis, & bellum cum vitiis ſemper eſt habendum. to.10.210.B
In omnibus virtutibus,pax eſt ſeruanda. to.10.292.A
Quo modo pax, iuſticia, & miſericordia cuſtodiantur. to.10.247.D

Pacis bonum,commoda,priuilegia.

Cum pace poſſidere pauca, eſt melius quàm multa acquirere cum turbatione. to.5.23.A
Ad pacem commendandam, ex vno homine totum genus humanum propagatum eſt. tom.5.206.G
Quantum ſit pacis bonum. to.5.180.I
Qui pacem ſibi promittit, ſecurus inuaditur. to.8.36.K
Pax delitiæ iuſtorum. to.8.61.K
De laude pacis. to.8.373.H
Pax vocatur magnum bonum. to.8.326.F
Pax quid boni agat in iſta peregrinatione mortalitatis noſtræ. to.8.373.I
Pax eſt incertum bonum. to.5.179.F
Nihil ſine pace valet. to.10.279.E F
Pacis priuilegia. Ibidem.E & G
Pax ſola virtus eſt,quæ bonum habet & iocundum. Ibidem.F

Pax domeſtica,& ciuica.

Pax domeſtica. to.3.237.I
Pacis ſtudium. to.3.237.M
Pacem cur homines velint. to.5.9.H
Pax domus. to.5.181.H.& fo.ſeq.C
Pax ciuitatis. Eodem.181.H
Pax hominum. Ibidem.
Ex pace qua homo intus vnitur deo, erit ipſe pacatus omni homini quantum in ſe eſt,& ſic ſequetur pax hominum. to.5.182.B C
Paci domeſticæ aduerſans per inobedientiam, debet corripi à domino verbo vel verbere. Ibidem.G
Pax domus refertur ad pacem ciuitatis. Ibidem.G H

Pax terrena,iniquorum,præſentis ſeculi.

Pax vnius anni ſolum. to.5.22.M
Pax terrena. to.5.124.G H
Pax quanto erat dulcior inter propinquos, qui fingebantur cum aſtutia, tanto ſunt maiora mala ex talium inſidiis. to.5.179.F G
Pacem perturbant aliquando, qui eam non habent. to.5.180.K L
Pacem inter ſe volunt etiam latrones. Ibidem.L
Pacem etiam volebat ille ſemihomo, deſcriptus à poeta. Ibidem.M
Pacem iniquorum in comparatione pacis iuſtorum,quis iudicat non eſſe dicendam. tomo.5.181.B C
Pax eſt etiam peruerſo ordine iuſticiæ. Ibidem.C
Pax ſeruatur animalibus, ſeſe deuorantibus. Ibidem.D
In pace non ſunt miſeri, inquantum miſeri ſunt. to.5.181.H
Pacis perturbatio,ex qua parte ſit. Ibidem.I
Ad pacem temporalem conſeruandam,incolumitate & ſocietate, deus dedit multa bona neceſſaria. Ibidem.K L
Pacem terrenam,cur appetit terrena ciuitas. to.5.182.H I
Ad pacis terrenæ fructum in terrena ciuitate vſus temporalium rerum refertur: in cœleſti autem ciuitate refertur ad fructum pacis æternæ. Ibidem.A
Pace præſenti quia malè vtuntur iniuſti, non eam habebunt in fine. to.5.185.C
De pace populi alienati à deo, qua vtitur ad pietatem populus dei, dum in hoc peregrinus eſt mundo. Ibidem.& ſeq.
Cur pacem temporalem habeant mali. tomo.8.273.E
Si Cain pacem habuiſſet in corde, nõ irruiſſet in fratrem. to.10.279.E
Si Iudas pacem habuiſſet in opere, nõ fugiſſet ad laqueum. Ibidem.
Si Abſalon pacem habuiſſet in ore, non inuaſiſſet patrem. Ibidem.

Pax Eccleſiæ,& iuſtorum.

Oſculum pacis. to.4.261.B C
Ad pacem & vnitatem monemur, & diſcordiã vitare docemur. to.5.107.C
Pax noſtra Chriſtus, illum ergo ſequaris. tomo 8.53.C
Cur excellentes, in Eccleſia, paci debeant vigilãti intentione conſulere. to.8.170.E
Pacem non habebis, ſi iuſticiam non amaueris. to.8.204.B
Pax piorum eſt poſſeſſio, poſſeſſio hæredum: & quæ pax ſuper Iſrael. to.8.320.A
Non amant pacem, qui diuidunt vnitatem. Ibid.
Pax nulla eſt ſine charitate. to.8.325.M
Pax vinculum eſt ſanctæ ſocietatis, compago ſpiritalis, ædificium de lapidibus viuis. tom.8.378.K L
Pacem quam Chriſtus dat,ſuam dicit:quam relinquit,non. to.9.95.A B
Pax eſt propter quam totũ agitur quòd Chriſtiani ſumus. to.9.108.K
Pax noſtra, Chriſtus.to.9.94.M.& ſeq.& 108.H.I.& ſequentibus.
Omnis error contrarius veritati, & inimicus catholicæ paci, dicit verbum in ſpiritum ſanctũ. to.10.9.H
Pax & vnitas,& ſanitas Eccleſiæ, id eſt, corporis Chriſti. to.10.41.B
De eo quod ſcriptum, Pacem meam do vobis, pacem meam relinquo vobis: Sermo. tomo.10.47.F
Penna pacis,& ala charitatis. to.10.81.K
De eo quod Apoſtolus dicit,Pax fratribus,& charitas cum fide magna. to.10 99.B.& ſeq.
Fidei finis, pax. Ibidem.C
Chriſtus diſcedens maximè pacis bonum,& vnitatis,ſuis diſcipulis reliquit. to.10.210.A
Negat deum ſibi patrem, qui pacificus eſſe contemnit. Ibidem.
Sine pace non ſuſcipitur ſacerdotis oratio, nec plebis oblatio. Ibidem.C
Pacis vnanimitas in Apoſtolis quondam fuit. to.10.210.C
Qui in pace non fuerit inuentus, abdicatur à patre. Eodem.210.F.& 211.E
Chriſtus author eſt pacis. to.10.226.G H
Quomodo pax, optata domini, ad nos reuertitur. to.10.275.H
Qui pacem cordis, oris, & operis non habet, Chriſtianus dici non debet. to.10.279.D
Ille verè pacem habet, qui nihil petit de ſeculo poſſidere. Ibidem.H

Pax dei,Pax æterna.

Pax illa quæ exuperat omnem intellectum, non eſt minor intellectu noſtro. tomo.2.333.C.& 330.B C
Vbi pax, ibi requies. Eodem.33.C
Pax quando perfecta. to.2.299.M. to.3.237.K. to.4.268.K.283.G.& 284.M. to.8.163.M.& 200.M.& ſeq.& 361.C D
Pax regni cœleſtis. to.3.40.B
Pax dei. Ibidem.C
Pacem propter quid quærit terrena ciuitas. tomo 5.125.E
Pax plena. to.3.237.K
Pax Chriſti. to.3.241.F
Pax illa quam nullus aduerſarius inquietat, erit nobis in præmium virtutum noſtrarum. tom.5.180.G
Pax cœleſtis. to.5.182.H
Pax cœleſtis, vere pax eſt. tom.5.182.L
Pax noſtra propria, & hic eſt cum deo per fidem, & in æternum erit cum illo. to.5.185.D
Pax plena non eſt hic, quandiu vitiis imperatur. Ibidem.E
Pax quam habemus hic, reſpectu futuræ beatitudinis, eſt miſeria. to.5.180.G
Pax æterna, quid ſit. Ibidem.I
Ad pacem ſummam & æternã accendimur igne diuini amoris, bellantes cum vitiis. tomo.5.202.E
Pacem ſummam obtinebimus in patria, nobis, atque inter nos, & cum ipſo deo, quam pacem ſciunt illo modo angeli, nos autẽ nõ, quia exuperat omnem intellectum. to.5.216.K L
Pacẽ qua deus pacatus eſt, nec nos, nec ſancti angeli poſſunt ſcire: ſed deus nouit. Ibidem.
Pax vera reſpectu animæ & corporis vbi erit. to.5.217.K
Pax vera, neque tranquillitas, in iſta vita erit. to.8.53.D
Non eſt pax in hac vita: in cœlo nobis promiſſum eſt, quod in terra quærimus. to.8.100.M
Pax nouiſſima. to.8.169.M
Pax ſuper pacem, quid ſit. Ibidem.
Quo modo incipias habere pacem cum domino. Eodem.181.F G
Qualis ſit pax, futura, & æterna. Ibidem.K L

Pax eſt, vbi nullum eſt bellum, vbi nulla contradictio, vbi nihil reſiſtit, qua hic haberi nõ poteſt. tom.8.203.H
Pax Hieruſalem quæ ſit. tom.8.314.B C
Fiat pax in virtute tua, quomodo intelligatur. Ibidem.F
Pax plena, & perfecta, quando erit. tom.8.200.M.& ſequent.& 361.C.D
Pax fines Hieruſalem. tom.8.374.L M
Quando pax plena erit in vno homine, tunc erit plena in omnibus ciuibus. Ibidem.M

Pacificus.

Pacificus homo ſecuram mentem poßidet. tom.4.254.G H
Pacifici. tom.4.263.H
Pacificus eſt, qui corrigit quod poteſt: vel excludit à ſe quod non poteſt. tom.7.6.D E
Pacificus Chriſtus. tom.8.169.L
Cum odientibus pacem, pacificum eſſe, quid ſit. tom.8.309.H I
Pacifici de incertis non iudicant, incognita non cõfirmant. tom.10.373.I
Nemo niſi pacificus, dei filius eſſe poteſt. tom.10.325.K

Peccatum.

Peccatum quid. tom.1.6.A. tom.3.109.A. tom.4.92.D. tom.6.33.L M & .88.C D.& 123.G.& .K.Retractatio. tom.1.6.A
Peccatum, & crimen, differunt. tom 3.40.D tom.9.67.C D
Peccatum, & delictum, differunt. to.4.46.C
Quæ & indifferenter dicuntur. Ibid.& ſeq.
Peccatum propriè, & per tranſlationem. tom.1.155.C D
Peccatum dicitur ſacrificium pro peccatis. tom.3.38.H.& .53.C.tom.4.11.M.& .54.D.& .56.F.& .173.D.tom.6.253.H. tomo 7.195.C D. tom.9.66.L M. tom.10.40.L M
Peccato vno comprehendi plura. to.3.38.K
Peccatis non impleta omnia, quia peccatum eſt. tom.5.97.A B
Peccatum omne poteſt dici mendacium. tom.5.115.K L
Partem carnalem commotam, peccatum Apoſtolus appellat. tom.5.125.F.& ſequent.
Peccata quomodo penſanda, in diuinarum ſcripturarum ſtatera. tom.7.13.E
Peccati nomine, quid intelligatur. tom.10.60.K
Peccatorum, tria ſunt genera. tom.8.13.A
Peccatum duplex, originale, & quod poſtea concupiſcentias ſequendo contraximus. to.10.50.C

Origo peccati.

Peccatum deus non ordinauit. to.1.16.I.in fine.
Peccatum ex libero arbitrio, non ex deo. tom.1.142.D
Peccati authorem non eſſe deum. tom.1.140.F.& .149.K.& .151.C.& .K L
De peccati origine. tom.1.149.M.& ſeq tom.6.121.B.& ſeq.copioſè diſputatum. tom.7.183.K L.& ſeq.copioſè.
Rurſum duæ origines peccatorum. to.1.152.M.& ſequent.
Peccatorum non author, ſed ordinator deus. tom.3.110.K.& .116.A
Peccatum omne dixit Virgilius habere originem ex carne, quod improbat. to.5.115.G.& ſeq.
Peccatum, vel malum, eſt non niſi in natura bona quam corrupit. Eodem.101.C D
Peccare non poſſunt irrationalia. Ibidem.F G
Vnde oriantur peccata omnia. to.10.60.K

Peccati cauſæ, & quibus impleatur.

Peccare neminem ſine cauſa. tom.1.18.I K
Ad vitia promouemur boni ſpecie. Ibidem.L
Et quòd varij vitiorum ſcopi. Ibidem.M
Omnia peccata duæ res faciunt in homine, cupiditas & timor. tom.3.41.L. tom.8.194.I
Peccatum, tribus gradibus impletur. tom.4.266.D
Peccatum vel vicium, vnde cauſetur in nobis. to.5.102.E F
Peccati defectus, eſt voluntarius. tom.5.119.E
Peccati originem Manichæi, non tribuunt libero arbitrio. tom.6.6.B
Peccata omnia, aut cupiendo, aut timendo cõmittuntur: ideo ſuccenſa igne & ſuffoſſa dicũtur, vt à vultu dei pereant. tom.8.71.H.& 194.L M
Quiſque peccat cupiditate inferiorum, & roboratur charitate ſuperiorum. tom.8.179.G
Peccatorum deus eſt præſcius, non propter hoc tamen inferendum eſt, quòd ſit cauſa. tom.9.83.D

Diaboli peccatum.

Quid ſentiendum ſit de eo quod ſcriptum eſt, Ab initio diabolus peccat. tom.5.95.F & ſeq.
Peccator primus, fuit diabolus. to.10.71.K
Peccatum, propriè diaboli eſt. tom.10.40.M.& ſequen.
Diabolus ad peccatum ſuadere & ſollicitare poteſt, cogere non poteſt. to.10.96.G

Peccatum Adam.

Primi homines ante peccatum beati. tom.5.94.M.& ſequentib.
Peccauit natura humana cum peccare potuit, ſed largiori gratia liberatur, vt ad eam perducatur libertatem in qua peccare non poßit. to.5.217.M.& ſequent.
Peccati origo in Eua, per genitricem Chriſti perimitur. tom.10.132.E
De qualitate primi peccati per hominem admiſſi. tom.5.119.C D
Peccatum Adæ, cui imputandum ſit, deo, an diabolo, an ipſi homini. to.9.257.L M
Deus creando primum hominem, ſciebat ipſum peccaturum. Eodem.258.C
Quare deus permiſit hominem peccare. Ibidem.F
A muliere initium factum eſt peccati. tom.10.132.D

Peccatum originale.

Peccatum originale, in paruulis quoque voluntarium. tom.1.4.M.& ſo.ſeq.K L
Peccatum ex Adam originaliter trahi. tom.1.14.C.& .159.D.tom.2.83.C D.& ſequen. tom.7.152.L
Peccata Adam & Euæ, quomodo ſiant noſtra. tomo.1.155.B C
Peccatum originis quomodo demanarit ad poſteros. Ibidem.D
In iniquitate concepti ſumus. tom.1.16.F
Peccata infantium, & puerorum. tom.1.16.C D, & 17.K I.tom.3.146.F
Peccatum originale, & actiuum. to.3.40.C
Peccatum originale non fuiſſet tranſfuſum ab aliis peccãtibus, ſi primus homo non peccaſſet. tom.5.104.A.& ſequent.
Peccatum, & pœna peccati, quare tranſfuſa ſint per peccatum primi parentis. tom.5.108.I K
Peccatum primi hominis, cur aggrauatur. tom.5.119.L.& ſeq.
De peccatorum radice, cum qua naſcimur. tomo.5.214.D.& .M
Quomodo cũ peccato originali naſcimur omnes. Ibidem.D E
Peccatum originale tranſfunditur à parentibus cum bono, quod à creante tribuitur. tom.5.215.B
Omnes nemine exceptò præter Chriſtum, peccatum contraxerunt originale. tom.5.187.E F
Peccatum propagatione, non imitatione tantum, tranſiiſſe in omnes. tom.7.141.G H.& ſo.ſeq. G H.& .158.B.& .171.E F.& 183.L M
Peccatum vnum etiam infantibus commune. tom.7.142.B C
Peccatum eſſe ex propagatione, quemadmodum & iuſticiam ex regeneratione, Auguſtinus cõfirmat. tom.7.142.G H
Peccato originis omnes obnoxij. tom.7.144.I K
Peccati ſemen, quatenus in nobis. to.7.148.I
De peccato originali, contra Pelagianos. tom.7.170.A.& ſequent.
De peccato originali, Ambroſii ſententia. tom.7.174.E F.& .201.D E.& ſequen. copioſè.& 203.D E
Item Cypriani. tom.7.202.K.& ſeq. copioſè.& .203.A
Et aliorum doctorum. Eodem.202.K
Peccatum originale quomodo in paruulis. tom.7.183.H I.& ſequen.copioſè.
Etiam ipſis imputantur peccata, qui de ventre matris nihil tale fecerunt. to.8.107.B
Peccati originalis vinculo etiam paruulos obnoxios teneri, authoritate oſtenditur. tom.8.303.H I
Peccatum originale, in quo quiſque natus eſt, manet ſuper eum qui non credit in vnigenitum filium dei. tom.8.248.K L
De peccato originali infantum: & quòd mundatione ad ſalutem egeant. to.10.31.A B
Opinio quarundam peruerſa de infantibus, quòd mundari à peccato non habeant neceſſe. tomo 10.64.C D.& ſequent.
Vniuerſum genus humanum, ab Adam in obligatione peccati natum. Eod.79.M

Peccata parentum in filios.

Peccata maiorum quouſque propagentur, non temere definiendum. tom.3.38.M
Peccatis parentum obligari filios. Ibidem.F
Peccata patrum, in quartam generationem puniuntur. tom.3.38.K L.tom.4.63.B & ſequenti.& 65.L
Peccata parentum, quando ad filios pertineant. tom.8.202.M.& ſeq.
Ea peccata parentum non pertinent ad filios, quæ faciunt parentes natis iam filiis. to.8.204.A
Vſque adeo tibi non obeſt peccatum patris tui, ſi te mutaueris, vt nec ipſi patri tuo obſit, ſi ſe mutauerit. Ibidem.B
Quòd filij peccauerunt cum patribus in quorum lumbis erant, quando illi in Aegypto erant. tom.8.270.C
Peccata parentum non redditur ei qui fuerit mutatus in Chriſto, & cœperit eſſe non filius iniquorum, nec imitatus mores malorum. tomo 8.275.L

Peccatum voluntatis, & neceſsitatis.

Peccatum voluntarium. tom.1.4.L M.& .5.M tom.6.33.G
Peccamus ſponte, ſed ſponte reſurgere non poſſumus. tom.1.3.H.& .K.& .155.E F tom.3.37.F.tom.4.133.L.tom.7.161.L
Peccat, non minus, cui ſola deeſt facultas male faciendi. tom.1.140.I
Cur deus peccandi voluntatem non ademerit. to.3.149.E
Vitiorum origo in voluntate hominis. tom.4.31.B C
Peccatum, & rectè factum, an ſint in libero voluntatis arbitrio. tom.4.124.L.Retractationum. tom.1.5.F.& .9.A

Peccatum à voluntate, & quid ſit voluntas. tom. 6.33.G H. & I K. Retractationum. tomo.1. 5.K L. copioſe. to.1.159. I K. Retractatio. 4. L M. & 6.G. Item, fo.142.D. & 149.D E. & 150.G. & 152.M. & ſeq.

Quòd peccatum voluntarium. tomo.6.121.B. & 123.G. & I K

Nemo peccat, niſi volens. to.7.148.H

Peccati origo, voluntas mala. tom. 2.154. K. to. 7.215.C D

Peccandi voluntas tunc apparet, quando impunitas ſperatur: cum pœna creditur ſecutura, latenter viuit, viuit tamen. to.8.303.L

Homo primus non peccauit inuitus. tomo. 10. 206.E F

Peccata quædam fieri neceſſitate. tom.1. 4. M. & 154.M

Aliud eſt peccare neceſſitate, aliud in abundantia. to.8.173.H

Peccati pœna.

Peccantem non omnem perdit deus. to.1.7.D

Peccatum quomodo interdum pœna peccati. tom. 1.3.I. & 155.A

Peccati pœna iuſta. to.1.3.K L. & 142.D E. & 143.I. & 144.M. & ſeq.

Peccata qua iuſticia deus puniat. to.1.150.M. & ſeq. & 152.H I

Pro temporariis delictis deus iuſtè reddit æterna ſupplicia. to.2.42.G H. & ſeq.

Peccati pœna, mors. to.3.37.B C. to.6.64.A Vnde & mors ipſa peccatum dicitur. tomo 6.64.A

Peccato morimur, non morte peccamus. tomo. 2. 194.B

Propter peccata ſua etiam ſancti flagellantur. to. 2.131.C. & ſequentibus.

Peccatum pro pœna peccati. tomo.3.27.I. tom. 4.11.M

Peccati pœnam præſcribet iudicium futurum. to.3.40.E

Peccati primi pœna. to.3.37.C

Peccatoribus minatur diem iudicii, vt reſipiſcăt. to.3.212.H

Pœna peccati. to.3.236.G. & 239.L. & 241.M

Mors peccatorum. to.3.239.L

Peccati pœna, in vſus iuſticiæ conuerſa. tomo. 5. 108.K

Si peccata nulla hic punirentur, prouidentia diuina eſſe non crederetur: ſi autem omnia punirẽtur, nihil vltimo iudicio ſeruare putaretur. to.5.3.M

Peccatis deus indignans, multis repleuit mundũ calamitatibus. to.5.4.B C

Peccata commiſſa circa damnum temporale proximi, quidam obnixè puniunt, non autem commiſſa in deum. to.5.17.C. & ſeq.

Peccatorum purgatio, per ſolum Ieſum potuit fieri. to.5.88.A. & ſequentibus.

Peccatum, vel vicium, ex conſuetudine nimia eſt quaſi naturale, quod etiam punitur. tomo. 5. 101.E

Peccatum non tollit eſſe hominis omnino, ſed diminuit. to.5.119.F G

In peccatum manifeſtum deus permittit cadere ſuperbos, propter bonum. Ibidem.H I

Peccati vindicta, iuſticiæ fructus eſt. tomo. 6. 45.L M

Cuique culpæ qualis & quanta debeatur pœna, diuini iudicij eſt, non humani. tom.6.120.B & fo.ſequen.C

Mors corporis, etiam ex peccato. to.7.141.B

Peccati pœna cur exigatur, remiſſo peccato. tomo 7.154.D

Vide, infra, Peccatorum remiſſio.

Peccatum, & pœna peccati, idem. to.7.159.E

Peccati pœna, peccatum eſt. tom.7.230.L M. to. 8.126.H

Peccata quædam, ſunt pœna peccati: exemplum. to.8.8.H I. & 59.A B. & 126.H

Peccata quæ fuerunt delectamenta homini peccanti, ſunt inſtrumenta domino punienti. to. 8.11.D

Qui peccat, meritum mortis habet. tomo. 8. 34.H I

Peccatum non eſſet, ſi puniendum non eſſet. Eodem.59.I

Peccator, quia non patitur ſtatim deum vltorem, vult eum habere participem, & tanquam corruptum iudicem prædę ſocium. to.8.105.E F

Quia ſe modo non vidẽs, placet ſibi: ideo diſplicebit & ſibi & deo. Ibidem.

Peccatum non poteſt eſſe impunitum: punias ergo tu, ne puniat deus. to.8.106.F. & 129.G

Peccata impunita eſſe non poſſunt, etiam illorum quibus ignoſcit deus. tomo.8.107.E F. & 129.G

De peccato deus aliquando corripit in iſto ſeculo, cui ignoſcit in futuro ſeculo. to.8.107.L M

Peccatum nullum impunitum relinquit deus. to. 8.129.F. & ſequentibus.

Deus peccata noſtra non ſinit nos impunita habere. to.8.347.H

In peccato noſtro primo pœnam accepimus, vt in ſudore vultus noſtri panem manducemus. to. 8.345.K

Peccatum malorum, quæ patimur à creaturis, eſt cauſa, non deus. to.9.3.I K

Deus peccatores certo numero peccatorum completo punit. to.9.193.D

Peccatores pro peccatis ſuis à deo ſæpe dimittuntur. to.9.215.C D

Deus peccantem non dimittit impunitum. to. 9. 246.I K

Cum puniuntur in hoc ſeculo peccata, miſericordia dei eſt. to.10.31.H

Peccator, in hac vita regnum perdit, in alia perit. to.10.60.L

Iuſticiam facit deus, vt puniat peccatum. tomo 10.101.I K

Pœna peccati primi hominis. to.10.116.F

Percutitur hac animaduerſione peccator, vt moriẽs obliuiſcatur ſui, qui dum viueret, oblitus eſt dei. to.10.259.C

Peccatores omnes homines.

Sine peccato neminem viuere. to.1.2.L. & 7.A. & 12.H. & M. & 41.B C. tomo.2.24.I. & 018.G. to.3.181.L. & 189.C

Peccatores verè omnes homines. tomo. 2. 24. E. & 46.M. & ſequent. & 82.F G. tomo.3.46. D. & 53. K. tomo. 6.180.I K. to.7. 52.B C. & 139.G

Si dixerimus quia peccatum non habemus, & c. to.5.118.A

De eodem, ſermo. to.10.86.L. & ſequen.

Si dixerimus quia peccatum non habemus, & cæte. nõ propter arrogantiam deuitandam dictum eſt, ſed propter veritatem fatendam. tom. 8.289.E F

Sine peccato non poſſumus hic eſſe, veniale ſaltẽ. tomo.5.118.A

Sine peccatis venialibus, non eſt vita iuſtorũ. to. 5.194.M. & 206.C. & 214.M. & ſeq.

Sine labe peccati nullus fuit, excepto Chriſto, & pueris baptizatis. to.5.195.K L

Nemo in hac vita ſine peccato. to.7.52.B C. to. 10.86.M. & ſeq. & 206.C

Omnes peccauerunt: quomodo accipiendum hij omnes? 7.161.H I

De peccato quæſtio quadripartita.

1 *Sine peccato vtrũ homo poſſit eſſe in hac vita.* tom.7.148.F. & ſeq.

2 *An ſit aliquis ſine peccato. Eodem.149.B. & ſequen. & 150.L*

3 *Si non eſt, quum poſſit eſſe, cur non ſit. tom. 7.151.E F*

4 *Vtrum fuerit aliquando aliquis, vel eſſe poſſit, qui nullum habuerit peccatũ.* to.7.152.B

Nullus ſine peccato, præter Chriſtum. Ibidem.C. & ſeq. & 153.G. & 310.B C

Etiam quantumuis ſanctus. Eodem.162.A

Sine peccato neminem eſſe, ex ſententia Hilarij. to.7.164.B

Sine peccato, nemo. ſine iniquitate, omnes eſſe poſſunt. to.8.214.M. & ſeq.

Qui ſe dicit non habere peccatum, cum credat ſe habere peccatum: foris ſe fingit humilem, intus amplectitur vanitatem, nec in ore, nec in corde habet veritatem. to.8.289.E F

Peccatum via non tribuitur, quod à deuiãte committitur: ſed in via ſides pro non peccantibus habentur, quibus peccata non imputantur. to. 8.290.A B

Vt peccet homo, ſibi ſufficit: vt iuſtificetur non ſufficit, niſi ab illo iuſtificetur qui ſolus eſt iuſtus. to.8.241.C

Cùm omnes ſint peccatores, quia nemo ſine peccato: omnibus timẽdus eſt gladius quia dominꝰ iuſtus concidet ceruices peccatorũ. to.8.327.H

Quorum peccatorum ceruices concidet deus. Ibidem.H I

Peccata quotidiana, quæ ſint. to.9.201.K

Pertranſire peccatum in omnes, quid. tomo.10. 59.B

Quis eſt qui non habet peccatum. tom.10.86.M. & ſequentibus.

Non ſumus in hoc mundo ſine peccato, ſed exibimus hinc, ſine peccato. t.10.87. G H. & ſeq.

Non propterea peccare debemus, quia ſine peccato eſſe non poſſumus. Ibidem.I K

Nemo qui non aliquando fuerit peccator. tomo 10.91.G

Difficile ſeipſum noſſe, quia aliquãdo deſunt occaſiones ad peccandum. to.10.94.F. & I

Omnes ſumus peccatores. to.10.115.H I. & 116. M. & ſequentibus.

Sine quotidianis peccatis nemo hic viuere poteſt. to.10.115.M. & ſeq. & 154.C

Nullus eſt hominum ſine peccato. to.10.125.M

Fallitur qui ſe putat à peccatis immunem. to.10. 158.D E. & ſequentibus.

Vix poteſt homo eſſe ſine peccato. to.10.211.L

Viuere ſine peccato.

Abſque peccato viuere poteſt homo ope diuina. to. 7.149.E. & 161.I K

Peccatum vitari poſſe. to.7.306.D E

Cùm peccata vitamus, quo donãte & authore id fiat. to.10.102.L

Peccata iuſtorum.

Peccatores ſancti quoque. tom.3.46.F. & 47. M. to.7.149.D. & ſeq. & 161.A

Ex Cypriano. to.7.200.I. & ſeq. & 273.C

Peccatorum ſuorũ non recordabuntur ſancti quãtum ad ſenſum experientiæ, ſed quantum ad ſcientiam rationalem. to.5.218.A

Peccant & filij dei. to.7.193.D

Oſtenditur quòd qui ambulant in viis domini, & non operantur peccatum, non tamen eſſe ſine peccato. to.8.289.H. & L M

Peccatũ non operantur ſancti, & tamen non ſunt

ſint peccata. Ibidem.L M

Peccare poſſunt etiam ſpiritales. tom.1.9.H.tomo 7.97.B

Et peccator eſſe poteſt homo, & iuſtus. tom.7.161. D.tom.9.67.C D

Etiam homo regeneratus lauacro baptiſmatis, in fide iam viuens, templum dei, peccator tamen. tom.10.86.M

Sine quibus peccatis ſancti non poſſint viuere in hoc ſeculo. tom.10.87.I

Sacerdotes veteris & noui teſtamenti, vtrum peccatores. tom.10.115.M

Etiam apoſtoli, poſt acceptum ſpiritum ſanctum, peccatores. tom.10.117.B

Etſi quis iuſtus peccata mortalia vitat, ſine minutis tamen eſſe non poteſt. to.10.268.K

Omne peccatum quodcunque fecerit homo, extra corpus eſt. tom.1.11.C.in fine.

Peccatum an ſit corporis & animæ ſimul. tom.3. 146.A

Peccata iuſta, quæ ſint. tom.4.11.M

De peccatorum differentia. tom.4.124.M & ſequent.&.249.L

Peccati fauor, & odium.

Peccatum quiſque tantum odit, quantum iuſtitiã amat. tom.2.159.C D

In peccatorum cõſtictu malle remanere debemus, quàm vitiis in nos dominationem, non eis reſiſtendo, permittere. tom.5.202.E

Peccata aut vitia, non niſi iuſtitiæ delectatione vincuntur: & quòd aliquãdo manifeſta vincuntur occultis. Ibidem.G

Peccata ſic connectuntur peccatis, vt non ſolũ ſint vincula, ſed criniculi & flagella. tom.8. 124.G

Non ſit ante oculos tuos delectatio præteriti peccati, ſed ſit ante te damnatio peccati. to.8. 253.K L

Peccata omnia odit deus. tom.9.67.C D

Deus peccatis non fauet. tom.10.40.B

Non qui peccauerit, ſed qui in peccatis perſeuerauerit, deo odibilis erit. to.10.154.L

Facilè leuatur corpus in alta cælorum, ſi nõ premat ſpiritum ſarcina peccatorum. tom.10. 215.I

Chriſtus grauius fert peccata noſtra, quàm tulerit crucem ſuam. tom.10.216.L

Charitas peccare timet, etiam ſi ſequatur impunitas, quia peccatum ipſum deputat pœnam. to. 8.303.M

Potius timendum eſt peccatum, quàm mors. tom.9. 198.I K

Non nocent peccata præterita, ſi non placent præſentia. tom.10.216.M

Peccatum.

Peccatorum differentiæ. to.2.20.K.to.4. 124.M.& ſequent.&.249.L.&.266 F

Nemo peccat, niſi faciendo contra charitatem. to. 2.24.L

Peccatum primum, eſt gaudere ad propriam poteſtatem. tom.2.54.E

Peccata puerorum. to.3.146.F

Peccatorum circumſtantiæ. tom.4.251.C

Peccata cordis. to.4.255.G.H.tom.10.37.K

In peccato Græci perſtiterunt. tom.5.14.B

De peccato inuidentiæ, quæ fuit in Cain. tom.5. 42.E

Decem peccata maximè torquent animam. tomo 9.181.I

Peccata fugienda. to.10.285.A B

Effectus peccati. tom.10.231.E E

Peccati ſubſtantia.

Peccata ſiunt, dicuntur, cogitantur. tom.7.188.F

Peccati putorem non ſentit, niſi qui habet ſanum animæ olfactum. tom.8.69.C D

Quod acquiritur de peccato, videtur eſſe ſubſtantia, ſed hoc non acquiritur. tom.8.318.A

Peccata non habent ſubſtantiam, ſed inopiam & egeſtatem. to.8.158.I.&.317.K L

Peccata ſanctorum.

Non peccare, donum dei. tom.1.19.B

Non peccare, quid. tom.10.156.C

Sine peccato, & ſine querela, differunt. tom.7.158 F G.&.169.K.&.308.D

Contra eos qui ſibi ſanctos proponunt vt peccent, non imitando ſanctitatem, ſed ruinam. to. 8.106.C

Peccata ſanctorum, ſcriptura non tacet. tom.4. 73.A.& antecedentibus, & ſeq.

Peccata ſanctorum, ad quid commemorentur. to. 10.102.C.& F

Peccati morſus.

Peccantes quomodo corripiendi. to.4.23.M

Peccatis quibus certa pœna debeatur. tom.4. 125.A

Peccantis caſus. tom.4.142.C

Peccati reatus. tom.7.177.M

Peccata primò delectant, & poſtea compungunt. tom.8.126.M

Aculeus mortis eſt peccatum. tom.10.145.H

Peccata, crimina, flagitia.

Peccata ob quæ excommunicamur. to.2.105.E

Flagitia quæ & quo modo punienda. to.1.20.H

Peccatum occultum præcedit manifeſtum. tom.5. 119.E

Peccata manifeſta quomodo punienda ab Eccleſia. tom.7.13.I.& ſequent.

Peccata grauiora grauius vindicata. to.7.84.D

Pro diuerſitate criminum, diuerſa ſupplicia. tomo 7.91.K

Quæ ſunt peccata grauia, & valde maiora: & quæ minora ſine quibus vita iſta non agitur. tom.8.328.I K

Omnia hominum peccata, aut ad corruptelã pertinent flagitiorum, aut ad facinora nocendi to. 9.201.F

Quæ crimina vitare debeamus: & ſine quibus peccatis in hac vita eſſe non poſſimus. tom.10. 100.E

De vehementi peccati Sodomitici deteſtatione. to. 10.302.G H

Peccata venialia.

Peccata venialia delent oratio, ieiunium, & eleemoſyna. tom.2.105.E

Peccata venialia multa obruunt. Ibidem.

Peccata venialia, quæ. tom.4.125.A

Peccandi conſuetudo vnde. tom.6.37.D E

Ex peccatis minimis naſcuntur maiora, probatur ex verbo Salomonis. tom.8.111.K L

Si peccata magna præcauiſti, vide ne arena obruaris. tom.8.78.E.&.151.G H

Quòd peccata minuta ingentem faciãt aceruum. tom.8.328.I K

Theſaurizatio peccatorum, infernalem parit cruciatum. tomo.9.209.E

Contra quotidiana peccata, remedium. tom.10. 114.C

Peccatorum multitudo vnde. to.10.171.K

Vide infra, Peccata leuia, & grauia.

Peccata Iudæorum & officialium.

Non peccat, qui ex officio nocentem occidit. to.1. 140.K

Peccatum non haberent, exponitur. tom.2. 97.F G

Peccatum Achan quo modo punitum. tom.4. 63.B.& ſeq.&.65.K L.&.166.G H

Non peccat quis, niſi vt bene ſit, vel vt malè non ſit. tom.5.115.K L

Quale peccatum Iudæi non habuiſſent, ſi eis Chriſtus locutus non fuiſſet. tom.8.278.L M.& 290.C

Militum & in publicis officiis cõſtitutorum, vana excuſatio peccatorum. tom.10.20.E F

Peccata leuia, ſiue quotidiana, & grauia.

Peccata leuia & grauia. tom.3.41.F.tom.4. 125.A

Peccata quæ leuia videntur eſſe, interdum grauiſſima. tom.3.41.I

Peccata horrenda, vſu quoque leuia videntur. Ibidem.

Peccata venialia non impediunt. to.3.236.B

Non leniter peccandum. tom.4.9.M

Peccata minora non contemnenda. tom.9.25.C

Remedia aduerſus peccata quotidiana. tomo.9. 201.I.& ſequent.

Sunt venialia peccata, ſine quibus iſta vita non eſt. tom.9.240.C

Peccatum conſuetudine vileſcit. to.10.106.E

Medicina contra quotidiana peccata. Ibidem.I

Peccata quotidiana, quæ. tom.10.121.F & ſeq.

Cumulans peccata peccatis, theſaurizat ſibi iram iuſti iudicij. tom.10.154.M

Neglectis minutis peccatis, maiora cumulum faciunt, & demergunt. tom.10.171.K

Licet peccata venialia, ſiue minuta animam non occidant, tamen tamen deformem faciunt. tomo 10.273.L M

Vide ſupra, Peccata venialia.

Minuta peccata, ſi nimium plura ſint, mergunt. Ibidem.I.& M

Peccare fiducia, & deſperatione.

Ad peccãdum ne præſumas de dei miſericordia. tom.8.40.M.& ſeq.

Pro peccato curam gerere, quid ſit. tom.8. 70.L M

Peccatum cum deſperatione, certa mors eſt. tom. 8.106.F

Vtrum grauius peccent homines ſpe veniæ an deſperatione. tom.8.248.H I

Peccantes fiducia miſericordiæ. tom.4.249. I.tom.8.40.K L

Peccata volentium, & nolentium.

Peccata nolentium, ſiue neſcientium. tomo.4. 55.H

Peccati pœna, peccatum habitans in membris noſtris. tom.7.152.F

Quid operetur peccatum nolentibus nobis, niſi, & cætera. tom.8.289.K L

Peccatum quod habitat in nobis, quando operatur in nobis, tunc nos id non operamur, quãdo, & cætera. Ibidem.

Humanum eſt peccare, Chriſtianum eſt à peccatis deſiſtere, & diabolicum eſt perſeuerare. tomo 9.209.B

Peccata defendentes.

Peccatum per ignorantiam imputatur interdum. tom.1.154.M.Retractatio.3.H I

Peccatum per ignorantiam quando excuſetur. to. 2.156.C D

Peccata ſua defendentes. tom.1.155.B.tom.3. 238.H. tom.8.43. C D.& ſequen.& 206. C.&.350.G.&.353.B

Multi accuſant Satanam. tom.8.222.M

Alij fatum. to.8.43.C D.&.223.A B

Peccatis innumeris terra quo modo inquinata. 3.212.C

Peccati excuſatio, & fiducia ſui. tom.4.239.C & ſequentib.

Peccata ſcientium, grauiora peccatis ignorantiũ. to.7.89.C.& ſequentibus.
Qui tegunt peccata ſua, nudantur. to.8.43.A B
Qui ſcientes peccant, moleſtum quidem eſt, & minus periculoſum, & certe exitiale. tomo. 8. 106.A B
Grauius eſt peccare ſcienter, quàm ignoranter. to. 8.106.G H
Multi ſunt quos peccare non pudet, agere pœnitentiam pudet. Ibidem.L M
Commiſſum peccatum non defendatur: quia &c. to.8.107.H
Aliud eſt peccare ignoranter, aliud ſcienter. tom. 8.219.B C.& 220.I K
Cùm quis defendit peccata ſua, magnam iniquitatem operatur. to.8.129.G
Peccatum irremiſſibile, defenſio peccatatorum. Ibidem.
Peccata ignorantiæ meliùs accuſantur, vt pereãt, quàm excuſantur, vt maneant. to.8.170.E
Peccata ſua excuſantes. to.10.96.L
Quæ ſint minuta peccata. Eodem.273.K L

Peccata aliena.

Peccandum non eſſe boni cauſa. tom.4.9.G.& ſequen.& 11.M.& ſequentibus.
Peccandum nemini leuiter, ob vitandum alienũ peccatum grauius. to.4.10.A.& ſeq.& 11.M
Imputat deus peccata, nõ iam aliena, ſed propria. to.2.193.G
Peccatum non eſt perpetrandum proprium, ne in ſuo corpore perpetretur alienum. to.5.6.I
Peccatum non eſt peccato declinandum. tom.5. 8.G.& ſeq.
Peccata aliena ad eos non pertinere quibus diſplicent. to.7.23.D
Peccatis alienis non contaminantur boni, ſi non conſentiant. to.7.67.D E.& 108.E
Peccatum quod tibi non diſplicet in filio tuo diſſoluto, iuſtè poſtea ſentiet dei ſeueritatem. to. 8.108.I K
Conſenſio ad peccatum alterius, tuum fit peccatũ. to.8.328.H I

Peccati effectus.

Nulli naturæ nocere peccata, niſi ſua, quo modo intelligatur. to.1.289.H I.Retracta.4.B
Vnuſquiſque ſuo peccato perit. t.2.19. C D.& ſeq. & 143.K L.to.3.239.L. to.4.63. B. tom.7. 109.A.& 246.K
Peccato ſolo à deo ſeparamur, & eo vincimur à diabolo. to.5.87.F.& ſequen.
Peccatum eſt contra naturam, & lædit naturam. to.5.95.K L.& 100.L
Peccatum fuit cauſa, quare pudenda dicta ſunt genitalia. to.5.122.A
Peccata animarum tenebræ ſunt. to.7.81. H. to. 9.124.L
Peccata ſeparant à deo. to.7.123.M
Peccata quo modo maneant reatu, quæ præterierunt actu. to.7.244.A
Peccata, ſunt febres animæ. to.9.200.H I
Ex peccato immundicia & erubeſcentia. tomo 10.27.H
Peccatis noſtris, acies oculi quo deus videtur, obtunditur. to.10.33.F
Peccatum, pater mortis. to.10.116.A.& 198.H
Peccatum dulce, ſed amara mors. to.10.116.B
Peccata noſtra, hoſtes noſtri ſunt. tom.10.188.D
Malorum omnium noſtrorum cauſa, peccatum eſt. to.10.197.L
Peccata noſtra, quaſi compedibus, nos premunt. to.10.213.I.& 216.F

Peccatum in membris.

Peccatum in membris, quod ſit. to.3.146.E
Peccatum an ſit corporis, & animæ, ſimul. Ibi.A
Delicta abundantia per legem. to.3.182.F
Peccatum habitans in membris noſtris, vnde. to. 7.152.F
Peccatum mortuum quo modo operetur in nobis. to.7.213.A
Nullum eſt, niſi in lege, peccatum. to.8.303.C
De ſententia apoſtoli, Qui ſine lege peccauerunt, ſine lege peribunt: & quicunque in lege peccauerunt, per legem iudicabuntur. Ibidem.D
Quæ peccata petamus nobis dimitti: vtrum quæ nos operamur, quando peccati deſideriis obedimus: an ipſa deſideria quæ nos non operamur ſed quod habitat in nobis peccatum? to. 8.289.M.ſeq.
Cur quidam dum peccant, arbitrãtur deo placere quod faciunt. to.8.111.I
Qui peccat timore pœnæ, non amore iuſticiæ, inuitus facit, & mallet non eſſe iuſticiam cuius amicus non eſt. to.8.294.E
Quæ membra primus homo poſt peccatum velauerit. to.10.27.H
De peccato ſuo an habeãt excuſationem, ad quos non venit Chriſtus. tomo. 9.99. I.K.& ſeq. copioſe.
Sub peccato captiuitas, & ſeruitus. tomo.10.40. H I
Vbi abundauit peccatum, ſuperabũdauit gratia. to.10.57.F
Peccatum reuixit: quo modo intelligatur. tomo.10. 58.I
Occaſione accepta peccatum per mandatum fefellit me, & per illud occidit: exponitur. Ibidem. L M
Peccatum mortuum eſſe, quid. Ibidem.I
Peccatum ſine lege mortuum eſſe. to.10.59.D
Supra modum peccator, ſiue peccatum, quid. tom. 10.59.A E.& 61.C
Peccatum latebat. to.10.66.M

Peccatum Chriſti.

Peccatum pro nobis Chriſtus factus eſt. tomo. 4. 204.G
Peccare non poteſt deus natura, particeps vero dei ab illo accepit, vt peccare non poſsit. tomo.5. 217.M
Vnum peccatum, etiam infantibus, commune. tom. 7.142.B C
Peccatum peccato tollitur. to.7.160.A
Vnde delicta Chriſto, niſi de corpore, quod eſt Eccleſia? to.8.23.L.& ſo.68.M.Et 70.C
Sine peccato Chriſtus ſolus venit, qui nos peccatores inuenit. Eodem.35.M
Chriſtus peccatum non habuit, nec in verbo dei, nec in anima, ſed nec in ipſo corpore. tomo.8. 56.E F
Quo modo legitur habuiſſe peccata, qui peccatũ non fecit. Eodem.80.G.& ſequentib.
Chriſtus non peccauit, & pœnas dabat. tomo 8.159.C D
Quòd fuerit peccatorum ſuſceptor, nõ commiſſor. Ibidem.F G
Inter peccatores ſine peccato ſolus Chriſtus. tom. 8.210.K
Chriſti caro, quo modo peccatum dicta. tom. 10. 40.K L
Chriſtus quo modo peccatum dictus. Ibidem.
Deus pater quo modo Chriſtum pro nobis peccatũ fecerit. to.10.61.I.& ſequentibus.
Si peccauerit in te frater tuus, &c. exponitur. to. 10.106.K

Peccati natura.

Peccatum nihil. tom.1.30.M. Et in Poſſidonio. tom.3.238.G
Peccata ipſa, non peccatores oderimus. tomo. 1. 140.I
Peccatum omne eſſe mendacium. tom.3.36.L.& 237.F.to.5.115.L.to.8.223.E F
Peccatum dicitur infidelitas, per antonomaſiam. to.7.193.D E
Nullum peccatum poteſt dici bonum. tom.8.123. M.& 129.G
Peccata fluctus dicuntur. to.10.160.C
Peccata, ligno, fœno, & ſtipulæ comparantur. tom. 8.197.D
Peccatum, iniquitas eſt. to.9.130.I.& ſo.ſeq.E
Peccatores filij diaboli. to.9.130.L M

Peccatorum remiſsio.

Pro peccatis dimittendis omnibus orandum. to. 1.2.K.& 7.A. tom.2.82.F.& ſequentibus. to.3.46.E
Pro peccatorum remiſſione oratio. to.1.15.K L
Item gratiarum actio. Eodem.19.A B
Peccata delet ſolus deus. to.1.15.L.& 19.A B
Propter peccatores venit Chriſtus. to.1.22.I K
In peccatorum conuerſione maius gaudium deo & angelis. to.1.32.C
Et quare plus lætandum in magni peccatoris conuerſione. Ibidem.E F
Peccatorum remiſſio ex ſpiritu. Eodem. 50.I. to.6.15.D
A peccatis quo modo reſipiſcimus. to.1.159.K L
Peccata dimittuntur etiam ſanctis. tom.2. 47. A B.& ſeq. to.3.46.F
Peccatum non dimittitur niſi reſtituatur ablatũ. to.2.51.K L.& ſeq.
Erga peccatores miſericordes eſſe debemus. to. 2.50.F G. to.6.186.K
Peccatores manſuetè admonendi. to.2.65.I K
Peccata eleemoſynis, & orationibus purgantur. tom.2.82.H. & 105.E. tomo.3.40.L M
Peccatorum remiſſio. tom.3.34.E F.& ſo.40. C.& 175.B
Peccata aboleri gratia. to.3.39.B
Peccata aboleri pœnitentia. to.3.47.L
De peccatorum venia. Ibidem.& 238.C
Peccatores ne deſperent. to.3.144.F
Peccatores gratia dei ſalui ſiunt. Ibidem.
Peccatum nullum irremiſſibile. to.3.238.B
Peccatorum recordatio. to.3.Ibidem.
Peccati abolitio per Chriſtum. to.3.239.M
Peccati remedia. to.3.ſo.vltimo.A
Peccatorum noſtrorum ſuſceptio, & abolitio à Chriſto. to.4.92.C
Dolor de peccatis. to.4.252.D
Peccatorum confeſſio. to.4.254.M
A peccatis quæ retrahant hominem. tom.4.256. A B.& I
Peccata condonantur ſolis dimittentibus. tom.4. 274.K
Peccatorũ remiſſio eſt ſignata in aſylo conſtituto. to.5.46.A
Peccata aliqua remittuntur in futuro. Eodem. 203.L M
Peccata donantur conuerſis bonitate dei. tom.6. 121.C D
Peccatorum remiſſionem vel retentionem fieri per Apoſtolos, quo modo accipiendum. tom.7. 8.C D
Peccante multitudine, quid agendum Eccleſiæ. to. 7.24.A B
Peccata delentur variis modis. to.7.50.B
Peccatorum confeſſio præfertur meritorũ fiduciæ. to.6.178.H I.& ſeq.
Peccata ſemel dimiſſa redire. tom.7.81.L M.& 86.M
Peccatorum remiſſionem non præſtant mali, licet

sacramenta

ſacramenta miniſtrent. tom.7.87.K
De peccatorum meritis & remiſſione, ac de baptiſmo paruulorum. to.7.140.K & ſeq. Retract.to.1.12.H
Peccatum quo modo enecetur per baptiſmum in paruulis,ſimiliter & in adultis.to.7.148.D E
Peccatorum omnium chirographa ſanguine Chriſti delentur. tom.7.153.L
Peccato remiſſo,quare pœna exigatur. tom.7.154.D
Non eſt remiſſio ſine baptiſmo. tom.7.178.K
Peccatum reminiſcere,quid. to.7.187.F & ſeq.
Redire quo modo poſſit peccatum. tom.8.3.E
Quædam peccata ſunt cooperta, quædam tecta, & quædam abolita. tom.8.42.G
Peccatum tuum ſit ante te,vt non ſit ante deum:& tu noli eſſe ante te,vt ſis ante deum. tomo.8.89.I & fo.315.B
Non ſatis eſt recedere à peccatis,niſi etiam ſemper illa ante te ſint per recordationem vt tibi diſpliceant,exemplo Pauli & David. tom.8.182.I K
Quòd per peccatorum indulgentiam non fecerit deus ſecuros peccantes,quia &c. tom.8.248.I K
Qui peccatorum indulgentiam promiſit,craſtinũ diem non promiſit. Ibidem.
Peccatorum ſolutio per Eccleſiam dari poteſt.to.8.249.K
Peccatorum remiſſio,ſolutio eſt. Ibidem.
Poſt peccatorum remiſſionem cur adhuc remaneat peccandi infirmitas. to.8.252.C D
Peccata omnia per gratiam dimittuntur,non ſolũ quæ ſine lege,verumetiam quæ in lege cõmiſſa ſunt. tom.8.303.A B
Cum à peccato ſe quis continet per timorem,fit cõſuetudo iuſticia,& iam incipit homo iuſtè viuere,non quia timet pœnas, ſed quia amat æternitatem. tom.8.325.I
Peccator,& homo,duæ res ſunt. to.9.25.A
In peccatorum remiſſionem nullius martyris funditur ſanguis. to.9.97.I in fine.
Peccata præterita non tantum Apoſtolis, ſed & nobis donata ſunt. to.9.125.A B
Peccata dimittuntur per nomen Chriſti,& non alterius hominis. tom.9.127.A
Peccatorum remiſſio,Eccleſia eſt. to.9.141.D
Peccatorum venia imploratio. tom.9.156.M & ſequentib.
Reſipiſcentiam à peccatis præpedientia. tom.9.182.B
Sera fœditatis peccati cognitio. Ibidem.C
Quid peccatori faciendum. Ibidem.E
Remedia contra peccata. Ibidem.E F
Quibus operibus quotidiana peccata purgentur. tom.9.201.I K & ſeq.
Remiſſio peccatorum pro articulo habenda eſt. tom.9.243.F
Remiſſio peccatorum tribuitur ſpiritui ſancto. to.9.245.L
Remiſſio peccatorum credenda eſt.to.9.248.B C
Quantuſcunque ſit quis peccator,ſi reuertatur,indulget illi deus. to.9.252.E F
Grauia peccata grauiſſimis lamentis indigent. tom.10.283.I
Deus peccatorem à peccato ſuſcitat, non ſe peccator. tom.10.7.D
Eccleſiæ officium poſt peccata à deo iam remiſſa. Ibidem.E F
Remiſſio peccatorum,in baptiſmo,& in Eccleſia tom.10.9.F G
Peccata præter Eccleſiam non dimittuntur.to.10.11.L
Peccatorum remiſſio,ſolum in Eccleſia per vnitatis ſpiritum, à quo diuiſi in ſe ſpiritus regnum euertitur. tom.10.12.F & K & ſequentib.
Vnum ſuffugium ne incidamus in peccatum in ſpiritum ſanctum. tom.10.13.A
Vide infra, Peccatum in ſpiritum ſanctum.
De præteritis peccatis Chriſtus voluit nobiſcum rationem habere. Ibidem.C
Remedium,ſi quis peccauerit in fratrem. tom.10.16.B
Vt in tempore à peccatis conuertamur, adhortatio. tom.10.17.A B
Peccator,ſterilis ficulneæ fructus,pœnitentia. to.10.28.B
Peccata omnia per infidelitatem tenentur, per fidem dimittuntur. to.10.50.K & ſequen.
Sponſio Chriſti nobiſcum,quatenus nobis dimittat peccata. to.10.87.I
Peccatorum conuerſio de malicia ad bonitatem. tom.10.94.E & 96.I K
Exhortatio vt reſipiſcant peccatores à peccato.to.10.96.B C
Coram quibus confitenda peccata. Ibidem.D E
In peccatis quare non immorandum. Ibid.M
De remiſſione peccatorum, & muliere peccatrice: Homilia. to.10.102.C D & ſeq.
Peccata dimittere cuius propriũ.to.10.Ibidem.M
De eo quod Propheta dicit in Pſalmo, Auerte faciem tuam à peccatis meis,& facinora mea dele: Ac de vtilitate pœnitentiæ:Homilia.to.10.104.K & ſeq.
Peccatorum & offenſionis relaxatio. to.10.114.K & ſequent.
Peccatorum dimiſſionem à fratribus petere erubeſcentes. Ibidem.G
Peccatorum & offenſionum dimiſſionem à fratribus rogando non obtinentes. to.10.114.G H
De remediis peccatorum.Homilia. tom.10.118.M & ſequent.
Quæ res peccata abluant. tom.10.121.H
Nullum peccatum derelinquatur ad diem feſtũ. to.10.123.L M
In toto precedẽte Chriſti incarnationem tempore, non eſt inuentus dignus tollere mundi peccatum. tom.10.132.E
Peccatum vetus extinguere. tom.10.141.C
Paruum eſt recedere à peccatis, ſi præterita curare neglexerimus. tom.10.151.I
Quo modo vitanda ſint peccata. to.10.154.C D
Peccata quo modo ſint curanda. to.10.172.C D
Si peccatorum remiſſio in Eccleſia non eſſet,nulla ſpes eſſet. to.10.188.C
Peccare liberius ſub pœnitentiæ fiducia, eſt periculoſum. tom.10.189.D
Tribus modis dimittuntur peccata in Eccleſia.to.9.240.C
Peccatores aliquando ſua delicta, ſed ſero, deflebunt. to.10.271.M
Peccato non eſt addendum peccatum, ſed potius conterendum. tom.10.273.E
Quibus pœnis minuta peccata deleantur. tom.10.274.B
Membra cuncta ſatiſfacere debent pro commiſſis peccatis. tom.10.288.M

Peccatum in ſpiritum ſanctum.

Peccatum ad mortem,& peccatum non ad mortẽ. tomo.2.7.E.tom.4.249.A B.& 270.F.tom.10.155.I
Peccatum in ſpiritum ſanctum irremiſſibile.to.2.47.L.tom.3.41.M & 52.F.tom.4.270.H & ſequent.copioſè.tom.7.65.A
Peccatum in ſpiritum ſanctũ.to.10.9.E F & ſeq. & 50.C D
Peccare in deum. to.4.22.C
Peccare in deum,quid ſit. to.4.64.K
Peccare in Chriſtum. to.4.216.B
Peccatum in ſpiritum ſanctũ, & ad mortẽ, quod. tom.4.249.A.270.F G & ſeq.
Pro quo peccato non orandum. to.4.270.E F
Peccans in ſpiritum ſanctum, quo modo magis à diabolo poſſideatur. tom.5.188.A
Peccato infidelitatis cuncta peccata tenentur. to.9.99.H I
Peccantes in fratres,in Chriſtũ peccãt. to.10.5.H
De eo quod ſcriptum eſt, Qui dixerit verbum in ſpiritum ſanctum,nõ remittetur ei, &c. Sermo. tom.10.8.L & ſeq.
Iudæi, Chriſtianorum ſanctificationem blaſphemantes,peccant in ſpiritum ſanctum.Eod.9.D
Quorundam ſententia,de peccato in ſpiritum ſanctum,reprobata. to.10.9.F G
In omnibus ſanctis ſcripturis nulla maior & difficilior quæſtio, quàm de peccato in ſpiritum ſanctum. to.10.9.H.12.M & ſequen.
Dominus exercere nos voluit quæſtione de peccato in ſpiritum ſanctum. tom.10.9.I K
Peccatum in ſpiritum ſanctum,cui nulla eſt remiſſio,eſt perſeuerationis duricia cordis impœnitentis. to.10.11.B
Et ea duricia in nullo,dum adhuc in hac vita eſt,deprehendi poteſt. Ibidem.
Marcus & Lucas, de peccato in ſpiritum ſanctũ, in verbis differentes. to.10.10.B
Non propterea non dimittitur peccatum in ſpiritum ſanctum, & in filiũ dimittitur, quod in trinitate ſpiritus ſanctus maior ſit filio. tom.10.11.D
Quare peccatum in filium dimittitur, & non in ſpiritum ſanctum. Ibidem.D E
Non ſemel dominus locutus eſt de peccato in ſpiritum ſanctum. tom.10.12.G
De eo quod ſcriptum eſt, Si peccauerit in te frater tuus,corripe eum inter te & ipſum ſolum: Sermones duo. to.10.14.K & ſeq.
Quantum malũ,peccare in fratrẽ. to.10.16.A B
Peccaui,tres ſyllabæ. to.10.114.M
De quo peccato ſpiritus ſanctus mundum arguat. tom.10.50.C D
Peccata in ſpiritum ſanctum,neque in hoc ſeculo, neque in futuro iudicio remittentur. to.10.224.D
Aliud eſt in deum peccare,aliud in hominem.to.10.277.I

Peccati lex,& regnum.

Peccati lex,quæ eſt pœna peccati in membris,repugnans legi mentis,quo modo ſuperetur. to.3.142.M & ſeq.& 148.M
Peccata deo præſcienti non imputanda. tom.1.150.M & ſeq.& fo.151.K I. & 155.I K
Peccatum quandiu patitur. to.3.258.H
Regnum peccati quo modo euertatur. tom.4.270.L
Peccatum vigoratur ex prohibitione legis.tom.5.108.L & ſeq.
Peccatum quando aggrauetur.to.5.119.C.& ſeq.
Peccatum,quia putatur paruum, non ideo eſt paruum. Ibidem.E F
Mortis regnum deſtruit Chriſti gratia. to.7.141.M & ſequent.
Peccatum quando inſit,& quando regnet.tom.8.58.D & 106.D & 142.D & 289.L M
Peccatum habere,magna eſt infœlicitas,ſed longe maior in peccato mori. to.9.63.E
Implicitus peccatis,ſtatum ſuum non cognoſcit.to.9.165.D

Tundens pectus, & non corrigẽs peccata ſua, conſolidat illa. to.9.198.G H
Nunquam natura poneret finem peccandi, niſi conſtitutus eſſet ordo viuendi. to.9.216.G
Non regnet peccatum in veſtro mortali corpore. to.10.37.A B
Verba domini, in Euangelio Matthæi, de peccato in ſpiritum ſanctum, obſcura & difficilia intellectu. to.10.9.C D
Peccatis noſtris manentibus, manent inimicitiæ aduerſus deum. to.10.10.I
Curandum, ne regnet peccatum in nobis: nam ſemper futurum eſt in nobis, quãdiu hic viuimus. to.10.37.A B

Errores circa peccatum.

Tria ſignacula quibus peccatur, ſecundum Manichæos. to.1.175.G H
Peccata omnia eſſe paria Stoicis. tom.2.23.M. tom.4.11.M
Item Iouinianis. to.6.7.F
Peccare nõ poſſe verè baptizatos, error Iouiniani. Ibidem.
Et Pelagij. Ibidem.M
De opinione illorum qui dicunt illos perire qui ſine lege peccauerunt: & eos qui in lege peccauerunt tantum iudicari, non perire, ſed per pœnas tranſitorias purgandos, propter fidei fundamentum. tom.6.303.E
Illi peccata vt reſtem trahunt, qui &c. to.8.349.K. & fo.350.G H
Contra eos qui dum peccant ſi latuerint negant, deprehenſi defendunt: & aut deum, aut fortunam, vel fatum accuſant. to.8.11.F G. & fo.43.C. & 353.B
Contra eos qui dum peccant, non ſe ſed gentem tenebrarum dicunt peccaſſe. to.8.354.E
In hoc quòd peccatum in gentem tenebrarum refundunt, in deum refundunt. Ibidem.G

Peccator.

Peccatores duplices. to.1.154.I. to.7.52.I
Peccatorum multa ſunt genera: & non eſſe peccatorem, difficile eſt. to.8.53.L M
Peccatores duo habent genera, ſed generale nomẽ eſt peccator. to.8.270.K L
Peccatorem ſe non agnoſcere, execrabilis iniquitas. to.1.25.C. & ſeq.
Peccator iuſto viuit. to.1.161.I
Nullum crimen maculat neſcientem. to.2.36.F G. & 154.C D
Peccator omnis inexcuſabilis. to.2.97.E F. & ſeq. to.3.240.A
Peccator, ſeruus peccati. to.3.37.G. & 236.C. to.9.66.G H
Peccatores ad iuſticiam vocantur. to.3.212.I
Peccatores non deſperandi. to.3.238.A
Peccantium fœlicitate nihil infœlicius. tomo.3.236.A. & 238.C
Peccatores, hædi. to.4.80.B
Peccatorum vana ſpes. to.4.83.L
Peccatores quatenus diligendi. to.3.239.M
Peccantes animas diabolo vendunt. to.4.284.F
Peccator terra appellatur. to.4.268.G. & 272.I. to 8.265.H
Peccatores appellant Iudæi gentes. to.4.289.E
Peccatores, & gentes & Iudæi. Ibidem.
Peccator tot vitiorum eſt ſeruus, quot vitiorum eſt obnoxius. to.5.31.M
Peccatores ſunt inimici dei. to.5.101.C
Peccator ſibiipſi tribuere debet peccatum. tom.5.125.F G
Peccatores duobus modis euertuntur. tomo.5.204.D
Peccator hæreticus. to.7.52.E
Peccator non ſic non erit, quaſi omnino non futurus ſit, ſed quia ad nullos vſus eſſe poterit. to.8.61.H
Nihil grauius peccatori ægro, quàm medici ſui interfectio. to.8.92.B C
Peccatum primi hominis, ad experimentum cauendi nobis debet valere, non ad imitationem peccandi. to.8.96.H I
Peccator quomodo habeat hic locum ſuum. tomo 8.103.L
Peccatum peccato connectere. to.8.124.F
Peccatores alienati ſunt à vulua. Ibidem.H I
Omnis peccator modo peccata ſua in dorſo ſuo ponit: ponat ergo ante ſe, quæ non vult eſſe ante deum. tom.8.105.E F. & ſeq. & 106.I. & ſo. ſeq. L M. 245.E
Peccatores quomodo dicantur alienati à vulua, & errare ab vtero. to.8.124.H. & ſequen.
Peccatorum vincula grauia. to.8.152.K L
Peccatores fœno comparantur. to.8.224.A
Peccatores ſcriptura appellare conſueuit valde iniquos, & grandibus peccatorum ſarcinis oneratos. to.8.230.I K
Peccatoribus promiſſum regnum cœlorum. tomo 8.277.K
Peccatores quomodo fabricẽt ſuper dorſum iuſti. to.8.327.E F
Peccatores deus occidit, cùm per ſuperbiam qua intumeſcunt, amittunt gratiam qua viuunt. to.8.348.M. & ſequen.
Qualiter in vanitate accipiant ciuitates ſuas. Ibidem.
Omnis peccator deberet accuſatione peccati ſui corrigi, defenſione duplicat quod confeßione poſſet auferri: & plerũque aliis peccatis vult munitus eſſe propter illa quæ commiſit. to.8.351.G
Inuenies te peccatorem, cùm in ſcripturis ſanctis fueris contẽplatus quantumcunque profeceris. to.8.354.C D. & fo.358.H I
Profundum in quod veniens peccator contemnit, quale ſit. to.8.328.H. & 359.F G
Quos peccatores diſperdet deus. to.8.365.H
Peccatorũ multa ſunt genera, & quos peccatores deus humiliet vſque ad terram. to.8.370.D E
Peccatores exaudit deus. to.9.71.H
Homo quòd ſit peccator, à ſe habet: quòd autem beatus, à deo. to.9.78.A
Peccatores non laudant deum. to.9.165.M
Peccatores, in Eccleſia, ſunt ſicut mali humores in corpore purgandi. to.9.128.G
Quomodo peccator nec vidit, nec cognouit deum. to.9.130.I K
Peccatores quomodo amauerit deus. t.9.137.C D
Periculum ingens peccatorum. to.9.182.A B
Quare deus tolerat peccatores, & non ilico punit. to.9.192.K L
Deus peccatores non amat. Eodem.193.D E
Deus odit peccatorem qualis eſt, ſed diligit eum qualem vult eũ facere. to.9.200.H I
Peccatores ſunt filij diaboli, per imitationem. tom.9.222.L
Peccator quomodo mortuus. to.10.7.E
Peccatores, adulteri. to.10.46.F
Peccatores poſſe fieri membra Chriſti. tom.10.71.D
Primus peccator quis. Ibidem.K
Quomodo peccatores deus exaudit, & quomodo non. to.10.116.L
Suggeſtio dæmonis apud peccatores. tomo.10.142.A
Peccatum quaſi ſcorpius eſt. to.10.145.H
Peccator mortuus, & ſepultus. to.10.147.M
Peccator humilis, eſt melior quàm iuſtus ſuperb⁹. to.10.149.M
Quare tam dura ſunt continuè peccatoribus prædicanda. to.10.159.K
Improperia diuina ad peccatores, in die iudicij. Eodem.160.B C
Peccatorem ſeipſe homo fecit. tom.10.175.F. & 183.E
Deus non horruit Iudæos peccantes, ſed amauit. to.10.176.E
Pereunt peccatores, & non pereunt peccatores: exponitur. to.10.183.E. & ſeq.
Improperia Chriſti in peccatores. tom.10.216.I. & ſequen.
Contra deſides peccatores. to.10.271.K L
Qualiter peccator omnem ſubſtantiam ſuam conſumat. to.10.290.H
Peccator aut flagellum temporale habebit, aut æternum. to.10.308.L
Anima peccatoris mortua eſt. to.10.322.E. & ſe.

Pectus.

Pectus purgandum vitiis, quò capax ſit virtutũ. to.1.51.F G
Pectus tundere quid. to.10.7.C

Pecunia.

Pecuniæ vocabulum, quid ſignificet. to.1.143.F
Pecunia malè acquiſita, quomodo reſtitui debeat. to.2.52.C
Pecunia à malis malè habetur. Ibidem. & ſeq.
Pecunia non ſic impenditur quomodo charitas. to.2.65.B C
Pecunia debita quomodo dimittenda. tomo.4.273.H I
Pecunia duabus de cauſis non redditur. Ibidem.
Pecunia dea. to.5.36.K
Pecunia ærea præceßit argenteam, & argentea auream. Ibidem.
Homo qui non habeat artem ſuam pecuniali mercede venalem, raro inuenitur. to.5.55.K L
Pecuniam aliqui dixerunt eſſe deam. to.5.57.M
Pecuniam magnam poteſt habere auarus, non autem poteſt non egere. Ibidem.
Propter pecuniam multi perierunt. to.8.334.D
Contra eos qui vt augeant pecuniam, perdunt fidem. to.8.327.L M
Cur pecunia ſit rotunda. to.8.199.M. & ſeq.
Pecunia à pecore: quòd quicquid antiqui habebant, totum in pecoribus habebant. to.9.198.B
Pecunia nullum facit beatum. Ibidem.E F
Multum intereſt inter deũ & pecuniã. Ibid.F G
Labores ſumpti in acquirẽda pecunia. Ibid.G H
Tanta eſt vis dominica pecuniæ, vt eam Iudas reiecerit, nec eam Phariſæi admiſerint. to.10.192.B
Quicquid poßidet homo, pecunia vocatur. tomo 9.198.B

Pecus.

Pecus facit epicurum, Auguſti. & quomodo. to.1.56.D
Inter pecora, & beſtias, quid. tom.3.113.B. & fo.121.C
Pecudum fœcunditas. to.4.24.I
Pecus dei, Eccleſia. to.4.279.G
Pecudes moriuntur. to.5.26.C
Quòd ſignificent indoctos & ſimplices, tamen fidem habentes. to.8.338.L
Quòd ſignificent greges dei. to.8.371.C

Pediculi.

Pediculorum origo. to.5.52.B

Pelagius.

Pelagius teſtimonio Auguſtini vſus eſt. tomo 1.3.F
Pelagiani quomodo oppreßi diligentia Auguſt. to.1.

to.1.in Poſsidonio.tom.2.10.E
Pelagianorum, de iniuſta paruulorum damnatione, argumentum. tom.2.21.K L. & fo.23.C D & .98.L
Pelagius correctus, & abſolutus. tom.1.13.G tom.2.86.H I
Pelagius ad presbyterij honorem euectus. tom.2. 88.M
Pelagiani mortem Chriſti euacuant. Eodem. & .89.G H
Pelagianæ hæreſis catalogus.to.2.81.E & .101.H
Pelagianorum errores confutati.to.2.epiſtola.89. & ſequent.
Pelagiani duobus conciliis damnati.Eodem, epiſtola.90.92.94. Item.fo.148.A
Contra Pelagianorum argumenta.Eodem, epiſto. 105.& .106.
Pelagij errores reuocati. tom.2.101.F G & ſeq.
Contra Pelagianos duodecim ſententiæ. tom.2. 103.I K & ſeq.
Contra Pelagium pugnauit Hieronymus. to.2. 88.A
Pelagiani, iidem Celeſtiani. tom.2.4.M & ſeq. & .7.K
Pelagiana hæreſis, à Pelagio monacho. tomo 6.7.K
Pelagius recentiſsimus hæreſiarcharum, tempeſtate Auguſtini. tomo.1.3.G. tom.6.7.K
Pelagiani liberum arbitrium gratiæ anteponunt, aſſerentes ſufficere voluntatem ad implenda iuſſa diuina. to.6.9.K L.tom.7.165.F G Refelluntur. tom.7.148.M.& ſequen. & 305.B C & ſequen.
Pelagiani orationes Eccleſiæ, & pro fidelibus, & infidelibus vt ſuperuacaneas damnabant.to. 6.9.L M
Pelagiani dicunt hominem poſſe in hac vita ſine peccato viuere. tom.2.87.K L & fo.90.A B Refellitur. Ibidem.Item copioſè reſpondetur. tom.7.142.A & ſeq.copioſè.
Pelagiani Adam dicunt, etiam ſi non peccaſſet, fuiſſe moriturum. tom.6.8.B Reſpondetur copioſe. tom.7.140.L & ſeq.& .294.A & ſeq.
Pelagiani libero arbitrio nimium tribuunt.to.7. 148.G & .198.G H & .295.I K
Contra Pelagianos de baptiſmo paruulorum. to. 240.K & ſeq.copioſè.
Pelagiani negant in paruulis peccatum originale.tom.1.3.L & .fo.6.A B.tom.2.21. F.tom.6. 8.A. tom.7.154.L M & .170.A B & ſeq.
Pelagianorū argumenta. to.7.155.C & 239.C D
Pelagius gratiæ vocabulo variè vſus. to.2.86.G H & .89.E F & .99.D.tom.7.168.B C.& ſe. copioſè.
Pelagij laus. tom.7.151.E & .fo.ſeq.I.Retract. tom.1.12.H
Pelagij profeſsio ſuſpecta. tom.7.165.D E
Pelagiani aſſerunt gratiam dei ſecundum merita noſtra dari. tom.1.3.C.tom.2.33.K & .fo.ſe. F G.to.7.167.E F & .198.G H
Pelagij defenſio, ad Innocentium papam, examinata. tom.7.168.D & ſequent.
Pelagij calliditas. to.7.170.H & .198.C D
Pelagius quomodo conuictus. tom.7.170.L
Pelagius damnauit ficte quod ſenſit. Eodem. 171.A
Pelagij mira tergiuerſatio. Ibidem.M
De nuptiis & concupiſcentia, contra Pelagianos. tom.7.194.L M & ſequen.
Pelagiani dicunt paruulos Chriſto medico non egere. tom.7.183.F.185.F & ſequenti.
Et infantem non baptizatū non poſſe perire, quia ſine peccato naſcatur. tom.2.82.E.to.7. 302.E F
Contra duas epiſtolas Pelagianorum.tom.7.186. B & ſeq.Retract.to.2.24.G
Pelagiani, & Manichæi, collati. to.7.190.B & 196.I K
Pelagianorum latebræ quinque. tom.7.197.A
Quàm Pelagiani adiuuent Manichæos. tom.7. 207.C
Pelagiani negant mortem eſſe peccato retributam. tom.4.154.A
Pelagianiſtas perſtringit.to.2.127.F & .fo.139.G H & .168.H I.tom.7.275.C D
De Pſalmo nonageſimoquarto, cum confutatione Pelagianorum. tom.10.66.A
Vita æterna Pelagianis præter regnum cælorum. tom.10.70.E F
De paruulorum baptiſmo eorūdem opinio: & quòd non habeant originale peccatum. Ibidem.D E
Quòd baptiſma conferat eis ad conſequendū regnum cælorum. Ibidem.
Paulum peruertunt Pelagiani. tom.10.71.I K
Pelagiani catholicos appellabant hæreticos.tomo 10.72.G
Pelagianorum & Celeſtianorum error. tom.10. 86.M & ſequent.copioſe.
Pelagij hæreſis. to.10.89.E F
Et de baptiſmo paruulorum. Ibidem.E F

Peligni.

Peligni. tom.5.47.K

Pellicanus.

Pellicanus naſcitur in ſolitudinibus Nili. tomo 8.248.D & ſeq.
Pellicani auis natura. Ibidem.F G
Pellicano Chriſtus comparatur. Ibidem.E

Pellis.

Pellis mortalitatem ſignificat. tom.8.266.H I
Pellicea tunicæ Adæ. Ibidem.
Quòd ſignificet diuinam ſcripturam & authoritatem diuini verbi diſpenſatam nobis per mortales, quibus mortuis eiuſdem diſpenſationis fama extenditur.Ibidem.H I & .258.M

Pellonia.

Pellonia dea. tom.5.36.L

Penates.

Penates victi. tom.5.2.K

Pentateuchus.

Pentateuchus nihil aliud quàm Chriſtum prædicat. tom.4.132.F
Pentateuchus recipitur à Samaritanis. Ibidem.

Pentecoſte.

Pentecoſte, quur die quinquageſimo, poſt reſurrectionem domini, celebretur. tom.2.118. & ſeq.
Pentecoſte Iudæorum. to.4.62.A
Pentecoſtes noſtra conſideratio. tom.4.34.B & 177.C
Ante feſtum Pentecoſtes erat in Apoſtolis fides, ſed fiducia conſtantia deerat. to.10.220.E
In vigilia Pentecoſtes:Sermones duo.tom.10.215. D & ſeq.
In feſto Pentecoſtes:Sermones duo. tomo.10.219. I & ſequent.
Feria ſecunda Pentecoſtes:Sermones tres.tom.10. 220.B & ſeq.
Feria quarta Pentecoſtes.Eodem.221.H & ſeq.
Pentecoſte eſt quinquageſimus dies à reſurrectione domini. tom.10.219.I

Pennæ.

Pennæ ventorum dei quæ ſint. to.8.257.H I
Pennæ animarum, virtutes ſunt, & opera bona recte facta. Ibidem.L M
Pennæ columbæ deargētatæ cuius caſus, & quid ſignificet. tom.8.154.A B
Pennas ligatæ onus faciunt, nec habet eas auis tāquam ſuas quibus volare non poteſt. tom.8. 115.K
Pennæ ventorum quæ ſint, & quid ſignificent. to. 8.19.F & .344.C
Duæ ſunt pennæ animæ, quibus volat in directū. tom.8.347.C D
Pennæ charitatis. Ibidem.
Pennæ quibus euolandum eſt ad deum, ſunt dilectio dei, & proximi. to.9.207.I

Penula.

Penulatus magiſter. tom.1.17.F

Pepuza, Pepuziani.

Pepuzam quidam arbitrantur Montani villam fuiſſe. tom.6.4.K
Pepuziani hæretici, aliàs Quintiliani. Ibidem.I in fine.
Apud Pepuzianos & mulieres ſacerdotio funguntur. Ibidem.

Pera.

Hoc eſt pera, quod ſacculus. tom.10.275.C

Percontatio.

Percontatio, & interrogatio. to.3.11.G

Percutere.

Percuſsio domini quæ ſit. tom.8.161.L
Deus ſic percutit putredinem facinoris, vt ſanet dolorem vulneris. tom.8.107.E F
Percutiam, & ſanabo:exponitur. tom.10.73.I

Perdere.

Quid veniſti ante tempus perdere nos:exponitur. tom.5.72.H.& .79.H

Perdix.

Perdicis natura, & quomodo perdici comparantur hæretici. tom.6.62.G
Perdix fouens oua quæ non peperit, diabolus eſt. tom.9.232.H.& ſeq.

Peregrini.

Peregrinus eſt omnis homo in hac vita. tomo.8. 119.G H
Peregrinatio inita ab Auguſtino.t.2.136.A B
Peregrinatio vita huius mortalitatis. tom.3.2.L 235.I.tom.8.292.C D.& .345.B C
Peregrinus primus fuit Abel. tom.5.223.L M
Peregrinos non veraciter dici infideles. tom.8. 292.D
Peregrinatio animæ. to.8.206.F.& .309.G
Qui non gemit peregrinus, non gaudebit ciuis.to. 8.376.M
Fideli homini, & peregrino in ſeculo, nulla eſt iucundior recordatio quàm ciuitatis vnde peregrinatur. tom.8.365.I K
Nuſquam eſt peregrinus qui condidit omnia. Ibidem, K L
Aliquando cùm peregrinatur homo, inter meliores viuit quàm in patria ſua forte viueret: nō ſic eſt in patria cæleſti, vbi omnes boni. tomo 8.309.B C
Multi peregrinantur & non gemunt, quia redire contemnunt. Ibidem, C D
Sicut corpus peregrinatur locis, ita anima affectionibus. Ibidem, F G
Peregrinationis noſtræ cauſa, peccatum eſt. tomo 8.341.C
Peregrinationis non ignarus, libentius peregrinorum miſeretur. tom.9.193.I K
Tota vita noſtra peregrinatio eſt. tom.9.210.H I
Non ſuſcipit peregrinum, qui premit ciuem. tom. 10.34.E
Hæc vita, peregrinatio & gemitus. to.10.75.G
In peregrinis excipitur Chriſtus. tomo.10.198.B
Peregrini non negligendi. Eodem.161.H

Peregrini deuotiſſimi Chriſtiani. to.10.192.E

Perennis.

Perennis, vnde dicatur. to.10.220.M

Perfectio.

Perfectio boni. to.1.3.L

Perfectio iuſtitiæ humanæ. to.1.12.M.to.3.181.K

Perfectio & ſanctificatio Eccleſiæ militantis. to.2.2.K

Perfectio humana in hac vita. to.4.264.L.Retracta. to.1.7.A

Perfectionis humanæ, & initiũ, & adiutor deus. to.1.136.E

Perfectorum eſt, inimicos diligere. tom.3.41.A. to.7.150.M

Perfectus in hac vita nemo. tom.3.121.K L. & 256.F.to.7.307.I. to.8.73.K L

Ad perfectionem hominis gradus quatuor. tom.4.133.F G

Perfectio non eſt in annis, ſed in animis. tom.4.256.D E

Perfectus quis dicatur. to.4.236.D

Perfectis viris eſt lugere, & paruis ridere. Ibid.

Perfectorum virorum conſortio eſt fruendum. Ibidem.E F

Perfecti non poſſunt pugnare contra perfectos. to.5.124.K

Perfecta iuſticia humana, imperfecta. to.7.230.F.& ſeq.

Perfectus ſecundum quiddam. Ibidem.M

Perfectio cuiuſque quæ in re dicatur, videndum. Ibidem.

Perfectio duplex. to.7.193.L.& 202.K L

De perfectione iuſtitiæ. to.7.306.C.& ſeq.

Perfectio, & progreſſus ad perfectionẽ differunt. to.8.7.C

Ille perfectus eſt, qui, &c. Eodem.9.H

Perfectus quiſque cogitet nõ tã quod habet quod non eſt, quam quod non habet & eſt. Eodem.72.D E.& H.& ſeq.

Aliter hic non potes eſſe perfectus, niſi ſcias te hic non eſſe poſſe perfectum. to.8.74.A

Perfectio noſtra Chriſtus eſt. to.8.114.H

Hæc eſt perfectio noſtra, vt ad Chriſtũ perueniamus. to.8.122.G

Nihil ſic impedit perfectionem, quo modo ſuperbia. Eodem.131.A

Nemo ſe perfectum arbitretur. tomo.8.164.B C & 200.D

Quòd cuique rei imperfectæ neceſſariũ ſit vt perficiatur. to.8.232.L

Perfectio noſtra, ipſa noſtra eſt humilitas. Eodem.331.K

Illi perfecti ſunt, qui, &c.to.8.333.K L.to.9.209.I K.& fo.ſeq.A

Perfectorum eſt ſolidus cibus. to.9.104.L M.& fo.ſeq.A B

Perfectio non eſt conſtituta in legis noticia, ſed eius factione. to.10.3.C

Perficere quid. Eodem.60.E

Perfecti, & non perfecti. to.10.74.I

Vtrum perfectio aliqua in hac vita. Eod.75.K

Perfectio in hoc mundo nulli contigit. tomo.10.110.M.& ſeq.

Et de perfectione. Ibidem.

Perferre.

Chriſtus hominibus, quæcunque pertulit, improperabit. to.10.216.K

Pericles.

Pericles eloquens. to.3.13.G

Pericula.

Pericula inexperta, quo modo poſſint intelligi à contrariis notis. to.3.140.F

Periculoſa non cauere prout poteſt homo, magis tētat deum quàm ſperat. to.3.139.A

Pericula noſtra dulciorem nobis faciunt liberatorem. to.8.230.H

Multi non periclitati ſunt quandiu maioribus ſe non ingererentur. Eodem.332.H

Pericula à falſis fratribus quieſcere, vſque in finẽ ſeculi, non poterunt. to.10.93.E

Peripatetici.

Peripateticorum ſectæ conditor. to.3.69.D

Perire.

Perire deo, eſt ab illa æterna beatitudine excludi. to.9.99.M

Periſtomium.

Periſtomium, quid ſit. to.4.37.F

Periurgi.

Periurgi. to.3.85.H.& M

Periuria.

Periuria docentes taxati. to.4.12.K

Peierare quid. Eodem.13.B

Peierare, minus malũ, quàm blaſphemare. Ibid.

Periuria proximi quo modo iudicanda. tomo.4.44.I

Periuria ſceleribus cæteris addebantur. tomo.5.21.E F

Periurium, grande peccatum. to.10.85.F

Periurium duplex, & vtrum facilius. Ibidem.H

Perizomata.

Perizomata. to.7.184.M & 188.K

Permittere.

Permiſſio diuina. to.3.42.I

Aliud permittere, aliud facere deũ. Eod.190.B

Nec ſtatum rectum quod deus permittit. Ibidem.

Deus etiam iniuſta ſinit fieri. Ibidem.C

In nullo poteſt nos lædere inimicus, niſi quantum permiſerit deus. to.9.230.I

Permixtio.

Permixtio. to.2.3.G

Perpetua.

De ſancta Perpetua paſſione. to.8.97.B

Perplexus.

An ſit perplexus, qui ſit amicus duorum, inuicem inimicorum. to.10.244.H I

Perſæ.

Perſa. to.5.32.H.& 47.G

Perſarum regnum quantum durauerit. tomo.3.32.H I

Perſarum imperium. to.3.103.A

Perſicæ nugæ. to.6.23.F

Perſecutio.

Perſecutionem pati, non ſemper laudabile eſt: nec perſecutionem facere, culpabile. to.2.35.I

Non qui perſecutionem patiuntur, ſed qui propter iuſticiam patiuntur, beati ſunt. to.2.44.D.& 64.H.& 68.B C.& 136.B.& ſeq.

Quæ ſit perſecutio eorum qui volunt piè in Chriſto viuere. to.2.239.I

Perſecutio nõ ſemper culpabilis. to.2.33.I.& ſeq. & fo.45.E F.& ſeq.to.7.117.F

Iuſtè perſequuntur boni malos. to.2.34.K

In perſecutionibus fideliũ conſolatio.t.2.43.L M

Perſecutionem non eſſe certum argumentum iuſtitiæ. Eodem.153 C.& ſequent.to.7.140.F

In perſecutione an liceat fugere miniſtris Eccleſiarum. to.2.epiſt.180.to.7.74.B C

Perſecutionem fugerunt diſcipuli Chriſti. tom.3.180.G H.to.7.74.C

Perſequentes Eccleſiam proſunt. to.3.137.H

Perſecutio, & hæreſes, & iudicij expectatio. to.4.222.L

Perſequi quid. to.4.264.E

Non bellauit pro temporali ſalute aduerſus perſecutores ciuitas Chriſti, quamuis haberet magnorum agmina populorum: ſed potius vt obtineret æternam, non repugnauit. to.5.208.I

Perſecutionem patiuntur omnes piè viuentes: & perſecutionem patietur Eccleſia dei ab Abel vſque ad finem. to.3.174.E F.& ſeq.

Perſecutiones Eccleſiæ decem, per decem Imperatores. Ibidem.I.& ſeq.

Perſecutio tempore Auguſtini. Ibidem.L M

An credendum ſit, quod quidam putãt, impletis decem perſecutionibus, quæ fuerunt, nullam ſupereſſe præter vndecimam, quæ in ipſo Antichriſti tempore ſit futura. Ibidem.E.& ſeq.

Perſecutio Chriſtianorum quæ habetur in actis Apoſtolicis. Ibidem.L M

Perſarum rex, Chriſtianos eſt perſecutus. Ibidem, M.in fine.

Perſecutio. to.4.60.H.& 117.F

Inter perſecutionẽ catholicorum, & hæreticorum, quid interſit. to.7.31.F

Perſecutio iuſta. to.7.31.F.& 59.I K.& 140.F

Perſecutio cordis. to.7.115.C

Perſecutio Eccleſiæ triplex. to.8.26.E

Perſecutio inimicorum ceſſit ad honorẽ Eccleſiæ. to.8.30.H

Diſpẽſatione diuina, permittitur in alium ad probationem, in alium ad coronam: exemplum. to.8.33.D E

Non ſentit perſecutiones animi in Eccleſia, qui non proficit. Ibidem.H I

Perſecutiones modo non deſunt, etſi non Imperatoris, certè mali populi. to.8.36.I K

Maximè Chriſtiani, qui volunt bene viuere, perſequuntur Eccleſiã. to.8.38.A.& fo.ſeq.E F

Qui ſunt qui nos perſequuntur. to.8.54.D E

In perſecutione non venales pœnam, ſed cauſam. to.8.56.A.& fo.ſeq.F.& 85.E

Multi habentes bonam cauſam, faciunt perſecutionem: & habentes malam cauſam, patiuntur perſecutionem. to.8.57.E

Perſecutio paterna. Ibidem.E F

Perſecutio iniqui, te facit purgatum: illum reum. to.8.62.C

Qui alios in corpore perſequuntur, prius in anima moriuntur. Ibidem.D

Perſecutio non ſemper in malo intelligitur, ſed ſignificat perfectè ſequi. to.8.71.B

Quòd duplex ſit perſecutio fidelium, aperta, & occulta: & quæ ſit periculoſior. to.8.73.B C

Non nos perſequitur niſi mors. to.8.108.M

Perſecutor ablaturus eſt temporalia, ſed non ſempiterna. Eodem.110.A B.& 120.M.& ſeq.

Quòd non deſint perſecutiones Eccleſiæ, etiam tēpore pacis. to.8.113.M.& ſeq.

Quòd grauiores perſecutiones faciant, qui longè facti ſunt à ſanctis, & ficti ſubintrant: quia non tanquam alieni deuitantur. Eodem.119.F

Quòd grauior & periculoſior modo ſit perſecutio piè viuentibus, quàm olim martyribus. tom.8.162.L M

Perſecutionis tempora, in Eccleſia, diſtincta ſunt. Eodem.163.C D

Perſecutorum duo ſunt genera. Ibidem.F G

Sicut martyres perſecutionem paſſi ſunt corporalem, ita nos in quantacunque pace ſimus, neceſſe eſt vt perſecutionem patiamur ſpiritalem. to.8.164.D

Multi fortes ſunt, cùm apertas perſecutiones patiuntur ab hominibus: ſed cum occulta diaboli perſecutione feriuntur, putant ſe non coronari à Chriſto. to.8.218.F G

Quòd principes ſeculi dupliciter perſecuti ſint martyres. Eodem.219.D E.& fo.ſeq.I

Eſt perſecutor bonus, non hominis, ſed peccati. to.8.243.L.& fo.ſeq.C

Quo

Quo modo grauis perſecuti ſint principes ſeculi Chriſtianos. to.8.306.M

Si mortuus eſt diabolus, mortuæ ſunt perſecutiones. to.8.326.D

Quòd ſemper boni perſecutionem paſſi ſint malorum, ab initio mundi. Ibidem.I.& ſeq.

Ideo omnis malus perſequitur bonum, quia illi non conſentit in malum. Eodem.326.M.& ſo.ſeq.C D

Cùm mali perſequuntur bonos, exercere poſſunt non opprimere, quia, &c. Eodem.327.E F

Homo perſequitur vt corpus occidat, diabolus per hominem perſequitur, vt animã illaqueet. to.8.336.A B

Illi qui nos vel apertè ſæuiendo, vel occultè inſidiando, perſequuntur, nihil conantur quàm vitam noſtram perducere ad terram. Eodem. 358.K L

Perſequentis manus fugit Paulus. to.9.74.D

Perſequentium furori cedendum aliquando. Eodem.79.I

Perſecutionẽ pati propter iuſticiam, eſt pati propter Chriſtum. to.9.99.D E

Perſecutor membrorũ Chriſti, perſecutor eſt Chriſti. Eodem.142.A B

Perſecutionis nouiſſimæ tempus, in duobus menſibus intelligitur. to.9.146.E

Filii Chriſtiani, hæretici, & Pagani, quamuis diſſidere videantur, vno tamen animo in Eccleſiæ perſecutione iunguntur. to.9.148.B

Malorum perſecutio velut ſomnium euaneſcit. Ibidem.

Superbi, cupidi, & luxurioſi, non ſolum perſequuntur ſanctos, ſed etiam ſeipſos odio habent. Ibidem.D

Quo modo intelligatur, Omnes qui piè volunt viuere in Chriſto, perſecutionem patiantur. to.9. 224.F.& ſeq. to.10.94.C

Bene viuere, ſecundum Chriſti præſcriptum, incipientes perſecutionem patiuntur etiam à ſuis. to.10.18.L

Mali ſemper perſequuntur bonos, ſi non ferro, tamen moribus. Eodem.83.D.& 166.I

Homo neminem perſequitur, ſed peccator. to.10. 92.K L

Iuſti quo modo perſecutionem patiuntur, etiam in ſumma pace Eccleſiæ. Eodem.95.C D

Perſecutio iuſtorum, quæ nunquam deſinit vſque in finem ſeculi. Ibidem.& ſeq.

Perſequuntur mali iuſtos. Ibidem.C D

Perſecutio quam Paulus paſſus eſt. to.10.95.D E

Adulterium & homicidium non commiſit Dauid, cùm Saulem perſecutorem pateretur. Eodem.101.F

Sunt quædam peccata in fratribus, inimicorum perſecutione grauiora. to.10.155.I

Quo modo compatiuntur oratio pro perſecutoribus, & oratio, vt illi puniantur. Ibidem. K L

Perſequuntur boni, & non mali, à diabolo: & quare. to.10.170.E

Ex quo Iudæi Chriſtum perſequi cœperunt, ipſe ad gentes fugere cœpit. to.10.259.B C

De perſecutione Chriſtianorum. to.10.306.I

Qui in perſecutione Chriſtum negat, habet veniam plagæ. Ibidem.L

Perſeuerantia.

Ad perſeuerantiam exhortatio. to.4.247.D

A breuitate temporis. to.8.62.G H.& 62. F.& ſequen.

A præmio. to.8.63.I.& ſeq.

De bono perſeuerantiæ. to.3.238.H. to.7.272.E. & ſequentibus.

Perſeuerantia in bonis, à deo. tomo.3.43.K.& 237.C. to.7.272.F.& 287.F G

Perſeueraturum ſe in bono nullus poteſt ſcire, niſi aliqua reuelatione à deo fiat certus. to.5. 95.A

Qui perſeuerauerit vſque in finem, hic ſaluus erit: exponitur. to.5.204.L M

Non eſt magnum perſeuerare, niſi inter moleſtias, & tētationes, & ſcandala, &c. to.8.110.F G

Perſeuerare vſque in finem à deo donatur. Eodem.148.L

Perſeuerantia, ad virtutem pertinet. to.8.350.K L

Perſeuerantia efficit ex prohibentibus imitatores, laudatores, & hortatores. to.10.19.E F

Perſeuerantiæ præmium. Eodem.22.L

Qui perſeuerat petendo, tandem conſequitur optatum. to.10.212.F G

Perſeuerantia. to.10.282.F

Perſeuerantiæ effectus. Ibidem.F G

Contra diaboli inſultum, ſola valet perſeuerantia. Ibidem.H

Perſeus.

Perſeus Andromedam liberat. to.5.261.B

Perſius.

Perſiana ſententia, quid ad nos? to.1.126.F

Perſona.

Perſonarum acceptio apud deum nulla. to.2.96. M. to.4.288.L

Perſonæ tres in vna natura diuina. to.2.66.I K Vide, Trinitas.

Quòd in aliis perſonis plerunque flagitium eſt, in diuina vel prophetica perſona magnæ cuiuſdam rei ſignum eſt. to.3.12.H

Perſona filii. to.3.52.G

Perſonarum in diuinis, diſtinctio. tomo.3.52.E. to.9.152. K L. & 177. A B. & 237.D. & 247.M. tomo.10.124.C.& 139.D.& ſeq.& 192.F.& 217.B

Quæ perſonis communia, quæ non. to.3.55.E

Actiones perſonarum propriæ. Ibidem.G

In vna perſona interdum intelliguntur omnes. to. 3.57.B.& ſequen.

Nec perſonæ tres propriè dicuntur. to.3.73.F

De perſonis quæ propriè, quæ communiter prædicentur. Ibidem.H

Attributa per Hilarium ſingulis perſonis. to.3. 75.M.& ſequen.

Quæ relatiuè dicuntur, non congruunt omnibus perſonis. to.3.76.M

Trium perſonarum eadem eſſentia. to.3.78.D

Oratio temperanda pro perſonarum diuerſitate. to.4.219.I

Tres perſonæ. to.4.224.B

Aequalitas perſonarũ.to.6.13.E F.to.10.224.G

Perſonarum acceptio quid ſit. to.7.191.G

Perſonarum mutationes in ſcriptura. tomo.8.88. G H.& ſequentibus.

Perſona vna corporis & animæ Chriſti cum diuinitate. to.9.37.M

Neceſſaria perſonarum trinitas, in vnitate eſſentiæ. Eodem.184.G

Vnde ſubſtantiæ & perſonæ nomina, ad diuina transferantur. Ibidem.I

Cur æqualitas perſonarum deitatis nomine honoretur. to.9.183.D

Perſonarum diuinarum, per ignem & animam, declaratio. Eodem.191.E

Diuinarum perſonarum diſtinctio. to.9.170.H. & L M.& 192.B C

Diuinarum perſonarum attributa, & relationes. to.9.191.F

Articuli trium perſonarum. tom.9.100.A. to. 10.212.K.& 224.G

Proceſſus diuinarum perſonarum ex ſeinuicem. to.9.203.F G.& ſequentibus.

Trium perſonarum comparatio. to.9.190.K

Tres perſonæ non dicuntur dii, vel omnipotentes: Eodem.241.L

Perſonæ in diuinis ſigillatim plerunque per creaturæ ſignificationes, non per ſuam ſubſtantiam demonſtrantur. to.10.12.F

Diſtinctio trium perſonarum, per comparationem ad citharam. Eodem.124.E

Beatitudo eſt illis, qui trium perſonarum & totius trinitatis articulos intrepidè confitentur. to. 10.125.G H

Quædam dicuntur de perſonis diuinis ſubſtantialiter, quædam vero relatiuè. to.10.139.F G

Inſeparabilis vnitas naturæ, non poteſt ſeparabiles habere perſonas. to.10.140.D

Eadem eſt natura in vnaquaque perſona diuina, quæ in tribus ſimul. Eodem.139.M

Tres perſonæ dicuntur ſimul trinitas, & non triplex deus. Eodem.140.A B

Quæ ſint propria vniuſcuiuſque perſonæ diuinæ. Ibidem.B

Tres perſonæ verius dicuntur æquales, quàm ſimiles. to.10.140.M

Perſonę diuinæ non ſunt diſpares in colore. tomo 10.142.D E

Proprietates trium perſonarum. tomo 10.192.B. 217.C D

Symbolum continet quicquid prius de qualibet trinitatis perſona fuerat prænunciatum. to. 10.194.E

Qui in vna triũ perſonarũ nõ crediderit, in aliis duabus crediſſe non proderit. Eod.217.A

In trinitate non ſunt imaginandæ perſonæ, ſicut in hominibus. to.10.222.C

Perſonarum diuiſio proprietatibus, ſed vnio naturæ. Ibidem.C & L

Quicquid de vna perſona dicitur præter proprietates, de qualibet intelligi poteſt. to.10.222.L

In Chriſto vnica eſt perſona hominis, & dei. to. 10.223.H & K

Confutatio errorum Iudæorum, circa trinitatem perſonarum. Eodem.224.F

Vna eademq́; perſona, prout tẽpus & loc' exigit, diuerſam habet ſignificationem. to.10.223.E

Pertinax.

Pertinacia deplorata. to.7.85.C D

Pertinacia hæreticorũ improbatur. to.9.231.D E

Pertinere.

Aduerſum eos qui negant ad deum aliquid pertinere. to.4.102.I.& ſeq.

Pertinere, pro conſtanter tenere. tom.7.155.H I

Perturbationes.

Perturbationes animi quatuor. to.1.39.B

Perturbationes an cadant in animam ſapientis. to.4.22.D E. to.9.87.H I

Perturbatio quid ſit. to.5.70.K

Perturbatio non dominatur ſapienti. Ibidem.

Perturbatio dei. to.8.3.L M

Perturbatio Chriſti, quid nobis ſignificarit. to.9. 87.M.& ſequentibus.

Peruerſum.

Peruerſum iudicium. to.3.5.D

Peruerſitas. to.3.238.H

Cum peruerſo peruerteris, ita eſt, ſi cum cœperis eſſe peruerſus, tibi deus peruerſus eſſe videtur: cùm tu mutatus ſis, non ille. to.8.173.D E

Pes.

Stando pede. to.2.33.G

Vtroque claudicantes pede. to.2.20.G

Nomine pedum, præſentia. to.2.108.G.in fine. to.4.128.A

Pedes dei. to.4.233.L

Pes ani-

Pes anima, amor. to.8.14.I
Pedes tui charitas tua, duos ergo habeto pedes. to.8.52.C
Pes ſuperbia, quid ſit. to.8.60.A.& 310.D
Pedes animæ tunc commouentur, &c. to.8.70.I. & 173.E.175.G
Pedem tingere in ſanguine, quid ſit. to.8.156.B
Pedes domini, qui ſint. to.8.221.M.& ſequen. & 352.L
Pedes animi, affectus noſtri ſunt. tom.8.232.A. to.9.85.K
Pedes ne ſectentur errorem, à deo auertuntur. to. 8.297.K L
Pedes animæ non mouet ad ruinam niſi ſuperbia, ad ambulandum & ad perficiendum charitas mouet. to.8.310.E
Pedes tui tunc ſtabunt, ſi perſeueraueris in Chriſto. to.8.333.D E
Pedes diſcipulorum Chriſtus lauit, durãte cœna. to.9.9.H. to.10.191 H I.& ſequen.
Pedes habet lauare etiam qui mundus eſt totus. to.9.85.K
Pedes lauare, myſticè quid. Ibidem.
Pedes inquinare, quo modo timet Eccleſia, vt ſpõſo aperiat. to.9.86.A
Pedes Eccleſiam nouiſſimi temporis, multis probandam tribulationibus deſignant. tomo.9. 141.G H
Pedes, Apoſtolos & prædicatores deſignant. to. 9.144.K L. to.10.103.G
Simotus eſt pes mentis: exponitur. to.10.14.D
Lauare pedes peregrinorum. to.10.161.G

Peſtis, Peſtilentia.

Peſtis de matronarum venenis exorta. tomo.5. 26.A
Peſtilentia ingens. to.5.Ibidem.& F
Peſtilentia. 80000. milia hominum periere. to. 5.300.E F
Peſtilentia quid ſit, & quid ſignificet. to.8.3.E F
Prouerbium Punicum, Peſtilentia aute oſtium venit & nummum quærit, duos illi da, & ducat ſe. to.10.83.F.& 95.F

Petilianus.

Petilianus, Epiſcopus Donatiſtarũ, Conſtantinenſis. to.1.12.I
Contra literas Petiliani Cirthenſis Epiſcopi, Donatiſtæ. to.7.17.A.& ſeq. Retract. to.1.12. M in fine.
Contra Petilianum. to.7.54.H I

Petere.

Petitiones. to.2.62.F G
Petenti quid ſit dandum. to.4.269.M.in fine.
Petitio. to.4.277.L
Petendum quid. to.8.113.K L
Vide, Oratio.
Deus propicius negat, quod male petimus: & iratus dat petenti, quod male petit. to.8.29.K L
Ipſum pete qui fecit omnia, & ab illo habebis omnia quæ fecit. to.8.55.G
Petitio cordis & carnis, differunt. to.8.66.F
Nihil petas à deo præter ipſum deũ. to.8.76.E F
Non debemus petere aliquid fixum, ſed quod nobis deus ſcit expedire. to.8.113.K L
Quòd fideles multa petant ſecũdum ſeculum, ſed non exaudiuntur. to.8.132.L M
Ab omnipotente cum petitis, aliquid magnum petite: non qualia petunt qui nondum crediderunt: aut quæ donantur malis, ſed quæ ſeruat bonis. to.8.140 F
Dare vult deus, ſed non dat niſi petenti, ne det non capienti. to.8.253.D E
Qui plus petierit quàm ei debetur, & quod ei debetur amittet. to.8.294.K L
Quæ petere debeamus à deo. to.8.344.F
Petendum eſt in nomine Chriſti, quod à Chriſto accipere volumus. to.9.93.B C
Petere in nomine Ieſu, eſt quod pertinet ad rationem ſalutis petere. to.9.98.I
In nomine Chriſti petere. Eodem.107.I K. & 108.A B
Quicquid petimus à deo, non voluntati, ſed ſaluti dat. to.9.133.H I
De eo quod ſcriptum, Petite & dabitur vobis, &c. Sermo. to.10.3.L.& ſequen.
Petere, quærere, pulſare. to.10. 4.C D.& ſequent.
Petũs fragiles à fragilibus, & quo modo. Ibi.E F
Quæ ſecure petantur à deo. to.10.45.M
Quare dominus qui ad petendum nos hortatur, aliquando petita differat. to.10.26.A
Qui, & quid à deo nos petamus: & qui ſint, & quid, qui à nobis petunt. to.10.4.E F
Dominus hortatur vt petamus, & datur cum petimus. to.10.25.L
Confidentiam petendi dominus nobis dedit, inter nos petitor, cum patre dator. Ibidem.M
Quid à deo in oratione petendum. to.10.149.C
Ex ſeptem petitionibus tres ad vitam æternam pertinent, & quatuor ad præſentem. tomo.10. 196.E.& 218.M
Et ad quid ſpectent. to.10.218.M.& ſequen. copioſe.
Qualis debet eſſe qui petit, quid petat, pro quo petat, & à quo petatur. to.10.300.B

Petra.

Petra, Chriſtus. to.1.7.I. to.10.13.K.& 104.M
Petra erat Chriſtus, qualis locutio. to.2.94.L M. to.3.60.M.& 138.F
Petra pro ſolido fidei fundamento. tom.3.63.D. & ſequentibus.
Petra à Moyſe percuſſa emittens aquam, ſignificat Chriſtum. to.5.112.G
Petra, Eccleſia. to.7.87.I
Petram conuerti in ſtagna aquarum, quid ſit. tom. 8.284.F
Petra eſt domus fulicæ in mari. to.8.262.K
Quòd ſit refugium herinaceis, & leporibus. Ibidem. M
In petra ædificare, eſt audire & facere. tomo. 8. 255.E
Petra in mari fluctibus tunditur, ſed non frangitur. to.8.262.K.to.9.123.F
Petra, quid in ſcripturis. tom.10.104 M.& ſequen. copioſe.
Quid petra capiti Iacob impoſita. tom.10. 166. M.& ſequen.
Percuſſa petra in deſerto, dedit aquam abundè. Eodem.174.G
Petra bis percuſſa, quid. Ibidem.
De petra bibere. Ibidem.
Petra, typus corporis Chriſti. to.10.182.A
Petræ ſinduntur: & ratio. Eodem.187.B

Petreſres.

Petreſres duo. to.4.26.L

Petronia.

Petronia, clariſſima fœmina. to.5.210.G H

Petrus Apoſtolus, eius vocatio & vita.

Petrus. to.5.174.L
Petrus non ſolum dimiſit quicquid habuit, ſed etiam quicquid habere cupiebat. to.8.262.E
Quòd totum mundum dimiſerit, & totum mundum acceperit. Ibidem, F
Varia Petri & Pauli à Chriſto vocatio. to.10. 268.C.& G H
Petrus piſcans, fit de prædone prædatio: de piſcatore piſcatio: & de pirata captiuitas. tom.10. 268.D
Petrus vocatus à Chriſto, ſtatim ſecutus eſt eum. Ibidem.D
Quid ſignificet quòd ſuper mare ambulauit. to.8.76.I K.& 115.E
Petrus ſuper aquas ambulans, infirmitate trepidauit. to.9.213.H
Titubatio Petri ſuper aquas, quaſi mors fidei fuit. to.10.14.K
Petrus in mari mergitur pedibus, ſed non mergitur affectu. to.10.262.I
Petri fide in mari deficiente, deficit ſemita. Ibi.I K

Petri negatio.

Petri pœnitentia, & baptiſmus. to.2.epiſto.108.
Petrus egregius præſumptor, & tam creber negator. to.2.123.A B
Petri negatio. to.4.9.D E.& 109.H. tom.10. 186.L M.& 189.H.& 190.L M
Petri negatio trina. to.4.109.H.& ſeq.& 111.L & ſeq.copioſè. to.9.115.I K
Petrum quo modo dominus reſpexerit. tomo. 4. 112.E
Petrus ſibi diſplicuit, & ſibi placuit. to.5.119.I
Petri timor & fiducia. to.6.109.E
Nec in Petro imitanda omnia. to.7.97.C
Quòd ante tentationem præſumendo ignorabat ſe, ſed negando didicit ſe. tomo.8.60.C.& 128.I K
Quia ter negauit dominum timendo, ter interrogatur confitendo. to.8.222.A B
Non ideo negauit Chriſtum, quia Chriſtus hoc prædixit, ſed quia timuit. to.8.355.A B
Petrus non excuſandus in domini negatione. tom. 9.90.C
Petrus fœlici gaudet ſuæ negationis exitu. tom.9. 122.A.& ſequen.
Petrus morientem negauit, quem confeſſus eſt reſuſcitatum. Ibidem.B
Petri timor ter Chriſtum negauit, eiuſdẽ amor ter eum confeſſus eſt. to.9.131.H
Petri negatio & pœnitentia. to.9.212.H I
Petrus Chriſtum negãs, deſignabat nullum vſque adeo iuſtum non iuſte debere præſumere. tom. 9.242.G
Petrus mortuus eſt pro abſente, quem deſperando negauerat præſentem. Ibidem.L M
Petrus peccauit in filium hominis, ſed non in ſpiritum ſanctum. to.10.12.H
Conditio noſtra in Petro conſideranda eſt. Eodem. 14.K
Petri imperfectio. to.10.110.M
Petrus abſcidit auriculam Malchi: & quare. Eodem.186.K L
Petrus Chriſtum negare non potuiſſet, ſi Chriſto adhæſiſſet. Ibidem.L
Negatio Petri ad vocem ancillæ. tom.10.189.H & 190.H I.& L M
Petri fletus. Eodem.189.H
Petrus paſſionis timore perterritus, Chriſtum negat, quem latro ſecum pendens, crucifixum adorat. to.10.190.C
Petrum quare deus permiſerit labi in peccatum. Ibidem.K
Petrus amariſſime fleuit. Ibidem.M
Petrus vſque ad mortem Chriſto promiſit, & in timere negauit. to.10.191.L
Petrus Chriſtum negauit deorſum, quem latro ſurſum eſt confeſſus. to.10.193.E
Petrus videns reſurrectionem prænunciatam, ſecurus abſceſſit. Eodem.195.A
Petrus mortem timendo, vitam negauit. to.10. 203.K
Petrus poſt negationem fidelior factus, maiorem gratiam quàm amiſerat, inuenit. Eod.262.H

Petrus, primus omnium Apoſtolorum, fuit in paſſione dominiturbatus. to.10.267.A

An Petrus, negando Chriſtum, occidi timuerit. Ibidem.C D

Petri pedes primò lauit Chriſtus. to.9.85.H

Petrus & Ioannes intrantes Chriſti monumentum, nondum credebant eum reſurrexiſſe. Eodem.119.K

Petrus ad ſepulchrum properat. to.10.194.M

Petri nomen, & pontificatus ipſius inſtitutio.

Petrus à petra nomen accepit. to.10.7.I. to.9.123.F G

Petrus quando hoc nomen acceperit. to.4.95.L. & 203.K. & 121.H. to.10.13.3 K

Petrus Cephas. to.4.121.H

Petre diligis me plus his, &c. exponitur. tom.5.116.G. & ſequen.

Petrus reuelante patre dixit, Tu es Chriſtus, &c. to.5.72.H

Petrus, beatus & Satanas appellatus. to.6.92.H Eodem tempore. to.10.200.H Et tom. 8.120.F. & 322.M. & ſeq. & 348.I

Petro non ſolum datæ ſunt claues regni cœlorum, ſed & ſucceſſoribus. to.9.80.G H

Petrus poſt acceptionẽ ſpiritus ſancti, exuit vitam præteritam & mores. to.9.101.B C. & E F

Petrus quare reprehenſus eſt à Chriſto. tomo.9.114.M

Chriſti verba ad Petrum, Sequere me: quid ſibi velint. to.9.122.H I. & fo.ſequen.G. & ſeq.

Petrus ad Chriſti, ſuper amore eius, interrogationem confirmat trinitatem, vt conſolidet vnitatem. to.9.233.A

Laus confeſſionis Petri. to.9.139.K

Petrus à Petra, cognomine beatus, Eccleſiæ figuram portans, apoſtolatus principatum tenens. to.9.123.E F. to.10.13.K

Super hanc Petram ædificabo Eccleſiam meam, locus expoſitus. to.10.13.K

Petrus ædificatus ſuper petram, non petra ſuper Petrum. Ibidem.

Petrus, quare beatus, & quare Petrus. Ibidem.L

Petrus, quare ſatanas. Ibidem.

Petrus in Chriſto beatus, in ſe ſatanas & quæ hominum ſunt ſapiens. to.10.13.L M. & ſequen. & 89.G H

Chriſtus quare Petrum tertiò interrogarit de amore eius. to.10.41.D. & ſequen.

Petrus quare ter à domino rogatus, ſi eum amaret. to.10.43.C. & 203.H. & 267.B

Petrus quare reſponderit Chriſto pro diſcipulis omnibus. to.10.88.K. & 267.B C

Petrus, pro Eccleſiarum ſoliditate, deuotionis petra dicitur. to.10.262.H

Soli Petro dictum eſt, ſuper hanc petram ædificabo Eccleſiam meam. to.10.268.L

Petrus Apoſtolorum princeps.

Petri ſucceſſorũ aliquot catalogus. to.2.155.C D

Petri claues. to.3.51.B. to.9.80.G

Petrus pontifex Romanus. to.7.27.G

In petris multis, vna petra auditur. to.8.261.A

Petrus, os Apoſtolorum. to.9.51.H

Petrus vnus pro omnibus ligandi & ſoluendi accepit poteſtatem. Eodem.118.G

In Petri perſona ligandi & ſoluendi poteſtatem accepit Eccleſia. to.9.80 G

In Petro vniuerſa Eccleſia claues regni cœlorum accepit. Eodem.123.E. & ſequen.

Petrus Apoſtolorum primus. tomo.9.85.H. to.10.13.I

Petrus abundantiore gratia vnus idemq́; primus Apoſtolus. to.9.123.E. & ſequentibus.

Petro primum pedes lauit Chriſtus. Eod.85.H

Petri ſigna & miracula.

Petrus paralyticum reſtituit. to.3.171.L

Socrus Petri ſanata. to.4.97.F

Chriſtiani non in Petrũ credunt, ſed in quem Petrus credidit. to.5.176.C

Petrum quidã dixerunt maleficum. to.5.175.I K

Quid ſignificet quod Petro dicitur, Occide & manduca. to 8.260.B C. & 317.D E

Lintei ſubmiſſio trina in Petri viſione, trinitatis myſterium. to 10.118.E. & ſequen.

Petrus, accepto ſpiritu ſancto in die Pentecoſtes, plures ad pœnitentiam & ad fidem conuertit. to.10.263.M

Primum miraculum Petri, fuit ſanatio claudi. to.10.267.H

Beatus Petrus claudo, loco argenti, contulit ſanitatem. Ibidem.

Petri virtutes.

Petri virtus. to.3.171.M

Petri bonitas, & diſciplina. to.10.91.K L

Petri Apoſtoli bonitas, ſeueritas, & ſcientia. Ibidem.

Petri infirmitas, & error.

De Petro reprehenſo à Paulo, Auguſt. cum Hieronymo acriter confligitur. to.2.8.L M. & fo. ſeq.D E. & ſequen.

Petri ſuperſtitioſa ſimulatio, & alia in eo reprehendenda. to.3.175.C

Petri ſimulatio, & timor, qui ſciuit poſt Euangelium legem non ſeruandam. tomo.3.11.C D. & ſequentibus.

Petri & Barnabæ error reprehenditur. tomo.4.2.M. & 7 I. & 21.D

De Petro reprehenſo à Paulo, Cypriani ſententia. to.7.83.C D

Petri infirmitas. to.9.90.E

Quid Petrus in domino, & quid in ſe. tomo.10.14.B. & ſeq. & 89.H & ſequentibus.

Petri infirmitas, & confirmatio. to.10.117.B C

Petri & Pauli paſſio.

Petri ſepulchrum. to.2.32.I

Petri gladius. to.2.35.G

Petri & Pauli martyrium. to.4.86.K

Petrus nolens mortuus eſt, ſed volens coronatus. to.8.35.K

Cruce paſſus eſt Petrus poſt Chriſtum. tomo.10.267.I

Petrus & Paulus vna die paſſi ſunt. Ibi.I & M

Petrus & Paulus ſunt æquales meritis, qui æquales ſunt paſſione, & fidei deuotione. Ibid.M

Quare Petrus & Paulus occiſi ſint. Eod.268.A

Petrus in cruce capite in terram demerſa eſt affixus. to.10.262.M. & ſequentibus.

Petrus & Paulus.

Qui fecit ex Saulo Paulum, fecit ex Simone Petrum. to.10.267.E

In omnem terram Petri & Pauli rumor, tempore Auguſt. proceſſerat. to.10.267.G H

Petro & Paulo dies pro merito, locus pro gloria, & perſecutor decretus eſt pro virtute. Eod. 268.A

Petrus, vineam vbi iam fuerat reparat, Paulus plantat vbi non erat. Ibidem.I

Petrus ad Iudæorum, Paulus ad gentium ſalutem electus. Ibidem.H

Varia Petri & Pauli negociatio. Ibidem.H I

Petri & Pauli geſtorum comparatio. Ibidem.K

Petri typi.

Petrus Eccleſiæ totius figuram gerit. to.1.71.H I. to.3.175.C. & præcedent. to.8.274.K. to.9.80.F G. to.10.13.I. & 118.E

In Petri perſona, ſignificati ſunt in Eccleſia boni. to.9.80.G

Petrus Apoſtolus, Eccleſiæ vnicæ typum geſtauit. to.10.13.I

Petrus, populus Chriſtianus. to.10.13.M

Petrus, in Eccleſia firmos & infirmos adumbrat. Ibidem.M. & ſequentibus.

In Petro communis omnium noſtrum conditio. to.10.14.K

Chriſtus in Petro format Eccleſiam. to.10.41.D

Sermones de ſancto Petro.

In feſto cathedræ ſancti Petri: Sermones duo. to. 10.262.F. & ſequentibus.

Rectè Eccleſiæ natalem ſedis Petri colunt, quam pro Eccleſiarum ſalute ſuſcepit. Ibidem.

In vigilia Petri & Pauli Apoſtolorum: Sermo. to.10.267.A

In feſto Apoſtolorum Petri & Pauli: Sermones quinque. Ibidem.D & ſequen.

In feſto Petri ad vincula: Homilia. to.10.269.B & ſequen.

Phalaris.

Phalaridis taurus. to.2.48.O

Phalec.

Phalec, interpretatur diuidens. to.5.134.H

Phanatici.

Phanaticorum vaticinia. to.3.191.B & ſeq.

Phantaſiæ.

Phantaſia, ſiue phantaſma, quid Gratis. tom.1.122.E

Phantaſmata quæ dicantur. tomo.1.159.B Retracta.4.I K

Phantaſmata conficta quo modo inditentur. Eodem.162.L

Phantaſmata deũ videre non ſinunt Ibi.163.A

Phantaſmata noſtra ſuperſtitioſa, & mera idololatria. Eodem.E. to.4.68.E

Phantaſmata noſtra amplectimur verum relinquentes. to.1.165.H. & fo.ſeq.D E

Phantaſia, imaginatio. to.2.69.M. & ſeq.

Phantaſiarum triplex genus. to.2.fo.70.C

Phantaſia imaginaria, vis matrum concipientium. to.3.87.C. to.4.24.F

Phantaſiæ. to.5.75.H

Pharao.

Pharao, nomẽ regiæ dignitatis apud Aegyptios. to.3.24.B & I

Pharaonis obduratio. to.4.30.D E: & H: & 135.E F. to.10.171.I & ſequen.

Pharao. to.5.82.M & ſeq.

Pharao non fuit permiſſus violare vxorẽ Abrahæ. to.5.139.B

Pharao, & Nabuchodonoſor, comparantur. to.7.263.H

Pharao, interpretatur diſſipatio. tom.8.338.M. & ſequen.

Pharao & Aegyptij perſequuntur Iſraelem, & quid ſignificet. to.10.170.D E

Pharao, diaboli typum gerebat. Ibidem.I

Filia Pharaonis, Eccleſiæ figura. Ibidem.

Pharaonem non diuina potentia, ſed diuina patientia indurauit. to.10.171.L

Superbia Pharaonis indomabilis. to.10.172.A

De Pharaone, Sermo. Ibidem.D & ſeq.

Pharao iubet maſculinam prolem occidi. Ibi.F

Pharaonis in innocentes crudelitas. Ibidem.H

Pharao bellum mouet in Iudæos. Ibidem.K

Phariſæi.

Phariſæi, apud Hebræos, qui fuerint. tomo.10.27.C D. & 73.A

Phariſæus, quid interpretatur. to.10.73.A

Phariſaiſmi peſtis. to.3.237.A

Phariſæorum cathedra. to.4.107.A

Phariſæi iactantia. to.8.42.H

Phariſæorum mundicia. Eodem.246.D E.& fo.352.M. to.10.27.B
Contra Phariſæos. to.9.72.A
Phariſæi, & Publicani, differētia. to.9.220.D E
Phariſæorum decimationes. to.10.27.D
De Publicano, & Phariſæo, ſimilitudo explanata. tom.10.30.K L.& 41.F.& 91.E F.& 117.I K.& 120.F G
Phariſæorum doctrina, zelus, iuſticia, & ſciētia. to.10.38.D & I
Phariſæorum malicia. to.10.39.G H
Tricorne Phariſæorum, erga Chriſtum, argumentum, de muliere in adulterio deprehenſa. Ibidem.K L
Phariſæus, ſpina eſt. to.10.42.F G
Inuectiua in Phariſæos. to.10.197.G H

Phegous.

Phegous. to.5.155.C

Phenix.

Phenix. to.5.3.C
Phenicis procreatio. to.10.286.F

Pherecydes.

Pherecydes philoſophus Syrus. tomo.1.102.I. to.2.3.H

Phiala.

Phiala confeſſionem, & noui ſacerdotij propaginem ſignat. to.9.143.C
Phialæ plenæ ira dei, ſunt, odor & verbum dei. to.9.147.A
Phialarum plaga, quid. Ibidem.B & ſeq.
Phialarum effuſio, quid ſit. Ibidem.

Philaſter.

Philaſter Brixianus Epiſcopus, de hæreſibus ſcripſit. to.6.2.E.& 5.B

φιλαυτία.

φιλαυτία. to.1.14.M.& 42.G

Philippus.

Philippus, Macedoniæ rex. to.5.23.G
Philippum quare dominus interrogabat, cùm ipſe ſciret quid eſſet facturus. to.9.46.F
Philippus patrem petebat videre, quem filio putabat meliorem. Eodem.92.B
In feſto ſanctorum Philippi & Iacobi Apoſtolorum. Homilia. to.10.264.M

Philiſtiim.

Philiſtæi nati ſunt de filiis Cham filij Noe. to.5.134.F
Philiſtiim, interpretantur cadentes potione: & quid ſignificent. to.8.199.B

Philo.

Philo philoſophus Academicus. to.1.103.B
Philo alter Plato. to.6.59.I K
Philo quo modo expoſuerit arcam diluuij. Ibi.K

Philocalia.

Philocalia, amor pulchritudinis. to.1.96.F
De philocalia & philoſophia. Ibidem. Retracta. to.1.1.G

Philocalus.

Philocalus Hipponenſium primarius. to.6.2.D

Philoſophari.

Philoſophari ſecundum elementa huius mundi. to.5.67.H I
Philoſophantiū duo genera Athenis. to.5.64.E. & ſequentibus.
Philoſophari, eſt amare deum. to.5.67.F G.& 68.I
Philoſophari, eſt mortem præmeditari. tomo.10.288.K

Philoſophia.

Philoſophia, amor ſapientiæ. to.1.19.L.& 96.E. & 106.F
Ad philoſophiam quo modo accenſus Auguſtinus. to.1.19.K
Ad veram philoſophiam exhortatio. tom.1.93.C D.& ſeq.& 103.D. to.2.54.L
Philoſophantes impediunt mundanæ illecebræ. to.1.93.G.& 157.K
Philoſophia quid. to.1.95.A B
Philoſophia poeticæ præferenda. Eodem.98.K
Philoſophiæ laus, & vtilitas. to.1.102.I.& ſeq.
Philoſophia vera propter animam vigilat. Ibi.K
Philoſophia vera, eſt Chriſtianiſmus. Ibid.103.B C.& to.2.54.L M
Philoſophiam huius mundi, noſtra philoſophia deteſtatur. Eodem.106.F
Philoſophia vera ſumma. to.1.108.F
De laude ac defenſione philoſophiæ, Hortenſius Ciceronis. to.1.113.A
Philoſophia in tres partes diuiditur. to.4.241.M.& ſeq. to.5.12.I K.& fo.97.H.& ſeq.
Philoſophiam Plato in tres partes diuiſit. to.5.65.G & 97.H
Philoſophiæ nomen exortum dicitur à Pythagora. to.5.64.F
Philoſophiam vniuerſam, ad corrigendos mores, primus Socrates inflexiſſe memoratur. Eodem.65.A
Philoſophiam moralem Socrates compoſuit. Ibidem.& ſequen.
In philoſophia morali agitur de ſupremo bono, ſine quo nullus poteſt eſſe beatus. Ibidem.
Philoſophiæ ſtudium, in actione & contemplatione verſatur. Ibidem.G
Philoſophia omnis ad deum reducitur. Ibi.H I
Philoſophia tripertita. Ibidem.& L
Philoſophia ad beatam vitam tendit. to.5.67.G
Philoſophiæ literis licet non vtatur Chriſtianus, ignorans ipſas, non tamen ignorat deum eſſe principium naturæ, doctrinæ, & gratiæ. to.5.68.E F
Philoſophia non poteſt eſſe veriſſima, quæ non continetur via fidei, vel Chriſtianæ religionis. to.5.90.I
Philoſophia naturalis magis valet ad exercitanda ingenia, quàm ad illuminandas mentes vera ſapientia. to.5.170.L
Philoſophia moralis claruit tempore Mercurij. Ibidem.
Philoſophandi cauſa nulla eſt homini, niſi vt beatus ſit. to.5.177.D
Philoſophia valet ad tribulationum perpeſſionē. to.5.214.K
Philoſophiam veram, dicit Tullius, à diis datam eſſe paucis. Ibidem.K
Philoſophia vera nullum donum maius dari poteſt. Ibidem.

Philoſophus.

Philoſophos, non vera pietate præditos, virtutis luce fulſiſſe tractatur. to.1.1.M
Philoſophi nimium laudati. Ibid.I K.& 102.H I
Philoſophorum rixæ, & ſuperbia. tom.1.fo.100.B C.& 158.D E.& 170.G H
Philoſophorum nomina quidā plus curant quàm veritatem. to.1.158.E
Philoſophorum ſuperbia, inuidia & curioſitas. Ibidem.E
Philoſophi aliter docuerunt, quàm ſenſerint. tom.1.157.I. Et fo.ſeq.D
Philoſophos non rectè docuiſſe viam ad verā fælicitatem. to.2.48.E F.& ſeq.
Philoſophi, inanis gloriæ mancipia, taxantur. to.2.epiſt.56.per totum.
Nec interim damnatur ſtudium eorum. Ibidem.
Philoſophorum virtutes, & arrogantia. tomo 2.91.B C
Philoſophorum argutiæ, & impietas. to.2.133.M & ſeq.
Philoſophus, amator ſapientiæ. to.3.96.H. to.5.64.B.& 67.G
A philoſophis Ethnicis, ſi quid bene dictū, in noſtrum vſum eſt conuertendum. to.3.10.I
Philoſophi plura opinantur, potius quàm ſciunt. to.3.35.F
Philoſophi idololatræ. to.3.183.G H.& ſeq.
Philoſophi multa præcipua noſtræ fidei nobiſcū ſenſerunt. to.5.10.I
Philoſophi antiqui quædam magna, quantum diuinitus ſunt adiuti, inuenerunt: quantum autē humanitus ſunt impediti, errauerunt. tom.5.12.I K
Philoſophi oſtendunt vanam eſſe culturam multorum deorum: alij econuerſo. tom.5.49.G. & ſeq.
De duorum philoſophorum generibus, id eſt, Italico, Ionico, eorumq; authoribus. to.5.64.E. & ſeq.& fo.67.G.& ſeq.
De philoſophorum multorum ſucceſſione & poſitione, circa principia rerum, & naturas. Eod.64.F.& ſequent.
Philoſophus eſt, cùm deo frui cœperit. tomo.5.67.F
Philoſophos illos meritò cæteris anteponimus, qui dixerunt deum eſſe principium naturæ, veritatem doctrinæ, & fælicitatem vitæ. Ibid.G
Philoſophi cauendi ſunt in his quæ malè dicunt, non in his quæ vera dicunt. Ibidem.H
Philoſophi veri qui. to.5.68.E F
Philoſophi aliqui quid de trinitate ſenſerint. Eodem.87.H
Contra philoſophos Platonicos, qui noluerūt Chriſtum cognoſcere propter ſuam ſuperbiam. to.5.88.L.& ſequen.
Philoſophos doctos pudet ex diſcipulis Platonis fieri diſcipulos Chriſti, qui piſcatores ſuo ſpiritu docuit ſapere, ac dicere. In principio erat verbum. Eodem.89.L
Superbis philoſophis ideo Chriſtus viluit, quia verbum caro factum eſt. Ibidem.
Philoſophi viam, quæ eundum eſt, non tenent. Ibidem.G
Philoſophi errauerunt ponentes circuitus in temporibus, poſt quos idem reuerti dicebant. to.5.103.I
Contra philoſophos diſputat, qui irridentes catholicos, dicebant mortem non eſſe computandam inter aliquas pœnas: cùm ſeparari oporteat animam ab omni corpore vt beata ſit. Eodem.110.K.& ſeq.
Philoſophi non illuminati à ſpiritu ſancto vt Prophetæ, decipi debuerunt, quos etiam coniectura humana decepit. to.5.111.E
Philoſophi canini. Eodem.121.C D
Philoſophi fuerunt poſt ſeptem ſapientes: poſt quos etſi mortui homines nō fuerunt inſtituti in deos, nihilominus iam habitos colere non deſtiterunt. to.5.165.K
Philoſophi fuerunt tempore prophetarum noſtrorum, & poſt eos maximè. to.5.170.E.& ſeq.
De philoſophorum variis ſectis, & opinionibus diſcordantibus. Eodem.171.C.& ſeq.
Philoſophi quare diſſenſerint ab inuicē. Ibid.C
Philoſophi veri fuerunt prophetæ. Ibidem.F G
Philoſophi aliqui, quicquid videre potuerunt, laborioſis diſputationibus perſuadere moliti ſunt. Ibidem.G
Philoſophi quo modo laborauerint vt vitarent ſummum malum, & haberent ſummum bonum. to.5.176.K L
Philoſophorum licèt diuerſas inueniamus ſectas circa

circa finem boni. Varro tamen oſtendit. 288. poſſe eſſe,ſecundum quod diuerſimodè homines appetunt. Ibidem.K & ſequen.
Philoſophorum diuerſam vitam Varro narrat. Ibidem.L M
Philoſophorum diſputantium de ſummo bono & beatitudine,ſectas omnes euacuat & oſtendit. to.5.178.E F
Philoſophi fuerunt capti per Apoſtolos piſcatores. to.5.201.A
Philoſophi nobiles non diſſentiunt à nobis de bonis beatorum, quãuis de reſurrectione carnis contendant. to.5.216.A B
Philoſophorum dicit eſſe falſam rationem, qua dicunt mentis affectu ſola intelligibilia videri, & ſola corporalia per ſenſus. tomo.5. 217.A B
De philoſophorum ſectis ſcripſit Celſus. tomo 6.3.C
Philoſophi vnde dicantur, & cur inimici ſint Chriſti. to.8.12.A B
Philoſophi non audiendi, ſed ſacræ ſcripturæ teſtimonia. to.8.261.A.& fo.354.G
Philoſophi, iudices infidelium. to.8.354.G H
Philoſophi quo modo deuiarint non intrantes per oſtium. to.9.72.A
Philoſophi deum per creaturas cognouerunt. to. 9.4.G
Philoſophi veritatem tenuerunt,ſed in iniquitate. to.10.46.L & ſequentibus.
Per quid philoſophi a cognitione veri dei ceciderint. Ibidem.M & ſequen.
Confutatio philoſophorum,iuxta elementa.to.10. 202.I K

Philumena.

Philumena puella, hæreſis Seueriana comes. to. 6.4.G

Phinees.

Phinees. to.5.147.F
Phinees ſacerdos,fornicarios trucidauit. tom.6. 129.I

Phiſon.

Phiſon fluuius paradiſi,alio nomine Ganges. to. 3.138 M

Phlegma.

φλέγμα. to.5.100.A

Phœbus.

Phœbi ſacerdos. to.5.2.K

Phoroneus.

Phoroneus forum & iudicia conſtituit. tomo.5. 155.C

Photinus.

Photinianorum ſuperſtitio reprehenditur. tom.1. 158.F
Photini hæreſis de ſpiritu ſancto. to.2.47.L
De Chriſto. to.2.110.G & I.to.4.175.H
Photini error. to.4.205.A
Photinianorum. to.9.75.F G
Photinus,& Photiniani hæretici,qui. to.6.5.E
Photiniani ſolum patrem deum dicũt, filium non niſi hominem aſſerunt. to.10.9.F
Spiritum ſanctum negant. Ibidem.
Photinus,& Paulus Samoſatenus, hominẽ Chriſtum ſeparant à deo. to.10.48.F
Photini hæreſis. to.10.89.B
Error Photini ſuper vnione hypoſtatica Chriſti. to.10.235.B

Phreneticus.

Phrenetici vnde fortiores ſolito. to.1.135.C D
Phrenetici cur medicum non requirant. tomo.2. 82.K
Phreneticorum imaginationes. tom.3.155.C.& H K L. to.4.215.G
Phrenetici cuiuſdam diuinatio. to.3.156.C
Phrenetici mores. to.5.178.G H
Phreneticis quanto ſunt maiores vires, tanto mors vicinior. to 8.129.E F
Phrenetici, Iudæi & Saulus, Chriſtum & Eccleſiam perſequentes. to.10.49.M. & ſeq.
Phrenetici qui. Ibidem.
Phreneticus ridet,ſed non eſt ſanus. to.10.64.H
Phreneticus ridẽs,ploratur à ſanis. to.10.102.M
Perſecutores ſunt phrenetici maiora à diabolo patientes. to.10.155.L M.& 157.F

Phryx.

Phryx plagis emendatur. to.2.36.K

Phyſice.

Phyſicen, etſi Chriſtianus ignoret, nihil metuendum eſt. to.3.35.F & fo.ſeq.A
Phyſicen. to.5.51. A B
Phyſici quare ſcripſerint. Ibidem.I
Res phyſicæ,id eſt,naturales. to.5.65. A B

Phyſiologia.

Phyſiologia. to.5.52.F
Quòd omnia quæ phyſiologi ad mundum partesq́; ipſius retulerunt, ad vnum verum deum referre debuerunt. to.5.62.G

Pictura.

Pictaſmata laſciua. to.1.17.F G. to.2.170.B C
Picturarum & ſepulchrorum adoratores. tom.1. 173.F
Pictoribus atque Poetis, Quidlibet audẽdi ſemper fuit æqua poteſtas. to.7.229.M

Picentes.

Picentes,qui. to.5.47.K

Picus.

Picus,deus. to.5.53.H

Pietas,Pij.

Pietas,donum dei. to.1.37.H. to.4.263.M
Piis idem probatur quod deo placuit. tomo.1. 53.D E
Pietatis exordium. Eodem.140.F
Pietas à timore inchoatur. to.1.160.B
Pietas quid. to.2.24.F.& 48.F
Pietas quo modo ad omnia valeat. to.2.49.K
Pietas,ſecundus gradus ſapientiæ. to.3.6.D
Pietas & vera ſapientia. tom.3.34.L & 96.G. & 183.G
Pij contempti. to.3.235.L
Pij non deſeruntur. to.3.236.K
Pietas quid Ciceroni. to.4.125.G
Sedes occulta piorum. to.4.214.D E
Pietate motus imperator, plorat ſuper ciuitate quam capturus erat. to.5.3.G
Pietas vera purgat perficitq́; naturam, impietas vero punit. Eodem.20.F
De pietate Theodoſij Imperatoris contra inimicos. to.5.48.I & ſequen.
Pietas vera eſt verax dei cultus, qui vbi non eſt, fœlicitas eſſe non poteſt. Eodem.37.D E
Pietas quam Græci latriam vocant, verè perducit ad gloriam. to.5.45.I & fo.81.C D
Pietas etiam reſpectu operum miſericordiæ dicitur. to.5.81.C D
Pietate vera in deum creditur, vnde pietas eſt deum diligere. Eodem.47.F & 81.L
Pietate vera iuſti eiiciunt diabolum to.5.87.F
Pietatis verbo & fide ſimplices homines ſanabãt,& dæmones expellebant. Eodem.81.B C
Sine pietate vera virtutes eſſe non poſſunt in hac vita. to.5.179.B
Ad pietatis diſciplinam quæ via. to.6.22.L
Pietas dei erga homines. to.9.162.D
Chriſtus quando homines parat Euangelio ſuo, nullam excuſationem carnalis pietatis interponi vult. to.10.6.L
Sicut magna pietas paucorum eſt, ita magna impietas paucorum eſt. to.10.8.H
Pietate homines facilè poßidere poſſunt quod auaricia quærunt,& nunquam acquirunt. to. 10.46.K
Pietas eleemoſynis comparanda. to.10.113.M
Placatur pietate deus. to.10.163.E
Ignis pietate hominum ſæuiciam ſuperat. to.10. 245.E
Quis verè pius dicatur. to.10.300.L M
Quinque gradus pietatis. to.10.301.L

Piger,Pigricia.

Nullus eſt piger in domo ſapientis. to.10.161.E
Noli piger eſſe in opere cuius mercedem deſideras. to.10.248.C
Pigricia, vel deſidia, fugimus laborem vtilem. to.5.214.F G
Pigriciæ onus quantum. to.10.81.G

Pigmæi.

De pigmæis & aliis monſtris. tomo.5.135.K L. & ſequen.

Pignus.

Pignus accepit Paulus. to.10.150.D

Pilatus.

Pontius Pilatus,iudex Romanus. to.3.33.D. to. 9.116.B C
Paſſus ſub Pontio Pilato. to.3.33.D
Pilatus in regni partem admiſſus. to.4.205.F. in fine.
Quæ apud Pilatum cum Chriſto acta. to.4.113. B. & ſequen.
Pilati conatus, & cunctatio pro domini vita expenſa. to.4.115.B
Pilatus à deo poteſtatem habebat. to.9.117.C D
Pilatus in eo quod occiderit Chriſtum, aliquantum particeps fuit, ſed in comparatione Iudæorum multo ipſe innocentior. tom.8.122.K. & 141.K L
Non perſequendo flagellauit dominum, ſed eorum furori ſatisfacere volens, vt vel ſic miteſcerent & deſinerent velle occidere. Eod. 141.L M
Pilatus occaſiones liberandi Ieſum,quæſiuit. to. 9.117.D E
Pilatus timuit magis filiũ dei ne occideret, quàm legem Iudæorum vt occideret. Ibidem.
Pilatus magis alienam legem contempſit, quàm Cæſarem ſuæ poteſtatis autorem. Ibidem.
Pilatus inſpiratus ſcripſit, Ieſus Nazarenus rex Iudæorum. to.10.136.H
Pilatus ab Occidente Chriſtum occidentem regem Iudæorum eſt atteſtatus. Ibidem.I
Pilatus Chriſtum iuſtum confitetur, ſed condemnat. to.10.187.E F
Pilatus occidit Chriſtum, qui eum tradidit occidendum. Ibidem.F
Vxor Pilati. to.10.189.K
Pilati mentio quare. to.10.194.H
Pilatus quem coactus dederat pœnæ,libẽs tradidit Chriſtum ſepulturæ. Ibidem.L
Quare Pilatus ponatur in ſymbolo. tomo.10. 215.K L

Pilumnus.

Pilumnus,deus. to.5.52.K

Pilus.

Pilus. to.5.17.G H

Pincerna.

Deus permiſit pincernam Pharaonis dare Ioſeph obliuioni in carcere. to.10.168.L

Pinguedo.

Pinguedo ſpiritalis. to.8.140. H

Piratæ.

Piratarum bellum. to.5.47.K

Piſcatio, Piſcatores.

Piſcatio Apoſtolorum poſt Chriſti reſurrectionem, quid ſignificet. tomo.2.219.A B. tomo.10.203.D E

Piſcatores hominum. to.4.17.K

Elegit Chriſtus piſcatores, & quare. to.5.208.B C. to.10.49.K & ſequen.

Quid ſignificet piſcatio diſcipulorum ante paſſionem Chriſti, & quid poſt reſurrectionem. to.8.105.A B

Ad piſcationem quare redierint Apoſtoli. to.9.120.H

Chriſtus miſit piſcatores, & venatores. tomo.9.254.F G

Piſcatoris laus, & eius retia. to.10.85.C D

Apoſtoli piſcaturam repetunt ad exhibendum piſcium miraculum. to.9.120.L M

Septem diſcipulos inuenit Chriſtus piſcantes. Ibidem.M

In duabus piſcationibus Apoſtolorum, tota figuratur Eccleſia. to.10.203.B

Secunda piſcatio, fœlicitatem ſupernam ſignificat. Ibidem.D E

In ſecunda piſcatione non capiuntur niſi magni piſces. Ibidem.E

Deus vt mundi ſuperbiam & vanitatē reprimeret, elegit opiliones & piſcatores. to.10.258.A

Piſcina.

Piſcinæ vocabuli ratio. to.3.14.A

Piſcina quinque porticibus clauſa, & quòd vnus ſanabatur, quid ſignificet. to.8.201.H. & fo.254.C D

Quinque porticus piſcinæ, ſunt quinque libri Moyſi. to.9.32.L. to.10.35.K

Piſcina in qua Chriſtus paralyticum ſanauit, populum Iudæorum ſignificat. to.9.52.L

De infirmo iacente in piſcina. to.10.55.H

Piſcis.

Piſcis mutus. to.2.175.D

Piſces memoriam habere. to.3.120.K

Quid per piſces & cetos ſignificetur. to.1.55.B

Piſcis, cibus delicatus. to.3.12.I

Metaphora de piſce & hamo. to.5.272.L M

De captura piſcium. to.4.122.H

De piſcibus centum quinquaginta tribus, quæſtio. to.4.129.A. & ſeq. & 141.H

Piſces duo, myſtice quid ſignificent. to.4.130.K Retracta. to.1.9.F

Piſcium captura, myſticè. to.4.140.E

Piſces maris, curioſi. to.8.12.L M

Piſces duo, reges ſunt & ſacerdotes. to.9.46.G

Piſcium à diſcipulis in præſentia Chriſti captorum, numerus, electos deſignat. to.9.122.A B

Piſces ab Apoſtolis capti, dicuntur magni. Ibidem.G H

Chriſtus in littore maris pauit ſeptem diſcipulos piſce aſſo, adiunctis aliis, & pane. Ibi.L M

Piſticum.

Piſtica nardus, à loco dicta. to.9.80.A B

Placere.

Placere velle debemus ad ædificationem, non ad deſtructionem. to.4.252.M

Superbi placere volunt in cōſpectu hominum, humiles in occulto vbi deus videt. to.8.22.C D

Qui placet deo, qui intus videt, non timet diſplicere vbi homines vident. Eodem.27.K

Si tibi placueris, diſplicebis deo. to.8.83.A B

Deus tibi placet, ſi rectus fueris. to.8.89.H I

Diſpliceat in te ipſo tibi iniquitas tua, & placebit tibi creatura ipſius. Ibidem.I K

Tunc incipis placere deo, dum in te odis quod diſplicet deo. to.8.129.G

Placere in regione viuorum, quid ſit. Eodem, 286.F G

Nihil tam optandum eſt hominibus, quàm vt eis placeant quæ debent imitari. to.8.295.D

Nemo placere ſtudeat propter ſe, ſed propter charitatem. to.8.314.G

Qui ſibi placet, magnus ſibi videtur: ſed qui ſibi placet, ſtulto homini placet: quia ille ipſe ſtultus eſt, cum ſibi placet ſolus. Ibidem 315.B

Solus ſecurus placet, qui deo placet: & ille placet deo, cui placuerit deus. Ibidem. & 45.A

Difficile eſt placere domino in regione mortuorum. to.9.234.G

Quo modo placendum eſt deo. Ibidem.

Quo modo intelligatur, Placendum eſt omnibus per omnia cùm ſoli deo placendum ſit. Eodem.255.K & ſequentibus.

Quod placet bono domino, non debet diſplicere ſeruo. to.9.259.I

In quo placendum eſt deo. to.10.245.F

Placete omnibus per omnia, ſicut & ego omnibus per omnia placeo, &c. &, Si adhuc hominibus placerem, Chriſti ſeruus nō eſſem: quo modo intelligenda. to.10.2.I

Apoſtoli & martyres quo modo in carne deo placuerint. to.10.62,B

Plaga.

Plaga nomine tota iſta vita ſignificatur. tomo.8.525.L

Septem plagæ nouiſſimæ, continua perſecutio malorum à deo. to.9.146.M

Super ſuperbos voluptatibus deditos, maiores in anima plagæ quam in corpore veniunt. to.9.148.H I

Frequenter plagis diſciplina corrigitur, ſi nihil proficiant hortamenta iuſtorum. tomo.10.176.I

De plaga dei. to.10.226.A

Plagæ decem Aegypti, & quid figurent. tom.3.263.C. to.5.144.D. to.8.189.E F. & I K. & 268.C D. to.9.213.I. to.10.fo.172.G H. & 076.E F

Prima plaga Aegyptiis in ſanguinem flumina vertit. to.10.171.C D

Secunda plaga ranas inducit. Ibidem.D

Tertia plaga producit ciniſes. Ibidem.

Quarta plaga inducit cinomiyam. Ibidem.E

Quinta plaga Aegyptiorum pecora necat. Ibid.

Sexta plaga vulnera & veſicas cū feruore producit. Ibidem.

Septima plaga mittit grandinem cū tonitrưis ab alto. Ibidem.

Octaua mittit locuſtas. Ibidem.F

Nona plaga tenebras immittit. Ibidem.

Decima plaga omnia primogenita necat Aegypti. to.10.171.F G

Durante plaga Aegypti, ſtabāt Iudæi vindicta dominante illæſi. to.10.172.I K

Plagæ Aegypti & perſecutiones Eccleſiæ comparantur. to.5.174.I. & ſeq.

Decem plagæ, & decem præcepta.

Decem præcepta ſunt medicamenta vulnerum decem plagarum Aegypti. tom.9.248.F. to.10.175.I

Decem plagæ, decem præcepta. to.10.172.C

Decem præceptorum legis, ad decem plagas Aegypti comparatio. tom.9.248.F. & ſequen. to.10.175.I

Primi præcepti, ad primam plagam, comparatio. to.9.248.G. to.10.175.I

Secundi præcepti, ad ſecundam plagam, comparatio. to.9.248.G H. to.10.175.K

Tertij præcepti, ad tertiam plagam, comparatio. to.9.248.H. to.10.175.K L

Quarti præcepti, ad quartam plagā, comparatio. to.9.248.K L. to.10.175.M

Quinti præcepti & quintæ plagæ comparatio. to.9.248.K L

Differentia. to.10.175.M

Sexti præcepti, ad ſextam plagam, comparatio. to.9.248.L M. to.10.176.A

Septimi præcepti, ad ſeptimā plagam, cōparatio. to.9.248.L M

Octaui præcepti, ad octauam plagā, comparatio. to.9.248.M. & ſequen.

Differentia. to.10.176.A

Noni præcepti, ad nonam plagam, comparatio. to.9.249.A B

Differentia. to.10.176.B

Decimi præcepti & decimæ plagæ comparatio. to.9.249.A B. to.10.176.E C

Planetæ.

De planetariis & Aſtrologis. to.1.21.G

Planetarum nomina vnde. to.5.8.G

Planetarios ſcriptura ſacra cōdemnat. Ibidem.C Vide, de Mathematicis.

Planetarum ſtella conficta. to.4.28.E

Plangere.

Multi plangunt filios, ſi moriantur, & non plangunt ſi peccant. to.8.70.L

Plangere doctè. to.10.126.H

Carnem, quam non poſſumus ſuſcitare, plāgimus: & animam noſtrā, quam ſuſcitare poſſumus, non plangimus. to.10.274.D

Planus.

Chriſtus poſt mortem ſuam, Planus à Iudæis dictus. to.10.112.B

Platea.

Platea, de verbo Græco, à latitudine nomen accepit. to.2.194.C

Plateæ quid. to.10.156.G

Plato.

Plato. to.2.54.F. to.5.170.E. to.6.107.C

Plato naſcitur. to.5.68.G H. & 170.E

Plato & Hieremias coætanei. to.5.9.E. Retracta. to.1.10.F

Plato, diſcipulus Socratis, omnes condiſcipulos ſuos excellebat, & magiſtrum honorabat. tom.5.64.G H. & fo.ſeq.F G

Platonis ætas ſecundum nonnullos, & vtrum viderit ſacram ſcripturam: & de dictis eius ex libris ſacris, & quia vocat deū theon, quòd eſt ens. Eodem.68.G. & ſequentibus.

Plato vixit 81. annos: & fuit poſt Hieremiam, & ante Ptolemæum. Ibidem.G

Plato didicit literas Iudaicas. Ibidem.G. & ſeq.

πλατὺ quid. to.10.156.G

Platonis opiniones, & doctrina.

Platonem ſenſiſſe duos eſſe mundos. to.1.102.I

Plato mundum iſtum animal eſſe credidit. tom.1.4.G

Platonis opinio de meritis animarum. to.2.22.D. to.7.229.E

Platonis theologia, Pythagorica. to.3.9.E F

Platonis libri, occaſio fuerunt morti Theobroti & Catonis. to.5.7.K. & ſeq.

Plato poetas cenſuit vrbe pellendos, tanquam ciuitatis aduerſarios. tom.5.24.M. & ſequen. & fo.69.I

Plato exemplaria rerum in deo appellauit ideas. Eodem.62.C

Plato diuiſit philoſophiam in tres partes. Ibidem.65.G

Plato quem dicat beatum. to.5.67.G

Plato, & Platonici, dixerunt ſacrificandum pluribus diis. Eodem.69 D. & 80.M

Plato

Plato dixit animalium tria eſſe genera. tomo.5.69.M
Opinio quorundam philoſophorum præcipue Platonicorum de diis. Ibidem.74.L.& ſequen.
Plato nõ dixit nullum deorum miſceri homini, ſicut imponunt ſibi aliqui Platonici. tomo.5.78.H I
A Platone non didicit Porphyrius, cœlites aliquos poſſe purgari quocunque modo, ſed à Chaldæis. Eodem.88.L.& ſequen.
Plato dixit animas exutas corpore iterum redire ad corpora, etiam beſtiarum: Porphyrius autem, ad corpora hominum innouata: per quæ ſuadet eis reſurrectionem. to.5.90.A
Plato poſuit mundum æternum, & tamen habuiſſe initium ſcilicet cauſale. Similiter & deos & animas æternas: ſed Porphyrius ipſum in aliquo corrigit. Ibidem.E.& ſequen.
Plato dixit deum inſtitutorem naturæ, intelligentiæ datorem, & amoris inſpiratorem quo beate viuitur. to.5.97.H
Plato dixit mundum incepiſſe, nec ſemper fuiſſe. Ibidem.103.F
Platonem docturum ſuos diſcipulos, quidam dixerunt, poſt circuitum temporum. Ibidem.L
Plato poſuit numeris mundum à deo fabricatum. to.5.105.E
Plato dixit deum æterna intelligentia continere ſpecies omnium animalium, ſicut vniuerſi mũdi. Eodem.107.G H
Plato dixit deos habere corpora indiſſolubilia, voluntate dei, non natura. to.5.110.K.& ſeq.
Plato dixit corpora cœleſtia animata, & mundũ eſſe animal. Ibid.M.& fo.ſequenti, D.& ſeq.
Plato dixit ex viuis mortuos, & ex mortuis viuos ſemper fieri: Porphyrius animas purgatas cum patre eſſe, nec vlterius aliqua mala perpeti. to.5.112.A.& ſequen.
Opinio Platonicorum. to.7.173.D
Plato animas hominum reuolui in beſtias aſſeuerauit. to.7.211.B
Opinio Platonis de immortalitate deorum. to.10.200.C D

Platonis errores.

Contra Platonis reminiſcentiam. to.3.91.I.& ſeq.
Plato credidit deum gaudio elatum de mundi creatione: & per conſequens beatiorem fuiſſe. to.5.96.E F
Contra Platonem diſputat, qui dicebat animas reuerti ad corpora, vt peccata luant. tomo.5.107.F.& ſequentibus.
Contra Platonem diſputat qui dixit omnia vitia oriri ex corpore. to.5.115.G.& ſeq.& fo.ſeq.C.& ſequen.
Plato non audiendus, ſed Chriſtus. to.8.261.A.& 354.G
Plato dicebat ſtellas animatas. to.10.200.B C

Platonis excellentia.

Plato, & ſui, immodicè laudati. to.1.102.H I. Retractat.fo.1.in fine.
Plato ſuauius ad legendum, quàm potentius ad perſuadendum ſcripſit. to.1.157.K
Labeo Platonem inter ſemideos commemorat. to.5.15.A B
Platonem nec ſemideum dicõ, nec ſimilem angelo aut Apoſtolo, &c. quamuis præferendus eſſet diis illis, qui turpia fieri mandabant, quæ iſte tolerabat. Ibidem.B C.& 69.I K
Platonis ingenij viuacitas.to.5.65.F G.& 68.H
Vnde Plato illam intelligentiam potuerit acquirere, quæ Chriſtianæ ſcientiæ propinquauit. Eodem.68.I.& ſequen.
Plato vtrum ſacras literas viderit. Ibidem.
Platonis ſcripturum ſimilitudo, ad ſacras literas. Ibidem.H.& ſequentibus.
Plato Ariſtoteli præfertur, & vnà cum diſcipulis ſuis commendatur. to.5.69.C D
Plato ſemideus. Ibidem.I K
Plato & Porphyrius quo modo effecti fuiſſent Chriſtiani, ſi communicaſſent inter ſe. tom.5.90.A B.& 216.F.& ſequenti.
Plato vnum deum confitetur. to.7.101.M
Platonem Cicero philoſophorum deum appellat. Eodem.228.G

Platonici.

Platonica cum dogmatibus Euangelicis conuenientia. to.1.30.B C.& 105.E
Platonici libri varij. Eodem.31.D E
Platonicorum laus. to.1.31.I.M
Platonicorum libros tranſtulit Victorinus. Ibid.
Platonicos libros legit Auguſtinus. Eod.112.F
Platonicum nomẽ in diſputationibus. to.1.158.C. circa finem.
Platonici minimum abſunt à Chriſtianis. Ibi.D
Platonicorum ſacrificia purificatoria.to.2.18.K L
E Platonicis libris Chriſtum profeciſſe Platonicorum commentum. to.2.27.G. to.3.9.E
Platonici. to.2.54.F. to.5.116.C D
πλατωνικοί. to.3.39.K
Platonicos cur aliis anteponimus. to.5.68.E F
Platonici vocari voluerunt, non Academici: ex quibus ſunt Plotinus, Iamblicus, Porphyrius, & Apuleius. to.5.69.D
Platonici inter philoſophos nobiliſſimi. tomo.5.80.M
Platonici quid ſenſerint de beatitudine. tom.5.81.I.& ſequen.
Platonici quo modo ſenſerint de trinitate. Eod.89.F G
Platonici poſuerunt mundum eſſe animal beatum. Ibidem.K
Platonicus quidam dixit, initium Euangelij Ioannis debere ſcribi literis aureis. Ibidem.L
Platonici dixerunt animalia cuncta, inter quæ homo tenet principatum, facta eſſe à diis. to.5.106.M
Quod reprobat. to.5.107.A.& ſeq.
Platonici dedignantur eſſe Chriſtiani, propter ſuperbiam. to.5.110.M.& ſeq.

Plaudere.

Plaudere manibus, quid ſit. to.8.93.M.& ſeq.

Plautus.

Plautus poeta. to.5.13.M

Plemineus.

Plemineus. to.5.156.D

Pleni, Plenitudo.

Plenitudo quæ dictum eſt, Vt impleamini in omnem plenitudinem dei, quo modo eſt intelligenda. to.2.316.D F
Pleni panibus qui dicantur. to.3.146.F

Plinius.

Plinius dicit, quòd quanto magis magiſque præterit ſeculi excurſus, minora corpora naturam ferre. to.5.126 F
Plinius quid credidit de numero annorum antiquorum. Eodem.127.D E
Plinius ſecundus. to.5.Ibidem.& fo.præcedent. F & H

Ploratus.

In ploratu officium. to.10.64.H
Diuerſitas plorantium. Eodem.276.K
Quare homo naſcens plorat. to.10.292.D

Plotinus.

Plotinus, Platonicus philoſophus Romæ floruit. to.1.103.B. to.2.56.B
Plotinus quid ſenſerit, de modo & ſeparatione animæ à corpore mortali. to.5.77.A
Plotinus quo modo aſſimilatur Platoni. Ibidem.
Plotini notabile verbum, Fugiendum eſt ad chariſſimam patriam. to.5.78.M
Plotinus Platonicus quid ſenſerit, de prouidentia dei. to.5.85 D
Plotinus, & Porphyrius, quid de trinitate ſenſerint. Eodem.87.H.& ſeq.

Plumbum.

Plumbum natura ſua deſcendit ad fundũ aquæ, ſed in formam vaſis effictum natat ſuper aquam. to.10.202.K

Plutarchus.

Plutarchus, de vtilitate ab inimicis capienda. to.1.36.B

Pluto.

Plutoni terra tribuitur. to.5.33.F
Pluto cocytus dictus. Eodem.61.A

Pluuia, Pluere.

Quid ſit, nondum pluerat ſuper terram. tomo.1.285.F G
De pluuia ſuper terram, & cultura. tomo.3.129.A B
Pluuia vnde generetur. to.3.112.G H.& 117.E.& 110 E
Pluuia ignea. to.4.55.M
Pluuia doctrinæ. to.4.271.A
Pluuia. to.4.279.C
Pluuia defecit cauſa Chriſtiani, dictum in Chriſtianos odioſè iactatum. to.5.11.G
Pluere laqueos ſuper peccatores, quid ſit. to.8.17.A
Non pluuiam accuſet ager, qui ſpinas germinat. Eodem.143.K
Pluuia, Chriſtus. to.8.239.C.& ſequent.
Pluuia gratiam dei ſignificat, & cur voluntaria. Ibidem.335.K L
Cur pluat deus in mari, & in terra aliquando non pluit. to.8.377.K
Pluuia quid. to.10.155.M

πνεῦμα.

πνεῦμα. to.5.114.A.& G

πνοή.

πνοή. to.5.114.A.& G

Poculum.

Poculum dicitur ſolus calix, ſine eo quod eſt in ipſo. to.5.178.A
Poculum mortis. to.2.194.C

Pœna peccati.

Pœna peccati, quo modo interdum peccatum. to.1.3.H I.& 154.M.& fo.ſeq.A. to.4.11.M Vide, Peccatum.
Pœna peccati, iuſta. tom.1.3.H I.154.M.& fo.ſequent.A
Pœna peccati ſupplicium nominatur. tomo.1.3.I.& 155.A
Pœna damni. to.2.21.F.& 100.B
Pœna peccati. to.3.37.C.& 109.A.236.G.& 239.L.& 241.M. to.4.80.I
Pœnas mortis & alias poſt baptiſmum, oſtendit dimitti in meritum. to.5.108.I
Pœnas pro peccatis luunt homines ſemper occultas, & aliquando apertas, ſiue in hac vita, ſiue poſt. to.5.186.B
Deus per pœnam exhibet gratiam. to.8.74.D E
Pœnam primi hominis omnes nobiſcum portamus. to.8.127.C D
Quando pœnam malorum videt iuſtus, proficit. Ibidem.
Pœna futura duas habet ſpecies. to.8.126.F.& fo.ſequen.D
Eſt & hic quædam pœna peccatorũ occulta, præter iſtas temporales quę dei iudicio diſpenſantur,

tur, multis ad probationem, multis ad damnationem. Ibidem. F G
Pœna peccatorum eſt excæcatio mentis. Ibid. H. & ſequen.
Pœna longior quàm culpa. to. 9. 123. D
Pœna pro peccatis olim inflicta. to. 9. 215. H I
Pœna ſua bene vtatur homo. to. 10. 21. F

Pœna in genere.

Pœnalia duo ſunt, ignorantia, difficultas. to. 1. 3. L. & antecedẽtis. & 48. G. & l. to. 3. 241. M
Pœnis temporalibus mali coercendi. to. 2. epiſto. 48. & 50. per totum.
Pœna, & iuſticia. to. 3. 238. K
Puniuntur aliqui in exemplum. to. 4. 56. D
Pœnis immeritis cur plerunque iuſti affligantur. Eodem. 140. F G. & ſequen.
Pœna damnandorum. to. 4. 256. C D
Iuſtis quicquid malorum ab iniquis dominis irrogatur: non eſt pœna criminis, ſed virtutis examen. to. 5. 31. M
Pœna omnis eſt à diuina voluntate. to. 5. 43. L
Pœnalitatum mala quo modo conferant nobis. Eodem. 96. I. & ſequen.
Pœna malum puniens naturam viciosam, eſt bonum, quia iuſtum. to. 5. 101. D
Pœna infertur non neceſſariis defectibus, ſed voluntariis. Ibidem. 102. E
Viciorum pœna in arma virtutis tranſit. tom. 5. 108. K
Pœnas tantas martyres ſuſtinuerunt, quia gratia ſpiritus ſancti in eis abundauit. to. 5. 109. B. & ſequentib.
De pœna inflicta innocentibus in iudiciis ex ignorantia. Ibidem. A. & ſequen.
Pœnarum legalium octo genera ſcribit Cicero. to. 5. 201. G
An hoc ratio iuſticiæ habeat, vt non ſint extenſiora pœnarum tempora, quàm fuerint peccatorum. Eodem. 202. C. & ſequen.
Pœnarum ponit triplicem differentiam. tomo. 5. 201. L M
Rariſsimi ſunt qui non habent pœnas hic, ſed ſolum in futuro. Ibidem. 201. A
De pœnis temporalibus iſtius vitæ, quibus ſub[illegible] eſt humana conditio. to. 5. Ibidem. A B
Pœnæ quo modo menſurandæ ſint. Eod. 201. G. & ſequentib.
Aliud eſt timere pœnam, aliud amare iuſticiam. to. 10. 94. K
Nulla pœna, maxima pœna. Eodem. 31. H
Pœna incepit in latrone, & deſiit in martyre. to. 10. 188. L
Cùm timetur pœna quam minatur, amatur primum quod pollicetur. to. 10. 233. G
Nullus ſine pœna viuere debet. to. 10. 288. L M
Vide, Peccatum.

Pœna purgatorij.

Pœnæ mortuorum. to. 3. 42. G
Comparatio pœnarum infernalium, & purgatorij. to. 2. 181. B
Pœnæ purgatoriæ ſunt in hac vita, & in futura. to. 5. 201. M
Pœnæ purgatoriæ ſunt ſolum ante iudicium. Eodem. 202. H
Purgatoria pœna. to. 5. 201. M. & fo. ſeq. H
Pœnarum purgatorij grauitas. to. 2. 181. B
Pœnæ mitigatio an detur malis poſt mortem. to. 8. 269. G H
Pœna vitæ præſentis, & futuræ. Eodem. 126. F. & ſequentibus.
Pœna futura duplex. Ibidem.
Pœna impiorum, ignis concupiſcentiarum. Ibidem. G H
Vide, Ignis purgatorius.

Pœna inferni.

Pœna damnatorum quo modo correſpondeat peccatis. to. 2. 42. A B
Pœna cur ſit æterna, cùm peccatum pro quo infligitur ſit tranſitorium. Ibidem. D E
Pœna debita redditur damnato: indebita gratia liberato. to. 1. 95. L M
Idem ex verbis Apoſtoli probatur. Ibidem.
Pœna æterna iuſtè iniquis deputatur. t. 2. 124. I K
Diuerſitas pœnarum inferni. to. 2. 181. C. to. 10. 76. M. & ſequen.
Differentia pœnarum damnatorum Chriſtianorum, & Paganorum. Eodem. 181. D
Pœna impiorum an æterna. to. 3. 44. B
Pœnæ inferni. to. 4. 256. D E. to. 9. 176. C. to. 10. 218. G. & 252. D. & 289. H. & 290. D E. & 307. M
Pœna æterna, vel ſummum malum fugiendum eſt propter ſeipſum, & omnia propter ipſum. to. 5. 176. L
De æterna pœna reproborum, quæ æſtuatur natura ipſorum bona. Eodem. 181. K L
Pœna reproborum eſt æterna, nõ deficiente dolore, nec natura. to. 5. 185. G H. & 197. H. & ſeq.
Pœna æterna mortis eſt iuſta. Eodem. 201. H I
De pœna æterna, vel igne, diuerſimode affligente diuerſos. to. 5. 202. H
A pœna æterna liberandos damnatos quidam dixerunt. Ibidem. A. & ſequen.
Pœna æterna infligitur citra condignum, & ſic miſericordiam habet ſemper in omnibus. to. 5. 203. M. & ſequen.
Pœna infernorum, & gehennæ ignis. to. 8. 126. F. & ſequen.
Quòd boni, in pœnis malorum, non malis eorum, ſed bonis dei iudiciis, delectentur: ſed mali contriſtantur, ſi quos non diligunt, correctos pœnas euaſiſſe vident. Eodem. 193. B C
Pœnæ æternitas quoſdam à voluptate non deterret. to. 9. 176. D
Supplicia damnatorũ impœnitentibus irrogãda. to. 10. 98. K L
Qui fert plura bona, & plura mala in infernum, in ipſis pœnis habebit aliquid refrigerij. Eodem. 218. I
Comparatio momentaneæ mortis ad pœnam æternam. to. 10. 262. D
Vide, Ignis æternus.

Pœni.

Punica lingua affinis Hebrææ. to. 7. 35. F
Vide, Lingua.

Pœnitentia.

Pœnitentia quid. to. 2. 105. E
Pœnitentia quotidie agenda. Ibidem. F
Pœnitentia, renaſcentia animi. to. 3. 3. K
De pœnitentia. tomo. 3. 40. D. & 47. C. & 238. A. tomo. 6. 34. K. tom. 8. 271. G. & 280. H. & 296. K L
De eadem, Ser. quatuor. to. 10. 154. I. & ſequen. & 302. K. & 309. F
Pœnitentia ſatisfactio quid. to. 3. 47. C
Pœnitẽtia, crux fidelium. to. 3. 68. F
Pœnitentia, & gratia. Eodem. 53. F
Pœnitentia vitæ veteris expoliatio. to. 4. 14. M
Pœnitentia à mortuis operibus. Eodem. 15. H
De vera & falſa pœnitentia. to. 4. 248. E
Pœnitentiæ laus. Ibidem.
Pœnitentia à deo. to. 7. 231. C
Pœnitentia medicinalis, & pœnalis. to. 8. 126. M
Vide, Reſipiſcentia.
Quid ſit pœnitere. to. 9. 222. H

Pœnitendi modus, ordo, qualitas.

Pœnitentia quo modo paretur. to. 4. 248. G
De omnibus pœnitendum. to. 4. 250. E
In pœnitentia aſsit accuſatrix cogitatio, teſtis conſcientia, & carnifex timor. to. 9. 221. A
Animus non ſolum ad pœnitentiam, ſed ad patientiam præparandus. to. 10. 20. K
Qualiter pœnitendum de peccatis commiſsis. to. 10. 101. G H. & ſeq. & 114. H. & ſeq.
Pœnitentiæ cauſa. Eodem. 114. L
Pœnitentiæ conditio. to. 10. 125. L M
Pœnitentiam certam non facit niſi odium peccati, & amor dei. to. 10. 125. M
Quid in pœnitentia à domino petendũ ſit. Ibid.
Modus & ordo pœnitẽdi. Ibidem. L M. 292. I K
Omnes ſenſus externi, & interni, concurrere debent ad veram pœnitentiam. tom. 10. 125. M. & ſequen.
Nemo erubeſcat pœnitentiam agere, qui non erubuit pœnitenda committere. to. 10. 155. D
Memoria diuinorum beneficiorũ, citò peccata noſtra per pœnitentiam corrigit. Eodem. 159. M
Nunquam deus auerſabitur ad ſe conuerſum. to. 10. 218. C

Pœnitentia ſera, infructuoſa, & damnatorum.

Pœnitentia in morte. to. 1. In Poſsidonij fine.
Niſi pœnituerimus, non ſaluabimur. to. 2. 47. E
Pœnitentia impiorum infructuoſa. Eodem. 117. B
Pœnitentia ficta, vbi malè ablata non reſtituuntur. to. 2. 51. K L
Pœnitentia impiorũ, peracto iudicio, infructuoſa. to. 3. 51. C. to. 8. 46. F
Pœnitentia ſera taxatur. to. 4. 83. L M
Pœnitentia dilata. to. 4. 256. A B
Pœnitere de peccato, timore pœnæ, non amore iuſticiæ, non meretur veniam. to. 5. 128. G H
Eſt modo pœnitentia non fruſtra, ſed in iudicio fruſtra erit. to. 8. 60. H
Qui modo nolunt agere fructuoſam, in inferno agent infructuoſam. Eodem. 100. E F. & 127. A
Modo eſt pœnitendum, cùm fructus eſt pœnitẽtiæ. to. 8. 102. K. & 110. H I
In inferno ſempiterna eſt pœnitentia, & nulla ſalus pœnitentiæ. Eodem. 173. L
Pœnitentia nemini neganda. to. 4. 5. A
Pœnitentia ſera & infructuoſa. to. 8. 100. E
Item, inutilis. to. 10. 23. G
Pœnitentia non differenda. to. 9. 57. M. & ſeq. to. 10. 144. K. & 155. A B. & 178. L
Pœnitentia extra Eccleſiam non eſt. to. 4. 250. M
Apud inferos erit pœnitentia dolorem non medicinam habens. to. 9. 253. M
Non erit apud inferos locus pœnitentiæ. tomo. 9. 204. K L
Superbus non agit pœnitentiã pro malis, ſed gloriatur quaſi pro bonis. to. 9. 206. C
Impœnitentia, ſpiritus blaſphemia. to. 10. 10. M
Extra Eccleſiam pœnitentia nihil prodeſt. tomo 10. 11. L
Tempus pœnitentiæ, & remiſsionis, in hoc ſeculo. to. 10. 21. B
Pœnitentiam agẽs ad vltimum & reconciliatus, ſi ſecurus hinc exit, ego non ſum ſecurus. tomo 10. 115. A
Anima pœnitentiæ negligens medicamentũ, variis ſubiacet miſeriis. to. 10. 123. G
Pœnitentia ſine operibus miſericordiæ ſterilis, parum profutura eſt. to. 10. 151. H I
Pœnitentia finalis non eſt expectanda. tom. 10. 154. I K
Sanus agat pœnitentiam, qui in deo vult inuenire miſericordiam. Ibidem. K

Pœnitentia quæ ab infirmo petitur, infirma eſt. Ibidem.
Pœnitentiam amaram in tormentis habēt impij, ſed non proficit. to.10.159.F
Pœnitentiam agentibus in præſenti, dominus ſubuenit. Ibidem,I
In futuro ſeculo pœnitentia non proficit. Ibidem. & .218.D E
Pœnitentia infructuoſa apud inferos. tom.10.183.A
Iudas dimidiam pœnitentiam fecit, & ideo laqueo ſe ſuſpendit. tom.10.192.B
Poſt iudicium ſera pœnitentia erit. tom.10.236.F
Qui capitalia crimina dum viuunt pœnitentia non redimunt, non ad purgatorium ſed infernum deſcendent. tom.10.174.B
Nemo eſt qui poſsit in inferno pœnitentiam agere. tom.10.301.K
Satis alienum eſt à fide, pœnitētiam ad finem vitæ differre. Eodem.311.C

Pœnitentiæ medicina.

Pœnitentia aboleri peccata. to.3.47.L. & 51.D. & .238.A & C
Pœnitentia remedium ſemper paratum. tomo 4.249.D
Pœnitentia ſalubris medicina eſt ſeipſum accuſare. tom.3.125.F G
Per pœnitentiam accedimus ad deum. tom.8.32.D E
Pœnitentia indicat eſſe liberum arbitrium. to.6.111.L
De pœnitentiæ medicina. tom.9.210.D. & ſequentibus.
De vtilitate pœnitentiæ. Eodem.222.E. & ſequentibus

Ad pœnitentiam exhortationes.

Ad pœnitentiam exhortationes. tom.3.212.D & fo.ſeq.K.tom.9.253.F G.to.10.21.B. & ſe. & .183.G H.191.L M. & .308.A
Patientia dei ad pœnitentiam inuitat malos. to.5.3.M
De eo quod ſcriptum, Agite pœnitentiam, appropinquabit enim regnum cælorum, &c. Sermo. tom.10.1.A. & ſequentibus.
Chriſtus & Ioannes Baptiſta, ambo cœperunt ſermonem ſuum, Pœnitētiam agite, &c. Eod.2.B
Quo modo dominis pœnitendum, & quo modo ſeruis. tom.10.114.H
Pœnitentia quæ Iudæis præcipitur. to.10.120.L
Exempla eorum qui pœnitentia ſanati ſunt: & quòd poſt baptiſmum locus ſit pœnitentiæ. Eodem.121.L M
Petri exemplo pœniteant peccatores. to.10.190.L M. & ſequentibus.
Exhortatio ſalutaris ad pœnitentiam, per memoriam voluptuoſorum, iam vita functorum. Eodem.218.E F

Pœnitentia Eccleſiaſtica, & baptizatorum.

Non dabatur ſecundus pœnitentiæ publicè locus in Eccleſia. tom.2.50.G
Pœnitentia Eccleſiaſtica non iteranda. tomo.2.49.L
Pœnitentia iterata. Ibidem.fo.50.G
Pœnitentia Eccleſiæ publica. tom.3.40.D.to.10.105.K. & ſequentib.
Pœnitentia quo modo paretur. tom.4.248.G
Pœnitentia poſt baptiſmum. Ibidem,I
Pœnitendum de omnibus. tom.4.250.E
Qui iam voluntatis factus eſt arbiter, niſi cum ad ſacramēta fideliū accedentē pœniteat vitæ veteris, nouā inchoare nō poteſt. to.9.220.G H
A pœnitentia, cùm baptizantur ſoli pueri immunes ſunt. Ibidem.
Pœnitentia in adultis debet præcedere baptiſma. tom.9.222.E F
Baptizandi an egerint pœnitentiam. tom.10.104.L. & ſequentibus.
Quo modo viuendum ante & poſt pœnitentiam. tom.10.113.A B
Parum eſt peccatorem pœnitere, niſi pœnitentiam peregerit. Eodem.154.I
Fructuoſa eſt pœnitentia, quando correctio libera. tom.10.183.A
Corrumpitur pœnitentia, ſi eiſdem quis pro quib⁹ confitetur, rurſus inuoluatur malis. tom.10.218.G
Adam poſt peccatum pœnitentiæ addictus eſt. Eodem.189.L

Pœnitentiæ ordo, & gradus.

Triplex ratio agendæ pœnitentiæ in ſacra ſcriptura inuenitur. tom.9.222.E F. & fo.ſeq.I K. tom.10.104.L. & ,105.F G
Tres ſunt actiones pœnitentiæ. to.9.220.E F. & ſequentib.copioſe.tom.10.110.I. & ſequentib.
Prima pœnitentia. tom.9.222.E. & fo.ſeq.I
Secunda pœnitentia. tom.9.223.I.tom.10.105.G H. & ſeq.
Tertia pœnitentia. tom.9.224.A.tom.10.105.K L

Pœnitentia dei.

Pœnitere dei, quid ſit tomo.3.137.H.tom.4.127.M. & ſequen. & .150.B. & .234.G.tom.6.129 E F. & .137.M.to.8.271.G. & 233.G H. to.10.142.E. & ſeq.
Non pœnitere deo, quid. tom.4.234.H
Pœnitentiam negant Nouatiani. tom.2.103.D tom.6.5.B
Pœnitet me feciſſe hominem. exponitur. tomo.4.127.M. & ſequent.
Non pœnitet deum cuiuſquam ſactiſui. tom.5.132.A B
Quid ſignificetur vbi pœnitere dicitur deus, & vbi non. tom.5.148.I K
Deus non patitur pœnitentiæ dolorem: nec in aliquo fallitur, vt velit corrigere in quo errauit: ſed quo modo homo cùm pœnitet mutare vult quod fecit, ſic vbi audis, quia pœnitet, mutationem ipſam ſpera. to.8.333.G H
Cum deus mutat opera ſua per immutabile conſilium ſuum, propter ipſam non conſilij ſed operis mutationem pœnitere dicitur. to.8.333 H I
Pœnitentia dicitur in deo mutatio ſententiæ. tom.10.183.D

Pœnitentiæ laus, & maturitas.

Pœnitentia laus. to.4.248.E
Nec laici, nec ſacerdotes vno die eſſe debent ſine pœnitentia. tom.9.141.C D
Quanto diutius expectat deus pœnitentiam, tāto grauiorem exigit emendam. to.9.204.M
Pœnitentiæ vtilitas, ac ſalubritas. tom.9.121.M. & ſequent.
Statim peccatum admiſſum, pœnitentia delendū eſt. to.9.251.C D
Pœnitentia quotidiana, quæ. to.10.103.G
Pœnitentia quando agenda. Eodem.115.G
Ob quid quotideana habenda pœnitentia. Eodem.111.E F
Pœnitentia portus, & quantum periculum ſi peccatoribus recidiuantibus portus iſte claudere tur. tom.10.106.A. & ſequen.
Pœnitentiæ portus, non tollendus. Ibidem,A B
Quo modo dicatur portus. to.10.160.C
De vtilitate ac neceſsitate pœnitentiæ: Homilia. to.10.110.F. & ſequent.
Et habetur tomo nono liber de pœnitentiæ medicina.
Pœnitentiæ conſilium non contemnendum. tomo 10.122.F
Satiſfaciendum eſt deo per pœnitentiæ dolorem. tom.10.123.A
Ad pœnitentiæ remedia ſemper confugiendum. tom.10.216.M. & ſeq.

Pœnitentiæ officia, & actio.

Pœnitentia remedium, ſemper paratum. tom.4.249.D

Pœnitentia vera, & eius effectus.

Pœnitentia vera non annorum numero, ſed amaritudine animi cenſetur. tom.10.159.H
Pœnitentia quæ apud deum non deſpicitur. Ibi.
De verè pœnitentibus: Homilia. tom.10.114.L. & ſequentib.
Vera pœnitentia eſt quando ſic conuertitur quis, vt non reuertatur. Eodem.125.M
Pœnitentia ſine contritio, confeſsionem parit vtilem. tom.9.209.D
Pœnitentia multos grauiſsimos peccatores ad vitam de morte reducit. Eodem.215.M
Nulla eſt tam grandis culpa, quæ pœnitendo nō habeat veniam. to.9.151.H I
Pœnitentiæ quorumque criminum locus in Eccleſia non negatur. tom.10.9.G
Pœnitentia impetrat remiſsionem in hoc ſeculo, quæ valeat in futuro. Eodem.11.A
Conſolatio ſuper peccatis præteritis, quod pœnitētibus omnia dimittantur. tom.10.49.F & ſequentibus.
Pœnitentiam certam facit amor dei, & odiū peccati. Eodem.125.M
Peccatores ad pœnitentiam conuerſi, euulſa cupiditatis radice, plantam recipiunt charitatis. tom.10.144.K
Pœnitentia peccatorum hominem mutat in meli⁹. tom.10.151.H
Pœnitentia, vel eleemoſyna, ſummum remedium eſt contra peccata. tom.10.160.D
Deus nunquam ſpernit pœnitentiam, ſi ei ſyncerè offeratur. to.10.218.C
Quantacunque nobis accidant peccata, per pœnitentiam ablui poſſunt. Ibidem,D
Pœnitentia eſt mater omnium bonorum. Eodem.183.L

Errores circa pœnitentiam.

Contra eos qui dicunt diſciplinam, moreſque humani generis corrumpi dando hominibus pœnitentiæ locum, promittendo impunitatem delictorum ſi conuerſi fuerint. to.8.148.H. & ſe.

Pœnitentes.

Pœnitentibus præſens deus. to.1.135.C
Pœnitentes propriè, qui. tom.2.105.D.to.4.19.F
Pœnitens quo modo miſericordia dei dignus. to.4.135.F G.Retracta.to.1.9.H
Pœnitentes non debent retroſpicere. tom.3.148.H I
Omnis quem pœnitet aliquid, ſecum rixatur. tom.8.53.C
Qui de incerto pœnitentiam egerunt, certam miſericordiam meruerunt. Eodem.107.E
Quem pœnitet, punit ſeipſum. Eodem.119.F
Cum audis hominem pœnitere peccatorum ſuorū, iam reuixit: cùm audis confitendo proferre cōſcientiam, iam de ſepulchro eductus eſt: ſed nōdū ſolutus, & à quibus ſoluēdus. to.8.249.K
Pœnitens nil aliud eſt, niſi ſibi iratus. tom.10.30.B
Sermo ad pœnitentes. Eodem.126.G H

Poetæ.

Poetices inuentio. tom.1.110.H I
Poetarum mendacia. tom.1.120.E

Poetarum iudices Grammatici. Eodem.110.I
Poetarum lectione delectatus Auguſtinus. tom. 1.17.B C
Poetica philoſophia præferenda. to.1.98.K
Poeticæ nimium addictus taxatur. tom.1.99.F. & ſeq.& 104.C D
Poetas non omnino philoſophia contemnit. tomo 1.99.M
Poeticæ nugæ repudiandæ. tom.1.165.M.in fine. to.2.133.M
Poetarum fabulas non interpretandas allegorice. to.3.8.B
Poetarum fabula ad vtilitatem referenda Grammaticis. to.4.218.D
Poetæ quare ſcripſerint. to.5.51.I
Poetarum licentia. to.4.57.L
Poetarum more mentitus eſt Virgilius. tomo 5.3.D
Poetæ fuerunt tempore quo fuerunt iudices in populo Iſrael. to.5.161.D
Poetæ, dicti ſunt theologi. Ibidem.
Poetas Plato è republica expulit. to.5.14.M

ποιεῖν.

ποιεῖν. to.6.29.I

Polemon.

Polemon philoſophus. tomo. 1.102. K. tomo 2.54.F
Polemon ex luxurioſo, quo modo continẽs factus. to.2.133.G H
Polemon. to.5.177.C

Pollutio.

Poſt pollutionem nocturnam inuoluntariam, non licet communicare ſacrificio. to.10.247.H

Polygamia.

Polygamia, quid. to.4.246.C

Pompa.

Quæ ſint pompæ diaboli, quibus renunciandum eſt. to.9.249.E F

Pompeius.

Pompeius Cæſaris gener. to.5.23.M
Magnus Pompeius. Eodem.48.F
Gneus Pompeius primùm Iudæos expugnauit. to. 5.153.C D
Pompeius ingreſſus Hieruſalem, & templum, Iudæos tributarios fecit. to.5.172.L

Pompilios.

Pompilius. to.5.22.M

Pomum.

Poma immatura, ſuper paleam matureſcunt. to. 5.198.C
De pomis Sodomorum, quæ maturata dũ premuntur vel mordentur, in fumum ac fauillam corio fatiſcente vaneſcunt. Ibidem.M
Pomorum cuſtodia quid ſignificet. tomo. 8. 192. A B
Quare Chriſtus poma quærebat in arbore in qua nulla eſſe ſciebat. to.10.164.D
Chriſtus quærens poma in arbore, & non inueniens, maledixit arbori. Ibidem.D

Pomona.

Pomona dea. to.5.38.A

Pondus.

Pondera minora maioribus cedunt. to.1.135.A
Pondus. to.3.123.A
Pondera & menſura. to.4.142.H
Pondera corporum, ſunt quaſi amores eorum. to. 5.98.G
Pondus animæ, eſt amor bonus vel malus. Ibid.
Pondera gemina ſunt: & quid ſit pondus. tomo 8.33.M

Pontifex.

Catalogus ſummorum pontificum, vſque ad tempora Auguſtini. to.2.155.C
Quæ apud pontifices cum Chriſto acta. tomo 4.111.E
Pontificem vnum cõſtituerat dominus populo ſuo, ambitio autem plures. to.9.79.F G
Pontifices plures, inter Iudæos, contra præceptum dei. Ibidem.

Populus.

Populus modeſtus, & grauis, commendatur. tom. 1.141.F G
Et de populo diſſoluto & nequam. Ibidem.
Regimen populi. to.3.237.K
Recenſio populi. to 3.166.L
Populus quid eſt ſecundum Scipionem, & Ciceronem. to.5.17.I.& 183.E F
Populum, vel rempublicam, non fuiſſe cætum Romanorum oſtendit. Eodem. 183. E F. & ſequentibus.
Populi definitio ſecundum Auguſtinum. tom. 5. 17.I.& 183.E F.& 184.M.& ſeq.
De populi dei diuerſis ætatibus. Eodem.143.H. & ſequent.
Licet alius populus dei non fuerit, quàm Iudaicus, nihilominus fideles fuerunt alibi de alia gente. to.5.173.G H
Qualem populum ſuum velit eſſe deus. to.9.193. L.& fo.ſeq.A.& ſequen.
Inter populum cœli & populum terræ medius pendebat Apoſtolus. to.9.254.E F
Populus, & turba, quid differant. to.10.24.H
Populus quem non cognoui, ſeruiuit mihi: exponitur. Eodem.164.B

Populonia.

Populonia dea. to.5.53.L

Porci.

De porcis præcipitatis to.4.97.M
Porci, contemptores veritatis dicuntur. tom. 4. 277.G
Porcus inter animalia immunda, quia non ruminat. to.6.51.H I
Et quos adumbret. Ibidem.I
Porcus ſignificatione immundus. to.8.355.I
Porcina, pro immondicia ponitur: Eodem.19.C

Porphyrius.

Porphyrij duo. to.1.12.F
Porphyrij error. Eodem.2.C
Porphyrius Paulum procacem ait, ob Petri reprehenſionem. to.2.10.M.& fo.ſeq.H
Porphyrius Siculus negat Chriſtum viam ſalutis, gratiam, & veritatem. to.2.40.K.& ſequen.
Porphyrius philoſophus. to.5.61.F.& ſeq.& fo. 83.B C.& I.& ſequent.
Porphyrij error circa paßiones deorum. tom.5. 85.M.& ſequen.
Porphyrius videtur aliqua de trinitate ſenſiſſe. Eodem.87.H.& ſeq.
Porphyrius correxit Platonem de transcorporatione animarum, licet errauerit. tomo. 5. 90. A.& ſequent.
Porphyrius, per oracula deorum, confitetur deum noſtrum. to.5.183.K.& ſeq.
Porphyrius quo modo dicat Chriſtum bonum, ſed non deum, & Chriſtianos errare. tom.5.184. A.& ſequent.
Porphyrius, & alij ſimiles ei, debuerunt retrahi à ſacrificiis deorum, dicentes deum Hebræorũ ſummum eſſe, qui in lege prohibuit ſacrificia fieri, niſi ſibi ſoli. Ibidem.H I
De Porphyrio & Platone, quo modo dicunt duo, ex quibus reſurrectio poteſt elici. tom.5.216.F. & ſequen.
Porphyrius dixit, omne corpus eſſe fugiendum. to.10.199.L
Porphyrius debuit credere mundum periturum. to.5.194.B.& ſeq.

Porſenna.

Porſenna rex. to.5.46.E

Porta.

Porta mortis, & porta Sion, quæ ſint. tomo.8. 14.G
Duodecim portæ Hieruſalem, quæ ſint. Eodem. 209.D
In porta prædicare, quid ſit. to.8.324.B
Porta dei, eſt confeßio. Eodem.244.H I
De anguſta regni porta: Sermo. tomo.10.28.C. & ſequentibus.
Porta clauſa. to.10.125.B
Quo modo intelligatur, Porta hæc quam vides non aperitur, & homo non tranſit per eam. to. 10.130.H I
Duæ ſunt portæ, ſcilicet paradiſi, & Eccleſiæ. to. 10.196.I

Portare.

Non portant inuicem onera ſua, niſi qui habent charitatem. to.8.328.G H

Portentum.

Portentum vnde dicatur. to.5.200.F.& I
Portenta non ſunt contra naturam. Ibidem.E

Porticus.

Porticus quinque, legem ſignant. tomo.8.167.E. & 201.G.& 254.C. to.9.32.L

Portio.

Portio viuorum, deus eſt, vnde ſemper viuant. to. 8.297.I

Poſitio.

Poſitionum differentiæ. to.1.65.E

Poſsibile, Poſſe.

Poßibilia deo multa, quorum exempla deſunt. to. 3.181.K L.& 189.D
Poßibilitas naturalis, iuxta Pelagium. tom. 7. 161.H
Poßibilitas noſtra ex deo. to.7.167.I
Omnia quæ poſſumus, in domino poſſumus, non à nobis. to.10.14.A
Vide infra, Potentia, Poteſtas.

Poſsidere.

Poſſeßiones epiſcoporum, & clericorum. tomo.1. in Poßidonio.
Poſſeßiones Eccleſiaſticæ. Ibidem.
Poſſeßiones habere licet Chriſtianis. tomo. 1. 173.G H
Poſſeßio noſtra, deus. to.4.253.D
Nemo poßidet deum, niſi qui poßidetur à deo. to. 4.253.D
Poſſeßio quo modo permiſſa, & vetita. to.6.44. F.& ſequen.
Poßidet, & poßidetur à nobis deus, & totum propter nos. tom.8.48. G. & fo.57. H. & 60.L M
Ille poßidet quæcunque habet, qui eſt dominus rerum ſuarum: qui cupiditate tenetur, poſſeſſus eſt, non poſſeſſor. Eodem.97.H
Verè omnia poßident, qui creatori omnium adhærent. to.8.100.K L
Dei ſunt quæ poßides, dei ſunt quæ non poßides. to.8.104.B
Aliud eſt poßidere dei, aliud poßidere hominis. Ibidem.C
Res alienæ poßidentur, cùm ſuperflua poßidentur. to.8.332.E F
Quo modo Eccleſia ſit poſſeßio dei. Ibidem.
A poſſeßione rei priuatæ cur abſtinere debeam⁹, aut ab amore, ſi non poſſumus à poſſeßione. Ibidem.H
In re quam quiſque priuatus poßidet, neceſſe eſt vt ſuperbus ſit. Ibidem.I
Poſſeßio dei eris, vt colaris ab eo: & ipſe erit poſ

ſeſſio tua, vt colas tum. tom.8.367.C
Poſſeſſio terrarum, iure humano eſt introducta. to. 9.14.A
De verbis ex actis Apoſtolorum, Nemo quicquã ex eo quod poſſidebat ſuum proprium eſſe dicebat: Sermo. tom.10.83.G
Poſſeſſio terrena, & exercitatio eſt humanitatis, & ſupplicium cupiditatis. tom.10.207.E
De poſſeſſionibus presbyterorum regularium. to. 10.315.G H
Poſſidere terram, eſt eſſe mitem, & inhærere deo. tom.10.322.I
Qui vult poſſidere terram, videat ne poſſideatur à terra. Ibidem.

Poſidonius.

Poſidonius Epiſcopus Calamenſis, vitam Augustini deſcripſit. to.1. In Poſſidonio.

Poſidius.

Poſidius quo modo cæſus à Donatiſtis. tomo 7.59.A B

Poſteriora.

Poſteriora dei. to.3.63.B. & fo.158.A. to.4.233. G & L. tom.8.310.G. & ſeq. & 345.H I

Poſtulare.

Chriſtus poſtulat pro nobis, ſecundum humanitatem. tom.8.4.A

Potentia.

Potentia naturalis. to.1.66.H
In potentia non collocanda fœlicitas. tom.1. 93.F
Potentia ſequi debet iuſticiam. to.3.94.K

Potentia dei, & diaboli.

Potentia dei non minuitur eo, quia aliqua nõ poſſit. tom.5.43.K
Poſſet deus facere multa noua incomprehenſibili ſua ſcientia, ſi vellet: nec tamen ea improuiſa haberet, ſed æterna præſcientia contineret. Eodem.105.E F
Potentia Chriſti maximè apparuit in Lazari reſuſcitatione. tom.8.147.K
Potentiam & iuſticiã dei vſque in altiſſima annunciare, quid ſit. Ibidem.168.H
Per potentiam damnandorum, quandoque exercet diſciplinam liberandorum. tom.8. 276.F G
Potentiam angelorum omnis homo deſiderat, ſed iuſticiam angelorum non amat. Eodem. fo. 234.M. & ſequen.
Si potentia dei operatoria rebus ſubtrahatur, intereunt. tom.8.299.B
Quanto Chriſtus erat potentior, tanto maluit eſſe patientior. tom.9.117.A
Omnipotentia dei in quo conſiſtat. tom.10. 187.G
Potentia diaboli, qua perſequitur bonos, vtilis eſt Eccleſiæ dei. tom.5.87.A
Quos per patientiam vincat diabolus, & à quibus vincatur, & per quid vincatur. Ibidem A. & ſequentibus.
Potentia peccandi quo modo remoueatur à deo. to. 5.226.C

Potentes.

Potentes ſeculi multa coguntur facere quæ deo diſplicent. tom.2.69.B
Potentatus noſtri, qui ſint. tom.8.22.F
Potentum ruinæ quotidianæ crebreſcunt, & eadẽ tibus illis ſæpe quæſiti ſunt, quas nemo quæſiuiſſet, niſi ad talia refugia confugiſſent. Eodem.91.K L
Opus eſt potentem eſſe, ſed in bonitate, non in malicia. Eodem.109.I
Potens non eſt, niſi iuſticia. tom.8.137.E
Si potens eſt qui mundo imperat, quàm beatus eſt qui deum portat? tom.10.126.A

Poteſtas.

In poteſtate hominis eſt mutare in melius voluntatem, ſed poteſtas à deo datur. tom.1.8.A circa finem.
In poteſtate noſtra quo modo ſimus, & quo modo non. tom.1.10.B C
Ad impoſſibilia incitare, nihil prodeſt. tomo 2.177.D E
Poteſtas nocendi. tom.3.239.H. tom.4.148.L. tom.8.263.F
Poteſtas omnis, & boni, & mali, à deo. tom.4. 148.L. tom.6.121.D. tom.8.47.L
Poteſtatem quãdam egenam quo modo conſectetur dæmones, priuati luce diuina. to.5.92.A
Poteſtas permiſſa dæmonibus, quæ tyrannos concitauerunt, multum contulit Eccleſiæ, vt martyrum numerus impleretur. tom.5.87.K
Poteſtatem nocendi non dat deus deſuper, ſed permittit. tom.8.31.B. & fo.33.D. & ſeq.
Deus dedit homini poteſtatem per ſpiritum ſuum, in membra ſua. tom.9.258.M
Data eſt homini poteſtas ſuper omnia alia creata. tom.9.243.I K. & fo. ſeq. E
Quatenus poteſtati ordinatæ obtemperandum. tom.10.6.B
Per poteſtates quo modo cõſulat hominibus deus. tom.10.6.H
Et ibi pulchra ſimilitudo, de pædagogo & puerio luto ludentibus.
Homo vnde habeat poteſtatem. tom.10.84.L

Poteſtas dei, & diaboli.

Poteſtas tenebrarum, quid ſit: & quo modo quis ab illa eruatur, & transferatur in regnũ charitatis. tom.2.99.D
Poteſtas dei, & humana. to.3.237.L
Non ſic poteſtatem dei timeas, vt de miſericordia deſperes. tom.8.138.A
Poteſtas iniqua ſub poteſtate dei eſt. Ibidem.
Qui dat tantam poteſtatem, de poteſtate habet æquitatem. Ibidem. B
Quæ deus non poteſt. to.10.288.H

Poteſtas humana.

Poteſtati quatenus ſubiecti Chriſtiani. tomo.1. 166.L. tom.4.286.L M
Terror temporalium poteſtatum. tom.2.37.A
Poteſtas regalis, & tormenta regalia, ad quid ſint inſtituta. tom.2.51.E. & ſeq.
Poteſtas ſecularis, ad quid ordinata ſit. tomo.2. 132.H. & ſequen.
Poteſtate humana quo modo vtendum. tom.2. epiſtola.70.
Poteſtas Eccleſiaſtica, aduerſum improbos. tom.4. 14.D
Poteſtatibus ſublimioribus ſubditi ſint Chriſtiani. tom.4.286.L M
Poteſtates mundanæ. tom.4.222.B
Poteſtatis imperioſæ exemplum. tom.4.267.M
Poteſtas omnis eſt à diuina prouidentia. tom.5. 47.A. & G. & ſeq.
Poteſtatem ſi habent boni, & ſcientiam regendi habentes, nihil eſt fœlicius rebus humanis. to. 5.47.B
Qui reſiſtit poteſtati, dei ordinationi reſiſtit, &c. exponitur. tom.10.6.B
De poteſtatum falſis iudiciis multiplicibus. tom. 5.179.H. & ſeq.
Non eſt poteſtas niſi à deo, quo modo intelligatur. tom.8.47.L
Poteſtas iniqua nihil poſſidet, niſi deſuper egrederetur iuſſio. tom.8.176.G H
Sic ordinauit deus Eccleſiam ſuam, vt omnis poteſtas ordinata in ſeculo, habeat honorem, & aliquando à melioribus: exemplum. tomo.8. 319.F G
Aliquando poteſtates bonæ ſunt, & timent deũ: aliquando non timent deum: ſed ſemper eis obtemperandum eſt, niſi vbi venitur ad ſanctam Chriſti. Ibidem.I
Maiori poteſtati obtemperandum, minore contempta. tom.10.6.B
Chriſtus premit omnes aduerſantes ſibi ſeculi poteſtates. tom.10.14.I

Potiſſa.

Potina dea. tom.5.34.F. & 40.B

Potitianus.

Potitianus Afer, Chriſtianus. tom.1.32.L
Antonij vitam narrat. Ibidem.M

Potus.

Potus. tom.3.53.K

Prandium.

Prandium Chriſti cum ſeptem diſcipulis, beatitudinem deſignat. tom.9.121.M
Bonum eſt aliquid inter prandendum, vel cœnandum, legere. tom.10.154.G

Prauicordius.

Prauicordius, quis ſit. tom.8.369.G

Praxeas.

Praxeianus hæretici, qui. tom.6.5.A

Præcantatores.

Præcantatores, & ſortilegi, fugiendi Chriſtianis. tom.8.14.I. & ſequent.

Præcedere.

Præcedendo Chriſtum, Satanas es: ſequendo, diſcipulus eris. tom.8.55.A
Qui præcedere deum volunt, corrigi nolunt. Eodem.120.E. & fo.165.D E

Præcellere.

Ratione præcellit homo. tom.1.141.L

Præceptum primum.

Præceptum de ligno vitæ, cur datum. tomo.3. 140.A
Hominem potuiſſe intelligere periculum, ex præcepto contempto. Ibidem.F
Cur præceperit domin' Adæ abſtinere à re bona. tom.8.168.M. & ſequentibus.
Præceptum primis parentibus datum, quare prohibitorium. tom.10.29.F G & ſequentibus.

Præcepta dei.

Præcepta dei in æternum ſeruabuntur. to.1.6.H
Præcepta dei implere poteſt homo, ſi velit: quo modo dictum. tom.1.3.M. tom.2.82.H I. to. 7.284.B C
De mandatis dei inſtituendis. tom.1.20.H
Ad præcepta ſua deus animas excitat. Eodem fo.103.C. in fine.
Præcepta dei, imber cœleſtis. tom.2.185.A
Deus nihil præcipit, quod ſibi prodeſt, ſed illi cui præcipit. tom.2.5.B C
Præcepta dei, an poſſit homo cuſtodire ſuo arbitrio. tom.2.82.H. & ſequen. & fo.83.M. & ſequentibus.
Præcepta dei, qui ſuis viribus implere exiſtimãt, Iudæis ſimiles ſunt. tom.2.168.H I
Præceptorum dei impletio, vnde. to.3.187.G
Quæ ſint præcepta patris. tom.3.209.E
Et de eiſdem obſeruandis. Ibidem.
Præcepta dei ad omnes Chriſtianos pertinent. to. 4.255.L
Præceptum dei Aduerſarius noſter, cui oportet cõſentire citò. tom.4.266.B
Præcepta dei ſeruare, eſt voluntatem eius facere. tom.4.273.A
Præcepta dei ſi audirent ciuitates, pacem fraternã & ſupernam poſſiderent. tom.5.17.B

Præcepta Chriſti contra perditos mores. tomo.5.19.I
Præcepti tranſgreßio, gratia ſpoliauit primum hominem, & libidini mortique ſubiecit. Eodem.110.E
Præcepto diuino, dum tempus eſt, parendum eſt, ſi ſempiterno carere cupimus ſupplicio. tom.5.203.H I
Præcepta dei non fieri, niſi dante qui præcipit. to.6.180.A
Vltra præcepta dei, multa facit libera charitas. Eodem.182.M.in fine.& ſeq.
Quæ præcipit deus quod ſtit non obſeruandum. to.7.151.A
Præcepta dei haud impoßibilia. tom.7.161.L.& fo.165.A
Præcepta dei facilia charitati. Ibidem.B C
Præcepta diuina non eſſe grauia, quo modo accipiendum. to.7.307.M
Præcepta dei implētur in nomine Saluatoris, non in viribus præſumentis. to.8.80.B C
Rogandus eſt deus, vt det ipſe quod præcepit. to.8.290.F G.
Contra eos qui putant hoc ſolo nos ad faciendam iuſticiam diuinitus adiuuari, quòd dei præcepta nobis in noticia proferūtur, vt ea cognita idſine gratia dei ſolis noſtræ voluntatis viribus impleantur. Ibidem.
Vt præceptum iubentis impleatur, neceſſariā eſſe gratiam adiuuantis. to.8.167.D E
Præceptorum dei opera, laudes ſunt eius qui operatur in ſuis. Eodem.269.I
Vide, Lex.
Deus præcepti ſui tranſgreßione offenditur. tom.9.193.H I
Deus præcepti ſui obſeruatione placatur. Ibidem.
Præceptorum dei tranſgreſſores. tomo.9.199.F.& ſeq.
Superbi ideo præcepta dei faciunt, vt contra deū faciant. Eodem.206.B
Domini aliqua pręcepta, vt faciamus, aliquę admonitiones ne fiant. to.10.119.A B
Deus non præcepit impoßibilia. to.10.155.F G
Præceptum qui non impleuerit, niſi pœnitentia ſubuenerit, euadere pœnam [illegible]. tomo 10.157.G
De præceptis diuinis: Sermo. to.10.228.G.& ſequent.
Præcepta dei nolentibus ſunt grauia, volentibus ſunt leuia. to.10.307.B C

Præcepta legis, Decalogi, & Euangelij.

Præcepta vitæ cur in lege minora quàm in Euangelio. to.1.160.C
Præcepta legis qualia. to.2.12.A
Præcepta legis quo modo in adiutorium data. to.2.83.M.& ſeq.
Præcepta legis ſpiritus ſanctus in nobis implet. to.2.84.A B.& fo.120.H I
Præceptorū obſeruationem non nobis tribuamus. to.2.168.H I.& fo.ſeq.I K
Præcepta omnia referuntur ad charitatem. tomo.3.44.I
Præceptorum intelligentia ex gratia. tomo.3.46.A
Præceptorum decalogi cum charitate, data à ſpiritu ſancto, comparatio. to.3.185.A
Præcepta viuendi, ex Leuitico. to.3.205.C
Diſtinctio præceptorum decalogi. tomo.4.34.C.& ſequentibus.
Præcepta veteris teſtamenti duplicia. to.6.50.G.& fo.53.G.& 76.F G
Præcepta dei decem ita diſtinguuntur, vt tria in vna tabula ad deum, ſeptem in alia ad proximum pertineant. to.8.45.K L. to.10.203.F G
Quòd amore non timore impleantur. tomo 8.45.L
Non præciperet deus, ſi impoßibile eſſe iudicaret, vt hoc ab homine fieret. to.8.121.E F
Si conſiderans infirmitatem tuam deficis ſub pręcepto, confortare exemplo. Ibidem.
Diſcuſſa pręcepta, aut omnia eadem inueniuntur, aut vix aliqua in Euangelio quæ non dicta ſint à prophetis: præcepta eadem, ſacramenta non eadem, promiſſa non eadem. to.8.174.H I
De conuenientia decem præceptorum, & decem plagarum. to.8.189.K. to.9.248.F.& ſeq. to.10.175.I.& ſeq.
Verbum breuiatū multa præcepta in duo redegit. to.9.197.H I
Duo ſunt præcipua præcepta, ex quibus cætera pēdent. Ibidem.M.& ſeq. to.10.242.A
Præceptorum legis diſtinctio. to.9.200.A.& E
Præceptum, Non facies aliis, & cætera. continet duo, quæ continent decē, & illa decem omnia. to.9.201.G
Optima & ſumma præcepta in lege, quæ. tomo 10.31.D

Præcepta in genere.

Præceptorum vtilitas. to.2.24.K L
Vnde fiet omnium reus, ſi in vno offendat, qui totā legem ſeruauerit. Ibidem.
Quid diſtet inter præceptum, & conſilium. Eod.174.G H
Præcepta quædam viuendi. tomo.3.211.G H.& ſequentibus.
Vitæ præcepta pauci aſſequuntur. to.1.109.G
Non omnibus omnia præcipi. to.3.13.A
Quo tempore quid præceptum ſit, conſiderādum. Ibidem.B
Præcepta [illegible] ex ſcriptura. to.3.204.I.& ſeq.abunde.
Præcepta ſeruiliter fieri, vel liberaliter. tom.3.238.L
Præcepta ſuauia. Ibidem.F
Præceptorum obliuio, & memoria. to.3.151.I
Iuſſa dei non prodeſſe deo. to.3.236.A
Præceptorum obſeruatio. to.4.252.M
Quæ duplici genere continetur. tomo.10.156.C
Præcepta deorum pro moribus perditis. tom.5.19.G.& ſequentibus.
Summa præcepta quæ accipiūt ſpiritales, non poſſunt accipere carnales. to.8.87.C D
Quicquid in præcepto difficile eſt, leue eſt amāti. Eodem.154.D
Vbi præceptum, ibi iudicium. to.8.195.L
Præceptum quale habeāt angeli, & ſancti, in cælo. Eodem.375.C D
Præcepta duplicia. to 10.18.C D
Præcepta, & conſilia, in Paulo. to.10.77.L

Præceptor.

Præceptores non contemnendi, etiam in ſacris literis. to.3.2.C.& ſeq.
Lege prologum.

Præcingere.

Præcingere quid ſit, & quid ſignificet præcingere fortitudine. to.8.225.C.& ſeq.
Ideo præcinguntur maximè homines, vt ad operandum ſint promptiores, Eodem.276.K

Præda.

Qui prædam vult de paruo, præda efficietur magno. Eodem.145.H.in fine.& fo.318.C
Quando eris præda hominum, iam diabolo prędaes. to.8.334.E

Prædeſtinatio.

De prædeſtinatione elegans verbum. to.1.3.C
Prædeſtinationis ordo certus. to.1.25.C
De prędeſtinatione diuina ſatis abundè diſſerit Aug. to.2.epiſt.105.to.3.51.H I.& 53.G
Prędeſtinatio dei firma. tom.3.15.A.to.8.48.A to.9.92.K. *Vide, Deus.*
Prædeſtinatio dei num tacenda propter frigidos? to.7.276.H I.& ſeq.
Prædeſtinatio diuina. tomo.9.168.L.& ſeq. Et fo.ſeq.D E
Ille prædeſtinatione & præſcientia, oues, & hircos ſolus nouit, qui prædeſtinare & præſcire potuit. to.9.236.B C

Prædeſtinatio, Præſcientia, & Gratia.

Prædeſtinatio, & vocatio dei, ſine pœnitentia. to.2.63.B C
Prædeſtinatio vocationis noſtræ occulta eſt. to.4.132.M
Prædeſtinatio, & reprobatio, an ſint ex meritis noſtris. to.4.146.C D.& ſeq.copioſißimè.
Prædeſtinatio, & præſcientia dei, profunda. to.9.168.L.& ſeq.
De prædeſtinatione, & gratia. to.7.261.D.& ſequentibus.
Inter prædeſtinationem, & gratiam, quid interſit. to.7.269.A B
Prædeſtinatio, & præſcientia dei, quid. tomo.7.277.B.& 304.G H
Prædeſtinatio nomine præſcientiæ ſignificatur aliquando. to.7.277.I K

Prædeſtinatus Chriſtus.

Chriſtus, inquantum deus, non eſt prædeſtinatus. to.9.109.M.& ſeq.
Prædeſtinatus, quo modo Chriſtus. tomo.4.279.L M. tom.7.270.E F.& 279.L. to.9.109.L.& ſequen.

Prædeſtinati.

Prædeſtinatorum exceutio. to.1.53.I
Prædeſtinati ab origine mundi electi. to.2.27.H.& ſeq.& fo.59.C.& 63.A B
Prædeſtinati multi latitant adhuc ſibi & aliis ignoti, quia peccato ſubditi. to.5.10.G
Prędeſtinatos liberauit Chriſtus à dæmonibus humilitate ſua. Eodem.79.H
Prædeſtinauit deus in ſua ſapientia numerum electorum ſuorum: quos non meritis propriis, ſed ſua gratia diſcreuit, cùm iam eſſent damnati in ſua radice. to.5.122.M
Prædeſtinatur quis, & eligitur diuina gratia. Ibidem.123.L
Prædeſtinatus nullus perire poteſt. tomo.5.174.H
Prędeſtinata & electa Eccleſia, non ſeducetur à diabolo, quando ſoluetur tempore vltimo. to.5.188.F G
De prędeſtinatione ſanctorum. to.7.266.E.& ſeq. to.10.74.K L
Prędeſtinatorum numerus certus. to.7.291.A B
Sunt quidam ita prędeſtinati, vt nouerit dominus qui pertineant ad corpus eius. to.8.220.L
Prædeſtinatio noſtra non in nobis facta eſt, ſed in occulto apud ipſum in cuius præſcientia eſt: tria vero reliqua in nobis ſunt, vocatio, iuſtificatio, & glorificatio. to.8.381.F
Qui prędeſtinati ſunt ad ſalutem, ipſi vocantur ad pœnitentiam. Eodem.fo.375.F.& ſequentibus.
Prædeſtinati ſunt innumerabiles. to.9.143.L M

Prædicamenta.

Prędicamenta Hebraica. to.6.86.E
De poſt prædicamentis. to.1.67.I
De prędicamentis in generali. Eodem.64.G

Prædicare.

Prædicatur quibuſdam ad ſalutem, quibuſdam ad iudi-

ad iudicium. tom.2.41.E F
Quo modo per ſtultitiam prædicationis, deus ſaluos faciat credentes. tom.2.94.E F
Cùm prædicatur diuinitas colenda propter æterna bona, magnum quid agitur. tom.5.54.L M
Prædicant verbum boni & mali in Eccleſia. tom.2.137.D.& 157.D E. tom.3.21.F G.& K.& 66.H I. tom.4.278.H.& tom.7.19.K L. tomo 8.57.I K.
Prædicandum quid. tom.4.218.D.& ſequent.
Prædicanda ſemper veritas. tom.7.45.A
Et non auditoris prædicandum. Ibidem.E
Multi prædicant veritatem non caſtè, quia vendunt illam precio cupiditatum huius ſeculi. to.8.17.G
Prædicare veritatem nihil eſt, ſi cor à lingua diſſentiat. to.8.127.H.& .152.C
Tunc prædicator rectè verbum veritatis, ſi authoritas duorum teſtamentorum non relinquitur. tom.8.154.C
Non perfectè credunt, qui quod credunt, prædicare nolunt. tom.8.285.I K
Apoſtolus excludit ſolum prædicantes falſitatē: non eos qui lingua veritatem, in pectore falſitatem habentes Chriſtum annunciant. Eodem. 286.H
Tales prædicantes non credunt quod loquuntur, & ideo reprobati ſunt, licet ſint vtiles aliis. Ibidem.I K
Sicut qui verum quod prædicant non credunt, & illi qui verum quod credunt non loquuntur: ita fidelis prædicator, nec antequam credat loquitur, nec cùm crediderit tacet. Ibidem.
Prædicare verbum dei, non tam ſecurum, quàm audire. to.9.85.C
Diſcipuli ad prædicandum miſſi ſunt, nec à ſeipſis ire auſi ſunt. tom.9.129.L
Dicere aliquibus pro officio competit, aliquibus pro deuotione audire. to.10.3.A
Super tectum prædicare. to.10.76.G
Prædicare, maximus labor. tom.10.104.C
De eo quod Apoſtolus dicit, Prædica verbū, inſta opportunè importunè, argue, increpa, &c. Homilia. to.10.92.A.& ſeq.

Prædicatio.

Prædicatio Euangelij externa, hominum: operatio interna dei. tom.3.65.I
Prædicatio veritatis, bonus odor Chriſti. tom.3.240.M
Prædicatoribus vanagloria inſidiatur. tomo.3.041.A
Prædicatio mirabilis. to.4.236.I
Prædicatio quæcunque veritatis, nihil proficit audientibus, niſi ſpiritus ſanctus interius curet: nec alij modi, etiam quibus deus loquitur hominibus. to.5.124.M
Nouiſſima prædicatio. tom.9.144.H I
Prædicationem ſuam Chriſtus & Ioannes, contra impœnitentiam, id eſt, peccatum in ſpiritū ſanctum, cœperunt. tom.10.10.M & ſequen.
Prædicationis labor non refugiendus. tom.10.104.C D
Epiſcopi raro excuſantur à prædicatione. to.10.278.L M

Prædicator.

De miniſtris verbi, & benedictione dei. tom.1.51.G.& ſequent.
Prædicator pro populo oret. tom.2.102.A.& C D.& G.& ſequent.
Prædicatores miniſtrant verbum, deus dat incrementum. tom.3.18.I
Prædicatori eadem neceſſaria quę oratori. Ibidem.L.& ſequentibus.
Prædicator obedientius auditur, cuius vita orationi reſpondet. to.3.21.F.& ſequen.
Quare præcones verbi, ſtipendium accipiant. to.3.180.D
Præcones verbi diuerſos eſſe, ſecundum linguæ, ingenij, vitæ, diuerſitatem. tom.3.01.I Vide, Præco.
Prædicaturus oret deum. Ibid.I.& .18.G
Prædicatorem quibus rebus inſtructum eſſe oporteat, lege libros de Doctrina Chriſtiana. tomo 3. Et de cathechizandis rudibus. tom.4.
Debet ſibi non omnino diſplicere, qui dicit. to.4.217.B
Prædicatoris error, quo modo ſanandus. tom.4.219.D
Contra prædicatores ſua quærentes. tom.4.275.L M.& ſeq. tom.8.286.H
Prædicatores veritatis perſecutionem patiuntur. tom.4.264.F
Prædicatori verbi dei præbeat neceſſaria, cui prędicatur. to.4.295.F
Prædicator licet teneatur reprehendere, tamē poſſet à reprehenſione ceſſare in caſu. to.5.4.E F
Prædicatorum contentioſorum genera duo. tomo 7.45.C D
Prædicatoris officium. Ibidem.H
Prædicator iniquus, nihil ſibi prodeſt, ſed audientibus. tom.3.21.F. tom.4.278.H. tom.7.91.D E.& ſo.52.I.& 74.D. tom. 8.67.M.& ſequentibus.
Prædicatores, etiam mali, audiēdi ſunt. Ibidem, vndecunque.
Prædicatores duplices. tom.7.90.G
Quod dicitur, attende non à quo dicatur. to.8.67.M.& ſequen.
Prædicator qui dictor eſt, & non auditor, alteri prodeſt, ſibi nocet. Eodem.98.A B
Prædicatores peccatores deus prohibet. tom.8.104.F G
Quòd bona quæ per ipſum prædicātur, proiicit poſt ſe. Ibidem.M.& ſequen.
Prædicator malus, operatur aliquando aliquid boni, etſi non factis ſuis, ſaltem verbis dei. to.8.110.E
Prædicator quicquid boni dicit, & veri dei eſt quod dicit, & de deo dicit: ſi forſan aliquid aliud dicit quod dicere non debuit, homo dixit, & ſub deo dixit. Eodem.119.L M.& ſe.
Quantumcunque exiſtant excellentes prædicatores veritatis, & per miracula fortes, mortuos in corde ſine gratia dei ſuſcitare non poſſunt. tom.8.211.K L
Prædicator fidelis, pellican⁹ eſt in ſolitudine, nycticorax in parietinis, paſſer in tecto. Eodem. 048.C
Prædicatorum tria ſunt genera. Ibidem.
Prædicatores verbi, dicti boues triturantes. tomo 8.261.E F. tom.9.20.L
Bonus odor Chriſti. tom.9.80.B C
Cœli. tom.8.257.H
Firmamentum. Ibidem.
Oues in medio luporum. Ibidem.K L
Nubes dei. tom.2.51.A.& ſo.60.C D.& 95.B
Montes dei. tom.8.58.H I.& ſo.92.L.& 259.I K
Flumina. tom.4.302.C. in fine.
Abyſſus. tom.8.83.F G
Medici. Ibidem.211.K L
Prædicator humiliari poteſt ab eis qui veritati contradicunt: non ipſa veritas quam credit & loquitur. tom.8.285.L
Contra prædicatores timidos. Ibidem.I
Prędicator fidelis, nec antequam credat, loquitur: nec cùm crediderit, tacet. Ibidem.
Prædicatores, quo modo debeant aſcendere & deſcendere. tom.8.308.E F
Prædicatores loquuntur foris, dominus intus ædificat. Eodem. 322.G H
Prædicator tandiu dicitur bonus, donec obiurget vicia. Eodem.326.M.& ſequen.
Et ſi malus eſt qui tibi loquitur, non tamē malus eſt quem loquitur ſermonem. Ibidem. 327.A B
Si facit quod prædicat, & tu non facis, in ignem tu, in regnum ille: ſi non facit quod tibi dicit, & pariter facit mala quæ facis, & dicit bona quæ non facit, pariter in igne ſecum ardebit. Ibidem.B C
Prædicator quando faciat locum domino, & quādo ipſe ſit locus domino. tom.8.332.F
Prædicatores veritatis ridentur. Eodem.ſo.342.G
Prædicatores deum deprecentur, vt eorum pedes lauentur. tom.9.86.F G
Prædicatores ſtudeant implere quæ prædicant. Eodem.144.E F
Cauendum eſt à vanis prædicatoribus. tom.9.104.B C
Prædicator, legatus pauperum ad auditores. tom.10.4.L M
Ad concionatorem erigenda aures, ad deū mens. tom.10.9.H
Verbi prædicator dicitur, qui Euangelium prædicat, & non verborum. tom.10.11.C
Prædicator aures omnium pulſat, ſed conſcientias quorundam conuenit. tom.10.16.L
Prædicatoris officium, iubente & terrente deo, corripere peccantes. tom.10.17.B C
Prædicatores, & prælati noſtri, non ſpernendi. to.10.23.I K
Prædicatores in locum apoſtolorum à deo vocati. Ibidem.
Prædicator vnde gaudere debeat. to.10.23.K
Et eius ſolatia in periculis quæ. Ibidem.
Prædicatoris eſt erogare verbum dei: domini vero eſt illud in corde viuificare, & hominem conuertere. tom.10.39.F
De malis prædicatoribus, & paſtoribus: & quãd audiendi. tom.10.41.G H.& ſeq. copioſe.
Et de Cathedra Moyſi. Ibidem.H & K
Prædicatores, ſerui conducentes operarios. to.10.49.D
Prædicator aliquando non docet, ſed commemorat. tom.10.55.M
Prædicatores qui decepti deceptoria docuerunt, quo modo populo vnitatem, reſipiſcentes, perſuadere debeant. tom.10.82.F
Intelligenda verba prædicatoris, vt credantur: credenda verba dei, vt intelligantur. Eodem. 85.E F
Prædicatoris, ſiue Epiſcopi, officium quo modo dulce, & onerosum. tom.10.104.C D
Prædicatoris eſt loqui in templo, populi autem tacere & audire. tom.10.114.I
Prædicatores debent annunciare dura: & quare. tom.10.159.K.& ſeq.
Opus prædicatoris in quo conſiſtat. tom.10.209.I K
Diſcretio prædicatorum. tom.10.275.F
Prædicator verbi dei qualis eſſe debeat. vide, Doctor, & Catechiſmus.

Prægnantes.

Prægnantis anima quid fœtui poſſit ex affectione varia ſubinducere. to.5.107.B C

Prægnantes animæ. to.8.79.A B.& 235.G
Prægnantes qui. to.10.20.K.& ſeq.
Væ prægnantibus,& nutricantibus,&c. quo modo intelligendum. Eodem.21.A

Prælati.

Prælatorum ac præpoſitorum, authoritas, & officium. to.1.191.K.to.2.65.M
Prælatura ſine auiditate ſuſcipi debet,& ſine deſidia reſpui. to.2.77.E F
Prælati vitiū in ſubditos funditur per exemplū. to.2.186.L.& ſeq.
Prælatorum munus. to.3.237.K
Prælati habent exemplum à Romanis, multipliciter. to.5.3.F.& ſeq.
Prælati debent ignoſcere aliquando miſericorditer. Ibidem.
Prælati, licet peccent non reprehendendo, tamen diſſimulare licet eis in caſu. to.5.4.B C
Prælati ideo præficiuntur, vt reprehenſioni peccatorum non parcant: quod etiam debent facere. Ibidem.F
Prælatus qualis, vel rex debeat eſſe, in vita, & in modo regendi. to.5.48.D.& ſeq.
Ad prælationē promouet Eccleſia pro meritis dignos,non ex genere ſanguinis,ſed ſecundū ordinem Melchiſedech. to.5.193.D E
Prælatus cur debeat corrigere delinquentes. Eodem.182.G H
In prælatione non eſt amandus honor, ſed opus quod per eundem honorem & potentiam fit. to.5.183.B C
Prælati debent intēdere,& ocio vitæ contemplatiuæ propter veritatē, & exercitio actiuæ propter charitatem. Ibidem C
Prælatio indecenter appetitur. Ibidem.
De prælatis Eccleſiæ, quibus datum eſt iudicium in ligando & ſoluendo. to.5.189.D
Prælati multi ligantur affectu, non cupiditate: volare non poſſunt propter officium implendū, non propter paruum meritum. to.8. 115.L M
De prælatorum periculis. Eodem.272.M
Prælatorum Eccleſiæ tentatio. Ibidem.
Si malus prælatus de oue errante rationem malā reddit: quid reddet hæreticus,qui ouem in errorem impulit? to.9.232.B C
Prælati & ſubiecti,differentia,& æqualitas. to.9.229.M.& ſequen.
Vide,Præpoſiti,Principes.

Prælium.

Prælium bonum. to.3.236.I
Prælia vincuntur, vel perduntur, diuina prouidentia. to.5.154.D
Vide,Pugna.

Præmia.

Præmia,& ſupplicia, manent animas. to.1.139.L.& fo.ſeq.A
Præmium virtutis deus. Ibidem.
Præmia diuerſa poſt hanc vitam. tom.1.166.D. to.3.238.G
Præmia iuſtorum. to.3.235.I. to.4.256.I
Præmium, & finis beatorum, erit deus. tom. 5. 217.K
Præmium virtutis, erit ipſi qui virtutem dedit. Ibidem.
Præmium dei,ipſe deus. to.8.175.C
Præmio dominus quare nos inuitet. to.10.3.D
Præmium quod maneat bonos & reprobos. tomo 10.94.D E
Exhortatio ad præmium æternum. tom.10.272. F G.& ſeq.

Præneſte.

Præneſtinus mons. to.5.23.H

Præpoſita,Præpoſiti.

Præpoſita. to.2.106.K
Præpoſitos mutare ſine cauſa, non eſt laudabile. to.2.105.H
Præpoſiti quales eſſe debeant. to.2.106. K. to. 4.255.B C
Præpoſiti mali, audiendi. tomo. 2. 155. D. & 157.D E
Præpoſiti ferendi. to.3.235.M
Præpoſitorum cuſtodia,quando vtilis. Ibidem.
Præpoſitorum negligentia, quid pariat. tomo 4.83.C
Præpoſiti ſunt per quos nunc Eccleſia gubernatur. to.5.189.C D
Præpoſiti mali ſua quærentes. to.9.73.L M
In congregatione Chriſtianorum, præpoſiti plebis eminentius ſedeant. to.10.242.H

Præputium.

Præputium quo modo bonum, & malum. tomo 7.239.F

Præſens.

Præſentia à preſto nominatur. to.2.109.G H
Præſentior nobis eſt deus, quò eum purius amamus. to.2.49.G
In præſentia dei, quo modo etiam ſint quæ futura ſunt. to.8.105.C D
Sic præſens eſt deus vbique, vt vbique ſit totus. to.8.243.D E

Præſcientia.

Præſcientia dei falli non poteſt. tom.2.62.L. & ſequentibus.
Vtrum præſcientiā ſui caſus habuerit diabolus. to.2.14.F.& ſequent.
Præſcientia dei. to.3.43.H.& 133.I.& 236.A. & 241.K. to.9.169.D E
Præſcientia dei, de malis. to.3.149.H
Præſcientia quid. to.4.150.B C
Præſcientia, & ſcientia dei quomodo accipiēda. Ibidem.D E
Præſcientia dei non eſt iniuſta. tomo. 4. 146. I K
Præſcientiam futurorum qui tollit, vt Cic. minus eſt tolerabilis, quàm qui ponit fatum eſſe vim poſitionis ſyderum. to.5.42.L
Præſcientiam dei Cicero negauit. Ibidem. & ſequentibus.
Præſcientia dei ſit cum libero arbitrio. Ibidem.
Præſcientiam dei & voluntatem confitemur, ſicut verum & ſummum deum. Ibidem.M
Qui præſcinit rerum cauſas, voluntates noſtras ignorare non potuit. to.5.43.A
Quantum deus præſcinit leges valere, tantum valent, & oratione noſtra. Ibidem.B
Non ideo peccat homo, quia deus præſciuit illum peccaturum: ſed deus præſciuit illum peccaturum, ſi peccat. Ibidem.
Præſciens futuros malos creat deus, vt oſtendere poſſit quid mereatur eorū culpa, & quid ſua donetur gratia. tomo.5.95.M.& ſequens. & 123.B.& ſeq.
Præſcientia æterna contineret deus, ſi qua noua faceret, vel facere vellet. to.5.105.G H
Præſcientiam vel quod præſcinit deus, non mutat, ſed dicitur mutare ſtatuta, iuxta quod naturalium rerum ordo geſtabat. Eodem.118.I
Nec præſciendo deus quemquam peccare compellit, nec eum aliquid futurorum latet. Ibid. 123.C.
De præſcientia dei certa, & fixa ſcientia. tom. 5.132.B
Pro præſcito, ſi cognoſceretur, non oraret Eccleſia, ſicut nec pro diabolo. tomo. 5. 203. K. & ſequentibus.
Præſcire aliquando accipitur in bona parte. tomo 5.204.D E
Quòd deus præſciuit peccatores, etiam in vteris matrum. to.8.124.H
Deus quomodo præſcientia ſua facit, quæ futura iam fecit. Eodem.271,G H
Præſcientia dei non eſt cauſa peccatorum. tomo 9.83.D
Præſcientia dei, neminem cogit ad peccandum. to. 9.178.I K

Præſumptio.

Præſumptio, vicium intolerabile. to.3.59.G
Præſumptio ſpiritus. to.4.263.D
Præſumptio de miſericordia dei, & iuſticia propria. to.8 34.H.& ſequen.
Præſumptio humani generis, in duobus eſſe ſolet. to 8.98.G H
De nulla re eſt præſumendum, nec de ipſa noſtra iuſticia. to.6.128.G H
Præſumptio tua ſit deus. to.8.205.D
Præſumptio quantum malum. to.10.46.E
Præſumptionis malum. to.10.33.I
Præſumere de deo, & de homine, quid diſtent. to. 10.108.A
Nemo, præſumptione ſuperbi ſpiritus, non ſibi à deo datum munus pontificatus, inuadat. tom. 10.176.M
Nemo de ſuis viribus periculoſè præſumat. tom. 10.251.B

Præſtigia.

Præſtigia quædam ſiunt à dæmonibus, ad decipiē dum. to.5.162.G.& ſeq.

Præterita.

Præteritum pro futuro, in prophetis. to.8.85.L. & ſequen.& 259.C
Præterita per futurum dici, non facile occurrit. to. 8.259.D E

Præuaricatio,Præuaricator.

Præuaricatio hominis. to.3.fo.vlti.A
Præuaricatio prima per ſerpentem cœpit. tom.4. 203.H
Præuaricatores æſtimari omnes peccatores terræ: exponitur. to.5.140.L M
Præuaricatores legis, qui. to.8.245.L
Præuaricatio non eſt, vbi non eſt lex. Eodem. 254.D E
Qui dicantur præuaricatores. Ibidem.
Præuaricatores quo modo in Græco dicantur. tom. 8.303.A
Quo modo præuaricatores ſint omnes peccatores terræ, cùm vbi nō eſt lex, non ſit præuaricatio. Ibidem.
Quo modo Pſalmiſta non ſit contra Apoſtolū in hac ſententia. Ibidem.C D
Qui ſint præuaricatores terræ. Ibidem.F G
Quòd ad illam præuaricationem etiam paruuli deputētur, propter originalis peccati vincula, in ſimilitudine præuaricationis Adæ. Ibidem.H I
Tanto manifeſtior eſt præuaricatio, & peccati minor excuſatio, quanto legis maior cognitio. Ibidem.

Precatio,Preces.

Precatio. to.3.236.K.& 238.L.& 241.L
Preces ſacerdotum. to.3.46.A
Precatio ad deum, ſecundum omnes pſalmos totius Pſalterij. tom.9.260. A B. & ſequentibus. copioſè.
Deus humanarum precum benignus eſt & iuſtus auditor. tomo.10.158.I
Homo cœleſtium ignarus, docetur quid precari debeat. tomo.10.191.C D.& 196.A B. & ſequentibus.

Precium.

Precium

Precium quid. tom.10.51.K
Precium verbi dei nullum eſt. Ibidem.
Precium, quo comparatur verbum dei, quod. tomo 10.31.K L
Precium æternæ vitæ, quod. tom.10.55.L
Precio ſanguinis emitur mundus. to.10.186.M
Precium ſanguinis à Iudæorum gazophylacio ſeparatur. Ibidem.
Iudæi ad requiem peregrinorum, ſaluatoris deputant precium. tom.10.189.I K
Regni cælorum precium. tom.10.97.D
Precio dominici ſanguinis ager figuli cõparatur. tomo.10.192.C
Precium ſaluatoris non peccatoribus ſumptũ præbet, ſed peregrinis requiem. tom.10.192.B C

Prema.

Prema dea. tom.5.52.L.& ſequentibus

Presbyteri.

Ad presbyterij gradum raptus Auguſtinus. to.1.in Poſsidonio.
Presbyteri miniſterium verbi ab epiſcopis accipiunt. Ibidem.
Presbyterorum laus. tom.2.172.M
Presbyteri inferiores epiſcopis, tempore Auguſtini. tom.2.18.D
Presbyter nomen ætatis. tom.4.23.D E
Presbyteri cuiuſdam admirabile exemplum. to.5.122.E.& ſequent.
Ad presbyteros ſuos, malam vitam eorum reprehendentis, Aug. Sermo.to.10.295.E Vide, Sacerdotes.

Preſſuræ.

Preſſuræ maiores, vnde generi humano. tom.10.94.D

Priamus.

Priamus. to.5.2.F.& ſequen.& .21.D

Priapus.

Priapus, fœcunditatis deus. tom.4.88.L.to.5.34.G.& .40.B.& .52.L.& ſequent.

Primatus.

Primatum an male teneant in Eccleſia. tom.7.94.K L
Primatum perdidit Eſau, propter lenticula cõcupiſcentiam. Ibidem.L

Primianus.

Primiani cauſa. tom.2.143.L M
Contra Primianum Maximinianus ordinatur epiſcopus. tom.6.3.A
De Primiano epiſcopo Carthaginenſi, & de examinatione cauſa ipſius in concilio.tom.8.64.D.& ſequentib.
Quòd cum omnibus ſibi adhærentibus excõmunicatur. Eodem.65.C
Primiani & Cæciliani cauſæ diſcuſſa. tom.10.82.C D.& ſequentib.

Primitiæ.

Primitiis ſingulariter. tom.3.28.I K
Primitia, & primogenita, differunt. tom.4.56.F
Primitiæ hominis. tom.4.134.K

Primigenia, Primogenita.

Primogenitus, & vnigenitus, eſt Chriſtus. tom.5.32.K. tom.4.61.L.& .285.H. tom.6.31.C
Primogenita quæ dicantur. tom.4.61.K
Primogenita & primitiæ, quo modo diſtent. tomo 4.56.F
Primigenia naturæ. tom.5.177.I.& ſequen.& 178.G H
Primogenita noſtra quæ ſint. to.8.538.K L
Occidere primogenita, magna pœna eſt. Ibidem. L M
Primogenita occidere ab homine, vſque ad pecus quid ſit. Ibidem.M.& ſequent.
Primogenita cordis noſtri, fides eſt. tom.9.249.B C.tom.10.176.C
Primogenita Aegyptiorum. tom.10.171.F.& ſequent.
Aegyptus primogenitis percutitur, quia Iudæorũ percuſſerat primogenita. tom.10.172.I
Chriſtus eſt primogenitus ex multis fratribus. to.10.208.M

Principatus, Principes.

Chriſtus principatũ ſuper humerum eius habuit, quando crucem portauit. tom.10.162.A
Principes, & poteſtates, dicti dæmones. tom.2.69.K
Principes & poteſtates huius ſeculi. tom.4.209.I
Principum arbitria, pro legibus. to.5.32.D E
Princeps gloria alendus. Eodem.43.E
Principum leges, pro & contra veritatem. tom.7.59.I
Principes populorum, ſunt principes gentium, cõgregati cum deo Abraham. tom.8.94.I.
Principes dicti ſunt angeli. tom.8.287.I.
Mundi princeps, quo modo dicatur diabolus. to.9.95.L M.& .103.A
Principem mundi eiici foras, quid ſit. to.9.129.K
Quo modo princeps tenebrarum, foras miſſus. to.10.50.H
Qui ſint principes & rectores mundi. tom.10.148.B
Vide, Reges, Prælati, Præpoſiti, Dux.

Principium.

In principio creauit, & cæte. variè intellectum. to.1.48.B
Exponitur. tom.5.99.E
Principiare. tom.1.70.G
In duobus non eſſe principium & finem. tom.1.73.F G
Principium. tom.5.114.D
Principij vocabulum, quo modo de deo prædicetur. tom.5.73.L
Principium quid. tom.4.197.C D
Principium omnium non poteſt eſſe niſi vnum. tom.5.100.I.& ſequent.
Principia duo poſuerunt, Marcitæ, & Heracleonitæ. tom.6.4.D
Cerdoniani. Ibidem.F
Marcionitæ. Ibidem.F.in fine.
Manichæi. tom.6.5.E.& .27.E
Principia tria quidam docuerunt. tom.6.4.F
In principio, id eſt, in patre. to.6.162.K L

Principium in diuinis.

In principio, id eſt, in filio. tom.1.50.A.& 180.I.tom.5.108.B.& .115.L.tom.4.228.F
Principia duo vel tria, non dicimus eſſe in diuinis. tom.5.87.I
Quo modo per principium conuenienter intelligatur filius ipſe, in quo deus cælum & terram, id eſt, ſpiritalem & corporalem naturam fecit. tom.5.99.E F
Principium vnũ pater, filius, & ſpiritus ſanctus. tom.6.161.G H. tom.8.279.M. to.9.64.C D.& ſequen.copioſè.
Quando principium cum deo, vel quod principium, vel quo modo cum illo principium quãdoquidem & ipſe eſt principium. to.8.279.F
Tecum principium in die virtutis tuæ, quid ſit. Ibidem.K L
Cum ſit principium pater, de quo & filius, & filius principium, non tamen duo, ſed vnũ principium. Ibidem.M.& ſeq.
Qui in principio erat, intra ſe cõcludit omne principium. tom.10.125.B

Priſca, ſiue Priſcilla.

Priſcilla, & Maximilla, propheriſſæ Montani. tom.3.174.K.tom.6.4.H.in fine.

Priſcilliani, alias Priſcillianiſtæ.

Priſcillianiſtæ Manichæorum ſimillimi. to.2.21.H.& .81.E F
Priſcillianiſtarum error, de mendatio. tom.2.14.G.tom.4.7.M.& ſequen.& .11.A
Priſcillianiſtæ mendaciloqui. to.4.7.M
Priſcillianiſtam tolerabilius mentiri, quàm catholicum. tom.4.9.D
Cum Priſcillianiſtis & mendaciorum patronis, quo modo diſputandum. to.4.11.A
Priſcillianiſtæ, à Priſcilliano appellati, Gnoſtici ſunt & Manichæi. tom.6.7.B
Priſcillianiſtarum dogma, Iura, periura, ſecretum prodere noli. Ibidem.B C
Mundum à maligno principe conditum. tomo 6.6.B C
Fatum ſyderum admittunt. Ibidem.
Carnes abominantur. Ibidem.
Priſcillianiſtarum diuortia. tom.6.6.B C
Carnem à malignis angelis conditã. Ibidem.
Scripturam in ſuos ſenſus allegorizant. Ibidem.C D
De Chriſto Sabellianos ſequuntur. Ibidem.
Contra Priſcillianiſtas & Origeniſtas. tom.6.138.M.& ſeq. Retractationum. tom.1.13.F
Priſcillianus Sabellianum antiquum dogma reſtituit. tom.6.140.B

Priuatio.

Priuatio cognoſcitur per habitum. tom.5.98.D
Priuatio quid. tom.1.67.M.tom.6.120.E F

Priuilegium.

Iudicio legum ab obtenta dignitate deiicitur, qui priuilegio ſibi conceſſo abutitur. tom.10.250.A

Prius.

Modi prioris. tomo.1.49.D.& .68.A B

Proba.

Proba vidua ſcribit Auguſtinus.to.2.epiſto.121.

Probare.

Probabile Academicorum. to.1.97.D.& L
Probabile quid ſit. Ibidem.98.A.& ſeq.
Facere quod videtur probabile citra aſſenſum, neceſſarium eſt. tom.1.102.E
Probabile quomodo inductum ab Academicis. Ibidem.M
Probationis effectus fructum ſuum habet. to.8.118.H
Qui non probatur, non proficit. Eod.163.H

Problema.

Problemata Græcè, quæ propoſitiones appellantur, quæſtiones ſunt habentes aliquid quod diſputatione ſoluendum ſit. tom.8.186.C
Expoſitio problematis Sampſonis, de leone. to.10.181.F G

Procas.

Procas rex. tom.5.164.D

Procellæ.

Præmunitio aduerſus procellas. tom.5.258.A B

Proceſsio.

Proceſsio & natiuitas, quid differant. tom.4.229.B.tom.6.158.K
Proceſsio ſpiritus ſancti à patre & filio. tom.3.107.F
Proceſsionem, & generationem, diſtinguere difficillimum eſt. Ibidem.M
Proceſsio & natiuitas in diuinis, longè difficilis eſt intellectu. tom.9.106.A
Vide, Chriſti natiuitas, & Natiuitas.

Proclianitæ.

Proclianitæ hæretici, Seleucianorũ ſectatores, addiderunt inſuper Chriſtum non in carne veniſſe.

miſſe. tom.6.6.I.in fine.

Prodeſſe.

Non eadem omnibus proſunt. to.7.47.B C

Nulli prodeſſe, impium eſt, & crudele. tomo. 8. 243.K

Prodigia.

Prodigioſa mortis cupiditas. tom.2.44.G Vide, Mors, Occidere. Interficere, Circumcelliones.

Prodigia varia, & ſtupenda. to.5.30.E

Prodigium quodam modo fuit formatio mulieris de viro. Eodem.107.H I

Prodigia non dicerentur, ſi vſitato naturæ curriculo gignerentur: quæ tamen ſub diuina prouidentia non fruſtra gignuntur. Ibidem.H

Prodigia dicuntur quaſi procul dicant. tomo. 5. 200.I

Prodigia dicuntur quod aliquid portendant. to. 8.93.D

Prodigia quæ dicantur. Ibidem. & 265.K. to. 9.32.B

Prodigium, quaſi porrodicium. to.9.32.B

Prodigus.

Quid prodigus figurauerit. tomo.9.216.F. & ſequentibus.

De filio prodigo, Sermo. tomo.10. 29. E F. & ſequentibus.

Conuerſio filij prodigi. tom.10.290.H I

Proditio.

Proditionis conſideratio. tomo.4.5.A B. & ſequentibus.

Proficere.

Profectus. to.3.235.C

Profectus noſter per tentationem fit. tomo. 8. 234.E

Proficere, & deficere, inter ſe contraria ſunt, vſitatius tamẽ profectus in bono accipitur, quãdo non additur in quid proficiatur. Eodem. 300.B

Cùm cœperit homo cogitare proficere, incipit pati linguas aduerſantium: & quicunque illas nondum paſſus eſt, non proficit. tomo. 8. 308.H

Qui non proficit, non videt iniquitates. Eodem. 309.A B

Omnis qui proficit, aſcendit: ſed ſi ſic proficiat, vt non ſuperbiat. to.8.315.B

Proficiendum non ſtandum, non retro eundum. to. 10.74.I K

Profeſsio.

In omni profeſſione nõ omnes inueniuntur probi, non omnes reprobi. to.8.60.F G. & 244.A. & ſequentibus.

Ad quamcũque profeſſionem te conuerteris, para te pati fictos. to.8.60.H

In omni profeſſione ſunt probi & reprobi. tomo 8.244.F G

Propter eos qui profitentur quod non ſunt, non perit fraternitas pia. Eodem.334.M

Sine gratia dei nemo poteſt tenere quod profitetur, nec profiteri audebit. to.8.336.A

Profundum.

Profunditas in ſcriptura, quid. tomo.2.118. G. 125.F

Qui de profundo clamant, non penitus in profundo ſunt, ſed clamor ipſe eos leuat & ſunt alij profundiùs in profundo. to.8.75.H

Profunditas iniquitatis. to.8.168.D

Debet quiſque videre in quo profundo ſit, de quo clamet ad dominum. Eodem.328.A

Profundum nobis vita eſt iſta mortalis, & ſemper in profundo eſt, niſi homo liberetur & veniat ad eum qui ſuper omnes abyſſos ſedet. Ibidem.B

Valde in profundo ſunt, qui nec clamant de profundo: & quale ſit profundum vbi contemnitur deus. Ibidem.

Progenies.

Progenies quo modo accipiatur. to.4.32.L

Progenies viperarum, qui. to.4.75.H

Prohibitio.

Prohibitio auget deſiderium operis illiciti quando iuſtitia non ſic diligitur, vt peccandi cupiditas eius dilectione vincatur. to.5.108.L M

Ex prohibitione auctum eſt deſiderium, non extinctum. to.10.60.M

Prolepſis.

Prolepſis, anticipatio. to.3.32. A. to.4.33.E. in fine. & 36.H. & 47.A

Proles.

Non ſtatim proles eſt illius, quod ab alio venit. to.3.89.H

Promiſsio.

Promiſſionis filij commendantur. to.2.98.E F & ſequent.

Promitti bona, mala prædici. to.2.135.G

Promiſſiones diuinæ. to.3.47.C. to.9.57.B

Promiſſa dei. to.3.236.B. to.9.163.E F

Promiſſiones duorum teſtamentorum diuerſa. tomo. 4. 36. A B. & 56. G. tomo. 8.54. L. & 175.I

Promiſſiones Abrahæ facta, per Chriſti aduentũ completa. to.4.167.E

Promiſſiones quãdo ad Abraham factæ fuerũt. to.5.138.F. & ſequen.

Promiſſio ſecunda Abrahæ quando facta fuerit. Ibidem.M. & ſequen. Tertia.fo.139.C. & ſequent. Quarta. Ibidem. H. & ſequenti. Quinta.fo.140.F G. Sexta.Ibidem.139. M. Septima.Ibidem.140.E. & ſeq.

De teſtificatione ad Abrahã, qua eidem ſeni de ſterili Sara filium ſpopondit, patremq́; eũ gentium ſtatuit, & promiſſi fides ſacramento circumciſionis obſignatur. Ibidem.F. & ſeq.

Iſaac, & patri, & matri fuit promiſſus, & ambo riſere. to.5.141.K

Promiſſio facta fuit Abrahæ principaliter de duobus. to.5.145.E

Quo tempore ſit impleta promiſſio dei de terra Chanaam, quam in poſſeſſionem etiam Iſrael carnalis accepit. Ibidem.

Promiſſio diuina, quando fuerit facta Abrahã, Iſaac, & Iacob. to.5.255.B C

Tẽpore regni Dauid & Salomonis, promiſſio facta Abrahæ adimpleta eſt. tomo. 5. 145. F. & ſequentibus.

Promiſſio facta Dauid, non fuit completa in Salomone. to.5.149.E F

Quam diuerſa acta ſint in regno terreno Hieruſalem, ab his quæ promiſerat deus vt intelligeretur promiſſionis veritas ad alterius regis & regni gloriã pertinere. Ibidem.H. & ſeq.

Promiſſiones temporales, myſticam ſignificationẽ habent. to.6.65.L

Promiſſio, & lex opponuntur. to.6.137.B C

In veteri teſtamento ſunt promiſſiones temporales & terrena. tomo. 8. 59. E F. & 378. I K. & 380.B

Nihil promittit deus quod non reddat. Eodem. 46.K

In veteri teſtamento ſunt promiſſiones rerum terrenarum, in nouo regni cælorum. tomo. 8. 54.L

Quòd promiſſa illa alia ſignificabant. Ibidem.

Promiſſa ſua non aufert deus, ſed differt. Eodem. 75.G

Rebus ipſis perſuaſit nobis fidelem ſe eſſe promiſſorem, & largum datorem. Ibidem.H

Tandiu eſt quiſque promiſſor, donec det quod promiſit. to.8.77.B

Perfectio promiſſorum, abſtulit verba promittentia. Ibidem C. & 176.D E

Non ſic promittit deus ſuis aliquid in cælo, vt deſerat in terra. to.8.79.M

Alia eſt promiſſio ſub lege poſitorũ, alia ſub gratia. Eodem.88.I K

Omnes promiſſiones dei in Chriſto firmatæ ſunt, quia in illo impletum eſt, quicquid pro ſalute noſtra prophetatum eſt. to.8.171.L M

Omnes illæ promiſſiones patribus factæ nõ perſeueratura, figurabant futuras promiſſiones perſeuerantes, licet pauci intelligerẽt. Ibidem. 172.H

Cùm populus Iudaicus expectabat promiſſionem terrenam, & animaduertit eam abundare apud impios, nutauerunt pedes eius, tanquã ſine cauſa coluiſſet deũ. to.8.173.A B. & 175.H

Cur non eadem promiſſa veteris, & noui teſtamẽti. & quare primo terrena promitti oportebat, quàm cæleſtia. Eodem.175.I K

Cur omnia quæ Iudæis promiſſa ſunt, defecerint, & ſint ablata. to.8.172.M. & 175.L

Promiſſio dei rata eſt, certa, fixa, & inconcuſſa, fideles, & dubitatione carens, quæ conſolatur afflictos. Eodem.178.I K. & 215.G H

Nemo potentum promiſſiones dei corrumpit. to. 8.178.M

Quæ promiſit deus Dauid, non abſtulit, ſed diſtulit. Eodem 215.B

Sicut verum eſt quod promittit, ita certũ eſt quod minatur. to.8.233.L

Vt promitteret, miſericordia ſuæ fuit: vt exhiberet miſericordiam quã promiſit, veritatis fuit. Eodem.239.E

Promiſſis ſuis deus tempus conſtituit, & tempus eis quæ promiſit implendis. to.8.277.I

Quòd ſit promiſſum eius tanquam finale, quò decurrit noſtra omnis intentio: & ad illud quo ordine veniatur, non tacuit promittendo & pronunciando. to.8.277.I

Quicquid promiſit deus, indignis promiſit, vt nõ quaſi ex operibus merces promitteretur, ſed gratia à ſuo nomine gratis detur. Ibidem.K

Quia incredibile videbatur, quod promittebat deus homines futuros æquales angelis, non ſolum ſcripturam cum hominibus fecit vt crederent, ſed fidei ſuæ poſuit mediatorem vnicum filium ſuum. Ibidem.L M

Promiſſionum dei chirographum. to.8.259.B. & ſeq. & 277.I

Quòd promiſſiones illæ terrenæ, in figura ſpiritaliter intelligantur. Eodem.309.F

Promiſſio dei non perit, ſi non ſit qui cuſtodierit teſtamentum eius. to.8.333.L M

Promiſſiones vitæ præſentis, & futuræ. Eodem. 362.E F

Quædam promiſit deus, & adhuc non dedit, ſed creditur illi ex his quæ dedit: pro quibus complendis etiam nobis chirographum ſcripturã ſanctam reliquit. to.8.364.L

Promiſſio dei, & mundi, ſicut minæ eorum, longè differunt. to.9.129.G

Vana eſt mundi promiſſio. Ibidem.

Indulgentiam peccatorum promiſit deus, ſed craſtinum diem, qua pœniteas, non promiſit. tomo 10.17.A B

De omnibus rebus quæ nobis in ſcripturis diuinis promiſſa ſunt, vna vna tantum remanſit. to.10.21.D

Deus

Deus quid in ſe credentibus promiſerit. to.10.42.C
Promiſſa dei quæ, & quid homo in hoc ſeculo cõſtitutus ea capere nequit. tom.10.53.H. & ſequen. copioſè.
Indicibilia quæ promiſſa nobis in vita æterna præſtabuntur. Ibidem.M
Angelorum æqualitas nobis promiſſa. tom.10.59.G
Quo modo exigere poſſimus dominum deum, vt nobis reddat quod promiſit. to.10.74.M
Promiſſa mundi ſemper fallunt, dei autem promiſſa nunquam. to.10.82.H
Promiſſio dei à quo pendet. to.10.99.C
Quid nos deo demus, & quæ ipſe à nobis exigat, quæque nobis promittat. to.10.107.A. & ſequen.
Semper dominus maiora tribuit, quàm promittit. to.10.177.F
Promiſſa apoſtolorum nobis proficiunt, ſi opera eorum fecerimus. to.10.219.M
Per ea quæ quiſque cognoſcit præſtita diſcat à deo ſperare promiſſa. to.10.213.M
Vt animus fiat capax ad intelligendum Chriſtum, ſuſpendit promiſſa, non abſtulit. to.10.242.I
Tene quod promiſit deus, vt in nouiſſimis vita tua creſcat. to.10.248.E
Deus multa promiſit, quæ dedit. tomo.10.248.L M
Implentur quotidie reliqua, quæ promiſſa ſunt. Ibidem.M. & ſequentibus.
In noſtra poteſtate eſt promittere ſeruitium deo, non autem deſiſtere. to.10.306.M

Pronunciatio.

Pronunciatum, apud Ciceronem. to.1.124.K
Pronunciationis efficacia in ſacris literis. to.2.63.D
Inuentio, & pronunciatio, in ſacris literis. to.3.2.H I

Propagatio.

Propagatio hominum non eſt talis qualis fuiſſet abſque peccato: & eſſe non poteſt niſi deus interius operetur. to.5.215.D

Prope.

Deus quibus propè ſit. to.8.42.I K. & 78.B
Qui ſint prope vel longè à deo. to.4.204.A
Nihil propius eſt animæ carne quam geſtat. to.8.507.F G
Vide infra, Propinquitas.

Prophanum.

Prophani, ſi quid bene dixerint, non aſpernandum. to.3.8.C

Propheta.

Propheta, qui. tomo.2.60.F. & 62.D. to.4.30.D
Prophetæ videntes appellati. to.2.113.K
Prophetæ per Heliam ſignantur. tomo.3.7.M. to.6.11.H I
Prophetarum eloquentia. tomo.5.17.C D. & ſequentibus.
Prophetia ad mentem pertinet. to.3.154.I K
Prophetis credendum. to.3.238.E
Prophetarum prædicta. to.4.27.L M
Addere prophetis. to.4.205.H F
Prophetæ quaſi præterita narrant, quæ ſunt futura. to.4.270.D E
Apoſtoli item. to.2.76.L
Prophetæ non dei. to.4.279.H
Prophetæ non omnes ſua vaticinia intelligebant. to.5.62.L. & ſequen.
Prophetis cur credendum. to.5.98.F
Prophetarum tempus, præcipuè fuit à Samuele vſque ad reditum Iſraelitici populi de Babylonia. to.5.145.B
Prophetæ qui dicantur. Ibidem.B C
Prophetarum eloquia tripertita. Ibidem.H
Propheticis locutionibus manifeſtis, quo modo oportet tropicas admiſceri. to.5.151.A B
Prophetas quos habuerint Iudæi ex quo redierũt de Babylonia, poſt Malachiam, Aggæum, Zachariam, & Eſdram. to.5.153.C D
Qui prophetauerint temporibus Ionatha, Achaz, & Ezechiæ regum. tomo.5.166.K. & ſequentibus.
De temporibus prophetarum, quorũ oracula habẽtur in libris. quique tunc de vocatione gentium multa cecinerunt, quando Romanorum regnum cœpit, Aſſyriorumq́; defecit. Ibidem.
Prophetæ minores, & maiores, cur ſic dicantur. to.5.167.E
Prophetæ tres de minoribus, non inuenitur quo tempore prophetauerint. Eodem.168.B C
Prophetæ præceſſerunt omnes philoſophos, & poetas. Ibidem.170.E. & ſequen.
Prophetæ veri fuerunt philoſophi. tomo.5.171.F G
Prophetas quando non habuerit gens Iudæorum. to.5.172.H. & ſequentibus.
Prophetæ ſi præſciuerunt futura, multomagis ſciens ſancti iam facta. tomo.5.193.G. & ſequentibus.
Prophetas blaſphemant Manichæi. to.6. contra Fauſtum, & aduerſarium legis & prophetarum, copioſè. to.2.10.G
Item, to.2.70.L
Prophetas nihil de Chriſto prædixiſſe, Manichæi fingunt. to.6.55.I
Prophetarum teſtimonia de Chriſto. Ibidem.K. & ſequen. copioſè.
Contra prophetarum & legis propugnatores. to.6.126.L. & ſequentibus.
Prophetæ fuerunt etiam poſt Chriſti aduentum. to.6.154.L
Prophetæ non miſſi. Ibidem.155.E F
Prophetarum facta myſtica. to.6.85.F
Prophetarum interfectores, qui. to.7.21.D E
Prophetæ, nubes. to.8.17.A B
Non ideo fecit Chriſtus aliqua, quia prophetæ prædixerunt: ſed ideo prophetæ prædixerunt, quia ille facturus erat. Eodem.218.C
Propheta quãdo loquitur ex perſona ſua, ipſe dominus loquitur per eum qui ei indicat veritatem quam loquatur. to.8.122.L
Prophetæ in occulto audierunt, quod in aperto prædicauerunt. Eodem.273.H I
Prophetæ annunciabant Chriſtum pleni Chriſto, & illi eum venturum præcedebant quos præcedentes non deſerebat. to.8.356.M
Propheta erat Chriſtus. to.9.30.L
Propheta in patria ſua honorem non habet. Ibidem.I. & ſequentib.
Prophetas quare deus præmiſerit, qui de Chriſto teſtimonium darent. to.9.60.B
Propheta, malus eſſe poteſt. to.9.135.D
Prophetæ præcones Chriſti, Chriſtus iudex. to.10.112.A
Omnes prophetæ teſtimonium Chriſto vẽturo perhibuerunt. to.10.134.E F
Agabus propheta prædixit Paulum comprehendendum Hieroſolymis. Eodem.182.L
Prophetæ prædixerant Chriſtum venturum iudicandum, & iudicaturum. to.10.243.A B
Chriſtus implens prophetas, in carnem ſe eſſe vẽturum per eos prædixit. to.10.182.I

Prophetia.

Prophetia. to.3.154.I. & 238.E
Prophetia in veteris teſtamenti hiſtoria. to.4.129.H
Prophetiarum differentia. to.4.148.F G
Prophetia bona, & mala. to.4.149.F G
Prophetant etiam mali. Ibidem.L. & ſequen. to.8.257.A. & ſequen. to.9.79.G
Prophetia inter dona ſpiritus ſancti. tomo.4.149.I
Quod facta in Eccleſia, videantur in ſcriptura prædicta: & futura fienda, ſicut præcedentia credenda ſint. to.4.223.I
Prophetia omnis clarior eſt luce. to.5.42.L
Prophetiarum nondum finis. Eodem.63.A
Prophetico more, quo modo ſermones tropici propriis admiſceantur. to.5.122.L
Prophetia de Iacob, & Eſau, quo modo impleta ſit. Ibidem.142.L M
Prophetia ad Heli ſacerdotem, quid ſignificauit. to.5.147.D. & ſequen.
Prophetaſſe inuenitur virgo Maria, ante Ioannem baptiſtam. to.5.253.B
Prophetiæ multæ fuerũt in vſum ſolius populi Iſrael, quæ non peruenerunt ad nos. to.5.166.L
Prophetauerunt Hieremias, & Sophonias, ſub Ioſia rege. to.5.169.B
Prophetauerunt tres minores prophetæ, ſcilicet Aggæus, Zacharias, & Malachias tempore captiuitatis Babylonicæ. Ibidem.G
Prophetarum omnium ſcripta, cur non inueniantur, dicit ſe neſcire: aliquam tamen rationem aſſignat. to.5.190.H. & ſequentibus.
Prophetare myſterium Chriſti, etiam in aliis populis quàm Iudæorum, multi compulſi ſunt. Eodem.173.H
Prophetiæ diuerſa ſunt genera. to.8.5.C
In prophetia bene miſcentur præterita futuris. Eodem.4.K
Omnis prophetia imaginem habet futurorum. to.8.333.A
Prophetia de Chriſto nunquam defuit, vſque ad aduentum eius. to.9.18.H I
Quæcunque Chriſtus opere compleuit, prophetata de eo erant. to.9.126.F G
Prophetiarum veritas. to.10.28.A. & ſeq.
Ex his quæ antè prophetata, completa ſunt, non dubitandum & ea quæ reſtant complenda. Ibidem.
Impleri quotidie, quæ de Chriſto & Eccleſia prophetata ſunt. to.10.49.M
Prophetia omnis à deo eſt. to.10.125.G
Prophetias impregnationem Mariæ deſignantes, exponit Ioſepho archangelus Gabriel. to.10.151.D E
In dubiis prophetiarum, prouocandum eſt ad codices Iudæorum. to.10.157.D

Propiciatorium, Propiciatio.

Propiciatorij myſterium. to.4.56.I
Quæ ſit propiciatio apud deum. to.8.328.E F
Propiciari dicitur, cum deus propicius ſit impietati. to.8.144.L
Propiciatio non fit niſi per aliquod ſacrificium, & ſacerdotem. Ibidem.
Propicius non dicitur deus, niſi cùm veniam dat peccatis. to.8.241.K L
Cui verè propicius eſt, non ſolum donat peccata, ne noceant ad futurum ſeculum ſed etiam caſtigat, ne ſemper peccare delectet. Ibid.L M

Propinquare.

Propinquitas vera, quæ ſit. tomo.2.29.F. & ſequentibus.
Propinquitas non ſanguinis, ſed rationis ſocietas penſanda eſt. Eodem.49.F G

Nihil

Nihil anima ſua carne propinquius eſt. tomo.2. 102.I.& ſequentib.
Propinquare deo,& ab illo recedere,quid ſit. to. 8.56.K L
Ibi propinquitas,vbi conſenſio. to.8.327.G

Propoſitum.

Propoſitum differt ab electione. to.4.145.G H
Secundum propoſitum,quid ſit. to.7.192.I
Propoſitum dei,& hominum. Ibidem.K L
Propoſitum hominis bonum, non ſine miſerante prius domino. to.7.198.H
Vide,Voluntas.
Nulli licet dimittere propoſitum,licet dignitatem perdiderit propoſiti. to.10.307.A
Malum eſt cadere à propoſito, ſed peius eſt ſimulare propoſitum. Eodem.314.I

Proprietas.

Proprietas denegatur religioſis. tomo.1.105.K. & ſo.ſequen.D E
De percipiũda verborum,& locutionum proprietate. to.3.7.E
Diuinæ proprietates. tomo.9.156. B. & ſequentibus.
Propria vix ſine dolore relinquuntur. tomo 10. 160.F

Proſelyti.

Proſelyti Iudæorum. tomo.4.19.E. & 295.K. in principio.
Proſelytus. to.5.273.H
Proſelytus quo modo duplo filius gehennę. to.6. 43.B.& ſequen.& 71.M
Proſelyti qui dicantur. tomo.6.43.D E. to.8. 199.E.& 368.C D
Proſelyti qui ſint. to.8.368.C D

Proſerpina.

Proſerpina ab Orco rapta. tomo.5.59.M. & ſequentibus.
Proſerpina,Libera dicta,Orca,& Tellus matrix. to.5.61.A B

Proſopopeia.

Proſopopeia. to.7.4.G

Proſperitas.

Proſperitas huius ſeculi fluxa, & fragilis. to.1. 93.F
Proſperitas rerum perditio. Ibidem.
Proſperitas in bono, & in malo. tomo.3.04. A.& D
Proſpera, & aduerſa,quo modo ferenda. to.3. 236.C
Proſpera multa nobis videntur, quæ aduerſa ſunt: & contra. to.4.285.F
Proſperitas auget luxuriam,& alia peccata: aduerſitas vero tollit. to.5.9.I.& L
Proſperitas ſeculi deceptoria eſt,fluxa,caduca,& mortalis. to.8.82.C
Multi res aduerſas timent, proſperas non timent, cùm perículoſior ſit proſpera animo, quàm aduerſa corpori. Eodem.106.E
In proſperis non debere extolli,exemplo admonemur. Ibidem.
Proſperitas ſeculi, baculo arundineo comparatur. to.8.200.D
Quicquid proſperum venit, magis metuendum eſt. Eodem.207.A B
Proſpera res quàm periculoſa. to.10.111.F

Proſpicere.

Quo modo proſpiciat deus de cælo, vt videat,& cætera. to.8.212.A

Proſtitutio.

Proſtitutio filiarum Locrenſium, vt vincerent regiones, denouetur Veneri. to.5.34.C

Protaſius.

Geruaſii & Protaſii tranſlatio mirabilis. tom.1. 35.K

Protectio.

Dominus quo modo protectio ſuper manum dexteræ tuę. to.8.310.K L.& ſo.ſequen.F
Protegi à templo dei,quid ſit. Eodem.30.B
Semper protegi neceſſe eſt, & ſine protectione dei nihil ſumus. to.8.140.M
Protectus eſt Chriſtus à multitudine malignantium protegente ſe deo,protegente carnem ſuam ipſo filio, & hominem quem gerebat. Eod. 142.I K
Non ſic protegit deus, vt quaſi ſubleuetur ab eo quem protegit: ſubleuat quem protegit, non onerat. to.8.257.D

Proteſtatio.

Proteſtatio Auguſtini. to.2.189.K

Proteus.

De Proteo. to.1.99.L.& 110.L. to.5.83.L

Prouerbium.

Prouerbiorum liber, eſt Salomonis. tomo.5. 152.D
Prouerbia vulgaria homines audiunt,& prouerbia dei dormitant in eis. to.8.328.B
Prouerbium, Malo quod teneo, quàm quod ſpero. Ibidem.

Prouidentia.

Prouidentia piorum in rebus externis. tomo.3. 179.L M
Prouidentia dei regna donantur. to.5.44.D E. & 154.D
Prouidentia dei omnia fieri. tomo.1.93.D. Retractationum.ſo.2.E. tom.7.073.F. to.8. 377.H I.& ſequenti.copioſè.
Omnia diuina prouidentia regi. tomo.1.103.G. to.3.130.L.& 172.M
De prouidentia dei, & hominis libertate. to.2. 150.F
Prouidentia dei, nec fato premitur, &c. tomo 2.98.B C
Prouidentia diuina ratio non mutatur. tom.2.4. L M.& ſo.ſeq.D
Argumenta diuinæ prouidentiæ. to.3.130.M
Prouidentia piorum in rebus externis. to.3.179. L M.& ſo.ſeq.B.to.4.076.F
Prouidentia. to.3.036.A.& 239.D. to.4.125. A. tom.5.44.D
Prouidentia,quid Ciceroni. to.4.125.G
Prouidentiæ diuinæ attribuenda eſt afflictio,tam bonorum quàm malorum. to.5.0.D
Prouidentia diuina bona & mala præſentia facit communia bonis & malis, non autem futura. Eodem.3.L
Prouidentia creatoris mundi, alta eſt. tomo.5. 9.B C
Prouidentiæ diuinæ occulto iudicio vera religio defuit Roma, quam debebat eligere.Eodem. 20.F
Prouidentia, qualiter regna diſponit. tomo. 5. 44.D E
Prouidentia diuina regna conſtituuntur non fato, vt quidam dixerunt. Ibidem.47.A B
Prouidentia diuina ſinit agere cauſas ſecundas. to.5.62.I K
Prouidentia dei occulta eſt. Eodem.63.G H
Prouidentia diuina, quare maiora munera corporum dedit multis brutis,quàm nobis. tom. 5.70.D E
Prouidentiam dei probat Plotinus, etiam ad hæc terrena, & ima pertingere. tomo.3. 85. D. & F
Prouidentia dei ornauit temporum curſus, ad dãdam legem. Ibidem.F
Prouidentia diuina admonet nos res non inſipienter vituperare, ſed vtilitatem rerum diligenter inquirere. to.5.96.I
Ad prouidentiam dei ſpectat ordo creaturarũ tranſeuntium. Eodem.101.F G
Non facit peccatores, ſed ordinat eum peccauerint. to.8.12.B
Ad prouidentiam diuinam omnia referuntur, quæ ſtulti quaſi caſu & temerè, & nulla diuina adminiſtratione fieri putant. Eodem.13.F
Nihil prouidentia geritur, ſi caſibus aut fortuna reguntur homines. to.8.43.H I.& 60.I K
Sunt qui deo non audent dare iniquitatem, ſed auferunt ei prouidentiam: quia &c. Eodem. 44.C D
De his qui credunt prouidentiam dei non pertinere ad ſanctos & fideles ſuos in terra, ſed ſolum ad recipiendos in cœlum. to. 8. 79. M. & ſequen.
Cur prouidentiam dei quidam negent. Eodem. 143.F G.& 174.B.& 178.K L
Prouidentiam dei negãtes, aut quia malis fauet, & neminem curat, authoritate reprimuntur. to.8.174.D
Prouidentia dei quaa creauit omnia, & mundũ regit, etiam ad homines & iumenta,& minima quæque extenditur. Eodem. 367. F. & ſeq.& 377.I K
Prouidentia dei in pulice & culice. tomo. 8. 377.I
Prouidentia dei in rebus. tom.9.165.D. tom. 10.158.E
Prouidentia dei ſuper homines. to.10.8.H
Vide,Deus,& præſcientia.

Prouincia.

Prouinciæ Orientales quo tempore imperio adiũctæ ſint. to.5.38.M

Proximus.

Proximus quis. to.2.49. G. tom.3. 4.I.& 25. L. to.4.203.G
Proximi nobis angeli quoque. to.3.4.L
Proximus noſter Chriſtus. Ibidem.
Omnis homo, omni homini proximus eſt: nec vlla eſt cogitanda longinquitas generis, vbi eſt natura communis. to.8.17.F.& 290.F G
Proximum oportet omnem hominem intelligi. to. 8.17.F.& ſo.ſequenti.F. to.9.197.H.& ſeq. to.10.155.F.& 236.G
Proximus tibi eſt, cui facis miſericordiam. tomo 8.99.G
Proximus tuus ille eſt, qui & cætera. tomo. 8. 27.B
Proximi Chriſti quo modo facti ſint longinqui. to.8.70.D
Proximus noſter, quis ſit. tomo.9.160. F G. to. 10.155.F
Omnis Chriſtianus rectè proximus dicitur. tomo 10.153.D
In vno homine malo, & proximum habes, & inimicum. to.10.210.L

Proximi dilectio.

Proximus quo modo diligendus. to.2.49. G H. to.10.92.D.& 120.M.& ſeq.
Ad proximi vtilitatem omnia referenda. tomo 3.12.K
Proximum conſulere debemus. to.5.82.C
Proximi dilectio prior eſt ordine faciendi, dei autem dilectio prior eſt ordine præcipiendi. tom. 9.33.H
Aſcendit aliquem gradum qui proximum diligit, ſi cœt etiam oderit inimicum. to.10.255.E
Proximus qualiter audiendus. to.10.175.F
In quo benefaciendum ſit proximo. tomo. 10. 042.M

Prudens.

Prudens eſt qui ſibi proſpicit in futurum. tom.8.99.C D.& ſequen.

Prudens dictus eſt, porro videns. to.8.178.I

Prudentes, id eſt, ſuperbi. tomo.10.7.K L.& 148.E

Prudens in omnibus ſibi ſufficiens eſt, imprudens nunquam. to.10.280.C

Prudentia.

Prudentia, quid ſit. to.1.142.L. tom.3.193.H. to.4.125.G

Prudentiam docent ſcriptura. to.1.171.A

Prudentia ignaua eſſe non poteſt, & cætera. to.2.24.A

Prudentiæ imprudentia contrariatur. Ibidem. A B

Prudentiæ partes. to.4.125.G

Prudentia carnis & ſpiritus, id eſt, affectus. to.4.134.A. to.10.61.M.& ſequen.

Prudentia diſcernit bona à malis. to.5.178.K

Prudentia carnis legi ſubiecta eſſe non poteſt, quo modo dictum. to.6.37.E

Prudentia dicitur, qua dinoſcimus inter bonum & malum. to.8.201.H I

Prudentia docet quid tenendum, & quid fugiendum. to.10.280.B

Prudentiæ effectus. Ibidem.

Pruina.

Pruina ſignificat vicium, quo charitas proximi, ſtultitia tenebris velut nocturno frigore, congelaſcit. to.8.189.H I

Per pruinam cæleſte beneficium intelligitur. Eodem.300.E

Pſalliani.

Pſalliani hæretici, qui Græcè dicti ſunt Euchitæ, quòd indeſinenter orarent. to.6.6.F G

Pſalterium.

Pſalterium ex Græco emendatum. tomo.2.137.E

Cur pſalterium ſolum ſonos de ſuperioribus habere fertur inter organa muſicorum. to.8.3.B.& 45.H.& 84 I K

Pſalterium decachordum, dilectionẽ dei & proximi ſignificat. Eodem.44.3.& ſo.ſeq.K

Pſalterium quo modo diſtinguitur à cithara: & cur ſemper legitur decem chordas habere. tomo.8.45.G H. & 84.3 K. & 169.I. & 195.I

Pſalterij nomine, caro Chriſti figuratur. Eodem.123.G

Pſalterium meum, gaudium meum. tomo.8.344.B

Pſalterium decem chordarum, quid ſit. Eod.223.D.& 362.A. to 9.200.C D

Pſalterium eſt quoddam organum cantilenæ, inuentum ad cantandum. to.8 368.K

Pſalterium Auguſtini, quod matri ſuæ cõpoſuit. to.9 260.A.& ſequen.

Pſalterium per Dauid à ſpiritu ſancto conſcriptum. to.10.107.L M

Pſalmorum authores.

Pſalmorum authores. to.8.3.C

Pſalmus contra partem Donati abecedarius. tomo.7.2. per totum. Retractationum. tom.1.7.G H

In pſalmos, qui ex Græcis & Latinis ſcripſerint. to.2.112.I

In pſalmos Auguſtiniana quædam carpi poſſe. to.2.113.L

Pſalmi non omnes à Dauid editi ſunt. tomo.8.3.C D

Aſaph, Eman, Ethan, & Idithum edidere aliquos pſalmos. Ibidem.

Dauid ſolus nonem pſalmos ore proprio cecinit, reliqui ab illis quatuor principibus ſunt dicti iuxta titulorum inſcriptionem. Ibidem.

Pſalmi ſpiritu dei dictante, dicti & conſcripti ſunt. to.8.138.L

Pſalmiſta infirmitatibus medetur animarum noſtrarum. to.10.91.H I

Pſalmi.

Pſalmi ſunt centumquinquaginta, quos omnes exiſtimatur compoſuiſſe Dauid. to.5.150.H.& ſequentibus.

Pſalmos in manus ſumit Auguſtinus conuerſus. to.1.34.M.& ſequen.

Pſalmorum liber quæcunque vtilia ſunt ex prophetis, ex hiſtoriis, ex lege, & ex prouerbiis, continet. to.8.2.K

Pſalmorum liber quid contineat. to.8.2.L

Cur pſalmorum nobis per modulos aptata ſint carmina. Ibidem.M

Pſalmus. Ibidem.M.& ſequentib.

Pſalma eſt quod pſallitur. to.8.5.L

Pſalmus eſt quod viſibili pſalterio canitur. to.8.152.C

Inter pſalmum, & canticum, diſcrimen. Ibidem.C D.& 5.G

Pſalmorum liber, & non canticorum, quare dicatur. Ibidem.D

Quorundam pſalmorum obſcuritas in ſenſu latet, aliorum non latet, ſed & ſatt. tomo.8.290.K

Pſalmus cantus eſt, non quilibet, ſed ad pſalteriũ. to.8.5.G.& 152.C.& 368.K

Verum omnium pſalmorum quinque libri eſſe credendi ſint, vel vnus. Eodem.269.D E.381.C D

Pſalmorum ordo, & tituli.

Pſalmorum ordo magni ſacramenti continet ſecretum, & cur omnes centum quinquaginta numerentur. to.8.380.L M.& ſequen.

Pſalmorum myſteria in titulis. to.8.127.I

Cum omnes pſalmi ſint cantati, ideo varios titulos acceperunt, vt faſtidium leuaretur. Eodem.210.E

In pſalmis titulorum varietas vnde ſit. tomo.8.211.E F

Quòd arcana omnium titulorum, qui in pſalmis ſunt, & ordines eorundem pſalmorum magna eſſe credere debeamus nec ſicut volumus penetrare poſſe. Eodem.269.E F

Cur quidam pſalmi habeant titulos illorum qui ante vel poſt tempora Dauid fuiſſe leguntur. to.8.143.L.& 164.H I.& 281.M

Vtrum omnes pſalmi alleluiatici, habeant in fine alleluia, & nõ omnes in capite. Eod.269.D E

Pſalmi Abecedarij. to.8.307.L M

Pſalmus primus cur titulum non habeat neque numerum pſalmorum. Eodem.3.D

Qui pſalmi exponantur de paſſione domini & reſurrectione. to.5.151.I.& ſequen.

Pſalmi pœnitentiales. to.1.in Poſſido.

Pſalmi quarti, Cum inuocarem, expoſitio. tom.1.35.B.& ſequen.

Pſalmus 44. quo modo intelligatur de Chriſto. to.5.151.A.& ſequen. to.6.16.B C

Cur pſalmus quinquageſimus ſit de pœnitentia, centeſimus de miſericordia & iudicio, centeſimus quinquageſimus, de laude dei in ſanctis. to.8.381.F

Pſalmus 68. exponitur in parte. to.6.16.D E

Pſalmi 69. prænotatio. Ibidem.F

In Pſalmo centeſimo decimooctauo, ſingulis literis Hebræis ſubduntur octoni verſus, donec eius prolixitas terminetur. tomo.8.300.I.& 307.L M

Pſalmus 143. expoſitus in parte. to.10.30.D E.& ſequentibus.

Pſalmorum vis.

Pſalmorum vis & vtilitas. to.1.34.M.& ſeq. to.8.2.L M

Pſalmus communis quidam bonæ doctrinæ theſaurus eſt, apta ſingulis neceſſaria ſubminiſtrans. to.8.2.L M

Pſalmus dæmones fugat, angelos ad adiutorium inuitat. Ibidem.M

Pſalmus tranquillitas eſt animarum, ſignifer pacis, perturbationes vel fluctus cogitationum cohibens. Ibidem.

Quid eſt quod in pſalmis non diſcitur. tomo.8.3.A

Accipere pſalmum, & dare tympanum, quid ſit. Eodem.195.H

Pſallere.

Pſalmi cantati ad altare. to.1.10.L

Pſalmi cantati apud morientes. tomo.1.36.M. to.2.46.B

Pſalmi quo modo cantandi in Eccleſia. tomo.1.41.E. to.2.119.G

De eadem re, Athanaſii ſententia. to.1.41.E

Pſalmi in ſolennitatibus ſanctorum expoſiti. to.2.121.A

Pſalmi cum opere. to.3.236.G

Pſallere licet inter laborandum. to.3.178.I

Pſallere ad gaudium pertinet. to.8.11.H.in fine.

Pſalmorum voces noſtræ ſunt, & ſpiritus dei. Eodem.30.C D

In pſallendo eſt exultatio. to.8.34.F

Pſalmus ſi orat, orate: ſi gemit, gemite: ſi gratulatur, gaudete: ſi ſperat, ſperate: ſi timet, timete! omnia quæ in eo ſcripta ſunt, ſpeculũ noſtrum ſunt. Eodem.39.B

Vocem Chriſti in omnibus pſalmis, vel pſallentem, vel gementem, vel lætantem in ſpe, familiariſſimam habere debemus. to.8.84.B

Pſallendum intelligenter. Eodem.94.H

In omnibus pſalmis ſic audiamus voces capitis, vt audiamus & voces corporis. to.8.121.F. in fine. & 127.K.& 132.A

Pſallere, eſt organum aſſumere, quod pſalterium dicitur, & pulſu atque opere manuum vocibus concordare. Eodem.146.M.& ſequen.

Pſallit nomini dei, qui operatur in gloria eius. to.8.152.G.& 223.B

Illi pſallunt, qui cum hilaritate faciunt bene. Eodem.223.D

In pſalmis & multorum vox eſt, & vnius: & ſic clamat vnus tanquam omnes; quia omnes in vno ſunt. to.8.162.K L

Pſalmorum cantilena veteres delectati. Eod.288.K

Pſalmi olim cantati ſimul & interpretati. to.8.345.K

Pſalmos multi ſonant voce, & corde muti ſunt. Eodem.309.H

Pſallere in tympano, & pſalterio, quid ſit. to.8.379.H

Vis pſallere, non ſolum vox tua ſonet laudes dei, ſed opera tua concordent cum voce tua. Eod.368.K

Pſallis deo, cùm in negocio non cogitas fraudem. Ibidem.L

Tempore Auguſtini populus in Eccleſia cantabat pſalmos. to.10.106.D

Qui cantat & operatur, pſallit in pſalterio & cythara. to.10.236.M

Pſeudoprophetæ.

Pſeudoprophetæ taxantur. to.3.213.K.& ſeq.

Per pſeudoprophetam miſſum in ſtagnum ignis, dicis Antichriſtum poſſe intelligi. tomo.5. 190.E F

Pſeudoprophetæ ſunt vel hæretici, vel ficti Chriſtiani. to.9.149.I

Pſeudopropheta quid. to.10.87.L

Pſotonphanech.

Pſotonphanech, quid. to.4.26.L

Ptolomæus.

Ptolomæus Aegypti rex. to.5.68.H I

Ptolomæi vocati ſunt reges Aegypti, poſt mortem Alexandri magni. Eodem.171.I

Ptolomæus Philadelphus, captiuatos Iudæos permiſit abire: ſcripturas ſacras à pontifice Eleazare poſtulauit. to.5.68.H I

Ptolomæus hæreſiarcha, diſcipulus Valentini. to.6.4.D

Pubertas.

Pubertas ſera. to.5.130.B C

Publica.

Publica delicta, publicè ſunt arguenda, & occulta ſecretè. to.10.16.I.& ſequentib.

Publicani.

Publicani qui dicantur. to.10.156.A

Publicola.

Publicolæ quæſtiones, ad Auguſtinum. tomo.2. 144.I.& ſequen.

Ad Publicolam Auguſtinus, prædictas quæſtiones ſoluens. Ibidem.145.C.& ſequen.

Publius.

Publius Valerius. to.5.25.H

Pudenda.

Pudenda dicta ſunt poſt peccatum, non antè. to. 5.110.E.& 120.F G

In pudendorum actu, quo modo omnes verecundentur. to.5.120.K.& ſequen.

Pudenda non eſſent mēbra illa, ſi rationi obedirent. Eodem.121.M

Pudenda, vnde ſic dicta. tomo.7.152.E F. & 224.G

Pudenda cur primi parentes texerunt. tomo.7. 173.H.& 188.I

Pudenda naturæ nomine quur nuncupentur. to. 7.175.I

Pudicicia.

Pudicicia cuſtodienda. to.1.191.B C

Pudicicia eripi non poteſt animo inuiolato. to.1. 141.C. to.2.131.H.& 165.H I. to.3.236.C. to.4.3.G H.& ſequen.& 7.B.& E

Pudicicia coniugalis, non eſt ſine vicio. tom.2. 24.E

Impudicicia crimen, quàm magnum ſit. tom.2. 65.A

Pudicicia, nec in corpore poteſt violari, cuius mēbra potuerunt ſuperari. to.2.131.H

Pudicicia violenta non violatur, ſi mente ſeruatur. Eodem.169.H

Pudicicia mentis, fugatur impudicicia oculorum. to.2.106.B C

Pudicicia qualiter cuſtodiatur. Ibidem.I

Pudicicia cauſa non mentiendum. tomo.4. 3.G. & ſequen.& 7.D.& ſequentibus.

Pudicicia eſt animi virtus, quæ non tollitur corpore corrupto. to.5.6.I

Pudicicia coniugalis, donum dei. to.7.175.B C

Pudicicia non eſt niſi in piis. Ibidem.D

Pudicicia animi, virginitas corporis. tomo.7. 225.I

Pudicicia vera non eſt in animo fornicante. Ibidem.L

Pudicicia eſt duplex, corporis, & animi. tom.9. 179.H

Impudico viro, an debeat mulier pudiciciam. to.10.120.D

Pudor.

Pudor vnde. to.7.175.F

Pudor in pudendis propriè. Ibidem.H

Vide, Caſtitas.

Mala quædam portare non poteſt pudor humanus. to.9.103.K

In fronte pudoris ſedes. to.10.63.M.& ſequen.

Pueri, Puericia.

Pueritiæ deſcriptio. to.1.16.F

Pueriiciam quoque peccatis eſſe obnoxiam. to.1. 17.K.& ſequen.

Pueri, & bonum educatio, munera dei. to.1.35. H & M

Odium literarum in pueris, & amor luſus. to.1. 16.G.& ſeq.& fo.ſequen.K

Pueri quo modo virgam deprecantur. Eodem 16.G H

Modus exercendæ iuuentutis ſcholaſticæ. tom.1. 17.G H

Diſcipulorum impudentia, & fraus in præceptores. Eodem.24.K.& fo.ſeq.H

Inter puerum, & iuuenem, quid diſtet. tomo.2. 115.E

Puer ſeruus dicitur. to.3.24.E.& ſequen.

Puerorum peccata. to.3.146.F

Puer ægrotans. to.3.156.C

De pueris non baptizatis. to.3.199.D

Pueri mortui excitatio. to.3.167.C

Pueri tres in ignem coniecti, & liberati. tomo.3. 169.D

Puericia Chriſti. to.4.92.E

Pueris comparati. to.4.131.F

Pueri Helizeum deridentes, quid adumbrent. to. 8.87.F.& ſequen.& 93.K.& ſequentibus.

Pueri ſunt, qui depoſuerunt veterem hominem. Eodem.282.K

Pueri facilè intrant per anguſtam portā. Ibidem.

Pueri, quare à ploratu incipiunt. to.10.83.D

Quæ puericia imitanda proponatur. tom.9.93. L.& 281.I K

Pueri diſcunt amare quod inſuſurrauerunt parentes. Ibidem.343.H I

Puer ab vtero eſt in peccato, quod traxit, nō quod commiſit. to.10.149.F

Duo pueri Abrahæ, in pede mōntis manētes, ſunt populus Iudæorum. tomo 10.161.M. & 162.B

Puerperium.

Puerperium informe. to.4.35.D.& ſeq.

Pugio.

Plumbeus pugio. to.7.215.I

Pugnare.

Pugna contra vicia. tomo.1.42.G.& ſequent. to.5.239.I

De pugna & bello viciorum, & virtutum. tom. 5.202.E

Pugna boni & mali, in membris noſtris. tomo.7. 212.M

Aliud eſt non pugnare & eſſe in pace vera, aliud pugnare & vincere: aliud eſt pugnare & vinci, aliud nec pugnare, ſed trahi. tom. 8.58.D

Pugillari, eſt pancratium facere. Eodem.125.A

Proteruiæ, & manſuetudinis, pugna. tom. 9. 225.H

Ad hoc Chriſtus pugnare voluit, vt doceret quo modo vincamus. to.9.246.H

Pugna Chriſti cum mundo. to.10.21.H

Pugna intra nosipſos. to.10.36.H I.& ſequen. copioſe.

Quando pugna ſpiritus & carnis ceſſatura. Ibidem.L M

Pugnantium in hoc ſeculo, vox. to.10.57.B

De pugna inter ſpiritum & carnem: Sermo. tom. 10.67.F.& ſequent.& 69.E F

Nullus homo, in quo non pugnēt caro & ſpiritus. to.10.67.I.& ſequentibus.

Pugnare vſque ad ſanguinem. to.10.75.K

De verbis Apoſtoli, Non ſic pugno quaſi aerem cædens: & de conſtituendis epiſcopis: Sermo. to.10.78.K.& ſequentibus.

Pugna in iſto corpore. to.10.36.D

Fortius pugnat, qui contra ſe pugnat. tomo.10. 125.M

Pugna eſt inuiſibilis, aduerſus inimicos inuiſibiles. to.10.148.B C

Pugnare voce & lingua, quid. to.10.174.I

Pulchritudo.

Omnis pulchritudo ex deo eſt. to.1.22.F

Pulchrum amabile. Ibidem.K

De apto & pulchro. Ibidem.L

Pulchri, & apti, diſtantia. to.2.5.A B

Pulchritudo animi, eſt iuſticia & virtus. tom.2. 78.K

Pulchritudo corporis. to.2.143.D. to.5.213.H I

Pulchritudo. to.3.113.F

Pulchritudo vniuerſi, quo modo conſiſtat in ordine creaturarum, & etiam malis aduerſantibus bonis. to.5.92.F G

Pulcherrimus mundus clamat ſe factū à pulcherrimo deo. Ibidem.G

Pulchritudo corporis, quæ eſt infimum bonum à deo factum, temporale & carnale, malè amatur poſtpoſito intimo æterno & ſempiterno deo. to.5.130.K L

Omnes pulchritudo corporis, eſt partium congruētia. to.5.213.H I

De pulchritudine varia homini accommodata in vita iſta. Eodem.215.B.& ſeq.

Pulchritudine ſola inuicem perfruemur in vita æterna, ſine vlla libidine. Ibidem.I K

De pulchritudine corporis humani in mutua correſponſione membrorum, vbi nihil eſt vtilitatis cauſa creatum, quòd non etiam habeat decoris locum. Ibidem.& 317.I K

Pulchritudo interior noſtri corporis, & aliarum rerum, nunc latēs eſt, ſed apertiſſimè in gloria ſuccedent mentes noſtræ ad deum laudandum tantum artificem. to.5.317.I K

Pulchritudo vniuerſitatis nulla ex parte violatur, dum ſua cuique tribuuntur. to.8.11.F G

Omnia pulchra ſunt ſapientia, quæ oculis placēt. Eodem.46.A

Chriſtus pulcher in cælo, pulcher in terra, pulcher in vtero, pulcher in flagellis, &c. Eodem. 87.L M

Summa & vera pulchritudo, iuſticia eſt. Ibid.M

Pulchritudinis interiora, quæ ſint. to.8.91.B

Pulchritudo agri, quo modo cum domino. Eod. 104.D

Qui amat pulchritudinem, eligat confeſſionē. to. 8.234.M.& ſequentibus.

Deus pulcher nos deformes amauit, vt nos redderet pulchros. to.9.244.A

Pulchra amantur, etiam ſi ſint inuiſibilia. tomo 10.76.A

Pulchra eſt caſta iuuenum pudicicia, & deo amabilis. to.10.250.K

Fides reſpicit pulchritudinem interiorem, & non exteriorem. to.10.324.E

Pulices.

In pulice & culice prouidentia dei. to.8.377.I K

Pulices, & muſcas, cur fecerit deus. to.9.3.I

Pullus.

Pullus aſinæ, gentes. to.6.60.C

Pulli Chriſti. to.10.109.L

Pulmo.

De pulmone coniunćto antro pectoris, ad vocem formandam. to.5.122.C D

Pulmo quid ſit, & quæ eius operatio. tomo.8. 253.I

In pulmone, ſolet nutari ſuperbia, & quo modo curatur. Eodem.107.F

Pulſare.

Pulſate. to.4.277.M

Pulſanti,ſed non ſerò,aperitur. to.10.23.G

Hortatur nos dominus, ne deficiamus pulſando, petendo, orando, vſque ad ſimilitudinem improbitatis. to.10.25.L

Deus non repellit pulſantes,ſed culpat potius negligentes. to.10.212.C

Puluis.

Per puluerem impij intelliguntur. to.2.123.D

Puluis mortis,quid ſit. to.2.123.C D

Puluis homini faciendo materies fuit. tomo.5. 108.F G

Pulueris Sion miſereri,quid ſit. to.8.249.A B

Puluis ſignificat iniquos.Eodem.3.G H.& 55.B

Punctum.

Punctum quid mathematicis. to.1.132.M

Puncti excellentia. Ibidem.& ſequentib.

Punici.

Punica lingua affinis Hebrææ. to.7.35.F

Vide,Lingua.

Punire.

Punit neminem deus propter opera mala, quæ facturus eſſet. to.2.98.H.I

Quòd non puniat innocentes. to.2.21.L

Cum impunita deus peccata dimittit, tunc infeſtius punit. to.2.5.M.& ſequenti.

Impunitatis malum. to.3.236.A.& I

Punitio diuina. Eodem.236.B

Peccatum quare puniatur,& quare non. to.5.3. M. & ſequentibus.

Puniuntur hic boni,cum malis. Eodem.4.B C

Puniebantur virgines veſtales adulterantes viuæ pœna defoſſionis. to.5.22.C

Non puniebantur antiquitus à Roma. fœminæ, propter adulterium, pœna mortis, ſed alia. Ibidem.

Puniuntur defectus voluntarij, non neceſſarij. to.5.102.E

Cùm punit deus, vt iudex punit eos qui legem prætereunt. to.8.7.C D

Non poteſt eſſe vt non puniatur peccatum: puniatur ergo à te, aut à deo. Eodem.89.I.& 129.F

Punire peccatorem, iuſtum eſt: non punire, miſericordia. to.8.140.B

Ille iuſtus eſt punitor, qui non habet quod in illo puniatur. Eodem.106.L

Si puniret deus peccatores, non inueniret confeſſores. to.8.254.G H. *Vide,Pœna.*

Pupilla.

Pupillæ oculi vis. to.1.133.G

Pupilli.

Pupilli, & viduæ, quo modo accipiãtur in ſcripturis. to.4.301.D

Pupilli qui dicantur. to.8.368.D E

Pupillus quis. to.10.184.H

Purgatio.

Carnalis purgatio. to.2.2.H

Purgatio vera per Chriſtum. to.3.69.F

Purificationes humanæ perniciosæ. to.3.70.E

Vide,Ignis.

Quo modo purgẽt hominis ſpiritum, qui immundum habent proprium. to.5.89.B

Purgatorium.

Purgatorius ignis poſt hanc vitam. to.1.188.C. to.3.40.F.& K. to.4.153.E.in fine.& 252. C. tomo.5.88.A.& 202.F. tom.7.303.H I. to.10.98.M.& ſequentibus.

Purgatorij locus probatur. to.2.180.E.& ſeq. & 281.B.& I

Purgatorium in quo differat ab inferno. tom.2. 181.C

Vtrum omnibus in purgatorio exiſtentibus ſint æquales pœnæ. Ibidem.C

Defuncti in purgatorij tormentis, continuo expetunt à nobis auxilium. to.10.301.B C

Purificatio.

Purificationes humanæ perniciosæ. tomo.3. 70.E

De purificatione. to.4.94.G

Purificationes veterum quid ſignarint. tomo.6. 174.C D

Purificationem Pagani etiam diis ſuis tribuunt. to.7.51.I.& ſequentibus.

Vide,Mundus,ſiue mundicia.

In feſto purificationis virginis,Sermo. tomo.10. 262.E

Puſtula.

Puſtulam habens, deſiderat vt cito ſpondylum faciat. to.10.95.F

Puteus.

Puteus iurationis. to.5.143.C.& F

Puteus quid myſticè ſignet. tomo.4.131.M. & ſequentibus.

Puteus quem vidit Agar eiecta cum filio. to.3. 162.F

Puteus interitus,quis ſit. to.8.118.A B

Putei nomine profunditas iniquitatis humanæ ſignificatur. Eodem.160.D E

Puteus quando vrgeat ſuper peccatores os ſuum. to.8.359.F

Quid aperire puteum abyſſi. tomo.9.244.F. & ſequentibus.

Neque vrgeat ſuper me puteus os ſuum: exponitur. to.10.98.M

Inferni puteus. Ibidem.

Chriſtus ex itinere fatigatus, ſedebat ſuper puteum Ioſeph. to.10.174.B

Putredo.

Putredo ponitur pro mortalitate. to.2.116.G

Pygmæi.

Pygmæi. to.5.135.K.& ſe.ſeq.B

Pyrenei.

Pyrenei montes. to.5.27.B C

Pyrrhus.

Pyrrhus Priamum occidit. to.5.2.G

Pyrrhus. to.5.24.A

Pyrrhus Romanos vincit, & ſe ab eis victum aſſerit. Eodem.26.B C

Pyrrhus Epirotarum rex. to.5.46.G H

Pythagoras.

Pythagoras nimium laudatus. tomo.1.111.L M. Retractationum.2.A

Pythagoræ peregrinatio pro philoſophia. Eodem.102.I

Pythagoras immortalem eſſe animam credidit. Ibidem.& to.1.3.I

Pythagoras quo modo philoſophi nomen maluit. to.3.96.H

Contra Pythagoræ metempſychoſin. tomo.3. 91.I K

Pythagoras ipſe nihil ſcripſit. to.4.86.F

Pythagoras fuit hydromanticus, & necromanticus. to.5.63.F

Pythagoras fuit author philoſophorum in Italia, à quo ſunt philoſophorum nomen exortum: & quo tempore fuerit. tomo.5.64.F G.& 65.G

Pythagoras Samius, to.5.64.F G.& 166.A

Pythagoras non audiendus, ſed Chriſtus. to.8. 261.A.& 354.G

Pythoniſſa.

Pythoniſſa quam Saul conſuluit. tomo.3.8.K. tomo.4.150. K L. & ſequentib. & 154.H I & ſequentibus.

Et de puella habente ſpiritum Pythonis in Actis Apoſtolicis. to.3.8.K

Quadragenarius.

QVadragenarius, numerus pœnitentia. to.4.28.M

Quadragenarius numerus in quadam perfectione ſacratus. to.9. 33.A

Salutaris & myſticus eſt quadragenarius numerus. to.10.160.M.& ſequentibus.

Per quatuor terræ angulos multiplicatus decalogus,conſtituitur numerus quadragenarius. to. 10.207.A

Quadraginta.

Quadraginta, numerus laboris & afflictionis. to.2.118.L. to.4.91.L

Quadraginta plagæ. to.4.63.F

Quadraginta & ſex anni in nomine Adam inuenti,ſi Græcè ſcribatur. to.9.21.F

Quadraginta dies ante paſcha, ſignificant tempus miſeriæ noſtræ. to.10.204.I.& 205.E

Quadraginta dies quibus filij Iſrael ſteterunt contra Philiſtæos, ſignant quatuor fines orbis. to.10.225.I

Quadrageſima.

Quadrageſimæ obſeruatio. to.2.118.L. tom.6. 102.I. M

Quadrageſimæ ieiuniorum ratio. to.4.28.M.& ſo.91.L

Quadrageſimæ myſterium. to.4.140.C

Quadrageſima ante & poſt paſcha, quid ſignificet. to.8.281.C D

Dies quadrageſimæ quid commoneant. tomo.10. 114.B C

Quadrageſima eſt prouiſio animæ pro totius anni cibariis. to.10.154.A

Dies quadrageſimę, vitam præſentem ſignificant, ſicut paſcha futuram. Ibidem.C

Quadrageſima eſt tempus meſſis animæ. to.10. 154.D

Qui non congregat in horrea ſpiritalia animæ tempore quadrageſimæ,famem & ſitim patietur æternam. Ibidem.

Caro per famem & inopiam tenuis ac ſicca eſt,ſic anima verbo dei in quadrageſima non paſta. Ibidem.

Opera quadrageſimæ frequentanda. tomo.10. 154.E

Non ieiunare in quadrageſima,peccatum eſt. to. 10.257.M

In quadrageſima ſanctificanda ſunt corda ad dignè paſcha celebrandum. to.10.158.H

A carnibus in quadrageſima abſtinendum. Ibidem.L

Dominica prima in quadrageſima: Sermones tres. Ibidem.K.& ſequen.

Quadrageſima congruens eſt tempus ad adorandum,& ad ſatisfaciendum. to.10.160.M

Quadrageſima ordinata eſt ad purganda peccata mundi, ſicut diluuium ad purgadum mundum. Ibidem.

Totam quadrageſimam non obſeruare, ſacrilegium eſt: partem autem violare, peccatum eſt. to.10.165.L

Superfluum prandij quadrageſimalis, pauperibus eſt erogandum. to.10.166.I

Quare quadrageſima inſtituta ſit. tomo.10. 207.A
Multis quadrageſima eſt potius voluptatis noua, quàm humiliationis obſeruatio. Ibidem.I

Quadrans, Quadrum.

Quadrans nouiſſimus. to.4.265.K
Quadrum quocunque verteris ſtat, non cadit, ſic debet eſſe Chriſtianus. to.8.209.C

Qualitas.

De qualitate. to.1.66.F G
Species qualitatis. Ibidem.
Qualitates recipiunt contrarietatem. Ibidem.M
Qualitates quæ non ſuſcipiunt contrarietatem. Ibidem.67.A B
Qualitates non ſuſcipiunt magis & minus. Ibidem.A B
Qualitatum differentiæ. to.7.243.B C
Qualitas, & quantitas, in quo differant. to.2. 57.A
Qualitates corporum ſine corporibus eſſe nõ poſſunt. to.2.57.G

Quando, & aliquando.

Quando & aliquãdo aduerbia ſunt temporum. to.8.280.D E

Quantum, Quantitas.

Quanto nihil eſt contrarium. to.1.65.F
Quantum habes, tantus eris. to.9 198.I
De quantitate. to.1.65.B C

Quaſi.

Quaſi, non ſemper ad ſimilitudinem ponitur. to. 8.320.I K
Si quaſi non adderetur, totum verum eſſet. Ibidem.100.I

Quatuor, Quaternarius, Quatriduum.

Quatuor euangeliſtæ, quatuor animalia in Apocalypſi. to.4.86.B. to.9.60.M
Vide, Numerus.
Quatuor illa germina, quatuor deſignant ætates. to.10.177.H
Quaternarij numeri conſecratio. to.10.218.E
Quatriduum mortis Lazari, quid ſignificet. to.9. 78.E F

Quærere.

Quærendi modus eſto. to.1.154.K
De quærendo deo. to.3.235.D
Requiri ſe voluit Chriſtus, & quare. tomo.4. 207.A B
Quærite. to.4.277.M
Quærere accipitur pro acquirere, & quo modo deus dicatur nos quærere. to.5.148.D E
Quærere, non eſt ſcire. to.6.33.D
Noli aliquid à domino extra illum quærere. to. 8.52.B C
Perſecutores non quærunt animam, niſi vt perdant. Eodem.54.H
Illum quære, qui deeſſe nuſquam poteſt. Ibi.I K
Anima Chriſti, vel cuiuſlibet, duobus modis quæritur: ſcilicet ad imitandum, & ad perdendum. to.8.70.F.& 78.F.& fo.163.A. & 356.L M
Quod difficilius quæritur, ſolet dulcius inueniri. to.8.258.K L
Deus ſine fine eſt quærendus, quia ſine fine eſt amandus. to.8.267.E F
Aliud eſt quærere deum, aliud quærere hominem. to.8.163.I
Quære eum qui prior quæſiuit te: & ſequere vocem paſtoris tui, non alieni. Ibidem.K
Quærunt impij deum, vt eo inuento nõ ſint impij. to.8.289.C
Quo modo dicantur quærere ſapiẽtiam, qui oderunt ſapientiam. Ibidem.B
Deus non quæritur ab auerſis, ſed ipſe vocat auerſos, vt impleat conuerſos. tomo.8.47. B C
Quæritur Chriſtus à diuerſis, diuerſis rationibus. to.9.47.I K
Deus in comprehenſione ita latebat in carne, vt laternis facibus & armis quæreretur occidẽdus à tenebris. to.9.114.A
Deus non oculo, ſed corde quærendus eſt. to.9. 135.H
Quiſquis quærit, facilè inuenit. to.9.163.A
Quærit à nobis Chriſtus ex eo quod dedit nobis. to.10.35.G H
Caſtè deus quærendus, & quo modo caſtè quæratur. to.10.42.B
Magi quærebant vt inuenirent, Herodes quærebat vt perderet. to.10.137.L
Quare Chriſtus poma quærebat in arbore, in qua nulla eſſe ſciebat. to.10.164.D
Iacob quærens vxorem in longinqua regione, Chriſtum deſignabat. to.10.166.L
Chriſtus vltro ſe offert non quærenti. tom.10. 174.C
Qui malè dominum quærunt, infœliciter cadunt. to.10.189.F G
Maria Magdalene quærens Chriſtum inter defunctos, arguitur. to.10.195.F
Beatus qui ita quærit Chriſtum, vt credat eum in paradiſo conſtitutum. Ibidem.G
Deus non quærit niſi dare. to.10.212.C D
Qui deum, dum inueniri poteſt, non quæſierit, in æternum inuenire non poterit. to.10.236.L
Qui modo deum quærere negligunt, ab illo in fine reſpuuntur. to.10.251.H
Non quæratur in via, quod ſeruatur in patria. to.10.277.C
De modo quærendi Chriſtum, in Epiphania. to. 10.300.C
Quare quærendus eſt Chriſtus. Ibidem.D E
Vbi. Ibidem.E
Et quando. Ibidem.F
Iudæorum & Paganorum, in quærendo deo, differentia. to.10.300.F G

Quæſtiones.

Quæſtiones humanæ plus ſitiunt, quàm capiunt. to.1.46.A.& ſeq.
Quæſtiones vanæ taxatæ. tomo.1.110.L M. & fo.185.C D
Quæſtionales rationales ſunt quatuor modis. to. 1.69.F G
De quatuor quæſtionibus legalibus. Ibidem.G H
Quæſtio quibus articulis naſcatur. Ibidem.H
Arduas quæſtiones ne attingant non inſtructi diſciplinis. to.1.111.A
Quæſtiones obſcuriſſimæ, & tamen diuinæ. Ibidem.B C
De deo creatore citra periculum vix diſputari poteſt, ſecus de creaturis. to.1.155.I K
Tria genera quæſtionum, apud oratores. Eodem. 38.K
De ciuilibus quæſtionibus, to.1.68.L
A quæſtionibus contentioſis abſtinendum. tom. 2.15.C
Quæſtiones ſex, contra Paganos, expoſitæ. to. 2. 40.D E.& ſequen.
De curioſis quæſtionibus. to.2.52. I K
Ad quæſtiones IX. Paulini. to.2.61.E.& ſeq.
Quæſtiones VI. Honorato expoſitæ. tom.2.epiſt. 120. Retract. to.1.22.L
Quæſtio curioſa. to.3.33.E
Quæſtiones inutiles vitandæ. to.3.118.C
Quæſtiuncula de Trinitate. tomo.3.233.D.& ſequentibus.
Quæſtionum in vetus inſtrumentum, libri VII. to.4 19.K.& ſeq.
Quæſtionum Euangeliorum, lib. II. tom. 4.75. E F.& ſeq.
Quæſtionum Euangeliorum ſecundum Matthæũ, liber. to.4.83.D
De diuerſis quæſtionibus octoginta tribus. to.4. 123.M.& ſeq. Retract. to.1.8.L M
Quæſtiones XXI. to.4.141.A.& ſeq.
De diuerſis quæſtionibus, ad Simplicianum. tom. 4.143.E.per totum.
De octo Dulcitij quæſtionibus. tom. 4.152.K L. & ſequen.
Quæſtionum LXV. dialogus. tomo. 4. 156.C. per totum.
Quæſtionum veteris & noui teſtamenti. tomo.4. 161.D E.& ſequen.
Quæſtionum varietas, varia reſponſa poſtulat. to.4.277.I
Quæſtiones altas & excedẽtes vires noſtras, quõ modo quis cauere debeat, oſtendit: non determinãs, vtrum deus ab æterno fuerit dominus. to.5.104.C.& ſequen.
Quæſtio mota ab aduerſario, diſcendi exiſtit occaſio. to.5.233.M
Quæſtiones fidei quæ propriè. to.7.172.C

Quercus.

Quercus Mambre. to.5.139.F
Quercus Abraham peregrinum ſuſcepit. tomo 10.160.G

Querela.

Sine querela, & ſine peccato, differunt. to.7.158. F G.& fo.169.K.& 308.C D
Difficile eſt euitare querelas in rerum temporaliũ poſſeſſione. to.10.158.E

Quies.

Deus in nobis quando quieſcat. to.2.53.K L
. Vide, Requies.
Quies tẽporalis quæ ad melius cogitandum data eſt, &c. to.2.116.E F
Quies eſt amica contemplationis. Ibidem.117.C. & fo.178.L M.& fo.ſeq.L
Quies dei in nobis. to.3.125.C.& ſequen.
Quies hominum in deo. Ibidem.D
Deum requieſcere, & operari. Ibidem.
Quies diei ſeptimi. to.3.124.H
Deus quo modo requieuerit. to.3.125.B
Deus ſemper quietus, omnia tamen agens. tom. 3.141.C
Quies ab operibus. to.3.124.G
Quietem non poſſunt habere ſeruientes diis, ad quam quietem vocat nos verus deus. to.5.35.I

Quinquaginta.

Quinquagenarij numeri myſterium. tomo. 2. 119.A
Quinquageſimæ myſterium. tom.4.140.C.& ſequentibus.
Quinquaginta dies à paſchate vſque ad legem in monte Syna acceptam, quid ſignificent. tom. to.61.D.& fo.204.I.& 205.F

Quinque.

Quinque lapides de torrente à David collecti, quid ſignificent. to.10.108.B
Quinarij numeri perfectio. Ibidem.

Quintilla.

Quintilla, & Quintillìani hæretici, qui. to.6.5. I.in fine.

Quintilis.

Quintilis & Sextilis menſes, cur Iulius & Auguſtus appellati. to.6.73.M

Q. Lucilius.

Q. Lucilius Balbus. to.5.39.C

Quo & vbi.

Quo & vbi. to.1.59.L M

Quo modo.

Quo modo, verbum eſt admirantis, & non intelligentis. to.3.49.M.& ſeq.& fo.51.B

Raab.

RAab, Hierichuntina meretrix, non mentita eſt. tomo.4.12.A.& ſequentibus.

Raab mulier fornicaria, exploratores hoſpitio ſuſcepit. to.4.65.E

Raab meretrix, typus Eccleſiæ. tom.8.209 H. & ſequentib.

De Raab meretrice. to.10.180.I K

Rabbi.

Rabbi magiſter dicitur. to.9.20.M.& 70.K L

Rabies.

Rabies aliquando contingit ex morſu canis rabidi. to.5.214.G H

Rabo.

Rabo, menſuræ genus. to.2.42.B

Racha.

Racha quid. to.3.6.L. tomo.4.265.C. to.9.80.M

Racha cur non interpretatum. to.3.6.L

Rachel.

Rachel filij quare extincti & caſi fuerint. to.4.213.G

Rachel typus Eccleſiæ. to.6.20.B

Rachel gentiles repræſentat. to.10.167.K

Rachel furata eſt idola patris ſui. Ibidem.

Radere.

Caput radere, cogitationes terrenas à mente ſignificat reſecare. to.9.204.C D

Radix.

De radice peruerſi amoris, timoris, & ignorantiæ. to.5.214.D.& M.& ſequen.

Radix pes eſt arboris, & ſignificat charitatem. to.8.14.I K

Vbi radix noſtra, ibi & vita noſtra. to.8.60. K L.& 66.M

Radix noſtra, charitas noſtra, fructus noſtri, opera noſtra. to.8.100.C D & fo.110.E F

In radice vigor, fructus, & opulentia, &c. Eodem.100.E F

Radix Ieſſe, Chriſtus. to.9.111.B

De eo quod in Eſaia ſcriptum eſt, Aſcendet ſicut virgultum, & ſicut radix de terra ſitienti: Homilia. to.10.111.I

Et qualiter illud de Chriſto dictum. Ibidem.

De radice charitatis, nihil vnquam mali naſcitur. to.10.144.G H

Radices duæ in cordibus plantatæ. Ibidem.I

Radix cupiditatis, in inferno plantata eſt. to.10.144.I

Ramus.

Quomodo ramus inſeritur arbori etiam ſpiritaliter. to.2.43.G

Rami fracti ex arbore cui inſeritur oleaſter, Iudæi ſunt, quibus ſuccedunt Chriſtiani ex gentibus. to.9.32.D E

Dominica in ramis palmarum: Sermones quinque. to.10.185.I

Ranæ.

Ranarum nomine arreptitij idolorum ſignificantur. to.8.92.L

Quòd loquaciſſima ſit vanitas. Ibidem. fo.189.H I

Ranæ ſunt hypocritæ, ad malum non ad bonum cæteros imitantes. to.9.147.D E.& I

Ranæ item ſunt ſpiritus dæmoniorum, facientes ſigna. Ibidem.E

Quid ranæ ſignificent. to.9.247.D E. to.10.170.D.& 175.K

Ranarum multitudo. to.10.171.G

Rancor.

Rancoris incommoda. to.9.223.L M

Rancor, aduerſus fratrem, ſeruandus non eſt. to.9.251.I K

Raphaim.

Raphaim, gigantes Hebræis. to.4.59.K

Raphidin.

Raphidin, quid. to.10.174.E

De Raphidim, de petra percuſſa, & Amalech. Ibidem.E

Rapere, Rapina, Raptor.

Chriſtus non ſolum non rapuit, ſed etiam quod de rapina habebat hoc ſe exinaniuit vt ad nos veniret. to.8.159.C

Non licet rapere aliena. Eodem.266.D E

Quomodo rapiat hominem deus. tomo.1.40. F G

Qui carnalia noſtra & terrena rapiunt, cæleſtia nobis & ſpiritalia congregant. tomo.10.156.A

Quid ſit rapi obuiam domino in aera. tomo.9.210.F G

Rapientes aliena. to.10 78.M.& ſequen.

Rapientes aliorum bona, vt ditent filios ſuos. to.10.119.G

Rapinam committunt Imperatores & reges, per potentiam vſurpando aliena. to.5.32.A

Non rapinam fecit, ſed rapinam recepit. tom.8.159.D E

Rapina, quæ. to.10.33.C

Raptor pecuniam inuenit, & iuſticiam perdit. to.8.137.E

Raptor maior ideo te quærit, quia inuenit raptorem minorem. Eodem.318.C

Raptores Euangelij locum, Facite vobis amicos, &c. malè intelligunt. to.10.29.M

Raptores. to.10.93.F G

Raptus.

Raptus Pauli. to.2.111.L

Apoſtolus ſciuit hominem raptum vſque ad tertium cælum. to.3.159.A

Apoſtolus in raptu ſuo neſciuit an in corpore fuerit, ſiue extra corpus. Ibidem.

Raptus Pauli ſictio. to.9.105.F

Raptus mulierum olim Romanis conceſſus. to.5.15 M

Raptus animæ cauſans aliquando mortem. to.5.109.A B

Rarum.

Rarum. to.1.66.L

Ratio.

Ratio, omnis concinnitatis inuentrix. tomo.1.89.M

Ratio in homine optimum quo modo. to.1.93.H Retracta.1.F G

Ratio etſi potior hominis pars, ſecundum eam tamen non debet viuere qui beatè vult viuere. to.1.1.F G

Ratio vitioſa eſt, & tenebra. to.1.23.C.& fo.103.B. to.2.48.L

Rationalis creaturæ dignitas. to.1.50.D

Ratio quid ſit. to.1.129.I K.& 129.C. to.3.192.A.& 193.I.& 197.H

Rationale, & rationabile, differunt. to.3.109.L

Ratiocinatio recta, quid ſit. Eodem.128.E

Ratio, quæ commutabilis eſt, ſiue in animo, ſiue cũ animo ſit, ſiue animus in ea, ab ipſo eodem animo ſeparari nequit. Ibidem.129.C

Ratio, excogitatrix omnium diſciplinarum. to.10.110.C D

Rationis vis. Eodem.110.D

Rationi quatenus credendum. to.1.136.C

Ratio, & ſcientia, non in beſtiis. to.1.136.H I

Ratio, & ratiocinatio, quid: & quo modo differant. Ibidem.M.& ſequen. to.3.192.A B

Rationem, mentem & ſpiritum vocari. tomo.1.141.I.& ſequen. to.3.33.A

Ratio in homine præſtantiſſimum. to.1.144.F. & ſequen.& fo.145.E

Ratio & alia & ſe diſcernit. Ibidem 144.M

Ratio ſupra ſenſum interiorem. Ibidem.K L

Ratio cæteris ſuperior, infra deum eſt. tomo.1.145.E

Ratione antecellit homo beluis. to.1.141.I.& L. & 183.B C. to.3.33.A. to.4.124.F

Ratio inferior lege diuina. to.1.161 M.& ſeq. & 162.D E

Ratio hominis mutabilis, & inconſtans. tom.1.162.D F

Rationem præcedit authoritas. Eodem.167. F G. & fo.171.D

Ratio maior creſcit maiora recipienti. tomo.2.165.L

Ratio, & deus, vtrum alteri præferendum. to.2.188.I

Ratio coæterna deo. Ibidem.

Rationis connexio ad deum, & dei ad rationem. Ibidem.K

Rationis germen an deus dicatur, aut dei germen ratio. Ibidem.

Rationibus humanis non fidendum. to.3.13.M

Ratiocinatores garruli in diuinis. to.3.55.A

Ratio ſuperior & inferior. to.3.89.F

Rationes cauſales creaturis inditæ. to.3.133.F

Ratio humana quouſque aliquid comprehendat. Ibidem.H

Rationis lumen deus. to.3.158.G

Rationales ſpiritus. to.3.199.K

Rationalis creaturæ diuerſa ratio. Ibidem.M

Rationales creaturæ duæ. to.3.236.D

Ratio, dominatrix carnis. to.3.238.I

Ratio vir in homine. to.4.266.E

Vide, Coniugium.

Ratio ſana præponenda eſt exemplis. tomo.5.7.K L

Quorum ratio mentibus ineſt, aut miſeros aut beatos eſſe oportet. to.5.77.K

Rationis iudicio præiudicatur à voluptate vel neceſſitate. to.5.95.K L

Ratio regit animi partes vitioſas, ſecundum philoſophos. to.5.121.A fo.125.G

Ratio aliquorum tota eſt, vt quod experti non ſiunt, nequaquam poſſe eſſe arbitrentur. to.5.197.G

Quia ratio reddi nõ poſſit de quibuſdam miraculis, non ideo nõ debent credi, cùm ſint ſupra vires mentis humanæ. to.5.198.L M

In ratione indita materia corporali vniuſcuiuſque, iam quodammodo videtur eſſe quod nõdum eſt, immo quod latet, ſed acceſſu temporis erit, vel potius apparebit. to.5.212.K

Ratio, & veritas, conſuetudini præponenda. to.7.86.E F.& 103.M

Rationi conſuetudo fruſtra opponitur. tomo.7.89.B C

Ratio in diuinis multis nominibus appellatur. to.10.222.F

Ratio, intellectus, memoria, & voluntas, ſunt in nobis diuina. to.10.303.C

Rationale.

Rationale pontificis quale erat. to.4.37.E

Razius.

Razij ſpontanea mors. to.2.64.L M

Reatus.

Vincula reatus. to.10.38.A

Rebecca.

Rebecca.

Rebeccæ & Iacob mendacium excuſatum. to.4.10.H I

Rebecca concepit oratione Iſaac: & quid duo paruuli, qui erãt in vtero eius, ſignificent. to.5.142.F G. to.10.166.D

Rebeccæ pulchritudo. to.5.142.I

Rebecca quo tempore regum peperit filios geminos, Abraham eorum auo adhuc viuente. to.5.155.B

Quid certamen paruulorum in vtero Rebeccæ figurarit. to.9.240.K L

Rebecca quæſita in coniugium Iſaac, Eccleſiam figurabat. to.10.165.D.& 166.D

De conceptu Rebeccæ. to.10.166.C D

Duo paruuli, in vtero Rebeccæ, collidebantur. Ibidem.D E

Rebellio.

Rebelles conſumpti igne. to.3.164.L

Rebellio carnis, vnde. to.7.152.E

Recapitulatio.

Recapitulatio in ſcripturis: multas quæſtiones ſoluit. to.3.15.D.& ſequen. to.4.20.K

Anacephalæoſis, recapitulatio. to.4.69.F

Recedere.

Recedere à deo, quid ſit. to.8.60.M.& ſequen.

Recedit à te deus, dum tu recedis ab eo. Eodem.242.D E

Duplex receſſio: ſpiritalis, & corporalis. to.10.19.M

Recenſere.

Recenſio populi. to.3.166.L

Recidiuum.

Recidiuare periculoſum. to.4.259.A B

Relapſus à baptiſmo, à diabolo quo modo accuſetur. to.6.12.I K

Recidiui malum. to.10.100.M.& ſeq.

Recipere.

Recipiens aliquem in nomine domini, mercedem recepti ille recipiet. to.9.131.L

Reconciliari.

Quo modo reconciliemur deo. to.5.87.G

Recordari.

Læta nõ læti quo modo recordemur. to.2.39.A B Vide, Reminiſcentia.

Nemo recordatur niſi quod in præſentia non eſt poſitum. to.8.68.D

Rectus.

Non ſtatim rectum quod deus permittit. tomo.3.190.A

Quod rectum eſt, non tollitur, nec intus nec foris. to.7.92.C D

Cur non ita dici poſſit recti renibus, ſicut recti corde. to.8.10.K

Rectus eſt deus, & ideo illi diſtortum non concordat. Eodẽ.44.D E.& fo.187.I K.& ſeq. & fo.369.M

Rectus ille eſt cui nihil diſplicet quod fecit deus. to.8.45.D E

Recti corde ſunt, qui ſequuntur in hac vita voluntatem dei. Eodem.59.K.& 89.H

Tunc rectum eſt cor, quando &c. Eodem.fo.107.L

Si omnes recti corde laudabuntur, damnabuntur peruerſi corde. to.8.143.H

Tunc quiſque rectus eſt, cum &c. Eodem.166.B. & fo.281.D

Qui ſint recti corde. Eodem.229. K. & ſeq. & 318.I K

Eſto recto corde, & ſemper tibi de domino erit lætitia. to.8.238.K

Tunc rectus eris, quando &c. Eodem.358.F G. & fo.366.D E

Rectus deus peruerſo non placet. to.10.244.F

Recumbere.

Recumbere in regno dei, quid. to.10.24.L

Recumbẽt cum Abraham, Iſaac, & Iacob &c. exponitur. to.10.164.M

Redarguere.

Quid pigrum reddat diſpenſatorẽ verbi dei, ad redarguendum. to.10.78.L. & 93.B C

Contradicentes redarguere, quid. to.10.93.C

Reddere.

Reddere non debemus mala pro malis. to.2.5.F.& ſequentibus.

Reddere non debemus mala pro bonis. Ibidem.

Reddere redditionem ſuperbis, quid ſit. tom.8.228.C

Reddere mala pro bonis. to.10.168.F

Redimere, Redemptor, Redemptio.

Redimere hominem iure, non vi, placuit deo. to.3.94.H

Redimit dominus viſibiliter & inuiſibiliter. to.8.66.M.& fo.ſeq.C D

Gaude te redemptum, ſed nondum re, ſpe ſecurus eſto. Eodem.68.I

Si non redimit Chriſtus, nullus homo redempturus eſt. to.8.98.G H

Nemo redimitur, niſi à captiuitate. Eodem.168.A

Ille ſolus redimere potuit, qui ſe ſub peccato vendere non potuit. to.8.329.G

Redimere tempus, quid. to.10.83.E.& 90.H. & 95.E

Redemptorem tuum nemo fallet, nemo circumuenit, nemo premit, & quale precium dederit. to.8.252.I

Qui creator mundi erat, voluit eſſe redemptor. to.10.215.K

Redemptio noſtra quare per mortem Chriſti. to.3.94.B.& ſeq.copioſẽ.

Redemptionem hominis trinitas ſimul operata eſt. Ibidem.E

Ipſa redemptio clamat noſtram captiuitatem. to.8.167.L

Redemptio noſtra. to.9.166.F

Redemptionis noſtræ præparatio. to.9.173.E

Redire.

Redire debemus non quà venimus. tomo.10.137.D E

Reductio.

Reductiones noſtræ duæ ſunt, & quæ. tomo.8.169.C D

Refectio.

Refectio noſtra diuturna, defectio eſt. to.8.139.I K.& fo.203.I.& 316.H

Reformatio.

Reformationis gradus, & conſummatio. tom.3.100.A

Refrigerium.

Refrigerium propter quietem dicitur. tomo.8.149.B

Refugium.

Refugium dei cur altiſſimum ſit. to.8.220.B C. & fo.ſequen.L M

Sunt quædã refugia vbi non eſt virtus, quo quiſque magis infirmatur cùm fugerit quàm conſirmetur. to.8.91.K

Dominus factus eſt locus refugij Adæ, qui prius erat metus fuga. Eodem.165.D

Refugium noſtrum eſt deus. to.10.3.K L

Regeneratio.

Caro noſtra regenerabitur per incorruptionem. to.5.187.A B

Regeneratio duplex. Ibidem.H.to.7.211.G

Regeneratio vtrum liberet à miſeria. tomo.10.95.A

Regenerati ſumus, vt viuamus. to.10.183.K

Regere, Regimen, Rector.

Regendi bene populum ars, ſecundum Virgiliũ. to.5.44.H I

Deus quos non regit, frangit. to.8.97.E

Quòd regat obedientes, conterat reſiſtentes. to.8.127.I K

Aliud eſt regi, aliud dirigi, aliud corrigi. tomo 10.303.H

Regimen populi. to.3.237.K

Regimen dei. to.9.166.A.& G H.& ſeq.

Rectores mundi, qui. to.10.7.G

Quo modo poteſt quis cognoſcere, an deum habeat rectorem & habitatorem ſui. to.10.137.I

Multi ſunt rectores, ſed pauci iuſtitiæ amatores. to.10.293.I

Reges.

Regum auxilium rectè implorari aduerſus hoſtes Eccleſiæ. to.2.epiſto.48.& 50

Principum ſecuritate quiet Eccleſiæ innatur. tom.2.51.I

Rex, & ſacerdos, Chriſtus. tom.4.85.I.& fo.87.D.& 91.K.& fo.ſeq.C.& 130.L. tom.8.38.E.& ſeq.

Reges vrbe pelluntur, propter Lucretiam. tomo.5.15.M.& ſequen.

Rex iniuſtus, tyrannus appellatur. to.5.17.I

Reges vnde dicti ſint. Eodem.23.B

Rex aſſyriorum Ninus primus omnium finitimis bella intulit. to.5.32.E

Reges eſſe omnes deſiderant. to.5.37.E F

Reges. to.5.44.F

Regum vita qualis eſſe debeat. tom.5.48.C D. & I.& ſeq.

Regis boni officium. Ibidem.

Qui reges ſint fœlices. Ibidem.C D.& ſeq.

Rex magnus ſuper omnes deos: exponitur. tomo 5.80.B C

Rex primus Aſſyriorum quis, & quantum durauerit. to.5.102.M

Regum regnantiũ in prima ciuitate, à Cain condita, quis primus, & ſuccedentes. tomo.5.130.C D

Reges Iſrael quãdo ſpiritaliter eſſe debebãt. to.5.148.G H

Reges inuncti, Chriſtum verum figurabant. to.5.248.C.& 149.I

In regno Sicyoniorum, primus rex fuit Aegialeus, ſecundus Europs. to.5.154.G

In regno Aſſyriorum quartus regnabat, ſcilicet Nini filius: apud Sicyonios, quintus Telexiõ, & quo tempore. Ibidem.G H

Rex exiſtens poteſt dici dux & princeps, ſed non contrà. to.5.172.K L

Regem quando non, & quando habuerint Iudæi. Ibidem.

Reges vaſtantes Eccleſiam, prædicatione ſanctorum ſubditi ſunt nomini Chriſti. to.5.174.E

Regis nomine filius ſolet in ſcriptura appellari. tom.8.6.H.& fo.88.B. & fo.ſequent.F.& fo.170.A

Reges à regendo dicuntur: & non regit qui non corrigit: & quid regere debeant. Eodem.89.G.& 154.K L

Timeant reges regem, vt agnoſcant regem, nõ qui aufert mundi, ſed qui dat regnum cœlorum. to.8.96.A

Quòd Iudæi, quia dixerunt ſe regem habere Cæſarem, non peccauerunt, ſed quia regem Chriſtũ habere noluerunt. Eodem.118.H

Quòd Iudæi regem ſuum crucifigendo etiam eum regem gentium fecerunt. tomo.8.127.I.& 142.

1.& 142.A B
Rex virtutum, quis ſit. Eodem.153.I
Diſcernere regem ſuper columbam deargentatam, quid ſit. to.8.154.I K
Eſto rex terræ, & eris tibi terribilis deus: rege terram, & eris rex terræ. Eodem.183.H I
Regibus terrenis Chriſtiani ſubiecti ſunt. to.8.306.M.& ſequentibus.
Rex in omni gente prior eſt. Eodem.338.M.& ſequentibus.
Ille malus rex eſt, qui intercludit viam ad deum. Ibidem.339.B C
Reges terræ ſuperbi non ſint, ſed humiles. to.8.344.I K.& L M
Vide, Principes.
Reges quanto ſunt in maiore fœlicitate terrena, tanto magis humiliari deo debent. tomo 8.344.I K
Reges Chriſtiani, quo modo ligati ſint compedibus, & nobiles eorum in vinculis ferreis. Eodem.380.E F
Rex quare noluit Chriſtus fieri, cùm eum quærerent Iudæi, poſt miraculum de quinque panibus. to.9.47.B
Rex Iudæorum quo modo Chriſtus. to.9.82.A.& 117.M
Reges credentes, & quærentes, ſignant eos qui per fidem ambulant & deſiderant ſpeciem. tomo 10.137.K
Chriſtus rex à Magis quæſitus, non ſimili pompa qua reges mundani. Eodem.138.C D
Opus regis eſt, vitam ſuam pro his quibus dominatur opponere. to.10.193.K

Regina.

Non eſt regina quæ à ſiniſtris eſt. to.8.101.C
Regina Auſtri, Eccleſiam catholicam figurabat. tomo 10.252.H.& ſequentibus.

Regnare.

Regnandi cupido quibus viciorum gradibus in Romanis aucta ſit. to.5.9.L M
Quòd regnent boni longè latéque, vtile eſt, tam ſibi quàm ſubditis. to.5.31.M
Regnandi cupiditate conterere gentes, grande eſt latrocinium. to.5.32.F
Regnandi habentibus ſcientiam, nihil eſt fœlicius in rebus humanis. Eodem.40.B
Regnante Aralio, natus eſt Iſaac. to.5.155.B
Quibus regnantibus defunctus eſt Abraham. Ibidem.B C
Quo tempore nepotes Abrahæ fuerint, & deus transferit Iſaac ſenioris benedictionem: ac quo tempore mortuus Iſaac. Ibidem.H.& fo.ſeq.C
Quo tempore mortui ſint Iacob & Ioſeph in Ægypto. to.5.156.C.& ſeq.
Quo tẽpore iudicauerit Debbora apud Hebræos. Eodem.161.H
Quando Troia deleta ſit à Græcis. to.5.162.A.& ſeq.& fo.163.B
Regnante Sedechia in Hieruſalem, ductus eſt populus Iudæorum in captiuitatem Babyloniæ. Eodem.165.M.& ſequentibus.
Quibus regnantibus tota captiuitas Iudæorum eſt ſoluta. to.5.166.F G
Regnant cum Chriſto etiam animæ mortuorum, dum mille anni decurrunt. to.5.189.A.& ſeq.& 190.B.& ſequentibus.
Regnaturis ſolent inuidere regnantes. tomo 9.116.E
Nemo poteſt gaudere cum ſeculo, & regnare cum Chriſto. to.9.204.I
Omnis homo aut cum Chriſto regnaturus, aut cũ diabolo cruciandus eſt. to.10.170.G
Qui cum Chriſto regnare non meruerit, cum diabolo peribit. to.10.241.A

Regnum dei, Regnum Chriſti, Regnum cœlorum.

Regnum dei quid. to.10.70.G
Non eſt regnum dei eſca & potus: exponitur. to.2.8.E
Regnum dei dicti ſunt fideles. to.3.57.I. to.4.75.H. to.6.140.D. to.9.116.G
Regnum per ligni guſtum amiſſum erat, & iterum per lignum quæſitum eſt. to.4.203.H
Adueniat regnum tuum, expoſitum. to.4.272.L. tomo 10.28.B
Regnum dei primum quærere: exponitur. to.4.275.L
In regno Eccleſiæ ſedes poſitæ ſunt, & iudicium datum eſt. to.5.189.C
A regno dei vnum etiam crimen excludit. to.7.91.I K
Regnum dei tanti valet, quantum habueris. to.8.103.K.& 253.I K
Qui timet ne veniat regnum dei, timet ne exaudiatur dicendo, Adueniat regnum tuum. to.9.138.B C
Regni dei ad alia bona comparatio. to.9.153.G.& ſequentibus.
Duplex plaga eſt ab æterno regno ſeparari. to.9.176.E
In regno dei nihil inordinatum relinquitur. Eodem.185.G H
Regnum dei numero poſſeſſorũ non minuitur. to.10.19.F
Regnum dei quando in nos veniat. to.10.25.G H
Regnum dei ſine fine. to.10.26.H I
Superbis non promittitur regnum dei. tomo 10.45.M
Regnum dei, terra dictum. to.10.76.L M
Regnum dei quantus theſaurus, & quàm vili emator. to.10.94.A
Regnum dei quibus eſt vẽturum, & quibus non. tomo 10.115.D E
Orare vt regnum dei adueniat, quid. Ibidem.
Regnum dei. to.10.222.C
Et qui in id intrabunt. Ibidem.& ſeq.
Adueniat regnum tuum, pertinet ad ſecundam beatitudinem. to.10.219.C D
Regnum dei quamuis vbique ſit, deeſt tamẽ ignorantibus. Ibidem.D
Hoc regnum finem habet, regnum dei finem non habet. to.10.273.C
Regni Chriſti amplitudo. to.2.37.A B.& ſeq. tomo 8.25.C.& ſequentibus.
Regna duo ſunt: vnum Chriſti, aliud diaboli. tomo 2.75.H I
Regnum Chriſti duplex, alterum gloriæ, alterum gratiæ. to.4.136.C.& H I
Pater quo modo tradidit filio regnum. to.4.207.B C
Quid ſit regnum ſanctorum cum Chriſto per mille annos: & in quo diſcernatur à regno æterno. tomo 5.180.A.& ſequentibus.
Regnum Chriſti, ſuperbum mundum humilitate deuicit. to.9.116.M
Regnum Chriſti aduerſum ſe non eſt diuiſum, ſed aduerſus regnum diaboli. to.10.9.C
Regnum cœlorum quid ſit, & vbi eſſe credatur. tomo 9.188.C
Colloquiũ Auguſtini cum matre, de regno cœlorum. to.1.36.F.& ſeq.
Regnum cœlorum quo modo vim patitur. to.4.18.F.& 80.G.& 252.E. tomo 10.265.E F
Regnum cœlorum quanti emerit Zachæus. to.4.154.G
Regnum cœlorum variè acceptum. to.4.264.A
Ad regnum æternitatis firmitate ſecurum, perducit fides vel religio Chriſtiana. to.5.90.I
Regnum nullum ſine ſecuritate vallatum omnino, niſi cœleſte. to.4.150.F G
Regnum cœlorum quo modo debet intelligi. Eodem.189.col.1.& 2.
Regni cœlorum teſtimonia. to.6.78.E
Regnum cœlorum intra nos eſſe. to.6.92.M.& ſequentibus.
Regnum cœlorum, Eccleſia cur appellata. to.6.177.L. to.9.90.M.& ſeq.
Contra eos qui quantumcunque malè viuant, pollicentur ſibi regnum cœlorum, propter, &c. tomo 8.197.C D.& ſequentibus.
Regnum cœlorum Chriſtus venale habet: & quo precio comparetur. to.8.230.L M.& 253.I K.& 282.C
Regnum cœlorum peccatoribus promiſſum. to.8.277.K
Regnum cœlorum erunt regnantes in cœlo. to.9.90.M
Regnum cœlorum. Eodem.173.B
Quo modo regnum cœlorum poſſit acquiri. Ibidem.K
Regnum cœlorum confertur pauperibus, quibus regnum terrarum eſt ablatum. to.9.180.C
Regnum cœlorum non diuitum, ſed pauperum eſt. Eodem.204.I
Maximus qui vocetur in regno cœlorum: Sermo. tomo 10.3.A.& ſequentibus.
Filÿ regni ſunt Iudæi. to.10.5.F
In regno beatitudinis, quid ſit. to.10.24.K L
Iter ad regnum cœlorum. Eodem.41.H
Non omnis qui dicit mihi domine domine, &c. exponitur. Eodem.42.A
Inter regnum cœlorum & damnationem nullum medium. to.10.70.F G
Regnum cœlorum, vita æterna. Ibidem.G
Regnum cœlorum emitur. to.10.94.A
Regni cœlorum precium, eſt calix aquæ frigidæ. tomo 10.97.D
Quare boni ſunt percepturi regnũ in iudicio. to.10.151.D
Deſiderare regnum cœlorum, propter ſapientiam & vitam æternam, aliud eſt, & aliud eſt propter fœlicitatem terrenam. to.10.164.K
Regnum cœlorum propter nos, gehenna propter diabolum facta eſt. to.10.218.D.& 272.L
Quare regnum cœlorum, tam magnificum, grano ſinapis tam exiguo, comparetur. to.10.269.F G
Regnum virtutis quo modo exerceat mens. to.5.75.K

Regna terrena.

Regna, quid. to.5.32.A
Regnorum diſpenſator deus. to.4.55.G H.& 87.B
Regnum bonorum, & malorum. to.5.31.L.& ſequentibus.
Regnum dat deus bonis & malis, ſecundum ordinem rerum & temporum nobis occultũ: fœlicitatem autem dat ſolis bonis. to.5.39.M.& 47.G.& ſequentibus.
Regna ſunt à ſolo deo. to.5.40.A.& ſeq.
Regnorum diſpoſitio, & datio, ad deum pertinet. Ibidem.H.& 44.D E.& 47.A B.& G H
Regius faſtus ſuperbus dominantis putata eſt. to.5.44.F G
Regna Orientis, cùm diu fuerint illuſtria, voluit

dens & Occidentale fieri: quod tempore eſſet poſterius, ſed imperij latitudine & magnitudine illuſtrius. Ibidem.45.A B
Regna duo præ cæteris fuerunt clariora. to.5.154.D E
Regna terræ quomodo dicantur inclinata. to.8.92.K
Regna omnia terrena peritura. to.10.26.H I

Regnum Iudæorum, Romanorum, &c.

In regni Hebraici diuiſione nullũ apparuit peccatum ex parte regis Iſrael, vel populi, ſed voluntas dei iudicantis impleta. tomo 5.153.A
De regno Iſrael captiuo ab Aſſyriis prius, & Iudæ poſterius. Ibidem.153.B C
Terrenum regnum Iudæorum, vmbra erat regni cæleſtis. to.8.309.F
Regnum Alexandri fuit magnum locis, ſed breuiſſimum tempore. to.5.32.G H
Regnum Romanorum, vt creſceret, adiuuit iniquitas eorum, cum quibus iuſta bella geſta ſunt. Eodem.35.G
Regnum non habuerunt Romani, nec poteſt haberi deo inuito, ſed aliis diis cõtemptis. Ibidem.38.K
Regnum Romanum dei voluntate eſt proſperatũ. tomo 5.164. F
Regnum Romanum tandiu pacificè regnauit, quandiu ſapientes regere permiſit. tomo 5.288.B
Regnum Aſſyriorum quo tempore habuerit finem, & quo regnum Romanum inceperit. to.5.166.K.& ſequentibus.
De regno Sicyoniorum & Aſſyriorum quæ ſimul rexeat, quando natus eſt Abraham. Eodem.154.E
Regnum Aſſyriorum quando tranſlatum ſit ad Medos. to.5.164.D E
Regnum Macedonum, & Perſarum, quantum durauerit. to.5.103.A

Regnum peccati.

Regnum peccati. to.4.283.F
Regnũ peccati quomodo deſtruitur. to.4.270.L. tomo 10.155.L
Spiritus diabolici quomodo diuiſi inter ſe, & tamen ambò pertinent ad vnum regnũ diaboli. tomo 10.9. B C

Regula, Regularis.

Regula ſancti Auguſtini, quam dedit monialibus. to.2.105.K
Auguſtinus inſtituit regulam ſecundum regulam Apoſtolorum. to.10.280.G.& M.& 287.G
De inſtitutione regularis vitæ. to.10.278.L
Regulares teſtari non poſſunt. to.10.314.D
Regulæ Ticonij cuiuſdam. to.3.14.C
Regula diligendi proximum, accipitur à ſeipſo. tomo 5.9.G H

Regulus.

Regulus iuramentum ſeruat, & pro republica occiditur. to.5.6.A B
Regulus Pœnos vicit. to.5.8.E.& 26.I
Regulus primum bellum Punicum confecit. Eodem.26.I
M.Regulus. to.5.46.G

Relabi.

Relabi periculoſum. to.4.259.A B
Vide, Recidiuum.

Relatiua.

Relatiua quæ dicantur dialecticis. to.2.66.L. tomo 3.233.F
Relatiuum non eſt accidens. to.3.72.I. to.10.140.B
In relatiuis nonnũquam deſunt vocabula. to.3.73.K
Relatio omnis ad aliquid aliud refertur. to.10.139.K

Religio.

Religio quid ſit. to.5.81.A B.& ſeq.
Religio à religando. to.1.166.M.Retractat.5.D
Religio Chriſtiana ab initio fuit. to.1.4 K
Duæ ſunt perſonæ in religione laudabiles. to.1.5.E
Salus veræ religionis huius nulli vnquam defuit, qui dignus fuit, &c.exponitur. to.1.12.F G
Religio vera, atque perfecta. to.1.139.I K.& M.& 177.A
De vera religione. to.1.157.H.& ſeq.Retracta. tomo 1.4.I
De religione quid ſenſerint philoſophi. to.1.157.H
Religionem à philoſophis non eſſe quærendam. tomo 1.158.E
Religio vera in quibus ſectis. Ibidem.
Religio Chriſtiana, vera religio eſt. to.1.4.I. & 158.G. to.5.44.B C
Et quomodo defenditur. to.1.159.B C
Exhortatio ad veram religionem. to.1.166.F G
De vera religione, epilogus. Ibidem.& ſeq.
Religionem veram ſcriptura non tacuit. to.2.31.H
Sub religionis prætextu multi diteſcunt. to.2.85.I
De tempore Chriſtianæ religionis, quæſtio expoſita. to.2.40.K.& ſeq.
Religio quid Ciceroni. to.4.125.G
Religio Chriſti diffuſa. to.4.89.A
Religione vera liberamur ab illa vicioſitate qua ſimiles dæmonibus ſumus. tomo 5.70.M.& ſequentibus.
Religio vera præcipit à multis caueri quę dęmonibus placent. Ibidem.
Religionis ſumma eſt imitari eum quẽ colis. Eodem.71.A
Religionis veræ indignis dominantur dæmones. tomo 5.72.B
Chriſtiana religio, quanto eſt veracior atque ſanctior, tanto vehementius cuncta fallacia ſubuertit. Ibidem.E F
Religioni ſacræ, quæ nec fallit nec fallitur, adhærendum. Ibidem.H I
Religio vera, qua deum colimus, quid. to.5.81.K L
Religio Chriſtiana oppugnata. Eodem.90.L M
Religionis Chriſtianę principium, & progreſſus. tomo 5.175.L.& ſequentibus.
Religio Chriſtiana non abhorret quamcunque cõſuetudinem licitam. to.5.183.A B
Religio omnis cauſa animæ. to.6.22.D
Ad religionem veram quæ via. Ibidem.L.& 24.K
Religionis initium à fide. to.6.24.B C
Simulationis veræ religionis, & veræ religionis congreſſus. to.9.224.L M
Qualis debeat eſſe voluntas intrantis religionẽ. tomo 10.278.M.& ſequentibus.

Religioſus.

Religioſus vnde dicatur. to.5.81.K
Religioſi multi ſeruiunt malis dominis, nec eis obeſt. Eodem.182.E
Religioſa nõ tacere lucrum eſt, tacere diſpẽdium. tomo 10.3.A
Veſtimenta religioſa, ſine bonis operibus, iudicium iuſtum ſuſtinebunt. to.10.161.E
Vacatio quotidiana religioſi. to.10.279.A
Nullus religioſus de opere ſuo aliquid ſibi appropriet. Ibidem.
Quomodo ſe habeant religioſi erga priorem, & prior erga eos. Ibidem.B
Quomodo religioſi ſe habeant diebus feſtis in potu. Ibidem.
Ad religioſos exhortatio. to.10.180.A
Religioſus clauſtrum exiens, ad ſubueniendum patri neceſſitatem patienti, votum non frangit. Eodem.182.A

Relinquere.

Si quis non reliquerit omnia, non poteſt meus eſſe diſcipulus. to.4.207.D E
Multum relinquit, qui etiam relinquit quod habere cupiebat. to.8.262.H
Patrem & matrem quomodo reliquit Chriſtus, vt adhæreret vxori. to.9.19.F
Chriſtus quomodo reliquerit diſcipulos, & tamen cum eis manſerit. to.10.47.F G
Quid ſit relinquere domum patris noſtri. Eodem.151.M.& ſequentibus.

Reliquiæ.

Reliquiæ ſanctorum honorandæ. to.3.47.H
Reliquias martyrum venditantes hypocritæ, ſub habitu monachorum. to.3.180.I
Reliquiæ Iſrael. to.4.27.G H
Circa reliquias mortuorum vana ſuperſtitio. to.4.165.E
Reliquiæ per electionem gratiæ ſaluæ factæ ſunt, exponitur. to.10.7.A.& ſeq.

Remedia.

Remedia varia. to.3.242.A

Reminiſcentia.

De reminiſcentia. to.1.19.H
Reminiſci quid. Ibidem.I
Contra reminiſcentiam Platonis. to.3.91.I
Vide, Memoria, & recordari.
Quomodo dei reminiſcimur. to.3.98.M.& ſequentibus.

Remittere.

Ex ſpiritu remiſſio peccatorum. to.1.50.H I
Remittenda fratrum delicta. to.1. In Poſſido. to.3.241.A. Vide, Dimitti.
Remiſſio peccatorum. to.3.34.E F.& 40.C.& 47.L.& 175.D. to.10.115.I.
Quòd credenda ſit. to.10.217.I
Remittit peccata deus ſpiritu regeneratis, nõ carne generatis. to.2.193.G
In quo habeamus redemptionem & remiſſionem peccatorum. to.4.138.C
Remiſſio peccatorum quomodo obtineatur. to.4.203.L M
Deus dedignatur ignoſcere, quod in ſeipſo homo dedignatur agnoſcere. to.9.221.C D
Remiſſio peccatorum, primum munus ab initio fidei, à ſpiritu ſancto. to.10.10.I K
Etiam per malum clericum, ſed tamen catholicum miniſtrum, in Eccleſia dei, datur remiſſio peccatorum in ſpiritu ſancto. to.10.12.M
Etiam per reprobum & fictum. Ibidem.
Remiſſio omnis peccati, & blaſphemia, non fit niſi in Chriſti congregatione, quæ non ſpargit. Ibidem.K L
Remiſſio peccatorum, & regnum cælorum peregrinæ merces, aduectæ naui Eccleſiæ, per omnium gentium littora. to.10.14.H
De eo quod ait dominus in Euangelio, Remittite & remittetur vobis: date & dabitur vobis: Homilia. to.10.106.M.& ſeq.
Peccata non dimittentes. to.10.114.F G

Remus.

Remus occiſus à Romulo fratre ſuo. to.5.22.D
Vide, Romulus.

Renaſcentia.

Renaſcentia.

Renaſcentia corporis & animi. to.3.3.K
Qui non renaſcantur. Ibidem.
Renati in Chriſto liberamur. to.3.59.B
Renaſcentia ſpiritus. to.3.44.H
Renati filij dei. to.3.239.L
Renaſci ex aqua & ſpiritu ſancto, quid ſit. to.2.58.E F.& ſeq. copioſè. to.7.98.E.& ſeq. abundè.
Vide, Generatio, & Pœnitentia.

Renatus.

Renatus monachus. to.1.14.D
Ad Renatum ſcripſit Auguſtinus. Ibidem.K

Renes.

Renum nomine, delectationes intelligi. to.8.10.G
Renes noſtros quando deus poſſideat. Eodem.347.M

Renouatio.

Renouatio hominis quotidiana. to.1.173.L. to.2.58.E.& ſeq. to.3.37.H.& 100.A
Renouatio imaginis dei, in homine. to.3.99.I
Reformationis gradus & conſummatio. to.3.100.A
Renouatio hominũ qualis futura in reſurrectione. Eodem.133.M.& fo.ſeq.C.
Renouationis initium à baptiſmo. to.7.149.C D
Omnia vetera Chriſtus, nouus homo factus, renouauit. to.9.202.G H

Renunciatio.

Renunciatio ſenſuum. to.1.101.E
Renunciandum quo modo huic ſeculo. tomo 2.85.I
Diabolo renunciandum. to.4.258.K
Renunciare ſatanæ quid. to.6.12.H
Renunciantes ſeculo verbis, non factis. to.7.88.I

Repellere.

Repellere dei, quid. to.7.261.K. to.8.290.M.& ſequentibus.

Repetere.

Repetitiones in ſcriptura quid faciant. to.8.170.A B.& 232.F.& 251.K
Eadem repetere non pigeat. Eodem.220.C D.& ſequentibus.
Cur eadem repetiteutur. to.3.117.M

Reprehendere.

Reprehendere aliena facilius eſt, quàm propria confirmare. to.2.12.B.in fine.
Vera, inter amicos, reprehenſio quæ. Eodem.13.E
Reprehendere peccatores, ſpectat ad prælatos. to.5.4.F G
Ille iuſtus eſt reprehenſor, qui non habet quod in illo reprehendatur. to.8.106.L M
Reprehenſio noſtriipſius, laus dei eſt. to.10.7.D

Reptilia.

Reptilia. to.3.122.I

Repudium.

De repudio. to.4.104.E F
Libellus repudij à Moyſe datus. to.5.121.I
Repudium quare olim permiſſum. to.6.77.H.& fo.ſeq.B C. to.7.176.B
Repudio, etiam licito, matrimoniũ non ſolui. to.6.186.H

Requies.

Requieuit deus die ſeptimo: exponitur. to.2.183.H.& fo.ſeq.I. to.2.117.L
Requies ſpiritualis. to.2.118.C
De requie diei ſeptimi, plura. to.3.124.C.& ſeq. abundè. to.5.93.H I
Requieſcere deum, & operari, quo modo accipiendum. to.3.124.G.& 239.E
Quies dei in nobis, & hominum quies in deo. Eodem.125.C D
Requies animæ in hac vita. to.3.235.H
Requies ſumma. to.4.81.D
Requies vera cordis noſtri, in quo ſit. tomo 4.237.G
Requies dei quid ſignificet. to.5.93.H I
Pro requie æterna labor æternus ſubeundus eſt. tomo 8.63.K L.& 230.M
Quid ſit deũ requieuiſſe ab omni opere quod patrarat. to.9.200.B C

Res.

Res humanæ & diuinæ. to.1.95.A.& ſeq.
Res noſtræ quales. Ibidem.C
Res verbis potiores. to.1.126.A. to.4.105.C
Author rerum rebus anteponendus. to.1.160.K L
Res, & ſigna, in ſcripturis. to.3.2.I K
Rerum diuiſio. Ibidem.L
Res variis modis condita. to.3.132.I
Rerum inchoatio, & perfectio. Ibidem K
Rerum dominus, quis. to.3.238.C
Res nulla eſt, vel cogitari poteſt, ſine modo, ſpecie, & ordine. to.5.95.G
In rebus eſt ordo multiplex. Ibidem.I.& ſeq.
In rerum productione triplex cauſa attenditur. tomo 5.96.F G
Res omnis bona eſt: & nulla eſt praua. Ibidẽ.K
In rebus eſt inæqualitas, vt eſſent omnia. Ibidem.
Rerum humanarum cauſa eſt diuina bonitas. to.5.96.I & M.& ſequentibus.
Rerum productionem primam quare fabuloſam reputent quidam, dei potentiam ignorantes. tomo 5.206.I K
Res & creaturas qualeſcunque ſolus deus facit. tomo 5.107.C D
Res ſi non faceret deus, nullo modo eſſent. Ibidem.
Rerum mũdanarum vſus diuerſimodè refertur à diuerſis. to.5.182.F.& ſeq.
Res verbis, non verba rebus præponenda. to.10.10.B
Neſcio qua fronte gratiam diuinæ miſericordiæ ſe credit poſſe accipere, qui res alienas, quas malè abſtulit, diſſimulat reformare. Eodem.186.F

Reſpublica.

Reſpublica eſt res populi. to.2.5.H. to.5.183.E F
Rempublicam quidam ſtare negant, &c. to.2.4.H.& fo.6.E
Reſpublica vnde dicatur beata. to.2.48.M.& ſequentibus.
Reſpublica quando rectè adminiſtretur. to.2.131.K L
Rempublicam quo modo poterit gubernare princeps, &c. Eodem.5.D
Quòd reipublicæ Romanæ plura mala acciderint per ſuos imperatores, &c. Eodem.6.B.& ſequentibus.
Reſpublica vna omnium Chriſtianorum. to.3.180.C
Reipublicæ fœlicitas. to.5.10.D E
Rempublicam, quando dicat eſſe Scipio. to.5.17.E.& ſeq.& fo.183.E.& ſequentibus.
Reſpublica Romana nunquam fuit ante Chriſtum, nec populus, ſecundum definitionem Scipionis, & Ciceronis. Et poſt oſtendit ſecundũ definitiões probabiliores quo modo fuerit reſpublica & populus. Eodem.17.L.& 183.E.& ſeq.& 184.M.& ſequentibus.
Reſpublica primò periit prauis moribus. to.5.18.F
Reſpublica perdita indicatur. Eodem.29.K
Rempublicam, vel commune bonum, quantum dilexerint Romani patet. Eodem.46.B.& ſequentibus.
Reſpublica Romana, ſiue regnum, quomodo creuerit. Ibidem.
Reſpublica non poteſt geri ſine iuſticia. to.5.183.E F
Contra dicentes rempublicam augeri non poſſe, vel ſtare, niſi per iniuſticiam imperioſæ ciuitatis, quid reſponſum ſit à parte iuſticiæ. Ibidem, & ſequentibus.
Rempublicam gerere non eſt crimino ſum, ſed ob rem familiarem augendam gerere damnabile eſt. to.10.28.E

Reſipiſcentia.

Reſipiſcentes eſſe recipiendos. to.3.175.B
Reſipiſcendum maturè. to.3.236.F
Reſipiſcentiæ fructus. Ibidem.
Reſipiſcentem animam deus excitat. to.1.103.C
Vide, Pœnitentia.

Reſpicere.

Reſpicere, & videre dei. to.8.48.H. to.9.160.M.& ſequentibus.
Reſpectus pro dilectione poni ſolet. to.8.149.H I
Reſpectus dei tribus modis accipi ſolet. to.9.260.M.& ſequentibus.
Qui ſint retro reſpicientes in via. to.9.202.M
Vide, Retro.

Reſpondere.

Reſponſa varia varietas quæſtionum poſtulat. tomo 4.277.I
Reſpondere vocanti domino, quid ſit. to.8.249.M.& ſequentibus.

Reſtis.

Reſtis peccata ſignificat. to.8.329.K

Reſtitutio.

Reſtitutio quæſitorum fraude. to.2.51.L M.& ſequentibus.

Reſurrectio.

De reſurrectione multa. to.3.41.M.& ſeq.copioſè.& fo.50.M.& ſequentibus.
Reſurrectio omnium communis. Eodem.45.D.& 50.M.& 53.D
In reſurrectione erunt viri & mulieres. to.3.47.K.& 51.B
Reſurrectio inæqualis bonorum & malorum. to.3.3.L.& 50.M.& ſeq.copioſè.
In reſurrectione, angelorum ſimilitudo promittitur. to.3.37.E.& 53.C D
An reſurgant fœtus abortiui, & monſtra. Eodem.42.A
Reſurrectionis noſtræ celeritas. to.3.127.I
Reſurrectio. Eodem.240.A
Reſurrectio & iudicium prædicanda. to.4.218.D
Reſurrectionis & iudicij cogitatio. Eodem.223.A.& ſequentibus.
Reſurrectio non eſt contraria rationi. to.5.209.A B
Reſurgentes quo modo occurrant in menſuram ætatis plenitudinis Chriſti. to.5.212.L.& fo.ſeq.D.& ſequentibus.
Reſurgent ſancti abſque omni deformitate. Eodem.213.F.& ſequentibus.
In reſurgentibus nulla erit infirmitas, quam facit incongruentia partium. Ibidem.G H
Reſurrectio erit omnium in iudicio. Ibidem.K.& ſequentibus.
Reſurrectio bonis & malis promittitur. to.6.25.E

Reſurrectio nouiſsima dicta, regeneratio, adoptio, redemptio. to.7.193.G H
In reſurrectione non quæritur ſucceſſor, quia ibi non erit deceſſor. to.8.86.G
Reſurgentes non nubent, neque ducent vxores. Ibidem.
In Chriſto primò reſurreximus, quia, &c. to. 8.169.E F
Nemo reſurgit niſi mortuus fuerit. Eodem. 250.B
Reſurrectio inſinuatur. to.8.253.G
Reſurrectionem nobis ſignificari per lunam. Ibidem.D E
Omnes reſurgemus, ſed mali ad pœnam, boni vt ſequantur caput ſuum. to.8.323.E F
Ante reſurrectionem, & poſt reſurrectionem, tēpora conſiderata. Eodem.376.F G
Status & conditio reſurgentium. to.9.210.G H. & 253.B
Modus reſurrectionis. Eodem.210.L M
Exemplum reſurgentium per comparationem ſeminum iacto in terram. Ibidem, & 246.A
Ezechiel ſuper cæteros de reſurrectione ſcripſit. tomo 9.210.M.& ſequentibus.
Differentia reſurgentium. to.9.245.M.& ſequentibus.
Bonū reſurrectionis, eſt quod in vita æterna manebit. to.9.246.B
Etiam impij reſurrecturi ſunt, ſed in ignem ituri. tomo 10.17.F
Omnes reſurgemus, & ſapientes, & ſtulti. Eodem.23.A B
Reſurgere in corde. to.10.37.E
Quo modo futuri ſimus poſt reſurrectionem. Eodem.39.E
Reſurgere in anima. to.10.54.D
Reſurrectionis virtutē agnoſcere, aliquid magnū eſt. to.10.73.M
In comparatione reſurrectionis ſtercus eſt tota vita. to.10.149.M.& ſeq.
Bonum eſt fideliter de reſurrectione diſputare. to. 10.197. K
Poſt reſurrectionem non erit bellum inſenſum & rationem. Eodem.203.A
Si conſideretur reſurrectionis author, non mirabitur quis reſurrectionem. to.10.208.A
De reſurrectione: Sermo. to.10.209.B
Reſurrectio nouiſſima fiet miniſtris angelis. Eodem.215. C

Reſurrectio credenda, & ſperanda.

Reſurrectio Chriſti quo modo credenda. to.2. 109.K.& ſequentibus.
Reſurrectione & aſcenſione fulcitur fides. to.3. 3.H.& 33.D
Reſurrectio Chriſti, meritum fidei noſtræ. to. 3.63.E F
Reſurrectio Chriſti, fides Chriſtianorum. to.8. 250.B C.& fo.310.H I
Chriſtus exemplum fides de reſurrectione primus oſtendit. to.10.197.K.& 199.D
Non eſt dubitandū de reſurrectione Chriſti. Eodem.202.E
Ex reſurrectionis fide generatur hæc ciuitas cœleſtis. to.5.129.G.& ſeq.
Reſurrectio corporum, & in cœlū collocatio, credi debent. to.5.207.K.& ſeq.
Reſurrectio carnis in vitam æternam credenda eſt. to.9.240.D.& 245.M
Reſurrectio vltima eſt credenda. to.9. 248. B C
Reſurrectionis credulitas. to.10.54. M
De reſurrectione omnium non eſt dubitandum. Eodem.97.A.& ſequentibus.
Reſurreximus & nos in ſpe, reſurgemúſque in re. tomo 8.169. F G
Reſurrectio, maxima Chriſtianorum ſpes. to. 10.87. B

Reſurrectio duplex.

Reſurrectio prima animarum nunc eſt, alia vero in futuro erit. to.5.187 F G
Ad reſurrectionem primam, & ſecundam, qui pertineant. Ibidem.G H
Reſurgat in prima reſurrectione, qui non vult in ſecunda damnari. Ibidem.H I
Reſurrectiones duæ. Ibidem, & ſeq. to.10. 102.A.& ſequentibus.
In reſurrectione perficiemur ſecundum animam, & ſecundum corpus. to.8.215.D E
Reſurrectiones duæ, animæ & corporis. to.9. 36.I K.& ſeq.& 37.F.& H I.& 43.H Et de vtraque plura. Ibidem.& ſeq.
Reſurrectio quædam mentis, & quædam carnis. tomo 9.37. A B
Reſurrectio animæ & corporis per Chriſtū. Eodem.44.I
Reſurrectio corporum vnde, & animarum vnde. tomo 9.45.K L
Reſurrectionem animarum facit pater per filium deum: corporum autem, per filium hominem. Ibidem.M
Reſurrectiones duæ, Chriſti & noſtra. to.9. 94.B
Prima reſurrectio à morte peccati ad vitam iuſticiæ, per pœnitentiam, toto hoc tempore agitur. Eodem.150.A
Secūda reſurrectio, qua de puluere terræ ad vitā corpoream homines redeunt. Ibidem.
Prima reſurrectio primæ morti pertinet. to.10. 209.B

Reſurrectio mortuorum.

Reſurrexerunt mortui cum domino. tom.1.91.H & ſequentibus.
An reſurrexerit Dauid. Eodem.91.I
Suſcitatio pueri mortui. tom.3.167.C
Quid Apoſtolus Paulus in prima ad Theſſalonicenſes epiſtola, de reſurrectione mortuorum, docuerit. tom.5.192.D & ſequen.
Reſurrectio mortuorum quo modo ſit probabilis. tom.9.187.I.tom.10.206.I K
Etiam hodie mortui ſuſcitantur. to.10.37.E
Diuerſitas gloriæ in reſurrectione mortuorum. to. 10.39.E
De celebratione dierum fratrum defunctorum, & reſurrectione mortuorum: Sermo. tomo 10.90.A.& ſequen.
Perſuaſiones ad futuram mortuorum reſurrectionem poſt hanc vitam. tom.10.78.B C.& ſequen.copioſè.
Ad vnicam Chriſti vocem omnes mortui reſurgent. tom.10.180.A
Reſurrectio mortuorum non erit vt rurſum ſolitas patiantur calamitates. tom.10.197.L M
Reſurrectio mortuorum eſt Chriſtianis certiſſima. tom.10.208.B
Poſt reſurrectionem caro noſtra qualis futura. to. 2.4.E F.& 6.I K.& 8.A.& 159.G H.& 160.I.& fo.ſequent.B.& 164.I. to.8.139.H
Reſurrectio carnis certa. to.1.139.F. to.3.34. G.& ſeq.& fo.175.E
Reſurget caro hominis ab homine comeſta. tom. 5.213.L
In reſurrectione etiam ſi tota caro periiſſet, tamen eam deus repararet. Ibidem.
Reſurrectio carnis quare nobis promittatur. tom.8.139.H
In nulla re Chriſtianæ fidei tam contentioſe contradicitur, quàm in reſurrectione carnis. tom. 8.115.D E
Reſurrectionem carnis dicit Chriſtus, mentiſque. tom.9.37.K L.& fo.ſeq.A
Reſurrectio omnis carnis rationalis fideliter credenda eſt. tom.9.243.I
Homo non reſurget cum corruptione qua ſentitur in carne. tom.10.202.E
Reſurgentis corporis qualitas. tom.1.13.B.tom. 2.113.H.& ſeq.copioſè. tom.3.3.L.& 33.E & 51.B.& 53 D
An ſubitò corpora reformentur. tom.2.141.A
Reſurgent corpora ſanctorum à vicio libera. to. 3.42.E
Reſurgentis corporis gloria. Eodem.51.B C.& 53.D E.& 240.A
Reſurrectio corporum. to.3.159.D
Reſurrectio corporum aſtruitur. tom.4.141.K L.tom.6.54.E.& ſequentibus.
Reſurrectio corporum dilaniatorum, & exuſtorū. tom.4.214.I
In reſurrectione in puncto reintegranda ſunt corpora noſtra. tom.5.5.G
In reſurrectione corpora beatorum erunt ſpiritalia. Ibidem.112.E
Corpora iuſtorum poſt reſurrectionem, nullis indigebunt rebus. Ibidem, L
Corpus noſtrum in reſurrectione, non erit ſicut corpus Adæ erat ante peccatum. tomo.5. 113.F G
Reſurrectionem corporum oſtendit futuram per ſcripturam diuinam. tom.5.207.K L
In reſurgentibus corporibus martyrum, ſi cicatrices remanebunt, non deformitas in eis, ſed dignitas erit. tom.5.213.K L
Reſurgenti corpori nihil oberit talis vel talis figura. Ibidem.
A reſurgentibus corporibus deerit omnis deformitas & infirmitas, &c. Ibidem, L M
Reſurgenti corpori, iam ſpiritali, reſtituetur totum quod perdidit viuens vel poſt mortem. Ibidem.214.B
Reſurrectionem nouimus in capite noſtro factam, & in membris futuram. tom.8.146.H I
In reſurrectione qualis corporum immutatio futura. Eodem.253.D
Reſurgere in corpore. tom.10.54.D E
Mirabilius creare, quàm à mortuis in cineres redactum cadauer reſuſcitare. Ibidem, L M
Paganorum & malorum Chriſtianorum reſurrectio cum corpore mortis huius. tom.10.60.H
Beatorum corpora in reſurrectione. Ibidem.H I
Reſurgenti corpori quatuor præſtantur. tom.10. 177.F G
An deformitates corporum cum corporibus reſurgent. tom.10.202.F
Quare non reſurgent vicia corporis. to.10. 208.B

Reſurrectio in qua ætate fiet.

In reſurrectione quiſque recipiet menſuram corporis, quam habuit in iuuentute, & diminuta in ſenectute. to.5.212.L.& ſequentibus.
Reſurgent omnes tam magni corpore, quàm vel erant vel futuri erant ætate iuuenili. Ibidem, M.& ſequentib.
Reſurgent mulieres in ſexu fœmineo, ſicut & mares in virili. Ibidem.213.A.& ſeq.
Senes mortui in ætate perfecta reſurgent. tom. 10.202.F
Paruuli mortui in ætate perfecta reſurgent. Ibidem.

Reſurrectio Chriſti.

Reſurrectio

Reſurrectio Chriſti. to.2.40.E.& ſeq. to.3.33.D
Reſurrectionis domini ſacramentum. to.2.116.E F.& ſeq. copioſè.
Reſurrectio domini cur triduana. to.2.116.K
Reſurrectio Chriſti magna nobis ſpẽ confert. to.2.121.M.& ſequentibus.
In reſurrectione corpus Chriſti, & noſtra corpora qualia futura. to.2.epiſto.146.
Et an deus veſtitus in cœlo. Eodem.139.M
Reſurrectio Chriſti quo modo ad nos pertineat. tomo 3.39.E.& 68.F
Reſurgens dominus quoties apparuerit mulieribus, & diſcipulis. to.4.118.H.& ſeq.
Reſurrectio domini, noui hominis inſtaurationẽ ſignat. to.4.284.A
Reſurrectione ſua, & paßione, quid Chriſtus nobis innuat. to.5.174.B C
Reſurrectio Chriſti & aſcenſio, eſt grande miraculum. Eodem.209.C
Reſurrectio Chriſti quam nobis promiſit, eſt ſummum inter ea vera pro quibus martyres mortui ſunt. to.5.211.I
Reſurrectio Chriſti prænunciatur. to.8.34.B
Quare in matutino reſurrexerit, & tertio die. Ibidem.
Sicut Chriſtus reſurrexit tertia die, ita & nos in fine ſeculi. Ibidem, & 146.I.& ſeq.
Quod in reſurgente capite monſtratum eſt, hoc omnia membra ſperent. to.8.29.F G.& 146.K L
Reſurrectio Chriſti vitam nouã ſignificat. Ibidem.57.D
Quòd vera caro Chriſti reſurrexit, quia caro mortua erat. to.8.102.E
Quòd reſurrexerit diluculo, ex verbis prophetæ oſtenditur. Eodem.123.F G.& 131.I K
Cur reſurgens apparuerit ſolum diſcipulis, & crucifixus apparuit omnibus. Ibidem. 147.K
Nullus mortuus reſurrexit propria virtute, niſi Chriſtus. Ibidem.K L
Chriſtus reſurrexit occultus, & apparuit manifeſtus. Ibidem.148.C D
Quòd reſurrexerit primò, & nos in illo, ſed adhuc in ſpe. to.8.169.F G
Cur reſurrexerit cũ cicatricibus. Ibidem.179.I. tomo 10.202.F
Vnus reſurrexit iam non moriturus. to.8.323.E F
Quia reſurrexit à mortuis in vigilia matutina, hoc ſperamus in nobis futurũ, quod præceßit in domino. Eodem.328.M
Reſurrexit, ſed quod in eo mortuum eſt, ſpiritus illius nunquam mortuus eſt. Ibidem.
In hoc reſurrexit quod à te accepit, non enim reſurgeret niſi mortuus eſſet. Ibidem.329.A B
Cur poſt reſurrectionẽ ſuã noluerit ſtatim agnoſci. tomo 8.374.D E
Reſurrectio domini oſtendit nobis vitam quam accepturi ſumus. Eodem.376.F G
Reſurrexit propter iuſtificationem noſtram, &c. exponitur. to.10.74.B
De reſurrectione domini, & cãtatione Hallelu ia: Homilia. to.10.98.H.& ſeq.
Reſurrectio & glorificatio Chriſti, quid nobis oſtendat. to.10.98.H
Chriſtus ſeipſum reſuſcitauit in primo die, nos autem reſuſcitabit in nouißimo die. to.10.150.C
Ordo reſurrectionis Chriſti. to.10.200.E
Quare mulier primò Chriſti reſurrectionem nunciauit. Ibidem.F.& ſeq.
Chriſtus ſufficientibus ſignis reſurrectionẽ ſuam manifeſtauit. to.10.197.E.& ſeq.
De reſurrectione Chriſti. to.10.197.E.& 198.G.& 201.B
Quantum dies reſurrectionis contulit credentibus gaudium, tantum conferet incredulis luctum. Eodem.199.C
Reſurrectio Chriſti præfigurata eſt in Adam. to.10.204.C.& 205.G
Item in Noe. Ibidem.per totum.
Apoſtoli gloriam reſurrectionis Chriſto ſui concedere volebant. to.10.317.G

Opiniones, & errores circa reſurrectionẽ.

Reſurrectio à quibuſdam non creditur. to.2.116.H
Reſurrectionem corporum quo modo perſuadet, contra Platonicos. to.5.89.I.& ſeq.
De reſurrectione quam dicunt eſſe poſt mille annos, cuius opinionis dicit ſeipſum aliquando fuiſſe, & Chiliaſtes eos appellari. to.5.183.K L
In reſurrectione dicunt aliqui reſurrecturos vacaturos immoderatißimis epulis carnalibus. Ibidem.L
Reſurrectionem corporis Chriſti, & aſcenſionem eius in cœlum, quod dicunt philoſophi incredibile eſſe, perſuadet per alia incredibilia quæ proponit eis. to.5.189.H.& ſequentibus.
De reſurrectione carnis, quam quidam mundo credente non credunt. Ibidem.
Reſurrectionem quodam modo innuunt duo, quæ Plato & Porphyrius dicunt, ſi coniungerentur. Ibidem.216.F G
De reſurrectione aliquorum quos ponit Tullius, quæ ſimilis eſt reſurrectioni multorum ex noſtris. Ibidem.G H
De reſurrectione quam ſcribit M. Varro ſecundum opinionem Genethliacorum. Ibidem. H I
Reſurrectionẽ carnis negauit Simon magus. to.6.3.K
Reſurrectionem negant Simoniani. Ibidem.
Carpocratiani. Ibidem.4.A
Valentiniani, & Marcitæ. Ibidem.D
Caiani. Ibidem.E
Archontici, Cerdoniani, Seueriani. to.6.4.E.& ſequentibus.
Hieracbitæ. Eodem.6.C
Seleuciani. Ibidem.I
Manichæi. to.6.48.K L.& fo.50.C.& 125.C.in fine.& ſequentibus.
Opinio circa reſurrectionem mortuorum. to.9.210.K
De reſurrectione corporum, contra gentiles. to.10.197.H.& 199.D.& 202.C

Rete.

Retia domini bona. to.4.17.K
Quid mittere retia in dexteram nauigij. to.10.203.C

Reticius.

Reticius epiſcopus, & bonus de peccato originali ſententia. to.7.203.A B

Retractare.

Retractationum libri duo. to.1.fo.1.col.2.& ſequentibus.
Quo conſilio retractarit Auguſtinus errata ſua. to.1.fo.1.in prologo.& in Poßidonio. to.2.7.G. to.6.2.I. to.7.278.I K
Retractare ſi liceat verba ſemel emiſſa. to.2.7.F G

Retribuere.

Retributionis triplex diſtinctio. to.8.72.A
Retribuere quo modo accipiatur. Eodem.251.L M
Retributiones dei cogitandæ. Ibidem.M
Retributiones diuinæ. Eodem.252.K
Homo retribuit deo mala pro bonis, & ille retribuit bona pro malis. tomo 8.251.M.& 287.B
Quod retribuis, non ſibi ſed tibi proderit, tibi ſeruatur. Eodem.252.A B
Non vult deus de tuo aliquid ſibi retribui, ſed de ſuo, quo modo agricola de terra quam ſeminauit. Ibidem.
Retributiones quatuor. tomo 8.274.M.& 291.K
Retributionis ſex ſunt differentiæ. Eodem.274.M
Cum ante fidem non debeantur homini niſi mala pro malis, deus tamen per indebitam gratiam retribuit bona pro malis. to.8.291.K

Retro.

Retro reſpicere, quid ſit, & cur retro reſpicere prohibeamur. to.8.164.E.& fo.183.C.& 280.B. Vide, Reſpicere.

Reuelare.

Quo modo filius cui vult reuelat. to.10.148.I K

Reus.

Reus nemo eſt ex eo quod non accepit. to.1.154.F G
Pro reis quo modo intercedendum. to.2.50.B C.& ſequentibus.
Pro reis interuenire, officium ſacerdotij. Ibidem.
Pro reis quo modo intercesſerit apud magiſtratum Auguſtinus. to.1.in Poßidonio.
Rei puniendi circa mortis ſupplicium. to.2.epiſto.158.159.& 160.
Reus iudicio, concilio, & gehennæ ignis. to.4.265.B C

Rhadagaiſus.

De bello in quo Rhadagaiſus rex Gothorum dæmonum cultor, vno die cum ingentibus copiis ſuis, victus eſt. to.5.48.A.& ſeq. to.10.27.A

Rhadamanthus.

Rhadamanthus inferorum iudex. tomo 6.21.H

Rhea.

Rhea ſiue Siluia mater Romuli. to.5.22.A
Rhea quæ, & Ilia. to.5.164.D

Rhamnus.

Rhamnus, ſpinarum genus. to.4.72.L. to.8.126.L.& ſequentibus.

Rhetores, Rhetorica.

Rhetorices principia. to.1.68.H.& ſeq. Retracta.2.F
Rhetores forenſes, euerſores, & eorum luxus. Eodem.19.I K
Rhetoricam docuit Auguſtinus. to.1.21.E
In Carthagine. to.1.24.I
Romæ. Eodem.25.H
Mediolani. Ibidem.I.& in Poßidonio.
Rhetoricam profeßionẽ deſerit Auguſtinus. to.1.34.G
Rhetorices inuentio. to.1.110.G
Rhetorica ad ſermonem eſt vtilis. to.3.10.D
Rhetorica tam falſa quàm vera perſuadet. to.3.15.L
Rhetoricam niſi quis citò, nunquam diſcit. to.3.15.M
Rhetorices artificium. to.3.16.L
Rhetor & dialecticus differunt. to.7.46.G

Rhetoriani.

Rheterius quidam, omnes hæreticos rectè ambulare dixit. to.6.7.D

Rhinocolura.

Rhinocolura, ciuitas. to.4.67.I

Rhombus.

Rhombus mathematicus. to.2.132.F

Rhythmus.

Rhythmus quid. to.1.77.G.& 110.I
Rhythmus continuus. to.1.78.D
Rhythmus, metrum & verſus quo modo differant. to.1.83.M

Rigatio.

Rigatio ad interiora pertinet, & ſignificat fletũ vſque ad cordis intima. to.8.8.H I

Riſus.

Nemo facilè ſolus ridet. to.1.19.D
Nihil fœdius riſu, irriſione digniſſimo. to.1.94 H
Riſiſſe ſolus fertur mox natus Zoroaſtres inuentor magicarum artium. to.5.202.B
Ridendi tempus. to.8.110. E F.& ſeq.
Riſus vtrum fletu melior. to.10.64.H
Mundus aut ridet nos, aut ridetur à nobis. to.10.154.B
Riſus frequenter corrumpit mores. tomo 10.176. I
Ieſus nũquam inuenitur riſiſſe, cæteras autem imperfectiones toleraſſe. to.10.271.B
Quod rident homines, plorandum eſt. to.10.276.K
Qui rident de rebus vanis, malo ſuo rident. Ibidem.

Rixa.

Rixatores taxati. to.2.113.H

Roboam.

Roboam rex Iuda. to.5.152.L M

Robooth.

Robooth ædificatur. to.5.134.E

Rogare.

Ego pro eis rogo, quos mihi dediſti, &c. exponitur. to.4.208.B
Deus rogat nos, & quare. to.10.178.M
Qui reſiſtit roganti, contemnetur cùm rogauerit. tomo 10.211.M
Tribus diebus Rogationum frequẽtanda Eccleſia in compunctione, oratione, cantu, & eleemoſyna. to.10. 213.D E

Rogatus.

Rogatiſtæ à Rogato, qui & Donatiſtæ. to.2.36. A
Rogatus catholicus factus. to.7.137. H

Rogus.

Rogus ingens ſtruitur. to.5.27.G

Roma, Romani.

Roma condita eſt à Romulo. to.2.109.F. to.5.264. E
Roma quo tempore condita ſit. to.5.164.E
Roma condita eſt velut altera Babylon. Ibidem.F
Roma Gothorum irruptione euerſa. to.1.13.C D. to.2.33.B. to.5.fo.1.facie prima.& 29.H. & ſeq. to.10.27.A
Roma magis periit peruerſitate morum, quàm ruina boſtili. to.2.6.C D
Roma vaſtatur à Barbaris tempòre Galieni imperatoris. to.2.75.H
Roma opprimitur à Gothis. tomo 2.69.E.& 178.E
Roma, domicilium clariſſimi imperij. to.2.33. B
Roma & Carthago Latinarum literarum artifices. to.2.53.I
Roma deſtruxit Carthaginem, & bellis inteſtinis plus eſt offenſa quàm ab hoſtibus. to.5.9.H I
Excidium vrbis dei clementia temperatum. Eodem.10.F
Roma mutata. to.5.17. A
Roma capta à Gallis, excepto Capitolio. Ibidem.18.E
Romam qui condidere & habuere. tomo 5.21. K
Roma quomodo fuit à Numa vſque ad Auguſtum poſt primum bellum Punicum continuò bellis vexata, ita vt vix vnus annus in pace tranſiret. to.5.22.M
Roma quibus artibus creuerit. Ibidem.23.C
Roma cum paucis diis vixit fœlicior, quàm poſt. Ibidem.I
Roma à ſoceris obſidetur. to.5.24. A B
Roma à Tarquinio concuſſa. to.5.25.F
Roma fame peſtilentiáque vaſtata. Ibidem.M. & ſequentibus.
Romam qui magis vaſtauerunt. to.5.29.H.& ſequentibus.
Roma prioris filia Babylonis. to.5.164.F
Roma perdomuit populos iam exercitatos in armis. Ibidem.G
Romæ datum eſt imperium, vt ſocietas humana vigoretur iiſdem legibus. Ibidem. F G. & fo.179.M.& ſequentibus.
Romæ excidium. to.9.257.B C
Romani populi origo eſt à Troia vel Ilio. to.5.21.D
Romani ſuerũt à Latinis, qui & ipſi fuerunt Latini. to.5.154.D E
Romani ſunt ex Laurentibus, qui regnabant in Italia. Eodem.161.H
Romanam vrbem condidere Troiani. tomo 5.21.K
Romana illecebra. tom.1.24.L M
Romanorum clades à Barbaris illata. tom.2.134.H I
Romanorum idola. tom.4.86.M
Romani cur Hebræorum deum ſolum non receperint. tom.4.87.H
Romani laudantur, quia parcunt ſubiectis, & debellant ſuperbos. tom.5.3.F
Romanæ leges etiam poſt patrata facinora, etiam ſceleſtiſſimum indemnatum occidi vetant. to.5.7.B C
Romani, propter libidinem dominandi, ſubiugauerunt ſibi regna. to.5.9.L M
Vicia Romanorũ, quæ patria non correxit euerſio. Ibidem.10.D E
Romanis mala acciderunt, cùm deos colerent antequam religio Chriſtiana creſceret. tomo 5.11.F & ſeq.
Romani laudari quenquam hominem viuum in ſcena, aut vituperari, legibus latis prohibuerunt. Eodem.13.H
Ruina Romanorum vnde proceſſerit. tom.5.16.G H
Iuuentus Romana luxu & auaricia corrupta. Ibidem.I
Romanorum diſcrimina. tom.5.23.M & ſequenti.
Romanorum bellum cum Albanis. Eodem.24.E F
Romanorum regum vita atque exitus qualis fuerit. Ibidem.L & ſequen.
Romani ſuperati à Samnitibus, turpiter paciſcẽtes ſub iugo ponuntur. tom.5.26. A
Romanorum tredecim milia militum cum ſeptem tribunis interierunt. Ibidem.B
Romani bellantes cum Hannibale reddiderunt ſeruos libertati, & reos ſine impunitate colligerunt. tom.5.27.B & ſequen.
Romanos inficit Gallogræcorum luxus. Ibidem.K L
Romani, peregrinantes in Aſia, omnes vnà die trucidati ſunt. tom.5.28.B C
De Romanorum ſtrage mirabili, capta vrbe à Sylla. Eodem.29.D & ſeq.
Romanis infeſti fuerunt pauci gladiatores, aliquandiu inſuperabiles, tandem ſuperati. to.5.32.B C
Termini Romani. to.5.38.L & ſeq.
Romani imperij termini quo modo mutati ſint in Oriente, Hadriano concedente tres prouincias Perſarum imperio. Ibidem.M.& ſequentibus.
Imperij Romani magnitudinis cauſa. Ibidem.40.G H
Romanos antiquos magnos fecit domi induſtria, foris iuſtum imperium, animus in conſulendo liber, neque delicto neque libidini obnoxius. Ibidem.44.E & ſeq.
Romani laudis auidi. Ibidem.E F
Romanum imperium auctum eſt propter virtutes Romanorum in diligendo rempublicam. Ibidem.
Romanorum commendatio, per Iouem, & Virgilij verſus. tom.5.Ibidem.H I
Romanis mercedem temporalem pro bonis eorum actibus reddidit deus. tom.5.45.I & ſequentibus.
Si Romani propter humanam gloriam tantum amauerunt terrenam ciuitatem, quanto plus moueri debent ſancti amore patriæ cœleſtis? Ibidem.K & ſeq.
Romanorum imperium auctum eſt propter diuerſa merita generis humani, deo magis nota quàm nobis. to.5.47. A B
Romani de ſapientia nonnunquam gloriati ſunt. to.5.67.I
Romana fœmina [blot] pus gigantæum. Eodem.131.C D
De Romanorum regno ſuccedente regno Aſſyriorum. tom.5.154.D E
Romani Africam & Græciam ſubiugauerunt. tom.5.172.L
Romanum imperium ſperabatur æternum. tom.5.191.L M
Romani quib⁹ cuſtodibus Romam commiſerint. tom.10.26.M
Romanæ reipublicæ iactura vnde. to.2.6.C
Ruina reipublicæ Romanæ. to.5.9.I
Ciceronis ſententia de Romana republica. to.5.17.F & ſeq.
Poſt initia conſularis imperij quibus malis vexata fuerit Romana reſpublica, diis non opitulantibus, quos colebat. tomo.5.25.K L
An ſecundum definitiones Scipionis, quæ in dialogo Ciceronis ſunt, vnquam fuerit Romana reſpublica. tom.5.169.C & ſequen.

Paulus ad Romanos.

Epiſtola Pauli ad Romanos gratiam dei maximè commendat. to.2.96.C
Epiſtolæ ad Romanos ſumma. to.3.182.K L to.4.144.L
In epiſtola ad Romanos, & ea quæ ad Galatas ſcripta eſt, eadem quæſtio tractatur. tom.4.287.K

Romana Eccleſia.

Romana Eccleſia. tom.2.88.B
Romanæ ſedis principatus. tom.2.150.G
Romanus epiſcopus quo modo ordinabatur. to.7.125.E F

Romanianus.

Romanianus.

Romanianus communiceps Auguſtini familiariſſimus. to.1.28.F
Romanianum inuitat ad veram philoſophiam. tomo 1.85.C.& 96.A
Romaniani laus. to.2.95.M
Romaniani in Auguſtinum beneficia narrata. Ibidem.96.A B
Ad Romanianum ſcripſit Auguſtinus, de vera religione. to.1.258.I

Romulus.

Romulus à lupa lactatus, genitus à matre Ilia. tomo 5.164.D
Romulus & Remus conſtituerunt Aſylum Romæ. to.5.10.F
Romuli feſta & eius deificatio. Eodem.15.G
De Romuli parricidio, quod dij nõ vindicarunt. tomo 5.22.D E
Romulus de ſuis deſperans. Ibidem.24.A B
Romulus, conditor Romæ, occiſus, & translatus inter deos. to.5.Ibidem.L M
Romuli mortis opinio. Ibidem.25.A
Romulus. to.5.53.H
Romulus Altellus dictus. Eodem.71.B
Romulus occidit Remum. to.5.124.I K
Vide, Remus.
Romuli tempore Sibylla Erythræa vaticinata eſt. tomo 5.164.H
Romulus mortuus diuino honore donatus eſt. Eodem.165.I.& ſequentibus.
Romulus deus creditur. Ibidem.K
Poſt Romulum regnauit Numa. Ibidem.L
Romuli diuinitas mirabiliter credita. to.5.208.E F

Ros.

Ros cœli, eſt diuinorum verborum pluuia. to.5.142.M.& ſequentibus.
Ros Hermon gratiam dei ſignificat. to.8.335.L M

Roſcius.

Roſcius hiſtrio, quomodo laudatus à Cicerone. tomo 4.90.F

Rota.

Rota eſt orbis terrarum. to.8.185.L M
Rota figuli. to.5.41.E

Rubus.

Rubus Moyſi incombuſtus. to.3.61.A.& fo.ſeq.F.& 162.I. to.6.189.E F. to.10.170.L.& 325.D
Rubus igni legem ſignificat. to.4.203.G
Rubus ardens, ſine conſumptione, ſynagoga eſt Iudæorum. to.10.170.L
Sermo de apparitione domini in rubo. to.10.325.B
Quomodo angelus dicitur apparuiſſe in rubo, & tamen deus etiam dicitur ibidem apparuiſſe. Ibidem.C

Ruffinus.

Ruffini & Hieronymi graues inimicicia. to.2.14.F

Ruga.

Rugam non habere. to.10.142.L
Vide, Eccleſia.

Ruina.

Ruinam exteriorem patentem præcedit ruina interior occulta. to.5.219.H I

Ruminare, Ruminatio.

Ruminare quid ſit. to.8.355.G H
Ruminare, myſtice quid. tomo 10.101.H.& 018.A
Ruminatio verbi. to.3.238.B. to.8.93.I.& fo.132.A
Non ruminantia, myſticè. to.6.72.B
Ruminatio ad ſapientiam pertinet. Ibidem.

Rumina.

Rumina dea. to.5.53.L

Runcina.

Runcina dea. to.5.32.M

Ruſina.

Ruſina dea. to.5.32.L

Ruſor.

Ruſor deus. to.5.61.A.& ſeq.

Ruſticus.

Ruſticus conſobrinus Auguſtini. tomo 1.112.H
Quæ ſint ea quæ ruſtici nimium ſcrutari non debent. to.10.285.B

Ruth.

Ruth Moabitis in genealogia Chriſti. to.4.62.H

Sabaoth.

Sabaoth interpretatur. to.4.89.F

Sabbatum.

Sabbatum. to.3.236.M.& ſeq.& fo.239.E.& fo.ſeq.D. to.5.218.C.& ſequentibus.

Sabbati obſeruatio, & ſanctificatio.

Sabbati ſanctificatio & myſterium. to.1.185.H I.& ſeq. to.2.27 I.& ſeq.& fo ſeq.A. to.3.124.M.& ſeq. to.5.99.B C
Sabbatum in multis religionibus ſeruatur, & à Seneca deridetur. to.5.54.B C
Quomodo ſabbatum ſit obſeruandum. to.6.45.F. to.9.248.H
Sabbatorum ceſſatio. to.6.50.L
Obſeruare ſabbatum, eſt à peccato abſtinere, non ab opere manuum. to.9.7.E

Sabbatum dei.

Sabbatum ſoluit ſaluator, & quare. to.4.207.H I
Sabbato quomodo dominus requieuit, Chriſtus autem languidos ſanauit, dicens, Pater meus vſque modo operatur, & ego operor. tom.9.54.A & ſeq.
Sabbato dominus requieuit, quia creaturam nullam condidit. tom.9.58.I

Sabbatum Iudæorum.

Sabbatum Iudæorum, vmbra futuri. tom.3.124.H I.tom.4.40.M & ſeq.
Iudæorum ſabbata. to.5.54.B C
Sabbati obſeruatio ſeruilis. to.6.45.F G
Iudæi non celebrant niſi ſabbati ſignum. tom.8.69.E
Sabbatiſmus Iudæorum ocioſus, & luxurioſus. Eodem.221.L
Sabbatum habere non poſſunt mali. Ibidem.
Sabbatum quomodo obſeruabant Iudæi, & quomodo non. tom.9.7.F
In ſabbato Iudæorum manna non pluebat. tomo 10.173.H

Sabbatum Chriſtianorum, cordis, ſpiritale.

Sabbati Chriſtiani obſeruatio figurata. tom.2.118.A B & ſeq.
Sabbata noſtra ſpiritalem requiem ſignificant. Ibidem.E
Ea de requie plura. to.3.125.A & ſeq.
Sabbatizandum ſpiritaliter. tom.3.184.M & 256.M & ſeq.tom.7.194.C.tom.8.45.K L.to.9.7.E & fo.38.I & .71.D E.Et 199.F G. & 248.H I
Sabbati celebratio apud Chriſtianos. tom.4.41.A.tom.6.43.F G
Ad ſabbatum quomodo nobis imputantur bona quæ facimus, ſi ea deo aſcribamus: ſi autem nobis, tunc eſſent ſeruilia. tom.5.218.C
Sabbata dei, & noſtrum. tom.6.38.E & ſeq.
Sabbatum cordis. to.6.57.C D
Sabbatiſmus Chriſtianorum, vera innocentia. Eodem.71.I
Sabbatum cordis nobis deus indicit, quod malè habere non poteſt: quale ſit. tom.8.221.L
Sabbato non vacandum à ſalute. tom.9.54.G
Sabbatum ſpiritale, quid ſit. to.9.71.D E
Sabbatum ſpiritale obſeruare. tom.10.175.K L & ſeq.

Sabbatum ſabbatorum

Sabbatiſmus ingens, & verus. to.2.117.L & ſeq. tom.3.11.L.239.E.& fo.ſeq.D. tom.5.218.D
Sabbatum ſabbatorum quod Hebræis. to.4.41.A.& 292.E
De æterna fælicitate ciuitatis dei, ſabbatoque perpetuo. to.5.216.M & ſeq.
Sabbatum æternum, & quomodo nos erimus hoc ſabbatum. Et ſabbatum noſtrum erit ſeptima ætas. tom.5.218.C
Sabbati recordatio, quid ſit. tom.8.68.D

Sabbati ieiunium, & nomen.

Sabbati ieiunium apud Chriſtianos, an bonum vel malum. to.2.16.D
Sabbati ieiunium vnde. to.2.80.K
Sabbatum pro dominica. tom.2.81.G
A ſabbato hebdomadæ dies nomen obtinent. Ibidem.K.& tom.8.226.L M
Sabbato ne fuga ineatur, quid myſtice. to.4.107.L & .206.F
Sabbati nomine crapula & ebrietas ſignificatur. Ibidem.F G

Prima & ſecunda ſabbati, & ſermones ſabbatorum.

Prima ſabbati dies, reſurrectionis. tomo.2.81.G
Quarta & quinta ſabbati, quid ſignificent. tom.8.195.F.& 226.L M
Quæ ſit prima & ſecunda ſabbati. tom.8.95.C D.& 380.M
Prima ſabbati dies, dominica erat. tom.9.119.H
Sabbato poſt dominicam in quadrageſima, Ser. duo. to.10.157.M & ſeq.
Sabbato poſt primam dominicam in quadrageſima, Sermo. tom.10.163.E
Sabbato poſt ſecundam dominicam in quadrageſima, Sermo. to.10.168.O
Sabbato poſt tertiam dominicam in quadrageſima Sermo.duo. to.10.174.K & ſeq.
Sabbato poſt quartam dominicam in quadrageſima, Sermo. to.10.180.I & ſeq.
Sabbato poſt dominicam paſſionis, Sermo.to.10.185.F
Sabbato in vigilia Paſchæ: Sermones quatuor. tom.10.194.L & ſeq.
Sabbato poſt diem ſanctũ Paſchæ: Sermones duo. tom.10.205.L & ſeq.
Sabbato quatuor temporum poſt feſtum ſanctæ crucis, Ser. tom.10.242.B

Sabellius, Sabelliani.

Sabellius Noeti hæreſiarchæ diſcipulus fuit. to.6.4.M in fine.
Sabellius quomodo in hæreſim lapſus. tom.3.78.A
Sabellius eundem patrem aſſerit quem filium. to.4.156.D. to.6.5.A & .8.G & L & .146.H to.9.53.M & ſeq.& fo.92.D
Sabellius impugnatur. to.11.6.E.& ſeq.
Sabellianũ dogma Priſcilianus reſtituit. tom.6.139.L M

Sabellij error. to.4.203.C. to.8.6.H. to.10.89.A
Error Sabellij ponentis vnicam perſonam in trinitate. to.10.222.C
Confutatio errorum Sabellij. Ibidem.L
Sabellianorum error taxatur. to.3.73.F.& 240.K L. to.9.73.E F.& fo.92.D
Sabelliani hæretici. to.3.87.I.& fo.94.B. to.6.8.G
Sabelliani, iidem, Noetiani, qui & Patripaſsiani Praxeiani, & Hermogeniani. to.6.5.A B
Sabellianos de Chriſto ſequuntur Priſcillianiſtæ. Eodem.7.C
Contra Sabellianos, Arrianos, & Iudæos prophetia de Chriſto diſcuſſa. to.6.9.B.& ſequentibus.
Sabellianos confundit Auguſtinus. to.9.33.M.& ſequentibus.
Sabelliani, Patripaſsiani dicti ſunt. to.9.61.D E. to.10.9.E.& 47.D
Sabelliani ſiue Patripaſsiani, deum negant trinitatem, ſed ſolum deum patrem aſſeuerant, & eundem aliquando nominari filium, aliquando ſpiritum ſanctum. to.10.9.E

Sabinæ.

Sabinæ raptæ. to.3.13.M.& ſeq.

Sabinianus.

Sabinianus hæreſiarcha. to.2.181.M

Sacerdos, Sacerdotium.

Sacerdotium plebem dicit. to.3.147.L
Sacerdos à ſanctificando dicitur. tomo 8.89.H

Sacerdotium vetus, Leuiticum.

Sacerdotum filij defunctis parentibus ſuccedebant. to.1.13.E.& fo.14.A B
Sacerdotes ſummi, ex poſteris Aaron. to.1.14.B C
Sacerdotij Chriſti, & Leuitici diſcrimen. to.3.147.G
Sacerdotium inuadens Ozias, lepra percutitur. tomo 2.10.F
Sacerdotes, omnes Chriſtiani. to.3.240.I. to.4.81.H
Sacerdotium Aaron, quo modo æternum. to.4.37.K
Sacerdotium ſecundum ordinem Melchiſedech. Ibidem.& tomo 6.17.K L.& 131.D E
Sacerdotum vnctio æqualis. to.4.48.C D
Sacerdotes ſummos plures contẽtio peperit. Ibidem.D
Ad ſacerdotes mittit Chriſtus curatos. to.4.81.F.in fine.
Sacerdotij Aaron ceſſatio. to.5.147.D.& ſequentibus.
Sacerdos veteris legis, offerebat ſacrificia ſecundum diuinum mandatum. to.5.195. A B
Sacerdotium commutatum in Samuelem: reprobato Heli, & quod Heli adumbrarit. to.6.59.B.& ſequentibus.
Sacerdos ſummus veteris teſtamenti, typus Chriſti. to.7.7.I K
Sacerdotium Leuiticum imperfectum. to.8.64.I

Sacerdotium noui teſtamenti.

Sacerdotem pium agere, quàm difficile. to.2.141.L M.& ſequentibus.
Sacerdotum dignitas, & miſeria. Ibidem.
Sacerdotes, diſpenſatores, non proprietarij. to.2.46.L
Sacerdotum ſanctificatio, viſibilis, & inuiſibilis. to.4.32.F.& ſeq.
Sacerdotes ſiue miniſtri ficti, qui. tomo 7.9.C D
Sacerdotium amplectentes ſpe viuendi ocioſè. to.3.179.D
Sacerdotium noui teſtamenti. to.4.61.F
Sacerdos qualis eſſe debeat. to.4.252.D
Sacerdos priuatus, mediatorem ſe non faciat inter deum & populum. to.7.7.L M
Sacerdotis etiam mali preces pro populo exandiri. Ibidem.8.B C
Sacerdotes veri iuſticia induti. to.7.23.L
Sacerdotum immundicia, ſacramentum non polluit. to.7.23.B.& 27.B
Sacerdotum profeſsio non ideo culpanda, quia & mali ſacerdotes reperiuntur. to.8.243.D.& ſequentibus.
Sacerdotum ignauia. to.9.209.G
Et diuerſitas. Ibidem.
Multorum eſt vocari ſacerdotes, ſed non eſt omnium eſſe ſacerdotes. Ibidem.
Sacerdotibus magnum onus impoſitum. to.10.92.A B.& fo.ſeq. A B
Regale ſacerdotium in Dauid præfiguratum. to.10.123.A
Vita ſacerdotum, debet aliorum eſſe eruditio. to.10.250.L
Sacerdotes reddent rationem de negligentia prędicandi ſobrietatem. to.10.240. K L
Quid facere & quid fugere debeant ſacerdotes. tomo 10.293.F G
Sacerdotes victu & veſtitu contenti eſſe debent. Ibidem.L
Exhortatio ad ſacerdotes. to.10.293.L M.& 308.A B
Quòd ſacerdotes debeant patientiam ac caſtitatem ſeruare. to.10.296.B
Eminentia ſacerdotum. to.10.295. E F
Officium ſacerdotum. to.10.296.C
Pauperem vitam ſacerdos gerere debet. Ibidem.E
In ſacerdotes ſacræ ſcripturæ ignaros. to.10.297.B C
Sacerdotes tenentur viam ſalutarem ſuis ſubditis annunciare. to.10.308.B
Qualis debeat eſſe ſacerdos docens. Ibidem.C

Sacerdotium Chriſti.

Sacerdos Chriſtus, & rex. to.4.85.K.& ſeq. & 130.K.& ſeq.copioſè. to.8.379.F
Sacerdos Chriſtus fuit ſecundum ordinem Melchiſedech. to.5.131.H
Chriſtus exiſtit à deo miſſus pro nobis ſacerdos, aſſumpſit à nobis quod offerret domino. to.8.144.M
Ipſe ſacerdos & victima, oblator, & oblatio. Ibidem.
Per ſacerdotes veteris teſtamenti, omnes ſanctos & vnum verum ſacerdotem Chriſtum oportet intelligi. to.8.241.H I
Sacerdos eſt Chriſtus propter carnem aſſumptam. tomo 8.280.F
Cur ſit ſacerdos ſecundum ordinem Melchiſedech, & non ſecũdum ordinem Aaron. Ibidem.H I

Sacerdotes Paganorum, & hæreticorum.

Sacerdotes idolorum, quare honorabantur. to.5.14.D E
Sacerdotio mulieres funguntur apud Pepuzianos hæreticos. to.6.4.I.in fine.
Pagani ſacerdotes ſacris ſuis inſiſtentes à fornicatione abſtinent. to.10.296.I K

Saclas.

Saclas, pater Adæ & Euæ, ſecundum Manichæos. to.6.3.M

Sacra.

Sacra Cereris. to.5.52.A

Sacramentum.

Sacramenta ſcripturarum. to.1.160.B
Sacramenta intellecta quid pariant, item non intellecta. to.4.189.L
Sacramentum figuratum, allegoria eſt. to.8.257.K L
Sacramenta multa aliter atque aliter accipimus. Eodem.355.H I
Sacramenta feſtiuitatis. to.2.20.A B.& 115.G
Sacramentum incarnationis filij dei. to.3.240.G H
Sacramenta ſcripturarum cur nonnunquam clau dantur. to.8.226.E
Sacramentorum ratio. to.2.20.A B. to.4.126.L.& fo.ſeq.G. to.7.86.H
Sacramẽta, ſimilitudines ſunt earum rerum quarum ſacramenta ſunt. to.2.20.B
Sacramenta, id eſt, ſacra ſigna. to.6.137.G
Sacroſancta ſignacula. to.4.282.A
Signorum expoſitio. to.4.223.F
Vide, Signum.
Sacramentum, non idem quod virtus ſacramenti. to.9.49.M

Sacramentorum conſideratio.

Sacramentorum conſideratio & vtilitas. to.4.52.F G
Sacramentum viſibile, & inuiſibile. to.4.273.G H
Sacramenta mutabilia ſunt, & temporalia. to.6.76.A
Sacramenta corporalia. to.10.12.D

Sacramenta vtriuſque teſtamenti.

Sacramenta Chriſtianorum pauca, Iudæorum multa. to.1.160.C. to.2.fo.113.G. to.3.12.C
Sacramenta duorum teſtamentorum diuerſa. to.4.56.H
Sacramenta noui teſtamenti dant ſalutem, ſacramenta veteris teſtamenti, promiſerunt ſaluatorem. to.8.175.I

Sacramenta legis.

Sacramenta legis, vmbra ſunt futurorum. to.2.16.E
Sacramenta legis non ſunt bona. Ibidem.
Sacramenta vetera, ceremonia Iudæorum. to.3.184.B.& fo.ſeq.I
Sacramenta Iudæorum, vmbra erant futurorum. to.3.185.I. to.6.13.M.& ſeq.& fo.103.C. tomo 8.186.D E
Prænunciatiua Chriſti futuri. to.6.75.H I
Ea quæ in ſacramẽtis veteris legis ſignificabantur, pauci intelligebant. to.5.85.F G
Sacramenta, & præcepta, complectitur vetus teſtamentum. to.6.50.G.& fo.51.E F.& fo.76.F G.& fo.85.D E
Sacramentorũ veteris teſtamenti profunditas. to.8.49.K.& ſequentibus.
Antiquis cùm eſſent omnia cõmunia ſacramenta, non communis omnibus erat gratia: quæ ſacramentorum virtus eſt. Eodem.186.B
Sacramentorum veteris legis onera multa. to.8.360.A B

Sacramenta Euangelij.

Sacramenta euangelica non omnibus patent. to.4.131.M
Sacramẽta diuina iuxta fidem exponẽda. Ibidem.
Pro ſacramentis Chriſti, omnia dura & horrẽda conſtanter

conſtanter perferenda Chriſtianis, ab exemplo veterum. to.6.75.K.& 105.C

Sacramentorum Euangelij origo.

Sacramenta manauerunt ex latere Chriſti. to.3.240.E. to.8.345.A. to.9.29.I K
Sacramenta fluentia de latere Chriſti, ſignificantur in feneſtra arcæ Noe, exiſtentis in eius latere. to.5.132.B C
Beneficium ſacramentorum nobis à Chriſto datū. tomo 9.162.D
Ex latere Chriſti manarunt gemina ſacramenta. tomo 9.242.D

Sacramenta in ſpecie.

De ſacramentis multa. to.2.epiſt.118.
Sacramenta duo præcipua. to.2.115.G. to.3.12.C. to.8.257.A
In ſacramētis cur prius adhibeatur ignis, & poſt exorciſmi ignem veniatur ad baptiſmum. Eodem.149.A
Quarum rerum ſigna ſunt in ſacramētis, ipſæ res ſunt in illa perfectione vitæ æternæ. Ibidem.B
Sacramentum regenerationis. to.3.44.I
Sacramentum Eucbariſtiæ. to.2.20.B. to.3.12.C. Vide, Eucbariſtia, & Communio.
Sacramenti corporis & ſanguinis Chriſti cōſideratio. to.3.65.B. to.4.273.E F. to.6.133.C D.& fo.137.G. to.8.240.D. & ſequentibus.
In ſacramento altaris quod offertur ab Eccleſia, quid monſtretur Eccleſiæ. to.5.82.F G
Sacramentum panis. to.4.119.C
Sacramentum altaris, vnitas eſt corporis Chriſti. tomo 2.45.L
Sacramentum ordinationis cleri, permanens. to.6.175.C D
Sacramentum baptiſmi & ordinationis non reiterandum. to.7.9.K.& ſeq.& 79.K
Et quòd hæretici baptizare & ordinare poſſint. to.7.9.L M
Sacramentum nuptiarum vtriuſque teſtamēti. to.6.173.M.& ſeq. to.7.176.A B
Sacramentum magnū, in Chriſto & Eccleſia. to.6.56.G H. to.8.345.M
Sacramentum chriſmatis. to.7.35.G

Sacramentorum communitas.

Sacramentorum participatione incorporamur Eccleſiæ. to.4.145.A. to.7.156.K
Sacramentorum ſocietate deuincti. to.4.219.L
Sacramenta Eccleſiaſtica ſumunt boni & mali. to.6.62.L M.& fo.75.I. to.8.fo.186.D.& ſeq. to.9.128.G H
Sacramenta communia Orthodoxis & hæreticis. to.7.49.I.& fo.54.E.& 91.L M.& 104.B
Sacramenta communia, gratia dei non item. to.8.185.E
Sacramenta Eccleſiæ boni & mali communia habent: ſed charitatem mali habere nō poſſunt. tomo 8.257.C
A ſacramentis Chriſti malos prohiberi, mos Eccleſiæ antiquus. to.4.17.L
Æterno regi militaturi, debent ſacramentis ſpiritalibus obligari. to.10.215.D

Sacramentorum integritas, & effectus.

Sacramenta ſola ſanctificant ad ſalutem. to.7.157.B
Sacramentorum integritas. to.7.87.A
Sacramenta non pollui immundicia malorum. to.7.27.H
Sacramenta non prophanat hominum malicia. Eodem.101.L M
Sacramenta ſumentes non ponant ſpem ſuam in homine, cuius cor videre non poſſunt. to.8.16.H
Quòd ad eos perueniant qui cum fide accipiant, etiam ſi talis ſit per quem accipiunt, qualis Iudas fuit. Ibidem.L

Sacramenta indigne ſumentes, & contemnentes.

In ſacramentis accipiendis, quid cōſiderandum. tomo 4.218.K.& ſequentibus.
Sacramenta indigne ſumentes. to.3.236.F
Sacramentis domini communicare, & verbis domini non communicare, quanta dementia. to.7.27.M
Nec ſacramenta nec fidem prodeſſe, vbi charitas non eſt. to.7.29.K.& 40.A
Sacramentorum corporalis participatio, non ſemper facit membra corporis Chriſti. to.7.36.C
Sacramenta contempta ſacrilegos faciunt. to.6.75.I

Sacramenta malorum, & hæreticorum.

Sacramenta non reiteranda. to.2.64.K
Sacramenta cùm obſint indignè tractantibus, proſunt tamen per eos dignè ſumentibus. to.7.8.L.& fo.ſeq.B C
Sacramēta dei in malis etiam hominibus ſancta ſunt. Eodem.27.B.& D
Sacramenta dantur & à malis. to.7.51.D E.& 79.H I
Sacramentum danti nocet, accipienti prodeſt. to.7.52.G H
Sacramentum non reſcinditur. Ibidem.I
Per malum miniſtrum operatur æquè deus. to.7.54.H
Sacramenta melius per bonum miniſtrum quàm per malum diſpenſari, quo modo dicatur. Eodem.66.F G
Sacramentum qui ſciens à ſchiſmaticis accipit. tom.7.80.D
Sacramenta mali miniſtrant, ſed remiſſionem peccatorum non præſtant. tom.7.87.I K
Sacramenta malicia miniſtri non cōtaminantur. tom.9.11.B C
Sacramenta miniſtrant mali, non ſua poteſtate, ſed Chriſti virtute. to.7.95.G
Sacramenta ſacrilega. tom.1.41.L
Sacramenta paria celebrant hæretici, ſententia autem diſpares ſunt. to.1.158.E F
Sacramenta Montani hæretici funeſta. tom.6.4.H
Sacramenta habent & ſcripturas hæretici ad ſpeciem, non ad ſalutem. tom.7.81.E
Tutius in Eccleſia accipere ſacramenta. Eodem.80.A B
In omnibus ſacramentis hæretici ſunt cum Chriſto, ſed non in charitate. to.8.24.G.& 117.E
Sacramenta Chriſti nihil proſunt, vbi reſiſtitur fidei. tom.9.83.K

Sacrificium.

Sacrificium quid ſit. to.5.81.C & F
Sacrificium viſibile quid. Ibidem.C
Sacrificia exteriora ſunt inuiſibilium. Ibidem.
Sacrificia ſacramentáque diuina neglecta. tom.1.In Poſſidonio.
Sacrificium, res antiqua. to.2.41.G
Sacrificiorum diſtinctio. Ibidem, & ſeq.
Sacrificia. tom.3.52.K
In ſacrificio quatuor conſiderantur. tom.3.70.D
Et quod Chriſtus victima perfectiſſima. Ibid.
Sacrificiorum duo genera. tom.4.183.C
Item quatuor genera. Eodem.47.D
Sacrificium omne quod agitur, propter quid ſit. tom.5.81.H
In ſacrificiis quid ſignificarit ignis. tom.6.86.E

Sacrificium cui debeatur.

Sacrificiis noſtris non egere deum. tom.2.5.A & 41.G H
Sacrificandum non eſſe creaturæ. to.2.41.L
Sacrificium quo modo ſoli deo debeatur. tom.5.81.I.& ſeq.
Sacrificari noluiſſe ſibi angeli, vel quicunque beati, ſed ſoli deo. Eodem.82.K
Sacrificantibus nobis deo, angeli congaudent. Eodem.86.K
Sacrificium certe nullus hominum eſt qui audeat dicere deberi niſi deo. tom.5.172.E & ſequent.
Sacrificium offerimus deo, non ſanctis. tom.5.211.H

Sacrificia veteris legis.

Sacrificia veteris teſtamenti quid adumbrent. to.3.63.F G. tom.6.51.B C.& ſeq.& 85.L M. tom.8.50.A
Sacrificiis humanis an deus delectetur. tom.4.72.E F.& ſeq.copioſè.
Victimas pecorum quare filij Iſrael ſacrificabant viſibiliter. Eodem.127.G
Sacrificia veteris legis quo modo placebant deo. tom.5.82.B.& ſeq.
Sacrificia veteris legis, quid ſignificabant. Ibidem, C
Sacrificia multa præcedentia, quid ſignificabant. tom.5.86.L.& ſequent.
Sacrificia antiquorū fuerunt remedia contra peccatum originale. Eodem.129.B
Sacrificiorum veteris ac noui teſtamenti collatio. tom.6.68.E.& 130.K L.& ſeq.copioſè. to.9.127.K.& ſeq.
Aliæ ſunt partes ſacrificiorum, aliud holocauſtū. tom.8.149.C

Sacrificiorum veteris teſtamenti abrogatio.

Sacrificia veteris teſtamenti cur abrogata. to.2.5.D.& 123.K L
Sacrificiorum veteris teſtamēti mutatio prædicta. to 2.41.M. tom.6.16.G.& ſequent.
Sacrificia cur mutanda erant opportuno certóque tempore. to.5.82.B.& ſeq.
Cur deus quę prius voluit ſacrificia, poſtea noluit. tom.8.77.B
Cur ſacrificia Iudæorum modo ablata ſint, & perierint. Ibidem, D
Quòd ſacrificia illa vetera prænunciantia erant vnum ſalutare ſacrificium. tom.8.104.B & 108.F G
Sacrificia Iudæis data ſunt ne ad idola confugerent. tom.3.20.E F

Sacrificium pro peccato.

Sacrificia pro peccatis, peccata appellata ſunt. to.4.11.M. to.10.40.L M
Sacrificium teſtimonium eſt peccati. tomo.4.203.L M
Sacrificium nō pro manifeſto delicto, ſed ignorantis deus mandarit. Ibidem, M
Sacrificia offerimus pro peccatis. tom.5.194.M
Sacrificium deo nunc offerimus pro peccato. Ibidem, M.& ſeq.

Sacrificium pro mortuis.

Sacrificium pro mortuis. to.1.37.A B.& 157.M
Sacrificia pro mortuis. to.2.63.L. to.3.43.M & ſeq. to.4.153.I & 213.H I
Sacrificium Chriſtianorum, pro his qui non baptizati de corpore exierunt, non offerendum. to.7.255.L

Sacrificium altaris.

Sacrificium

Sacrificium corporis & ſanguinis Chriſti, pro defunctis. to.1.37.A. to.7.248.A.& ſeq. coproſe.
Sacrificium altaris. to.2.57.L.& 62.I K
Sacrificium panis, & vini. to.3.52.K
Sacrificium ſanctum ſanctorum, corpus Chriſti. tomo 4.77.F
Sacrificium ſumit Chriſtus in diuina natura cum patre, ſed in humana natura maluit eſſe ſacrificium. to.5.86.L M.& 92.H
Vide Corpus Chriſti, Communio, & Sacramentum.
Quando offertur in altario ſacrificiū, quid ſignificetur. to.10.25.H I

Sacrificium deo acceptum.

Si corpus quo inferiore tanquam famulo vtitur anima, ſacrificium eſt: quanto magis anima ipſa, cum ſe refert ad deum? to.5.82.G H
Sacrificium vniuerſale, Eccleſia vniuerſalis offert per Chriſtum. Ibidem.H.& 86.L M
Sacrificium vnū ſumus, cū omnibus beatis offerendi per Chriſtum. Eodem.90.G H
Sacrificium offerimus deo, quando noſipſos offerimus. to.5.81.K
Quod ſacrificium ſit deo acceptum. to.5.82. C.& I
Si voluiſſes ſacrificium dediſſem vtique, holocauſtis non delectaberis: Sacrificium deo ſpiritus contribulatus, &c. exponitur. to.5. 82.C D
Sacrificium verum quod ſit. Ibidem. F G.& 184.I
Sacrificium eſt ipſe homo, inquantum nunc moritur vt viuat deo. to.5.82.G
Sacrificium inuiſibile nos eſſe debemus, & quo modo. tomo 5.86.I K.& 90.G.& ſequentibus.
Sacrificium quando rectè offeratur. Eodem. 125.C D
De ſacrificiis quæ ſancti offerent deo ſic placitura, quo modo in diebus priſtinis & annis prioribus placuerunt. tomo 5.195.A B. & ſequentibus.
Super quibus ſacrificiis non arguat deus. to.8. 103. M
Maximum ſacrificium quod domino debemus, quid ſit. to.10.92.L
Dominus ſacrificium nō acceptat peccatorum. to. 10.123. K

Sacrificium Chriſtianorum.

Sacrificandum orandúmque vbique Chriſtianis. to.1.122.M. to.6.17.H I
Sacrificium laudis, noui teſtamenti ſacrificiū. to. 2.133.L M. to.6.16.I K. to.7.31.C. to. 8.30.F G.& 104.G
Sacrificium in ſpiritu. to.3.11.M
Sacrificium iuſtitiæ quale ſit. to.8.5.M
Sacrificium quod deo debemus, intus habemus ſi volumus. Eodem.83.L
Sacrificium laudis à nobis quærit deus, nō aliunde. to.8.104.F.& 114.D
Sacrificium gratuitum, gratia datum. Eodem. 104. G
Sacrificia & vota Chriſtianorum interna. to. 8.107.E F.& 120.L
Sacrificare voluntariè, quid. to.8.114.D
Sacrificium fidei. Eodem.120.L
Sacrificium laudis deo gratius, quàm ſacrificium vituli. to.8.162.E
Sacrificium eſt humilitas cordis noſtri. Eodem. 129.M.in fine.
Sacrificium veſpertinum, quid ſignificet. to.8. 352. D
Sacrificium mundum deo offerendum. Eodem. 379.F
Via quo modo in ſacrificio laudis. to.10.7.H. 148.K
Sacrificium Chriſtiani, eleemoſyna. Eodem. 107. A

Sacrificia diuerſorum.

Sacrificia & hoſtias obtulerunt ſeipſos deo primi homines in paradiſo. to.5.195.A B
Sacrificia Abel & Cain diſcernens deus, Abel reſpexit, & Cain deſpexit: quod ſigno aliquo viſibili atteſtante diſcerni potuit. Eodem. 125.C
Sacrificia Cain & Abelis, quid adumbrent. to. 6.56.K
Sacrificia Cain & Abel, in quo differebant. to. 9.132.C
Hiſtoria ſacrificij Abrahæ. to.9.228.A.& ſequentibus.
Sacrificium ſecundum ordinem Melchiſedech. to. 6.131.E
Sacrificia duo, ſecundum ordinem Aaron, & ſecundum ordinem Melchiſedech. to.8.30. A B
Sacrificium Artotyritarum panis & caſeus. to. 6.4.K

Sacrificia Paganorum.

Sacrificans Puluillus iuſſit filiū inhumatum dimitti. to.5.46.F G
Sacrificiis ſine teletis ſolis & lunæ quo modo purgari poſſimus vel non, ſecundum Porphyriū. tomo 5.87.H.& 88.L.& ſequentibus.
Sacrificans diis eradicabitur. Eodem.184.A

Sacrilegium.

Sacrilegium tanto eſt grauius peccatum, quanto committi non poteſt niſi in deum. to.7. 65. D
Sacrilegi Iudę comparantur. to.9.80.E F
Sacrilegi reges malè iubendo, & ſacrilegi ſacerdotes malè docendo, nocent. to.9.145. A B

Saccus.

Portare ſacculum, quid ſit. to.10.275.C

Sagæ.

Sagarum arte homines in lupos & iumenta conuerti. to.3.196.D E
Sagæ noctu equitantes. Ibidem.G

Sagena.

Sagena Euangelica. to.5.274.D

Sagitta.

Sagittæ ardentes, & ſagittæ potentis acutæ, cum carbonibus vaſtatoriis, quæ ſint. to.8.21.A. & 308.K.& 317.G.& 319.I
Sagittare rectos corde in obſcura luna, quid ſit. Eodem.16.B.& F.& ſo.177.H
Sagittæ dei pœnam & vindictam animi ac corporis, quæ hic neceſſe eſt pati, ſignificant. Eodem.68.I
Significant etiam verba dei. Ibidem.
Sunt ſagittæ bonæ, ſunt & malæ: & quæ. to. 8.122.L
Sagittæ paruulorum, quæ ſint. Ibidem.M.& 142.K
Sagitta prius percutit, quàm ad vulnus venire prænideatur. to.8.142.A
Sagittare in occultis immaculatum, quid ſit. Ibidem.B C
Sagittarum nomine, verba Euangeliſtarum figurantur. to.8.185.K
Sagitta volans per diem, quæ ſit. Eodem. 219. A B.& D E & ſo.ſeq.H I
Sagittis dei amor exercitatur, non interitus comparatur. to.8.308.K
Nemo pulchrius ſagittat ad amorem, quàm qui verbo ſagittat. Ibidem.
Sagittæ de arcu excutiuntur, & quanto fortior excuſſeris, tanto longius vadit. to.8.334.C

Saguntum.

Saguntina ciuitas perire potius voluit, quàm fidem cum Romanis deſerere. to.3.27.F G. & 208.K

Sal.

De ſale Agrigentino quod in igne fluit, & in aqua crepitat. to.3.199.A B

Salacia.

Salacia, Neptuni vxor. to.5.33.F.& 60.G H

Salamandra.

Salamandra viuit in igne. Eodem.198.B

Salem.

Salem ciuitas eſt, quæ poſtea Hieruſalem dicta. tomo 8.50.B

Saluius.

De Saluio ſene, qui mortuorum cauſam alligatione punitur. to.7.70.A

Saliua.

Saliuæ decurrentes ſuper barbam Dauid, quid ſignent. to.8.50.M.& ſo.ſeq.E
Saliua Chriſti, quid ſignificet. Ibidem, per totum.

Salix.

Salices ligna infructuoſa. to.8.341.K

Salmana.

Salmana, interpretatur vmbra commotionis. to. 8.199.D

Salomon.

Salomon. to.5.85.D.& F.in fine.
Salomon, interpretatur pacificus. Eodem.149. B.& D. to.8.169.L
In Salomone non eſt impletum quod prædictum erat per prophetiam patri ſuo Dauid, ſed in Chriſto. to.5.149.A
Salomon inſtitutus eſt rex adhuc viuente patre, præter morem præcedentium regum. Ibidem.C D
Salomonis tempore condita eſt Alba. tomo 5. 164.A
Salomon ſpiritum ſapientiæ habuit. tomo 4. 204.E
Salomonis ſapientia. to.8.301.F
In Salomone doctrina. to.10.138.D
De iudicio Salomonis, & duabus meretricibus. tomo 10.226.E
Regina Auſtri, venit audire ſapientiam Salomonis. Eodem.232.H I
Salomon templum ædificauit domino. to.5.149. A.& ſeq.& ſo.164.A
Salomon tres libros compoſuit, ſcilicet Eccleſiaſten, Prouerbia, & Canticum canticorum. to. 5.152.D E
Salomon inuenitur prophetaſſe in libris ſuis. Ibidem.B C
Salomō domus plena mulieribus alienigenis, colentibus deos falſos, &c. to.5.149.B
Salomon amator mulierum reprehenditur. to. 6.95.A B.& ſo.ſeq.B
Salomon mulierum amator, idololatra, reprobatus eſt à deo. to.8.322.E
Salomonis idololatria. to.3.153.C. to.3.118. M.& ſeq. to.6.99.A
Salomon non errore ſed blandiciis mulierū adorauit idola. to.5.118.M
Salomonis domus plena erat idololatris, propter quod implentur in Chriſto quæ dicta ſunt de ipſo. to.5.148.M.& ſeq.
Salomon, bonis initiis, malos exitus habuit. Eodem.152.D
Res ſecundæ magis Salomoni obfuerunt, quàm profuit

profuit ipſa ſapientia. Ibidem.

Optimè egit miſericordia dei, vt quicquid boni per Salomonem dictum eſt, deo tribueretur: peccatum autem hominis homini. tomo 8. 322. F

Quid mirum quòd in populo dei cecidit Salomō, cùm Adam in paradiſo & angelos cecidit de cœlo. Ibidem.

Salomon verus, Chriſtus. to. 6. 61. L M. to. 8. 269. L. & 322. F

Saltus.

Saltus propriè quid ſit. to. 8. 322. G H

Saluari.

Saluamur gratia, non ex operibus. to. 2. 126. C D. & ſequentibus.

Domini eſt ſalus. Ibidem. E

De ſaluandis & perdendis voluntate dei. to. 3. 42. I

Saluatur nemo niſi authore deo. Eodem. 47. D

Saluari dextera dei, quid ſit. to. 8. 132. L M

Multi ſaluantur ſibi, ſed non deo. Eodem. 239. B C

Genus humanum ſaluari non poterat, niſi per filium dei incarnatum. to. 9. 28. G H

Saluamur ab inimicis, & quo modo. to. 10. 7. H

Pauci ſaluantur in comparatione aliorum, & tamen magnam maſſam facturi ſunt. Eodem. 28. C D

Inueſtigabile, quare deus vnum ſaluet, alterum damnet. to. 10. 67. C D

Homo lapſus, primò per reconciliationem, deinde per pœnitentiam poteſt ſaluari. tomo 10. 223. B

Multi & pauci ſaluabuntur, quo modo intelligendum. to. 10. 28. D

Loca ſcripturæ, quæ contraria videntur, concordata. Ibidem.

Saluator.

Saluator corporis, ſolus Chriſtus. to. 4. 68. A. tomo 9. 54. E F

Saluatorem ſcriptura dicit etiam hominem. to. 4. 70. D

Saluator quare natus ex virgine. to. 4. 205. B

Totus mundus aliquando inimicus ſaluatori. to. 10. 119. K

Salus.

Salus Punicè tria ſonat. to. 4. 281. A

Salutis procuratio, vnde. to. 1. 24. I

Eſt quædam ſalus in dextera, quædam in ſiniſtra. tomo 8. 345. E F

Salus dei.

Via ſalutis in Chriſto, & ſcripturis ſanctis. to. 1. 29. M

Ad ſalutem via ſolus Chriſtus. Eodem. 31. A B

Salus vera non eſt niſi in Chriſto. to. 2. 62. K L. tomo 10. 113. G H

Salus in quo poſita ſit. to. 2. 170. E

Pro ſalute æterna plus conſulendū eſt hominibus, quam pro temporali. to. 2. 46. K

Salus dei. to. 3. 183. H I

Salus domini, qua nos ſaluos facit. Eodem. 183. H I. & 188. G

Cùm ſalus animæ ſit deus, iuſtè viuit. to. 8. 54. H

Ad ſalutem nemo ſibi idoneus eſt, quia perfecta ſalus iuſticia. Eodem. 172. H I

Salus & medicus noſter, Chriſtus. to. 8. 252. C. & ſequentibus.

In nullo homine ſalus niſi in vno filio hominis, non propter id quod ſuſcepit ex te, ſed propter id quod ſeruauit ex ſe. Eodem. 366. L

Salus nulla eſt niſi in ſocietate dei. tomo 9. 124. L

Salus, gratia, iuſticia dei, &c. quo modo dicantur. to. 10. 56. E

Nullus gradus prætermiſſus eſt, de quo non haberet teſtimonium ſalus omnium. Eodem. 131. L

Salus mundi ex Iudæis eſt, ſed proceſſit ad gentes vſque ad fines terræ. to. 10. 137. I

Salutem operari cum timore & tremore. Eodem. 175. A

Dominus operatus eſt ſalutem in medio terræ: exponitur. to. 5. 146. M. & ſeq.

Et quam ſalutem. to. 8. 176. M. & ſeq.

Salus hominum & iumentorum.

Salus & iumentis & hominibus datur, vtriſque datur. to. 2. 126. D. & ſeq.

Salus hominum & pecorum domini eſt. to. 9. 58. D

Salus quædam hominibus & iumentis communis, quædam nec omnibus hominibus. to. 9. 54. F. & 58. E

Quo modo intelligatur, Homines & iumenta ſaluabis domine. to. 10. 318. C. & ſeq.

Habebamus ſalutem cum iumentis quouſque veniret ad nos fons vitæ. Ibidem. D

Salus hominum.

Salus noſtra ex ſolo deo. to. 1. 160. F. to. 6. 63. C. tomo 9. 17. E. & 54. F

Salus hominis vana. to. 4. 285. F

Salus noſtra ex deo eſt. to. 9. 168. I

Etiam incorrigibilium Ethnicorum, & gentilium, ſalutem inquirere debemus. to. 10. 16. D

Salus animi melior ſalute corporis. tomo 10. 17. I

Non minora ſunt pro ſalute animæ, quàm corporis expendenda. to. 10. 304. K L

Duplex eſt ſalus nobis promiſſa. to. 10. 318. E

Salutare.

Salutare dei Chriſtus eſt. to. 2. 123. L. to. 4. 36. E. & 67. M. & ſeq. to. 6. 16. K. & 128. E. tomo 8. 55. H I

Salutare dei, quid. to. 10. 56. K. & 132. B

Salutaris noſter Chriſtus. to. 8. 269. M. & 271. I. & 334. F

Idem probatur teſtimoniis ſcripturarum. Eodem. 77. L M. & 105. K L. & 150. M. & 203. C D

Salutatio.

Salutationes in epiſtolis catholicis explicatæ. to. 4. 280. K L. & ſequentibus.

Salutauit angelus puellā, viri ſalutationis ignaram. to. 10. 127. E

Salutationis angelicæ ad Mariam, ordo. Ibidem. E F

Salutatio virginis per angelum. to. 10. 129. K. & 130. I K

Gabriel à ſalutatione incepit, qui ſalutem in lingua portauit. Eodem. 132. F

Quare Heliſæus prohibuerit famulo, neminem ſalutare. to. 10. 229. H

Quare neminem ſalutare in via iubemur. Eodem. 275. B C

Qui in via ſalutat, per occaſionem ſalutat. Ibidem. E F

Salutatio, à ſalute nomen accepit. to. 10. 317. E

Saluus.

Saluum eſſe, hoc eſt, integrum eſſe. to. 4. 209. L. in fine.

Qui vult omnes homines ſaluos fieri: exponitur. tomo 3. 43. A B

Nemo ſaluus eſſet, niſi deus ſanaret. to. 8. 255. K

Saluus factus de iniquitate tua, pati neceſſe eſt iniquitates aliorum, inter quos viuis. Eodem. 165. F

Nemo ſibi vſurpet quòd ſaluum faciat, quia domini eſt ſalus. Ibidem. 166. H

Saluos eſſe in ſcriptura, quid. to. 10. 73. M

Saluſtius.

Saluſtius electiſſimus penſator verborum. to. 1. 115. A

Saluſtius citatus. to. 2. 6. C

Saluſtij eloquentia commendatur. to. 5. 16. G. & ſequentibus.

Saluſtius & Virgilius, quo tempore claruerint. tomo 5. 44. H I

Samaria.

Samaria idololatriæ imaginem gerit. to. 4. 132. C

Ad prædium Samariæ, quare venerit Chriſtus. tomo 10. 174. B

Chriſtus qui ſexta die hominem formauerat, ſexta hora venit Samariam. Ibidem. C

Samaritana.

Samaritanæ mulieris hiſtoria, exponitur. to. 3. 99. F. & ſeq. to. 4. 231. M. & ſeq. to. 10. 174. B C

Samaritana aquam petit à Chriſto, ne laboret in hauriendo. to. 9. 47. L

Oratio Samaritanæ ad Chriſtum. to. 9. 178. E

Diſcipuli Chriſtum cum Samaritana loquentem inuenientes, interrogare non auſi ſunt. to. 10. 274. K

Samaritana audierat prophetas ſeminatores, expectabat apoſtolos meſſores. tomo 10. 274. K

Samaritana mulier, typus Eccleſiæ. to. 9. 30. A

Samaritani.

Samaritanus, interpretatur cuſtos. to. 4. 81. M. to. 8. 36. G H. & 312. C. to. 9. 69. C D

Samaritani ex origine Babyloniorum. to. 4. 206. D

Samaritanorum dogma. to. 7. 138. E

Si Chriſtus ſe Samaritanum negaret, nos periremus. to. 8. 342. A B

Samaritani alienigenæ ſunt. to. 9. 29. L

Inter Samaritanos & Iudæos contentio. to. 9. 30. L

Biduo Chriſtum manere cum Samaritanis, quid ſit. Ibidem. 31. H

Samaritani ſolo Chriſti verbo crediderunt, conſines autem eius ſigna quærebant. to. 9. 32. A B

Samaritanum Chriſtus non ſe negauit. Eodem. 69. C D

Samaritanus verè Chriſtus. to. 8. 36. G H. to. 9. 69. C D

Samaritanus, Chriſtus in Euangelio intelligitur. tomo 10. 31. E

Samaritani, & illius qui in latrones incidit, hiſtoria. Eodem. 56. B

Samaritani fuerunt Ioſeph hæredes. tomo 10. 174. B

Samnites.

Samnites, in forma paſtorum, decipiunt Romanos. to. 5. 26. A. & ſequentibus.

Sampſon.

Sampſonis fortitudo erat in capillis: & quid repræſentet. to. 3. 166. B C. to. 7. 77. H. to. 10. 181. K L

Sampſon putatus eſt Hercules. to. 5. 163. B C, tomo 10. 181. D E. & ſequentibus.

Geſta Sampſonis. to. 10. 181. E

Quid ſignificet quòd Sampſon cùm vxorē duceret, leonem diſcerpſit. to. 8. 196. D

Qui

Quid figuret quid caudas vulpiũ colligauit. Ibidem. H
De edẽte exiuit cibus, & de forte eſt egreſſa dulcedo: exponitur. to.10.181.G
Sampſonis caritas, quid. Ibidem. L
Sampſon licuit occidere ſeipſum, & Iepte filiam ſuam. to.5.7.K
Sampſon ruina domus ſe oppreſſit. Ibidem.
Sampſon diuinitus iuſſus, ſe interemit. to.5.8.I K
Sampſonis mors expenſa. to.7.77.H
Sampſon plures mortuus occidit, quàm viuus. to.10.181.M
Sampſon Chriſtum figurabat. to.6.59.B. to.8.194.I. to.10.181.E
Sampſon quibus cõparandus ſit. to.10.181.F G

Samſeitæ.

Samſeos & Elceſeos Hebionitis Epiphanius copulat. to.6.4.B in fine. & L
Vide, Elceſeita.

Samuel.

Samuel an fuerit de filiis Aaron, & ſacerdos. to.4.168.H. to.5.145.M. & ſeq.
Samuel non erat filius ſacerdotis. to.1.13.E. & ſo. ſeq. B C
Samuel fuit ſacerdos. to.2.14.B C. to.5.145.B
Heli reprobato, ſubſtitutus eſt in dei miniſterium Samuel. to.5.145.M. & ſeq.
De Samuel comminatione aduerſus Saul inobedientem voci domini: & quid ſignificet præciſio chlamydis eius. Eodem.148.F. & ſequentibus.
Samuelis apparitio. to.3.166.I
Samuel quo modo ſuſcitatus. to.4.150.K L. & ſeq. & ſo.154.H. & ſeq. & ſo.165.G. & ſeq.
Samuel mortuus prophetauit. to.4.016.D
Samuel & alij intenſi quid adumbrent. to.3.181.C D

Sancti.

Sancti, & perfecti, qui. to.3.6.B
Sanctorum numerus certus. to.7.96.G
Sanctus nemo præter Chriſtum. to.8.215.D E
Sancti quo modo dicantur credentes. Ibidem. E F
Locus non facit ſanctos, ſed operatio bona ſanctificat locum. to.10.090.M

Sanctorum peccata.

Sancti damnauerunt, & ſalui facti ſunt. to.0.121.F G. & ſo. ſeq. E
Sancti quare ſint lapſi. to.3.23.H
Sanctorũ delicta, & quid non in omnibus imitandi. to.4.10.D. & ſeq.
Sancti quoque peccatores. to.3.47.M. to.7.149.D. & ſeq. & ſo.161.A
Vide, Peccatum.
Sancti & carnales & ſpiritales. to.7.245.E F
Sancti peccatores, cur nobis proponantur. to.7.160.M. & ſequentibus.
Sancti peccatũ non operantur, & tamen nõ ſunt ſine peccato. to.8.289.H. & ſeq.
Sancti quo modo iuſti, & peccatores. to.10.75.A B. & I K

Sancti veteres & moderni.

Sancti antiqui in futurum Chriſtum crediderunt. to.1.42.L. to.2.41.D E. to.3.44.H
Sancti veteris teſtamenti. to.7.199.D
Sanctis qui ſunt in terra eius, mirificauit omnes voluntates ſuas inter illos, &c. exponitur. to.2.59.I. & 61.K
Sanctos ſuos flagellat deus, etiam propter peccata eorum. to.2.131.C
Sancti moderni non poſſunt cõparari ſanctis qui erunt vltimo tẽpore, quando diabolus ſoluetur, exceptis quibuſdam. to.5.188.K L
Quanto aliquis eſt ſanctior, tanto debet oratione & fletibus eſſe vberior. to.5.191.C

Sancti mortui, & eorum vita.

Quo modo ſancti ſe ſeparauerint à malis. to.10.00.B C. & ſequentibus.
Pugna ſanctorum. to.10.145.H
Sanctorum conſtantia, pro Eccleſia. tomo 0.158.H
De ſanctis mortuis quæſtio. to.1.5.E F
Sancti quo modo receptis corporibus, in cælo futuri eſſe credantur. to.9.187.L
Sancti vbi erunt tempore conflagrationis. to.5.191.H

Sanctorum exempla.

De ſanctis quo modo cogitandum. to.3.79.M. & ſequentibus.
In ſanctis quid diligamus. Eodem.80.D
Et quòd hominum exemplis, homines magis accenduntur. to.3.81.E
Sanctorum exempla, cui proponantur. to.4.018.F
Quid ſit populum longè fieri, aut appropinquare ſanctis. to.8.118.F G. & ſeq.
Non eſt facilè ſanctorum conſortium in cælo habere, qui eorum ſequi exẽpla in minimis etiã nolunt. to.10.157.D

Sanctorum gloria.

Sancti conſortes angelorum. to.2.41.K. to.3.42.E
Sancti alij aliis quo modo ſanctiores. to.2.57.F G
Sanctorum merita diuerſa. to.6.178.A
Sanctorum deſiderium in Chriſto. to.8.300.B C
Sancti viuunt in ſinu Abrahæ, noſtri memores. tom.1.34.L M. tom.2.230.D
Sancti plenius cognoſcent bonitatem dei. tom.3.42.G
Mutua charitas ſanctorum in cælis. tom.9.175.G H
Sanctorum gloria. Eodem.188.G
Sancti non de ſenſibilibus, ſed ſummo bono delectantur. Ibidem, H I

Sanctorum honor, laus, inuocatio.

Sanctis quid debeamus. tom.1.139.I
Sanctis non debetur latria. Ibidem, & tom.6.82.H
Sancti quo modo honorandi, non adorandi. tomo 2.166.H I
Diuorum honor, ebrietas. tom.2.65.H. & ſeq.
Sancti in deo laudandi. tom.2.101.E. to.7.196.H. & .200.C
In ſanctis habitat deus. to.2.121.E. tom.8.315.E
Sancti laudes humanas nec curant, nec quærunt, ſed imitationem. tom.2. epiſt.125.
Sanctorum laudes ſunt propter viuentes. Ibidem.
Sanctorum reliquiæ honorandæ. tom.3.47.H
Sanctorum inuocatio. tom.3.202.G. tom.9.154.K L. & .185.G H
Sanctis non erigimus templa, ſed memorias fabricamus, tanquam hominibus mortuis. tom.5.21[illegible]
Et quòd in hac vita etiam peccato obnoxij. tom.7.200.C D
Sanctorum memorias qua religione Chriſtiani colant, & concelebrent. tom.6.82.F & ſeq. copioſe.
Sanctorum natalitia cum ſolemnitate & ſobrietate celebranda. tom.8.016.H
Item quo modo. tom.9.221.M
Quo modo ſolemnia ſanctorum ſint celebranda. tom.10.277.E
Sancti nolunt adorari. tom.8.238.I
In feſto omnium ſanctorum, Sermo. tom.10.270.A & ſequentibus.
Pro celebratione ſanctorum, dat nobis dominus temporalia beneficia. tomo.10.277.E

Sanctorum miracula.

Ad ſanctorum ſepulchra miracula edita. tom.1.5.B. tom.2.136.B
Quur item non in omnibus ſanctorum memoriis ita fiant. Ibidem.
Sanctos non fieri ſignis & prodigiis. to.3.47.M
Sancti miracula faciunt, ſed non ſoli. tom.8.185.F G

Sanctorum oratio, & interceſſio, & typi.

Sanctorum meritis & precibus propiciatur deus peccatis populi ſui. tom.4.37.A & .39.B
Sanctorum anima, quo modo adſint periclitantibus, negat ſe poſſe definire Auguſtinus. tomo 4.216.E F
A ſanctis torqueri dæmones. Ibidem, I K
Sanctorum orationibus dixerunt aliqui omnes peccatores liberandos in iudicio. to.5.188.I & ſeq. & .203.L M. & ſequen. & .005.I K
Sancti debent in nobis aliquid de ſuis virtutibus recognoſcere, vt pro nobis dignentur ſupplicare. tom.10.217.G
Sancti dicti cæli. tom.4.268.K. & .272.I. tomo 5.190.A
Templa dei. tom.4.070.I
Lumina. tom.7.10.F
Sancti Ironices. tom.2.59.I K

Sanctificatio.

Sanctificatio cur attribuatur propriè ſpiritui ſancto. to.2.31.L
Sanctificetur nomen tuum quo modo intelligendum. tom.10.05.G. & 115.D. & .219.C
Sanctificari nomen dei. tom.3.07.K. & ſo. ſeq. K. & .186.L. tom.4.136.B. & .070.L. tom.8.255.K
Sanctificatio viſibilis, & inuiſibilis tom.4.50.F
Sanctificat deus etiam per malos. tom.7.95.E
Sanctificatio multiplex. Eod.153.A. to.10.72.D
Sanctificant ſola ſacramenta noſtra ad ſalutem. tom.7.157.B
Sanctificationes veteris teſtamenti, vmbra erant ſanctificationum noui teſtamenti. tom.9.111.H
Sanctificatur quis in veritate, quæ eſt Chriſtus. Ibidem, H. & ſequen.
Sanctificat pater quempiam in filio. Ibidem, I K
Sanctificatio primùm ſonuit in die ſeptimo. tomo 9.121.D E
Non eſt ſanctificatio nominata in creando cũcta, niſi in die ſabbato. Eodem.200. B C
Ex prædicatione noſtra, nihil ſanctificatibis accedit deo. to.10.25.G
Vir infidelis quatenus ſanctificetur in vxore fideli. Eodem.72.E

Sanctimoniales.

Non ideo ſanctimonium malum eſt, quia inueniuntur ſanctimoniales indiſciplinatè & curioſe agentes, loquentes quæ non oportet. tom.8.244.F G
Sanctimoniales. tom.10.20.F
Sanctimonialis quædam per veſtem ſuam, quæ memoriam ſancti Stephani tetigerat, ſuſcitata eſt. Eodem.257.M. & ſequent.

Sanctitas.

Sine adiutorio dei homo in ſanctitate proficere nõ poteſt, nec à peccatis reſurgere. to.3.180.A. & ſequent.

Sanctitas

Sanctitas vitæ conſiſtit in operibus rectis. to. 4.253.C
Sanctitas corporis quando amittatur, & quando non. to.5.6.K.& ſeq.
Ita non amittitur corporis ſanctitas, manente animi ſanctitate, etiam corpore oppreſſo, ſicut amittitur corporis ſanctitas violata animi ſanctitate, etiam corpore intacto. Ibidem.L
Sanctitatis & ſanctificationis modi multi. to. 10.72.D

Sanctuarium.

Sanctuarium dei, quid. tomo 8.82.K L.& 199.E

Sanctum.

Sanctum, & ſanctum ſanctorum quid ſint. to. 4.37.B.& ſeq. to.9.196.F
Nolite ſanctũ dare canibus, &c. exponitur. to. 4.277.E F. to.10.164.F
Sanctum quid. to.4.273.F
Sancta nocentinalis. to.9.13.B C
Vide, Bonum.

Sanguis.

Sanguinis nomine, vita appellatur. to.4.50. K L
Sanguis, quo modo clamet ad dominum. to.4. 205.G H
Sanguis quo modo dicatur anima. to.6.40. K L.& 135.K L
Sanguis cur pluraliter ponatur, & quid ſignificet. to.8.108.C
Sanguines non eſt dictio latina. to.9.5.F
Sanguinis nomine dicitur iniquitas. to.8.108.D
Sanguinei viri. Eodem.118.B
Qui fundant ſanguinem ſpiritaliter. Ibidem.C
In ſanguine peccatoris lauare manus, quid ſit. to. 8.127.D E
Viri ſanguinũ, qui ſint. Eodem.128.B.& 118.B

Sanguis Chriſti.

Sanguinem Chriſti in poculo ſumi. to.2.81.B
Sanguis Chriſti, precium eſt mundi. to.3.234.H. tomo 10.55.G
Sanguis & aqua ex latere Chriſti manãtes, quid ſignificent. to.9.119.D E
Sanguine Chriſti purgamur ab omni delicto. to. 9.124.M.& ſequentibus.
Ex ſanguine & aqua à Chriſti latere fuſis, decorantur animæ fideles. to.9.212.F
Sanguine Chriſti, ſãctificata omnia. to.10.25.G
Sanguinem Chriſti bibere, quid. to.10.55.H
Sanguine ſaluatoris totius generis humani ſalus redempta. to.10.192.C
Terra ſanguine Chriſti ſuper eam ſtillante, purgata eſt. Eodem.193.A
Niſi ſanguis de Chriſto manaſſet, chirographum peccatorum noſtrorum non deleuiſſet. to.10. 262.B

Sanitas.

Sanus non eſt, qui æternis temporalia præponit. tomo 2.128.I.
Sanitas perfecta corporis, eſt totius hominis immortalitas. to.2.54.C
Sanitas in æqualibus membris, eſt æqualis. to. 2.57.B
Sanitas in quibus conſiſtat. to.2.128.E
Sanitates perficiuntur myſticè. to.4.107.D
Sanare, & mundare, ſpiritaliter. Ibidem, & to. 7.10.G
Deus hominem quo modo ſanarit. to.3.3.F G
Sanitatis iocunditas ſit euidentior experta morbi moleſtia. to.5.120.G H
Sanitas pro immortalitate. to.5.192.K.& ſequentibus.
Sana curanda non ſunt, ſed agnoſcenda. to.7. 80.M
Quod facilè ſanatur, non multum cauetur. to. 8.3.D
Deus ſanauit in Chriſto mortem carnis, quam portauit. Eodem.34.B
Sanitas huius vitæ bene intelligentibus, non eſt vtique ſanitas. to.8.68.H
Sanitas in comparatione futuræ ſanitatis, eſt morbus. Ibidem.K L
Illa vera ſanitas, quæ eſt immortalitas. to.8. 69.E
Aliud eſt ſanitas corporis, aliud ſtupor corporis, aliud immortalitas corporis. tomo 8. 119.C D
Sanitas ægritudinem non habet, ſed quando tangitur. Ibidem.
Nemo eſt inſanabilior eo qui ſibi ſanus videtur. tomo 8.131.I
Deus ſanat omnino quemlibet languidũ, ſed non ſanat inuitum. Eodem.252.F
Sanatur cor contritum, eliditur ſuperbum. to. 8.363.D
Sanitas perfecta mortalitate tranſacta fiet. to. 8.119.C D.& 369.H
Sanitas cordis tunc erit perfecta, cùm & corporis reparatio implebitur, quæ promiſſa eſt. to. 8.369.H
Sanitas quàm multis obſit. to.9.15.E
Non eſt vera ſanitas ante immortalitatem. to. 10.164.L M
Modus ſanandi corpora, adhibendus eſt animæ. tomo 10.159.K
Sanitas corporis, & animæ, in Eccleſia reperiri poſſunt. to.10.234.C
Sanat nos dominus, & quo modo. to.10.3.M. & ſequentibus.
Chriſtus tunc maiores ſanitates operatur, quàm tunc cùm verſaretur in terris. to.10.17.I
Sanitas corporis in hac vita, non magna res. to. 10.35.H
Sanitatem vnde perdidimus. to.10.58.L
Quo modo ſanemur. to.10.96.I
Deus quicquid ſanat, perfectè ſanat. tomo 10. 123.G
Sanitas vera. to.10.164.M

Sapere.

Sapere paucorum. to.1.145.F G
Sapere altum, pro ſuperbire, ponitur. to.2.124. D. in fine.
Sapere aliter quàm feres habet, humanũ eſt. to. 7.83.M
Maleuola anima dulciter ſapit, quod peſſimè ſuſpicatur. to.10.45.F
Sapere ſecundum carnem, mors eſt. tomo 10. 62.A
Nõ ſuperbè ſapere, nec ſperare in incerto diuitiarum. to.10.4.H.& 184.D E

Sapiens.

Sapiens an hariolus, & quid ſit ſapiens. to.1. 95.D
Sapiens quis, iuxta Academicos. Eodem.98.I
Sapienti an fortuna neceſſaria. Ibidem.K
Inter ſapientem & philoſophum parum vel nihil diſtare. Ibidem.99.A
Sapientem ſcire verum. Ibidem.
Vtrum ſapiens neſciat ſapientiam. Ibidem.B C
Sapiens non eſt, qui nihil ſcit. Ibidem.E
Sapiens vt ſit, alicui ſapientiæ aſſentiaris oportet. to.1.101.L
Mens ſapientis immobilis. to.1.108.F
Sapientis & ſtulti diſcrimen. Eodem.141.M. in fine.
Sapientes verè, qui. Ibidem.142.M. in fine.
Sapientium & ſtultorum ſcopi. Eodem.166.B. in fine.
Aliter deus ſapiens, aliter homo dicitur. to.3. 76.D. to.6.121.I
In ſapientem cadere perturbationes animorum, contra Stoicos. tomo 4.21.D E. tomo 9. 87.G H
Sapientes ſunt diuites. to.5.57.M
Sapienti, an accidant paſſiones. to.5.75.F
Contra ſapientes malos inuehitur, qui patriam vtcunque vident, ſed viam qua itur ad eam non tenent. Eodem.89.G
Sapientes falſi, comperti ſunt plures philoſophi. tomo 5.103.I.& ſequentibus.
Sapientes vellent in actu generationis ſentire æſtũ libidinis. to.5.120.E
Sapiens paruipendit corporis bona. to.5.131.H
Sapientum animas fatigant ſecundæ res. to.5. 152.D.& ſequentibus.
Sapientes ſeptem, quo tempore fuerint. to.5.265. A K.& M.& ſequentibus.
Sapientis eſt non tam cuiuſlibet rei principium, quàm exitum prouidere. to.9.219.B
Sapientum nomine ſuperbi, paruulorum humiles notati. to.10.7.K.& 148.E F
Dicentes ſe eſſe ſapientes, ſtulti facti ſunt. to. 10.47.A
Sapientes & prudentes huius mundi, qui ſint. to. 10.148.E F

Sapientia.

Sapientia deſinitur. to.1.95.G H.& 115.C
Sapientiæ deſinitio, ſecundum philoſophos. to. 3.96.I
Sapientia vnde. to.5.101.A
De ſapiẽtiæ antiquitate, nulla gẽs ſuper patriarchas & prophetas noſtros, vlla ſe vanitate iniqua iactauerunt. Eodem.170.K L
Sapientia ſpecies, qualis ſit. to.8.370.G H
Sapientia vbique eſt, & longe eſt à malis, qui vbique ſunt. Ibidem.

Sapientiæ præſtantia, & partes.

Sapiẽtia vna, omnium ſapientum communis. to. 1.146.M. in fine.
Sapientia quantum cæteris rebus præſtet. to.3. 211.G
Sapientia, donum dei. to.7.218.K.& 277.D
Sapientiæ ſtudium, verſatur in actione & contemplatione. to.5.65.G H
Sapientia diſciplina tripertita. to.5.97.H
Sapientia pertinet ad rationem. tomo 10.124. C D

Sapientia cum differentibus.

Sapientia creata, & increata. to.1.47.F
De ſapientia, & numero. Eodem.146.G H.& ſe.ſeq.D
Sapientia, & ſtulticia, cibis comparãta. to.1. 24.F G
Inter ſapientiam & ſtultitiam, medium quiddã. tomo 1.156.L. Retracta.5.G
Sapientia aliquando ſumitur pro ſtulticia, in ſacra ſcriptura. to.9.232.K L
Sapientia & ſcientia, quo modo differant. to.3. 91.E.& 95.L.& ſeq.& 96.I. to.8.340.L M
Sit ſapientia ſine ſuperbia, nec humilitas ſine ſapientia. to.8.282.M
Sapientia quo modo & quibus gradibus perficiatur. to.1.117.M
Sapientia ipſa medetur oculis, vt videri poſſit. tomo 1.118.C
Ad ſapientiam itur ſeptem gradibus. tomo 3. 6.C
Sapientia vbi inuenitur. to.4.302.D

Multi

Multi ſunt qui ſapientiæ ſunt participes, & ſapientes vocantur, multi eius expertes ſtulti nominantur. to.8.264.A
Ad altitudinem ſapientiæ nemo peruenire poteſt, niſi per humilitatem obedientiæ. Eodem.301.M

Sapientia dei.

Sapientia apud deum. to.1.19.L
Sapientia, vita æterna. Eodem.36.G
Sapientia dei, quid. to.1.115.C
Sapientia à quibus inueniatur. to.1.169.M.& ſequentibus.
Sapientia propriè filius dicitur, cùm tota trinitas ſapientia dicatur. to.3.105.C
De ſumma, quæ deus eſt, & humana ſapientia. tomo 1.148.D.& ſequentibus.
Sapiens, aliter deus, aliter homo. to.3.76.D.to.6.121.I
Sapientia quo modo dicatur genita vel nata. to.3.78.B C
Sapientia dei dicitur, nō ſolum qua ipſe ſapiens eſt, ſed quam dat hominī. to.3.98.L
Sapientia dei. to.3.129.M
Sapientia dei, panis angelorum. to.3.129.M
In ſapientia dei rerum cauſæ fuerunt, non ſactæ. tomo 6.140.F
Sapientiæ dei participatione fit ſapiens, quæcunque anima fit verè ſapiens. to.4.88.H.& 90.K.in prin.
Sapientia, deus eſt. to.5.64.B
Sapientia dei transfert ſe in animas ſanctas, & prophetis reuelat abſcondita. to.5.92.F
Sapientiæ diuinæ luce ſic anima illuſtratur, vt aer luce corporali. to.5.94.D E
Sapientia, vel ſcientia diuina, vna eſt, & non multa. to.3. Eodem.94.E.& 105.E F
Sapientiam, per quam facta ſunt omnia, genuit pater, vnus vnum. to.5.97.E
In ſapientia dei, quo modo cognoſcant angeli res clarius, quàm in ſeipſis. Eodem.98.K
Quō modo ſapientiam dei ac virtutem nō cognoſcentes, decipiuntur in eius operibus. to.5.106.K
Sapientia dei eadem etiam virtute, acceperunt ſpeciem rotunditatis cœli, ſolis, lunæ, & huiuſmodi. Eodem.107.A
Sapientia dei, ſignificatur per lignum vitæ. to.5.112.E
Sapientia ædificauit ſibi domum, quo modo intelligatur de Chriſto. Eodem.132.F G
Sapientia deſurſum deſcendens. to.7.138.I K
Sapientia in qua omnia facta ſunt, vbi ſit, quo ſenſu attingatur, quo oculo videatur, quo ſtudio quæratur, quo merito poſſideatur. to.8.364.C D
Sapientia dei ſtans dicitur, propter &c. Eodem.346.H
Sapientia dei attingit à fine vſque ad finem: & vtrum ſit mobilis. to.8.375.C
Sapientia creata, & increata, diſtinctio. to.9.354.A.& ſequentibus.
Principium ſapientiæ caput eſt Eccleſiæ, quod eſt Chriſtus. to.10.234.G
Qualiter ſapientiæ diuinæ notitia adipiſcatur. tomo10.185.C
Sapientia dei panis erat ſurſum, & facta eſt lac vt à paruulis ſumi poſſet. to.10.287.B

Sapientia vera, perfecta.

Sapientia. to.3.193.G H
Sapientia hominis vera, deum rectè colere. to.1.14.I. to.2.49.K L. to.3.34.L
Ad ſapientiæ ſtudium, excitauit Auguſtinum Hortenſius Ciceronis. to.1.19.K L.& 33.C
Sapientia an recta via beatæ vitæ. to.1.94.G & ſequentibus.
Sapientia vera quid. Ibidem.L.& 114.F.146.G.& ſeq. to.3.34.L.& 193.G
Quid ſapientia, ſine qua nemo beatus. tomo 1.146.G H
Vna ſapientia, omnium ſapientum communis. Ibidem.M.& ſequentibus.
Sapientia ex ſcripturis. to.3.34.L
Sapientia & ſcientia noſtra, Chriſtus. to.3.96.B
Sapientia vera ex fide. Ibidem.G.& ſeq.
Sapientia vera, dei cultus eſt. Ibidem.& 183.G
Sapientia Chriſtianorum, eſt cultus dei. to.5.183.D E
Sapientia vera eſt, vbi deus erit omnia in omnibus. to.5.183.D E
Sapientia perfecta. to.7.166.F
Sapientia perfecta quid. to.10.185.C
Sapientia plena in vita futura. to.7.195.E
Sic ſe omnibus exhibet, & integra eſt, & caſta eſt omnibus. to.8.31.I

Sapientiæ amor.

Sapientia virtutem docet. to.1.2.H
Sapientiæ amor purgat à ſordibus auaritiæ. to.5.37.M.& ſequentibus.
Sapientiæ amatores non erant philoſophi. to.5.89.D E
Sapientiam quidam, quam oderunt, quærūt vt inſlentur, quærunt ſermonibus, odiunt moribus. tomo 8.263.C
Multi ſunt qui dicta ſapientiæ ſtudioſiſſimè inquirunt, ſed eam in doctrina non in vita habere volunt. to.8.305.L M
Qui ſibi ſapientiam voluerit arrogare, ſtultus eſt: ſit humilis vt veniat ſapientia, & illuminet eum. to.8.322.L
Indignum eſt vt ſapientia pecuniæ comparetur. to.9.198.H
Sapientiam præ cunctis amplectatur puer. tom.10.249.G H & ſequent.

Sapientia vana, humana.

Sapientia humana vana eſt, niſi etiam ſit dei. to.3.98.L
Sapientia ſerpentis. tom.3.148.M
Sapientia in malo. Ibidem.149.A
Sapientia Aegyptia. tom.3.84.F & 170.L
Sapientiam multi habent in labiis, & non in corde. tom.8.97.M
Hominis ſapientia multipharium commendatur. tom.10.305.E

Sapientiæ liber.

Librum ſapientiæ, Iudæi non recipiunt in authoritatem canonicam. tom.2.22.H
Sapientiæ liber, non eſt Salomonis. tomo.5.152.D E
Sapientiæ libri author, & authoritas. tomo 3.6.H.Retracta. tom.1.10.E.tom.7.270.A. & fo.277.D
Sapientia & Eccleſiaſticus, Ieſu filij Sirach. tomo 3.6.H

σαρκοφιλοι.

σαρκοφιλοι. tom.1.91.C

Sara.

Sara interpretatur virtus. tom.5.141.B
Saræ pulchritudo. Ibidem.I
Sara vxor Abrahæ, creditur fuiſſe filia fratris ſui. tom.5.137.I
Sara nō violata à Pharaone, & Abimelech. to.4.21.A B & fo.135.C. tom.6.88.L M.& ſequentibus.
Saræ pudicitia, & quòd ſoror Abrahæ dicta. to.5.139.A B
Saram filiam patris ſui dixit Abraham, & liberauit eam dominus de domo Abimelech. tom 5.141.I K
Sara ſecundum naturam, parere non poterat. Ibidem.K
Quare Sara parere non potuit. tom.7.216.C D
Sara excuſata, quòd famulam ſuam marito permiſerit. tom.6.88.H I
Sara dicta Sarai. tom.5.140.H
Sarai interpretatur princeps mea. Ibidem.141.B C
Sara dedit ancillam viro fœcundandam. tom.5.124.E
Sara ſterilis, quo modo concepit. tom.3.144.F.tom.10.160.I K.& 163.F
Sara nonagenaria filium peperit. tom.3.162.E
Quid ſignificet quòd Sara diu ſterilis ſenex concepit & peperit. tom.8.283.F
Sara, & filius eius. tomo.5.124.B C
Sara mortua eſt anno vitæ ſuæ cxxvij. tom.5.142.B
Saræ mors, quid. tom.10.165.F
Vide, Abraham.
Sara nunquam dicta eſt concubina, ſed vxor tantum. tom.3.142.D E

Sara in figura.

Sara & Agar, duo teſtamenta adumbrant. tomo 1.7.L.tom.2.123.M. tom.3.138.F.tom.5.122.G & ſequent.
Sara & Iſaac, typus ſpiritalium. tomo.2.33.F
Agar & Iſmael, typus carnalium. tom.2.Ibidem.F
Sara, typus Eccleſiæ. tom.2.44.F
Ad Saram Chriſtianos, ad Agar Iudæos pertinere. tom.2.169.L & ſequen.
Sara cœleſtem Hieruſalem ſignificat. tom.4.293.A.in fine.tom.5.141.K L

Sarabaitæ.

Sarabaitæ, quid ſint. tom.10.287.K

Saraballa.

Saraballæ quid ſignificent. tom.1.126.M. & ſequent.

Saraceni.

Saraceni, prius Madianitæ. tom.4.55.F

Sarcina.

Sarcina peccatorum. tom.9.21.I
Sarcina maiorum. tom.10.82.A
Sarcinæ quæ deponendæ. Ibidem.
Sarcina maior bene parata, maiorem gloriā comparat. tom.10.103.M & ſequent.
Sarcina Chriſti leuat, alia ſarcina premit: Chriſti ſarcina pennas habet, alia pondus. tom.8.133.C.tom.10.178.A
Sarcina domini quo modo ſit leuis. tomo.10.8.A B
Sarcinam domini ferre, quid. tom.10.148.L

Sarcophagum.

Sarcophagum quo modo vocata fuit arca in qua poſitus fuit Serapis. tom.3.135.K

Sardanapalus.

Sardanapalus rex voluptuoſiſſimus. tom.5.17.D E
Sardanapalus ſeipſum incendit. Ibidem.E

Sarepta.

Vidua Sareptanæ hiſtoria. tom.10.100.A
Vide, Helias.

Sarmadaci.

Sarmadaci qui. tom.1.202.D

Satamani.

Satamani hæretici, qui. tom.6.6.G

Satan.

Satan an venerit in conſpectum dei. tom.2.210.D

Satan transfigurat ſe in angelum lucis. to.2.155.H
Satanæ artes euitandæ. to.3.39.L M
Satanus tyrannus. to.3.238.H
Per Satanam quo modo fiant tentationes. to.4.274.C
Satanæ ſolutio tempore Antichriſti. to.5.188.F G
Satanas poteſtatem habet ſuadendi, non cogendi. to.8.222.M
Satan non ceſſat ſuadere malum, nec deus ceſſat admonere bonum. Ibidem.
Corpus Satanæ homines ſunt ſuperbi & mali, ſicut corpus Chriſti humiles. to.9.142.F
Quare Chriſtus Petrum vocauerit Satanam. to.9.212.G H
Chriſtus Petrum, quem pauloante beatum dixerat, Satanam appellauit. to.10.23.L
Satanas Paulum cædens. to.10,57.C
Vnum propriúmque ſtudium Satanæ eſt, humanam mentem prauis grauare conſiliis. to.10.312.E

Satisfactio.

Satiſfactio pœnitentia, quid. tomo 3.47.C.& 236.L
Satiſfactio. to.4.250.L
Item litera M.& ſequentibus.
Homo remiſſis peccatis, per ſatiſfactionem cogitur tolerare. to.9.123.D
Quo modo iniungenda ſit ſatiſfactio. tomo 9.209.H I
Satiſfactiones communes. Ibidem.I
Modus ſatiſfactionis. to.9.222.B

Satrapiæ.

Satrapia quid ſuit. to.4.72.B

Saturari.

Ille ſaturatur, qui Chriſtum imitatur. to.8.24.M.& 334.C
Saturitas animæ hic & in futuro, quæ ſit. to.8.140.H
Quid ſatiet animam humanam. to.8.253.B C
Non ſatiatur modo, qui &c. Ibidem.F G
Saturitas ſuperbiam gignit. to.10.29.E
Saturitas caſtitatem prodit. to.10.165.M

Saturnia.

Saturnia ciuitas. to.5.56,B

Saturninus.

Saturninus hæreticus cum Simone Mago & Menandro ſcuſit. to.6.3.K

Saturnus.

Saturnus planeta. to.3.111.D
Saturnus quare frigidus. to.3.117.F
Saturnum deum Iudæorum quidam putarunt. to.4.88.B C
Et alia argumenta gentium. Ibidem.B.& ſeq. copioſè.
Saturno dies ſabbati dedicata. to.4.88.B
Saturni ſtella conſicta. Eodem.88. E. to.5.58.H I
Saturnus, variè interpretatur. to.4.88.G H
Saturnus, & ſua progenies. to.5.33.G H
Saturnus filios deuorauit. to.5.38.G
Et quare deuorator appellatus. Eodē.59.G H
Saturno lapis ſuppoſitus, quem pro filio deuoraret. to.5.57.C
Saturnus, longinquitas temporis. Eodem.52.G
Saturnus quo modo regnat. to.5.57.C
Saturnus quid. to.5.58.A B
Saturni imagines expoſitiones reprehenduntur. Ibidem.59.G.& ſequentibus.
Saturnus quare falcem portet. Ibidem.H
Saturnus docens agriculturam, à ruſticis deus creditur. Ibidem.
Saturnus Cœlum patrem ſuum caſtrauit. to.5.59.H.& L

Saucius.

Sauciati, inter Hieruſalem & Hiericho, hiſtoria. to.10.31.C.& ſeq.

Saul.

Saul etiam prophetauit. to.3.166.G. to.4.248.E.& ſeq.copioſè. to.8.257.A.& ſeq. tomo 9.135.D
Saul primus rex Iſrael. to.3.166.G. to.4.26.A
Saul quare non exauditus. to.4.164.H I
Saul ſeipſum regno priuauit. to.4.204.I
Saulis regnum quid adumbret. Ibidem.K L
Saul per inobedientiam peccauit. to.5.148.F G
De Saule & Dauid quo modo quilibet quadraginta annis regnauit. tomo 5.163.M.& ſequentibus.
Saule reprobato, Dauid regnans quid præfigurarit. to.5.144.G. to.6.59.C
Saul non eſt electus à domino ad permanendū, ſed ſecundum durum cor populi & malum, datus eſt ad correptionem, non ad vtilitatem. tomo 8.108.K L
Quid ſignificet quòd Dauid in regna ſucceſſurum perſequebatur. Ibidem.& 121.H I
Saul typus regni mali, Dauid regni boni. to.8.108.K L
Saul, interpretatur petitio, & ſignificat mortem. Ibidem.L M
Quid figuret quòd perſequēdo Dauid occidit ſacerdotes, & ciuitates eorum ſubuertit. Ibidem.M.& ſequentibus.
Quòd non ad vitam, ſed ad mortem temporalis regni figuram gerebat. to.8.112.L
Saul rex ſuperbus & infrænis fuit. to.8.172.K
Saul Saulum præfigurauit, cum perſequeretur Dauidem. tom.10.65.C
Saul, & Saulus. tom.10,73.A B
Saul rex ſuperbus in regno Dauid humilem perſequebatur. tom.10.163 L
Saul rex peſſimus Dauid iuſti perſequutor, ſicut Saulus Chriſti. to.10.261.L

Saulus.

Saulus ex lupo canis factus eſt, ad veſperam. tom.8.129.L
Ex Saulo quo modo factus eſt Paulus. Eodem, 172.K L
Saulus vnde Eccleſiam perſequebatur. tom.10 73.H
Saulus quàm inanis Eccleſiam perſequutor. to.10.92.I K
Saulus Eccleſiam perſequutor quo modo conuerſus. tom.10.99.F G
Saulus à Saule dictus ſuperbus primò, poſtea Paulus humilis. tom.10.163.L M.& 261.L
Saulus Stephani perſecutor fuit. tom.10.255.E F & 256.E F

Scabellum.

Scabellum pedum dei, quid ſit. tom.8.241.D. & ſequen.& fo.279.I

Scæuola.

Scæuola. tom.5.20.F
M.Scæuola occiditur. Eodem,29.E
Scæuola pontifex. to.5.38.F

Scala.

Scala Iacob, quo modo ſignificet Chriſtum. tomo 5.143.D
Scala Iacob, & angeli, quid adumbrarint. tomo 6.68.G H.tom.8.90.B C & .308.C D
Scalam vidit Iacob, & angelos aſcendentes & deſcendentes, lapidémque vnxit. tom.9.16.G
De ſcala Iacob. tom.10.35.A & .166.L & ſeq.
Quare Iacob apparuerit ſcala antequam vxorē duceret. tom.10.167.B
Dominum ſcalæ incumbere, quid. Ibidem.

Scandala.

Scandala oportet fieri. tom.2.43.H & 135.H & ſequentibus.
Qui de ſcandalis non dolent, non eſt in eis Chriſti charitas. to.2.136.L & .fo.ſeq.E
Scandala temporalia non defutura. tom.2.135.G & K L
Inter ſcandala vnum eſt remedium. tom.8.38.D
Scandalum ponere aduerſus filium matris, quid ſit. Eodem.105.B C
Scandala de duobus timenda ſunt. tom.8.311.I
Scandalum iuxta iter, quid ſit. Eodem.350.H I & .356.F G
Diligens fratrem, non patitur ſcandalum. tom.9.125.L
Qui ſcandalizantur in Chriſto, & qui in Eccleſia. Ibidem.L M
Quid ſit pati ſcandalum. Ibidem.M
Patientes ſcandalum, pacem perdunt. tom.9.126.A B
Scandalum infirmorum fratrum vitandum. tomo 10.32.G
Scandalum apoſtolis prænunciatur. tom.10.189.E F.& 190.H

Scapulæ.

Scapula dei. tom.4.233.L
Scapula vtrum dicantur partes corporis circa regionē cordis à poſterioribus dorſi, an ab anterioribus pectoris. tom.8.154.C & .118.L

Scarabæus.

Scarabæi mundi in lege. tom.1.11.C
Scarabæus ex fimo. tom.1.279.E
Retracta. tom.1.2.L in fine

Scena.

Scenicorum ludorum turpitudo, & interitus.to.4.90.F
Scenici nequiſſimi. tom.5.11.I
Scenici homines ab omni honore pelluntur. to.5.14.H I

Scenopegia.

Scenopegiorum ſolemnitas. to.9.52.D E
Scenopegia quid præfigurarint. tom.6.75.H tom.9.53.A B

Sceptrum.

Sceptrum datum eſt Ioſeph, ad tempus. tomo.4.203.F G

Schema.

Schemata loquutionum. tom.3.202.I & ſequentibus.

Schiſma.

Schiſmatici an ad communionem cogendi. to.1.10.F
Schiſmatici patientia, pro Chriſto, quantum valeat. to.4.244.D
Lex imperialis contra ſchiſmaticos. tom.7. folio.5.I
Schiſma, quid propriè. tom.7.49.D E
Schiſma, & hæreſis, differunt. Ibidem. Vide de hæreticis.
Qui ſciens à ſchiſmaticis accipit ſacramentum. tom.7.80.D
Schiſmatis origo, & pertinacia, odium fraternū. to.7.81.H I
Schiſmaticis deeſt charitas. to.7.82.C
Schiſmatis crimen grauiſſimum. tom.7.83.M & ſequentibus.
Schiſmata vnde facta ſint. tom.8.27.I
Hæretici, ſchiſmatici, & peccatores non habent ſpiritum ſanctū.to.9.234.C.to.10.12.D & K L

Schiſmata ſunt periculoſa. to.10.225.A

Scire, Scientia.

Scire, propriè quid. to.1.5.G. to.3.200.I
Scire tantundem eſſe ac reminiſci. to.1.2.M
Scientia, reminiſcentia. to.2.70.B
Scientia, & ſenſus quo modo differant. to.1.30.F
Scientia, & ſcientiæ imitatio. to.1.71.E F
Scire, & credere, quid diſtent. to.1.116.M.& 127.C.& ſeq. to.2.109.I.& ſeq.
Scientia certa, quæ. to.1.117.A
Scientia, & ratio, non in beſtiis. to.1.136.L. & ſeq. Item fo.ſeq.A.& ſeq.
Scientiæ & experientiæ diſcrimen. to.1.141.H. & ſequentibus.
Inter ſcientiam, & ſapientiam, quid. to.3.91.E.& 95.L.& ſeq.& 96.I. to.4.150.G
Scientia. to.3.200.H.& 235.K. to.10.91.I
Scientia mali duplex eſt. to.5.217.M
Scire tuum nihil eſt, &c. Perſii verſus. tomo 2.53.A
Non parua pars ſcientiæ eſt ſcienti coniungi. to.8.62.K
Scientia an præponenda ignorantiæ. tomo 10.45.K

Scientiæ acquiſitio.

Scientia mente percipitur, & non ſenſu corporis. tomo 1.2.B
Sciri nihil poſſe, impugnatur. to.1.100.G.& ſequentibus.
Ad ſcientiam quo modo perueniatur. to.3.135.H.in fine, & ſequentibus.
Sciri nonnihil etiam in rerum natura. tomo 1.100.L M
Opiniones de tempore percipiendæ ſcientiæ boni & mali. to.3.144.C
Quædam aliquatenus ſciuntur, & vt magis magiſque ſciantur, non immeritò ſcienda poſcuntur. to.8.292.F G
Scientiæ imploratio. tomo 9.151.L.& ſequentibus.
Multi quod eos non delectat, ſciunt: & quarum rerum habent cognitionem, non habent ſuauitatem. to.8.298.E F

Scientia, donum.

Scientia, donum ſpiritus ſancti. to.4.263.M
In ſcientia non gloriandum. to.3.238.I
Scientiæ amorem ineſſe hominibus, oſtendit. to.5.98.C D
Donum dei ſcire. to.10.174.D
Qui dicit ſe nihil ſcire, maiora nouit quàm qui putat plura ſcire. to.10.222.A
Qui ſe negat ſcire quod ſcit, ingratus eſt. to.10.319.F

Scientia humana, ſecularis, &c.

Scientia humana, ignorantia. to.1.5.B
Scientia curioſa. to.1.30.M.in fine, & ſeq.
Scientiæ humanæ inflant. to.2.54.L M.& fo.119.K. to.9.51.C
Scientia ſine charitate, etiam pernicioſa. to.2.119.L. to.5.fo.79.G
Scientia inflat, charitas ædificat: exponitur. to.5.79.G. to.10.45.K
Scientia ſine charitate, inutilis. to.7.47.E F
Vide, Cognitio dei.
Scientia qua primo imbuimur, firmius adhæret. tomo 5.2.I
Nemo ſcit quid agatur in homine, niſi ſpiritus hominis qui in ipſo eſt. Eodem.8.K
Scientia omnis à deo eſt. to.5.67.A
Scientia vaniſſima inflati philoſophi, non cognouerunt Chriſtum. to.5.89.C
Scientia noſtra cauſatur à rebus. Eodem.94.D E
Scientia noſtra eſſet, ſi natura eſſet à nobis. to.5.97.I K
Scientia noſtra eſt per contactum lucis in corpore. Ibidem.98.C D
Scientia noſtra quo modo eſt cauſata à rebus, ſicut & diuina res ipſas cauſat, vt ſunt. Ibidem.
Scientia ſi non eſt in brutis, ineſt tamen eis quædã ſimilitudo ſcientiæ. Ibidem.D
Scire bonum, non facit hominem bonum, ſed diligere. to.5.98.E.& ſeq.
Sciuntur quædam per ſpeciem, quædam per ſpeciei priuationem: quæ tamen ſic ſciuntur, vt neſciantur. Eodem.102.D
Scire aliqua permiſit deus ſapientibus in hac vita, aliqua vero ſeruauit in futura. tomo 5.104.H I
Sciẽtia ſecularium literarum magis valet ad ingenia exercenda, quàm illuminandas mentes vera ſapientia. Eodem.170.L
Scientiam eſſe reſpectu infinitorum, philoſophi nõ viderunt. to.5.175.B C
Scientiam habemus certiſſimam de rebus quas mente ac ratione comprehendimus, licèt paruã propter corruptibile corpus. to.5.182.M.& ſequentibus.
Scientiam certã habemus de multis, contra Academicos. Ibidem.
Tota ſcientia hominis, quæ. to.8.164.F
Quæ eſt ſcientia huius mundi. to.10.295.B

Scientia vera, plena, perfecta.

Nulli ſanctorum plena ſcientia contigit. to.2.161.H
A ſcientia ad ſapiẽtiam tendimus per Chriſtum. tomo 3.95.L
Scientia vera. tom.3.235.K.tom.8.164.F.tom.10.185.C
Scire totum dicendi, ſunt qui ſciũt, quod illos proficit ad ſalutem. tom.4.211.M
Scientia temporalium rerum qua dæmones ſuperbiunt, vilis eſt angelis beatis. tomo.5.79.K L
Sciunt angeli res ipſas melius in diuina ſapientia, quàm in eis ipſis rebus. tom.5.98.I & ſequentibus.
Scientia noſtra hic eſt ex parte, in paradiſo autẽ erit perfecta. tom.5.99.D
Scientia ſanctorum in patria reſpectu pœnarum, non indigebit experientia, ſed ſufficiet ad hoc ſciendi ſapientia, quæ erit plena & perfecta. tom.5.201.A B
Scientia rerum omnium quanta erit, vbi dei ſapientia de ipſo ſuo fonte potabitur. tom.5.215.F
De ſcientia beatorum, vbi etiam abſentes res videbunt. tom.5.217.H I
Contra eos qui negant ſcientiam in excelſo. tom.8.174.A
Omnia ſcit, qui charitatem ſcit. tom.8.193.L M
Scientiæ plenitudo, eſt charitas. to.8.240.F G
Non tuiuſlibet ſcientia, ſed plenitudo ſcientiæ legis vtilis eſt homini. Ibidem.G H
Scientia quo modo deſtruatur in beata vita. tomo 8.260.D E
Tunc vtilis erit ſcientia, cùm &c. tomo.8.298.E F
Scire Chriſtum, quid ſit. tom.9.99.G

Scientia dei.

Scire deum quo modo poſſit anima. tom.1.116.L & ſequentibus.
Scire deum, fœlicitas eſt. tom.3.67.G
Scire deum, quid ſit. Eodem.79.K
Scientiæ dei nihil accedit ex rebus cognitis. tomo 3.104.B
Scientia & præſcientia dei, quo modo accipienda. tom.4.150.C.& ſequentibus.
Scientia dei cauſat res. tom.5.94.E
Scit deus præterita, præſentia, & futura. Eodem.96.E F
Scire, & diſcere dicitur deus. tom.5.135.D E
Scit infinita deus per ſapientiam. tom.5.105.D & ſeq.& 142.A
Scientiæ dei omnia infinita ſunt finita. tom.5.175.B C
Scire domini. tom.8.3.K
Nihil ſcit pater quod non ſciat filius, licet quodã locutionis genere filius aliquid neſcire dicatur. tom.8.60.C
Deus ſcire dicitur, quod dono ſuo nos ſcire facit. tom.8.112.B C
Deus omnia ſciuit quæ fecit, & vbi ſciuit antequam faceret. tom.8.137.L
Scientia dei quo modo manifeſtetur ex nobis. tomo 8.255.I K.& 347.A B
Indicibilis ſcientia dei. tom.9.172.F

Scipio.

Scipio Naſica vir optimus à ſenatu iudicat⁹ adhuc iuuenis. tom.5.9.H
Scipio Naſica conſuluit Carthaginem non deleri. Ibidem.
Scipio Catoni quare contradixerit. Ibid.H I
Scipionis & Lælij de republica diſputatio. tomo 5.17.col.3.per totum.
Scipionis pugna cum Hannibale, pax, & victoria. tom.5.24.L
Scipio Romæ, Italiæque liberator. Ibidem.
Scipio quo modo ingratè exulat. Ibidem.

Scorpius.

Scorpionum carnes oleo coctæ ictibus ſcorpionum medentur. tom.10.264.C
Scorpius, mundus. tom.10.26.E F

Scriba.

Scribam reiicit Chriſtus, Matthæum elegit. tomo 4.164.I
Scriba doctus in regno cælorum. tom.6.48.K & 65.H
Nomine Scribarum & Phariſæorum, quos Chriſtus in Eccleſia ſua denotauerit futuros. tomo 10.41.I K.& ſequentibus.

Scriptura, Scripta.

Scriptura memoriæ ſubſidium. tom.1.225.H
In ſcriptura Aegyptiorum, multa fabuloſa ponitur. tom.5.102.L.& ſequentib.
Scripturis Græcorum magis eſt credendum, quàm Aegyptiorum. Ibidem.103.A
In ſcriptis philoſophorum, licet optima inueniantur præcepta morum & diſciplinæ, humilitas tamen non inuenitur. tom.8.43.I

Scripturæ ſacræ.

Scriptura ſacra, literæ ſunt dei ad nos miſſæ de cælo, & ad bene viuendum nos exhortantes. tom.8.220.E F

Scripturæ ſacræ à quo, & quibus conditæ.

Chriſtus ſcripturam canonicam condidit. tom.5.92.D E
Scriptura ſancta à ſpiritu ſancto diuinitus eſt inſpirata. tom.8.2.G
Scriptura non indigent angeli. tom.1.51.A
Scriptura, & doctis, & indoctis prodita, vtilisque. tom.2.4.D
Scripturis non indigent illuminati. tom.3.5.F
Deus noluit taceri, quod voluit ſcribi. to.8.106.B
Quare ſancta ſcriptura nobis recitentur. tomo 10.55.B

Scripturæ

Scripturæ ſacra ad noſtram doctrinā ſcripta. to. 10.185.D

Quare deus nobis diuinas dedit ſcripturas. to. 10.306.A B

Scripturæ linguæ, ſermo, ordo.

Scriptura ſacra variis linguis prodita. tomo.3. 6.A

Scripturas propheticas trāſferri fecit Ptolemæus in linguam Græcam. to.5.68.G H

Tota ſcriptura redacta eſt ad ſymbolum, vt nemo excuſetur. to.9.238.H I

Scripturam ſacram faſtidiit Auguſtinus propter ſimplicitatem ſtyli. tom.1.19.M. in fine. & & ſequentibus.

Qui ſermo deceat ſcripturam. Eodem.48.L M

De ordine ſcripturæ, qui videri poſſet præpoſterus. to.3.131.L

Scripturarum veteris, & noui teſtamenti canon.

Scriptura canonica. to.3.6.G H

Et quid primo, quid deinde quærēdum. Ibi.I

De ſcripturarum canone ſeruato in tēplo Hebræi populi. to.3.131.G

Scriptura canonica dicitur nouum teſtamentum, & vetus. to.5.182.M.& ſeq.

Scripturarum canon, in actis & literis apoſtolicis. to.7.119.H

Sacra ſcriptura, cantio patribus noſtris facta quam & nos legeremus. to.10.18.B

Omnes ſcripturæ veteris teſtamenti erant typus noui. to.10.151.K

Litera diuina apud Iudæos remanentes, eos excæcant: gentes vero inſtruunt. to.10.136.E

Scripturæ ſacræ authoritas.

Scripturarum authoritas, & vſus neceſſarius. to. 1.26.I K.& 171.M. in fine.& ſeq.

Scriptura ſacra diuina authoritate præcellit. to. 1.140.H. to.2.15.C.& 38.G

Scripturę canonicæ authoritas. to.2.168.C D. & 171.M. in fine.& fo. ſequen.A. tomo.2.8. B C.& 13.L.& 15.G.& 38.C. tom.6.54.B. & fo. ſeq.I K.& 61.G.& ſeq.& 133. B C. & ſequentibus.

Scriptura ſancta fides mirabilem habet authoritatem in orbe terrarum. to.5.103.A B

Scriptura ſacra quam canonicam nominamus, eſt eminentis authoritatis. Eodem.92.F.& 100. K.181.M.& ſequentib.

De ſcriptura ſancta authoritate, quæ totū orbem crediturum ſibi prædixit. to.5.103.A B

Scriptura canonica nulli cedit. to.7.83.H

Scripturæ ſacræ laus, & dignitas.

Scriptura ſacra laus, & dignitas. to.1.50.L M

Secundum ſcripturam, non ſecundum potentiam opera dei conſideranda. to.3.110.K

Scriptura diuina excellis omnia ingenia, & omnes alias literas. to.5.91.M

In ſcriptura ſacra dixerunt aliqui nihil eſſe, quod inſinuet aliquid ad ſupernam ciuitatem referendum. Eodem.134.A B.& 143.H

In ſcriptura ſacra ſi quid prohibetur, vel mandatur, & huiuſmodi, non à ſcriptore eius procedit. to.5.170.G

In ſcripturis ſanctis cognitio dei, non miraculis. to.7.116.L M.& ſequen. copioſe.

In ſcripturis ſanctis ſunt quædam deliciæ ſanctæ & bonæ, quæ non ſunt in auro, in epulis, in luxuria, & cætera. to.8.71.H

Scripturæ ſacræ ſunt firmamentum contra errores. to.9.106.F G

De ſacra ſcriptura ingentibus præconiis. to.10. 296.K L

Eminentia ſacræ ſcripturæ. to.10.296.M. & 297.D E

Scripturæ ſacræ, cum prophana comparatio.

Inter ſacras literas, & prophanas, diſcrimen. to.1.31.D E. to.2.15.G

Scripturis ſanctis parum conuenit cum diſciplinis liberalibus. to.0.158.G

Scriptura ſacra, cum prophana comparatio. to.3. 01.A

Scripturæ diuinæ & humanæ, impar authoritas. to.6.54.I

Scripturę ſacrę teſtimonia audienda nō philoſophorum placita. to.8.303.F G

Scripta philoſophorum tamdiu videntur aliquid eſſe, donec comparentur authoritati euangelicæ. Eodem.334.G

Scripturæ commendatio.

Scripturę ſcrutandę cum honore ſcripturis. to.1. 48.E F

Ad ſacram ſcripturam exhortatio. to.0.2.A

Et quid in primis legendum. Ibidem.B

Scriptura ſacra prius amanda, quàm diſcenda. to.6.22.A

Qui ſcripturam diligit, etiam quod in ea non intelligit, honorat: & quod eiſonare videtur abſurdè, ſe potius nō intelligere, & aliquid magnum ibi latere indicat. to.8.307.D

De exhortatione ad diligentem ſacrę ſcripturę lectionem. to.10.296.K L

De commendatione diuinarum ſcripturarum. to. 10.303.M

Scripturarum perſcrutatio.

Scripturarum perſcrutatio. to.1.165.M. in fine. & ſequentibus.

Scripturas cum labore rimamur. to.3.99.D

A ſcripturarum fide incipiunt, qui cupiunt ad dei notitiam peruenire. to.8.12.D

Ad hoc quidam ſcripturas dei inſpiciunt, vt peccent, & faciant quod diſplicet deo. Eodem. 106.D

Qui ideo ſcripturas ſcrutanṫ, vt aliud ex ipſis inueniant & acquirant quàm deum non ex toto corde exquirunt. tom.8.288.M.& ſequentib.

Scripturas dei alij ſcrutantur, quia malunt docti eſſe quàm iuſti: alij non quòd iam rectè viuāt, ſed vt ſciant quemadmodum viuere debeant. tom.8.289.A

De eo quod ſcriptū eſt, Scrutamini ſcripturas, & cætera. Sermo. tomo. 10. 38.B.& ſequentib.

Scripturarum lectio.

In ſacris libris verſantium, dux gratia dei. tomo 1.31.F

Scriptura ſacra quo modo legendę. tom.1.47.M. tomo.3.16.E

Scriptura ſacra conſequentia, ſiue ſententia circūſtantia, inquirenda. to.2.23.K L. tom.3.11.D. & 116.I. tom.6.34.L

Scripturarum lectio orationibus adiuuatur. tom. 2.127.I K. tom.3.108.B

Scriptura ſacra intentiſſimè legendę. tom.1.131. H. in fine.

Scriptura ſacra qualem lectorem poſtulet. tom.3. 3.D. in fine.& H.& 10.L M

In ſcriptura ſacra eſſe ſanam eloquentiam. tom.3. 16.F.& ſequentibus.

Quòd primū hiſtoria, tum myſteria perſcrutāda. tom.3.139.A.& 148.M

In ſcriptura ſacra idioma attendendum. tomo.3. 6.K. tom.4.21.F. tom.9.10.D E

Temporum diſtributio obſeruanda. tom. 4. 069.L

Scriptura quo modo legenda ſine explanatore. to. 6.116.I K

Sacrarum lectio ſcripturarum, non parua eſt beatitudinis præcognitio. tom.10.185.C

Lectio ſacrarum ſcripturarum geminū confert donum. Ibidem.D

Scripturæ profunditas, ambiguitas, obſcuritas.

Scripturæ profunditas. to.1.47.D. to.2.2.H

Scripturæ ambiguitatem aperit linguarum proprietas. tom.1.263.M. to.2.62.E

Diſtinctio quantum faciat tom.3.21.C

Recta pronunciatio item. Ibidem.F. tom. 0. 63.D. tom.4.131.F.& ſequent.

Scripturarum myſteria nudanda. tom.1.167.E. tom.4.023.F G

Scripturarum obſcuritas. tomo.2.23.L. tomo.4. 128.E

Scripturæ obſcuritas non inutilis. tomo.3.6. A. 104.M. to.5.96.A B

Scripturas perperam intellectas explicat Auguſtinus. to.3.56.F

Scripturam claram obſcuram reddentes, taxātur. tom.3.176.M

Scriptura arcana to.3.236.F. to.4.224.F

In ſcripturis ſanctis ambigua quædam relicta. to.4.18.C

Nonnulla verba ſcripturarū obſcuritate ſua hoc profuerunt, quòd multas intelligentias pepererunt. to.8.21.F

Scriptura ſit certa in alia lingua, quæ erant ambigua in alia, cùm exponas ſequentem linguā præcedens. Eodem.71.G

In ſcripturis multa latebant, quæ hæreticorum quæſtionibus agitata intellecta ſunt. tomo.8. 217.I K

In ſcripturis dura quædam videbantur cùm obſcura eſſent, ſed expoſita mollita ſunt & facta ſunt iacula. Ibidem K L.& ſequentibus.

Sic ſe habet obſcuritas ſcripturarum, diſficile eſt vt vnum pariant intellectum: quicunque tamē intellectus exierit, opus eſt vt regulæ fidei congruat. to.8.180.G

Ad hoc clauduntur quædam ſacramenta ſcripturarum, non vt denegentur, ſed vt pulſantibus aperiantur. Eodem.126.E.& 260.B C

In ſcripturis ſanctis profunda ſunt myſteria, quæ ad hoc abſconduntur ne vileſcāt: ad hoc quæruntur, vt exerceant: ad hoc aperiuntur, vt paſcant. to.8.351.M.& ſequentibus.

Quicquid de qualibet diuina pagina exſculpitur, non habet finem niſi charitatem. Ibidem. 350.A B

Si nuſquam aperta eſſet, nō paſceret, ſi nuſquā occulta, non exerceret. Ibidem.D E

In ſcriptura diuina nihil peruerſum eſt, obſcurum autem eſt, non vt tibi negetur, ſed vt exerceat accepturum. to.8.370.D E

Quare ſcriptura loqui voluerit per quaſdā quaſi caliginis ſimilitudinum. Eodem.371.L

In copia ſanctarum ſcripturarum paſcimur apertis, exercemur obſcuris. to.10.9.M

Scripturæ loca præcedentia, declarantur ſequentibus. to.10.29.K L

Quare diuina ſcriptura in aliquibus clara, in aliquibus obſcura. to.10.68.F

Scripturarum intelligentia.

Scripturæ intelligentia à deo petenda. tom.1.43. B.& ſequen.& 140.F

In ſcripturā ſi multæ veræ ſentētiæ eliciuntur, quo modo agendum. tom.1.49.F G

Scriptura bifariam exponitur, ad literam, & ſecundum prophetiam. tom.1.185.C D

Scriptura à diuerſis variè intelligitur. tomo.1. 48.I K.& ſequen. copioſè.

In ſcripturis eundem locum variè intelligi nihil prohibet. to.3.13.L.& 116.E
Et quòd obſcura locis apertioribus explicanda. Eodem.13.L
Scripturam per ſcripturam exponere tutiſſimum. Ibidem.
Scripturarũ regulæ, ſiue claues Ticonij cuiuſdã. tomo 3.14.C
Scriptura ſacra quomodo tractãda, libri de doctrina Chriſtiana docent. to.3. principio, & ſequentibus.
Scriptura quibus mediis intelligatur. to.3.108.B
Ad ſcripturarũ intellectũ per prædicatores verbi veritatis aſcenditur. to.8.257.F G
Intelligere debemus ſcripturas, ſicut ſancti intellexerunt. to.10.20.A

Scripturarum enarratio.

Scripturarum expoſitio ad ædificationem confert. tomo 1.49.F G.& 47.M.& ſequentibus.
Scripturarum & interpretationum ratio. to.1. 165.M.in fine.
Scriptura ſecundam cuiuſque linguæ proprietatẽ enarranda. Ibidem.166.A
Scripturarum expoſitio à doctis, diligentibus, & piis petenda. to.1.167.D.& ſeq.
Scripturæ ſacræ quadruplex expoſitio, prima iuxta hiſtoriam, ſecunda per allegoriam, tertia analogiam, quarta ætiologiam. to.3.109.C. tomo 6.20.M.& ſequentibus.
Scriptura ſacra, quomodo catechumenis exponẽda. to.4.217.F.& ſeq.
Scripturam diuinam exponens, non debet longè aberrare ab eo qui eam ſcripſit. to.5.132.D

Scripturæ ſcopus.

Quid primò, quid deinde quærendum in literis ſacris. to.3.6.I
In ſcriptura, quid conſiderandum. to.3.113.K L
Scripturæ ſumma & finis, charitas. to.3.5.D E. & 6.C D.& 12.L M
Omnia quæ diuinitus ſcripta ſunt, ad Chriſtum referuntur: vnde quia propter eos qui in terra ſunt, ſcripta ſunt, ipſe in terram venit, vt in ſe monſtraret impleri. to.8.171.L M
Sacra ſcriptura multa omiſit, quæ tamen vera ratione creduntur. to.9.196.D E
Scriptura diuina, quid nobis commendet. to.10. 78.A

Scripturæ veritas.

Scripturis credendum. to.1. 46.L. to.2. 34. A.& 109. C
Scriptura verax, etiam ſi non intelligatur. to. 1.48.H. to.3.129.G
In ſcripturis ſanctis, nulla mendacij ſuſpicio admittenda. to.2.9.L M.& 15.G.& ſeq.
Scripturis ſacris credendum, & cedendum. to. 3.6.D
Scriptura quæ complectatur, & quòd verax. to. 3.129.K
In ſcripturis prædicta eſſe, quæ ſiunt in Eccleſia. tomo 4.223.I
Scriptura diuina veritas certior probatur eſſe omnibus aliis. to.5.86.G.& ſeq.
Scripturæ diuinæ hiſtoria de paradiſo & lignis eius & huiuſmodi, quamuis multa ſignificet: nihilominus hiſtoriæ iſtius veritas fideliſſima rerum geſtarum, narratione commendata, credatur. to.5.112.F
Scripturarum veracium authoritas à patribus vſque ad nos, certiſſima ſucceſſione peruenit. to. 5.131.G
Scripturæ veritas. to.6.21.K.& ſeq.
Omnia quæ in ſcripturis prædicta ſunt, partim facta cognoſcimus, partim futura ſperamus, cuncta tamen complebuntur. to.8.75.B.& 139.A
Nihil vnquam fefellerunt, & nihil dixerunt, aut aliter accidit quàm dixerunt. to.8.79. A.& 89.B C.& 178. F G
Omnia quæ in ſcripturis prophetata ſunt, modo complentur. to.8.96.D
Sicut omnia quæ in ſcripturis ſacris prædicta vſque ad hodiernum diem venerunt, ſic & quæ reſtant euentura ſunt. Eodem.151.M
Siue quæ de ſerpente, vel quæ de aquila referuntur, ſiue ſit fama hominum potius quam veritas, veritas tamen in ſcripturis. Ibidem. 152.A
In ſcripturis quædam ita audienda ſunt, vt ſi vera ſint, congruant: ſi falſa, non teneantur. to. 8.248. D.
Scripturæ ſanctæ certitudo. to.10.20.K.& 21.D

Scripturarum concordia.

Scripturæ ſacræ doctores in nullo diſcordant, non ſic philoſophi. to.5.171.C
Auguſtinus conciliat loca quæ videntur pugnare. to.6.38.G.& ſeq.
Scripturæ ſacræ concordia diligenter percontanda. to.6.54.K.& ſo.ſeq.G
Scripturæ concordia. to.7.80.K
Diſtribuenda tempora, & concordat ſcriptura. tomo 10.16.I
Scripturarum pax & concordia. to.7.150.I K. tomo 9.36.I
Tolerandæ diuerſæ lectiones ſcripturarum, quãdo ſunt manifeſtæ & congruæ regulæ veritatis. to.10.72.H
Diuinæ lectiones omnes conſonant. to.10.62. F G
Quiſquis amat litigare, non vult ſcripturarum concordiam intelligere. to.10.142.B

Scripturarum tractatio, emendatio, & controuerſiæ.

Scripturæ ſententia, non noſtra amplectenda. tom. 1.48.I K. tom.3.116.D E.tom.8.97.E
In ſcripturis tractandis, contentio fugienda. tom. 1.47.M
Scripturam homo non iudicet. tom.1.52.D
Præter ſcripturam in defenſione fidei, an liceat aliquid affirmare. tom.2.163.E F
Scripturæ ſacræ codices, quomodo emendandi. tom.3.7.F.tom.6.54.C.& I K
Scripturæ ſacræ teſtimoniis tutius agitur, quàm cõiecturis humanis. to.3.145.C
Homines non debent eſſe iudices ſcripturæ, ſed humiliter tanquam ſub iudice conſtituti pulſare, vt eis aperiatur. tom.10.16.F
Nemo ſinendus pro arbitrio ſuſpicari in ſacris literis, vbi dominus ſcripturam ipſe interpretatus ſit. tom.10.19.I K
Scriptura ſacra, quomodo à cordato legenda vt intelligat, ſi ſit deturpata vel malè interpretata. tom.10.41.L
Iudex, cùm de ſcripturis controuerſia incidit, quis eſſe debeat. tom.10.84.M.& 85.D

Scripturarum opus, & effectus.

In ſcripturis ſanctis, via ſalutis. tom.1.29. M.tom.3.16.G H
Quid Auguſtinus in ſacris libris inuenerit, non inuentum in Platonicis. tom.1.3.F
Scriptura ſacra, diuinam tam humano generi prouidentiam teſtatur. Eodem.161.D
Scriptura blanditur infirmitati noſtræ. to.1.181. I.tom.3.128 I.& fo.ſequenti.C D. tomo.4. 21.K
Scriptura cur bona & mala futura prænunciet. to.2.035.K
In ſcripturis diſcimus Chriſtum. tom.2.256.L
In ſcripturis ſanctis, diſcimus voluntatem dei. tom.3.6.A.& I K
Quæ ſcriptura complectatur. tom.3.129.G
Quomodo ſacra ſcriptura, exempla ſint imitanda. tom.4.12.K
Eadem ſcriptura pro ſuo cuiuſque merito, peccatori eſt pluuia laqueorũ, & iuſto pluuia vbertatis infuſa. to.8.17.C
Quòd rectè intellecta non periclitantem à periculo liberet, ſed & demerſum à profundo eleuet. Eodem.45.B C
Omnis inſcriptio literarum diuinarum aliquid innuit intelligentibus, & non tantum auditorem, verumetiam cognitorem deſiderat. tom. 8.87.F
Omnia ſcripta diuina ſalubria ſunt bene intelligentibus, periculoſa his qui volunt ea, ad ſui cordis peruerſitatem detorquere. Eodem. 97.E
Cur commemoret peccata iuſtorum. tom.8. 106.C
Superiora ſcripturæ, quæ ſint. Eodem.266.M & 258.M
Scriptura diuina terrent & erigunt. tom.10. 46.D
Scriptura magis inflammando ad præmiũ quàm iubendo ad beneſaciendum nos inuitat. tom. 10.90.F
Diuina ſcriptura erigit, & terret. to.10.109.M
Scriptura ſancta debet eſſe fideli tanquam ſpeculum. tom.10.244.F

Scripturarum mos loquendi.

In ſcripturis, more humano, deus nobis loquitur. tom4.21.K
Scripturæ conſuetudo, in temporibus computandis. tom.4.32.H I
In ſcriptura diuina Chriſtiana eruditio continetur. tom.5.76.A
In ſcriptura diuina miſcẽtur ſermones tropici propriis. Eodem.132.B
In ſcriptura ſacra vel eius hiſtoria, cur narrantur multa de malis hominibus vel ciuitate mũdi. tom.5.134.C D
In ſcriptura ſacra aliqua dicuntur per recapitulationem. Ibidem.191.G H
Scripturæ mos in laudandis & vituperandis hominum factis. tom.6.91.M.in fine.& ſeq. & fo.ſeq.G H.& 97.B C
Cùm dubitatiuè loquitur, non ſecundum viſionẽ prophetæ cui certum eſt, ſed ſecundum eos qui mouentur. tom.8.4.C D
Scriptura tribuit perſonæ dei, quod in nobis facit. Ibidem.L.& 18.B C
In vna ſententia, verbum præteriti temporis ponitur pro futuro. to.8.4.L.& 85.M & ſequent.
Cur varietur ſubitò de perſona in perſonam. Eod. 5.H.& 43.G.& 88.G H
Quòd ſæpe vtatur iunctura coniunctionis, cùm ſententia nõ præceſſerit, cui ſequens annectatur. tom.8.5.K
Non optat vt veniat, ſed cernit quod venturũ ſit malis. Ibid.7.F.& 54.M.& ſequen.
Non imprecatur mala malis, ſed prædicit. to. 8.192 G
In ſcripturis, multis & variis ſimilitudinibus, eadem res ſæpe inſinuatur. Eodem.11.I
In omni ſcripturarum allegoria, hæc regula tenẽda eſt, vt pro ſententia præſentis loci conſideretur, quod per ſimilitudinem dicitur. Eodẽ. 13.A B
Quòd ponat genus fœmininum pro neutro. to. 8.29. G H.& 297.H

Quæ

Quæ videtur optare inimicis non maleuolentia votum eſt, ſed enunciatio pœnæ illorum. Ibidem.31.I.& 109. M
Quòd ſcriptura ſacra vtatur repetitione ſententiæ. tomo 8.47.L M.& 58.A
In ſcripturis repetitio firmamentum eſt ſententiæ, non appetitus loquacitatis. Eodem.142.C. & 179.B.& 232.F
Quòd ea quæ in veteri teſtamēto ſcripta leguntur, etiam aliquid figurent. to.8.49.L
In ſcriptura ſacra ideo mutantur vel nomina, vel ſyllabæ, vt ad myſterij ſanctificationem excitemur. Ibidem.50. E F.& fo.ſeq.B
Cur modo ex perſona capitis, & modo ex perſona corporis loquatur. Eodem.23.L.& 68.L.& 76. A.& 79.D E. & 114. K L. 127. L. & 345.L
Quòd aliquando ex perſona vnius loquatur. tomo 8.69.A
Siue loquatur ex perſona capitis, ſiue corporis, vna vox eſt. Eodem.179.G.& 220.F G
Narrat futura, quaſi iam facta. Ibidem. 202.G. & L M.& 283.M.& ſeq.& 322.G. tomo 10.80.B.& ſequentibus.
In ſcriptura vna eademque res ideo multis modis dicitur, vt modus ipſe dicendi propter faſtidium varietur, ſed vna fides propter concordiam vna teneatur. to.8.93.H I
Quòd ſæpe numerum pluralem pro ſingulari ponat, & vult potius minus latinè quam minus propriè loqui. Eodem.108.C
Cur in multis locis dicat aliquid, quod in re geſta nō inuenitur, aut aliter eſſe inuenitur. to. 8.169.L.& 189.G H.& 267. I K. & 283. I
Non vndecunque datur ſimilitudo in ſcripturis, laudatur res ipſa, ſed tantum inde ſimilitudo trahitur. to.8.124.L
Quòd ſcriptura partem pro toto ponere ſoleat. Ibidem.211.F G
In ſcripturis vna res, non ſemper eandem ſignificationem habet. to.8.263.F G
Quod rei inanimatæ, tribuat operationē rei animatæ. to.8.267.G H.& 269.E F
Quòd ponat contentum, pro continente. Ibidem.271.B
Scriptura ſancta aliquando, nec vniuerſaliter, nec particulariter, ſed medio modo loquitur. tomo 10.9.K
Scriptura aliquādo à plurali ad ſingularem numerum concludit. to.10.22.E

Scripturæ epitheta.

Scriptura ſacra, aduerſarius noſter, cui oportet conſentire citò. to.4.266.C
Cibus, & potus animi. to.1.166.A

Scripturarum tractatores, ſiue ſcriptores.

Scripturam Antonius eremita memoriter tenuit. tomo 3.2.C
De claris ſcriptoribus. to.2.10.G
Scriptores prophani, verborum authores nobis ſunt, non rerum vel ſententiarum. to.4.21.F
Dominus ipſe nihil ſcripſit. to.4.86.D. & ſequentibus.
Quid ſignificet quòd dominus ſcripſit legem in lapide, & digito ſcribebat in terra. to.8. 253.H I
Scripturæ ſacræ authores debuerūt eſſe pauci, nec tamen ita pauci, vt mirāda non ſit eorum compenſio. to.5.171.D
Scripturarum tractatores, quo modo citet Auguſtinus. to.7.156.A.& ſeq.& 185.K L.& 199.G H
In ſcriptura de ſe tanquam de alio, ſcriptores loquuntur. to.8.153.I

Scripturas malè intelligentes, torquentes, faſtidientes, ipſis contradicentes.

Scripturæ ſacræ contradicentes, taxantur. to.1. 47.I
In ſcripturis quis error innoxius. Ibidem.M. & ſequentibus.
A ſcripturæ ſenſu aberrare lenius eſt, quàm ſcripturam dicere falſam. Ibidem.48.O
Scriptura verax, etiam ſi non intelligatur. Ibidem.H.& 50.C
Scripturas torquent opinionum defenſores. to. 1.161. F G
Scripturam ſacram faſtidientes, notantur. to. 3.116. G
In ſcripturis tractandis temeritas aſſerendi vitanda. Ibidem.F.& 108.M
Peruerſa ſcripturæ interpretatio per monachos.to. 3.181.E
Scripturam perperam intelligentes, reprehenduntur. to.4.14.B
Chriſtum magica ſcripſiſſe quidam fingunt. to. 4.86.I.& ſequentibus.
Scripturam ſacram non intelligentes, poſſunt impugnare, non autem expugnare. to.5.91.E
Scripta ſunt multa ab hæreticis nomine apoſtolorum & prophetarum, quæ omnia apocryphorum nomine, ab authoritate canonica, diligēti examinatione ſunt remota. to.5.131.G H
Scriptura ſacra melius indagatur, & intelligitur, mota quæſtione ab hæreticis. Eodem.133.M
Scripturas malè intelligunt, aſſerentes damnatos aliquando liberari debere. to.5.202.I. & ſequentibus.
Scripturam in ſuos ſenſus allegorizāt Priſcillianiſtæ. to.6.7.C
Scripturas habēt hæretici ad ſpeciem, non ad ſalutem. to.7.88.E
Qui ſcripturas non intelligunt, confundunt & confunduntur. to.10.19.M
Fruſtulatim ſcripturas allegantes, peruertunt eas. tomo 10.41.M.& ſequentibus.

Scrutari.

Scrutari teſtimonia domini, quo modo intelligendum. to.8.289.A.& ſeq.
Inſcrutabilia quo modo iudicia dei. Eodem. 291.F. to.10.80.G

Sculptilia.

Sculptilia quæ dicantur. to.8.237.E

Scutum.

Scutum pro bona dei voluntate. to.3.213.L
Scutum ideo eſt, quia tela inimicorum excipit. to. 8.54.C D
Scutum, vanam ſignificat præſumptionem. Eodem.93.E
Scutum dei, eſt veritas eius. to.8.219.A B

Scylla.

Scyllam bonum, quid philoſophi. tomo 7. 242.K

Scyniphes.

Scyniphes, quid. to.10.171.D.& G
Vide, in litera C.Cyniphes.

Scythæ.

Scytharum amplitudo. to.4.69.F

Scythopolis.

Scythopolis, ante Bethſan dicta. to.4.69.F

Sebum.

Sebum. to.1.177.H

Sectæ.

Sectæ innumerabiles. to.1.146.H
Sectarū varietas, profuit Eccleſiæ.Eodem.158.L
Vide, Hæreſis.
Sectarum diſſidentium multitudo. to.5.31.B C & 176.L.& ſequentibus.

Seculum.

Ante ſecula, à ſeculo, in ſeculo, quo modo dicantur. to.3.130. E
Seculum præſens, malignum. to.4.188.A
Omnia reuerſura ſunt, ſecundum Platonis phantaſiam, per innumerabilia retro ſecula. to. 5.103.L
Secula vel tempora, quo modo fuerunt ante genus humanum, dicit ſe ignorare. to.5.104.K
Seculum ſeculi, quid in ſcripturis. to.5.203. G H. to.8.172.C
Secula triginta poſuit Valentinus hæreticus. to. 6.4.C
Seculo verbis, non factis renunciantes. to.7. 88.I
Seculum quamdiu voluitur, intelligas punctum. tomo 8.36.E F
Secularia negocia & cæleſtia inter Chriſtianos. Eodem.109.G H.& 136.E F
In ſeculo, & ſi dulcia quædam ſint, ſed cum amaritudine digeruntur. to.8.171.D
Differunt ſeculum, & ſeculum ſeculi. Eodem. 172.C
Seculum pro æterno, & æternum pro ſeculo, cur quandoque ponatur. tomo 8. 226. K L. & 225.M
Seculum & æternum ſi differant, ob id quod in Græco ſcriptum eſt: & quid ſit ſeculum ſeculi. Eodem.268.M.& 269.F.& 296.D
Ab hoc ſeculo nemo corde auertitur, niſi diuino liberatus auxilio, exemplum. to.8.283.L
Seculi nomine non ſemper hoc ſeculum, ſed æternitas ſignificatur. Eodem.331.M
Comparatio huius ſeculi ad futurum. to.9.226. L.& ſequentibus.
Seculum, mare. to.10.14.E.& G
Seculum hoc non amandum. to.10.33.L
Quid ſeculares in ſuis domibus obſeruare debeant, to.10.308.D E

Secundiani.

Secundiani hæretici. to.6.4.D

Secundinus.

Secundini Manichæi epiſtola, ad ſanctum Auguſtinum. to.6.111.I.& ſeq.
Contra Secundinum Manichæum. Eodem.112. I.& ſeq. Retractatio. to.1.10.L

Secundum.

Secundum & ſecundò. to.1.58.L

Securis.

Securis, iudicium. to.10.13.C
Puer de cuius manu ſecuris lapſa eſt in aquam, Chriſtum ſignat ſaluatorem. to.10.231.A
Securis de manu pueri prolapſa, genus humanum ſignificat. Ibidem.A

Securitas.

Nihil ſecurum eſt in hac vita. to.1.41.C
Securitas negligentiam parit. to.2.46.E
Securitas præpoſtera. to.3.236.G
Securitas periculoſa. to.3.238.C
Securitas, maximus ciuitatis hoſtis. to.5.9.H
Securitas ne inſolentiam pariat, conſulitur Carthago non delenda. Ibidem.
Securitas nulli populo tanta conceſſa eſt, vt hoſtiles incurſus non timeret, æterna patria excepta. tomo 5.150.G
Securitas nuſquam, antequam ad Chriſtum peruenias. to.8.218.E F
Nuſquam eſt ſecuritas in iſta vita, niſi in ſpe promiſſorum dei. Eodem.244.A
Sicut præpoſtera ſecuritas in terrores impellit, ita ordinata ſollicitudo ſecuritatem parit.
yy ij *tomo 8.*

tomo 8.[illegible].M

Quantum [illegible] iudicio ſecuri boni, tantum ſibi timeant mali. to.9.235.D

Pericul[illegible] ſ[illegible]a eſt in vltimum diem promiſſa ſecurit[illegible]. to.10.189.D

Diabolus immittit ſecuritatem, vt inferat perditionem. to.10.189.C

Neminem decipiat vana ſecuritas vitæ huius. to. 10.310.C

Securitas in æterna requie. to.10.33.K

Sedere.

Sedere pro habitare. to.4.47.B C

Sedere magiſtrorum eſt. to.4.132.B

De ſedibus quas vidit Ioannes in Apocalypſi, per quas præſens Eccleſia intelligitur. to.5. 189.C D

Sedere. to.8.3.E

Sedere, diligentiam, & aſſiduitatem ſignificat. Ibidem.105.E

Sedes duodecim, quid ſibi velint. to.8.209.D E

Sedes iniquitatis, id eſt, impiorum. Eodem.231.B

Seſſio, humilitatem ſignificat, & exaltationem. tomo 8.323.A B

Seſſio hominis, eſt quando ſe humiliat in pœnitētia, ſurgit autem remiſſis peccatis, quando erigitur in ſpem vitæ æternæ. to.8.346.C

Sedes dicuntur, quos Græci thronos appellant, & quomodo intelligatur, vt ipſæ ſedes ſedeant. tomo 8.313.L.& ſequentibus.

Quòd ipſi iuſti ſunt ſedes, & habeant ſedes, & in Hieruſalem ſedebunt ſedes. Ibidem.314.A B

Sedere ad menſam potentis, quid ſit. to.9.97. G H

Sedens detrahebas, in pſalmo, quid. to.10. 90.L M

De permiſſione ac prohibitione ſedendi in Eccleſia, quando vel lectiones leguntur, vel verbum dei prædicatur: Homilia. to.10.104. F.& ſequentibus.

Qui dicuntur ſedentes. to.10.298.A.& ſeq.

Sedes dei, & ſedes Chriſti.

Sedere deum, quid ſit. to.3.33.F. to.4.234 B

Aliquando ſedet homo corde, vbi non eſt corpore: & aliquando corpore, quamuis non corde. tomo 8.27.L

Si vis eſſe ſedes dei, para locum in corde tuo vbi ſedeat: ſedes dei eſt conſcientia piorum, ita tamen, &c. Eodem.92.I

Sedes dei ſancta quæ ſit. to.8.94.I

Sedes dei in ſanctis ſuis. Eodem.225.I K

Nemo iniquus ſedet cum deo, quia non habet ſedem iniquitatis deus. to.8.230.H

Si vis eſſe ſedes dei, purga te à terra. Eodem. 236.B

Sedes dei eris, ſi fuerit in te ſcientiæ plenitudo. to. 8.240.E F

Sedes dei, anima iuſti. Ibidem.314.A

Sedes dei, templum eius. Eodem.344.C

Dei ſedes in homine. to.10.77.D

Sedem ſuam Chriſtus modo habet in nobis. to. 8.212.M

Sedes Chriſti omnes, in quibus regnat deus. Ibidem.219.B

Chriſti ſedentis ad dexteram patris, mirabile myſterium. Eodem.278.K

Seſſio Chriſti, eius eſt humiliatio in paſſione. Eodem.323.A.& 345.B

Sedere ad dexteram, eſt habitare cum patre. to. 9.239.L

Sedere ad dexteram patris, dicitur filius, non vt maior, ſed vt æqualis. to.10.186.C

Seditio.

Seditiones Chriſtianorum carnalium. to.1.158.H

Seducere.

Quomodo deus ſeducat inimicos. to.8.273.M. & ſequentibus.

Seducere in bono & in malo, poteſt accipi. to. 9.53.E

Seducti ſunt, qui peccantes non credunt peccare. tomo 5.119.A

A ſeductoribus cauendum. to.9.105.E

Segetia.

Segetia ſiue Segeſta, dea. to.5.32.L

Seia.

Seia dea. to.5.32.L

Seir.

Seir dictus Eſau. to.4.26.A

Seir, mons Idumeæ. Eodem.65.A

Sela.

Sela, interpretatur dimiſſio eius. to.6.95.H

Selene.

Selene ſocia Simonis magi. to.6.3.K

Selenites.

Selenites. to.5.198.M

Seleuciani, vel Hermiani.

Seleuciani hæretici, à Seleuco. to.6.6.I

Mundum conditum ex materia deo coæterna dicunt. Ibidem.

Angelos animarum creatores, volunt. Ibidem.

Malum eſſe à deo, aſſeuerant. Ibidem.

Seleuciani negant Chriſtum, in carne ſedere ad dexteram patris. to.6.6.I

Negant etiam viſibilem paradiſum, & reſurrectionem. Ibidem.

Selmon.

Selmon interpretatur vmbra. to.8.154.K L

Sem.

Sem interpretatur nominatus, & Chriſtum repræſentat. to.5.133.L

Ex Sem filio Noe, nati ſunt Aſſyrij, & Hebræi. Ibidem.fo.136.H.& ſequentibus.

Sem benedictus eſt, quia patri obediuit. to.9. 205.L

Sem primò terram Chananæorum, poſſedit. to. 10.180.C

Abraham à Sem deſcendēs, potuit iure repetere terram promiſſionis à Chananæis. Ibidem.

Semen, Seminare.

Semen à cerebro. to.1.163.L

Qui parcè ſeminat, parcè & metet: exponitur. to. 2.191.H

Semina an prius creata, vel herba. to.3.128. H.& 131.B

Semina rerum. to.3.129.D.& 131.B

Seminales cauſæ quamuis gignendis rebus adhibeantur, vel angelorum operationibus, vel hominum, vel mixtionibus quorumcunque animalium, ipſas tamen naturas non niſi deus facit, & omnes res qualeſcunque ſint. to.5.107. B C

In ſeminali ratione quomodo lateant omnia mēbra hominis, quæ poſtea apparent. to.5.212.K

Seminalem virtutem non potuit peccatum auferre in homine. to.5.215.B

Semine humano, quomodo abutantur Manichæi. tomo 6.5.H.& ſequentibus.

Semen fratris ſuſcitare, myſticè. to.6.65.B C. & fo.104.I

Semen quo regenerantur fideles, verbum dei eſt. tomo 7.9.B.& 19.K

Semen duplex, mortale & immortale. tomo 7. 156.F G

Semen peccati, quatenus in nobis. to.7.148.I

Semen iuſti reliquiæ eius ſunt, quod tunc in benedictione erit. to.8.66.H

Semē impiorum, ſunt opera eorum, quod tunc peribit, quia fructum non habet. Ibidem.M

Semen ſeruorum Chriſti, quomodo poſſidebit ciuitatem dei. to.8.162.H I

Semina noſtra, ſunt bona opera. Eodem.309. M.& fo.321.I

Vbi ſeminetur, quid ſeminetur, & quid metatur. Ibidem.K

Si in fletu ſeminamus, in gaudio metemus, exemplo ruſtici, quem deterret imber vel ventus. Ibidem.fo.322.A

Exiit qui ſeminat ſeminare ſemē ſuum: &c. exponitur. to.8.326.H

Differentia ſeminum cadentium in terram. to. 9.211.K L

Semen dei, eſt verbum dei. to.9.131.M.& ſeq.

Paulus præ cæteris Apoſtolis, ſeminator dicebatur. to.10.274.G H

Athenienſes rectè vocabant Paulum, verborum ſeminatorem. Ibidem.I

Quod ſemē cadēs ſupra petram, inter ſpinas, &c. tomo 10.274.M

Chriſtus eſt qui exiit ſeminare ſemen ſuum. to. 10.274.L

Chriſtus eſt propriè qui ſeminat, diſcipuli vero metunt. Ibidem.

Quæ ſint ſemina, & qui manipuli. to.10.276.F

Qui defecerit in ſemine, non gaudebit in meſſe. Ibidem.G

Quare ſeminandum ſit in lachrymis. Ibidem. G H

Qui nunc voluptates ſeminat cum gaudio, cum fletu & lachrymis metet. to.10.277.D

Semen Abraham, & Iacob.

Semen Iacob, ipſum eſt ſemen Abrahæ. to.2. 123.L

In Iſaac vocabitur tibi ſemen, & filium ancillæ huius in gentem magnam faciam, &c. exponitur. to.5.141.L M

Abrahæ ſemen eſſe, eſt eſſe Chriſti. to.9.111.K

Abrahæ ſemen, ſunt gentes per repromiſſionem, ſicut Iudæi. to.9.118.A

Chriſtus dicitur factus ex ſemine, quamuis nō interceſſerit in eius conceptione ſemen. to.10. 123.I K

Semiarriani.

Semiarriani hæretici qui. to.6.6.D

Semidei.

Semidei. to.5.15.A

Semiramis.

Semiramis Nini vxor, virum ſe ſingens imperat, ſed filium cognoſcens, occiditur ab eodem. to. 5.154.F G

Semita.

Semita hominum lata. to.8.86.I

Semitas noſtras declinare à via dei, quid ſit. Ibidem.

Semita iræ dei. to.8.190.D

Semita dei, præcepta dei ſunt. to.8.350.H I

Quæ ſint ſemitæ, quas cognouit dominus. Ibidem.356.C

Omnis ſemita via eſt, non omnis via ſemita, quia ſemitæ viæ ſunt anguſtæ. Ibidem.

Semita iuſtorum. Ibidem.B C

Qui à recta ſemita paululum deuiat, iam verum iter amiſit. to.10.156.E

Semper.

Sempiternum quod dicatur. to.4.225.I

Semper poſſunt dici eſſe angeli. to.5.104.F

Et ita ſemper cum domino erimus, quomodo intelligatur. to.5.192.E

Semper aliquando intelligitur, quandiu hic viuitur, aliquando æternum. to.8.294.F G.& fo.296.C D

Senarius.

Senarius.
Senarius numerus. to.3.113.D.& ſi.ſeq.B
Senarius eſt numerus perfectus. to.5.168.L
Seneca.
Seneca ad Paulum. to.2.51.D
Seneca clareſcens tempore apoſtolorum, theologiā fabuloſam, ciuilem & naturalem reprehēdit. tomo 5.53.G.& L
Senecta.
Senectus vltima ætas. to.2.106.M
Senior in ſcriptura, quis dicatur. to.3.31.D
Senectus Chriſti quæ ex vetuſtate vocatur, quæ ſit. tomo 8.165.M
Senectus & ſeniū, quo modo diſtinguantur apud Græcos. Eodem.168.E F
Senecta Eccleſiæ, candida erit rectè factis. to. 8.224.D
Senectus fidelium ſit puerilis, & pueritia ſit ſenilis. Eodem.282.L M
Senectutis adoleſcentia & infantia, comparatio. tomo 10.249.C
Senes, Senior.
Senior & iunior ad ſe inuicem dicuntur, etſi neuter eorum ſenili acceſſit ætati. to.8.301.H
Vigintiquatuor ſeniores præpoſiti ſunt Eccleſiarum. to.9.142.I
Senior populus Iudaicus, iunior gentibus. to. 10.178.I
Senior populus in deſerto mortuus eſt, iunior terram promiſſionis introiuit. Ibidem.
Senior populus Iudęorū in deſerto ſepultus, ſignat Iudæos. to.10.180.L M
Senes, vt plurimum, ſunt intemperantes & auari. to.10.249.C
Sennacherib.
Sennacherib rex Aſſyriorum. to.3.168.K
Sentire.
Sentire aliud eſt, aliud cognoſcere. to.1.135.M. & ſequentibus.
Non ſentire non eſt in nobis, ſed non aſſentiri. to. 1.157.D
Sentitur aliud per corpus, & aliud per mentem. tomo 1.109.G
Sentiendi ratio. to.3.156.I.& ſeq.
Sentire vel viuere, anima non deſinit. tomo 5. 108.C D
Sentiendi viuacitas, vtilitas, neceſſitas, libido, quid ſit. to.7.207.B
Senſuum differentia. Ibidem.C D
Senſibilia.
Senſibilia quæ dicamus. tomo 5.66.I K.& ſo. 97.L
Senſibilia talia nuncupata ſunt ab animalibus, non quia ſentiunt, ſed quia ſentiuntur. Eodem.98. C D
Senſualitas.
Senſualitati totis viribus animæ eſt reſiſtendum. tomo 1.143.D
Senſus corporis, & animi, ſiue exteriores & interiores.
Senſus in homine, tum mentis, tum corporis. to. 1.1.F.& L.& 1.B.& 144.G. & ſequētibus.
Senſus res tradunt memoriæ. to.1.38.K
Senſuum exteriorum illecebra. to.1.41.C D.& ſequentibus.
De ſenſus iudicio naturali. to.1.87.G H
Senſus non falli. to.1.101.B.& ſeq.& ſo.119. H.& ſequentibus.
De ſenſibus, & quo modo fiat viſio. Eodem.135.G
Senſus duplex hominis interior & exterior, & quo modo idem ſentiatur à multis. to.1.145. G.& ſeq. to.3.192.L
Non ſenſus corporis, ſed iudicium mentitur. to. 1.162.I
Senſus vice nauis. to.1.116.G H
Senſus animæ quibus percipit deum. Ibidem.L
Senſus corporis. to.2.1.K
Senſus rationi vicinus. to.3.110.L
Senſus ex anima, anima ex igni. to.3.100.F
Senſuum origo, pars cerebri anterior. to.3.136. C.& 197.D
Non ſtatim præſtantiora ſunt, quæ ſenſu præcellunt. to.3.190.F
Senſus, & imaginatio, differunt. to 3.193.E
Senſus, & eius opus. Ibidem.H
Quæ ſenſum habent, ſic excedunt inſenſibilia, vt ipſa excedantur à rationalibus & intelligibilibus. to.5.55.F
In ſenſibus corporis poſuerunt aliqui philoſophi veritatis iudicium, ſed hoc reprobat. Eodem.66.M.& ſequentibus.
Quædam vera credimus, quædam recordamur, quædam nec ſenſu, nec phantaſia, ſed tantum ratione deprehenduntur. to.1.122 E
Senſus interioris hominis, longè eſt præſtantior ſenſu corporis. to.5.98.C D
Senſus animi vel mentis, rectiſſimè dicitur ille qui eſt interior, quo ſentiuntur inſenſibilia. Eodem.90.E.& 98.C D
Quod ſenſu corporis, & ſi capiamus ſenſibilia, tamen de eis nō ſenſibus corporis iudicamus. tomo 5.98.C D
Senſus humanos, ſiue corporis, ſiue alios quos ſimillimos corporalibus habemus, in ſomnis deus alloquitur, vtens creatura ſibi ſubiecta in ſpecie humana aliquando. Eodem.104. M.& ſequentibus.
Senſum, & intellectum, cur ponant philoſophi. tomo 5.178. G H
Senſibus credimus in rei cuiuſque euidentia, quibus vtitur animus per corpus. Ibidem.182 M.& ſequentibus.
Senſuum illuſio facta per dæmones immutantes phantaſicam. tom.5.160.G.& ſequentib. & 214.H
Vbi non eſt ſenſus, rectè aliquis abſens eſſe dicitur. tom.8.243.E
Senſus cordis. tom.9.35.I K
Senſus corporei quo modo deo attribuantur. to. 9.105.L M
Senſus corporei non varia ſibi vendicant in deo loca. Ibidem.
Senſuum humanorum munus à deo collatum.tom. 9.160.A.& ſequent.
Omnes ſenſus in futura vita perficientur. Eodem. 163.K L
Senſuum humanorum tam interiorum, quàm exteriorum commendatio. Ibidem.164.B
Senſus carnis omnibus eſt notus. tom.10.08.I & ſequentibus.
Senſus noſter. tom.10.98.F
Pecus ſolum in guſtu & tactu delectatur, homo vero in omnibus quinque. tom.10.305.K
Non eſt membrum aut ſenſus in homine, qui non perſequatur hominem. tom.10.306.I K
Senſus quinque.
Senſus quinque exteriores. to.1.38.K.& 135.G & ſeq.& 144.G H.tom.1.2.K.to.3.155.L
Senſuum ordo, & præſtantia, ad obiecta. tom.1. 145.A.& ſequentibus.
Senſus quinque ad quatuor elementa referri.tom. 3.100.D E
Senſus quinque vnde formentur. tom.3.197.D
Quinque viros, id eſt, quinque ſenſus quibus regitur, habet anima ante vſum rationis. tom. 9.30.H
Senſuum humanorum obiecta. tom.9.162.A B tom.10.28.I
Per ſenſus exteriores, mors libidinis interiora ſubit.tom.9.009.I K
Quinque ſenſus carnis ſunt. tom.10.28.I
Quinque ſenſus, quare quinque iuga. Ibidem.
Et quare iuga boum. Ibidem.
Curioſitatem quinque ſenſuum, non delectationem notauit dominus in Euangelio. tom.10.08.M Vide ſupra, Senſus.
Senſus, pro ſententia.
Parum proſunt acta patriarcharum, niſi ſpiritalis ſenſus accipiatur. tom.10.168.A
Sententia.
Quæ ſimplices ſententiæ, quæ coniunctæ. tom.1. 60.E
Sententiæ ex Auguſtino, & aliis decerptæ.tom.3. 235.F.& ſequent.
Sententiam deus mutat, vel ſtatutum, ſed non præſcientiam. tom.5.118.I
Sententia dei ita eſt certa & fixa, ſicut certa præſcientia. tom.5.132.B
Sententia iudicialis.
Sententia iniuſta non nocet homini. tom.2.136.B
Sententiam tam in reos dicere, quàm innocentibꝰ inflictam iure ab eis ſummouere ſacerdotes, nō tantummodo propriæ voluntatis, ſed diuinæ legis impulſu debent. tom.8.64.G H
Deus noluit nos latere ſuam finalem ſententiam. tom.9.234.L M
Sententia extremi iudicij. tom.10.177.B
Sentia.
Sentia dea. tom.5.34.F
Sentinus.
Sentinus deus. tom.5.55.D
Seon.
Seon, interpretatur tentatio oculorum, qui tunc occiditur, quando, &c. tom.8.339.A B
Separatio.
Separatio bonorum, & malorum in hac vita.tom. 4.55.M.& ſequentibus.
Medij multi ſeparatores. to.5.78.E F
Separari à verbo, eſt eſſe ſine via, ſine veritate, ſine vita. tom.9.164.M.& ſequent.
Separatus à verbo, ſeparatur à bono, & omnis talis nihil eſt. Ibidem.165.A
Factis, opere, & obſeruantia præceptorum iungi debent, qui ſeparantur officiis, nominibus, & vocabulis. tom.10.3.B
Spiritaliter ſeparati eſſe debemus à malis, in fine autem erit & corporalis ſeparatio. tom.10. 19.G
Quo modo ſeparare nos debeamus à malis, & exire inde. Ibidem. M.& ſequent.
Moyſes intercedit pro idololatra populo, & cohæret peccatoribus, cùm occaſionem haberet ſe ſeparandi. tom.10.20.C
Quòd nemo ſe ob peccatores ſeparare debeat ab Eccleſia. tom.10.81.I. M.& ſequent.
Separati ab Eccleſia, nullo modo proficere poſſūt. tom.10.017.F
Sepher.
Sepher eadem eſt, quæ Hebron. to.4.69.A
Septem, ſiue Septenarius.
Septenarius numerus perfectus. tom.2.116.K.to. 5.99.C.& 146.F G
Septe:, pro omni tempore. tom.3.15.C.& 07.M
Septenarius numerus, cur mortuis exhibeatur. to. 4.29.C
Septenarius numerus ad mundationem ſpiritalē pertinet. tom.4.56.L
Septenarius numerus vniuerſitatis. tom.4.63. C.& 089.A.tom.8.307.C

Septies in die cadit iuſtus, & toties reſurgit, quo modo intelligatur. to.5.99.C
Septenario ſignificatur ſpiritus ſanctus. Ibidem.
Septem ſapientes enumerantur. to.5.165.M
Septem Eccleſiæ, & ſeptem candelabra Aſiæ, ſunt ſeptiformis gratia data à deo per Ieſum Chriſtum. to.9.141.F
Quòd puer ſuſcitatus ſepties oſcitauit, ſeptiformem ſpiritus ſancti gratiam deſignabat. to.10.229.K

Septem dies.

Septem dies, & ſeptem ætates mundi. to.1.184.L M
Septem dierum altior allegoria. Eodem.fo.185.G H. to.3.125.L
Septimus dies, veſperam quare non habeat. to.3.125.F. to.9.200.B C
In ſeptimo die, dei requies commendatur. to.5.99.B.& ſequentibus.
Dies ſeptimus. to.5.218.C

Septuaginta.

Septuaginta anni Hieremiæ. to.3.15.C D
Septuaginta diebus luxerunt Ægyptij Iacob. tomo 4.29.D

Septuageſimusſeptimus numerus.

Septuagieſſepties fratri donare peccata. to.10.15.B C.& ſequentibus.
Septuageſimiſeptimi numeri myſterium. Ibidem. D.& ſeq.copioſè.
Remiſſionis peccatorum myſterium, in numero ſeptuageſimoſeptimo. Ibidem.E

Septuaginta interpretes.

Septuaginta fuit addictior Auguſtinus, & reprehenditur quòd non habuerit puros. to.8.12.C
Septuaginta in Eccleſiis legendi. to.2.18.F
Septuaginta cur ſubinde variant ab Hebræis. to.3.17.C. to.4.105.C
Iuxta ſeptuaginta tractat ſcripturam Auguſtinus. to.3.30.M
Septuaginta interpretum mirabilis conſonantia. to.4.67.B.& fo.105.C. to.8.211.H I. to.5.171.I K.& ſequentibus.
Septuaginta interpretatio, & eorum cellulæ. to.3.7.G
Septuaginta grauiſſima authoritas. to.2.8.I, & fo.10. D.& 17.E F. to.3.7.G. to.4.28.H.& M.& ſeq. to.5.172.A.& ſeq. to.8.211.H I.& 340.E
Septuaginta interpretes. to.5.68.G H
Septuaginta duo interpretes, quare ſolum dicantur ſeptuaginta. to.5.171.I K

Sepulchrum, Sepultura.

Sepulchra martyrum, memorias vocat. to.1.24.M.& 26.B C
Sepulchralis honor apud Carthaginenſes. to.1.26.B C
Ad ſepulchra martyrum edita miracula. to.1.5.B. to.2.136.D
Et, cur non in omnibus ſanctorum memoriis iſta fiant. to.2.136.E
Sepulchrorum & picturarum adoratores. to.1.173.F
Vbi & immoderatus circa mortuorum cadauera luxus notatur. Item, tomo 8.101. A B
Sepulchrum Petri. to.2.31.I
Sepulturæ vſus. to.3.236.I
Sepultura Iacob & Ioſeph. to.3.262. G.& ſequentibus.
Sepulchra aperta. to.3.171.K
Sepulturæ cura apud veteres. to.1.36.K.& fo.37.E. to.4.28.D E.& 214.C D. to.5.5.K
Sepulturæ ſacramentum. to.4.28.E
In ſepultura fidelium ſecuritas. Ibidem. F. & 213.L M.& ſeq.& 214.K L.& ſequentibus.
Sepultura inferni. tomo 4.80.H I. tomo 8.101.B
Sepulturæ honos quid conferat ſpiritibus mortuorum. to.4.213.H I.& ſeq.abundè.
Sepulturæ curam etiam philoſophi contempſerũt. tomo 4.214.B
Sepulturæ honos quare addatur. Ibidem.C
Sepulturæ locus per ſe nihil prodeſt mortuo. to.4.214.E
Sepulturæ locus per occaſionem quantum proſit. Ibidem.G
Sepulturæ cura, & quo modo affectus humanus dolet inſepultos eos quos amat. Ibidem. K. & ſequentibus.
Sepulturæ carentia, non eſt timenda bonis. to.5.5.E.& ſequentibus.
Curatio funeris, conditio ſepulturæ, pompa exequiarum magis ſunt viuorum ſolatia, quàm ſubſidia mortuorum. Ibidem.G
Sepultura ſi cadaueri vilis aut nulla ſit, mortuo non officit. Ibidem.
Tobias propter ſepulturas cõmẽdatur. Ibidem.I
Sepulturæ officium exercentes, cõmendabiles redduntur. Ibidem.& ſeq.
In ſepulturis curandum eſt de corporibus defunctorum, præcipuè fidelium, quibus ſpiritus ſanctus vſus eſt tanquam organis. Ibidem.
Corpora quare ſepeliãtur, & quid ſepultura ſignificet. to.5.5.K
Sepulchrum patens, os hæreticorum. to.7.21.F G. to.8.7.E.& 18.A. to.10.262.F G
Non eſt cogitãdum vbi ſepeliatur corpus, ſed vbi maneat ſpiritus malè agentis. to.8.99.H I
Qui ad ſepulchra tollũt panem & merum, vt ibi inuocent nomina mortuorũ, ventri ſuo ſeruiũt, non ſpiritibus. Ibidem.102.L M
In ſepulturis mortuorum, mos cuiuſque gentis ſeruandus eſt. to.9.119.G
Sine mortuos ſepelire mortuos ſuos: exponitur. to.10.17.K
Cura ſepeliendi, & ſepulchra conſtruendi pro viribus facienda. Eodem.89.M
Sepeliendi cura, & ſepulchra conſtruendi, in ſcripturis ſanctis, inter bona opera numerantur. Ibidem.
Quare dicatur patens ſepulchrum. to.10.195.D E

Sepultura Chriſti.

Sepultura domini. to.4.117.A
Sepultura Chriſti quo modo ad nos pertineat. to.3.39.E
De ſepulchri dominici terra ſanante paralyticum. tomo 5.209.L M
In virginis Mariæ vtero, nemo ante Chriſtum, nemo poſt Chriſtum conceptus eſt: ita nec in ſepulchro ſuo nemo ante eum, vel poſt eum ſepultus eſt. to.9.119.G. to.10.195.B C
Angeli in Chriſti ſepulchro viſi, Euangelium à capite ad pedes deſignabant eſſe nunciandũ. tomo 9.219.L M
Quid tres dies ſepulturæ Chriſti deſignent. to.9.245.E.& ſequentibus.
Cuſtodes ſepulchri à Iudæis fuerunt corrupti pecunia, ne veritatem dicerent. to.10.38.E.& ſeq.& fo 112.B C.& ſequentibus.
Dabo malos pro ſepultura eius, & diuites pro morte eius. Ibidem.B
Moles ſepulchro impoſita, quid ſignificet. to.10.37.L
Facilius de cruce deſcendere, quàm de ſepulchro reſurgere. to.10.49.E
Et quare à mortuis de ſepulchro reſurrexerit, & de cruce non deſcenderit. Ibidem.D E. & 194.B C
Sepultura Chriſti, quid. Eodem.191.E
Sepulturæ triduanæ mora, quid. tomo 10.194.H
De ſepulchro domini, Sermo. Eodem.195.B
Quare dominus in aliena, & non ſua ſepultura ponatur. Ibidem.E
Sicut Chriſtum totus mundus non capit, ita nec ipſum ſepultura cuſtodit. to.10.197.F

Sequi.

Sequar te, &c. to.4.97.K
Quis Chriſtum non ſequitur. to.4.264.E
Non omnes ſic ſequuntur deum, vt conuertantur & credant. to.8.55.A
Si ſequaris Chriſtum, non tibi proſperitates ſeculi promittas: per dura ipſe ambulauit, ſed magna promiſit. Eodem.63.I
Sequi debemus Chriſtum, non præcedere. to.8.78.G.& 120.E.& fo.140.E
De tribus quorum vnus dixit, Domine ſequar te quocunque ieris: & reprobatus eſt. Alius non audebat, & excitatus eſt. Tertius differebat, & culpatus eſt: Sermo. tomo 10.6.I.& ſequentibus.
Sequi ad perfectum, quid. to.10.110.L
Sequi dominum. Ibidem.M

Serapis.

In Serapis honore, quo modo Ægyptij nutriebãt bouem delicioſè. to.5.155.K
Serapis ita venerabatur, vt conſtitutum eſt etiam de illo, vt quiſquis eũ hominẽ dixiſſet fuiſſe, capitalem penderet pœnam. Ibidem.
Serapis omnium Ægyptiorum deus maximus. Ibidem. K L

Serenitas.

Serenitas vnde. to.3.221.A

Sergius.

Sergius Orata fortunatiſſimus. to.1.104.G

Serotinum.

Serotinum, quid. to.3.30.A

Sermo.

Sermo ornatus & inornatus. to.1.24.F G
Varietas ſermonis. to.3.111.E F
De ſermone domini in monte. to.4.263.C.& ſeq.
Retracta. to.1.6.M.& ſeq.
Sermones domini quo modo molliti, & quo modo iacula. to.8.117.M
Sermones laudare in deo, quid ſit. Eodem.fo.119.E F
Sermo dei ideo bis acutus: quia &c. to. 8.38.A B
Sermo dei quando habeatur in lingua, & quando in manu. Ibidem.C
Sermones Chriſtus dicit ſuos, qui alibi dicit, Sermo quem audiſtis, non eſt meus: quia ipſe non eſt ex ſe, ſed ex patre. to.9.94.H
Auguſtinus ſermonem ab hora matutina aliquando producebat vſque ad prandij tempus. tomo 10.36.F
Non numeranda quæ in ſermonibus audimus, ſed appendenda. to.10.38.C
Quare Apoſtolus dixerit, Humanus ſermo: & non diuinus ſermo. to.10.63.G.& ſeq.
De verbis Apoſtoli, Fidelis ſermo, & omni acceptione dignus: Sermo. to.10.64.G.& ſeq.
Quare Apoſtolus certiorem dixit propheticum ſermonem: quàm vocem de cœlo delatam. to.10.85.A B
Sermo ad ſeruos. to.10.126.I
Maritus, ſermo: vxor, auricula. to.10.129.I
Chriſtus debet eſſe author noſtri ſermonis, qui eſt

autbor noſtræ ſalutis. to.10.214.E
Sermo vanus, vanæ conſcientiæ index eſt. to.10.279.K

Serpens.

Serpens in bono, & in malo. to.3.13.F.in fine.
Serpentes aprici. to.1.175.E.in fine.
Serpentes Magorum Pharaonis vnde. tomo 3.65.E
Serpentium incantatio, vis diabolica. tomo 3.251.G
Serpentis natura. to.4.83.F
Serpens ad nocendum tardior. Eodem.203.H
Serpens diu viuit, & renouatur. to.5.70.E
Quomodo cum vetuſtate grauatur, deponat pellem, & offert omnia membra percutienti, dũmodo caput integrum ſeruet. to.8.125.F G
Serpens mirabilis. to.5.85.K
Epidaurius ſerpens. Ibidem.& ſo.ſeq.A
Serpentem colunt Ophitæ. to.1.189.C. to.6.4.E
Serpentis aſtutia contra incantatorem. tomo 8.124.M.& ſeq.& 152.A
In ſerpente maxima aſtutia viget, & dolus nocendi, ideo ſerpit. Ibidem.350.C
Aſtutia ſerpentis quadruplex eſt. to.10.280.C.& ſequentibus.

Serpens in paradiſo.

In ſerpente diabolus. to.1.187.A B. to.3.149.B. to.4.166.B
Serpentis aſtutia. to.3.7.I. to.4.83.F. to.8.125.E.& ſeq.& 350.C
Serpentis dolus, & perſuaſio. to.3.148.H
Serpens quare dictus ſapiẽtior, ſiue callidior cũctis animantibus. to.3.Ibidem.M.& 151.G. tomo 4.166.B
Per ſerpentem quare tentatio. to.3.149.L
Per ſerpentem quo modo tentatio diaboli. Eodem.151.E
Serpens an verba prolata intellexerit. Ibidem.F
Qui potuerit Adam credere ſerpenti. tomo 3.153.B
Serpens operi diaboli, in tentando miniſtrauit. tomo 5.118.M
Serpentis cum Eua inimicitia. to.1.187.H I
Serpentis pœna. Ibidem.G H. to.3.152.F G
Serpentis caput calcare, quid myſticè. to.8.264.G.& ſequentibus.
Serpens diabolus, Eua affectus. to.1.187.A B
Serpens in paradiſo, hæreticorum venena ſignificat. to.2.189.B C
Serpentem in paradiſo, Chriſtum fuiſſe, Manichæi affirmant. to.6.5.M
Serpentis morſus. to.10.71.D E

Serpens æneus in deſerto.

Serpentis ænei hiſtoria. to.3.164.M. to.5.83.A. tomo 10.71.D E.& ſeq.& 178.C
Serpentis ænei exaltatio, quid præfigurauit. to.4.190.G. to.6.45.E. to.9.24.K. to.10.111.C.& 178.C D
Quare ſerpens in deſerto factus fuit æneus, & nõ aureus, vel argenteus, & huiuſmodi. to.10.178.E
Serpentum morſus, aſpectione ſerpentis ænei ſanantur. to.10.100.M
Ezechias rex ſerpentem contriuit. to.5.83.A
Serpens exaltatus in eremo, & ſerpens Moyſi deuorans Magorum ſerpentes, quid ſignificent. tomo 8.166.B.& L M
Recordatio cognitionis dei, & morum emendatio ſerpentis ſigno prouenit. to.4.203.H
Serpentis aſpectu egent, & paruuli. to.7.147.D E
A ſerpente ſanari, magnum ſacramentum. to.8.166.B

Serpens myſticè.

Serpens ſemper ſuggerit iniquitatem. tomo 10.142.A
Serpens hæreticus, Eua Eccleſia. to.1.189.B
A ſerpente manducari, quid. to.5.172.C D
Serpentis nomine, peccatum appellatur. to.8.81.L. to.9.24.K. to.10.71.G
Serpens diabolus. to.10.26.D
Serpens pro ſapientia. to.10.171.B

Seruare.

Tu domine ſeruabis nos, & cuſtodies nos à generatione hac in æternum: exponitur.to.5.104.B

Seruilius.

Q.Seruilius. to.5.25.M
Seruilius prætor. to.5.28.L

Seruire.

Quis duobus dominis ſeruiat. to.4.276.C
Si ſeruiat bonus, liber eſt: malus autem etiam ſi regnet, ſeruus eſt. to.5.31.M
Seruire volunt homines victi victoribus potius quàm interire. to.5.154.D
Sicut ſeruientibus prodeſt humilitas, ita dominantibus obeſt ſuperbia. Eodem.182.E
Seruiunt multi religioſi à peccato non liberis, ſed ſeruis ipſius. Ibidem.
Seruitur dominis fœlicius, quàm libidini. to.5.183.G H
Si dominus cœli ſeruiuit indignis, ſicut medicus ægrotis: quanto magis homines ſeruire debent domino, etiam malo, & poteſtati iniquæ. to.8.319.I
Iudæi dicentes, Nemini ſe vnquam ſeruiſſe, mentiebantur. to.9.66.F G

Seruire deo.

Seruire pro colere. to.3.56.B
Seruimus deo ad vtilitatem noſtram, quo modo intelligatur. tom.3.139.K L
Seruiendum deo liberaliter. to.1.159.K
Seruiendum potius creatori, quàm creaturæ. tomo 1.4.K.& 159.B
Seruire deo omnem creaturam. tom.3.172.I
Seruire deo cedit in bonum noſtrum, non autem ſuum. tom.5.82.B
Non ſeruientes deo, iuſticia carent. Eod.183.G H
Seruiens deo & obediẽs peccatis, plus poſſidetur à diabolo, quàm qui ſolũ alienatus eſt à deo. tom.5.188.A.B
Seruiendum deo in timore & tremore. tom.8.147.E
Seruire debemus deo tam in proſperis quàm in aduerſis. Eodem.166.I
Facit deo quod pati non vult, qui deo ſeruire non vult, & vult vt illi ſeruiat homo. tom.9.201.G
Quid melius miniſtrare domino & ſeruire, an verbum eius audire. tom.10.24.F & ſequentib.copioſè.
Carne ſeruire deo, & deo ſeruire ſpiritu, quid differant. tom.10.72.I
Seruire carne legi peccati. tom.10.145.I
Seruire mente legi dei. Ibidem.

Seruitus.

Seruitutis nomen, vnde ortum. tom.5.182.D E
Seruitus eſt introducta propter peccatum. Ibidem.
Seruitutis conditio. to.3.152.H I.& 137.I
Seruitus vitiorum grauis. tom.1.142.H I.& ſequentib. tom.9.66.G.& ſeq.
Seruitus miſera idololatrarum. tom.1.163.E F
Seruitus ſub peccato, quæ dicatur. Ibid.164.B
Seruitus animæ, & ſeruitus corporis. tom.1.166.L
Seruitus legis, libertas Euangelij. Eodem.171.K.tom.3.21.L
Seruitus animæ carnalis miſerabilis. tom.3.11.L
Seruitus Chriſtianorum grauior quàm Iudæorum. tom.2.119.I
Seruitute noſtra non indiget deus. to.3.139.K
Seruitutem miſerabilem ſub diabolo primus homo habuit peccando, pro libertate quam concupierat ad ſeipſum conuertendo. tom.5.119.L M
Seruitutis conditio iure intelligitur impoſita peccatori. Eodem.182.D
Seruitute ſubdi malis dominis, dummodo ad peccatum non pertrahantur, nihil intereſt, cùm parua ſit hæc vita. to.5.32.M
Seruitus non eſt ſine deo iudicante. Eod.182.E F
Seruitus qua lege ordinatur. Ibidem.E F
Cùm omnis ſeruitus amaritudine ſit plena, & cõditione obligati qui ſeruiunt: in ſeruitute domini, non erit gemitus, nec murmur, nec indignatio. tom.8.243.F G
Libera ſeruitus, vbi charitas non neceſſitas ſeruit. Ibidem.
Seruitutem debet omnis creatura creatori, quam cùm exhibet, libera eſt: hanc accipiens à domino gratiam, vt ei non neceſſitate, ſed voluntate deſeruiat. tom.8.287.C
Seruitus dei vtilis. tom.5.183.G H
Seruitus peſſima, peccatum. tom.9.66.I K
Seruitus duplex. tom.9.98.B.& ſo.ſeq.C
Deus hominum ſeruituti ſubiecit omnia. tom.9.168.B.& ſequentibus.
Seruitus quatuor modis variatur. tom.9.261.A B
Debita ſeruitia ſanctis impenſa, redduntur, non dantur. tom.10.24.I
Non eſt laborioſa, ſed amabilis ſeruitus dei perpetuò. tom 10.260.B

Seruus.

Seruus ſeruorum. tom.2.102.F
Seruus peccati, peccator. tom.3.37.G
Seruus, & mancipium, vnde dicta. tom.4.28.A
Serui quo modo tractandi Chriſtianis. tom.4.269.D
Seruorum origo. tom.5.182.D E
Serui nomen culpa meruit. Ibidem
Seruo expedit eſſe ſub domino, & ſub præcepto. tom.8.168.M
Seruum te charitas faciat, quia liberum te veritas fecit. Eodem.243.G
Bene Chriſto ſeruit, ſi ſeruis quibus Chriſtus ſeruiuit. tom.8.261.G H
Serui & ancillæ dei fideles Ibidem.315.E & ſequentibus.
Quo modo ſimus ſerui domini. Ibidem.
Quòd ſimus ſerui propter creationem, & filij per adoptionem. Ibidem.G H
Quid ſit quòd ſerui habent oculos in manus domini, donec miſereatur. Ibidem.& ſeq.
Cùm Chriſto iubente ſeruis homini, non illi ſeruis, ſed illi qui iuſſit. tom.8.319.G H
Chriſtus non fecit de ſeruis liberos, ſed de malis ſeruis, bonos ſeruos. Ibidem.
Seruus bonus eſſe non poteſt, niſi præcepta domini ſui impleat. tom.9.97.M
Seruus bonus, eſt ſeruus & amicus. Ibidem.M & ſequentib.
Peccator vult vt meliorem ſeruum habeat, quàm illum deus. tom.9.201.G H
Seruus neſciens volũtatem domini ſui, exponitur. tom.10.13.H
Puer Ieſus, ſecundum ſerui formam, etiam parentibus ſuis minor. tom.10.47.I K

A quo quis deuictus eſt, huic & ſeruus addictus eſt. to.10.132.D
Serui fortis mulieris, veſtiti duplicibus, ſunt Chriſtiani. to.10.235.B
De ſeruo pigro, qui talentum acceptum noluit erogare. to.10.278.H
Seruius.
Seruius Tullius, rex Romanus à Tarquinio ſuperbo genero ſuo occiditur. to.5.25.A B
Seſtertius.
Seſtertius. to.5.206.H
Seth.
Seth. to.5.125.M
Filius Seth, filius reſurrectionis. to.5.130.I
Seth, reſurrectio interpretatur. to.5.129.D
Sethiani.
Sethiani hæretici ſic appellati, quoniam Seth honorant. to.6.4.E F
Item Sem filium Noe Chriſtum eſſe dicunt. *Ibidem.*
Seuerinus.
Seuerinus. to.2.159.A B
Seueritas.
Seueritas dei puniendos corripit malos. tomo 5.3.M
Dei ſeueritas poſt iudicium. to.10.21.C D
Seueritas, quaſi ſæua veritas. to.10.31.H
Seuerus.
Seuerus Epiſcopus Sitifenſis. to.2.131.F
Seuerus hæreſiarcha, vnde Seueriani exorti. to.6.4.G
Vinum non bibunt, reſurrectionem cum veteri teſtamento reſpuentes. Ibidem.
Seueriana hæreſis ſocia Philumena puella. Ibidē.
Sextus.
Sextus Chriſtianus. to.1.13.C
Sexti numeri myſterium. to.3.68.H
Sexus.
Sexus à corpore nominatur. to.2.33.H
Cunctis officiis, ſexui, dignitatibus, in ſacris literis præſcribitur norma viuendi. to.10.20.F
Sibylla.
Sibyllina vaticinia de Chriſto filio dei, contra Paganos & Iudæos. to.2.146.C. to.4.87.K L.& 279.H I. to.6.8.L.& fo.14.G H
Sibyllini aliqui libri dubiè ſcripti ſūt, & nō habent certam interpretationem. to.5.26.C D
Sibylla Cumæa. to.5.89.A
Sibylla Erythræa quo tempore fuerit. Eodem. 94.D B
Sibylla Samia. Ibidem.& fo.165.L
De Sibyllæ vaticiniis, quibus prædixit paſſionē Chriſti. to.5.164.H.& ſeq.
De Sibyllæ Erythrææ verſibus. Ibidem.H I
Sibylla Cumana. Ibidem.L
Sibylla maga. to.5.199.H I
De Sibyllinis vaticiniis. to.6.14.G
Sibyllarum præſagia, de filio dei quatenus valeant. to.6.62.L
Siccitas.
Siccitas cæli. to.3.167.A
Sichima.
Sichimam diuidere, quid ſit. to.8.133.A
Sichima, interpretatur humerus. to.10.168.B
Sicilia.
Sicilia depopulata. to.5.28.L M
Sicilia oppleta, fauilla vi. Eodem.30.E F
Agrigentinum Siciliæ ſalem perhibent ante ignē fluere. to.5.198.L M
Siclus.
Quid quinquaginta Sicli pro area Hiebuſæi dati. to.10.226.C
Sicut.
Sicut, aliquando ad ſimilitudinem, aliquando ad proprietatem refertur. to.8.320.I K
Sicyonij.
De Sicyoniorum regno, currente cum illo Aſſyriorum, quo tempore Abraham natus eſt. to.5.154.D E
Sicyoniorum regnum conſumptum. to.5.163.C
Sigibertus.
Ex Sigiberto in epiſtola ad Macedonium de ortu, conuerſione & vita Auguſtini. to.10.313.C
Signare.
Signare, quia deus verax eſt, quid eſt. to.9.28.H
Signare quid eſt, cùm dicitur de Chriſto: Ideo hūc deus pater ſignauit. to.9.47.L M
Signaculum.
De ſignaculo ſinus, & nephandis myſteriis. to.1.179.F G
Signum.
Signum non eſſe niſi aliquid ſignificet. tomo 1.123.A
Signum rerum, verba. Ibidem.
Et alia de ſignis. to.3.2.I K
An ſignis vt quærimus, ita reſpondeamus. to.1.123.D
An ſigna ſignis monſtrentur. Ibidem.H
Signa ſignorum. Eodem.M.& ſeq.
Signa ſui ſignificatiua. Ibidem.124.B C.& ſequentibus.
Signa rebus illuſtrantur. to.1.126.F G.& ſequentibus.
Signum, quid mathematicis. Eodem.132.M
Signa, ſacramenta. to.2.5.C
Signorum, alia naturalia, alia data. to.3.5.I K
Inter ſigna principatum obtinent verba. Ibidem.L
Signa verborum literæ. Ibidem.M
Signa modo propriè, nunc metaphoricè accipiuntur. to.3.6.K
Signum quid ſit. to.3.5.I
Signa vtilia & inutilia. to.3.12.B
Signa Chriſtianorum, & Iſraelitarum. to.3.12.C
Chriſtiani ſigna interpretantur. Ibidem.
Signorum ratio & expoſitio. to.2.20.A B. to.4.223.F. *Vide, Sacramenta.*
Signa cæleſtia. to.5.58.I
Signa quæ ſignificant, videntur ſuſtinere perſonas illarum rerum quas ſignificant. to.5.173.M
Signum ſalutis in fronte. to.6.19.A.& ſeq.
Signa Romana. to.8.176.F G
Signum, Miraculum.
Signa petere ſatan ſuggerit. to.1.41.L
Signa & virtutes faciunt etiam mali. tomo 3.47.M
Signa neminem faciunt ſanctum. Ibidem.
Non fuit aliud ſignum quod fieret à Moyſe palam Pharaoni, niſi ſerpens. to.4.203.G H
Chriſtus ſignis ſufficientibus reſurrectionem ſuam manifeſtauit. to.10.202.C D
Vide, Miracula.
Silentium.
Silentium nihil eſt. to.1.181.C.& ſeq.
Silentium perniciosum paſtoribus. to.2.171.G
Silentium quo modo ſeruari mandabat digitus labiis impreſſus idoli conſtituti in templo Serapis. to.5.155.K
Silentium Pattalorinchitarum hæreticorum. to.6.6.K
Silentium, vocis abſentia. to.6.120.E
Deus modo ſilet à iudicio, non à præcepto. to.8.57.D.& 60.I K.& fo.102.H
Silentium cordis, frigus eſt charitatis. Eodem.69.K L
Silet deus, & non ſilet. to.8.102.H.& fo.245.E.& 247.A B
Chriſtus ſilentio ſuo in paſſione non reus, ſed inſtar agni innocens perpenditur. tomo 9.117.B C
Silere modo deus dicitur, & quare. to.10.90.M
Silere ſiue taciturnitas dei, quid. Ibidem.
De eo quod Propheta dicit in Pſalmo, Deus manifeſtè veniet & non ſilebit: Homilia. to.10.106.C.& ſequentibus.
Deus quomodo ſileat, & loquatur nobis. Ibidem.
De ſilentio, Sermo. to.10.279.K
Siliquæ.
Siliqua porcorum cibus. to.3.12.A
Siliquæ, doctrinæ ſeculares comparatæ. to.4.79.G
Siluanus.
Siluani. to.5.131.B
Siluanus deus. to.5.52.K L
Siluanus Cirthenſis Donatiſta traditor. to.7.56.M.& ſeq copioſè.
Siluius.
Siluius Æneæ filius. to.5.163.C
Simeon.
Simeon gaudebat de Chriſti aduentu. to.5.72.H.& fo.146.D E
Simeon, viſo Chriſto, de ſuo exitu gratulabatur. tomo 9.210.D
Simeonis ſenis deſiderium, & eius laus. to.10.56.L.& 128.K L
Simeon ille ſenex meruit edoceri ſuper natiuitate Chriſti. to.10.131.M
Simeon ſenex portabat puerū à quo portabatur. tomo 10.128.K L
Oratio Simeonis de aduentu Meſſiæ. to.10.131.M.& ſequentibus.
Agnouit Simeon infantem tacentem, & occiderunt Iudæi innocentem mirabilia facientem. Eodem.132.A
Simia.
Simia. to.5.136.A
Similago.
Similaginis tres menſuræ, quid. to.10.161.I.& ſequentibus.
Simile.
Simile & æquale ſi differant. to.8.102.A
Per ſimilia ad ſummum bonum excitamur. to.1.147.K L.& ſequentibus.
Simile ſimile quærit. to.3.82.B
Similes ſumus dæmonibus per peccatum. to.5.71.A
Similis ſimili cohæret, diſsimilis diſsimiles refugit. to.10.253.B
Similitudo dei in homine.
Tanto quis eſt ſimilior deo, quanto ab immunditia vanæ gloriæ eſt mundior. to.5.45.F
Si deo quanto ſimilior, tanto ſit quiſque propinquior: nulla eſt ab illo alia lōginquitas, quàm eius diſsimilitudo. to.5.78.L M
Ille ſimilis eſt deo, qui &c. to.8.168.I
Homo voluit peruerſè ſimilis eſſe deo, & factus eſt ſimilis pecori. Ibidem.fo.169.B C
Homo in quo ſimilis vel diſsimilis ſit deo. to.8.181.F G
Sicut multis ſimilis eſſe voluit Chriſtus in humilitate, ita in claritate cùm venerit, nemo illi ſimilis erit. Eodem.193.I K
Quòd ſimilitudine vel diſsimilitudine accedimus aut recedimus à deo. to.8.223.A B.& fo.243.C D
Ad ſimilitudinem ſuam Chriſtus nos inuitat, qui

per.

per diſſimilitudinem receſſeramus à deo. to. 8.223.C D
Deus quid in nobis ſibi ſimile requirat. to.9. 274.A B

Similitudo.

Similitudines plerunque fallunt. to.1.138.H. tomo 9.42.C D
Similitudo viſibilis, rei inuiſibili inconueniens. tomo 1.147.H I
Similitudines à viſibilibus ad inuiſibilia quo modo aſſumantur. to.2.94.H
Similitudines gratæ. to.3.6.C
Similitudo de ſpiritu ſuper aquas. to.3.110.A
Similitudo quid. to.3.113.D. to.4.59.L.& ſequentibus.
Formationes ſimilitudinum in animo. tomo 3. 157.D E
Similitudinum Chriſti varietas. to.4.82.C.& ſequentibus.
Similitudo, æqualitas, & imago diſtant. to.4. 138.B.& ſequentibus.
Similitudo voluntatis bona nobis angelos facit beneuolos & beneficos. to.5.73.F
Similitudo in faciebus hominum eſt magis ſecũdum naturam, quàm diſſimilitudo. to.5. 200.G
Quòd de rebus non laudandis trahantur ſecundum quendam modum nonnullæ ſimilitudines. to.8.224.M.& ſeq.
Similitudines in quocunque loco ſcripturarũ fuerint, circunſtantia ſui exponuntur. to.8.260. B.& fo.263.H
Similitudines dãtur de reb⁹ mortalibus ad ſignificandam rem immortalem. to.8.253.B
De quacunque creatura ſimilitudo ducta fuerit ad creatorem, in intellige ſimilitudinem, & adora artificem creaturæ. Eodem.229.B C
Similitudines quæ dantur in ſcripturis, ſi inueneris veras, crede: & ſi non inueneris, niſi dicis fama, nec valde credas: res ipſa forte ita eſt, forte non eſt: tibi tamen proficit ad ſalutem ſimilitudo. to.8.152.A
Similitudo eius rei nomen capit, cuius eſt ſimilitudo. to.10.40.L
Similitudines in difficilioribus adhibendæ vt intelligantur. to.10.44.C
Similitudines de terrenis ad cœleſtia aliquando danda. Ibidem.

Simon magus, Simoniani.

Simoniani, à Simone mago. to.6.3.K
Simon mundum non eſſe à deo factum credidit. Negabat reſurrectionem.
Iouem ſe credi volebat, & alia.
Hunc Petrus Romæ expugnauit. Ibidem.
Simon ſe dicebat Chriſtum, itémque Iouem: & Selenem meretricem ſuam, Mineruam appellauit. Ibidem.
Simon hic fuit primus omnium Chriſtianorũ hæreticus. Ibidem.& fo.137.G H
Simonem magum plus delectabat potẽtia Apoſtolorum, quàm iuſticia Chriſtianorum, ideo emere volebat quod vendere diſponebat. to. 8.330.B C
Simonẽ magum baptizauit Philippus in Samaria. to.9.13.E
Simon volebat ſpiritum ſanctum emere. to.9. 20.I K. to.10.103.E F.& ſeq.
Simon pecunia voluit emere donum dei. to.10. 103.E F.& ſequentibus.
Quare Petrus permiſit Simonem volare. to.10. 268.A B
Simon magus figura erat diaboli. to.2.80.L
Simonia vicium quàm graue ſit & deteſtabile. tomo 5.219.E.& ſequentibus.
Simoniaci ſignantur ab his quos Chriſtus à templo eiecit oues & boues vendentes. tomo 9. 20.I K
In ſimoniacos. to.10.296.E F

Simon.

Simon Cyrenæus. to.4.114.D
Simonem Cyrenæum loco Chriſti crucifixum, Baſilidiani credunt. to.6.3.L
Simõ Cyrenæus angariatus eſt tollere crucẽ Chriſti. to.9.234.E F

Simplex, Simplicitas.

Rerum ſimplicitas veſtigium eſt dei. tomo 1. 162.G
Quo modo in ipſa ſimplicitate dei ſit trinitas. to. 3.101.I
Solus deus perfectæ ſimplicitatis. to.3.75.F
Simplicitas. to.3.241.C
Quod de ſimplici bono genitum eſt, pariter ſimplex eſt. to.5.94.A B
Simplex bonum ſolum deus eſt. Ibidem.
Simplicem non dicimus deum, quia ſolus pater, ſed quoniam hoc eſt quod habet. Ibidem.
Simplicia quæ dicantur. Ibidem, & ſeq.
Simplicitas ſine aſtutia, ſtulticia eſt. tomo 10. 282.C
Simplices quid de deo quærere debeant. to.10. 285.B C
Simplex ineffabili ſimplicitate. to.10.109.G

Simplicianus.

Ad Simplicianum pergit Auguſtinus. to.2.51. H I.& L M
Simplicianus de vita Victorini. Ibidem.L M. & ſequentibus.
Simplicianus epiſcopus Mediolanenſis, ſucceſſor Ambroſii. to.7.267.E
Simplicianus doctor Auguſtini. to.10.287.F

Simplicius.

Simplicij memoria incomparabilis.tom.7.257.I

Simul.

Modi ſimul. tom.1.68.C

Simulachra.

Simulachrorum adoratores. tom.1.173.E
Simulachrorum peſtilens cultus. tom.2.41.K L. tom.3.12.A B
Simulachrorum pulchritudo. to.4.138.L
Cuſtodes ſimulachrum cuſtodiunt, & nõ cõuerſo. tomi.3.2.H
Simulachris dæmones alligantur ad decipiendũ. tom.5.73.C
Simulachra quæ prius non habebantur, quando fuerunt inſtituta. Eodem.165.I & ſequentib.
Gaudentius & Iouius in Carthagine ſimulachra confregerunt, & templa euerterunt. tom.5. 176.B C
Simulachrorum vſus quo modo exortus. tom.6. 86.F
Simulachrorum cultores eidentur. tom.8.284.I & ſequen.abundè.
Quòd per ſimulachra quæ Græcè appellantur idola, quo nomine iam vtimur pro Latino, intelligantur dæmonia. Eodem.340.E F
Simulachrorum confractio, poſt creditum Euangelium, & aliorum in meliores vſus commutatio. tom.10.56.G H

Simulatio.

Simulatio pernicioſa. tom.2.8.K
Simulatio fallax. tom.2.9.H.& 12.E
Simulatio & timor Petri. to.2.11.C D
Simulatio Pauli. Ibidem.I.& ſeq.
Simulatio. tom.3.238.K
Simulatio Petri & Barnabæ reprehenſa.tomo.4. 2.M.& fo.7.I.& 11.D
Simulatio vel dolus quo modo Iacob ſimulauit ſe eſſe Eſau, non fuit malus. tom.5.142.L M
In ſimulatione officij ſunt inſidiæ occultiſſimæ. tom.5.179.F G
Simulatio falſorum Chriſtianorum figurantium imaginem beſtiæ. Eod.189.E F
Simulatio in Eccleſia. to.7.104.D E
Simulata æquitas, duplex eſt iniquitas. tom.8. 142.F
Simulata innocentia. Ibidem.
Simulatio eſt iniquitas. Ibidem.
Simulatores Eccleſiæ ſibi congregant iniquitatem non Eccleſiæ, dum Eccleſiæ ſecreta calumnioſè conſiderant. tom.8.80.I
Simulatio vitanda. tom.10.25.H
Qui manet ĩ clauſtro & intus habet ſimulationẽ, totus cecidit. tom.10.314.K

Sin.

Sin, quid. tom.10.174.E

Sina.

Sina, mons. tom.5.158.D
Sina, interpretatur mandatum, tom.8.135.F

Sinapis.

Sinapis granum quid ſignet. tomo.4.75.L.& fo. 81.E
Vires ſinapis. tom.10.269.G H.& 270.A B

Singularis.

Chriſtus quo modo fuerit ſingularis ante paſſionẽ, & poſt paſſionem multiplicatus. tomo 8.355.E

Siniſtra.

Per ſiniſtram & dextram in ſcripturis quid.tom. 3.23.C.& 33.F.tom.8.310.M.& ſeq.copioſè. & fo.342.M.& 345.E F
Siniſtra neſciat quid faciat dextera in eleemoſynis exponitur. tom.4.100.C.& 272.I & M. tom.8.311.A & F. & 342.M. tom.10.136. E.& ſequen.abundè.
Siniſtra, delectatio laudis. tom.4.272.M
Siniſtra. tom.4.269.F
Siniſtra eius ſub capite meo, quid ſit. tom.8. 311.D
In ſiniſtra eius, diuitiæ & gloria quo modo ſint. Ibidem.E
Siniſtra cur præbenda ſit percutienti te. Ibidem.
Siniſtra noſtra, vita eſt temporalis.tom.8.342.M. & fo.362.F
Contra eos qui de ſiniſtra faciunt dextram.Eodẽ. 343.A B
Qualiter de ſiniſtra tranſeatur ad dexteram.to. 10.270.G H
Siniſtra vtamur ad tempus, dexteram deſideremus in æternum. tom.8.362.E
Siniſtra deſperationis, & dextera præſumptionis, & inter iſtas tenenda via media.to.10.46.D
Siniſtra, vanitas. to.10.156.E
Siniſtra quid. Ibidem.F
De ſiniſtra ſemper feſtinandum eſt fugere ad dexteram. tom.10.216.F
Qui ſint futuri in iudicio ad ſiniſtram. tomo.10. 273.A

Sinus.

Sinus Abrahæ. tom.2.56.H.& 91.E.tom.3. 238.H.& 158.G.tom.10.184.C
Sinus Abrahæ non corporeus. tomo.7.259.E F
In ſinu Abrahæ iuſtorum animæ diem iudicij ſecurè expectant. tom.8.61.H
Sinus & vterus dei, pro ſecreto ponuntur. tom.8. 56.G H.& 197.I.& fo.280.D. tom.9.7.B
Sinus patris quid. tom.9.7.B C
Quid ſit ſinus Abrahæ. tom.10.184.C
Vide, Abraham.

Sion.

Mons Sion Iudæam ſignificat. to.5.168.C D
Sion, ipſa eſt quæ Hieruſalem. to.7.212.H. to.8.240.L. to.9.81.B
Sion, ſpeculatio interpretatur, & ſignificat Eccleſiam. to.5.151.D. to.6.16.E F. to.8.3.M.& 14.D.& fo.108.G H.& 144.D E.& fo.240.I.& 327.K.& fo.335.M.& ſeq.
Sion mons eſt, & à meridie contrarius Aquiloni. to.8.95.F G
Sion, & filia Sion, eadem eſt ciuitas. Eodem.170.H
Sion quaſi patria eſt Iudæorum, ſed vera Sion Eccleſia eſt Chriſtianorum. to.8.181.E F.& 190.L
Sion terrena, vmbram geſtauit cœleſtis. Eodem.208.L
Quid ſit ædificare Sion. to.8.249.D
Quòd ſignificet omnem animam fidelem. Eodem.240.H I
Sion quomodo æterna, & quomodo captiua. to.8.320.H

Siſara.

Siſara, gaudij excluſio interpretatur: & quid figuret. to.8.199.D

Sitis.

De ſiti formanda. to.2.35.M
Sitis bona. to.3.238.F
Nihil ſitit Chriſtus niſi bona opera noſtra. to.8.56.G.& 136.I
Sitire quid debeamus. Eodem.82.B
Qui ſitit in iſto ſeculo, in futuro ſatiabitur. to.8.139.C
Sunt qui ſitiunt ſed non deo, ipſum deſiderium ſitis eſt. Ibidem.F G
Sicut caro ſitit aquam iſtam, ſic anima ſitit fontem ſapientiæ. Ibidem.
Sitienda iuſticia, ſapientia. Ibidem.F G
Qui deo ſitiunt, vndique debent ſitire & anima & carne. to.8.139.K L
Niſi quis ſitiat primò in iſto malo in quo eſt, nunquam perueniet ad bonum quod eſt deus. Ibidem. L M
Sitis ſine ſatietate. to.9.191.H
Sitis multiplex in ſcriptura. to.10.174.F
Sitis Chriſti ſpiritalis. to.8.159.L
Sitio, in Euangelio quid. to.10.102.F
Sitiebat Chriſtus in cruce, & quid. to.10.185.L

Sixtus.

Sixtus epiſcopus Romanus citatur. to.7.164.E. *Retracta.* to.1.13.C
Sixtus epiſcopus & martyr. to.1.13.C. to.9.52.A

Sobal.

Sobal interpretatur vana vetuſtas. to.8.132.D E

Sobrietas.

Quid prodeſt ſobrietas, qui ebrietatem exercet. tomo 9.207.C
Sobrietas mentis & corporis caſtitas eſt. to.9.216.M
Sobrietas cor hominis præparatum facit. Ibidem.
Sobrietatis conditiones & proprietates. Ibidem. M.& ſequentibus.
Sobrietas, ſanitas eſt animæ & corporis. to.9.252.F G
Sobrietatis & ebrietatis comparatio. to.10.309.D & L

Societas.

Societas ſanctorum. to.2.19.K
Societas humana. to.5.237.L
Societas populi quomodo conſumitur. tomo 4.294.A
Societas bonorum & malorum angelorum differunt octo differentiis. to.5.99.I K
Societas mortalium diuiditur bellis. Eodem.154.C D
Socialem vitam beatam dicunt Academici. to.5.178.C
In ſociali amore latent fictio & inſidiæ. Eodem.179.E.& ſequentibus.
Societas ab Academicis diſtinguitur in quatuor gradus. Ibidem.
Societatem humanam alienauit linguarũ diuerſitas. to.5.179.L
In ſociali amore eſt quædam muliebritas. Ibidem.180.B.& ſequentibus.
Socij ſumus Apoſtolorum, quia fidem communem habemus. to.9.124.H
Qui ſocij paſſionum ſanctorum fuerint, ſimul & conſolationis erunt. to.10.259.M
Societas & conuerſatio quid poſſit. to.10.120.E

Socrates.

Socrates præceptor Platonis. to.2.102.H I. to.4.86.G
Socraticus lepos. to.1.102.I
Socratis dictum. to.1.130.M
Socrates de diis quid ſenſerit. Eodem.157.H
Socratis ſententia de viro bono. to.2.18.G.& ſequentibus.
Socrates dicit noſtrum diſcere, eſſe rememorari. tomo 2.70.A
Socrates omnium hominum ſapientiſſimus. to.4.86.F.& fo.ſeq.I
Socratis ſententia, vnumquenque deum ſic coli oportere, quomodo ſeipſe colendum præceperit. to.4.87.I
Socrates Archelai diſcipulus. to.5.64.G H
Socrates primò philoſophiam moralem inuenit. Ibidem.65.A B
Socratis mortis cauſa. Ibidem.A.& ſeq.
Socrates veneno occiditur. Ibidem.B
Socrates philoſophus occiſus fuit inuidia. Ibid.C
Socrates in philoſophia morali excelluiſſe memoratur. Ibidem.G H
Athenienſis ciuitas publicè Socratem luxit. to.5.64.G
Socratis accuſatores occiduntur. Ibidem.G.& ſequentibus.
De Socratis deo. to.5.69.M.& ſeq.
Socrates. to.5.170.E

Socrus.

Inter ſocrum & nurum memorabilis beneuolentia. to.1.36.D
Socrus Eccleſia, ſynagoga. to.8.88.M.& ſeq.
Socrus Petri ſanata. to.4.90.F

Sodales.

Sodales mali, contagioſa res. to.1.19.C D
Sodalitas nulla tam fœlix, in qua non aliquod flagitium extiterit. to.2.135.E F.& ſeq.
Sodales dicuntur vnius conuiuij. to.9.233.I K
Sodales vnde dicti. to.10.43.G
Sodales Sampſonis, eius vxorem ducens, hæreticos figurabat. to.10.181.H

Sodoma.

E Sodomis exire more vxoris Loth. to.4.19.D
In Sodomis quare permiſerit deus perire infantes. to.4.163.M
Sodomitica vindicta. to.3.162.C. to.9.193.D
De Sodomorũ ciuitatibus exuſtis, & pomis exuſtis. to.5.141.H.& 198.M
De terra Sodomorum, cuius natura conuerſa eſt in fœdiſſimam diuerſitatem à conditore naturarum. to.5.200.H
Sodomitæ non videntes oſtium Loth, eis præſens, & tamen alia videbant, percuſsi fuerũt aoraſia. to.5.213.I
Sodomitas coluerunt Caiani hæretici. to.6.4 E
Sodomam iuſtificare. to.6.92.D. to.7.101.L
Sodomitæ iuſtiores quàm Iudæi. to.7.101.L
Sodoma & Gomorra non infidelitate ſed luxuria damnata. to.9.195.B
Pluuia ſulphurea Sodomorum, tentationes. to.10.26.E
Sodomitarum conſuetudo mola. to.10.37.L
Sodoma cæcitas interpretatur. to.10.294.H
Quid ſit fugere Sodomam. Ibidem.
Sodomiticum peccatum, eſt immundicia deo ſummè odibilis. to.10.302.G H.& ſeq.

Sol.

Sol, quid. to.10.155.M
Sol, duplex. to.10.215.K
Solis creatio. to.3.115.C
Sol forte accenſus eſt ex illa luce prima. to.5.93.E
Sol eſt vnus in vno mundo, Dixerunt tamen quidam, quòd anima vna ex peccantibus vnita ſibi erat tanquam carceri. Eodem.fo.97.A B
Solem eſſe lapidem ardentem dixit Anaxagoras. to.5.171.E
Sol circulum ſigniferum per annum complet. to.3.112.B C.& 117.F
Solis & lunæ curſus. to.3.161.K
In ſole, eſſe lucere, & illuminare. to.1.217.C
In ſole calor & ſplendor. to.10.124.D
Sol, candor, & calor, & tria ſunt vocabula, & tria vnum. to.10.55.D E.& 217.B
Solem & lunam ſentire metaphoricos. to.2.10.I
Sol aquilarum oculos vegetat. Eodem.175.B
Solis & lunæ ſtatio. to.3.165.H.& ſeq.
Sol ſtetit. to.5.200.F
Sol retrocedit. to.3.168.K
Sole præſtantior muſca. to.6.32.E
Sol pro manifeſtatione. to.6.129.G H. to.7.24.E. to.8.21.G.& I
De ſole, luna, & ſyderibus, quæſtio. to.6.139.F.& 141.A
Sol non occidat ſuper iracundiam veſtram, duobus modis intelligi poteſt. to.8.27.D
Sol prius veſtit montes quàm terram. Eodem.58.I K
Sub ſole non eſt, quicquid viſibile non eſt. Ibidem.73.C D
Sol iuſticiæ quibus oritur, & non oritur. to.8.126.K.& 263.A B.& fo.358.A B.& fo.378.D E
Cum ſole permanere & ante lunam, quid ſit. Eodem.170.K
Solis nomine tempora deſignãtur. Ibidem.172.B
Sol cognouit occaſum ſuum, quid ſit. to.8.263.C.& ſequentibus.
Sol quos non vrat per diem. Eodem.311.K L
Sol quomodo factus ſit in poteſtatem diei, &c. to.8.340.M
Sol occidit, & quare. to.10.187.A B

Solis obſcuratio.

Solis obſcuratio in paſſione Chriſti. tomo 2.75.G
Solis obſcuratio prophetata. to.4.183.I.& ſequentibus.
Solis obſcuritas indicauit ſcelus Iudæorum in paſſione Chriſti. to.5.24.L M
Solis eclipſis, in paſſione Chriſti, non fuit naturalis. to.5.24.M.& ſeq.
Solem lunamúe quid faciat deficere. tomo 7.172.D
Sol obſcuratus peccata ſunt malorum Eccleſiam obſcurantium. to.9.144.F G.& M

Errores circa Solem.

Sol & luna nates Manichæis. to.2.116 K. to.6.5.G

De ſole Manichæi quid ſentiant. to.6.78.M. in fine.& ſequentibus.
Solem coluerũt Manichæi. to.1.181.B.& 189.B. to.2.70.L. to.6.64.I K
Orantes contra ſolem & lunam. to.6.6.B.& fo. 35.C D.& 64.I K
Nec ideo eſt adorandus, quia aliquando in ſcripturis Chriſtum ſignificat. to.3.16.E.& 263.B C

Solatium.

Solatia vera & certa in hac vita nulla ſunt. to. 2.127.L
Homines boni videntur in hac vita præſtare non parua ſolatia. to.2.128.A
Victoria inania miſerorum ſolatia. to.5.25.K
Solatium animæ & corporis. to.8.139.M. & ſequentibus.

Solennitas.

Vnde dicatur ſolennitas. to.10.220.M
Deo ſolennitas quotannis celebratur, ne quod ſemel factum eſt, de memoria deleatur. Ibidem.

Soliloquia.

Soliloquiorum libri.II. tomo 1.215.G.& ſeq. Retracta.2.A
Soliloquia cur inſcripta. tomo 1.2.A.& fo. 120.A
Soliloquiorum animæ ad deum, liber. to. 9. 164.A.& ſequentibus.

Sollicitudo.

Sollicitudo docet, quos negligentes ſecuritas fecit. to.2.46.E
Sollicitudo dei circa nos. to.9.161.L.& ſeq.
Sollicitudo erga ſalutem animæ eſt apponenda. tomo 10.179.A

Solœciſmus.

Solœciſmus quid. to.3.7.C
Solœciſmus & barbariſmus poetæ amant. to. 1.108.A

Solon.

Solon claret. to.3.23.K
Solonis leges Romani ab Athenienſibus mutuarunt. Ibidem.

Soluere.

Soluere legem quid eſt. to.3.189.B C
Quæ ſolueritis in terra, ſoluta erunt & in cœlo: exponitur. to.10.103.C

Solus.

Non quia ſolus ſit pater vel filius vel ſpiritus ſanctus, vel ſola ſit trinitas, vt dicunt Sabelliani, ideo ſimplex eſt deus. to.5.94.B C

Somnia.

Somniorum imagines & ludibria. to.1.40.H I. to.2.93.H I. to.3.87.G.& fo.153.G
Somnia Venerea. to.3.155.I
Rationes de ſomniis refellantur. to.1.101.G
Somnia Daniel interpretatur. to.3.169.C
Somniorum quinque genera. to.3.196.C
Somniantes quomodo per phantaſiã poſſunt alios apparere. to.5.161.G.& ſeq.
Qui ſomniarũ indicant, cur, quaſi, addant. to. 8.100.I
Somniũ pauperem diuitem facit, euigilatio pauperem. to.8.174.G H.& fo.182.C
Ad quid ſcribantur ſomnia patrum in ſcripturis. to.10.34.G
De ſomnio Ioſeph, Sermo. to.10.167.M.& ſequentibus.
Somnium Ioſeph de ſole, luna, & ſtellis vndecim, in Chriſto perfectè impletum eſt. tomo 10. 168.D E

Somnus.

Somnus & ſomnia, actus animæ. to.1.138.L M
Somnus non adimit animæ vires. Eodem.fo. 130.F
Somno membra langueſcunt. to.1.135.C
Inter ſomno & vigilias medium quiddam. to.1. 157.C D
Sopor Adæ quid adumbret. to.1.186.K L
In ſomno qui debet eſſe quietus, quo modo illudatur à dæmonibus. to.5.214.I
Somnus pro morte poni ſolet. to.8.4.I K
Ideo deus donauit ſomnum corpori, quo reparantur membra corporis, vt poſſint vigilantẽ animam ſuſtinere. Eodem.139.D
Somnus venit ad oculos à requie temporum. to. 8.332.K L
In ſomnis vnde anima tam multa videat. to. 9.186.M.& ſequentibus.
Duplex ſomnus. to.10.22.L M

Sonus.

Sonorum numerus quid & quo modo deprehendatur. to.1.87.B
Sonorum diuerſorum moderatus concentus, concordi varietate, compactam bene ordinatæ ciuitatis inſinuat vnitatem. to.5.150.I
Sonorum tria ſunt genera, voce, flatu & pulſu, & ſignificant mentem, ſpiritum & corpus. to. 8.381.L M
Sonus Apoſtolorum ideo in omnem terram exiuit, vt tu in cœlum intres. to.8.21.G

Sophi.

Sophi, qui. to.5.165.K

Sophiſtæ.

Sophiſticatur Auguſtinus. to.1.119.A.& ſeq.
Qui ſophiſticè loquitur, odibilis eſt: exponitur. to. 3.9.K
Sophiſticæ captiones. Ibidem.K L
Sophiſtæ, ſapientes. to.3.25.F

Sophonias.

Sophonias quo tempore prophetauit. tomo 5. 169.D

Soranus.

Soranus medicus. tom.7.233.D. Retracta. tom.1.14.H

Sordes.

Qui in ſordibus eſt, ſordeſcat adhuc. tom.9. 150.G
Nihil ſordidum inueniat dominus in anima noſtra, ſi nihil in domo noſtra volumus ſordidũ inueniri. tom.10.123.E F
Qui ſordibus inquinatus ad feſtiuitatem domini acceſſerit, terribilem à domino recipiet in die iudicij ſententiam. Ibidem.K

Sorex.

A ſoricibus cùm veſtis roditur, ſuperſtitio. tomo 3.8.F

Sors.

Vis ſortis. to.1.21.H I.& 29.G H.& I.
Sortitio ſedat contradictiones. tom.2.160.I K
Sors non aliquid mali eſt, ſed res eſt in dubitatione humana, diuinam indicans voluntatem. to. 8.38.K L
Sortis nomine gratia dei qua ſaluati ſumus appellatur, quia in ſorte non eſt electio ſed volũtas dei. Ibidem.
Sortes ex promiſſione dei partes hæreditatis vocantur, quæ populo ſunt diſtributæ. tomo.8. 154.G

Sortilegi.

Sortilegi non quærendi. tom.2.119.K.tom.8.38 L
Sortilegi cur non ſint conſulendi. to.8.166.M
Sortilegi fugiendi Chriſtianis. tom.9.14.K.& ſeq. Vide, de Mathematicis.

Spacium.

Spacia ſeculorum definita. tomo.5.103.G

Species.

Species rerum in anima. tom.1.38.L
Species quid ſit. tom.1.64.E.to.10.73.G H
Species ex deo eſt. to.2.160.I
Species à ſpecie viciſſim gignitur. tom.3.88.L
Eſt ſpecies vna ſumma omnino incommutabilis, quæ eſt principium omnium. tom.3.66.I
Species intelligibiles mens quidem noſtra conſpicit, ſed vbi deficimus, neſciendo condiſcit. Eod. 102.D E
Species duplex, vna quæ adhibetur exterius, altera intrinſecus habet cauſas efficientes. tom. 5.107.A
Species omnium animalium fuerunt ab æterno in diuina mente ſecundum Platonem. Ibidem.G
Species domus, cuius ſpolia diuiduntur, quæ ſit. tom.8.153.L M
Sunt tres ſpecies rectitudinis ſcholaſticorum. to. 10.303.H

Specioſus.

Chriſtus cur ſpecioſus præ filiis hominum, non pręangelis. to.3.88.E F
Chriſtus eſt filius hominis, tamen ſpecioſus præ filiis hominum. Eodem.253.M
Chriſtus quo modo ſpecioſus ſit, qui legitur non habuiſſe ſpeciem neque decorem. tom.8. 256.B C

Spectacula.

Spectacula tragica. tom.1.19.F G
De inani gaudio & dolore eorundem. Ibidem & ſequent.
Spectacula ſunt vanitates & inſaniæ mendaces. tom.8.77.E F
Quæ ſpectacula ſint danda Chriſtiano, vt à ſpectaculis vanis retrahatur. Ibidem.I K
Spectare ſi vis, eſto ſpectaculum. tom.8.74. B.& 76.L
Aliud ſit in ſpectaculis mundi, quàm in ſpectaculis dei. Ibidem.76.M.& ſequent.
Poſt ſpectacula euntes corrigite arguendo, conſolamini alloquendo, exemplum præbete bene viuendo. tom.8.106.A
Spectacula Chriſtiana martyrum. Eodem.fo. 77.I K
Sunt Spectacula quædam appetenda, & quædam fugienda. tom.8.197.L
Spectacula curioſa in quæ mutanda ſunt alia.to. 9.240.I.& ſequent.
Comparatio ſpectaculorum gentiũ, ad ſacræ ſcripturæ ſpectacula. Ibidem, vtrobique.
Spectaculorum theatralium deteſtatio. tom.10. 101.A B

Spectra.

Spectra. tom.3.196.D

Specula, Speculator.

Specula magna non reddunt maiores imagines, & cætera. tom.2.143.C
Speculatores, quare conſtituti ſint in Eccleſiis. to. 5.4.F G
Specula dicitur vbi ponuntur cuſtodes. tomo.8. 249.L
Speculari eſt proſpicere, vel conſpicere, vel intendere, vt videas. Eodem.240.I
Locus Ezechielis.33.de ſpeculatore declaratus. tom.10.42.I K

Speculum.

Speculum Auguſtini.tomo.1.in Poſſidonio.tom. 3.204.F
Speculum in quo deus videtur. tom.3.101.G
Speculum & ænigma, quid. Ibidem.I.& ſequent.

Sperare.

Sperantes in deo quo modo ſalui facti dicantur. tom.2.

tomo 2.58.C D
Non ſperat, ſed deum tentat, qui non cauet pericula. to.5.139.A
Sperauit vix latro vnus in cruce, in paßione Chriſti, nunc vero ſperant omnes. to.5.196.I
Sperantur ſolum bona. to.8.6.A
Sperant in deum, qui cognoſcunt nomẽ eius. Eodem.14.C
In domino non ſperat, qui inter malos titubat. tomo 8.27.I
Cur ſperandum ſit in deo, nec in aliqua re, nec in homine. Eodem.56.M.& ſeq.& 58.I K
Ille ſperat, qui bonam conſcientiam gerit. to.8.41.F G
Sperandum eſt in miſericordia dei, non in meritis, non de virtute, non de fortitudine. Ibidem.49.A B
Quiſquis non ſperat in domino, miſer eſt. & quis ſit, qui non ſperet in domino. to.8.52.G
De nullo viuente eſt deſperandum. Eodem.63.D
Licet iuſti iuſtos imitentur, non tamen ſperant niſi in domino. to.8.76.D
Cur ſperare debeat homo auxilium à deo, non de ſe. to.8.95.B
Nihil aliud ſperes in hac vita, niſi laborem, tribulationem, & tentationem. Eodem.100.K
In futurum ſperant quicunque ſperant. to.8.237.B
Quo modo Chriſtus legatur defeciſſe ſperando in deum. to.8.158.M
Superſperare, etſi minus vſitate compoſitũ ſit verbum ex Græco, tamẽ implet veritatis interpretandæ neceßitatem. to.8.296.L.& 300.D
Sperare in domino à cuſtodia matutina, quid ſit. Ibidem.328.M
Cœpiſti ſperare ex quo reſurrexit dominus, noli deficere ſperare vſque ad noctem: nam ſi non vſque ad noctem ſperaueris, deletur quod ſperaueras. Eodem.329.B
Quid ſit ſperare vſque ad noctem. Ibidem.C
Iſrael cur ſperet in domino. Ibidem.E F
Sperando & deſperando homines periclitantur. to.9.57.M. to.10.40.D E
Quid ſperent qui ſedentes in cælo noviſſima verba negligunt. to.9.141.B C
Peruerſe ſperantium & deſperantium cogitationes. to.10.95.K
Sperantium peruerſè periculum. Ibidem.M.& ſequentibus.
Qui ſperat & non timet, negligens eſt: qui timet & non ſperat, inanis eſt. to.10.285.E

Spes.

In deo ſpes. to.1.40.H
Spes vires miniſtrat. to.1.135.C
Spes mea, ab vberibus matris meæ: exponitur. tomo 2.122.G
Spes ouo comparatur, & quare. to.2.129.A.& ſeq. to.10.26.D
Spes fidelium, hæreditas Chriſti. to.2.141.E. tomo 5.236.I
Spes eſt in tenebris, & melior eſt canis viuus leone mortuo: exponitur. to.4.204.E F
Spes. to.5.88.F.& 129.G H
Spes noſtra in infœlicitate, eſt fœlix. Eodẽ.105.K L
Spem perdiderunt diſcipuli. to.5.196.I
In ſpe reſurrectionis viuit hic ciuitas dei. Eodem.199.E.& ſequentibus.
Spe ſalui facti ſumus. to.6.55.B. to.8.155.L.& 320.D
Spes iniquorum mortalis eſt, caduca, fragilis, tranſitoria, & inanis. to.8.60.L M
Spes quæ in deo eſt poſita, non confundit. Eodem.62.M
Spes impiorum præſens, eſt fluxa & falſa: piorũ futura, eſt certa & vera. to.8.112.F
Spes noſtra quo modo factus eſt Chriſtus. Ibidem.134.D E
Spes Chriſtianorum, quæ ſit. tomo 8.139.G.& 146.H I
Spes noſtra ancoræ comparatur. Eodem.144.D E
Quòd deus ſit ſpes omnium finium terræ, nõ vnius anguli, nec Orientis vel Occidentis. to.8.145.G
Cur ſpes noſtra deus à iuuentute, non à pueritia, vel ab infantia. Eodem.165.H
Qui de corruptibilibus præſumpſerunt, ſpes illorum corrũpetur, noſtra vero ſpes, tunc erit res. tomo 8.178.M
Tandiu vocatur ſpes quæ fidei ſuccedit, quandiu non videtur quod ſperatur. Eodem.222.I
Spes in qua humilitate conſoletur hominem. to.8.295.L M
Spes noſtra tã certa eſt, quaſi res iam perfecta ſit. Eodem.316.L
Non ſemper malum eſt non habere ſpem. to.8.329.D
Qui modo eſt ſpes tua, erit res tua. Eodem.367.C
Spes non ponenda in homine. to.9.2.I
Spes nimia miſericordia dei, & deſperatio, plures occidunt. to.9.58.A
Beneficium ſpei. Eodem.162.K
Spes humana in tribus conſiſtit. Ibidem.L
Prouocatio ſpei, in corde peccatoris. to.9.182.G H
Spes amplius viuendi, multos perdit. tomo 10.27.A
Spem à deo accepimus. to.10.26.B C
Spes ad quid nos hortetur. Ibidem.D E
Spei quid maximè inimicum. Ibidem.
Spe periclitantes. to.10.40.D E
In quo ſpes noſtra ponenda. Ibidem.49.A B
Spes & deſperatio animas occidunt, & vtrobique periculoſa ſunt. to.10.49.F
Et qualiter. Ibidem.& ſeq.
Spes falſa. Ibidem.
Spes noſtra quando complebitur. to.10.52.C
Spes noſtra vbi. to.10.53.G
Spes peregrinationi eſt neceſſaria. to.10.75.F
De verbis Apoſtoli, Spe ſalui facti ſumus. Spes autem quæ videtur non eſt ſpes: Sermo. to.10.82.G
Spem noſtram quid erigat. to.10.115.C
Spes eſt nobis neceſſaria. to.10.153.A B
Quæ ſit ſpes firma. Ibidem.
Bonorum ſpes in hoc mundo poſita non eſt. to.10.184.K
Spe, ſemper in anteriora penetrandum, non retro reſpiciendum. to.10.26.E F
Et de ſpe plura. Ibidem.
Diabolus toto niſu tentat à nobis ſpem abſcindere. to.10.218.B
Capitis noſtri præceßio, ſpes membrorum eſt. to.10.318.I

Speuſippus.

Speuſippus, Platonis ſucceſſor. to.5.69.D

Sphæra.

Sphæra extremũ tardius rotatur, quam medium. tomo 2.243.C

Sphinx.

Sphinga mõſtrum ab Oedipo ſoluto ænigmate occiditur. to.5.259.G

Spica.

Spicas confricantes diſcipuli, quid adumbrent. tomo 4.75.G
Spica vulſa. to.4.100.G
Diſcipuli ſpicas ſabbato vellebant. to.4.206.L M

Spinæ.

Spinæ cur creata & tribuli. to.3.122.A
Spina dorſi ſic aliquãdo curuatur homo, vt quaſi quadrupedem faciat. to.5.178.G H
Spina ſignificat conſcientiam peccati. to.8.42.C.& ſo.ſeq.C
Spinæ ſignificant peccatores. Eodem.126.M.& 262.M.& ſequentibus.
Quid ſit conuerti in ærumna dum cõfigitur ſpina. tomo 9.222.F G
Malafacientes ſunt ſpinæ. to.9.252.D
De ſpina poteſt vua legi. to.10.42.F G
Spina, Phariſæus eſt. Ibidem.F
Quando ſpina decerpentem botros pungat. Ibidem.G
Spinæ, facta malorum prælatorum & ſacerdotum. Ibidem.G
Spina, compunctio pœnitentiæ. to.10.64.L
Qui ſpinas ſeminant, ignem colligent. to.10.276.M

Spinienſis.

Spinienſis, deus. to.5.36.L

Spiritus ſignificata.

Spiritus vocabulum, πολὐσημον. tomo 2.161.G H.& ſeq. tomo 5.99.K L.& 154.G.& 195.A B.& 199.E. to.4.226.B C. to.5.113.L M. to.7.260.H I.& ſeq.copioſè. to.10.36.I K.& 69.F G
Spiritus ſex modis in ſcripturis dicitur. to.9.185.F
Spiritus pro anima. to.2.8.E. to.5.99.K.& 156.I. to.4.203.D
Spiritus pecoris.to.5.99.K.& 154.G.to.10.36.K
Spiritus, ventus dicitur. to.3.99.L.& 136.I. tomo 10.36.K
Spiritus, mens rationalis. to.3.154.G
Spiritus, dicitur etiam deus. Ibidem.H
Spiritus dicitur aer vel ventus, ſed non ſpiritus vita. to.5.45.E
Spiritus ſiue diuinus, ſiue humanus, ſiue brutorum, ſiue iſte aer in ſacra ſcriptura dicatur, ſemper Græcè dicitur πνεῦμα: flatus autem dicitur πνοὴ. to.5.114.A
Spiritus ſpiritalis ſignificat. to.8.258.C D

Spiritus in genere.

Effectus ſpiritus. to.1.50.C
Spiritus vnio, quid ſit. to.3.75.E
Spiritus, & mentis, differentia. to.5.154.H.& ſeq.copioſè. to.7.260.H I
Spiritus inferior mente. to.3.154.I K
Spiritus, corpore præſtantior. to.3.155.M
De ſpiritu & anima. to.3.191.M.& ſeq.
Spiritus corporeus, aer, ignis. to.3.197.E
Spiritus rationales. to.3.199.K
Spiritus intellectualis. to.5.201.L
Spiritus triplex vis. to.4.229.E
Spiritus & anima. to.7.258.K L
Spiritus dicitur vir, caro mulier. to.9.5.F
Tres ſpiritus ex ore draconis procedentes. to.9.147.G H
Spiritus non fuit tantum ſpiritus. to.9.203.B C
Prudentia ſpiritus. to.10.61.L

Spiritus vitæ.

Spiritus ſuperfuſus aquis. to.1.50.B
Quo modo ferebatur ſpiritus, &c.& de Chao. tomo 1.181.D
Quis ſpiritus dei ferebatur ſuper aquas. to.10.195.K
Spiraculum vitæ. to.3.199.E
Spiritus vitæ. to.4.205.D

Spiritus vitæ eſt ipſe deus. to.5.43.E
Spiritus inſufflatio, quid. tomo 1.186. A.& ſequentibus.
Qualiter accipiẽda ſit vel illa inſufflatio, in qua primus homo factus eſt in animam viuentem, vel illa quam dominus fecit, dicens, Accipite ſpiritum ſanctum. to.5.113.H
Spiritus vitalis mundi. to.4.149.C
Spiritus vitæ, quare ſic dicitur. to.5.114.A & ſequentibus.

Spiritus hominis.

Spiritus hominis immundus. to.1.50.C.& 113. K L
Spiritus hominis, vocatur mens ſiue ratio. to. 1.141.L.& 186.C. to.3.33.A.& ſo.ſeq.F. & 99.K.& 154.G. to.4.127.L M. to.7. 260.H I
Spiritus noſter dicitur biſariam. to.3.74.A
Spiritus noſter, quo modo dicatur. Ibidem.
Spiritus dei, & ſpiritus hominis, quo modo vnus ſpiritus fiat. to.3.75.A B. to.4.55.A B
Spiritus dicitur etiam in homine, qui non mens eſt. to.3.99.K.& 157.H
Spiritus hominis, anima. to.3. 145.I.& ſeq. copioſè.& 192.L.& ſo ſeq. A B. tomo 4. 55.A B
Spiritus hominis, animæ quaſi maritus. to.4. 132.H I
Spiritus hominis factus à deo. to.4.127.L
Spiritus, & anima hominis, quid diſtent. to. 7.260.H
Spiritus hominum, ſuperbia eorum, qui cum aſſeritur, quo modo in puluerem conuertentur. to. 8.265.L M
Omnis homo qui ſpiritum ſuum ſequitur, ſuperbus eſt. ſubde ergo ſpiritum tuum, vt capias ſpiritum dei. to.8.356.B
Spiritu illius aguntur, cuius reguntur imperio. to. 10.137.I
Duplex ſpiritus in homine. to.10.56.I K
Apparitiones ſpirituum. to.3.155.G H
Confutatio erroris dicẽtis hominem depoſita carne eſſe ſpiritum. to.10.241.M
Spiritus egreſſus à corpore, tribus ſenſibus vtitur. to.10.305.K

Spiritus ſanctus.

Spiritus ſanctus. to.3.59.G.& 52.F.& 174.K
Spiritus ſanctus quid ſit. to.9.185.B C
De ſpiritu ſancto quo modo loquatur ſcriptura. tomo 3.60.A
De ſpiritu ſancto ſcripſit Didymus. to.4.30.M
Spiritus ſolitariè ſemper in bonam partem capitur. to.4.149. A.& 226.C
Spiritus quare dicatur ſanctus. to.5.97.E F
Spiritus ſancti poteſtatio. to.9.152.F G
Non quicunque ſpiritus, ſpiritus ſanctus eſt. to. 10.10.C
Articuli de ſpiritu ſancto. to.10.194.H I

Spiritus ſanctus deus.

Spiritus ſanctus deus. to.2.66. H. to.4.33. D.& 228.H.& 231.A. to.6.162.K L.& ſeq. to.9.11.K
Creator. to.1.169.E.& L. to.3.59.H. to. 6.162.C D.& ſequentibus.
Spiritus in diuinis, ad aliquid. to.2.161.F G
Spiritus ſanctus verus deus, non creatura. to. 3.56.B
Spiritus ſancti dignitas. to.4.149.K.& 225.M
Probat deitatem ſpiritus ſancti. to.4.231.C D. tomo 10.224.C D
Spiritus ſanctus nõ eſt creatura, quia ipſe eſt creator. to.8.47.A B
Spiritus deus eſt, & præſens vbique & totus. to. 9.188.A.& ſequentibus.
Spiritus ſanctus, tertia in trinitate perſona. to. 5.97.E F
Vnum ſpiritum ſanctum gratia teſtatur, quia vnũ baptiſma in nomine trinitatis. to.10.258.G

Spiritus patris, & filij.

Spiritus ſancti pater & filius, vnicum principiũ. tomo 3.74.A B
Spiritus deus & Chriſtus, vnus. to.4.228.H
Spiritus patris & filij, ſpiritus ſanctus propria quadam notione huius nominis, in ſacris literis nuncupatur. to.5.94.A B
Spiritus ſanctus cõmunis patri & filio, poteſt dici eorum ſanctitas. Eodem.97.E F
Spiritum ſanctum ſuũ eſſe & patris ſignificauit, inſufflans in diſcipulos ſuos. to.5.114.A
Spiritus ſanctus, vnus patris & filij ſpiritus, & eiuſdem cum patre & filio ſubſtantiæ. to.6. 158.K L. to.8.155.I. to.9.206.C D. to. 10.10.M.& ſeq.& 139.G H.& 224.D
Spiritus ſanctus dicitur virtus filij, ſicut virtus patris. to.9.106.E
Spiritus ſanctus accipit de eo quod eſt filij. Ibidem.M.& ſequentibus.
Spiritu ſancto annunciante, annunciat pater & filius. to.9.108.L M
Spiritus ſanctus non eſt minor patre & filio. to. 9.203.F G.& 242.L M
Nullus hæreticus vnquam dixit, in trinitate ſpiritum ſanctum eſſe maiorem filio. to.10.11.D
Spiritus ſancti poteſtas, à patre & filio planè indiuidua. to.10.11.H I
Spiritus ſanctus communiter habetur à patre & filio, quia ſpiritus eſt vnus amborum. Eodem.12.F
Spiritus ſanctus, nec minor patre & filio, nec eorum miniſter eſt. to.10.125.F G

Spiritus proceſsio.

Spiritus ſanctus à patre & filio procedens. tomo 3.52.F.& 107.I K.tom.6.158.K.& ſequent. tom.9.106.C.& ſequentibus.
Spiritus ſanctus procedit à filio, ſicut procedit à patre. tom.9.106.C D.& ſequentibus.
Spiritus ſanctus non dicitur natus, ſed procedẽs. tom.9.106.F G
Proceſsio ſpiritus ſancti, à patre & filio. tom.9. 190.H
Spiritus ſanctus nec eſt genitus, nec ingenitus. to. 10.140.G.& 191.A
Spiritus ſanctus non eſt minor filio, licet ab eo mittatur. tom.10.224.E

Spiritus ſancti adoratio.

In ſpiritum ſanctum credere. tom.3.33.G

Spiritus ſanctus, donum.

Spiritus ſanctus, donum dei. tomo.1.158.E & 159.G H.& 167.A.tomo.3.33.M.& ſeq. & 38.C.& 233.L.tom.9.29.M
Spiritus ſancti dona, & auxilium.tom.2.96.I K & ſequentibus.
Quo modo in ſpiritu ſancto etiam antequam daretur, poſſit doni nomen intelligi, vt ei ſemper non aliud fuerit donum eſſe, quàm ipſum eſſe. tom.3.74.B
Spiritus ſancti ſeptem dona, ſiue gratiæ. tom.4. 263.M.to.10.203.F G.& 262.M.& ſequen.
Spiritus ſancti donum, ipſe ſpiritus ſanctus.tomo 3.74.B.& 106.B
Spiritus ſanctus, donum & donatum quomodo dicatur.tom.3.73.I.& ſo.ſeq.B C
Spiritus ſancti diuerſa dona. tom.3.105.L M.to. 8.48.K
Spiritus ſancti donum, remiſsio peccatorum.tomo 6.15.C D
Ad donum ſpiritus ſancti pertinet, ſi tibi diſplic eat malum quod feciſti. tom.8.108.A
Spiritus ſanctus, deus & donum dei. tom.10. 10.H
Munus quod ſpiritus ſanctus credentibus attulit. tom.10.50.E.& ſequentibus.
Spiritus ſanctus, donum maximum. Ibidem.K

Spiritus dei.

Spiritus dei ferebatur ſuper aquas. tom.1.50.A B.tom.3.100.A.& 114. H.tom.4.149.B.& 155.F.& ſequent.& .166.M
Spiritus dei, pro vitali creatura. to.3.110.B
Spiritus dei inſinuatio. to.4.26.L.& 33.A
Spiritus dei pro creatura. tom.4.149.A
Spiritus dei, ſpiritus ſanctus. Ibidem.
Spiritus dei, aura. tom.10.70.B
Spiritus qui ex deo eſt. tom.10.97.M.& ſequen.
Spiritus dei, quo modo cognoſcatur. tom.10.87. M.& ſequentibus.

Spiritus dei in homine.

Spiritum nolite extinguere: exponitur. tom.2. 19.F G
Spiritus timoris nihil prodeſt, ſine ſpiritu charitatis. tom.3.237.L
Spiritu dei qui aguntur. tom.3.240.A.tomo 10.69.H.& ſequent.
Viuere ſecundum ſpiritum, quid. tom.5.115.C D
Spiritus quo modo dicatur ſcrutari etiam profunda dei. tom.8.112.B
Spiritus confitens Chriſtum veniſſe in carne, ex deo eſt. tom.9.134.D
An hæretici confitentes deum in carne veniſſe, ſpiritum dei habeant. Ibidem.E.& ſequentibus.
Spiritum dei habemus, ſi viſcera noſtra ſint plena charitate. tom.9.137.G
Aliud naſci de ſpiritu, aliud paſci de ſpiritu. to. 10.10.K
Spiritu ambulate, & concupiſcentias carnis ne perfeceritis. tom.10.36.E F.& 56.H
Quis ſpiritus pugnet in homine aduerſus carnem. Eodem.35.H I.& ſequent.
In ſpiritu eſſe, quid. tom.10.58.H I
Spiritum Chriſti habere. tom.10.62.D
Spiritus gratia, quid petat. Ibidem.H I
Spiritum noſtrum contemnere debemus, vt accipiamus ſpiritum dei. tom.10.74.D
Spiritus dei & hominis, quo modo non ſolũ ſine anguſtia, ſed & cum dilatione cohabitant. Ibidem.
Quid eſt duci ſpiritu. tom.10.145.A
Fructus ſpiritus. tom.10.166.F

Spiritus ſancti miſsio, aduentus, datio.

Spiritus ſanctus bis datus. tom.3.71.H.& 207.G.tom.9.93.I
Spiritum ſanctũ an poſſint dare viri ſancti, & Eccleſiæ prælati. tom.3.207.G
Spiritum ſanctum accepit Chriſtus, & quando. Ibidem.I
Spiritum ſanctum accepit Cornelius ante baptiſmum. tom.4.52.H.& 57.B.& 131.I
Spiritus ſancti aduentus duplex. to.4.131.K
Spiritus ſancti influxus, & variæ operationes.to. 4.226.D.& ſequentibus.
Accipite ſpiritum ſanctum, exponitur. to.5 113. H.& ſequentib.
Spiritus ſanctus miſſus ad Apoſtolos, quid ſignificet. tom.5.174.C
Spiritum ſanctum acceperunt Apoſtoli, vt igne charitatis arderent. Ibidem.D E
De ſpiritu dando. tom.6.26.M
Spiritus domini ſuper quem requieſcit. tomo.6. 179.I K

179.I K
Spiritus ad menſuram datur hominibus, non autem Chriſto. to.9.18.K
Spiritum ſanctum quare nō dederit Chriſtus ante ſuam reſurrectionem, & quo modo Euangelium dicat eum non datum, cum Symeon dicatur Chriſtum in ſpiritu ſuſcepiſſe. Eodem. 56.H I
Spiritum ſanctum nondum datum, quo modo dicebat Chriſtus, eo quod non eſſet glorificatus, cum multi ſine ſpiritu ſancto loquerentur. to. 9.82. G H
Sanctum paracletum quo modo Chriſtus promiſerit Apoſtolis. to.9.93.F
Spiritum ſanctum quo modo dicebat Chriſtus ſe daturum Apoſtolis ſi diligerent, quem qui nō habent, diligere non poſſe alibi docet. Ibidem.G
Spiritus ſanctus non æqualiter datur omnibus. Ibidem.I K
Chriſto præſente nō miſſus eſt ſpiritus ſanctus ad Apoſtolos. to.9.102.B
Adhærendo Chriſto carnaliter, non meretur ſpiritum ſanctum accipere. Ibidem.D E
Diſcipuli imperiti & idiotæ, ſpiritus ſancti aduentu, ſubito omnes ſcientias & linguas didicerunt. to.9.126.L
Spiritus ſanctus venit ſuper cētum viginti homines ſedentes in Hieruſalem. Ibidem.
Spiritus ſancti miſſio, quid operetur in nobis. to. 9.174.I K
Spiritus ſancti datio tollit ſeruitutem, & dat libertatem. to.9.101.B C
Spiritus ſancti ſigna ad animam venientē. to. 9.177.L
Quare Apoſtoli, accepto ſpiritu ſancto, omnium gentium linguis locuti ſint. to.10.11. M. & ſequentibus.
Creditoris quid attulerit ſpiritus ſanctus. to. 10.50.E
Nulla poſt miſſum ſpiritū ſanctum excuſatio incredulis. Ibidem.H
Spiritus ſanctus ad virginem miſſus. to.10. 127.L
Spiritus ſanctus non mittitur, quia ſubiectus ac ſeruiens ſit deo imperanti. to.10.220.A
Multi poſt Apoſtolos ſpiritu ſancto repleti ſunt. Ibidem. I K
Quiſquis putat modo ſpiritum ſanctum nō dari, non eſt dignus accipere. to.10.221.B
Quid eſt quod Chriſtus dixit, Spiritus ſanctus non poteſt venire, niſi ego abiero. Ibidem.H I
Quare Chriſtus bis dedit ſpiritum ſanctum. to. 10.319.F
De aduentu ſpiritus ſancti, Sermones duo. to. 10.220.M.& 221.H.& 319.K

Spiritus ſanctus qualiter, & quando miſſus.

Spiritus ſancti miſſio viſibilis. to.3.60.I K
Spiritus ſancti ſenſibilis demonſtratio. tomo 3. 71.K L
Spiritus ſanctus variè datus. to.10.103.G H. & ſeq. copioſè.
Spiritus ſāctus in primitiua Eccleſia apparebat datus. Ibidem.D
Aduentus ſpiritus ſancti modus. to.10.221.E F
Spiritus ſanctus in ſpecie columbæ, quid præſigurarit. to.3.174.D
Spiritus ſanctus per columbam & ignem quare oſtenſus. to.4.126.L. to.9.11.I.& ſeq. copioſè.
Spiritus ſancti ſubſtantia nec in columbam, nec in ignem eſt tranſmutata. to.9.185.D E
Spiritus ſancti deſcenſus in linguis igneis, quid ſignet. to.6.105.D. to.7.24.D E.& 50.E. tomo 8.234.C
Spiritus ſanctus cur in linguis venerit. to.8. 21.I
Quare modo quibus datur ſpiritus ſanctus, non loquantur omnium linguis, ſicut prius. Eodem.374.K
Spiritus ſanctus diuiſus in linguis, & in columba vnus, quid ſignificet. to.9.12. G H
Adueniente ſpiritu ſancto tota Eccleſia in paucis hominibus erat, ſed in linguis totius orbis erat. to.10.221.C
Spiritus ſancti miſſio quinquageſimo die, ſicut lex in Sina. to.4.34.B.& 177.C. to.6. 104.L
Spiritus ſanctus quando miſſus. to.6.26.I
Spiritus ſancti miſſio eſt conformis dationi legis in monte Sina. to.10.61.B C.& ſeq. copioſè.

Spiritus ſancti inhabitatio.

Spiritus ſanctus habitat in paruulis baptizatis. tomo 2.58.C
Spiritus ſanctus aliter adiuuat nondum inhabitans, aliter inhabitans. to.2.95.L
Spiritus ſancti ſenſibilis demonſtratio, quo modo accipienda. to.3.71.K L
Spiritus ſāctus loquutus per Prophetas. Ibidem.I
Spiritus ſancti repletiones. to.4.149.C
Spiritus ſancti templa credentes. to.6.145.B C. & ſe.ſeq.C
Spiritus ſanctus etiam in Patriarchis. tomo 7. 193.I K
Spiritu dei plenus eſt mundus. to.8.347.A B
Spiritum ſanctum non habent, ab Eccleſia ſegregati. to.10.12.A
Spiritus ſanctus loquutus eſt ī Prophetis & Apoſtolis. tom.10.125.F G
Spiritus ſanctus eſt in tota Eccleſia, ſicut anima eſt in toto corpore & qualibet parte eius. tomo 10.221.D

Spiritus ſancti diſceſſio.

Quid remanet in anima, ſpiritus ſancti feruore deſcedente. tom.9.178.A
Pater, filius & ſpiritus ſanctus, ſimul deſerūt impios. tom.9.241.H I
Quare ſpiritus ſancti feruor animam aliquantulum deſerit. tom.9.178.B

Spiritus ſancti opera, & effectus.

Spiritus ſancti effectus in cordibus noſtris. tomo 1.50.C
Spiritus fouens animas infirmas. Ibidem.
Spiritus cur ſolus ferebatur ſuper aquas. Ibidem.E
Spiritus dei, amor. Ibidem.E F
Spiritus ſanctus dimittit peccata. tom.1.50.H
Spiritus primitiæ. Ibidem.I
Spiritus ſanctus gemere dicitur, quando nos gemere facit. tom.1.183.I K. tom.2.96.K. tomo.6. 145.G.& 148.G H.& 154.K &.162.C. tom. 7.279.G H. tom.9.11.K
De ſpiritu ſancto natus Chriſtus. tom.3.32.M. & 37.M.& 107.I
Spiritus ſanctus implet legem in nobis. tomo.4. 36.L M
Spiritus ſanctus neminem viuificat extra Eccleſiam. tom.2.48.B
Spiritus domini agit per bonos & malos. tom.4. 73.C
De ſpiritu ſancto Mariam concepiſſe. to.4.92.F
Spiritus vbi vult ſpirat. tom.4.148.F
De ſpiritus ſancti influxibus, & variis operationibus. tom.4.226.D
Spiritus vis triplex. tom.4.229.E
Spiritus ſanctus eſt ipſe qui nos curat interius, ſine quo medicina ſpiritalis nihil valet. tom.5. 124.M
Quod in primæua Eccleſia faciebat vnus homo accepto ſpiritu ſancto, hoc modo vnitas facit vt linguis omnibus loquatur. tom.8.21.K L
Spiritum ſuum quando deus emittit, aufert ſpiritum noſtrum. tom.8.265.L M
Spiritus ſanctus quo modo arguet mundum de peccato, de iuſticia, & de iudicio. to.8.278. L M. tom.9.102.G.& ſequen.
Spiritus dei bonus deducet me in terram rectam, quia ſpiritus meus malus, deducit me in terrā peruerſam. tom.8 359.M
Spiritu ſancto teſtimonium perhibēte de Chriſto, timor omnis abſcedit. to.9.102.B
Spiritus quo modo clarificet filium. tom.9. 106.G H
Spiritus dei nos hortatur ad ſe bibendum. Eodē. 135.D
Per ſpiritum ſanctum, id eſt, charitatem deo recōciliamur, & colligimur in vnum. to.10.10.H I
Chriſtus ſic in ſpiritu ſancto peccata dimittit, ſicut in ſpiritu ſancto dæmonia eiicit. Ibidem.I
In ſpiritu ſancto populus dei in vnum colligitur, ſpiritus vero immundus in ſeipſum diuiſus eſt. Ibidem.M
Ad ſpiritum ſanctum propriè pertinet collectio in vnum, & remiſſio peccatorum. tom.10. 11.L M.& 12.E F
Spiritus ſanctus habitator noſter ipſe facit, auget, perficit iuſticiam noſtram. tom.10.12.E
Spiritus ſanctus, ſpiritus vnitatis & ſocietatis diabolus, ſpiritus in ſe diuiſus. tom.10. 12.G.& I K
Spiritus ſanctus non ſolum indiuiſus, ſed & peccatorum quæ in ſe diuiſa ſunt, dimiſſor & purgator. Ibidem I
Sancti ſpiritus diſpenſatione pro meritis res geruntur. tom.10.161.D E
Spiritus ſancti effectus. tom.10.220.K L.& 221.E F

Spiritus ſancti nomina, & attributa.

Attributa ſpiritus ſancti. tom.9.170.K L
Spiritus adoptionis, & ſpiritus timoris, idē ſpiritus. tom.4.33.B.&.284.M.& ſeq. Aduocatus noſter. tom.6.145.A B. tom.9.93.L
Quare ſpiritus, amor dei, & ſanctus, dicatur. to. 9.185.B C
Spiritus ſanctus quare per aquam & oleum ſignificetur. tom.8.277.D
Spiritus ſanctus, aqua. tom.9.234.B C
Spiritus ſanctus arra nobis data, non pignus. to. 10.70.A B
Spiritus ſanctus, calor. tom.10.183 F
Spiritus ſanctus, charitas dei. tom.3.33.M.& ſequen. tom.9.19.B
Spiritus ſanct^9 quo modo ſolus dicatur charitas. tom.3.75.F.&.104.M
Spiritus ſanctus, columba. tom.2.94.I.& ſeq. tom.3.60.K.& ſequentib.
Spiritus ſanctus dicitur conſolator. tom.6.63. D E.& 145.A B
Spiritus ſanctus, digitus dei. tom.2.119.B. to. 3.62.L.& 184.M. tomo.4.30.L.& 78.G.& 100.L.& 221.L. tom.5.144.E. tom.10.69.M
Doctor fidelium. tom.1.46.K. tom.9.103.H I. & 129.H I.& ſequentib.
Spiritus ſanctus, fons. tom.1.199.A. tomo.7. 50.D
Spiritus ſanctus, gratia dictus. tom.10.50.K
Spiritus ſanctus, ſpiritus Heliæ & Moyſi. tomo 3.74.B. tom.4.33.I.& 55.A B

Spiritus

Spiritus ſanctus, ignis. to.1.50.E. to.2.94. L M.& ſeq. to.3.60.K.& ſeq.
Spiritus ſanctus, & ſpiritus iræ dei, idem ſpiritus. to.4.33.A
Lumen cordium. to.1.50.B.& ſeq.
Spiritus ſanctus pignus, & arra beatitudinis. to.4.123.H. to.9.56.H I
Spiritus ſanctus, oleum exultationis. tomo 6.161.B
Spiritus rectus, ſpiritus ſanctus: & ſpiritus principalis quid ſit. to.8.108.B C
Spiritus ſanctus, in ſcripturis ſacris, dicitur ſapientia multiplex. to.5.93.D E
Spiritus ſanctus, numero ſeptenario ſignificatur. to.3.129.A. to.4.289.A. to.9.121.E F
Spiritus ſeruitutis, qui. to.4.285.A.in prin. tomo 10.69.L M
Spiritum ſanctum virtutis nomine appellari. to.9.106.E F

Peccatum in ſpiritum ſanctum.

Qui verbum dixerit in ſpiritum ſanctum, non ei dimittetur, &c. exponitur. to.10.9.D
Auguſtinus difficultatem quæſtionis de peccato in ſpiritum ſanctum in ſermonibus ad populum, ſemper vitauit. to.10.9.G H
Spiritus blaſphemia quid. Eodem 10.C
Spiritus blaſphemia, impœnitentia. tomo 10.10.M
Longam cordis impœnitentis contradictionem, Euangelium verbum breue appellat in ſpiritum ſanctum. Eodem.11.D.& 12.G H
Verbum dicit in ſpiritum ſanctum, qui vnitati Eccleſiæ, corde impœnitenti reſiſtit, vbi ſit peccatorum remiſſio. to.10.12.K

Hæreſes circa ſpiritum ſanctum.

Spiritus ſanctus, Fauſtus Manichæus. tomo 1.24.C
Spiritum ſanctum in ſe, non Apoſtolos deſcendiſſe, Cataphryges dicunt. to.3.174.K. to.6.4.I
Manichæi in ſuum archimanichæum. to.3.174.K. to.6.6.A.& 22.D.& 26.F G
Spiritum ſanctum creaturam dicunt Macedoniani. to.2.45.L. to.6.6.D E
Eunomiani, ſiue Aetiani. Ibidem. vtrobique.
Spiritum ſanctum patre filióque eſſe minorẽ, Arriani docuerunt. to.6.6.B.& 15.K
Spiritum ſanctum aliqui dixerunt non eſſe: alij eſſe, ſed deum non eſſe, ſed creaturam: alij eum ad dæmones eiiciendos nihil valere. to.10.9.D E
Sadducæi ſpiritum ſanctum negabant: Phariſæi vero eum eſſe defendebant, ſed in Ieſu Chriſto eſſe negabant. Ibidem.E
Opiniones hæreticorum de ſpiritu ſancto. to.10.9.D E
Opinio quorundam quare peccatum in ſpiritum ſanctum non dimittatur, & in filium dimittatur. to.10.11.D E
Error ponentium ſpiritum ſanctum procedere à filio, ad ſanctificandum creaturas. to.10.140.G
Error dicentium ſpiritum ſanctum in filij incarnatione pro ſemine fuiſſe. to.10.122.L M

Spiritus boni & mali.

Spirituum commixtio. to.3.155.C.& fo.ſeq.I.& 196.F
Spirituum apparitiones. to.3.155.G H
Spirituum diſcretio. Ibidem.G
Spiritus quidem afficiunt mentem hominis, ſed ſolus deus implet. to.2.214.H L to.3.255.C
Spiritus rationales. to.3.199.K
Spiritus quomodo partim ceciderint. Ibidem.
Spiritus dei bonus & malus. to.4.149.A
Spirituum bonorum & malorum miniſteria. to.4.151.H I
Spirituum diiudicatio, donum dei. to.4.216.G
Spiritus dei ſeptem. to.8.381.A
Spiritus non ſunt angeli, ſed cùm mittuntur ſunt angeli. to.8.158.B C
Quo modo cognoſcuntur ſpiritus ſi ex deo ſint. to.10.87.M.& ſequentibus.
Duo ſunt ſpiritus, vnus dei, alter huius mundi. tomo 10.195.L

Spiritus malignus.

Spiritus immundus duplex. to.1.213.K L
Spiritus appellantur in ſcripturis etiam mali angeli. to.3.172.E
Spiritus mundi huius, ſuperbia ſpiritus. to.3.184.D. to.10.97.M
Spiritus malignus, quare ſpiritus domini dictus. tomo 4.148.K L
Spiritus mali, miniſtri dei. Ibidem.L
Spiritus malignus nocendi poteſtatem non habet, niſi à deo. Ibidem.
Superbæ animæ ſpiritus inflatus affectat quæ dei ſunt. to.5.2.B
De ſpirituum malorum vel dæmonum deceptione. tomo 5.01.I K
Spiritu cogitur Hermes idololatra confiteri deos factos eſſe. to.5.73.B
Spiritus principum ſuperbi ſunt ſpiritus, & quid ſit auferre ſpiritum principum. to.8.183.G H
Spiritus maligni, maleuolentia paſcuntur. Ibidem.237.F G. Vide, Dæmones.

Spiritus, Litera.

De ſpiritu & litera. to.3.181.K. Retracta. to.2.12.M. & 5.D. to.2.26.H I. to.3.14.L. tomo 4.16.D
Litera occidit, ſpiritus autẽ viuificat, copioſè exponitur. to.3.11.K L.& 182.B.& 236.K.& 238.L. to.4.33.B. Vide, Litera.

Spiritus, Caro.

Spiritus & carnis pugna. to.1.3.I.& fo.ſeq. L M.& 6.M.& 8.C D.& I K.& 32.G H.& 154.M.& ſeq.& 186.K L. to.2.7.M.& ſeq. to.3.4.B C.& 146.C.& 239.I. to.4.136.M.& 183.F. to.6.126.B. to.7.178 G
Spiritus & cupiditatum regna, graphicè deſcribuntur. to.1.142.A.& ſeq. to.2.102.D
Spiritus carni ſeruiens, dicitur carnalis, ſicut caro ſpiritui ſeruiens in paradiſo cœleſti, dicitur ſpiritalis. to.5.112.E
Spiritus & carnis pugnæ ratio, ſecundum Manichæos. to.6.6.B
Spiritus & carnis ſpiritale coniugium. Vide, Coniugium, Vxor.

Spiritalis.

Spiritales etiam venundati ſub peccato. to.1.9.H
Spiritalis homo quo modo fiat. to.1.159.G
Spiritalis domus ædificanda. to.2.59.A.& ſeq. to.8.310.I.& ſeq.
Spiritales homines non diiudicantur, ſed carnales. tomo 5.139.M.& ſequentibus.
Sicut in veteri teſtamento quidam ſpiritales, ita in nouo quidam carnales inueniuntur. to.7.82.E F
Spiritales etiam errare poſſunt. to.7.97.B
Spiritalis intellectus credentem ſaluum facit. to.8.50.F G
Spiritalibus inimici ſunt, omnes carnales. Ibidem.343.E F
Spiritales à malo. to.9.85.D
Spiritalis, quis. to.10.59.I
Spiritales duabus alis, id eſt, dilectione dei & proximi, eleuantur in altum. to.10.153.G
Spiritales à dei & proximi amore ſeparari non poſſunt. Ibidem.

Spithamus.

Spithamus, quid. to.4.37.D

Splendor.

Splendor patris, Chriſtus. to.2.66.I. to.6.12.B.& ſequentibus.
Splendor ſanctorum, quid ſit. to.8.280.B C
De quibus ſplendor dicatur. to.10.48.D
Qui eſt ſplendor gloriæ. Ibidem.D E

Spoliare, Spolium.

Spolia dicuntur quæ victis hoſtibus detrahuntur. tomo 8.154.A
Spoliare Paganum, & veſtire Chriſtianum. to.10.79.D

Sponſus.

Sponſus Chriſtus, ſponſa Eccleſia. to.2.121.D. to.4.130.H. to.6.19.D. to.8.20.F.& 87.I. to.9.26.E.& ſeq. copioſè. to.10.21.L.& 89.D
Sponſus & ſponſa, Chriſtus. to.8.35.K.& 122.F.& fo.247.H. to.9.150.G
Sponſa non amabit niſi cùm facta fuerit vxor, quia fieri poteſt vt alius ſponſet, & alius ducat vxorem. to.8.315.F G
Sponſus & ſponſa coniuncti ſunt in vtero virginis. to.9.124.G
Cognoſcens ſponſum & ſponſam, meritò venit ad nuptias. to.9.126.E
Sponſus & ſponſa duo videntur, & vnus eſt. to.10.142.H

Spurius.

Spurius Aemilius. to.5.25.M

Stabilitas.

Nemo tanta eſt firmitate ſuffultus, vt de ſtabilitate ſua debeat eſſe ſecurus. to.10.158.G

Stadium.

Stadia.25.aut 30.quibus nauigatis Apoſtolis venit Ieſus, quid ſignificent. to.9.47.E

Stare.

Stare, ſedere, quid tropicè. to.2.25.A
Stare dei. to.4.134.D
Stare, quid. to.5.189.H I
Stare, in ſcripturis, aſſiduitatem deſignat. to.8.3.E.& 58.C
Stare perſeuerantium eſt. to.8.336.E.& I
Stantem Ieſum videre, quid. to.10.19.A.in fine.
Stans Ieſus, quid. Ibidem.C
Qui ſint ſtantes. to.10.298.A B.& ſeq.

Statilinus.

Statilinus, deus. to.5.36.K

Stator.

Statoris nomen, vnde. to.5.24.B

Statera.

Statera charitatis. to 6.181.C D
Statera dominica. to.7.84.D.& fo.ſeq.F
Statera in manu diaboli, deceptiones eius. to.9.143.F & H
Stateræ doloſæ, & menſuræ duplices, ſunt velut gladius diaboli emendæ. to.10.234.H

Stater.

Stater, põderis gen⁹ eſt, habẽs quatuor drachmas. tomo 8.345.G H

Status.

Status hominis qualis ante peccatum fuerit. to.5.122.K.& ſequentibus.
De ſtatu hominum triplici. to.5.283.A B.& ſequentibus.

Statutum.

Statuta quo modo dicatur mutare deus. to.5.118.I

Stellæ.

Conſtellationum vis incerta. to.2.29.G.& ſequentibus.

Stellæ

Stellæ non ſunt adorandæ. to.2.117.D
Ex conſtellationibus quid debeamus conijcere. Ibidem.E.& ſequentibus.
Stella differt à ſtella in claritate: exponitur. to. 2.140.D.in fine.& 175.L
Stellæ planetarum confictæ. to.4.88.E
Stellarum poſitiones. to.5.40.H I
Stellæ cœli non omnes videri poſſunt. tomo 5. 139.H I
Stellarum numerum vel ſyderum quicunque dixerunt ſe ſcripſiſſe, contemnit Geneſeos liber. tomo 5.194.C D
Stella circumfulget Anchiſen. Ibidem.D E
Stellarum nomine, Eccleſiæ particulares inſinuantur. to.8.13.E
Nō ſtellarum neceſſitate, ſed pro meritis ſuis quiſque agitur. to.8.174.E F
Stellæ, ſigna ſunt temporum. to.8.225.L
Stellæ tunc cadunt, cùm &c. to.8.227.D E
Deo numerare ſtellas, non puto eſſe magnum, cùm & hoc homines conati ſint. to.8.369.I
Sunt ſtellæ lumina quadam in Eccleſia, conſolantia noctem noſtram. Ibidem.
Stella matutina, prima reſurrectio baptiſmalis eſt. to.9.141.L
Stellarum nulla eſt poteſtas. to.10.158.E

Stella Magorum.

Stella Magorum. to.3.170.G. to.6.47.E F
Oritur ſtella ex Iacob, &c. to.4.208.E F
Magna ſtella è cœlo cadens, perſonas potentium deſignat. to.9.144.C
Stella fuit tribus Magis lingua cœlorum. to. 10.136.B
Stella quæ Magos perduxit, quare ſe ſubtraxerit. Ibidem.D
Stella illa trium Magorum nunquam antea apparuerat, nec pòſt apparuit. Ibidem.H
Chriſtus nouam ſtellam declarauit natus, qui antiquum ſolem obſcurauit occiſus. Ibidem.
Stella Magorum, quid erat. Ibidem.
Quare Magis venientibus Hieroſolymam, ſtella abſcondita eſt. to.10.136.K
Stella, die qua natus eſt Chriſtus, tribus Magis in Oriente apparuit. Ibidem.M
Stella à Chriſto in cœlo demōſtrata, Chriſtum demonſtrabat adorandum. Eodem.137.C
In ſtella luce, gratia dei, & in tribus Magis, vocatio gentium deſignatur. Ibidem.E F
Error aſſerentium Chriſtum ſub certo ſtellarū decreto fuiſſe natum. Ibidem.M
Chriſtus non ſub dominatu illi⁹ ſtellæ, ſed potius ſtellæ illius dominus apparuit. Eodem.138.A
Stella Magorum non tenebat ſydereas vias. Ibid.
De ſtella Magis apparente ante biennium. to. 10.316.E.& G
Deus Magis reuelauit, quod ſtella indicare non potuit. Ibidem.F
Quare ſtella Magorum, biennio ante Chriſti natalem apparuerit. to.10.316.H

Stellio.

Stelliones. to.5.133.B

Sthenelus.

Sthenelus ſiue Sthenelens. to.5.156.F

Stephanus.

Stephanus Græcè, dicitur Latinè corona. to.8. 128.B. to.10.255.H
Stephani martyris reliquia. to.2.95.E
Stephanus. to.5.174.L
Beati Stephani verba ex Actis Apoſtolicis citantur. to.5.208.A.& ſeq.
Stephano prædicāte, clauſerunt Iudæi aures ſuas. tomo 8.125.A B
Stephanus martyr ſæuiebat in Iudæos ore, corde diligebat: ideo non eſt victa charitas in eo. to. 8.335.H I. to.10.245.A B.& 255.I K
Stephanus ex ſuo martyrio centenum fructum domino reportauit. to.9.212.D E
Si ſanctus Stephan⁹ ſic non oraſſet, Eccleſia Paulum non haberet. to. 10.255.F.& 256.G
Stephanus, exemplo Chriſti, orauit pro inimicis & perſecutoribus, ipſum lapidantibus. to. 10.157.F.& 194.D.& 212.B.& 245.A. & ſeq.& 257.I K
Stephanum vocat Auguſtinus Apoſtolum. to. 10.194.D
Stephanus talia in oratione exhibuit, qualia in menſa domini ſui comedit. to.10.255.E
Stephanus primus Chriſti veſtigia ſecutus. Ibidem.H.& M.& ſequentibus.
Stephanus prædicando Iudæis, conciliabat auditores vt commendaret ſaluatorē. Ibidē.L M
Qui Stephanum fuerit imitatus, & pudicitia palmam & martyrij conſequetur coronam. to. 10.256.I
Stephanus plus Iudæorum impietatem, quàm ſuā mortem dolebat. Ibidem.L
Stephanus pulcher erat corde & corpore. to.10. 257.D
Iudæorum conſilium aduerſus Stephanum. Ibidem.E.& ſequentibus.
Stephanus diſputabat in Iudæos, ſuper ceremoniis ipſorum. Ibidem.E
Stephanus rapitur ad Iudæorum concilium. Ibidem.G
Conſtantia Stephani, inter Iudæos. Ibidem.H I
Stephanus plenus ſpiritu ſancto, iam cœlo aperto dei gloriam vidit. to.10.220.G
Viuebat Stephanus de Chriſto, ſicut ſarmentum de vite. to.10.255.C
Stephanus diſcipulus erat ordine, ſed magiſter exemplo. to.10.256.I.& K
Mortem quam ſaluator pro omnibus dignatus eſt pati, Stephanus primus reddidit. Ibidem.L
Quòd Stephanus præpoſitus eſt fœminis, teſtimonium meruit ſynceriſſimæ caſtitatis. Ibidem.I

Stephani martyris miracula.

Sancti Stephani miracula. to.5.210.C.& ſeq. tomo 10.257.K
Ad beati Stephani memoriam multi mortui reuixerunt. to.5.210.D E
Eucharius presbyter Hiſpanus, memoria ſancti Stephani morbo calculi ſanatus eſt. to.10. 257.L
Lucilli Epiſcopi fiſtula, reliquiarum ſancti Stephani portatione, ſanata eſt. Ibidem.K
Mulier cæca, oratione ſancti Stephani illuminata eſt. Ibidem.
Eucharius presbyter morbo alio vita ſunctus, per dicti ſancti memoriam, ſuſcitatus eſt. to. 10.257.L
Martialis infidelis, oratione generi fidelis ad ſanctum Stephanum, in Chriſtum credidit. Ibidem.
In vrbe Calamæ duo podagrici, duo ciues, & vnus peregrinus, memoria ſācti Stephani ſunt ſanati. to.10.257.M
Puer quidam rota colliſus, ad memoriam ſancti Stephani delatus, reuixit. Ibidem.
Filia cuiuſdam Baſſi, Syri nomine, per veſtem ſuam, quæ memoriam dicti ſancti tetigerat, ſanata eſt. Eodem.258.A
Clariſſima quædam fœmina, nomine Petronia, meritis beati Stephani diuturno languore liberata eſt. Ibidem.B
Filius cuiuſdam Irenæi defunctus, martyris oleo perunctus, reuixit. Ibidem.
Filius tribuniti Eleuſini, poſt orationē ſuper memoriam martyris, ſuſcitatus eſt. Ibidem.
Ex decem fratribus trementibus membris, vnus apud Hypponem ſanatus eſt, meritis diui Stephani. to.10.258.C.& ſeq.
Soror ex prædictis decem eo modo quo modo frater eſt ſanitati reſtituta. Ibidem.E F
De ſancto Stephano Sermones ſeptem. to.10. 255.C

Stercus.

Stercoris vtilitas. to.1.175.A
Stercutius, ſtercoris inuentor. Ibidem.
Stercus, Iudæos perſecutores deſignat. tomo 5. 146.I K
Stercus, vnde dicatur. to.5.161.I
De ſtercore eleuare pauperem, & collocare cum principibus, quid ſit. to.8.283.E.& 354.L
Cophinum ſtercoris, in Euangelio, id eſt, ſordes pœnitentiæ. to.10.13.E
Stercore nihil ſordidius, quo ſi bene vtaris, nihil fructuoſius. Ibidem.E
Stercora, detrimenta, & damna, quæ exiſtimauerit Apoſtolus, vt Chriſtum lucrifaceret. to. 10.73.D
Stercoris locus opportunus, dat fructum, importunus autem locum facit immundum. to.10. 204.E.& G

Sterilitas.

Steriles fœminæ quomodo conceperint. tomo 3. 144.E
Lætare ſterilis quæ non paris, &c. exponitur. to. 4.204.B.& ſequentibus.
Sterilitatis allegoria. to.6.45.I

Sternutatio.

Nemo ſternutationes ſacrilegas obſeruet. to.10. 245.G H

Stigmata.

Stigmata Ieſu porto. to.4.295.M

Stillicidium.

Stillicidia Eccleſiæ, quæ ſint. to.8.146.D

Stimula.

Stimula, dea. to.5.34.F.& 35.I

Stimulus.

Stimulus Satanæ. to.7.166.G

Stipendium.

Stipendium iuſticiæ, vita æterna. to.2.99.K
Quod ſtipendium eſt militantium, hoc eſt merces operantium. Ibidem.
Stipendium peccati, mors. to.3.43.K

Stoici.

Stoici notati. to.1.171.H
Stoicorum, de origine verborum, opinio. to.1. 60.M.in fine.
Stoici peccata faciunt paria. to.2.23.M. to. 4.11.M
Stoicorum ſecta vſque ad Chriſtum durauit. to. 2.54.K
Stoici nil niſi corporea cognouerunt. tomo 2. 55.D E
Stoicorum & Peripateticorum differentia. to. 5.75.E
Stoicorum miſericordia. to.5.76.B
Stoici. Eodem.76.A
Stoicorum error, ponētium mala corporis non eſſe mala. to.5.178.F G
Stoici inſignes dialectici. to.7.46.C.& M
Stoicorum & Epicuræorum opiniones contrariæ. tomo 10.69. D E

Stola.

Stola data Adæ. to.3.234.F
Stola prima. to.4.79.K. to.7.20.F. to.9. 136.L

Stolæ alba, dona ſpiritus ſancti. tom.9.143.L M.& fo.ſequent.D
Quæ ſint ſtolæ albæ datæ martyribus. tom.10.25 K L
Stola animæ noſtræ per quid corrumpatur, & per quid reſarciatur. tom.10.98.K

Stomachus.

Stomachum Fauſtus Manichæus legendo rupit. to.6.83.I

Stratum.

Strati nomine aliquid terrenum ſignificatur, in quo anima infirma in hac vita requieſcit, quod tunc verſatur in infirmitate, eius, &c. tom.8.80.D

Strenua.

Strenua, dea. tom.5.35.B

Struthio.

Struthionum oſsibus ſuperſtitioſi vtuntur. tom.3.8.E

Studium.

Studia literarum quibus melius inſtruantur. tomo 2.275.B
Actiua pars ſtudij ſapientiæ. tom.5.58.K L
In ſtudio noſtro indigemus diuino magiſterio, & adiutorio. tom.5.182.B C
Studio cognoſcendæ veritatis nemo prohibetur. tom.5.183.B C
Omne ſtudium pij hominis, in hac vita, quod. to.10.18.A
De ſtudio ſapientiæ. tom.10.185.E C

Stulticia.

Stultorum immenſa turba. tom.1.93.E
Stulticia an cum deo ſit. to.1.107.F
Stulticia, egeſtas animi. tom.1.114.I K
Omnis ſtultus miſer. Ibidem.
Stulti, & ſapientis, diſcrimen. to.1.140.A B
Inter ſtulticiam & ſapientiam, medium quiddã. tom.1.5.H.& 154.I K
Stulticia quid. Eodem.156.M
Stulticia dei. tom.1.94.E
Stultus vt luna mutatur, exponitur. tom.2.116. M.in fine.
Stultorum & ſapientum ſcopi. to.1.59.G H
Stultè quæri quare deus condiderit mundum. Eodem.180.I
Stulti qui ſibi placent, tanquam de bono à ſe ſibi parto. tom.2.127.B
Stulti aſinis comparati. tom.4.301.C
Stultiloquia atque turpiloquia ſunt cauenda. tom.9.050.F
Stultum eſſe, eſt tenebroſum in corde eſſe. tomo 10.7.L
Stultum eſſe, quid. tom.10.148.F

Stupor.

Stupor. tom.1.68.A

Stuprum.

Stupra in maſculos, &c. tom.5.141.H I
Virtus animi an ſtupris contaminari poſsit, etiã ſine voluntatis aſſenſu. tom.5.6.F G

Stylus.

Stylum variat Auguſtinus. tom.1.180.G
Stylum Auguſtini taxat Hieronymus. tomo.2.12.C
Ex ſtylo indicium. tom.1.38.K

Suadere.

Suadere & ſollicitare poteſt diabolus, perſuadere vero non. tom.10.96.G

Suauitas.

Quòd ſuauitas diſci non poſsit niſi delectet. to.8.298.E in fine.
Mentis ſuauitas, maior quàm ventris. tom.10.25.A
Suauitas ad peccatum inducit. to.10.76.D

Subdi, Subditi.

Subditis ſeruire non nocet, niſi eorum iniquitas propria. tom.5.32.A
Niſi ſubdatur voluntas deo, habere iuſticiam non poteſt. Eodem.95.D E
Quales eſſe debeant qui imperant, non eſt ſubditorum diſcutere. to.9.125.A
Conſilia ſubditis data, ſi bonum habuerint paſtorem, & ſi malum. tom.10.38.K L
Subditi conſolationem habent, ſiue prælatus ipſorum bonus ſit, ſiue malus. Ibidem.

Subigus.

Subigus, deus. tom.5.51.L & ſeq.

Subiici, Subiectum.

Quæ dicantur de ſubiecto, quæ ſunt in ſubiecto. to.1.63.M.& ſequentibus.
Quæ de ſubiecto ſignificentur. Eodem.64.D
Subiiciamur vni, vel alteri, parum intereſt. tomo 1.70.E F

Subſtantia.

Omnis ſubſtantia bona. tom.1.160.F & ſequen. & fo.ſeq.A B
Subſtantia, & accidens. tom.1.63.K L
Quæ ſint in ſubſtantia, & quæ extra. Eod.64.G
Subſtantiæ duæ Manichæorum. tom.1.258.M. tom.6.5.E
Subſtantia nulla per ſe mala, ſed per incongruenciam. tom.1.174.K & ſeq.tom.3.142.A B
Subſtantia, pro perſona. tom.2.47.L
Subſtantia à ſubſiſtendo dicta. tom.3.78.B
Subſtantia quo modo dicatur deus. Ibidem.
Quo modo confiteamur vnius ſubſtantiæ eſſe patrem & filium & ſpiritũ ſanctũ. to.8.158.F G
Quòd tanta ſit ibi ſubſtantiæ ſocietas, vt æqualitatem admittat, pluralitatem non admittat. tom.8.158.H

Succeſsio.

Hæreditaria ſucceſsio. tom.3.205.L

Succinctoria.

Succinctoria primorum parentum, vnde. tom.10.64.A

Succurrere.

Quibus potiſsimum ſit ſuccurrendum. tom.3.4.G
Succurrendum omni laboranti & periclitanti de vita ſiue anima. tom.10.77.A B

Sucubi.

Sucubi. tom.5.131.I

Sudare, Sudor.

Sudor Chriſti. tom.3.036.F
Eſſe quoſdam qui ſudent, quum velint. tom.5.102.E & G

Sufflare.

Sufflare quid ſit. tom.5.106.I

Suffragia.

Suffragia ſanctorum valent. tom.5.202.L & ſe. & fo.ſeq.K & ſequentibus.

Suggeſtiones.

Suggeſtio diabolica, miracula petere. tom.1.41.L
Suggeſtio ſerpentis in paradiſo. tom.1.157.C D.& fo.187.A B
Cuius ſuggeſtione diabolus ceciderit. Eodem, 157.D E
Suggeſtio. tom.4.266.D

Sum, Eſſe.

Quod ſummè eſt. tom.4.142.B
Ego ſum qui ſum: exponitur. tom.5.101.A
Ego ſum, proprium ſoli deo. to.9.63.I

Summum.

Summa, id eſt, concluſio. tom.1.6 n.E in fine.
In ſummo bono & ſummo malo inueniendo, multum laborauerunt philoſophi. tom.5.176.K L
Summum malum. Ibidem.L
Summum bonum. Ibidem.
Summi boni opiniones diuerſæ. Ibidem.
Summum bonum non eſt in hac vita. Ibidem.L & ſequentibus.
Summum bonum & ſummum malum, quid. tomo 5.178.E
Summum bonum, bonum erit beatitudinis certiſſima & æterna, vel beatitudo pacis huius. Eodem.185.F

Sunamitis.

Filius Sunamitis non potuit à Giezi ſuſcitari. to.10.129.A

Super, Superior.

Super & Subter. tom.1.59.L
Rebus ſuperior. tom.3.238.C
Chriſtus de ſupernis dicebat ſe eſſe, id eſt, de patre, qui ſupra omne eſt. tom.9.63.C
Infra nos eſt caro noſtra, ſupra nos eſt deus noſter. tom.9.054.I K
Obſeruatio ſuperiorum ad inferiores. tomo.10.308.I K

Superbia.

Superbia quid ſit. tom.1.185.H.tom.4.119.E F
Superbiæ vicium. tom.1.40.A & ſequent.
Superbiæ vicio nihil eſt immanius. tom.1.57.K L
Superbia, auertit nos à ſapientia. Eod.157.A B
Superbia appetit potentiam, quæ refertur ad ægri difficultatem, quam non inuenit niſi anima perfecta & ſubdita deo, & ad eius regnum ſumma charitate conuerſa. tom.1.166.B
Superbia eſt, deſerto ſecretario conſcientiæ, foris videri velle, quod non eſt. tom.1.185.H
Superbia, eſt mater omnium hæreticorum. Ibidem. I.tom.6.26.D
Per ſuperbiam non ſolum fiunt mala, ſed etiã pereunt bona. tom.2.27.E.&.105.K
Superbia deſtruit omnia bona, & maximè in rectè factis eſt timenda. tom.2.54.M
Superbia deſtruit, quod iuſticia ædificat. tom.2.59.E
Inter apicem ſuperbiæ & voraginem deſidiæ, iter noſtrum temperare debemus. tom.2.77.E
Superbia, conſortium odit. tom.2.103.G
Superbia mater inuidiæ, nec vnquam eſt ſine tali prole aut comite. tom.2.224.G.tom.4.027.M. tom.6.178.G H
Superbia, eſt auerſio à bono, &c. tom.2.226.A B
Superbia eſt dei iuſticiæ cõtraria, quæ fiditur tãquam de operibus propriis. Ibidem.E F
Superbiæ tumor, quandoque ſanatur per moleſtias & tribulationes temporales. tom.2.129.L.&.194.H
Superbia habet quandam appetitum vnitatis & omnipotentiæ, ſed in principatu rerum temporalium, quæ omnia veluti vmbra tranſeunt. tom.2.264.K
Superbia lapſi cùm ſimus, humilitate ad patriã redeamus oportet cum tribus regibus, qui per aliam viam reuerſi ſunt in regionem ſuam. to.3.32.K.& 69.H
Superbia eſt maxima culpa, quare huic peccato datur maxima pœna. tom.3.70.E
Superbia eſt vicium, cui plus cæteris, lege diuina reſiſtitur. Ibidem.
Superbiæ deſtructio, eſt humilitas dei incarnati. tom.3.79.M
Superbia eſt maximum impedimentum, ne homo deo adhæreat. tom.3.95.H
Superbia eſt amor propriæ excellentiæ, inuidia autem, odium fœlicitatis alienæ, ſuperbia nãque eſt cauſa inuidiæ. tom.3.150.A
Superbia eſt caput & origo omnium viciorum. Ibidem.

Yy

Ibidem.& tom.4.254.A. tom.5.101. K. & 115.G H.to.9.48.F.& 132.F. to.10.35.C.& 173.E.& 185.G
Superbia,habet confuſionis deformitatem,nō autem confeſſionis humilitatem. to.3.152.E
Superbiæ vicio & ingratitudinis,multi à diuinæ ſtabilitate ſubſtantiæ repulſi ſunt. to.3.183.H
Superbia. to.3.236.B
Superbia & inuidia. tom.3.239.I
Superbia vituperatur. to.4.255.D
Superbiam reuelationis congruenter ſignificare videtur ſpecula Galaad. tom.4.74.E
De ſuperbia naſcuntur hæreſes,ſchiſmata, detractiones,inuidiæ,iræ,rixæ,diſſenſiones, contentiones,iactantia,verboſitas,vanitas: &c. huiuſmodi. tomo.4.254.A
Superbia,ex angelis fecit dæmones. Ibidem.B
Superbia non eſt ſine cupiditate. Ibidem.A
Cum ſuperbia non eſt acceptum deo,quicquid homo facit. tom.4.255.D
Superbus quo modo cognoſcatur. Ibidem.
Superbia dinoſcitur in verbis,geſtu,vultu,& inceſſu. Ibidem.E
Superbiam carnis noſtræ teramus, quia caro eſt qua animam perdit, & totam ſuperbiam adfert. tom.4.259.E.& ſeq.
Superbiam vitare debemus,& amici gratiam beneuolentiæ beneficio præuenire debemus: ob hāc cauſam populum & vrbes filiorum Ammon, gladius David & ignis conſumpſit. tomo.4.261.M
Superbia,humilitatem violat. to.4.289.D
Superbia magis damnatur in paupere, quàm in diuite. to.4.199.A
Deus permiſit à Barbaris virgines violari, vt ſuperbiam deponerent. tom.5.9.C D
Superbia diaboli homo poſſidebatur, à quo liberauit humilitas Chriſti. Eodem.79.H I
Superbia abſtulit à philoſophis Chriſti cognitionem. tom.5.89.C D
Superbia,peccatum angelorum. Ibidem.101.K L
Superbia non eſt vicium dantis poteſtatem, vel etiam ipſius poteſtatis,ſed animæ peruerſæ amātis poteſtatem ſuā, potentioris contempta iuſticia,ſcilicet dei tom.5.102.F
Superbia decidit & euaneſcit quodcunque ingenium. to.5.118.C
Superbia præceſſit malum opus primorum parentum, quia peruerſam appetierunt celſitudinem, & ſibi nimis placuerunt. Eodem.119.E F
Superbia facit eſſe deorſum, humilitas ſurſum. Ibidem.F G
In ſuperbia & humilitate, diſcernitur ciuitas dei à ciuitate diaboli. Ibidem.G H
Superbia quæ in peccatis manifeſtis excuſationē quærit,eſt damnabilior. to.5.119.K L
De ſuperbia tranſgreſſionis, quæ ipſa fuit tranſgreſſione deterior. Ibidem.
Superbia ſignificatur in erectione turris Babyloniæ contra dominum. tom.5.135.A
Superbia peruerſè imitatur deum. tom.5.181.B C
Superbiæ proprietates. Ibidem.
Superbia eſt mater errorum,ſicut Eccleſia catholica eſt mater omnium Chriſtianorum. to.6.87.I. tom.9.231.F.& ſeq.
Superbia nos priuat hæreditate cœleſti, quod Hiſmaelis exhæredatio figurat. tomo.7.135.H I
Ad ſuperbiam vincendam atque auferendā cœleſtis medicus venit humilis. tom.7.151.G
In ſuperbiam extolli propriè voluntatis eſt hominum,non operis dei,neque enim ad hoc eos cōpellit aut adiuuat deus. Ibidem.M
Superbia ſæpe gratiam impedit, quæ niſi gratia ſuperetur,ad iuſticiam nemo cōuertitur. Ibid.
Non omne peccatum ſuperbia eſt. tom.7.160.D
Per ſuperbiam multa peccata committuntur,ſed neque omnia ſuperbè fiunt,quæ perperam fiūt. Ibidem.
Superbiam aliquando deus non citò ſanat, pro qua tamē ſananda,animæ cum lachrymis & magnis gemitibus ſupplicant. Ibidem.F
Superbia captiuatoris,redēptoris humilitate deſtruitur. tom.7.174 F
Superbia in humana miſeria peior hoſtis cauenda eſt. tom.7.221.I
Superbia. tom.8.3.H.& ſeq. to.10.57.B C.& ſequentibus.& 100.I
Superbia vicium eſt maximum,quia caput eſt omnium viciorum. tom.8.22.B
Maximum ſuperbiæ genus eſt de bonis dei ſe ſuper alterum extollere. Eodem.42.H. & 330.F G
Superbia eſt radix & pes peccati. tom.8.60.A
Inde ſolum puniendus eſt diabolus,quia ſola ſuperbia lapſus eſt, & ideo inuidet ſtanti, quia comes ſuperbiæ inuidentia. Eodem.131.A
Omnia vicia in malefactis timenda ſunt, ſuperbia in benefactis plus metuenda eſt. Ibid.B
Comprehendi in ſuperbia ex maledicto & mendacio quid ſit. to.8.130.M.& ſeq.
Superbia eſt velle ſimilis eſſe deo. Eod.168.I K
Superbia vana granditate tumens non ſinit hominem ambulare per arctam viam Chriſti. to.8.282.I K
Sicut ſuperbia præſumit,ita humilitas confitetur. Eodem.313.K
Superbia,malorum, quæ à creaturis patimur, eſt cauſa. tom.9.3.I
Diabolus vincit,quemcunque ſuperbum facit. to.9.134.L M.
Aegyptiorum ſuperbia,muſcis & ranis humilibus domita eſt. Eodem.136.K
Superbia fuit cauſa diuerſitatis linguarum,humilitas autem vnitatis. to.9.12.H
Superbia eſt mater inuidiæ. tom.9.198.B C
Superbia excuſationem non habet,cætera peccata habent. Eodem.205.M.& ſeq.
Superbiæ ad cætera peccata comparatio. Ibidem.206.A B
Qui ſuperbiam habet, omnium malorum habet principium. tom.9.206.B
Superbia naſcitur, quando quis fratres non dignatur viſitare. Ibidem.C
Superbiæ & humilitatis conflictus. t.9.224.H I
Vna mater ſuperbia, omnes hæreſes, licèt diuerſas genuit. tom.9.231.I K
Quod per primorum parentum ſuperbiam amiſſum erat,per Mariæ humilitatem recuperatum eſt. tom.9.261.B C
Superbiæ conditiones. tom.9.136.M.& ſequen. tom.10.293.F
Superbia cauenda. to.10.7.B
Superbia cecidit homo, humilitate reducitur in ſtatum priſtinum. to.10.19.I.& 96.E F
Superbia & inuidia diabolum mittunt in ignem æternum. tom.10.45.H
Superbiæ deteſtatio. tom.10.45.H.& 55.K. & ſequentibus.
Superbia prior eſt in vitiis. tom.10.45.I
Superbia ne prior an inuidia. Ibidem.
Superbia,amor excellentiæ. Ibidem.
Superbia & humilitas,vtraq; quid efficiat Ibid. M.& ſeq.copioſè.
Superbia angeli ceciderunt. Eodem.46.A
Superbia fecit nos recedere à vita. Ibid.E F
Superbia diuitiarum vermis. to.10.97.A
Superbia impedit animæ reditum. to.10.10.B
Superbia tumor, & contra ipſum remedium. Ibidem.D.& ſequent.
Superbia non poteſt abſcondi ab oculis dei. tom.10.120.H
Per ſuperbiam primus homo deiectus eſt. tom.10.126.C
Superbia non eſt magnitudo ſed tumor. tom. 10.134.F
Superbia Aegyptiorum decem plagis affligitur. to.10.175.I.& ſeq.
Superbiæ morbus cauendus eſt in diuitiis. tom.10.183.M
Nihil profuit ſuperbia diuiti. to.10.213.C
Superbia ex angelis dæmones fecit. tomo. 10.283.M
De ſuperbia & humilitate, Ser. Ibidem.
Superbia de paradiſo Adam expulit. Eodem.284.A
Exempla multa ſuperbiæ. Ibidem.A B
Effectus ſuperbiæ. Ibidem.B
Quid ſuperbia vitæ. to.10.293.F

Superbus.

A ſuperbis deus non inuenitur, propinquat enim obtritis corde. to.1.23.F G
Superbus miſer,indignus eſt miſericordia. Eod.153.A B
Superbus non deſiderat habere conſortem. to. 2.46.K.in fine.
Superbi quare diſplicent deo. to.2.59.K
Superbos arguit Auguſtinus. to.2.82.H
Superbus ſolus cupit eminere. to.2.103.G
Superbi in vnicornibus intelliguntur.to.2. 123.G Vide,Vnicornis.
Superbi huius mundi Chriſtianis aduerſantur. Ibidem.
Superborum hominum vincentium ſecundum ſpiritum terrenum, & de ſua vanitate præſumētium,quodā modo auferetur ſpiritus proprius. to.3.145.K
Superbi ex mutatione nominis ſancti Pauli,exēplum humilitatis ſumere debent. to.3.182.K
Superbi & immundi per porcos in ſcriptura intelliguntur,in quos dæmonia ire permiſſa ſunt. to.4.78.E
Superbus cupit ſe ſemper laudari ab hominibus, & bonis,quibus alienus eſt, prædicari ſe vult: non patitur ſe cuique eſſe ſubiectum, ſed ſemper inter ſuos pares primatum cupit tenere, & in maiorem gradum aſcendere: & quod meritis obtinere non poteſt, adulando & detrahendo prælatis, vult inuadere. tomo. 4.255.E
Superbus deo odibilis & diabolo ſimul eſt, & quo modo naui comparetur. Ibidem.
Superbi regna terrarum, ſicut humiles regna cœleſtia deſiderant. to.4.263.F
Superbi. to.5.2.B C
Superbus Cato ſubiici dedignans imperatori, occidit ſeipſum. to.5.8.A.& ſequent.& E
Quòd ſuperbiunt quidam damnabilius ſeu culpabilius,quia ſciunt animi affectiones moderari, & huiuſmodi. Eodem fo.101.L M
Superbi dicuntur ſibi placentes. to.5.119.F G
Audeo dicere ſuperbis eſſe vtile cadere in aliquod peccatum apertū,manifeſtumq́; vnde ſibi diſpliceant,qui iam ſibi placendo ceciderant: Et exemplificat de Petro. Ibid.H.& ſeq.
Superbus philoſophus quare Chriſtus voluerit. Eodem.89.L.& ſequen.& 160.G
Superbo rete ruperunt,de quo habetur in Euangelio. tom.7.2.B

Superbi ſunt quibus parum eſt quia mala faciũt, ſed & peccata ſua defendunt. tom.8.228.C
Superbus quis ſit. Eodem.219.B
Sic odit deus ſuperbos, vt ei magis placeat humilitas in malefactis, quàm ſuperbia in benefactis. Ibidem.C D
Superbus eo ipſo quo ſe altum putat, cadit. Ibidem.F
Omnis ſuperbus fictus & mendax. tom.8.314. C D.& 351.B
Omnis ſuperbus ſe attendit, & magnus ſibi videtur qui ſibi placet. Eodem.315.B
Superbi quare abundent. tom.8.316.A B
Superbi ſuperiores ſe putant omnibus hominibus, cum ſint per iniquitatem inferiores omnibus. Eodem.318.H
Superbis non ſufficit, quòd eos qui ſancti ſunt, non diligunt & imitantur: verumetiam vbicunque poſſunt, perſequuntur. tomo.9.in Apocalypſi. Homi.12.in prin.
Qui ſuperbit, in iudicium diaboli incidit. tom.9. 205.M.& ſequentibus.
Contra arrogantes & ſuperbos. tom.10.22.F G
Superborum mors. tom.10.23.M
Superbi humiliabuntur. tom.10.42.E F
Superbus non poteſt eſſe non inuidus. tom.10. 45.H
Superbis continentibus expedit cadere. tom.10. 46.A
Superbi pereunt de via iuſta. tom.10.174.M
Superbus ſic ſe erigit contra deum, ſicut fumus contra cœlum. tom.10.183.G
Superbus raro vel nunquam obediens eſt. tom. 10.307.D

Supererogare.

Supererogare ægroto, quid myſticè. tom.6.183.C

Superſtitio.

Superſtitioſa phantaſmata noſtra. tom.1.163.E F
Superſtitio, dæmonum honor. tom.1.166.H
De ſuperſtitioſis. to.2.258.A B
Superſtitioſæ obſeruationes taxatæ. tom.2.63. H. & ſequentibus.
Superſtitioſa timiditas in ceremoniis. tom.1. 215.I
Superſtitiones gentilium. tom.3.8.D E
Superſtitio mathematica. Ibidem.F
Superſtitio, meretricis nomine dicta. to.4.80.C
Superſtitio quid ſit. tom.5.39.C D.& ſeq.
Superſtitiones antiquorum ablatæ ſunt per Chriſti humilitatem, per Apoſtolorum prædicationem, & martyrum fidem. Ibidem.
Diluuium multarum ſuperſtitionum. tomo.5. 137.H I
Superſtitiones, inimicitiæ, & huiuſmodi, etiam in amicorum honeſtis amoribus plerunque contingunt. tom.5.179.E F
Quæ ſint ſuperſtitiones. tom.9.249.K L.& ſequen.& 250.B C.& ſequent.
Superſtitio vana, fidei eſt incompoſſibilis. tom. 10.253.A

Supplantari.

Supplantatur maior frater à minore, & quid repræſentet. tom.10.34.L

Supportare.

Supportantes inuicem in dilectione, exponitur. to. 8.243.K

Supplicia.

Supplicium nominatur pœna peccati. tom.1.3.I & 155.A
Supplicia peccatorum ſuorum animas luere. Eodem.156.C
Supplicia nocentum moderanda. tom.2.epiſto. 202.
Supplicia quare nos terreat dominus. Eodem. 3.D

Surdi.

Surdi qui. tom.1.134.E.to.4.76.A
Surdus & ſurdaſter differunt. to.2.57.I
Duplices ſurdi. tom.10.17.K L.& 18.F.& ſeq.
De ſurdo & muto: Sermo. Eodem.319.L

Surgere.

Surgunt indocti, & cœlum rapiunt. tom.1.33.E
Surgere non potuit homo, qui ſponte ceciderat. to. 1.3.H.& 149.K L. tom.3.37.F.tom.4.133.L
Surgere ante lucem quid ſit. to.8.322.L M
Surgite poſtquam ſederitis, quid ſit. Ibidem, M & ſequentibus.
Surrectio exaltationem ſignificat. Ibidem.

Sus.

Sus cœnum mauult quàm vnguentum precioſum. tom.1.28.H

Suſanna.

Suſanna tentata. tom.4.273.M
Clamor Suſannæ. tom.10.70.A
De Suſanna, Sermo. Eodem.187.C
Suſannæ caſtitas iudicem Danielem promeruit. Ibidem.D E
Suſanna inimicos ſuos tacuit, & vicit. Ibidẽ.D
Conſtantia Suſannæ. tom.10.246.D E
Infirmus Suſannæ ſexus contra viros exurgit fortior. Ibidem.E
Suſanna quæ mori voluit, cum gloria caſtitatis enaſit. Ibidem.

Suſcipere.

Non ſic te ſuſcipit deus, quo modo infantem, aut ægrum ſuſcipit mater vel meditus. to.8.93.A

Suſcitare.

Chriſtus ſe ſuſcitauit. tomo.8.208.A

Suſpicio.

Suſpicioſi. tom.4.261.M
Suſpiciones, inimicitiæ, & huiuſmodi, in amicorũ honeſtis amoribus plerunque contingunt. to.5. 179.E
Quod in ſeipſo agit, hoc de aliis quiſque ſuſpicatur. tom.8.295.G
Ideo datus ſuſpicionibus locus, quia, &c. Ibidem.
Hoc procliuius ſuſpicatur homo in altero, quod ſentit in ſeipſo. Ibidem, I
Contra ſuſpiciones malum quod remedium. Ibidem, I K

Suſtinere.

Non ſuſtinet niſi qui nondum accepit quod promiſſum eſt. to.8.328.K L
Qui ſuſtinentiam perdidit, effœminatus eſt, & perdidit vigorem. Eodem.31.H I
Suſtinendo dominum, habebis eum. Ibidem.
Suſtine dominum, viriliter age, & ſuſtine: quo modo intelligatur. tom.8.33.I
De eo quod Propheta dicit in Pſalmo, Suſtine dominum, viriliter age, & confortetur cor tuum: Homilia. tom.10.95.L.& ſequent.
Suſtine dominum, quid. Ibidem.

Sichem.

Sichem. tom.5.138.M.& ſequent.

Sycomorus.

Sycomorus quid interpretetur. tom.10.63.L M & ſequentibus.
Sycomororum to Iudææ multitudo. Ibidem.

Sydera.

Obſeruatio ſyderum. to.3.8.H
Syderum magnitudo, & an æqualiter fulgeant. Eodem.119.F.& ſeq.
Et de fatis ſyderum. Ibidem, H.& ſeq.
Sydera an rectores habeant. Eodem.119.L
Syderum fata Priſcillianiſtæ admittunt. tomo 6.7.B C
Syderum afflatus ad quid valeant. tom.5.5.A & ſequen.
Syderum poſitioni nihil eſt attribuendum, ſiue fato, quod homini accidat boni vel mali. tom.5. 40.G.& ſequent.
Syderibus vnde nomina impoſita legantur. tomo 8.126.L M
Non ideo ſunt colenda, quia inde aliqua ſimilitudo ducta eſt ad ſignificationem ſanctorum. Eodem.227.B C
Quid ſignificet quod quarta die formata leguntur. Ibidem, A B
Sicut ſydera peragunt itinera ſua in cœlo, nec mouentur iniuriis & criminationibus hominum, ſic & ſanctificare debent. Ibidem, C D. & 229.F Vide, Aſtra.

Sylla.

Syllæ mors, & quo modo præ iracundia vomens ſanguinem moritur. tom.5.18.E
Syllæ conſulatus contra Mythridatem vadit, Marios occidit, & crudeliter in vrbe imperat. Ibidem, G
Sylla fingit deos ſibi loqui. tom.5.19.B
Syllæ tyrannides & victoria contra Archelaũ, & Mithridatem regem Ponti. Ibid.& ſeq.
Sylla prædicitur à dæmonibus victoria de immolantibus, vel de ſua correptione curantibus, & de ſimilitudine coronæ quàm vidit in ſacrificio. Ibidem.
Syllæ infidelitas, & quo modo occidit legiones & Præneſtinos. tom.5.29.D E
Qualis fuerit Syllana victoria vindex Marianæ crudelitatis. Ibidem.& ſequen.
Syllæ, Cinnæ, & Marij crudelitas. tom.5.48.K L

Syllabæ.

Syllabarum quantitas quo modo inuenta. tomo.1. 45.A B.& 110.H
De ratione ſyllabarum, ac pedibus metricis, plura in libris de Muſica. to.1.70.K & ſeq.

Syllogiſmus.

Syllogiſmus captioſus & ſophiſticus. tom.3.9.K
Et alia de ratione ſyllogiſtica. Ibidem.& ſeq.
Syllogiſmo Diogenes captus eſt. tomo.3.9.K

Syloa.

Syloa, miſſus: & ſignat Chriſtum. to.10.116.F.& ſequent.

Syluia.

Syluia Numitoris filia. tom.5.12.A
Syluia veſtalis ſacerdos. Ibidem, B

Syluij.

Syluij Latinorum reges. tom.5.163.M

Symbolum.

In ſymbolum, quod vocant Apoſtolorum, expoſitio. tom.3.32.C.& ſequen. tom.10.190.D.& 191.A.& 194.D
Symbolum fidei, pro nouellis Chriſtianis digeſtũ. tom.3.32.C.& ſequent.
Symbolum & oratio dominica. Eodem.35.C
Symbolum & lac paruulorum & cibus fortium. tom.3.44.C D
De ſymbolo ad catechumenos libri quatuor. tomo 9.238.H.& ſequent.
Memoria debet eſſe codex ſymboli fidei. Ibidem, H
Symbolum Apoſtolorum quid contineat. tom.10. 115.C
Symbolum Apoſtolorum & orationem dominicã reddebant catechumeni ſabbato in Eccleſia. Eodem.115.C D.& 116.D E
Symbolum Græcè, Latinè collatio dicitur. tom.10. 185.M.& 187.F G
De traditione ſymboli, Sermo. tom.10.185.M

Ordo Symboli per ſingulos Apoſtolos editi.Ibid. M.& ſeq.
Virtus doctiſsimæ ſymboli. to.10.194.D
Symbolum in cordibus ſcribendum eſt. Ibidem.K
Symbolum eſt regula fidei. tom.10.196.A
Quare Apoſtoli ſymbolum condiderunt. Eodem. 215.E
Quicquid continetur in vtroque teſtamẽto, continetur ſub compendio in ſymbolo. Ibidem.F
Symbolum Apoſtolorum. Ibidem.E F
Quiſque tenetur, cum ad annos peruenerit intelligibiles, ſcire ſymbolum fidei. Ibidem.F
De ſymbolo ac deitate & omnipotentia patris, Sermo. tomo.10.223.C
De ſymbolo & articulis ſpiritus ſancti, Sermo. Eodem.224.B

Symmachus.

Symmachus interpres. tom.3.22.F.& 30.M

Sympſalma.

Sympſalma quid ſit. to.8.5.L

Synagoga.

Synagoga ex congregatione appellata eſt. tom.4. 279.G. to.8.186.F G
Synagoga & Eccleſia altercatio. tomo.6.18.B & ſequent.
Synagoga mater Chriſti. tomo.8.89.B
Synagoga nurus, Eccleſia. Ibidem.
Audito nomine ſynagogæ, noli cõtinuò deteſtari quaſi interfectorem domini. tomo.8.172.I
Synagoga generali nomine omnis congregatio appellatur. Eodem.175.E.& 191.L
Synagoga propriè Iudæorum, Eccleſia vero Chriſtianorum. tom.8.186.F G
Quamuis & Eccleſia dicta ſit, noſtram tamen Apoſtoli nunquam ſynagogam dixerunt. Eodem.197.M.& ſo.ſeq.I K
Extra ſynagogam facere Apoſtolos, quid ſit. to. 9.101.F G.& ſeq.
Rapit Eccleſia ſynagogæ regnum. tom.10.265.H
Synagoga quo modo ſeparata à deo. to.10.165.F
Synagogæ infidelitas. Ibidem.F G

Synecdoche.

Synecdoche. to.3.15.B.& 25.G. & K.& 26.M & ſeq.& 29.F.& 31.B.& 37. M. & 66. F. & 129.K. tom.4.25.K.& 104.A
Synecdoche quando fiat, regula. to.3.27.A

Syracuſæ.

Vrbs Syracuſana euertitur. to.5.3.G
Syracuſana ciuitas. to.5.24.F

Syria.

Syri mariti. tom.6.187.L
Syria interpretatur ſublimis. tom.8.132.D

Syſara.

Syſara interpretatur gaudij excluſio. to.8.199.D

Tabernaculum.

Tabernaculum teſtimonij propriè. to. 4.38.H. to.5.144.D E
Tabernaculi topographia. to.4.41. D.& ſeq.
Tabernaculo templum ſucceſsit. to.4.71.A
In ſole poſuit tabernaculum ſuum, &c. exponitur. to.4.104.D
Tabernaculum filij dei. Ibidem.
Tabernaculum & alia quo modo figurabant illa quæ ſunt adimpleta per Chriſtum. to.5.62.M
Tabernaculum. Eodem.86.D E
Recipi in tabernacula æterna. to.5.206.D E
Tabernaculum dei, Eccleſiam figurabat. tomo 6.52.E F
Tabernaculum teſtimonij cur appellatum. Ibid.
Tabernaculum eſt propriè res belli, quamuis pro habitatione ſempiterna accipiatur. tomo.8. 18.D
Quid ſignificet diſpenſationem incarnationis Chriſti. Eodem.20.F.& 21.G.& 221.B
Tabernaculum peregrinantium eſt quodam modo militantium, & aduerſus hoſtes pugnantium: & quid ſignificet. to. 8.29.I.& 32. D.& 40.B.& 82.I.& 332.M
Tabernaculi abſconditum, quid ſit. Eod.30.D E
Tabernaculum dei, eſt Eccleſia eius in terra. to.8. 82.I K
Tabernaculum dei homines ſunt fideles, & quid in illo mirabile. Ibidem.
Cum audis tabernaculum, bellum intellige. tomo 8.84.G H
Tabernaculum & domus differunt. Ibidem.
Tabernaculũ dei in cælo ſunt ſancti in Eccleſia. to.9.146.E
Tabernaculum dei eſt anima fidelis, quod tunc ſanctificatur, &c. to.8.92.I
Hæretici diuidentes ſe à tabernaculis dei, ſibi tabernacula poſuerunt. Eodem.371.E F
Tabernaculum Chriſti dignum eſt eſſe vbi Chriſtus eſt. to.9.196.L
Magnum myſterium figuratum in fabricatione tabernaculi. to.10.15.G
Recipiendi in æterna tabernacula, qui ſanctorũ indigentiæ ſeruiunt. Eodem.29.L
Aeterna tabernacula qui habebunt. Ibidem.

Tabulæ.

In tabulis quæ decem verba data ſint. tomo.4. 163.D E
Tabulæ legis fractæ quid ſignent. to.4.167.G
Tabula Syllana. tom.5.29.E F
Tabulæ cuiuſdam pictura notabilis. tom.5.47. D.& ſeq.
Tabulæ lapideæ quid ſignent. to.6.65.K L
Tabulæ cordis. tom.10.29.M.& ſeq.

Tacere.

Iuſsi tacere. tom.4.121.I
Taciturnitatis ſimul acerbũ ponitur. to.5.39.G H
Deus modo tacet à iudicio, non à doctrina. tom. 8.55.C
Deus modo tacet à præcepto, non tacet à ſupplicio. Eodem.179.L M
Non tacet vindicta qui tacet verbo. to.8. 105. D E.& 228.G H
Chriſtus tacuit in paſsione, non taciturus in iudicio. Eodem.70.G H.& 197.L
Chriſtus nunc tacet iudicio, non autem præcepto. tom.9.7.K L
Tacet deus & non tacet, quo modo. tom.8.102.H & 228.F.& ſeq.
Deus videtur parcere dum tacet, ſed non ſemper tacebit. tom.9.198.M
Tacens confirmat. tom.10.31.E
Tacere dei, quid. Eodem.90.M
Sacerdotes in Eccleſia non taceant. to.10.181.A
Quare Chriſtus cum accuſaretur coram Pilato, tacebat. Eodem.187.D

Taciani.

Taciani qui & Encratitæ, nuptias damnant, carnes abominantur. to.6.4.H
Tacianos & Encratitas Epiphanius diſcernit. Ibidem.

Tacius.

Tacius à Romulo recipitur conſors regni, & quo modo occiditur. tom.5.24.B

Tãgaſta.

Tagaſtenſe oppidum, patria Auguſtini. to.1.18. D.& 22.D.in principio.& in Poſsid.

Talenta.

Talentorum parabola exponitur. tom.1.166.E F
Talentum pro munere diuino. tom.4.149.M
Talenta, peccata. to.10.13.C
Decem milia talentorum, quid ſignificent. Ibidem.F

Talio.

Talionis pœna. tom.5.202.G

Tangere.

Tangere Chriſtum, eſt in ipſum credere. tom.2.60. L.& 64.B. tom.9.120.C.& 126.D
Tangere & premere dominum, quid. to.10.4.D
Mulier Chriſtum tangebat, turba premebat. Eodem.28.E
Noli me tangere, nondum enim aſcendi ad patrem, &c. exponitur. tom.4.208.C D. to.10. 50.G.& ſeq.
Tãgi à Magdalena quo modo Chriſtus nolebat, qui tactu ſuæ fimbriæ, aliam ſanauerat. tomo. 9.49.D
Quare Magdalenæ ſic dixerit. tom.10.203. B C.& 206.B C
Et quid ſignificet. tom.9.120.A.& ſeq.
Maria Chriſtum tangere volens, Eccleſiam figurabat. tom.10.50.G
Tactus fœminarum, incentiuũ eſt libidinis: probatur exemplo. to.2.186.C.& ſequent.
Tangere immundum. tom.10.29.M.& ſeq.

Tanquam.

Tanquam non negat, ſed oſtendit proprietatem. tom.8.320.I K

Tantalus.

Tantalus rex. tom.5.139.G

Tardare.

Tardare quo modo deus dicatur. tom.8.264.D
Tardiora ſunt omnia frigidiora. tom.8.375.D

Tarentum.

Tarentum oppugnatur à Fabio. tom.5.3.G H
Tarentinorum dij irati. Ibidem.D E
Tarentini cum Romanis pugnant. to.5.25.K.& ſiq.& 26.B C.& ſeq.
Tarentina vrbs euertitur. Eodem.3.G.& ſeq.
Tarentini, naues Romanorum capiunt. tomo. 5. 26.H

Tarquinij.

Tarquinius Collatinus vrbe pellitur propter nomen. tom.5.16.A B.& 25.F G.& ſeq.
Lucius Tarquinius Collatinus, Lucretiæ maritus. to.5.16.A B
Tarquinius regis filius. to.5.7.A
Tarquinius Lucretiam oppreſsit. Ibidem.
Tarquinius ſuperbus propter filium expellitur. to.5.16.A.& 25.B
Tarquinius cum patre exulat. Eodem.7.B
Tarquinius nouacula cotem ſecuit. tom.5.85.K. & ſo.ſeq.A
Tarquinius Priſcus. Eodem.169.B

Taruntius.

Taruntius ſiue Tarutius. to.5.51.M

Tau.

T. litera in Græcis numerorum notis trecentos ſignificat, in quo numero crucis ſignum eſt. to.4. 71.C.in fine. to.8.156.C D

Taurus.

Tauri, principes plebis. to.2.123.A
Taurus Aegypti procuratus fuit per dæmones. to. 5.155.K L
Taurus in ſacrificiis Chriſtum præfigurabat. tom. 6.73.M.& ſequen.
Taurorum nomine hæretici & ſuperbi ſignificantur. to.8.217.I K.& 156.K L

Tegere.

Tegat deus peccata tua, non tu. tom.8.42.G. & 245.C
Quid ſit leuiũ ouium ſe tegere. tom.9. 230. E. & ſequen.
Tegumentum quotidianum quare non petimus. to.10.

tom.10.115.F G

Teletæ.

Teleta. tom.5.87.H

Telexion.

Telexion quintus rex Sicyoniorum. to.5.154.G

Tellus, Tellumo.

Tellus dea. Eodem.55.C
Tellumo deus. tom.5.60.M.& ſequentibus.
Telluris myſteria. Eodem.61.D E

Temeritas.

Temeritas aſſerendi vitanda. tom.3.108.M & .116.G
Non temerè aſſeuerandum. tom.3.338.G

Temetum.

Temetum quid. tom.3.84.D

Temperantia.

Temperantia quid ſit. tom.1.142.I K
Temperantiæ officium. tom.1.170.D E.& ſeq.
Temperantiam probat ex ſacris literis. Ibidem.
Temperantia qualis eſſe debeat. tom.2.24.A
Temperantiæ contrariatur parſimonia. Ibidem.
Temperantiæ partes. tom.4.125.I
Temperantia carnales libidines frænantur. tom.5.102.F
Temperantia Eodem.178.I
Intemperantia venalis. tom.7.176.H
Temperantia dicitur, qua libidines refrænamus. tom.8.201.K

Tempeſtas, Tempeſtiuum.

Tempeſtas aqua quoſdam demergit ſecundum carnem, quoſdam ſecundum ſpiritum. to.8.158.K.& .160.C
Tempeſtas, in circuitu iudicantis, qualis erit. Eodem.102.L M
Tempeſtiuum & intempeſtiuum quid dici ſoleat. tom.8.306.A B

Templum.

Templum dei, homo interior. tom.1.222.L.M.to.3.240.G
Templum vnum omnes, & ſinguli ſingula dei tẽpla ſumus. tom.2.57.I.tom.4.272.I
Templum dei, abuſiuè locus dei. to.4.124.H
Templum ædificatum eſt annis quadraginta ſex. Eodem.128.M
Templa Chriſtianorum venerati ſunt pagani victores. tom.5.3.E.& ſequentibus.
Templũ Iunonis ſibi elegerat auaricia & ſuperbia leuium Græcorum, & Chriſti Baſilicas miſericordia & humilitas immanium Barbarorum. Ibidem, C D
Romani nullas ceperunt ciuitates, vt in templis earum parcerent victis. Ibidem, F G & ſeq.
Templum dei ſumus nos Chriſtiani. tom.5.81.I.tom.10.16.M.& 158.C
Templum in Hieruſalem reædificatur. to.5.166.F G
Templum Salomonis glorioſius fuit tempore ſuo, quàm poſt fuerit. ſed domus dei glorioſior eſt ſignificata per illud. to.5.173.M
In templo deus, cum in loco non ſit. tom.6.40.D E
Templa ſpiritus ſancti, fideles. Eod.145.A B.& 146.C.& 149.G.& 155.I.& 162.K & ſeq.
Templa materialia deus erigere num liceat. tom.6.149.G
Templum ſanctum eſt deo, mens pura: & altare optimum, cor mundum. tom.7.164.F
Templum dei violat, qui vnitatem violat. tom.8.16.L
Templum regis ipſa eſt Eccleſia, conſtructum viuis ex lapidibus. Eodem.91.D
De reædificatione templi poſt ſeptuaginta annos, & de eius ſignificatione. tom.8.143.L M
Quòd iterum deiectum ſit poſt mortem Chriſti, quia fabricatum erat in imagine futuri corporis domini. Ibidem, M
Templum dei ſanctũ, mirabile eſt, non in ſtructura, ſed in iuſticia. to.8.145.E F
Quare Iudæi accuſabant Chriſtum de blaſphemia, dicentes eum dixiſſe, Soluam templũ hoc, & non ſoluit, ſicut Chriſtus dixerat. Eodem.147.M.& ſequentibus.
Templum dei polluí, quid ſit. tom.8.192.A B
Templum dei eſt anima quieta & iuſta. Eodem.225.H I
Templum dei quale ſit, & ex quibus lapidibus ædificetur. tom.8.344.C D
Quid ſignificet, De templo Chriſtus eiecit vendẽtes & ementes. Eodem.329.I
Templum Salomonis vmbra erat, in qua demonſtrabatur quod venturum erat, & ideo illud iam ceccidit. Ibidem, L
Templum dei non tantum ſinguli, ſed & omnes ſimul ſunt. tom.8.332.F
Templum quod deſtruxerunt Iudæi à Chriſto excitatum, Chriſtus eſt. tom.9.21.E
In templo vis orare, in te ora. Eodem.31.A B
Deus voluit vnum templum ſibi ædificari in terra, vbi rogaretur, vbi moraretur. tom.9.240.A
Templum Chriſti in ſuo capite dedicatum, & quando. tom.10.56.I
Templum domini quo modo ædificetur. tomo 10.69.L
De verbis ſancti Lucæ in Actis apoſtolorum, Petrus & Ioannes aſcendebant in templũ, Sermo. tom.10.83.M.& ſequentibus.
Quoties aliquod peccatum committimus, templũ dei deſtruimus. Eodem.230.C
Templa cordis & corporis fidelium ſunt deo magis precioſa, quàm tẽpla lapidea. t.10.253.M
Quo modo conuerſari debemus, vt reædificemur in templum ſanctum domino. Eodem.324.H I

Tempus.

Tempus quid ſit. tom.1.45.B.& ſequentib.
Tempus hoc, nihil eſt aliud, quàm velociſſimus curſus ad mortem. tom.5.109.H.& ſequent.

Temporis creatio, & initium.

Tempus à creatura cœpit. to.3.128.K.& .239.E
Mundus non eſt factus in tempore, ſed cum tempore. tom.5.99.C D
Tempus fuit ante motum cœli in aliquo mutabili motu. Eodem.104.E
Omni tempore fuerunt angeli. Ibidem, E F
Quæ tempora vel ſecula fuerint ante genus humanum, dicit ſe ignorare. Ibidem, K L
Ante tempora dicit Apoſtolus fuiſſe nobis promiſſam vitam. Ibidem, & ſequentib.
Tempora creatura dei ſunt. tom.8.224.K

Temporis mutabilitas, & breuitas.

Tempus & motus. to.3.128.K.& .140.L M
Tempus quantumcunque prolixum, momentorum minutatim detractione conſumitur. tom.5.103.F G
Tempus non eſt ſine mutatione aliqua. tom.5.93.B.& .104.C.& ſequentibus.
Tempus æternitati nõ poteſt eſſe coæternum. tom.5.104.C
Tempus mutabilitate tranſcurrit. Ibidem.
Tempus enim breue eſt, &c. exponitur. tom.7.176.G
Temporis breuitas. tom.10.82.M.& ſequent.

Temporis dimenſio, & differentiæ.

Menſura temporis, in quo. to.1.44.D E
Quale tempus metiri liceat, & quale non. Ibidẽ, H & M
De menſura temporis. tom.1.45.H.& ſequent.
Tempora metimur animo. Ibidem, L
Temporis differentiæ tres. tom.1.47.C D.& tom.2.121.G
Non eſt veſtrum noſſe tempora vel momenta, exponitur. tom.2.71.K.& .72.C.& M
Differentiæ temporum quo modo nominandæ. to.1.44.L
Diſcrimina temporum. to.3.219.A
Temporum differentia diuinis operibus attribuitur. tom.9.106.B C
Tempus triplex ante legem, ſub lege, & ſub gratia. tom.8.260.K to.10.29.H

Tempus præſens, præteritum, & futurum.

Tempus præſens an poſſit eſſe longum. tomo 1.44.D E
Tempus præſens omne, apud deum. to.4.124.G
Tempus præſens non inuenitur. to.5.109.L
Omne tempus, in hoc tempore ideo venit, vt non ſit. quia, &c. tom.8.250.G H
Comparatio præſentis temporis ad præteritum. to.9.215.H I
Tempus præteritum & futurum, vbi ſint. tom.1.44.H
Quo modo præterita & futura tempora præſentia ſint. Ibidem, I
Quo modo præſciantur futura. Ibidem.L
Tempora futura, iam ſunt facta in diſpoſitione diuina. tom.5.84.L

Tempora.

Tempora certa. tom.1.44.B C.& 180.I K
Tempora aliter cognoſcit deus, aliter homo. tom.2.45.B C
Omnia ſuis temporibus agi. tom.2.45.D
Tempora vtiliter neſciuntur. tom.2.73.D
Tempora ſuperſtitioſè obſeruanda. tom.2.107.D E. tom.3.41.I.tom.4.292.E.& ſequentib. tom.6.43.F G
Temporum & numerorum ratio in ſcripturis. to.3.15.C
Tempora. Eodem.241.G
Temporum obſeruatio obſeruanda in ſcripturis. tom.4.269.L
Tempus regum Romanorum. tom.5.24.L & ſequentibus.
Per temporum quoſdam articulos, tanquam ætatũ hominis, profecit recta eruditio populi dei, vt à viſibilibus ad inuiſibilia ſurgeret. tom.5.85.C D
De temporum diuerſa computatione, ſecũdum diuerſas ſcripturas. tom.5.105.L.& ſequentib.
Tempora quantũcunque longiſſimo termino clauſa, æternitati comparata, non tam exigua æſtimanda ſunt, quàm nulla. tom.5.103.F.& ſeq.
In temporibus poſuerunt philoſophi circuitum, poſt quem dicebant eadẽ reuerti. Ibidem, I
Tempus, & tempora, & dimidium temporis, Danielis.12. quid ſignificet. tom.5.193.L
Tempore quodam venturi ſumus ad non tempus. tom.8.279.K

In tempore, Cum tempore.

In tempore fieri, & cum tempore, differunt. tom.5.93.C.& ſequentibus.
In tempore fit aliquid noui, quod non habet finẽ temporis. tom.5.303.K

Tempora proſpera & aduerſa.

Quòd pudendis proſperitatibus affluere velint, qui de Chriſtianis temporibus conqueruntur. to.5.9.H.& ſequentibus.
Contra eos qui dicunt feliciora fuiſſe tempora priora, quàm cum venit Chriſtus. tom.8.342.C D

De ſæuis & aſperis temporibus conquerentes, carnales. tom.10.94.C D.& ſeq.
Sæua tempora nō contriſtant ſpiritales & bonos. Ibidem.

Tempus miſericordiæ & iudicij.

Nunc tempus miſericordiæ. to.4.258.A
Duo tempora modo diſtinguuntur, miſericordiæ ſcilicet & iudicij. to.8.244.L M
Tempus eſt, vocem paſtoris, audiendi, quando paſtor nondum ſumpſit tempus iudicandi. tomo 9.234.K
Tempus iudicij & miſericordiæ. tomo.10.23.G. & 78.G.& 106.I
Tempus ſiue vita duplex, laboris, & præmij. to. 10.78.A
Prius eſt tempus laboris, poſterius quietis. Eodem. 304.E
Hoc tempus reſpectu diei iudicij, dicitur nox. to. 10.244.E
Duo ſibi tempora ſuccedunt, tempus flendi, & tempus ridendi. Eodem.269.F.& 277.B

Tempus Chriſti.

Tempus opportunum, vel temporis plenitudo eſt, quando manifeſtatur gratia Chriſti. tomo.8. 42.F.& ſo.ſeq.F
Tempus beneplaciti, quale ſit. Eodem.160.B
Tempus ſuum quo modo dicebat Chriſtus Iudæis nondum veniſſe. tomo.9.52.E F

Tempus æternitatis.

Tempora neſcit æternitas dei. tomo. 1. 36.G. & 43.M
Tempora æterna quo modo dicantur. tom.2.180. K L. tom.4.137.I
Temporalitas deitatis. tomo.3.241.F
De temporibus æternis, quæſtio. to.4.237.I
De tempore annorum patriæ cæleſtis. tomo. 5. 145.I K
In æternitate nulla tempora. tomo.10.44.D

Temporalia.

Temporalibus quatenus vtendum. to.3.236.M
Vide, Bona temporalia.
Temporalia quo modo à deo petenda. tomo. 10. 45.M
Sperare temporalia. to.10.82.H.& ſeq.
Temporalia etiam à deo petenda ſunt, ſed ſecundo & tertio loco. Eodem. 157.A

Tenacitas.

Tenacitas vitium eſt ſimile parſimoniæ, non natura ſed fallaci ſpecie. tomo.2.24.A B

Tenebræ.

Tenebræ humanæ quo modo illuminentur. to. 1. 50.F G.& 103.B C. to.3.240.K
Tenebræ exteriores. to.1.166.D. tom.2.124.F. tom.5.193.H
Tenebræ ſuper abyſſum. to.1.46.E. & 182. A. to.3.109.H I.& ſeq.
Tenebræ ignorantiæ & infidelitatis. tom.1.181. A. to.3.68.A
Tenebræ quod nihil ſint. to.1.182.B
De gente tenebrarum, ſomnia Manichæorū. Eod. 189.C D. to.3.172.E F.& ſeq.
Vide, Manichæi.
Tenebræ quo modo factæ. to.1.181.L
Tenebrarum rectores quæ dæmonia. to.2.103. C D. to.3.172.E
Tenebræ, dæmones. to.2.124.K
Tenebrarum nomine, ſignificātur infideles. Ibid. & to.3.172.E. to.8.211.M
Tenebræ ignorantiam ſignificant, & gentilitatē. to.4 204.F
Tenebræ, quid. to.5.94.E
Tenebræ angelos malos repræſentant. tomo. 5. 99.H.& ſeq.
Tenebræ abſentia lucis. to.3.109.I. & ſeq. to. 6.29.I.& ſo.ſeq.A.& 220.D E
Tenebræ non factæ à deo, ſed ordinatæ. to.3.110. I. to.8.11.G H
Tenebræ. to.3.171.I.to.10.114.C D
Tenebræ quando cœperint eſſe. tomo.6.127. M. & ſequen.
In tenebris deum habitaſſe, Manichæi finxerūt. to.6.85.E F
Tenebræ animarum, peccata. to.7. 81. H.to. 8.11. G H.& 28.A.& 31.D. & 39.D.t.9.224.L
Tenebræ exteriores vel interiores, quæ ſint. tom. 8.8.I K
Tenebræ ſignificant peccatores. Eodem.54. F. & 115.B
Quòd ſigurent infideles. Eodem.211.M
Tenebræ pinguiores ſunt vmbræ. tom.8.309.F
Qui tenebrent tenebras ſuas quas deus non tenebrat. Eodem.347.G H
Tenebræ noctis, quando ita ſint, vt lumen eius. Ibidem.K L
Tenebræ, non natura, ſed voluntate. to.8.360. G
Tenebræ in homine, lux in domino. to.9.4.K L
Tenebræ quæ dicantur, cùm dicitur, Lux in tenebris lucet. tom.9.6.C
Tenebræ oculorum internorum. tom.9.59.C
Tenebræ pellendæ ſunt, ſi cum Chriſti luce ſocietatem habere volumus. tom.9.124.K
Qui in peccati tenebris eſt, non videt laqueos ſibi ab hoſte paratos. tom.9.167.E
Tenebræ quibus diabolus rector, infideles ſunt. tom.10.7.G
Tenebræ ſpiritales commutantur, & fiunt lux in domino. Ibidem.
Tenebræ nosipſi, Et libera nos à malo, id eſt à nobiſipſis. tom.10.88.C D.& ſeq.copioſe.
Quæ ſint tenebræ huius mundi. tom.10.148.B
Rectores tenebrarum. Ibidem.
Tenebræ Aegypti. tom.10.171.F G.& ſeq.
Tenebræ quando ſumus. tom.10.273.D
Tenebræ denſæ. Eodem.176.E.& ſeq.
Non dat homini tenebras, qui dedit ei lucē. tom. 10.241.D

Tenere.

Tantum qui modo tenet, teneat, donec de medio fiat: exponitur. tom.5.291.M

Tentatio, & earum genera.

Tentatio, alia mentis, alia corporis. tom.2.122.K L
Tentatio alia deceptionis, alia probationis. tom. 2.141.A. tom.4.33.C.& ſo.ſeq.K. & 99.I. in fine.& 106.I. tom.9.69.F
Tentatio duplex. tom.4.278.L. tom.9.69.F. to. 10.10.E.& 116.A.& ſequen.
Et obiter declarati loci, Deus neminem tentat: & tentat vos deus. tom.10.10.E
Duæ ſunt tentationes, quibus abundat hæc vita, ſcilicet ignis, & aqua. tom.8.149.K
Alia eſt tentatio quæ ſit ignorantibus, alia quæ ſcientibus. tom.8.219.B C
Tentatio triplex in mundo. tomo. 2. 163.E. tom. 8.13.A
Quatuor ſunt tentationes ex quibus nos deus liberat, cui confitentur ſuæ miſerationes: Prima eſt erroris & famis. Ibidem.272.G H
Secunda, eſt difficultatis vincendarum concupiſcentiarum. Ibidem.H
Tertia, tædium & faſtidium verbi dei. Ibidem. K L
Quarta, eſt tempeſtatis, & periculorum in gubernandis Eccleſiis. Ibidem.L.& ſequen.
Contra has quatuor tentationes ſunt quatuor exclamationes, quatuor liberationes, quatuor miſerationum dei confeſſiones. Ibidem.M
De diuerſis animæ tentationibus, & modo vincendi illas. tom.10.317.C
Tentatio, & ieiunium. tom.3.171.A.& 235.L
Tentatur homo in diuerſis. tom.4.212.B C
Tentatio non omnis culpanda. tomo.5.141.L
Tentatio adducens peccatum, & tentatio probās fidem. tom.10.10.E

Tentatio Adæ in paradiſo.

Tentatio hominis quare permiſſa. tom.3.149.B
Tentatio quare hominem deiecerit. Ibidem.F
Tentatio cur per ſerpentem. to.3.149.L.& 151.E
Tentatoris verba. Ibidem.I
Tentatio diaboli incepit à muliere. to.5.118.M
A tentatione non præſeruauit deus hominem quē præſciuit eſſe caſurum. tomo. 5.123. B. & ſequent.
Tentatio Adæ in paradiſo. to.9.130.B
Tentatio diaboli ad Adam. tom.9.257.I K

Diaboli tentatio.

Tentatio diaboli cedit in decorem vniuerſi. tom. 1.163.K L
De tentationibus antiqui ſerpentis. tom.1.187. A B.& ſeq.copioſè.
Tentationes quo modo fiant per Satanam. tom.4. 274.C
De tentatione grauiſſima diaboli, qua ſolutus tentabit, bellaturus contra ſanctos fortiſſimos. tom.5.188.F G
Ibi tentat inimicus, vbi perfectio eſt. tomo. 8. 121.A B
Tentare tantum diabolus ſinitur, quantum expedit proficientibus. tom.8.141.G H
Aliquando qui tentantur, traduntur occulto merito ſuo in manus tentatoris. Eod.246.L
Tentare nō audet diabolus, niſi permiſſus: & poteſtas ei datur aut ad damnandos impios, aut ad probandos pios. to.8.263.F.& 264.L M
Diaboli tentationes. tom.9.167.B C.& ſequent. tom.10.162.K
Tentatio diaboli, de maioribus peccatis parua mentitur. tom.10.229.H I

Tentatio diuina.

Tentat deus, & non tentat. to.2.93.M. to.4.22. H I. to.7.273.G. to.9.69.F
Tentatio diuina. to.4.210.D E
Quo modo deus inducat in tentationem. tom.4. 273.K
Tentatur Abraham, vt obedientia ſua ſeculis innoteſcat, non deo. to.5.141.L
Tentauit deus aliquos, quos erudiri ſic opus eſt, vel decipi iuſtum eſt. to.5.180.E
Tentat vos deus, quo modo intelligatur. to.8.6.I. & ſo.ſeq.K L
Diabolus foras eiectus eſt, non quòd non tentet: ſed quia non tam facilè in tentationem nos inducat. to.9.82.G H
De tentatione Abraham à deo, Sermo. tom. 10. 262.F
Tentat deus hominem, non vt eum inueniat: ſed vt homo ſe inueniat. to.10.162.G H & K
Vbi inuenitur tentans deus, lex loquitur: vbi vero Chriſtus, Euangelium. to.10.162.I.& ſeq.
Differentia tentationis dei & hæretici. Ibid.I K
Si deus ceſſat tentare, magiſter ceſſat docere. Ibidem.K
Tentat deus, & quare. to.10.291.G

Induci in tentationem, & educi.

Tentari, & induci in tentationem differunt. tom. 4.273.L
Tentationes non deprecandæ. Ibidem.
Tentationis exempla. Ibidem.M
Quo modo inducamur in tentationem. tomo. 4. 274.D

In tenta-

In tentationem introire & exire, quid ſit. tomo.8.312.D

In tentationem intrare, eſt à fide exire. tomo.10.30.I

Quid ſit deum inducere aliquem in tentationem. tom.10.191.G

Deus aliquem educit à tentatione cum liberat à malo. Ibidem.

Aliud eſt tentari, aliud in tentationem induci. to.10.219.F

Tentatio humana.

Tentatio, vita humana. tom.2.40.G.& ſe.ſeq. D.tom.2.38.F.tom.3.236.L

Tentationes & illecebræ nocturnæ. to.2.40.H I

Tentatio gulæ, & reliquorum ſenſuum. Ibidem. L.& ſequen.

Superbiæ vicium. tom.1.42.A

Vanæ gloriæ vicium. Ibidem.C

Tentationes homini neceſſariæ. tom.3.121.M & 238.E

Tentatio humana. tom.4.210.E & 274.C.to.9.100.D.& ſequent.

Tentationum varietas. tom.4.274.D

Sine tentatione non poteſt eſſe vita humana. tomo 8.134.B C

Vita iſta tentationibus plena eſt. to.10.206.M

Aetas pueri naſcentis, tentationibus iam ſubiacet. tom.10 049.A B.

Tentationem eſſe vitam hanc, quomodo dixerit Iob. tom.10.181.A

Remedia contra tentationes.

Precatio contra tentationes. tom.9.267.L.& ſeq.

Tentationis remedia. Eodem.230.H & ſequen. tom.10.207.A B

Remedium contra tentationes diaboli. tom.10.162.K L.& 209.H I

Cautio circa tentationes. to.10.008.G H

Contra tentationes maior eſt adiutor, quàm oppugnator. Ibidem.I

Tentationum effectus, pugna, victoria.

Tentatio quomodo deiicit. tom.2.187.D

In tentationibus ſperandum in domino. to.2.181.E F.& ſe.ſeq.E

Tentationum fructus. tom.3.233.L.& 4.258.E

Tentatio aliquãdo ad probationem fit, aliquando ſub dolo ad ſubuerſionem. to.4.203.B

Tentari deſiderant, & metuunt boni, ſecundum differentiam perfectionis, vel imperfectionis in eis. tom.4.117.H I

Tentatio eſt acceptanda quæ ſit probatio. tom.5.140.L

In tentatione multiformi, reddimur feruentiores ad deſiderandam cæleſtem pacem. Eodem.180.F

In tentationibus etiã vincens, indiget dicere, Dimitte nobis debita noſtra. tom.5.185.D E

De tentationibus & periculis obiectis iuſtis, in quibus oportet eos bellare vigilanter. tom.5.214.M & ſequentibus.

Tentationes animi non ſentit, qui non proficit. to.8.33.I

In tentatione ſe quiſque agnoſcit, qualis ſit. Eodẽ.60.D

De tentatione noſtra deus non accipit ſcientiam, ſed oſtendit. Ibidem.& 121.B

Omnis tentatio, probatio eſt, & fructum habet. to.8.218.H

Nemo ſibi innoteſcit, niſi tentatus. tom.8.134.B C.tom.10.162.K L

Qui tentatori dat poteſtatem, ipſe tentato præbet miſericordiam, quia ad menſuram, permittitur tentare diabolus. to.8.238.A B

Omnis pertinens ad Chriſtum, neceſſe eſt tentationibus variis agitari. Eodem.141.A

Qui non tentatur, non probatur: & qui non probatur, non proficit. to.8.163.H

Tentationes huius vitæ ſine adiutorio dei, per arbitrium voluntatis ſuperare non poſſumus. Eodem.116.L M

Tentatio malis eſt, vt ignis fumo, bonis tanquam ignis auro. tom.8.263.F

Tentationes repunt, ſed caue ne ſurripiant. Ibidẽ.264.E F

Quomodo tota vita noſtra ſit tentatio. to.8.315.L

Tentatio oculorum, non eſt niſi mendacium oculorum. Eodem.339.B

Melius eſt tentari & probari, quàm non tentari & reprobari. tom.8.363.C

Duo tempora ſunt, vnum quod nunc eſt in tẽtationibus: alterum, quod erit in ſecuritate, &c. Eodem.376.E F

Tentationibus probantur homines. tomo.9.132 C

Homo in tentatione ſtetit, in deum factorem, & diabolum deceptorem. tom.9.237.I K

Auxilium dei in tentationibus. to.9.162.D E

In tantum tentatio proficit, inquantum fides deficit. tom.10.30.I

Tentator quomodo vincatur. to.10.35.D

Quicunque tentatione vincitur, peccatum ipſe cõmittit. tom.10.116.A

Sine tentatione nullus probatus eſt iuſtus. tomo 10.119.F

Tentatio Chriſti.

Tentatio, & ieiunium Chriſti. tom.3.171.A

Ieſus tentatus. tom.4.93.K.& 205.B C.tom.10.35.D

Tentauit Chriſtum princeps dæmonum. tom.5.79.I

Domini tentatio tripertita, quid ſignificet. tomo 8.13.A

Diabolus totum corpus Chriſti, ſicut & Chriſtum duobus modis tentat, ſcilicet errore & terrore. tom.8.96.H I

Tentatio Chriſti, noſtra eſt doctrina. Eodem.018.C

Tentatus eſt Chriſtus, ne vincatur à tentatore Chriſtianus. to.8.220.C D

Si ille non vinceret tentatorem, quomodo tu diſceres cum tentatore pugnare? Ibidem.121.E

Chriſtus ideo tentari voluit, ideo triſtis effectus eſt: vt quid in tentationibus noſtris reſpõdeamus, & quem in tribulationibus inuocemus, oſtenderet. tom.9.82.A

Tribus malis mundi, tentatus eſt dominus. tomo 9.127.M

Chriſtus diabolo in tentatione reſpondendo, docuit nos quid reſpõdeamus. Ibidem.128.A B

Chriſtus quare ad diaboli tentationem non fecerit panes. tom.10.35.D

Quare Chriſtus tentatus eſt. tom.10.207.D E

Error ſuper tentatione dei & Chriſti. tom.10.162.I & ſequentibus.

Tentantes deum.

Cõtra tentantes deum. tom.3.180.G H

Quòd vtendum induſtria noſtra, ne deum tentare videamur. Ibidem.

Periculum, quantum cauere poteſt non cauẽs, magis tentat deum, quàm ſperet in deo. tom.3.139.A

Tentare deum non audeat homo, quando habet quod faciat. tom.6.89.B C

Terebinthus.

Terebinthi arboris natura. tom.4.68.H

Terentius, Terentianus.

Terentij verba ponuntur. tom.2.18.B

Terentius quidam. to.5.63.G

Terentianus adoleſcẽs, qualiter in flagitium corruerit. tom.2.170.B

Tergeo.

Tergeo ſecundæ inflexionis. tom.1.57.H

Terminus.

Terminus deus. tom.3.47.H

Terminus fines habet. tom.3.36.I

Terminalia.

Terminalia in Februario celebrabantur. tomo.4.56.I

Terra.

Terra vocabulum quomodo accipiatur. tomo 3.142.M

Terra duplex. tom.10.76.L M

Deliramentum de duplici terra. to.5.28.D E

Terra erat inanis, variè intellectum. tom 1.48.C

Terra, corpus eſt ſimplex. tom 1.131.B

Terra inuiſibilis. tom 3.109.H.to.10.195.I

Terra, in duas partes diuiditur. tom.3.36.G & 60.K & ſequentibus.

Terra, in tres partes diuiditur. Eodem.138.H & ſequentibus.

De lateribus, & figura terrarum. tom.6.28.E F

Terrarum coniunctio. to.6.09.B C

Terra quaſi finis eſt rerum, quia vltimum eſt elementum. to.8.16.G H

Quomodo fundata dicatur, & permanere in ſeculum ſeculi. Eodem.300.I

Quomodo firmata ſit ſuper aquas, cum grauior videatur vt non portari aquis, ſed aquas portare potius credatur. to.8.340.I

Terra quare gignat infrugifera, & noxia. tomo 1.182.C

Terra, tellus, tellumo, differunt. tom.3.33.G H

Terra deuorat quodammodo quæ genuerit. Eodem.59.G

Terra dea, & mater deorum. to.3.61.C D

Terra, mater fœcunda omnium. Ibid.107.B C

Terra libratur in medio, in nihilo. tom.3.111.K

Terra, & lingua, quando diuiſæ ſint. Eodem.137 D E

Peccatis innumeris, terra inquinatur. tomo.3.012.C

Terra es, & in terram ibis: exponitur. tom.5.110.H I.& 192.G H

Quomodo terra reſtituta ſit Chriſto. tom.8.236.A & ſequentib.

Melius eſt carne ambulare ſuper terram, quàm cupiditate ire ſub terra. Eod.141.C

Terra quomodo dicatur interfecta in ſanguinibus. tom.8.231.C

Quomodo deus dederit eam filiis hominum. Eodem.285.I

Terra promiſsionis.

Terra promiſsionis, quæ. tom.4.67.D & ſeq.

Terra promiſsionis myſticè. to.10.190.L

Terra promiſsionis, terra fluens lac & mel. tom.8.067.C D

Terra repromiſsionis, fluens lacte & melle, quid figurabat. Ibidem.& 270.L M

Terra promiſsionis erat natura humana ante lapſum Adæ. tom.10.169.L

Terram promiſsionis ingrediuntur filij Iſrael. to.5.86.E

Terram repromiſsionis Iſraelitico populo reformari Ieſum Moyſi ſucceſſorẽ, quid. t.10.180.F

Terra repromiſsionis ſi ſemper duratura eſſet, nõ eſſet figura, ſed res. tom.8.173.A B

Qui filiorum Iſrael intrauerunt terram promiſsionis. tom.4.208.H I

Duo tantum de ſexcentis milibus viri terrã promiſsiones ingreſſi ſunt. to.10.178.I

Non amplius quàm duo, de ſeniore populo meruerunt terram promiſsionis intrare. tomo.10. 180.M
Et quid hoc ſignificet. tom.8.253.F G. tomo.10. 180.M
Iuſto dei iudicio, filij Iſrael terram promiſsionis receperunt. tomo.10.180.B
Terra promiſsionis non recuperatur, niſi regnante Ieſu, fluuius Iordanis tranſeatur. Ibidem.F
Terra promiſsionis, Sem filio Noe, in diuiſione orbis obuenit in poſſeſsionem. Ibidem.B C
Quid terra promiſsionis deſignet. Ibidem.D.& ſequentibus.
Terra promiſsionis, nō lege naturæ, nec lege ſcripta Moyſi, ſed per Ieſum reformatur. tom.10. 180.F

Terra ſpiritalis.

Omnis terra in ſcripturis. to.3.167.A
Terra domini, eſt Eccleſia eius, ipſam rigat & colit. tomo.8.60.L
Terram ſpiritaliter firmari ſuper aquas, quid ſit. Eodem.33.G
Terra quando ſpiritaliter fundata. to.8.224.M
Terra noſtra, quid. tom.10.151.K L
In terra deſerta, inuia, & inaquoſa: exponitur. to.10.66.C
Fructus terræ, allegoricè ſunt officia pietatis. tom. 1.52.I K
Terra quo modo benedicat dominum. tomo.4. 164.C D
Terra noſtra tunc dat fructum ſuum, cùm &c. to. 8.151.H I
Terra quo modo producat ſpiritaliter fœnum iumentis, & herbam ſeruituti hominum. Eod. 253.I.& 261.D.& ſeq. copioſè.
Terra quo modo ſpiritaliter educat panem. tom. 8.262.D
Terra viuentium, Eccleſia. to.3.15.A
Quid ſit terra viuentiū, & quid terra morientium. tomo. 10.151.L.
Et quo modo differant. tomo.8.31.F G
Terra viuorum, eſt regnum ſanctorum. Eod.63. H.& 64.A B
Quo modo repleta ſit poſſeſsione dei. to.8.263.L. & ſo.ſeq.C D
In terra morientium, ſpes mea deus: in terra viuentium, portio mea. Ibidem.264.E
Terram tunc commouet, & turbat deus. tomo.8. 132.H.& ſeq.& 153.B C
Quo modo mota ſit à facie dei. Eodem.284.F
Terra quo modo liqueſcat, & deſluat. tomo.8. 179.G
Eſt orbis terrarum qui nō commouebitur, & eſt orbis terrarum qui commouebitur. Eodem. 225.A B.& F G
Terram commoueri, quid ſit. to.8.240.E F
Terra quo modo innumeris inquinata peccatis. to.3.212.C
Terram iudicare, eſt corpus damnare. tomo.10. 174.K
Quo modo ſit iudicanda terra. Ibidem.L

Terræ nomina.

Terra, anima ſitiens. to.1.51.B C
Terra pro aqua ponitur. to.4.32.M
Terra, arbores, fœnum, ſunt homines terreni. tom. 9.144.B
Terra noſtra, eſt caro noſtra. to.4.273.C.to.10. 151.K L
Inferiora terræ, ſunt terrena cupiditates. tom.8. 131.C
Terræ nomine, deſignat Eccleſiam ex gentibus. to. 8.77.D
Terra, cibus diaboli. to.8.265.H
Terra dicitur homo qui terrena ſapit. Ibid.H I
Quòd ſignificet Eccleſiam, & quæ ſit firmitas eius, ſuper quam fundata eſt. to.8.259.A B
Terra pro hominibus. to.3.24.H.& 25.G. to. 4.204.C D. to.5.194.H
Terra dicitur quicquid infra ſpiritalem hominē eſt. to.8.4.B
Terra, infideles. to.10.125.F
Terræ nomine, figuratur humilitas hominum. tom. 8.207.L
Quòd ſignificet gentem Iudæorum. tom.8.92. D.& 95.B
Terra pro mari. to.8.185.M
Terra, virgo Maria. to.1.288.M
Terræ nomine, ſtabilitas in deo ſignificatur. tomo 8.3.H
Terra appellatus eſt peccator. to.4.268.G.& 272. I. tomo.8.16.M
Iniuſti pro amore terreno, terra ſunt. tomo.9. 145.M

Terræmotus.

Terræmotus in Africa & Thracia. to.3.165.H
Terræmotus cordis. to.8.266.A B

Terrigenæ.

Terrigenæ, ſunt filij terræ. tomo.8.98.A

Terribilis.

Quo modo terribilis deus. to.8.148.D E

Terror.

Deus mentes ſæuiſsimas terruit. to.5.3.K
Terror, optimus ciuitatis tutor. tomo.5.9.I
Deus nos terret, & contriſtat ad emendationem. to.10.46.C

Tertullianus, Tertullius.

Tertullianus. tom.1.31.D. to.2.20.I
Tertullianus multa eloquentiſsimè ſcripſit. tom. 6.7.H
Tertullianum ob id inter hæreticos habitū, quòd ad Cataphrygas deſciuerit, & iteratas nuptias pro ſtupro damnauerit. Ibidem.I
Tertullianus Cataphrygarum adſtipulator. tomo 4.245.C
Deum corporeum eſſe ſomniauit. to.2.147.D. in fine. to.3.148.D. to.6.7.H I. to.7.252.M
Animam corpoream. to.2.147.D. to.3.148.D. & ſeq. to.6.7.H
Animas poſt mortem conuerti in dæmones, & in quæcunque animalia. to.6.7.D.& I
Animam ex traduce. to.2.147.D. to.6.7.I
Tertullianus hæreticè ſentit de monogamia. tom. 6.137.D
Tertullius. to.5.20.C

Teſta.

Teſta ante ignem mollis, & poſt ignē fortis, quid ſignificet. to.8.24.F

Teſtamentum.

Teſtamentum pro pacto pacis. to.3.23.D.& 29. L.& ſo.ſeq.A.to.8.199.A
Teſtamentum pro præcepto. to.3.30.L
Teſtamenta dei appellantur multa alia à nouo & veteri. to.5.140.M
Teſtamentum differre ab inſtrumento. tom.7. 194.F
Teſtamentum, in ſcripturis, non illud ſolum dicitur quod nō valet, niſi teſtatoribus mortuis, ſed omne pactum & placitum teſtamentum vocatur. to.8.199.A

Vetus, & nouum, teſtamenta.

Teſtamenta duo ſignata per Agar & Saram. to. 1.7.L. to.2.123.M. to.4.292.M
In nouo teſtamento penè nulla eſſe, quæ non in veteri. to.1.7.L M
Teſtamentum vetus, & nouum, quo modo differant. to.2.51.G. to.3.186.F. to.4.40.F G. & ſeq.& 56.M.& ſeq.& 60.I.& ſo.ſeq.A to.5.88.C D.& 140.F.& ſeq. to.7.193.I
Et vnde illud nouum, hoc vetus dicatur. tom.3 185.H. to.7.194.H
Vtriuſque teſtamenti deus vnus eſt. tom.2.160. C.& 169.K L. tom.6.43.G.& 129.L M. Et ſo.ſeq.G
Teſtamentorum ratio. to.1.261.I
De concordia vtriuſq; teſtamenti contra Manichæos. tom.1.167.F G.& 168.F G. plura, & ſequenti.
Teſtamentum vetus, & nouum, quid contineant. to.1.171.K
Teſtamentum nouum antè prædictum. tom.2.5. D E.& 12.M
Veteris teſtamenti quadragintaquatuor libri. to. 3.6.H I. Retracta. to.1.10.E
Teſtamenti noui libri enumerantur. to.3.6.I
Teſtamentum nouū ex Græcis voluminibus emendandum. to.3.7.H
Vetus item, ſecundum ſeptuaginta. Ibidem.G H
Teſtamentum nouum à Hieronymo caſtigatū probat Auguſtinus. to.2.10.D
Vetus teſtamentum non item. tom.2.8.I.& ſo. 10.A B
Teſtamenta duo, duas fœlicitates præ ſe ferunt. to. 2.120.C D
Teſtamenti veteris & noui vicinitas. to.4.33.K
Concordia. to.6.32.F.& 38.M.& ſeq. Retract. to.1.7.L. to.10.16.E F
Teſtamentorum duorum differentia patet in Pſalmo: Quàm bonus Iſrael deus. tom.5.88.C. & ſequen.
Teſtamenta duo duntaxat. to.4.64.C
Duorum teſtamentorum diſpenſatio, iuxta hominum ætates. to.4.128.B.& ſequen.
Teſtamentum vetus, eſt occultatio noui. to.4.217. M. to.5.140.I K
Teſtamentum nouum, eſt manifeſtatio veteris. to. 4.217.M. to.5.46.I.& 140.I K
Teſtamentum vetus ad timorem pertinet, nouum ad charitatem. to.4.284.M
Teſtamentum vetus & nouum, eadem ſcriptura vocatur. to.4.295.E
Teſtamentum nouum promiſſum, non ſecundum teſtamentum. to.6.16.H
Teſtamenta duo ſignificātur, per Iſmael & Iſaac. to.4.292.M. to.5.141.K. to.6.59.G. to.8.49. L M.& 309.D E
Per ſcribam doctum, in regno cœlorum. tom.6. 65.G H
Teſtamentum vetus, prophetia noui teſtamenti. Ibidem.I.& to.10.152.K
Teſtamentorum diſcrimen, ratione bellorum. to. 6.93.K L.& ſeq.
Teſtamentum nouum in vetere figuratum, & vetus in nouo reuelatum. to.6.56.A.& ſeq. copioſè. item.130.G
Noui & veteris teſtamenti ſcripturas, quo modo accipere debeamus. to.5.124.B C
Teſtamentum vetus ſignificatur per Heli ſacerdotem, & Saulem regem reprobatos: Nouum vero per regem Dauid, & Samuelem inſtitutos à deo. Eodem.145.M.& ſequentibus.
Teſtamentum vetus nihil proficit, niſi quia teſtimonium perhibet teſtamēto nouo. to.5.148.I K
Teſtamentum vetus debuit præcedere nouum, ſicut animale præcedit ſpiritale. to.5.158.D
In teſtamento veteri habentur lex & prophetæ, in nouo Euangelium & Apoſtolicæ literæ. Eodem.186.I
Teſtimonia noui teſtamenti, præponenda ſunt teſtimoniis veteris teſtamenti. Ibidem.

Teſtamenti vtriuſque conciliatio, contra Adimantum. to.6.38.C D.& ſequen.
Teſtamentorum duorum breuiſſima differentia. to.6.43.G.& L
Teſtamentum vetus temporalia promittit, nouum æterna. to.5.158.D E. to.6.48.H I. to.8. 175.H I
Teſtificatio veteris teſtamenti, fidem nouo conciliat. to.6.48.H I
Teſtamentum nouum abſconditum, latet in veteri, tanquam in fece corporalium ſacramentorum. to.8.180.G
Teſtamentum vetus vocatur, quia per nouum aboletur. Eodem.266.M
Quòd gratia noui teſtamenti in veteri lege velabatur, & in Euangelio reuelabatur, figuraliter oſtenditur. to.8.360.B C
Teſtamentum nouum, à veteri diſtinguendum. to. 9.5.K
Duo teſtamenta, ſunt duo vbera matris Eccleſiæ. to.9.128.C
Teſtamentum vetus in nouum, canticum vetus in nouum, mutatum eſt, homo vetus mutetur in nouum. Eodem.212.E B
Comparatio veteris ad nouum teſtamentum, ex parte ſignorum. to.10.324.A B

Vetus teſtamentum.

Vetus teſtamentum figuratur per Agar, & Iſmaelem. to.1.7.M
Vetus teſtamentum, quid dicatur. Eodem. fo. 10.E
Vetus teſtamentum non accipiunt Manichæi. to. 1.3.L.& 10.G.& 167.D.172.K.& to.3.238. B.& ſeq. to.6.6.A.& 48.H I.& fo.65.D
Item Cerdoniani, Marcioniſtæ, Seuriani. tom.6. 4.F G
Vetus teſtamentū propriè, quod datum eſt in mõte Sina. to.1.7.L M.& 10.I
Vetus teſtamentum. to.5.88.C
Teſtamentum eſt à ſeculo morte mori eos, qui trãſgrediuntur præcepta dei. to.5.140.L M
Teſtamentum vetus nihil prodeſt, niſi quia teſtimonium perhibet nouo. to.5.248.I K
Teſtamentum vetus, duplicia præcepta continet. to.6.50.G.53.G.& fo.76.F G
Teſtamentum vetus, quatenus Chriſtiani accipiant. to.6.49.A.& 50.G. to.7.294.B C
Non humana ſuſpicione, ſed apoſtolico teſtimonio & prophetico declarantur omnia, quæ in teſtamento veteri gerebantur, figuram eſſe noui. to.8.284.M.& ſequentib.
Teſtamentum vetus inſipidum, ſi non ibi Chriſtus intelligatur. to.9.18.M
Teſtamentum vetus, vmbra futurorum. tomo.8. 49.L M. to.9.42.M
Teſtamentum vetus quid, & eius promiſſiones. to.9.54.L

Teſtamentum nouum.

Nouum teſtamentum, figuratur per Saram & filium eius. to.1.7.L M
Teſtamenti noui, ex prophetis, commemoratio. to. 5.185.E
Teſtamenti noui præfiguratio. to.4.40.F G
Teſtamentum nouum, reuelatum eſt per incarnationem Chriſti. to.5.145.F G
Per teſtamentum nouum quicquid nobiſcum agitur, non pertinet niſi ad nouam hæreditatem noui teſtamenti. to.5.202.C.& ſequentib.
Ante teſtamenti noui reuelationem, ciuitas dei, non in lumine, ſed in vmbra cucurrit. tom.5. 253.M.& ſequentibus.
Teſtamentum Chriſti aſcendentis. to.7.75.A
Teſtamentum nouum dicitur, quo renouatur ad nouam hæreditatem. to.8.212.K
Teſtamentum pacis, eſt teſtamentum patris noſtri. to.9.237.F

Teſtimonia.

Teſtimonia, Græcè dicuntur martyria, quo verbo iam vtimur pro latino, ita vt teſtes martyres appellemus. to.8.293.C.& 296.I. & 300.H
Teſtimonium triplex. to.6.163.I

Teſtimonia legis, & dei.

Teſtimonia ex lege & prophetis. to.6.9.A.& ſeq. copioſè.& 13.L M.& ſequentibus.
Ex libris Ethnicorum. Eodem.14.F.& ſeq.
Teſtimonium legis, eis qui lege non vtuntur, teſtimonium eſt quo conuincantur puniendi: his vero qui ea legitimè vtuntur, teſtimonium eſt, quo demonſtratur, ad quem liberandi cõfugere debeant peccatores. to.8.187.B
Teſtimonia dei ſcrutari, quo modo intelligendum. Eodem.188.M.& ſequentibus.
Teſtimonia dei ſunt, quibus quantum nos diligat, nobis probare dignatur. to.8.291.G
Teſtimonia dei, quæ. Eodem.294.I K.& 306.F
Teſtimonia dei, mirabilia. to.8.304.I.& ſeq.
Quæ ſint mirabilia teſtimonia dei, & vtrum debeamus hominem ab eorum ſcrutatione reuocare, an potius vt ſedulo id agat exhortari. Ibidem.L
Teſtimonia dei cuſtodiuntur, dum non negantur, quia hoc eſt martyrum officium. tomo.8. 307.E

Teſtimonia humana, & falſa.

Teſtimonium conſcientiæ. to.4.283.D
Teſtimonium inimicorum, roborat fidem noſtram. to.4.273.I
Teſtimonia non vendenda. to.2.52.C
Teſtimonium falſum. to.4.4.M
Non falſum teſtimonium dices. to.5.7.G H
Teſtimonium falſum, apud deum non valebis. to.8.70.G.

Teſtimonium Chriſti.

Deo dederunt teſtimonium omnia, præter hominem. to.9.6.D
Teſtimonium Chriſti neminem accepiſſe, quo modo dicebat Ioannes. to.9.28.F
Teſtimonia de Chriſto diuerſa. to.9.44.A B
Paracletum teſtimoniū perhibere de Chriſto, quid ſit. to.9.101.A B.& ſeq.
Teſtimonium Chriſti verum. to.10.36.A
De eo quod ſcriptum eſt in Euangelio, Si ego teſtimonium perhibeo de me, &c. to.10.35.M. & ſequentibus.
Et quo modo hoc intelligendum. Eod.36.A
Chriſtus in martyribus, & per ipſos teſtimonium ſibi dicit. Ibidem.C
Satellites à Phariſæis miſſi, Chriſto teſtimonium tribuunt. to.10.39.G
De teſtimonio Chriſti de Ioanne, & Ioannis de Chriſto: Homiliæ. to.10.117.C.& ſequen.
Iudæi, noſtræ fidei teſtimonium ſeruant. to.10. 166.G
De quolibet gradu hominum habuit teſtimonium ſalus omnium. to.10.131.L
Adulteri, fornicatores, & id genus immũdorum, nõ inueniuntur perhibuiſſe teſtimonium Chriſto. to.10.152.B
Teſtimonium Apoſtolorum de Chriſto. to.10. 200.G

Teſtis.

Teſtis non debet vendere teſtimonium. tomo.2. 52.C
Teſtes veri aliquando puniuntur in iudiciis, falſis teſtibus prævalentibus. to.5.179.I K
Teſtes introducendi ſunt, prius tamen cauſa propoſita. to.5.186.I K
Teſtes in iudicio, & non ſolum iudex Chriſtus erit. to.5.195.D
Ero teſtis velox ſuper maleficos, & ſuper adulteros, &c. exponitur. Ibidem.
Teſtes tres. to.6.163.H
Quando deus iudex eſt, alius teſtis quàm conſcientia tua non erit. to.8.70.H
Teſtes duo, aut tres, qui ſint, in ore quorum debet ſtare omne verbum. to.9.61.G
Deus teſtes habere voluit homines, vt homines deum teſtem haberent. Eod.124.F
Teſtes dei, paſſi ſunt. Ibidem.
Duo teſtes Chriſti, ſunt duo teſtamenta. tomo.9. 145.E

Tethys.

Tethys, dea marina, pro mari. to.3.263.K

Thabor.

Thabor interpretatur veniens lumen. tomo.8. 213.M

Thaddæus.

Thaddæus trinominis fuit. to.4.99.I

Thales.

Thales philoſophus. to.5.64.F.& 165.I

Thamar.

Thamar mendacium excuſatum. to.4.11.L
Thamar quatenus excuſabilis. to.6.92.C
Thamar amaritudo interpretatur. to.6.95.F. in fine.& K
Thamar, Eccleſiæ typum gerit. Ibidem.L

Thanis.

Thanis mandatum humile interpretatur. to.8. 188.C

Thare.

Thare domus vna. to.5.137.H
Thare domus perſecutionē paſſa eſt à Chaldæis. Ibidem.L
De Thare patre Abraham, & numero annorum vitæ eius in Charra. Ibidem.K.& M.& ſeq.

Tharſus.

Tharſus patria Pauli. to.8.96.B
Tharſis quæ nam ciuitas ſit, & quid ſignet. Ibi.

Theatrum.

Theatrica turpitudo. to.5.14.I
Theatrum Chriſtianis prohibetur. to.10.19.D

Themiſtius.

Themiſtius philoſophus. to.1.63.H

Themiſtocles.

Themiſtoclis dictum. to.1.54.A

Theobrotus.

Theobrotus. to.5.7.L

Theodorus.

Theodorus laudatus. tomo.1.106.E.& 112.E. Retractа.1.K
Theodorus. to.2.10.I

Theodoſius.

Theodoſius pecunia multauit hæreticos. tom.1. 45.M.& ſeq.& 68.A. to.7.59.C D
Per Theodoſium Manichæi proditi. to.6.2.F
Theodoſius imperator, qualis in virtutibus fuerit, & quo modo aliis exemplum reliquerit. to.5.48.K
Theodoſius, publicam egit pœnitentiam. to.10. 110.A

Theodotion.

Theodotion hæreſiarcha, à quo Theodotiani. to. 6.4.I
Chriſtum merum hominem fuiſſe ſenſit. Ibidem.

Theologia.

Theologia ſtudium qualem animum requirat. to.3.10.L M
Theologia Platonis, Pythagorica. to.3.9.E F

De tribus

De tribus generibus theologiæ, ſecundum Varronem, ſcilicet vno fabuloſo, altero naturali, tertio ciuili. to.5.90.L M.86.G.& ſequen.
De theologia mythica, id eſt, fabuloſa, & de ciuili, contra Varronem. to.5.92.F.& ſeq.
Theologia ciuilis quot habeat partes. Ibid.K L
Theologia poetica, quot habeat nomina. Ibid.K. & ſequentibus.
Per theologiæ, verbum græcum, quid intelligamus. to.5.64.B C
Theologi dicti ſunt poetæ. to.5.161.D

Theopropia.

Theopropia, ſeu theopropium. to.2.148.F

Theoſebia.

Theoſebia interpretatur dei cultus. to.3.183.G
Theoſebia. to.5.81.C D

θεωρε.

θεωρε. to.3.36.G

Theriacum.

Theriacum quale antidoti genus. to.10.37.C

Theſaurus.

Theſaurus in vaſis fictilibus. to.4.73.E
Theſaurus in agro abſconditus, quid ſignet. to.4.75.L
Theſauros abſcondere in cælo, quid. tomo.4.275.C
Theſaurus communis veritatis erit in patria. to.5.45.K
Theſaurus deſiderabilis iuſtitia. to.6.130.D
Theſaurus dei, dicitur ſecretum dei. to.8.47.I
In theſauro pauperum, dulciſſima requies, & vera ſecuritas. to.8.63.G
Theſaurus tuus, meritum tuum. to.8.66.G
Theſaurizare filiis, & hæredibus, ſtultum eſſe probatur. to.8.73.E.& 99.E
Theſaurizare, fundamentum bonum in futurum. to.10.4.I
Quæ vanitas theſaurizare in hoc mundo. to.10.150.H.& ſequen.
Vbi theſaurizandum. Ibidem.M.& ſeq.
Meritò theſaurus in terra, quia cor in terra. Ibidem.
Mala quæ theſaurizando committuntur. to.10.151.A
Theſaurum in terra condere. Ibidem.
Qui condit theſaurum in cælo, non perdit theſaurum. Ibidem.
Quicquid homo facit modo, in theſaurum mittit. to.10.236.B
Bonus homo, de theſauro ſuo certus eſt, malus autem prorſus ignarus. Ibidem.B C
Qui ſint theſauri bonorum. to.10.236.D
Malorum theſauri. Ibidem.D
Pauperes ſunt laturarij, eleemoſynas in theſaurum cæleſtem portantes. Ibidem.E

Theſis.

Theſis & Hypotheſis. to.2.68.M.in fine.

Theurgia.

Theurgia commendatio à Porphyrio. tomo.5.83.B C
Et quòd falſam purgationem animis, dæmonum inuocatione, promittat. Ibidem.I.& ſeq.

Thomas.

Thomæ Apoſtoli hiſtoria apocrypha. tomo.4.269 K L. to.6.43.K L
Thomæ Apoſtoli vindicta. tom.6.43.K L.& ſeq.& 94.K L
Thomas an Chriſtum tetigerit, néne, dubium eſt. to.9.110.F
Thomam Apoſtolum quid impedierit à credulitate. to.10.28.K & M.& ſeq.
Thomas vidit, tetigit, digitos miſit. to.10.19.A.& 206.B.& G H.& 208.D.& K L
Thomas aliis diſcipulis credere noluit. to.10.206.G.& 208.C
Thomas ſigna clauorum & lanceæ quærebat, ideo non credebat. to.10.208.C D
Thomas non petiuit tangere Chriſtum, quòd ipſe dubitaret, ſed vt omnem ſuſpitionem incredulitatis excluderet. Ibidem.L
Thomas, Chriſtum tangendo, multum nobis profuit. Ibidem.
Thomas prius dubius, factus eſt certus. to.10.210.G
De ſancto Thoma, Sermo. to.10.253.B

Thronus.

Throni Græcè, ſedes ſunt honorabiles Latinè. to.8.309.H
Thronus beſtiæ, Eccleſia impiorum. to.9.147.D

Thuriarchus.

Thuriarchus, ſiue Thurimarchus. tomo.5.155.B & D

Thuribulum.

Thuribulum, eſt Eccleſia. to.9.144.A
Thuribula figurant imaginem diuinæ ſcripturæ. to.10.176.K
Quid thuribulum ignitum, altari impoſitum, figuret. to.10.177.A

Thurificare.

Thurificati qui. to.2.154.C

Tiberis, Tiberinus.

Tiberis glacie conſtringitur. to.5.26.C
Tiberis vltra morem exundauit. Ibidem.I
Tiberis, prius Albula. to.3.138.M
Tiberinus deus. to.3.33.H

Ticonius.

Ticonij regulæ ſeptem. to.3.24.C.& ſequen.
Ticonij Donatiſtæ ingenium, & eloquentia. to.9.3.C

Tigillus.

Tigillus. to.5.57.G.& L

Tigris.

Tigris fluuius paradiſi. tomo.1.186.K L. tom.3.138.M. to.5.181.B

Tilos.

Tilos inſula. to.3.198.M

Tinea.

Seruare veſtes & id genus, ita vt à tineis corrodantur, peccatum eſt. to.9.252.G H

Timor.

Timor. to.1.171.L.& 178.K L. to.3.237.A.to.3.318.A.& ſeq.
Timor duplex. to.2.124.D. to.8.324.L.& ſeq. to.9.69.G.& 98.B.& ſo.138.H. & ſequẽt. to.10.94.K
Timor eſt duplex, exemplũ de duabus matronis, quia aliter timet adultera virum ſuũ, aliter caſta.to.8.195.G.& 307.B.& 314.M.& ſeq.
Timore pœnarum mali coercendi. to.2. epiſtola 48.& 50.per totum.
Timor humanus, populo Iſrael condonatus. tom.4.68.I.
Non timeat homo quod nõ habet in poteſtate demittere. to.8.98.C D
Timere, vbi non timendum. Eodem.112.G H
Qui non timet, non eſt immortalitate indutus, ſed ſenſu exutus. to.8.119.C
Qui non timent, nec homines ſunt.Eod.143.A B
Maiore timore minora contẽnimus, & maiore æternitatis cupiditate omnia temporalia faſtidimus. to.8.158.B C
Timor in præſenti vita eſt, non in futura.Ibidem 299.H I
Timore confligere carnes, quid ſit. to.8.303.I K.
Timor quo non amatur iuſtitia, ſed timetur pœna, ſeruilis eſt, quia carnalis eſt.& ideo non conſtringit carnem ſicut timor caſtus, quem foras mittit charitas. Ibidem.L M
Timendum non eſt Chriſtianis, de contritione temporalium. to.9.47.G H
Nec timor, nec amor noſter, certus eſt. Eodem.232.I
Chriſtus nec Iudæos armatos, nec tormẽta timuit. tomo.9.241.F
Timor huius vitæ, & ſecuritas in alia vita ſine fine. tomo.10.3.F
Timebunt damnati in alia vita, qui nunc timere nolunt. to.10.33.K
Virtutibus magnis præditi, timere debent, & non reſpicere quantum alios præceſſerint, ſed quãtum eis adhuc deſit. tomo.10.45.I
Timere quid debeamus. to.10.77.F.& 78.L
Timor hominum vanus. to.10.77.E.& ſeq.
Plus timendus eſt qui iubet, quàm qui detrahit. Eodem.126.H
Dum maiora timentur, minora celerius cauentur. tomo.10.159.L
Quòd à nobis extorquet hominis timor, deberet à nobis exigere Chriſti amor. Eodem.237.C
Timor qui pœnitentiam concupiſcit, contritionem parit. to.10.283.L
Tria maximè timere debemus. to.10.309.M
Timor infirmorum videtur eſſe, non fortium. Eodem.321.M

Timor ſeruilis, & caſtus, ſiue filialis.

Timor præparat locum charitati. tomo.2.123.I.& ſequen.
Timor alius ſanctus, alius ſeruilis. Ibidem.K.& ſo.ſequen.C D.& 39.A.& ſequen. copioſè. to.5.118.A B
Timoris ſpiritus nihil prodeſt ſine ſpiritu charitatis. to.3.237.L
Timore ſeruili qui non eſt in charitate, timent deũ illi, qui timore pœnarum ſuam volunt ſtatuere iuſtitiam, quæ eſt in lege. to.5.204.D E
Timor legem non implebat, amor implebit. to.8.221.M.& ſeq.
Alius eſt timor domini ſanctus permanens, alius quem foras mittit charitas. Ibidem.324.L M. to.10.135.D E
Cùm per timorem ſe continent homines à peccato, fit conſuetudo iuſtitiæ, & incipit quod durum erat amari, & dulceſcit deus. tomo.8.324.M.& ſequent.
Niſi à timore incipiat homo deum colere, non perueniet ad amorem. Eodem.380.H
Timor quo modo non ſit in charitate, cùm dicat Pſalm. Timor domini caſtus permanens. to.9.69.F
Timor eſt medicamentum, ſed charitas eſt ſanitas. Eodem.138.H
Timor ſeruilis pœnam metuit, timor caſtus metuit amittere bona. Ibidem.I
Comparatio amborum timorum. Ibidem.I K.& ſeq.copioſè.
Idẽ ſpiritus, timoris & dilectionis.to.10.69.L M
Timor, ſeruus eſt charitatis. Ibidem.M
Et quo modo. Eodem.77.H
Timor ſeruilis & filiorum dei, ſiue timor caſtus. Ibidem.F G
Quo modo perfecta charitas foras mittit timorẽ. to.10.233.G.& ſeq.
Timor ducit ad charitatem, & perfecta charitas foras mittit timorem. to.10.233.I K
Multi per timorem correcti, ad amorem peruenerunt. to.10.233.G H
Timor pœnæ. to.3.237.A. to.4.31.F. tom.6.279.F G

Timor,

Timor, vtrum peccatum ſit. to.4.138.K
Timore pœnæ, non amore iuſticia deo ſeruientes, veniam non conſequuntur. to.5.118.G H
Qui timendo non facit mala, malit facere tamen ſi liceret, nondum amat. to.8.45.L
In veteri teſtamento deus timebatur, propter promiſſa carnalia. Eodem.203.M
Timor ſeruilis, carnalis eſt. to.8.303.L M
Timor impedit intrare per arctam portam. to.9.46.F.& ſequen.
Timere pœnam, quid. to.10.79.I
Quòd homines timent pœnas in hoc ſeculo, nec timent ſupplicia æterna. Eodem.77.A B
Timor eſt quidam cuſtos. Ibidem.H.& ſequen.
Timor ſeruilis. Ibidem.H I
Per timorem pœnæ, bona vita retinetur. to.10.233.G

Timor caſtus, ſiue timor dei.

Timor, pietatis initium. to.1.160.B
Timor, amor. Eodem.171.L
Qui timetis deum, laudate eum, & timeat eum omne ſemen Iſrael: exponitur. to.2.123.K
Timor dei primus gradus ſapientiæ. to.3.6.C
Timor dei. to.3.236.G. to.6.179.G. & ſeq.
Timor dei & amor, bona opera pariunt. tom.3.238.K
Timor dei donum ſpiritus ſancti. to.4.263.M
Timor caſtus. to.4.294.L. to.9.69.F G.& 98.B C. to.10.77.H I
Timor caſtus, manet in ſeculum ſeculi. tomo.5.118.A B.& 204.E. to.10.233.K
Timore caſto deo ſeruiunt, quibus charitas diuina inſpirat. to.5.204.E
Timor domini caſtus vel ſeruilis, quis ſit. to.8.20.H.& ſo.ſeq.K
Cur ſolus dominus ſit timendus. Eodem.47.I
Eum timere debet homo, à quo factus eſt homo.
Nam quod ſupra homines eſt time, & homines te non terrebunt. to.8.143.C
Timor dei aperit aures. Eodem.149.F
Timor eſt in iucunditate. to.8.207.A B
Timere in nocte & in die, quid ſit. Eodem.219.B C.& 220.I
Quo modo intelligatur, Ecce ſic benedicetur homo, qui timet dominum, vxor tua, &c. cùm multi timētes dominum nolint habere vxores, aut vxores ſteriles habeant, & illi qui non timent deum, abundent filiis. to.8.324.E F
Timor caſtus eſt, qui facit timere amiſſionem vultus dei, etiam ſi omnibus bonis abundare poſſet. Eodem.325.E
Timor caſtus venit de amore: ille nondum caſtus qui timore pœnæ facit, quicquid boni facit. Ibidem.D
Sic time deum, vt ſperes in miſericordia eius. to.8.371.F
Sicut linum ſequitur ſetam, ſic charitas timorem. to.9.138.F
Sine timore nemo poteſt iuſtificari. to.9.138.H I
Timor domini, quid ſit. Eodem.224.L.& 233.A. 261.B C
Timor caſtus & oratio, ſunt arma contra diabolum. to.9.240.G
De timore domini, & vera humilitate, Sermo. to.10.233.A
Timoris dei effectus. Ibidem.E F
Timentis deum bona eſt anima, & à tentatione diabolica tuta. to.10.223.E
Nihil vilius quàm homo, ſine timore dei. Ibid.I
Gradus timoris ſecundum acceſſum ad ſummum. Ibidem.K
A timore, per ſingula dona, aſcendendum eſt ad veram ſapientiam. to.10.263.B
Nemo, niſi deum timeat, poteſt ſeruare iuſticiam. Eodem.262.M
De timore domini, & auaricia vitanda. to.10.307.F
Per timorem domini plurima naſcuntur bona. Ibidem.

Timotheus.

Timotheus valetudinarius. to.3.177.M
Timotheum, cur Paulus circumciderit. to.2.11.E F. to.4.2.M.& 210.G H. to.6.76.B
Timotheus natus eſt matre Iudæa, & patre Græco. to.4.210.G H

Titulus.

Titulos quare veteres erexerint. to.4.24.K
Pſalmus primus, quare titulum non habeat. to.8.3.C D
Contra eos qui mendaces titulos potentes ponunt in poſſeſſione, ne ipſam inuadat aliquis potēs. Eodem.25.H I
In titulo pſalmi pendet omnis verſus qui cantatur, ſicut ſi quis domus fronte cognoſcit, quod præſcriptū eſt, ſecurus intrabit, nec cùm intrauerit, errabit. to.8.112.K.& 118.E.& 127.I
In titulis pſalmorum, cur aliquando ab expreſſione rerum geſtarum recedatur, & aliquid dicatur quod in hiſtoria non inuenitur. Eodem.132.B
Titulus crucis Chriſti, ſcriptus erat tribus linguis. to.2.164.I. to.10.136.H I
Titulus crucis Chriſti, tribus linguis ſcriptus, cur corrumpi non poterat. to.8.118.G.& 121.H I.& 124.E.& 127.I
Titulorum vtilitas. to.10.79.L

Titus.

Titus cur non circumciſus à Paulo. to.4.3.B
Titi circumciſio. to.4.288.K
T. Tatius Sabinorum rex. to.5.24.B.& D.& 53.H
Titus Latinus compulſus eſt à dæmonibus nunciare ſenatui, ad inſtaurandum ludos ſcenicos. Eodem.38.D
Titus Latinus. to.5.69.I

Tobel.

Tobel. to.5.129.E

Tobias.

Tobias innocentiæ exemplum. to.4.196.H
Tobiam ſepeliendo mortuos, deum promeruiſſe. to.4.214.C. to.5.5.I K
Tobias conſilio filium ducebat, cuius pedes filius dirigebat. to.9.25.H
Tobias cæcus videbat, & vxor eius videns, cæcarat. to.10.19.B C
De beato Tobia, Sermo. to.10.238.B
Tobiæ & filij, erat anima vna. Ibidem.C
Patris Tobiæ conſilium de mercede angeli doctoris. Ibidem.C D
Oblatio mercedis ad angelum. to.10.238.D
Angeli Tobiæ de ſuis operibus manifeſtatio. Ibidem.D E
Diſceſſus Raphaelis, & admiratio Tobiæ vtriuſque. Ibidem.E

Tolerantia.

Tolerantia proximi. to.3.237.B
Tolerantia in aduerſis. Eodem.239.C
Immanis tolerantia latronum. to.4.242.E
Tolerantia quæ patientia, quæ ſuſtinentia, quæ longanimitas dicitur, non eſt niſi in malis. to.8.43.L M
Ad tolerantiam mutuam exhortatio. Eodem.243.K L
Tolerare Chriſti membra oportet. to.9.52.G H
Qui ſint foris, & qui intus tolerādi. to.10.253.G

Tollere.

Tollere propriè quid dicatur. to.8.191.B

Tonitruum.

Tonitruum, vox dei. tom.3.26.D. to.4.301.K. to.8.186.L
Tonitrua & fulgura, tempore datæ legis, qualia. tomo.2.94.L. to.3.61.A.& ſo.ſeq.I.& ſeq.& 65.D
Tonitrui & coruſcationis generatio. to.3.122.A. to.4.207.A
Tonitrua de cœlo. to.10.171.H

Topazion.

Topazion lapis. to.8.304.H

Torcular.

Torcular, Eccleſia. to.8.11.I.& ſo.ſeq.M.& 195.C.& ſeq.& 199.I.& ſeq. copioſè.
Torcular Chriſtianorum, preſſura tentationum. to.8.199.L M
Torcularia ſignificant Eccleſias, & verbum dei. Eodem 11.I
Quòd ſignificent martyria. Ibidem.L
In torculari fructuoſa eſt preſſura, & ſignificat preſſuram quam ſancti patiuntur. to.8.128.L
In torculari tria ſunt, lacus, prælum, & fiſcinæ. to.8.195.D.& 199.I
In torcularibus gemitus, & non eſt ſine ſpe. Eodem.22.F
Non ſine cauſa quidam pſalmi, pro torcularibus inſcribuntur. to.8.342.D E
Torcularis calcatio, retributio eſt peccatorum. to.9.146.M
Torcularia ſunt mali, & mundi amatores. to.10.94.D

Tormenta.

Immanitas tormentorum in æterno igne. to.10.77.A

Torneamenta.

Torneamenta aſpicere, inutilis eſt voluptatis. to.9.240.I

Torpor.

Torporis & virtutis exercitij conflictus. to.9.225.K L

Torquatus.

Torquatus filium ſuum occidi iuſſit. to.5.8.B.& 46.D

Torrens.

Torrens dicitur aqua veniens cum impetu, & ſignificat miſericordiam dei, ad rigandum ſperantes in eum. to.8.56.G H
Torrentem huius ſeculi bibit Chriſtus. tomo.8.126.D.& 281.A
Quòd ſignificet profluxionem mortalitatis humanæ. Eodem.281.A
Torrentes propriè dicuntur fluuij, qui æſtate deficiunt, aquis autem hyemalibus inundantur & currunt, licet tranſlatitiè pro fluuio ponantur: & quid deſignent. to.8.277.E F
Quòd ſignificēt hæreticos, & ſeculi tumultus. Eodem.126.D
Quòd ſignificent præſens ſeculum. to.8.317.I
De torrente in via bibere, quid ſit. Ibidem.
Torrens in auſtro, quid ſignificet. to.8.321.G

Tortor.

Tortores animæ ſunt duo. to.10.35.I

Totum.

Maius totum ſua parte. to.10.32.A B

Trabes.

Trabem eiicere de oculo. to.4.277.B
Trabes in oculo, quid. to.10.35.K
Trabale telum. to.10.40.A

Tradere.

Traditur filius dei à ſe & à patre. to.3.60.F. to.6.162.I
Et Iuda, & Iudæis. to.8.231.F. to.9.135.E F

Traditores

Traditores Donatiſtæ. to.7.139.D E
Tradi in animas tribulantium, quid ſit. to.8.31.E F
Si pater tradidit filium, & filius ſeipſum, Iudas quid fecit? Eodem.148.B C.& 231.F
Traditio Chriſti noſtra redemptio. Eod.231.F
Deus tradidit quem deſerit. to.8.198.H I
Traditio patris, filij, & Iudæ, in quo differant. to.9.135.G
Traditores qui dicantur. Eodem.141.C D

Traditiones.

Traditiones paternæ obſeruandæ ſecundum Auguſtinum. to.2.8.L

Tradux.

Ex traduce corpus, non anima. tom.1.9.F.& 20.H I.& 23.C D.& 147.M.& ſequen.
Traducere. to.2.50.L
De traduce peccati contra Pelagianos. tom.7.170.A.& ſequentibus.
Tradux libidinis. to.7.177.I K
Tradux peccati, tradux mortis, de primo peccato. to.8.264.I

Trahere.

Quomodo rapiat hominem deus. to.1.40.F G
Trahi à patre, quid ſit. to.7.268.C.& ſequen. vſque ad finem capituli.
Trahit hominem ſolus deus. to.3.46.I
Trahit pater, cùm operatur per filium. tomo.4.207.K
Trahi ad Chriſtum à patre, quid ſit. to.9.49.C
Omnia ad ſe tracturum, dicit Chriſtus, nō omnes. Eodem.82.I
Quomodo ad ſe trahat pater hominem. tom.10.55.I

Transfiguratio.

Transfiguratio hominum in lupos. to.3.196.D E
Transfiguratio domini. Eodem.172.F

Tranſgreſsio.

Tranſgreſſio primorum parentum. to.3.147.D.& ſequen.copioſè. to.4.253.H

Tranſilire.

Tranſiliendo canta, & cantando tranſili. to.8.71.F.& 135.D
Tranſilienda omnia deſideria carnalia. Eodem.283.K

Tranſire.

Tranſitus domini quomodo celebretur. tomo.2.216.E F
Tranſire dei, quid. to.4.234.D
Tranſire a morte in vitam, quid ſit. to.9.42.D E
Tranſire in affectum cordis, quid ſit. to.8.173.I
Tranſitus Chriſtianorum. to.9.84.M.& ſeq.
Tranſire de ſiniſtra ad dexteram. to.10.170.G H
De tranſitu Iordanis, Heliæ, & Heliſæi. tomo.3.167.I
Tranſitus Iordanis, quid figuret. to.10.180.F G
De tranſitu Iordanis, Sermo. Ibidem.I K
Tranſitus Chriſti, quid. to.8.157.M.& 195.M.& 279.A.& 346.G H. to.9.223.K L. to.10.18.F G.& 152.I
Quorum oculi ſanentur à tranſeunte Ieſu. to.10.19.B
Tranſiens miniſtrabit eis, exponitur. to.10.24.L

Tranſlatio.

Tranſlatio Hieronymi ex Hebraica veritate taxata. to.2.81 K.& fo.ſeq.A
De tranſlatione facta per ſeptuaginta interpretes, ex procuratione Ptolomæi. to.5.68.H I
Tranſlationis beati Hieronymi, commendatio. to.5.172.A
Ex tranſlatione diuerſa diuerſorum interpretum, plenius cognoſcitur veritas rei. Eodem, 196.E F

Tranſmigratio.

Tranſmigratio Iudæorum in Babyloniam. to.6.59.E. to.8.143.K
Vide, Captiuitas.

Tranſmutatio.

Tranſmutationes corporum. to.1.135.M.& ſeq.

Tranſuaſatio.

Tranſuaſatio. to.6.6.I

Tremor.

Tremor non eſt niſi de conſcientia delictorum. to.8.95.M
Melior eſt tremor humilitatis, quàm confidentia ſuperbiæ. to.8.266.A

Tres, Trecenti.

Triduum Chriſti. to.2.43.A
Tria peſſima, totidem optima. to.4.257.A
Tres pueri in camino ignis. to.5.191.H
Tria hominum genera, de tribulatione liberat deus. to.9.256.A
Tres mortui à domino ſuſcitati. to.10.37.C D
De trina interrogatione domini, ſi Petrus ſe diligeret, & trina Petri reſponſione, Sermo. to.10.51.D.& ſequentibus.
Trina demiſſio lintei in viſione Petri, quid myſticè. to.10.118.E
Tres menſuræ ſimilaginis vel trinitatem, vel tres virtutes theologas figurabant. to.10.161.I
Tres dies quibus eundum eſt ad ſacrificandum deo. to.10.173.A
Trecenti viri quos Gedeon aſſumpſit, crucem domini figurabant. to.10.182.B C.& E

Treueri.

Apud Treueros vita Antonij reperta. tomo.1.33.A

Tribulatio.

Tribulationes quomodo ferendæ. to.1.165.E F.& 188.H I
Tribulationes mundi quandoque valent contra ſuperbiam. to.2.129.L
Tribulationes eueniunt iuſtis & malis. to.2.130.H.& 134.I.& 137.F
Tribulantur ſancti propter peccata ſua. tom.2.130.K.& ſeq.
In tribulationibus non eſt murmurandum. Ibid.
Tribulationes fortiter ſunt tolerandæ. tomo.2.130.H I
Tribulatos deus conſolatur. Eodem.130.A B
Tribulationes ſunt admonitiones cogitandi æternam requiem, & æternas pœnas. Eodem.136.K
Quòd tribulationes ſint dona dei. to.2.81.B
Tribulationes amicorum ſcire, ad quid proſit. to.2.134.H I
Contra tribulationum procellas præmunitio. tom.3.238.A B
Tribulatio omnis, aut eſt pœna impiorum, aut exercitatio iuſtorum. tom.4.125.A
Tribulatio vnde nomen acceperit. Ibidem.
Tribulationes prodeſſe. tom.4.285.F. tom.8.106.C
Tribulatio prodeſt bonis vt exerceantur, malis vero vt corrigantur. tom.5.2.D
Eadem tribulatio confert bonis, malis obeſt. tom.5.3.M
Tribulationis tempore probatur homo. Eodem.4.L
Tribulationes vel tormenta vtiliora fuerunt, quæ verum bonum amare docuerunt, quàm bona quæ ſuos dominos præ ſui amore torquebant. tom.5.5.A
Tribulationes in vita iſta, bonos aut probant, aut emendant. tom.5.9.F
Tribulari vrbem volebat Scipio pontifex, ne ciues in pace poſiti per vicia effluerent. Ibidem.G H
Tribulatio præſeruat à malis. to.5.10.E
Tribulationes ſunt magis ex miſericordia dei monentis, quàm ſeueritate punientis. tom.5.31.B C
Tribulatio, licet inducat paſſionem inferioribus, non tamen menti. Ibidem.75.F G
Tribulationum & tentationum humilitate, Eccleſia ſibi comparat paradiſum. tom.5.174.B
Tribulatio nunquam ceſſabit, vel perſecutio, ab Abel, vſque ad finem mundi. Ibidem. D.& ſequen.
De tribulatione peſtifera vltimi temporis, quando ſoluetur diabolus. to.5.188.F G
Tribulationes quanto fideliori, tanto fortiori corde portantur. tom.5.214.I K
Tribulationum flagellis, aliquando perfidia caſtigatur. to.7.30.F
Tribulatio medicamentum eſt ſalutis. tomo.8.23.M
In tribulatione boni fiunt meliores, ſicut aurum. Eodem.24.A
Tribulatio dolorem habet. to.8.37.G H
Tribulatio fornax aurificis. Eodem.42.C
Plus tribulantur iuſti, quàm iniuſti. to.8.53.G
In tribulatiōe quæ maxime cogitare debeat Chriſtianus. Eodem.56.B
Malus cùm tribulatur foris, nullum habet in conſcientia ſolatium. to.8.63.A
Tribulationes nobis promittunt ſcripturæ. Eodem.78.L M
Tribulatio indicat, vtrum gratis quis deū colat, & quantum. to.8.86.E
Nulla maior eſt tribulatio quàm conſcientia delictorum. Ibidem.91.L
Quare permittat deus fieri tribulationem. tom.8.104.H I
Opus eſt tribulationibus erudiri in iſto ſeculo, ſed tribulari non poſſumus, niſi ab eis qui longe ſunt à ſanctis. Ibidem.118.I
Per quales tribules diabolus. to.8.118.M
Si putas te non habere tribulationes, nondum cœpiſti eſſe Chriſtianus. Eodem.119.A B
Grauiores tribulationes ſunt à falſis fratribus, quia vitari non poſſunt. Ibidem.H I
Maxima tribulationes nō oriuntur aduerſus Eccleſiam, niſi ab eis qui lege male vtuntur: quod figuraliter oſtenditur. to.8.133.G
Tribulationes, dei flagella ſunt corrigentis, ne ſit ſententia punientis. Eodem.148.M
Tribulatio quandoque vtilis eſt, & neceſſaria. Eodem.149.D
Tribulationes iuſtorum in media pace. to.8.162.L M.& 164.D
Non proficit tribulatio, ſi mētis prauitas non corrigatur. Eodem.176.I K
Quid ſit in tribulatione inquirere deum, quid ſit manibus inquirere deum, &c. to.8.184.B C
Tribulatio eſt vita humana. Ibidem.C D.& 345.B C
Tribulatio non inuenitur, niſi quæ latet. tom.8.200.D E
Quando hic bene eſt, tribulatio eſt. Ibid.206.E
In tribulationibus tecum eſt deus, ſi tecum fuerit fides eius. to.8.221.C D
Chriſtus tribulatur, quandocunq; aliquis in eius corpore tribulatur. Eodem.147.C D
Multum intereſt vtrum inuenias tribulationem, an inueniaris à tribulatione. to.8.92.A B.& 104.H.& 342.H
Tribulationes cur deus miſceat gaudiis terrenis. Eodem.344.G

Quis ſit qui tribulationem inueniat. tomo.8.345.B C
Pro Chriſto deſiderandæ ſunt tribulationes. to.9.173.I
Tribulationes nobis promittūt ſcriptura ſancta. to.10.20.K L
Chriſtiani dum in hoc tempore viuunt, ſemper habebunt tribulationes. Ibidem.K
Tribulationis bonum. to.10.27.A
Tribulatio pauperum vertetur in gaudium, & dolor in lætitiam. to.10.126.I
In omni tribulatione bene ſperandum eſt. to.10.153.B
Tribulatio eſt nobis proficua. to.10.180.G
Tribulationes, dei iudicio immittuntur. to.10.184.K.& ſequentib.
Aliorum tribulatio, debet eſſe noſtra correptio. Eodem.185.A
Tribulationem Iob in omnibus bonis paſſus eſt præterquam in ſpiritu. tomo.10.237.F G.& ſequentib.
Deus permittit multas tribulationes nobis à diabolo fieri ad probationem. to.10.245.G H.& ſequentibus.

Tribus.

Tribus duæ, ſcilicet Iuda, & Beniamin erant de regno Iudæ: ſed decem tribus erant de regno Iſrael. to.5.152.L
Tribus duas fecit Ioſeph, ſcilicet Effrem & Manaſſe. Ibidem.M
Tribus Leui, cur decimatertia numerabatur. Ibidem.
Tribus decem captiuatæ ſunt in Babylonia, tempore Romuli. to.5.165.I.& ſequen.
Tribus, alio nomine dici poſſunt curiæ, ſed non proprie, has habuit populus Iſrael duodecim, iuxta numerum filiorum Iacob. to.8.313.G H
Sunt tribus diaboli, ſunt & tribus domini. Ibid.

Tributum.

Iudæi quando inceperūt tributa Romanis ſoluere. to.5.172.M
Tributum, cur Cæſari præſtetur. to.6.93.M
Tributarij Iudæi. to.8.125.H

Triennium.

Per triennium quaſi deus viſitauit genus humanum, id eſt, ante legem, ſub lege & modo. to.10.13.C D
Triennium, quid in Euangelio. to.10.27.H
De vacca, ariete, vel capra trium annorum, turture quoque, & columba. to.10.153.D
Et quid figurent. Ibidem.E

Trigetius.

Trigetius conciuis, & diſcipulus Auguſtini. to.1.112.H

Triginta.

Triginta argentei. to.10.189.I

Trima.

Trima animalia quare ſic dicantur. to.5.140.B.& ſequentibus.

Trimegiſtus.

Trimegiſtus fuit vocatus ipſe Mercurius. tom.5.170.L

Trinitas.

Trinitatis inſinuatio. to.1.50.A.& 52.A.& ſeq. to.3.48.H.& 114.H
Vna trinitas, & trina vnitas. to.1.36.B. to.3.241.D E. to.6.12.L M
Trinitatis ſymbola in homine. to.1.50.F G
Trinitas firmiter credenda. to.1.156.L M. to.2.66.G.& ſequen.& epiſt.174.& 178. to.3.2.M.& ſequentibus.
Trinitas, vnus deus. to.2.4.I. to.3.33.G. to.6.263.D.& ſeq.copioſè. to.9.215.C. to.10.24.I
Trinitatis operatio communis & indiuiſa. to.1.158.K. to.2.92.F. to.3.38.D.& 55.G. to.4.230.L.& 232.F. to.6.144.F G. tomo.9.39.D E. to.10.11.E F.& ſequen.copioſè.
Trinitatis ingenua confeſſio. to.1.166.M.& ſeq.
Trinitati ſummo bono dilectione hæremus. to.1.169.E F
Trinitas perfecta. to.2.45.B
Trinitas perſonarum, vnitas diuinæ naturæ. Eodem.48.G
De trinitate error Donatiſtarū & Arrianorum. Eodem.epiſt.48.per totum.
Quæ de patre, filio, & ſpiritu ſancto dicuntur, vt vox patris, homo, nubes, columba, ſonus vocis, linguæ diuiſæ velut ignis, quomodo accipienda. to.2.94.H I
De trinitate quid credere ſufficiat. tomo.2.epiſto.102
Credatur honorificè vnitati, ne fiat iniuria trinitati. Eodem.164.L
De deo non triformi, ſed vno. to.2.epiſt.177
Trinitas. to.3.2.M.& 33.G.& 114.G.& 238.G. to.4.229.I
Trium perſonarum eadem eſſentia. to.3.33.D.& ſeq.copioſè.& 78.D
Trinitas incorporea. to.2.epiſto.85.
De fide trinitatis. to.3.44.M.& 48.E.& ſeq.
De trinitate perfecta. to.3.45.C
Perſonarum diſtinctio. to.3.52.E
Trinitas, nullis terminis circumſcripta. Ibidem.F
Quare non dicamus vnam perſonam, ſicut vnam eſſentiam, & vnum deum. to.3.48.F.& 97.L
Perſona filij. to.3.52.G
Trinitatis vnitas, laborioſè quæritur. to.3.55.B
Et quòd iudicia lectorum varia. Ibidem.
De trinitate libri quindecim. Eodem.54.H.& ſeq. Retracta. to.1.22.B
Quur tardius editi. to.2.7.I.& 94.C
Eadem perſonarum diuinitas. to.3.55.I
Trinitas tota inuiſibilis. Eodem.61.C
Et de apparitionibus diuinis plura. tomo.3.60.K.& ſequen.copioſè.& 142.A B
Trinitas coæterna. Eodem.71.K L
Trinitas an poſſit dici ſpiritus ſanctus. to.3.73.H
Tres perſonæ impropriè dicuntur. Ibidem.F
Trinitas non excludit ſimplicitatem vnitatis. to.3.75.F.& H
Trinitas, ſolus deus quomodo dicatur. Eod.75.I
Trinus dicitur deus, non triplex. Ibidem.H
Omnibus perſonis conuenit luminis & ſapientiæ vocabulum. to.3.77.A B
Tres perſonas qua neceſſitate Græci hypoſtaſes dixerint. Ibidem.G
Tres deos quare non dicimus, nec tres eſſentias. to.3.77.K L
In trinitate non eſt maius aut minus. to.3.79.B C
Trinitas quomodo diligatur incognita. Ibidem.M
De trinitate quomodo cogitandum. Ibidem.
De trinitate quomodo inquirendum. to.3.81.H I
Et cognitio dei quando perficietur. Ibidem.I
Trinitatis veſtigiū in anima. to.3.85.M.& ſeq.& 86.G
In corpore. to.3.86.E
Et in omni ſenſu corporis. Ibidem.G
In memoria. to.3.88.B
Trinitatis imago, in bonis tantum. to.3.89.H
Trinitatis ſimilitudo, & imago, differunt. Eodem.89.G
Veſtigium triadis in cognitione ſpiritali. tom.3.91.A.& ſequentibus.
Trinitas ſimul operata eſt redemptionem hominis. Eodem 94.E
Imperfecta trinitatis imago eſt etiam in quibuſlibet. to.3.96.B C
In qua animi parte ſit vera trinitatis imago. to.3.96.M
Trinitas quæ in ſimplicitate dei eſt incomprehenſibilis. Eodem.102.A
Trinitas aliter in nobis, quàm in deo. to.3.106.L
Trinitas quàm vera ſit in dei vnitate, & quàm vera in eiuſdē trinitate vnitas. Ibi.M.& ſeq.
In trinitate nulla temporis interualla. to.3.107.F
Significatio trinitatis. to.3.127.H.& ſeq.
De trinitate quæſtiuncula. to.3.233.D.& ſeq.
Contra eos qui inducūt diuerſitatem in ſanctam trinitatem. to.3.173.I
Trinitas, cur non ab initio prædicata. tomo.4.175.B C
Si vnus deus eſt, cur in tribus ſpes ſalutis eſt, & nō in duobus, aut quatuor, aut certè in eo vno: & quare non eſt trinitas prius prædicata. to.4.203.I
De trinitate & vnitate dei. Eod.228.F.& ſeq. to.10.10.H
Ingenitus, genitus, & procedens. Ibidem.
Trinitatem inſinuant ſalutationes Paulinæ. to.4.180.I K
De trinitate quomodo ſcripſerit Porphyrius. to.5.87.H I
Circa trinitatem non ſic licet nobis loqui, vt hic loquitur Porphyrius. Ibidem.I
Trinitas eſt vnus deus. to.5.94.A.& ſeq.
Trinitas in diuinis, non eſt ſolum nominum trinitas ſine ſubſiſtentia perſonarum, vt dicunt Sabelliani. Ibidem.B
Pater, & filius, & ſpiritus ſanctus ſunt trinitas, & ſunt vnus deus. to.5.97.E
Trinitas diuina oſtenditur in tribus partibus philoſophiæ. Ibidem.H
Trinitatis imago quomodo eſt in nobis. Ibidem.I
Deus eſt æterna & vera trinitas, neque confuſa, neque ſeparata. to.5.98.G
Trinitas & pluralitas intelligitur ibi, Faciamus hominem. Eodem.135.D E
De trinitate malè ſentit Donatus. to.6.6.M
Triadis vnitas, Eodem.12.I.in fine.
Trinitas incomprehenſibilis. Ibidem.M
Perſonarum æqualitas. Ibidem.13.E
In vna perſona, interdum intelliguntur omnes. to.3.57.B C. to.6.161.C.& ſeq.copioſè.
De vnitate trinitatis ad Optatum. tomo.6.167.I & ſequentibus.
Quòd trinitas vnus ſit deus, manifeſtè oſtenditur verbo. to.8.6.G H.& 47.A B.& 108.B
Quomodo vnius ſit ſubſtantiæ. Eod.158.G
Tanta eſt ibi ſubſtantiæ ſocietas, vt æqualitatem admittat, non pluralitatem. Ibidem.H
Deus aptè poteſt dici ter, non tamen tres dij. to.to.9.11.K
Trinitas manifeſtiſſima apparuit. Ibid.12.C
Trinitatis myſterium. tom.9.64.C D.& ſequen.copioſè.
Trinitatis vnitas oſtenditur. tomo.9.18.H.& ſequen.copioſè.
Trinitatē in perſonis, & in eſſentia vnitatē perpulchrè deſcribit Auguſtinus. to.9.64.E
Trinitatis opera indiuiſa, quare quandoque ſeparatim nominentur. to.9.94.K L
Trinitatis inuocatio. to.9.152.H I.& 156.E F.& ſeq.copioſè.
Sanctæ trinitatis cognitio. Eodem.190.B
Sancta trinitas indiuiſa eſt. Ibidem.C.& E
Trium perſonarum comparatio. Ibidem.K
Trinitatis ſacramentum magis eſt credendum, quàm exponendum. to.9.208.F

Trinitatis proprietates. tomo.9.170.D E. & 230.E F
Non ſunt diuerſi gradus, vbi eſt vna trinitas. Eodem.248.A B
Ex intellectu generatur voluntas, & ex ambobus procedit memoria, inſtar trium diuinarũ perſonarum. to.9.257.E
Per ſpeculum & in ænigmate, trinitatem dei contemplamur. to.10.10.H
In patre, in diuinis, inſinuatur nobis authoritas, in filio natiuitas, in ſpiritu ſancto, patris, filiiq́ communitas, in tribus æqualitas. Ibidem.
Pater filio veritati origo verax filius de veraci patre orta veritas: ſpiritus ſanctus à patre bono & filio bono, effuſa bonitas. Ibidem.I
Trinitatis, in diuinis, æqualitas. to.10.11.D E
Trinitatis myſteria ineffabilia, & potius ſilẽda, quàm de ipſis loquendum. to.10.32.F G
Nullis ſimilitudinibus peruenitur ad trinitatis cognitionem. Ibidem.G.& ſequen.
Quare ſimilitudines non poſſint adhiberi in demonſtranda trinitate. to.10.33.C D
Gratias deo agit pro loco trinitatis intellecto. Ibidem.E
De manifeſta oſtẽſione trinitatis in deo noſtro, & baptiſmo domini apud flumẽ Iordanem: Sermo. to.10.51.H.& ſequentibus.
Trinitas diſtincte manifeſtata, in baptiſmate Ieſu ad Iordanem. Ibidem.H I
Eo quaſi ſeparabiliter. Ibidem.I
Trinitas inſeparabilis. to.10.51.K
De trinitate plura. Ibidem.K L
De trinitate non facile diſputandum, ſed videndum, quid ſit, qui nos, vbi & quo modo poſiti, &c. Ibidem.
In homine inueniri aliquam imaginem trinitatis. to.10.52.K L.& ſequen.
Trinitas fecit carnem Chriſti. to.10.53.E
Trinitas fecit de cælo vocem. Ibidem.
De indiuidua trinitate, & inſeparabili vnitate, Arrianorumq́ confutatione, ac fidelium populorum, de fide catholica, confirmatione, Sermo. to.10.55.B
De trinitate & vnitate dei contra Arrianos. Ibidem.C.& ſequen.
In creaturis inueniri quaſdam trinitatis ſimilitudines. Ibidem.E.& ſequen.
Trinitatis diſcuſſio. to.10.69.B
De trinitate quid ſentiendum. to.10.91.M
De vnitate trinitatis, & incarnatione verbi. to.10.024.C
Tres magi trinitatem deſignabant. to.10.135.K
Dominica infra actauas Epiphaniæ, de trinitate & columba, Sermo. to.10.139.B
Nihil in trinitate ad ſe dictũ, poteſt dici pluraliter. to.10.140.C
Trinitatis inſeparabilis eſt ſubſtantia, eſſentia, & operatio. Ibidem.
Trinitas in ſubſtantia, eſt vnus ſolus, in perſonis eſt tres vel tria. to.10.140.L M
Dies tertius, in ſcriptura ſacra, myſterium deſignat trinitatis. to.10.161.M
In tribus viris ſuſceptis, Abraham trinitatem agnouit. Ibidem.G
Tertii diei appellatione, trinitatis myſterium intelligitur. to.10.080.K
Ad trinitatis myſterium quo modo perueniatur. Ibidem.L
In trinitate nulla eſt diuerſitas, ſed omnimodâ æqualitas. to.10.188.A
Trinitas perſonarum coæterna eſt, & coæqualis. to.10.217.B
In trinitate nihil maius vel minus. to.10.220.A
De ſancta trinitate, Ser. to.10.221.M
Angeli trinitatis naturam ignorant. Ibidem.
Periculoſa eſt diſputatio de trinitate. Ibidem.M. & ſequentibus.
Nobis ſufficiat ſcire de trinitate, quod dominus exponere dignatus eſt. Eodem.222.B
Trinitatis probatio ex ſcriptura ſancta. Ibi.B C
Fidelibus ſufficiat pauca de trinitate audire. Ibidem.D
Non quærenda ratio trinitatis, ſed ſufficit credere, quia eſt. Ibidem.
In trinitate nihil ſuperius aut inferius. to.10.222.K
De ſancta trinitate, contra Arrianos. Ser. Ibid.I
In trinitate, tantummodo perſonarum diſtinctio eſt. to.10.224.B
De fide trinitatis à ſimplicibus non inueſtigãda. to.10.285.A B
Nec periculoſius alicubi erratur, quàm in quærenda trinitate. Ibidem.B
Trinitas diuiditur indiuiſibiliter, & coniungitur diuiſibiliter. Ibidem.D
Trinitatis probatio, per ſimilitudinem partium animæ. Ibidem.E
In feſto ſanctæ trinitatis, Sermones ſeptem. to.10.221.M.& ſequen.

Hæreſes circa trinitatem.

Tres perſonas negantes, reprehenduntur. to.3.173.H
Item tres deos inducentes. Ibidem.I

Triopas.

Triopas rex. to.5.158.D

Triſticia.

Triſticia pia, quid ſit. to.2.139.I
Triſticia ſoluitur. to.2.123.B
Triſticia malum. to.3.158.M
Triſticia melior, quàm lætitia. to.3.238.D
Triſticia cadit in ſapientem, aduerſus Stoicos. to.5.117.D E
De triſticia & inuidentia, quæ habentur de bonis alienis. tom.5.125.E F
Triſticia noſtra habet quaſi gaudium noſtrum nõ habet quaſi. to.8.100.K
Triſticiam ſumpſit Chriſtus quemadmodum carnem. tom.8.230.B C
Triſticiam cur deus miſceat lætis. Eodem.344.D
Triſticiæ tuæ cauſa, peccatum eſt. to.8.84.E F
Triſticia, & dolor, quo modo differant. Ibid.M
Contriſtatus eſt, vt te lætificaret, vt te cõſolaretur. tomo.8.44.F G
Melior eſt triſticia iniqua patientis, quàm lætitia iniqua facientis. Eodem.123.C D
Triſtari voluit Chriſtus imminente paſſione, vt oſtenderet infirmorum perſonã. to.8.262.A
Sic aſſumpſit triſticiam veram quo modo carnem veram. Eodem.230.C D
Triſtis eſt anima mea vſque ad mortem, &c. exponitur. Ibidem.230.L M.& fo.ſeq.C D
Duæ ſunt triſticiæ. to.9.209.L.& ſequen.
Triſticia mundi, mortẽ operatur. Eodem.210.C
Triſticiæ, & ſpiritalis gaudii, cõflictus. Ibidem.215.I
Suſcepit dominus triſticiam noſtram, vt nobis largiretur lætitiam ſuam. to.10.186.K
Triſticia ſicut ſtercus operatur. to.10.204.F F
Triſticia de iniquitate propriam iuſticiam parturit. Ibidem.F
Triſticiæ diuerſitas. to.10.Ibidem.H
Quanta triſticia erit, cùm miſeri in iudicio ſententiam audierint. to.10.216.L M

Triumphare.

Triumphantiũ, deuicta morte, vox. to.10.36.L M
Triumphantiũ, in æterna vita, vox. to.10.57.B

Triticum.

Triticum ſeminatum. to.5.186.L M

Trogus.

Trogus Pompeius. to.5.52.D & F

Troia.

Troiæ deſtructio à Græcis facta. to.5.2.G.& 28.I.& fo.162.A B
Troia, mater Romani populi. t.5.3.C.& fo.20.D
Troiani dii. to.5.23.F
Troia deleta, reliquiæ ipſorum cũ Aenea in Italiam portata ſunt. Eodem.163.B

Tropus.

Troporum cognitio neceſſaria. to.3.13.M.& ſeq.
Tropica locutio, quæ. to.3.15.I.& 102.I
Tropi veteris inſtrumenti explicati. to.3.22.col.1. & libris ſequentibus.
Troporum nomina non facilè enunciantur. tom.3.102.K
Tropi ſacræ ſcripturæ, quo modo intelligendi. tom.4.10.G
Tropi non ſunt mendacia. Ibidem.I
Tropi in ſcripturis, quare. Ibidem.L
Tropus, quid. to.5.139.C D
Tropus, quid Græcis. to.8.152.I
Tropi, locutionum modi ſunt. to.9.124.A B
Vide, Locutio.

Tuba.

Tubæ nomine, quid intelligatur. tom.2.027.A. & fo 140.L
Tuba ductilis malleo producitur, ita & Chriſtianum cor in deum, preſſurarum plagis extenditur. to.1.47.I
Tubæ ductiles, & tuba cornea, quæ ſint. tom.8.239.F G
Septima tuba, finis eſt perſecutionis, & aduentus domini. to.9.144.M
Tuba peccatoribus neceſſaria eſt. to.10.181.A
Tubæ proprietas. Ibidem.A B
Quid ſacerdotales tubæ figurent. Ibidem.C D
Tubæ ductiles, quando dicuntur produci. tomo 10.237.A

Tullius.

Tullius. to.5.30.D.& F
Tullii error de præſcientia diuina. to.5.42.L.& ſequenti.
Tullius in dialogo Hortenſio. to.7.228.I

Tullus.

Tullus Hoſtilius. to.5.24.E
Tullus Hoſtilius fulmine aſſumptus eſt. Eodem.25.A

Tumor.

Tumoris, & humilis ſatisfactionis bellum. tomo 9.225.I K
Tumor, & magnitudo differunt. tomo.10.49.K.& 110.D E

Tundere.

Tunſio pectoris, obtuſio eſt cordis. tomo.8.42.K
Tundere pectus, quid ſignificet. tomo.10.7.C.& fo.147.K

Tunica.

De tunica inconſutili ſaluatoris. tom.1.259.F & fo.170.C
Tunica pellicea. to.3.152.K
Tunica dua, quid allegoricè. to.4.100.B
Tunica. tom.4.269.E
Tunica Chriſti non ſcindenda, contra Arrianos. to.6.11.D E. tom.8.38.L M. to.9.26.L M
Si quis voluerit tibi tunicam tollere, & iudicio tecum contendere, dimitte illi & pallium: exponitur. to.2.36.A
Tunica domini inconſutilis, quid ſignificet. to.8.24.G

Tunica

Tunica Chriſti deſuper texta, nec diuiſa, quid ſignificet. to.9.26.L M

Turba.

Turba, turbulenta, & cæca. to.9.54.C D
Turba tunc fuit turbata, cùm Chriſto dixit, Dæmonium habes. to.9.Ibidem.
Turbauit ſeipſum Chriſtus ad noſtrũ exemplum. to.9.87.H
Turba quæ cæcos clamare prohibet, quid adumbret. to.10.18.L M
Turba, id eſt, peccatores. to.10.19.D E

Turia.

Turia flumen. to.1.53.M

Turpitudo.

Gradus ad turpiſſima. to.3.90.I

Turris.

Turris Babylonica, ſuperbiã deſignat. to.5.135.C
Turris fortitudinis, Chriſtus. to.8.134.F G
Turrim quare ædificarint Babylonÿ. to.9.12.H

Tuſculum.

Oppidum Tuſculi. to.5.25.C

Turtur.

Turtur. to.5.139.M.& ſeq. to.10.109.K
Turtur tunc inuenit nidum, vbi ponat pullos ſuos, cum &c. to.8.200.G H
Turturis vox. to.10.109.K
Chriſtus, turtur. Ibidem.
Turtur, & columba. to.10.155.F
Si turtures oua refrigerare permittant, perdũt fructum eorum. to.10.235.D

Tyberis.

Tyberis, prius Albula. to.1.186.F. to.3.158.M
Tyberis creuit vaſtans omnia arua. to.5.26.I

Tychonius.

Tychonius Donatiſta. to.2.59.C
Tychonÿ libri. Eodem.68.I
Tychonius ſcripſit de ſeptem clauibus ſcripturæ. to.2.71.I
Tychonium citat. to.1.11.G. to.4.52.E

Tymaſius.

Tymaſius adoleſcens, ſeductus à Pelagio. to.2.89.D E

Tympanum.

Tympanum fit de corio ſiccato & extento, & ſignificat carnis domationem. to.8.156.E F. & 195.I
Tympanum quid ſit, & quid figuret. Ibidem. 379.H I.& fo.381.K
Quid ſignificet carnem Chriſti. to.8.50.I K

Typhus.

Typhus pro faſtu, frequent apud Auguſtinum. to.2.57.C
Tῦφος ..., pro arrogantia. to.2.57.L
τῦφος, ſuperbia eſt. to.5.99.L

Tyrannus.

Tyrannus quare à deo permittatur. to.5.47.A B

Tyrus.

Tyrus quid ſignificet. to.7.115.K L. to.8.199.C
Princeps Tyri, diabolum ſignificat. to.3.151.B C

V & B.

V & B, in pronunciatione affinitas. to.1.61.D

Vacare.

Vacandum vt deum cognoſcas. to.1.265.A

Vacca.

Vacca nomine plebs Iudæorum figuratur. tom.8.260.K L
Vaccæ dicuntur animæ ſeductiles. Eodem.117.K L.& fo.156.K L.& 275.C D
Vacca triennis, quid. to.10.155.E

Vadari.

Vadari. to.1.58.A

Vadiani.

Vadiani ſchiſmatici potius quàm hæretici. tomo 6.6.D
Alÿ vocant Anthropomorphitas. Ibidem.

Vagaitanum.

Vagaitana ſententia. to.2.143.M

Vagatio.

Diſſoluta vagationis & ſtabilitatis firma congreſſio. to.9.225.K L

Vagitanus.

Vagitanus deus. to.5.34.F

Vagitus.

Pueri vagitus, prophetia. to.10.83.D

Valens.

Valens imperator hæreticus fauens Arrianis. to.5.48.L.& fo.174.M

Valentinus, Valentiniani.

Valentinus hæreticus, vnde Valentiniani. tomo 6.4.C
Valentinus triginta æonas, id eſt, ſecula aſſeruit, Chriſtum à virgine nihil accepiſſe. Ibidem.
Reſurrectionem negat. Ibidem.E
De obitu Valentini epiſcopi Carthaginenſis. to.10.305.E

Valentinianus.

Valentiniani Cæſaris comitatus. tomo.1. In Poſsidonio.
Valentinianus. to.5.48.H I
Valentinianus maior. to.5.174.M

Valerius.

Valerius comes. to.1.15.K
Valerius epiſcopus Hipponen. tomo.1. In Poſsidonio.
Valerÿ epiſcopi Auguſtinus coadiutor. tom.1.13.K. to.2.27.B
Valerius Græcus, Auguſtini doctor. tomo.1. In Poſsidonio.
Valerius in Capitolio occiſus. to.5.25.M
Valerius epiſcopus Hipponenſis dedit hortum ſecretum Auguſtino ad habitandum. to.10.315.D

Valetudo.

Valetudini parcendum. to.1.118.C & E
Valetudinis ratio habenda. to.2.128.F
Valetudo aduerſa toleranda. to.2.142.D
Hippocrates de duobus fratribus aduerſa valetudine præditis & ſimul conualeſcẽtibus, iudicauit ſecundum regulas propinquas. to.5.41.A.& ſequen.

Valla.

Valla rex Gothorum Vandalos odio inſectabat, anno domini 457. to.10.313.E

Vallis.

Vallis pro humilitate. to.8.152.F
Vallis lachrymarum. to.8.201.D E
Valles & conualles, collibus & montibus contraria figura opponuntur. Eodem.259.G
Vallis, locus terræ eſt depreſſus. to.8.509.L M

Vallonia.

Vallonia dea. to.5.52.L

Vandali.

Vandali Africam inuaſerunt. to.10.513.E F

Vanitas, & Vana gloria.

Vanitas, mẽdacium, ſtudia humana. to.1.35.C D
Vanitas vanitantium. to.1.139.E F.& 160.K. & 162.K. to.4.285.C
Vanitas, vita præſens. to.1.41.L M
Vanitati omnem creaturam ſubiectam, quo modo intelligendum. to.4.285.B.& ſequentib.
Vanitati homo aſsimilatus eſt. Ibidem.C.& to.8.361.G H
Vana gloria auid a Lucretia, ſe interemit. tom.5.7.A.& ſequentibus.
Ad vanæ gloriæ vitationem, deus virgines ſacras permiſit à Barbaris violari. to.5.9.B. & ſequentibus.
Tanto quilibet eſt deo ſimilior, quanto & ab hac immunditia mundior. Eodem.45.F
Vanam gloriam, quare amauerint Romani. Ibidem.G H
Si peruerſitas ſeculi admitteret, vt honoratiores eſſent quique meliores: nec ſic pro magno debuit haberi honor humanus. Ibid.M.& ſeq.
Vanæ gloriæ cupiditas, vicit in corde torquati dolorem mortui filÿ. Ibidem.46.D
Vanæ gloriæ, diuerſimodè ſeruiunt diuerſi. Ibidem.M.& ſequen.
Vanitas loquax. to.5.49.C
Vana gloria vicium, vtrum ſit ipſa iactãtia, vel aliquid aliud. Eodem.102.F
De vana gloria quam quærunt mundani, & de gloria vera quam quærunt iuſti. to.5.123.D
Vani eſſent omnes filÿ hominum, ſi non liberarentur per filium hominis. Ibidem.149.L
Vanitas ſub ſole. to.5.186.F.& ſequen.
Vanitatem obſeruat, qui timendo mori, mentitur. to.8.36.L M
Vanitatem obſeruat, qui in alia re quàm in domino, ſperat. Ibidem.M.& ſequen.
Quo modo vanitas omnis homo viuens. tomo.8.73.B C
Vanitas & veritas, contraria inter ſe, differunt. Eodem.294.M
Quo modo propheta petat oculos ſuos auerti, ne videant vanitatem, cùm omnis creatura ſubiecta ſit vanitati, & omnia vanitas Ibidem.
Quod in ſpe, qua ſperamus nos adhæſuros veritati, ſubiecti ſimus vanitati. Ibid.fo.295.A B
A qua vanitate petat propheta auerti oculos ſuos. Ibidem.B.& ſequen.
Vanitas humanæ naturæ propter peccatum. to.10.250.G.& ſequentibus.
In quo vanitas permanet, deficit veritas. Ibi.I K
De vanitate ſeculi, Sermo. to.10.506.E
De fuga vanitatis, Sermo. to.10.509.I

Vapor.

Vapor virtutis, dei filius. to.4.225.D

Vappa.

Vappa. to.1.176.F

Varietas.

Cupido varietatis, vnde naſcatur. to.5.202.H

Varro.

Varro, doctiſsimus vir. to.5.21.M.& ſequen.
Varronis peritia. Eodem.26.D
Varro quid de diis ſenſerit. to.5.50.B C.& ſeq.
Varronis laus. Ibidem.B C
Quæ ſit partitio Varronis librorũ ſuorũ, quos de antiquitatibus rerum humanarũ, diuinarumq́; compoſuit. Ibidem.F.& ſequentibus.
Varro acutiſsimus & doctiſsimus, non eloquentiſsi. to.5.50.B C.& ſeq.& fo.ſeq.F
Varronis libri. to.5.50.G H
Varro. to.6.107.C

Vaſa.

Vaſa dominica, indigentibus, frangi Auguſtinus iuſsit. to.1.in Poſsidonio.
Vaſa aurea & argentea in domo magna: exponitur. to.1.11.F G. to.7.53.D
Vaſa iræ & miſericordiæ. to.2.95.M.& ſeq. & 97.C. to.5.239.H
Vaſa iræ, quare dicantur. to.2.146.M.& ſeq.
Ex eadem maſſa fecit aliud vas in honorẽ, aliud in contumeliam, quo modo intelligatur. to.5.123 M
Ob vaſa inhonorata non recedendũ ab Eccleſia. to.7.55.E.& L

Vaſa mortis quæ ſint. to.8.11.C
Vaſa diaboli, omnes impij. Eodem.128.D
Tota maſſa perditionis, vaſa diaboli. tom.10.9.A
Vaſa diaboli, quæ. Ibidem.
Ex vaſis diaboli, vaſa miſericordiæ. Ibidem.
De vaſe cum quatuor lineis Petro oſtenſo, cui eſt dictum, Occide & manduca, &c. tom.10.218.B.& ſequen.
Vaſa charitatis, ſunt homines. to.10.229.G
Duplicia ſunt vaſa in domo dei, quædam in honorem, quædam in cõtumeliam. to.10.253.A

Vaſtator.

Omnis vaſtator, plus ipſe vaſtatur vicio ſuo. to.8.189.H I

Vates.

Vates mente loquuntur aliena. to.1.95.B C
Vates qui apud nos prophetæ. to.3.70.G
Vaticinia mundi. Ibidem.F
Vates Ethnici, cur permittantur prophetizare. Ibidem.I
Vatum gentilium præſagia de filio dei, quatenus valeant. to.6.62.L

Vbertas.

Vbertates Euangelicæ triplices. to.5.130.D E
Vbertas terræ, quid. to.5.Eod.142.M.& ſeq.

Veium.

Veium capitur. to.5.16.B
Veientes hoſtes Romanorum. Ibidem.
Veij per decennium Ro. oppugnauerunt. tomo.5.25.M.& ſequen.

Velamen, Velum.

Vela in oſtiis ludi literarij. to.2.17.B.in fine.
Velamen ſuper corda Iudæorum. to.2.113.M
Veli templi ſciſſio, quid adumbret. to.2.122.C. tomo.4.116.E. tomo.6.56.M. tom.10.41.K. & 185.L
Velamen veteris teſtamenti, quo modo auferatur. to.2.122.C
Velamentum Moyſi, & coma priſcorum ſanctorum, idem ſignificant. to.3.181.D
Velare caput, quid ſignet. Ibidem.D.& H
Velamen Moyſi. tomo.3.185.B. tom.6.136.F. to.7.194.F
Velamen ſuper faciem Moyſi, quid deſignet, & quando auferetur. to.8.145.A
Vela candentia, ſimplex conuerſatio, & pura cõfeſſio. to.10.14.G H
Velamen quare Moyſes ponebat ante faciem. to.10.41.K
Velum quid. to.10.105.D

Velle, Voluntas.

Voluntas. to.1.5.M. to.3.187.L. to.4.142.C. to.5.117.H.& ſeq. to.10.53.B C.& ſeq.
Voluntas, quid ſit. tomo.6.33.K. Retracta. to.1.5.M. to.4.142.C
Voluntas ipſa niſi dei gratia liberetur à ſeruitute, qua facta eſt ſerua peccati, & vt vicia ſuperet, adiuuetur. rectè pieq́; viui à mortalibus non poteſt. to.1.3.F G
Voluntas facti, & voluntas peccati. to.1.6.A
Velle anceps. to.1.33.F.& ſequen.
Voluntas libera, quo modo vſurpata. tomo.1.155.B
De voluntate & gratia, quæſtio difficillima. to.2.35.A.& 95.M
Voluntas aliena, quo modo cernatur. to.3.92 K
Voluntas ipſa concipit maliciam. tomo.4.244.B
Voluntas omnis non eſt à deo, ſed omnis poteſtas. to.5.42.H
Voluntates cui ſubiiciantur. Eodem.43.E
Voluntas licet propter quodam modo ſit reſpectu bonorum, tamen inuenitur etiam eſſe reſpectu malorum. to.5.116.M
Voluntas mutatur de bono in malum libero arbitrio, non de malo in bonum ſine dei adiutorio. to.5.119.C D
Tunc voluntas pro facto computatur, quando faciendi voluntas diſcernitur. to.8.321.D E
Voluntas quando dicatur calida vel frigida. Ibidem.L M

Voluntas dei.

Voluntas dei principium neſcit. to.1.43.M
Voluntas dei, omnium cauſa. to.1.180.M. to.3.65.A.& 133.K.& fo.236.D. tom.4.124.L. & fo.ſeq.C. to.8.137.M
Voluntati diuinæ, quo modo voluntas hominis ſubdatur. to.2.66.C.& ſeq.
Voluntatem dei in ſcripturis ſanctis diſcimus. to.3.6.C.& fo.ſeq.I
Voluntas dei efficax. to.3.42.I
Voluntates dei in ſaluandis & perdendis. Ibid.
Contra voluntatem dei, nihil fit. Ibidem. 43.C
Voluntas bona, alia dei, alia hominis. tom.3. Ibidem.
Voluntas dei bona, mala hominum voluntate impletur. Ibidem.
De voluntate dei. to.3.188.I.& 240.H. to.7.261.D.& ſequentibus.
Voluntas dei fit, cum obtemperatur præceptis eius. to.4.273.A B
Voluntas dei, eſt lex in curia cœleſti. tomo.5.17.B
Voluntas dei, eſt cauſa certiſſima omnium. Eodem.79.M
Voluntatis ſucceſſio, non eſt in deo. tomo.5.104.A B
Voluntas dei potentiſſima. Eodem.111.I
Voluntas dei non impeditur actu aliquo dæmonum vel hominum. tom.5.115.M
Voluntas dei, eſt natura cuiuſque rei condita. to.5.201.A
Voluntate incommutabili quo modo deus hominem condiderit in tempore quo voluit. tom.5.207.C
Contra voluntatem dei, multa fiunt à malis. Ibidem.F
Voluntas dei cùm mutari dicitur, nõ ipſa, ſed nos mutamur. Ibidem.
Voluntatem dei, quando facit homo. to.6.162.H
Voluntas dei bona, præcedit noſtram bonam voluntatem. tomo.8.7.I
Si in Chriſto erant duæ voluntates, an vna. to.8.44.H.& fo.ſeq.C
Voluntas dei, tantum à voluntate hominis, quantum deus diſtat ab homine. tomo.8.45.B
Non poteſt diſpar eſſe voluntas, quorum vna eſt diuinitas. Ibidem.C
Voluntas dei eſt lex eius, quæ nunquam de corde iuſti recedit. to.8.66.D
Non vult deus vt pecces, nam prohibet, tamen ſi peccaueris, non putes hominem feciſſe quod voluit, & deo accidiſſe quod noluit. Eod.281.F
Homo non ſolum in domo ſua, nec in agro ſuo, ſed nec in carne ſua, vel in ſpiritu ſuo, implet omnia quæ vult, ſed deus omnia quæcunque voluit, fecit. to.8.338.C
Voluntas dei in cœlo, pax. to.10.25.G H
Dei & diaboli, diuerſa erga nos & peccata noſtra voluntates. to.10.96.D E
Voluntas dei, quo modo fiat. to.10.115.E F
Voluntas domini ſemper reſpicienda, & non noſtra. to.10.191.E
Voluntas ſicut in cœlo & in terra. tom.2.129.G. to.4.273.A.& ſeq. Ex Cypriano. tom.7.100.D E. to.10.115.F
Voluntas in Eccleſia ſua, in prædicatoribus & plebibus ſuis impletur, tanquam in cœlo & in terra. to.8.338.H
Quare optamus voluntatem dei fieri in cœlo, ſicut fit in terra. to.10.191.E.& fo.196.B C
Fiat voluntas tua, &c. pertinet ad tertiam beatitudinem. to.10.219.D

Voluntas humana.

De voluntate humana, plura. to.1.3.D.& ſeq.
Vult multa Paulus, quæ non vult. tom.1.3.I. & 154.M
Sponte peccamus. to.1.3.H. & L.& fo. 4. L M. & 154.H.& ſeq.& 159.I K
Voluntatem domino præparante, facile fit opus pietatis, quod difficile aut impoſſibile fuit. to.1.8.B
Voluntates in homine diuerſæ. to.1.33.I K
Voluntates duæ hominis. tom.1.3.I.& fo.5. L. & 154.M
Voluntatem noſtram, miſericordia dei præuenit, & præparat. to.1.9.K
Præter voluntatem beata vita, id eſt, perueniendi ad deum, nihil habet homo. tom.1.116.E.& 142.G
Voluntas aliqua an ſit homini. to.1.142.F G
Volunt omnes beati eſſe. to.1.143.B C
Vide, Beatitudo.
Bene velle & rectè viuere, quo modo differant. Ibidem.C
Voluntate homines eſſe miſeros, quo modo dictũ. Ibidem.
In voluntate meritum, præmium, & ſupplicium. Ibidem. Retract.3.E
Sponte cecidit homo, ſponte ſurgere non potuit. to.1.3.H.& L.& 149.I
Voluntas maximè libera. to.1.150.G H
Voluntas hominis tripartita. Eodem.154.I K
Voluntas noſtra, qualis futura ſit. to.3.43.H
Voluntas hominis poſt baptiſmum. tomo. 3.46.M
Voluntas Adam libera. to.3.53.B
Voluntas aliena, quo modo cernatur. tomo.3.92.K
Voluntas hominis repugnans deo. to.3.140.C
Voluntas hominis eget ope dei. tom.3.182.A.& ſeq. to.7.148.L
Voluntatem æſtimari. to.3.237.A
Voluntas hominis, cauſa deprauationis humanæ. to.4.124.A B
Velle noſtrum miſerentis dei. to.4.136.G
Velle in poteſtate noſtra, poſſe non item. to.4.148.L. Retract. to.1.10.B.in fine.
Voluntas impiorum poſt iudicium. tomo. 3.51.E
Voluntates diuerſæ hominum vnde, cùm animarum natura vna ſit. to.4.126.K
Voluntates hominum. to.5.43.D E
Voluntates noſtræ quantum valeant. Ibidem.G
Præter voluntatem ſuam quicquid homo patitur, non debet tribuere humanis, aut angelicis, vel cuiuſcunque creati ſpiritus voluntatibus, ſed eius potius qui dat poteſtatem voluntatibus. to.5.43.K L
Voluntas hominis prior eſt ad malum, ſed ad bonum voluntas dei prior eſt. Eodem 110.H
Voluntatem in melius mutare, in poteſtate hominis eſſe. Retracta.8.A
Voluntas excitatur à domino. to.7.189.C D
Voluntate ſua cadit, qui cadit: & voluntate dei ſtat, qui ſtat. to.7.274.B
Voluntates duæ, hominis & dei. tom.8.44.G H. & fo.ſeq.B

Voluntas noſtra dirigenda ad voluntatem dei. to. 8.59.K
Voluntas quæ eſt in corde recto, paratur à domino fide præcedente, qua acceditur ad deũ directum, vt fiat cor rectum. Ibidem. 187.K L
Deus diſcutit, quid quiſque voluerit, non quid potuerit. tom. 8.138.F
Voluntates noſtræ, non ſunt ſubiectæ ſyderibus. tom. 8.174.E
Voluntatem deus attendit, non facultatem. Eodem. 199.M
Quicquid vis, & non potes, factum deus cõputat. tom. 8.226.G
Voluntatem intus bonam coronat deus, vbi non inuenit facultatem. Eodem. 258.I
Vltima voluntas morientis, ab hæredibus implẽda eſt. tom. 9.141.B
Seruus neſciens voluntatem domini ſui, & ſeruus eandem ſciens, qui ſint. tom. 10.13.H
Voluntas, pro effectu, coram deo. tom. 10.37. C D
Nos volumus deum ſic eſſe miſericordem, vt non ſit iuſtus. tom. 10.183.C
Quomodo intelligatur, Non quod volo bonum hoc facio, ſed quod nolo malum hoc ago. tomo 10.59.F. & ſequentib. & 143.K. & fo. 144.L M. & 145.F G
Voluntas perfecta faciendi, reputabitur pro opere facti. tom. 10.251.F

Voluneas bona, & mala.

Bona voluntas, quid ſit. tom. 1.142.G
Voluntas bona à deo præparatur. tom. 1.4.A & M. & 9.K. & fo ſequen. B. tom. 2.95.L & 102.I. & ſequen. tom. 3.43.K. tomo. 10.97.F
Voluntas bona à deo. to. 3.37.H. & fo. 46.G. & 181.M. tom. 4.244.C. tom. 5.101.L. tom. 7. 151.H. & 198.G
Voluntas bona comitatur gratiam. tom. 2.99.L
Voluntas bona, alia dei, alia hominis. tom. 3. 43.C
Beatius bona velle quæ nõ habeas, quàm habere quicquid vtcunque vis. tom. 3.93.F
Voluntas angelorum. tom. 5.43.D
Voluntas ſancta, ſanctum facit corpus. tom. 5.6. F G
Voluntatis bonæ ſimilitudo, facit nobis angelos beneficos & beneuolos. Eodem. fo. 73.F
Voluntatis bonæ quis dicitur eſſe, propter amorẽ dei & proximi. tom. 5.116.G H
Voluntas recta, amor eſt bonus: peruerſa, malus. Ibidem. I K
Voluntas bona opus dei eſt. to. 5.218.I K
Volũtatem bonam præcedit fides, fidem gratia. to. 8.187.K L
Voluntas bona, dicitur charitas. Eodem. 63.G
Voluntas bona vacare non poteſt. Ibidem.
Vt homo velit viam domini, ab ipſo domino greſſus eius diriguntur. Ibidem. I
Nihil tam facilè bona voluntati, quàm ipſa ſibi. tom. 10.8.E. & 149.B
Bona voluntas noſtra, à quo. tom. 10.65.M
Bona voluntas, quàm magna res. to. 10.94.B
Qui nihil penitus habet erogandum, huic bona voluntas ſufficit. tom. 10.238.G
Voluntas mala vnde. tom. 1.154.I
Voluntas mala, ipſa eſt origo peccati. tom. 1.154. K L. tom. 2.215.C. in fine.
Malæ voluntatis homines meritò damnari. tomo 2.171.L
Voluntatem rectè cogi ad meliora. Ibidem.
Voluntas hominis repugnans deo. tom. 3. 140.C
Voluntate propria, quiſquis malus eſt. to. 5.31.H
Voluntas mala. tom. 5.101.L
Voluntas bona vel mala, quo modo cauſat paſſiones bonas vel malas. Eodem. 116.E F
Velle quis debet quod poteſt fieri. tom. 5. 122.I
Voluntates malas deus relinquit & damnat, bonas autem adiuuat & remunerat, vtraſque autem ordinat. Ibidem. M
Volũtatis malæ merito ita damnatus eſt angelus, vt nunquam voluntatem bonam haberet. tomo 5.122.M
Voluntas mala grande teſtimonium eſt naturæ bonæ, ſicet ſit contra naturam. tom. 5.95.K
Voluntaria vitia ſolum puniuntur à deo. Eodem 101.D
Voluntatis malæ cauſa ſi quæratur, nulla eſt. Ibidem. K L
Voluntas mala non habet cauſam efficientem. Ibidem. L
Cum voluntas relicto ſuperiori, ad inferiora ſe cõuertit, efficitur mala. tom. 5.102. A & E.
Voluntatum malarum quærere cauſas, eſt ſicut velle videre tenebras, & audire ſilentium. Ibidem. D
Voluntarios defectus non neceſſarios, iuſta pœna conſequitur. Ibidem. E
Niſi voluntas mala præceſſiſſet, non perueniretur ad malum opus. tom. 5.119.E

Voluntarium.

Voluntaria oris, ſacrificia ſunt laudis in confeſſione charitatis, non timore neceſſitatis. tom. 8. 302.D

Vellus.

Velleris nomine Iudæos ſignificari. tom. 8.92.M. & 171. A B. & fo. 344.K. tom. 10.182.C. Vide, Gedeon.

Velox.

Velociter dei tale eſt, vt velocius nihil ſit. tom. 8. 88.D E
Velocitas ipſa quid ſit, & quòd vbique ſit, non in parte. tom. 8.375.C
Velociora ſunt omnia feruentiora, & omnia frigida tardiora. Ibidem. D

Venator.

Venatoribus dare & veſtire eos reprehenditur à domino, & improbatur ante oculos omnipotẽtis. tom. 8.379.K L
Qui venatori dat res ſuas, non homini dat, ſed arti nequiſſimæ, & hoc in illo amat, in quo eſt nequiſſimus. Eodem. 253.L M
Venantes ſignificant perſequentes, qui dulcedinẽ huius vitæ poſuerunt in muſcipula. tom. 8. 318.D
Venator in theatro depugnans. to. 10.36.L

Vendere.

Verba vendere. tomo. 2.132.C
Vendere, pro donare. tom. 4.69.L
Venundati ſub peccato. tom. 4.284.F
Vendentes oues, boues, & columbas in Eccleſia, qui ſint. tom. 9.20.G
Bonorum venditores qui à Chriſto à templo eiiciuntur, qui ſint. tom. 9.20.I
Figura venditionis Chriſti à Iuda, præceſſerat in Cain & Abel. tom. 9.212. A. & ſequentibus.
Mos inter inter vendentem & ementem. tom. 10. 147.E F
Quæ fuit cauſa venditionis noſtræ. Ibidem. G H

Venenum.

Venenum, an malum. tom. 1.174.L
Veneris aſſueta mulier. Ibidem. M
Venenoſa quare gignit tellus. tom. 1.182.C
Venenoſa animalia, quare creata. tom. 3.121.K
Venenum, quod vita eſt ſerpẽtis, mors eſt hominis. tom. 4.255.H
Venenum maledictionis. tom. 7.21.C
Venenum aſpidum, dolum ſignificat. tomo. 8. 18.B

Veneti.

Veneti. tom. 6.52.A

Venia.

Venia quando & à quibus eſt petenda. tom. 2. 106.I
Venia eſt concedenda petenti, & culpam agnoſcenti. tom. 2.71.D
Venia. tom. 3.238.D
Venia à fratribus eſt petenda. tom. 10.114.H
Venia datur mutato. tom. 10.183.E
Chriſtus illis petebat veniam, à quibus accipiebat iniuriam. tom. 10.187.A

Venialia peccata.

Venialia peccata difficillimum eſt inuenire, periculoſiſſimum eſt definire. tom. 5.206.B C
Venialia, quo modo redimantur. tom. 10.274.A

Venilia.

Venilia dea, eſt vnda quæ ad littus venit. tomo 5.60.G H

Venire.

Tu es qui venturus es, an alium expectamus: exponitur. to. 4.205.D. & ſequent. & fo. 208.D
Nemo venit ad me, niſi pater meus qui miſit me, traxerit eum. to. 4.99 D. & ſeq.
Veniet Chriſtus ad iudicium manifeſtè. tom. 5. 194.F G
Chriſtus quomodo venit ad nos, & à nobis receſſit. tom. 9.91.F G
Chriſtus niſi ſe comprehendi permiſiſſet, non feciſſent Iudæi, propter quod venerant, ſed nec ille, propter quod venerat. Eodem. 114.K
Venit ad nos vita, rependamus vitam, eamus ad illam. tom. 9.218.D E
De eo quod ſcriptum, Venite ad me omnes qui laboratis, & onerati eſtis, &c. Sermo. tom. 10 8. A. & ſequentibus.
Locus in Euangelio Ioannis, Si non veniſſem, & locutus eis fuiſſem, &c. expoſitus. tom. 10.9.L M. & ſequentibus.
Quibus dicturus ſit dominus, Venite benedicti, & cætera. tom. 10.28.B
Si non veniſſem, peccatum non haberent: quo modo intelligendum. tom. 10.50.D
Venire, & peruenire. tom. 10.68.E
Venire ad Chriſtum. tom. 10.102.B
Venire regnum dei, quid ſit. to. 10.115.D E
Veniamus ad Chriſtum credẽdo, proficiamus gratias agendo, agnoſcamus perſeuerando. tomo 10.129.E

Venter.

Ventris nomine, quid intelligatur. tom. 1.61. H. & 123.B
De ventre matris meę, tu es deus meus: exponitur. tom. 2.122.G
Ventriloqua. tom. 3.8.K
Venter dei. tom. 4.233.K. Vide, Vterus.
Venter duo ſignificat. tom. 8.23. A B
Venter Chriſti, infirmos Eccleſiæ ſignificat. Eodẽ. 24.E
Venter pro inferioribus ponitur. tom. 8.37.L
Venter pro memoria poni ſolet. tom. 8.19.B
Quòd ſignificet carnales in Eccleſia. Eodem. 87.C D

Ventus.

Ventus quid ſit. tom. 1.231.G
Ventos paſcere, quid ſit. tom. 1.21.F. to. 7.54.M
Venti generatio. tom. 3.121.A
Ventorum nomina, quatuor partes mundi. tomo 4.91.M

Ventus. tom.4.279.C
Ventus, ſpiritus. to.5.43.E
Ventus ſignificat tentationem. to.8.3.H.& 55.B & 199.E F. tom.10.14.K
Ventus quid ſit, & quòd ſignificet velocitatẽ verbi dei. tom.8.257.I K
Quòd ventus flet, ſentis: quæ cauſa flet, vel de quo theſauro rationis eductus, neſcis. Ibidem. 338.D E
Ventorum nomine animæ deſignantur. to.8.19. F.& 257.I.& 344.C
Vento moueri, eſt circumflari omni ſpiritu ſeductorio. tom.9.8.G
Ventus contrarius, non calamitas externa, ſed potius fœlicitas externa. tom.10.14.E

Venus.

Venus calua. tom.2.32.G
Venus ſit mater Aeneæ. tom.5.21.K
Venus, quo modo Troianis fauebat. Eod.23.M
Venus victrix. to.5.28.H
Veneres tres. Ibidem.33.I
Venus, dea. tom.5.52.L.& ſequentibus.
Venus quandoque ſumitur pro luna. to.5.58.H
De veneris claritate, quæ ſuperat omnia aſtra. Ibidem.
Venus cur vxor Vulcani. to.6.79.G H
Venus quare Martis adultera fingatur. Ibidem.
Veneris ſtellam ſcribit Varro mutaſſe colorem, magnitudinem, figuram & curſum. tom. 5. 100.D

Venuſtiani.

Venuſtiani, hæretici, qui. to.6.7.G.in fine.

Ver.

Ver nouellos in fide ſignificat. to.8.177.K

Verbum.

Verba quatuor modis accipimus. to.1.57.A
De verbis ſimplicibus & coniunctis. tomo.1. 60.C D
De origine verbi. Ibidem.L
Verbum vnde dictum. Ibidem.
Verbis non eſt immorandum, cum res conſtat. to.1. 98.C.& 101.I.& 132.A. to.5.76.B
Verbis res potiores. to.1.126.A.to.4.105.B C
Verba, ſigna rerum. to 1.123.A. to.3.2.I K
Vide, Signum.
Verba delictorum quæ dicantur. to.2.121.C
Verba vendere. to.2.132.C
Inter ſigna principatum obtinent verba. to.3.5.L
Verba nunc propriè, nunc metaphoricè accipiuntur. to.3.6.K
Verborum proprietas, quo modo percipienda. to. 3.7.E F
Idem verbum, non idem ſignificat vbique. tom.3. fo.13.I
In verbis verum ametur non verba. to.3.18.B
Verbis contendere. to.3.21.I
Verbum, pro facto. to.4.fo.70.E
Verbum quare dictum. to.3.fo.31.L
Verba quare inſtituta. to.3.fo.38.M
Et cogitatio, & nutus, & literæ verba ſunt, & verbi diuini habent imaginem. tom.3.112.M. & ſequen.
Verbum hominis, quatenus verum. to.3.103.K
Verborum aucupes taxati. to.4.99.E
Verbum pro ſententia. to.4.163.C
Verbum vnum, diuerſas habet ſignificationes. to. 4.212.M
Verbi controuerſia, homines torquet. tomo. 5. 76.B
Quo modo verbum ad certam regulam ſolum loqui ſas eſt catholicis. Eodem.87.I
Verba fœda, in neceſſitate, non ſunt tacenda vel horrenda. to.5.12.I K
Verborum quanta fuerit cura Demoſtheni. tomo 7.48.H
Verba tua inueniantur in vita tua. to.8.124.H
Verba iniquorum tunc præualent ſuper iuſtos. Eodem.144.I
Verbum aſperum mittit in laqueos venantium. to.8.218.I.& 220.G H
Verba ſignorum quo modo accipienda ſint. Ibidem.268.C
Verbum hominis quo modo percipiatur. to.9.61. M.& ſequen.& 65.F G
Verba etiam opera ſunt. to.9.92.C. to.10.47.C
Verbum accipitur, quando mente percipitur. to. 9.110.I K
Verbum diuerſimodè accipitur in ſcriptura. to. 10.11.B
Verba multa, vnum verbum ſcriptura appellare ſolet. Ibidem.
Verbum mentale, quo modo tranſit in vocale. to. 10.134.L
Verba ſunt ſigna conceptuum. to.10.170.M
Verbum hominis, non poteſt ab homine explicari. to.10.201.G H
Verba turpia & luxurioſa, dedecent Chriſtianũ. to.10.234.C
Quid interſit inter verbum & vocem. tomo.10. 265.D

Verbum dei.

Ad verbi miniſterium ſe accingit Auguſtinus. to.1.43.B.& ſequentibus.
Verbo dei docemur in omnibus. Ibidem.I K
Verbum dei, quo modo loquatur cordi. Ibid.K L
Verbum dei ad menſam legendum. to.1.190.M
Verbi miniſtri, diſpenſatores ſalutis æternæ. tom. 2.137.D
Verbum quod dominus breuiauit ſuper terram. to.2.188 B
Verbum dei noſtris opinionibus præferendum. to. 3.66.I K.& 145.D
Verbum dei, doctrina diuina. to.3.103.F G
Sermo dei cur ſubinde obſcurus. to.3.104.M
Verbi miniſterium non eſſe mendicitatem. to. 3. 178.B.& ſequentibus.
Verbi præcones quare ſtipendium accipiant. to. 3.180.D
Verbi miniſtris debetur victus. tom.3.176.E. & ſequen.& 179.B. to.4.99.M
Verbi externi vſus. to.3.189.A. to.9.53.I
Verbi ruminatio. to. 3.238.B. tom.8.66. D. & 355.G H. to.9.9.F
Verbum conſummans & breuians, quod ſit. tom. 4.147.G
Verbum dei. to.4.233.G
Verbum veritatis mundat ab errore. to.7.50.B
Verbo veritatis quare alij credunt, alij contradicunt. to.7.267.M
Verbum dei & annunciare, & audire, labor eſt. to.8.46.K
Verbum dei colligendum, ab exemplo formicarũ. Eodem.63.C.& 83.K
Verbum dei, in corde liberat à laqueo, liberat à via praua, liberat à lapſu. tomo. 8. 67. B C
Verba dei excitant amorem & dolorem. Eodem. 68.G
Verbum dei, vt cibus, eſt colligendum & reſeruandum, pro tempore inſtanti. to.8.83.K
Verba dei cor transfigunt, & amorem excitant. Ibidem.92.G
Verbum dei audire nolentes, aſpidi ſurdæ comparantur. tom.8.125.A
Verbi dei velocitas. tom.8.257.I
Verbi dei tædium & faſtidium, qualis tentatio. tom.8.272.K L.& ſequentib.
Verbũ veritatis auferri de ore vſquequaque, quid ſit. tom.8.296.A B
Verba dei ſic poſſumus cuſtodire, ſi & iſta tra. Eodem.301.K
Verbum dei biſariam accipi. tom.8.302.B C
Verbum dei, promiſſio dei. Ibidem.D
Quòd ſit verbum fidei, in quo nos vult permanere Chriſtus vt cognoſcamus veritatem. tomo 8.316.M
Verbum dei quibus ſuperfluum. Eodem.326.H
Verbum dei non omnibus vtile. tom.8.349.G
Ad verbum dei pertinet, non eſſe in parte, ſed vbique eſſe per ſeipſum. Eodem.375.C D
Vtrum habeat motum. Ibidem.
Verbo dei, in omni motu ſuo, omnia deſeruiunt. tom.8.377.L M
Ad verbum dei exhortatio. tomo.9.9.E.& 14. C.& ſequent.
Verbum dei & hominum, in quibus differant, & in quibus concordent. Eodem.28.C.& ſeq.
De auditu verbi dei. tom.9.54.C D
Verbum dei, tutius auditur quam prædicatur. Ibidem.85.B C
Verbum eſt, quod dat ſacramentis virtutem. tomo 9.96.D
Verbum dei, ſpiritalibus prædicatum, dulce eſt: carnalibus amarum. Eodem.145.C D
Verbum dei, nec prædicandum ſolum, nec audiẽdum ſed faciendum. tom.9.215.A B.& ſequentibus.
Prædicatur verbũ Chriſti opportunè, volentibus: importunè, nolentibus. to.9.231.D
Verbo dei omnia ſubiici poſſunt. tom.10.31.K
Verbo dei nihil æquari poteſt. Ibidem.
Verbum dei propoſitum omnibus. tom.10.31.L
Verbum dei quo modo comparetur. Ibidem.L
Miniſtri verbi, eſt diſpenſare verbum dei: populi autem, erogare pauperibus. to.10.35.B
Verbum domini manet in æternum: exponitur. Ibidem.I.& ſequens.
In verbo dei manere, quid. tom.10.40.G
Præmium quod manentibus in verbo dei. Ibid.G
Verbum dei, regula noſtra. to.10.67.G H
Verbum dei, non minus quàm corpus Chriſti. to. 10.104.G
De verbo dei. tom.10.79.F G.& ſequent.
An verbum dei, corpori Chriſti præferendum. to. 10.104.G
Euangeliſtæ, verbi annunciatores, non verborum. tom.10.11.C
Verbum quo modo videat. tomo.10.109. E. & ſequentib.
Verbum dei, vita æterna eſt. tom.10.129.B
Verbum diuinum multa fecit mirabilia. Ibid.C
Verbi diuini mirabilia. to.10.134.H I.& ſeq.
Verbum dei, reddit in ore noſtro ſaporem quemcunque voluerimus. tom.10.173.M
Verbum dei ſit quodcunque deſideramus. Ibidẽ.
De verbo dei audiendo, Sermo. tom.10.235.C
Deus duobus præceptis conſummauit verbum: cuius duobus annis ſtella prænũciauit aduentũ. tom.10.316.H I
Verbum dei nunquam tacet, ſed non ſemper auditur. Ibidem.L

Verbi dei attributa.

Verbum dei, gladius, ignis. to.2.61.C.in fi.
Verbum dei lac. tomo.10.33.G
Verbum dei, lumen, lucerna. tom.1.164.D E. to. 8.302.A.& ſequent.copioſè.
Verbum dei, margarita precioſa. to.4.84.F G
Verbum dei panis, & quo modo comedendum. tom.8.66.C D

Verbum dei ſagitta. Eodem.68.I.& 185.K L
Verbum dei ſemen eſt, quo generantur fideles. tom. 7.9. A B.& 19.K
Verbum dei, vna. tomo.8.11.I K

Verbum deus.

Verbum dei eſt filius dei patris. tom.2.43 I. tom.3.72.B. tom.4.233.G
Verbum patris, Chriſtus dicitur. tom.3.32.G to. 9.28.C.& ſequentibus.
Verbum, ſapientia. tom.5.164.E
Verbum, deus. tom.10.131.G
Quare verbum dicatur filius. to.9.184.L M
De verbo ſummo. tomo.3.103.L.& ſequent.
De verbo perfecto ſcripſit Mercurius. tom.6. 8.K
Verbum per omnia æquale patri prouenit. tomo 3.104.E
Verbum æternum quale. Ibidem.G
Verbum quale ſit, ex creaturis cognoſcitur. tom.9. 3.C
Verbi natiuitas incogitabilis. tom.4.334.I
Verbum imago patris. Ibidem.L
In verbo, angeli cognoſcunt res clarius quam in ipſis rebus. tom.5.98.K
Verbi æterni generatio. tom.6.144.I K
Vt capere poſſemus verbum dei, apud deum patrem, dedit aliquid inſpiciendum, & aliquid credendum, aliquid poſt videndum. tom.8. 279.H
Verbum, in ſole poſuit tabernaculum ſuum, vt oculis ſolem videntibus, videretur. tom.9.124. E F
Quòd ſit ſine initio & ſine fine vnum verbum. tom.8.92.E F
In verbo dei erat, quicquid facturus erat deus in creatura, nec eſſet in rebus niſi eſſet in verbo. Ibidem.
Verbum dei in principio apud deum, non habet ſyllabas, nec tempora, ſed propter nos deſcendit ad particulas ſonorum noſtrorum. tom.8. 263.M
Verbum non factum eſt. tom.9.3.D
Verbum quid ſit cùm dicitur, In principio erat verbum. tom.9.2.M
In principio erat verbum, Sermo. tom.10.31.K & ſequentibus.
Ineffabile & incomprehenſibile eſt verbum quod legitur in Euangelio Ioannis, capite primo. Ibidem.M
Vnde, quòd homini dulce ſit verbum dei. tomo 10.74.E
Verbum dei ante omnia tempora. tom.10. 234.H
Verbum æternum, à verbo hominis, quo modo differat. tom.3.83.A.& 103.E F. tom.8.92.E F
Homo non eo modo facit verba, quo modo factus eſt per verbum. tom.10.134.A
Explicatio verbi diuini, per comparationem ad noſtrum verbum prolatum. tom.10.141.H I
Verbum dei eſt, quod non poteſt dicere verbum hominis. tom.10.201.F G
Verbum dei forma omnium rerum. to.10.32.A
Verbo æterno deus condidit omnia. tom.1.43. G H
Quo modo verbum ſit de deo, & omnia per ipſum. tom.8.92.C D
Verbum eſt per quod facta ſunt creatura. tomo.9. 3.E
Omnia ſub verbo & in verbo dei. to.10.31.L M

Verbi incarnatio.

Verbum caro factum eſt: exponitur. tom.2.120.A & ſequen. to.10.131.G.& 141.K L
Verbum quo modo caro factum. tom.3.3.F. tomo 4.139.H. tom.10.124.L M. Et quare. to.8.139 K L. tom.10.33.F G
Verbi & carnis vnio. tom.3.52.K
Verbum non mutatum in carnem. tom.4.279.L. tom.6.112.A
Verbi miſſio. tom.3.240.K
Verbi incarnatio. tom.3.237.B.& 240.F.& K. tom.4.224.B.& ſequentibus.
Verbum, totum hominem ſuſcepit, & totus homo factus eſt verbum. tom.8.222.A
Quòd homo verbo, tanquam corpus homini acceſſit. tom.8.134.L M
Verbum ſic erat in homine, vt homo verbo in vnã Chriſti perſonam copularetur. Ibidem. 153.C D
Verbum non eſt mutatum in hominem, homo in illo mutatus eſt, vt melior fieret quàm erat, nõ vt in ipſam ſubſtantiã verbi conuerteretur. to. 8.431.B C
Verbum & caro non vtrunque vnum, pater & verbum vtrunque vnum, Chriſtus & Eccleſia vtrunque vnum. to.8.247.G
Verbi proceſſio. tom.9.68.D E
Verbum vita, manifeſtatum eſt in carne, vt videretur in corde. tom.9.124.I K
Verbi incarnati conditiones. Ibidem.
Verbum caro, opportuno tempore. to.10.134.H
Verbum dei ſuſcepit totum corpus & totam animam hominis. tom.10.201.H

Verboſi.

Verboſi. tom.4.269.K
Verboſitas ſuper omnia fugienda eſt. tom.10. 279.L M
Contra verboſos. Ibidem.M.& ſequent.

Verecundus, Verecundia.

Verecundus concedit Auguſtino rus ſuum. tomo 1.34.K
Verecundia quid ſit. tom.2.49.D
Verecundia humana. tom.5.11.I
De verecundia pudendorum quare ſcilicet inſit animæ. tom.5.120.F.& ſequent.
De verecundia, quam à concubitu coniugali tollebant philoſophi Cynici. Eod.121.C D
Verecundiæ cauſa, libido eſt. tom.5.213.B

Vergilius.

Vergiliana lectio. tom.1.94.I.& 96.I.& 98.K.& 105.K
Vergilius, Poeta magnus. tom.5.2.I
Vergilius Poetarum more mentitus eſt. Ibidem. 3.D
Vergilius veritatem ex perſona ſua dicit, regna ſcilicet terrena peritura. tom 10.26.I
Vergilius cùm veritatem ſciret, mentiens Romanis adulatus eſt. Ibidem.H I
Vergilius mendacium ſuum temperauit. Ibid.H
Vergilius, Romanis verba vendebat. Ibidem.

Verinus.

Verinus. tom.2.144.D

Veriſimile.

Veriſimile. tom.1.1.I K
Veriſimile Academicorum. tom.1.97.E
Veriſimilis opinio quo modo fallat nos. tom.5. 214.M

Verax, Veritas.

Veritatem annunciare per noctem, quid ſit. tom.8. 223.C
Non eſt homo verax niſi in quo loquitur deus. Eodem.274.L
Verax pater quo modo dicitur, & filius veritas. tom.9.64.K L
Veraces, filij dei ſunt, mendaces, filij diaboli. tom. 10.309.I
Veritas, quid Ciceroni. tom.4.125.H
Veritas vnde nata, ſecũdũ Manichæos. to.6.47.C
Veritas & verum, an idem ſint. to.2.118.F G
Veritas. tom.3.238.D.& 242.D. to.10.230.G
Veritas vnde oriatur. tom.8.163.B
Orat Auguſtinus vt oriatur de terra veritas, & iuſticia de cælo reſpiciat. Eodem.51.D
Veritas de terra oritur, duobus modis intelligitur. tom.8.204.D E
Quo modo veritas de terra orta eſt, & iuſticia de cælo proſpexit. tom.10.130.B C

Veritatis natura, proprietas, effectus.

Veritas odium parit. to.1.48.D. to.3.237.M
Veritas ſumma libertas. tom.1.148.A
Veritatem nemo amittit inuitus. Ibid.A B
Veritas & fides. to.3.240.L M.& fo. ſequent.C
Veritas per malos & neſcientes ſæpe loquitur. to. 4.106.B.& ſequent. copioſè.
Veritas propter ſeipſam diligenda. tom.4.288 B. in fine.
Quæ à veritate non veniunt, pleruñque, etiam nullo impellente, ſeipſa ſubuertunt. tom.5. 59.I
Veritatis iudicium Stoici & Epicurei poſuerunt in ſenſibus corporis. Eodem.66.M
De veritate quæ habetur per ocioſum ſtudium. to. 5.92.L M
Veritates multæ dici poſſunt ab vna veritate, qua illuſtrãtur animæ ſanctæ. tom.8.17.F
Quòd nec quadra, nec rotunda, nec longa, ſed vbique præſens ſit ſi cordis oculus ad eam pateat. tom.8.36.E F
Veritas non tacet, non labiis clamat, vociferatur ex corde. tom.8.124.B
Veritatis conditiones. tom.9.66.D
Sine diuina luce, non eſt veritas. to.9.164.I K
Veritas ſalubriter etiam pios, cùm occultatur, exercet. tom.10.13.A

Veritatis inquiſitio.

Ad veritatem inueniendam ſacra litera neceſſaria. tom.1.26.K
Veri inquiſitio difficilis. tom.1.46.D
Veritas reuelata. Eodem.49.H
In inuentione veri, an fælicitas. Ibid.93.L
In inueſtigatione veri, an fælicitas. Ibidem.& ſequent. copioſè.
Veritatis inueniendæ duo impedimenta. tom.1. 96.G H
Verum inuenire poſſe. tom.1.97.K
Veritatis inquiſitores quales eſſe debeant. tom.1. 133.H.& 139.A B
Verum potius amplexandum, quàm domina philoſophorum. tom.1.158.C D
Verum, non vincendi, ſed inueniendi gratia quærendum. Eodem.174.D
Verum in verbis ametur, non verba. to.3.18.B.& 139.A
Quo modo reddimur habiles percipiendæ veritati. tom.3.68.A
Veritas in humilioribus quoque locis inueſtigãda. tom.1.93.K L
Veritas an percipi poſſit corporeis ſenſibus. to.4. 124.C.& ſequentib.
Veritatis capax mens non eſt, niſi à viciis libera. tom.3.173.G
Veritatis cognitio. tom.3.175.F
Quo modo diſcatur veritas. tom.3.242.C
Natura noſtra capax eſt ediſcere veritatem. tomo 4.208.I
Veritas quo modo indaganda. tom.4.324.F
Ad verum & optimum, homo attingit per illud quod in eo præcellit. tomo.5.65.I
Non tam veritatis cupidos quàm eſtentatores, torquet verbi controuerſia ſecundum Tullium.

 Eodem.

Eodem 76.B
Pro veritate mors ſuſcipitur, vt æterna mors euitetur. tom.5.109.F
Veritatis perceptio parua eſt in hoc ſeculo. Ibidem. 178.H
Veritas non reuelatur diſsordibus. to.7.83.K L
Veritatem audire nihil eſt, ſi nō ſequatur fructus: tom.8.152.B
Veritas communis eſt omnibus. Eod.183.F G
Veritatis cognitio, quid ſit. to.9.274.I K
Cognitio veritatis, ad quid proſit. tom.10.40.G

Veritatis prædicatio.

Veritas à quocunque dicta, recipienda. tomo.1. 49.G
Veritas credenda & loquenda. tom.3.237.M
Veritatis prædicatio, bonus odor Chriſti. tom.3. 240.M
Veritas non ſemper dicenda. to.4.5.M.& 277.E
Verum ne dicendum, ſi cui mortem adferas. tom. 4.12.H
Veritatis prædicatores perſecutionem patiuntur. tom.4.264.F.& ſeq.
Veritas ſemper prædicanda. tom.7.45.A
Verum occultari poteſt aliquando vtiliter. tom.7. 276.L.M. tom.8.6.M.& ſequen.
Verum dicitur, ſi hoc dicitur quod eſt. Ibidem.L
Quando verum dicitur, non eſt quòd contradicatur. tom.8.167.A
Veritas totius auditur, quàm prædicetur. tomo 9.86.C

Veritatis authoritas.

Veritati aſſentiendum. tom.1.99.I.in fine.
Veritas ſola iudicat, & à nemine iudicatur. tom. 1.162.D E
Veritas omnibus præferenda. to.1.163.G.& ſeq.
Veritas ſuperet. tom.2.10.C
Veritas vincit. to.2.162.I. to.3.238.D.in ſin.
Pro & contra veritatem leges principum. tom. 7.59.I
Veritati reuelatæ cedit conſuetudo. to.7.86.E F & 89.B C.& 101.B.& 103.H
Veritati & rationi conſuetudo eſt poſtponenda. to.7.89.B C.& 103.M
Veritas omnibus ſupereminens eſt. to.8.52.H I
Veritas quo modo vſq; ad nubes. Eod.58.G H
Veritas quomodo præparabitur in cœlis. tomo.8. 212.I K
Veritas fallere non nouit. tom.9.129.M
Neceſſe eſt impleri quod veritas promiſit. tom.10. 209.B

Veritati contradicentes.

Veritati diuinæ contradicentes notantur. tom. 1.47.I
Veritatis contradictores repercutiuntur. tomo.1. 181.D E
Veritatis atteſtatio per hoſtes eiuſdem. to.3.190. L.& ſo.ſequenti.D
Pro veritate contra mendacium. tom.4.12.M.& ſequentibus.
Veritatis oppugnatores dicti canes. tomo. 4. 277.F
Veritatis contemptores porci dicuntur. Ibidem.G
Veritati contradicentium, eſt prohibenda tranſgreſsio. to.5.97.C
Veritatem non intelligentes, veritati ſæpe teſtimonium perhibent. to.6.70.H I
Ad veritatem quatenus cogendi inuiti. tom. 7. 30.F.& 75.L M
Veritas alienis ingerenda. to.7.45.L M
Veritati Chriſtianæ contraria, perſequi debent Chriſtiani. to.7.59.K
Veritas occultari poteſt ad tēpus, vinci non poteſt. to.8.137.E F

Anima mala recedens à luce veritatis, quia ipſa non videt deum, putat ſe non videri à deo. to. 8.141.F G

Verum.

Quæ liquidò vera. to.1.48.A
Verum ſcire ſapientem. to.1.99.A
Verum quid ſit. to.1.119.F
Verum eſt, quicquid eſt. Ibidem.G
Verum crimen eſt, delectari falſo crimine. tomo 9.258.I

Verum & falſum.

Quomodo veritas & falſitas in creaturis. tom.1. 30.L
De vero & falſo ſophiſtica inductio. tom.1.118. M.& ſequen.
De vero & ſimili. to.1.119.M.& ſeq.
Verum & falſum, vnde. Ibidem.120.E
Veri & falſi natura. to.1.121.F
Nunquid ex omni parte falſum ſit aut verum. Ibidem.L
Veritas & falſitas, vnde oriantur. tom.163.B
Verum probamus, vanitatem ſectamur. tom.1. 165.H.& ſeq.
Veritas excedit vanitatem, quàmuis vanitate nihil loquacius. to.5.49.C
Aliud eſt verum tacere, aliud falſum dicere. tom. 8.6.M

Veritas dei, perpetua, æterna, immortalis.

Veritas perpetua. to.1.119.M
Veritas dei eſt, mendacium hominis. tom.1.52.I K. to.3.2.G.& 240.D. to.9.9.F G.& 271 F. & ſequentibus.
Veritas æterna ſupra mentem hominis. tomo.1. 162.D E
Veritas immortalis arguit animam immortalem. to.1.122.C
Vna omnium communis ſumma veritas. Eodem. 147.H.& ſo.ſeq.A
Ex rebus conditis quo modo deprehendatur ſumma veritas. to.1.163.H
Veritatem niſi diuina ope non percipi. Eodem. 99.M
Veritas vbicunque inuenta, domini eſt. to.3.8.E
Veritas, Chriſtus. to.3.240.E
Ex veritate qui ſint. to.3.241.H
Veritas per Chriſtum, quo modo ſiat. tomo. 4. 207.H
Veritas dei odioſa eſt dilectoribus mundi. tom. 5.45.L
Veritati huic vt poſſitis acquieſcere, humilitate opus erit, quæ ceruici veſtræ difficillimè perſuaderi poteſt: loquitur contra Platonem de veritate incarnationis diuinæ. to.5.89.G H
De veritate diuinæ lucis quo modo anima illuſtretur, vt poſſit de rebus rectum iudicium habere. to.5.98.C D
In veritate incommutabili, aliter iuſticia cognoſcitur quàm in anima iuſti. Ibidem.F G
Ad veritatem diuinam mouentur angeli, tanquā ad fontem vitæ, vt quod non habeant ex ſeipſis, capiant ex ipſa. to.5.135.F G
Veritas dei eſt, quia non fallit reddere quæ promiſit. tom.8.135.A
Veritas dei quo modo in circuitu eius eſſe dicatur. Eodem.213.H I
Veritas immortalis eſt & incommutabilis, quia eſt illud verbum quod erat in principio apud deum. to.8.316.M.& ſeq.
Veritas quo modo filius, & pater verax. to.9.64. I.& ſequentibus.
Docere omnem veritatem, quid ſit. Eod.103.I. M
Ex veritate eſſe, quid ſit. tom 9.226.I K

Quod magiſtri foris, & veritas intus operetur. Eodem.307.E
Veritas ad dominū pertinet, miſericordia ad ſaluationem. to.9.280.L M
Veritas liberabit vos, exponitur. to.10.40.C
De eo quod ſcriptum, Ego ſum via, veritas & vita: Sermones duo. to.10.46.D.& ſeq.
De eodem, Homilia. to.10.109.L
De eo quod ſcriptum eſt, Ego veritatem dico vobis, expedit vobis, vt ego vadam: Sermo. id. to.50.B.& ſequentibus.

Vermis.

Vermiculi ſecti quo modo moueantur. to.1.157.L
Vermiculorum laus copioſa. to.1.164.E
Vermis matutinus, Chriſtus. to.2.43.C
Vermiculi etiam obediunt iuſsioni diuinæ. tom. 3.143.I
Herodes percuſſus ab angelo dei, ſcatens vermibus expirauit. to.4.203.G
Vermes aliqui viuunt in calidiſsimis aquis. to. 5.197.F G
Vermem damnatorum & ignem, diuerſi diuerſimodè expoſuerunt. Eodem.193.H.& 201.A
Vermis an ad corpus propriè, an ad animū, tranſlato à corporalibus ad incorporalia vocabulo, pertineat. to.5.200.L.& ſeq.
Vermis de carne ſine concubitu naſcitur, ſic & Chriſtus de Maria. to.8.24.B
Qui ſint vermes qui ex manna ebullíant. tom.10. 275.K L
Vermes ſiant in nobis ex verbo dei. Ibidem.L
Primus vermis diuitiarū, ſuperbia. to.10.328.K

Verſus.

Qui verſus perperam pronunciatus, & grammaticum offendat, & muſicum. to.1.74.F
Verſus certo pedum, vt pes ſyllabarū, numero conſtat. to.1.75.K L
Quid inter verſum & metrum. Eo.77.I.& ſeq.
Verſus quid ſit. Ibidem.M
De arte verſidica, plura in libris de muſica, to.1.
Verſus, metrum, & rhythmus, quo modo differāt. to.1.83.M
Verſus, vnde dictus. Ibidem.84.B C.& 110.H
Terminus verſuum, varius. to.1.84.E
De verſus fine. Ibidem.M
De paritate in membris verſuum, vario ſemipedum numero connexorum. to.1.85.I
Quòd partes Heroicorum verſuum maiorem omnibus habeant, quoad ſemipedes, numerorum concordiam. Ibidem.86.F
A verſibus conficiendis apta ſimilitudo. tom.2. 160.K L
Verſus heptametri. to.2.237.B

Vertex.

Vertex capilli perambulantium in delictis quid ſit. to.2.60.C D.& 62.C. to.8.155.L

Veſica.

Veſicæ tumentes. to.10.271.E.& H

Veſpaſianus.

Veſpaſiani mores. to.5.47.H

Veſpæ.

Veſpa, quid myſticè. to.4.68.C

Veſpera.

Veſpera quare non ſequatur diem ſeptimum. to.1. 53.K. to.3.225.F.& ſeq.
Veſperæ ſabbati quo modo accipiendum. tom.4. 217.H
Veſpera exponitur. to.5.93.E F
Veſperugo, ſtella. to.5.200.D
Veſpera ſit quando ſol occidit, & quid ſignificet. to.8.34.D
Veſpera præteritum ſignificat. Eodem.117.C. & 129.H

Quòd

Quòd ſignificet tribulationem ſeculi. tom.8.145.M.in fine.
Veſpera, pro fine ponitur. tomo.8.224.L.& 260.L

Veſta.
Veſta dea, ignem æternum habet. tom.5.20.F
Veſtæ templum incenſum. tom.5.26.I
Veſta quandoque dicitur terra, quandoque ignis. Eodem.33.H I

Veſtalis.
Veſtales ſacerdotes in ſtupro deprehenſas, Romani viuas defodiebant. tomo.5.22.C
Virgo Veſtalis, cribrum aqua impleuit. Eodem.85.K

Veſtigium.
Veſtigium trinitatis cognoſcimus in omni creatura, ſecundum magis & minus, in nobis autem imaginem. tom 5.97.L
Quo modo ſequamur Chriſti veſtigia. tom.10.157.E

Veſtes.
Veſtire ſententiam. tom.1.24.F
Veſtis muliebris an deceat virum. tom.1.121.K
Veſtis monachorum non ſit notabilis. tom.1.191.B C.tom.2.106.A
Veſtimentorum modeſtia. tom.2.70.H I
Veſtis, Eccleſiæ varietas. tom.2.80.M
Veſtimentorum Chriſti diuiſores. tom.2.159.F
Habitus ornatus conceditur. tom.2.167.M.tom.8.109.H
Habitus matronalis, à viduali veſte diſtinctus. tom.2.167.M
Veſtes nigellæ, candidi mores. Ibidem.168.A
Ornatum regium ſicut pannum menſtruale reputauit Heſter. Ibidem.& tom.8.109.H
Veſtes non detritæ. tom.3.165.G
Veſtium partitio. tomo.4.114.F
Veſtimentum dei. tom.4.233.M
Veſtimentum. tom.4.269.E
Veſtimenta, Chriſtianorum mores ſignificant. tom.6.52.E
Veſtimentum vetus, & pannus nouus, myſticè. to.6.65.G H
Veſtem non habere nuptialem. tom.6.85.H.& 129.K L.tom.7.130.H I
Veſtit nudos dominus. tom.7.10.F.& ſequen.
Veſtimenta Chriſti, ſua ſunt ſacramenta, quæ tunc diuiduntur, quando &c. tom.8.24.G
Quòd ſignificent ſanctos & electos eius, & totam Eccleſiam. Eodem.90.D
Veſtitus reginæ Eccleſiæ, ſunt ſacramenta doctrinæ in variis linguis. Ibidem.I
Veſtis Chriſti dealbata, ſignificat Eccleſiam omni macula peccati mundatam. tom.8.107.G.& 375.E F
Veſtimentum animæ, corpus. Eod 253.C
Deum veſtiri luce, ſicut veſtimento, quid ſit. tomo 8.258.M.& ſequentibus.
Veſtis ſacerdotalis, quid figuret. Eodem.335.K
Veſtimentorum Chriſti quadripartita diuiſio, quid ſignificet. tom.9.118.D & ſequent.
Veſtis Chriſti, Apoſtoli. tom.10.5.F
Veſtitus virtutibus, dignè communicat. tomo 10.123.K
Veſtitus peccatis indignè communicat. Ibidem.
Veſtem intuemur, & veſtitum adoramus. tomo 10.187.K

Vetus.
Vetuſtas carnalis, quo modo cedat nouitati ſpirituali. tom.2.81.A
Vetus homo. tom.3.236.L
Vetus teſtamentum & nouum, quare dicantur. to.3.184.H.tom.7.194.G H
Vetus teſtamentum ideo dicitur, quia in figuris ſpiritalium rerum habere videbatur promiſſa carnalia. tomo.5.88.C D
Vetera præconia ſunt nouorum. Eodem.116.I
Vetuſtas quo modo diruatur, & nouitas ædificetur. tom.8.234.B
Vetus homo, vetus vita eſt. Eodem.239.A
Vetus vita, ex Adam trahitur. Ibidem.
Vetuſtatem tuam Chriſtus excutit, exemplum. tom.8.253.B C
Vetus teſtamentum ideo vocatur, quia per nouum aboletur. Eodem.267.A
Vetus teſtamentum in nouo reuelatum, & nouum in veteri velatum. tom.8.271.H
Quid exuere veterem hominem, & induere nouũ. tom.9.200.E F

Vetuſtinus.
Vetuſtinum commendat Paulino. tom.2.27.E

Via.
Via fidei. tom.1.5.E F
Via alia, via alia. tom.1.2.C
Via quæ ſit optima ad fœlicitatem. tom.2.18.G H
Via quæ à dextris ſunt, nouit dominus, & cæte. exponitur. tom.2.34.G.& ſequentibus.
Via dei, fides recta. tom.2.102.I
Via ad deum. to.3.3.D.& 4.I.& 5.B.& 36.K
Via anguſta. tom.3.130.C
Deus quo modo nobiſcum ſit in via. tom.4.266.B
Via vniuerſarum gentium. tom.5.91.A B
Via eundi ad vitam Chriſtus eſt. tom.5.92.C
Via vniuerſalis animæ liberandæ, Chriſtus eſt. tomo.5.92.C
Via ad patriam. tom.6.15.G
Via media intelligere, quid ſit. tom.7.154.F.& ſequentibus.
Chriſtus in viam peccatorũ venit, ſed non ſtetit. tom.8.3.E.& ſequent.
Via domini anguſta eſt laboranti, ſed amanti lata. Eodem.37.D.& F G
In via, deus iuſtum inſtruit, non vt hæreat, ſed ne aberret. tom.8.43.L M
In via ſumus, & omnia quibus vtimur in hac vita, ſic eſſe debent quo modo viatori ſtabulum. Ibidem.54.K
Viæ peccatorum tunc ſunt tenebræ & lubricum, cùm & cætera. tomo.8.55.B
In via quibuſdam eſt proſperitas, & in peruentione infœlicitas: aliis labor in via, & in peruentione fœlicitas. Eodem.61.C D
In via Chriſti non tibi proſperitatem ſeculi promittas, nam & cæte. tom.8.63.I K
Non eſt ſequendum malos per vias latas perditionis, quia viæ latæ mortiferæ ſunt. Ibidem.76.C
Via noſtra venit ad homines, inuenit errantes, vocauit ad ſe ambulantes. to.8.77.L M
Qui malè agunt & viam ſeculi eligunt, mors paſtor eſt eis: qui eligunt viam dei, vita paſtor eſt eis. Eodem.100.A B.& ſequent.
Quæ ſit via quam optamus cognoſcere in terra. tom.8.150.L M
Viam nobis Chriſtus monſtrauit & in viam collocauit, nec in via nos dimittet. Ibid.169.B C
Via dei in ſancto quæ ſit. Ibidem.185.E F
Aliud eſt deduci in viam, aliud deduci in via. tom.8.206.M.& ſequent.
Via fortitudinis dei quæ ſit. Eodem.250.A B
Viæ occultæ, quas notas fecit dominus Moyſi, quæ ſint. tom.8.253.M
Non eſt certior via domini, quàm fides qua iuſtus viuit. Ibidem.289.H I
Non dicit in quo exercet iunior memoriam ſuam, ſed in quo corriget viam ſuam, quia nullo modo dicenda eſt via correcta, quandiu iſt vita peruerſa. Eodem.290.K
Viam ſuam nemo per ſe corrigere poteſt, niſi deo regente & faciente. tom.8.291.A B
Via teſtimoniorum dei Chriſtus eſt. Ibidem.G
Quo modo omnes viæ dei veritas, cùm in alio loco dicatur: Vniuerſæ viæ domini miſericordia & veritas. Ibidem.306.E
Viæ iuſtorum ad hoc ſunt in conſpectu domini, vt & cætera. tom.8.307.F
Via æterna non niſi Chriſtus eſt, qui eſt vita æterna. tom.8.349.E F
Via differt à ſemita, & quæ via ipſa, & via. to.8.356.C
Via noſtra charitas eſt, & non ambulant in ea niſi humiles. Ibidem.D
Via qua ingrediebatur Chriſtus. Ibidem.F
Via peccatorum, quam diſperdet dominus, quæ ſit. tom.8.368.E
Via ad cœlum Chriſtus eſt. tom.8.91.D E tom.10.46.D E.& 150.D E
De ingredienda via arcta. to.9.207.G H
Qui præter viam currit, errat potius, quàm ad finem perueniat optatum. Eodem.159.H
Qui ſint remanentes in via. to.9.202.M
Qui ſint aberrantes à via. Ibidem.203.A B
Via (in qua cũ aduerſario ambulamus) vita iſta eſt. tom.10.2.E F.& 4.L
Quare inimicus permittatur inſidias & laqueos ponere iuxta viam. tom.10.46.D
Eſſe in via, & eſſe iuxta viam. tom.10.46.D & 109.M.& ſequent.
Pagani aliqui bene currunt, id eſt viuunt, ſed nõ in via. tom.10.47.C
Non neceſſe nobis viam quærere, ſed via venit ad nos. Ibidem.B C
Et pereatis de via iuſta, exponitur. tom.10.56.A
Viatores quo modo perfecti. tom.10.74.I
Duplex perditionis via, ſperandi & deſperandi. to.10.95.K.& ſeq.
Via ad vitam æternam factus nobis eſt Chriſtus, quæ non poteſt impediri. to.10.150.D
Via lata & anguſta. to.10.154.A
Propter iuſtos viatores martyrum vindicta differtur. tom.10.259.M
De via trium dierum, Sermo. tom.10.172.M.& ſequentib.
Viæ tres per quod peruenitur ad infernum. tom.10.173.D
Viæ tres per quas peruenitur ad cœlum. Ibidem.
Qualis eſt via iuſtorum. to.10.183.I
Vias noſtras ambulare quid ſit. to.10.173.D

Viator.
Viator Manichæus liberatus. tom.6.5.I
Viator ad vitam æternam per Chriſtum pergens, errare non poteſt. tom.9.207.E.& ſequentibus.

Vicini, Vicinitas.
Vicini quo modo ſint tractandi, cùm inuitamus eos ad comedendum nobiſcum. tom.10.124.A
Vicini à quibus vidua vaſa petiit, ſunt populus gentium. tom.10.229.D E

Victima.
Victimas cruentas cædimus, &c. tom.5.81.I

Victorinus.
De Victorino rhetore conuerſo plura. tomo.1.31.L & ſequen.
Victorinus Platonica tranſtulit. Ibidem.L
Statuam in Romano foro meruit. Ibidem.M

Videre, Viſus.

Videre refertur ad omnes ſenſus. tom.1.41.I.& 170.F. to.2.109.I. tom.3.29.H. to.9.126. E F. tom.10.29.B C
Viſio quo modo fiat. tomo.1.135.G.& ſeq.
Viſibilium nomine omnia ſenſibilia ſignificantur. tom.1.170.F
Viſus excellentior cæteris ſenſibus. to.2.2.L
Videmus partim corpore, partim mente. tom. 2. 109.C.& ſequen.
Videre pro intelligere. to.1.126.L.& ſequen. to. 4.340.I.& ſo.65.C.& 212.I
Quiſquis non videt, cæcus: quiſquis videt nec laudat, ingratus: quiſquis laudanti reluctatur, inſanus eſt. tom.5.3.K
Videri intelligibilia ſolo mentis aſpectu, & corporalia ſolo corporis ſenſu, dicunt philoſophi. tom.5.217.F
Si parui nolint videre, vnde poſſint cadere, proponendi ſunt magni qui ceciderunt. tomo. 8. 106.C D
Vide ſecurus, ſi non habes vnde mouearis. Ibidem.D
Qui non vident videant, & qui vident cæci fiãt, quo modo intelligatur. tom.8.195.L
Quid inter reſpicere & videre interſit. tomo. 9. 261.A B
Nihil etiam corporale viſu totum aſpicitur. tom. 10.32.C
Qui ea quæ non videntur in veritate quæſierit, & ea & quæ videntur accipiet. tomo. 10. 156.M
Quæ videntur temporalia ſunt, & quæ non videntur æterna. Ibidem.

Viſio qua deus videt, & videtur.

Aliter deus, aliter homo videt creata. tomo. 1. 53.L
Videre dei, quid ſit. tomo.4.234.E. tomo. 9. 125.C
Vidit deus, quia bonũ eſt: quo modo intelligatur. to.5.96.E.& ſequen.
Deus ad tempus videre & cognoſcere dicitur. to. 5.135.D E
Dominus vidit, id eſt apparuit. Eodem.142.A
Videre Chriſti, reſpectum gratiæ ſuæ ſignificat. to. 8.42.F
Videre dei, eſt punire peccata. Ibidem.G
Viſio dei miſerantis & punientis. to.8.48.I
Aliter videt deus quàm homo. Ibidem.L.& ſo.355.K
Videre dei, animaduertere eſt. to.8.89.I
Quo modo deus videat ſuper filios hominũ, ſi ſit intelligens, &c. Eodem.112.A
Videre deus dicitur cum facit videre. tomo. 8. 128.I K
Ideo vidiſti me vt viderem te. Eodem.139.L M
Patris & filij non poteſt ſeparari viſio, quia &c. to.8.207.M
Dei videre, audire, &c. eius eſſe eſt: non ſic in homine. to.9.35.K
Videt filius à patre ex quo operatur, non econtra. to.9.36.B
Videre filij, eſt natum eſſe de patre. tomo.9. 39. G.in fine.
Deus in natura ſua nos videt. to.9.189.M
Videt nos Chriſtus in vmbra. to.10.8.I
Deus vbique videt. to.10.39.D E
Cur videre dei eſt, hominum non eſt. tomo. 10. 205.D
Videre deum quo modo poſſit anima. to.2.111.H I.& ſo.116.L M.& ſequent.
De videndo deo. to.2.epiſto.111.& 112.
Videmus nunc per ſpeculum & in ænigmate, tunc autem facie ad faciem: exponitur. tom.1.6.I. & ſeq.& 113.L.in fine.
Qui videt me, videt & patrem meum: exponitur. to.2.110.B.in fine. to.4.209.B C
Animus purgatus deum videt. to.3.3.D
Deus viſibilis induta carne. Ibidem.D
Mundo corde cernuntur diuina. tom.3.107.D
Deum nemo vidit vnquam, exponitur. to.4.112. H I
Viſio dei tantæ eſt pulchritudinis, vt infœliciſſimum ſit omnia alia habere, illa prætermiſſa. tom.5.85.H I
Videre deum, eſt præmium ſanctorum. Ibidem. 143.G
Videbimus deum & omnia quæ nunc credimus, quando erimus in patria. tom. 5.192.M.& ſequent.
Sancti quo modo ſint deum viſuri. tomo.5. 216. M.& ſeq.
Quo modo videbitur deus à beatis. Eodem.217. G H
Videbatis me manducare, ſed viſu veſtro videbatis, &c. exponitur. tom.5.212.L M.& ſeq.
Deus non niſi animo videri poteſt, nec tamen ita, vt animus, videri poteſt. tomo.8.82.G
Non videtur deus ab iniquis, ſed mane cum nox iniquitatis tranſierit. tom.8.6.K
Quòd patres non viderint deum facie ad faciem, ſecundum quod eſt, quia viſio facie ad faciem liberalis in reſurrectione reſeruatur. Ibidem.84.K
Viſionem illam quam deus promiſit dilectoribus ſuis, impij in iudicio non videbunt. tomo. 8. 98.B C
Quod non videmus, credamus, vt credendo videre mereamur. tomo. 8. 129. A.& ſol. 180.B
Fide videtur procul, nam oculis vix ante pedes videmus. Eodem.178.G
Vis deum videre, prius confitere peccata tua. tom. 8.181.E F
Cùm vnus deus videtur, trinitas videtur, & viſio ipſa tribuit nobis beatitudinem, nihil intereſt inter viſionem filij & patris. Ibidem. 203.G
Quòd boni poſt iudicium à viſione formæ hominis, pergant ad viſionem formæ dei. tomo.8. 207.L
Viſio dei, tota eſt merces beatorum. Eodem. 222.F
Sicut oculis iſta corpora, ſic deus mente attenditur & videtur. tom.8.243.B C
Para vnde videas quod amas, antequam videas. Ibidem.
Viſio dei eſt vita æterna. tom.8.280.C D
Prius videndus eſt deus per fidem, poſtea per ſpeciem, quod figuraliter dominus Moyſi dixit, poſteriora mea videbis. Ibidem.310.H I
Tunc homo eſt, quando videt eum qui eſt, & videndo eum qui eſt, ſit & ipſe pro modulo ſuo vt ſit. Ibidem.323.H I
Olim non per ſubſtantiam, ſed per aliquam creaturam corporalem, viſus eſt deus Moyſi.tomo. 8.346.G H
Quòd Moyſes nouerit iſtam viſionẽ dei, aſſumptis quibuſdam corporeis creaturis, fieri, ideo petiuit amica quadam familiaritate eius maieſtatem videre. Ibidem.H I
De eo quod dominus ait Moyſi, Faciem meam non videbis, ſed ponam te ſupra petram, &c. Ibidem.K L
Chriſtus ſecundum formam dei qua æqualis eſt patri, inuiſibilis eſt ſicut pater. Ibidem.K. to. 9.7.D
Qui videt deum, in ipſo lætatur à quo factus eſt. tom.8.379.C
Eſt quædam viſio huius temporis, quæ modo eſt per fidem, altera quæ futura eſt per ſpeciem. Ibidem.
Quiſquis charitatem habet, deum videt. Ibidem.
Filius dei tunc factus eſt viſibilis, quando in carne apparuit. tom.9.7.D
Videre Chriſtum in turba, difficile. tom.9.33.L
Viſio dei non in turba, ſed in ſolitudine quærit. Ibidem.& M
Deum volens videre effundat ſupra ſe animam ſuam. tom.9.39.L
Damnati non videbunt deum in iudicio, neque poſt. tom.9.43.G
Viſio dei non eſt præſentis vitæ ſed futuræ. Eod. 107.E F
Viſio beatifica in dei cognitione conſiſtit. tom.9. 109.E F.& ſequentibus.
Viſio dei, eſt merces fidei. tom.9.114.A B
Iuſti in iudicio Chriſtum videbunt & gaudebunt, impij videbunt & confundentur. Eod. 130.E F
Si fratrem, quem vides, dilexeris, ſimul & deum videbis. tom.9.132.B
Homo non videt deum, quia non habet dilectionem. Eodem.139.F
Varia nomina beatæ viſionis qua beati deum vident. tomo.9.184.D E
In viſione dei continua ſitis ſine ſatietate erit. to. 9.186.G
Quanto quis terrenis occupationibus magis implicatur, tanto magis à ſui conditoris viſione impeditur. tomo.9.204.C
Viſio dei per eſſentiã an pro hoc ſtatu videri poſſit. tom.9.246.K.& ſequen.
Mundo cordis oculo deus videtur. tom.10.33.F
Videre verbi, quid ſit. tom.10.109.E.& ſeq.
Quibus oculis videatur deus. tom.10.113.D
Videndo faciẽ dei, ſemper ſancti eſuriunt & ſemper ſaturi ſunt. tom.10.150.B C
Sine fide recta & ſpe firma, nemo videbit deum. tomo.10.153.C
Chriſtus videbatur à duobus diſcipulis, & non cognoſcebatur. tom.10.198.D
Beatifica viſio non fit oculis corporeis, ſed mentis pura. tom.10.140.L
Diſcipuli putantes ſe ſpiritum videre, Chriſtum videndo in illo errore non remanſerunt. tom. 10.201.F
Qui vult videre deum, debet cor ſuum mundare. tom.10.213.K L
Quo modo mundi corde deum videbunt. tom.10. 323.B.& ſequentibus.
Quo modo mundandum ſit cor noſtrum, ad videndum deum. Ibidem.E
Omnes alij beati deum videbunt, ſed non quia pauperes ſeu mites vel huiuſmodi: ſed quia mundi corde. Ibidem.D E

Viſiones, Viſa.

Viſiones curioſæ. tom.1.42.I
Viſorum genera diſcernenda. tom.1.157.E
Viſiones variis modis fiunt. tom.2.95.A
Viſa prodigioſa. tom.2.epiſto.100.& 101.
Viſio in Sina. tomo.3.62.I
Viſiones ſanctorum quales. tom.3.148.E
Viſionum genera tria, aut corpore, aut ſpiritu, aut mente. tom.3.153.I.& ſequent. plura. & 157. F.& ſequentibus. tom.6.46.D
Viſa ſomniantium, ægrotantium, phreneticorum, in ecſtaſi, & cæcorum conſiderata. tom.3.156. F G.& ſeq. tom.4.215.F F
Viſiones pueri cuiuſdam ægrotantis. tomo. 3 156.

256.C D
Viſionum cauſa, & diuerſitas. Ibidem.E. & ſequenti.abunde.
Viſiones diuinitus demonſtratæ. to.3.156.M. & ſequentibus.
Viſiones corporales plerumque fallunt. to.3.157.I
Sola viſio intellectualis certa. Ibidem.
Viſiones prophetarum. Ibidem.M.& ſequen.
Viſio ſpiritalis quo modo accipienda. tomo.3. 158.E F
Viſa beatorum poſt mortem. Ibidem.159.E
Viſionum animæ varia genera. tomo.3.195.L. & ſequen. to.6.46.D
Viſionum exempla. to.3.154.M.& ſeq. to.4. 215.E F.& ſeq.& 216.G
Viſio intellectualis, imaginaria vel corporalis, elici poteſt ex modis,quibus deus dicitur loqui homini. to.5.91.B.& ſequen.
Viſio facta Abrahæ de animalibus & auibus, exponitur ſpiritaliter. to.5.139.K L
Viſionum varia genera. to.6.46.D
De viſione Petri, quando vidit linteum demiſſum à cœlo plenum animalibus, & cæte. Homilia. to.10.217.M.& ſequentibus.
Et quid hoc myſticè. Ibidem.

Viduæ.

Vidua quæ in delicijs agit, viuens mortua eſt: exponitur. to.2.128.F G
Viduæ quibus vitijs quandoque occupentur. Ibidem.H I
Anna Phanuelis. to.2.130.E. to.4.245.A
Viduæ inſtitutio. to.2.epiſto.121.
Viduarum exempla proba. Ibidem.
Viduis nuptias prohibentes taxantur. tomo.3. 175.D
Viduarum veſtimenta. to.4.63.D E
Vidua vera. to.4.63.D
De bono ſiue perfectione viduitatis. to.4.244.I. & ſequentibus.
Innupta quæ Paulo. Ibidem.K
Viduis quare ſit conceſſa nubendi facultas. to. 4.245.H I
Viduarum merita, ex ipſis continentiæ viribus, æſtimanda. to.4.246.D
Viduæ triplices. to.4.246.F. to.9.195.H I. & ſequentib.
Viduarum oblectamenta. Eodem.243.E
Viduæ & pupilli quo modo accipiendi in ſcripturis. to.4.301.D
Vidua mortua. to.6.178.M.& ſequentib.
Vidua dicitur omnis anima, quæ ſe intelligit deſertam omni auxilio, niſi ſolius dei. tom.8. 334.A
Tota Eccleſia vna vidua eſt. Ibid.B.& 368.E
Clericorum erga viduas negociationes. to.10. 20.I
Sermo ad viduas. to.10.126.G
Viduarum exercitium. Ibidem.
Exhortatio ad viduas. to.10.130.A
Deus eſt iudex viduarum, & pater orphanorum. to.10.212.D
Vidua gentilis, ad quam Helias miſſus eſt, Eccleſiam gentium ſignificat. to.10.226.L
Vidua quæ Heliſæum recepit, deſignabat Eccleſiam. to.10.229.C

Vigiliæ.

Vigiliarum ratio in caſtris. to.4.53.I
Vigilare & dormire dei, quid ſit. to.4.234.I
Vigilijs cur inſiſtunt boni. to.5.214.M.& ſeq.
Vigiliæ Chriſtianæ. to.6.12.D
In vigilijs ſanctis, vt cithara pellerentur de Eccleſia, Auguſtinus in Chriſti nomine egit. to. 8.45.G

Non vigilares in te, niſi oriretur lux tua quæ te de ſomno excitaret. Eodem.139.E
Vigilias anticipare, quid ſit. to.8.184.H I
Vigilia noctis tres habet horas. Ibid.227.F G
Vigilia matutina finis eſt noctis, & quid ſignificet. to.8.128.M
Vigilia vna tres horas habet. to.10.24.H
Vigiliæ noctis quatuor. Ibidem.
Quo modo ſit vigilandum. to.10.23.H
De vigilatione & ocioſitate vitanda, Sermo. to. 10.285.L
Modus celebrandi vigilias, tempore Auguſtini. to.10.289.D
Si in nobis vigilat Chriſtus, vigilat & fides noſtra. to.10.317.C

Viginti.

Vigeſimi numeri myſterium. to.4.53.F G
Vigintiquatuor ſeniores poſſunt dici libri veteris teſtamenti. to.9.142.M

Villa.

In villa empta dominatio notatur, & proinde caſtigatur ſuperbia. to.10.28.H

Vincentius.

Vincentius Victor. to.1.14.C.& ſequen.
Vincentij Victoris errores. to.7.256.D.& ſeq.
De ſancto Vincentio martyre, Sermones duo. to. 10.260.C.& ſequentib.
Vincentius vſque pœnis varijs exaratus eſt, vt membra adhuc durarent, & tamen tormenta deficerent. Ibidem.
Vincentius habebat in ſermone virtutem, & in paſſione tolerantiam. Ibidem.
In Chriſto Vincentius vicit à quo victus eſt mundus. Ibidem.D
Vincentij caro patiebatur, & ſpiritus loquebatur. to.10.260.E
Vicit Datianum viuens Vincentius, vicit & mortuus. Ibidem.F
Vincentius quicquid pœnarum ira Datiani ſæuientis excogitabat, inſuperabilis patiendo vincebat. Ibidem.H
Mors Vincentij. Ibidem.L
Datianus corpore Vincentij ferarum iubet impleri ventrem, quarum ipſe gerebat mentem. Ibidem.M
Coruus cadaueribus inimicus, Vincentij corpus ab læſione tuendus mittitur. Ibidem.M
Datur nautis corpus Vincentij mergendum fluctibus. Eodem.261.A
Qui nec tormentis, nec carcere vel beſtijs fuerat victus Vincentius, nec aquis vinci potuit. Ibidem.
Vincentius multipharie vicit. to.10.320.A B
In natali beati Vincentij, Sermones duo. Ibi.A. & ſequentibus.
Tanta pœna erat in membris Vincentij, tanta ſecuritas in verbis, tanquam alius torqueretur, alius loqueretur. Ibidem.E
Magis diabolus torquebatur quàm Vincentius, dum Vincentium torqueret. Ibidem.F G

Vincere, Vinci, Victoria.

Inuictus vere quis. to.1.164.K L
Vinci ab hominibus melius eſt quàm à vicijs. to.1.164.L. to.2.166.F
Vincere clamore. to.2.162.G
Victoria veritatis. Ibidem.I
Victus apud belligeros, dicitur victor occiſus. to.2.166.L.in fine.
Inter victos & vincentes quid interſit. tomo.5. 45.M
Vincendi libido dicitur pertinacia. Eod.120.C
Victus in bello, vult potius ſeruire quàm interire. to.5.154.D

Victoribus quo modo conſueuerat oleum imponi. Eodem.158.G
Victi aliqui confugiunt ad gratiam adiutricem, quæ poſt pugnãtes viriliter, victores efficiantur. to.5.202.H
Eorum qui vincantur duo ſunt genera. tomo.8. 55.A
In Chriſto vincimus, qui in nobis victi ſumus. Eodem.252.I
Hoc eſt non vinci, vt charitas non vincatur ab inimicis. to.8.335.G H
Vincere in bono malum, quid ſit. to.10.311.K
Victoria per Heliſæum. to.3.168.E
Victoria cur non ſemper detur fidelibus. tom.4. 69.L.& ſo.ſequenti.A
Victoria eſt veritas in cœleſti ciuitate, dignitas eſt ſanctitas, & pax eſt fœlicitas. to.5.20.H
Victoria dea. to.5.35.E.& L
De victoria ciuitatis mundanæ, quæ mortalis eſt, & mortifera. Eodem.124.F G
Victoria, donum dei. Ibidem.H
Victoria, quid. to.5.180.K
Victoria belli cauſatur aliquando ex peccato ſuccumbentis, & non ſemper ex merito vincentis. Ibidem.144.F
Victoria diuino iudicio victos humiliat, vel emendans peccata, vel puniens. to.5.182.D E
Victoria noſtra ex deo. to.7.282.G

Victoria Chriſti.

Chriſtus pro nobis mundum vicit, non armato milite, ſed irriſa cruce. to.8.141.D
Chriſtus prius moriens vicit diabolum, vt te doceret tum diabolo dimicare. to.8.317.G H
Chriſtus nõ viciſſet mundum ſi eius membra viciſſet mundus. to.9.108.I
Completa eſt victoria Chriſti in aſcenſione eius. to.10.213.F
Quo modo vicit Chriſtus, vincere appetat Chriſtianus, vt vbi eſt Chriſtus, ibi ſit Chriſtianus. to.10.276.E

Vincula.

Vincula peccatorum grauia. to.8.152.K L
Vincula cupiditatum vel peccatorum quo modo ſoluantur. Eodem.249.I
Vincula ferrea vel aurea quæ ſint. to.8.380.E F
Chriſtus miſericordiæ ligatus vinculo, iniquitatis vincula dirupit. to.10.281.I

Vindemia.

Duplex vindemia. to.10.48.G
Vide infra, Vinea, Vinum.
Vindemia ſpiritalis, quid. to.10.178.B

Vindicare, Vindicta.

Vindicta non optanda. to.2.5.I K. to.4.268.K
Vide, Vltio.
Vindicta Sodomitica. to.3.162.C
Vindictæ officia bono animo impleri poſſunt. to. 4.75.L
Vindicta iuſtorum. to.4.82.F.& 172.B
Vindicatio quid Ciceroni. to.4.125.G
Vindicta dei. to.4.148.M
Vindictæ modus. to.4.268.K. to.6.130.F G. & 138.D
Vindicta quæ ad correptionem valet, non prohibita. to.4.269.G
Vindicta non locum ſequitur, ſed cauſam. to.4. 204.B
Vindicta Apoſtolorum repreſſa. Ibidem.B C. to.6.44.B C
Vindicta Heliæ expenſa. to.4.269.I
Vindicta martyrum quo modo accipienda. to.4. 270.K. to.8.192.L.& ſequentibus.
Vindicta Petri in Ananiam excuſata. tom.6. 44 B C

Vindex animus quo modo mitigandus. to.6.186.I K
Vindicari vis Chriſtiane, nondum vindicatus eſt Chriſtus. to.8.40.I
Neceſſe eſt vt vindicetur iniuſtus, ſiue conuertat ſe, ſiue ſe non conuertat: ſi ſe conuerterit, hoc ipſum in illo vindicatur quòd periit iniquitas. Eodem.61.C
Omnis vindicta dei ira dicitur, ſed aliquando ad hoc vindicat, vt perficiat, aliquando vt damnet. to.8.131.E
Deus vindicat in peccatores duobus modis. Eodem.192.M
Vindictam ſuam deus differt. to.8.183.F
Cùm homo iuſtus & homo malus de inimicis ſuis volunt à domino vindicari, vnde diſcernantur. Ibidem.K L
Quia non vindicat deus in malis, ideo quidam murmurant. to.8.227.I K
Deus vindicat non iraſcens, ſed propicius, quia & cætera. Eodem.242.A
Quòd vindicet propicius in omnes affectiones ſanctorum. Ibidem.B.& ſequentibus.
Vindicta conceditur, quia iuſtum eſt: ſed videas, vtrum ne ſit in te quod vindicetur, & vindicta. to.8.253.G H
Eum qui ſe vult vindicare, deus deſtruit, vt non illi dimittantur peccata ſua. Ibidem.254.B
Vindicta fieri debet animo dilectionis non vltionis. Ibidem.
Qui vindicari deſiderat, gloriam quærit. to.8.282.F
Vindicta deo commendanda. Eodem.345.F G
Sancti quo modo vindictam faciant in nationibus. to.8.380.C D
Qui vindictam facit vel minatur, negat Chriſtum in carne veniſſe. to.9.134.L
Vindicta dei ſiue Eccleſiæ in incredulos. to.10.111.B
Non eſt vindicta de aliquo ſumenda. tomo.10.157.K.& 317.D
A damnabilibus factis homines vindicta compeſcit. to.10.176.I
Quod deus non ſtatim in peccatores vindicat, patientia eſt non negligentia. to.10.216.G
Vindicta ſoli deo relinquenda. to.10.255.H
Quare martyres quærant vindictam ſanguinis ſui. to.10.259.H I
Sancti petunt vindictam de inimicis ſuis duobus modis. Ibidem.K
Sancti petunt de reprobis vindictam, quia diem extremi iudicij venire exoptant. Ibidem.
Quare deus ſanctis petentibus vindictam, iubet expectare ſuos fratres. Ibidem.L
Quanto dominus diutius expectat, tanto durius vindicat. to.10.178.K
Qui vult de inimico vindictam ſumere, prouocat in ſe dei vindictam. to.10.311.I K

Vindicianus.

Vindiciani medici dictum. to.2.4.M

Vinea, Vinum, Vitis.

Conducti in vineam. to.4.104.H I
Vinea Noe. to.6.58.B
Vinea domini, eſt Eccleſia. to.8.149.M.& ſeq. & 257.G
Quòd ſignificet populum Iudaicum. tomo.8.194.D
Laborans in vinea domini nō obliuiſcatur mercedis. to.9.129.E F
De vinea, cultoribus, ſeruis & harede occiſis, parabola declarata. to.10.148.I.& ſeq.
Per homines cōductos in vinea, intelliguntur omnes cuiuſuis ætatis homines. to.10.244.A
Deus eſt, qui nos in vineam conducit. Ibidem.C
De vino ſumendo. to.1.In Poßidonio.
Vini & carnium abſtinentia. tom.1.273.C D. & ſequentibus.
Vinea vetuſta. to.1.177.K
Vinum myrrhatum. to.4.114.E
Vinum deus ad lætitiam corporis, non ad ebrietatem donauit. to.4.255.K
Vinum non bibunt Seueriani. to.6.4.G
Vinum nouum non mittendum in vtres veteres. to.6.65.G H
Vinum compunctionis quid ſit. to.8.132.K
Eſt vinum erroris, & vinum impietatis, & vinum ſuperbum. to.8.160.A
Vinum ſpiritale, quod verè lætificat cor hominis, quale ſit. to.8.262.D
Iudæi à vino patriarcharū & prophetarum degenerantes, erant acetum cum ſpongioſo corde. to.9.119.A
Vinum & oleum quid ſignificent. to.9.143.H. & L M.& ſo.ſequen.D
Vini conditiones. to.9.217.B C
Vinum aliquando leuitis interdictum fuit. Ibi.C
Vinum medicamentum, plus iuſto ſumptum, eſt venenum. to.9.217.E F
Vinum ſpiritale, verbum dei. to.10.166.K
Iudæorum populus poſtquam vinum pluſquam oportebat accepit, idola ſibi fabricare cœpit. to.10.240.B
Vinum & mulierum communicatio nutrit luxuriam. to.10.246.G
De eo quod ſcriptum, Ego ſum vitis, & vos eſtis ſarmenta, pater meus agricola: Sermo. to.10.482.G.& ſequentibus.

Violentia.

Violentia lenis. to.7.78.F G

Vipera.

Viperarum progenies, filij diaboli. to.4.75.H
Viperarum genimina, pharifæi. to.6.39.C D
Viperarum natura. to.10.169.G

Vir.

Vir pro vtroque ſexu in ſcriptura accipitur. tomo 5.193.F
Vir quis propriè dicatur. to.10.120.D
Vir à virtute, & mulier à mollicie, nomē accepit. to.10.246.G
Decemuiri, ſeptemuiri, qua forma dicantur. tom.1.60.B
De viri pœna. to.1.188.A B
Viro lex authoritatem tribuit. tom.4.59.D. & 61.M.& ſequentibus.
Vir imago dei eſt. tom.4.212.G H
Superbos viros vitare debemus, inuidos quoque & detractores, mendaces, periuros, ſeipſos & ſalutem ſuam negligentes, qui mortui ſunt virtutibus. to.4.256.F
Vir perfectus. to.5.213.D E
Virum debere ignoſcere vxori adulteræ pœnitēti. to.6.185.H
Inter virum & mulierem par pudiciciæ forma ſeruetur. Ibidem.I K
Virorum impudicicia maior peiorque quam fœminarum. Ibidem.L M
Vir alligatus quādiu, ſiue mœcha, ſiue caſta vxor eius viuit. Eodem.186.H
Viri ſanguinum qui dicantur. to.8.118.B C.& 128.B.& 348.M.& ſequentibus.
Vir ſpiritus quare dicatur, mulier autem caro. to.9.5.F
Virum vocandum dicebat Chriſtus Samaritanæ. id eſt intellectum præſentandum. Eodem.30.E
Vbi melius viuit mulier quàm vir, capite deorſum pendet domus. to.9.199.H
Vir in eo quod fornicatur cum aliena, non eſt caput vxoris ſuæ. Eodem.200.L
Nihil exigat vir à muliere, quod ipſe præſtare nolit. to.10.39.C
Multi viri à fœminis vincuntur. Ibidem.C D
Chriſtianus vir zelare debet vxorem ſuam & vxor virum. to.10.120.B.& ſeq.
Viri qualiter ſe gerere debeant erga vxores ſuas. Ibidem.D.& ſequentib.
Ieſus ſolus eſt, qui poteſt viros eligere potentes. to 10.174.H

Vires.

Vires corporis quo modo creſcant. to.1.137.A. & ſequentibus.
De viribus inſanorum & furioſorum. tom.1.135.C D
Vires humanæ. Vide, Homo.

Virga.

Virga, plana in ſcripturis ſacris ſignificat. to.9.214.H
Virga ferrea, diſciplina laborioſa. to.4.91.K
In virga ferrea reguntur boni & mali. Ibid.K L
De virga & pera. to.4.99.G
Virga ferenda, & non ferenda, quo modo accipiendum. to.4.99.I.& ſequen.
Virga nomine, poteſtatem ſignificari. Eodem.100.A
Virga ad gregem ouium, tanquam baculus ad grandiores filios pertinet. to.8.25.L
Virga directionis dei quæ ſit. to.8.89.F G
Virga dei regit ſpiritales, conterit carnales. Ibidem.G
Virga hæreditatis Chriſti quæ ſit. to.8.176.B
Virga virtutis Chriſti eſt regnum potentiæ eius, quæ regit in virga ferrea. to.8.279.C D
Virga ferrea iuſticia eſt. to.9.149.D
Non poteſt quis regere populū niſi habeat virgā. to.10.177.C
Virga nucea. Ibidem.E
Virga corporis noſtri arida, in reſurrectione, quatuor germinabit. to.10.177.F G

Virgæ diuerſorum.

Virga Aaron quo modo floruit. tomo.3.244.E. & 164.L
Virga in ſerpentem. to.3.162.M. to.10.171.B. & ſequen.& 205.H
Virga Iacob variata. to.4.24.F
Virga Moyſi, Chriſti mortem figurauit. to.6.58.I K. to.8.176.B C. to.10.170.M.& ſequen. & 171.C.& 173.B
Virgam habet omnis princeps tribus populi. tom.10.177.C

Virgo.

Virgines ſcriptura dicit mulieres. to.3.23.B.in fi. & 29.C D. to.4.58.M.& 99.E
Virgo, nomen ætatis. to.4.25.C
Virginum religio. to.1.158.B
Virgo velata commendatur. to.2.164.M.& ſeq.
Tranſitus ad virginis inſtitutionem. tomo.2.174.D
Prima virginis cura, primúmque ſtudiū. Ibidem.
Virginis ornatus qualis eſſe debeat. tomo.2.177.C
Quòd deus permiſit à Barbaris virgines violari, vt ſuperbiam deponerent, vel vt ſuperbiam non incurrerent de ſua virginitate. to.5.9.C. & ſequentib.
Virgo dia. to.5.19.M
Virgini inobedienti mulier obediens præfertur. to.6.174.M.& ſeq.& 180.C D
Ad virgines exhortatio. to.6.175.E F. to.10.126.F.& 129.L.& ſequentibus.

Virginum Chriſti gaudia. to.6.178.B.& E F
Virgines agnum ſequuntur, quocunque ierit. Ibidem.B.& ſequentibus.
Virginibus maxime cauenda ſuperbia. to.6. 178.F G
Virginum corona. to 6.180.D E
Virgo Eccleſia appellatur. to.8.373.D. to.9. 26.I K
Virgo caſtimonialis votum non ſoluat. tomo.8. 183.B.& ſequen.& 200.B C
Virginem hæreticam præcedit mulier catholica. to.8.222.C
Virgo iam dicata deo etſi habeat cætera quæ ornant ipſam virginitatem, nihil prodeſt ſi ſit corpore integra, mente corrupta, ſi ebrioſa, ſi ſuperba & litigioſa: quæ omnia deus damnat. to.8.183.D
Sunt virgines extra templum regis, quæ niſi adducantur in templum regis, ſponſo placere non poſſunt. to.8.91.D
Virgines hæreticorum. to.9.26.K L
Per baptiſmum & pœnitentiam poſſumus virgines in interiori homine effici. to.9.146.K
Virginum habitus, ſermo, & conuerſatio. to.9. 217.H I.& ſequen.
Virginum continentia, labor & mores. Ibidem.
Virginis nomen, quis accipiat. to.10.22.G H
Virginibus multum cauenda ſuperbia, & maximè amplexanda humilitas. tomo.10.46.B. & ſequenti.copioſè.
De virginibus præceptum non habeo, & cæte. exponitur. to.10.77.L.& ſequen.
Virgines orent perſeuerantiam integritatis. tomo 10.126.G
Virgo in corde. Ibidem.F
Chriſti virgines propter Chriſtum parere noluerunt. to.10.130.A
Virgo domum paternam fœdans adulterio, olim lapidabatur. to.10.131.A
Qui vſque ad nuptias virgo non permanſit, in nuptiis ſuis cum ſponſa virgine benedictionem non accipiet. to.10.246.L M
Virginis præconia. to.10.271.F
In feſtis ſanctarum virginum, Homilia. to.10. 278.K
Eua quandiu abſtinuit, virgo fuit. tomo.10. 289.B C

Virgo Maria.

Virginem beatam ſemper fuiſſe virginem. to.3. 47.G
Sine virginis detrimento puderis, filium lactant vbera genitricis. to.10,127.D
Chriſtus fecit grauidam virginem, qui naſciturus erat de virgine. Ibidem.I
Virgo partu ſuo nupſit: virginitatem dum pareret, duplicauit. Ibidem.
Præclara Mariæ virginitas, & glorioſa fœcunditas. Ibidem.K
Naſcenti Chriſto, non eſt ablata, ſed conſecrata virginitas. to.10.133.L
Cùm ſpiritus ſanctus miniſtrator Chriſti incarnationis fuerit, non eſt dubitandum virginem concipere potuiſſe. to.10.190.E
Virgo peperit, mutatur natura, delctur & culpa. to.10.131.E
Nullo modo virginitatem matris ſuæ, naſcendo, Chriſtus ademit. to.10.263.D

Virgines decem.

De decem virginibus, quarum quinque ſtultæ & quinque ſapientes. to.2.126.G.& ſeq. to. 4.129.M.& ſeq. to.8.373.D E. tom.10.21. I K.& ſequen.& 122.A B.& ſeq.& 311.F. & ſequentibus.
Quinque virgines quid adumbrent. to.10.21.M
Sapientium ad ſtultas virgines verba, non conſilium, ſed ex obliquo criminum commemoratio. Eodem.22.C
Non facilè indagari poteſt, quæ ſint decem virgines ſapientes, & quæ fatuæ. Ibidem.F G
Virgines quare quinque. Ibidem.G
Stultæ virgines, tamen virgines, & lampades portantes, ſi non admittuntur: vbi manebunt impœnitentes peccatores, & nullius boni operis factores. Ibidem.I
Somnus virginum, quis. Eodem.23.M.& ſeq.

Virginitas.

Virginitatē deus permiſit à multis auferri, propter ſuperbiæ vitationem. to.5.9.D
In virginitatis teſtimonium, virgo Veſtalis de ſtupri accuſata, portauit aquam in cribro. to. 5.211.M
Virginitas ex conſilio eſt, non ex præcepto. to.6. 175.A B
Virginitas Eccleſiæ in quo conſiſtat. to.9.26.I K
Virginitatis Eccleſiæ corruptor diabolus. to.10. 22.I
Virginitas duplex. Ibidem.K
Virginitas ab abſtinentia ab illicitis nomen accepit. Ibidem.I
Pueri atque puellæ vſque ad nuptias virginitatem ſeruent. to.10.247.E

Virginitas corporis, cordis, mentis, fidei.

Virginitas carnis & animæ. to.3.236.G
Virginitas corporis etiam ſpiritalis. to.6.176.C
Virginitas corporis, pudicitia animi. to.7.215.I
Virginitatem corporis pauci in Eccleſia habent, ſed virginitatem cordis omnes fideles habent, quæ tunc corrumpitur, ſi & cætera. tomo.8. 222.B C
Paucorum eſt virginitas in carne, omnium debet eſſe in corde. to.8.373.D
Virginitas carnis, corpus intactum: virginitas cordis, fides incorrupta. Ibidem.
Virginitas mentis, quæ. tomo.9.26.I K. to.10. 141.M
Virginitas corporis & cordis. tom.10.22.I.& 141.M
Virginitas fidei. Ibidem.
Serpens virginitatem cordis Euæ extinxit. to. 10.188.B C

Virginitas & nuptiæ.

Virginitas præfertur nuptiis. to.3.47.F
Virginitas & nuptiæ. to.3.142.H
Virgines & nuptas Iouinianiſtæ æquant. tomo 6.7.F
Virginitas apud Chriſtianos, patriarcharum nuptiis præferri non debet. to.6.174.H I. & ſequentibus.
Melior eſt maritata humilis, quàm virgo ſuperba: & ſi reflexerit ad nuptias, dānatur, quia eam ante receſſerat. to.8.183.D
Melius eſt humile coniugium quàm ſuperba virginitas, quia nihil prodeſt integra caro, mente corrupta. to.8.244.F
Virginitas etiam in coniugatis. to.10.22.H

Virginitatis laus & excellentia.

Virginitatis laudatio ex Cypriano & Ambroſio. to.3.20.E.& ſequen.
De ſancta virginitate. tom.6.175.H I.& ſeq. Retractationum. to.1.11.L
Virginitas, donum dei. to.6.179.M.& ſequen. Vide, Continentia.
Virginitatis excellentia. to.10.84.G
Beata virginitas, deſinit eſſe mortis ancilla quæ illum geſtat in mente, quem Maria portauit in ventre. to.10.127.I
Virginitatis magnum meritum. to.10.031.E

Virginenſis.

Virginenſis dea. to.5.34.G.& 52.L.& ſeq.

Viride.

Viride agri, quid deſignet. to.2.185.E
Viride agri cur additum. to.3.228.C

Virtus.

Virtutes quatuor. to.3.192.D. to.5.44.K
Virtus quo modo accipiatur. to.2.168.M.& ſeq.
Virtus, quid. to.5.36.I.& L.& 230.M.& 148. F G.& 176.L M
Virtutis nomine appellari etiam ſpiritum ſanctum. to.9.106.E F
Virtus & diſciplina differunt. to.2.66.H
A virtute non dicimus virtuoſus. Ibidem.M
Virtus circulo ſimilis. to.2.133.M.& ſequen.
Virtutum catena. to.2.24.A

Virtus & eius contraria.

Virtuti periculum à vana gloria. to.1.42.F
Virtutibus diuitiæ inſidiantur. to.1.93.D E
Virtus voluptati aliquando præfertur, ſecundum Varronem, aliquando ſubditur, aliquando iungitur. to.5.176.M
Qui virtutes vitiis oppoſitas deo vouet, hic votum offert. to.10.226.D E
Exhortatio ad virtutes vitiis oppoſitas. tom.10. 224.I
Quo modo per virtutes obuiandum ſit vitiis. to. 10.309.M
Oppoſita virtutes peccatis. Eodem.310.B

Virtus vera.

Virtutes non eſſe veras, niſi referantur ad fidem. to.3.96.F.& L
Virtute vera beatificatur ciuitas, ſicut & homo. to.5.6.D
Quæ ſit vera virtus. to.5.44.I K
Secundum virtutem viuere dixit Plato illi ſoli euenire, qui eſt dei cognitor & imitator. to.5. 67.F
Virtutibus veris anima in dei amplexibus fœcundatur. to.5.81.K L
Virtus vera non, niſi in iuſtis. to.7.222.K
Et de virtutibus gentilium plura. Ibid.E F
Virtus quid ſit. Ibidem.I
Virtus ipſa ab eo regitur, eiq; militat, à quo datur. to.8.153.L

Virtus prophana falſa, & cætera.

Virtutis luce fulſiſſe philoſophos, nō vera pietate præditos. to.1.93.L.& ſeq. Retracta.fo.1.L
Virtutem facilius eſt ſimulare quàm habere. to. 2.188.H I
Virtutibus Roma. deus reddidit mercedem temporalem. to.5.45.I
Virtutes mirabiles quorundam Romanorum. to. 5.46.B C.& ſequen.
Virtutes non relatæ ad deum, ſunt vitia potius quàm virtutes. to.5.125.A

Virtutum genera.

Virtutum genera. to.4.142.C
Virtutes animi quo modo à Cicerone diuiſæ & definitæ ſint. to.4.125.G.& ſequentibus.
Virtutum tria genera. tomo.4.142.C.& fo. ſequenti.A
Ordo trium virtutum theologarum. to.10.153.B
Tres virtutes theologæ ſunt neceſſariæ ad cor noſtrum mundandum. to.10.323.F G
Virtutum quatuor vocabula expenſa. to.2.2.G H
De quatuor virtutibus, an & quo modo ſint in beatis. to.2.92.E
Virtutes cardinales quatuor. tomo.1.93.B.& 142.I K. to.3.192.D
Virtutes quatuor animæ Chriſtianæ. tomo.4. 130.

131.D E
Virtutes cardinales intelliguntur per quatuor flumina. to.1.186.G. to.5.212.G.in fine.
Virtutes quatuor definit iuxta ſcripturam ſacram. to.1.169.E.& ſequen.& 181.B. to.8.201.I
Virtus in quatuor ſpecies diſtribuenda, ſcilicet in prudentiam, iuſticiam, fortitudinem & tēperantiam. to.5.36.E.& ſequentibus.

Virtutis ſedes.
Virtutes in anima. to.3.158.F G
Virtus qua bene viuitur, ab animę ſede membris corporis imperat. to.5.6.F G
Virtutes videntur eſſe in iraſcibili & concupiſcibili. to.5.221.A B
Virtutes animi, partim in opere, partim in habitu. to.6.174 E F
Non eſt in promiſſione, ſed in conſummatione virtus. to.10.191.L

Virtutis acquiſitio.
Virtutum ſeminaria quo modo plantanda. to.1.51.F G
Virtus diſcitur ſicut & doctrina. to.5.178.B
In virtutibus obtinendis dubius modus. to.10.158.E
De virtutum adeptione, Ser. tō.10.309.I.& ſeq.

Virtutis poſſeſsio.
Virtutibus nemo malè vtitur. to.1.149.F
Virtutes habenti, magna virtus eſt contemnere gloriam. to.5.46.M
Virtutes politicæ propter quid haberi debeant. Eodem 47.D
Difficile eſt medium tenere virtutis. to.10.158.E

Virtutis effectus.
Virtutum officia quatuor ex ſcripturis. tomo.1.171.B C
Virtutis opus, quid. to.2.149.F
Virtutes an deſinant in vita futura. to.3.98.E
Virtus omnia agēda complectitur, omnia optanda fœlicitat. to.5.36.I
Virtus ſecundum Var. bene vtitur & ſeipſa & cæteris quæ faciunt hominē beatū. t.5.178.A
Virtus ſecundum Varronē nihil ſibi omnino præponit omnium bonorum animæ vel corporis. to.5.178.B

Virtus, donum dei.
Virtutum munus à deo nobis collatum. tomo.9.161.H I

Virtus humana.
De virtutibus ſuis nemo præſumat. tom.2.82.L. & 85.D
Virtute noſtra non purgamur à peccatis, ſed miſeratione diuina. to.5.87.G
Virtus noſtra non eſt æterna, alioquin lapſi non eſſemus, ſed eius participes efficiamur, in cuius virtute nos erimus fortes, ille in ſua virtute dominatur in æternum. to.8.148.H

Virtutis laus, & præmium.
Virtute nihil eſt melius in hac vita. tomo.5.179.B C
Virtutes in hac vita non poſſunt eſſe ſine vera pietate. to.5.81.K L
Virtutes quo modo æſtimādæ. to.7.222.M.& ſeq.
Virtutes laudantur, quamuis oculo exteriore non videantur. to.9.136.A
Virtutis præmium, deus. to.1.140.A
Non virtus, ſed cauſa virtutis apud deum mercedem habet. to.10.156.E

Virtus pro potentia.
Virtutum ſpiritalis creatio. to.5.51.H
De virtute magnetis, quam verè ſtupendam dicit. to.5.198.F
Virtutes inuiſibiles, membra mouent viſibiliter. to.9.136.A B

Virtus Chriſti, & dei.
Virtus altiſſimi, Chriſtus eſt. to.4.208.D
Deficiat in te virtus tua, maneat in te virtus Chriſti. to.8.165.L
Alia eſt virtus Chriſti, qua ſubiecit gentes iugo ſuo: alia eſt ſicuti eſt virtus dei, & ſapientia dei, in lumine perpetuo incommutabilis veritatis. to.8.279.L
Alia virtus virtutis eius, alia eſt virtus infirmitatis ſuæ. Eodem.280.A
Virtus ſalutis noſtræ quæ ſit. to.8.350.K
Virtus exiens de Chriſto, eſt Euangelium miſſum quod totum orbem impleuit. to.10.164.E
Virtus duplici genere ſaluator operatus eſt. tomo 10.179.G
Virtutes Chriſti debent nos mouere ad bene viuendum. to.10.226.E F

Virtus dea.
De virtute & fide quas Pagani templis & ſacris honorauerunt, prætermittentes alia bona, quæ ſimiliter colenda fuerant, ſi rectè aliis diuinitas tribuebatur. to.5.36.E.& ſequen.
Virtus & honor ædes propinquas habuerunt. to.5.44.I

Vis.
Vim vi repellere an liceat. to.1.141.A.& ſeq. to.2.145.I
Vi nihil egit Chriſtus. to.1.259.M. Retractationum.fo.5.A
Vis diuina. to.5.124.C.& ſequen.

Viſitare.
Viſitatio dei, delicia Adam ante lapſum. tomo 10.29.H

Viſus.
Viſiones. Vide, Videre.

Vitis.
Vitis vera, & agricola Chriſtus. tom.9.96.A B Vide, Vinea, Vinum.
Vites viuere dicuntur. tom.10.84.K

Vicia.
Sine viciorum labe nemo. tom.1.2.K
Contra vicia lucta. to.1.42.G. & ſequen. tom.3.239.I
Viciorum remedia. to.1.42.I. to.4.253.M
Vicia expurganda. to.1.51.F
Vicia ipſa, non homines odio habendi. to.1.139.I. to.2.106. D. to.3.236.E.& fo.ſequent.A
Vicium & corruptio. to.1.153.M.& ſeq.
In vicioſis quoque laudandus deus. Ibidem.154.C. & ſequentibus.
Vicium animæ vnde. to.1.160.F. in fine. & ſeq. & fo.ſequen.A B
Vicia, ſunt occaſio ad virtutem. to.1.166.A
Vicia virtutibus contraria. tom.2.24.A B. & 176.F
Idem probatur exemplo. Eodem.24.A B
Vicia duo ſunt quæ homines decipiunt. Eodem.175.L M
Viciorum tria genera. Eodem.65.G.& ſeq.
Viciorum noticia non mala, ſed ipſa vicia. tom.3.83.D
Viciorum fuga in contraria. to.3.142.I
Vicium non niſi in bono. tom.3.239.K. tom.5.201.M.& ſequentibus.
Vicio prior natura. to.3.237.D
Vicium eſt omnia credere, & vicium eſt nihil credere. to.4.256.M
Vicia impediunt cognitionem veritatis. tom.5.92.C
Vicium quodlibet eſt contra naturam, & contrarium deo. to.5.95.K L
Vicium non nocet deo. to.5.101.C
Vicium frequentatum conſuetudine nimia, & quaſi naturale iam factum, eſt etiam voluntarium. Ibidem.E
Vicium rei atteſtatur bonitati naturæ eius, & quo modo. Ibidem.K
Vicium non tollit naturam. to.5.181.C
Vicia quando vincantur facilius. to.5.202.F
Contra vicia bellum ſuſcipiendum eſt. Ibidem.
Vicia quo modo vincantur. Ibidem.G
Quod viciatum eſt, ſanatur tantum. tomo.7.205.L
Vicia ex nobis & ex noſtra voluntate habemus, & vicia non ſunt ſubſtantia. to.8.158.I
Eodem conflictu vincuntur omnia vicia. tom.9.201.B C
Omnia ſub metu diſciplinæ vicia iacent. tom. 9.206.G
De conflictu viciorum & virtutum. tom.9.224.F.& ſequentibus.
Vicia deuincere magna eſt pars martyrij. tom.9.222.H
Vicia capitalia, quæ ſint. tom.9.251.G H
Vicia omnia mortalium inter ſe contraria. tom.10.9.C
Vicia ac paſſiones noſtræ eleuabunt nos, ſi fuerint infra nos. tom.10.214.D

Vitrum.
Vitrum mundum, fidei puritatem deſignat. tom.9.150.D

Vitulus.
Vituli minores in plebe. tom.2.122.M
Vitulus pro boue. tom.3.31.K
Vitulorum aureorum dedicatio. tom.3.166.M
Vitulus ſaginatus, eſt Chriſtus. tom.4.79.L
Vitulus ſignificat Lucam Euangeliſtam. tom.4.86.B

Vitumnus.
Vitumnus deus. tom.5.55.D

Viuere, Vita.
Ad viuum reſecare, id eſt, omnino tollere. tomo.1.18.G
Vita communis. tomo.1.28.F
Vita potior inquiſitione. tom.2.109.B
Vita differentia. tom.4.213.K
Quo modo viuendum. tom.3.207.D.& ſequen.
Vita mortalium. tomo.5.43.K
Viuere non eſt in poteſtate noſtra. to.5.122.H I
Vita omnis à Chriſto. tom.6.31.L M
Apoſtolorum poteſtati datum eſt, vt non aliunde quàm ex Euangelio viuerent. tom.9.119.K
Vita præponenda multis. tom.10.13.F
Etiam arbores & fructeta viuunt. tom.10.84.K
Vita. tom.10.90.H I
Viuentes qui. tomo.10.177.B

Vita, & mors.
Vita vera, aut mors, quæ. tom.1.159.D
Viui & mortui, qui dicantur. tom.2.92.I. tom.3.33.G.& 39.F
Vita & mors animæ. tom.3.201.M.& 237. K. & fo.ſequen.I
In vita iſta eſt mors ita grauis, vt mors quæ ab hac liberat, amore huius mortis timeatur. tom.5.105.I K
In vita homo nunquam iſt, ex quo eſt in iſto corpore, moriente potius quàm viuente. to.5.109. I K. tom.8.100.A
Viuus quo modo generet mortuum. tomo. 7.238.K
Vita iſta morti ſimilis. tom.10.34.C

Vita multiplex.
Vita multiplex. tomo.5.66.H I
Vitam multiplicem Varro diſtinguit iſſi philoſophorum. tom.5.177.B C.& ſeq.

Vita

Vita hominum duplex. to.2.120.A B.to.4.6. M.& 86.A. to.5.115.C D. to.10.90.G H. & 108.A
Genera vitæ tria. to.5.177.H.& ſequen.
Vitas duas, ſignificant vinũ nouum, & vtres veteres. to.6.65.G H
Multæ ſunt vitæ humanæ, ſed vnam vitam promittit deus, & non illam dat nobis, propter merita noſtra, ſed propter miſericordiã ſuam. to.8.140.C
Vitæ duæ, vna in fide, altera in ſpecie. tomo.9.123.F G
Duæ vitæ in Maria & ſorore eius Martha figuratæ. to.10.25.D
De exhortatione ad generalem hominum inſtructionem pro deſiderio vitæ cœleſtis, & contemptu præſentis. to.10.309.A

Vita corporis,& animæ.

Vita corporis, anima: vita animæ, deus: tom.8.168.E. tomo.10.5.B.& 77.D. & 86.D. & 322.C
Vita pertinet ad animam. to.10.124.C

Vitæ diuerſæ.

Vita actiua & contemplatiua. tomo.4.86.A. to.5.183.A.& ſeq. to.10.297.E
Vita bona & mala. to.10.17.B C
De coniugali & caſta vita, vtra excellentior. to.10.45.G.& M.& ſequentibus.
De vita mortali & immortali, Sermo. tom.10.185.F

Vita præſens,& futura.

Vitæ præſentis ad futuram comparatio. tomo.3.185.L M. to.9.191.I K.& 205.C D
Differentia. to.6.15.E F
Vita iſta, quantum diſtet à vita cœleſtis ciuitatis. to.5.45.M.& ſequentibus.
Ex vita huius donis quæ deus communiter largitur bonis & malis, coniicere poſſumus quæ in patria daturus eſt. to.5.214.C D
Ad vitam iſtam temporalem deus ſubuenit, alij inde, alij inde: vitam æternam non dat niſi deus de ſe. to.8.54.I
Habemus duas vitas, vnam in qua ſumus, alteram quam ſperamus: tolera in qua es, & habebis quam nondum habes. to.8.138.F
Vita vitę mortalis, ſpes eſt vitæ immortalis. to.8.266.C
Si vita noſtra ibi eſt, vbi eſt veritas, vita eſt: non eſt vita noſtra ſub ſole, vbi eſt vanitas. to.8.295.A
Vitæ præſentis & futuræ conſideratio. tomo.8.376.E.& ſequentibus.
Vita in arte, nõ autem in opere, cùm dicitur quod factum eſt in ipſo, vita erat. to.9.3.L
Vita hominum media inter angelorum & pecorum vitam. to.9.35.D
De qua vita & quibus diebus loquatur ſcriptura dicens, Quis eſt homo qui vult vitam, & diligit dies videre bonos. &, Si vis ad vitam ingredi, & cætera. Homilia. to.10.9[illegible]. F G.& ſequen.copioſè.
Nullus æternam vitam deſiderat, niſi eum præſentis vitæ pœniteat. to.9.220.I
Vita, & vmbra vitæ. to.10.121.A
Mutet vitam, qui vult accipere vitam. to.10.123.E
Vita præſens eſt nox, vita futura erit mane. to.10.311.E F

Vita dei,& Chriſti.

Vita filij dei. to.3.240.G. to.6.144.H I
Vita pater, filius, & ſpiritus ſanctus. tomo.3.241.F
Vita dei, non niſi in regno dei. to.7.216.H I
Vita, lux hominum non brutorum. to.9.3.M. & ſequentibus.
Viuere deo, eius eſt eſſe. to.9.37.A B
Filius vitam habet in ſemetipſo ſicut pater, etſi pater vitam det, filio. Ibidem.B C
Vitam habere in ſemetipſo patrem ſimiliter & filium, quid ſit. to.9.43.C

Vita æterna.

Vita æterna, cognitio dei. to.1.1.K.171.D. to.3.185.K. to.6.33.E
Sapientia. to.2.56.G
Veritas. Eodem.40.C
Chriſtus. to.9.91.I K
Viuunt ſancti in ſinu Abrahæ, noſtri memores. to.1.34.L M
Vita æterna ſanctorum qualis futura. to.1.36.F
Vita æterna gratis datur. tomo.2.96.M. to.8.140.C D
Vita æterna gratia dei. to.3.43.K
Vita æterna. to.3.185.K.& 241.C
Vitæ æternæ manſiones multæ. to.3.241.C
Vitam æternam quis det. to.5.54.E F
Vitam æternam magis dicimus finem bonorum noſtrorum, quàm pacem. Item magis quàm vitam æternam. to.5.180.I
Eam quippe vitam æternam dicimus, vbi eſt fine fine fœlicitas: & quo modo eam ſolus deus det. to.5.54.D.& ſequent.
Vita, quam deſiderare debeamus. to.5.186.G H
Viuere, pro in damnationem non venire. tomo.5.187.G H
De vitæ æternæ incomprehenſibilitate & dignitate. to.5.216.K.& ſequentibus.
Vitæ æternæ teſtimonia. to.6.78.E
Vita æterna datur per ſolum Chriſtum. tomo.8.41.L
Vitam talem deſidera, quæ non habet finem. to.8.222.E
Ipſa enim ſine vllo additamento dicitur vita, nec intelligitur niſi æterna & beata: quãdo nihil potero timere, ne moriar. to.8.299.K
Vita noſtra perfecta, non eſt, niſi illa quæ promittitur. to.8.365.H
Vita æterna promiſſa. to.9.57.B C
Vita æterna vna omnibus, ſed in ea diuerſæ dignitates, iuxta diuerſa merita. to.9.90.H
Chriſtus fidelibus ſibi datis dat vitam æternam. to.9.113.H.& ſequenti.
Vita noſtra cum Chriſto eſt. to.9.114.C D
De vita æterna. to.9.191.I K
Merces bona vita æterna eſt. to.9.198.M
Vitæ æternæ excellentia. to.9.205.D
Exhortatio ad vitam æternam proſequendam. Ibidem.C.& ſequentibus.
Vita in ſcriptura, vita æterna. to.10.37.D
Vita æterna quare nobis promittatur. tomo 10.53.I
Ad æternam vitam adipiſcendam exhortatio. Ibidem.K
Facilius inueniri quid in æterna vita non ſit, quàm quid ibi ſit. Ibidem.K.& ſeq.
Vita ęterna quanto ematur. Ibidem.L
Vita ęterna tantum valet quantum habes. Ibi.
Vita ęterna quid. to.10.54.K L
Vita æterna, regnum dei. to.10.70.E
Quid faciẽdum homini, vt acquirat vitam æternam. to.10.90.F
Vita ęterna eſt vera ſalus. to.10.113.H I
Quo modo ſit amanda vita ęterna. tomo.10.185.F
Inuitatio ad vitam æternam. tom.10.247.M. & ſo.248.I

Vita beata..

Beatè viuere volens, non viuat ſecundum rationem naturalem. to.1.1.F
Vita beata vbi quęrenda. tomo.1.22.I. & ſo.39.K L
Vita beata quæ. to.2.142.I.& ſequenti.
Et cur pauci euadant beati. to.1.143.B C
Vita beata, non eſt aliud quàm vita ęterna. to.5.54.M
Non viuit vt vult, niſi beatus. to.5.122.H
Vita quando beata. Ibidem.I
Viuere beatè, non eſt ab homine vel à virtutibus, ſed à deo. to.5.185.A.& ſequen.
Vita beata hominis, deus eſt. Ibidem.C
Vita ſola dicenda eſt, quę beata eſt. tomo.5.187.G H
Verba Chriſti ſpiritus & vita ſunt, id eſt ſpiritaliter intelligenda. to.9.51.E
Vita beata. to.10.183.A
Nemo adeo malus qui non velit beatam vitam viuere. to.10.198.L
Philoſophi omnes dicebant ſe propter beatam vitam philoſophari. to.10.199.L
Perfectio vitæ beatę. to.10.205.C D

Vita vera.

Vita vera. to.9.42.G H
Veræ vitę vtilitas, & praua eius diſpoſitio. to.9.182.M.& ſequentibus.
Vita vera quo modo apprehendenda. tomo 10.4.I
Vera vita quę. to.10.17.F

Vita futura.

In vita futura fides tranſibit. to.3.96.L
An & cętera virtutes deſinant. to.3.98.E
Vitæ futuræ gaudia. tomo.4.256.B C. to.6.15.F G
Vita aliqualis erit poſt mortem in ore laudantium. to.5.45.H
Nemo poteſt fieri idoneus vitę futuræ, qui ſe ad illam modo non exercuerit. to.8.376.F
Conditiones vitę futuræ. tomo 9.162.H. & ſequentibus.
Vita futura quanto precio ſit emenda. tomo.10.8.C
Vitam futuram diligere quando incipiat Chriſtianus. to.10.109.H
De futura vita diligenter excogitanda. tomo 10.311.L

Vita præſens.

Gradus incrementorum corporeæ vitę. tomo.3.194.C
Tria ſunt in quibus tota vita noſtra pendet. to.10.199.F

Vitæ temporalis miſeria.

Vitę præſentis miſeria. to.1.40.G
In hac vita nihil ſecurum. Eodem 41.C
Vita mortalium plena calamitatum. tomo.1.93.D
Vitę præſentis diluuium quo in naui euadere poſſimus. to.4.237.H.& ſequen.
Vita pręſens quibuſdam ſentitur amara. to.5.4.C D
Vita iſta ſine multis calamitatibus non ducitur. to.5.8.M
Vita hęc miſerrima eſt, reſpectu futurę. tom.5.183.D E
Vitam hanc vanitati ſubditam quo modo deſcribat Eccleſiaſtes. to.5.186.F.& ſequen.
Vita mortalium tota eſt pœna. tomo.5.212.A. & ſequentibus.
Vita noſtra incipit à fletu, quando naſcimur. Ibidem.B
Vitę pręſenti conueniunt deformitates & monſtra, quę à corporibus reſurgentibus tollentur. to.5.

to.5.213.I.& ſequen.
De vitę huius miſeria multa proſequitur circa corpus & animam. to.5.214.D E.& ſeq.
Vitam pręſentem oſtendit plenam multis calamitatibus. to.5.214.D.& ſequen.
In vita pręſenti, quę bona deus contulerit naturę humanę, quamuis per peccatum damnatę cum meret. to.5.215.B.& ſequen.
In hac vita duo ſunt cauenda. to.8.178.K
Vita iſta, qualibet redundans fœlicitate, multos fallit, deus neminem. Ibidem.
Vitę breuitas. to.8.217.C D
Vita huius domus locata eſt nobis, non donata. to.8.378.A
Vita pręſens falſa. to.9.42.G H
Vita hęc tentatio eſt ſuper terram. to.9.112.E
Exhortatio ad vitam ſeculi fugiendam. tom.9. 205.B C
Vitę præſentis moleſtia. to.9.208.B
Vita præſens, initium dolorum eſt. tomo.9. 208.B C
Falſa vita, hæc vita. to.10.4.I
Vita huius inconſtantia to.10.24.D E.& 34. A B.& ſequen.& ſo.35.L M
Vita iſta morti ſimilis. to.10.34.C
Vitæ huius breuitas, & miſeria. to.10.90.G H
Vita iſta, pœnitentiæ & compunctionis vita. to. 10.92.F
Labores præſentis vitæ. to.10.185.F
Quare in hac vita ſimus tam ſoliciti. tom.10. 241.E
Quid miſerius, quàm curando vitam amittere vitam. to.10.274.M
Solitariæ vitæ exempla. to.10.297.G H
Sepulchra mortuorum indicant quàm ſit hæc miſera vita. to.10.309.H I
Deteſtatio huius vitæ. Eodem.310.C D

Vitæ præſentis cupiditas, & contemptus.

Vitæ præſentis contemptus. tomo.4. 320.G. & ſequentibus.
Vitam temporalem quia vltra debitum etiam boni amant, ideo cum ipſis malis tam amaram ſentiunt in flagellis temporalibus. to.5. 4.E F
Vitæ huius mundi ſpe ac negociis, Auguſtinus quomodo implicatus fuerit. to.6.20.G H. & ſequentibus.
Qui tantum iſtam vitam cogitat, beſtiis eſt ſimilis. to.9.249.F
Vita iſta quantum à nobis ametur. to.10.27. D E.& 53.I K

Vitæ præſentis mutatio.

Qualis de vita iſta exieris, talis redderis alteri vitæ. to.8.61.G
Vitæ huius dies vltimus, eſt incertus.to.10.35.M
Vita mortalis ſemper indiget expolirі. to.10. 158.G
Corrigenda eſt vita ante mortem. to.10.209.L

Vitæ præſentis epitheta.

Vita præſens, bellum eſt aſsiduum. to.9.213.D
Deſertum. to.6.58.L
Aegritudo. to.10.21.H
Incolatus ſuper terram. to.4.28.B C. to.8. 134.H.& 378.A
Peregrinatio. to.3.2.L. to.8.345.B C
Stabulum itinerantium, non habitatio commanentium. to.8.54.I K.& 316.A B
Tribulatio. to.8.184.B C.& 345.B
Vanitas. to.3.63.C
Vapor & tribulatio. to.10.35.H I
Via in qua ſumus cum aduerſario, id eſt, ſermone dei. to.10.92.B.& ſequen.

Vita negocioſa, & ſolitaria.

Vita negocioſa. to.5.177.B
Solitariæ vitę præconia. to.10.297.G H

Vita primorum parentum.

Vita duplici viuebat primus homo in paradiſo. to.5.122.K.& ſequen.
De vita fœlici primorum parentum in paradiſo, quæ fuit tam breuis, vt ad naſcentium ſenſum nec ipſa peruenerit. to.5.214.C D

Vita longa, Viuere diu.

De fine temporalis vitæ, ſiue longioris, ſiue breuioris. to.5.5.C.& ſequentibus.
Vita nullius hominis durauit mille annos. to.5. 126.B C
Vita gentis alicuius adhuc protenditur, vſque ad ducentos annos, ſecundum Plinium. Ibidem.F
Vixiſſe poſt diluuium Mathuſalem quatuordecim annos. Ibidem.M
Vixerunt aliqui poſt diluuium vltra quingentos annos. to.5.131.M
Vita priſcorum, cur tam longæua. to.7.172.D E
Vita cuiuſquam longiſsima, eſt quaſi aura matutina. to.8.61.G
Vita hominis longa, nihil eſt ad æternitatem. to. 8.223.K
Viuere hominem diu, quid. to.10.17.F.& ſo. 34.A.& 185.H
Viuere diu, aut ſemper viuere, non magnum eſt: ſed beatè viuere, magnum eſt. to.10.53.I
Diu, & bene viuere, quærunt omnes homines in hac vita. to.10.34.A B

Vita hominis, ſiue humana.

Vitæ humanæ gradus quatuor, ante legem, ſub lege, ſub gratia, in pace. tomo.4.283.E. & 294.B C
Vitam multiplicem quo modo partiſipet homo. to.5.44.D E
Vita ſocialis. tomo.5.177.D
Viuere velle cur debeat homo. tom.5.182.B
Vitæ humanæ conditiones. tom.9.154.F
Vita hominis. tom.10.33.M. & ſequent.& ſo.35.H
Viuere in hac vita, accedere ad iudicem eſt. tom. 10.2.E F
Viuere nobis cum multis aliis creaturis, cõmune. tom.10.84.K
Nullus homo ſibi ſolummodo viuat. tomo.10. 209.G

Vitæ præcepta.

In vita & eruditione, conſiſtit vera diſciplina.to. 1.109.B
Vitæ præcepta pauci aſſequuntur. Ibidem.G.& ſequentibus.
Viuendi præcepta ex ſcriptura petẽda. to.3.204. I.& ſeq.

Viuere bene, rectè.
Vita ſanctorum.

Vita animæ, deus. tom.1.38. D.& 39.K.& ſo. 148.C D. tom.8.167.K
Vita proborum ac ſtudioſorũ, qualis eſſe debeat. to.1.209.B C.& ſeq.
Vita bonorum, non niſi diuino auxilio. Ibidem.I
Vita Chriſtianæ varia inſtituta. to.1.172.G H. & ſequen.
Vita bona, donum dei. to.3.182.E.& ſeq.
Vita iuſtorum, abominatio iniquis. to.4.31.B
Vita Chriſtiana traditur. to.4.263.C.& ſeq.
Ad vitam bonam exhortatio. to.1.111.K.& ſeq. to.7.164.M.& ſequen.
Vitæ bonæ maximus fructus eſt. to.4.202.L M
Vita quæ mundat hominem. to.5.91.C
Viuit anima ex deo, cùm bene viuit. tomo.5. 108.D E
Viuere ſecundum veritatem. to.5.115.K L
Homo qui ſecundum deum, non ſecundum hominem viuit, oportet quòd ſit amator boni. tom. 5.116.C
Vita recta qua peruenitur ad vitam beatam, rectè habet omnes ſuas affectiones. tomo. 5. 118.B C
Vitam bonam propter quid agere debeamus. to. 5.178.E F
Viuere rectè non nobis ex nobis, niſi credentes & orantes adiuuet, qui fidem dedit. Ibidem.
Vita ſapientis debet eſſe ſocialis. to.5.179.H I
Vita iuſtorum, eſt diſponere teſtamentum dei ſuper ſacrificia. to.5.194.F G
Vitæ quidam modus eſt, ſufficiens ipſis viuentibus ad ſalutem, quidam vero non. tomo. 5. 206.E F
Vita eſt in voluntate dei, non in viribus aut meritis noſtris. to.8.34.C
Perfecti non hic viuunt niſi propter alios, quorũ vita tunc in egeſtate infirmatur, quando &c. to.8.37.K
Quòd vita bona nõ ſufficiat ad ſalutem ſine fide. to.8.41.C
Vita ſanctorum modo abſcondita eſt cum Chriſto in deo, quo modo radix tempore hyemis in terra, &c. to.8.60.L.& 100.C D
Viuens ſecundum Chriſtum, nõ ſolum à Paganis, ſed etiam à falſis Chriſtianis, inſanire dicitur. Ibidem.F G
Viuendum eſt inter malos cum tolerantia, quia cum mali eſſemus, cum tolerantia vixerunt boni inter nos. to.8.108.I K
Vita noſtra dilectio eſt, & odium mors. tom.8. 315.H
Quid ſit piè viuere in Chriſto. Ibidem.M.& ſo. 119.A
Qui ſibi tribuunt, non gratiæ dei, quòd bene viuunt, iam non bene viuunt, quãtacunque bona opera facere videantur. to 8.170.B
Hoc ipſum quòd iuſtè viuit, inquantum poteſt homo iuſtè viuere, non meriti humani eſt, ſed beneficij diuini. to.8.277.K
Nemo incipit bene viuere, niſi à fide. tomo. 8. 338.K L.
Tanto magis viuere tendimus, quanto magis in dei cognitione proficimus. to.9.109.F
Quæ ſpectent ad bene viuendum. to.9.197.F
Diſcitur hic bene viuere: vt diſcatur ſemper viuere. Ibidem.
Quid ſit bene viuere. Ibidem.G
Diſcat bene viuere, qui bene vult mori. tomo. 9. 198.M
Ad bene viuendum omnes prouocamur. tom.10. 20.F
Viuere ſecundum deum. to.10.21.F
Viuite bene, ne moriamini malè. to.10.23.K
Ad bonam vitam exhortatio. to.10.34.A
Viuere debemus, quo modo volumus innoteſcere. to.10.36.H
Viuere piè in Chriſto. to.10.83.D
Nouit rectè viuere, qui rectè nouit orare. tomo 10.91.I
Viuere hic iuſti non poſſunt, ſine perſecutione. to. 10.95.C
Viuere rectè. to.10.122.K
Qui toto anno nobis vixẽrunt, paucos dies deo viuamus. to.10.159.D
Si bene viuimus, mortui ſumus, & reſurreximus. to.10.198.K
Vna aliquando erit vita, ſed præmia diuerſa. to. 10.223.B
Tota vita Chriſtiani hominis, ſi ſecundum Euangelium

gelium viuat, crux eſt atque martyrium. tomo 10.270.A

Viuere carnaliter, ſecundum hominem viuere miſerè, in inferno viuere.

Vita miſera fugienda. tom.1.142.M.& ſequen.
Vita malæ origo. tom.3.50.M
Vita mala, perpetua pœna, & æterni cruciatus. tom.4.102.L M
Viuere ſecundum carnem. to.4.153.L
Viuitur malè, ſi de deo non bene credatur. tom.5.43.M
Vita non eſt appellanda, quæ eſt in inferno. tomo 5.108.E
Vita in corporibus impiorum, non animarũ, ſed corporum vita eſt. to.5.115.I
Viuere ſecundum bonum creatum, deſerto creatore bono, cauſat peccatum. tom.5.116.C
Vita peruerſa. to.5.118.B.& ſeq.
Viuentes impiè, qui dicantur. to.5.183.H I
Vitam, non tamen bonam, omnes habere volunt. tom.8.51.L
Magna hominum & vſitata peruerſitas, quia cum debeant ipſi viuere ſecundum volũtatem dei, deum volunt viuere ſecundum voluntatẽ ſuam. tom.8.97.E
Qui vitam non ponit niſi delicias quotidianas, laborabit in æternum, & viuet in fine. tomo 8.98.L
Viuentes malè, nihil aliud dicunt, quàm non eſt deus. to.8.111.H I
Falſa eſt vita impiorum, non enim viuunt ſed viuere ſibi videntur. tom.8.127.B C
Vita infidelium, nox eſt: vita fidelium, dies. tomo 8.184.C D
Vita vetus, ex Adã trahitur: vita noua, in Chriſto formatur. to.8.238.A B
Vita miſera amatur, quanto plus debet amari æterna. tom.10.17.D E
Viuere ſecundum hominem. tom.10.21.F
Vita non habens ſenſum. tom.10.84.K
Vitam malam habere. tom.10.104.D E
Difficile eſt vt malè viuat, qui bene credit. tomo 10.244.C

Viuificari.

Non viuificatur niſi quod mortuum fuerit. tom.8.80.L M
Ille annunciat deo vitam ſuã, qui confitetur quòd eum viuere fecit. tom.8.120.D
De eo quod dominus ait in Euangelio, Sicut pater ſuſcitat mortuos & viuificat, ſic & filius quos vult, viuificat: Homilia. tom.10.101.M & ſequentib.
Sicut anima non viuificat membra niſi vnita, ſic nec ſpiritus ſanctus non niſi vnitos viuificat. tom.10.279.G

Vlamaus.

Vlamaus, ciuitatis nomen. tom.4.14.B. quæ & Bethel & Luza. Eodem.25.F

Vlcus.

Vlcera Ægypti. tom.10.171.E.& H
Perículoſum eſt vlcus iuuentutis, quod cupiditatibus contabeſcit. tom.10.249.D

Vlyſſes.

Vlyſſes. tom.5.2 G
Vlyſſis ſociorum mutatio. tom.5.162.E

Vltio.

Vltio dei. tom.3.235.G
Vltor deus, & clemens. to.6.39.G.& ſeq.
Vltio permiſſa, & vetita. Ibidem.L.& ſeq.
Vltio quatenus permiſſa. tom.6.43.H.& ſeq.
Vltores deſtruet dominus. to.8.254.A B

Vmbra.

Vmbrarum reſponſa. tom.2.41.L
Vmbra mortis, pro ignorantia tenebris. tom.2.92.D.tom.8.211.A
Vmbra tranſit veniente luce. to.5.124.C
Vmbra futurorum fuerunt multa, quæ licet in ſe tranſierint, non tamen in his, quæ figurabant. tom.5.140.C
Vmbra futurorum, quo modo vetus teſtamentum. tom.6.55.L M.& ſequent. copioſè.
Vmbra fit à lumine & corpore, & intelligitur defenſaculum ab æſtu concupiſcentiarum carnalium. tom.8.154.L M

Vnanimitas.

Vnanimitas non rumpenda, dum dubia diſcutiũtur. tom.7.83.I
Vnanimes ſunt vnum ſentientes. tom.8.152.I
Vnanimes, locus domini ſanctus. Ibidem.I K
In nobis prima vnanimitas multa diminuta eſt. tom.10.210.D
In prima vnanimitate vendebant quæ habebãt, in iſta vero potius emunt. Ibidem.

Vnda.

Vnda, perſecutio. tom.10.14.G

Vndecim, Vndenarius.

De vndecim velis & cilicinis, quæ erant in tabernaculo teſtimonij. to.5.130.E
In tabernaculo quare vndecim cilicia. tom.10.15.G
Vndenarius numerus, ſignificat peccatum. tom.5.130.D.& ſequent.
Vndenarius numerus, tranſgreſſio legis eſt. tomo 10.15.G
Vndecima hora operationis in vinea, decrepitam ætatem ſignificat. to.10.49.C D

Vngere, Vnctio, Vnguentum.

Chriſtiani, quare vnguantur. to.10.39.I
Vncti reges, ſacerdotes, & prophetæ. tom.4.130.K. Retractat. tom.1.9.F Et quare. tom.1.29.D.& 379.F
Vnctum audis, Chriſtum intellige: nec in aliquo alibi vngebantur reges & ſacerdotes, niſi in regno Iudæorum, vnde venturum erat Chriſti nomen. tom.8.89.I
Vnctio Chriſti ſpiritalis. tom.3.107.H.to.6.161.C D.tom.9.80.A.& 128.I
Vnctio ſacerdotum æqualis. tom.4.47.A
Vnctionis ſacramentum. tom.4.36.A
Vnctione inuiſibili vngit deus. tom.5.151.C
Vnctio inuiſibilis, quid ſit. to.9.129.G
Vnctio cur modo ad omnes Chriſtianos pertineat. tom.8.29.D E
Vnctio lapidis apud patriarchas, Chriſtum deſignabat. tom.8.27.F
Vnctionem habentes, cognoſcunt bonos & malos. tom.9.128.I
Vnctio ſuper infirmum. to.9.208 L
Vnguenta ex carnibus animantium. tom.1.177.E
Vnguentum precioſum, myſticè. to.3.12.H
Vnguentum charitatis. tom.7.35.E
Vnguentum à capite deſcendens in barbam Aaron, & oram veſtimenti eius, quid ſignificet. to.8.335.H I

Vngula.

Vngulam non diuidentia, myſticè. to.6.72.B
Fiſſa vngula, quid myſticè. to.10.11.H
Fiſſa vngula, in veteri teſtamento, quid. tom 10.118.A

Vnicornis.

Vnicornes, ſuperbi. to.2.123.G.to.8.14.H
Vnicornis rectè intelliguntur, quorum firma ſpes eſt in vnum deum. tom.8.190.L
Vnicornis aliquando ſuperbiam, aliquando exaltationem vnitatis ſignificat. tomo.8.224.C

Vnigenitus.

Vnigenitus, Chriſtus. tom.3.32.K.to.4.285.H.to.6.31.C

Vnitas, Vnum.

De vnitate catholica. tom.1.14.E F
Vnitatis commendatio. tom.1.156.I
Vnitas ſiue ſimplicitas rerum, veſtigium eſt dei. tom.1.161.G H
Vnitatis pulchritudo, in quibus. tom.1.164.D E
Vnitas Chriſtiana amplexanda. tom.1.46.L
Vnitas dilectionis. to.3.240.L
Vnitas commendatur in hoc, quòd mulier de viro facta eſt. tom.5.213.B C
Vt vnitas oſtendatur quàm deo ſit grata, voluit deus hominem ſolum creare. tomo.5.106.F.& ſequentib.
Vnitate & concordia omnium Chriſtianorum fidelium, Eccleſia dei ſit regina. tom.5.151.B C
Vnitas quantum valeat. to.7.92.M.& ſeq.
Vnitas Eccleſiæ non temerè ſcindenda. tom.7.12.A B.& ſeq. copioſè.
Vnitas Eccleſiæ Cypriani temporibus. tom.7.13.C D.& ſequentibus.
Vnitas Chriſtianorum, vnus eſt homo. to.8.33.C D
Vnitas ſeruat charitatem. tom.8.37.F G
Seruanda eſt vnitas in Eccleſia, ſub vinculo pacis. tom.9.24.G H.tom.10.181.C
Vnitas ex charitate eſt. tom.9.28.I
Non habet charitatem, qui pro honore ſuo diuidit vnitatem. tom.9.134.G
Vnitas Eccleſiæ per ſpiritum ſanctum. tom.10.12.F G
Vnitas non deſerenda. tom.10.19.I
Vnitatem etiam ipſa auaricia amat. to.10.20.M
Vnitatis adipiſcendæ, omnium intentio. tom.10.24.E F.& H.& ſequent.
Vnitatis dilectio. Ibidem.H I
Ad vnitatem, vnum nos perducit. Ibidem.I
Vnitatis excellentia. Eodem.25.A B
Vnitatis & multitudinis differentia. tom.10.25.C
Vnitatem quãtum dominus commendauerit ſuis. tom.10.43.A.& ſeq. copioſè.
Vnitas & charitas corporis myſtici, quantum bonum. to.10.110.I
Meritum Chriſtianæ virtutis vileſcit in cunctis, ſi vnitatem non habet pacis. tom.10.211.D
Hæretici, Pagani, & Iudæi, quo modo vnitatem fecerint. tom.10.6.G.& ſeq.
Quod omnia in vnum tendant. tom.1.112.E
Vnum de diuerſis naturis. tom.2.162.E F
Vnum ſumus in Chriſto omnes, per naturam ſcilicet & charitatem. tom.3.69.D
Vnum eſſe non poſſunt, quæ ſunt diuerſæ ſubſtantia. tom.6.163.B C.& ſequen. copioſè.
Quòd fideles vnum efficiantur charitate, gratiæ dei tribuendum eſt. to.9.112.L
Diuerſis intentionibus, omnes ad vnum aliquid tendimus. to.10.24.E F.& H
Vnum, vnitas. Ibidem.G.& ſeq.
Vnum eſſe, quid dictum ſit. tom.10.44.C
Vnum, non à multis, ſed multa ab vno. tom.10.25.B
Vnum eſt neceſſarium, exponitur. tom.10.74.G
Vnum multis præponitur. to.10.143.M

Vnitas in diuinis.

Vnitas trinitatis. tom.3.82.H
Vnitas in deo. tom.10.241.G
Aliter vnum pater & filius, aliter nos. tom.3.95.A

Aliud, vnum eſſe cum patre, aliud vnum nobiſcum. to.10.51.B
Vnum dominum communis natura teſtatur, quia vnus eſt mundus. to.10.258.G

Vnitas verbi & carnis:Item Eccleſiæ.

Verbi & carnis vnio. to.3.52.K
Propter vnitatem corporis Chriſti, omnes homines vnus homo ſumus. to.8.255.H
Quanta gratia ſit vt Chriſtus voluerit eſſe vnus nobiſcum, qui cum patre vnum eſt. tomo.8. 338.C D
Vnitas Chriſti & Eccleſia, vna eſt. tomo.10. 315.H
Error Orientalium, circa vnionem naturarum in Chriſto. to.10.214.A

Vniuerſitas.

Vniuerſitas rerum, bonitate dei conſiſtit. to.3. 35.G
Vniuerſi decus. to.1.152.E F.& ſeq.& fo.155. D.& ſeq.& 183.G. to.3.237.D
Vniuerſi concentus. to.2.22.B
Vniuerſitas. to.3.113.F
Natura vniuerſitatis. to.3.141.E
Vtrum aliquod ſit ſurſum aut deorſum in vniuerſo. to.4.125.C

Vniuoca.

Vniuoca. to.1.63.E

Vocabula.

Vocabulorum opifices. to.1.98.D
Vocabulorum proprietas. tomo.1.114.M.& ſequentibus.
De vocabulis non anxiè laborandum. tomo.1. 131.M.& ſeq.& fo.ſeq.M
Vide, Verbum.

Vocare.

Vocatio ſecundum propoſitum dei. to.1.8.F. to. 4.285.G
Vocare dei, quid. to.1.181.L M
Vocatio noſtri, etiam fidem præuenit. to.1.8.H. & fo.ſeq.K
Vocat dominus verbo, & vi. to.2.45.H
Vocatio interna & externa. to.4.235.H
Vocatio noſtri ante omne meritum. Ibidem.H. & 145.H I.& fo.280.L.& 286.G
Vocatio quæ fit in occulto. to.4.132.M
Vocati non omnes iuſtificabuntur. tomo.4. 285.G
Vocationem omnium iuſtorum ſemel fecit deus. to.4.303.I
Vocatio non meritorum noſtrorum, ſed beneuolentia & miſericordia dei, eſt. to.8.7.I
Deus vocat peccatores multis modis. tomo.8. 254.F
Beneficium vocationis ad fidem. to.9.161.F
Dominus, aliquos vltro ſe offerentes repulit, aliquos ſe excuſantes, vocauit. to.10.5.A B
Quare dominus ſe offerentem diſcipulum reſpuerit, & tacentem vocauerit. to.10.6.K
Qui non vocentur à domino. to.10.19.F

Volatilia, Volatus.

Volatilia quadrupedia in lege. to.1.11.C D
Volatilia. to.3.132.I
Volatilia cœli non metunt, &c. quo modo intelligatur. to.3.180.F
Volatilia cœli, quid. to.10.112.K
De volatu Dædali. to.1.120.I K
De volatu Medeæ. to.2.121.I

Volucres.

Volucrum nomine, ventoſa elatio. to.6.181.A
Volucres cœli, pro ſuperbis. to.8.12.L M
Volucres quæ non habitant niſi ſuper montes, ſpiritalia corda ſignificant. to.8.260.I

Volumna.

Volumna, dea. to.5.36.K

Volumnus.

Volumnus, deus. to.5.36.K

Voluntas.

Vna arbor fuit in medio paradiſi, explorans hominis voluntatem. to.9.257.H I
Vide, Velle.

Volupia.

Volupia, dea. to.5.34.F

Voluptas.

Voluptas aurium. to.1.41.D
Voluptatum & deliciarum huius vita contemptus. to.1.93.D E.& ſeq.
Voluptatis imbecillitas protrudit nos ad ſublimiora. to.1.168.L M
Trahit ſua quemque voluptas. tomo.2.31. D.& G
In voluptuarios. to.3.212.D E
Voluptas & virtutes. to.5.47.C.& ſeq.
Fieri aliqua poſſunt præter mentis voluntatem, quæ tamen ſine carnis voluptate fieri non poſſunt. to.5.6.G
Voluptatem, quidam philoſophi ponebant eſſe ſummum bonum. to.5.47.C
Voluptas quærit, quid iocundum ſit ſenſibus: ratio autem, quid menti verum appareat. to.5. 95.K
Voluptas carnis extrema, aciem cogitantis obruit. to.5.120.E
Voluptas corporis aut animi, virtuti ſubditur, aut præfertur, aut iungitur, ſecundum Varronem. to.5.176.M
Voluptas quando ſubdatur aut præferatur virtuti. to.5.177.K
Voluptas quædam cordis, & quædam corporis. to.9.49.E
Voluptas carnis per abſtinentiam extinguitur. to.10.158.L
Voluptates huius mundi. to.9.226.L M
Diabolus plures capit per voluptatem, quàm per timorem. to.9.240.G H
Voluptas præmium venditionis noſtræ, ſanguis Chriſti precium redemptionis. tomo.10.67.G
Voluptatem paruam precium accepit Adam, & eo ſeipſum vendidit. Ibidem.H
Sufficit præteritum tempus, voluptates gentium conſummaſſe. to.10.100.M
Voluptates tranſitoriæ, ſempiternam præparãt amaritudinem. to.10.153.M
Voluptates carnis. to.10.304.F.& ſeq.

Volutina.

Volutina, dea. to.5.32.M

Vorax.

Voracibus comes eſt adulatio, & omnibus malis. to.8.18.A B

Vouere.

Vota quotidiana deo reddidit Auguſtinus. tom. 1.105.H I
Vota ſeruanda. to.2.33.G. to.3.51.M.& ſeq. to.8.183.A.& ſequen.
Votum continentiæ non ſuſcipiendum, niſi ex coniugum conſenſu. to.2.epiſt.199.
Votum continentiæ ſeruandum. tom.3.51.M.& ſeq. to.8.200.B.& ſeq.
Etiam coniugatis. to.3.51.M.& ſeq.
Votum Chriſtianorum. to.3.235.H
Vouet nemo rectè quicquam, niſi à domino accipiat. Ibidem.236.C
Votum Iephte. to.4.72.E.& ſeq.
Poſt votum, nubentes verum contrahunt matrimonium. to.4.245.L M
Voto ſoluto, nubentes dirimi non debent. Ibidem.M
Voti ſolutio mala, coniugium tamen bonum. Eodem.246.B
De voto Apoſtolorum, quo modo vouerunt omnia ſe relinquere, & ſequi Chriſtum. tomo.5. 146.H I
Votum rectum, eſt à deo. Ibidem.I
Votum non licet frangere. to.6.184.G H
Vota & ſacrificia Chriſtianorum interna. tom.8. 108.F G.& 120.L M
In te eſt, quod voueas & reddas. tomo.8. 120.L
Qui ſint qui voueant & non reddant, & qui ſint qui reddant votum in Hieruſalem. tomo.8. 144.E F
In votis reddendis, quæ diſtinctio ſit. tomo.8. 149.C
Vota hominum diuerſa. to.8.152.B C
Quis quod poteſt voueat, & reddat: nec ſit piger ad vouendum, &c. to.8.183.A
Quædam ſunt vota omnium, quædam ſunt propria & ſingulorum. Ibidem.
Quiſque quod vouere voluerit, voueat: illud attendat, vt quod vouerit, reddat. Ibidem.B
Poſt votum nemini de monaſterio recedere licet. Ibidem.C
Quia audiſti reddite, non vis vouere? ergo vouere volebas, non reddere? immo vtrunque fac: vnũ ſit ex profeſſione tua, aliud ex adiutorio dei perficietur. to.8.183.D E
Magis eſt vouere, non pati nuptias, quàm caſtitatem coniugalem, quia & cætera. tomo.8. 199.A B
Vota diſtincta, & reddenda deo, quæ ſint. tomo 8.232.C D
Votum quale exigatur à Chriſtiano. tomo.8. 287.D
Quæ vota reddenda ſint deo, & vbi. Ibidem, & to.10.126.B
Nemo præſumat ſuis viribus reddere quod vouerit. to.8.332.D
Qui te hortatur vt voueas, ipſe te adiuuat vt reddas. Ibidem.
Hoc omnes vouimus deo, vt templum eius ſimus. Ibidem.E
Debet impiger eſſe animus, vt voueat & reddat, ne cum ſe minus idoneum putat ad reddendum, piger ſit ad vouendum: nunquam enim reddet, ſi de ſuo ſe putauerit redditurum. to. 8.334.L
Vota rerum particularium, non ſunt optima, nec perfecta vota. to.10.126.B
Qui rancorem in alterum dimittit, propter dei amorem, offert deo votum. Ibidem.C
Quid & quo modo vouendum ſit deo. Ibidem.D
Votum offerre ſimul & reddere deo. Ibidem.D E
Qui votum deo bene placitum obtulerit, benedicetur: & votum ſuum ante tribunal Chriſti offeretur. Ibidem.D E
Deus in voto Abraham probauit, quem in facto renuit. to.10.163.H
Non ſunt ad arbores vota reddenda. tom.10. 245.M.& ſeq.

Vox.

Voces dicuntur tonitrua. to.3.25.K
Vox dei ambulantis. to.3.152.B
Vox mentis. to.3.236.H
Non vocem, ſed affectum audit deus. tomo.4. 218.L
Viua vox. to.2.20.K
Vox hybrida. to.2.94.C
Extrema vox. to.4.116.D
Vox quo modo à pulmone procedat coniunctio pectori tanquam follibus. to.5.122.C

Voces

Voces auium & beſtiarum ſic quidam homines imitantur, vt niſi videantur, diſcerni non poſſint. Ibidem.D
Vox corporalis auditur, ſpiritalis intelligitur. tom.8.6.F G
Vox Chriſti, vox noſtra, & vox noſtra ipſius eſt. tom.8.139.D.& 142.F
Ad hoc vox eſt, propter quod editur vox. tom.8.183.L
Vox eſt animi diffuſi lætitia, quantum poteſt exprimentis affectum, non ſenſum comprehendentis. to.8.242.M
Vox animæ meæ, eſt innocentia. tom.8.253.K
Vox propriè animatorum eſt & viuorum. tomo 8.350.I. in fine & K
Chriſti vocem audit, quiſquis eſt ex veritate. tom.9.116.H
Vox ſonus eſt, index cogitationis: verbum, ipſa cogitatio. tom.10.265.D

Vrbs.

Vrbs ab orbe, vel ab vrbo dicta. tom.1.61.C

Vrbicus.

Vrbicus primùm Manichæus dictus. tom.6.5.E

Vrias.

Vrias, interpretatur lux mea dei. tom.6.96.A B

Vrſus.

Vrſus Tribunus, Manichæorum examinator. tom.6.5.H
Duo vrſi lacerantes 42. pueros Iudæorum, ſunt Veſpaſianus & Titus. to.10.228.E

Vrtica.

Vrticis falſi doctores comparati. tom.4.303.H

Vſia.

Vſia quid. tom.1.63.B.& ſeq.& fo. ſequen.I.& 174.B
Secunda vſia quæ dicantur. tom.1.64.I.& ſeq. *Et quare.* Eodem.65.A

Vſque.&c.

Vſque, duobus modis capitur in ſcripturis. tom.8.67.M.& 282.L
Vſquequaque, quid ſignificet. tom.8.290.D & H.& 295.A
Sed tu domine vſquequo: exponitur. tom.10.57.B.& ſequentib.

Vſtio.

Vſtio ſcandalum eſt. to.8.312.L M

Vſura.

Fœnore trucidans pauperem, & diuiti quippiam rapiens, æquè crudeles. tom.2.52.E. in fine.
Vſuram committit, qui plus expectat quàm dedit. tom.8.66.E
Sis vſurarius dei. Ibidem.
Vſura quando dicatur eſſe in plateis. to.8.116.I
Illa vſura peior eſt, quæ exigit damnationis ſupplicium. Ibidem.
Cur nomine vſuræ, peccata ſignificentur. tom.8.171.H I

Vter.

Vtres noui & veteres, myſticè. tom.4.78.H I. tom.6.65.G H
Vter in pruina, quid ſit. tom.8.300.E

Vterus.

Vterus dei, qui. to.4.256.E.& 228.F.& 233.K L. tom.6.161.I. tom.8.180.D
Vterus matris noſtræ, quis ſit. tom.8.347.M
Deus quando ſuſcipiet nos de vtero matris. Eodem.348.A
Ex vtero ante Luciferum genui te. to.10.116.I
Chriſtus pudiciciam vteri virginalis elegit, vt caſtitatem præ omnibus commendaret. tom.10.228.D
Vteri virginalis ad ſepulchrum Chriſti collatio. tom.10.295.B.& ſequent.

Vti, Vſus.

Vti, quid. Vide, Frui.
Sicut enim malum eſt malè vti bonis: ita bonū eſt, bene vti malis. tom.1.11.K L
Vſus illicitus, abuſus dicitur. tom.3.2.L
Vtendum quo modo temporalibus, tom.3.5.D
Vti quomodo differat à frui. to.5.97.H I
Vtimur temporalibus. Ibidem.
Homo non ſeipſo, diuina voluntate cōtempta, niſi perniciosè vti poteſt. to.5.112.H I
Mali vti volunt deo, vt fruantur mundo. tom.5.125.E
Vſus rerum temporalium refertur ad fructum pacis terrenæ, in ciuitate terrena: in cœleſti, ad fructum pacis æternæ. tom 5.182.A
Vſus rerum mundanarum communis eſt bonis & malis, ſed finis vtēdi cuique ſuus proprius eſt, multúmque diuerſus. tom.5.182.K

Vtica.

Vtica ciuitas. tom.5.30.F & E

Vtinam.

Vtinam vbi audis, vocem optantis, agnoſce: & agnita voce optantis, depone ſuperbiam præſumentis. tom.8.290.F

Vtilitas.

Vtile & honeſtum differunt. to.4.125.D.& ſeq.
In vtilitatem hominis omnia facta. Ibidem, F
Vincentium impiè nulla eſt vtilitas. to.5.183.H I

Vua.

Vua, verbum dei. tom.8.11.K
Vua inter ſpinas in ſepibus naſcens, quid ſignificet. tom.9.232.D
Vua, Chriſtus. tom.10.177.I K
Vua à terra promiſſionis delata, Chriſtum figurabat. Ibidem, L

Vuandali.

Vuandalorum irruptio. to.1. In Poſſido.

Vulcanus.

Vulcanus, ignis. to.5.58.M. to.8.285.C
Vulcanus. to.5.21.K.& 158.H I.& fo. ſeq.D E
Vulcanus cur claudus. to.6.79.F
Vulcani vxor Venus, quare fingatur. Ibidem.G

Vulgus.

Inſitum eſt naturaliter vulgo, vt de bonis ſemper malè iudicet. tom.9.207.A B

Vulnus.

Achilles inuulnerabilis. tom.2.21.C. tom.5.76.F.& G
Vulnus ſub tegmine medici ſanatur, ſed tegmine vulnerati celatur. tom.8.42.M
Vulnera Chriſti, quæ. tom.8.161.M
Vulnerum Chriſti recordatio. to.9.174.E
Homo ſua voluntate vulnerare ſe potuit, ſanare vero non. tom.10.3.M.& ſequent.
Vulnus ſanius. tom.10.25.I
Chriſti vulnera ſeruata ſunt ad ſananda dubitantium corda. to 9.120.D
Vulnera recentia, facilius veteribus curantur. to.10.172.C
Quanta ſolicitudine corporis vulneribus medicamenta applicamus, tanta animæ. Eod.179.A
Chriſtus vulnera portauit in cœlum iterum reportabit ad iudicium. tom.10.215.C

Vulpes.

Vulpium nomine, aſtutia ſignificatur. tom.6.181.A
Vulpes, reges ſeculi. tom.8.141.D.& 215.I K
Vulpem Chriſtus appellauit Herodem regem. Ibidem.
Vulpes, hæretici doloſi. to.8.196 H
Vulpium caudas, Sampſon colligauit. Ibidem, L
Vulpes ſolēt habere tales foueas, vt ex vna parte intrent, & ex alia parte exeant: & quid ſignificent. Ibidem, H. in fine.
Vulpes doloſos, & volucres ſuperbos ſignificant. tom.8.221.H
Vulpes inſidias, & volatilia cœli ſuperbiam notant. tom.10.5.A
Vulpes foueas habent, & volatilia cœli nidos, quid. tom.10.5.A.& 6.K
Quid vulpes Sampſonis. to.10.181.H
Quid vulpes capere demolientes vineas. Ibidem.
Vulpium cauda, quid. tom.10.181.H

Vultur.

Vultur acutè videt. tom.5.70.D

Vultus.

Vultus dei, eſt demonſtratio ſua. to.8.92.K
Vultus ſeuerus, cuſtos eſt diſciplinæ. tom.10.176.I

Vulua.

Vuluam concludere, quid. to.7.182.D E

Vxor.

Vxor quæritur Auguſtino. tom.1.28.E
Vxor prudens & Chriſtiana deſcribitur. tom.1.36.C
Vxoris commoda & incommoda. Eodem.117.E & ſequentibus.
Vxorem cuique poſcere nunquam voluit Auguſtinus. to.1. In Poſſidonio.
Vxores viris ſubditæ ſint. tom.2. epiſto.199. tom.4.59.C D
Vxoribus non licet dicere, facio quod volo de meo, tom.2.167.K
Vxores multas habuerunt patriarchæ. tom.3.12.I.& fo. ſeq.C. to.4.245.G. tom.6.173.E F *Et quid adumbrarint.* tom.6.173.L.& ſeq.
Vxor & concubina quo modo differant. tom.4.24.E
Vxor, caro. tom.4.266.E. tom.9.5.F G *Vide, Coniugium.*
Vxorem non niſi ob adulterium, dimittendam. to.4.245.M.& ſeq.& 266.K L. tom.8.380.I K
Vxor an extra crimen fornicari poſſit, conſentiente marito. to.4.239.C
Vxorem adulteram dimittere, ſi permiſſum, vel iuſſum. tom.1.7.D E. tom.4.266.K.& ſeq.
Vxores quo modo diligendæ, & relinquendæ. to.4.267.A B. tom.6.37.F.& ſeq.
Vxor Loth verſa in ſalis ſtatuam, monet nos, ne diſcedamus de via dei. tom.5.241.H I. to.8.183.C.& 200.B C
Vxores plures habere cauſa poſteritatis, lex nulla prohibebat. to.5.143.E
Sorores accipere vxores aliquando licuit: & de matrimonio conſobrinarum. tom.5.128 K L
Vxores quidam amant ſecundum Chriſtum, quidam ſecundum ſeculum, ſed infra Chriſtum. to.5.205.B C
De vxore non dimittenda. tom.6.98.A B.& 173.F G.& 181.F.& ſequent.
Vxores multæ vnius. tom.7.175.M.& ſeq.
Vxorati vinculis ferreis conſtricti. tom.8.380.H
Vxorem ſterilē dimittere, & cauſa fœcunditatis aliam ducere non licet. tom.6.173.F G. tom.7.176.A B
Vxorem ſuam Cato viuus alteri tradidit. tom.4.14.I. tom.6.174.D
De coniuge infideli dimittenda, vel non dimittenda. tom.6.182.L M.& ſeq copioſè.
Vxor alligata quandiu, ſiue mœchus, ſiue caſtus, vir eius viuit. to.6.186.H
Vxorem adulteram occidere non licet Chriſtiano marito. Ibidem, L M
Vxor Chriſti, ſicut vitis abundans quæ ſit. tom.8.325.H I
Viri volentes vxores ſuas dimittere, & ad Eccle-

ſiam confugiẽtes, arctius colligantur. Eodem. 380.H
Caſta vxor eſt, quæ dolet ex charitate virum fornicantem. to.9.200.L
Vxorum conditiones. Ibidem.M
Vxorem ducere, quid. to.10.29.A
Vxores ducturi, ſeruent ſe vxoribus ſuis. tom.10. 39.D
Duæ vxores vnius viri Iacob, quid præfigurarint. Eodem.41.I
Caſta vxor quæ, & verè amans maritum. Eodem.4.B
Abſtinendum à propriis vxoribus in ſolennitatibus domini & ſanctorum. tom.10.123.M
Qui timore regis non adit vxorem propriã, timore dei non adeat alienam. to.10.247.B
Abraham quærẽs vxorem filio ſuo, quid figuret. Eodem 165.C D
Quare Iacob in ſua peregrinatione, duas vxores acceperit. to.10.167.G H
In natiuitate mundi, vxor virum duxit ad mortẽ: in Chriſti paſsione, vxor virũ prouocat ad ſalutem. tomo.10.189.K
Nullus, niſi pro procreandis liberis, vxorẽ agnoſcat. Eodem.247.F
Vxorem, excepto deſiderio filiorum, agnoſcere, peccatum eſt. Ibidem.H
Nullus vxorem ſuam, prope dies dominicos vel feſtos, tangat. tomo.10.147.K L
Qui vxorem ſuam in profluuiis, die dominico, aut feſto agnouerit, filij, qui inde naſcentur, aut leproſi, aut epileptici, aut dæmoniaci naſcentur. Ibidem.

Xantippus.

XAntippus Tagonenſis epiſcopus. tom. 2.191.M

Xanthius, ſiue Xanthus.

Xanthius. to.5.163.B

Xenocrates.

Xenocrates auditor Platonis. to.2.54.F
Xenocrates, Polemonem ebrium, quo modo conuerterit. tom.2.133.G
Xenocrates. to.5.69.D

Xenodochium.

Xenodochium, vox noua. to.9.104.E

Xenophanes.

Xenophanes Phyſicus. to.3.166.A

Xerxes.

Xerxes antiquior qui & Baleus appellabatur. to. 3.133.B.& D

Xiſtus.

Xiſtus Philoſophus. tomo.7.164.E. Retractationum. tomo.1.13.C

ὑπόστασις.

ὑπόστασις. Vide in litera H, Hypoſtaſis.

Zabulon.

ZAbulon, interpretatur habitaculum fortitudinis. tom.8.136.H

Zachæus.

Zachæus quanti emerit regnum cælorum. tom.4.134.G
Zachæus ſtatura breuis erat, ſed opere magnus. tom.8.326.H
Zachæus Chriſtum hoſpitio ſuſcipiens ſaluatus eſt à morbo auaritiæ. tom.9.131.I K
Zachæus dimidium rerum ſuarum dedit pauperibus. Eodem.201.M
Zachæi hiſtoria. tom.10.30.B C
Allegoricè. Eodem.63.L M
Zachæus quare dimidium retinebat. tomo.10. 64.B.& 184.A
Zachæus ſuper Sycomorũ, quid ſignificet. Eo.63. L M. Et ibi de Zachæo & eius vocatiõe plura.
Zachæus humiles figurat. Ibidem.M
Zachæus bonus diues, & quo modo. tomo.10. 184.A

Zacharias.

Pro Zacharia, Hieremias citatus. tom.4.112.I K
Zacharias, pater Ioannis propheta. tom.5.153.C
Zacharias & Elizabeth, quo modo ſine querela. tom.7.250.G.& ſeq.& 169.K.& ſequen. & 309.G
Zacharias & Aggæus, quando prophetarint. to. 8.279.K L.& 372.E.& 376.L
Zachariam dicit Auguſtinus, fuiſſe magnum ſacerdotem. tom.9.79.G H
Non ſolum populi, ſed & ſacerdotes conſpirauerunt in ſanguinem Zachariæ. Eod.149.C
Zacharias quare mutus factus. tom.10.117.F G & ſequen.
Zacharias deſperando, angelo reſpondit. Ibidem. H I
Zacharias pontifex magnus, pro cultu dei, martyrium ſuſtinuit. to.10.246.D
Idem nuncius ad Zachariam & Elizabeth mittitur, qui ad Mariam. Eodem.265.C
Zachariæ & Elizabeth laudes. to.10.266.B C
Gabrielis nuncium ad Zachariam. Ibidem.D
Zacharias ambulauit in omnibus iuſtificationibus domini. tomo.10.73.B

Zeb.

Zeb interpretatur lupus. tom.8.199.D
Zebee, victima lupi. Ibidem.

Zebaoth.

Zebaoth. tom.1.10.B

Zebedæus.

Filij Zebedæi. tom.4.104.I

Zelpha.

Zelpha, ancilla Rachel, os hians interpretatur. tom.6.91.F

Zelus, Zelare.

Zelator deus. to.4.40.C
Zelus dei quo modo accipiendum. Eodem. 128. A.& 130.F.& ſeq.& 234.G. t.6. 39.K.& 41.F.& 86.F.& 131.F G. to.8.192.E
Zelus & ira, impropriè deo tribuũtur. to.6.40.F
Zelus tam in bonam, quàm in malam partem accipitur. to.3.190.A
Zelus ardentiſsimus. Ibidem.
Zelandum quid ſit. to.7.89.K
Zelum dei habere, ſed non ſecundum ſcientiam, quid ſit. to.8.36.B.& 358.F G. to.10.38.D. & ſeq.& 36.F
Zelus Chriſti, eſt perſequi iniquitates. tomo. 8. 159.K
Zeli nomine, exactio caſtitatis intelligitur: ne anima legem domini ſui contemnat, & à deo ſuo fornicando deſperet. tom. 8.192.E F.& 303. F G.& ſo.ſeq.K L
Zelo dei, qui comeduntur. to.9.21.B
Zelum dei habere. to.10.73.K
Zelentur mulieres viros ſuos. to.10.120.B
Zelare non licet populo Chriſtiano. to.10.169.H

Zeno.

Zeno princeps Stoicorum. to.2.102.K. to.5.95.G. & ſo.ſequent.B
Et huius placita. Ibid.K L.& 96.L.& 97.B C

Zenobius.

Zenobio dicat Auguſtinus diſputationem de ordine. to.1.103.K
Zenobius. to.2.191.D

Ziph.

Ziph vicus, vnde Ziphæi dicti. to.8.112.L
Ziphæi florentes interpretantur. Ibidem.

Zizania.

Zizania, hæretici. to.2.12.D
De zizaniis in Eccleſia, Cypriani opinio. Ibidem.
Zizania, & palea in Eccleſia. to.1.161.I.& 173. G. to.2.159.G. to.4.83.H I
Zizaniorum ſator, diabolus. to.4.83.I. to.5.186. L. to.7.124.A B. to.8.146.E F
Ob zizania, non recedendum ab Eccleſia. to.4. 14.D. to.7.33.D.& ſequen.
De zizaniis, quæ in iudicio, igni traduntur. tom. 5.186.L
Zizania colligi, eſt de regno eius omnia ſcandala colligi. Eodem.189.A
Zizania non regnant cum Chriſto. Ibidem.F
Zizania ſunt toleranda inter frumẽtum, vſque ad meſſem. to.7.89.L M
Zizania illa propriè dicuntur, quæ naſcuntur in ſimilitudine frumentorum. & quid ſignificent. to.8.379.A B
Zizania ſunt, à ſolis meſſoribus, à frumento ſeparanda. to.9.235.D
Zizaniorum parabola. to.10.19.I.& ſeq.
Qui ſint inter ſegetes mixta zizania. t.10.241.E
De parabola zizaniorum, Sermo. to.10.273.C
Zizania ſunt peccatores. Ibidem.D

Zona.

De non habendo æs in zonis. to.6.44.M
Zona aurea, multitudo ſanctorum eſt. to.9.141.F

Zoroaſtres.

Zoroaſtres ſtatim quando natus eſt, riſit. tomo 5.202.B

Zozimus.

Zozimus apoſtolicæ ſedis epiſcopus. tom.1.14. I. to.2.156.F
Beatiſsimus papa. to.7.270.B

FINIS.

INDEX EORVM QVAE EX Lodouici Viuis, in D. Aurelii Auguſtini tomum quintum commentariis deſcripta ſunt.

Abacuch. 168.E
Abdias. Ibidem.
Abrahā. 7.I.& 154.H
Academia. 69.F
Academici. 39.E.& 69.F
Acies audita, inter ſe concurrentes. 19.K
Aconitum. 160.B
Actor. 25.C
Adam quomodo interpretetur. 129.F
Adamas. 198.I
Adonis. 52.D
Adulteriorum lex nulla ante Cæſarem. 22.C
Aedes concordiæ plures. 28.K
Aedilis curulis officium. 20.D
Aegyptus. 37.G.& ſo.ſequent.M
Aegyptij. 68.B
Aegyptiorum dij beluini. 18.I
Aeneæ mater. 21.L
Aeneas quomodo euaſerit ex Ilio capto. 163. CD
Aeneas, deus. Ibidem, G
Aequum. 16.B
Aeſculapius. 23.K
Aeſchines. 14.C
Aetas aurea. 161.L
Aetates quinque hominum. 23.D
Aeternitas. 93.D
Aethan. 150.E
Aethiopia. 137.G
Aetna mons. 30.H
Aetnæ conflagratio. 31.I
Aerinus & Argentinus deus. 32.D
Affectus quatuor. 115.K
Agamemnon filiam Iphigeniam immolauit in Aulide. 7.K.& 163.A
Agamemnon. 161.K
Agnominatio. 9.F
Alba multa. 24.K
Alcibiades. 117.G
Alecto. 24.C
Allegoria. 124.D
Alexandria. 107.E
Amare. 116.L
Amicitia. 18.C
Amiterni. 129.C
Ammonius. 211.A
Amor circa pulchra. 79.M
Amos. 166.M
Amphion. 160.I
Amphitheatrum. 24.K
Analogia. 110.C
Anatomici. 214.A
Anaxagoras. 64.L.& 171.H
Anaximander. 64.K
Anaximenes. Ibidem, L
Androgyni. 136.D
Andromeda. 161.B
Angelus. 79.F.& 132.I
Angelorum conditio. 94.L
Angerona. 33.A.& 156.A
Anima. 114.H.& 212.B
Animæ partes tres. 61.A.& 121.C
Quid ſit agere animam. 109.G
Animalia ſuperfœtantia. 42.D
Annus menſtruus apud Chaldæos. 103.D
Anſeres Capitolij. 18.H
Anſerum apud Romanos honor. Ibidem, I
Antæus. 159.C
Antiochus. 23.G.& 178.E
Antipater. 173.B
Antipodes. 136.G
Antiquitates M. Varronis. 32.D
Antiſthenes. 65.F
Antiſthenes, Cynicæ ſectæ author. 98.D
Antiſtrophe. 7.F
Antitheta. 96.A
Antonius Nebricenſis. 22.G
Anubis. 25.F
ἀοριστία. 213.K
ἀπαθεία. 118.E
Appetitus in beluis. 43.I
Apex flaminis. 15.I
Aphranius ſe interemit. 10.L
Apis. 155.M.& ſequen.
Apocrypha. 131.L
Apollo. 34.I.& 59.A
Apollo Troianis fauit. 21.I
Apuleius. 162.L
Apuleius Affectator. 31.H
Aqua à veteribus ſalacia dicta. 33.K
Aqua ſuper cœlos. 100.B
Aquila. 131.L
Aratri membra. 234.D
Archelaus. 64.M
Archeſilaus. 177.G
Archetypum. 124.L
ἀρχίατρος. 26.G
Archimimus. 54.A
Archontes. 164.A
Areopagus. 158.A
Argi. 45.C
Argiuum regnum. 161.I
Argus. 156.D
Arion Tragici carminis inuentor. 6.A
Arions hiſtoriam qui ſcripſerint. Ibidem.
Ariſta. 33.B
Ariſtippus. 65.F
Ariſtobolus. 170.D
ἀριστοκρατία. 18.B
Ariſtodemus. 14.C
Ariſtoxenus. 23.C
Ariſtophanes Nebulas in Socratem ſcripſit. 23.K
Equites Ariſtophanis. Ibidem.
Ariſtoteles. 69.D
Ariſtoteles Daimon dictus. Ibidem, E
Arphaxat. 136.L.& ſequent.
Ars. 36.M
As & aſgrane, idem. 16.F
Asbeſtos. 199.C
Aſper nummus. 12.H
Aſperitas. Ibidem.
Aſſaracus. 45.B
Aſtyages. 32.I
ἄστοργοι. 118.E
Aſylum. 10.F
Athena. 157.H
Atlas. 156.L
Attellana. 14.K
Attica. 157.E
Attilius Regulus. 6.E
Quo cruciatu perierit. Ibidem, F
Attilij Reguli paupertas. 8.G
Atys. 12.K
Auentinus. 164.E
Augures 50.I
Aulus Gellius. 75.L
Author. 25.C
Babylon. 154.M
Bacchus. 53.C
Bacchi ſacra. 60.F
Bagrada. 212.D
Baptizandi olim mos. 9.B
Barbaræ gentes quæ. 46.B
Baſa, rex Sodomorum. 239.G
Beatitudo, quæ nobis præparatur. 218.E F
Bebius. 29.D
Bebij diſcerpti. Ibidem.G
Belbora. 161.K
Bellerophon. 160.G
Bello interfectos, primus ſepelire inſtituit Hercules. 9.H
Belli Troiani origo. 28.K
Bella ciuilia. 9.K
Bellum Pyraticum. 29.A
Bellum primum. 32.F
Bellum fugitiuorum. 47.K & M
Bellum Italicum. Ibidem.K
Belli Punici origo. 9.I
Bellum Punicum ſecundum. 47.L M
Bellum Punicum tertium. Ibidem, K & M
Bellum Samniticum. 47.L M
Bellum Mithridaticum. Ibidem.
Berecynthia deûm mater. 22.I.K
Bernardus Valdaura. 198.K
Betylus. 37.L
Blancha mater. 106.E
Bias. 166.E
Quid ſummum bonum Plato affirmarit. 67.E
Bonum dei donum eſt. 131.I
Bonum & æquum. 16.B
Bona in humanis, quæ. 4.B
Bona triplicia. 6.M.& 75.K
Bona omnia. 96.L
Bonæ locuti. 30.col.2.
Brachmana. 68.B
Brutus. 30.B
Budæus citatur. 206.H
Bulbi. 55.B
Buſiris. 159.D
Byſſus. 5.E
Byzantium. 48.G
Cacus. 181.E
Cæcilius poeta. 13.M
C. Cæſar. 30.B
Cæſaris genus. 21.L
Cæſar libros ſcripſit duos Anticatones. 8.D
Cæſaris vox ad nuncium mortis Catonis. Ibidem.
Cæſares. 264.A
Cæſarea. 211.E
Cam. 130.F
C. Fimbria. 22.I.& 29.C
C. Gracchus 28.G
C. Mutius. 36.G
C. Octauius. 30.A
Calama. 211.C
Calamiſtus. 176.A
Calamitates & ſupplicia, illis qui perferunt, & ſpectatoribus vtilia. 10.E
Camœna. 35.A
Camillus. 16.F
Campeſtre & campeſtria. 220.I
Canephori. 60.A
Canum Romæ annua ſupplicia. 18.I
Cannenſis clades. 27.D

Capitis diminutio. 14.A
De capite ciuis Romani, qualiter iudicabatur. 7.F
Capite cenſi. 26.F
Capitolium. 23.F.& 33.L
Capitolium à Tarquinio ſuperbo extructũ. 23.E
Cappadocia. 211.D
Captiuitatis vrbis Romæ deſcriptio ex Quintiliano. 3.K
Carbo. 18.G
Cardines cœli. 42.A
Carmen de litera Pythagoræ. 27.C
Carmentes. 34.M
Carolus Gallicus. 295.I
Caſtor & Pollux, penates. 262.F
Καταλύσεις. 67.B
Velleij teſtimonium de Catone. 8.C
Catholica fides. 92.G
Catilina. 19.A
Catina. 29.M.& 30.H
Catones. 8.B
Catonum ſanctitas. Ibidem.C
Cato ſenior. 13.M
Catonem, Floralium actores, ſunt reueriti. 13.F
Cato ſe interemit. 8.C
Catonis filius intemperans libidinis. 8.D
Cato Vticenſis patriæ parens. 10.C
Catulus. 29.D
Cauea theatri. 20.A
Cautio. 117.F
Cautio ſiue Catio. 33.B
Cecrops. 156.M
Cenſor. 13.L
Centauri. 259.M
Centones. 150.M
Centrum. 211.G
Centuriata comitia. 7.F
Cephiſus. 233.I
Cerberus. 160.A
Ceres vnde dicta. 33.M
Cerealia & Cereales. 60.D
Chaldæi. 68.B
Charra. 67.B
Chærephanes. 25.L
Cherinthiana hæreſis. 188.E
Cherſiphron. 198.I
Chilo. 165.D
Chimæra. 160.G
Chloris. 33.C
Chriſtianum nomẽ quàm olim Romanis exoſum. 21.C
Opes Chriſtianorum. 4.I
Tranquilli & Taciti de Chriſtianis verba. 175.A
Chriſtophori haſta floruit. 208.L
Cicero Publij Clandij cadauer infœlicius dixit, more populari, quòd honore ſepulturæ & conſueta funeris pompa caruerit. 5.H
Cicero quot annis ante Chriſti in carnem aduentum vixerit. 18.C
Ciceronis libri, de republ. 13.I
Ciceronis defenſio. 212.D
Ciceronis mors. 30.B
In cilicio recordatio peccatorum. 130.G
Cilicio quando prophetæ induebantur. Ibidem.
Cilicium ex caprinis pilis. Ibidem.
Cinna. 18.G
Circe. 162.E
Circenſes ludos quis primus inſtituerit: & quando. 10.C
Circuitus rerum. 103.M
Cirrhe 211.B
Ciuitatis regimen, triplex. 18.B
Claudianus. 48.M
Claudiæ gentes duæ. 3.H
Cleobolus. 166.E
Cleombrotus. 7.L
Cleomedes. 136.G
Cleon byrſopola. 13.L
Cleopatra. 173.A
Cleophon. 23.L
Cloacina. 33.A
Cluco. 76.K
Cn. Pompeius. 29.M.& 173.B
Codrus. 163.I
Cogitatio dei, & recogitatio. 132.A
Coenus. 120.F
Collectarius. 211.D
Colonus. 81.E
Colores circenſes. 76.G
Comes. 42.C
Comœdia: quid. 13.C
Comœdia vetus, media, & noua. Ibidem.D
Concordia, & amicicia, omnia iungi. 224.F. & 182.G
Conditio. 54.B
Conſobrini. 229.C
Conſtantinus. 48.F
Conſules primi. 26.E
Quinque conſules habuit primus annus conſularis, apud Romanos. 25.I
Conſules. 44.F.& ſo.ſeq.A B
Conſus deus, & Conſualia ſacra. 10.C
Conſus Græcis ἱππόκοτος Ποσειδῶν. 10.C
Conſus. 16.E.& 35.A
Coriolanus vnde dictus. 87.F
Cornelius Sylla. 46.L
Cranai. 138.B
Crane dea. 33.C
Craſſus occiſus. 23.G
Creare. 162.M
Creuſa. 163.K
Crimen. 218.E
Crocodilus. 73.M
Κρόνος. 33.M
Cumæ, colonia, Chalcidica. 23.C
Cunina. 33.B
Curruca, non paruum conuicium. 34.C
Curſores. 49.A
Curſores Græciæ inſignes. 22.F
Curatio funeris, viuorum magis ſolatium, quàm mortuorum ſubſidium. 3.G
Curubis. 211.B
Cybele quas artes inuenerit. 21.K
Cyllenius. 58.F
Cynici. 121.E
Cyniphes. 144.H
Cynomyia. Ibidem.I
Cynocephalus. 23.F
Cyprianus. 74.F
Cypri virginum mos. 34.B
Cyri duo. 24.K
Cyrus à Thomiri Scytharum regina interfectus. 24.L
Cyrus. 166.G
DAedalus. 260.K
Dæmonum corpora. 70.G
De dæmone variæ ſententiæ. 77.E F
Dæmon. 79.G
Dæmonum genera ex loco. 83.H
Dæmonum incantationes periculoſæ. 89.F
Δαλοί. 194.I
Damaſippus. 22.I
Danae. 22.M
Danaus. 158.E
Daniel. 169.G
Dauid. 164.C
Decius. 36.H
Definitionis vtilitas. 18.A
Delphinus amicus homini. 6.A
Δημοκρατία. 18.B
Deucalion. 158.B
Deitas. 55.A
Deus. 184.L
Deus an viſus à patribus. 85.A
Deus aſſumpſit hominem. 79.C
Deus quo modo videat futura. 43.I
Deus quibus capiatur. 206.I
Deum nihil latere. 214.B
Deus non eſt corpus. 66.K
Deo omnia tempora ſunt præſentia. 84.L
Deorum ordines tres. 70.C
Dij Conſentes. 34.I
Dij communes Græcis & Troianis. 3.D
Dij ignoti. 59.E
Dij maiorum gentium. 66.E
Dij magni. 3.A
Dii nuptiales. 36.M
Dij quibus hoſtiis placentur. 83.I
Dij ſelecti. 55.D
Dij Samothraces. 62.E
Diana. 34.K.& 39.B
Διαυλοδρόμοι. 22.G
Dictatura. 46.K
Dido. 214.L
Dieſpiter. 34.L
Dies. 20.C
Dies domini declarabit omnia. 20.C
Dies luſtricus. 140.K
Diffamare. 28.C
Difformium tria genera. 213.K
Dilemma. 7.F
Diligere. 216.L
Diogenes canibus, auibúſque ſe exponi mortuum iuſſit. 5.H
Diogenes. 64.M
Diomedes. 162.C
Dionyſius. 258.L
Diplois. 148.L
Diſceſſiones plebis à patribus. 26.L
Diſcordia, & inimicicia, omnia diſiungi. 182.G
Diuinitas. 35.B
Druydæ. 68.B
Duces fugitiuorum, qui. 32.D
EDuca. 34.M
Elementa quo modo componant miſtum. 200.D
Eleemoſyna vnde dicatur. 203.G
Elyſii campi. 206.K
Emathia. 24.C
Enarchus rediit ad vitam. 216.K
ἐνδελέχεια. 212.D
Ennius poeta. 28.C
ἐνθέοι. 67.B
Enoch duo. 9.F.129.K
Enochina vrbs. 126.C
Enos. 129.F
Ephod. 247.M
Ephrata. 267.M
Epicarmus philoſophus. 69.C
Epictetus. 75.M
Epicurus. 32.E.& 172.H
Epiſcopi. 4.H.& 183.C
Epulones. 52.C
Eques. 78.D
Erardus Cardinalis. 8.D
Erichtheus. 263.I
Eſaias. 265.L
Eſdras. 270.C

εὐαγγέλιον. 132.B
Euangelium diuulgatum iri per vniuerſum orbem prædixit Chriſtus in ædibus Simonis leproſi. 208.E
Eudoxus. 139.I
Euenus. 47.M
Euhemerus. 52.C
Euocationes deorum. 18.H
Eupolis poeta Comicus, ob mordacitatem ſuam, ab Alcibiade merſus. 13.D
Europa. 138.L.& 159.B
Exactores. 27.B
Exedra. 211.E
Exorcizare. 87.G
Ezechiel. 169.G
FAbius cunctator, non primus in gente Fabia Maximus dictus. 3.I
Fabij faceta continentia. Ibidem.G
Fabricius. 20.C.& 46.L
Fabularum theatri origo. 13.B
Fabulam primam Romæ quis ſcripſerit. 13.E
Fabulæ Palliata, Togata, Prætextata, Trabeata. Ibidem.
Faciles nymphæ riſere. 30.B
Factio. 18.C
Famoſus. 126.B
Fatua. 162.M
Fatum. 40.L
Fatum quid Stoicis. 42.K
Faunus. 37.I
Febris dea. 25.F
Februus. 56.K L
Februum. 158.K
Fercula. 12.A
Feſcennini. 13.E
Fides. 36.E.& F G
Fingere. 114.G
Flagitia, facinora, error impietatis. 202.I
Flamen. 15.H
Flora dea. 20.B.& 33.C
Floralia. 13.F
Fœminas de brutis duci. 30.G
Fœmina de viro ſumpta eſt. 107.I
Fortis viri non eſt dicere, Hoc non patiar. 6.M
Fortuna tum in cauſis ambiguis, tum in obſcuris. 40.L
Fortuna muliebris. 36.D
Fortunæ multæ. 36.B
Fotunianus. 184.K
Franciſcus Craneueldius. 183.K
Fratres inter ſe concurrentes. 19.K
Frater mundanus. 129.F
Frons. 56.C
Fugalia. 12.E
Fuga dea. Ibidem.F
Fulgurum tria genera. 37.M
Fulminum iactus tria poſsidentia numina. 34.C
Furiæ tres. 24.C
GAdes. 45.B
Galli ſacerdotes. 11.L.& 12.L
Gallograci. 28.A
Ganymedes. 61.M
Genius Antonij. 3.B
Genius Auguſti. Ibidem.
Genius deus. 58.C.& 77.D
Genius alius alio præſtantior. 3.B
Genethliaci. 216.K
Geographi citantur. 135.C
Germani. 14.K
Germanum. 14.K
Germanè Romanus. Ibidem.L
Gervaſius & Prothaſius. 211.A
Getuli. 25.F
Getulia. Ibidem.
Bellum gigantæum, in deos. 135.C
Gingrire. 52.D
Glaucia. 28.M
Gloria. 44.K
Gluma, grani folliculum. 33.B
Goetia. 83.E
Gog, & Magog. 189.M
Gorgones. 162.E
Gracileues. 3.D
Gratia. 115.B
Gratianopolis. 200.C
Gratianus. 48.H
Gracchi. 18.G
Guilhelmi Budæi laus. 16.C
Gymnaſia Athenis. 69.F
Gymnoſophiſtæ. 120.I
HAdrianus. 39.B
Halicari. 181.G
Hæreſis. 69.D
Harmoniat. 34.C
Harmoſtæ. 4.H
Harpocrates. 156.A
Hebræa lingua olim communis. 137.A
Hectorem Troiæ Epiſcopum, vocat Homerus. 4.H
Hedera. 53.D
Helias. 195.L
Helluo. 27.I
Henricus Mareus. 184.K
Heraclitus. 52.E
Heraclia victoria. 26.G
Hercules bello interfectos primus ſepelire inſtituit. 5.H
Herculis corpus. 208.A
Hercules. 157.A
Hermopolis. 74.A
Herodes. 173.C
Heroes, qui. 15.D
Heroes, & ſemidei. 87.C
Heroum. Ibidem.D
Herus Pamphilus. 214.I K
Heſiodus. 42.G
Heſter. 170.D
Hieremias. 68.K.& 166.A B
Hieroſolyma. 150.G
Hieronymus Burgarinus. 126.H
ἱστοπέδιν. 10.C
Hippones. 136.D
Hiſpani. 68.C
Hiſtrionum infamia. 14.K
Homeri tempora. 21.H
Hominum quinque ætates. 23.D
Homo ſi non peccaſſet, an fuiſſet ei moriendum. 110.K
Hominis educatio & diſciplina, quid proſit. 214.K
Honoris & Virtutis templum. 38.B
Horoſcopus. 41.D
Hortenſius Ciceronis non extat. 25.E
Hoſtire. 33.B
Humana hoſtia Saturno immolabatur. 59.K
Humanus dies. 4.G
Humanitas. 15.D
Humanitas à Græcis profecta. 3 D
Hymeneus. 36.M
Hyperbole. 139.F
Hyperbolus. 13.L
IAcobus Paſſauant. 208.L
Iamblichus. 69.G
Ianus. 22.M.& 36.C.& ſeq.& 34.K
Idea. 62.F
Ideæ matris ablutio. 12.M
Iepte. 9.K
Ignoſcendo creuiſſe, Ro. veterum elogium. 3.H
Ilythia. 34.L
Imperium Aſsyriorum. 32.G
Inachus. 155.E
Incubi. 131.I
India. 154.I
Indigetes. 163.H
Indoles. 15.E
Infans ſimilis dæmoni naſcitur. 107.E
Infantes. 144.I
Infanticidia olim Chriſtianis obiecta. 175.L
Inferorum nouem circuli. 7.F
Inimiciciarum Iunonis cum Troia cauſæ. 2.M
Iniuria dignius ſuſtinetur, quàm fiat. 208.M
Ino. 162.F
Inops. 147.C
Inquilinus. 81.E
Inſulæ fortunatæ. 135.K
Intercalatio. 127.G
Inueſtigabile, quid. 9.E
Inuocare nomen domini. 129.I
Io. 155.F
Ioannes Anachoreta. 48.M
Ioannes Andreas Straneus. 53.M
Ioannes Fenimus. 183.K
Ioannes Lanuza. 107.E
Ioannes Martinus Poblatio. 212.L
Ioannes Vergara. 114.G
Iob. 173.K
Iobel. 167.A
Ionas. 168.B
Ionia. 64.I
Ionicus. 126.C
Iouinianus. 39.B
Iouinianus. 48.H
Iphigenia. 163.A
Iradei. 132.B
Iſis. 155.G
Ithyphallus. 25.E.60.G
Iuba rex ſe gladio transfixit. 8.C
Iudas laus eſt ſiue confeſsio. 144.A
Iudæa. 126.C
Iudex olim conſul dictus. 45.B
Iudicare veteres conſulere dicebant. Ibidem.
Iulianus. 39.B.& 47.I
Iulius Cæſar. 30.A
Iulius Firmicus. 41.G
Iunonis inimicicia cum Troianis. 2.M
Iuno domiduca. 53.E
Iuno. 33.M.& 54.A
Iuno opigena. 34.L
Iunoni tres homines Aegyptij mactabant. 59.L
Iuppiter indiges. 25.I
Per Iouem lapidem. 20.C
Iuppiter. 33.E
Iouis cognomina. 57.I
Ius, quid. 16.B
Iuuentas. 37.L
Ixion. 159.L
LAbeones. 14.E
Labyrinthus. 159.L
Lactucia. 33.C
Lar. 77.D
Larua. Ibidem.
Latialis Iuppiter ſanguine humano colebatur. 59.L
Latinus. 162.B
Latium. Ibidem.
Latria. 81.D
Lauſelauus. 35.A
Lauinium. 60.G
Laurentum. 162.K

Lectiſternium primum Romæ. 26.F
Legati Athenienſium tres doctiſſimi. 18.A
Lemures. 77.D.& G
Lenticula. 243.B
Lepidus. 29.M
Lætitiæ dea, lætiſſimus dies. 12.K
Leui filij. 206.I
Leges duodecim tabularum. 15.L
Leges Portiæ, & Sempronia. 16.M
Leges Agrariæ. Ibidem.I
Lex Aurelia. 21.I
Lex Cornelia. Ibidem.
Lex Plautia. Ibidem.
Lex Sempronia de Iudiciis. Ibidem.
Lex Voconia. 28.B
Lex. 183.I
Αυνόδια. 33.C
Libentina. 33.A
Liber de mundo cuius. 31.H
Liber. 158.L
Liberales artes. 175.E
Liberi. 143.L
Libido corporis monetur ex ſe. 8.I
Linus. 161.E
Locrenſium votum. 34.C
Lodouicus Coronellus. 114.G
Longitudo vitæ hominum. 131.A
Lucifer. 58.K
Lucina. 34.L
Lucretia. 6.M.& ſo.ſeq.E
Luctatius Catulus. 29.D
Lu.Furius Pilus. 18.A
Lucius Metellus. 2.H
Lucullus. 37.H
Ludi ſeculares. 26.L
Et primi. Ibidem.
Ludiones. 13.D
Lupercal. 158.I
In luxum Purpuratorum. 206.I
Lycurgus. 85.B
Lycurgi lege æquales. 15.L
M*Aenades.* 53.D
Magia legibus delegata. 71.H
Magnes. 198.K
Magnitudo ſtata, eſt vnicuique rei. 212.L
Magnus rex. 24.K
Malach. 194.M
Malachias. 170.A
Mammona. 5.C
Manes. 77.H
Manichæi. 47.I
Manlius Torquatus. 8.D
Marathus. 158.E
Marcellus Syracuſas cepit. 3.H
Marcelli, in Syracuſarum euerſione, lachrymæ. 3.G
Marcelli edictum de pudicicia. Ibidem.
Marcellinus tribunus. 2.E
M.Antonius. 30.B
M.Curtius. 36.G
M.Druſus. 29.A
M.Laurinus. 11.F.& 183.K
M.Manlius, vmbone Gallum deturbauit. 28.H
Marcus Marcellus. 3.G
M.Portius. 8.BC
Marica. 19.A
Marij filius. 29.G
Marius. 18.G
Marij crudelitas. 18.M.in fine.
Marij fuga. 19.A
Marij Gratidiani mors. 29.H
Mars. 34.C
Mars ſydus. 41.A
Mars ἀνδτως. 34.C
Maſpha. 148.M
Mater deûm. 11.K
Matris Ideæ ablutio. 11.M
Matuta. 33.C
Matutinum tempus vnde dictum. Ibidem.
Medioxumi. 15.D
Megaleſia. 11.L
Melanthus. 163.L
Melicerta marinus deus, qui etiam Palæmon. 33.C
Mena. 55.E
Menes, & Horus, primi reges. 23.D
Menes Aegyptiorum rex primus. Ibidem.
Mens dea. 36.G
Menſtruum. 55.L
Mercurij duo officia. 34.K
Mercurius. 34.K.& 38.I.& 58.E
Meſopotamia. 137.M
Meſappus. 155.I
Metæ virei. 12.F
Metæ in naumachia conſtitutæ. 12.G
Metellus. 27.A
Metelli pietas. 2.H
Metelli fœlicitas. 19.A
Mezentius. 163.G
Michæas. 167.A
Mimi. 13.F
Minerua. 33.K.& ſo.ſeq.C.& 158.M
Mineruæ quinque. 33.K.in fine.& 157.C
Minos. 159.C
Minotaurus. 159.K
Mithridates. 19.F
Mithridatis in Romanos edictum. 28.B
Mithridates quot fuerunt. 18.D
μοναρχία. 18.B
Monogramma. Ibidem.H
Monſtra. 200.L
Montes ardentes. 198.G
Morbus, Neapolitanus, Gallicus, Indicus. 214.L
Mors quo modo diffiniatur. 109.GH
Moyſes. 170.M
Mundus an conditus Platoni. 91.H
Mundus an genitus. 91.I
Murci. 35.K
Murcia dea. Ibidem.35.K
Muſa. 35.A
Muſæus. 161.E
Muſæum. 136.C
Mutationem mundi, reſurrectionem & iudicium apud inferos, ex Moſaica doctrina, accepit Plato. 216.I
Mutica. 33.B
Mutinus. 35.A.& 53.F
Mycena. 45.C.& 161.K
Myoparo. 32.B
N*Aenia.* 53.F
Natura. 43.H
Natura prima. 177.L
Naum. 168.E
Nebulas Ariſtophanes in Socratem ſcripſit. 13.K
Neceſſitudo. 119.C
Necyaſia. 15.D.& 73.L
Negocium quàm ocium Romanis melius. 9.K
Nemeſis. 15.I
Nemroth. 135.C
Neptunus. 33.K
Neptuni vaticinium. 21.F
Nero. 47.C
Nicandas. 216.K
Nigidius Figulus. 41.F
Nilum quare Aegyptij Oceanum nuncupabant. 112.K
Niniue. 134.K
Ninus rex. 31.F
Nocere facilius, quàm prodeſſe. 182.C
Numeri myſteria. 99.A
Numerus quadratus. 126.F
Numitor, & eius liberi. 21.B
Nummus. 12.H
Nympharum genera. 37.C
O*Ccentare.* 14.A
Oceani æſtus. 41.D
Oedipus. 160.M
Oenophorum. 56.F
Oeta. 159.D
Officia. 86.I
Ogygius. 157.D
ὀλιγαρχία. 18.B
Olympus. 131.M
Omnia à Parcis volui, Plato eſt opinatus. 90.H
Opinio. 75.M
Quæ terræ pars Ops dicta. 33.M
Optimates. 18.B
Orarium. 211.B
Orbis Romanus. 48.G
Orcheſtra. 52.D
Ordines Romæ tres. 14.L
Orgia. 60.C
Origenes de angelis. 202.L
ὁρμό. 179.D
Orpheus. 161.E
Oſcillatio. 163.H
Oſiris. 54.A.& 155.L
Ozias. 166.M
P*Agani.* 2.F
Palatum. 57.A B
Palladium. 2.H.& 22.K
Pallas. 55.M
Pallium. 111.C
Palloris & Pauoris templum. 37.I
Pantomimus. 54.A
Paradiſus. 119.B
Paranymphus. 53.E
Paraſitus. 52.C
Parca. 40.L
Parcis omnia volui, Plato eſt opinatus. 90.H
Paræci. 122.G
Paræcia. Ibidem.
Parricidium. 32.E
Parthorum regni origo. 31.K
Paſcha. 144.I
Hoc non patiar, viri foris non eſt dicere. 6.M
Patrueles. 129.C
Paulinus Nolanus. 4.M
Peccata quare aliqua in hoc ſeculo puniantur, aliqua impunita maneant. 3.M.& ſeq.
Peccatum. 118.E
Pecudes Iacob, verſicolores. 107.DE
Peculium. 58.A
Pecunia dea à Romanis culta. 31.D
Pegaſus. 160.H
ταλασ. 13.L
Pelagia cum matre & ſororibus ſe interemit, ne vim paterentur, & pro martyribus coluntur. 8.G
Pelaſgus. 155.E
Penates. 2.M
Penates Lauinij ab Aenea collocati. 85.A
Penates dij Troia aducti ab Aenea, priſtinum repetierunt ſacrarium. 85.A
Penates Troiani. 2.M
Penus. 3.A
Periander. 166.D

Pericles.

Pericles. 13.L
Peripatetici vnde dicti. 69.D E
Perſarum regnum. 32.K
Perſa. 68.B
Perſeus. 161.B
Petrus Apoſtolus. 200.L
Pe. Garſias Loleus. 199.I
Perturbationes. 70.L
Phallus. 60.F
Phantaſia. 75.M
Pharao. 144.H
Phariſæi. 170.M
Phemius Homeri præceptor. 21.H
Philadelphus. 171.L
φιλαργυρία. 5.B
φιλαυτία. 119.K
Philonis, Alexandri curſor. 49.A
Philo. 151.K
Philoſophi. 49.I
Philoſophia. 64.E
Phœnix. 3.D
Phollis. 211.C
Phorbas. 357.A
Phoroneus. 155.F
Phryxus. 160.C
Phthia. 45.B
Phylaca, qui. 4.H
Picus. 37.I.& 161.K
Pietatis definitio. 3.B.& 37.I
Pilum. 53.D
Pittacus. 166.C
Planeta. 58.L
Plato θεῖος dictus. 69.E
Plato in Phædone ſcribit nefas eſſe, hominem ſibimet manus afferre. 7.M
Platonis ænigma. 61.H
Platonis ſententia, de ſummo bono. 67.K
Platonis ſententia de Parcis. 90.H
Platonici ſolum animum, ſolum dicebant eſſe hominem. 3.L
Platonici in capite, tanquam in arce, rationem cum virtuti ſtatuunt. 6.H.in prin.
Plautus. 13.M
Plauti dictum ex Perſa. 15.M
In Plinio locus emendatus. 16.L
Ploſtella. 60.G
Plotinus. 69.G.77.B
Pluton. 62.F
Pluuia defecit cauſa Chriſtiani, dictum in Chriſtianos odioſè iactatum. 11.G
Poculum. 178.D
Poetæ Latini primi, qui. 13.M
Poetas Plato è republica expulit. 15.C
Poetas quos non expulit Plato. Ibidem.D
Poetarum comicorum mordacitas. 13.C
Pollux. 161.F
Politianus. 60.D
Pomona dea. 35.I
Pompeij Magni mors. 48.H
Populus Romanus à Seruio Tul. in ſex claſſes diuiſus. 26.E F
Populus, magnus erroris magiſter. 7.M
Porphyrius. 69.G
Porſennæ bellum. 16.M
Portumnus deus. 161.E
Poſſidonius. 41.D
Poſthumeus. 19.F
Potica dea. 34.M
Prætexta. 35.A
Priapus. 15.E.& 53.E
Priſcus Tarquinius. 25.E
Priuantia & contradicentia inter contraria non numerantur. 101.C
Procurare. 85.M
Proletarij. 26.F
προλήψεις. 67.B
Prometheus. 156.I
Propheta. 145.D
Proſerpina. 33.B.& K
Proſcriptionis tabula primum Romæ viſa. 29.G
Proteus. 83.L M
Prouidentia dei. 85.E
Ptolomæi. 171.L
Pubertas. 118.I
Pudicitiæ ſacella. 36.H
Puer pro ſeruo. 134.C
Pueri in quibus aſſuefaciendi. 202.H
Pulchritudo. 113.K
Pulli in auſpicio. 28.B
Pulmones. 122.F
Punica bellatrix. 16.L
Punica lingua, in multis affinis Hebrææ. 5.C
In purpuratorum luxum. 206.H I
Quare cum malis puniantur & boni. 4.E F
Pygmæi. 136.B
Pyrites. 199.D
Pyrrhus. 16.F
Pythagoras. 51.E.& 170.G
Pythia. 34.I

Q

Vies Ariſtotelis. 217.I
Quindecim viri. 50.I
Quinque conſules habuit primus annus conſularis, apud Roman. 25.I
Q. Fab. Maxi. Tarentum diripiendam militibus dedit. 3.I
Quirinus. 15.I

R

Eges primi. 31.F
Regimen ciuitatis triplex. 18.B
Regifugium celebratum. 56.K
Reguli religio, & mors. 6. A.& E. Vide in A. Attilius Regulus.
Religio. 81.M
Religioſus. 39.E
Remi mors. 21.E
Rei ruſticæ ſcriptores. 42.G
Rempublicam ſine iniuria regi non poſſe. 18.A
Retia. 162.M
Requies. 217.I
Rex primus. 23.D
Rhadagaiſus. 48.C
Rhadamanthus. 159.B
Quæ terra pars Rhea, ſiue Ops dicta. 33.M
Rhinocerota. 140.D
Robigus. 37.A
Roboam. 164.C
Rodolphus Agricola. 18.B
Romanorum ſuperbia. 2.F
Deſcriptio captiuitatis vrbis Romæ. 3.K
Romani laudes auidi. 7.F
De capite ciuis Ro. qualiter iudicabatur. 7.F
Romanis negocium melius, quàm ocium. 9.K
Ro. ruinæ cauſa. 9.I K
Roma. 13.E
Romæ tres ordines. 14.L
Quando primum Romani ſub pellibus in caſtris hybernarint. 16.F
Roma à Gallis capta. 18.H
Roma quando condita. 11.G
Roma conflagratio. 17.A
Romanus populus à Seruio Tullio in ſex claſſes diuiſus. 26.E F
Romanus orbis. 48.G
Romulus Circenſes ludos inſtituit. 10.C
Romuli pater. 21.L
Romuli corpus. 208.A
Romuli haſta floruit. 108.L
Romuli mors. 25.D
Romulus deus. 15.I.& 108.L
Rubigo. 37.A
Rumen mamma. 34.M
Rumina. 34.M
Runcare. 33.C
Runcina dea. Ibidem.

S

Abæi. 30.col.2
Sabinæ rapta. 16.E
Sacra via. 158.K
Sacramenti ſignificatio. 205.A
Sacrificia triſtia. 14.E
Saguntus. 27.I
Sais. 157.K
Salacia. 33.K
Salamandra. 198.G
Salutationes Romæ. 17.E F
Saluſtius quid ſcribat de prima Rom. republica. 16.G
Saluſtij phraſis. 16.M
Samos. 52.D
Sampſon. 7.K
Saphrus. 156.H
Sara. 141.D
Sarapis. 155.L M
Sardanapalus. 17.F
Sardanapalus ab Arbace victus. 32.I
Sarpedon. 159.B
Saturnus. 33.L.59.I.& 161.L
Saturni filij. 33.K
Saturno immolabatur hoſtia humana. 59.K
Saturninus. 28.M
Satyra. 13.E
Scapus. 61.F
Scenarum ornatus. 13.E
Scæuola. 29.G
Sciopodes. 136.D
Scipio quo tempore floruerit. 208.L
Scipiones. 13.K
Scipiones fratres. 13.M
Scipio, ſe gladio tranſfixit. 8.C
Scipionis Aemiliani mors. 18.A
Scipio Africanus. 28.A.87.F
Quando exactè ſcimus. 105.D
Scriba. 170.M
Scytha. 68.B
Seceſſio plebis prima, & ſecunda. 16.M
Seculum. 26.M
Secula ſeculorum. 105.H
Sedechia interpretatur domini iuſticia. 166.A
Selenites. 199.D
Semiramis. 154.L
Semina virtutum. 20.C
Senarius. 99.A
Seneca. 53.G.& ſe.ſeq.B
Senex beatus. 114.L
Senſus. 91.E
Septem Græciæ ſapientes. 64.I K.& 165.I
Septenarius. 99.D
Septuaginta interpretes. 171.M
Sepulchra. 5.G
Sepultura magna cura apud Roma. Ibid.H
Sergius Fidenas vnde dictus. 87.F
Serpentes volantes. 30.G
Sertorius. 29.M
Serui vnde dicti. 182.F
Seſtertius. 206.H
Sibylla. 164.M.& ſeq.
Sicyon. 138.K
Sicyonij. 154.K
Simplicianus. 90.A
Sina. 124.D

Siſtheus.

Siſitheus. 14.E
Sodomæ incendium. 199.C
Socrates. 65.C.& ſo.ſeq.B
Soliſtimum. 28.B
Solon. 166.D
Sophonias. 169.E
Sophronia ſe interemit, ne vim à Maximino Cæſare pateretur, & pro martyre colitur. 8.K
Sotadicum carmen. 151.A
Specus Platonica. 116.B
Speuſippus. 69.E
Sphynx. 136.E.& 160,M
Stater. 24.D
Status tres, bene viuentium in Eccleſia. 183.A B
Sterentius. 161.L
Stimula. 35.I
Stirpes animati. 7.H
Stoici Chriſtianis proximi. 32.A
Strato. 53.M
Suadere, perſuadere. 25.D
Subhaſtare. 29.H
Subſcudes. 133.B
Sucubi. 131.I
Sudantes dij. 23.G
Supplantare. 152.A
Supplicia noxiorum Romæ. 16.M
Sylla. 18.H
Syllæ crudelitas. 19.E
Syllæ tyrannis. 22.I
Syllogiſmi partes. 24.L
Syluæſcere. 16.M
Syracuſa. 3.H
TAciti & Tranquilli de Chriſtianis verba. 175.A
Talio. 201.I
Tarentum Q. Fab. Maxi. militibus diripiẽdam dedit. 3.I
Tarpeia virgo. 24.C
Tarquinius rex, cum regia ſtirpe expulſus. 7.E F
Tarquinij ſuperbi mors. 16.L
Tarquinius vbi diem obierit. 25.E
Tauri ludi. 27.A
Teleta. 39.I.& 83.H
Tellus. 33.M
Tellumo atque Altor & Ruſor Plato dictus. 33.M
τιλῶνοι. 17.C
Templum Ioui, ab Horatio Puluillo, dedicatum. 19.F
Tempus. 93.D
Tenebræ. 94.G
Terentianus. 50.E
Terentius Lælio amicus. 14.G
Terminalia. 56.K
Terminus. 37.K
Terra. 33.M
Quæ terræ pars Ceres, ſiue Rhea, ſiue Ops dicta. 33.M
Tertullianus. 55.B
Teſtamentum. 141.A
Thalaſſus. 16.E
Thales Mileſius. 64.I.& 166.B
Thare. 137.A
Theatrum vnde dicatur. 10.A
Theatra temporaria. 9.M
Theatrum & Amphitheatrum. 24.K
Theman. 169.A
Theodorus Cyrenæus. 5.H
Theodoſius. 48.H
Theodoſii humilitas. 49.E
Theſaurus. 4.A
Theſſalonicenſium clades. 41.K & 49.B
Theuth dæmon, vti Plato aſſerit, literas, Arithmeticam, Geometriam, Aſtronomiam, aleam inuenit. 118.F
Theurgia. 83.F
Thomæ Mori laus. 22.L
Threſcia. 81.E
Thymelici. 52.D
Tiberinus. 37.H
Tiberius Cæſar, nimiam aſylorum licentiam pertæſus, iura ferè omnia illis ademit. 10.F
Tiberius Gracchus. 17.M
Tignus. 57.L
Titanes. 39.E
Titi Latini hiſtoria. 38.F
Toga. 111.C
Togata fabula. 13.E
Torquatus. 7.B
Tragœdia. 13.C
Tranquilli & Taciti de Chriſtianis verba. 175.A
Tranſanimatio. 90.D
Trapezita. 56.B
Trib. plebis authoritas. 16.M
Tribus. 27.E
Trimegiſtus. 74.A
Trinitatem an norint philoſophi. 87.I
Triopas. 157.A
Triptolemus. 60.A.& 159.I
Trinctus enarrator. 208.L
Tritonis lacus. 157.C
Triumuiratus. 30.A
Troia tertiùm capta. 22.I
Troiani belli origo. 28.K
Tropus. 119.B
Tubalcain. 129.F
Tullus Hoſtilius. 25.E
Tutanus & Tutilina. 33.B
Tyberis exundatio. 27.A
Tyrannus. 18.B.& 47.C
Tyranno ſubiecti ſeruiunt, ipſe libidinibus. 2.F
VAdari & Vadimonium. 54.A
Vagina, ſpicæ inuolucrum. 33.B
Vagire. 33.A B
Valens. 49.A
Valeria. 209.F
Valerius Publicola. 46.K
Valerius Soranus neci deditus. 3.B
Valerius Soranus quis. 57.E
Varro. 50.E
Vaſa calata. 12.H
Vaticanus. 33.A
Vaticinium Neptuni. 21.F
De veneficiis prima quæſtio Romæ habita. 26.E
Venilia. 34.M.& 60.G
Venus Cluacina. 33.A
Venus verticordia. 34.B
Veneris lugentis ſimulachrum. 34.E
Veneres duæ. 34.B
Verba religioſè ſeruanda. 94.F
Veſpaſianus. 46.I
Veſtæ ædes. 2.H
Veſta, vrbis focus. 2.M
Veſta à Græcis ἑστία. 3.A
Veſtæ ſingulis curiis ſingulæ à Romulo conſtitutæ. 2.M
Veſtalis virginis ſupplicium. 22.C.& 34.B
Veſtalium, honor maximus. 27.A
Veteres comœdiæ. 13.K
Vicinorum bellum cum Romulo. 16.E
Victoria dea. 35.F
Videre. 92.F
Virgilius egit cauſam vnam. 7.E
Viſio quo modo fiat. 111.M
Viri fortis non eſt dicere, hoc non patiar. 6.M
Viri qui in maximis excelluerunt. 10.C
Vir & vxor eadem res. 213.D
Virtus. 36.I.& L.& 44.K
Virtus ex natura, vt Socrates & Stoici volunt. 95.L
Virtus propter ſe amanda. 185.B
Vicium. 101.E
Vicium contra naturam, vt Socrates & Stoici volunt. 95.L
Vitula dea. 12.F
Vucia. 172.E
Vndenarius numerus, peccatum ſignificat. 130.E
Volones. 27.E
Voluntas. 116.G
Voluntas dei. 207.H
Volupia 33.A
Voluptas. 177.F
Vrbs prima. 126.C
Vrchaſdim. 138.F
Vrna. 5.I
Vtile exiſtimari diuino ſemine ſatum. 22.A
Vulcanus. 34.C
XAnthus. 159.A
Xantippus Lacedæmonius. 6.E
Xenocrates. 69.F
Xenophantes. 59.E
ZEὺς ἀπὸ ζῆν Iuppiter dictus. 33.D
Zonæ duæ. 135.G
Zoroaſtres. 47.I.& 201 C

FINIS.

INDEX QVATERNIONUM.

aa bb cc dd ee ff gg hh ii
kk ll mm nn oo pp qq rr ſſ
tt vv xx yy zz AA BB

Omnes ſunt quaterniones præter AA & BB terniones.